Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES

Google Livres

763 B15

ΟΜΗΡΟΥ
ΟΔΥΣΣΕΙΑ,

Καὶ εἰς αὐτὴν ΣΧΟΛΙΑ, ἢ ἘΞΗΓΗΣΙΣ, τῶν Παλαιῶν.

HOMERI
ODYSSEA,

Et in Eandem SCHOLIA, sive INTERPRETATIO, Veterum.

Unà cum NOTIS *Perpetuis, in* TEXTUM *&* SCHOLIA, *necnon* VARIIS LECTIONIBUS *longè Plurimis, & Versione* LATINA, *accuratiori limâ perpolita.*

——ἄλις πάντεσσιν Ὁμηρος·
Οὗτος Ἀοιδῶν λῷστος. *Theocrit.* Idyll. 16. v. 20.

Operâ, Studio, & Impensis,

JOSUÆ BARNES, S. T. B.

In Academiâ CANTABRIGIA, Regii GRÆCÆ Linguæ Professoris.

CANTABRIGIÆ,

Apud CORNELIUM CROWNFIELD, Celeberrimæ Academiæ Typographum, apud quem etiam, EDITORIS Nomine, Prostant Venales, MDCCXI.

In hoc *Secundo* Volumine Continentur,

DEDICATIO.
Præfatiuncula.
Argumentum *Græcum* totius *Odysséæ.*
Odyssea HOMERI, cum *Argumentis* & *Epigraphis* Veterum; *Scholiis* Emendatissimis; *Notis* in *Textum* & *Scholia*, Necessariis; *Variis Lectionibus* innumeris; necnon *Latinâ* Versione accuratius Emendatâ, à *p.* 1. ad *p.* 643.
Tractatus, de *Batrachomyomachiâ.*
HOMERI *Batrachomyomachia*, cum Tribus MSS. *Oxon.* collata.
Hymni & *Epigrammata.*
Præloquium, de HOMERI *Fragmentis.*
Fragmenta, per *Iliadem* totam & *Odysseam*, &c.
Tractatus, de *Margite.*
Margites.
Thebais, sive *Amphiarai* Expeditio.
Epigoni.
Ilias Minor.
Oechaliæ Expugnatio.
Cercopes.
Index, in *Odysseam.*
EDITORIS super toto opere *Epilogus.*

KONINKL. BIBLIOTHEEK TE SHAGE.

Illuſtriſſimo, Ornatiſſimoque Domino,

Domino LAURENTIO HYDE,

Comiti ROFFENSI,

Concilii Regii Præſidi, &c.

JOSUA BARNES, χαίρειν.

Illuſtriſſime COMES,

MULTUM me & olim Tua inſignis Humanitas obſtrinxit, quandò EDVARDI *Tertii* Regis Hiſtoriam, honoris causâ Tibi offerentem, tam benignè, honorificè, liberaliter excepiſti. Beneficia quidem ex meâ Memoriâ minimè ſolent excidere; at ea facilè rependere rarò hactenus mihi datum. Inter multa verò, quæ mihi ſecùs acciderint, hoc Unum certè Felicitatis argumentum reputo; quòd cùm *Homeri* noſtri Editio jam ad Umbilicum duceretur, Optatiſſimus ad aures Nuntius venit, Eximium Virum, Prudentiâ gravem, Pietate inſignem, Fide Nemini ſecundum, Reginæ Avunculum, Comitem *Roffenſem*, & ipſum olim *Hiberniæ* Proregem, non modò in *Regium* tandem *Concilium* cooptatum, verùm ejuſdem *Præſidem* creatum.

Hanc itaque, tot Bonorum Votis omnibus expetitam, Gratulandi occaſionem ſtatim arripui, Quam licet *Optanti Divûm promittere Nemo Auderet, volvenda Dies en! attulit ultrò*; hanc, inquam, occaſionem auream arripui publicè Gratulandi publicum *Eccleſiæ*, *Reginæ*, *Monarchiæ*, Bonis *Literis* & præſertim *Græcis*, Emolumentum, Incrementum, Succeſſum. Volui equidem, Comes Ornatiſſime, Veniam præfari; nè fòrs invitum, vel potiùs nimis occupatum, vel minùs ſaltem reverentèr, accederet atque interpellaret hæc *Epiſtola*. At id mihi,

uti ſpero, condonabit tua Prudentia ſingularis, cum ſingulari Comitate conjuncta; quòd nec tantundem Moræ paterentur Temporis anguſtiæ: Nam aut hodiè faciendum erat, quod facio, aut nunquam; jam nunc enim hâc unâ in ſchedâ *Coronis* Operi erat imponenda.

Et Dividendus erat iterum *Homerus*, & Diſpertiendus Utrique Volumini ſuus Honos. Qui enim dudum anxius hærerem, an ullibi terrarum Patronum fortè poſſem *Unum* aliquem invenire, *Homero* reverà dignum (præter Illam, quam *Unicam Duobus* præficiendam ſtatueram) nunc *Duos* reperi, *Unum* ILIADI jam antè præfixum, *Te Alterum* ODYSSEÆ, divinitùs, ut puto, conceſſum & reſervatum. Quod quidem duplex Beneficium redimere ferè poſſe videatur, multiplex illud & irreparabile Damnum, quòd *Homo Inimicus* Operi meo Mihique intulit, qui ſereniſſimæ Reginæ Animum, jam tum in hujus *Editionis* Defenſionem paratiorem, impio & inhoneſto Mendaciorum artificio avertere non eſt veritus. At iſtiuſmodi hominum inſidioſa *Malignitas* & impoſturæ (Deo gratias) indies incipiunt pateſcere. Larvata *Pietas*, fucata *Moderatio*, humilis *Superbia*, crudelis *Miſericordia*, æqua *Iniquitas*, lucroſa *Religio* ſatis iterùm nunc notæ. Satis & hoc notum, ut multa eaque magna Bona Malis nuper fuerint accumulata, multáque & magna Mala Bonis illata, majora etiam deſignata, ita & mihi, inter Alios, præcluſum hactenùs omnem ad honores aditum, ea propter, quod *Britannicæ Eccleſiæ* & *Monarchiæ* perpetuus eſſem aſſertor, & ex *Græca* olim Cathedrâ ſtrenuè defenderem.

Hoc ut nuper *Fraudi* mihi fuiſſe memini, quando nempè Ἡμεῖς ἐπ' ἀρχὴν ἥκομεν γεφυμὴν κακῶν, ità nunc *Beneficio* futurum ſpero; cùm ſcilicet Deo ſit viſum & Reginæ Optimæ, Virtutis & Literarum præmia non ampliùs iis relinquere, qui in partium ſtudia duntaxat erogarent, verùm in Eorum manibus deponere, qui ſint & ipſi æquiſſimi Rerum & Perſonarum æſtimatores, & Munerum atque Honorum diſpenſatores fidiſſimi.

Gratulor itaque *Homero*, qui verè nunc ſuis Oculis videtur reſtitutus; quùm Te videat Dignitatis illud Culmen tandem aſcendiſſe, quo ſemper dignus fueris habitus, multóſq; tuî ſimiles unà tecum Gubernaculis admotos: quibus Dei honos & *Eccleſiæ* illius firmamentum & augmentum, præ omnibus, cordi; quibus Reginæ Sereniſſimæ Intemeranda Majeſtas præcipuè Curæ; quibus Virtus, Veritas, Probitas, Sinceritas, Fides, Reipublicæ Tranquillitas & Commodum, Doctrinæ deniq; & Linguarum ſtudium, ſummo ſemper pretio ſolent haberi. Congratulor item omnibus Bonis & Piis Animis, quòd vetus M. *Britanniæ* Gloria & Virtus reflorverit; quòd Novus Sol *Orbi*, Nova *Eccleſiæ* Pulchritudo, Novum Reginæ Decus & Tutamen, Novus *Græcis* Literis ſplendor, Novus Ingeniorum Induſtriæ Favor, atque adeò *Aurea* nobis *Secula* affulſerint.

Nec

Nec ullus hujuſmodi *Seculo* aptior Poeta, quam *Homerus:* qui & Regum auctoritatem divinitùs ortam & ſtabilitam agnoſcit, hoc loco,

Οὐκ ἀγαθὸν Πολυκοιρανίη· εἷς κοίρανος ἔστω,
Εἷς βασιλεύς, ᾧ ἔδωκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω,
Σκῆπτρόν τ', ἠδὲ Θέμιστας· ἵνα σφίσιν ἐμβασιλεύῃ.

Regias idem Virtutes paſſim condocet & Artem Regnandi tradit; quo præcipuè nomine *Alexandro* M. & *Julio Cæſari*, aliiſque Mortalium Maximis placuiſſe dicitur. Idem Reges, non niſi à peſſimo & viliſſimo homuncione *Therſite*, opprobriis laceratos facit, eóſque, uti fit, Optimos, *Achillem* ſcilicet & *Ulyſſem*. Quin, ut ſciant omnes, Qualem Poetam Nomini tuo Dedico Offeroque, idem *Annæ* noſtræ ſanctiſſimæ Reginæ Virtutes, & Regni felicitatem his verbis graphicè depingit,

Ὦ γύναι, Οὐκ ἄντις σὲ βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν
Νεικέοι· ἦ γὰρ σεῦ κλέος οὐρανὸν εὐρὺν ἰκάνει,
Ὥστε τευ ἢ βασιλῆος ἀμύμονος, ὅστε θεουδὴς,
Ἀνδράσιν ἐν πολλοῖσι καὶ ἰφθίμοισιν ἀνάσσων,
Εὐδικίας ἀνέχῃσι· φέρῃσι δὲ γαῖα μέλαινα
Πυροὺς καὶ κριθάς· βεβίθῃσι δὲ δένδρεα καρπῷ·
Τίκτει δ' ἔμπεδα μῆλα· θάλασσα δὲ παρέχει ἰχθῦς
Ἐξ εὐηγεσίης· ἀρετῶσι δὲ λαοὶ ὑπ' αὐτῷ.

Verùm abundè patebit, Hoc Opus attentè verſantibus, *Homerum* non modò Poetam præſtantiſſimum, ſed & Prophetam θεόπνευστον, & Scriptorem Omni Arte, Scientiâ, Facultate & Virtute Peritiſſimum. Tu itaque, *Mæcenas* Optime, Poetam hunc Sanctiſſimum, Cura noſtra jam multo Terſiorem, quem, ex ſincero Animi affectu, Illuſtri Tuo Nomini Dicatum volui, Præſidio dehinc Tuo Munitum & Ornatum, Optimis & Maximis Principibus, quibus ferè ſolis Digniſſimus eſt ſemper habitus, reddas acceptiorem indies & gratiorem, atque proinde Me, Illius, Tuíque Cultorem Humillimum, Excellentiæ Tuæ Obſtrictiſſimum.

Dabam, ex Ædibus meis, *Hemmingfordiæ-Abbatis*, propè D. *Ivonem*, Comitat. *Huntingdon. Septemb.* 29. Feſto D. *Michaelis*, 1710.

PRÆ-

PRÆFATIUNCULA
IN
ODYSSEAM.

ILIADOS *quidem Materia tam Vasta, quam Universa ipsius Naturæ Facies:* Odysseæ *mediocris Moles, at accurata Mundicies:* Illius immensos miratur *Græcia* campos: Est huic non magnus, sed benè cultus Ager. Γλιχερὴ γὰρ, καὶ ὁλιγόυλος ἡ τῆς Ὀδυσσείας ὑπόθεσις· *ast hic tamen tantum* Amplificationis *Artificium adhibet* Homerus, *ad Tenue Opus explendum, ut Ipsum suis Cothurnis innixum gradi, nec minus* Iliade, *Gradum grandire, ut cum* Plauto *loquar, videatur; quam rem* Grammatici πλατυσμῷ μηχανὰς, *venuste satis appellant. Multo quidem demissior, humiliorque Personarum Conditio, in* hoc *Opere, quàm in* Illo, *si modo* Thersiten *forte excipias; licet Virtutis Exempla & Vitæ Documenta, nescio, an* Odyssea *non Plura exhibeat, quàm* Ilias; *unde* Alcidamas Eleates, *Philosophus & Orator haud Ignobilis,* Τὴν Ὀδύσσειαν, Καλὸν ἀνθρωπίνου βίου κάτοπτρον, *vocavit.*

Critici *omnes agnoscunt,* Castitatem & Temperantiam, *præcipuum esse hujus Poematis scopum, &* Amorem *legitimum,* Conjugalem; *in quo* Penelope *illius Exemplum insigne proponitur. Miram etiam* Ulyssis *Prudentiam & Constantiam, in Variis Fortunæ Casibus graphicè depingit* Homerus, *necnon Dei O. M. Providentiam, qui Pios & Probos Homines in Periculis versantes, nunquam penitus deserit, aut obliviscitur, quod vel hæc* Jovis *dicta testantur,* Πῶς ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἐγὼ θείοιο λαθοίμην; Ὅς ῥεῖ μὲν νόον ἐστὶ βροτῶν, ῥεῖ δ' ἱερὰ Θεοῖσιν Ἀθανάτοισιν ἔδωκε, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.

Monet præterea Poeta, Ab omni Injustitia, Injuria, Petulantia & Intemperantia prorsus abstinendum; ubi iniquissimos & insolentissimos Procos haud bene Fatis concedere ostendit. Recte itaque Eustathius, *in Proœmio,* Σωφροσύνη, τῆς Ποιήσεως ταύτης ὁ κεφαλαιώδης σκοπός· καὶ φιλανδρίαν δὴ παιδεύει ἔννομον τὸ βιβλίον τοῦτο, προτεθέμενον τὴν Πηνελόπην εἰς Ἀμφοτέρων ἀρχέτυπον· ἥδη δὲ καὶ Ἀδικίας ἀπέχεσθαι ὑποτίθησιν, οἷς τὲς Μνηστῆρας ὑπὲρ δίκαια πλημμελεῖν φησι, ἀπαλλάττεσθαι δὲ οὐ εὖ, ἱστορεῖ. Luciano *itaque* Ὅμηρος, ὁ μέγας Ἀληθείας καὶ Παῤῥησίας προφήτης *dicitur, &* Dion Chrysostomus, Τὸν μὲν Ὅμηρον νομίζε δαιμόνιον καὶ θεῖον τῷ ὄντι Κήρυκα τῆς Ἀρετῆς.

Plura equidem habui, de his rebus dicenda, præter ea, quæ diximus in Præfatione *ad* Iliada, *quæque* Dionysius Halicarnassensis *& alii in* Prolegomenis; *quæ tamen in aliud Tempus differenda statui; ne Moles hujus Operis enormior æquo exurgat.*

*Εἰ θεός ἐστιν Ὅμηρος, οὐ ἀθανάτοις σεβέσθω· *Anthelog. l. 4. c. 27. fol. 366.
Εἰ δ' αὖ μὴ θεός ἐστι, νομιζέσθω θεὸς εἶναι.

* Ἡ

*Ἡ Ὑπόθεσις τῆς ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ.

* Ex *Tzetza* Scholiis ad *Lycophron.* v. 818. *Potterianæ* Editionis.

ΜΕΤΑ τὴν Ἰλίου πόρθησιν, Ὀδυσεὺς ἐξωθεὶς ἀνίμους, καταίρει πρὸς Κίκονας, καὶ τὴν πόλιν αὐτῶν Ἴσμαρον πορθεῖ, τὴν νῦν λεγομένην Μαρώνειαν· καὶ ἁμιλλᾶται ἀπολλύει, οἱ δὲ φίλοι αὐτοῦ σὺν ἴσαν αὐτὸν τῇ ἐπαύριον δὲ οἱ Ἠπειρῶται Κίκονες παισὶν ἀθροισθέντες, παντιμερείας ἐμαχέσαντο· καὶ δὴ ἐπέρασαν οἱ Ὀδυσσεῖς ἐπὶ πλοίων, ἀπολλύντες ἀνδρας ἑβδομηκοντάδυο, ἤτοι ἀφ' ἑκάστης νεὸς ἄνδρας ἓξ, δυδέκα δὲ εἷς νεὼς ὁ Ὀδυσσεύς· ὅτου δὲ ἐπληθύνθησαν. * ἐκκύσιος ἀπέπλευσε· ἄνιμους δὲ συχνοῖσιν δεινοῖς, ἐς μόλις ἐξελθόντες εἰς γῆν, δύο ὅλας ἡμέρας ἔκειντο σὺν τὴν γῆν· τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ πλεῖν ἀπαρξάμενοι, μικρᾷ δεῖν ἀβλαβεῖς ἦσαν σὺν τοῖς πατρίοις· ἀπὸ δὲ Μαλέας, ἀκρωτηρίου Πελοποννήσου, ἐξωθέντες, σύνεσια νυχθημερίοις. δεινοῖς ἀνέμοις ἐφέροντο· δεκάτῃ δὲ ἡμέρᾳ τῇ γῇ τῶν Λωτοφάγων, ἥτις τὴν Καμαρινααίων, ἀγοραπόλασιν· ὑδρευσάμενοι δὲ, * δεῦτε † πρὸς τοὺς ναῦς, εἶπα ἔπιμψαν τρεῖς ἰδεῖν τὴν χώραν· οἱ γνόντες δὲ Λωτοῦ ὑποτρέφειν σὺν ἤθελον· δεῦτε δὲ Ὀδυσσεὺς αὐτοὺς, ἀπέπλει, καὶ ἦλθον νυκτὶ, σὺν εἰδότες, εἰς νῆσον μικρὸν τὴν Κυκλώπων, ἔρημον. αἶγας δὲ ἀγρίας πολλὰς ἔχουσαν, ὧν τῇ ἐπαύριον ἑκατὸν, εἴκοσι, ἑκάστῳ ἡρπάσαμεν, εἰσιόντες παντιμερείας· ἐκ δὲ ἰσπέρας καὶ πῦρ ἔδαιον, σὺν τῇ γῇ Κυκλώπων, καὶ φωνὰς ‡ ἀμυνδρὰς ἤκουον· τῇ ἐπαύριον δὲ τοὺς μὲ ἔνδεκα ναῦς Ὀδυσσεὺς αὐτὸς καθαλιπὼν σὺν τοῖς ¶ μικρᾷ νάσῳ, τῇ ἑαυτοῦ μόνῃ ἀπέπλει πρὸς τὴν γῆν τῶν Κυκλώπων, καπηλασίᾳ χρησόμενος, καὶ παρὰ πᾶσι πετρώδη καὶ ἀλίκευφον αἰγιαλὸν ταύτῃ ἀποκρύπτει τὰ ναῦν σὺν τοῖς λοιποῖς ἑταίροις· αὐτὸς δὲ δώδεκα μόνους λαβὼν τῶν ἑταίρων, ἐ οἶνον * Μαρωνείᾳ ἀσκὸν καὶ βρώματα, εἰσῆλθεν εἰς τὸ τῶν Κύκλωπος αὐτόθι, σπήλαιον, σπείρα δὲ νομὸν τῶν προβάτων ἠχολημένον· ἐκπυόστων δὲ τῶν φίλων, φαγεῖν τυρὸν, καὶ χαλκεῦσι, ἐ τῶν προβάτων λαβεῖν, καὶ ὑποχωρῆσαι, σὺν ἤθελεν· ἕως ὁ Κύκλωψ δὲ ἐσπέρας ἦλθεν. αὐτὸς δὲ τὰ σπηλαίᾳ κατέχει, καὶ ἠρώτησε. πῶς τι ἦταις αὐτοῦ ἐστι, καὶ ὅπως αὐτὸς καλεῖτο; ὁ δὲ αὐτὸν ἀπατᾷ. τὴν ναῦν μὲ εἶπεν ὑπὸ τῶν κλύδωνος λυθῆναι, αὐτὸν δὲ Οὖτιν καλεῖσθαι· ὁ δὲ δύο λαβὼν τῶν Ὀδυσσέως ἑταίρων, κατέφαγεν· εἶτα ὁμοίως καὶ τῇ ἐπαύριον δύο φαγὼν, καὶ τὰς λοιπὰς κλείσας, ἐξέλασεν τὸν ἀγέλλων ἐπὶ νομοῦ· οἱ δὲ περὶ τὸν Ὀδυσσέα σύσσεσίσαντες ξύλον ἀπαξυσμένον, ὑπὸ πυρκαϊᾷ ἔβαλον, ὡς ξηρανθὲν σφενδόνην καὶ συνέβαλε τούτῳ τυφλῶσαι αὐτὸν, ὁ δὲ ἐποίησεν· ἀληθῶς δὲ αὐτοῦ περὶ ἐσπέρας, καὶ εἰσελάσαντος εἰς τὸ σπήλαιον πάντα τὰ κτήνια, καὶ πάλιν δύο τούτων φαγόντος, * κεφάσας αὐτῷ οἶνον, ἐ μεθύσαντος, τυφλῶσαι αὐτὸν τῷ δόρατι, σφενδόνην πάντες οἱ Κύκλωπες, ἀκούσαντος δὲ βοῶντος αὐτοῦ, Οὖτις μὲ ἐτύφλωσε, μεμηνέναι δοκήσαντες αὐτὸν, ἀπεχώρησαν· ὁ δὲ τῇ σφενδόνῃ τὰ κτήνια σκεδάλλει, † παρὰ τὴν θύραν δὲ σπηλαίᾳ καθεσθεὶς, ὅπως ἔστηκεν κλείσας τὸ σπήλαιον, καὶ ἔνδον αὐτοὺς ἰσρᾶν, ἀνίλᾳ· οἱ δὲ προεξελθόντες ὑποκάτω τῶν προβάτων. ἐ αὐτῶν πολλὰ ἐμβαλόντες τῷ πλοίῳ, ἀπέπλεον· βουσάντων δὲ αὐτῶν ὁ Κύκλωψ ἀμυκοὰς, λίθον βαλὼν εἰς τὴν θαλάσσαν, ἔρισψεν, ὑπὸ δὲ κλύδωνος, αὐτῶν τὴν ναῦν εἰς τὴν γῆν· ὡς δὲ πάλιν ἀπέπλεον πρὸς ἰθύαν, ἠρώτα τῷ Ποσειδῶνι, μὴ ἀπολεῖν αὐτοὺς εἰς τὰς πατρίδας, καὶ πάλιν ὁμοίως λίθον βαλὼν, ἤνυσεν αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν· εἶτα λοιπὸν ἀπέπλευσαντες ἦλθον εἰς τὴν μικρὰν νῆσον, ὅπου ἐ αἱ λοιπαὶ νῆες αὐτῶν· εὗρον δὲ δυκρύοντας τοὺς ἑταίρους, καὶ τότε μὲ ἐσυγχῄροντες κοιμᾶν.

Τῇ ἐπαύριον δὲ κάπαις πλέοντες ἦλθον εἰς Αἰολίαν, καὶ ἀστεύψαντες σὺν μῆνα, λαβόντες Ὀδυσσέως παρ' Αἰόλου τὸ ἄνεμον ἀσκὸν, ἀπέπλευσεν. Ζεφύρου σύνεσα νυξὶ καὶ ἡμέρᾳ στέροντος· τῇ δεκάτῃ δὲ τὴν Ἰθάκην, καὶ ἀληρώσας, καὶ σῦρ καὶ κατὰν ἔβλεπον· κεκμηκότος δὲ Ὀδυσσέως, καὶ καθευδήσαντος, λύσαι τὸν ἀσκὸν, νομίσαντες χρήματα ἔχειν· καὶ ἀναχθέντων τὸ ἀνέμων, ἀνάρπαξας αὐτὸς ὁ κλύδων πάλιν φέρει πρὸς Αἰόλον· ὁ δὲ Αἰόλος αὐτὸς ἐκπέμπειν ἀπέπεμψε, ὡς θεὸς ἐχθρός. Οἱ δὲ ἐρέσσα ἧς * ἡμέρας πλέοντες, * ἥμαται male. ἐδόκουν παρὰ Λαιστρυγόνων ἦλθον· καπλεύσαντες δὲ οἱ Λαιστρυγόνες κατέκαιον τὰς ἐνδεκα ναῦς αὐτῶν πέτρας, σὺν τοῖς λαοῖς πᾶσι, μόνος δὲ Ὀδυσσεὺς ἀποκόψας τὸ ἑαυτοῦ νηὸς τὸ πρυμνήσιον, ἔφυγε· καὶ πάντες δὲ πλέοντες, ἦλθον εἰς τὸν Αἰαίην, νῆσον τῆς Κίρκης, ἥτις ἐθελοπόθεν τοὺς ἀνθρώπους, καὶ δύο ἡμέρας ὅλας ἐπὶ γῆς ἔκειτο ἀνεῦδε ἡμέρᾳ· τρίτῃ ἡμέρᾳ διαρρήξαντες εἰς δύο μέρη. ἔρισαν, σὺν ῥᾳδὶ τοῦ ἐνὶ Εὐρύλοχος, καὶ ἑπόμενοι ἐπαῖξαι, σὺν τῷ ἑτέρῳ Ὀδυσσεῖ, ἐ ἕτερος ἐπόμενος ἐπαῖξαι· καὶ κληρωθέντες, ἔπεσεν, ὁ κλῆρος ἐπὶ Εὐρύλοχον, ὥστε ἀναλθεῖν τοὺς μετ' αὐτοῦ ἐπὶ τὴν Κίρκην· ἀναλθὼν δὲ σὺν ἐκείνοις, εἶδον ἐξωθεν τ' αὐλῆς τ' Κίρκης λάκκους, καὶ λέοντας ἡμέρους, σπείροντας αὐτοὺς τοῖς ἐρεσσι· εἰσαλθόντων δὲ τῶν φίλων, αὐτὸς ἔξω ὑπέλιφθη· καὶ κείνης μὲν ἡ Κίρκη χείρους ποιεῖ δοῦσα πιεῖν αὐτοῖς οἶνον μεμιγμένον τυρῷ, ἀλφίτοις, καὶ μέλιτι· Εὐρύλοχος δὲ ἦλθε πρὸς Ὀδυσσέα, καὶ τοὺς λοιποὺς, ἀφωνίᾳ μὲν συνεχόμενον, ἐξ ὀφθαλμῶν δὲ ἀσκπὶ καζαρίοιν τὸ σάκρυα, μόλις δὲ ποτε εἰς ἑαυτὸν γεγονὼς, τὸ πᾶν ἀφηγεῖται· ἐ Ὀδυσσεὺς αἴτησε αὐτὸν τὴν ὁδὸν ὑποδεῖξαι, ὡς δ' οὐκ ἐπείθη. μόνον Ὀδυσσεὺς τῆς πορείας ἀπαρέχεται· Ἑρμῆς δὲ αὐτῷ συναντήσας, τὰ τῆς Κίρκης πάντα κατέλεξε, ἐ δίδωσιν αὐτῷ τὸ Μῶλυ, ὅπως ἂν ἐσπείσῃ ἀκακοδαίμονα μαγείας· ἐ ὕστερον πρὸς Κίρκην ἐλθὼν, ὑ μόνον σὺν ἠθελοποιήθη, ἀλλὰ καὶ τὸ ξίφος ἐπ' αὐτὸν ἐλκύσαντα.

ἐλκύσας, ἔπεσεν ἐς τὰς φίλας αὐτοῦ πάλιν ὑπ᾽ χέρας ἀνθρώπους ποιῆσαι· καταλθὼν ὁ Ὀδυσσεὺς, ἀνήγαγε καὶ τὰς ἑπτὰ φίλας αὐτῦ, τὰς μετ᾽ Εὐρυλόχυ, ἐ χεῖρας παρ᾽ τῆ Κίρκη ἀπατεύφας, συγκαθευδούσ᾽ Ὀδυσσεως τῆ Κίρκη.

Μεθ᾽ δὲ τὸ μέλλειν αὐτὰς λοπαλεῖν, εἶπεν αὐτοῖς, Μὴ ἄλλως εἶναι αὐτοῖς εἱμαρμένον ἀποθανεῖν, εἰ μὴ καπλθοιεν ὡς ἄδην, καὶ χρήσωνται μαντείαις ὑπ᾽ τῆς Τειρεσίυ ψυχῆς· καὶ δὴ δ᾽ ὅλης ἡμέρας καθίοντες, κατῆλθον ἀφ᾽ τῦ Ἐπτερίυ καὶ Κιμμερίυ ὠκεανῦ, ἐ ευγύσιον βόθρῳ ὀρύξαντες, καὶ σφάξαντες κελοι καὶ ὄϊν μέλαιναν· ἐξεχεαν εἰς τὸν βόθρον τὸ αἷμα, καὶ ἴθυσεν χοὴν τοῖς νεκρῦς, καὶ ἦλθον αἱ ψυχαὶ πολὺν αἷμα· Ὀδυσσεὺς ὁ κατέχων ξίφ᾽, ὐκ εἴα πιεῖν, πρὶν, αὐτῷ *καπελεξαι Τειρεσιαν, ἄπερ βύλοιτο. Καὶ πρώτη μὲν ἡ Ἐλπήνορ᾽ ἦλθε ψυχὴ, ὃς ὁ τῆ Κίρκης οἰκία ἔτι ἄθαπτ᾽ ἔκειτο· δευτέρᾳ δὲ ἡ Ἀντίκλεια, ἡ μήτηρ Ὀδυσσέως· εἶτα Τειρεσίας, ὃς πάντα τὰ μέλλοντα αὐτὸν καταλήψεσθ᾽ ἐμαντεύσατο· μῦ πῶτα πάντες οἱ Ἥρωες ἦλθον, καὶ αἱ τ᾽ Ἡρόων γυναῖκες, λέγοντες αὐτῶν ὁ καθεκα τίς ἐστ. ἐ ὅσα ἐπεπόθει εἶπε Φοβηθέντες, μὴ ἡ Γοργὼ †ἐξέλθῃ, ἐμβάντες εἰς τὴν αὐτῶν ναῦν, ὡς πρὸς τὴν Κίρκης νῆσον, ὡς αὐτοῦ κομιοῦμαι. ἀπέπλευσαν ἐ ἦλθον ἀφ᾽ Χαρύβδεως ἐ Σκύλλης, πλησίον μὲν τ᾽ Σκύλλης· ἀφαρπαζόντων ὃ παρ᾽ τ᾽ Σκύλλης ὡς τ᾽ νεὼς ἀνδρῶν ἓξ, οἱ λοιποὶ συνδιάπρυσαν τῆ εἰρεσίᾳ χρησάμενοι, ἴφθησαν.

*χ. καπελέξεσθαι, ἄπερ Contra Hiſtoriam & fidem *Homeri*.

*χ. ἐξέλθοι.

Περὶ ὃ νύκτα, ἓ Ἠλίυ νήσῳ Θρινακίᾳ ἐσεπελάζουσι, καὶ Ὀδυσσεὺς παρεπλεῖν αὐτοῖς ἐκέλευεν· οἱ ὃ μὴ πειθόντες ἐξῆλθον· ἐ σχεῖν μὲ ἠρεύσῃ καὶ ἀγκυροβολῆσ διέζων· ὡς ὃ Νότος ἔπνει ὡς μᾶλλ᾽ ὅλον, ἀνελθόντες Ὀδυσσέως εἰς τὸ σκάφος τ᾽ νήσε, Εὐξαντο, καὶ κοιμησαμένοις, σφάξασιν οἱ μετ᾽ Εὐρυλόχυ βόας *σοιὰς, καὶ ἐθύσαν ἐπὶ ἐξ ὕλας ἡμέρας· τῆ ἑβδόμῃ ὃ πνεῦμ᾽ ἔπαυσε· ἔδεισε ἀνέμους, ἐμβάντες, ὥρᾳ πλεῖν, Ζεφύρῳ σχεῖσαν μεγάλῳ σωθῆναι· εἶτα κεραυνῦσιν· Ὀδυσσεὺς ὃ μόνος τῶν τοῦτον κατέχων. *ἐς ἑσπερίαν ἐξεχεσθαι, καὶ ἐλθεῖν εἰς Ὠγυγίαν νῆσον, ἔνθα Καλυψὼ ἐνάσσετο τῆ Καλυψοῖ.

*Numerus *Homero* non dicitur.

*Addo ex *Homero*.

†ὀλοιόκλοι· ἐφέρετο· ἀνεπίδεσσεν ὃ ἡλίυ, Νότῳ φερόμενος, ἦλθε δὲ τῶν Χαρύβδιν, ἓ δεῦρο ἐξέλθ᾽ τὸ δὲ τὰς τόπους οἰκείνης ἐσῶσης συχὸς, ἀπερρίφθη * ἐξ αὐτῦς. καὶ ὃ ξύλα κατίδν πρὸς τ᾽ βυθόν· ὀψὲ ὃ ἀναδυόντων αὐτῷ, καθὶς ἐαυτὸν ἀπὸ τῆς συχὸς, ἐπελάβετο τ᾽ ξύλων· καὶ σπέρα μὲ ὕπνος ἡμέρας σὺν ἦκε, δίκαιν ὃ παρ᾽ τῶ Ὠγυγίαν νῆσον ἦλθε τῆς Καλυψῦς, καὶ ἐπὶ χερσὶν οἰκείν συνδιῆγε· τῷ ὃ ὀγδόῳ ἀπελύθη μεθ᾽ χειδίας, Διὸς * ἐσσύωντος τῆ Καλυψοῖ.

*χ. ἐρχομένοις, malè.

*χ. ἐκ δ᾽.

Καὶ ὕπν μῦ τ᾽ χειδίας Ὀδυσσεὺς ἐπεκαίδεκα ἡμέρας ἔπλευν, ὀκτωκαιδεκάτῃ ὃ τῶ Φαιακίαν, ὅτε τῶ Κίρκυραν, εἶδεν· ἀνέμων ὃ ῥιπαμῶν, ὀργῆ Ποσειδῶνος, καπαχθὴ ἡ χειδία· δύο ὃ ἅλας ἡμέρας σάχετο, τελτῃ ὃ ἡ Λευκοθέα ἐλεήσασα αὐτὸν, δέδωκε τὸ κρήδεμνον αὐτῆς· μεθ᾽ ὃ ἐξῆλθεν εἰς τῶ γᾶν τ᾽ Φαιάκων, καθαπερεὶ τὸ ὕλη σαθμόν· τ᾽ ὃ Ἀλκίνυ θυγατρὸς Ναυσικάας, μῦ τ᾽ ἐρεσσομένου αὐτῆς, ἐλθούσης πλῦναι, ἐ προθῦναι παιγνίοις, καὶ σφιμελζουσῶν, ὡς ἀμάλας, βοῆς ῥιοφόρυς, ἐμίρετον Ὀδυσσεὺς, καὶ ἱκετεύει αὐτόν· ἡ ὃ τροφὴν καὶ εἵμαθα δῦσαι, κελεύει τῦτον ἐλθεῖν ὡς τ᾽ οἶκον ἓ πάντες πατρὸς, ἐ τῶ αὐτῆς ἱκετεῦσαι μητέρα Ἀρήτην, ὡς ἂν τύχοι ὕπερ ἐ βύλοιτο· οἰκεῖσε *γὰρ ἐρατεῖται, παρ᾽ Ἀλκίνυ καὶ τ᾽ Ἀρήτης, καὶ τῶ παῖσιν. ἦν ἴφημοι, διηγεῖται Ὑπόθησιν, καὶ δῶρα παρ᾽ αὐτῶν μυελία λαβὼν, εἰς τῶ Ἰθάκην πέμπ᾽, ἐστίρα μὲ ἐπιβὰς τ᾽ νεὼς ὡς τ᾽ Φαιακίας, παρ᾽ ὃ ἐσσφόρου πφλακὸς οἰκεῖσε· καὶ εἰσελθὼν, ὡς πύης. * παρ᾽ τ᾽ Εὔμαιον, τὸν συθέστιν, ἦλθε ὡς τὴς μνησῆρας, καὶ πολλὰ παρ᾽ πολλῶν παρεμυήσις, γνωρίζει ἑαυτὸν τοῖς οἰκέταις † πᾶσι, καὶ Τηλεμάχῳ, καὶ σὺν αὐτοῖς ἀνελὼν τὺς μνησῆρας, ἀναγνωρίζεῖ ἐ τῆ ἑαυτῦ γυναικὶ, καὶ συγκαθευδήσας αὐτῆ. πάντα καθὶ λεπτὸν διηγούμεθ᾽ τῆ ἐπαύριον ὃ σχεῖν ἔξεσι ¶ παρ᾽ τ᾽ ἀγορὰν· οἱ ὃ μνησῆρες συγλυσεῖς μεθόντες τὸ μεγάρες, σχεῖσι μὲν εἰς τῶ Ὀδυσσέως οἰκίαν ἐλθόντες, διέπλησε τὺς νεκρὺς, ἔπεισε ὃ ἐπελθόντες, ἐξέφυγον) ἐ αὖτοὶ ὡς τ᾽ ἀγορὰν, Ὀδυσσεῖ πολεμιώσοντες· Ἀθηνᾶς ὃ βελῆ φιλιῶσα, καὶ τὸ κεῖσθ᾽ καθαπαύσασα.

†Hæc tria vocabula addo, ex *Homero*.

¶ *χ. περὶ.

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ
ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Α'.

Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Α.

Θεῶν ἀγορὰ γίνεται περὶ Διὸς τῆς Ὀδυσσέως εἰς Ἰθάκην πομπῆς ἀπὸ τῆς Καλυψοῦς νήσου· μεθ' ὃ ἡ Ἀθηνᾶ εἰς Ἰθάκην παραγίνεται πρὸς Τηλέμαχον, ὁμοιωθεῖσα Μέντῃ βασιλεῖ Ταφίων. Γενομένης δὲ ὁμιλίας, παραγενέσθαι ἡ Ἀθηνᾶ Τηλεμάχῳ, παραγγείλας ἀφικέσθαι τὴν ταχίστην πρὸς Νέστορα, εἰς Σπάρτην δὲ, πρὸς Μενέλαον, ἀπαιρεῖ, ἐμφᾶσιν δοῦσα, ὡς φησὶν εἷς. Καὶ τῆς μνηστήρων γίνεται εὐωχίας.

Ἐπιγραφαί.

Θεῶν ἀγορά. Ἀθηνᾶς παράγενεσις πρὸς Τηλέμαχον· Μνηστήρων εὐωχία.

Ἄλλως.

Ἄλφα, θεῶν ἀγορὴ, Ὀδυσσέως Παλαιὰ θάλασσα. LIB. I.

Ἄνδρα μοι ἔννεπε, Μοῦσα, πολύτροπον, ὃς μάλα πολλὰ
Πλάγχθη, ἐπεὶ Τροίης ἱερὸν πτολίεθρον ἔπερσε·
Πολλῶν δ' ἀνθρώπων ἴδεν ἄστεα, καὶ νόον ἔγνω·
Πολλὰ δ' ὅγ' ἐν πόντῳ πάθεν ἄλγεα, ὃν κατὰ θυμὸν

VIrum dic mihi, Musa, sagacem, qui valdè multùm
Erravit, postquam Trojæ sacrum oppidum diripuerat;
Multorum interim hominum vidit urbes, & mores novit:
Plurimos autem ille in mari passus est dolores, suo in animo

Σχόλια.

Ἄνδρα.] Νῦν τὴν φύσει. ἐκ μὲν εὐρίσκεται δύο ἐπίθετα ἀνδρὸς κυρίως, ἡ σωματικῶς. δηλοῖ γὰρ καὶ τὸν ἀνδρεῖον, ὡς, Ἀνδρὸς ἀριστέοντος· καὶ τὸν ἀνδρὸς ἡλικίαν ἔχοντα, ὡς, Νήπιος, οὐδέ πω νῦν γε μετ' ἀνδράσιν ἴζεται ἀγλαΐηφιν· καὶ τὸν γήμαντα, ὡς, Ἀνδρὶ μὲν, ᾧ ἔδοσάν μοι πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ. καὶ τὴν φύσει, Ἀνδρὸς κύκλασκον, καλλίζωνοί τε γυναῖκες. Ἔννεπε.] Εἰπέ. Πολύτροπον.] Ἐπὶ πολλὰ τρέποντα τὸν λεγόμενον, συνετὸν, ἢ πολλῶν ἔμπειρον τόπων.

2. Πλάγχθη.] Ἐπλανήθη. Ἐπὶ Τροίης.] Ἀντὶ οὗ, ἀφ' οὗ τὸν Τροίαν. Ἱερὸν πτολίεθρον.] Διὰ τὸ πτωχοὺς ὑπὸ θεῶν, ἢ ἀφ' οὗ τὸν πρὸς τὸ Δία εὐσέβειαν. Ἔπερσεν.] Ἐπόρθησεν.

3. Ἄστεα.] Πόλεις.

4. Πάθεν ἄλγεα.] Ἐνταῦθα στικτέον, εἶτα ὃν κατὰ θυμόν. Ἀριστοφάνειοι] Τὸ ἐφ' ἑαυτῷ βουλευτικὸν καὶ σῴζον ἑαυτὸν, καὶ τοὺς ἑταίρους· ἢ ἀντὶ τοῦ καταστρεφόμενον τὸν ἑαυτοῦ ψυχὴν, καὶ τὸν εἰς τὸ εἶκον ἡμερίαν, ὡσὲρ τῶν ἑταίρων· οἷον αὐτὸς ἀπολέσθαι θέλων, ἵνα σώσῃ τοὺς ἑταίρους· ἁλληλοῦν ἐπὶ τοῦ καὶ νόσον. Πόντον.] Θαλάσσης. Ὃν κατὰ θυμόν.] Κατὰ τὸν ἑαυτοῦ ψυχήν.

Notæ.

V. 1. Ἄνδρα μοι ἔννεπε, Μοῦσα.) *Johan. Charax*, vetus *Grammaticus*, in libello περὶ τῶν Ἐγκλινομένων, Μέμφομαι οἱ ἀκριβεῖς, τὴν θέσιν τρεῖς καῦλον ἔχοντα δύο ὀξείας ἐφεξῆς, ὡς, ἄλκός τε· κυλίοντες εἰς τὴν ὀρθὴν τὸ Ὀδυσσέως ὁ Ἀριστάρχης σὺν ἐβαλήθη δοῦναι εἰς τὸν, Ἄνδρα μοι, δύο ὀξείας, ἀλλὰ βαρείαν, φάσκων, Ἐν ἀρχῇ τῆς Ποιήσεως παράλογον ἡ περισπωμένην. Confer *Joh. Rodolphi Wetsteinii* Dissert. de Accentibus *Græcorum*, §. XIII. *Livius Andronicus* hunc Versum ità reddit, *Virum mihi, Camœna, versutum insice.* A. Gell. Noct. Att. l. 18. c. 9. Vid. ad v. 64. & v. 225.

Variæ Lectiones.

V. 1. Πολύτροπον) χρ. πολύκροδον *Aristoph.* Schol. fol. 74. *Flor.* Ed. *Edmundi-Burg*, Not. MS. *Eust.* f. 1381. l. 47. ubi non hanc tam *Lectionem*, quam scommaticam alicujus *Parodiam* dicit, nec sine ratione.

4. Ἄλγεα ὃν κατὰ θυμὸν. Ἀριστοφάνειον) χρ. ἄλγεα· ὃν κατὰ θυμὸν Ἀριστόφανειον, MS. CCC. & *Brevia* Scholia.

Ἀρνύμθ᾽ ὃν τε ψυχὴν καὶ νόστον ἑταίρων·
Ἀλλ᾽ οὐδ᾽ ὣς ἑτάρους ἐρρύσατο, ἱέμενός περ·
Αὐτῶν γὰρ σφετέρῃσιν ἀταθαλίῃσιν ὄλοντο·
Νήπιοι, οἱ κατὰ βοῦς ὑπερίονος Ἠελίοιο
Ἤσθιον· αὐτὰρ ὁ τοῖσιν ἀφείλετο νόστιμον ἦμαρ.
Τῶν ἀμόθεν γε, θεὰ, θύγατερ Διὸς, εἰπὲ καὶ ἡμῖν.
Ἔνθ᾽ ἄλλοι μὲν πάντες, ὅσοι φύγον αἰπὺν ὄλεθρον,
Οἶκοι ἔσαν, πόλεμόν τε πεφυγότες ἠδὲ θάλασσαν·
Τὸν δ᾽ οἶον, νόστου κεχρημένον ἠδὲ γυναικός,
Νύμφη πότνι᾽ ἔρυκε Καλυψὼ, δῖα θεάων,
Ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι, λιλαιομένη πόσιν εἶναι.
Ἀλλ᾽ ὅτε δὴ ἔτος ἦλθε, περιπλομένων ἐνιαυτῶν,
Τῷ οἱ ἐπεκλώσαντο θεοὶ οἶκόνδε νέεσθαι
Εἰς Ἰθάκην, ἀδ᾽ ἔνθα περὶ φίλοισιν ἦεν ἀέθλων,

Magnâ-curâ-ſervans ſuamque animam & reditum ſociorum:
Sed neque ſic eripuit ſocios, tametſi cupidus,
Suis enim ipſorum nequitiis perierunt;
Stulti, qui boves ſupergradientis Solis
Comederunt: aſt ille iis abſtulit reditûs diem.
Horum partem aliquam, dea, filia Jovis, dic & nobis.
Jam alii quidem omnes, quotquot effugerant ſævam mortem,
Domi erant, belloque elapſi & mari;
Hunc ſolum, reditûs indigentem atque uxoris,
Nympha veneranda detinebat Calypſo, diva dearum,
In ſpecubus cavis, *illum* inprimis cupiens *ſibi* maritum eſſe.
Sed quando tempus venit, circumvolventibus annis,
Quo ei deſtinârunt dii domum redire
In Ithacam; (neque tum expers erat certaminum,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

5. Ἀρνύμθ᾽.] Ἀντικαταλλακτόμθ᾽. Ἡν.] Τῷ ἑαυτῷ· νόστον ἐν φησὶ, τῷ οἰκαδε ἐπανοδον.

6. Ἐρρύσατο.] Ἔσωσεν. Ἱέμενός περ.] Καίπερ σπουδάζων.

7. Σφετέρῃσι.] Ταῖς ἑαυτῶν. Ἀταθαλίῃσιν.] Φρενοβλαβείαις. Ὄλοντο.] Ἀπώλοντο.

8. Νήπιοι.] Ἄφρονες, ἀνόητοι. Οἱ κατὰ βοῦς.] Ἐμνήσθη τῶν, ἐπὶ ὧν σφαιρίσεως ἀδικήσαντες, ἀπώλοντο. Ὑπερίονος.] Ἐπιφερικῶς, ἢ ἡλίου· ἀπὸ ἧς ὑπερ ἡμᾶς ἴεναι. Ἡσίοδος δὲ Ὑπερίονος αὐτὸν ἐξηυσιολόγησεν.

9. Νόστιμον ἦμαρ.] Τῷ τὴν ἀνακομιδὴν ἡμέραν.

10. Τῶν ἀμόθεν γε.] Τῶν ὡρμημένων τὴν Ὀδυσσέα, ὁπόθεν ἥλιος, περάσεων, ἀπὸ τινος μέρους ἀρξαμένη διηγοῦ ἡμῖν. Ἀμόθεν.] Ποθέν· ἔστι λέξις τῶν Ἀττικῶν. ἢ ἀπό τινος μέρους, ὁπόθεν ἥλιος. Θύγατερ Διός.] Αὐτὴ δέ, ὦ μοῦσα. Εἰπὲ καὶ ἡμῖν.] Ὡς σὺ οἶδας, ἵνα καὶ ἡμεῖς γνῶμεν.

N O T Æ.

9. Αὐτὰρ ὁ.] Ὁ pro ὅς, vel ὅτις, ut ſæpè alias.

10. Ἀμόθεν) *Heſych.* ἀπό τινος μέρους, ὁπόθεν ἥλιος, Quæ ipſa Verba *Br. Schol.* habent, tum locum hunc profert. Ἀμὸς, αὐτὶ ἐμοῦ, ὁ εἰς᾽ ἦ, ὁ πὶς· ἀδαμὸς, μηδαμὸς, αὐτὶ οὐδείς, μηδείς, ὅπις, μήτις· ἀδαμόθεν, αὐτὶ οὐδέποτε, ἐξ οὐδενὸς μέρους, ἢ τόπου. Ἀμῶς, ἀμῇ, ἀμωσγέπως, ἀμωγέπῃ· ἀδαμῶς, ἀδαμῇ, καὶ ἀδαμοῦ, παρ᾽ Ἀνακρέοντι. Vid. *Euſtath.* fol. 1383. lin. 52. *Anacreontis* locus, v. 1084. Ἀμυδὶς aliò pertinere cenſetur. Ejuſmodi voces ſunt, ἄλλοθεν, vel ἄλλοθι, πάντοθεν, ἔκποθεν & ἔμπαλιν, *Theocrit.* Idyl. 9. v. 6.

11. Αἰπὺν ὄλεθρον) Αἰπὺς, ὑψηλὸς, σκληρὸς, χαλεπὸς. *Euſtath.* fol. 16. lin. 44. & *Etymolog.* M. Item ἄφυκτος, ut *Iliad.* ε'. v. 773.--νῦν τοι σῶς αἰπὺς ὄλεθρος.

18. Πεφυγμένος) De hac voce diximus, ad *Iliad.* ζ'. v. 488.

N O T Æ I N S C H O L I A.

5. Ἀρνύμενον) ἀντικαταλλασσόμενον· ἐπειδὴ ἀμφὶ τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν ἄλλων ζώων τὰς ἀμοιβὰς ἐποιοῦντο οἱ ἀρχαῖοι. *Euſtath.* fol. 1383. lin. 7.

13. *Οἶον) μόνον. Οἶον) ὁποῖον. MS. *Gonvillo-Caienſe.* Ibid. Κεχρημένον) ἐπιδεόμενον, χρήζοντα. MS. GC. *Ibid.* Περιστέλλουσι) σφετέρῃσι, MS. id.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

7. Αὐτῶν) γρ. αὐτῶν. Item κεῖνοι, *Etymolog.* M. v. Ἀπαταλία. Aſt ille locus, *Iliad.* δ'. v. 409.

18. Πεφευγμένον) γρ. πεφυγμένον. Vid. Not. in *Textum*, ad *Iliad.* ζ'. v. 488.

Καὶ

Καὶ μετὰ οἷσι φίλοισι· θεοὶ δ' ἐλέαιρον ἅπαντες,
Νόσφι Ποσειδάωνος· ὁ δ' ἀσπερχὲς μενέαινεν
Ἀντιθέῳ Ὀδυσῆϊ, πάρος ἣν γαῖαν ἱκέσθαι.
Ἀλλ' ὁ μὲν Αἰθίοπας μελεκίαθε τηλόθ' ἐόντας,
Αἰθίοπας, τοὶ δίχθα δεδαίαται, ἔσχατοι ἀνδρῶν,
Οἱ μὲν δυσομένου Ὑπερίονος, οἱ δ' ἀνιόντος,
Ἀντιόων ταύρων τε καὶ ἀρνειῶν ἑκατόμβης.
Ἔνθ' ὅγε τέρπετο δαιτὶ παρήμενος· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
Ζηνὸς ἐνὶ μεγάροισιν Ὀλυμπίῳ ἀθρόοι ἦσαν.
Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
Μνήσατο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀμύμονος Αἰγίσθοιο,
Τόν ῥ' Ἀγαμεμνονίδης τηλεκλυτὸς ἔκτανεν Ὀρέστης·
Τοῦ ὅγ' ἐπιμνησθείς, ἔπε' ἀθανάτοισι μετηύδα,
Ὤ πόποι, οἷον δή νυ θεοὺς βροτοὶ αἰτιόωνται·
Ἐξ ἡμέων γάρ φασι κάκ' ἔμμεναι· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ

Etiam inter ſuos amicos) dii quidem miſerabantur omnes,
Præter Neptunum: ille enim indeſinenter irafcebatur
Divino Ulyſſi; antequam ſuam in terram veniret.
Sed ille quidem Æthiopas acceſſerat longè ſemotos,
(Æthiopas, qui bifariàm diviſi ſunt, ultimi hominum,
Alii quidem ad occidentalem ſolem, alii vero ad orientalem)
Participans taurorumque & agnorum hecatombam.
Ibi ille delectabatur convivio aſſidens: cæterum dii alii
Jovis in regiâ Olympii congregati erant.
His utique ſermones cœpit pater hominumque deorumque;
Recordabatur enim in animo nobilis Ægiſthi,
Quem Agamemnonides inclytus occidit Oreſtes:
Hujus ille memor his verbis immortales affatus eſt,
"Dii Boni, ut ſcilicet deos mortales culpant!
"Ex nobis enim inquiunt mala eſſe; hi vero & ipſi

ΣΧΟΛΙΑ.

19. Οἷσι.] Τοῖς ἑαυτῷ. Ἐλέαιρον.] Ἤλεων.

20. Νόσφιν.] Χωρὶς. Ὀδ' ἀσπερχές.] Οὕτως δὲ ἅπλ. Μενέαινεν.] Ἐχολᾶτο, ὠργίζετο.

21 Ἀντιθέῳ.] Ἰσοθέῳ καὶ ἀρετῷ. Πάρος.] Πρίν, πρότερον.

22. Μετακίαθε.] Μετῆλθεν. Τηλόθ' ἐόντας.] Μακρὰν οἰκοῦντας.

23. Διχθὰ.] Διχῶς, εἰς δύο. Δεδαίαται.] Νενέμηνται, μεμερισμένοι εἰσίν. Οἱ μὲν οὖν αὐτῶν ἐπ' ἀνατολὰς εἰσιν, οἱ δὲ ἐπὶ δυσμάς. Τινὲς δὲ πρὸς δὲ Νείλῳ χίζουσ αὐτοὺς λέγουσιν.

24. Δυσομένου ὑπερίονος.] Τὸ πρὸς δύσιν ἡλίου· βάλλεται δὲ εἰκότ τοὺς Αἰθίοπας, τοὺς πρὸς δύσιν ὄντας. Οἱ δ' ἀνιόντ.] Ἀνατέλλοντος τοὺς ἀνατολικοὺς δηλοῖ.

25. Ἀντιόων.] Μεταληψόμενος, ἤτοι ὑπαυτῶν, ἢ μεταλαμβάνων. Ἑκατόμβης.] Μεγάλης θυσίας.

26. Δαιδ.] Εὐωχίᾳ. Παρήμενος.] Παρὼν, ἀπολαύων.

27. Ὀλυμπίῳ.] Τῷ τὸ ὄλυμπον οἰκοῦντ. Ἀθρόοι] Ὁμοῦ.

28. Τοῖσι δ'.] Ἐν τούτοις ὃ τοῖς θεοῖς. Μύθων.] Λόγων. Ἦρχε.] Προκατήρχε. Πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.] Ὁ Ζεύς.

29. Μνήσατο.] Ὑπεμνήσθη. Ἀμύμονος Αἰγίσθοιο.] Ἥτοι, καλοῦ καὶ ἀγαθοῦ, ἢ ὃς καλὸν γένος ἀγαθόν.

30. Τόν ῥα.] Ὅτινα δή. Τηλεκλυτὸς.] Οὗ πόρρωθεν δόξα διήρχετο.

31. Μετηύδα.] Ἐν αὐτοῖς εἶπεν.

32. Ὤ πόποι.] Ὦ παπαί. ἔστι δὲ ἐπιῤῥήματα χειλιασμοῦ δηλωτικόν. Αἰτιόωνται.] Αἰτιῶνται.

33. Ἐξ ἡμέων.] Ἐξ ἡμῶν. Φασί.] Λέγουσιν. Οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ Σφῆσιν ἀπαθαλίῃσιν.] Τὸ ἐξῆς· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ σφῆσιν ἀπαθαλίαις, ὅ ἐστι παῖς ἑαυτῶν, ὃν ἴσῳ τῷ, Αὐτοὶ αἴτιοί εἰσιν. Οἱ δὲ περισπῶσι τὸ καὶ σύνδεσμον, ἢ σκτέον οἱ δύ.

NOTÆ.

23. Αἰθίοπας, τοὶ δίχθὰ δεδαίαται) Vid. *Strabon.* Geogr. l. 1. fol. 54. & quæ Nos ad *Iliad.* α'. v. 423.

32. Ὤ πόποι) Πόποι, δρυόπων γλαίσσῃ, ἠοί. *Eſtath. Heſych.* Vid. *Andreæ Dounæi*, in *Lycophronis* v. 943. Prælect. VII. MS.

NOTÆ IN SCHOLIA.

25. Μεταληψόμενος) Quæ ſequuntur, ex *Aloyſii Alemanni* MSto. Agnoſcit etiam MS. *GC.*

29. Αἰγίσθοιο) Præmittо ἀμύμονος, quoniam *Scholion* eò pertinet. Ita MSS. *Aloyſii Alem.* & *GC.*

VARIÆ LECTIONES.

24. Οἱ μὲν — οἱ δὲ) γρ. ἡμὲν — ἠδὲ, *Crates* apud *Strabon.* l. 1. fol. 54.

27. Ὀλυμπίῳ) γρ. Ὀλύμπιοι.

31. Ἔπε' ἀθανάτοισι μετηύδα) γρ. ἔπια πτερόεντ' ἀγορεύων. MS. in Margine Ed. *Flor.* & MS. *Aloyſ. Alem.*

33. Ἔμμεναι· οἱ δὲ) γρ. ἔμμεναι οἵδε· καὶ *Br. Schol.*

Σφῇσιν ἀταθαλίῃσιν ὑπὲρ μόρον ἄλγε' ἔχουσιν.
Ὡς καὶ νῦν Αἴγισθος ὑπὲρ μόρον Ἀτρεΐδαο
Γῆμ' ἄλοχον μνηστὴν, τὸν δ' ἔκτανε νοστήσαντα,
Εἰδὼς αἰπὺν ὄλεθρον, ἐπεὶ πρό οἱ εἴπομεν ἡμεῖς,
Ἑρμείαν πέμψαντες ἐύσκοπον Ἀργεϊφόντην,
Μήτ' αὐτὸν κτείνειν, μήτε μνάασθαι ἄκοιτιν·
Ἐκ γὰρ Ὀρέσταο τίσις ἔσεσθαι Ἀτρεΐδαο,
Ὁππότ' ἂν ἡβήσῃ τε καὶ ἧς ἱμείρεται αἴης.
Ὣς ἔφατ' Ἑρμείας· ἀλλ' οὐ φρένας Αἰγίσθοιο
Πεῖθ' ἀγαθὰ φρονέων· νῦν δ' ἀθρόα πάντ' ἀπέτισε.
Τόνδ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη, ὕπατε κρειόντων,
Καὶ λίην κεῖνός γε ἐοικότι κεῖται ὀλέθρῳ·
Ὡς ἀπόλοιτο καὶ ἄλλος, ὅτις τοιαῦτά γε ῥέζοι.
Ἀλλά μοι ἀμφ' Ὀδυσῆι δαΐφρονι δαίεται ἦτορ,

"Suis ſtultitiis præter fatum angores patiuntur.
"Quemadmodum & nunc Ægiſthus præter fatum Atridæ
"Duxit uxorem ſponſam, ipſum etiam occidit reverſum,
"Sciens ſuam certam mortem; quoniam illi prædiximus nos,
"Mercurio miſſo ſpeculatore Argicidâ:
"Neque ipſum occide, nec duc uxorem:
"Ex Oreſte enim erit ultio Atridæ *filio*;
"Poſtquam pubuerit & ſuam deſiderabit ditionem.
"Sic ait Mercurius; ſed non menti Ægiſthi
"Perſuaſit bona conſulens: nunc itaque ſimul omnia luit.
Huic reſpondit tandem dea cæſia Pallas;
"O pater noſter Saturnie, ſumme regum,
"Et valdè ille quidem meritâ periit morte:
"Sic pereat & alius, quicunque talia fecerit!
"Verùm mihi pro Ulyſſe bellicoſo cruciatur cor,

ΣΧΟΛΙΑ.

34. Ἀταθαλίῃσιν.] Ἀπροβουλίαις, ἁμαρτίαις. Ὑπὲρ μόρον.] Ὑπὲρ τὸ πεπρωμένον.

36. Γῆμεν.] Ἔγημεν. Ἄλοχον.] Γαμετὴν. Μνηστὴν.] Τὴν ὑπ' μνηστείας γεγαμημένην γυναῖκα. Νοστήσαντα.] Ὑποστρέψαντα, ἐπανελθόντα.

37. Εἰδὼς.] Ἐπιστάμενον. Πρό οἱ εἴπομεν.] Προείπομεν αὐτῷ.

38. Ἀργεϊφόντην.] Τὸν λόγιον φόνα καὶ εἰρηνικόν. Ἢ τὸ φονεύσαντα Ἄργον, τὸ πολυόμματον κύνα, ὃς ἐφύλασσε τὴν Ἰώ.

39. Κτείνειν.] Ἀνελεῖν, φονεῦσαι. Μνάασθαι.] Μνηστεύεσθαι.

40. Τίσις.] Ἀντὶ δὲ ἔκπυσις, πρωφέλια, κόλασις. Ἔσεσθαι.] Γενήσεσθαι. Ἀτρεΐδαο.] Μετὰ τοῦτο ὑποστικτέον, ἢ τούτου Ἀτρεΐδαο Ἀγαμέμνονος δὲ Ὀρέστου.

41. Ἡβήσῃ.] Ἀκμάσῃ. Ἱμείρεται.] Ἐπιθυμεῖ.

42. Ἀλλ' οὐ φρένας Αἰγίσθοιο Πεῖθ' ἀγαθὰ φρονέων.] Καὶ ἐν τούτοις δηλονότι δύο τοῖς ἴσοις εἰσὶν ἡμαρτημένοι. αἰρεῖται δὲ ἕνας, ἢ βάλλει.

43. Ἀθρόα.] Ὁμοῦ πάντα. Ἀπέτισεν.] Ἀπέδωκεν.

45. Ὕπατε.] Ἐνδοξότατε, ὑπερέχων. Κρειόντων.] Βασιλέων, ἀρχόντων.

46. Καὶ λίην.] Πάνυ μὲν οὖν. Ἐοικότι.] Ὁμοίῳ. Ὀλέθρῳ.] Θανάτῳ.

47. Ὡς ἀπόλοιτο καὶ ἄλλος.] Ἐμφαίνει τὰς μνηστῆρας. Ῥέζοι.] Ἐπιτηδεύοι, παρὰ τὸ εἴωθα πρόσθεν.

48. Δαΐφρονι.] Πολεμόφρονι· δαΐς γὰρ ἡ μάχη. ὅπερ

ΝΟΤΑ.

Odyſſ. κ'. v. 328. Ὅς κε πίῃ καὶ σχεῖν ἀμείψῃ), pro ἀμείψῃ). Et v. 334. — ὄφρα μοι γένηται Εὐνῇ καὶ φιλότητι πεπείθομεν ἀλλήλοισιν.

47. Ὅπως) Pro ὅπις, ut v. 9. ὁ, pro ὅς. Quodque mirere magis, Ὅπινα, pro ὄπιν, *Odyſſ.* θ'. v. 204. & ὅτινας, pro ὅστινας, de quâ re fuſius ad *Iliad.* ο'. v. 491. & 591.

NOTÆ IN SCHOLIA.

40. Ἐκ γὰρ Ὀρέσταο τίσις ἔσεσθαι) De Productione Ἔσ. ante τ', in *Caſurâ*, diximus ad *Iliad.* α'. v. 45. De *Rhythmo* dicturi ſumus, ad *Odyſſ.* ξ'. v. 199.

41. Ὁππότ' ἂν ἡβήσῃ τε καὶ ἧς ἱμείρεται αἴης) Ἱμείρεται, ἀντὶ ἱμείρει), Ὁριστικὴ, ἀντὶ Ὑποτακτικῆς, Ἀπλοῦν χῆμα. Ità infrà, v. 57. Ὅπως Ἰθάκης ἐπιλήσεται), pro ἐπιλήσῃ); ſic v. 85. Ὀτρύνομεν, pro ὀτρύνωμεν. Sic

38. Τὸν πολυόμματον κύνα) *Argus Areſtoris* filius, cùm Homo eſſet multioculus, hìc κύων dicitur, διὰ τὸ φυλακτικὸν, quòd Vaccam *Io* tam diligenter cuſtodiret, ut *Ovid.* Metamorph. l. 1. §. 11. Diſtinguendus igitur ab *Argo*, *Ulyſſis* Cane, vid. ad *Euripid.* Phœniſſ. v. 1122.

48. Δαΐφρονι) Hoc *Scholion* emendo, & lego pro Δαΐς, δαὶς, & διδασκενὴ καὶ φρένας, pro διδασκνία,

VARIÆ LECTIONES.

34. Ὑπὲρ μόρον) γρ. ὑπίρμορον, vid. *Text.* ad *Iliad.* β'. v. 155. & *Schol.* ad *Iliad.* ω'. v. 527.

Ibid. Ἄλγε' ἔχουσιν) γρ. ἄλγα' ἐπίσσυον, *Heraclit.* Ἦδὲ ἀπίσων, in ipſo fine.

41. Ὁππότ' ἂν) γρ. ἐκπότε καὶ ἐκπότ' ἄρ', *H. Steph.* Ibid. Ἱμείρεται) γρ. ἐπιβήσεται, MS. CCC.

44. Τόνδ' ἡμείβετ') γρ. τὸν δ'. At *Euſtathius* & alii Antiqui Codices, τόνδ' &c.

48. Δαΐφρονι) γρ. καὶς), *Euſtath.* & *Br. Schol.*

Δυσμόρῳ

Δυσμόρῳ, ὃς δὴ δηθὰ φίλων ἄπο πήματα πάσχῃ,
Νήσῳ ἐν ἀμφιρύτῃ, ὅθι τ' ὀμφαλός ἐστι θαλάσσης,
Νῆσος δενδρήεσσα· θεὰ δ' ἐν δώμασι ναίῃ
Ἀτλαντὶς ὀλοόφρονος, ὅστε θαλάσσης
Πάσης βένθεα οἶδεν, ἔχει δέ τε κίονας αὐτὸς
Μακρὰς, αἳ γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἀμφὶς ἔχουσι.
Τοῦ θυγάτηρ δύστηνον ὀδυρόμενον κατερύκει.
Αἰεὶ δὲ μαλακοῖσι καὶ αἱμυλίοισι λόγοισι
Θέλγει, ὅπως Ἰθάκης ἐπιλήσεται· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς,
Ἱέμενος καὶ καπνὸν ἀποθρώσκοντα νοῆσαι
Ἧς γαίης, θανέειν ἱμείρεται· σεῦ δέ νυ σοί περ
Ἐντροπὴ φίλοι ἦτορ, Ὀλύμπιε· ἦ νύ τ' Ὀδυσσεὺς
Ἀργείων ποτὲ νηυσὶ χαρίζετο ἱερὰ ῥέζων,
Τροίῃ ἐν εὐρείῃ; τί νύ οἱ τόσον ὠδύσαο, Ζεῦ;
Τήνδ' ἀπαμφιβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς,

"Infelice; qui sanè diù, procul ab amicis, calamitates patitur
"Insulâ in circumfluâ, ubi & umbilicus est maris,
"Insula sylvosa: dea verò intra domum habitat
"Atlantis filia multiscii, quique maris
"Omnes profunditates novit, sustinetque columnas ipse
"Longas, quæ terramque & cœlum dilterminant:
"Ejus filia infortunatum lugentem detinet;
"Semper enim mollibus & blandis sermonibus
"Demulcet, ut Ithacæ obliviscatur: cæterùm Ulysses,
"Cupiens vel fumum exilientem videre
"Suæ terræ, mori desiderat: necdum tibi saltem
"Convertitur charum cor, Olympie. Nonne tibi Ulysses
"Græcorum apud naves gratificabatur sacrificando,
"Trojâ in latâ? quid illi tantum irasceris, ô Jupiter?
Huic respondens allocutus est nubium-congregator Jupiter,

ΣΧΟΛΙΑ.

δὲ ἐπὶ τῆ Πηνελόπης λέγει, διὰ δεκαετίαν καὶ φρένας, τουτέστι μεμφομένην, ἐξ ὧν πάλιν συνετὴν καὶ σώφρονα βέλεται δηλοῦν. Δαΐζ.] Διακόπτει. Τὸ μὲν καίει, ἐράσης.

49. Δυσμόρῳ.] Κακομόρῳ. Δηθά.] Πολλά. Φίλων ἄπο.] Πόρρω τῶν φίλων.

50. Ἀμφιρύτῃ.] Τῇ κύκλῳ τῇ ὑπὸ θαλάσσης περιρρεομένῃ. Ὅθι.] Ἀντὶ τοῦ ὅπου. Ὅθι τ' ὀμφαλός ἐστι θαλάσσης.] Μέση τῆς τοιαύτης θαλάσσης, ἢ τὸ βάθος. Ὀμφαλός.] Τὸ μεσαίτατον.

51. Ναίῃ.] Οἰκεῖ.

52. Ἄτλαντος θυγάτηρ.] Ἡσίοδος μὲν, ἐν Θεογονίᾳ, φησὶ, τὸν Καλυψὼ θυγατέρα Ὠκεανοῦ καὶ Τηθύος. Ὀλοόφρων.] Ὀλεθρία. ἐπὶ πολέμιον τοῖς ἀνθρώποις· οἱ δὲ τὸ ἐξῆς, θαλάσσης ὀλοόφρονος. Οἱ δὲ ἐδάσυναν, ἵνα ᾖ, περὶ τῶν ὅλων φρονοῦσα· αὐτὸς γὰρ ὁ Ἄτλας τὸν κόσμον βαστάζων παραδέδοται. ἢ ἐγέγραπτο, καὶ τὴν ἀρχαίαν γραφὴν, ὀλοόφρω, (ὅ ἐστιν ὀλοόφρων) εἶτα τὶς μὴ νοήσας ἐποίησε τὸ ος.

53. Βάθη.] Βάθη. Ἔχει δὲ π.] Νῦν ἐπιμελεῖται·

54. Ἀμφὶς ἔχουσιν.] Διείργουσιν.

55. Τῆ.] Τούτου. Δύστηνον.] Ἀθλιον. Ὀδυρόμενον.] Ἀποκλαιόμενον.

56. Αἰμυλίοισι.] Παρακλωστικοῖς, ἢ συνοικοῦσι, καὶ οἷον συζυγικοῖς, τοῖς μετ' ἐμπειρίας συνετοῖς καὶ ἐπιτηδείοις.

57. Θέλγει.] Ἀπατᾷ. Ἐπιλήσεται.] Ἐπιλάθηται, ἀμνημονήσῃ.

58. Καὶ καπνὸν ἀποθρώσκοντα νοῆσαι Ἧς γαίης.] Ἐντεῦθεν εἰκότως. τὸ γὰρ ὅλον, ὁ ἐπιθυμῶν καπνὸν τῆς πατρίδος ἰδεῖν, νῦν εὔχεται ἀπὸ τοῦ κατέχοντος πλανᾶσθαι.

60. Ἐντρέπει.] Μεταστοπτέον λαμβάνει. Οὔ νύ τ' Ὀδυσσεὺς Ἀργείων παρὰ νηυσὶ χαρίζετο ἱερὰ ῥέζων.] Ἐκεῖνος μὲν τὰ παρ' αὐτοῦ ἐπηύων. σὺ δὲ οὐ κεχαρισμένως ἐλάμβανες.

61. Ῥέζων.] Θύων, σφάττων.

62. Εὐρείῃ.] Πλατείᾳ. Τί νύ οἱ.] Διατί δὴ αὐτῷ; Ὠδύσαο.] Ἐχολώθης, ὠργίσθης.

NOTÆ.

57. Ὅπως Ἰθάκης ἐπιλήσεται) *Indicativus* pro Subjunctivo, ut suprà, ad v. 41.

NOTÆ IN SCHOLIA.

quod facit etiam MS. *Alysian*: Notandum verò hic *Scholiasta* μνημονικὸν ἁμάρτημα. Nusquam enim *Homero Penelope* δαΐφρων, dicitur; & hic tamen error *Etymologum* tenuit, v. Δαΐς. ἐπὶ ᾗ δ', Δαΐφρων Πηνελοπείης, ἢ σημαίνει τὴν πολεμικὴν, ἀλλὰ τὴν σώφρονα καὶ συνετήν. Quibus & *Eustathius* ipse συναμαρτάνει, fol. 1500. lin. 4. Ἰφθίμην, ὁ Ποιητὴς φησιν, ὡς καὶ τὴν Πηνελόπην δαΐφρονα.

50. Ἢ τὸ βάθος] Ex MSto G.C.

52. Ἄτλαντος θυγάτηρ) Hoc *Scholion* ex MS. GC. meliùs ordinatur & suppletur. Voces Ἡσίοδος, ad Τηθύος, Nos addimus. Videntur tamen diversæ.

60. Κεχαρισμένως) Ità MS. GC. pro κεχαρισμένον, rectè.

VARIÆ LECTIONES.

51. Ἐν δώμασι ναίει) γρ. ἐν δώμασι ναίει, *Eustath.*

52. Ὀλοόφρονος) γρ. ὀλοόφρων, *Br. Schol.* & *Florentina* Edit. Margo. MS. D. *Edmund-burg.*

60. Οὔ νύ τ') γρ. ἦ νύ κ', MS. CCC. Verùm ἦ νύ τ' melius, cum τ' ponatur pro τοι, vel σοί.

Τεχομ.

Τέκνον ἐμὸν, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;
Πῶς ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἐγὼ θείοιο λαθοίμιν;
Ὃς πέρι μὲν νόον ἐστὶ βροτοῖσι, πέρι δ' ἱερὰ θεοῖσιν
Ἀθανάτοισιν ἔδωκε, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν;
Ἀλλὰ Ποσειδάων γαιήοχος ἀσχέλες αἰεὶ
Κύκλωπος κεχόλωται, ὃν ὀφθαλμοῦ ἀλάωσεν,
Ἀντίθεον Πολύφημον, ὅου κράτος ἐστὶ μέγιστον
Πάσιν Κυκλώπεσσι· Θόωσα δέ μιν τέκε νύμφη,
Φόρκυνος θυγάτηρ, ἁλὸς ἀτρυγέτοιο μέδοντος,
Ἐν σπέεσι γλαφυροῖσι Ποσειδάωνι μιγεῖσα.
Ἐκ τοῦ δὴ Ὀδυσῆα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
Οὔπω καβαλείν, πλάζει δ' ἀπὸ πατρίδος αἴης.
Ἀλλ' ἄγε δὴ, ἡμεῖς γε φραζώμεθα πάντες
Νόστον, ὅπως ἔλθησι· Ποσειδάων δὲ μεθήσει
Ὃν χόλον· οὐ μὰν γάρ τι δυνήσεται ἀντία πάντων
Ἀθανάτων, ἀέκητι θεῶν, ἐριδαινέμεν οἷος.

Τόνδ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη, ὕπατε κρειόντων,
Εἰ μὰν δὴ νῦν τοῦτο φίλον μακάρεσσι θεοῖσι,
Νοστῆσαι Ὀδυσῆα δαίφρονα οἶκόνδε δόμονδε,
Ἑρμείαν μὲν ἔπειτα προτιόσσομαι Ἀργεϊφόντην

"Mea filia, qualis tibi sermo excidit septo dentium?
"Quomodo unquam ego Ulyssis divini oblivisserer?
"Qui longè superat prudentiâ homines; plurima vero sacra Diis
"Immortalibus persolvit, qui cœlum latum inhabitant?
"Verùm Neptunus terram continens assiduò semper
"Ob Cyclopem irascitur, quem oculo privavit,
"Immanem Polyphemum, cujus robur est maximum
"Inter omnes Cyclopas: Thoosa verò eum peperit nympha,
"Phorcynis filia, maris indomiti principis,
"In specubus cavis Neptuno mixta.
"Ex eo tempore Ulyssem Neptunus terræ-quassator
"Neutiquam occidit, sed errabundum arcet à patriâ terrâ.
"Verùm agite, nos ipsi dispiciamus omnes
"Super-reditu, quo pacto revertatur; Neptunus autem remittet
"Suam iram: neque enim quicquam poterit contra omnes
"Immortales, invitis scilicet Diis, contendere solus.
Huic respondit deindè dea cæsia Minerva,
"O pater noster Saturnie, supreme regnantium,
"Siquidem nunc hoc gratum beatis diis,
"Redire Ulyssem prudentem ad suam domum,
"Mercurium tum internuncium Argicidam

ΣΧΟΛΙΑ.

66. Περὶ μὲν νόον ἐστὶ βροτῶν.] Ἀντὶ τοῦ, ὡσεὶ ἐστιν ἀπάντων κρείττων συνέσει, καὶ εὐσεβείᾳ.

68. Γαιήοχος.] Ὁ τὴν γῆν ἔχων, ἢ ὑπὸ τῆς γῆς ἐχόμενος. Ἀσκελές.] Ἀμετακίνητος, καὶ στερεὸν τὸ σκελῶν, ἢ ἀδιαλείπτως καὶ ἄχαν σφοδρῶς. Αἰεὶ.] Αἰεὶ καὶ ἀπαύστως.

69. Κεχόλωται.] Ὠργισται. Ἀλάωσεν.] Ἐτύφλωσεν.

70. Ἀντίθεον.] Οὗτοι τὸ συναλοιφόμενον τοῖς θεοῖς, τὸ ἀστεῖον. Ὅου.] Οὔπου. Ἔσκεν.] Ὑπῆρχεν.

71. Θόωσα.] Μήτηρ Πολυφήμου κύκλωπος κυρίως ἔτως λεγομένη.

72. Φόρκυνος θυγάτηρ.] Ἐνάλιος δὲ ἦν ὁ Φόρκυν. Μέδοντος.] Βασιλεύοντος· συνήθως δὲ τὰς ὑπαρχὰς βασιλείας ἔλεγον. ἢ σωματεῖον μέσον ἐν σπέεσι, ὥστε ἐν σπηλαίοις δὲ Ποσειδῶνος γυμνοῦσθαι τὸν Κύκλωπα.

73. Μιγεῖσα.] Κοινωνήσασα.

74. Ἐκ τοῦ δή.] Ἐκ τούτου δὲ τὸ αἰτίας. Ἐνοσίχθων.] Ὁ τὴν γῆν κινῶν· ἔνοσις γὰρ ἡ κίνησις.

75. Καβαλείν.] Ἀναιρεῖ. Πλάζει.] Πλανᾷ δὲ ποιεῖ. Ἀπό.] Πόρρω.

76. Περιφραζώμεθα.] Βουλεύσωμεθα.

77. Νόστον.] Τὴν ἐπάνοδον. Μεθήσει.] Ἐάσει, παύσει.

78. Ἀντία.] Ἀντικρύ.

79. Ἀεκητι.] Ἀκουσίῳ γνώμῃ. Ἐριδαινέμεν.] Φιλονεικεῖν.

82. Φίλον.] Προσφιλὲς, ἀρεστόν.

83. Νοστῆσαι.] Ἐπανελθεῖν. Οἶκόνδε δόμονδε.] Εἰς τὰ ἑαυτοῦ οἴκου.

84. Διάκτορον.] Ἄγγελον σαφῆ.

NOTÆ.

64. Τέκνον ἐμὸν, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος) *Livius Andronicus* ità reddit, *Mea puera, mea puera, quid verbi ex ore tuo profugit?* Nonius Marcell.

69. Ὀφθαλμοῦ ἀλάωσεν) Vid. *Odyss. ι'.* ubi Historia.

NOTÆ IN SCHOLIA.

70. Ὅου) Pro οὗ, de quâ re diximus ad *Il. β'.* v. 315. *Ibid.* Ἔσκεν) Ità pro ἦχεν, ex eodem MS.

VARIÆ LECTIONES.

70. Ἔσκ.) γρ. ἦκεν, vid. Not. in *Br. Schol.*

Νῆσον

Νῆσον ἐς Ὠγυγίην ὀτρύνομεν, ὄφρα τάχιστα
Νύμφῃ θὠπλοκάμῳ εἴπῃ νημερτέα βουλήν,
Νόστον Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος, ὥς κε νέηται·
Αὐτὰρ ἐγὼν Ἰθάκηνδ' ἐσελεύσομαι, ὄφρα οἱ υἱὸν
Μᾶλλον ἐποτρύνω, καί οἱ μῦθον ἐν φρεσὶ θείω,
Εἰς ἀγορὴν καλέσασα καρηκομόωντας Ἀχαιούς,
Πᾶσι μνηστήρεσιν ἀπειπέμεν, οἵτε οἱ αἰεὶ
Μῆλ' ἀδινὰ σφάζουσι, καὶ εἰλίποδας ἕλικας βοῦς.
Πέμψω δ' ἐς Σπάρτην τε καὶ ἐς Πύλον ἠμαθόεντα,
Νόστον πευσόμενον πατρὸς φίλου, ἢν πύθηται,
Ἦδ' ἵνα μιν κλέος ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἔχῃσιν.
Ὣς εἰπὼν, ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
Ἀμβρόσια, χρύσεια, τά μιν φέρον ἠμὲν ἐφ' ὑγρὴν,
Ἠδ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν, ἅμα πνοιῆς ἀνέμοιο·
Εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξέϊ χαλκῷ,
Βριθὺ, μέγα, στιβαρὸν, τῷ δάμνησι τίχας ἀνδρῶν
Ἡρώων, τοῖσίν τε κοτέσσεται ὀβριμοπάτρη.
Βῆ ῥ' αἶψ' ὑλύμποιο καρήνων αἰξασα·
Στῆ δ' Ἰθάκης ἐνὶ δήμῳ, ἐπὶ προθύροις Ὀδυσῆος,

"Insulam in Ogygiam deſtinemus; ut celerrime
"Nymphæ pulchricomæ edicat firmam noſtram ſententiam,
"Reditum Ulyſſis prudentis; uti redeat.
"Porrò ego in Ithacam proficiſcar, ut ei filium
"Magis excitem, & ipſi robur in mente ponam,
"Ut in concionem vocans comatos Achivos,
"Omnibus procis interdicat, qui ejus ſemper
"Pecora pinguia mactant, & flexipedes ſinuoſis cornibus boves.
"Mittam etiam in Spartam & in Pylum arenoſam,
"Reditum ſciſcitaturum patris dilecti, ſicubi audiverit;
"Atque ut eum gloria inſignis inter homines habeat.
Sic fata, pedibus ſubligavit pulchra talaria,
Immortalia, aurea, quæ ipſam ferebant tàm ſuper mare,
Quàm ſuper rotundam terram, ſimul cum flatu venti:
Accepit item validam haſtam, acuminatam acuto ære
Gravem, magnam, ſolidam; quâ domat acies virorum
Heroum, quibus utique iraſcitur fortipatre-nata.
Deſcendit autem ab Olympi verticibus impetu-ruens;
Stabat deindè Ithacæ in Demo ad veſtibulum Ulyſſis,

ΣΧΟΛΙΑ.

85. Ὠγυγίην.] Ἡ Καλυψὼ νῆσος. Ὀτρύνομεν.] Παρορμήσωμεν, ἐπείξωμεν.

86. Εὐπλοκάμῳ.] Εὐκόμῳ, ἀπὸ μέρους καλῇ.

87. Ταλασίφρονος.] Τῇ ἑαυτῆ φρενὶ πάντα ταλαιπωρούσῃ. Νέηται.] Ἐπανέλθῃ.

89. Ἐποτρύνω.] Παρορμήσω.

90. Ἀχαιούς.] Τοὺς Ἰθακησίους.

91. Ἀπειπέμεν.] Ἀπαγορεύσαι. Οἵτε οἱ.] Οἵ τινες αὐτῷ.

92. Ἀδινά.] Ἤτοι λεπτὰ, ὡσὲι σύγκεινται τὰ βοῶν, ἢ ἀντὶ τοῦ ἀδιαλείπτως, ἵνα ᾖ, πυκνῶς καὶ συνεχῶς. Ἕλικας.] Ἑλικοειδῆ κέρατα ἔχοντας.

93. Ἠμαθόεντα.] Ἀμμώδη.

94. Πεύσόμενον.] Ἀκουσόμενον. Ἤν πυ.] Ἐάν που.

97. Ἀμβρόσια.] Ἄφθαρτα, χρύσεα, τίμια. Τά μιν.] Ἅπερ αὐτόν.

98. Ἀπείρονα.] Τὸν πέρας ἢ τέλος μὴ ἔχοντα, λέγει δὲ τὴν γῆν. Ἅμα πνοιῆς ἀνέμοιο.] Ἴσα ἀνέμῳ.

99. Εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος.] Ἀθετοῦνταί μου ἀστερίσκοις, ὅτι ἐν τῇ κ' τῆς Ἰλιάδος καλῶς. Ἀκαχμένον.] Ἐσμιλευμένον.

101. Κοτέσσεται.] Ὀργιοῦται. Ὀβριμοπάτρη.] Γενναία καλῶς τὸ πατρὸς ὀβριμον καὶ ἰσχυρὸν πατέρα ἔχουσα.

102. Βῆ.] Ἔβη, ἐπορεύθη.

103. Δήμῳ.] Τόπῳ ἐν Ἰθάκῃ, ὅπου ἦν τὸ Ὀδυσσέως βασίλειον.

NOTÆ.

85. Ὀτρύνομεν) Pro ὀτρύνωμεν, ut ſuprà, v. 57. & 41. Σχῆμα ὃ εὐπρεπὲς καὶ βασιλικόν.

92. Εἰλίποδας) De hac voce diximus ad *Il.* ι'. v. 462.

NOTÆ IN SCHOLIA.

97. Ἀμβρόσια) Olim πίμια tantum; præmitto, ἄφθαρτα, χρύσεα, ex MS. GC.

99. Ἐν τῇ κ'. τῆς Ἰλιάδος) Malè olim exciderat κ'. reſtituo itaque jam, Senſu poſtulante; nam hic locus extat in κ'. *i.e.* in Decimo *Iliados*. *Scholia* non benè ἀθετοῦσιν hos Verſus; nam & hìc, & in *Iliade*, Ἀθηνᾶς σκεῦος deſcribitur.

101. Ὀβριμοπάτρη) Hoc *Scholion*, ex *Iliad.* ε'. v. 747. corrigo & emendo, mutilatum hactenus.

103. Δήμῳ) *Scholiaſtes* δῆμον hìc *proprium* eſſe nomen ait loci, ubi *Ulyſſis* erat Palatium; quod tamen ego ſomnium otioſorum hominum putarem; ut ad *Euripid.* Phœniſſ. v. 847. Θᾶνα) τόπος Θήβης. *Scholiaſt.* quæ Vox tamen ſimpliciter *ſedes* ſonat. *Stephanus* tamen ἄστεως, ni & ipſe à *Grammaticis* deceptus, Δῆμος) ὁ τόπος ἐν Ἰθάκῃ, ἐς νῦν Κεφαλλήνιον. Aliàs tamen, *Odyſſ.* ν'. v. 96. Φόρκυνος λιμὴν ἐν δήμῳ Ἰθάκης dicitur, quod certè aliud.

Οὐδὲ

Οὐδῦ ἔπ' αὐλείῃ· παλάμῃ δ' ἔχε χάλκεον ἔγχος,
Εἰδομένῃ ξείνῳ Ταφίων ἡγήτορι Μέντῃ.
Εὗρε δ' ἄρα μνηστῆρας ἀγήνορας· οἱ μὲν ἔπειτα
Πεσσοῖσι προπάροιθε θυράων θυμὸν ἔτερπον,
Ἥμενοι ἐν ῥινοῖσι βοῶν, οὓς ἔκτανον αὐτοί.
Κήρυκες δ' αὐτοῖσι καὶ ὀτρηροὶ θεράποντες,
Οἱ μὲν ἄρ' οἶνον ἔμισγον ἐνὶ κρητῆρσι καὶ ὕδωρ,
Οἱ δ' αὖτε σπόγγοισι πολυτρήτοισι τραπέζας
Νίζον, καὶ προπίθεντο, ἰδὲ κρέα πολλὰ δατεῦντο.
Τοῖσδε πολὺ πρῶτος ἴδε Τηλέμαχος θεοειδής·
Ἧστο γὰρ ἐν μνηστῆρσι φίλον τετιημένος ἦτορ,
Ὀσσόμενος πατέρ' ἐσθλὸν ἐνὶ φρεσὶν, εἴποθεν ἐλθὼν
Μνηστήρων τ' ἂν σκέδασιν κατὰ δώματα εἴη,
Τιμὴν δ' αὐτὸς ἔχοι, καὶ κτήμασιν οἷσιν ἀνάσσοι.
Τὰ φρονέων, μνηστῆρσι μεθήμενος, εἰσιδ' Ἀθήνην·
Βῆ δ' ἰθὺς προθύροιο· νεμεσσήθη δ' ἐνὶ θυμῷ
Ξεῖνον δηθὰ θύρῃσιν ἐφεστάμεν· ἐγγύθι δὲ χεῖρ'
Χεῖρ' ἔλε δεξιτερὴν, καὶ ἐδέξατο χάλκεον ἔγχος,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Χαῖρε, ξεῖνε· παρ' ἄμμι φίλησαι· αὐτὰρ ἔπειτα
Δεῖπνα πασάμενος μυθήσεαι, ὅττεό σε χρή.

Limine in aulæ, in manu verò gerebat ferream haſtam,
Similis hoſpiti Taphiorum duci Mentæ.
Invenit porrò procos ſuperbos, qui quidem tum
Talis ante januam animum oblectabant,
Sedentes in pellibus boum, quos occiderant ipſi.
Præcones verò ipſis & ſeduli famuli,
Hi quidem vinum miſcebant in crateribus & aquam,
Illi autem ſpongiis foraminoſis menſas
Abſtergebant & proponebant, & carnes multas dividebant.
Hanc longè primus vidit Telemachus deo ſimilis;
Sedebat enim inter procos charo mœrens corde,
Expectans patrem probum in mente, ſi alicunde veniens
Procorum quidem diſperſionem per ædes faceret,
Honorem autem ipſe recuperaret, & bonis ſuis imperaret.
Hæc cogitans, procis aſſidens, vidit Palladem:
Ibat itaque rectà ad veſtibulum; indignabatur enim animo
Hoſpitem diù ad januam ſtare: propè itaque aſtans,
Manum prehendit dextram, & ſuſcepit æream haſtam,
Et ipſam alloquutus verba alata dicebat,
" Salve, hoſpes; à nobis amicè tractaberis: cæterum deinde
" Cœnâ refectus ediſſeres, quæcunque opus ſit.

ΣΧΟΛΙΑ.

104. Οὐδῦ.] Βαθμῷ, φλιᾷς. Παλάμῃ.] Τῇ χειρί.
105. Ταφίων.] Τάφῳ, ἡ νῆσος τῶν Ἐχινάδων, ἣν κατῴκησαν Τηλεβόαι.
106. Ἀγλίοχος.] Ἄγαν αὐχήεις, ὑβριστής.
107. Πεσσοῖσι.] Τοῖς κύβοις, ἀπὸ τῆς παίζειν ἐχημάτισαν, ἢ παρὰ τὸ πίπτειν, βολίοις τὸ πιστεῖν· πιστοὶ γὰρ, οἱ ψῆφοι. Προπάροιθεν.] Ἐμπροσθεν.
108. Ἥμενοι ἐν ῥινοῖσι.] Διὰ τέτου τὸ βιαιον ἐμφαίνει τῶν μνηστήρων, τὸ πὰς βύρσας ὑποστρωννύειν τοῖς ξένοις καθημένοις. Ῥινοῖσι.] Βύρσαις. Ἔκτανον.] Ἀνεῖλον.
109. Ὀτρηροί.] Δεξιοὶ.
110. Οἱ μὲν.] Κήρυκες· οἱ δὲ, θεράποντες· οἱ μὲν, οἱ δὲ, ἀπὸ μέρους Γοργόπης.
111. Πολυτρήτοισι.] Πανταχόθεν πεφορημένοις.
112. Νίζον.] Ἀπέπλυνον. Ἰδὲ.] Ἀντὶ τοῦ, καὶ. Προπίθεντο.

ΝΟΤÆ.

107. Πεσσοῖσι προπάροιθε θυράων) De hoc Procorum luſu, *Athenæus*, l. 1. fol. 16. & 17. &c. *Euſtath.* in locum.

NOTÆ IN SCHOLIA.

107. Ἢ παρὰ τὸ πίπτειν) Addo, βολίοις τὸ πιστεῖν, ex MS. *Aloyſ. Alemann.* confer *Euſtath.* in locum.
110. Κήρυκες) Hoc *Scholion* ex MS. GC.

113. Προεξίησιν. Δαπῶντο.] Ἐμείζεσαν.
114. Τηλεμάχος ἦτορ.] Τηλεμονημένον τῷ ψυχῷ.
115. Ὀσσόμενος.] Ἀνειδωλοποιούμενος καὶ φαντάζόμενος, ὡς σόδοκῶν, ἢ τοῖς ὀφθαλμοῖς ὑποβλέπων.
116. Σκέδασιν.] Σκορπισμὸν, φυγήν. Θείη.] Ποιήσειε.
117. Κτήμασιν.] Δώμασι. Ἀνάσσοι.] Βασιλεύοι.
118. Τὰ φρονέων.] Ταῦτα συνομνύμενος. Μεθήμενος.] Σὺν αὐτοῖς καθήμενος.
119. Βῆ δ' ἰθὺς προθύροιο.] Ἐπ' εὐθείας, ὡς ἐπὶ τὸ προθυρον· σὺκ ἔνδον, ἀλλὰ πρὸ τ' ἐν τῇ τυκτῇ καλυμένῃ δαπέδῳ. Νεμεσσήθη.] Μεμπτὸν ἡγήσατο.
123. Φιλήσεαι.] Φιλοφρονηθήσῃ, ξενισθήσῃ.
124. Δείπνα.] Τὸ καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἀρίστου. Μυθήσεαι. Εἰς λόγους ἥξεις καὶ λέξεις. Ὅττεό σε χρή.] Εἴ τινός σοι χρεία ἐστί.

Ὡς

Ὣς εἰπὼν ἡγεῖθ', ἡ δ' ἕσπετο Παλλὰς Ἀθήνη·
Οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἔντοσθεν ἔσαν δόμου ὑψηλοῖο,
Ἔγχος μὲν ῥ' ἔστησε φέρων πρὸς κίονα μακρὴν,
Δουρὸς ἐϊκτοσθεν εὐξόου, ἔνθα πὲρ ἄλλα
Ἔγχε' Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἵστατο πολλά·
Αὐτῷ δ' ἐς θρόνον εἷσεν ἄγων, ὑπὸ λῖτα πέδαντας
Καλὸν, δαιδάλεον· ὑπὸ δὲ θρῆνυς ποσὶν ἦεν.
Πὰρ δ' αὐτὸς κλισμὸν θέτο ποικίλον, ἔκτοθεν ἄλλων
Μνηστήρων, μὴ ξεῖνος, ἀνιηθεὶς ὀρυμαγδῷ,
Δείπνῳ ἀδήσειεν, ὑπερφιάλοισι μέλεθὼν,
Ἠδ' ἵνα μὶν περὶ πατρὸς ἀποιχομένοιο ἔροιτο.
Χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχυθε φέρουσα
Καλῇ, χρυσείῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
Νίψασθ'· πρὸ δ' ἄρα σφιν ἐτάνυσσε τραπέζαν.
Σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα,
Εἴδατα πολλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων.
Δαιτὸς δ' ἂμ κρειῶν πίνακας παρέθηκεν ἀείρας
Παντοίων, πρὸ δέ σφι τίθη χρύσεια κύπελλα.

Sic fatus præibat, atque sequebatur Pallas Minerva:
Illi verò quandò intra domum venerunt excelsam,
Hastam quidem *Telemachus* statuit ferens ad columnam longam,
Intra armarium bene politum; ubi utique aliæ
Hastæ Ulyssis prudentis stabant multæ:
Ipsum verò in thronum collocavit, stragulo subtrato,
Pulchro, ingeniosè facto; & sub pedibus scabellum erat.
Ipse etiam sellam juxta posuit variegatam, seorsùm ab aliis
Procis; nè hospes, offensus strepitu,
In convivio turbaretur, cum superbis congressus;
Atque ut ipsum de patre absente interrogaret.
Aquam verò ancilla ex gutto profundebat ferens
Pulchro, aureo, super argenteum pelvim,
Ad lavandum: juxtáque poliram stravit mensam.
Panem verò veneranda ecilæ-custos apponebat,
Fercula multa apponens, gratificans de præsentibus.
Coquus quoque carnium lances appositi sumens
Omnigenûm, ipsis etiam apponebat aurea pocula;

ΣΧΟΛΙΑ.

127. Κίονα.] Στύλον.

128. Δουρὸς ἐϊκτοσθεν.] Δορυξήκης. τοπικὸν ἢ ἀπὸ ξύσθαι τὸς κίονας, καὶ ἐστηχθαι ἀπηθισθαι τὸ δόρυ. Εὐξόου.] Καλῶς ἐξεσμένης. Ἔντοσθεν.] Ἔσωθεν.

130. Λῖτα.] Λιπαρὸν ἐκβόλαιον. Πεπάσας.] Ἀπολύσας.

131. Δαιδάλεον.] Ποικίλον. Θρῆνυς.] Ὑποπόδιον.

132. Κλισμόν.] Δίφρον. ἀνάκλιντρον ἔχοντα, καθέδρον. Θέτο.] Ἀπέθετο. Ἐκτοθεν.] Χωρὶς, ἰδίᾳ, ἐξωθεν.

133. Ἀνιηθείς.] Λυπηθείς. Ὀρυμαγδῷ.] Κυδασμῷ μὲν τῷ ἐν ὄρει ψόφῳ. ἔστι γὰρ κατὰ τὸ ἔτυμον ὀρομαγδὸς, οὗν ὁ ἀντὶ δ' ῥοιζῶν.

134. Ἀδήσειεν.] Ἀηδὰς ἀφαιρεθείη. Ὑπερφιάλοισι.] Ὑπερφάνοις, ὑπερηφάνοις. Μεπλήσῃ.] Σιωπήσῃ.

135. Ἀποιχομένοιο.] Ἀπόντος, ἀπεδημηκότος. Ἔροιτο.] Ἐρωτήσειε, πυθοίτο.

136. Χέρνιβα.] Τὰ ἐπὶ τῶν χειρῶν ὕδατα. Ἀμφίπολος.] Θεραπαινα, ἀπὸ τοῦ περὶ τὸν ἀμφὶ οἰκον πολεῖσθαι, ὅπερ ἐστὶν ἀναστρέφεσθαι. Προχόῃ.] Ἀγγείῳ περχυτικῷ. ἀπὸ τοῦ χέειν τὸ ὕδωρ, τὸ καθ' ἡμᾶς ξέειν. Ἐπέχυθε.] Ἐπέβαλλεν.

136. Λέβητος.] Τοῦ καθ' ἡμᾶς χαλκίου.

138. Ξεστὴν.] Τὴν καλῶς ἐξεσμένην, ἢ καπισκάσμένην. Ἐτάνυσσε.] Ἐξέτεινε, παρέθηκε.

139. Αἰδοίη.] Αἰδοῦς ἀξία, σεμνὴ. Ταμίη.] Ταμιοῦχος, φύλαξ.

140. Εἴδατα.] Βρώματα, ἐδέσματα. Χαριζομένη παρεόντων.] Ἐκ τῶν παρόντων ἐπιδοῦσα.

141. Δαιτὸς.] Μάγειρος, ὁ ἀφανίμων τὰ κρέα.

142. Πρὸ δέ σφι.] Παρ' αὐτοῖς δέ.

NOTÆ.

134. Ἀδήσειεν) Cum α' producto, quòd ab ἀηδὼν, ut *Eustath.* in locum, fol. 1400. lin. 33. scribitur & cum duplici δ'. ut in voce ἄδδω & ἀδδηκόπις, passim in *Iliade*, quæ correctior esse solet. Vid. infra, ad v. 398.

NOTÆ IN SCHOLIA.

132. Ἀνάκλιντρον) Ità ex eodem MS. pro corrupto ἀνάκλιτον.

138. Ἐξεσμένην καὶ καπισκευασμένην) MS. *GC.* ἐξασμένην, ὅπερ ἐστὶ κατεσκευασμένην.

VARIÆ LECTIONES.

131. Ἦεν) χρ. εἶεν, MS. CCC.

134. Ἀδήσειεν) χρ. ἀηδήσειεν & ἀδδήσειεν, Vid. Not. in *Textum*.

Κήρυξ δ' αὐτοῖσιν θάμ' ἐπώχετο οἰνοχοεύων.
Ἐς δ' ἦλθον μνηστῆρες ἀγήνορες· οἱ μὲ ἔπειτα
Ἑξείης ἕζοντο κλισμούς τε θρόνους τέ.
Τοῖσι δὲ κήρυκες μὺ ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχυαν·
Κῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο·
[Νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσι.]
Σῖτον δ' δμωαὶ παρενήνεον ἐν κανέοισιν·
Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα, παρκείμενα, χεῖρας ἴαλλον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο
Μνηστῆρες, τοῖσιν μὺ ἐνὶ φρεσὶν ἄλλα μεμήλει,
Μολπή τ' ὀρχηστύς τε· τὰ γάρ τ' ἀναθήματα δαιτός.
Κήρυξ δ' ἐν χερσὶν κίθαριν περικαλλέα θῆκε
[* Φημίῳ, ὅς τέ νυ πολλὸν ἐκαίνυτο πάντας, ἀείδων,]
Φημίῳ, ὅς ῥ' ἤειδε παρὰ μνηστῆρσιν ἀνάγκῃ.

Præcóque eos sedulò obibat vinum fundens:
Ingressi autem sunt proci superbi, qui quidem continuò
Ordine sedebant per sedilia thronósque:
Hisce quidem Præcones aquam in manus tuderunt;
Puerique crateras coronârunt potu;
Distribueruntque omnibus ordientes poculis.
Panem itidem Ancillæ accumulabant in canistris.
Illi deindè ad cibos paratos & appositos manus extendebant.
Sed postquam potûs & escæ desiderium exemerunt
Proci, ipsis quidem alia in mente curæ erant,
Cantus saltatióque: hæc enim sunt ornamenta convivii.
Præco autem in manus citharam perpulchram posuit
Phemio, qui quidem multùm superabat omnes, versus-fundens,
Phemio, qui quidem cecinit inter procos vi, *coactus.*

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

143. Θαμὰ ἐπώχετο.] Τὸ συνεδαῖον δηλοῖ. Θάμα.] Πυκνῶς, συνεχῶς. Ἐπώχετο.] Ἐπορεύετο. Οἰνοχοεύων.] Οἰνοχῶν, κιρνῶν.

144. Ἀγήνορες.] Ἄλαοι αὐθάδεις.

145. Ἕζοντο.] Ἐκαθέδησαν. Κλισμούς.] Δίφρους, καθέδρας.

146. Ἔχυαν.] Ἐπέβαλλον.

148. Νώμησαν.] Ἐμέρισαν. Δμωαί.] Θεραπαινα. Παρενήνεον.] Παρεσώρευον. ἐκ τούτου ὃ τὸ πλῆθος ἢ ἰδισμάτων ἐμφαίνει. Κατίσκοις.] Κατίσκοις.

149. Ὀνείαθ'.] Τὰ ὄψησιν ἐμπεπεῖφθαι ἐδέσματα. Ἴαλλον.] Ἐδίδοσαν, ἐξέτεινον.

N O T Æ.

146. Τοῖσι δὲ κήρυκες) Hìc ex *Florentinâ* Editione Versus forte excidit, atque proindè ex omnibus ferè illius sequacibus, exceptâ *Eustathii Romanâ*, quæ ità ordinat suppletque, Τοῖσι δὲ κήρυκες — Κῦροι δὲ κρητῆρας — Νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν — Σῖτον δὲ δμωαὶ — Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα. Et hanc *Lectionem* secutum esse *Brevium Scholiorum* Compilatorem, manifestum est, qui ad v. 148. Νώμησαν) Ἐμέρισαν, legit. Quare is Versus omninò nobis supplendus erat. Confirmatur hæc Ordinatio, ex *Iliad. ι'.* v. 174. &c. Item, *Odyss. γ'.* v. 338. & φ'. v. 270. Quare in *Textum* sumo, nec Numerum tamen muto, ut & in aliis

N O T Æ I N S C H O L I A.

148. Δμωαὶ) Θεραπαιναι. MS. *GC.*

149. Ὀνείαθ') Ad finem hujus *Scholii*; & olim, Νώμησαν) ἐμέρισαν. Unde apparet, *Versum* Νώμησαν

V A R I Æ L E C T I O N E S.

149. Σῖτον δὲ δμωαὶ — οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα, — Κῦροι δὲ κρητῆρας —) *al.* Σῖτον — Κῦροι — οἱ δ' ἐπ', &c. *H. Stephan.* At *Eustathii Romana*, ut Nos nunc

ejusmodi Casibus; nè *Seberi* Indicem minùs utilem reddam.

147. Κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο) Quià dicitur, *κρητὴρ ἐπιστεφὴς οἴνου*, ut *Iliad. θ'.* v. 232. & *Odyss. β'.* v. 430. dicimus etiam *κρητῆρα ἐπιστέφειν οἴνου*, ut *ἐπιστέφω* sumatur, pro *ἐπιστέφω ποτῷ*, qualia plura apud *Græcos* Auctores reperias. *Athenæus* l. 15. fol. 674. Στέφειν πληρωσὶ τινα σημαίνῃ.

* Hunc Versum ex *Herodoti* Vitâ *Homeri* restituo; nec tamen sequentem tollendum omninò reor; qui & olim in omnibus, & ob œconomiam necessarius; ut *Br. Schol.*

δ' ἄρα πᾶσιν, hìc adesse debere, ut ab *Eustathio* rectè adhibetur. Vid. Not. in *Textum* & *Var. Lect.*

150. Πόσιος) Ποτῦ. Ἐδητύος) Βρώσεως. Ità re-

Vid. Not. in *Textum* ad v. 146.

* Ὅς τέ νυ πολλὸν) *vg.* ὃς τι πολλὸν, *Herodot.*

Ἦτοι ὁ Φορμίζων ἀνεβάλλετο καλὸν ἀείδειν·
Αὐτὰρ Τηλέμαχος πρὸς Παλλάδα γλαυκῶπιν Ἀθήνην,
Ἆσσον κὼν κεφαλήν, ἵνα μὴ πθησοίατ' ἄλλοι,
Ξεῖνε φίλ', εἰ καί μοι νεμεσήσεαι, ὅ, τι κέν εἴπω;
Τοῖσιν μὲν ταῦτα μέλει, κίθαρίς τ' ἀοιδή,
Ῥεῖ', ἐπεὶ ἀλλότριον βίοτον νήποινον ἔδουσιν
Ἀνέρος, οὗ δή που λευκὰ πύθεται ὀστέα ὄμβρῳ,
Κείμενα ἐπ' ἠπείρου, ἢ ἐν ἁλὶ κῦμα κυλίνδει.
Εἰ κεῖνόν γ' Ἰθάκηνδε ἰδοίατο νοστήσαντα,
Πάντες κ' ἀρησαίατ' ἐλαφρότεροι πόδας εἶναι,
Ἢ ἀφνειότεροι χρυσοῖό τε ἐσθῆτός τε.
Νῦν δ' ὁ μὲν ὣς ὄλετο κακὸν μόρον, ὄφρα δὲ λις ἡμῖν
Θαλπωρὴ, εἴπερ τις ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
Φησὶν ἐλεύσεσθαι· τοῦ δ' ὤλετο νόστιμον ἦμαρ.
Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
Τίς; πόθεν εἶς ἀνδρῶν; ποῦ τοι πόλις, ἠδὲ τοκῆες;
Ὁποίης δ' ἐπὶ νηὸς ἀφίκεο; πῶς δέ σε ναῦται
Ἤγαγον εἰς Ἰθάκην; τίνες ἔμμεναι εὐχετόωντο;
Οὐ μὲν γάρ τι σε πεζὸν ὀίομαι ἐνθάδ' ἱκέσθαι·
Καί μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' εὖ εἰδῶ,

Et sanè ille citharâ ludens aggressus est pulchrè canere:
Verùm Telemachus alloquutus est glaucis-oculis Palladem,
Propè habens caput, ut nè audirent alii,
" An, hospes chare, *obid* mihi irasceris, quod dixero?
" His quidem hæ curæ sunt, citharæ & cantus,
" Faciliter *sanè*: quoniam alienam substantiam impunè absumunt
" Viri, cujus certè alicubi alba ossa putrescunt imbre,
" *Jacentia* in continenti, vel *illa* in mari unda versat.
" Atqui si illum in Ithacam viderint reversum,
" Omnes optârint celeriores pedibus esse,
" Quàm instructiores auro vestêque.
" Nunc verò ille sic obiit malam mortem, neque ulla nobis
" *Spes* est, etiamsi *quis terrestrium* hominum
" Dicat rediturum esse; hujus enim periit reditûs dies.
" Sed agè, mihi hoc dic & verè enarra,
" Quis? unde es hominum? ubi tibi civitas, atque parentes?
" Quali autem in navi advenisti? quo pacto de nautæ
" Duxerunt in Ithacam? quinam *se* esse prædicant?
" Neque enim ullo pacto te peditem existimo huc venisse:
" Et mihi hoc dic verè, ut benè cognoscam,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

155. Φορμίζων.] Κιθαρίζων. Ἀνεβάλλετο.] Ἀνεκρέτο, προοιμιάζετο.
157. Ἆσσον κὼν.] Ἔγγυς προσιτικώτερον. Πεύθοιατο.] Ἀκούσειαν.
158. Νεμεσήσεαι.] Μέμψῃ. Ὅ, τι κέν.] Ὅπερ ἄν.
159. Ἀοιδή.] Ὠιδή.
160. Ῥεῖ' ἐπεὶ ἀλλότριον.] Τὸ ἐξῆς, ἐπεὶ ῥᾴδιόν ἐστιν ἀλλότριον. Βίοτον.] Περιουσίαν. Νήποινον.] Ἀτιμώρητον, ἀνεκδίκητον. Ἔδουσιν.] Ἐσθίουσιν.
161. Οὗ.] Οὗ τινος.] Πόθεν τοῦ.] Σήπεται.
162. Ἐπ' ἠπείρου.] Ἐπὶ τῆς γῆς. Εἰν ἁλί.] Ἐν τῇ θαλάσσῃ. Κυλίνδει.] Κυλίει.
163. Ἰδοίατο.] Θεάσαιντο, ἴδοιεν.
164. Ἀρησαίατο.] Εὔξαιντο.
165. Ἀφνειότεροι.] Πλουσιώτεροι.
166. Ὅς.] Οὕτως, ὡς ἔχει. Ἀπόλωλε.] Ἀπόλετο, ἀπέθανεν.
167. Θαλπωρή.] Χαρὰ, παραμυθία, ἐλπωρὴ, ἐλπὶς, σωτηρία, ἀσφάλεια, σκέπη.
168. Φησὶν.] Φαίη, εἴποι. Ἐλεύσεσθαι.] Ἐλθεῖν. Ὤλετο.] Ἀπόλετο. Νόστιμον ἦμαρ.] Ἡ εἰς τὸ οἰκεῖα ἐπάνοδος.
170. Εἶς.] Ὑπάρχεις. Πόθι.] Πῦ. Τοκῆες.] Γονεῖς.
171. Ὁποίης.] Ὁποίας. Νηός.] Νεώς, πλοίου. Ἀφίκεο.] Παρεγένου.
172. Εὐχετόωντο.] Ἐκαυχῶντο.
173. Οὐ μὲν γάρ τι σε πεζὸν.] Πεζὸν μὲν γάρ σε ἀδύνατον ἐλθεῖν.
174. Ἀγόρευσον.] Εἰπέ. Ἐτήτυμον.] Ἀληθές. Εὖ εἰδῶ.] Ἀσφαλῶς γνῶ.

N O T Æ.

155. Ἦτοι ὁ) Rursum ὁ pro ἔτος, ut suprà v. 9.
Ibid. Ἀνεβάλλετο) Ἐφροιμιάζετο. Ἀναβολὴ γὰρ προοίμιον, ὡς ὁ Πίνδαρος, Ἀναβολὰς πύχης ἐλελιζομένα, *Pythionic.* Od. 1. v. 7.

NOTÆ IN SCHOLIA.

κ. λ. Tria priora Vocabula addo ex MS. GC.
171. Ὁποίης) Ὁποίας. Ità MS. GC. Deleo itaque ὁποίας, *Poeticum.*

VARIÆ LECTIONES.

157. Πευθοίαθ' οἱ ἄλλοι) γρ. πευθοίατ' ἄλλοι. 158. Εἰ καί μοι) γρ. ἤ καί μοι, MS. CCC.

Ἦ νέον μεθέπεις, ἢ ἁ πατρώϊός ἐσσι
Ξεῖνος; ἐπεὶ πολλοὶ ἴσαν ἀνέρες ἡμέτερον δῶ
Ἄλλοι, ἐπεὶ ἁ κεῖνος ἐπίστροφος ἦν ἀνθρώπων.
Τόνδ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Τοιγὰρ ἐγώ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω·
Μέντης Ἀγχιάλοιο δαΐφρονος εὔχομαι εἶναι
Υἱὸς, ἀταρ Ταφίοισι φιληρέτμοισιν ἀνάσσω.
Νῦν δ' ὧδε ξὺν νηῒ κατήλυθον ἠδ' ἑτάροισι,
Πλέων ἐπὶ οἴνοπα πόντον ἐπ' ἀλλοδρόους ἀνθρώπους,
Ἐς Τεμέσσην μὴ χαλκόν· ἄγω δ' αἴθωνα σίδηρον.
Νηὸς δέ μοι ἥδ' ἔστηκεν ἐπ' ἀγρῷ πόλεος,
Ἐν λιμένι Ῥείθρῳ, ὑπὸ Νηΐῳ ὑληέσσῃ.
Ξεῖνοι δ' ἀλλήλων πατρώϊοι εὐχόμεθ' εἶναι
Ἐξ ἀρχῆς, εἴπερ τε γέροντ' εἴρηαι ἐπελθών

" An nunc-primùm venisti, aut etiam paternus es
" Hospes? quoniam multi frequentabant viri nostram domum
" Alii; quoniam etiam ille versabatur inter homines gratiosus.
Hunc rursus alloquuta est dea cæsia Minerva,
" Enimvero ego tibi hæc valde verè narrabo:
" Mentes Anchiali prudentis præ me fero esse
" Filius: cæterùm Taphiis navigandi studiosis impero.
" Nunc verò huc cum navi veni atque sociis,
" Navigans super obscurum pontum ad alienæ linguæ homines,
" Ad Temessen propter æs: duco autem splendidum ferrum.
" Navis verò mihi stat ad agrum, seorsim ab urbe,
" In portu Rethro, sub Neio sylvoso.
" Hospites autem invicem paterni gloriamur esse
" Ab initio; siquidem senem interroges accedens

ΣΧΟΛΙΑ.

175. Ἦ νέον μεθίπεις.] Ἦ νεωστὶ ὡς ἡμᾶς ἔρχῃ. Μεθίπεις.] Μετέρχῃ, ἐλήλυθας.

176. Ἴσαν.] Ἐπίστανται. Δῶ.] Δῶμα, οἴκημα.

177. Ἐπίστροφος ἦν ἀνθρώπων.] Ἐπιστρεφὴς καὶ ἐπιμέλειαν ἐποιεῖτο τῶν ἀνθρώπων, ἢ ἐξ λόγου ἐστιῶντο πάντες ἄνθρωποι, ἢ ἐπερχόμενος καὶ ἐπιδημῶν. Ἐπίστροφος.] Συναναστρεφόμενος.

181. Φιληρέτμοισι.] Ναυλικοῖς.

182. Ὧδε.] Οὐδὲ ποτε κεῖται παρὰ τῷ Ποιητῇ τὸ ὧδε τοπικὸν, ἀλλὰ αὐτὶ τοῦ ὕτως.

183. Οἰνοπα πόντον.] Μέλαινα πάντες. Ἀλλοδρόους] Ἀλλοδαπους, ξένους, βαρβάρους.

ΝΟΤΑ.

183. Πλέων οἰνοπα πόντον ἐπ' ἀλλοδρόους ἀνθρώπους) Si hoc modo legas, Versus exit μικρομεσόφαλος, βραχυκέφαλος, sive ἀκέφαλος. *Jambum* habens pro *Spondæo*, ut *Iliad.* Ψ'. v. 2. Ἐπειδὴ Τρῶάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἵκανον. Alii, ut fanetur huic vitio, legunt πλεῖον, vel πλεῖον, utraque vox *Homerica*, ut *Odyss.* π'. v. 368. σ'. v. 240. Alii demùm, post πλέων addunt τὸ ἐπὶ, Πλέων ἐπὶ, ut sit Συνίζησις in πλέων, quod facit imprimis Editio *Florentina*, tum *Lovaniana*, item MSS. CCC. necnon *Eustathius* ὁ Παρεκβολαῖς, fol. 1408. lin. 55. Ὅτι ὁ εἰς ἀλλοδαπὴν

NOTÆ IN SCHOLIA.

182. Ὧδε) Hoc *Scholion*, ut multa alia, ex *Eustathio*, vel ab illo ὁ τῶν Παλαιῶν. Idem ait *Etymolog.* M. verùm nescio, an satis rectè. Nam & in hoc ipso loco videtur τοπικῶς sumi, ut in illo, licet ab *Eustathio* aliter explicato. Ἥφαιστος πρόμολ' ὧδε. Idem dicendum de voce πάγχυ, v. 251. & de voce μείλων, v. 232.

184. Βρεντίσιον) *Stephano* περὶ πόλεων, Βρεντήσιον. *Ptolemæo*, Βρεντέσιον, & ità MS. *GC.*

186. Νηΐῳ) Τῷ κλ. Ità MS. *GC.* pro corrupto τῷ.

VARIÆ LECTIONES.

183. Πλέων οἰνοπα πόντον) χρ. πλέων ἐπὶ οἰνοπα πόντον, MS. CCC. *Florentin.* & *Eustath.* &c. Vid. Not. ad *Textum.*

184. Τεμέσσην) χρ. Ταμέσην, *Steph.* περὶ πόλεων, v. Ταμασσός. *Ibid.* Μετὰ χαλκὸν) χρ. μετὰ χάλκην.

186. Ὑπὸ Νηΐῳ) χρ. ὑπονηΐῳ, *H. Stephan.*

Λαέρ-

Λαέρτιάδην ἥρωα· τὸ δ' οἰκέλε φασὶ πόλινδε
Ἔρχεσθ', ἀλλ' ἀπάνευθεν ἐπ' ἀγροῦ πήματα πάσχειν
Γρηῒ σὺν ἀμφιπόλῳ, ἥ οἱ βρῶσίν τε, πόσιν τε
Παρλεθεῖ· εὖτ' ἄν μιν κάμαλ(ε) κτ' γυῖα λάθησιν,
Ἑρπύζονθ' ἀνὰ γυνὸν ἀλωῆς οἰνοπέδοιο.
Νῦν δ' ἦλθον· δὴ γάρ μιν ἔφαν' ἐπιδήμιον εἶναι
Σὸν πατέρ'· ἀλλά νυ τόν γε θεοὶ βλάπτουσι κελεύθου.
Οὐ γάρ πω τέθνηκεν ἐπὶ χθονὶ δῖος Ὀδυσεύς,
Ἀλλ' ἔπι πού ζωὸς κατερύκεται εὐρέϊ πόντῳ,
Νήσῳ ἐν ἀμφιρύτῃ· χαλεποὶ δέ μιν ἄνδρες ἔχουσιν,
Ἄγριοι, οἵ πού κεῖνον ἐρυκανόωσ' ἀέκοντα.
Αὐτὰρ νῦν τοι ἐγὼ μαντεύσομαι, ὡς ἐνὶ θυμῷ
Ἀθάνατοι βάλλουσι, τ' ἀς τελέεσθαι ὀΐω,
Οὔτε τι μάντις ἐὼν, οὔτ' οἰωνῶν σάφα εἰδώς·
Οὔπω ἔπι δηρόν γε φίλης ἄπο πατρίδος αἴης
Ἔσται, οὐδ' εἴπερ τε σιδήρεα δέσματ' ἔχῃσι·
Φράσσεται, ὥς κε νέηται, ἐπεὶ πολυμήχανός ἐστιν.
Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ τ' ἀτρεκέως καὶ κατάλεξον,
Εἰ δὴ ἐξ αὐτοῦ τόσσος παῖς εἰς Ὀδυσῆος.
Αἰνῶς γ' κεφαλήν τε τ' ὄμματα καλὰ ἔοικας

" Laertem heroëm, quem non amplius
ajunt in urbem
" Venire, sed seorsum in agro dolores
pati
" Vetulâ cum ancillâ, quæ illi cibúm-
que potúmque
" Apponit, quoties ipsum labor circa
membra invaserit,
" Repentem per fertile solum Areæ
vitibus-consitæ.
" Nunc autem veni; dudum enim il-
lum aiebant peregrè reversum adesse
" Tuum patrem; verùm adhuc hunc
dii impediunt iter:
" Nondum enim mortuus est super
terram divinus Ulysses;
" Sed adhuc alicubi vivus detinetur in
lato ponto,
" Insulâ in circumfluâ; sævíque ipsum
viri tenent,
" Feri, qui alicubi illum invitum de-
tinent.
" Porrò nunc tibi ego vaticinabor,
quemadmodum in animo
" Immortales suggerunt, & quemad-
modum perfectum iri puto,
" Non quasi vates sim, neque auspici-
orum clarè peritus;
" Nequaquam adhuc diu charâ à patriâ
terrâ
" Erit, neque si etiam ferrea vincula
illum detineant:
" Cogitabit enim, qui redeat; quo-
niam callidus est.
" Sed agè mihi hoc dic, & verè enar-
rato,
" Si utique ex ipso tantus filius es
Ulyssi:
" Vehementèr enim & capite & oculis
pulchris similis es

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

190. Ἀπάνευθεν.] Ἄποθεν, μακρόθεν. Πήματα.] Κακά.

191. Γρηΐ.] Γραΐ. Βρῶσιν.] Τροφήν. Πόσιν.] Ποτόν.

192. Παρλεθεῖ.] Παρελθεῖν. Εὖτ' ἄν μιν.] Ὁπότ' ἂν αὐτόν.

193. Ἑρπύζοντα.] Μετὰ ὀδύνης ἢ ἀνίας ἑρπύζοντα, ἀπὸ τοῦ γῆρας. Γυνόν.] Τὸ γεωμόρητον ἢ καλλιεργον. Ἀλωῆς.] Ἀμπελοφύτου γῆς. Οἰνοπέδου.] Οἰνοφόρου.

194. Ἔφασαν.] Εἶπεν. Ἐπιδήμιον.] Ἐπιδημοῦντα.

195. Βλάπτουσιν.] Ἐμποδίζουσιν.

197. Ζωός.] Ζῶν. Καπρύκεται.] Κατέχεται, κωλύεται. Εὐρεῖ.] Πλατεῖ, μεγάλῳ.

198. Ἐν ἀμφιρύτῃ.] Τῇ ὑπὸ θαλάσσης περιρρεομένῃ.

199. Ἐρυκανόωσι.] Ἐπίσχωσι, κωλύουσιν. Ἀέκοντα.] Ἄκοντα καὶ μὴ βουλόμενον.

202. Οὔτε τι.] Οὐδαμῶς. Οἰωνῶν σάφα εἰδώς.] Ὀρνεοσκοπίας ἔμπειρος, ἢ οἰωνιστὴς ὤν.

204. Δέσματα.] Δεσμοί. ἴδιον ὃ Ἀττικῶς τὸ ὀφσεσικὰ εὐθυτέρως λέγειν. ἀπὸ δὲ δέω, δέσματα, καὶ ἀπὸ τοῦ ξέω, ξέσματα. Ἔχῃσι.] Κατέχῃ, φυλάσσῃ.

205. Φράσσεται.] Διανοηθήσεται. Νέηται.] Ἀνακομίζηται. Πολυμήχανος.] Πολύβουλος, συνετός.

207. Αὐτοῖο.] Ἐξ αὐτοῦ.

208. Αἰνῶς.] Νῦν ἀντὶ τοῦ λίαν. Ἔοικας.] Ὁμοιος εἶ.

Ν. Ο Τ Æ.

203. Οὔτι ἔτι δηρόν γε) *Ultima* τοῦ ἔτι producitur in *Cæsurâ*, & antè δ'. ἐκφέκτον, Literam etiam Ἀναδιπλασιασμοῦ capacem. Vid. ad *Iliad.* α'. v. 416. & ad *Odyss.* ϵ'. v. 296.

205. Φράσσεται) Pro φράσσεται lego, *Metri* causâ. Quoties enim *Vocalis* ante σ'. Naturâ sit *brevis*, si res postulet, duplicabitur σ'. ut fic Productio fiat, ut *Hesiod.* lib. 1. v. 263. Φραδσάμενος τό κ' ἔπειτα ἐὺ ἐς πάλον ἧσιν ἀμείνων. Quod passim in his Notis probatur.

NOTÆ IN SCHOLIA.

204. Ἔχῃσι) Κατέχῃ, φυλάσσῃ. MS. *GC.* habet κατέχθ, φυλάσσθ.

Variæ Lectiones.

196. Ἐπὶ) χ. ἐνὶ, MS. CCC. 203. Οὔπω ἔπι) χ. ἤτοι ἔτι.

Κείνῳ

Κείνῳ, ἐπεὶ θαμὰ τοῖον ἐμισγόμεθ' ἀλλήλοισι,
Πρίν γε τ' ἐς Τροίλιον ἀναβήμεναι, ἔνθα πέρ ἄλλοι
Ἀργείων οἱ ἄριστοι ἔβαν κοίλης ἐπὶ νηυσίν·
Ἐκ τοῦδ', οὔτ' Ὀδυσῆα ἐγὼν ἴδον, οὔτ' ἐμὲ κεῖνος.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Τοιγὰρ ἐγώ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω,
Μήτηρ μέν τ' ἐμέ φησι γ' ἔμμεναι· αὐτὰρ ἔγωγε
Οὐκ οἶδ'· οὐ γάρ πω τις ἐὸν γόνον αὐτὸς ἀνέγνω.
Ὡς δὴ ἔγωγ' ὄφελον μάκαρός νύ τοι ἔμμεναι υἱὸς
Ἀνέρος, ὃν κλέα τεύχει ἐοῖς ἔπι γήραος ἕτλμε·
Νῦν δ', ὃς ἀπολμότατος γένετο θνητῶν ἀνθρώπων,
Τῷ μ' ἐκ φασὶ γενέσθαι· ἐπεὶ σύ με τοῦτ' ἐρεείνεις.
Τόνδ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Οὐ μέν τοι γενεήν γε θεοὶ νώνυμον ὀπίσσω
Θῆκαν· ἐπεὶ σέ γε τοῖον ἐγείνατο Πηνελόπεια.
Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἄτρεκέως κατάλεξον,
Τίς δαὶς, τίς ἦ ὅμιλος ὅδ' ἔπλετο; τίπτε δέ σε χρεώ;

" Illi: quoniam frequenter ad hunc modum verſabamur invicem,
" Antequam in Trojam ille conſcenderet; quo utique alii
" Græcorum optimates ierant cavis in navibus:
" Ex hoc tempore neque Ulyſſem ego vidi, neque me ille.
Hanc rurſus Telemachus prudens alloquebatur,
" Etenim ego tibi, hoſpes, valde verè enarrabo;
" Mater quidem me inquit ejus eſſe; cæterùm ego
" Neſcio: non enim ullo pacto aliquis ſuum genitorem ipſe cognovit.
" Adeò utinam ego felicis alicujus forem filius
" Viri, quem in facultatibus ſuis ſenium deprehendiſſet:
" Nunc verò, qui infeliciſſimus eſt mortalium hominum,
" Ex hoc me inquiunt natum eſſe; quoniam tu me hoc interrogas.
Hunc rurſus alloquuta eſt dea cæſia Minerva,
" Non ſanè tibi genus utique dii ignobile in poſterum
" Dederunt: quandoquidem te talem peperit Penelope.
" Sed age mihi hoc dic & verè enarrato,
" Quod epulum, quæ verò hæc turba eſt? quod verò te opus urget?

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

209. Θαμὰ] Συχνῶς. Τοῖον.] Τοιοῦτον· ὅτω, ὡς ἐκ τῶν ἡμεῖς. Τοῖον.] Τοιοῦτον. Ἐμισγόμεθα.] Ἐμιγνύμεθα.

212. Ἐκ τοῦ.] Ἔκτοτε, ἐξ ἐκείνου δ' χρόνου.

213. Πεπνυμένος.] Σεσοφισμένος, πεπαιδευμένος, συνετός.

216. Γόνον.] Γεννήτορα. Ἀνέγνω.] Ἐπέγνω.

217. Ὄφελον.] Ὤφελον. Νύ τοι.] Δή που.

318. Κτάμασι.] Κτήμασι. Ἑοῖς ἔπι.] Ἐπὶ τοῖς ἰδίοις. Ἔπλμε.] Κατέλαβεν.

219. Ἀπατμότατος.] Δυσυχέστατος.

220. Ἐρεείνεις.] Ἐρωτᾷς, πυνθάνῃ.

222. Νώνυμον.] Ἀνώνυμον, ἄδοξον.

225. Δαὶς.] Εὐωχία. Ὅμιλος.] Ἀθροισμα, πολῖται. Ἔπλετο.] Ὑπάρχει. Χρεώ.] Χρεία.

N O T Æ.

225. Τίς δαὶς; τίς ἦ ὅμιλος) *Quæ hæc Daps eſt? Quis feſtus Dies*, ut *Livius Andronicus* olim vertebat. *Ammonius* περὶ ὁμοίων καὶ διαφόρων λέξεων & *Ariſtarchus* legunt, Τίς δαὶς; τίς δαὶ ὅμιλος; Vid. ad *Iliad.* κ'. v. 408. *Ibid.* Τίπτε δέ σε χρεώ) Non hìc, ut nonnulli putant, χρεὼ eſt *Neutrum*, uti neque *Odyſſ.* δ'. v. 312. Τίπτε δέ σε χρεὼ δεῦρ' ἤγαγε, Δήμιον, ἢ ἴδιον. Ἔκθεσις videtur, Τί ποτέ σε χρεὼ ποιεῖν, τίς χρεία σὲ εἰς ταῦτα ἐλαύνει; Et πάντα δέ σε χρεὼ δεῦρ' ἤγαγε; Ἐκθετικῶς, ἀντὶ τοῦ, διὰ τί ποτε; vel πάντα pro πάς ποτε, ut pro εἴ πως; Nec obſtat, quod δήμιον, ἢ ἴδιον, ſequitur; neutra enim Epitheta ſunt, ὃ χρεώ, vel certè abſolutè ſunt ſumpta; ut *Quænam te res huc impulit? Publicumne quid, an privatum?* Ubi enim *res* intelligitur, ibi *Adjectivum* effertur *Neutraliter*. Vel fit per Σχῆμα, ἀπὸ τοῦ σημαινομένου, quià χρεὼ idem ſonat, quod χρεῖος, quomodò φίλε τέκνον. In illis locis, *Odyſſ.* β'. v. 28. — πάντα χρεὼ τόσον ἦκεν; Et *Odyſſ.* ε'. v. 189. — ὅτε μὲ χρεὼ τόσον ἵκοι. *Adverbium eſt* τόσον, non *Adjectivum* & *Tantoperè* ſonat. Apertè enim hanc Vocem *Homerus Femininam* facit, ut *Iliad.* κ'. v. 172. Ἀλλὰ μάλα μεγάλη χρειὼ βεβίηκεν Ἀχαιούς. Et bis aliàs, *Iliad.* κ'. v. 118. & λ'. v. 609. χρειὼ γὰρ ἰκάνει) οὐκ ἔτ' ἀνεκτός. Hoc tamen in loco, χρειὼν legitur, apud *Athenæum* fol. 362. quod certè *Neutrum* eſt, & ità ſcribitur, *Odyſſ.* ο'. v. 201.

NOTÆ IN SCHOLIA.

209. Θαμὰ) Συχνῶς. Τοῖον) Τοιοῦτον· ὅτω, ὡς καὶ νῦν ἡμεῖς. Ità ordinandas voces cenſeo.

VARIÆ LECTIONES.

220. Σύ μοι) Rg. σύ γε. *H. Steph.*

225. Τίς δαὶς; τίς ἦ ὅμιλος;) Rg. τίς δαῖς; τίς δαὶ ὅμιλος; Vid. Not. in *Textum*. *Ibid.* Χρεώ) Rg. χρειών. Vid. ut prius.

Εἰλα-

Εἰλαπίνη, ἐγάμου; ἐπεὶ οὐκ ἔοικεν τάδε γ' ἐπίν. " An ſplendidum convivium? an nuptiæ? quoniam non ſymbolũ hæc ſunt.
Ὡς τό μοι ὑβριζόντες ὑφ' ἁλὸς δηκέσσι " Adeò mihi ſupra modum contumeliosè videntur
Δώμασδ' εἰσ' ἀθρόοι· νεμεσσήσαιτό κεν ἀνὴρ " Convivari per domum: indignè ferat utique vir
Αἴσχεα πόλλ' ἐρόωνδ', ὅστις πινυτός γε μετέλθοι. " Flagitia multa videns, quicunque cordatus intervenerit.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα, Hanc rurſum Telemachus prudens contrà alloquutus eſt:
Ξεῖν', ἐπεὶ ἀρ δὴ ταῦτά μ' ἀνείρεαι ἠδὲ μεθάλλᾳς, " Hoſpes, quandoquidem me hæc interrogas atque percontaris,
Μέλλεν μὲν ποτε οἶκος ὅδ' ἀφνειὸς ἠμὲν ἀμύμων " Futurum quidem erat, ut aliquando domus hæc locuples & indemnis
Ἔμμεναι, ὄφρ' ἔπι κεῖνος ἀνὴρ ἐποδήμιος ἦεν· " Eſſet, quamdiu adhuc ille vir præſens erat:
Νῦν δ' ἑτέρως ἐβάλοντο θεοί, κακὰ μητιόωντες, " Nunc verò alitèr ſtatuerunt dii mala cogitantes,
Οἳ κεῖνον μὲν ἄϊστον ἐποίησαν ὡεὶ πάντων " Qui illum quidem evanidum fecerunt ſuprà omnes
Ἀνθρώπων· ἐπεὶ ὅ κε θανόντι πὲρ ὧδ' ἀκαχοίμην, " Homines, quoniam non ob mortuum utique ſic lugere poſſem,
Εἰ μὴ οἷς ἑτάροισι δάμη Τρώων ἐνὶ δήμῳ, " Si inter ſuos ſocios occiſus fuiſſet Trojanorum in populo,
Ἠὲ φίλων ἐν χερσὶν, ἐπεὶ πόλεμον τολύπευσε· " Aut amicorum in manibus; poſtquam bellum egregiè adminiſtrâſſet,
Τῷ κέν οἱ τύμβον μὲν ἐποίησαν παναχαιοὶ, " Tunc utique ipſi tumulum feciſſent omnes Græci,
Ἠδέ κε τῷ παιδὶ μέγα κλέος ἤρατ' ὀπίσσω· " Atque etiam ſuo filio ingentem gloriam retuliſſet in poſterum;
Νῦν δέ μιν ἀκλειῶς ἅρπυιαι ἀνηρείψαντο· " Nunc verò ipſum ingloriè Harpyiæ diſcerpſerunt:

ΣΧΟΛΙΑ.

226. Εἰλαπίνη.] Ἡ μεγάλη εὐωχία, ἐν ᾗ καὶ εἱλαι καὶ συσσφᾶς εὐωχοῦντες. Ἐπεὶ οὐκ ἔοικεν.] Ὡς ἐφάνη κοσμιωτέρᾳ καὶ εὐπλεκτέρᾳ οὖσα, ἐκ εἰκότος. ὁ μὲν γάμος καὶ αἱ λοιπαὶ εὐωχίαι, φιλίας τινὶ γίνονται. ὁ δὲ ἔοικεν, ὡς ἕκαστός τι κομίσειεν. Ἔοικεν.] Τὸ ἀπὸ συμβολῆς δεῖπνον.

227. Δοκέουσι.] Δοκοῦσι, φαίνονται.

228. Νεμεσσήσαιτο.] Μεμπτὸν ἡγήσαιτο.

229. Αἴσχεα.] Αἰσχύνας. Πινυτός.] Σώφρων, συνετός. Μετέλθοι.] Ἐπέλθοι.

231. Ἀνείρεαι.] Ἀνερωτᾷς. Μεθάλλᾳς.] Ἐπιζητεῖς.

232. Μέλλεν.] Ὤφειλεν. αὕτη ἡ λέξις ἀδέκτοις κεῖται παρὰ τῇ Ποιητῇ, ὡς ἐν τῇ συνηθείᾳ χρονικῶς, ἀλλ' ἑκάστοτε, ἀντὶ τοῦ ἐμέλλε.

233. Ἐποδήμιος.] Ἐπιδημῶν, παρών.

234. Ἑτέρως.] Ἄλλως. Ἐβάλοντο.] Ἠβούλοντο, ἤθελον. Μητιόωντες.] Βουλεύομενοι.

235. Ἄϊστον.] Ἀνιχνεύητον, ἀφανῆ.

236. Ἀκαχοίμην.] Λυποίμην.

237. Δάμη.] Ἐδαμάσθη, ἀνῃρέθη.

238. Τολύπευσε.] Κατειργάσατο, μεταφορικῶς. τὸ γὰρ τὰ ἐλαίου ἢ ἄλλη κατειργασμένα εἰλεῖν, τολύπην λέγομεν.

239. Τύμβον.] Τάφον.

240. Ὧι.] Ἰδίῳ. Ἤρατο.] Περιεποιήσατο, ἀνεμώγνυτο.

241. Ἀκλειῶς.] Ἀδόξως. Ἅρπυιαι.] Δαίμονες ἢ ἄνεμοι ἁρπακτικοὶ [ἢ ἔρινες ἁρπακτικαί.] Ἀνηρείψαντο.] Ἀνήρπασαν.

NOTÆ.

226. Εἰλαπίνη ἐ γάμου.) Ità ſcribo, pro εἰλαπίν', ἢ γάμου, quam ad *Var. Lect.* rejicio, quia illa potior, tutiorque videtur *Lectio*. Ità, Ἐν ᾗ δικαιοσύνη συλλήδην πᾶσ' ἀρετὴ 'στι. Vid. ad *Iliad.* α'. v. 277. & infrà, ad v. 290.

234. Νῦν δ' ἑτέρως ἐβάλοντο θεοί.) Quòd ἐβάλοντο ſit ſcriptum, agnoſcit *Euſtath.* quamquam hìc ἐβούλοντο præferat ob εὐμετρίαν. Vid. ad *Var. Lect.* βούλοντο tamen potuit, ſalvo etiam Metro, ſtare. Vid. plura ad *Odyſſ.* π'. v. 387. Εἰ δ' ὑμῖν ὧδε μῦθος ἀφαν- δάνῃ, ἀλλὰ βούλεσθε.

241. Νῦν δέ μιν ἀκλειῶς Ἅρπυιαι ἀνηρείψαντο.) De *Harpyiis*, vid. *Fulgentii* Mythолog. l. 1.

NOTÆ IN SCHOLIA.

226. Ἕκαστός τι κομίσειεν.) Pro corrupto κοσμήσειεν, lego & emendo κομίσειεν. Ità MSS. *Aloyſ.* & *GC.* Senſu item poſtulante.

232. Μέλλεν.) De hoc *Scholio*, vid. ad v. 182.

241. Ἅρπυιαι.) Addo in fine, ἢ ὄρνεα ἁρπακτικά. ex *Aloyſii* MSto.

VARIÆ LECTIONES.

226. Εἰλαπίνη ἐ γάμου.) *χρ.* εἰλαπίνη ἢ γάμου, εἰλαπίν', ἢ γάμου. Vid. Not. in *Textum*. Ibid. Ἐπεὶ οὐκ ἔοικεν.) *χρ.* ἐπεὶ δ' γ' ἔοικεν, *Euſtath.* fol. 207. lin. 33.

234. Ἐβάλοντο.) *χρ.* ἐβούλοντο, MS. *GC. Florent.* Edit. *Lovaniana Rutgeri Reſcii, Br. Schol.* & *Euſtath.* qui tamen ἐβάλοντο præfert ob εὐμετρίαν. Mallem βούλοντο, ut *Senſui* & *Metro* ſufficiens.

Οἴχε-

Ὤ͂χε͂τ' ἄϊστος, ἄπυστος, ἐμοὶ δ' ὀδύνας τὲ γόους τὲ
Κάλλιπεν· οὐδ' ἔπι κεῖνον ὀδυρόμενον γεναχίζω
Οἷον, ἐπεί νύ μοι ἄλλα θεοὶ κακὰ κήδε' ἔτευξαν.
Ὅσσοι γὰρ νήσοισιν ὑπερκρατέουσιν ἄριστοι,
Δουλιχίῳ τὲ, Σάμῃ τὲ, καὶ ὑλήεντι Ζακύνθῳ,
Ἠδ' ὅσσοι κραναὴν Ἰθάκην κατὰ κοιρανέουσι,
Τόσσοι μητέρ' ἐμὴν μνῶνται, πρύχουσι δ' οἶκον.
Ἡ δ' οὔτ' ἀρνεῖται γυγερὸν γάμον, οὔτε τελευτὴν
Ποιῆσαι δύναται· τοὶ δ' ἔσθουσιν ἔδοντες
Οἶκον ἐμόν· τάχα δή με καὶ ἀμφαράσσουσι καὶ αὐτόν.
Τόνδ' ἐπαλαστήσασα προσηύδα Παλλὰς Ἀθήνη,
Ὤ πόποι, ἦ δὴ πολλὸν ἀπιχρωμένη Ὀδυσῆος
Δηΐῃ, ὅ κε μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφείη.
Εἰ γὰρ νῦν ἐλθὼν, δόμον ἂν πρώτῃσι θύρῃσι
Σταίη, ἔχων πήληκα καὶ ἀσπίδα καὶ δύο δοῦρε,
Τοῖος ἐὼν, οἷόν μιν ἐγὼ τὸ πρῶτ' ἐνόησα,
Οἴνῳ ἐν ἡμετέρῳ πίνοντά τε τερπόμενόν τε,
Ἐξ Ἐφύρης ἀνιόντα παρ' Ἴλου Μερμερίδαο,

" Periit obſcurus, inglorius, mihi verò dolores luctúmque
" Reliquit; neque ampliùs illum lugens defleo
" Solum, quoniam mihi alia dii mala incommoda fecerunt.
" Quotquot enim inſulis dominantur optimates
" Dulichióque, Samæque, & nemoroſæ Zacyntho,
" Atque quotquot aſperam Ithacam regunt,
" Tot matrem meam ambiunt, deſtruúntque domum.
" Illa autem neque abnuit odioſas nuptias, neque finem
" Facere poteſt: hi verò dilapidant epulantes
" Domum meam; mox etiam me malè perdent & ipſum.
Hunc indignabunda alloquebatur Pallas Minerva,
" Dii Boni! Profectò plurimùm abſentis Ulyſſis
" Indiges, qui utique procis impudentibus manus injiciat.
" Si enim nunc veniens, domûs in primis foribus
" Staret, habens galeam & ſcutum & duo haſtilia,
" Talis, qualem ipſum ego primùm vidi,
" Domo in noſtrâ bibentémque lætantémque,
" Ex Ephyre reverſum ab Ilo Mermeridâ,

ΣΧΟΛΙΑ.

242. Ἄϊστος.] Ἀνιζήτητος. ἄφαντος. Ἄπυστος.] Ἀνήκουστος. Ὀδύνας.] Λύπας. Γόους.] Θρήνους.

243. Κάλλιπεν.] Κατέλιπεν. Στεναχίζω.] Στενάζω.

244. Ἐπεί νύ μοι.] Ἐπειδή μοι. Ἔτευξαν.] Κατεσκεύασαν.

245. Ἐπικρατέουσι.] Κρατοῦσιν, ἄρχουσι.

246. Δουλιχίῳ.] Νήσῳ καθ' ἑαυτὴν Κεφαλληνίας. Ζακύνθῳ.] Νήσῳ καὶ αὐτῇ τῇ Κεφαλληνίας. Σάμῃ.] Τὴν Σάμην, Σάμην εἶπε. ἔστι δὲ καὶ αὕτη κατὰ τὴν Κεφαλληνίαν.

247. Κοιρανέουσι.] Τραχεῖαν. Καζακοιρανέουσι.] Βασιλεύουσι.

248. Μνῶνται.] Μνηστεύονται. Πρύχουσι.] Καζοδαπανῶσι.

249. Στυγερὸν.] Μισητὸν, φοβερόν. Τελευτὴν.] Τέλος, τελείωσιν.

250. Φθινύθουσι.] Φθείρουσιν, ἐλαττοῦσι. Ἔδοντες.] Ἐσθίοντες.

251. Τάχα.] Αὕτη ἡ λέξις ἐκ πολλοῦ παρὰ τῷ Ποιητῇ διηκτικῶς, ὡς ἐν τῇ συνηθείᾳ, ἀλλ' ἑκάστοτε ἀντὶ

NOTÆ IN SCHOLIA.

251. Τάχα) De hoc quoque *Scholio*, vid. ad v. 182.

254. Δεύῃ) Ἐνδεῖ, λείπῃ. Hoc in loco, ἐνδεῖ, pro ἐνδέῃ, ἐνδῇ, Vocis *Mediæ*, & λείπῃ, pro λείπει, *Atticè*.

VARIÆ LECTIONES.

247. Καζακοιρανέουσι) γρ. κατὰ κοιρανέουσι.

252. Τὸν δ' ἐπαλαστήσασα) γρ. τὸν δὲ παλασήσασα. Ex *Steph.* & *Br. Schol.*

ταχέως. Διαμφαράσσουσι.] Διαφθεροῦσιν.

252. Ἐπαλαστήσασα.] Ἐπὶ τοῖς λεχθεῖσιν, ὡς ἀλαίοις καὶ δεινοῖς οὖσι, δεινοπαθήσασα. ἐὰν δὲ ᾖ χωρὶς τοῦ σ, παλαιήσασα, ἴσως τῷ παλαιᾷ, ὅ ἐστι τῷ ἀγκῶνι τῆς χειρὸς, νύξασα. Παλλὰς.] Ἐπιθετικῶς ἡ Ἀθηνᾶ, ἀπὸ τοῦ πάλλειν τὸ δόρυ· ἢ ὅτι Παλλάντα ἀπέκτεινεν, ἵνα τῶν γιγάντων.

253. Ἦ δή.] Ἀληθῶς δή. Πολλὸν ἀπιχρωμένη.] Ἐπιπολὺ ἀποδημοῦντος, ἢ πολλὸν δεῖν, ἐπιπολὺ λείπειν τούτους πρωμελίαν ποιοῦντας.

254. Δεύῃ.] Ἐνδεῖ, λείπῃ. Ὅ, τι.] Ὅς τις δή, ὅς τις ἄν. Ἐφείη.] Ἐπιβάλλῃ.

255. Εἰ γάρ.] Εἴθε γάρ. Δόμον.] Οἶκον. Ἐν πρώτῃσι θύρῃσιν.] Ἐν αὐτοῖς ταῖς πρώταις θύραις.

256. Σταίη.] Στῇ. Πήληκα.] Περικεφαλαίαν. Δοῦρε.] Δόρατα, δυϊκῶς.

257. Ἐνόησα.] Ἐθεασάμην.

258. Οἴνῳ ἐν ἡμετέρῳ πίνοντα.] Τὸν ἀγαθὸν πᾶσι δίκαιον καιρὸν, οἷος ἂν ᾖ ἐν τοῖς ἔργοις.

259. Ἐφύρης.] Πόλεως Θεσπρωτίας. Ἐφύρα δὲ τρεῖς

SCHOLIA.

259. Ἐξ Ἐφύρης) Sex *Ephyras* notat *Euſtathius*; Confer *Br. Schol.* ad *Iliad.* ζ. v. 152. *Strabo*, fol. 338. & *Thucydidis* Scholiaſt. l. 1. fol. 27.

VARIÆ LECTIONES.

254. Δεύῃ) γρ. δεύει, *Lovaniana*, *Ruigeri Roſcii*, Edit. Item, δεύεαι, ὁς μνηστῆρσιν.

Ὤ͂χετο

Ὤϊχτο γὰρ καὶ εἶσε θοῆς ἐπὶ νηὸς Ὀδυσεύς,
Φάρμακον ἀνδροφόνον διζήμενος, ὄφρα οἱ εἴη
Ἰὸς ἀφίεσθαι χαλκήρεας· ἀλλ' ὁ μὲν ἤ οἱ
Δῶκεν, ἐπεὶ ῥα θεοὺς νεμεσίζετο αἰὲν ἐόντας·
Ἀλλὰ πατὴρ οἱ δῶκεν ἐμός· φιλέεσκε γὰρ αἰνῶς·
Τοῖος ἐὼν μνηστῆρσιν ὁμιλήσειεν Ὀδυσσεύς,
Πᾶσίν κ' ὠκύμοροί τε γενοίατο πικρόγαμοί τε.
Ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται.
Ἤ κεν νοστήσας ἀποτίσεται, ἠὲ καὶ αὐτοῦ,
Οἷσιν ἐνὶ μεγάροισι· σὲ δ' ἦ φράζεσθαι ἄνωγα,
Ὅππως κὲν μνηστῆας ἀπώσεται ἐκ μεγάροιο.
Εἰ δ' ἄγε νῦν ξυνίει, καὶ ἐμοῦ ἐμπάζεο μύθων,
Αὔριον εἰς ἀγορὴν καλέσας ἥρωας Ἀχαιοὺς,
Μῦθον πέφραδε πᾶσι, θεοὶ δ' ἐπιμάρτυροι ἔστων·
Μνηστῆας μὲν ἐπὶ σφέτερα κλίνασθαι ἄνωχθι.
Μητέρα δ', εἴ οἱ θυμὸς ἐφορμᾶται γαμέεσθαι,
Ἄψ ἴτω ἐς μέγαρον πατρὸς μέγα δυναμένοιο.

" Profectus enim erat illuc celeri in navi Ulyſſes,
" Venenum mortiferum inquirens, ut ipſi eſſet
" Ad ſagittas ungendas ære-acuminatas: ſed ille quidem non illi
" Dedit; quoniam deus verebatur ſempiternos:
" At pater illi dedit meus, amabat enim vehementer.
" Talis exiſtens procis ſi obverſaretur Ulyſſes,
" Omnes & brevis fati fierent & amaris-nuptiis *maſtarentur*.
" Verùm enimverò hæc deorum in genibus poſita ſunt,

" Sive reverſus ulciſcatur, necne,
" Suis in ædibus: te autem conſiderare jubeo,
" Quonam modo procos expellas ex ædibus.
" Sed agè nunc attende & meam adverte orationem;
" Cras in concionem *ad* vocaveris heroas Græcos,
" Orationem ediſſere omnibus: dii verò teſtes adſunto:
" Procos quidem ad propria abire jube:
" Matrem autem *jube*, ſi ipſi animus inceſſit nubere,
" Redeat in domum patris multùm potentis.

ΣΧΟΛΙΑ.

μσίν. ἤ, τε Θεσπρωτικὴν. [κῆ] ἡ νῦν Κόρινθος, καὶ ἡ τελίη Ἦλις. Ἀνιόντα.] Ἀπερχόμενον. Μερμιερίδαο.] Μερμίερα παιδός.

260. Ὤϊχτο.] Ἀπῆλθε. Θοῆς.] Ταχείας.

261. Ἀνδροφόνον.] Ἄνδρας φονεύον. Διζήμενος.] Ζητῶν. Οἱ.] Αὐτῷ.

262. Ἰὸς χαλκ.] Περπερεύσασθαι, ἵνα μὴ ζητῶμεν, πῶς ἀπὸ μιᾶς πληγῆς ἀναιρεθῶσι οἱ μνηστῆρες. Ἰός.] Βέλη. Χαλκήρεας.] Χαλκᾷ ἠκονημένους.

263. Νεμεσίζετο.] Ἐσέβετο, ἐντρέπετο.

264. Φιλέεσκε γάρ.] Καὶ οἶδεν, ὅτι καὶ ἐχθροῖς φησί. Αἰνῶς] λίαν.

265. Ὁμιλήσειε.] Συναναστραφῇ.

266. Γενοίατο.] Γένοιντο. Πικρόγαμοι.] Ἐπὶ κακῷ τῷ ἑαυτῶν τὸν γάμον τεθνηκότος μνηστευόμενοι.

267. Θεῶν ἐν γούνασι κεῖται.] Ἐν τῇ τῶν θεῶν ἐξουσίᾳ ἐστί.

268. Ἀποίσεται.] Τιμωρίαν εἰσπράξεται.

269. Ἄνωγα.] Κελεύω.

270. Ἀπώσεται.] Ἀποθήσεις, ἐκβαλεῖς. Μεγάροιο.] Τῆς οἰκίας, τῶν οἰκείων.

271. Ξυνίει.] Νόησον, ἄκουσον. Ἐμπάζεο.] Ἐπιτρίφα, ἀνύποιθι, φρόντιζε.

273. Πέφραδε.] Εἰπέ. Ἔστων.] Ἔστωσαν, ὑπαρχέτωσαν.

274. Σφέτερα.] Τὰ ἴδια. Κλίνασθαι.] Συμπίζεσθαι. Ἄνωχθι.] Κέλευε.

275. Μητέρα.] Τὴν ἀρχαίαν συνήθειαν ἐγέγραπτο μήτηρ αὐτὶ τοῦ μήτηρ· τοῦτο ἀγνοήσας τὶς ἐποίησε τὸ ἀπίστιον· μητέρα ὃ ὑποκειναμένως τὸν ἀφοσιούμενον. Ἐφορμᾶται.] Ἐπιθυμεῖ, ἐφίεται. Γαμέεσθαι.] Γαμηθῆναι.

276. Ἄψ.] Ἐπίρρημα συνδετικὸν, [νῦν καιρὸς παραταλικόν.] πάλιν, εἰς τοὔπισω, καὶ ἐκ δευτέρου. Ἴτω.] Ἀπίτω, ἀπερχέσθω, πορευέσθω. Μέγα δυναμένοιο.] Μέγα ἰσχύοντος καὶ τοῦ ἐνδόξου.

NOTÆ.

261. Φάρμακον ἀνδροφόνον διζήμενος) Huc refer Ælian. Animal. l. 5. c. 16. De *Veſpis* Aculeos ſuos *Viperino* veneno imbuentibus.

276. Δυναμένοιο) Prior *Syllaba* ex Neceſſitate *producitur*, quamvis in δύναμαι ſit *brevis*; quomodò in aliis *Polyſyllabis*, ut ad *Iliad.* α'. v. 265. Idem fit, *Odyſſ.* λ'. v. 413. *Ireſione*, v. 1. Præterea τὸ γ' ἐπιτηδείον ἐστι, unde & ἡμισυς, *Mediam* producit.

NOTÆ IN SCHOLIA.

270. Ἀπόσσαι) Ἀποθήσεις. Male ἀπολήσεις, *Impreſſi* & MS. *Aloyſ.*

276. Quæ inter συντακτικὸν & πάλιν, ex MS. *Aloyſii.*

VARIÆ LECTIONES.

275. Μητέρα) γρ. μήτηρ, *Br. Schol.*

Οἱ ἢ γάμον τεύξουσι, καὶ ἀρτυνέουσιν ἕεδνα
Πολλὰ μάλ', ὅσα ἔοικε φίλης ἐπὶ παιδὸς ἕπεσθαι.
Σοὶ δ' αὐτῷ πυκινῶς ὑποθήσομαι, αἴκε πίθηαι·
Νῆ' ἄρσας ἐρέτῃσιν ἐείκοσιν, ἥτις ἀρίστη,
Ἔρχεο πευσόμενος πατρὸς δὴν οἰχομένοιο·
Ἤν τίς τοι εἴπῃσι βροτῶν, ἢ ὄσσαν ἀκούσῃς
Ἐκ Διός, ἥτε μάλιστα φέρει κλέος ἀνθρώποισι.
Πρῶτα μὲν ἐς Πύλον ἐλθὲ, καὶ εἴρεο Νέστορα δῖον·
Κεῖθεν ἢ Σπάρτηνδε παρὰ ξανθὸν Μενέλαον·
Ὃς γὰρ δεύτατος ἦλθεν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
Εἰ μὲν κεν πατρὸς βίοτον καὶ νόστον ἀκούσῃς,
Ἦ τ' ἂν, τυχόμενός γε, ἔπι τλαίης ὀιζύν περ·
Εἰ δέ κε τεθνειῶτος ἀκούσῃς, μηδέ τ' ἐόντος,
Νοσφισάμενος δὴ ἔπειτα φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
Σῆμά τέ οἱ χεύσας, καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερείξας
Πολλὰ μάλ', ὅσα ἔοικε· καὶ ἀνέρι μητέρα δοῦναι·

" Hi nuptias conficient & apparabunt dotem,
" Sanè eximiam, quantam decet charam filiam comitari.
" Tibi autem ipsi prudenter consulam, siquidem parueris:
" Navi instructâ remigibus viginti, quæ *sit* optima,
" Profiscere interrogaturus *de* patre diù absente:
" Si quis tibi dicat mortalium, aut famam audiveris
" Ex Jove, quæ potissimum indicationem ferat homin.bus.
" Primùm quidem ad Pylum abi, & interroga Nestorem divinum:
" Illinc in Spartam ad flavum Menelaum;
" Hic enim novissimus venit Græcorum loricatorum.
" Si fortè patris vitam & reditum audieris,
" Tum sanè, tristis quantumvis, adhuc perduraveris in annum:
" Sin mortuum audieris, neque amplius viventem,
" Reversus posteà charam in patriam terram,
" Monumentum illi erige, & parentalia persolve
" Eximia valdè, qualia decet; & viro matrem dato.

ΣΧΟΛΙΑ.

277. Τεύξωσι.] Ποιήσωσι, κατασκευάσωσι. Ἀρτυνέουσιν.] Ἑτοιμάσουσιν. Ἕεδνα.] Δῶρα τὰ διδόμενα ὑπὸ τῶν γαμούντων τῇ γαμουμένῃ. εἰρηται δὲ τὰ ἕεδνα, τὰ τῷ ἀνδρὶ καὶ παραμυθίαν τοῦ ἐξενίζεσθαι τῇ νύμφῃ.

278. Ἕοικε.] Πρέπει, σχέτλι. Ἕπεσθαι.] Ἀκολουθεῖν.

279. Πυκινῶς.] Πυκνῶς, συνετῶς. Ὑποθήσομαι.] Συμβουλεύσω. Πίθηαι.] Πειθῇς.

280. Ἄρσας.] Ἁρμόσας, εὐτρεπίσας. Ἐρέτῃσι.] Ἐρέταις, κωπηλάταις. Ἐείκοσιν.] Εἴκοσιν.

281. Ἔρχεο.] Ἀπέρχου. Πευσόμενος.] Ἀκουσόμενος. Οἰχομένοιο.] Ἀποδημοῦντος.

282. Ἤν τις.] Ἐάν τις. Ὄσσαν.] Τὴν ἐκ θεῶν κλεηδόνα.

283. Ἥτι.] Ἥτις. Ἥτε μάλιστα φέρει, κ. λ.] Κλεηδόνα ἐκφέρει μάλιστα τοῖς ἀνθρώποις. Κλέος.] Νῦν κλεηδόνα, τουτέστι κλέος καὶ δόξαν.

284. Πρῶτα μέν.] Πέμπτῃ αὐτὸν παιδευθησόμενον, ἐξ ἄλλης ἐνδόξου ἐσόμενον, ἐπὶ λαμπρὰ κτήματα ἀπιόντα. Εἴρεο.] Ἐρώτησον.

285. Κεῖθεν.] Ἐκεῖθεν. Ξανθὸν.] Πυῤῥόν.

286. Ὃς γάρ.] Οὗτος γὰρ. Δεύτατος.] Ἔσχατος.

287. Βίοτον.] Βίον, ζωήν.

288. Ἦ τ' ἂν.] Καὶ ταχέως. Τυχόμενός.] Καταπονούμενος. Τλαίης.] Καρτερήσειας, ὑπομείνειας.

289. Τεθνειῶτος.] Τεθνηκότος, ἀποθανόντος.

291. Σῆμα.] Τάφον. Χεύσας.] Χώσας, ἀντὶ τοῦ χῶσον. Κτερείξας.] Ἐνταφιάσας. Κτέρεα.] Ἐνταφια.

292. Δοῦναι.] Ἀντὶ τοῦ δός.

NOTÆ.

Hymn. *Mercur.* v. 44. Ita δάπεδον, *priorem*, alias *brevem*, hic producit, Δάπεδα καὶ δισμοὺς χρυσοῦ ἐ παιδαμάτωρ, *Anthолog.* l. 7. Vid. *Anacreon.* v. 123.

290. Νοσφίσας δὴ ἔπειτα.) Ita scribendum statuo, cum pro δὴ & ἔπειτα ponatur, non pro ἢ & ἔπειτα. Potest etiam ἢ & ἔπειτα eodem modo *Coalescere*, diverso *scribi*, viz. δ' ἤπειτα. Potest item legi ἢ ἔπειτα, nec *Contrahi*. Vid. *Radulph. Winterton.* ad *Hesiod.* l. 1. v. 290. & in *Theogon.* v. 405.

NOTÆ IN SCHOLIA.

277. Ἕεδνα) Ab εἴρω, *includo*, & deinceps, ex *Aloysii* MSto.

282. Ὄσσαν) Τὴν ἐκ θεῶν κλεηδόνα. Ex MS. *GC.*

289. Ἀποθανόντος) Ità MS. *GC.* pro Corrupto illo ἀποθανῶντος.

VARIÆ LECTIONES.

288. Ἥτ.π) ἴσως, ἐπί.

289. Τεθνειῶτος) *al.* τεθνηῶτος, MS. *GC.* *Ibid.* Μηδέ τ' ἐόντος) *al.* μηδ' ἔτ' ἐόντος.

290. Δὴ ἔπειτα) *al.* δ' ἤπειτα, Vid. Not. in *Textum.*

291. Χεύσας) *al.* χεύαι, vid. infrà, ad β'. v. 354.

Αὐτὰρ

Αὐτὰρ ἐπὴν δὴ ταῦτα τελευτήσῃς τε καὶ ἔρξῃς,
Φράζεσθαι δὴ ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
Ὅππως κεν μνηστῆρας ἐνὶ μεγάροισι τοῖσι
Κτείνῃς, ἠὲ δόλῳ, ἠ ἀμφαδόν· ἐδέ τί σε χρὴ
Νηπιάας ἔχεεν, ἐπεὶ οὐκ ἔτι τηλίκος ἐσσί.
Ἦ οὐκ ἀΐεις, οἷον κλέος ἔλλαβε δῖος Ὀρέστης
Πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, ἐπεὶ ἔκτανε παφφονῆα,
Αἴγισθον δολόμητιν, ὃς οἱ πατέρα κλυτὸν ἔκτα;
Καὶ σύ, φίλος, μάλα γάρ σ' ὁρόω καλόν τε μέγαν τε,
Ἄλκιμος ἔσσ', ἵνα τίς σε καὶ ὀψιγόνων εὖ εἴπῃ.
Αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆα θοὴν καταβήσομαι ἤδη,
Ἠδ' ἑτάρους, οἵ πού με μάλ' ἀσχαλόωσι μένοντες·
Σοὶ δ' αὐτῷ μελέτω, καὶ ἐμοῦ ἐμπάζεο μύθων.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Ξεῖν', ἦτοι μὲν ταῦτα φίλα φρονέων ἀγορεύεις,
Ὡς τε πατὴρ ᾧ παιδὶ, καὶ ὅππολε λήσομαι αὐτῶν·
Ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπίμενον, ἐπειγόμενός περ ὁδοῖο,
Ὄφρα λοεσσάμενός τε, τεραπόμενός τε φίλον κῆρ,
Δῶρον ἔχων ἐπὶ νῆα κίῃς, χαίρων ὁτὶ θυμῷ,
Τιμῆεν, μάλα καλὸν, ὅ τοι κειμήλιον ἔσται
Ἐξ ἐμεῦ· οἷα φίλοι ξεῖνοι ξείνοισι δίδωσι.

" Forrò poſtquam ſanè hæc finieris & perfeceris,
" Conſidera deinde in mente & in animo,
" Quo pacto procus intra ædes tuas
" Interficias, ſive dolo, ſive palàm: neque enim amplius te convenit
" Puerilia conſectari, quoniam non amplius tantillus es.
" An non audiſti, qualem gloriam conſecutus eſt divus Oreſtes
" Omnes per homines, poſtquam interfecit patricidam,
" Ægiſthum doloſum, qui illi patrem inclytum interemerat?
" Et tu, amice (te enim video eximiúmquè magnumque)
" Strenuus eſto; ut aliquis te etiam poſterorum eximiè laudet.
" Cæterùm ego ad navem celerem deſcendam jam,
" Atque ad ſocios, qui ibi me plurimùm anguntur expectantes.
" Tibi autem ipſi curæ ſint, quæ dixi, & meos adverte ſermones.

Hanc rurſus Telemachus prudens contra alloquutus eſt,

" Hoſpes, profectò hæc amicè ſentiens dicis,
" Perinde atque pater ſuo filio; & nunquam oblivíſcar illorum.
" Sed agè nunc expecta, accelerans licet iter,
" Ut & lotus & oblectatus amicum pectus,
" Donum habens ad navem eas, gaudens in animo,
" Precioſum, valdè eximium, quod tibi reconditi muneris loco erit
" Ex me; qualia amici hoſpites hoſpitibus dant.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

293. Αὐτὰρ ἐπὴν.] Ἐπειδὰν Ν. Τελευτήσῃς.] Τελειώσῃς, πληρώσῃς, Ἔρξῃς.] Πράξῃς.
295. Τοῖσι.] Τοῖς σοῖς.
296. Ἀμφαδόν.] Φανερόν.
297. Νηπιάας ἔχεεν.] Τὰ νέων φεύγειν καὶ φέρειν, ἢ ἔχεσθαι τοῦ νεότητος, τουτέστιν ἄφρονα εἶναι. Τηλίκος.] Τηλικοῦτος, μικρὸς, ἀντὶ τοῦ πάνυ νέος. Ἐσσί.] Ὑπάρχεις.
298. Ἀΐεις.] Ἀκούεις, αἰσθάνῃ.
299. Πατροφονῆα.] Τὸν τοῦ πατρὸς φονέα.
300. Δολόμητιν.] Δόλια βουλεύσαντα. Ἔκτα.] Ἀπέκτεινεν.
302. Ὀψιγόνων.] Μεταγενεστέρων. Ἔσσο.] Γενοῦ.
303. Καταβήσομαι.] Κατέρχομαι.
304. Ἀσχαλόωσι.] Δυσπαραχίπως ἔχουσι, δυσχεραίνουσι.
305. Μελέτω.] Ἐν ἐπιμελείᾳ ἔστω. Ἐμπάζεο.] Ἐπιστρέφου, ἀντιποιοῦ. Φράζῃζε, ἐπιστροφὴν ποιεῖ καὶ σέβε.
307. Φίλα φρονέων.] Φιλοφρονούμενος.
308. Λήσομαι.] Ἐπιλήσομαι.
309. Ἐπειγόμενος.] Σπεύδων.
310. Λοεσσάμενός.] Λουσάμενος. Τεραπόμενος.] Τερφθείς.
311. Κίῃς.] Πορεύῃς.
312. Τιμῆεν.] Τίμιον. Κειμήλιον.] Ἀπόθετον χρῆμα.

N O T Æ.

298. Ἦ οὐκ ἀΐεις) De hac Coalitione δυοῖν συλλαβῶν εἰς μίαν, Vid. *Iliad.* ε'. v. 533.

NOTÆ IN SCHOLIA.

305. Ἐπιστροφὴν ἀντιποιῆ & φέρησε &c. quæ in multis deſiderabantur, ex *Aldo* & *Aloyſio*.

VARIÆ LECTIONES.

294. Δὴ ἔπειτα) Vid. ſuprà, ad v. 290.
296. Οὐδέ π) κ. οὐδ' ἔπ.
297. Νηπιάας) κ. νηπιάχοις, *H. Steph.*
298. Ἔλλαβε) κ. ἴλαβε, MS. CCC.
307. Φίλα φρονέων) κ. φιλοφρονέων.

Τόνδ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Μή μ' ἔτι νῦν κατέρυκε, λιλαιόμενόν περ ὁδοῖο·
Δῶρον δ', ὅ, τι κέ μοι δῶκας φίλον ἦτορ ἀνώγει,
Αὖθις ἀνερχομένῳ δόμεναι, οἴκονδε φέρεσθαι,
Καὶ μάλα καλὸν ἑλών· σοὶ δ' ἄξιον ἔσται ἀμοιβῆς.
Ἦ μὲν ἄρ' ὡς εἰποῦσ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Ὄρνις δ' ὡς ἀνόπαια διέπτατο· τῷ δ' ἐνὶ θυμῷ
Θῆκε μένος καὶ θάρσος, ὑπέμνησέν τέ ἑ πατρὸς
Μᾶλλον ἔτ', ἢ τὸ πάροιθεν· ὁ δ', φρεσὶν ἦσι νοήσας,
Θάμβησεν κατὰ θυμόν· οἰωνὸν γὰρ θεὸν εἶναι.
Αὐτίκα δ' μνηστῆρας ἐπὶ μέλλε ἰσόθεος φώς·
Τοῖσι δ' ἀοιδὸς ἄειδε περικλυτός, οἱ δὲ σιωπῇ
Εἵατ' ἀκηχύμενοι· ὁ δ' Ἀχαιῶν νόστον ἄειδε
Λυγρὸν, ὃν ἐκ Τροίης ἐπετέλλατο Παλλὰς Ἀθήνη.
Τὸν δ' ἐκ περῳῐόθεν φρεσὶ σύνθετο θέσπιν ἀοιδὴν

Huic respondebat deinde dea cæsia Minerva,
" Ne me ampliùs nunc detine cupidum nimirum itineris:
" Donum verò quodcunque mihi dare tuum cor jubet,
" Rursus redeunti da, ut domum feram,
" Etiam eximio accepto; tibi vero dignum erit gratiis.
Illa autem sic loquuta abiit cæsia Minerva;
Avis autem ut Anopæa avolabat: huic verò in animo
Indidit robur & audaciam, recordaríque fecit sui patris
Magis adhuc quàm anteà: hic verò mente suâ considerans,
Obstupuit in animo; putabat enim deum esse.
Statim verò procos adibat deo æquandus vir:
Illis autem cantor canebat insignis; hi verò tacitè
Sedebant audientes: ille itaque Achæorum reditum canebat
Molestum, quem ex Trojâ indixit Pallas Minerva.
Hujus è cœnaculo mente intellexit divinam cantilenam

ΣΧΟΛΙΑ.

315. Κατέρυκε.] Κάτεχε, κώλυε.

316. Ἀνώγει.] Βούλῃ, προτρέπεται.

317. Αὖθις ἀνερχομένῳ.] Ὑποτρίφονται οἱ τῆς Ἰταλίας. Φέρεσθαι.] Ἀποφέρειν.

318. Ἄξιον ἔσται ἀμοιβῆς.] Ἀξίως ἀμείψασθαι. ἢ τοιαυτόν. παρ' ἐμοῦ καλὸν δῶρον λάβοις ἄν, ὥστε ἄξιον ἀμοιβῆς γενέσθαι. καὶ γὰρ οἱ ξενισθέντες ἐδίδοσαν δῶρα. Βελλεροφόντης δὲ χρυσοῦν ποτήριον. Ἀμοιβῆς.] Χάριτος.

319. Ἦ μὲν.] Αὕτη μέν. Ἀπέβη.] Ἀπῆλθεν.

320. Ὄρνις δ' ὡς.] Καθάπερ δὲ ὄρνις. Ἀνόπαια.] Εἶδος ὀρνέου. ἢ ἀφ' τῆς ὀπῆς, ἢ ἀέρος, ἀφ' τοῦ ὡς ὄρνις ταχέως ὁρμῆσαι. καὶ Ἀρίσταρχος δέ φησιν ὄνομα ὄρνεως. ἢ ἀνόπαια, ὡς φήσιν εἰδυῖα. ἔνιοι δὲ ἀπὸ τῆς ὤπας, ὅ ἐστι τῆς ὀφθαλμοῦς. Διέπτατο.] Διέπτη.

321. Ὑπέμνησεν.] Ἐπεμνησθῶσαι ἐποίησεν.

323. Θάμβησεν.] Ἐξεπλάγη, ἐθαύμασεν. Οἰωνὸν.] Ὑπονόησεν.

324. Ἐπὶ μέλλε.] Ἐπορεύετο. Ἰσόθεος.] Ὅμοιος θεῷ κατὰ δρόσιτιν. Φώς.] Ὁ ἀνήρ.

325. Ἀοιδὸς.] Ὁ Φήμιος δηλονότι. Ἄειδεν.] Ἤδεν. Περικλυτός.] Περιφανῶς ἔνδοξος.

326. Εἵατο.] Ἐκαθίζοντο.

327. Λυγρὸν.] Χαλεπόν. Ἐπετέλλατο.] Προσέταξε.

328. Ὑπερῳῐόθεν.] Ἐκ δὲ ἀνωγαίου οἴκου, ἀπὸ δὲ ὑπερῴου. Σύνθετο.] Συνῆκεν, ἢ ἤκουσεν. Θέσπιν.] Θείαν, θαυμαστήν.

NOTÆ.

323. Οἰωνὸν) Ita cum duplici σ'. scribendum affero, & ita legit, MS. *Gonvillo-Caiense*; nec enim alias *Antepenultima* produceretur, *brevis* enim *Naturâ* probatur, per ὠϊσάμην. Idem dicendum de ἀπλισάμεσθα, *Odyss.* μ'. v. 292. unde *Odyss.* β'. v. 20. ἀπλίσασθε scribendum Curo in nostra hâc Editione, quod & facit MS. CCC. ut ι'. v. 291. & alias etiam antehac scriptum erat: Vid. suprà, ad v. 205. & infrà, v. 323. & v. 398.

326. Ὁ δ' Ἀχαιῶν νόστον ἄειδε) De Reditu *Græcorum* ex *Trojâ*, vel ipsi *Trojano* hosti, miserando, multi retulerunt. *Homerus* Odyss. γ'. v. 130. ad v. 194. Q. *Calaber*, Παραλειπομένων, l. 14. v. 418. ad finem. *Euripides* in *Troum* Prologo. *Lycophron*, in

NOTÆ IN SCHOLIA.

318. Ἄξιον ἔσται ἀμοιβῆς) Locus de *Bellerophonte* explicatur, ad *Iliad.* ζ'. v. 220.

325. Περικλυτός.) Περιφανῶς ἔνδοξος, ità MS. GC. pro Corrupto illo, περισσὸς, ἔνδοξος.

VARIÆ LECTIONES.

314. Τόνδ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη) γρ. τόνδ' ἀπαμειβομένη προσέφη γλ. Ἀ. MS. CCC. in ipso *Textu*; verùm in Margine, ut nos Legimus.

320. Ἀνόπαια) γρ. ἀνοπαῖα, & αὖ ὀπαῖα, & περιοπαῖα, *Etymolog.* M. in v.

323. Οἰωνὸν) γρ. οἶπα. Vid. Not. in *Textum*. MS. GC, οἴωσα legit, cum ω'.

Κύρη

Κύρη Ἰκαρίοιο περίφρων Πηνελόπεια·
Κλίμακα δ' ὑψηλὴν καταβήσαλο οἷο δόμοιο,
Οὐκ οἴη, ἅμα τῇ γε καὶ ἀμφίπολοι δύ' ἕποντο.
Ἠδ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκανε δῖα γυναικῶν,
Στῆ ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο,
Ἄντα παρειάων ἐχέμυθον λιπαρὴν κρήδεμνα·
Ἀμφίπολος δ' ἄρα οἱ κεδνὴ ἑκάτερθε παρέστη,
Δακρύσασα δ' ἔπειτα περισύδα θεῖον ἀοιδὸν,
Φήμιε, πολλὰ γὰρ ἄλλα βροτῶν θελκτήρια οἶδας,
Ἔργ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε, τά τε κλείουσιν ἀοιδοί·
Τῶν ἕν γέ σφιν ἄειδε παρήμενος· οἱ δὲ σιωπῇ
Οἶνον πινόντων· ταύτης δ' ἀποπαύε' ἀοιδῆς
Λυγρῆς, ἥτε μοὶ αἰεὶ ἐνὶ φρεσὶ θῆκεν Ἀχαιοὶ
Τείρεϊ· ἐπεί με μάλιστα καθίκανε πένθος ἄλαστον.
Τοίλλι γὰρ κεφαλλὶ ποθέω, μεμνημένη αἰεὶ
Ἀνδρὸς, οὗ κλέος εὐρὺ κατ' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος.
Τλῦδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Μῆτερ ἐμὴ, τί τ' ἄρ' αὖ φθονέεις, ἐείκελον ἀοιδὸν

Filia Icarii prudens Penelope:
Per ſcalam verò altam deſcendit ſuæ domûs,
Non ſola; unà cum hâc ancillæ duæ ſequebantur.
Illa verò quando jam ad procos perveniſſet diva mulierum,
Stabat ſanè juxta limen aulæ benè fabricatæ,
Ante genas habens tenues vittas:
Ancilla verò certè ei honeſta utrinque aſtabat,
Lacrymanſque demùm alloquebatur divinum cantorem,
" Phemie, multa ſanè alia mortalium obleſtamenta noviſti,
" Geſta hominúmque deorúmque, quæ celebrant cantores:
" Horum unum ipſis cane aſſidens; illíque ſilentio
" Vinum bibant: ab hâc verò quieſce cantilenâ
" Moleſtâ, quæque mihi perpetuò in pectoribus charum cor
" Affligit; quando me in primis inceſſit dolor immenſus.
" Tale enim caput deſidero, memor ſemper
" Viri, cujus lata eſt gloria per Græciam & medium Argos.
Hanc rurſus Telemachus prudens contrà alloquutus eſt:
" Mater mea, quare utique invides, jucundum cantorem

ΣΧΟΛΙΑ.

329. Ἰκαρίοιο.] Πηνελόπης πατήρ. Περίφρων.] Σωφρὼν.

330. Καταβήσαλο.] Κατῆλθεν. Οἷο.] Τῆς ἑαυτῆς.

331. Οἴη·] Μόνη. Δύ'.] Τὸ πλῆθος, δύο.

332. Ἀφίκετο.] Παρεγένετο.

333. Σταθμόν.] Παραστάδα. Τέγεος.] Καλυβείας οἴκου. Πύκα ποιητοῖο.] Τῇ ἐπιμελῶς κατασκευασμένῃ.

334. Ἄντα.] Ἐμπροσθεν. Ἄντα παρειάων.] Προκαλυπτομένη τῇ καλύπτρᾳ. Σχεμύνη.] Καλυπτομένη, κρυπτομένη. Λιπαρὴν.] Ἁπαλὴν, καλὴν. Κρήδεμνα.] Τὰ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς περιβλήματα.

335. Κεδνὴ.] Προσφιλὴς σώφρων, συνετή. Ἑκάτερθεν.] Ἐξ ἑκατέρου μέρους.

337. Θελκτήρια.] Τὰ θέλγοντα καὶ ἀπατῶντα τοὺς ἀνθρώπους.

338. Κλείουσιν.] Ὑμνοῦσι, δοξάζουσι.

339. Σιωπῇ.] Μετὰ σιωπῆς.

340. Πινόντων.] Πινόντωσαν, Ἀττικῶς.

341. Λυγρῆς.] Χαλεπῆς.

342. Τείρει.] Καταπονεῖ. Καθίκετο.] Καθήψατο. Ἄλαστον.] Ἀνεπίληπτον.

343. Τοίλλι γὰρ κεφαλῇ.] Τοιούτου γὰρ ἀνδρὸς.

344. Καθ' Ἑλλάδα.] Κατὰ τὴν Θετταλίαν, ἀπὸ μιᾶς πόλεως, ὀνόματι Ἑλλάδος.

346. Ἐείκελον.] Εὐάρμοστον. Ita pro Corrupto σύαρμοστον, MS. GC.

NOTÆ.

Alexandra, *Laurentii Rhodomanni* Troica, & Parva Ilias. *Virgilius Æneid.* l. xi. v. 255. *Ovid.* Metamorph. l. xiv. §. 10. *Æſchyl.* Agamemnon. *Seneca*, Agamemnonis, *Act.* 3. *Joſephus Iſcanus*, *Anglus*, in ipſo fine *Daretis Phrygii*, à ſe verſi; *Angelus* denique *Politianus*, in *Ambra*.

NOTÆ IN SCHOLIA.

334. Κρήδεμνα) Τὰ ἐπὶ &c. pro Ἐπὶ &c. MS. GC. optime.

335. Κεδνὴ) Voces, σώφρων, συνετὴ ex MS. GC.

VARIÆ LECTIONES.

330. Καταβήσεται) χρ. καταβήσαλο, MS. CCC. Vid. infrà, ad β'. v. 388. & Not. in *Textum* ad β'. v. 337.

341. Αἰεὶ) χρ. αἰὲν, ut mox v. 343. & ſemper, ubi Vocalis ſequitur.

346. Τί τ' ἄρ' αὖ φθονέεις) χρ. τί τ' ἄρα φθονέοις. MS. CCC. & *H. Steph.*

Τέρ-

Τέρπειν, ὅππη οἱ νόος ὄρνῦσ᾽; ἤ νύ τ᾽ ἀοιδοὶ
Αἴτιοι, ἀλλά ποθι Ζεὺς αἴτιός ἐστιν, ὅτε δίδωσιν
Ἀνδράσιν ἀλφηστῆσιν, ὅπως ἐθέλησιν ἑκάστῳ.
Τούτῳ δ᾽ ἠ νέμεσις, Δαναῶν κακὸν οἶτον ἀείδειν·
Τὴν γὰρ ἀοιδὴν μᾶλλον ἐπικλείουσ᾽ ἄνθρωποι,
Ἥτις ἀκουόντεσσι νεωτάτη ἀμφιπέλῆσ᾽.
Σοὶ δ᾽ ὑποτλήτω κραδίη καὶ θυμὸς ἀκούειν.
Οὐ γὰρ Ὀδυσσεὺς οἶος ἀπώλεσε νόστιμον ἦμαρ,
Ἐν Τροίῃ, πολλοὶ δὴ καὶ ἄλλοι φῶτες ὄλοντο·
Ἀλλ᾽ εἰς οἶκον ἰοῦσα τὰ σαυτῆς ἔργα κόμιζε,
Ἱστόν τ᾽ ἠλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε
Ἔργον ἐποίχεσθ᾽· μῦθος δ᾽ ἄνδρεσσι μελήσει
Πᾶσι, μάλιστα δ᾽ ἐμοί· τῆ γὰρ κράτος ἔστ᾽ ἐνὶ οἴκῳ.
Ἡ μὲν θαμβήσασα πάλιν οἰκόνδε βεβήκει,
Παιδὸς γὰρ μῦθον πεπνυμένον ἔνθετο θυμῷ.
Ἐς δ᾽ ὑπερῷ᾽ ἀναβᾶσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶ,
Κλαῖεν ἔπειτ᾽ Ὀδυσῆα φίλον πόσιν, ὄφρα οἱ ὕπνον
Ἡδὺν ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Μνηστῆρες δ᾽ ὁμάδησαν ἀνὰ μέγαρα σκιόεντα,

" Oblectare, quòcunque illi mens impellitur? non fanè cantores
" In causâ sunt, sed interdum Jupiter in causâ est; qui suggerit
" Viris ingeniosis ità, ut velit unicuique.
" Huic verò non reprehensio *debetur*, quòd Danaûm adversa canit:
" Eam enim cantilenam magis celebrant homines,
" Quæcunque auditoribus recentissima existat.
" Tibi verò sustineat cor & animus audire.
" Non enim Ulysses solus perdidit reditûs-diem,
" In Trojâ: multi verò alii viri perierunt:
" Sed in domum profecta, tua opera administra,
" Telámque & colum, & ancillis impera
" Opus accelerare: sermo verò viris curæ erit
" Omnibus; potissimùm vero mihi: hujus enim imperium est in domo.
Illa quidem attonita, rursus in domum ivit;
Filii enim dictum prudens ponebat in animo.
Ad cœnaculum ubi conscendisset cum ancillis mulieribus,
Flevit subinde Ulyssem charum maritum, donec illi somnum
Dulcem palpebris immisit cæsia-oculis Minerva.
Proci verò tumultuabantur per ædes obscuras,

ΣΧΟΛΙΑ.

347. Ὄρνυται.] Προήγεται.
349. Ἀλφηστῆσιν.] Ἐφάλμοις, ἐπιστήμοις, σοφίσμασι.
350. Οἶτον.] Θάνατον.
351. Ἐπικλείουσι.] Ὑμνοῦσι, δοξάζουσιν.
352. Ἀκουόντεσσιν.] Ἀκούσι. Νεωτάτη ἀμφιπέλῆ.] Περὶ πάντων λέγεῖ συνπλεκθήναι.
353. Ὑποτλήτω.] Ὑπομενέτω.
355. Ἐν Τροίῃ πολλοὶ δὴ καὶ ἄλλοι.] Διασαλῆ ἀναγνωστέον. Οὐ γὰρ Ὀδυσσεὺς ἐν Τροίᾳ ἀπώλετο. Φῶτες.] Ἄνδρες.
356. Ἀλλ᾽ εἰς οἶκον ἰοῦσα.] Ἀφιεῖσα σεαυτὴν, ἐπὶ τὸν οἶκον τὸν ἴδιον. Κόμιζε.] Ἐπιμελείας ἀξιῶ.
357. Ἠλακάτην τε.] Ἐργαλεῖον ἐριουργόν.
358. Ἐποίχεσθ᾽.] Περιΐσθι.
359. Κράτος ἔστ᾽.] Νῦν ἡ διαστολή.
360. Θαμβήσασα.] Ἐκπλαγεῖσα, θαυμάσασα. Βεβήκει.] Ἐπορεύετο.
361. Πεπνυμένον.] Συνετόν. Ἔνθετο θυμῷ.] Ἐνέβαλε τῇ ψυχῇ, συνῆκεν.
362. Ὑπερῷα.] Τὰ ἀνώγαια οἰκήματα.
363. Ὄφρα.] Μέχρις ὅτε, ἕως. Οἱ.] Αὐτῇ.
365. Ὁμαδήσαν.] Ἐθορύβησαν. Ἀνὰ μέγαρα.] Κατὰ τοὺς οἴκους. Σκιόεντα.] Σύσκια, ἀφ᾽ τὸ ὕψος.

NOTÆ.

351. Τὴν γὰρ ἀοιδὴν μᾶλλον) Vid. *Athen.* fol. 122. 356. Ἀλλ᾽ εἰς οἶκον ἰοῦσα) Confer *Iliad.* ζ. v. 490.

NOTÆ IN SCHOLIA.

356. Ἀλλ᾽ εἰς οἶκον ἰοῦσα) Male hìc *Critici* Quatuor hos Versus ἀθετῆσι, quos in *Iliade*, ab *Hectore* benè proferri agnoscunt. *Telemachus* enim Virum jam agere incipit & in Paternæ Domûs jus succedit; quare nihil amplius per Matrem, verùm omnia se deinceps per se ministraturum profitetur. Confer *Sophocl.* Ajac. v. 294. & *Scholiastem*, in locum.

Ibid. Κόμιζε) Ἐπιμελείας ἀξιῶ. Ità *Scholiastem* emendo, qui hactenus, Κόμιζεν & ἠξίει, quasi *Imperfectum* esset *Indicativi*, non *Imperativi* Præsens.

VARIÆ LECTIONES.

351. Ἐπικλείουσ᾽) γρ. ἐπιφρονίσω. *Plato* de Rep. l. 4. & *Duport.* Gnomolog. *Homeric.* p. 151.
352. Ἀκουόντεσσι) γρ. ἀοιδόντεσσι, *Plato*, ibid. &c.
360. Οἰκόνδε βεβήκει) γρ. οἴκοσ᾽ ἐβεβήκει, MS. CCC.

Πάντες

Πάντες δ' ἠρήσαντο παρὰ λεχέεσσι κλιθῆναι·
Τοῖσι δ' Τηλέμαχος πεπνυμένος ἤρχετο μύθων,
Μητρὸς ἐμῆς μνηστῆρες, ὑπέρβιον ὕβριν ἔχοντες,
Νῦν μὲν δαινύμενοι τερπώμεθα, μηδὲ βοητὺς
370 Ἔστω· ἐπεὶ τόγε καλὸν ἀκουέμεν ἐστὶν ἀοιδῆς
Τοιῆσδ', οἵη ὅδ' ἐστί, θεοῖς ἐναλίγκιος αὐδήν.
Ἠῶθεν δ' ἀγορήνδε καθεζώμεσθα κιόντες
Πάντες, ἵν' ὑμῖν μῦθον ἀπηλεγέως ἀποείπω,
Ἐξιέναι μεγάρων· ἄλλας δ' ἀλεγύνετε δαῖτας,
375 Ὑμὰ κτήματ' ἔδοντες, ἀμειβόμενοι κατ' οἶκους.
Εἰ δ' ὔμμιν δοκέει τόδε λωΐτερον καὶ ἄμεινον
Ἔμμεναι, ἀνδρὸς ἑνὸς βίοτον νήποινον ὀλέσθαι,
Κείρετ'· ἐγὼ δὲ θεοὺς ἐπιβώσομαι αἰὲν ἐόντας,
Αἴκε ποθὶ Ζεὺς δῶσι παλίντιτα ἔργα γενέσθαι,
380 Νήποινοί κεν ἔπειτα δόμων ἔντοσθεν ὄλοισθε.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ὀδὰξ ἐν χείλεσι φύνες,
Τηλέμαχον θαύμαζον, ὃ θαρσαλέως ἀγόρευε·
Τόνδ' αὖ Ἀντίνοος προσέφη, Εὐπείθεος υἱός,
Τηλέμαχ', ἦ μάλα δή σε διδάσκουσιν θεοὶ αὐτοὶ
385 Ὑψαγόρην τ' ἔμμεναι, καὶ θαρσαλέως ἀγορεύειν·
Μή σέ γ' ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ βασιλῆα Κρονίων

Omnes autem cupiebant cum *illâ* in lectis reclinari.
Illis verò Telemachus prudens incepit sermonem,
" Matris meæ proci, immensâ contumeliâ elati,
" Nunc quidem convivantes delectemur, neque clamor
" Adsit: nam hoc honestum est audire cantorem
" Talem, qualis ille est, diis assimilis voce.
" Manè verò in concionem consideamus venientes
" Omnes, ut vobis sermonem audentèr renunciem,
" Ut excatis ex ædibus: alias porrò sequimini dapes,
" Vestra bona absumentes, alternis *conviviis* per ædes *singulas*.
" Si verò vobis videtur hoc satius & melius
" Esse, viri unius victum impunè perdere,
" Absumite; ego verò deos invocabo sempiternos,
" Si unquam Jupiter det vicissim retributionem fieri;
" Inulti sanè postea intra ædes pereatis.
Sic ait; illi verò omnes mordicùs labiis compressis
Telemachum admirabantur, ob id, quod audaciter loquutus esset.
Hunc rursus Antinous alloquutus est, Eupithei filius,
" O Telemache, certè admodùm te docuerunt dii ipsi
" Sublimiloquum esse, & confidenter proloqui.
" Nè te utique in circumfluâ Ithacâ regem Saturnius

ΣΧΟΛΙΑ.

366. Παρὰ λεχέεσσι.] Παρὰ κοίταις. Κλιθῆναι.] Συγχωνεῦσαι.
368. Ὑπέρβιον, κ.λ.] Ὑπερήφανοι, βιαίαν ὕβριν ἔχοντες.
369. Δαινύμενοι.] Εὐωχούμενοι. Βοητύς.] Βοή, κραυγή.
371. Ἐναλίγκιος.] Ὅμοιος.
372. Κιόντες.] Ἐλθόντες.
373. Ἀπηλεγέως.] Ἀποτόμως, σπερῶς. Ἀποείπω.] Ἀποφανοῦμαι.
374. Ἐξιέναι.] Ἐξελθεῖν, ἀντὶ δὲ ἐξέλθετε. Ἄλλας δ' ἀλεγύνετε δαῖτας.] Ἄλλας ἢ ἀφ' ἑφημέρους ἔχετε εὐωχίας.
375. Ὑμὰ.] Ὑμέτερα.] Ἀμειβόμενοι.] Ἐκ ἀλλοδαπῆς ἀλλήλοις ὑποδεχόμενοι, ἢ ἀμοιβῆς.
376. Δοκέῃ.] Δοκεῖ, νομίζῃ. Λωΐτερον.] Κρεῖττον, βέλτιον.
377. Νήποινον.] Ἀτιμώρητον, ἀνεκδίκητον.
378. Κείρετε.] Συντόμως εἰθίζει. Ἐπιβώσομαι.] Ἐπικαλέσομαι.
379. Παλίντιτα.] Ὑπὲρ ὧν ἐξ ἴσου τιμωρία γένοιτο.
380. Νήποινοι.] Ἀτιμώρητοι, ἀνεκδίκητοι. Ὄλοισθε.] Ἀπόλοισθε.
381. Ὀδὰξ ἐν χείλεσι φύντες.] Ἐνδακόντες τὰ χείλη.
382. Ὃ.] Διὸ. Θαρσαλέως.] Τολμηρῶς, καὶ πθαρρηκότως.
385. Ὑψαγόρην.] Μεγαλορρήμονα.
386. Ἀμφιάλῳ.] Περιῤῥεομένῃ πανταχόθεν ὑπὸ τῆς θαλάσσης.

NOTÆ.

374. Ἐξιέναι μεγάρων) Hi septem dehinc Versus iterum occurrunt, *Odyss.* β'. v. 139. ut plurima alia &c.

NOTÆ IN SCHOLIA.

371. Ἐναλίγκιος) Ὅμοιος. Et hoc ex *Aloysii* MSto.
372. Καθεκείπη) Κοιμᾶσθε. Deleo ex hoc loco, cùm nihil in *Textu* simile reperiatur. Ad *Odyss.* η'. v. 188. pertinet.
377. Νήποινον) Ἀπιμώρητον, ἀδίκητον. Ex *Aloysii* MSto. Lego, ἀνεκδίκητον, ut Mox.
380. Νήποινοι) Ἀπιμώρητοι, ἀνεκδίκητοι, MS. *GC.*

Πο-

Ποιήσειεν· ὅ τοι γενεῇ πατρώϊόν ἐστι.
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Ἀντίνο', εἴπερ μοὶ κὴ ἀγάσσεαι, ὅ, τί κεν εἴπω;
Καί κεν τῶτ' ἐθέλοιμι, Διός γε διδόντος, ἀρέσθαι.
Ἦ φὴς τῶτο κάκιστον ἐν ἀνθρώποισι τετύχθαι;
Οὐ μὰν γάρ π κακὸν βασιλεύεμεν· αἶψά τε οἵ δῶ
Ἄφενος πέλεται, κὴ τιμήτερος αὐτός·
Ἀλλ' ἦτοι βασιλῆες Ἀχαιῶν εἰσὶ κὴ ἄλλοι
Πολλοὶ ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ, νέοι ἠδὲ παλαιοί·
Τῶν κέν τις τόδ' ἔχησιν, ἐπεὶ θάνε δῖος Ὀδυσσεύς.
Αὐτὰρ ἐγὼν οἶκοιο ἄναξ ἔσομ' ἠμετέροιο,
Καὶ δμώων, οὕς μοι λήισατο δῖος Ὀδυσσεύς.
Τόνδ' αὖ Εὐρύμαχος Πολύβου παῖς ἀντίον ηὔδα,
Τηλέμαχ', ἦτοι ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται,
Ὅστις ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ βασιλεύσῃ Ἀχαιῶν·
Κτήματα δ' αὐτὸς ἔχοις, κὴ δώμασιν οἷσιν ἀνάσσοις.
Μὴ γὰρ δὴ ἔλθοι ἀνὴρ, ὅστις σ' ἀέκοντα βίηφι

" Conſtituat, quod tibi propter genus ex patre hæreditarium eſt!
Hunc rurſus Telemachus prudens contra alloquutus eſt,
" Antinoë, an mihi iraſceris, ſi quid dixero?
" Et ſane hoc vellem, Jove utique concedente, accipere.
" An dicis hoc peſſimum in hominibus eſſe?
" Non enim ullo pacto malum eſt, Regem eſſe; ſtatim ei domus
" Dives fit, & honoratior ipſe:
" Sed certè reges Achæorum ſunt etiam alii
" Multi in circumfluâ Ithacâ, Iuvenes & Senes:
" Horum aliquis hoc habeat; quoniam mortuus eſt divus Ulyſſes.
" Cæterùm ego domûs rex ero noſtræ,
" Et mancipiorum, quæ mihi acquiſivit divus Ulyſſes.
Hunc ſtatim Eurymachus Polybi filius contrà alloquutus eſt,
" Telemache, certè hæc deorum in genubus poſita ſunt,
" Quinam circumfluæ Ithacæ dominabitur Achæorum:
" Bona verò ipſe habeas & ædibus illius imperes.
" Non enim ille veniat vir, qui te invitum vi

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

389. Ἀγάσσεαι.] Θαυμάσεαι, ἢ φθονήσεις.

390. Καί κεν τῶτ' ἐθέλοιμι.] Τὸ ἰδιωτεύειν, Διὸς βουλομένου. Οὐ γὰρ ἐστι πάνυ κακόν. Ἀρίσ.] Ὑπερεγκαθῆται.

391. Ἦ φὴς.] Ἦ ἄρα λέγεις.

392. Βασιλεύεμεν.] Βασιλεύειν.

393. Τιμήτερος.] Τιμιώτερος.

396. Ἔχῃσιν.] Ἐχέτω.

398. Δμώων.] Δούλων, οἰκετῶν. Λήισατο.] Ἀπὸ λείας πολεμικῆς ἐκτήσατο. Λεία δὲ κυρίως, ἡ ἐκ πολεμικῶν λαφύρων συναγωγή.

399. Πολύβου παῖς.] Εὐρύμαχος.

403. Βίηφι.] Βιαίως, βίᾳ.

N O T Æ.

397. Αὐτὰρ ἐγὼν οἶκοιο ἄναξ ἔσομ' ἠμετέροιο) De *Rhythmo*, vid. ad v. 40.

398. Λήισατο) Ità pro λήισατο ſcribendum, ut in omnibus Exemplaribus ſcriptum, *Iliad.* σ'. v. 28. Vid. ad v. 323.

402. Δώμασιν οἷσιν) Τουτέστι, δώμασιν αὐτοῦ, δηλονότι, τοῦ Ὀδυσσέως.

403. Μήτοι ἔγ' ἔλθοι ἀνὴρ, ὅστις σ' ἀέκοντα βίηφιν) Ex omnibus, quæ viderim, Exemplaribus aberat τὸ σ', pro σὲ, quæ Vocula poſt ὅστις exciderat, ut fieri ſolet,

NOTÆ IN SCHOLIA.

389. Ἀγάσσεαι) Θαυμάσεαι, ἢ φθονήσεις. Ità pro φωνήσεις, quod hactenùs obtinuit. *Aloyſii* MS. φονήσεις, Litera θ', per incuriam omiſsâ, vel in Literâ φ'. deſignatâ, Veterum more.

390. Καί κεν τῶτ' ἐθέλοιμι) Τὸ ἰδιωτεύειν. Ità lego pro corrupto ἰδιοπεύειν. Verùm *Scholiaſtes* hìc fallitur; non enim τὸ ἰδιωτεύειν, ſed τὸ βασιλεύειν hoc in loco ſubindicatur. Dicit enim *Telemachus*, ſe quidem Velle etiam Regnum Paternum accipere, *Jove* annuente; nec enim illud malum, ἐπεὶ οὐ γάρ ἐστι πάνυ κακὸν, MS. GC. ὁ δ', &c. Ego κακὸν lego, pro καλὸν, ut & *Aloyſii* MS. eſt enim ἐξηγητικὸν illius, v. 391. Ἦ φὴς τῶτο κάκιστον; Utcunque res ceciderit; Domûs ſaltem Paternæ adminiſtrationẽ ſibi vindicat.

398. Λήισατο) Ἀπὸ λείας πολεμικῆς ἐκτήσατο. Hæc ex MS. GC. ſumpta, præinferenda duxi; ad ſequentium dilucidationem. Malè olim in *Impreſſis* aberant, quanquam MS. *Aloyſii* agnoſcat.

VARIÆ LECTIONES.

398. Λήισατο) γρ. Λήιστο. Vid. Not. in *Textum*, & ſuprà, ad v. 323.

402. Δώμασιν οἷσιν) γρ. δώμασι σοῖσιν.

403. Ὅστις σ' ἀέκοντα) γρ. ὅστις ἀέκοντα, Vid. Not. in *Textum*.

Κτήματ'

Κτήμαΐ' ἀπορραίσῃ, Ἰθάκης ἔπι ναιετάουσης.
" Bonis deprædaturus sit, Ithacâ adhuc habitatâ.

Ἀλλ' ἐθέλω σε, φέριστε, σαώσειν ἔρεθζε,
" Sed volo te, optime, de hospite interrogare,

Ὁππόθεν ὔτε ἀνὴρ, ποίης δ' ἐξ ὑχῆς εἶναι
" Unde ille vir, quali autem gloriatur esse

Γαίης· πῆ δέ νύ οἱ γενεὴ καὶ πατρὶς ἄρουρα·
" E terrâ, ubinam ei genus & patrium solum:

Ἦέ τοι ἀγγελίῃ πατρὸς φέρῃ ἐρχομένοιο,
" An tibi nuncium patris adfert venientis;

Ἦ ἑὸν αὐτῆ χρεῖος ἐελδόμενος τόδ' ἱκάνῃ;
" An suum ipsius debitum expetens huc venit?

Οἷον ἀναΐξας ἄφαρ οἴχετο, οὐδ' ὑπέμεινε
" Ut facto impetu statim abiit, neque sustinuit,

Γνώμμας· ὑ μὴν γάρ τι κακῷ εἰς ὦπα ἐώκει.
" Ut cognoscerem: neque enim vulgaris hominis vultum præ se ferebat.

Hunc rursus Telemachus prudens contra alloquutus est,

Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Εὐρύμαχ', ἦτοι νόστος ἀπώλετο παντὸς ἐμοῖο,
Οὔτ' ἂν ἀγγελίης ἔπι πείθομαι, εἴποθεν ἔλθοι,
Οὔτε θεοπροπίης ἐμπάζομαι, ἥντινα μήτηρ
Ἐς μέγαρον καλέσασα θεοπρόπον ἐξερέηται.
Ξεῖνος δ' ὅτος ἐμὸς πατρώϊος ἐκ Τάφου ἐστὶ,
Μέντης Ἀγχιάλοιο δαΐφρονος υἱὸς ἔμμεν,
Υἱὸς, ἀταρ Ταφίοισι φιληρέτμοισιν ἀνάσσει.
" Hunc rursus Telemachus prudens contra alloquutus est,
" Eurymache, certè reditus periit patris mei,
" Neque sanè nuncio ampliùs credo, sicunde veniat:
" Neque vaticinium curo, si quem mater
" Domum vocatum vatem consulat.
" Hospes verò hic meus paternus è Tapho est,
" Mentes Anchiali bellicosi fatetur esse
" Filius: cæterùm Taphiis navigandi-studiosis imperat.

Ὣς φάτο Τηλέμαχος· φρεσὶ δ' ἀθανάτην θεὸν ἔγνω.
Sic ait Telemachus: mente vero immortalem deam cognovit.

Οἱ δ' εἰς ὀρχηστύν τε καὶ ἱμερόεσσαν ἀοιδὴν
Hi autem ad saltationem & amatoriam cantilenam

ΣΧΟΛΙΑ.

404. Ἀπορραίσῃ.] Διαφθερεῖ, ἀποπλήσῃ. Ναιετάουσης.] Οἰκουμένης.
405. Ἔρεθζε.] Ἐρωτῆσαι, πυθέσθαι.
406. Ὁππόθεν.] Πόθεν. Ποίης δ' ἐξ.] Ἐκ ποίας δέ.
408. Ἀγγελίῃ.] Ἀπαγγελίαν.
409. Ἑὸν αὐτοῦ.] Ἑαυτοῦ. Χρεῖος.] Χρέος, ὄφλημα. Ἐελδόμενος.] Ἐπιθυμῶν. Τόδ' ἱκάνῃ.] Ἐνταῦθι παραγίγνεται, ἐλήλυθεν.
410. Οἷον.] Ἀντὶ τοῦ ὅπως. Ἀναΐξας.] Πορευόμενος. Ἄφαρ.] Ταχέως.
411. Εἰς ὦπα.] Τῷ προσώπῳ. Ἐώκει.] Ὅμοιος ἦν.
413. Νόστος.] Ἡ οἴκαδε ἐπάνοδος.
415. Θεοπροπίης.] Μαντείας. Ἐμπάζομαι.] Ἀντιποιοῦμαι.
416. Ἐξερέηται.] Ἐρωτήσῃ, πύθηται.
421. Ἱμερόεσσαν.] Ἐπέρασιν, καλήν.

NOTÆ.

ob Literam ejusdem soni, non tamen sine Versûs periculo, Sensúsque ipsius jacturâ. *Eustathius* certe in suâ Paraphrasi agnoscat, fol. 1426. lin. 32. Μὴ ἦλθε ὄλα ἔλθοι ἀνὴρ, ὃς σε αἰσχέα βίῃ κήμαΐ' ἀποῤῥαίσῃ. Præterea MS. CCC. apertè legit, ὅσις σ' αἰσχέα. Quare τὸ σὲ in suum dehinc locum reponimus.

406. Ποίης ἐξ ὑῖχῆ.)) Pro Veteri ἐξ ὑῖχῆ); Malo separatim legere, ἐξ ὑῖχῆτιν, ut sit ποίης ἂν γαίης ὑῖχῆτιν εἶναι; Ità *Odyss.* υ'. v. 192. τίων δ' ἐξ ὑῖχῆ) εἶναι Ἀνδρῶν. Id certè *Homerus* ipse aliàs facit, *Iliad.* ξ'. v. 472. Ἄξιος· ὃ μάν μοι κακὸς εἴδεῖ). ὃδὲ κακῶν ἐξ. Et *Brevia Scholia* ita videntur legisse. Ità *Odyss.* ρ'. v. 130. Pro ἔξεστι, lego, ἐξ ἐστί.

411. Ἐώκει) Ab ἔοικα, Duplicato *Attico* Augmento, fit ἐώκειν, ut ab οἶκα, *Ionico*, fit ᾤκειν. Unde *Nostis*, Ὡς ἐτύμως θυγάτηρ τῷ μητέρι πάντα πατώκει. Quod Vir quidam Doctus temerè refert ad *Præsens*, factum ex *Præterito*; cui refragatur *Accentus*. De voce ἐώλπει, vid. ad φ'. v. 96. De ἐώγει, ad δ'. v. 693.

NOTÆ IN SCHOLIA.

410. Ἀναΐξας) Πορευόμενος.) MS. *Aloysii*. ἐρωτάσῃ, l. ἐρωτήσῃ.

416. Ἐξερέηται)) Ἐρωτήσῃ, πύθηται). Malè olim ἐρώτῃ). *Aloysii* MS.

VARIÆ LECTIONES.

406. Ἐξ ὑῖχῆ)) γρ. ἐξ ὑῖχῆ).
414. Ἀγγελίης) γρ. Ἀγγελίης, *Eustath.* ut sit τῆς &c. quod tamen omisit *H. Stephan.*
415. Ἥντινα) γρ. ἥντινα, MS. CCC. Tum ad θεοπροπίην refertur; sin ἥντινα, ad θεοπροπίῃ.

Τρεψάμβοι τέρποντο· μένον δ', ἐπὶ ἕσπερον ἐλθεῖν.
Τοῖσι δὲ τερπομβώτισι μέλας ἐπὶ ἕσπερος ἦλθε·
Δὴ τότε κακκείοντες ἔβαν οἰκόνδε ἕκαστος·
Τηλέμαχος δ', ὅθι οἱ θάλαμος περικαλλέος αὐλῆς
Ὑψηλὸς δέδμητο, περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ,
Ἔνθ' ἔβη εἰς εὐνήν, πολλὰ φρεσὶ μερμηρίζων.
Τῷδ' ἄρ' ἄμ' αἰθομβώτας δαΐδας φέρε κέδν' εἰδυῖα
Εὐρύκλει', Ὦπος θυγάτηρ Πεισηνορίδαο·
Τὴν ποτε Λαέρτης πολλὰ κτεάτεσσιν ἐοῖσιν,
Πρωθήβην ἔτ' ἐοῦσαν, ἐεικοσάβοια δ' ἔδωκεν.
Ἶσα δέ μιν κεδνῇ ἀλόχῳ τίεν ἐν μεγάροισιν·
Εὐνῇ δ' οὔποτ' ἔμικτο, χόλον δ' ἀλέεινε γυναικός·
Ἦ οἱ ἄμ' αἰθομβώτας δαΐδας φέρε, καί ἑ μάλιστα
Δμωάων φίλεσκε, τὴ ἔτρεφε τυτθὸν ἐόντα.
Ὤϊξεν δὲ θύρας θαλάμου πύκα ποιητοῖο·
Ἕζετο δ' ἐν λέκτρῳ, μαλακὸν δ' ἔκδυνε χιτῶνα·
Καὶ τὸν μὲν γραίης πυκιμηδέος ἔμβαλε χερσίν,
Ἣ μὲν τὸν πτύξασα καὶ ἀσκήσασα χιτῶνα,
Παγκάλῳ ἀγκρεμάσασα παρὰ πυκτοῖσι λέχεσσι,

Converſi obleſtabantur, expectabantque veſperum adventare.
Dum hi igitur obleſtabantur, niger veſper ſupervenit.
Et tunc dormituri ibant domum unuſquiſque.
Telemachus autem, ubi ipſi thalamus perpulchræ aulæ
Sublimis ædificatus erat, perſpicuo, *vel cooperto*, in loco,
Illuc ivit ad lectum, multa mente reputans.
Huic ſimul ardentes faces ferebat pudica ſciens
Euryclea, Opis filia Piſenoridæ:
Quam olim Laërtes emerat facultatibus ſuis
Impubem adhuc, preciumque viginti boum dedit.
Perinde autem ipſam ac pudicam uxorem honorabat in ædibus;
Coitu verò nunquam commixtus eſt; iram nempè vitabat uxoris.
Hæc illi ſimul ardentes faces ferebat,
& ipſum maximè
Ancillarum amabat, & enutrierat, parvulus cùm eſſet.
Aperuit autem januas thalami benefactæ;
Sedebátque in lecto, molléque exuit indufium:
Et id quidem aniculæ ſedulæ impoſuit in manus.
Illa quidem plicato & aptato indufio,
Ad clavum ſuſpenſo juxta vermiculatos lectos,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

422. Τρεψάμβοι.] Τραπέντες. Ἕσπερον.] Ἀντὶ τοῦ ἑσπέρα, ἑσπερ· μετέπλασε τῷ ἑσπέρου εἰς τὸ ἑσπερινὸν δεῖπνον.

424. Κακκείοντες.] Καθοκοιμηθησόμενοι.

425. Θάλαμος.] Ὁ κοιτών.

426. Δέδμητο.] Οἰκοδόμητο. Περισκέπτῳ.] Ὑψηλῷ, ὅθεν ἐστὶ περισκέψασθαι· ἢ πάντοθεν ὁρωμένῳ, περιφανεῖ. Χώρῳ.] Τόπῳ.

427. Μερμηρίζων.] Διανοούμενος, μεριμνῶν, εἰς πολλὰ μέρη διαιρῶν τῷ ψυχικῷ.

428. Αἰθομβώτας.] Καιομένας, λαμπάδας. Δαΐδας.] Δᾷδας, λαμπάδας. Κεδνά.] Συνετά, σοφὰ φιλῆ. Εἰδυῖα.] Ἐπισταμένη.

429. Ὦπος.] Περιφανεστέου, διὰ τὴν ἀντίφρασιν ἀπὸ τοῦ ὀφθαλμοῦ. Ὦπος θυγάτηρ.] Εὐρύκλεια.

430. Πρίατο.] Ἠγόρασεν.

431. Πρωθήβην.] Πρώτην ἀκμὴν ἡλικίας ἔχουσαν. Ἐεικοσάβοια.] Ἐξίσου βοῶν ἄξια.

432. Ἶσα.] Ἐπίσης, ὁμοίως. Κεδνῇ.] Τιμίᾳ. Τίεν.] Ἐτίμα.

433. Ἔμικτο.] Ἐμίγη. Ἀλέεινε.] Ἐφυλάσσετο.

435. Φιλέεσκε.] Ἐφίλει.

436. Ὤϊξεν.] Ἀνέῳξεν. Πύκα ποιητοῖο.] Καλῶς κατεσκευασμένου.

437. Ἔκδυνε.] Ἐξεδύσατο. Λέκτρῳ.] Κοίτῃ.

438. Πυκιμηδέος.] Συνετῆς.

439. Πτύξασα καὶ ἀσκήσασα.] Μετ' ἐπιμελείας διαλύσασα.

440. Τρηποῖσι.] Τορευτικοῖς, ἱμαντοδέτοις.

N O T Æ.

424. Κακκειόντες) Pro καλακείοντες, ut καλκῆας, *Odyſſ. λ'.* v. 74. pro καζακῆας. Sic καββάλλω, καλλείπω, ἀμβαίνω, ἀγκρεμάω, pro ἀναγκρεμάω, v. 440.

Vᴀʀɪæ Lᴇᴄᴛɪᴏɴᴇs.

440. Ἀγκρεμάσασα) γρ. ἐγκρεμάσασα, *Florentin.* & *Lovaniana* Edit. *Ibid.* Τρηποῖσι λίχεσσι) γρ. τρητοῖς λιχέεσσιν.

Βῆ ῥ' ἴμεν ἐκ θαλάμοιο· θύρην δ' ἐπέρυσε κορώνῃ
Ἀργυρέῃ· ἐπὶ δὲ κληῖδ' ἐτάνυσσεν ἱμάντι.
Ἔνθ' ὅγε παννύχιος, κεκαλυμμένος οἰῒ ἀώτῳ,
Βάλλεν Φρεσὶν ἧσιν ὁδὸν, τὴν πέφραδ' Ἀθήνη.

Festinabat ire ex thalamo; januámque attraxit annulo
Argenteo: insuper autem pessulum obtendit loro.
Hic ille pernox, tectus ovis floridâ lanâ
Considerabat in animo suo viam, quam significaverat Pallas.

ΣΧΟΛΙΑ.

441. Ἐτάνυσε.] Ἐφελκύσατο, ἐπιπασάσατο. Κορώνῃ.] Τῷ λεγομένῳ κόρακι. Κορώνῃ] Τῷ ὀπισπάστρῳ τῆ θύρᾳ.

442. Ἐπὶ δὲ κληῖδ' ἐτάνυσσεν ἱμάντι.] Τὸ λεγόμενον ἐφ' ἡμῶν κλεῖθρον. δύο δὲ τοῦτο εἶχεν ἱμαντίας ἐξηρτημένας ἀφ' ἵππων τρήσεων. ὧν μὲν ἐκ δεξιῶν, ὧν δὲ ἐξ ἀριστερῶν, εἰς τὸ δύνασθαι ἀνοίξαι καὶ κλεῖσαι. νῦν δὲν τὸ κλεῖθρον παρέτεινε τὴ παρήγαγε τὸν ἱμάντα.

443. Οἰῒ ἀώτῳ.] Τῷ ἀνθεῖ, νῦν τῷ καθαρῷ τοῦ σώματος. λέγει δὲ τὸν ἐξ ἀπυλῶν ἐρίων γεγενόσθαι σωτηρίαν.

444. Βάλλεν.] Ἐβυλεύετο. Φρεσὶ.] Εἶπεν, ἐσήμανεν.

NOTÆ IN SCHOLIA.

441. Ἐτάνυσεν) Ἐφελκύσατο. Ità MS. *GC.* pro ἐφελκύσατο. Κορώνῃ) Τῷ ὀπισπάστρῳ. Ità ex MS. CCC. ex *Eustathio*, & aliis, pro Corrupto ὀπισπάστρῳ. Huc referrem elegans *Scholion* ex MS. CCC. nisi ad verbum sumeretur ex *Eustathio*, fol. 1429. lin. 1. vel potiùs viceversâ; nam hoc MS. pluribus annis *Eustathia* Antiquius, & ipse etiam Archiepiscopus *Theodorus*, à quo certè *Scholia* ejusdem MSti descripta testatur Dr. *Matthæus Parker* Archiep. *Cantuar.* his Verbis, *Manus Commentarii* Græci *est* Theodori *Archiepiscopi*. Et hæc omnia ab *Eustathio*, sunt desumpta, sive ex hoc ipso Codice, sive ex alio transcripta. Quod de totâ illâ *Scholiorum* farragine dicendum, quæ in Nobilis illius *Homeri* MS, cum *Ω. Calabro* adjuncto, margine sunt scripta, in Biblioth. CCC. apud *Cantabrigienses* nostros.

VARIÆ LECTIONES.

441. Ἐτάνυσε) χρ. ἐτάνυσσε.

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ
ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Β'.

Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Β.

Συναγαγὼν ἐκκλησίαν Τηλέμαχος, παραγίνεται πρὸς τοὺς μνηστῆρας ἐξαίνων τὰ οἰκίας τοῦ Ὀδυσσέως· λαβὼν δὲ παρὰ μὲν Εὐρυκλείας τὰ κατὰ τὴν ἀποδημίαν ἐπιτήδεια, παρὰ δὲ τὸν Ἀθηνᾶς ἑταίρους τὴν ναῦν, εἰς πλοῦν ἀναγόμενος, ἁλίσκεται δύσεως.

* Ἄλλη ὑπόθεσις.

* Ἄλλη Ὑπόθεσις. Ἅμα ἕῳ Τηλέμαχος, κ. λ.) Hoc Argumentum ex MSto *Gonvillo-Caiensi*.

Ἅμα ἕῳ Τηλέμαχος, συναγαγὼν εἰς Ἐκκλησίαν τοὺς Ἰθακησίους, καλεύει τὰ οἰκίας μνηστῆρας ἀπαλλάττεσθαι· τὴν ναῦν αἰτήσας παρ' αὐτῶν, ὅπως εἰς Πύλον καὶ Σπάρτην πορευθῇ, ἀκουσυγχάνει. Παρὰ μὲν Νέστορος λαβών, καὶ ἐφόδια παρὰ Εὐρυκλείας τὰ τροφῆς, λάθρα τῆς μητρὸς ἀπαλλεῖ.

Ἐπιγραφή.

Ἰθακησίων ἐκκλησία, καὶ Τηλεμάχου ἀποδημία.

Ἄλλως.

Βῆτ' ἀγορὴν ἔχε, πᾶσι γενὸς, πλοῦν μετ' Ἀθήνης. L I B. II.

Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠὼς,
Ὤρνυτ' ἄρ' ἐξ εὐνῆφιν Ὀδυσσῆος φίλος υἱὸς,
Εἵματα ἑσσάμενος, περὶ δὲ ξίφος ὀξὺ θέτ' ὤμῳ.

QUando verò manè-genita apparuit roseis-digitis aurora,
Surrexit tunc ex lectulo Ulyssis dilectus filius,
Vestes indutus, gladium acutum verò suspendit ab humeris:

ΣΧΟΛΙΑ.

Ἦμος.] Ἤτοι, ὅτε. Ἠριγένεια.] Τὸν ὄρθρον γηγενῶσαι, τουτέστι τὴν σεφοίαν, ἢ ὅτι τοῦ ἦρος γίνεσθαι· ὁ ἐστιν ὄρθρος. Ῥοδοδάκτυλος ὁ, ἀπὸ τῆς σεφοίνης ἀνατολῆς καὶ τῶν χρωμάτων, ἃ φέρει τὸ ἀφοῦμα τὸ σεφοῖνον, τὴν ἡμέραν δι' ἐπιθέτου κεκόσμηκεν. Ῥοδοδάκτυλος.] Ῥοδόχειρες, ἀπὸ μέρους, καλή. Ἠὼς.] Διαφορα σημαίνει. Τὴν μὲν γὰρ σαμαθοειδῆ γῆν, ἀφ' ἣ φαίνει τὸ Ποιητὴς, Ἠὼς δ' ὅτι λευκὸν παρ' ἀγαυῶ Τιθωνοῖο Ὤρνυθ', ἵν' ἀθανάτοισι φόως φέροι, ἠδὲ βροτοῖσι. Ὁ τὸ ὄρθρον, φερωνύμως κληθέντα, ἀπὸ τοῦ ὀρθοῦσθαι ἡμᾶς ἀπὸ τῆς κοίτης· καὶ ὅτι τὰ οἰκεῖα τρέπεσθαι ἔργα. ὅταν φησὶν, Ἠὼς μὲν κροκόπεπλος ὤφαινε πᾶσιν ἐπ' αἶαν· καὶ τὸ ἀπὸ σεφοίας, μοῖχεις ὄρας ἔκτης, ἀφῆμαι, ὡς τὸ, Ὄφρα μὲ ἠὼς ἦν, καὶ αἴξετο ἱερὸν ἦμαρ. καὶ τὴν ὅλην ἡμέραν, καθ' ὃ σημαινόμενον ἡμέρα νοεῖται, ὁ ἀπὸ ἀνατολῆς δὲ ἡλίου δρόμος, μοῖχεις δύσεως, ὁπότε τὴν ὑπὸ ἡμᾶς ποιεῖται φορὰν, ὁ δὲ ὅτος, τὸ παρ' ἡμᾶς διεξιὸν ἡμισφαίριον, Οἵ ῥ' ἔξ Ἀσκανίης ἐελδόμενοι ἵκανον ἀμοιβοί, Ἠοῖ τῇ σεσταίῃ, τότε δὲ Ζεὺς ὦρσε μάχεσθαι, καὶ, Ἤματι τῷ σεσταίῃ, ὅτ' ἐμαίνετο φαίδιμος Ἕκτωρ. καὶ τὸ συναμφότερον, ἡμέραν τε καὶ νύκτα, καθ' ὃ σημαινόμενον καὶ παρὰ τοῖς μαθηματικοῖς νοεῖται, Ἠὼς δέ μοι ἐστὶν Ἥδε δυωδεκάτη, ὅτ' ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα. καὶ τὴν ἡλίου πάροδον, καὶ τὸ τόπον, ὅθεν ἀνατέλλει ὁ ἥλιος, καθὼς Ἀελίσκεον, Ὦ φίλοι, ἠ μάλ' ἴδμεν, ὅπη ζάφελος, ἠδ' ὅπη ἠώς, Οὐδ' ὅπη ἠέλιος· καὶ ὅτι δύνει. νὺξ γάρ, καθὰ φησὶν ὁ Κρίτης, τὸ πεσάρειον τοῦ κόσμου μίμημα μερῶν, Ἄρκτου, μεσημβρίας, ἀνατολῆς, δύσεως, ἀλλήλοις ἐξ ἀντιθέτου ἀντίκειται). ἡ μὲ ἄρκτος, τῇ μεσημβρίᾳ· ἡ δὲ ἀνατολὴ, τῇ δύσει.

2. Ἐξ εὐνῆφιν.] Ἐκ τῆς κοίτης.

3. Ἑσσάμενος.] Ἐνδυσάμενος. Θέτο.] Περιέθετο.

NOTÆ IN SCHOLIA.

V. 1. Ἦμος δ' ἠριγένεια) Huc referatur illud *Merici Casauboni*, De Nuperâ *Homeri* Editione, Dif-

Postea

Ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα·
Βῆ δ' ἴμεν ἐκ θαλάμοιο θεὸς ὡσεὶ ἄντίω,
Αἶψα δ' ἠγερέτας λιγυφθόγγοισι κέλευσε
Κηρύσσειν ἀγορηνδε καρηκομόωντας Ἀχαιούς·
Οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὦκα.
Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἤγερθεν, ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο,
Βῆ ῥ' ἴμεν εἰς ἀγορήν, παλάμῃ δ' ἔχε χάλκεον ἔγχος,
Οὐκ οἶος· ἅμα τῷγε δύω κύνες ἀργοὶ ἕποντο·
Θέσπεσίην δ' ἄρα τῷγε χάριν κατέχυθεν Ἀθήνη.
Τὸν δ' ἄρα πάντες λαοὶ ἐπερχόμενον θηεῦντο.
Ἕζετο δ' ἐν πατρὸς θώκῳ, εἶξαν δὲ γέροντες.
Τοῖσι δ' ἔπειθ' ἥρως Αἰγύπτιος ἦρχ' ἀγορεύειν,
Ὃς δὴ γήραϊ κυφὸς ἔην, ἰδὲ μυελα ἤδη.
Καὶ γὰρ ὃ φίλος υἱὸς ἅμ' ἀντιθέῳ Ὀδυσῆϊ
Ἴλιον εἰς εὐπῶλον ἔβη κοίλῃς ἐπὶ νηυσίν,
Ἀνδροφόνος αἰχμητὴς· τὸν δ' ἄγριος ἔκτανε Κύκλωψ
Ἐν σπῆϊ γλαφυρῷ· πύματον δ' ὁπλίσατο δόρπον.

Pedibusque nitidis alligavit pulchra calceamenta;
Festinabatque ire è cubiculo deo similis coram.
Continuò autem præconibus canoris imperavit
Convocare ad concionem comatos Achæos.
Hi quidem convocârunt: illi autem congregabantur valdè celeriter.
Porrò postquam congregati sunt, confertimque adfuerunt,
Ivit utique ad concionem, manu autem tenebat ferream hastam,
Non solus, simul eum duo canes veloces sequebantur.
Divinam certè huic gratiam perfudit Pallas:
Hunc sanè omnes populi advenientem admirabantur.
Sedebat verò in patris sellâ; cesserunt autem senes.
His tandem heros Ægyptius cœpit concionari,
Qui ob senectutem incurvus erat & plurima sciebat.
Atqui huius dilectus filius cum divino Ulysse
Ad Ilium pulchros-equos-nutriens, conscenderat cavis in navibus,
Antiphus bellator: illum verò sævus interfecit Cyclops
In speluncâ cavâ; ultimamque paravit cœnam.

ΣΧΟΛΙΑ.

10. Παλάμῃ δ'] Ἔχε χάλκειον ἔγχος.] Ἀντὶ σκήπτρου, τὸ δηλοῦν κατοχήν, ὡς ἂ συγχωρήσαντος εἶναι βασιλεύς.

11. Κύνες ἀργοί.] Ὑπὸ συνηθείας, ἢ ἀσφαλείας χάριν. Ἀργοί.] Λευκοί, ἢ ταχεῖς.

12. Θεσπεσίην.] Θείαν, θαυμασήν. Κατέχυτο.] Κατέχει, κατέβαλεν.

13. Θηεῦντο.] Θεωρῶντες ἐθαύμαζον.

14. Θώκῳ.] Τοῦτον οἱ Ἀττικοὶ θρόνον λέγουσιν. ἔστι δὲ κλισμὸς εἰς ἓν καθήμενος. Εἶξαν.] Ὑπεχώρησαν.

15. Αἰγύπτιος.] Ὄνομα κύριον.

16. Κυφός.] Κεκυφὼς, κεκυρτωμένος. Ἤδη.] Ἤ πεπαύτο.

18. Εὐπῶλον.] Καλοῖς ἵπποις χρωμένην· ἢ ὅτι καλῶς ἀναστρέφεται ἵππος.

20. Πύματον δ' ὁπλίσατο δόρπον.] Ἤτοι τὸ ὑστάτῳ ἔχρησεν· ἢ ἐπιφωνέων τοῦτο εἴρηκεν, ὅντως πύματον καὶ ἔσχατον· ἢ ἐπιφωνέων τοῦτο εἴρηκεν, ὅντως πύματον καὶ ἔσχατον· ἢ ἐπιφωνέων τοῦτο εἴρηκεν, ὅντως πύματον καὶ ἔσχατον·

NOTÆ.

V. 4. Ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν) *Ultima* ὑπὸ producitur, in *Cæsurâ*, vi *Toni* sui, & ante λ'. ὑπολλιπόν. Aliàs potuit & ὑπαὶ legi, ut in *Iliade*.

11. Οὐκ οἶος· ἅμα τῷγε δύω κύνες) *Ultima* οἶος producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis* αὐτοδυνάμου, σ', & ante *Asperum* cum *Acuto*.

20. Ὡπλίσατο) Ità MSS. CCC. Vid. Not. in *Textum*, ad α'. v. 323.

NOTÆ IN SCHOLIA.

sertat. 1. p. 45. & c. Cui tamen condonemus immeritam illam suspicionem, quam ceperat, *In prioribus verbis aliquid Desiderari ad explendam sententiam*. Omnia enim nunc plena, plana & aperta sunt, ut Nos distinximus, & *Aloysianum* MS. mecum concordat. Ubi χρωμένην pro χρωμένη, lego, & illud, & MS. *Gonvillo-Caiensi* consentiunt. De cæteris, nihil mutavi, nisi quòd semper Versuum Initia Litteris majusculis scribenda curaverim, & post Διάφημα, Voculas, ὡς τὸ, ex MS. CCC. addiderim. Ad locum de *Aristarcho*, in hoc *Scholio*, confer quæ *Casaubon*, in *Strabon*. l. x. fol. 698.

18. Εὐπῶλον) Καλοῖς ἵπποις χρωμένην. Quæ sequuntur, ἢ ὅτι καλῶς ἀναστρέφεται, (ἔξεστι,) MSS. *Aloysii* & GC.

20. Πύματον δ' ὁπλίσατο δόρπον) Hoc *Scholion* ex MSS. prædictis emendavi; excepto, quòd *Aloysii* MS. habeat, Ἐπὶ φορικὸν τοῦτο εἴρηκεν. MS. GC. ἐπιφερωνίων τοῦτο εἴρηκεν, ὄντως πύματον καὶ ἔσχατον· διὰ τὸ τετελευτηκέναι αὐτὸν ὑπὸ Ὀδυσσέως· ἐκεῖ γὰρ Κύκλωψ ἔφαγε, συναπτοβαλὼν τῷ φωτὶ καὶ τὸ ζῆν, ὡς καὶ λέγεται. Codices *Impressi* ἐπιφερώνεον, ex quibus omnibus, ἐπιφωνίων formavi; & *Æschyli* quoque Versum plenum exhibeo.

VARIÆ LECTIONES.

V. 4. Ὑπὸ) χρ. ὑπαὶ. Vid. Not. in *Textum*.

20. Ὡπλίσατο) χρ. ὡπλίσαθ, Vid. Not. in *Text.*

Τρεῖς

Τρεῖς δέ οἱ ἄλλοι ἔσαν· ἐν ὁ μὲν μνηστῆρσιν ὁμίλει
Εὐρύνομος, δύο δ' αἰὲν ἔχον παρὰ ἔργα·
Ἀλλ' οὐδ' ὡς ἔλαθεν λήθη ὀδυρόμενον καὶ ἀχεύων·
Τοῖς ὅγε δακρυόεσσ' ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν,
Κέκλυτε δὴ νῦν μευ, Ἰθακήσιοι, ὅ, τι κέν εἴπω,
Οὐδέ ποθ' ἡμετέρη ἀγορὴ γένετ', οὐδὲ θώκοις,
Ἐξ οὗ Ὀδυσσεὺς δῖος ἔβη κοίλης ἐπὶ νηυσί·
Νῦν δ' τίς ὧδ' ἤγειρε; τίνα χρειὼ τόσον ἵκει,
Ἠὲ νέων ἀνδρῶν, ἢ οἱ προγενέστεροί εἰσιν;
Ἤ πού τιν' ἀγγελίην πρατὸς ἔκλυεν ἐρχομένοιο,
Ἣν χ' ἡμῖν σάφα εἴπῃ, ὅτε πρότερός γε πύθοιτο;
Ἤ τι δήμιον ἄλλο πιφαύσκει, καὶ ἀγορεύει;
Ἐσθλός μοι δοκεῖ εἶναι, ὀνήμενον· εἴη δὲ οἱ αὐτῷ
Ζεὺς ἀγαθὸν τελέσειεν, ὅ, τι φρεσὶν ᾗσι μερμαίρει.
Ὣς φάτο· χαῖρε δὲ φήμῃ Ὀδυσσῆος φίλος υἱός,
Οὐδ' ἄρ' ἔπι δὴν ἧστο, μυχοίνησεν δ' ἀγορήν.
Στῆ δὲ μέσῃ ἀγορῇ· σκῆπτρον δέ οἱ ἔμβαλε χειρὶ
Κήρυξ Πεισήνωρ, πεπνυμένα μήδεα εἰδώς.
Πρῶτον ἔπειτα γέροντα καταπόμενον προσέειπεν,

Tres autem illi alii erant: & unus inter procos verſabatur
Eurynomus; duo autem perpetuò habebant paterna opera:
Sed neque ſic illius oblitus erat lugens & dolens:
Hos lachrymans alloquutus eſt, & dixit,
" Audite ſanè nunc me, Ithacenſes, quodcunque dixero;
" Nunquam noſtrum concilium factum eſt, neque conſeſſus,
" Ex quo Ulyſſes divinus abiit cavis in navibus:
" Nunc autem quis huc congregavit? quem neceſſitas tantùm urget?
" Sive ex junioribus viris, aut qui ſeniores ſunt?
" An aliquem nuncium exercitûs audivit venientis,
" Quem nobis palàm dicere queat, quùm prior audiverit?
" An quippiam publicum aliud declarat, aut profert?
" Probus mihi videtur eſſe, juvans, *vel* felix: utinam illi ipſi
" Jupiter benè vertat, quæcunque mente ſuâ cogitat.
Sic ait: gaudebat autem ob omen Ulyſſis charus filius,
Neque amplùs diù ſedit, cupiebat enim concionari.
Stabat itaque in mediâ concione; ſceptrumque ei impoſuit manu
Præco Piſenor, prudentia conſilia edoctus.
Primùm tandem ad ſenem converſus loquutus eſt,

ΣΧΟΛΙΑ.

πιν. Ἀφ' οὗ τὸ πυνθάνεσθαι αὐτὸν ὑπὸ Ὀδυσσέως ἢ πύθεσθαι τὰ ἐξ ἢ δίρπον πύθεται, δοκεῖ ἡδὺ Κύκλωψ ἔφαγε, συναποβαλὼν τῷ φωτὶ καὶ τὸ ζῆν, ὡς καὶ λέγεται. Δίρπον.] Τὸ καθ' ἡμᾶς δεῖπνον. τελοῦσι δὲ τροφῆς ἰχρῶντο. καὶ τὴν μὲ πρώτιν σκάλεν ἄειρον. ὧν ἐλάμβανον πρωΐας· χρεὸν ἐπ σκοπιᾶς ἔπης. ἐ νομιζόθη ἄειρον. ἢ παρὰ τὸ λαμβάνοντας αὐτὲς εἰς τὸν ἀριστέαν προέρχεσθαι. ἢ λαὸ δ' προσφέρεσθαι ταύτῃ πρώτην τὸν τροφέα. παρὰ τὸ Ἄειρε, ἀνομασμένης τ λέξεως, Μή μοι οἶνον ἄειρε μελίφρονα, πότνια μῆτερ. τὸν δευτέραν, δεῖπνον, μισθ' ὃ ἴδει ποιεῖν, ὅπως ἐσὶν σιτηρεῖν· λαμβάνοντες δὲ ταύτῃ τὸν τροφέα, πάλιν ἐπὶ τὰ πολεμικὰ ἔργα ἐπάγει. τὸν δὲ τρίτον δίρπον, τὸ καθ' ἡμᾶς λεγόμενον δεῖπνον, ἐ ἐσὶ καθ' τὸ ἔτυμον, ἰαύειρον, ὅπερ εἰς τὸ ἰαύειν προσφωνοῦμεν· ὅ ὡς ἐσὶ κοινῶς. Αἰσχύλος δὲ τέξεως τ ὀνομάτων μάρτυς ἐσὶ λέγων, Ἄειρε, δεῖπνα, δόρπα δ' αἴρεσθαι, τέλα.

21. Ὁμίλει.] Συναναστρέφετο.

22. Ἔσαν.] Εἶχον, καπῆρον. Ἔργα.] Τὰ γεώργια.

26. Θόωκος.] Συνέδριον.

28. Ἤγειρε.] Συνήθροισεν, παρώρμησεν. Ἵκει. Ἀφικνεῖται.

29. Προγενέστεροι.] Πρεσβύτεροι.

30. Στρατὸς ἴκλυεν.] Ἤτοι πολεμίων, ἢ τ μετ' Ὀδυσσέως.

31. Ὅπ.] Ἡνίκα. Πρότερος.] Πρῶτος.

32. Δήμιον.] Δημόσιον. Πιφαύσκεται.] Προσημαίνει.

33. Ὀνήμενος.] Ὄνησιν ἑαυτῷ λάβοι, λείπει τὸ εἴη· ὀνήμενος εἴη.

34. Μενοινᾷ.] Καθ' ὑπόνοιαν εὐθυμεῖται.

35. Φήμῃ.] Τῇ κληδόνι.

36. Μενοίνησε.] Προεθυμήθη.

39. Καταπόμενον.] Ἤτοι τὸν λόγον ποιούμενος, ἀμειβόμενος, ἀποτεινόμενος, ἢ καταπαύων καὶ προσαγόμενος.

NOTÆ.

25. Κέκλυτε δὴ νῦν μευ) Vocula μευ excidérat *Elzeviriana* Edit. ut multæ aliæ.

28. Τίνα χρειὼ τόσον ἵκει) Vid. ad α'. v. 225.

NOTÆ IN SCHOLIA.

22. Ἔργα) Τὰ γεώργια, MS. GC.

VARIÆ LECTIONES.

28. Ἵκει) χρ, ἵκει, Vid. Not. in *Textum* ad α'. v. 225.

Ὦ γέρον, ἦχ ἑκὰς ἧτος ἀνὴρ, τάχα δ' εἴσεαι αὐτός,
Ὅς λαὸν ἤγειρα· μάλιστα δέ μ' ἄλγος ἱκάνει.
Οὔτε πὶν ἀγγελίην γρατῦ ἔκλυον ἐρχομένοιο,
Ἥν χ' ὑμῖν σάφα εἴπω, ὅτε πρόσθεός γε πυθοίμην,
Οὔτε τι δήμιον ἄλλο πιφαύσκομαι, ὐδ' ἀγορεύω·
Ἀλλ' ἐμὸν αὐτῦ χρεῖος, ὅ μοι κακὸν ἔμπεσεν οἴκῳ,
Δοιά· τὸ μὲν, πατρὸς ἐσθλὸν ἀπώλεσα, ὅς ποι ἐν ὑμῖν
Τοῖσδεσσιν βασίλευε, πατὴρ δ' ὡς ἤπιος ἦεν.
Νῦν δ' αὖ χ' πολὺ μεῖζον, ὃ δὴ τάχα οἶκον ἅπαντα
Πάγχυ διαρράισῃ, βίοτον δ' ἀπὸ πάμπαν ὀλέσσῃ.
Μητέρι μοὶ μνηστῆρες ἐπέχραον οὐκ ἐθελούσῃ,
Τῶν ἀνδρῶν φίλοι υἱες, οἳ ἐνθάδε γ' εἰσὶν ἄριστοι.
Οἳ πατρὸς μὲν ἐς οἶκον ἀπερρίγασι νέεσθαι
Ἰκαρίου, ὥς κ' αὐτὸς ἑεδνώσαιτο θυγατρα,
Δοίη δ', ᾧ κ' ἐθέλοι, καί οἱ κεχαρισμένος ἔλθοι·
Οἱ δ' εἰς ἡμέτερον πωλεύμενοι ἤματα πάντα,
Βοῦς ἱερεύοντες, καὶ ὄϊς, καὶ πίονας αἶγας,
Εἰλαπινάζουσιν, πίνουσί τε αἴθοπα οἶνον
Μαψιδίως· τὰ δὴ πολλὰ κατήνδ· ὐ γὰρ ἔπ' ἀνὴρ,

" O ſenex, non procul abeſt ille vir, (ſtatim autem ipſe cognoſces)
" Qui populum congregavit; potiſſimum enim me dolor urget,
" Neque ullum nuncium exercitûs audivi venientis,
" Quem vobis palàm enarrem, quùm prior audiverim:
" Neque quicquam publici aliud profero, neque dico;
" Sed meum ipſius negocium, nam malum in domum incidit
" Duplex: alterum, quòd patrem eximium perdidi, qui quondam inter vos
" Ipſos imperabat; Paterque velut mitis erat.
" Nunc autem longè majus, quòd mox citò domum univerſam
" Funditus everret, facultates autem omnino diſperdet.
" Matri meæ proci inſtant nolenti,
" Eorum virorum chari filii, qui hic utique ſunt optimi;
" Qui patris quidem in domum nolunt proficiſci
" Icarii, ut ipſe utique dotet filiam:
" Det verò cui voluerit, & qui ipſi gratus venerit:
" Illi verò in noſtram *domum* divertentes diebus omnibus
" Boves mactantes, & oves, & pingues capras,
" Splendidè convivantur, bibúntque generoſum vinum
" Temerè: plurima verò abſumuntur; non enim adeſt vir,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

40. Εἴσεαι.] Μαθήσῃ.
42. Ἔκλυον.] Ἤκουσα.
43. Πυθοίμην.] Ἀκούσω.
44. Πιφαύσκομαι.] Προμηνύω, προλέγω.
45. Ὅ μοι κακὸν ἔμπεσεν οἴκῳ.] Μετὰ τοῦτο ὑποστίζει.
46. Δοιά.] Δύο, ἢ διχᾶς.
47. Τοῖσδεσσιν.] Ἐν τάξεσι.
49. Διαρράισῃ.] Διαφθερεῖ. Ὀλέσσῃ.] Ἀπολέσῃ.
50. Ἐπέχραον.] Μετὰ βλαύδους καὶ ἐπηρείας ἐπῆλθον.
52. Ἀπερρίγασι.] Δεδίασι, φοβοῦνται, διδοίκασιν.
53. Ἑεδνώσαιτο.] Ἕδνα ἐπιδώσῃ. καὶ κυρίως μὲ ἕδνα ἐσὶ τὰ διδόμενα ὑπὸ τῶ γαμοῦντος τῇ γαμουμένῃ· νῦν δὲ καταχρηστικῶς κεῖται ἡ λέξις, ἀντὶ τῦ χρήματα ἐπιδίῃ.
54. Ὧί.] Ὧί ἄν. Κεχαρισμένος.] Προσφιλὴς, ἡδύς.
55. Πωλεύμενοι.] Παραγινόμενοι, ἀναστρεφόμενοι. Ἤματα πάντα.] Πάντα τὸν χρόνον.
56. Ἱερεύοντες.] Θύοντες, Ὄϊς.] Πρόβατα. Πίονας.] Λιπαρᾶς.
57. Εἰλαπινάζουσιν.] Ἐν ἀθροίσμασι συνηθύτων, ἑορτάζουσιν.
58. Μαψιδίως.] Ματαίως. Κατήνδ.] Καταλίσκεται.

N O T Æ.

Ἦ τοι Ὅς λαὸν ἤγειρα) *Jambus* in *ſecundo* loco; ſumtur tamen hìc Syllaba brevis, in *Cæſurâ*, vi *Liquidæ* γ'. etiam cum *Tono*.

47. Τοῖσδεσσιν βασίλευε, πατὴρ δ' ὡς ἤπιος ἦεν) Hunc locum explicat *Tho. Gataker* ad *M. Antonin.* l. 1. p. 15. §. 9. Οἶκον δὲ πατρονομικὸν κλ. *Hemiſtichium* poſterius infrà occurrit, v. 234. & ſ. v. 12.

58. Τὰ δὴ πολλὰ κατήνδε) Ἀνῶμαι, *Primâ* productâ, pro ἀναλίσκομαι. Idem Verſus occurrit, *Odyſſ.* ε'. v. 537. ubi *Elzevir.* malè κατανήδ). *Heſych.* Καθήνδ) Καθανύεται, ἀναλίσκει). *Iliad.* κ'. v. 251. Ἀλλ' ἴομεν· μάλα γὰρ νὺξ ἄνεται, ἐγγύθι δ' ἠώς. *Heſych. Etymolog. M.* v. Ἄνει). *Apollon.* Argonaut. l. 2. ——— νέον ἄμφι νομῆες. *Odyſſ.* γ'. v. 496. Ἦνον ὀδύν.

Variæ Lectiones.

40. Τάχα) χρ. μάλα Edit. *Florentin.*
54. Δοιὴ δ' ᾧ κ' ἐθέλοι, καὶ οἱ κεχαρισμένος ἔλθοι) χρ. Δώῃ δ' ᾧ κ' ἐθέλῃ. καὶ ὡς οἱ κεχαρισμένος ἔλθῃ, MS. CCC.
57. Εἰλαπινάζουσιν) γρ. εἰλαπινάζουσι. MS. GC. τὸ ν'. assumit.

Οἷος

Οἷος Ὀδυσσεὺς ἔσχεν, ἀρὴν ἀπὸ οἴκου ἀμῦναι·
Ἡμεῖς δ' ἤ νύπι τοῖσι ἀμυνέμεν· ἢ κ' ἔπειτα
Λευγαλέοι τ' ἐσόμεσθα, καὶ ἀδαήκοτες ἀλκήν·
Ἦ τ' ἂν ἀμυναίμην, εἴ μοι δύναμίς γε παρείη.
Οὐ γὰρ ἔτ' ἀνεκτὰ ἔργα τελεύσκεται, οὐδ' ἔπι καλῶς
Οἶκος ἐμὸς διόλωλε· νεμεσᾶσθέ κε καὶ αὐτοί,
Ἄλλους τ' αἰδέσθητε περικτίονας ἀνθρώπους,
Οἳ περιναιετάουσι· θεῶν δ' ὑποδείσατε μῆνιν,
Μή πως μετατρέψωσιν ἀγασσάμενοι κακὰ ἔργα.
Λίσσομαι ὑμὰς Διὸς Ὀλυμπίου, ἠδὲ Θέμιστος,
Ἥτ' ἀνδρῶν ἀγορὰς ὑμὰς λύει, ἠδὲ καθίζει,
Σχέσθε, φίλοι, καί μ' οἶον ἐάσατε πένθεϊ λυγρῷ
Τείρεσθαι· εἴ πού τι πατὴρ ἐμὸς ἐσθλὸς Ὀδυσσεὺς
Δυσμενέων κακὰ ἔρεξεν ἐϋκνήμιδας Ἀχαιούς·

" Qualis Ulyſſes erat, qui detrimentum à domo arceat:
" Nos vero neutiquam pares ſumus reſiſtendo: quinetiam
" Imbelleſque ſumus, & neque peritiroboris:
" Omninò ſanè reſtitiſſem, ſi mihi vis adeſſet.
" Non enim jam tolerabilia facinora patrantur, neque honeſtè
" Domus mea perit: indignemini & ipſi,
" Alioſque revereamini vicinos homines,
" Qui circùm habitant: deorum verò timete iram,
" Ne quid immutent infeſti malis facinoribus.
" Oro ſive per Jovem Olympium, ſive Themidem,
" Quæ hominum concilia tam dimittit, quam cogit,
" Abſtinete, amici, & me ſolum ſinite dolore moleſto
" Affligi: ſiquid uſpiam pater meus probus Ulyſſes
" Hoſtili animo malis affecit fortes Achivos;

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

60. Ἦ κὴ ἴπειτα.] Ὅπως δ' ἂν μὴ τὸ ἐπιχειρῆσαι.

61. Λευγαλέοι.] Ἀσθενεῖς, ἀδύναμοι. Δεδαηκότες.] Εἰδότες, μεμαθηκότες. Ἀλκήν.] Τὸν τρόπον τῆς βοηθείας, δύναμιν.

62. Ἀμυναίμην.] Ἀντὶ τοῦ, ἀμυναίμην.

63. Ἀνεκτά.] Ἀναχετὰ, κατορθωθησόμενα. Τετεύχαται.] Κατεσκευασμένα εἰσίν.

64. Διόλωλε.] Διεφθάρη, ἀπώλετο. Νεμεσήσητε.] Μεμπτὸν ἡγήσασθε.

65. Περικτίονας.] Τοὺς περιοικοῦντας.

66. Ναιετάουσιν.] Οἰκοῦσιν. Ὑποδείσατε.] Φοβήθητε.

67. Μετατρέψωσιν.] Μεταβάλωσιν. Ἀγασσάμενοι.] Χολωθέντες.

68. Θέμιστος.] Αἰολικῶς τοῦ Θέμιδος.

69. Ἥτ' ἀνδρῶν ἀγορὰς.] Τοὺς ἐν ἀγορᾷ συλλόγους εἰς τὰς ἐκκλησίας εἰσφέρουσα Θέμιδος ἀγάλματα.

70. Σχέσθε.] Βοηθήσατε. τὸ δὲ φίλοι ἀνάρμοστον κατὰ τὴν μνησικάκειαν, ἵνα ᾖ ἐπίχαρις.

71. Τείρεσθαι.] Καταπονεῖσθαι.

72. Δυσμενέων.] Ἐχθραίνων. Κακὰ ἔρεξεν.] Ἐκακοποίει.

N O T Æ.

62. Ἦ τ' ἂν ἀμυναίμην, εἴ μοι δύναμίς γε παρείη) Idem ferè *Iliad.* χ'. v. 20. Ἦ σ' ἂν πεσάμην, εἴ μοι δύναμίς γε παρείη.

65. Ἄλλους τ' αἰδέσθητε) Vid. *Scholiaſt. Thucydid. Hudſon.* Edit. fol. 207. §. 104.

67. Μή πως μετατρέψωσιν ἀγασσάμενοι) Ità *Iliad.* γ'. v. 181. Ὡς φάτο· τὸν δ' ὁ γέρων ἠγάσσατο φώνησέν τε. Vid. ad α'. v. 205. & 323. item κ'. v. 249.

71. Τείρεσθ' εἴ πού πατὴρ ἐμὸς) Ità Codex *Cantabr.* & *Caſtellion.* in Margine legit, quam *Veram* eſſe *Lectionem* ſuadet Ratio. Hic enim Senſus loci; *Sinite me ſolum cum meis Miſeriis colluctari. Sicubi forte Pater meus Vos injuriis affecerit, ea propter Me Vos opprimite, vindictam ſumentes.* Sciebat autem, quod *Ulyſſes* iis ſemper—πατὴρ ὢν, ὅπως ἐπιτύχοι. Quare μὴ, ante πῃ, malè irrepſit, Senſum enim turbat & Verſum mirificè lædit. Nam *Florentina, Lovaniana, Caſtelliana, Hervagiana,* Τείρεσθ', εἰ μή πῃ. At *Romana* & *Stephaniana,* Τείρεσθ', εἰ μή πῃ, ut Verſui nempè conſulatur; nè aliâ *Lectione* indicatâ. Verùm ut *Prioris* Lectionis falſitatem evincam, Advertite, Εἰ μή πῃ πατὴρ ἐμὸς ἀκάκησεν ὑμᾶς, ἢ ὑμεῖς ὑπὲρ τούτων ἐμοὶ κακὰ ῥέζετε, quo nihil ineptius.

NOTÆ IN SCHOLIA.

70. Φίλοι, lego pro φίλοι, nec tamen ſine MSStorum auctoritate, *Aloyſiani* & *GC.* nequid de *Textu* dicam.

Variæ Lectiones.

63. Ἀνεκτὰ) γρ. ἂν κατὰ, *Lovan.* Edit.

67. Ἀγασσάμενοι) γρ. ἀγασσάμενον. Vid. Not. in *Textum.*

70. Ἐάσατε) γρ. ἐάσατε. Verùm ob *Metrum* duplicanda Litera σ'.

71. Τείρεσθ' εἴπου) γρ. Τείρεσθ', εἰ μή πού τι & τείρεσθ', εἰ μή πού π. Vid. Not. ad *Textum.*

Τῶν

Τῶν μ' ἀποτιμύμβοι κακὰ ῥέζετε δυσμενέοντες,
Τῶν τε ὀτρύνοντες· ἐμοὶ δέ κε κέρδιον εἴη,
Ὑμέας ἐσθέμεναι κειμήλιά τε, πρόβασίν τε·
Εἰ χ' ὑμεῖς γε φάγοιτε, τάχ' ἄν ποτε καὶ τίσις εἴη.
Τόφρα γὰρ ἂν κτ' ἄστυ πολιπλυτοίμεθα μύθῳ,
Χρήματ' ἀπαιτίζοντες, ἕως κ' ἀπὸ πάντα δοθείη·
Νῦν δέ μοι ἀπρήκτους ὀδύνας ἐμβάλλετε θυμῷ.
Ὣς φάτο χωόμενος, ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαίῃ,
Δάκρυ' ἀναπρήσας· οἶκτος δ' ἔλε λαὸν ἅπαντα.
Ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀκὴν ἔσαν, ὄφρα τὶς ἔτλη
Τηλέμαχον μύθοισιν ἀμείψασθαι χαλεποῖσιν·
Ἀντίνοος δέ μιν οἷος ἀμειβόμενος προσέειπεν,
Τηλέμαχ' ὑψαγόρη, μῦθος ἄσχετε, ποῖον ἔειπες,
Ἡμέας αἰσχύνων; ἐθέλεις δέ κε μῶμον ἀνάψαι.
Σοὶ δ' ὄπι μνηστῆρες Ἀχαιῶν αἴτιοί εἰσιν,
Ἀλλὰ φίλη μήτηρ, ἣ τοι πέρι κέρδεα οἶδεν·
Ἤδη γὰρ τρίτον ἐστὶν ἔτος, τάχα δ' εἶσι τέταρτον,
Ἐξ οὗ ἀτειρέϊ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν

" Eorum tum me vindictam capientes malè afficite hostili animo.
" Istos incitantes; mihi verò satiùs esset,
" Vos absumere, quicquid pretiosi est in ædibus, & proventum:
" Quòd si vos comederitis, fortassis olim etiam retributio fuerit.
" Tam diù enim per urbem prehensaremus colloquio,
" Bona repetentes, donec omnia persoluta sint:
" Nunc verò mihi irremediabiles dolores injicitis animo.
Sic ait iratus, sceptrum autem projecit in terram,
Lachrymas distillans: commiseratio adeò cepit populum omnem.
Tunc alii quidem omnes taciti erant, neque quisquam audebat
Telemacho verbis respondere molestis:
Antinous verò ipsum solus respondens alloquutus est,
" Telemache altiloque, animo indomite, ut loquutus es,
" Nos dedecorans? vis utique nobis maculam inurere.
" Tibi verò neutiquam proci Achæorum in causâ sunt,
" Sed tua mater; quæ sanè imprimis versutias callet:
" Jam enim tertius est annus, statimque aderit quartus,
" Ex quo eludit animum intra præcordia Achæorum:

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

73. Τῶν.] Ὑπὲρ ὧν. Ἀποτιμύμενοι.] Τιμωρούμενοι. Ῥίζετε.] Πράττετε. Δυσμενέοντες.] Δυχεραίνοντες, ἐχθρωδῶς διακειμένοι.

74. Ὀτρύνοντες.] Παροξύνοντες, διεγείροντες.

75. Πρόβασιν.] Πρόσοδον, ἀπὸ δὲ τοῦ βαίνειν ἐπὶ τούτῳ τῷ ἰσχίῳ. Πρόβασιν.] Τὴν τῶν τετραπόδων κλῆσιν.

76. Τίσις.] Ἀποδοσις.

77. Πολυπλυτοίμεθα.] Περιστριζοίμεθα, παραβάλλοιμεν, ἢ ἀχρήστοις χινοίμεθα.

78. Ἀπαιτίζοντες.] Ἀπαιτοῦντες. Ἕως.] Μέχρις ὅτου.

79. Ἀπρήκτους.] Ἀπροσκλήτους.

81. Δάκρυα ἀναπρήσας.] Δακρύων πλῆθος προέβαλε. Οἶκτος.] Ὀδυρμὸς, λύπη.

82. Ἀκὴν ἔσαν.] Ἡσυχοι ἦσαν, ἐσιώπων.

84. Ἀμειβόμενος.] Ἐξ ἀμοιβῆς ἀντικρουόμενος.

85. Ὑψαγόρη.] Μεγαλορήμων. Μῦθος ἄσχετ.] Ἀκατάσχετα τῇ δυνάμῃ· ἐρωτικῶς, ἀδύνατα.

86. Μῶμον.] Ψόγον. Ἀνάψαι.] Περιποιῆσαι, περιθεῖναι.

88. Κίρδεα.] Δόλους, πανουργίας, ἢ συνέσεις.

89. Εἶσι τέταρτον.] Ἐλεύσεται.

90. Ἀτειρέϊ.] Σπερίσκῃ, ἀφαιρεῖται.

Ν Ο Τ Æ.

75. Κειμήλιά τε, πρόβασίν τε) *Hesych.* Πρόβασις) ἡ τῶν βοσκημάτων κλῆσις. At *Critici* dici hic volunt pro πρόβατα, & *Synecdochicè* omne genus Pecudum notare; ut Pindarus πρόβατον τραπέζαν, *Equorum Præsepe* vocat. *Herodotus* l. 4. c. 61. Θύουσι ὦν πάλλα πρόβατα, ἵππους ὃ μάλιστα. *Simonides* Taurum nunc μῆλον, nunc πρόβατον vocat. Μῆλον certè *Genus*, in illo, Μῆλα, βόας κεραὸς, καὶ οἷς, καὶ πίονα αἶγας. Et *Odyss.* ι'. v. 184. Μῆλ', οἷς τε καὶ αἶγες, ut i *Brevia Scholia*, Πρόβατα τὸ γένος, ἐπήνεγκε τὸ εἶδος. Sic *Ovidius*, Nuces vocat *Poma*. *Homerus* certè μῆλον, de *Capellâ* dixit, *Odyss.* ξ'. v. 105. Τῶν αἰεὶ σφιν ἑκαστος ἐπ' ἤματι μῆλον ἀγινεῖ Ζατρικίων αἰγῶν. Ego simplicitèr *Proventum* expono. Confer *Brevia Schol.*

81. Δάκρυ ἀναπρήσας) Excussis lacrymis, ad Miserationem ciendam; ut sequitur, Οἶκτος δ' ἔλε λαὸν ἅπαντα. Vid. *Eustath.* fol. 1433. lin. 30. Quòd verò Viri non citra decorum lacryment, ostendo, ad α'. v. 357.

Variæ Lectiones.

73. Ἀποτιμύμενοι) γρ. ἀποτιμύμενοι.

77. Πολυπλυτοίμεθα) γρ. περιπλυτοίμεθα, *Brevia Scholia*, & MS. *GC.*

85. Ἔειπες) γρ. εἶπας, *Eustath.* fol. 1435. lin. 61.

Πάντας μὲν ῥ' ἔλπῃ, καὶ ὑπίσχεθ' ἀνδρὶ ἑκάστῳ,
Ἀγγελίας προϊεῖσα, νόος δέ οἱ ἄλλα μενοινᾷ.
Ἡ δ' ὃ δόλον τόνδ' ἄλλον ἐνὶ φρεσὶ μερμήριξε·
Στησαμένη μέγαν ἱστὸν ἐνὶ μεγάροισιν ὕφαινε,
Λεπτὸν καὶ δαίδαλον· ἄφαρ δ' ἡμῖν μετέειπεν,
Κῦδοι, ἐμοὶ μνηστῆρες, ἐπεὶ θάνε δῖος Ὀδυσσεύς,
Μίμνετ' ἐπειγόμενοι τὸν ἐμὸν γάμον, εἰσόκε φᾶρος
Ἐκτελέσω, μή μοι μεταμώλια νήματ' ὄληται,
Λαέρτῃ ἥρωϊ ταφήϊον, εἰς ὅτε κέν μιν
Μοῖρ' ὀλοὴ καθέλῃσι τανηλεγέος θανάτοιο.
Μήπις μοι κατὰ δῆμον Ἀχαιϊάδων νεμεσήσῃ,
Αἴ κεν ἄτερ σπείρου κεῖται, πολλὰ κλεαπάσας.
Ὣς ἔφαθ'· ἡμῖν δ' αὖτ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
Ἔνθα καὶ ἡματίη μὲν ὑφαίνεσκεν μέγαν ἱστὸν,
Νύκτας δ' ἀλλύεσκεν, ἐπὴν δαΐδας παραθεῖτο.

" Omnes quidem ſperare facit, & promittit viris ſingulis,
" Nuncios præmittens, mens autem illi alia cogitat:
" Illa verò dolum hunc alium in mente deliberavit:
" Exorſa magnam telam in ædibus texebat,
" Subtilem & immenſam; ſtatimque nos alloquuta eſt,
" Juvenes, mei proci, poſtquam mortuus eſt divinus Ulyſſes,
" Suſtinete urgentes meas nuptias, donec Veſtem *pretioſam*
" Perfecero, ne mihi vana fila pereant,
" Laërti heroi ſepulchralem, *in tempus*, quando tandem ipſum
" Fatum malum prehenderit aſperæ mortis:
" Nè aliqua me in populo mulierum Achivarum culpet,
" Siquidem abſque tegumento jacuerit, multa poſſidens.
" Sic ait: nobis vero ſtatim perſuaſus eſt animus generoſus.
" Tum etiam interdiu quidem texebat magnam telam,
" Nocturnâ verò diſſolvebat, poſtquam faces adhibuiſſet.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

91. Ἔλπῃ.] Εἰς ἐλπίδα ἄγει. ἐλπίζειν ποιεῖ.

92. Προϊεῖσα.] Προπέμπουσα.

94. Στησαμένη.] Στήσασα.

95. Περίμετρον.] Μέγαν, ἀφθονον μέτρου ἔχοντα· φασὶ δὲ, μὴ μνηστεύεσθαι, ἐὰν ἐκτῶνται.

98. Μεταμώλια.] Μάταια, μὴ ὄντα, μὴ ὄντα, μάταια, καὶ μαῖλα, ὡς νίτρον, λίτρον· πτοιώμενον, πλεύμενον.

99. Ταφήϊον.] Ἐνταφιον· τοῦτο δὲ ἦν τὸ πολυτελὲς τοῦ γάμου· καὶ παρεῖχον οἱ πολεμήϊον.

100. Ὀλοή.] Ὀλεθρία. Καθέλῃσι.] Καθελεῖν. Τανηλεγέος.] Μακροχρονίου.

101. Ἀχαιϊάδων.] Ἑλλαδίων. Νεμεσήσῃ.] Μέμψηται.

102. Αἴκεν ἄτερ σπείρου.] Ὡς ἀξίαν ἱματίου ἀναλίσκοντες αὐτῇ· ἢ ὃ παντελῶς ἐκπάνιζε· σπεῖρον, ὕφασμα, δυνάμενον σπείρειν, καὶ σπαργανᾶν, τὸ αὐτῷ ἐβαλλόμενον, ἢ ἱματίου, ὡς τὸ, Σπεῖρα καὶ' ἀμφ' ὤμοισιν, κ. λ. Σπείρου.] Ἱματίου, ἀπὸ τῆς σπαρείσης καὶ ἐγκειμένης τοῖς μίλαξιν. Κεῖται.] Ἐν τῷ ναΐφῳ κλεαπίσας.] Κτησάμενος.

104. Ἔνθα.] Τότε, χρονικῶς. Ἡματίη.] Καθ' ἡμέραν, δι' ἡμέρας. Ἡματίη μὲν ὑφαίνεσκε, Νύκτας δ' ἀλλύεσκεν.] Σχῆμα παρασιώπησις.

105. Ἀλλύεσκεν.] Ἀνέλυεν. Ἐπὴν δαΐδας.] Ἐστελείας ἡφαιστικῆς δηλαδὴ, ἢ τὸ δαίδων παρέθησις. Πλουτάρχη, φασὶν, ὁ φιλόσοφος ἰσὸς, ὁ ἐπίθησις τὸ πρωτότυπον, ἐξ ὧν αἱ συλλογιστικαὶ συμπλοκαὶ ἀνάλυσις, ὁ ὅπου καλεμβύω παρὰ τοῖς φιλοσόφοις ὡς οὖν ἐπαύσαν οἱ μνηστῆρες, καὶ ἀπάτηλοι μνηστῆρες· διὸ δὲ παύσαν αὐτῷ, κύβοις αὐδῆς ἐπιρρίψαντες ἑαυτούς· ἦσαν γὰρ ἔρωτι τὸ τοιοῦτον. διὸ καὶ ὁ Πλουτάρχη λέγει ἐξῆς, ἦσαν ἐμπεσόντες αὐτῇ, τὰ κατὰ τὸ τοιοῦτον ἰσόν. Ἡφαίστειος δὲ, ὁ περιττικὸς τῇ φιλοσοφίᾳ συλλογιστικὴ μεθόδος· δαίδες δὲ αἱ τῶ γνώσεως.

N O T Æ.

103. Ὣς ἔφαθ'· ἡμῖν δ' αὖτ' ἐπεπείθεθ') Olim in pluribus erat, αὖτε πεπείθεθ. Sola *Euſtathii Romana* rectè habuit, αὖτ' ἐπεπείθετο, ut & olim, *Odyſſ.* μ'. v. 324. ubi rectè in omnibus; ut & τ'. v. 148.

NOTÆ IN SCHOLIA.

91. 92. 94. 95. 99. 100. 101. 102. Hæc *Scholia*, ex *Aloyſii* MS. auxi, aut addidi, fere omnia: Pauca enim ex ſingulari Codice MS. *GC.* ut totum 94. Partem 99. 100. 101. Ad *Scholii* 99. explicationem, Confer *Heſych.* v. Ταφήϊα.

104. Ἔνθα τότε) Totum hoc *Scholion*, ex MSS. & Impreſſis paritèr compoſitum.

105. Ἀλλύεσκεν) Hoc *Scholion*, poſt ἀνέλυεν, ab ἐπεὶ δαΐδας, *incluſive*, in MSto *Aloyſii* deeſt, nec tamen ideò, quod aliquis in *Iliade* ſemper pronuntiat, à *Schrevelio* ſuffarcinatur; extat enim in *Aldinâ* Scholiorum Editione; quod dicendum de Omnibus aliis, quæ in *Odyſſeâ Schreveliana* Editionis habentur, nec in MSS. comparent.

Variæ Lectiones.

99. Εἰς ὅπ) γρ. εἰσόπ, vid. ad *Odyſſ.* τ'. v. 144.

Ὣς

Ὣς τρίετες μὲν ἔληθε δόλῳ, καὶ ἔπειθεν Ἀχαιούς·
Ἀλλ' ὅτε τέτρατον ἦλθεν ἔτος, καὶ ἐπήλυθον ὧραι,
Καὶ τότε δή τις ἔειπε γυναικῶν, ἣ σάφα ᾔδη,
Καὶ τῷ γ' ἀλλύουσαν ἐφεύρομεν ἀγλαὸν ἱστόν·
Ὣς τὸ μὲν ἐξετέλεσσε, καὶ οὐκ ἐθέλουσ', ὑπ' ἀνάγκης.
Σοὶ δ' ὧδε μνηστῆρες ὑποκρίνονται, ἵν' εἰδῇς
Αὐτὸς σοῇ θυμοῇ, εἰδῶσι δὲ πάντες Ἀχαιοί·
Μητέρα σὴν ἀπόπεμψον, ἄνωχθι δέ μιν γαμέεσθαι
Τῷ, ὅτεῳ τε πατὴρ κέλεται, καὶ ἀνδάνῃ αὐτῇ.
Εἰ δ' ἔτ' ἀνήσῃ γε πολὺν χρόνον υἷας Ἀχαιῶν,
Τὰ φρονέουσ' ἀνὰ θυμὸν, ἃ οἱ πέρι δῶκεν Ἀθήνη,
Ἔργα τ' ἐπίστασθαι περικαλλέα, καὶ φρένας ἐσθλὰς,
Κέρδεά θ', οἷ' ὔπω πίν' ἀκούομεν οὐδὲ παλαιῶν,
Τάων, αἳ πάρος ἦσαν εὐπλοκαμῖδες Ἀχαιαί,
Τυρώ τ', Ἀλκμήνη τὲ, εὐπλόκαμός τε Μυκήνη·

" Sic triennio quidem latuit dolo, & perſuaſit Achæis:
" Sed quum quartus venit annus, & advenerunt horæ,
" Et tunc certe aliqua dixit mulierum, quæ benè ſciebat;
" Et ipſam diſſolventem invenimus pulchram telam.
" Sic illa quidem perfecit, etiam nolens, præ neceſſitate.
" Tibi verò ſic proci reſpondent, ut ſcias
" Ipſe tuo animo, ſciant & omnes Achivi:
" Matrem tuam dimitte; jube autem ipſam nubere
" Illi, cuicunque pater juſſerit, & placuerit ipſi.
" Si verò amplius vexabit multo tempore filios Achivorum,
" Hæc agitans in animo, quæ ei abundè dedit Pallas,
" Operáque ſcire inſignia & mentem ſanam,
" Verſutias, quales nunquam aliquam audivimus neque veterum,
" Earum, quæ olim fuerunt pulchricomæ Achivæ,
" Tyróque, Alcmenéque, pulchricomáque Mycene:

ΣΧΟΛΙΑ.

106. Τρίετες.] Ὁ μὲ χρόνος, βαρέως· ὁ δὲ μετοχηματικὸς δὲ χρόνου, ὀξυτόνως. Ἔληθεν.] Ἐλάνθανεν, ἢ ἔλαθεν.

107. Καὶ ἐπήλυθον ὧραι.] Ὥραι δὲ τετάρτου ἔτους· ὡς συνέμπεφθεν ἔλεγε, Τάχα δὲ εἶσι πέμπτον, οἷον τελεωθήσον.

108. Καὶ τότε δή τις ἔειπε.] Ποιητικὴ οἰκονομία εἰς τὸ ἑξῆς, ἵνα καὶ τῶν ἀναιρέσεων ἑτοίμως παραδιξώμεθα· δηλοῦσα ἢ ἡ δολικὴ ἀπάτη.

110. Καὶ οὐκ ἐθέλουσ' ὑπ' ἀνάγκης.] Τὸ βίαιον δὲ μνηστήρων ἐδήλωσεν.

111. Σοὶ δ' ὧδε μνηστῆρες ὑποκρίνονται.] Ἀντὶ δὲ ὅτως ὑποκρίνονται. ὅσα δ', ὅσῳ ὁ Ἀντίνοος ἑαυτῷ τοὺς ὅλους μνηστῆρας ὑποκρίνεται, ὡς αὐτὸς ὢν οἱ πάντες· καλῶς ἄρα φησὶ πάντων αὐτὸς πιστεῦται, ὑπ' Ὀδυσσέως βληθείς.

114. Ὅτεῳ.] Ὅτῳ, ὡς Πλεύρων· ὅθεν δὲ τὴν γενεὰν Ἰκαρίου δηλοῖ ὁ σὺν ἄλλοις, Ἤδη γάρ ῥα πατήρ τε κασιγνητοί τε κέλονται· Εὐρυμαίχῃ γήμασθαι.

NOTÆ.

106. Τρίετες) *Ammonius*, Παρὰ ὁμοίων καὶ διαφόρων λέξεων. Τρίετες βαρυτόνως, καὶ τρίετες ὀξυτόνως, διαφέρει, φησὶ Πτολεμαῖος ὁ Ἀσκαλωνίτης· ἐὰν μὲν γὰρ βαρυτονήσωμεν, ἴσως ἐπὶ χρόνου, διὸ καὶ Ποιητὴς φησιν, Ὣς τρίετες μὲν ἔληθε δόλῳ· ἐὰν δὲ ὀξυτονήσωμεν, τρίετές, ὡς εὐφυὲς, ἴσως ἐπὶ ἡλικίας, οἷον, τρίετες τὰ παιδίον· ὅθεν τὸ Ἑξετὲ αἰδομένῳ· χρὴ δὲ ἀναγινώσκειν, ὡς ἀξιοῖ Ἀσκαλωνίτης. Conſer *Iliad.* ψ'. v. 266.

114. Ὅτεῳ) *Ionicè* pro ὅτῳ. Vid. ad *Iliad.* ε'. v. 491.

NOTÆ IN SCHOLIA

106. Τρίετες) Hoc *Scholion* ex *Aloyſii* & *Gonvillo-Caiensſ.* MSStis.

115. Ἀνήσῃ) Et hoc ex duobus prædictis.

117. Ἐπίστασθαι) Et hoc itidem.

120. Τυρώ) Hoc *Scholion* ex duobus Prædictis MSS. addo, aliud alio ſupplendo.

VARIÆ LECTIONES.

120. Εὐπλόκαμος) χ. εὐσίφυρος, MS. CCC. & MS. *GC. Br. Schol.* & *Pauſanias*, Corinth. fol. 58.

Τάων ὅτις ὁμοῖα νοήματα Πηνελοπείη
Ἤϊδη· ἀταρ μὴν τοῦτό γ' ἀναίσιμον οὐκ ἐνόησεν.
Τόφρα γὰρ ἂν βίοτόν τε τεὸν καὶ κτήματ' ἔδοιεν,
Ὄφρα κε κείνη τοῦτον ἔχῃ νόον, ὅντινά οἱ νῦν
Ἐν φρεσὶ θῆσι πιθοῖσι θεοί· μέγα μὲν κλέος αὐτῇ
Ποιεῖτ', αὐτὰρ σοί γε πολὺν πολέος βιότοιο.
Ἡμεῖς δ' ὅτ' ἐπὶ ἔργα πάρος γ' ἴμεν, ὅτε πῇ ἄλλῃ,
Πέρ γ' αὐτὸν κήματα θαν Ἀχαιῶν, ὥ κ' ἐθέλῃσιν.
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Ἀντίνοε, ὅππως ἐκ δόμων ἀέκοντα ἀπῶσαι,
Ἣ μ' ἔτεκε, ἣ μ' ἔθρεψε· πατὴρ δ' ἐμὸς ἄλλοθι γαίης,
Ζώει ὅγ', ἢ τέθνηκε· κακὸν δέ με, πολλὰ ἀποτίνειν
Ἰκαρίῳ, αἴκ' αὐτὸς ἑκὼν ἀπὸ μητέρα πέμψω.
Ἐκ γὰρ τοῦ παρὸς κακὰ πείσομαι, ἄλλα δ' δαίμων

" Illarum nulla similes artes Penelopæ
" Norat: cæterùm quidem hoc laudandum nequaquam cogitavit.
" Tam diu igitur victum tuum & bona consument,
" Donec illa hunc habebit animum, quem quidem nunc illi
" In pectoribus posuerunt Dii: magnam quidem gloriam sibi
" Comparat, cæterùm tibi desiderium multi victûs.
" Nos verò nec ad res nostras antè ibimus, neque aliquò aliò,
" Antequam ipsa nubet Achivorum, cuicunque voluerit.
Hunc rursus Telemachus prudens contrà allocutus est,
" Antinoë, nullo modo licet è domo invitam expellere,
" Quæ me peperit, quæ me enutrivit; pater autem meus alicubi terræ
" Vivit, sive mortuus est: durum sanè *esset*, me multa reddere
" Icario, siquidem ipse volens matrem dimiserо.
" Ex patre enim mala patiar, aliaque Deus

ΣΧΟΛΙΑ.

125. Ἐν φρεσὶ θῆσι θεοί.] Θεόσοφον λέγει τὴν Πηνελόπην, ἀλλ' οὐχ ὅπως ὁ υἱὸς ἀλλ' ἐρεθίζει τὸν Τηλέμαχον ἀπώσασθαι τὴν μητέρα· ἢ ἀφ' τὸ ἴδιον συμφέρον παροξύνει τὸν Τηλεμάχε. ἔστι δὲ τοῦτο τὸ φήμην ἐκπεμπόμενον. ἀληθῶς γὰρ ὅπως ἀπέβη τοῖς μνηστῆρσιν.

126. Πολέσιν.] Πολλῶν.

127. Ἡμεῖς δ' ὅτ' ἐπὶ ἔργα.] Τοῦτο πρὸς κακοῦ τοῖς μνηστῆρσιν, ἐξὸν σωθῆναι ἄλλως τραπομένους, ὅμως πάλιν ὁμοῦ εὑρεθέντες, παναλιθεύειν ἔπαθον. Εἰ δὲ ἦν ὁ παλαιὸς ὅπως δὲ Ἀντινόου λόγος, ὡς σὰ τὰς καλὰς τῆς μνηστήρων προικοθήκης ἀναφώνησις. Ἴμεν.] Πορευόμεθα, ἄπιμεν.

128. Γήμασθαι.] Γαμηθῆναι.

130. Ἀπῶσαι.] Πυκνότητα, καὶ συντομίαν, καὶ ἰσχὺν νοημάτων ἐνδείκνυται ὁ Τηλέμαχος. Δόμων ἀέκοντα ἀπῶσαι.] Καὶ ἔστιν πρικτικὸν ἄγαν μερικὸν τὸν αὐτὸν ἐπιβῆναι ποιεῖται. ὡδὶ μὲν γὰρ τὸ ἀπάτης καὶ τὸ ὑποκρίσεως σωπᾷ. παρατηρήσας δέ, ὅπη μάλιστα ἀπερυθριάσῃ ὁ Ἀντίνοος, ὡδὶ τοῦτο τὸν αὐτὸν ἐπιβῆναι ποιεῖται. ἔστι γὰρ ὡδὶ φόρος· ἐν πολλοῖς, τὸ ὑπὲρ τὸ φύσεως λόγου αὐτὸν καταπαύσῃ. ὅρα δὲ ἐν τῷ ὑποκαλύψει τὸ ῥήμα. ὁ μὲν ψιλῶς εἶπεν, ἀπέπεμψον. ὁ δὲ οὐκ ἂν φησιν ἀπώσασθαι. καὶ ὁ μὲν μητέρα· ὁ δέ, Ἣ μ' ἔτεκε, ἣ μ' ἔθρεψε, ἐπὶ τούτοις, τὸ εἰπεῖν. Ἀπῶσαι.] Ἀπαλλῆξαι, ἐκβαλεῖν.

131. Ἣ μ' ἔτεκε, ἣ μ' ἔθρεψεν.] Ἐπίτασιν δηλοῖ γονικότητος· τὸ, ἣ μ' ἔθρεψε, πολλὰ γὰρ μητέρες ἀπιθήσασι τοῖς τέκνα. Διὸ ἐπεξεργάζεται ἀφ' ἑαυτὸν ἀπόπονον εἰλήφαμεν.

132. Ζώει.] Ἀντὶ τοῦ ζῇ. Κακὸν δέ με πολλὰ ἀποτίνειν.] Ἐντεῦθεν τίκτεται λέγει γὰρ, ὅτι κακὸν ἔσομαι, πολλοῖς ὑπάρχειν μὲν τιμωρίαν, ἀποπέμψαντα τὴν θυγατέρα τοῦ Ἰκαρίου. Κακὸν δέ με πολλὰ ἀποτίνειν.] Κατ' ἔνιας τῶν ὑπομνημάτων, ἡ τούτων ἐξήγησις ἡμάρτηται. φασὶ γὰρ ὡς ἴδιος, εἴ τις ἐκὼν ἐξ οἴκου γυναῖκα ἀπέπεμψε, χρήμασι λυτέον, τοῖς αὐτῆς συγγενέσι, καὶ τοῦ πατρός. φησὶν οὖν, ὅτι κακόν ἐστι, καὶ οἷον ἀλυσιτελὲς, εἰ ἐκβαλῶ τὸν οἶκον τὴν μητέρα· πολλὰ γὰρ ἀποτίσω τοῦ Ἰκαρίου. ἄμεινον ἦν ὅτε λαβεῖν. Κακὸν δέ με πολλὰ ἀποτίνειν.] Καὶ ἐπὶ τοῦ χρημάτων φησὶν, ἀλλὰ ὡδὶ τὸ ἐπαγωγῶν. Ἐκ γὰρ τοῦ πατρὸς κακὰ πείσομαι, ἀλλὰ ὁ δαίμων Δώσει εἴτε καὶ ὑπερβατόν, αἴκεν αὐτὸς Ἰκαρίῳ ἀποπέμψω τὴν μητέρα. ἐπεὶ, εἰ ὡδὶ χρημάτων ἕλεγε, σμικρολόγος ἂν φαίνετο ὁ πατήρ· ἐκ γὰρ ἀπιγνώσῃ αὐτὸν, ἐπειδὴ, φησὶν, ὀσόμενον πατρὶ ἐθλὸν ἐνὶ φρεσίν. ἄλλως τε καὶ Καλλίμαχον, χαλεπὴν μοῦσιν ἐπιχθονίων. διὸ Ἀρίσταρχος ἀθετεῖ τὸ, Ἔσσεται. ὡς ἐκ τούτου ἴσως ποτὲ μῦθον ἐνίψω. ἀφιστὸς γάρ ἐστιν ἐκ τοῦ πατρὸς τὴν δόσιν.

134. Ἐκ γὰρ τοῦ πατρός.] Ἀπὸ τοῦ πατρός. Πείσομαι.] Ὑπερβατῶς.

NOTÆ IN SCHOLIA.

126. Πολέσι) Πολλῶν, ex iisdem MSS.

127. In fine, Ἴμεν) Πορευόμεθα, ἄπιμεν, ex iisdem MSS.

128. Γήμασθαι) Γαμηθῆναι, MS. *GC.*

130. Ἀπῶσαι) Ἀπαλλῆξαι, ἐκβαλεῖν, ex duobus MSS. ut prius.

132. Ζώει) Hoc *Scholion*, usque ad Ἰκαρίῳ, ex duobus MSS. Ad hujus loci explicationem facit illud *Demosthenis* contra *Bœotum*, Καὶ μὴν πάντα τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς τελευτήσαντος, ἀπολιπόντα τὸν οἶκον, καὶ κομισαμένη τὴν προῖκα, κλ. Scilicet ex stipulatione & lege.

VARIÆ LECTIONES.

123. Βιότοῦ τε τεὸν) *Sic.* βίοτον τε σὸν, MS. *GC.*

132. Ζώει) *Sic.* ζώῃ, MS. *GC.* & *Br. Schol.*

Δώσει.

Δώσῃ· ἐπεὶ μήτηρ τυγερὰς ἀρήσετ' Ἐρινῦς,
Οἴκῳ ἀπερχομένῳ· νέμεσις δέ μοι ἐξ ἀνθρώπων
Ἔσσεται· ὡς ὄ τοῦτον ἐγὼ πολὲ μῦθον ὀνίψω.
Ὑμέτερος δ' εἰ μὴν θυμὸς νεμεσίζεται αὐτῶν,
Ἔξιτε μοι μεγάρων, ἄλλας δ' ἀλεγύνετε δαῖτας,
Ὑμὰ κτήματ' ἔδοντες, ἀμειβόμενοι κατ' οἶκους·
Εἰ δ' ὑμῖν δοκέει τόδε λωίτερον καὶ ἄμεινον
Ἔμμεναι, ἀνδρὸς ἑνὸς βίοτον νήποινον ὀλέσσαι,
Κείρετ'· ἐγὼ δ' ἤ θεοὺς ἐπιβώσομαι αἰὲν ἐόντας,
Αἴκε ποτὲ Ζεὺς δῶσι παλίντιτα ἔργα γενέσθαι·
Νήποινοί κεν ἔπειτα δόμων ἔντοσθεν ὄλοισθε.

" Dabit, poſtquam mater odioſas imprecata fuerit Furias,
" A domo diſcedens; reprehenſio verò mihi ex hominibus
" Erit. Adeò hunc ego ſermonem nunquam dicam.
" Veſter verò ſiquicem animus indignatur illis,
" Exite è domo meâ; alias curate dapes,
" Veſtra bona edentes, alternis *conviviis* per *ſingulas* domos.
" Si verò vobis videbitur ſatiùs & meliùs
" Eſſe, viri unius ſubſtantiam impunè perdere,
" Corrodite; ego verò deos invocabo ſempiternos;
" Si unquam Jupiter dabit talionis opera fieri,
" Inulti deinceps intra domum pereatis.

Ὣς φάτο Τηλέμαχος· τῷ δ' αἰετὼ ὑψιπετήων Ζεὺς
Ὑψόθεν ἐξ ὄρεος προέηκε πτερόεντε δύω.
Τὼ μὲν ἔπειτ' ἐπέτοντο μάλ' ἀντιόωντε ἀνέμοιο,
Πλησίον ἀλλήλοισι πτερυγοφορεῦντε κιόντε·

Sic ait Telemachus: huic verò duos aquilas late-videns Jupiter
Ex alto à vertice montis præmiſit volare.
Hi aliquandiù volabant ad flatum venti,
Propinqui invicem, extendentes alas:

ΣΧΟΛΙΑ.

135. Ἀρήσετ' Ἐρινῦς.] Τοῦτο ἔλεγον ἐπιθάζειν τῷ δεῖνι οἱ ὕστερον, ὡς παρὰ Φερεκράτ. Ἀρήσῃ.] Καπύξῃ, ἐπικαλέσῃ.

137. Ἐνίψω.] Τὸ μὴ σφοδρότητι καὶ ἀπειλῇ λέγειν. Μετ' ἀπειλῆς ἐπιπλήξω, σωφρονίσω, λοιδορήσω.

138. Νεμεσίζεται,] Μεμψίμοιρον ἡγεῖται.

139. Ἔξιτε.] Ἐξέρχεσθε. Ἀλεγύνετε.] Εὐτρεπίζετε.

140. Ἀμειβόμενοι κατ' οἴκους.] Ἐναλλάσσοντες κατὰ μοῖραν.

143. Κείρετε.] Συντόμως ἐθίζει. Ἐπιβώσομαι.] Ἐπιβοήσομαι, ἐπικαλέσομαι.

146. Τῷ δ' αἰετώ.] Τὸ τῷ σφετερισμικόν· ἔστι γὰρ τοῦ Τηλεμάχου. Αἰετώ.] Αἰετὼ, δυϊκῶς. Τῷ δ' αἰετώ.] Ἡ μὲν ἐξ ὄρους ἄφιξις, τὸν ἐξ ἀρχῆς ἐπαινοῦσι Ὀδυσσέως, καὶ ὅ παιδὸς σημαίνει. καὶ ἡ μὲν ἀρχαῖς ἡρμοσμένα πῆ-

NOTÆ IN SCHOLIA.

135. Ἀρήσετ' Ἐρινύς) Τοῦτο ἔλεγον ἐπιθάζειν τῷ δεῖνι οἱ ὕστερον, ὡς παρὰ Φερεκράτ. Ità emendo ultimam vocem, ex malè disjunctis ejuſdem Syllabis, ὡς παραΦερε κράτ, ut olim. Quæ noſtra Lectio confirmatur ex his *Euſtathii*, fol. 1438. lin. 36. Ἔνθα σημείωσαι, καὶ ὅτι τὸ Ἐρινὺς ἀρήσῃ, ἢ ὅλως ἠθοποιΐα τίνα, ἐπιθάζειν ἔλεγον οἱ Παλαιοί, ἀντὶ δὲ καθεφθαι, ἀφορίσαντες καὶ χρῆσιν Φερεκράτους ταύτην, Ὕστερον ἀφῇ ἐπιθάζῃ τῷ πατρί. *Plato* quoque in *Phædro* utitur. Hinc explicatur illud *Heſychii*; Ἐπιθάσας) Κατάξαμβον. Ἐπιθάζειν δέ τὸ καθεφθῶσαι, σὺν ψόγῳ τινὶ ἐπικλήσῃ.

137. Ἐνίψω) Voculas, μετ' ἀπειλῆς ἐπιπλήξω, ex utriſque MSS.

138. Νεμεσίζεται) Μεμψίμοιρον ἡγεῖται. MS. *GC.*

139. Ἔξιτε) Ἐξέρχεσθε. Ἀλεγύνετε) Εὐτρεπίζετε, ex eodem MS. Vid. ad α'. v. 374.

140. Ἀμειβόμενοι κατ' οἴκους) Ἐναλλάσσοντες κατὰ μοῖραν. MS. utrumque. Κατὰ οἴκους ego addo, ex *Textu*, ut Expoſitionis Ratio pateret.

143. Κείρεσθε) Συντόμως ἐθίζετε, MS. *Aloyſii*. Ἐπιβώσομαι) Ἐπιβοήσομαι, ἐπικαλέσομαι, MS. *GC.*

146. Τῷ δ' αἰετώ) *Scholii* pars prior, ad δυϊκῶς, ex utroque MS. Pars altera jam olim ex *Euſtathio*, aut viceverſâ.

147. Ὑψόθεν) Hoc ex MS. utroque.

149. Τιταινόμενοι & deinceps, ex utroque MSto.

VARIÆ LECTIONES.

144. Αἶκε πότε Ζεὺς δῶσι) *Florentin.* in hoc loco; at in illo, ut reliqui, αἴκε ποθὶ &c.

Ἀλλ'

Ἀλλ' ὅτε δὴ μέσσῳ ἀγορῷ πολύφημον ἱκέσθην,
Ἔνθ' ὀπιδινηθέντε πτερὰ πυκνὰ πέσθην πολλὰ,
Ἐς δ' ἰδέτην πάντων κεφαλὰς, ὄσσοντο δ' ὀλέθρον·
Δρυψαμένω δ' ὀύχεσσι παρειὰς, ἀμφί τε δειρὰς,
Δεξιὼ ἤιξαν ἀφ' τ' οἰκία καὶ πόλιν αὐτῶν.
Θάμβησαν δ' ὄρνιθας, ἐπεὶ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
Ὥρμηναν δ' ἀνὰ θυμὸν, ἄρα τελέεσθαι ἔμελλον.
Τοῖσι δὲ μετέειπε γέρων ἥρως Ἀλιθέρσης,
Μαστορίδης, ὃ γὰρ οἷος ὁμηλικίην ἐκέκαστο,
Ὀρνίθων γνῶναι, καὶ σημάσιμα μυθήσασθαι,
Ὅς σφιν ἐὺ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπε,
Κέκλυτε δὴ νῦν μευ, Ἰθακήσιοι, ὅ, τι κέν εἴπω·
Μνηστῆρσιν δὴ μάλιστα πιφαυσκόμενος τάδε εἴρω,
Τοῖσιν γὰρ μέγα πῆμα κυλίνδεται· οὐ γὰρ Ὀδυσσεὺς
Δὴν ἀπάνευθε φίλων ὤν ἔσεται, ἀλλά που ἤδη

Sed cùm jam ad mediam concionem celebrem perveniſſent,
Hic converſi quatiebant alas denſas,
Aſpexerunt autem omnium capita, portendebantque mortem:
Laniantes verò unguibus maxillas, circumque collum
Ad dextram volârunt, & per ædes & per urbem ipſorum.
Admirati verò ſunt aves, poſtquam viderunt oculis,
Diſpiciebantque in animo, quæ perfici debebant.
His verò interfatus eſt ſenex heros Halitherſes
Maſtorides; hic enim ſolus æquales vincebat.
In avibus dijudicandis & fatalibus edicendis,
Qui inter eos benè ſapiens concionatus eſt & dixit,
" Audite nunc me, Ithacenſes, quodcunque dixero:
" Procis autem potiſſimum ſignificans iſta dico;
" Illis enim ingens periculum imminet: non enim Ulyſſes
" Diù ſeorſum à ſuis amicis aberit, ſed alicubi jam

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

150. Πολύφημον.] Ἐν ᾗ πολλαὶ φῆμαι, ἢ πολλαὶ κληδόνες εἰσίν.

151. Ἔνθα.] Ἐκεῖ. Ἐπιδινηθέντε.] Ἐπιστραφέντες. Τιναξάσθην.] Ἐπάταξαν. Πολλά.] Πυκνά. Πτερὰ πολλά.] Ἢ διότι πολλὰς ἀπέβαλον ἐκ τῶν ὑπηκόων, μνηστῆρας δηλαδὴ καὶ κήρυκας, καί τινες τῶν ἔξω οἴκων· ἢ διότι ἀπατώσησι τὰς μνηστῆρας, οἷς ἐπαφίεσαν πτερόεντας.

152. Πάντων κεφαλάς.] Κοινὴν βλάβην δηλοῖ. Ὄσσοντο.] Προεμαντεύοντο.

153. Δρυψαμένω.] Καζαπαράξαντες δὲ λοξύσαντες. Δρυψαμένω δ' ὀύχεσσιν.] Ἐπειδὴ οὐ μόνον μνηστῆρσιν, ἀλλὰ δὲ πολλοῖς ἄλλοις Ἰθακησίοις ἦσαν κακά· καὶ πολλοὶ τὰς παρειὰς ἐπ' αὐτῷ δρύψονται. καὶ Ἰδιωτικῶς εἶδεν ὄρνιθας, οἱ αὐτοὶ ἑαυτὰς ἀναιρέσιν, ἐπὶ δηλαδὴ μέλλοντες κακῶ ὑπὲρ φύσιν μὴ τυ.

154. Δεξιὼ ἤιξαν.] Ἀναβλικοὶ, οἱ αὖσιοι. Καὶ πόλιν αὐτῶν.] Ἢ τῶν Ἰθακησίων, ἢ τῶν ἀστῶν· ὡς ἐπαναφερόμενον ἔνθα ἦκυν· ὁ δὲ δηλαδὴ, ὡς καὶ Ὀδυσσεὺς δὲ Τηλέμαχον ἀναλύοντες τὰς μνηστῆρας, αὖθις εἰς ἀγορὰς ἀπελεύσονται, ἵνα πάλιν καὶ οἴκαδε τὸν κατάπλουν τῶν ἀστῶν λέγῃ, ἀφ' ἁπλοῦ δὲ βασιλικῶ τύτῳ ζαύς.

156. Ὥρμηναν δ' ἀνὰ θυμόν.] Οἱ μὲν κακοὶ τὰς σπάξεις κακὰς καὶ τὰς ἐλπίδας ἔχυσι· τὰ δὲ τοιαῦτα τῶν σημείων, τοῖς μὲ ἀγαθοῖς, τὸ θαρσεῖν, τοῖς δὲ πονηροῖς ἀπτοησίαν ἐμποιεῖ τῶν τολμωμένων. Ὥρμηναν.] Διελογίζοντο, διενοήθησαν. Ἄπτερ.] Καθάπερ.

157. Γέρων ἥρως.] Τοιούτων δὲ ἀνδρῶν, ἡ πολυπειρία. Ἀλιθέρσης.] Νησιώτης καὶ ἁλιεύσιμα σχέσιν ὄνομα, ὁ ἐν τῇ ἁλὶ θηλυτέτη θηρεύμενος.

158. Ἐκέκαστο.] Ἔσχεν.

162. Πιφαυσκόμενος.] Προμηνύων, συμβάλλων. Εἴρω.] Ἐρῶ. λέγω.

N O T Æ.

160. Ὅς σφιν) Olim ὅ σφιν, quòd *Amanuenſium* incuriâ σ' alterum excideret, quod in ſimilium Literarum congreſſu, fieri ſolet. *Homerus* enim σφὶν & σφίσιν & σφὶ ſæpè, nunquam φὶν, φίσιν, aut φὶ dixit; quod Notandum, quotics hæc ſcriptura occurrit, ut ſæpè ſæpiùs olim, in MSS. & *Impreſſis*.

NOTÆ IN SCHOLIA.

150. Πολύφημον) Et hoc ex MSS. iiſdem.

151. Ἔνθα) Ἐκεῖ, MS. *GC.* Ἐπιδινηθέντε) Ἐπιστραφέντε. MS. *GC.* ἐπιστραφέντες, MS. *Aloyſ.* Τιναξάσθην) Ἐπάταξαν, MS. utrumque. Πολλὰ) Πυκνὰ, MS. *GC.* Reliqua jam olim ex *Euſtathio*, cujus auctoritate, pro ἢ, lego δηλαδὴ.

153. Δρυψαμένω) Καζαπαράξαντες, & λοξύσαντες, ex utroque MSto; quæ ſequuntur, jam olim Impreſſa, ut plurimùm ex *Euſtathio* ſunt ſumpta; certè ab illo lucem mutuantur.

156. Ὥρμηναν) Διελογίζοντο, διενοήθησαν. Ἄπτερ) Καθάπερ. Ex utroque MS. *Aloyſii* & *GC.*

158. Ἐκέκαστο) Ἔσχεν, MS. *Aloyſii.*

162. Πιφαυσκόμενος) Hoc *Scholion*, ex MS. *GC.*

VARIÆ LECTIONES.

151. Πτερὰ πολλὰ) *ge.* πτερὰ πυκνὰ, MS. *Gonvillo-Caſenſ.*

154. Δεξιὼ ἤιξαν) *ge.* δεξιὰ ἤιξαν, MS. CCC.

160. Ὅς σφιν) *ge.* ὅς φιν, vid. in *Textum.*

Ἐσσὺς

Ἔσσυς ἐών, τοῖσδεσσι φόνον καὶ κῆρα φυτεύσῃ
Πάντεσσιν· πολέσιν δὲ καὶ ἄλλοισιν κακὸν ἔσται,
Οἳ νεμόμεθ' Ἰθάκην εὐδείελον· ἀλλὰ πολὺ πρὶν
Φράζώμεσθ', ὡς κεν κε παυσόμεθ', ἠδὲ καὶ αὐτοὶ
Παυέσθων· καὶ γάρ σφιν ἄφαρ τόδε λώϊόν ἐστιν.
Οὐ γὰρ ἀπείρητος μαντεύσομαι, ἀλλ' εὖ εἰδώς·
Καὶ γὰρ ἐκείνῳ φημὶ τελουτηθῆναι ἅπαντα·
Ὡς οἱ ἐμυθεόμεθα, ὅτε Ἴλιον εἰσανέβαινον
Ἀργεῖοι, μετὰ δὲ σφιν ἔβη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Φὴν κακὰ πολλὰ παθόντ', ὀλέσαντ' ἀπὸ πάντας ἑταίρους,
Ἄγνωστον πάντεσσιν, ἐεικοστῷ ἐνιαυτῷ,
Οἶκαδ' ἐλεύσεσθαι· τάδε δὴ νῦν πάντα τελεῖται.
Τόνδ' αὖτ' Εὐρύμαχος, Πολύβου πάϊς, ἀντίον ηὔδα,
Ὦ γέρον, εἰ δ' ἄγε νῦν μαντεύεο σοῖσι τέκεσσιν,
Οἶκαδ' ἰών, μήπως τι κακὸν πάσχωσιν ὀπίσω.

" Propè cùm sit, his ipsis eædem & ratum clanculùm-molitur
" Omnibus; pluribus etiam aliis malè erit,
" Qui habitamus Ithacam claram: sed longe antea
" Consideremus, quomodo finem faciamus, quinetiam ipsi
" Quiescant: etenim ipsis statim hoc utilius est.
" Non enim inexpertus vaticinor, sed bene doctus.
" Etenim illi affirmo perfecta esse omnia;
" Quemadmodum illi prædixeram, quando ad Ilium conscenderunt
" Argivi, cum ipsis etiam conscendit versutus Ulysses:
" Dixi, postquam mala multa passus esset, amisissetque omnes socios,
" Incognitum ab omnibus, vicesimo demum anno,
" Domum venturum: hæcutique nunc omnia perficiuntur.
Hunc rursus Eurymachus, Polybi filius, contra alloquutus est,
" O senex, agedum nunc vaticinare tuis liberis
" Domum vadens; nè fortè quid mali patiantur in posterum;

ΣΧΟΛΙΑ.

165. Φυτεύσῃ.] Καθασκευάζῃ· ἴσῃ οἱ ὕστερον ὑποφύτευσι, τὸ δολιεύσῃ.

166. Πολέσιν.] Πολλοῖς. Κακὸν ἔσται.] Ἥξουσι ζημία.

167. Οἳ νεμόμεσθα.] Συνάγει ἑαυτὸν τοῖς κακωθεῖσιν μᾶλλον διὰ τὸ φιλάληθες. Νεμόμεσθα.] Οἰκοῦμεν. Εὐδείελον.] Εὐφεώδεσιν, ἢ εὐθλον καὶ φανερὰν, καθὸ πᾶσίν ἐστι. Πᾶσιν γὰρ αἱ νῆσοι συσκεινόμεναι ἠπείροις εὐδιλόπαζα ἔχουσι τὰ ὄρια. ἢ τὴν εὖ θεὸς δύσιν ἢ δηλην κειμένην. Δείλη γὰρ, ἡ δύσις, τετίμηται ἐσπερία.

169. Ἄφαρ.] Σωματικῶς, εὐθέως· διὰ δ' ἄπλα, ἄψω, ἧφα, ἄφαρ· ψιλοῦται ὑ Αἰολικῶς.

170. Ἀπείρητος.] Ἄπειρος, ἀμαθής. Μαντεύσομαι.] Μαντικῶς λέγω.

171. Καὶ γὰρ ἐκείνῳ.] Συνιεῖν ἑαυτὸν διὰ μαντικῆς, πιστὰ λέγει. Φημί.] Πιστεύω, μαντεύομαι. Τελουτηθῆναι.] Τελειωθῆναι, πληρωθῆναι.

172. Ὡς οἱ ἐμυθεόμεθα.] Συναπτέον ἕως, τὸ πολύμητις Ὀδυσσεύς, δύναται δέ τις καὶ ἐπὶ δ μυθεόμεθα ἀζεν. τοῖς ἄνω αὐτὸ ἀποδιδοὺς, ἐ ἀφ' ἑτέρας ἀρχῆς ἀναγινώσκειν, ὅτι Ἴλιον εἰσανέβαινον, ἵν' ὑποσίξωμεν μὴ τὸ Ἀργεῖοι, ἐ Ὀδυσεύς. ἢ ὑ ἀπόδοσις, Φὴν κακά.

174. Φὴν κακὰ πολλὰ παθόντα.] Μίχει δ, Ταῦτ δὲ νῦν πάντα τελεῖται, συνόψις πάσης τ Ὀδυσσείας. Φὴν.] Ἔφην, εἶπον.

175. Ἄγνωστον.] Μὴ γνωριζόμενον.

NOTÆ.

178. Ἐπιβώσομαι) Ionicè, pro ἐπιβώσωμαι, ut ἐπίβωτος, pro ἐπιβότης, *Anacreon* v. 1104. & νεναμείνῳ, pro νενομείνῳ, *id.* v. 1259. Ità νεναμεῖν ῳ *Theocrito*, βεβαμείνῳ & ἀνίβωσι, *Herodoto*; ut & βωθήσαιλες, pro βοηθήσαιλες. Vid. *Eustath.* fol. 288. lin. 13. fol. 1428. lin. 30. & fol. 1856. lin. 11.

NOTÆ IN SCHOLIA.

165. Φυτεύσῃ) Καθασκευάζῃ· Ità MS. *Aloysii* rectè, καθασκευπάζῃ, MS. *GC.* non bene. In alterâ *Scholii* parte, pro ὑποφύτευσι, & δολιεύσῃ. subſtituo, ὑποφύσῃ & δολιύσῃ. ex *Euſtathio*, fol. 1740. lin. 2. Ὅθεν οἱ ὕστερον, λαβόντες ἀρχὴν, ὑποφύσῃ φασὶ, τὸ δολιύσῃ. Et ità Vett. Codd. Impreſſi apertè legunt.

167. Νεμόμεσθα) Οἰκοῦμεν. Εὐδείελον &c. ad finem. Omnia ex utroque MSSto, excepto, quòd Δείλη γὰρ—ad finem, in *Aloyſii* ſolo.

170, ad 175. 182. ad 186. Omnia, quæ addita ſunt in his *Scholiis*, ad ea, quæ antehàc erant *Impreſſa*, ex alterutro, vel utroque, MSto ſunt deſumpta; ut 170, ex utroque; 171, ex MSto, *Aloyſii*, excepto, quòd ibi *μαντεύω*, quam Vocem *Lexica* vix agnoſcunt. *Ibid.* Τελουτηθῆναι, &c. ex ſolo MSto, *GC.* ut & 174. in fine, Φὴν &c. 175, Ἄγνωστον, &c. ex utroque; 180, πολλὸν &c. ex MS. *GC.* 182, Φοιτῶσι &c. ad *μαυλικοὶ*, *inclusivè*, ex utroque; & ità de aliis.

VARIÆ LECTIONES.

170. Μαντεύσομαι) γρ. μαντεύομαι. *Br. Schol.*

Ταῦτα

Γαῦτα δ' ἐγὼ σέο πολλὸν ἀμείνων μαντεύεσθαι.
Ὄρνιθες δέ τε πολλοὶ ὑπ' αὐγὰς ἠελίοιο
Φοιτῶσ', οὐδέ τε πάντες ἐναίσιμοι· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Ὤλετο τῆλ'· ὡς ἦ σὺ καθαφθῇσθαι σὺν ἐκείνῳ
Ὤφελες· οὐκ ἂν τόσσα θεοπροπέων ἀγόρευες,
Οὐδέ κε Τηλέμαχον κεχολωμένον ὧδ' ἀνιείης,
Σοί οἴκῳ δῶρον πολυδέγμενος, αἴκε πόρηισιν·
Ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, τόδε καὶ τετελεσμένον ἔσται,
Αἴκε νεώτερον ἄνδρα, παλαιά τε πολλά τε εἰδώς,
Παρφάμενος ἐπέεσσιν ἐποτρύνῃς χαλεπαίνειν,
Αὐτῷ μὲν οἱ πρῶτον ἀνιηρότερον ἔσται,
Πρῆξαι δ' ἔμπης ὔπο δυνήσεται εἵνεκα τῶνδε·
Σοὶ δέ, γέρον, θωὴν ἐπιθήσομεν, ἣν κ' ἐνὶ θυμῷ
Τίνων ἀχάλλῃς· χαλεπὸν δέ τοι ἔσται ἄλγος.
Τηλεμάχῳ δ' ἐν πᾶσιν ἐγὼν ὑποθήσομαι αὐτός,

" In his autem ego te longè melior sum
" ad vaticinandum:
" Aves sanè multæ sub radiis solis
" Volitant, neque omnes ad auspicia
" aptæ; porrò Ulysses
" Periit longè: utinam etiam tu periisses cum illo
" Debuisses: non tanta vaticinans blaterares,
" Neque Telemachum iratum sic incitares,
" Tuæ familiæ donum expectans, si
" quod præbeat:
" Sed tibi edico, quod etiam perfectum
" erit,
" Si juvenem virum, veteraque & multa doctus,
" Deceptum verbis incitaveris ad irascendum,
" Illi quidem ipsi molestius *atque* erit,
" Efficereque tamen neutiquam poteris illorum gratiâ:
" Tibi verò, ô senex, multam infligemus, quam in animo
" Luens, indignè feras; gravisque tibi
" erit dolor.
" Telemacho autem inprimis ego suadebo ipse,

ΣΧΟΛΙΑ.

180. Πολλόν.] Πολύ.

182. Φοιτῶσι.] Παρεχήνονται. Ἐναίσιμοι.] Μαντικοί.

183. Ὡς ἦ σὺ καθαφθίῃς.] Τὸ ὡς, ἀναφορικόν ἐστι, καὶ σωματεῖον ἐπὶ τοῦ ἐπάνω. ἢ αὐτὶ τοῦ, εἰπε, καὶ ἀπὸ ἄλλης ἀρχῆς αὐτὸ ἀναγνωστέον. Καθαφθίῃσθαι.] Καθαφθαρῆναι.

185. Ὧδ' ἀνιείης.] Ἀπὸ τοῦ ἀνίημι, ὡς τιθείης. κυνηγετικὴ ἡ λέξις· ὅτε τὸς κύνα δεσμοῦ ἀνιεῖς, ἀφίσῃ καθὰ θηρός. δασυντέον· ἔστι γὰρ αὐτὶ τοῦ ἀναπήδησις. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κυνηγῶν, τῶν ἐφιέντων ἰμάντας τοῖς κυσίν. ψιλοῖ δ' Ἐλλάνικος παρὰ τὴν ἀνίαν, ὀκδιχόμενος τὸ λυπεῖς. εἰ γὰρ τοῦτο, ἐχρῆν γεγράφειν, ἀνιᾷς. τοιαύτη γὰρ ἦν συζυγία. Ἄλλως, Ἀνιείης.] Ἀναπειθεις· ἢ ὅ μεταφορὰ τῆς λέξεως εἰλημμένη ἀπὸ τῶν κυνηγῶν τὰς ἰμάντας ἀφιέντων.

186. Ποτιδέγμενος.] Προσδεχόμενος, Πόρησιν.] Παράσχῃ.

189. Παρφάμενος.] Παραπίσας, παρελογιζόμενος. Ἐποτρύνῃς.] Παροξύνῃς. Χαλεπαίνειν.] Ὀργίζεσθαι.

190. Ἀνιηρότερον.] Λυπηρότερον. ὡς τὸ αἰδεστέρου. ὤφελε γὰρ ἀνιηρότερον. ὅπου δὲ ἀμορφότερον, δικαιότερον, ἀκεραιότερον, λαὸ δὲ ἀκραιφνέστερον, αὐτοδιδακτότερον, ἀναγκαιότερον, ἀμοιρότερον, ἐπιπονώτερον, ἀφρονέστερον. καὶ Ἀριστοφάνης, καὶ Σέλευκος, ἐγγυτέρω φιλοκρατικώτερος, παρ' Ὁμήρῳ.

192. Θωὴν ἐπιθήσομεν.] Θωὴ, ἡ ἐπιζημία πού ξημία· ὄθεν ἀθῶος, ὁ μὴ ζημίαν πάσχων. Ἄλλως, θωὴν.] Ζημίαν. Ἐπιθήσομεν.] Ἐπιβαλοῦμεν.

193. Τίνων.] Ἀποτίνων, ἀποδιδοὺς. Ἀχάλλῃς.] Δυσχεραίνῃς.

194. Ὑποθήσομαι.] Συμβουλεύσομαι.

NOTÆ IN SCHOLIA.

189. Ἐποτρύνῃς) Παροξύνῃς. Χαλεπαίνειν) Ὀργίζεσθαι. ex utroque MSto.

190. Ἀνιηρότερον) Λυπηρότερον &c. Ut fiamus, Hæc *Scholia* nequaquam magno & Veteri illi *Didymo* tribui debere, notandum & hoc ex *Eustathio*, sumi, apud quem apertiùs explicatur, fol. 1441. lin. 10. &c. Post φιλοκρατικώτερος, ad lo ego, παρ' Ὁμήρῳ, etiam ex *Eustathio*, & ad sensum dilucidandum; quoniam ità legit *Aristophanes* Grammaticus, teste *Seleuco*, pro *Homerico* illo, φιλοκρατικώτατος, *Iliad. α'.* ν. 122. Plurima hujusce modi mox videbimus, ex *Eustathii* Scriniis compilata, undè & plura emendantur.

192. Θωὴν ἐπιθήσομεν) A voce, Ἄλλως, ad ἐπιβαλοῦμεν, ex utroque MSto.

193. Τίνων) Et hoc ex utroque MSto, excepto, quòd MS. *GC.* ἐπιδιδοὺς legat, MS. *Aloysii* ἀποδιδοὺς, melius. Quæ inibi sequuntur, ἢ ἀπὸ τῆς, πίνω, πίνων, quæ Sensui & Metro repugnant, ut indigna rejeci. Ἀχάλλῃς) Δυσχεραίνῃς, ità rectè *Aloysii* MS. Utrumque per εις profert MS. *GC.* minùs bene.

194. Ὑποθήσομαι) Συμβουλεύσομαι, ex utroque MS.

VARIÆ LECTIONES.

185. Ἀνιείης) *γρ.* ἀνιᾴης. Vid. *Brevia Scholia.*

191. Δυνήσεται εἵνεκα τῶνδε) *γρ.* δυνήσεαι εἰ- ἀπ' ἄλλων, MS. CCC. in *Textu*, at in Margine, ut Nos. *Ibid.* Δυνήσεαι) *γρ.* δυνήσῃ.

Μητέρα

Μητέρα ἰὼ ἐς πατρὸς ἀνωγέτω ἀπονέεσθαι·
Οἱ δὲ γάμον τεύξουσι, καὶ ἀρτυνέουσιν ἔεδνα
Πολλὰ μάλ', ὅσα ἔοικε φίλης ἐπὶ παιδὸς ἕπεσθαι.
Οὐ γὰρ πείν παύσεσθαι οἴομαι υἷας Ἀχαιῶν
Μνησῖός ἀργαλέης ἐπεὶ ὕπνα δείδιμεν ἔμπης,
Οὔτ' ἂν Τηλέμαχον, μάλα περ πολύμυθον ἐόντα.
Οὔτε θεοπροπίης ἐμπάζομεθ', ἰὼ σὺ, γεραιὲ,
Μύθεαι ἀκρεκάλον, ἀπεχθάνεαι δ' ἔπι μᾶλλον.
Χρήματα δ' αὖτε κακῶς βεβρώσει), ὀδέπολ' ἴσα
Ἔσεται, ὄφρα κὲν ἧμιν ἀχαλείβηαι Ἀχαιὺς
Οἶ γάμον· ἡμεῖς δ' αὖ, πολιδεσμοι ἥματα πάντα,
Εἵνεκα δ' ἀρετῆς ἐεισάμεθα, ὀδέ μεθ' ἄλλας
Ἐρχόμεθ', ἂς ὀπυίειε ὀπυέμεν ἐστὶν ἑκάστῳ.
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπυμένος ἀντίον ηὔδα,
Εὐρύμαχ', ἠδὲ καὶ ἄλλοι, ὅσοι μνηστῆρες ἀγαυοὶ,
Ταῦτα μὲν ἤχ ὑμέας ἔπι λίσσομαι, ὀδ' ἀγορεύω·

" Matrem ſuam ad patris *domum* jubeat redire;
" Illi verò nuptias facient, & component dotem
" Inſignem, quam convenit charam filiam ſequi.
" Non enim antea quieturos puto filios Achæorum
" A conjugii ambitu; quoniam neminem timemus, utut *ſit*,
" Ne quidem *ipſum* Telemachum, rametſi multiloquus ſit,
" Neque vaticinium curamus, quod tu, ſenex,
" Loqueris irritum; odio autem eris adhuc magis:
" Bona verò rurſus malè abſumentur, neque unquam paria
" Erunt, dum hæc ità diſtulerit Achæos
" Suis nuptiis; nos verò rurſus, expectantes diebus omnibus,
" Gratiâ ejus virtutis contendimus, neque ad alias
" Ibimus, quas decens ducere eſt unicuique.
Hunc rurſum Telemachus prudens contra loquutus eſt,
" Eurymache, & alii, quotquot proci generoſi,
" Iſta quidem non vos ampliùs precor, neque dico:

ΣΧΟΛΙΑ.

195. Ἧν.] Τὴν ἑαυτῆ. Ἀναγέτω.] Κελευέτω.

196. Οἱ δ' γάμον τεύξουσιν.] Εἰπὼν ἐς πατρὸς, μετέβη εἰς τὸ πλημμελές· οἱ δ' γάμον τεύξουσιν, δηλονότι οἱ μνηστῆρες, καὶ ἐπεξεπίζουσιν ἔδνα, ὅσα δεῖ ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ παιδὶ δίδιας παρὰ τῶν γαμούντων. Οἱ δ' γάμον τεύξουσι.] Τὸ χρῆμα ἀόριστον. ἄτιμον.] Ἀρτυνέουσιν.] Ἐτοιμάσουσιν. Ἔεδνα.] Τὰ παρὰ δὲ νυμφίου· μᾶλλον δ' παρὰ δὲ πατρὸς τῇ νύμφῃ διδόμενα.

199. Μνησῖος ἀργαλέης.] Τῆς μάχης τὸν ἀκαπρίαν. Μνησῖος.] Μνηστείας.

200. Οὔτ' ἂν Τηλέμαχον.] Θερμότερον τοῦτο τῶν Ἀντινόου. Πολύμυθον.] Ἀκριτόμυθον· σκώπτει εἰς ποσότητα· ὁ γὰρ Ἀντίνοος εἰς ποιότητα λόγου ἔσκωψεν· ἀφρονικὸν δ', ἐπὶ ὕπνα δείδιμεν ἔμπης, ὅτι Τηλέμαχον, ὅτε τῷ μαντείῳ, ὑπὸ ἐπῳάζῃ, ὅτε ἄλλον τινά· καὶ τὸν λόγον ἀκυρεῖ· ἀλλ' εἶχεν ἀπέχθειαν πρὸς τὸ πλῆθος.

201. Ἐμπάζομεθα.] Ἐπιφερόμεθα, φροντίζομεν.

202. Μύθεαι.] Εἰσηγῇ, λέγεις. Ἀπεχθάνεαι.] Εἰς μῖσος ἄγεις.

203. Κακῶς βεβρώσει).] Ὁμολογεῖ τῷ βίαν. Οὐδ' ποτ' ἴσα.] Ἤγουν, οὐδὲ ἐλαττωθήσονται) τοῖς ἐξ ἀρχῆς, οὐδ' ἴσα ἔσαι.

204. Διαλεχθῇσιν.] Διατελέσειν, τὸ χρονοτριβεῖν, ἀναβολὰς, καὶ τελεσιουργεῖν. Ἄλλως, Διατρίβησιν.] Παρέλκῃ, διαπονᾷ χρονίζουσα.

205. Ποτιδέσμοι κ. λ.] Περιτιμῶμεν.

207. Ὀπυίσεσθαι.] Γαμεῖν.

209. Ἀγαυοί.] Νῦν αὐτὶ δὲ εὐφυεῖς, λαμπροί.

210. Ταῦτα μὲν.] Λείπει ἡ εἰς αὐτὶ δὲ, εἰς παύσασθε.

NOTÆ.

202. Μύθεαι) Regularitèr eſſet μυθῇαι vel μυθῇαι, ut θ'. v. 180. à μυθέεαι, quandò etiam *Media* corripi poſſit, ut in ἐπεὶ; at *Euſtathius* μυθέαι legit, ut ad *Var. Lect.* Poteſt etiam μύθεαι legi, à μύθομαι, pro μυθέομαι, undè μυθέσκετο, *Iliad.* σ'. v. 289. Idem dicendum de Πωλέαι, δ'. v. 811. quæ παροξυτονεῖ) in MSS. & ab *Euſtathio*, fol 1441. lin. 35. & fol. 1518. lin. 57.

NOTÆ IN SCHOLIA.

195. Ἧν) Τῷ ἑαυτῆ. Ἀναγέτω. Κελευέτω, & hæc ex utroque MSto. Omnia denique alia, quæ in hoc certè ſecundo *Odyſſeæ* libro, vel addita, vel inſerta, vides in his *Scholiis*, ex utroque MS. ſunt deſumpta; quod ubique, in omnibus aliis hujus certè *Libri* locis intelligendum; niſi quid contrà expreſſè dixerim. Idque meâ fide Orbi Literato præſto; nè in infinitum res eadem repetenda nauſeam creet.

202. Μύθεαι) Εἰσηγῇ. *Aloyſii* MS. εἰ ἠμὶ. MS. *GC.* εἰσὶ ἦ. ex utriſque εἰσηγῇ, emendo, vel εἰσηγεῖ, *Atticum*.

VARIÆ LECTIONES.

202. Μύθεαι) χρ. μυθέαι, *Euſtath.* fol. 1441. lin. 35. Μυθῇαι, & μυθῆαι. Vid. Not. in *Textum*.

222. Χιόνα) χρ. Χίον & Χιών, MS. *GC.*

Ἤδη γὰ τά γ' ἴσασι θεοὶ ἠ πάντες Ἀχαιοί.
Ἀλλ' ἄγε μοὶ δότε νῆα θοὴν ἠ εἴκοσ' ἑταίρους,
Οἵ κέ μοι ἔνθα ἠ ἔνθα ἀλιπρήσωσι κέλευθον.
Εἶμι γὰ ἐς Σπάρτην τε ἠ ἐς Πύλον ἠμαθόεντα,
Νόστον πευσάμενος πατρὸς δηὖ οἰχομένοιο,
Ἤν τις μοι εἴπῃσι βροτῶν, ἢ ὄσσαν ἀκούσω
Ἐκ Διός, ἥτε μάλιστα φέρει κλέος ἀνθρώποισιν.
Εἰ μὲν κεν πατρὸς βίοτον ἠ νόστον ἀκούσω,
Ἦτ' ἂν, τυχόμενός περ, ἔπι τλαίην ὀιζυρόν·
Εἰ δέ κε πευθεώτος ἀκούσω, μηδ' ἔτ' ἐόντα,
Νοσφίσας δὴ πρῶτα φίλην ἐς παλίδα γαῖαν,
Σῆμά τέ οἱ χεύσω, ἠ ἐπὶ κτέρεα κτερείξω
Πολλὰ μάλ', ὅσσα ἔοικε· ἠ ἀνέρι μητέρα δώσω.
Ἦτοι ὅγ' ὣς εἰπὼν καθ' ἅρ' ἕζετο· τοῖσι δ' ἀνέστη
Μέντωρ, ὅς ῥ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος ἦεν ἑταῖρος,
Καί οἱ ἰὼν ὑπ' νηυσὶν ἐπέτρεπεν οἶκον ἅπαντα,
Πείθεσθαί τε γέροντι, ἠ ἔμπεδα πάντα φυλάσσειν.
Ὅς σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο ἠ μετέειπε,
Κέκλυτε δὴ νῦν μευ, Ἰθακήσιοι, ὅ, τι κεν εἴπω,
Μήτις ἔπι πρόφρων, ἀγανὸς ἠ ἵππιος ἔστω
Σκηπτοῦχος βασιλεύς, μηδὲ φρεσὶν αἴσιμα εἰδὼς,
Ἀλλ' αἰεὶ χαλεπός τ' εἴη, ἠ αἴσυλα ῥέζοι·
Ὡς οὔτις μέμνηται Ὀδυσσῆος θείοιο
Λαῶν, οἷσιν ἄνασσε, πατὴρ δ' ὡς ἵππιος ἦεν.
Ἀλλ' ἤτοι μνηστῆρας ἀγήνορας οὔτι μεγαίρω

" Jamdiù enim hæc sciunt dii & omnes Achivi.
" Sed agè mihi date navem celerem, & viginti socios,
" Qui mihi hinc atque hinc secent viam *maris*.
" Ibo enim in Spartam & Pylum arenosam,
" Reditum interrogaturus patris diù absentis,
" Si quis mihi dicat mortalium, aut famam audiam
" Ex Jove, quæ potissimum fert gloriam hominibus:
" Siquidem patris vitam & reditum audivero,
" Sanè, quantumvis afflictus, adhuc sustineam annum:
" Si verò mortuum audivero, neque ampliùs superstitem,
" Reversus posteà charam ad patriam terram,
" Sepulchrum illi condam, & parentalia celebrabo
" Eximia, qualia convenit; & viro *alicui* matrem dabo.
Certè ille sic loquutus consedit; his autem surrexit
Mentor, qui Ulyssis inculpati erat socius,
Et illi, cùm proficisceretur, commisit totam familiam,
Obedirèque seni, & securè omnia custodire:
Qui inter eos benivolus concionatus est & dixit,
" Audite certè me nunc, Ithacenses, quodcunque dixero,
" Nè quisquam ampliùs benignus, manuetus & mitis sit
" Sceptriger rex, neque in mente pia opera cogitans,
" Sed semper infestus sit, & injusta perpetret.
" Adeò nullus recordatur Ulyssis divini
" Populorum, quibus præfuit; & velut pater manuetus erat.
" Verum enimverò procos superbos nequaquam invideo

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

212. Ἀλλ' ἄγε μοὶ δότε νῆα.] Πρὸς τὰς Ἰθακησίους. ἢ τὴν ὑπόνοιαν ἀποτελοῦμεν, αἰτεῖται παρὰ τ μητρὸς τὴν ὁδὸν τὴν πορείαν. πῶς γὰ ἠδύνατο σκληρωτὴν καθ' αὐτῶν πολίτας ὁπαδοὺς ἴσχειν; Ἑταίρους.] Νῦν ἐρέτας.

213. Διασῄσωσι.] Διακτρῶσι. Κέλευθον.] Τὴν ἁλὸς θαλάσσης ὁδόν.

219. Τυχόμενος.] Καζόμενος. Τλαίην.] Καρτερήσω, ὑπομείνω.

222. Σῆμα.] Τάφον. Χεύω.] Χώσω. Κτέρεα.] Ἐκ τ ἔρα, ἡγῶ. Κτερείζω.] Ἐνταφιάσω.

225. Ἀμύμονος.] Ἀμώμητος.

226. Ἐπίτρεπεν.] Ἐξουσίαν ὑποχείριζεν, ἐδίδου.

227. Ἔμπεδα.] Βέβαια, ἀσφαλῆ.

229. Κέκλυτε νῦν μευ, Ἰθακήσιοι.] Ὁρῶν τὰς μνηστῆρας ἀπευθειακότας, ἀ ὡς αὐτὰς ἀποτείνεται, ἀλλὰ ὡς τὸ κοινόν. ἐδεῖτο δικαιολογικὸν ἔχει ἡ δημηγορία. καθοριστικὴ γ, καὶ ἀγαθὴ ἐπιτρέπω σχέσεως.

230. Πρόφρων.] Πρευμενὴς. Ἀγανός.] Πρᾶος, σφαῦς.

231. Αἴσιμα.] Πρόσηνῆ, σφαῖα.

232. Αἴσυλα ῥέζοι.] Ἄδικα ποιοῖ, οἷονεὶ, αἰσίσυλα, ἢ καθήκοντα ἀσυλημάτα. Ἄλλως, Αἴσυλα.] Ἀσεβῆ ἄδικα.

233. Ὀδυσῆος θείοιο.] Οἱ μνηστῆρες μέμνηνται ἢ Ὀδυσέως, ὡς ὡς θεὸς μόνου τινὸς, ἀλλ' ὡς γνησίως εὐνοῦς ἔχοντος καὶ ἀφρενῶν.

235. Μεγαίρω.] Μισῶ.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

228. Ὅς σφιν) χρ. ὅς φιν, ut v. 160.

Ἔρδειν

Ἔρδειν ἔργα βίαια, κακορράφῃσι νόοιο·
Σφὰς γὰρ παρθέμενοι κεφαλὰς, κατέδουσι βιαίως
Οἶκον Ὀδυσσῆος, τὸν δ' οὐκ ἔτι φασὶ νέεσθαι.
Νῦν δ' ἄλλῳ δήμῳ μεμεσίζομαι· οἷον ἅπαντες
Ἧσθ' ἄνεῳ, ἀτὰρ ὕστι κεθαπτόμενοι ἐπέεσσιν,
Παύρους μνηστῆρας κατερύκετε, πολλοὶ ἐόντες.
Τόνδ' Εὐρυνομίδης Λειώκριτος ἀντίον ηὔδα,
Μέντορ ἀταρτηρὲ, Φρένας ἠλεὲ, ποῖον ἔειπες,
Ἡμέας ὀτρύνων καταπαυέμεν; ἀργαλέον δὲ
Ἀνδράσι γ' πλεόνεσσι μαχήσασθαι περὶ δαιτί.
Εἴπερ γάρ κ' Ὀδυσεὺς Ἰθακήσιος αὐτὸς ἐπελθὼν
Δαινυμένους κατὰ δῶμα ἑὸν μνηστῆρας ἀγαυοὺς
Ἐξελάσαι μεγάθυμος μνοιήσῃ οἱ θυμῷ,
Οὔ κέν οἱ κεχάροιτο γυνὴ, μάλα περ κατέβησα,
Ἐλθόντ'· ἀλλά κεν αὐτῷ ἀεικέα πότμον ἐπίσποι,
Εἰ πλεόνεσσι μάχοιτο· σὺ δ' οὐ καλὰ μοῖραν ἔειπες.
Ἀλλ' ἄγε, λαοὶ, μὴ σκίδνασθ' ἐπὶ ἔργα ἕκαστος·
Τύτῳ δ' ὀτρυνέμεν Μέντωρ ὁδὸν ἠδ' Ἀλιθέρσης,
Οἵ τέ οἱ ἐξ ἀρχῆς πατρώιοί εἰσιν ἑταῖροι.
Ἀλλ', οἶω, καθήμενος, ἀγγελιάων

" Committere facinora violenta malis
" consiliis mentis:
" Sua enim objectantes capita consumunt violenter
" Domum Ulyssis, quem non ampliùs
" putant rediturum esse.
" Nunc autem reliquo populo succenseo; ut omnes
" Sedetis muti, neque ullo pacto redarguentes verbis,
" Pauciores procos compescitis, cùm
" sitis plures.
Hunc Euenorides Liocritus contra siloquebatur,
" Mentor convitiator, ingenio stolide,
" ut loquutus es,
" Nos adhortans desistere? Difficile autem erit
" Cum viris etiam pluribus pugnare de convivio.
" Etiamsi Ulyssis Ithacensis ipse adveniens
" Convivantes per domum suam procos eximios
" Expellere è domo cogitaverit in animo,
" Non sanè illo lætata fuerit uxor,
" quantumvis valdè cupiens,
" Veniente; sed ibi sævam mortem
" invenerit,
" Si pluribus pugnârit. Tu verò non
" ex officio loquutus es.
" Sed age, populi, quidem dispergamini ad opera unusquisque:
" Huic autem disponat Mentor viam
" & Halitherses,
" Qui illi à principio paterni sunt amici.
" Sed, puto, & diù sedens, nuncios

ΣΧΟΛΙΑ.

236. Ἔρδειν.] Πράττειν, ποιεῖν. Κακορράφῃσι.] Κακοσκευθείαις, κακοβουλίαις, κακομηχανίαις.

237. Παρθέμενοι κεφαλάς.] Περιτίνοντες ὡς ἐπιξένῳ, ἤγουν ἐπικόπῳ, ὥστε κοπῆναι. Παρθέμενοι.] Ἐνέχυρον θέμενοι. ἀντὶ δὲ, ὡς μὴ ἐπικείμενοι τοῖς ἑαυτῶν κεφαλαῖς· ἀλλὰ παρακειμένοις αὐτοῖς, ὅπερ ἐστὶν, ἀντὶ δὲ παραβάλλοντες.

240. Ἧσθ' ἄνεῳ.] Καθήσθε ἄφωνοι, ἀνανδροι. Οὕτω κεκαθαπτόμενοι ἐπέεσσιν.] Αἰσχύνῃ τοὺς Ἰθακησίους, εἰ μηδὲ λόγοις ἀμύνεσθε τὴν βιαίων μνηστήρων· τὸ γὰρ χεροὶ δυσχερέστερον. Καθαπτόμενοι.] Νῦν αὐτὶ δὲ ἐπιπλήσσοντες.

241. Παύρους.] Ὀλίγους. Κατερύκετε.] Κατίσχετε, κωλύετε. Ἐόντες.] Ὄντες, ὑπάρχοντες.

247. Λειώκριτος.] Οἷον ἴσχεται δὲ λαῶν. ὁ Ποσειδὼν τὸ μὲ Ἀντίοον, ἁπλούστερον ἐπιθεὶς δημογερῶν καὶ ἀφελέστερον· τὸ δὲ Εὐρύμαχον, ἐμβεβλημένον δὲ ἀδοξότερον. ἐντεῦθεν δὲ Λειώκριτόν τινα μνηστῆρα βουκόλον μὲ πλάττει. θρασύτερον δὲ, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ τὸ Ὀδυσσέα ἐξωτελίσαι, ἀλλὰ καὶ τῷ ἀγορᾷ ταχὺ λῦσαι. ὅπερ ποιεῖται τῷ ἀγορᾷ θέμις μὲ ἐκκλῖναι, ἀθεμίστου δὲ ἀνδρὸς ἥβαυλον λῦσαι.

243. Ἀτηρέ.] Ἀτηρὲ, βλαβερὲ, ὀβριστὰ, χαλεπέ. Φρένας ἠλεὲ Ἠλίθιε καὶ ἀνόητε τὰς φρένας, μάταιε.

245. Περὶ δαιτί.] Οἱ γὰρ τὸ δαιτὶ οἱονεὶ ἀνυπόστατόν εἶναι τῷ ἀλκὶ, δὲ οἷον κρατηγέντος αὐτοῖς. λέγει δὲ, ὅτι δύσκολόν τοῖς Ἰθακησίοις, καὶ πλέονας ὄντας ἀντικαθεστῶσαι δυνυμένους τοῖς μνηστῆρσιν· ὅπερ ἐκ κύκλου τῷ ἀδυνάτου.

248. Μενοιτίου.] Προθυμηθῇ.

249. Οὔ κέν οἱ κεχάροιτο γυνὴ.] Ἅμα γὰρ ἰδοῦσα γεραίσεται. Κεχάροιτο.] Χαρείη, ἡδείη. Κατίσσοι.] Χρήζοιτο.

250. Ἐπίσποι.] Καταλαβοῖ.

253. Τύτῳ δ' ὀτρυνέμεν.] Ταῦτα τὸ αὐτὸ εἶπεν. Ὁδὸν ἡγεμόνα.] Παρασκευάσαι.

255. Δηθὰ.] Πολλὰ.

NOTÆ IN SCHOLIA.

237. Παρθέμενοι) Quæ addo ad hujus *Scholii* finem, ex utroque MSS. sumpta. Vid. *Eustath.* fol. 1443. lin. 15. & *Hesych.* v. Παρθέμενοι. Item v. Ἐπίξενον.

VARIÆ LECTIONES.

249. Οὔ κεν) κ. τὸν ἂν &c.

Πεύσετ' ἐν Ἰθάκῃ, τελέῃ δ' ὁδὸν ὥποτε ταύτην.
Ὣς ἄρ' ἐφώνησεν· λῦσεν δ' ἀγορὴν αἰψηρήν.
Οἱ μὲν ἄρ' ἐσκίδναντο κὰτ' ἄστεα δώματ' ἕκαστος·
Μνηστῆρες δ' ἀνὰ δώματ' ἴσαν θείου Ὀδυσῆος.
Τηλέμαχος δ' ἀπάνευθεν ἰὼν ἐπὶ θῖνα θαλάσσης,
Χεῖρας νιψάμενος πολιῆς ἁλὸς, εὔχετ' Ἀθήνῃ,
Κλῦθί μοι, ὅς χθιζὸς θεὸς ἤλυθες ἡμέτερον δῶ,
Καί μ' ἐκέλευσας ἐπ' ἠερόεντα πόντον
Νόστον πευσόμενον πατρὸς δηρὸν οἰχομένοιο,
Ἔρχεται· τὰ δὲ πάντα διατρίβουσιν Ἀχαιοὶ,
Μνηστῆρες δὲ μάλιστα, κακῶς ὑπερηνορέοντες.
Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· σχεδόθεν δέ οἱ ἦλθεν Ἀθήνη,
Μέντορι εἰδομένη ἠμὲ δέμας, ἠδὲ καὶ αὐδήν,
Καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Τηλέμαχ', ἠδ' ὄπιθεν κακὸς ἔσσεαι, ἠδ' ἀνοήμων
Εἰ δή τοι σῷ πατρὸς ἐνήρατο μῆτις ἀμύμων,

" Audiet in Ithacâ: perficiet verò iter nunquam hoc.
Sic certè loquutus est & solvit concionem celerem.
Hi quidem dispergebantur ad domum quisque suam:
At Proci ad ædes ibant divini Ulyssis.
Telemachus autem seorsum profectus ad littus maris,
Manus lavans è cano mari, supplicavit Palladi,
" Audi me, qui heri deus advenisti ad domum meam,
" Et me in navi jussisti per obscurum pontum
" Reditum interrogaturum patris diù absentis
" Ire: hæc verò omnia dilapidant Achivi,
" Proci autem potissimùm malè superbientes.
Sic ait precatus: propè autem illum venit Pallas,
Mentori similis facta, tum corpore, tum etiam voce,
Et ipsum compellans verba alata dixit,
" Telemache, neque in posterum ignavus eris, neque stolidus;
" Siquidem tibi tui patris insitillata est indoles bona,

ΣΧΟΛΙΑ.

257. Λῦσεν δ' ἀγορὴν αἰψηρήν.] Ὡς λύει δεσμῶν τινός. Αἰψηρήν.] Ἀντὶ τοῦ αἰψηρᾶς. ὡς τὸ, Τότε μοὶ χάνοι εὐρεῖα χθών· ἀντὶ τοῦ εὐρύ. Αἰψηρὴν.] Ταχεῖαν.

258. Ἕκ.] Τὰ ἴδια.

260. Ἀπέρχεται.] Πόρρω. Θεοῦ.] Τῆς αἰγιαλοῦ.

262. Κλῦθί μοι.] Ὁ μὲν Τηλέμαχος ἁπλῶς φησὶν ὅτι ἐπικαλεῖται· ἀγνοεῖ δὲ, τίς ὢν φανεὶς αὐτῷ· ὁ δὲ Ποιητὴς, σύχνα Ἀθήνᾳ, φησί.

263. Ἠερόεντα πόντον.] Μέλανα, δηλονότι αἰεροῦ, ἢ βαθὺν, ἢ ἀναπεπταμένον, ἢ μέγαν, ἢ ἀπὸ τοῦ μόνον αἴρεσθαι ἐρᾶσθαι τοῖς πλέουσιν. Ἢ ἐπεὶ τὸ αἴρειν κωθωνᾶν ἐστιν εἰς τὸ ὕδωρ· ἢ ὅτι αἴρει ὁμοῦ ἡ θάλασσα τὴν χροιάν.

265. Διατρίβουσιν.] Ἐκλύουσι, δαπανῶσι, χρονίζουσιν, ἐμποδίζουσι, παρ' Ὁμήρῳ, Οὔτε ἀλφηστῆσι μητὲ γαίμοις.

266. Ὑπερηνορέοντες.] Ὑπερήφανοι, ἀλαζόνες.

267. Σχεδόθεν.] Πλησίον, ἐγγὺς, ἢ ἐγγόθεν.

270. Τηλέμαχ.] Πρὸς παῖδα δὲ μεγάλου. τὸ δὲ ἠδ' ὄπιθεν, ἀφυοπλικῶς, ὡς δεῖ τὸν σκληρύνειν ἐμφρόνως ἀλφηθεμένῳ. ἢ ὃ ὕστερον κακὸς ἔσῃ, ἤδη ἄφρων, εἰ Ὀδυσσέως παῖς τυγχάνεις, ὃς τὰ πατρῷα σωζῆς ἔχεις τὴ σύμβολον. Ὄπιθεν.] Ἐξ ὑστέρου. Κακὸς.] Δειλός. Ἔσσαι.] Ἔσῃ, γένῃ.

271. Ἐνήσατ'.] Ἔοικεν ἀρτῆσθαι τὰ ἀρχικὰ σπερματικῆς δυνάμεως. Ἐνήσατ'.] Ἔνεστι, πέφυκεν. Ἠΰ.] Ἀγαθόν.

NOTÆ IN SCHOLIA.

260. Ἀπέρχεται) Πόρρω. Θεοῦ) Αἰγιαλοῦ. Hæc ex MSto *GC.* Cùm verò Θεοῦ scribatur in *Scholio*, & in ipso *Eustathii* Textu, nolui hic, in Θῖνα vertere, licet ità *Textus* noster legat; cùm Θῖνι sit *Lectio* nihilo inferior. Θῖνα tamen *Florentina*, *Lovaniana*, *Hervagiana*, &c. *Stephanusque* legunt: at *Stephanus* certè debuit, Θινὶ saltem reponere inter *Var. Lect.* ob *Eustathii* reverentiam.

263. Ἠερόεντα πόντον) Quæ post βαθὺν, in hoc *Scholio* sequuntur, ex duobus MSS.

265. Διατρίβουσιν) Hoc *Scholion* ex iisdem MSS. quoniam verò etiam *Homero* ἀλφηστῆσι sonet κωλύσι, Addo ego, ἐμποδίζουσι, ὡς παρ' Ὁμήρῳ, Οὔτε ἀλφηστῆσι μητὲ γαίμοις, *Odyss. υ'.* v. 341. Ità *Hesych.* v. Διατρίβοιεν) Παρ' Ὁμήρῳ ἢ, ἀλφηστῆσιν, ἐμποδίζειν.

266. &c. ad 277. *inclusive* & 279. ad 284. In his omnibus *Scholiis*, quæ addita sunt Nova, vel Veteribus affuta, ea omnia ex duobus MSS. exceptis mox excipiendis; ut v. 273. ubi pro ἄλλα, ἄλλῃ, suppleo & emendo ex *Eustathio* & MS. *GC.* item *Aloysii* MS. si excipias in ubi κεδνὴ, malè, pro κεδνά. v. 279. Περιλείπουσιν) Ex *Aloysii* MSto περιλείπουσιν, ex MSto *GC*, ὑπερέπουσ supplevi, licet ibi male ὑπερήπυ. v. 281. Τοῦ Διός. Hoc in *Aloysii* MS. ut v. 280, Ἐλπωρὴ) Ἐλπὶς in MS. *GC.* non item in *Aloysii*. In genere autem dicendum, quod quæ prius, in hoc libro, obtine-

VARIÆ LECTIONES.

260. Ἀπέρχεται ἰὼν) *γρ.* ἀπέρχεται κιὼν *H. Steph.*
Ibid. Θῖνα) *γρ.* Θινὶ, MS. *GC.* & *Eustathii* Text.
262. Ὅ) *γρ.* Ὃς, *H. Steph.*

Οἷος ἐκεῖνος ἔλπω τελέσαι ἔργον τε ἔπος τε,
Οὔ τοι ἔπειθ' ἁλίη ὁδὸς ἔσσεται, οὐδ' ἀτέλεστος·
Εἰ δ' ὅ γε νείατός γ' ἐστὶ γόνος καὶ Πηνελοπείης,
Οὔ σέ γ' ἔπειτα ἔολπα τελευτήσειν, ἃ μενοινᾷς.
Παῦροι γάρ τοι παῖδες ὁμοῖοι πατρὶ πέλονται·
Οἱ πλέονες κακίους· παῦροι δέ τε πατρὸς ἀρείους.
Ἀλλ' ἐπεὶ οὐδ' ὄπιθεν κακὸς ἔσσεαι, οὐδ' ἀνόημων,
Οὐδέ σε πάγχυ γε μῆτις Ὀδυσσῆος τετραλέλοιπεν,
Ἐλπωρή τοι ἔπειτα τελευτῆσαι τάδε ἔργα.
Τῷ νῦν μητιόων μνῶ ἔα βουλήν τε νόον τε
Ἀφραδέων, ἐπεὶ οὔτι νοήμονες, οὐδὲ δίκαιοι·
Οὐδέ τι ἴσασιν θάνατον, καὶ κῆρα μέλαιναν,
Ὃς δή σφιν ταχέως ἐστὶν ἐπ' ἤματι πάντας ὀλέσσαι.
Σοὶ δ' ὁδὸς οὐκέτι δηρὸν ἀπέσσεται, ὃν σὺ μνωόμενος.
Τοῖος γάρ τοι ἑταῖρος ἐγὼ πατρώιός εἰμι,
Ὅς τοι νῆα θοὴν τελέω, καὶ ἅμ' ἕψομαι αὐτός.
Ἀλλὰ σὺ μὲν τοὶς δώμαθ' ἰὼν μνηστῆρσιν ὁμίλει,

" Qualis ille erat ad perficiendum opusque dictumque,
" Non sanè continuò vanum iter erit, neque imperfectum:
" Si verò non illius esses filius & Penelopes,
" Non sanè præterea sperarem te perfecturum esse, quæ moliris.
" Pauci enim filii similes patri sunt;
" Plerique pejores; pauci verò parentibus meliores.
" Sed quoniam neque in posterum ignavus eris: neque stolidus,
" Neque te penitùs intelligentia Ulyssis reliquit,
" Spes tibi deinceps est te perfecturum esse hæc opera.
" Ideò nunc procorum mitte consiliumque mentemque
" Insipientium; quoniam neutiquam prudentes, neque justi sunt,
" Neque ullo pacto sciunt mortem, & fatum nigrum,
" Quæ mors illis jam imminet, uno in die omnes perire.
" Tibi verò iter non amplius differetur, quod tu cupis:
" Talis enim tibi socius ego paternus sum,
" Qui tibi navem celerem parabo, & simul sequar ipse.
" Sed tu quidem domum vadens procis conversare,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

273. Οὔτοι ἔσεσθ' ἁλίη.] Ἁλίη ἡ ἀτέλεστος οὐκ ἄνευ ἀτιῶσεως λέγεται· ἔστιν δὲ ἡ ὁδὸς ἀφ' ἧς ἡ ἄλλα, ἁλίη, ὡς ἀφ' ἁλὸς ἁλιάστης τελεῖται· ἢ ἀπ' ὕδατος ὑχ ἁλίη ἔφη, τουτέστι ματαία καὶ κενή. οὐδ' ἀτέλεστος. Εἰ δὲ πατρώζεις, ἀγαθὸς ἔσῃ, καὶ ὁ μάτην ὀλιγώρεις· ἀπὸ μέλω πατρώζεις, ὡς ἡ δημηγορία σοῦ ἔδειξεν· ἔστιν ἄρα ἐπὶ σοὶ ἀγαθὴ ἐλπίς. ὁ δὲ Ποιητὴς τὸ χωλὸν ἐπεισάγει καὶ γνωμικὸν στηνόπτως, ὃ ἐστὶ πρὸς ἀφροσύνας παίδων φιλοσοφεῖ καὶ Ὀδυσσέως ἔπαινον.

274. Γόνος.] Γίννα, υἱός.

275. Τελευτήσειν.] Ἐς τέλος ἄξειν.

276. Παῦροι γάρ τοι παῖδες.] Τὸ κύριον ἐξ ἀφαιρέσεως. Παῦροι.] Ὀλίγοι.

277. Κακίους.] Χείρους, ἠλιτόνους. Ἀρείους.] Κρείττονας, βελτίους. Πατρὸς ἀρείους.] Ὁποῖος Ἡρακλῆς πρὸς Ἀμφιτρύωνα, Ἀχιλλεὺς, Ἕκτωρ.

279. Μῆτις.] Βουλὴ, γνώμη. Περιλέλοιπεν.] Καταλέλοιπεν, ὑστέρησε.

280. Ἐλπωρή.] Ἐλπίς.

281. Τῷ.] Διό.

282. Ἀφραδέων.] Ἀβούλων, ἀσυνέτων, ἀνοήτων. Νοήμονες.] Συνετοὶ, προνοητικοί. Οὔτε νοήμονες, οὔτε δίκαιοι.] Διαγωγιζόμενος Ὁμήρῳ, ὅτι ὁ ἄδικος οὐ σώφρων ἐστίν.

283. Οὐδέ τι ἴσασιν.] Διασκεῖ τὸ νοῆμον.

284. Ὃς δή σφιν ταχέως.] Ἀναφώνησις πρὸς μνηστῆρας πάνυ γοργή. Ἐπ' ἤματι.] Ἐπὶ μιᾷ ἡμέρᾳ. Ὀλέσσαι.] Ἀπολέσαι, διαφθεῖραι.

286. Ἑταῖρος.] Συνεργὸς, βοηθός.

287. Στελέω.] Ἐκπλεύσω ἑτοιμάσω.

288. Ὁμίλει.] Συναναστρέφου.

NOTÆ.

283. *Οὐδέ τι ἴσασιν θάνατον, καὶ κῆρα μέλαιναν, Ὃς καὶ σφιν ταχέως ἐστὶν* Nota *Transjectionem*, ὃς refertur ad remotius θάνατον, non ad propius, κῆρα μέλαιναν.

NOTÆ IN SCHOLIA

bant in *Impressi*, *Scholia*, ex *Eustathio* sunt, ut plurimùm, sumpta; ut cuivis patebit conferenti, præsertim ad v. 146. 151. 190. 237. 263. 270. 271. 277. 289. 300. 315. 346. 350. &c.

284. Ὃς δή σφιν ταχέως) Ἀναφώνησις &c. Περιπαφώνησις legerem; nisi & ita esset apud *Eustathium*. Quod sequitur ad hunc versum ex duobus MSS. ut illa ad v. 286, 287. Idem, ut diximus, dicendum de omnibus omninò *Scholiis*, quæ huc adjecta.

Ὅπλισα-

Ὁπλοστόν τ' ἤια, ἠ ἄγχεσιν ἄρσον ἅπαντα,
Οἶνον τ' ἀμφιφορῆϋσι, καὶ ἄλφιτα, μυελὸν ἀνδρῶν,
Δέρμασιν ἐν πυκινοῖσιν· ἐγὼ δ' ἀνὰ δῆμον ἑταίρους
Αἶψ' ἐθελοντῆρας συλλέξομαι· εἰσὶ γὰρ νῆες
Πολλαὶ ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ νέαι ἠδὲ παλαιαί.
Τάων μὴν τοι ἐγὼν ὀπόψομαι, ἥτις ἀρίστη·
Ὦκα δ' ἐφοπλίσσασθε σήσομεν εὐρέϊ πόντῳ.
Ὣς φάτ' Ἀθηναίη, κύρη Διὸς αἰγιόχοιο·
Τηλέμαχος παρέμεινεν, ἐπεὶ θεοῦ ἔκλυεν αὐδήν.
Βῆ δ' ἴμεν' εἰς δόμον, φίλον τετιημένος ἦτορ·
Εὗρε δ' ἔνδον μνηστῆρας ἀγήνορας ἐν μεγάροισιν
Αἶγας ἀνιέμενους, σίαλους δ' εὐοντας ἐν αὐλῇ.

" Apparaque viatica & vasis accommoda singula,
" Vinum in amphoris, & farinam, medullam hominum,
" Utribus in densis: ego verò per populum socios
" Statim voluntarios colligam: sunt etenim naves
" Multæ in circumfluâ Ithacâ novæ & veteres.
" Harum quidem ego dispiciam, quænam optima sit,
" Statimque armatam deducemus in latum mare.
Sic ait Pallas, filia Jovis; neque jam adhuc diù
Telemachus morabatur postquam deæ audivit vocem.
Festinabat verò ad domum ire, suo tristatus corde;
Invenit etenim procos superbos in ædibus,
Capras excoriantes, porcosque assantes in aula.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

289. Ὁπλιστόν τ' ἤια.] Ἑτοίμασον τὰ ἐφόδια. οἱ παλαιοὶ φασὶν, ὅτι ἤια κυρίως αἱ ἀσπίδες καλέσθωσαν, ἢ διὰ τὸ ἄβας ἐν στιναμοῖς, ἤγουν ἐν ὄρεσι τραχέσι, ἢ ἀπὸ Φερεκράτους, Γὴν γαστέρ' ἤιον κάχύδρων στεναγμούς. Ὁμήρου δὲ τὰ ἁπλῶς βρώματα. δηλοῖ δὲ καὶ τὰ εἰς ναῦν ἐπισήμιον. Ἄρσον ἅπαντα.] Γέμισον, ἐκ τοῦ παρεγκλιθέντος· ἄρσασα γὰρ τὸ πλησθεῖν τοῦ πληρωθῆναι. Ἄλλως, Ὁπλιστον.] Παρασκεύασον. Ἤια.] Νῦν τὰ εἰς τὸ ἴσιμον ἐφόδια· σημαίνει δὲ καὶ τὰ λέξις καὶ τὰ ἄχυρα, οἷον ἠμαῶτα τινάξω· ἐκ τοῦ ἀλευρα, Ἐν δὲ καὶ ἤια Καρύκῳ· ἐκ τοῦ Ἐπορεύομαι, Ἤια, πάντα ἡμῖν γενέσθω. Ἄρσον.] Ἅρμοσον· ἀντὶ τοῦ ἔμβαλε.

290. Ἀμφιφορεῦσι.] Κεραίοις ὅπου ἀμφορέων φορέσθων φερόμενοι, ὅ ἐστιν ἀμφωτοι, δίωτοι· ὡς ἀμφιδέξιος, ὁ ἐξ ἀμφοτέρων χειρῶν δεξιὸς. Ἄλλως, Ἀμφ. Φορεῖσιν.] Ἀμφορεῖσιν· ὁ δὲ ἀμφορεὺς εἶδος κεραμίου ἀμφάτου. Ἄλφιτα, μυελόν.] Ἄλευρον μυελοπειὰ, ἡτιοῦν.

291. Δέρμασιν ἐν πυκινοῖσιν.] Ἐν τοῖς περιττοῖς βυλαίοις.

292. Ἐθελοντῆρας.] Ἐθελοντὰς, ἑκουσίους.

293. Ἀμφιάλῳ.] Ἀμφιάλῳ οὔσῃ, ἢ περιῤῥεούσῃ θαλάσσαις παντοθεν.

295. Ἐφοπλίσασθε.] Παρασκευάσατε. Ἐνήσομεν.] Ἐμβαλοῦμεν.

297. Παρεμίμνεν.] Παρέμενεν.

298. Τετιημένος.] Ἀλυπημένος.

300. Αἶγας ἀνιεμένους.] Ἐκφορικὸν γεωργὸν δαπάνης τῶν μνηστήρων. Ἀνιεμένους.] Ἐκδέροντας, ἀπὸ τοῦ συρ-

Τ Æ.

quod *Anapæstus*, *Dactylus* & *Spondæus* sint Pedes τετρασχέτιοι & ἰσοδύναμοι. Quod ad hunc locum spectat, potest etiam *Media* Syllaba τοῦ ἤια *produci*; ut infra, v. 410. Δεῦτε, φίλοι, ἤια φερώμεθα. Et *Iliad.* ν'. v. 103. Θοῶν, παρδαλίων τε, λύκων τ' ἤια πίλνε. Licet eadem aliàs Syllaba *Brevis* sit, ut *Odyss.* μ'. v. 329. Ἀλλ' ὅτε δὴ νηὸς ἐξίφθιτα ἤια πάντα.

296. Ὣς φάτ' Ἀθηναίη) Ut mali exempli perniciem meliùs attendamus, sciendum, Ab uno fonte

S C H O L I A.

291. Δέρμασιν ἐν πυκινοῖσιν) Ἐν τοῖς περιττοῖς βυλαίοις. In MSS. Ἐν βυλαίτοις. In *Impressis* olim, licet extra ordinem, *viz.* v. 190. Ἐν πυκινοῖσιν) Ἐν περιττοῖς. Ex duobus ægrotantibus, Unum sanum dedi.

292. Vocem ἑκουσίους) Ex *Aloysio* addo.

293. Ἀμφιάλῳ) Hoc *Scholion* ex duobus MSS. hoc est ex utroque, quæ mirè concordare solent.

295. 297. 298. Ex utroque simul MSto.

300. Αἶγας ἀνιεμένους) Totum hoc *Scholion* ex

N O T Æ I N

289. Ὁπλιστόν τ' ἤια) Prior pars hujus *Scholii* ex *Eustathio*. Ab ἄλλως & deinceps, ex MSS. excepto, quod illum *Homeri* locum, quem MSS. *Medium* ponebant, ego *Ultimum* pono. quià in aliis duobus locis, ἤια *Nomen* erat, in hoc, *Verbum*.

290 Ἄλλως &c. ex utroque MSto, in quibus sequitur, Ἀλφίζα) Ἄλευρα. Μυελὸν ἀνδρῶν) Μυελοπειθῆτα τὰς ἀνδρας. Quæ tamen non addo, cùm *Impressa* satis bene se habeant.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

289. Ὁπλιστον) *scr.* Ὁπλιστον. *Lovanian.* Edit.

295. Ἐφοπλίσσασθε) *scr.* ἐφοπλίσασθε, *Lovan.* ut prius.

298. Βῆ δ' ἴμεναι) *scr.* βῆ δ' ἴέναι, *H. Steph.*

300. Αὐλῇ) *scr.* αὐγῇ, vid. *Iliad.* ε'. v. 206. *Odyss.* ξ'. v. 305.

Ἀντί-

Ἀντίνοος δ' ἰδὺς γελάσας κίε Τηλεμάχοιο·
Ἕν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε,
Τηλέμαχ' ὑφαγόρη, μθύος ἄχεΐε, μήτι τοὶ ἄλλο
Ἐν φρεσὶ κακὸν μελέτω ἔργον τὲ ἔπος τὲ,
Ἀλλὰ μάλ' ἐδτιέμθν κ) πινέμθν, ὡς τὸ πάρος πέρ.
Ταῦτα δέ τοι μάλα πάντα τελθτήσουσιν Ἀχαιοὶ,
Νῆα κ) ἐξαίτυς ἐρέτας, ἵνα θᾶσσον ἵκηαι
Ἐς Πύλον ἠγαθέην, μετ' ἀγαυῦ πατρὸς ἀκουήν.
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Ἀντίνο', ὄφρα εἰδῶ σε, κ) ἐν φρεσὶ μθν σὺ
Δαίνυθαί τ' ἀέκοντα, κ) εὐφραίνεαδ ἔκηλον.
Ἦ ὄχ ἄλις, ὡς τοπάροιθεν ἐκείρεε πολλὰ κ) ἐσθλὰ
Κτήματ' ἐμὰ, μνηστῆρες, ἐγὼ δ' ἔτι νήπιος ἦα;
Νῦν δ' ὅτε δὴ μέγας εἰμὶ, κ) ἄλλων μῦθον ἀκούων
Πυνθάνομαι, κ) δή μοι ἀέξε) ἔνδοθι θυμὸς,

Antinous autem ridens obviam venibat Telemacho;
Illumque manu apprehenſum affatus eſt & nomine compellavit,
" Telemache magniloque, animo indomite, nè tibi aliud
" In præcordiis malum ſit curæ vel opus vel verbum,
" Sed egregiè comede, & bibe, ut anteà:
" Iſta enim omniàd omnia perficient tibi Achivi,
" Navem, & electos remiges, ut ociùs venias
" Ad Pylum divinam, ad inclyti parentis famam.
Hunc rurſus Telemachus prudens contra alloquutus eſt,
" Antinoë, neutiquam licet cum vobis ſuperbis
" Convivari invitum, & lætari quietum.
" An non ſatis eſt, quòd antè quidem abſumpſiſtis eximia
" Bona mea, proci: ego autem infans eram?
" Nunc verò quando grandior ſum, & aliorum orationem audiens
" Percipio, & ſanè mihi intùs augeſcit animus,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

βαίνοντες· οἱ δ' κάτω ἧν τὸ ἄντα ἵεντες οἱ τοῖστοι. Σιάλους.] Σιτδυτὰς χοίρους. Ἐύοντας.] Ἐντεῦθεν τὸ ἐυθύτην, ἔνθα κ) ἐυθυντής. Ἔπ ᾗ τὸ μὲ εὖεν δρχαῖον, ἅπερ ἐπινοηθέντες ἐπ μανδᾶν ὕδατι ζέοντι. ὅθεν εὐσπε, ἑψησέτωσαν, ἐὸ ἐ χοῖρος εὖοντο. ἢ κ) ἐκ Πασιφάης, τὸ ἐπ ταχέων καυθέντων ἔδισμα, τὰς ἀνθρώπους ἀπεκτονότων. ἤτοι ὁ ἐξεπεκαυμένος ταχύς. Ἄλλως, Ἀντιρρήσις.] Ἀνατείνοντας δὲ τ κάτω μερῶν ἐπὶ τὸ ἄνω ἵλκοντας ἐ ἐκθέροντας, κάτωθεν ἀρξαμένους, ἢ ἀφ' πυρὸς ἱερωμένους. Σιάλους.] Λιπαρεῖς κ) εὐτραφεῖς χοίρους. Εὐόντας.] Περικαίοντας κ) φλογίζοντας.

301. Ἀντίνο' ἀλ' ἰδὺς γελάσας.] Ἱλαρώτερον τῷ πτοῖ τ Ἀντίνοον, ἢ καθὸ τῷ ἀγροῖκ. Ἰδύς.] Ἐπ' εὐθείας, ἀντίκρυς.

303. Μήτι τοὶ ἄλλο ἐν φρεσὶ.] Ταῦτα θυμῷ ἀπο-

τρέπων. τυφθῆν ἢ παρακελεύσει.

305. Ὡς τὸ πάρ πάρ.] Ἐπικρυπτεῖ τῷ μοίραιε, ὡς μίχθει μὲ ἄρτι ἀσωτδομένῃ, τῶν ἢ ἐξαίφνης, ὡς ἐ χολάζειν χαρὰ, πειρωμένη μεζαβάλλειδ. Ἰσως ἢ κ) ἐπικρυπτεῖ τῷ μοίραιε, ὡς μίχθει μὲ ἄρτι ἀσωτδομένῃ, τῶν ἢ ἐξαίφνης ὡς ἐ χολάζειν χαρὰ, πειρωμένη μεζαβάλλειδ.

306. Ταῦτα δέ τοι.] Λόγῳ εἰρωνικὸς ἀποτελδτῆς εἰς φῆμὸν· ἔτω ἢ ἀληθῶς ἀπίθα. Τελδτήσουσι.] Τελειώσουσι, πληρώσουσι.

307. Ἵκηαι.] Καταλάβοις.

311. Ἔκηλον.] Ἥσυχον.

312. Πολλὰ ἐ ἐσθλά.] Ποσῷ ἐ συιᾷ ἐπιδῦπται τὸ κακόν.

313. Ἦα.] Ἀντὶ ᾗ ἦν.

314. Μέγας εἰμί.] Ἀφελῶς εἴρηται. Καὶ ἄλλων μῦθον ἀκούων.] Διδακτικὴ ἅρα ἡ Φρόνησις.

315. Πυνθάνομαι.] Ἀντὶ ᾗ πυνθανόμενον ἀκούω.

N O T Æ.

Florentinæ Editionis fluxiſſe & derivatum eſſe in omnes ſequentes Editiones, Errorem, ὡς ἔφατ' Ἀθηναίης qui tamen per Verſum minimè ſtare poteſt, ſola *Cantabrigienſis* & *Oxonienſis* una, rectè legunt φατ'. *Ibid.* Οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν) Quare *Ultima* ᾗ ἔτι, producatur, antè τὸ δ'. vid. ad α'. v. 203.

312. Ἦ ὄχ ἄλις, ὡς τὸ πάροιθεν) Vid. ad α'. v. 298.

315. Καὶ δή μοι αἴξε) ἔνδοθι θυμὸς) *D. Luc.* c. 2. v. 52. Καὶ Ἰησοῦς ἐπεισκρῖε σοφίᾳ, κ) ἡλικίᾳ, κ) χάριτι παρὰ θεῷ κ) ἀνθρώποις.

NOTÆ IN SCHOLIA.

Euſtathio, excepto quòd minus accuratè deſcriptum ſit; ut ἐὖεν τὸ μανδᾶν ὕδατι ζέοντι, Lego ex *Euſtathio*, Ἔπ ᾗ τὸ μὲ εὖεν δρχαῖον, ἅπερ ἐπινοηθέντες ἐπ μανδᾶν &c. Ab Ἄλλως ad φλογίζοντας, ex duobus ſimul MSStis ſumpta, excepto, quòd κ) ante φλογίζοντας MS. GC. habeat, *Aloyſii* MS. non item.

301. Ἰδύς) Et hoc ex MSS.

305. Ὡς τοπάρ πάρ.) Ἐπικρυπτεῖ τῷ μοίραιε, ὡς μίχθει μὲ ἄρτι ἀσωτδομένῃ, in *Impreſſis*. Duo Vett. Codd. ἀσωτδομένῳ &c. At *Euſtathius*, fol. 1446. lin. 44. Ἴσως ᾗ κ) ἐπικρυπτεῖ τῷ μοίραιε, ὡς μίχθει μὲ ἄρτι ἔτι τοιᾶτα, ἐ ἀφελῶς ἀσωπωμένῳ· τῶν ᾗ αὖφνης ὡς ἐ χολάζειν χαρὰ πειρωμένη μεζαβάλλειδ.

306. Τελδτήσουσι &c. ex MSS. utroque.

315. Πυνθάνομαι) Hoc ex *Euſtathio* & olim; &c

VARIÆ LECTIONES.

305. Ἀλλὰ μάλ' ἐδτιέμεν) *Ge.* ἀλλά μοι ἐδτιάμεν, *H. Steph.*

Περήσω

Πειρήσω, ὥς κ' ὔμμι κακὰς ἐπὶ κῆρας ἰήλω,
Ἠὲ Πύλονδ' ἐλθὼν, ἢ αὐτῇ τῇδ' ἐνὶ δήμῳ.
Εἶμι μὴν, οὐδ' ἀλίη ὁδὸς ἔσται, λὺ ἀγορεύω,
Ἔμπορος· οὐ γὰρ νηὸς ἐπήβολος, οὐδ' ἐρεταίων
Γίνομαι, ὥς νύ τῳ ὔμμιν ἐείσατο κέρδιον εἶναι.
Ἦ ῥα, καὶ ἐκ χειρὸς χεῖρα σπάσεν Ἀντινόοιο
Ῥεῖα· μνηστῆρες δ' δόμον εὖ δαῖτα πένοντο.
Οἱ δ' ἐπελώθοθον καὶ ἐκερτόμεον ἐπέεσσιν.
Ὧδε δέ τις εἴπεσκε νέων ὑβριμοεργόντων,
Ἦ μάλα Τηλέμαχος φόνον ἡμῖν μερμηρίζει·

" Tentabo, ut vobis malum fatum inferam,
" Sive in Pylum profectus, aut hîc in hoc populo.
" Ibo sanè, neque vanum iter erit, quod dico,
" Vel nave conductâ; neque enim navis compos, neque remigum
" Sum; sic utique vobis videtur conducibilius esse.
Dixit, & ex manu manum avulsit Antinoi
Facilè: proci autem per domum convivium apparabant.
Hi vero cavillabantur & convitiabantur verbis,
Atque ita aliquis dicebat juvenum superborum,
" Enimverò Telemachus cædem nobis molitur:

ΣΧΟΛΙΑ.

Αἴξεται ἔνδοθι θυμός.] Αὐξανομένῳ γὰρ τῷ σώματι συναυξάνεται καὶ τὰ λογικῆς ψυχῆς αἱ δυνάμεις κατὰ Γαλλιώνα. Ἡσίοδος, Αὐξανομένῳ γὰρ τῷ σώματι, συναυξάνεται καὶ αἱ φρένες. πυκνὸς ἐπὶ ὀργῆς. ἤγειρε ἔμφυτον ὀδὴν θυμοῦ, καὶ μὴ ἀφῆκε τέλος ἀόργητον εἶναι. αὐξηθήσεται δὲ ὁ δυνάμει εἰς τὸ κατ' ἐνέργειαν. ὁ δὲ Σαρδανάπαλος, θυμὸν αἴξειν, τὸ φῶς ἐπιθυμίαν ζῆν.

316. Κακὰς ἐπὶ κῆρας ἰήλω.] Ἐπιτίμησον θυμῷ ἀσυβούλῃ ὁ λόγος ὅτι τῷ Τηλεμάχῳ πλουσίῳ μὲν ἦν εἰς Πύλον, οὐ πενόμενος δὲ τοιοῦτος.

319. Ἔμπορος.] Ἔμπορον ὁ Ποιητὴς τὸ ἀποτελὲς νεὼς ἐπιβαίνοντα λέγει, τὸ παρὰ τοῖς ὕστερον ἐπιβάτην, ὡς ἐμπόρων παρ' αὐτοῖς λεγομένων δὲ μεταβολίων, καὶ πραγματευτῶν. καὶ μάλιστα δὲ ἀφ' ἁλιέων πειρῶντος, ἐξ ὧν Ἀττικοὶ τὰς εἰς πᾶσι τελείοις καπηλείας, ἐπικάπους λέγουσιν· ἐπιβάπους δὲ, τὰς μοχθηράς. Ἐπήβολος.] Ἐπιτυχὴς, ἐγκρατής. ἀπὸ τῆς βολῆς, ἐξ ἧς βάλλειν. ὁ δὲ ἐν ἧς σκοπῷ τυγχάνειν, ὅθεν καὶ τὸ, Σὺ δ' οἷσι φρεσὶ βάλλεο σῇσιν, ἀντὶ δὲ ἐπιτυχῶς λάμβανε. ἐξ ἡ βυλὴ δὲ, οἷον βολή τις ἐστὶν. ὁθεν ἔφη, Σῇ δ' ἦλω βυλῇ Πελάμων πόλις εὐρυάγυια· ὡς εἰ ἔλεγε τοῖς ὅπλοις, ἐξ τοῖς σοῖς τόξοις ἐξ βέλεσι. λύσις ἐσπέθην, ἐξ τὸ, Ἡ δὲ Φειρὰς ἐπέβαλλεν ἐπειγομένη Διὸς ἔρνος· ὅτι δὲ λίθοι τὸ πόρρωθεν ἐπιβολὴν ποιούμενοι, ὅτι τυγχάνει τὸ Φειρῶν. ἔστι δὲ τῇ λέξει καὶ οἱ μετὰ Ὁμηρον κέχρηνται.

320. Ὡς νύ τῳ ὔμμιν ἐείσατο.] Τοῦτο ὑμῖν ἀφελιμώτερον εἶναι ἐφάνη, τὸ ἐμοὶ μὴ ἔχειν ἰδίαν ναῦν, ἀλλ' ἑτέραν λαμπλεῖν. οἱονεὶ λέγει· αὐτὶ ναυκλήρου, ἐπιβάτης δὲ ὑμῶν γένωμαι, τὰς τὰ ἐμοὶ καταλεπούσας ἄπαλα κτήματα.

321. Καὶ οὐκ χερός.] Ἡ δεξιὰ, μὴ ἐπιβέβλως ἅψηται τῆς χειρὸς, ἢ ὅτι γαλῶν ἥψατο ὁ Ἀντίνοος.

323. Ἐπιλοίσθιον.] Ὑβριζον· Λαίβη ἡ ἐν τῷ κοινῷ βόρεας, οἱονεὶ λαίβη, ἡ ἐν τῷ λαῷ ἐπιβαίνουσά τινι.

324. Ὧδε δέ τις εἴπεσκεν.] Μισεῖ τὰς μνηστῆρας· ὧν οἱ μὲν δεδίασιν, οἱ δὲ θαρραλεώτερον ἀφίκεσθαι.

NOTÆ.

319. Ἔμπορος.) Hæc vox quomodò accipienda, vid. *Salmas.* De Usuris, p. 422. *Ibid.* Ἐπιβάλος.)

NOTÆ IN SCHOLIA.

apertius atque latius, uti fit, apud eundem legitur. Quod mihi certè Argumentum est, Hæc ab illo desumi, non illum ex his suffurari, ut nonnulli malè statuunt (siquidem ità de *Scholiis* quoque in *Odysseam* statuant) nam & Auctores ipsos laudat *Eustathius*, quorum Nomina tantùm hæc *Scholia* memorant. Et quis jam *Aloysium Alemannum*, vel horum *Scholiorum* Auctorem sanus statuat, vel ab illo non visum & perlectum *Eustathium*; cùm *Aloysius* vix ampliùs Ducentis abhinc annis hæc *Scholia* descripsit? Videndum, quomodò alias tanta sit inter hæc & illa *Eustathii*, congruentia, quæ apparebit conferenti, innumeris in locis fuisse. Locum de *Sardanapalo* fusius explicat *Eustathius*, ibidem.

319. Ἔμπορος) In medio hujus *Scholii*, pro ἐξ, lego σῇσιν, ἀντὶ δὲ ἐπιτυχῶς λάμβανε. Ἐξ ἡ βυλὴ δὲ, οἷον βολή τις ἐστὶν. ὁθεν ἔφη, Σῇ δ' ἦλω βυλῇ Πελάμων πόλις εὐρυάγυια· ὡς εἰ ἔλεγε τοῖς ὅπλοις, ἐξ τοῖς σοῖς τόξοις ἐξ βέλεσι. λύσις ἐσπέθην, ἐξ τὸ, Ἡ δὲ Φειρὰς ἐπέβαλλεν ἐπειγομένη Διὸς ἔρνος· ὅτι δὲ λίθοι τὸ πόρρωθεν ἐπιβολὴν ποιούμενοι, ὅτι τυγχάνει τὸ Φειρῶν. ἔστι δὲ τῇ λέξει καὶ οἱ μετὰ Ὁμηρον κέχρηνται.

320. Ὡς νύ τῳ ὔμμιν ἐείσατο.) Τοῦτο ὑμῖν ἀφελιμώτερον εἶναι ἐφάνη, τὸ ἐμοὶ μὴ ἔχειν ἰδίαν ναῦν, ἀλλ' ἑτέραν λαμπλεῖν. οἱονεὶ λέγει· αὐτὶ ναυκλήρου, ἐπιβάτης δὲ ὑμῶν γένωμαι, τὰς τὰ ἐμοὶ καταλεπούσας ἄπαλα κτήματα.

321. Καὶ οὐκ χερός.) Ἡ δεξιὰ, μὴ ἐπιβέβλως ἅψηται τῆς χειρὸς, ἢ ὅτι γαλῶν ἥψατο ὁ Ἀντίνοος.

323. Ἐπιλοίσθιον.) Ὑβριζον· Λαίβη ἡ ἐν τῷ κοινῷ βόρεας, οἱονεὶ λαίβη, ἡ ἐν τῷ λαῷ ἐπιβαίνουσά τινι.

324. Ὧδε δέ τις εἴπεσκεν.) Μισεῖ τὰς μνηστῆρας· ὧν οἱ μὲν δεδίασιν, οἱ δὲ θαρραλεώτερον ἀφίκεσθαι.

VARIÆ LECTIONES.

320. Ὡς νύ τῳ) γρ. ὡς νύ που, *H. Steph.*

321. Χεῖρα σπάσεν) γρ. χεῖρ' ἔσπασεν.

323. Κερτόμεον) γρ. ἐκερτόμεον, *H. Steph.*

Ἦ τινας ἐκ Πύλου ἄξῃ ἀμύντορας ἠμαθόεντος,
Ἦ ὅγε καὶ Σπάρτηθεν· ἐπεὶ νύ οἱ ἔπλετο μῆνις·
Ἠὲ καὶ εἰς Ἐφύρην ἐθέλῃ πίειραν ἄρουραν
Ἐλθεῖν, ὄφρ' ἔνθεν θυμοφθόρα φάρμακ' ἐνείκῃ,
Ἐν δὲ βάλῃ κρητῆρι, καὶ ἡμέας πάντας ὀλέσσῃ.
Ἄλλος δ' αὖτ' εἴπεσκε νέων ὑπερθυμοφερόντων,
Τίς δ' οἶδ', εἴ κε καὶ αὐτὸς ἰὼν κοίλης ἐπὶ νηὸς,
Τῆλε φίλων ἀπόληται, ἀλώμενος, ὥς περ Ὀδυσσεύς;
Οὕτω κέν κε μᾶλλον ὀφέλλειεν πόνον ἄμμι·
Κτήματα γάρ κεν πάντα δασαίμεθα, οἰκία δ' αὖτε
Τύτθ μητέρι δοῖμεν ἔχειν, ἠδ' ὅτις ὁπυίοι.
Ὣς φάθ'· ὁ δ' ὑψόροφον θάλαμον κατεβήσατο πατρὸς
Εὐρὺν, ὅθι νητὸς χρυσὸς καὶ χαλκὸς ἔκειτο,
Εἵματά τ' ἐν κηλοῖσιν, ἅλις τ' ἐλαίου ἔλαιον.
Ἔν δὲ πίθοι οἴνοιο παλαιοῦ ἡδυπότοιο
Ἕστασαν, ἄκρητον θεῖον ποτὸν ἐντὸς ἔχοντες,
Ἑξείης ποτὶ τοῖχον ἀρηρότες· εἴποτ' Ὀδυσσεὺς

" Aut quosdam ex Pylo ducet auxiliatores arenosâ,
" Aut ipse etiam ex Spartâ: quandoquidem sane affectat vehementer:
" Aut & in Ephyram vult pinguem terram
" Proficisci; ut inde mortifera venena afferat,
" Injiciatque crateri, & nos omnes perdat.
Alius rursus dicebat juvenum superborum,
" Quis scit, an etiam ipse profectus cavâ in navi
" Longè ab amicis perierit, errans, ut Ulysses?
" Sic & magis augere poterit nobis laborem:
" Bona enim omnia divideremus, domum verò
" Illius matri daremus habendam, atque ei, qui *illam* duxerit.
Sic ajebat: ille vero *in* altè-cameratum Hypogæum descendit patris
Latum, ubi cumulatum aurum & æs jacebat,
Vestisque in cistis, abundéque odoriferum oleum.
Ibi vero dolia vini veteris dulcis
Stabant, purum, divinum potum intus habentia,
Ordine ad murum aptata: si quando Ulysses

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

326. Ἠμαθόεντος.] Ὅτι ἄμμαθος, ἡ ἐν τῇ πιδίῳ κόνις· ψάμμος δὲ, ἡ ἐπὶ θαλάσσης ἄμμος.

328. Εἰς Ἐφύρην.] Τὴν Θεσπρωτίαν, ἢ Κίχυρος μετωνομάσθη. Πίειραν.] Εὐδαίμονα.

329. Θυμοφθόρα.] Φθαρτικὰ λογισμοῦ καὶ αἱρετικὰ, κατὰ τοὺς Παλαιούς. Ἐνείκῃ.] Ἐμβάλῃ.

333. Ἀλώμενος.] Πλανώμενος.

334. Ὀφέλλειεν πόνον.] Αὐξήσῃ, αὐτὸν ἀσελγῆ, ὡς τύπτειν. τὶς δὲ ὁ πόνος, λέγει. Κτήματα γάρ κεν, εἰρωνικῶς· πῶς, τὴν μὲν τοῦ χάους σπουδήν.

337. Ὀδ' ὑψόροφον.] Ὑψηλόν· ἀπὸ τοῦ ἀνεπιβάλευτον.

Θάλαμον.] Τὸ ταμιεῖον.

338. Εὐρὺν.] Διὰ τὸ βαθὺν πλῆθον τοῦ Ὀδυσσέως. Νητὸς.] Σεσωρευμένος. Χρυσὸς καὶ χαλκὸς ἔκειτο.] Οἰκονομικὴ μέθοδος, διδάσκοντος τοὺς ποιητὰς τὰς οἰκοδεσπότας κειμήλια ἔχειν εἰς χρῆσιν τῷ οἰκείῳ.

339. Ἔν κηλοῖσι.] Κηλὸς, λάρναξ, κιβωτὸς, σορός. Εὐῶδες ἔλαιον.] Ἴσως μὲν τὸ τῆς ἐλαίας, εἰκὸς δὲ καὶ ἐσκευασθαι τιμιώτερον, οἷον τὸ ἔλεινον, σταμνύχιον.

341. Ἄκρητον.] Ἀμιγῆ.

342. Ποτὶ τοῖχον ἀρηρότες.] Ἵνα τὸ μέσον τοῦ θαλάμου εἴη ἄκως χρήσιμον.

N O T Æ.

337. Ὡς φάθ'· ὁ δ' ὑψόροφον) *Florentina* Editio, *Lovaniana*, *Romana*, *Stephaniana*, *Spondani*, *Oxoniensis*, *Cantabrigiensis*, φὰν legunt; φάντ' *Elzevir:* manifesto Errore, ut & φάτ' *Hervag. Castellion.* Omninò enim ante *Asperum* φάθ' legendum; *Plurale* autem non benè ad ἄμμε refertur, qui loqui dicitur v. 331. Cùm tamen ἄμμες sit quasi Nomen *Multitudinis*, & φὰν stare possit ob Quantitatem, committenda est *Var. Lectionibus.* *Ibid.* Καπβήσαιτο) Ità in omnibus Editionibus in hoc loco legitur; non, ut in aliis καταβήσαιτο.

338. Εὐρὺν, ἅλις νητὸς) *Ultima* Ῡ ὃν producitur, in *Cæsurâ*, ante *Liquidam.*

339. Ἐσθῆς τ' ἐν κηλοῖσιν) De voce κηλὸς, vid. ad θ'. v. 424. *Ibid.* Ἅλις τ' ἔλαιον) Τὸ ἅλις absolute hic ponitur, vid. *Eustath.* fol. 554. lin. 34. Aliàs ἄλις ἐλαίῳ.

NOTÆ IN SCHOLIA.

326. Ἠμαθόεντος) Hoc *Scholion* ex solo *Aloysio.*

328. Pro ἢ Νίχυρον, lego ἢ Κίχυρος, ex *Eustathio*, fol. 1448. lin. 33. quem tamen haud rectè capit *Scholiastes* noster.

VARIÆ LECTIONES.

326. Ἦ τινας ἐκ Πύλου ἄξει ἀμύντορας) γρ. Ἦ πινας ἐξῆς ἀμυνθρους ἐκ Πύλου, *Plutarch. Homeri* Vitâ.

327. Ἦ ὅγε καὶ Σπάρτηθεν) γρ. Ἦ νυ καὶ ἐκ Σπάρτηθεν. *Plutarch.* ibid.

337. Ὡς φάθ') γρ. ὣς φάν. Vid. Not. in *Textum.*

Οἴκαδε νοστήσειε, καὶ ἄλγεα πολλὰ μογήσας.
Κληῖσαι δ' ἔπεσαν σανίδες πυκινῶς ἀραρυῖαι,
Δικλίδες· ἐν δὲ γυνὴ ταμίη νύκτας τε καὶ ἦμαρ
Ἔσκεν, ἣ πάντ' ἐφύλασσε νόῳ πολυϊδρείῃσιν,
Εὐρύκλει', Ὦπος θυγάτηρ Πεισηνορίδαο·
Τὴν τότε Τηλέμαχος προσέφη, θάλαμόνδε καλέσας,
Μαῖ', ἄγε δή μοι οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσιν ἄφυσσον
Ἡδύν, ὅπις μετὰ τὸν λαρώτερος, ὃν σὺ φυλάσσεις,
Κείνου ἀϊομβρὴ τὸν κάμμορον εἰπὸν ἔλθοι
Διογενὴς Ὀδυσεύς, θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξας.
Δώδεκα δ' ἔμπλησον, καὶ πώμασιν ἄρσον ἅπαντας·
Ἐν δέ μοι ἄλφιτα χεῦσον ἐϋῤῥαφέεσσι δοκοῖσιν·
Εἴκοσι δ' ἔστω μέτρα μυληφάτου ἀλφίτου ἀκτῆς.

In patriam reverteretur, etiam dolores multos passus.
Obseratæ verò erant fores accuratè aptatæ,
Duplici-clave: intus etenim mulier custos noctesque diesque
Erat, quæ omnia asservabat mentis multâ-solertiâ,
Euryclea, Opis filia Pisenoridæ:
Hanc tunc Telemachus alloquutus est, in thalamum vocatam,
" Nutrix, age mihi vinum in amphoris hauri
" Suave, quod quidem pòst illud dulcius est, quod tu servas,
" Illum expectans infelicissimum; si quando venerit
" Generosus Ulysses, mortem & fatum evitans.
" Duodecim verò imple & operculis apta omnia:
" Mihi etiam farinam infunde benè-consutis utribus:
" Viginti autem sint mensuræ molitæ farinæ.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

344. Κληῖσαί.] Ἐπικεκλεισμέναι. Ἔπεσαν.] Ἐπῆσαν. Σανίδες.] Αἱ θύραι.

345. Δικλίδες.] Διχόθεν κλειόμεναι, ὀλυφοι.

346. Νόῳ πολυϊδρείῃσιν.] Πολυπειρίαις. Περίφρασις δὲ κεδνή.

349. Ἐν ἀμφιφορεῦσιν ἄφυσσον.] Ἐκ πίθου ἀπάντλησον εἰς ἀμφιφορεῖς.

350. Λαρώτερος.] Ἡδύτερος· ὅμοιον τῷ, Τηλέμαχ', ὅπως σεῖο κακοξεινώτερος ἄλλος· χρηστὸν δὲ ὑποφαίνει. ἐὰν γὰρ τὸν κάλλιστον, ἀλλὰ τὸν μετ' ἐκεῖνον δύνηται αἰτῆσαι τὸν προπύονθα τῷ πατρὶ φυλάσσει.

351. Κεῖνον ἀϊομβρὴ.] Νομίζουσι, ἐλπίζουσι, προσδοκῶσι.

353. Πώμασιν ἄρσον.] Πώμασον.

354. Χεῦσον.] Ἔμβαλε. Εὐῤῥαφέεσσιν.] Εὐσχίστοις. Δοκοῖσι.] Καμάραις, παρὰ τὸ χωρεῖν· θυλάκοις, φασκωλίοις. ἐχρῶντο γὰρ οἱ παλαιοὶ ὄρμοις, ἀντὶ σάκκων, εἰς ἀλφίτων φυλακήν, ἵνα μηδὲν ἐκεῖθεν ἀμφορῇ, στεγάσης τὰ πυκνότητι.

355. Εἴκοσι δ' ἔστω μέτρα.] Τὸ μέτρον ἐπί τι ξηρῶν, ἐπί τι ὑγρῶν λέγεται· ὡς ἐν τοῖς περὶ Κύκλωπος. Scholiastes, qui & hic Eustathium in compendium redigit, undè ὡς posui ante Κύκλωπος. Alludit ad Odyss. ι'. v. 209. ubi de Cyclope, Ἐν δ' ὄπας ἠμυλόν

N O T Æ.

344. Ἔπεσαν) Pro ἐπί ἔσαν, non à πίπτω.

346. Ἔσκεν, ἣ πάντ' ἐφύλασσε) In *Scansione* legendum, Ἔσκ', ἣ πάντ' ἐφύλασσε. Nam ab ἔσκε, *erat*, non ab ἔχε, *habuit*; quare ut Distinctio satis notetur, manet ἰδιογραφία, nec tamen, ut diximus, in *Scansione* notanda: verùm consideranda, quasi *Ultima* Syllaba reverà elideretur, & *Tenuis* in *Asperam* mutaretur. Male itaque Oxon. ἔσκ', ἡ, *Tenui* ante *Asperam*. Dicendum aliàs, quod stet *Amphimacer* in *Primo* loco, pro *Dactylo*, aut *Spondæo*, ut δ'. v. 485. Ταῦτα μὲν δὴ ἕτω, &c. item, σ'. v. 246. Πλείονές κεν μνηστῆρες &c.

350. Λαρώτερος) Pro λαρότερος, ut ὀἰζυρώτερος & κακοξεινώτερος. Vid. ad *Iliad.* ρ'. v. 446.

NOTÆ IN SCHOLIA.

344. Ἔπεσαν) Ἐπῆσαν. Hoc addo, nequis ἔπεσαν, pro ἔπεσον, capiat.

346. Νόῳ πολυϊδρείῃσι) Πολυπειρίαις, ex *Aloysio* solo. Τῇ κεδνῇ scribo ego, pro τὴν κεδνὴν, quæ vox est πρωτικὴ, & ipse *Eustathius*, qui horum *Scholiorum* Auctori, sive Auctoribus, Auctor erat præcipuus, ità fol. 1448. lin. 53. Ὁ δὲ περιφραστικὴ ἐμμετρία ἐστὶ τὴν κεδνὴν, τὴ κεδνὰ εἰδυῖα, καὶ πυκιμηδής· ἦν δ' ἡ ταμίη Εὐρύκλεια. Locum respicit, *Odyss.* α'. v. 438. ubi πυκιμηδὴς, de *Euryclea*.

VARIÆ LECTIONES.

346. Ἔσκεν, ἣ) γρ. ἔχ', ἥ. Malè Oxon. ἔσκ', ἡ, Vid. Not. in *Textum*.

350. Λαρώτερος) γρ. λαροώτατος, *Eustath.* in Textu & ad *Iliad.* fol. 1154. lin. 12. Vid. *Brevia Scholia*.

354. Χεῦσον) γρ. χεῦον, *Florent. Roman. H. Steph.* MS. GC. in *Scholiis*, at χεῦσον, *Seberus*, ex Vet. Exempl. & *Isaac. Casaubon.*

Αὐτὴ

Αὐτὴ δ' οἴη ἴσθι· τὰ δ' ἀθρόα πάντα τετύχθω.
Ἐσπέριός γ' ἐγὼν αἰσήσομαι, ὁππότε κεν δὴ
Μήτηρ εἰς ὑπερῷ' ἀναβῇ, κοίτοιο τε μέδηται.
Εἶμι γὰρ ἐς Σπάρτην τε καὶ ἐς Πύλον ἠμαθόεντα,
Νόστον πευσόμενος πατρὸς φίλου, ἤν που ἀκούσω.
Ὣς φάτο· κώκυσεν δ' ἁπαλὴ τροφὸς Εὐρύκλεια,
Καί ῥ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
Τίπτε δέ τοι, φίλε τέκνον, ἐνὶ φρεσὶ τῦτο νόημα
Ἔπλετο; πῇ δ' ἐθέλεις ἰέναι πολλὴν ἐπὶ γαῖαν,
Μῦνος ἐὼν ἀγαπητός; ὁ δ' ὤλετο τηλόθι πάτρης
Διογενὴς Ὀδυσεύς, ἀλλογνώτῳ ἐνὶ δήμῳ
Οἱ δέ τοι αὐτίκ' ἰόντι κακὰ φρασσονται ὀπίσσω,
Ὡς κε δόλῳ φθίῃς, τάδε δ' αὐτοὶ πάντα δάσωνται.
Ἀλλὰ μέν' αὖθ', ἐπὶ σοῖσι καθήμενος· οὐδέ τί σε χρὴ
Πόντον ἔπ' ἀτρύγετον κακὰ πάσχειν, οὐδ' ἀλάλησθαι.
Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Θάρσει, μαῖ'· ἐπεὶ ἦ τι ἄνευ θεοῦ ἧδε γε βουλή·
Ἀλλ' ὄμοσον, μὴ μητρὶ φίλῃ τάδε μυθήσασθαι
Πέμπτῃ γ' ὅτ' ἂν ἐνδεκάτη τε δυωδεκάτη τε γένηται,

" Ipsa quoque sola scias: hæc autem maturata sint omnia;
" Sub noctem enim accipiam, quando certè jam
" Mater ad cœnaculum conscenderit, & lecti curam habuerit.
" Vado enim ad Spartam & Pylum arenosam,
" Reditum interrogaturus patris chari, si cubi audiero.
Sic dixit, ejulavit verò chara nutrix Euryclea,
Et quidem lugens, verba alata dixit,
" Cur verò tibi, chare fili, in mente hæc sententia
" Est? Quonam vis ire multam per terram,
" Solus, cùm sis dilectus? Is verò periit longè à patriâ terrâ
" Generosus Ulysses, ignoto in populo:
" Et hi tibi statim profecto mala machinabuntur posthac
" Ut dolo pereas, atque hæc ipsi omnia dividant.
" Sed mane hic, apud tuos sedens; neutiquam te oportet
" Per pontum indomitum mala pati, neque errare.
Hanc rursus Telemachus prudens contra loquutus est,
" Confide, nutrix: quia non absque deo hoc consilium est:
" Sed jura, non matri charæ te hæc dicturam,
" Priusquam undecimáque duodecimáque *dies* aderit,

ΣΧΟΛΙΑ.

ἐπὶ πᾶσιν ἐρωτᾷ, ὡς ὁ τοῖς πᾶσι Κύκλωψ. Μυληφάτην.] Τῆς ἐκ μύλης καταμωμένης. Ἀκτῆς.] Δωρεᾶς, ἢ ἐξ κλασμοῦ, παρὸ τὸ κλᾶν ἢ ἀκτῆς, ἤτοι σιταγωγῆς, τροφῆς.

357. Αἰρήσομαι.] Λήψομαι.

361. Κώκυσεν.] Θρηνητικῶς ἐβόησεν.

363. Τίπτε δέ τοι, φίλε τέκνον.] Φίλε υἱέ· πυκνὰ γὰρ ἀπεθάλω τὸν νόημα τὸ τροφός.

364. Ἔπλετο.] Ἐπῆλθεν. Ἰέναι.] Πορεύεσθαι.

365. Ἀγαπητός.] Περισπᾶται.

366. Ἀλλογνώτῳ.] Ἄλλοις, καὶ οὐχ ἡμῖν, γνωσομένῳ, ἢ ἄλλοις γνωτῇ, ἢ καὶ γένει οἰκείῳ. Ἵν' ἂν ἀλλογνώτῳ, καὶ τὸ ἄγνωστον πάντα.

367. Οἱ δέ τοι αὐτίκ' ἰόντι.] Προαναφώνησις· τῦτο γὰρ ἐγένετο. Ἰόντι.] Πορευθέντι.

369. Ἀλλὰ μέν' αὖθ'.] Τὸ αὐτὸ νόημα καὶ πρὸς Ἀντινόην ἐλέχθη, δυσμενῶς μᾶλλον τοι.

370. Πόντον ἔπ' ἀτρύγετον.] Ἀναζεπόντιον, ἢ ἄκαρπον. Ἀλαλῆσθαι.] Πλανᾶσθαι.

374. Γένηται.] Ἔλθῃ ἡμέρα.

NOTÆ.

367. Φράσσονται)) Ità cum gemino σ'. scribo, *Metri* causâ: *Florentin. Lovanian. Hervagian. Roman. Elzevirian.* φράσονται, malè. *H. Stephan.* φράζονται, ità *Spondan.* ità *Oxon.* & *Castellion.*

369. Ἀλλὰ μέν')) Pro μέν, omninò scribendum, ut *Florentin. H. Stephan. Castellion.* & *Oxon.* τὸ μὲν *Elzevirianum* nihili est.

NOTÆ IN SCHOLIA.

σας, οὐδαμοῦ ἀνὰ ἔκθεσιν μίτρα. Hæc *Eustathius* apertius & plenius; *Scholiastes* noster, sive potius *Eustathii* compilator, suo more, contractiùs.

361. Κώκυσεν)) Hoc ex *Aloysio*; ut & *Scholion*, v. 364. ubi tamen Ἰέναι &c. ex GC. solo.

365. Ἀγαπητὸς) Περισπᾶται, ex *Aloysio* solo.

367. Οἱ δέ τοι αὐτίκ' ἰόντι)) Προαναφώνησις. Ità pro Ἀναφώνησις, vid. ad v. 284. *Ibid.* Ἰόντι)) Πορευθέντι, MS. *Aloysii.*

370. Πόντον &c. ex *Aloysii* MSto.

VARIÆ LECTIONES.

367. Φράσσονται)) χρ. φράζονται)), *H. Steph.* 369. Μέν')) Malè, μὲν, in nonnullis. *Ibid.* Σοῖσι)) χρ. τοῖσι, *Steph.*

Ἦ αὐτὼ ποθέσαι, ᾗ ἀφορμηθέντος ἀκῦσαι·
Ὡς ἂν μὴ κλαίουσα χρὼ ᾗδος καλὸν ἰάπτῃ.
Ὣς ἄρ' ἔφη· γενὺς ᾗ θεῶν μέγαν ὅρκον ἀπώμνυ.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ὄμοσέν τε, τελεύτησέν τε τὸν ὅρκον,
Αὐτίκ' ἔπειτά οἱ οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσιν ἄφυσεν,
Ἐν δέ οἱ ἄλφιτα χεῦεν ἐϋῤῥαφέεσσι δοροῖσιν.
Τηλέμαχος δ' ἐς δῶματ' ἰὼν μνηστῆρσιν ὁμίλει.
Ἔνθ' αὖ ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Τηλεμάχῳ δ' εἰκυῖα πόλιν ἄγετο πάντη,
Καί ῥα ἑκάστῳ φωτὶ παριταμένη φάτο μῦθον·
Ἑσπερίους δ' ἐπὶ νῆα θοὴν ἀγερέσθαι ἀνώγει.
Ἦδ' αὖτε Φρονίοιο Νοήμονα φαίδιμον υἱὸν
Ἤιτεε νῆα θοὴν· ὁ δέ οἱ πρόφρων ὑπεδέκλο.
Δύσετό τ' ἠέλιος, σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί.
Καὶ τότε νῆα θοὴν ἄλαδ' εἵρυσε, πάντα δ' ἐν αὐτῇ
Ὅπλ' ἐπόθει, τά τε νῆες ἐύστελμοι φορέουσιν.

" Aut ipsa desideret, & me solvisse resciverit;
" Videlicet nè flens pulchrum corpus lædat.
Sic loquutus est; anus verò deorum magnum juramentum juravit.
Cæterum postquam juravit, pertecitque jusjurandum,
Statim postea illi vinum in amphoris hausit;
Farinam etiam illi infudit benè-consutis in utribus.
Telemachus verò domum ingressus cum procis versabatur.
Tum rursus alia cogitavit dea cæsia Minerva,
Telemacho enim assimulata urbem obibat,
Et singulis viris astans dicebat sermonem:
Sub noctem verò ad navem celerem congregari jussit.
Ipsa rursus Phronii Noëmona clarum filium
Rogabat navem celerem; ille verò ipsi lubens promisit.
Occiditque sol, obumbrabantúrque omnes viæ.
Et tunc navem celerem in mare protraxit, omniáque in ipsâ
Arma posuit, quæ naves benè tabulatæ ferunt.

ΣΧΟΛΙΑ.

375. Ἦ αὐτὼ ποθέσαι.] Ἔδει, φησὶν αὐτὴ ποθέσαι· ὁ δὲ ὡσανεὶ ἠχμαλώτισε, λέγει τὼ δὲ φησὶν ἐπιῤῥήματος δύναμιν. Ποθέσαι.] Ζητῆσαι. Ἀφορμηθέντος.] Ἐξελθόντος.

376. Ἰάπτῃ.] Διαφθείρῃ, παρὰ τὸ ἴον· ὄψιν, καὶ τὸ, Αἰδὶ ᾗσίαψεν.

377. Ἀπώμνυ.] Ἀπεφαντικῶς, ἢ ἑαυτοῦ τὸ ἐπώμνυ.

378. Ὀμόσσέ τε.] Ὀμόσαι μέν, τὸ εἰπεῖν θεῖόν τι ὄνομα, οἷον νὴ τὸν Ἑρμῆν, καὶ τὰς Ἐλευσινίας θεάς. Τελεύτησέν τε τὸν ὅρκον.] Τὸ ἀποδοῦναι τὸν εὔορκον λόγον, οἷον ποιήσω τόδε, ἢ ὃ ποιήσω.

383. Τηλεμάχῳ δ'] εἰκυῖα.] Αἰσθήσεται, ὡς ἔκαστος τῶν Ἰθακησίων τῷ δὲ νέῳ δημηγορίαν εἰς νεῶν φέρων, καὶ τὸν δὲ βασιλέως ἀνειδωλοποιούμενον παῖδα, οἷον παρ' αὐτοῖς ἰσάμενον, ἢ κελεύων δίκαια ἐκείνου εἰπεῖν, ἢ αἰτήσασθαι, ἀμοῦνα μὲ ὃ ῥᾳδίως, ἀφ' τὸ εὐειδωλοῦς δ' ὄργυ, νῆα ὃ δοῦναι λογίζοντας, καὶ αὐτῶν τινας εἰς ἐρέτας ἀσφοστηδὸν ἐγγυᾶσθαι. Εἰκυῖα.] Ὁμοία.

386. Φρονίοιο Νοήμονα.] Ἀσεῖας ὠνομαζοπιποίηκεν. πάντας γὰρ ἐκεῖνος νῆα ὑπέχειν, ὁμοῦ καὶ τὰς μνηστῆρας ἀφραδεῖς καὶ ἀνοήμονας ἐπὶ τοῖς μίνυσιν.

387. Πρόφρων.] Ἑτοίμως. Ὑπέδεκτο.] Ὑπέσχετο.

388. Σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί.] Ἡ γὰρ νὺξ, σκιὰ γῆς. Σκιόωντο.] Ἐσκιοποιοῦντο. Ἀγυιαί.] Τὰ ἀμφοδα, αἱ ὁδοί. Σπεύχες Ἀθηναῖοι, ἀγυιὰς Ἀργεῖοι καλοῦσιν.

389. Εἵρυσε.] Καθείλκυσεν.

390. Ὅπλ' ἐπόθει.] Τὰ σκεύη τὰ νηός. Εὐστελμοι.] Εὐσκεύαστοι. Λέγει δὲ ἐπιτηδείως τὰς ναῦς, στέλμασι γὰρ τὰ νεῶν σανιδώματα.

NOTÆ.

377. Ὡς ἄρ' ἔφη· γενὺς ᾗ θεῶν μέγαν ὅρκον ἀπώμνυ) Ita pro Veteri γενῦς, μονοσυλλάβῳ, διευκλάβως lego γενὺς, vel γενὺς, utroq; enim modò scribitur. Διαλυσις enim.

385. Ἀγερέσθαι) Ita pro ἀγέρεσθαι scribo, *Aoristi* 2.

388. Δύσετο) Aliàs δύσατο, ut suprà, v. 337. Καπεδήσατο.

NOTÆ IN SCHOLIA.

275. Quæ addita ad finem, à ποθέσαι, ad ἐξελθόντος, ex eodem *Aloysio:*

383. Εἰκυῖα) Ὁμοία, *Aloysius.*

386. Φρονίοιο Νοήμονος) Ὠνομαζοπιποίηκεν, *Aloysius* ut *Impressi.* Ὠνομαζοπιποίητα, MS. GC.

388. Quæ post σκιὰ γῆς sequuntur, ex MSS. ut & illud *Vetus* Scholion, Σπεύχες Ἀθηναῖοι, ἀγυιὰς Ἀργεῖοι καλοῦσιν.

389. Εἵρυσε) Καθείλκυσεν, ex duobus MSS.

390. Ab εὐστελμοι — ad σανιδώματα, *inclusivè*, ex utroque MSto.

VARIÆ LECTIONES.

377. Γενῦς) γρ. γενὺς, & γενῦς. Vid. Not. in *Textum.*

388. Δύσετο) γρ. δύσατο. Vid. ad α'. v. 330. & ad η'. v. 289. Δύσετό τ') γρ. δύσετο δ'.

Στῆσε δ'

Στῆσε δ' ἐπ' ἐχαλκῆς λιμένος· θοὶ δ' ἑταῖροι
Ἀθρόοι ἠγερέθοντο· θεὰ δ' ὤτρυνεν ἕκαστον.
Ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Βῆ δ' ἴμεν' ἐς δόμον δ' Ὀδυσῆος θείοιο·
Ἔνθα μιν ἡδείῃσιν ἐπὶ γλυκὺν ὕπνον ἔχυτο,
Πλάζε δὲ πίνοντας· χειρῶν δ' ἔκβαλλε κύπελλα.
Οἱ δ' εὖδειν ἄρνυντο κατ' ἄστυ· αὐτὴ δ' ἄρ' ἔπι δίῃ
Εἶπε, ἑπεὶ σφισιν ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἔπιπλεν.
Αὐτὰρ Τηλέμαχον προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Ἐκπροκαλεσαμένη μεγάρων θυαμεταόντων,
Μέντορι εἰδομένη ἠμὲν δέμας ἠδὲ καὶ αὐδήν,
Τηλέμαχ', ἤδη μοί τοι ἐϋκνήμιδες ἑταῖροι
Εἵαται ἐπήρετμοι, τοὶ σοὶ προθυμίδες ὄρμην,
Ἀλλ' ἴομεν, μὴ δηθὰ διατρίβωμεν ὁδοῖο.
Ὣς ἄρα φωνήσασ' ἡγήσατο Παλλὰς Ἀθήνη
Καρπαλίμως· ὄπιθεν δ' ἕπετ' ἴχνια βαίνε θεοῖο.
Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἠδὲ θάλασσαν,
Εὗρον ἔπειθ' ἐπὶ θινὶ καρηκομόωντας ἑταίρους·
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειφ' ἱερὴ ἰς Τηλεμάχοιο,
Δεῦτε, φίλοι, ἤια φέρωμεθα· πάντα γὰρ ἤδη

Statuit verò in extremitate portûs;
circùm autem eximii socii
Frequentes congregabantur; dea verò concitabat singulos.
Tunc alia cogitavit dea cæsia Minerva,
Festinavit ire ad domum Ulyssis divini.
Hic procis dulcem somnum injecit;
Disturbavit autem bibentes, è manibus verò excussit pocula.
Illi itaque dormitum festinabant in urbem, neque amplius
Sedebant, postquam ipsis somnus palpebris incidit.
Cæterùm Telemachum alloquuta est cæsia Minerva,
Evocatum ex ædibus benè-habitantis,
Mentori similis facta, tum corpore tum voce,
" Telemache, jam dudum tibi parati socii
" Assident remigio, tuum expectantes nutum:
" Sed eamus, nè diutiùs differamus iter.
Sic certè locuta præcessit Pallas Minerva
Subitò; ille continuò ad vestigia sequutus est dex.
Cæterùm postquam ad navem pervenerunt atque mare,
Invenerunt postea ad littus comatos socios.
Hos verò interfatus est divus Telemachus,
" Venite, amici, viatica repetamus; omnia enim jam

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

391. Ἐπ' ἐχαλκῆς.] Ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆ λιμένι, μεθ' ὃ ἡ θάλασσα. Ἑκατιῆ.] Τῇ πλωτῇ μέρει. Ἑταῖροι.] Οἱ σύμπλοοι, ἢ συνανδρες.

395. Ὕπνον ἔχυτο.] Τὸ ὑγρὸν τῆ ὕπνῳ δηλοῖ.

396. Πλάζε δὲ πίνοντας.] Παρεπλάνα τῆ ἐγκρατείᾳ. Πλανᾶσθαι δὲ παραφορεῖν ἐποίησεν. Χειρῶν δὲ ἐκβαλλε κύπελλα.] Ἀδυνατισῶν, ἀφ' τ ὕπνου.

398. Ἐπὶ βλεφάροισιν ἔπιπλεν.] Βαρὺ ὕπνῳ δηλοῖ, παχὺ τὰ βλέφαρα κλείοντας.

400. Ἐκπροκαλεσαμένη.] Ἔξω καλέσασα.

402. Ἐϋκνήμιδες.] Κατὰ μετάληψιν, προσκειται, εὖ ὡπλισμένοι τὰ πρὸς τ πολεμον.

403. Ἐπήρετμοι.] Ἐπίκωποι, ἕτοιμοι ἐρέσσειν. Προθυμίδες.] Προσδεχόμενοι.

404. Διατρίβωμεν.] Ἐκλύωμεν, περίλκωμεν.

406. Μετ' ἴχνια βαίνε θεοῖο.] Εὐσεβεῖ σχέσει.

407. Κατήλυθον.] Κατῆλθον.

409. Ἰς.] Βία.

410. Δεῦτε, φίλοι.] Δημαγωγικῶς, εὐκαίρως κολακεύει. Ἤια.] Ἐφόδια.

N O T Æ.

397. Οὐδ' ἄρ' ἔπι δίῃ) De δ'. ecstatico, Vid. ad α'. v. 203.

410. Δεῦτε, φίλοι, ἤια φερώμεθα) De *Mediâ* Syllabâ Vocis ἤια productâ, vid. ad v. 289.

NOTÆ IN SCHOLIA.

391. Ἐχαλκῆ.] Hæc ad συνανδρες, ex utroque MSto, excepto, quòd *Aloysii*, ταῦτα, GC. συνταῦτα.

396. Πλανᾶσθαι δὲ παραφορεῖν ἐποίησεν, ex MS. GC. solo.

400. Ἐκπροκαλεσαμένη.) Ἔξω καλέσασα. Hoc ex utroque; mirè enim in multis concordant.

402. Ἐϋκνήμιδες.) Hoc *Scholion* ex utroque MSto, excepto, quòd vox προσκειται deest in *Aloysio*.

403. Ἐπήρετμοι.) Pro ἑτοίμοσιν, vel πρίσσειν, lego ἐρέσσειν. Προθυμίδες.) Προσδεχόμενοι, ex utroque MSto, ut etiam *Scholia*, 404. 407. 411. 415. 419.

409. Ἰς.) Βία, MS. *Aloysii*.

410. Δεῦτε, φίλοι.) In fine hujus *Scholii*, addo, ex *Aloysii* MSto. Ἤια.) Ἐφόδια.

VARIÆ LECTIONES.

391. Ἐχαλκῆς.) γρ. ἐχαλκῇ, τῇ πλωτῇ μέρει, MS. GC. Idem MS. *Scholia Aloysii Alem.*

403. Πολυδέγμενοι.) γρ. προσδέγμενοι, MSS. GC. & *Aloysii*. Vid. Not. in *Scholia*.

Ἀθρῷ· σὺ μεγάῳ· μήτηρ δ' ἐμὴ ὄπι πέπυσται,
Οὐδ' ἄλλαι δμωαί, μία δ' οἴη μῦθον ἄκουσεν.
Ὣς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο· τοὶ δ' ἅμ' ἕποντο.
Οἱ δ' ἅμα πάντα φέροντες, ἐϋσταθμῳ ἐπὶ νηΐ
Κάτθεσαν, ὡς ἐκέλευσεν Ὀδυσσῆος φίλος υἱός.
Ἂν δ' ἄρα Τηλέμαχος νηὸς βαῖν', ἦρχε δ' Ἀθήνη,
Νηῒ δ' ὑπὸ πρύμνῃ κατ' ἄρ' ἕζετο· ἄγχι δ' ἄρ' αὐτῆς
Ἕζετο Τηλέμαχος· τοὶ δὲ πρυμνήσι' ἔλυσαν.
Ἂν δὲ καὶ αὐτοὶ βάντες, ἐπὶ κληῖσι κάθιζον.
Τοῖσιν δ' ἴκμενον ἧκεν ἰὴ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Ἀκραῆ, ζέφυρον, κελάδοντ' ἐπὶ οἴνοπα πόντον.
Τηλέμαχος δ' ἑτάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσεν
Ὁπλων ἅπτεσθ'· τοὶ δ' ὀτρύνοντι ἄκουσαν,
Ἰξὺν δ' εἰλάπινον κοίλης ἔντοσθε μεσόδμης
Στῆσαν ἀείραντες· κτύπει δὲ πρητόνοισιν ἔδησαν,

" Maturata ſunt in ædibus: mater verò neutiquam ſcit,
" Neque aliæ ancillæ; unica ſola rem audivit.
Sic certè loquutus præceſſit, hi ſimul ſequebantur.
Ipſi vero ſimul omnia portantes benè tabulatam in navem
Depoſuerunt, quomodo præceperat Ulyſſis charus filius:
Telemachus vero navem conſcendit, prævitque Minerva,
Et in Navis puppe conſedit, propéque eam
Sedebat Telemachus: ipſi verò retinacula ſolvebant,
Etiam ipſi aſcendentes per tranſtra ſederunt.
His vero ſecundum ventum miſit cæſia Minerva,
Vividum Zephyrum, reſonantem per obſcurum pontum.
Telemachus interim ſocios hortatus juſſit
Rudentes tractare; hi verò adhortantem audiverunt,
Malum itaque abiegnum cavam intra baſem, *vel* modium,
Conſtituerunt elevantes, rudentibúſque colligârunt,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

411. Πέπυσμ.] Ἤκουσεν.

412. Μία σὺ οἴη.] Λεληθότως, ἀπέῤῥητον αὐτοῖς ποιοῦσι τὴν πρᾶξιν ἔσεσθαι, ἵνα μηδὲ αὐτοὶ ἐξεύρωσι πού.

415. Κάτθεσαν.] Κατέθηκαν.

416. Νηὸς βαῖν.] Ἐπὶ νηός.

417. Νηῒ δ' ὑπὸ πρύμνῃ.] Ἀντὶ δὲ τοῦ πρύμνῃ· ὡς ἐν Ἰλιάδι. Νηῒ δ' ὑπὸ πρύμνῃ ἔναρε βροτόεσσα Δόλωνα.

418. Πρυμνήσια.] Τὰ πείσματα.

419. Κληῖσι.] Ταῖς ναυπηγικαῖς καθέδραις. Κάθιζον.] Ἐκαθέζοντο.

420. Ἴκμενον.] Ὑγρὸν, παρὰ τὸ ἰκμάδα· ἢ τὸ φορὸν, καὶ εἰς τὸ ἱκέσθαι ἐπιτήδειον, οἱονεὶ ἱκόμενον· ἵκμενον, οὖσαν ὑγρὸν· καὶ ἀλλαχοῦ, Ἀνέμων μῶλον ὑγρὸν αἰόντων. ἢ τὸ ἱκνεῖσθαι καὶ φέρεσθαι ποιοῦσα. Ἰὴ γλαυκῶπις Ἀθήνη.] Ἡ καλὸν τοῖς ναυτίλοις ἐμπειρία ἢ φρόνησις, ἣ χρησάμενοι ἔπλευσαν.

421. Ἀκραῆ ζέφυρον.] Ἐπιτήδειον, ἄκρως πνέοντα κατὰ τὴν χρείαν, ἤτοι πλέον, ἢτ' ἐλαττον· ἢ τὸ μὴ κεκραμένον. καὶ ἀκεραίως ζέφυρον. τινὲς εὐκραῆ. Ἄκμας, Ἀκραῆ.] Ἄκρως πνέοντα, ἢ αὐτάρκως. Κελάδοντ' ἐπὶ οἴνοπα πόντον.] Ἤτοι ἠχοῦντα καὶ τὴν θάλασσαν τὸν ἄνεμον· ἢ καὶ τὸ κελάδοντα πάντα, πνέοντα. Κελάδοντα.] Ἐπιθετον δὲ πόντου, ὅθεν καὶ οἱ παλαιοὶ Ἐγκέλαδον ἵππον τοῦ Ποσειδῶνος παραδιδόασιν.

424. Ἰξὺν τ' εἰλάπινον.] Τὸν ἐξ ἐλάτης γεγονότα. Μεσόδμης.] Τῆς λανὸς λάγνη, εἰς ἣν ἐμβαίνειν ὁ ἱστός. Ἔστι δὲ μέση δὲ πλοίου, κοίλῳ τόπῳ. Ἔντοσθε μεσόδμης.] Μεσόδμη, ἡ ὁπὴ, δι' ἧς ὁ ἱστὸς εἴσεισι, παρὰ τὸ εἰς μέσα τῆς νηὸς διέδυσθαι.

425. Ἀείραντες.] Ἐπάραντες. Πρητόνοισι.] Σχοινίοις, οἷ ὧν ὁ ἱστὸς ἀποδεσμεῖται, ὡς ἂν ἔχῃ βεβαίως ἵστασθαι· οἱ δὲ παλαιοὶ, κάλωας, ἀπὸ δὲ καρχησίου εἰς πρῷραν καὶ πρύμναν ἀμφοτέρωθεν.

N O T Æ.

417. Νηῒ δ' ὑπὸ πρύμνῃ) Appoſitio, ut *Virgil.* Æn. l. 1. v. 690. *Laticem Lyæum.*

424. Μεσόδμης) Illa Cavitas, in quam Mali baſis inſeritur; *Modium* vocat *Iſidorus. Iſaac. Caſaubon.* manu ſuâ notavit ad locum. Aliàs dicitur *ἰσπέδη*, *μό.* v. 51.

NOTÆ IN SCHOLIA.

420. Ἴκμενον) Nihil omnino hujus *Scholii* habet *Aloyſii* MS. excepto. Τὸν ἱκνεῖσθαι καὶ φέρεσθαι ποιοῦντα. MS. *GC.* addit, ἢ διὰ ὑγρὸν καὶ ἁπαλόν. Vocem priorem Codd. *Impreſſi* agnoſcunt.

421. Ἄκμας, Ἀκραῆ) Ἄκρως πνέοντα &c. uſque ad πόντον, πνέοντα, ex utriſque ſimul MSS. excepto, quòd inibi πόντον πλέοντα, malè; quare emendamus.

424. Ἰξὺν τ' εἰλάπινον) Hoc *Scholion*, ad κοίλῳ τόπῳ, *incluſivè*, ex duobus paritèr MSS. In fine *Impreſſorum* διδεσθαι, emendo in διέδυσθαι, ex *Euſtath.*

425. Ἀείραντες) Ἐπάραντες, ex MSS. Πρητόνοισι) Τοῖς ἀπὸ δὲ καρχησίου εἰς πρῷραν καὶ πρύμναν ἀμφοτέρωθεν καλοῖς, eadem MSS. Verùm *Impreſſis* eadem Mens; nihil itaque muto.

VARIÆ LECTIONES.

421. Ἀκραῆ) γρ. εὐκραῆ. *Brevia Scholia.*

Ἕλκον δ' ἱστία λευκὰ εὐῤῥέπεσοι βοείοις.
Ἔπρησεν δ' ἄνεμος μέσον ἱστίον· ἀμφὶ δὲ κῦμα
Στείρῃ πορφύρεον μεγάλ' ἴαχε, νηὸς ἰούσης·
Ἦϊε δ' ἔθειν κῦμα ἀλεγπρήσουσα κέλευθον·
Δησάμενοι δ' ἄρα ὅπλα θοὴν ἀνὰ νῆα μέλαιναν,
Στήσαντο κρητῆρας ἐπισφέας οἴνοιο·
Λείβον δ' ἀθανάτοισι θεοῖς αἰειγενέτῃσιν,
Ἐκ πάντων δὲ μάλιστα Διὸς γλαυκώπιδι κούρῃ.
Παννυχίη μὲν ῥ' ἧγε καὶ ἠῶ πεῖρε κέλευθον.

Traxeruntque vela alba benè tortis loris,
Inflavit verò ventus in medium velum: circàque fluctus
Carinam purpureus insonabat, nave euntem.
Illa currebat per fluctus sulcans iter.
Cùm ligarent igitur rudentes celerem per navem nigram,
Constituerunt crateras plenas vini;
Libabantque diis immortalibus sempiternis;
Ex omnibus autem potissimùm Jovis glaucis-oculis filiæ.
Per totam noctem quidem illa & diem trajiciebat iter.

ΣΧΟΛΙΑ.

426. Εὐῤῥέπεσοι.] Εὐμεγαλάκτοις, εὐκλώστοις, καλῶς εἰργασμένοις. Βοείοις.] Χρήσιμα ἀρχαίας ἐστὶ, καθ' ἃ καὶ νῦν οἱ ῥᾶπται τὰς πύρας ὁρμλικῇ, φακῶν ὁρμαασι, ἢ ἄλλοις τισὶ τοιούτοις, τῷ δὲ χοινίκων χρείαν ἀναπληροῦσι. Βοίας καὶ βοείᾳ, λέγει τὰς ἐκ βοείων ἱμάντας καλωνας. Ἄλλως, Βοείοις.] Τοῖς ἱμᾶσιν· ὑπερον ὃ οἱ καλοὶ ἐπενόησαν.

427. Ἔπρησεν δ' ἄνεμος.] Πνεῦμα ἐπλήρωσεν, ἐκόλπωσεν, ἐφύσησεν· ὅθεν καὶ ὁ πρηστήρ.

428. Στείρῃ.] Τῇ πρῴρᾳ, ἀφ' τὸ πρῶτον εἶναι. Πορφύρεον.] Μέλαν. Νηὸς ἰούσης.] Πορθουμένης. Ἴαχεν.] Ἤχησεν, ὀνοματοποιΐα.

429. Διαπρήσσουσα.] Διαπερῶσα.

430. Δησάμενοι.] Δήσαντες.

431. Ἐπισφέας.] Πλήρεις μέχρι στόφανης ἐκ χείλεως· ἄνω παρὰ τὸ, Κρητῆρας ἐπισταθὲν ποτοῖο.

433. Διὸς γλαυκώπιδι κούρῃ.] Τῇ Ἀθηνᾷ.

434. Παννυχίη.] Διὰ πάσης νυκτός. Ἠῶ.] Τὸν ἀφ' ἡμέρας καιρὸν εἶπε, τυτίσι τῷ ἡμέραν. Ἄλλως. Ἠῶ.] Τῷ μεταξὺ νυκτός τε καὶ ἀνατολῆς ὥραν· ὤφειλε δὲ εἰπεῖν, ἠώ. Πεῖρε.] Διεπέρα, διήρχετο. Εἴθιν καὶ τὸ Ἀλεγεινά τε κύματα πείρων.

NOTÆ.

430. Στήσαντο κρητῆρας ἐπισφέας οἴνοιο) *Ultima* Σ ἐπισφέας producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis*; ut nihil dicam, de præcedenti & sequenti *Acuto*. Vid. ad α'. v. 147.

NOTÆ IN SCHOLIA.

426. Εὐῤῥέπεσοι) Post εὐκλώστοις, addo ex utroque MS. καλῶς εἰργασμένοις.

427. 428. 431. 433. Quicquid his in locis, additum, immutatum, aut innovatum, in *Scholiis*, id omne ex prædictis MSS.

434. Παννυχίη) Διὰ πάσης νυκτός. Ἠῶ) Τὸν ἀφ' ἡμέρας καιρὸν εἶπε, τυτίσι, τῷ ἡμέραν, ità utrumque MS. quæ ut dextrè capiantur, ἡμέρα in Priori loco exponitur *Dies*, in Posteriori *Tempus-matutinum*. In sequentibus, post διεπέρα, addo, διήρχετο, ex duobus MSS. nec tot piget Repetitiones facere, ut *Fidem* & *Diligentiam* nostram Orbi Literato comprobemus.

VARIÆ LECTIONES.

428. Πορφύρεον) γρ. πορφύρεον. Vid. Not. in *Textum*, ad ξ'. v. 16. & *Var. Lect.* ad *Iliad.* α'. v. 482.

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ
ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Γ'.

Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Γ.

ΤΗλέμαχον ἐλθόντα σὺν Ἀθηνᾷ ξενίζει Νέστωρ· καὶ διηγεῖται αὐτῷ τὰ συμβεβηκότα τοῖς Ἕλλησι, καὶ ἃ ἀπέπλευσε ἀπὸ Τροίας· πυθόμενος δὲ τὰ περὶ τὰς μνηστῆρας, καὶ γνωρίσας τὸν Ἀθηνᾶν ἀπιοῦσαν, θυσίαν αὐτῇ ἐπιτελεῖ. Λαβὼν δὲ ὁ Τηλέμαχος ἅρμα σὺν Πεισιστράτῳ Νέστορος υἱεῖ, εἰς Σπάρτην ἀπαίρει· νυκτὸς δὲ ἐπιγενομένης, ξενίζονται παρὰ Διοκλεῖ τῷ Φηραίῳ.

Ἄλλη Ὑπόθεσις.

ΤΗλέμαχος εἰς Πύλον καθέρχεται, ἅμα τῇ Ἀθηνᾷ τῷ Μέντορος μορφῇ, καταλαμβάνει τοὺς Πυλίους θυσίαν ταύρων ἐπιτελοῦντας τῷ Ποσειδῶνι· καί τι περὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ πυθόμενος, ἐπύθετο παρὰ Ἰλιακῶν διηγημάτων· μὴ τοῦτο δὲ ἦν Ἀθηνᾶ τὸ ὁρατὴ μορφῇ ἐπιπλέουσα· ὁ δὲ Νέστωρ θυσίαν αὐτῇ συντελέσας, τόν τε Τηλέμαχον ἅμα τῷ υἱεῖ Πεισιστράτῳ εἰς Λακεδαίμονα ἀποπέμπει.

Ἐπιγραφαί.

Ἄφιξις Τηλεμάχου εἰς Πύλον.

Ἄλλως.

Τὰ τοῦ Πύλου.

Ἄλλως.

Γάμῳ τότε Νέστωρ δίκτο, συνῶρτο δὲ οἱ υἷες, θυσίη δὲ ἔπλη. LIB. III.

Ἦ Ἠέλιος δ' ἀνόρουσε, λιπὼν περικαλλέα λίμνην,
Οὐρανὸν ἐς πολύχαλκον, ἵν' ἀθανάτοισι φαείνῃ,
Καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν·
Οἱ δὲ Πύλον, Νηλῆος ἐϋκτίμενον πτολίεθρον,
Ἷξον· τοὶ δ' ἐπὶ θῖνα θαλάσσης ἱερὰ ῥέζον,
Ταύρους παμμέλανας Ἐνοσίχθονι κυανοχαίτῃ.

SOL verò surrexit, relicto pulchro lacu, i.e. Oceano,
Cœlum in firmum, ut immortalibus illuceferet,
Et mortalibus hominibus super almam terram:
Illi utique ad Pylum, Nelei benè-ædificatum oppidum,
Pervenerunt: ipsi autem in littore maris sacra faciebant,
Tauros omninò-nigros Neptuno cæruleâ-cæsarie:

ΣΧΟΛΙΑ.

1. Ἀνόρουσεν.] Ἀνώρμησεν. Λίμνην.] Νῦν, τὸν ὠκεανόν.
2. Πολύχαλκον.] Ἰσχυρὸν, στερεόν. Φαείνῃ.] Φαίνῃ, λάμπῃ.
3. Ζείδωρον.] Τὴν τὰ ζῶα ζωὴν δωρουμένην.
5. Ἷξον.] Ἀφίκοντο, ἦλθον. Ῥέζον.] Ἔπραττον, ἔθυον.
6. Ταύρους παμμέλανας.] Ταύρους μὲν, διὰ τὸ βίαιον τῆς θαλάσσης· μέλανας δὲ, διὰ τὴν χρόαν ἣν ὑδατος τὴν ἐν βάθει. Ἐνοσίχθονι.] Τὸν Ποσειδῶνα τὸν κινοῦντα

NOTÆ.

V. 5. Ἷξον) Vid. quæ ad *Iliad.* α'. v. 773. 6. Ταύρους ἐνοσίχθονι) *Virgil.* Æn. l. 3. v. 119. *Taurum Neptuno.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

V. 2. Φαείνῃ) Φαίνῃ, λάμπῃ. MSS. *Gonvillo-Caisense* & *Aloysii Alemanni.*
6. Μέλανας) Lego ità, pro *corrupto* μέλαινας. Κυανοχαίτῃ) Μελανότειχι. Ità Duo MSS. prædicta, & *Hesych.* Κυανοχαίτης) Μελανόθριξ. Quare, pro μελανοχρῶτι, in *Impressis*, μελανότειχι lego.

VARIÆ LECTIONES.

V. 2. Φαείνῃ) χ. φανείη.

Ἐγγέα

Ἐννέα δ' ἕδραι ἔσαν, πεντηκόσιοι δ' ἐν ἑκάστῃ
Εἵατο, ἠ πρόχνιο ἑκάστοθι ἐννέα ταύρους.
Ἔνθ' οἱ σπλάχν' ἐπάσαντο, θεὸν δ' ἐπὶ μηρία καῖον.
Οἱ δ' ἰθὺς καθόρμησε, ἰδ' ἱστία νηὸς εἴσης
Στεῖλαν ἀείραντες, τλὼ δ' ὥρμισαν· ἐκ δ' ἔβαν αὐτοί,
Ἐκ δ' ἄρα Τηλέμαχος νηὸς βαῖν'· ἦρχε δ' Ἀθήνη·
Τὸν πρότερη προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Τηλέμαχ', ἠ μήν σε χρὴ ἔτ' αἰδῶς ἠδ' ἠδαώς,
Τέκνα γὰρ ἠ πόντον ἐπέπλως, ὄφρα πύθηαι
Πατρὸς, ὅπη κύθη γαῖα, ἠ ὅντινα πότμον ἐπέσπεν.
Ἀλλ' ἄγε νῦν ἰθὺς κίε Νέστορα ἱπποδάμοιο·
Εἰδόμεν, ἥντινα μῆτιν ἐνὶ στήθεσι κέκευθε.
Λίσσεσθαι δέ μιν αὐτόν, ὅπως νημερτέα εἴπῃ·
Ψεῦδος δ' οὐκ ἐρέει· μάλα γὰρ πεπνυμένός ἐστι.
Τλήσετ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦδα,
Μέντορ, πῶς τ' ἄρ' ἴω, πῶς τ' ἄρ' προσπτύξομαι αὐτόν;
Οὐδέ τί πω μύθοισι πεπείρημαι πυκινοῖσιν·
Αἰδὼς δ' αὖ, νέον ἄνδρα γεραίτερον ἐξερέεσθαι.
Τόνδ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Τηλέμαχ', ἄλλα μὲν αὐτὸς ἐνὶ φρεσὶ σῇσι νοήσεις,

Novem quidem sedilia erant, quingentique in singulis
Sedebant, & præbebant singulis novem boves:
Hic illi viscera gustârunt, deoque coxas incendebant.
Hi autem rectà *portum* subibant, atque vela navis æquatæ
Contrahebant tollentes, illamque firmârunt; ipsi verò egressi sunt.
Ergo Telemachus navi exivit, præibâque Pallas:
Illum prior alloquuta est dea cæsia Minerva,
" *Telemache*, minimè te decet ampliùs pudor nè tantillum quidem;
" Ideò enim & pontum pernavigâsti, ut perconteris
" De Patre, ubi occultet terra, & quodnam fatum consequutus sit.
" Verùm agè nunc rectà vade ad Nestorem equorum-domitorem:
" Videamus, quodnam consilium in præcordiis celat.
" Precare verò ipsum, ut vera dicat:
" Mendacium tamen non dicet; valde enim prudens est,
Hanc rursus Telemachus prudens contrà alloquutus est,
" Mentor, quo pacto accedam, quo pacto salutabo ipsum?
" Neque unquam sermonum experimentum habeo prudentium:
" Pudor verò, juvenem virum seniorem interrogare.
Hunc rursus alloquuta est dea cæsia Minerva,
" Telemache, alia quidem in mente tuâ perspicies,

ΣΧΟΛΙΑ.

τλὼ γῆν· ἔτοσις γρ. ἡ κίνησις. Χθὼν ὁ, ἡ γῆ· δοκεῖσι γὰρ οἱ σεισμοὶ ἐξ αὐτῆ εἶναι. Κυανοχαίτης.] Μελανότειχος.

7. Ἐννέα ἕδραι ἦσαν.] Ἐννέα στιχίδια ἦν τῆ πόλιων, ἀφ' τὸ συνεκάπολιν εἶναι τλὼ Πύλον.

8. Εἵατο.] Ἦντο. Πρόχνιο.] Περιέχοντο, παρεῖχον, ἢ καπῖζον, ἐπὶ τῆ σφάξαι. Ἑκάστοθι.] Ἑκάστοτε, ἐφ' ἑκάστης.

9. Ἔνθ' οἱ.] Αὐτίκα ἔτοι. Ἐπάσαντο.] Ἐγεύσαντο.

10. Εἴσης.] Ἴσης καθὰ τὰς τοίχους.

11. Στεῖλαν.] Συνέστειλαν· Ἔκ δ' ἔβαν.] Ἐξέβησαν δῆ.

12. Βαῖνε.] Ἐξέβαινεν.

13. Τὸν πρότερη) Nonnulli Codd. hunc Versum non habent, inquit Dr. *Scattergood*; de quo mihi nondum liquet.

14. Ἔτ' αἰδῶς.] Ἔπ αἰδεῖσθαι.

15. Ἐπίπλως.] Ἐπλεύσας.

16. Κύθη.] Κεύθῃ, κρύπτῃ, ἢ ἔκρυψεν. Ἐπέσπεν.] Ἐπλήρωσεν.

18. Εἰδόμεν.] Γνῶμεν, μαθῶμεν. Μῆτιν.] Βουλὴ, γνώμην.

22. Ἴω.] Πορεύσῶ, προσπτύξομαι, προσταιρίσομαι, προσαγορεύσω, φιλοφρονήσομαι.

23. Πεπείρημαι.] Ῥητορικὸς εἰμὶ· οὐκ ἠσκημαι λόγοις. Πυκινοῖς.] Συνετοῖς, σώφροσιν.

24. Γεραίτερον.] Παλαιότερον. Ἐξερέεσθαι.] Ἐπερωτᾶν.

NOTÆ.

13. Τὸν πρότερη) Nonnulli Codd. hunc Versum non habent, inquit Dr. *Scattergood*; de quo mihi nondum liquet.

26. Τηλέμαχ', ἄλλα μὲν αὐτὸς) Hunc locum egregiè ornat explicatque *Meric. Casaubon.* Tractatu, De *Enthusiasmo*, p. 189. *Ἱλαρὸς* apertè Hierocl. Epist. 146. *M. Antoninus*, πὸς τ' θεῶν ἐπιμνησεις ἐ μηνυσὶ διδασκαλίας vocat. Vid. *Max. Tyr.* §. 26.

NOTÆ IN SCHOLIA.

8. Εἵατο) Ἦντο, MS.

22. Περσταιρίσομαι) Lego, ut recte MS. GC. Male προσταιρήσομαι, *Aldus.* & *Impress.*

VARIÆ LECTIONES.

9. Ἔνθ' οἱ σπλάχν' ἐπάσαντο) γρ. ἐνθ' οἱ σπλάγχνα πάσαντο. *H Stephan.*

18. Ἥντινα) γρ. ἥπιαν.

Ἄλλα ἢ κ' αὐτὸς δαίμων ὑποθήσετο· αὐτὸς γὰρ οἶός
Οὔ σε θεῶν ἀέκητι γενέσθαι τε τραφέμεν τε.
Ὣς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο Παλλὰς Ἀθήνη
Καρπαλίμως· ὁ δ' ἕπετο μετ' ἴχνια βαίνε θεοῖο·
Ἷξον δ' ἐς Πυλίων ἀνδρῶν ἄγυιάν τε καὶ ἕδρας.
Ἔνθ' ἄρα Νέστωρ ἧστο σὺν υἱάσιν· ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
Δαῖτ' ἐντυνόμενοι, κρέα ὤπτων, ἄλλα δ' ἔπειρον.
Οἵ θ', ὡς ἐν ξείνοις ἴδον, ἀθρόοι ἦλθον ἅπαντες,
Χερσίν τ' ἠσπάζοντο, καὶ ἑδριάασθαι ἄνωγον.
Πρῶτος Νεστορίδης Πεισίστρατος ἐγγύθεν ἐλθὼν
Ἀμφοτέρων ἕλε χεῖρα, καὶ ἵδρυσεν, παρὰ δαιτὶ,
Κώεσιν ἐν μαλακοῖσιν, ἐπὶ ψαμάθοις ἁλίῃσι,
Πάρ τε κασιγνήτῳ Θρασυμήδεϊ καὶ πατέρι ᾧ.
Δῶκε δ' ἄρα σπλάγχνων μοίρας, ἐν δ' οἶνον ἔχυτε
Χρυσέῳ ἐν δέπαϊ· δειδισκόμενος δ' ἠ προσηύδα
Παλλάδ' Ἀθηναίην κούρην Διὸς αἰγιόχοιο,
Εὔχεο νῦν, ὦ ξεῖνε, Ποσειδάωνι ἄνακτι·
Τῷ γὰρ καὶ δαίτης ἐπιτήδε δεῦρο μολόντες.
Αὐτὰρ ἐπὴν σπείσῃς τε καὶ εὔξεαι, ἣ θέμις ἐστὶ,
Δὸς καὶ τῷ ἔπειτα δέπας μελιηδέος οἴνου
Σπεῖσαι· ἐπεὶ καὶ τῶν οἴομαι ἀθανάτοισιν
Εὔχεσθαι· πάντες δὲ θεῶν κατέουσ' ἄνθρωποι·
Ἀλλὰ νεώτερός ἐστιν, ὁμηλικίη δ' ἐμοὶ αὐτῷ·
Τὴνεκά τοι πρότερος δώσω χρύσειον ἄλεισον.
Ὣς εἰπὼν, ἐν χερσὶ πάλ δέπας ἡδέος οἴνου,

" Alia vero & deus suggeret; non enim puto,
" Te, diis invitis, natumque esse nutritumque.
Sic quidem loquuta præcessit Pallas Minerva
Celeritèr; ille verò continuò pòst vestigia incedebat deæ:
Venerunt itaque in Pyliorum virorum congregationem & sedilia.
Hìc sanè Nestor sedebat cum filiis: circumque socii
Convivium apparantes, carnes assabant, aliasque transfigebant.
Illi igitur, ut hospites viderunt, conferti venerunt omnes,
Manibusque prehensabant, & considere jussérunt.
Primus Nestorides Pisistratus propè accedens,
Utrorumque prehendit manum, & collocavit ad epulum
Pellibus in mollibus super arenas marinas,
Juxtáque fratrem Thrasymedem, & patrem suum.
Præbuit autem viscerum partes, infundebárque vinum
Aureo in poculo, propinansque allocutus est
Palladem Minervam filiam Jovis,

" Supplica nunc, ô hospes, Neptuno regi;
" Hujus enim dapium participes estis huc venientes.
" Cæterùm postquam libaveris & supplicaveris, ut decens est,
" Da & huic deinde poculum dulcis vini
" Libare: quoniam etiam hunc puto immortalibus
" Supplicare: omnes enim diis indigent homines:
" Sed junior est, ætate similis mihi ipsi;
" Propterea tibi priori dabo aureum poculum.
Sic loquutus in manibus posuit poculum dulcis vini:

ΣΧΟΛΙΑ.

27. Ὑποθήσεται.] Ὑποβαλὴ.
28. Αἰκηλὰ.] Ἀβουλίᾳ, παρὰ γνώμῃσι. Γενέσθαι.] Γεννηθῆναι.
31. Ἷξον.] Ἀφίκοντο, ἦλθον. Ἕδρας.] Τὰ συνέδρια.
33. Ἐντυνόμενοι.] Παρασκευάζομενοι. Ἔπειρον.] Περιέπειρον, ὑπῆγον, ὅ ἐστι διέτρεγίνησαν.
37. Ἵδρυσεν,] Ἐκάθισεν.
38. Κώεσι.] Κωδίοις, δέρμασι παρβάτων. Ἁλίῃσι.] Θαλασσίαις.
40. Μοίρας.] Μερίδας. Δειδισκόμενος.] Δεξιούμενος, φιλοφρονούμενος.
44. Δαίτης.] Εὐωχίας. Μολόντες.] Ἐλθόντες.
45. Σπείσῃς.] Θύσῃς. Ἠπήσατε.] Ἐπιτύχετε, σωτηρίαν.
49. Ὁμηλικίη.] Ὁμηλικίᾳ, σωματικιώτης.
50. Πρότερος.] Πρώτῳ. Ἄλεισον.] Ἔκπωμα ἐκτετορνευμένον, οἷον εὐάλιον ὑπάρχον, ἢ πλακτὸν, ὃν ἔστιν ἅλις πιεῖν.

NOTÆ IN SCHOLIA.

33. Ἐνῆεσαν) Pro *corrupto* ἐνήρυον lego, ipsis licet MSS. cum *Impressis* refragantibus. Ità enim *Hesych.* Ἔπειρεν) Ἐνεῖεν. Ἐνῆεσαν enim & ἐνεῖεσαν, ab ἐνείω.

VARIÆ LECTIONES.

28. Τὰ τραφέμεν τὰ) *sc.* τετραφέμεν τὰ, *H. Steph.*
33. Κρία ὤπτων, ἄλλα δ' ἔπειρον) *sc.* κρία τ' ὤπτων, ἄλλα τ' ἔπειρον, *Florentin.*

Χαῖρε

Χαῖρε δ' Ἀθηναίη πεπνυμένῳ ἀνδρὶ δικαίῳ,
Οὕνεκά οἱ προτέρῃ δῶκε ῥέξασιν ἄλεισον·
Αὐτίκα δ' εὔχετο πολλὰ Ποσειδάωνι ἄνακτι,
Κλῦθι, Ποσείδαον γαιήοχε, μηδὲ μεγήρῃς
Ἡμῖν εὐχομένοισι τελευτῆσαι τάδε ἔργα.
Νέστορι μὲν πρώτιστα καὶ υἱάσι κῦδος ὄπαζε,
Αὐτὰρ ἔπειτ' ἄλλοισι δίδε χαρίεσσαν ἀμοιβὴν,
Σύμπασιν Πυλίοισιν, ἀγακλειτῆς ἑκατόμβης.
Δὸς δ' ἔπι Τηλέμαχον καὶ ἐμὲ πρήξαντα νέεσθαι,
Οὕνεκα δεῦρ' ἱκόμεσθα θοῇ σὺν νηῒ μελαίνῃ.
Ὣς ἄρ' ἐπεὶ ἠρᾶτο, καὶ αὐτὴ πάντα τελεύτα,
Δῶκε δὲ Τηλεμάχῳ καλὸν δέπας ἀμφικύπελλον.
Ὡς δ' αὔτως ἠρᾶτο Ὀδυσῆϊ φίλῳ υἱός.
Οἱ δ' ἐπεὶ ὤπτησαν κρέ' ὑπέρτερα καὶ ἐρύσαντο,
Μοίρας δασσάμενοι, δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
Νῦν δὴ χάλλιόν ἐστι μεταλλῆσαι καὶ ἐρέσθαι,
Ξείνους, οἵ τινές εἰσιν, ἐπεὶ τάρπησαν ἐδωδῆς.
Ὦ ξεῖνοι, τίνες ἐστέ; πόθεν πλεῖθ' ὑγρὰ κέλευθα;
Ἦ τι κατ' πρῆξιν, ἢ μαψιδίως ἀλάλησθε,
Οἷά τε λῃστῆρες ὑπεὶρ ἅλα; τοί γ' ἀλόωνται

Gavisa est autem Pallas propter prudentem virum justum,
Eò quòd ipsi priori præbuerit aureum poculum.
Statimque supplicavit multa Neptuno regi,
" Audi, Neptune, terram-continens, neque invideas
" Nobis supplicantibus perficere hæc opera.
" Nestori quidem primò & filiis gloriam præbe;
" Cæterùm postea aliis da gratam remunerationem,
" Omnibus Pyliis, ob inclytam Hecatombam:
" Da insuper Telemachum & me re confectâ redire,
" Cujus gratiâ huc venimus celeri cum nave nigrâ
Sic utique tandem precabatur, & ipsa omnia perficiebat:
Dedit verò Telemacho pulchrum poculum rotundum,
Eodem etiam modo suppl.cavit Ulyssis charus filius.
Hi postquam assarunt carnes superiores & abstraxerunt,
Partibus distributis, celebrârunt splendidum convivium.
Cæterùm postquam potûs & cibi desiderium exemerunt,
Illis utique sermones cœpit Gerenius eques Nestor,
" Nunc certè satius est inquirere & interrogare
" Hospites, quinam sint; postquam saturati sunt cibo.
" O hospites, quinam estis? unde navigatis humidas vias?
" An ob aliquod negocium, aut temerè erratis,
" Tanquam prædones per mare; qui errant,

ΣΧΟΛΙΑ.

55. Μεγήρῃς.] Φθονήσῃς.
58. Ἀμοιβήν.] Χάριν, ἔκτισιν.
59. Ἀγακλειτῆς.] Ἄγαν εὐδόξου.
62. Τελεύτα.] Ἐτελείου, ἐπλήρου.
64. Ὡς δ' αὔτως.] Οὕτως δέ.
65. Ὑπέρτερα.] Τὰ ὑπὲρ θιξα καὶ μείζονα ἔξωθεν τοῦ ὄνδου· ἔστιν ἓν τοιαῦτα, τοῦτο γὰρ ὑπερέχει τῶν λοιπῶν κρεῶν.
66. Δασσάμενοι.] Μερισάμενοι.
68. Γερήνιος.] Καθὼς μὲ Ἡσίοδον, ὁ ὡς Γερήνιος ἀναγραφεὺς. κρεῖσσον ἢ λοιπὸν δύναι, ὁ ἔντερος, περὶ τὸ ἧπαρ.
69. Καλὸν.] Καλόν. Μεταλλῆσαι.] Ἐπιζητῆσαι. Ἐρέσθαι.] Ἐρωτῆσαι.
70. Τάρπησαν.] Ἐκορέσθησαν.
71. Πλεῖτε.] Πλέετε.
72. Ἀλάλησθε.] Πλανᾶσθε.
73. Οἷά τε λῃστῆρες.] Οὐκ ἄδοξον ἦν παρὰ τοῖς παλαιοῖς τὸ λῃστεύειν, ἀλλ' ἔνδοξον. Λῃστῆρες.] Λῃσταί. Ὑπὲρ ἅλα.] Κατὰ τὴν θάλασσαν. Ἀλόωνται.] Πλανῶνται.

NOTÆ.

52. Χαῖρε δ' Ἀθηναίη πεπνυμένῳ ἀνδρὶ δικαίῳ) Ità Oraculum Pythii apud *Eusebium* & *Lactantium*, Εὐσεβέσιν ἢ θεσπεσίοις γάνυμαι τόσον, ὅσσον Ὀλόμπῳ.
73. Οἷά τε λῃστῆρες) Vid. Not. in *Brevia Schol.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

65. Ὑπέρτερα) Voculam τοῦ, ante ἔξωθεν, deleo, MSS. duorum auctoritate.
73. Οἷά τε λῃστῆρες) Huic *Scholio* lucem præfert *Thucydides*, l. 1. § 5'. fol. 3. Οὐκ ἔχοντές πω αἰσχύνην

VARIÆ LECTIONES.

73. Ὑπὲρ ἅλα) κ. ὑπὲρ ἅλα. *Br. Schol.* Ibid. Τοίγ' ἀλόωνται) γρ. τοί τ' ἀλόωνται, *H. Steph.*

Ψυχὰς παρθέμενοι, κακὸν ἀλλοδαποῖσι φέρουσ᾽;
Τόνδ᾽ αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Θαρσήσας· αὐτὴ γὰρ ἐνὶ φρεσὶ θάρσος Ἀθήνη
Θῆκ᾽, ἵνα μιν περὶ παζὸς ἀπειχομένοιο ἔροιτο,
Ἠδ᾽ ἵνα μιν κλέος ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἔχησιν·
Ὦ Νέστορ Νηληϊάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
Εἶρεαι, ὁππόθεν εἰμί· ἐγὼ δέ κε τοὶ καταλέξω·
Ἡμεῖς ἐξ Ἰθάκης ὑπονίου εἰλήλουθμεν,
Πρῆξις δ᾽ ἦδ᾽ ἰδίη, ὃ δήμιον, οὐ μετόπισθε·
Παζὸς ἐμοῦ κλέος εὐρὺ μετέρχομαι, οἷόν πεπύθω,
Δίου Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος· ὅν ποτέ φασιν
Σὺν σοὶ μαρνάμενον, Τρώων πόλιν ἐξαλαπάξαι.
Ἄλλους μὲν γὰρ πάντας, ὅσοι Τρωσὶν πολέμιζον,
Πεπύθομεθ᾽, ἧχι ἕκαστος ἀπώλεσε λυγρῷ ὀλέθρῳ·
Κείνου δ᾽ αὖ κῆ ὄλεθρον ἀπευθέα θῆκε Κρονίων.
Οὐ γάρ πις δύναται σάφα εἰπέμεν, ὅππόθ᾽ ὄλωλεν·
Εἴθ᾽ ὅγ᾽ ἐπ᾽ ἠπείρου δάμη ἀνδράσι δυσμενέεσσιν,
Εἴτε κὴ ἐν πελάγει μετὰ κύμασιν Ἀμφιτρίτης.
Τέκνα νῦν τὰ σὰ γούνατ᾽ ἱκάνομαι, αἴκ᾽ ἐθέλητα
Κείνου λυγρὸν ὄλεθρον ἐνισπεῖν, εἴπερ ὄπωπας
Ὀφθαλμοῖσι τεοῖσιν, ἢ ἄλλου μῦθον ἀκούσας

" Animis *in diſcrimen* conjectis, malum alienis terentes?
Hunc rurſus Telemachus prudens contra alioquutus eſt,
Confidens; ipſa enim intra præcordia confidentiam Pallas
Poſuit; ut ipſum de patre abſente interrogaret,
Et ut ipſum gloria ingens inter homines conſequatur:
" O Neſtor Neleiade, ingens gloria Græcorum,
" Interrogas, unde ſimus; ego quidem tibi enarrabo:
" Nos ex Ithacâ ad Nejum *ſita* venimus,
" Negotiumque hoc privatum eſt, non publicum, quod dicam:
" Patris mei decus ingens inquiro, ſicubi audiero,
" Divi Ulyſſis patientis, quem pridem ajunt,
" Unà tecum pugnantem, Trojanorum urbem evertiſſe.
" Alios quidem omnes, quotquot cum Trojanis pugnârunt,
" Audivimus, quo in loco unuſquiſque perit ſævâ morte:
" Illius verò etiam mortem incognitam fecit Jupiter.
" Neque quiſquam poteſt clarè dicere, ubinam perierit:
" An ille in continenti domitus ſit à viris hoſtibus,
" An in Pelago inter fluctus maris.
" Ideò nunc ad tua genua venio, ſiquidem velis
" Illius ſævam mortem dicere, ſicubi videris
" Oculis tuis, an alterius orationem audiveris

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

74. Ψυχὰς παρθέμενοι.] Ἀφειδήσαντες ἑαυτῶν, παραβαλόντες. Ἀλλοδαποῖσιν.] Τοῖς ἀλλοφύλοις ξένοις.
80. Εἶρεαι.] Ἐρωτᾷς.
81. Ὑπονίου.] Τῆς ὑπὸ τὸ Νήϊον ὄρος κειμένης.
82. Οὐ δήμιον.] Οὐ δημοσίαν.
83. Μετέρχομαι.] Ἐπιζητῶ.
84. Ταλασίφρονος.] Ὑπομενητικοῦ.
85. Ἐξαλαπάξαι.] Ἐκπορθῆσαι.
87. Πεπύθμεθα.] Ἐμαθόμεν, ἠκούσαμεν. Λυγρῷ.] Χαλεπῷ.
88. Ἀπευθέα.] Ἀνήκουστον.
91. Ἀμφιτρίτης.] Τῆς θαλάσσης· λέγεται ὃ ὕστερον ἡ Ποσειδῶνος γυνή.
92. Ἱκάνομαι.] Ἱκετεύω.
93. Ἐνισπεῖν.] Εἰπεῖν. Ὄπωπας.] Ἐθεάσω, ἑωράκεις.

NOTÆ IN SCHOLIA.

τοῦτο δ᾽ ἔργα, φέροντος δή τι καὶ δόξης μικρὸν. Δηλοῦσι δ᾽ οἱ περὶ Ἡσίοδον πῆς ἐπὶ τοῦ νῦν, οἷς κόσμος καλῶς τοῦτο ὀφαίνουσι, καὶ οἱ παλαιοὶ τῶν ποιητῶν τὰς πόσεις τῶν καθαπλούντων, παίζοντας ὁμοίως ἐρωτῶντες. Εἰ λῃσταί εἰσιν· ὡς ὅτι ἂν συνθέωνται ἀπαξιοῦντας τὸ ἔργον· οἷς τ᾽ ἐπιμελὲς τ᾽ εἴη εἰδέναι, τοῦ ὀνειδιζόντος.

81. Ὑπονίου) *Scholioli* hujus Auctor videtur, cum *Cratete*, Νήϊον accipere pro Νήριθον, de quâ re *Euſtath.* fol. 1613. lin. 29. *Heſychius* exponit, Ὑπονίου) Τόπου, ἀνδρῶν ἔχων· οὐ οἷς ἐδέσμευον τὰς ναῦς.

84. Ὑπομνηλικοῦ) Ità ſemper lego, pro corrupto ὑπομνησικοῦ. Ità *Aloyſii* MS. *Euſtathius* ὑπομνελικὸς haud ſemel; verùm à μεμνῆκα, μεμνήμαι, fit Regulariter ὑπομνητικὸς, à *Tertia* nempè *Prateriti* Act. Vid. ad δ'. v. 636.

VARIÆ LECTIONES.

81. Ὑπονίου) χρ. ὑπὸ Νηΐου, vid. ad α'. v. 186. & *Br. Schol.*

82. Ἀγρεύσω) χρ. ἀγρεύω, *H. Steph.*

92. Αἴκ᾽ ἐθέλητα) χρ. αἴκε θέλητα, olim in *Impreſſis*, at malè; cùm θέλω non ſit *Homericum*, ut ad *Il.* α'. v. 133. & ità hic verſus legitur, *Il.* σ'. v. 457.

Πλαζο-

Πλαζομένῳ· πέρι γάρ μιν ὀϊζυρὸν τέκε μήτηρ.
Μηδέ τί μ' αἰδόμενος μειλίσσεο, μηδ' ἐλεαίρων,
Ἀλλ' εὖ μοι καθάλεξον, ὅπως ἴδῃσιν ὀπωπῆς·
Λίσσομαι, εἴ ποτέ τοί τι πατὴρ ἐμὸς ἐσθλὸς Ὀδυσσεὺς,
Ἢ ἔπος, ἠέ τι ἔργον, ὑποσχόμενος ἐξετέλεσσε
Δήμῳ ἔνι Τρώων· ὅθι πάσχετε πήματ' Ἀχαιοί,
Τῶν νῦν μοι μνῆσαι, καί μοι νημερτὲς ἐνίσπε.
Τόνδ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
Ὦ φίλ', ἐπεί μ' ἔμνησας ὀϊζύος, ἣν ὁ ἐκείνῳ
Δήμῳ ἀνέτλημεν μυθοι ἄρχετοι υἷες Ἀχαιῶν,
Ἤ μὲν ὅσα ξὺν νηυσὶν ἐπ' ἠεροειδέα πόντον
Πλαζόμενοι κτὶ λῃΐδ', ὅπη ἄρξειεν Ἀχιλλεύς,
Ἠδ' ὅσα περὶ ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἄνακτος
Μαρνάμεθ', ἔνθάδ' ἔπειτα κατέκταθεν, ὅσσοι ἄριστοι·
Ἔνθα μὲν Αἴας κεῖται ἀρήϊος, ἔνθα δ' Ἀχιλλεύς,
Ἔνθα δὲ Πάτροκλος, θεόφιν μήστωρ ἀτάλαντος,
Ἔνθα δ' ἐμὸς Φίλος υἱός, ἅμα κρατερὸς καὶ ἀμύμων,
Ἀντίλοχος, περὶ μὲν θείειν ταχύς, ἠδὲ μαχητής·
Ἄλλα τε πολλ' ἐπὶ τοῖς πάθομεν κακά· τίς κεν ἐκεῖνα
Πάντα γε μυθήσαιτο καταθνητῶν ἀνθρώπων;
Οὐδ' εἰ πενταετές γε καὶ ἑξαέτες ὧδε μίμνων
Ἐξερέοις, ὅσα κεῖθι πάθον κακὰ δῖοι Ἀχαιοί·
Πρὶν κεν ἀνιηθεὶς σὸν πάλιν ἶαν ἵκοιο.
Εἰνάετες γάρ σφιν κακὰ ῥάπτομεν ἀμφιέποντες

" Errantis, nimium enim ipsum rerumnosum peperit mater.
" Neque ullo pacto me veritus blandiaris, neque misertus;
" Sed planè mihi narres, utcunque contigit videre:
" Supplico, si unquam tibi pater meus bonus Ulysses,
" Sive dictum, sive factum, promittens perfecit
" Populo in Troianorum; ubi passi estis clades Græci,
" Horum nunc mihi memor ûs, & mihi veritatem dicas.
Huic respondit deinde Gerenius eques Nestor,
" O amice, quoniam memorem me facis calamitatis, quam in illo
" Populo passi sumus robore indomiti filii Achivorum,
" Sive quæcunque cum navibus per obscurum pontum
" Errantes ad prædam, ubicunque duceret Achilles;
" Sive quæcunque circa urbem magnam Priami regis
" Pugnavimus; ibi subinde occisi sunt, quotquot optimi.
" Illic quidem Ajax jacet martius, illic Achilles,
" Illic & Patroclus diis, consilio æquiparandus,
" Illic & meus dilectus filius, simul fortis & inculpabilis,
" Antilochus, supra modum currendo velox atque pugnator:
" Aliaque multa præter hæc passi sumus mala. Quis illa
" Omnia utique enarraret mortalium hominum?
" Neque si quinquennio utique & sexennio hîc permanens
" Interrogaveris, quæ illic passi sunt mala divi Græci:
" Prius utique tædio affectus tuam ad patriam terram perveneris.
" Novennio enim ipsis mala nexuimus hinc inde aggredientes

ΣΧΟΛΙΑ.

95. Ὀϊζυρόν.] Ἐπίπονον, παλαίπωρον.
96. Μειλίσσεο.] Μείλιξαι καὶ σεσηπὼς λέγει. Ἐλεαίρων.] Ἐλεῶν.
97. Καθάλεξον.] Ἔκαστα εἰπέ. Ἴδῃσιν ὀπωπῆς.] Ἀπλῶτησας. Ὀπωπῆς.] Θέας, παρὰ τὰς ὄψεις, ἢ φωνῆς, παρὰ τὸ ὄπα.
99. Ὑποσχόμενος.] Ὑπομείνας, ἢν ὑποσχόμενον. Ἐξετέλεσσε.] Ἐτελείωσεν, ἐπλήρωσεν.
101. Μνῆσαι.] Μνημόνευσον. Ἔνισπε.] Εἰπέ.
104. Ἀνέτλημεν.] Ὑπεμείναμεν. Μυθοι ἄρχετοι] Τῇ δυνάμει ἀκαταίσχετοι, ἀνδρεῖοι.
106. Κατὰ λῃΐδα.] Κατὰ τὴν λείαν, ἀφ' ἧς τὴν τῶν λαφύρων κτῆσιν. Ὅπη.] Ὅπου. Ἄρξειεν.] Ἡγήσαιτο.
108. Μαρνάμεθα.] Μαχόμεθα.
110. Θεόφιν μήστωρ ἀτάλαντος.] Θεοῖς ὁμοῦ τὴν βουλεύσαι ὁμοῖος.
114. Μυθήσαιτο.] Εἴποι.
115. Παραμίμνων.] Παραμένων.
116. Ἐξερέοις.] Ἐξερευνήσειας, ἐρωτήσειας.
118. Κακὰ ῥάπτομεν.] Κακὰ ἐβουλεύομεθα, συνηρτῶμεν, ἐτιχεύμεθα.

NOTÆ.

114. Καταθνητῶν) Vid. ad *Iliad. ε'.* v. 402.

NOTÆ IN SCHOLIA.

97. Ἀπώτησας) Ità pro, *malo* ἐπήντησας, & pro ὄπας, lego ὦπας, nec sine MSS. Auctoritate.
118. Συνηργέμεν) Ità pro *corrupto* συνήγεμεν, quod in omnibus hactenùs Exemplaribus, etiam in *Aloysii*

VARIÆ LECTIONES.

106. Ὅπη) *Sic.* ὅπῃ. MS. GC.
114. Καθαθνητῶν) *Sic.* καθ' ἁθνητῶν, vid. Not. in *Textum.*

Παν-

Παντοίοισι δόλοισι· μόγις δ' ἐτέλεσσε Κρονίων.
Ἔνθ' ὅπις ποτὲ μῆτιν ὁμοιωθήμεναι ἄντίω
Ἤθελ', ἐπεὶ μάλα πολλὸν ἐνίκα δῖος Ὀδυσσεύς
Παντοίοισι δόλοισι, πατὴρ τεός· εἰ ἐτεόν γε
Κεῖνο ἔκγονός ἐστι· σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα·
Ἦτοι γὰρ μῦθοί γε ἐοικότες, οὐδέ κε φαίης
Ἄνδρα νεώτερον ὧδε ἐοικότα μυθήσασθαι.
Ἔνθ' ἦτοι εἴως μὲν ἐγὼ καὶ δῖος Ὀδυσσεύς,
Οὔτε πότ' εἰν ἀγορῇ δίχ' ἐβάζομεν, οὔτ' ἐνὶ βουλῇ,
Ἀλλ' ἕνα θυμὸν ἔχοντε, νόῳ καὶ ἐπίφρονι βουλῇ
Φραζόμεθ', Ἀργείοισιν ὅπως ὄχ' ἄριστα γένηται.
Αὐτὰρ ἐπεὶ Πριάμοιο πόλιν διεπέρσαμεν αἰπὺν,
Βῆμεν δ' ἐν νήεσσι, θεὸς δ' ἐκέδασσεν Ἀχαιούς·
Καὶ τότε δὴ Ζεὺς λυγρὸν ἐνὶ φρεσὶ μήδετο νόστον
Ἀργείοις· ἐπεὶ οὔτι νοήμονες, οὐδὲ δίκαιοι,
Πάντες ἔσαν· τῷ σφέων πολέες κακὸν οἶτον ἐπέσπεν,
Μήνιος ἐξ ὀλοῆς Γλαυκώπιδος ὀβριμοπάτρης,

" Omnigenis dolis; vix tandem finem dedit Jupiter.
" Ibi nullus unquam prudentiâ similis esse palàm
" Voluit; nam valdè multùm vincebat divus Ulysses
" Omnimodis dolis, pater tuus; siquidem tu verè
" Illius filius es; admiratio me tenet aspicientem:
" Profectò enim sermones similes; neque utique diceres
" Virum juniorem ipsque adeò similia loqui.
" Ibi profectò quousque quidem ego & divus Ulysses *aderamus*,
" Nunquam in concione diversum dicebamus, neque in concilio,
" Sed eundem animum habentes, mente & prudenti opinione
" Consultabamus, Græcis ut quàm eximie optima fierent.
" Cæterùm postquam Priami urbem expugnavimus excelsam,
" Abivimusque in navibus, deusque dispersit Græcos;
" Et tunc certè Jupiter tristem in mente machinabatur reditum
" Græcis; nam neque prudentes neque justi
" Omnes erant: ideóq; ipsorum plures malum fatum consequuti sunt,
" Irâ ex pernicioſâ Minervæ terribilem-patrem-habentis,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

121. Ἤθελεν.] Ἠθύνατο.
122. Τεὸς.] Ὁ σός.
123. Ἔκγονός.] Παῖς. Σέβας.] Ἔκπληξις.
124. Μῦθοι.] Λόγοι. Φαίης.] Εἴποις, ἀντὶ τοῦ εἴποι τις ἄν.
126. Εἴως.] Ἐφ' ὃν χρόνον.
127. Δίχ' ἐβάζομεν.] Ἐδιχογνωμονοῦμεν, ἐλέγομεν.
128. Ἕνα θυμὸν ἔχοντε.] Ὁμογνῶντε. Ἐπίφρονι.] Σωστῇ. Βουλῇ.] Σκέψει, γνώμῃ.
129. Φραζόμεθα.] Ἐβουλευόμεθα.
130. Διεπέρσαμεν.] Παντελῶς ἐπορθήσαμεν.
131. Βῆμεν.] Ἐβήμεν, ἐσήλθομεν.
134. Σφέων.] Αὐτῶν. Ἐπίστων.] Ἐπλήρωσαν.
135. Μήνιος.] Ἐπὶ Αἴαντι τῷ Λοκρῷ τὸν ἐνάλιον, βιασάμενον ἐν τῷ ἱερῷ αὐτῆς Κασσάνδραν. Μήνι.] Ὀργῆς.

N O T Æ.

121. Ἐπὶ μάλα πολλὸν ἐνίκα δῖος Ὀδυσσεὺς Παντοίοισι δόλοισι, πατὴρ τεὸς) Et aliàs Laudi ducitur esse, παντοίοισι δόλοισι κεκασμένον, & ipse aliàs de se, Εἰμὶ Ὀδυσσεὺς Λαερτιάδης, ὃς πᾶσι δόλοισιν Ἀνθρώποισι μέλω, καὶ μου κλέος οὐρανὸν ἵκει. De quâ re, Nos fusius ad *Odyss. α'.* v. 417. *Prælection.* XXIX. Vid. infrà, ad v. 198.

NOTÆ IN SCHOLIA.

MSto, at in MSto GC. συνήργημεν, unde συνηργῦμεν emendamus; quâ voce *Eustathius* utitur, in locum.

122. Τεὸς) Ὁ σός. Hoc ex Duobus MSS. In *Impressis* puto omissum, præ contemptu; cùm aliàs nè ἰῶτα, in totâ hâc *Rhapsodiâ*, in *Impressis* omittatur, quod in MSS. reperiatur, exceptis, quæ excipio.

127. Ἐδιχογνωμονοῦμεν.) Quanquam ἐδιχογνοῦμεν, quod priùs obtinuerat, sit vox probè; cùm tamen MS. *Alcayssi* ἐδιχγνωμεῦμεν, & MS. GC. ἐδιχγνωμεῦμεν aperte præferat, ità scribo. Cætera melius ordinavi; & ad sequens *Scholion*, quo pertinebant removi.

135. Μήνι) Pro σὺλασσαν, lego, σὸν σὸλασσαν, ex *Historiâ*. Nam quod huic *Ajaci*, in *Minervæ* templo *Cassandram* violasse, Impunè fuit, nec in illum à quovis animadversum, σὸν σὸλασσαν, ideò *Minerva* cum omnibus pariter *Græcis* irata est. Vid. Prologum *Euripidis*, Troadum & *Hyginum*, Fab. CXVI. *Nauplius*.

VARIÆ LECTIONES.

123. Ἔκγονός) γρ. ἔχθιστος, *Eustath.* fol. 1460. lin. 17. Nec hoc *H. Steph.* vidit, ut nec alias plurimas. De harum vocum inter se differentia, *Tzetzes* in *Lycophron.* v. 580.

127. Δίχ' ἐβάζομεν) γρ. δίχα βάζομεν, *H. Steph.*

Ἦτ'

Ἦτ' ἔμιν Ἀτρείδῃσι μετ' ἀμφοτέροισιν ἔθηκεν.
Τὼ δ' καλεσαμένω ἀγορὴν ἐς πάντας Ἀχαιοὺς
Μάψ, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον, ἐς ἠέλιον καταδύντα,
Οἱ δ' ἦλθον οἴνῳ βεβαρηότες υἷες Ἀχαιῶν,
Μῦθον μυθείσθην, ὅ εἵνεκα λαὸν ἄγειραν.
Ἔνθ' ἦτοι Μενέλαος ἀνώγει πάντας Ἀχαιοὺς
Νόστῳ μιμνήσκων ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης·
Οὐδ' Ἀγαμέμνονι πάμπαν ἐήνδανε· βούλετο γάρ ῥα
Λαὸν ἐρυκακέειν, ῥέζειν θ' ἱερὰς ἑκατόμβας,
Ὡς τὸν Ἀθηναίης δεινὸν χόλον ἐξακέσαιτο,
Νήπιος, οὐδὲ τὸ ᾔδη, ὃ οὐ πείσεσθαι ἔμελλεν·
Οὐ γάρ τ' αἶψα θεῶν τρέπεται νόος αἰὲν ἐόντων·
Ὣς τὼ μὲν χαλεποῖσιν ἀμειβομένω ἐπέεσσιν
Ἕσταν· οἱ δ' ἀνόρουσαν ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ
Ἠχῇ θεσπεσίῃ· δίχα δὲ σφισιν ἤδαε βουλή.
Νύκτα μὲν ἀέσαμεν χαλεπὰ φρεσὶν ὁρμαίνοντες
Ἀλλήλοις· ἐπὶ γὰρ Ζεὺς ἤρτυε πῆμα κακοῖο·
Ἠῶθεν δ' οἱ μὲν νέας εἵλκομεν εἰς ἅλα δῖαν,
Κτήματά τ' ἐνθέμεθα, βαθυζώνους τε γυναῖκας·
Ἡμίσεες δ' ἄρα λαοὶ ἐρητύοντο μένοντες
Αὖθι, παρ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν·
Ἡμίσεες δ' ἀναβάντες ἐλαύνομεν· αἱ δὲ μάλ' ὦκα
Ἔπλεον· ἐσύρεσεν δὲ θεὸς μεγακήτεα πόντον.

" Quæ contentionem Atridas inter injecit utrosque.
" Hi verò convocatis ad concionem omnibus Achivis
" Frustrà, sed neque ex decoro ad solem occidentem,
" Venerunt enim vino gravati filii Achivorum,
" Sermones explicabant, cujus gratiâ populum congregârant.
" Ibi tum Menelaus jubebat omnes Græcos,
" Reditûs memores esse super lata dorsa maris:
" Neque Agamemnoni penitùs placebat; volebat sanè
" Populum detinere, & facere sacras Hecatombas,
" Ut Palladis vehementem iram placaret;
" Stultus; neque istoc noverat, quòd non persuasurus erat:
" Non enim statim deorum vertitur mens sempiternorum.
" Sic hi quidem asperis inter se altercantes dictis
" Stabant: ipsi verò surrexerunt fortes Græci,
" Clamore ingenti: bifariàm autem ipsis placebat consilium.
" Noctem quidem dormivimus pernicioſa mente cogitantes
" Invicem; insuper enim Jupiter parabat damnum maximum:
" Manè autem naves quidem deduximus in mare humidum:
" Resque impositimus, demissâs zonas habentesque mulieres.
" Dimidii autem populi retenti sunt manentes
" Ibidem, apud Atridem Agamemnona, pastorem populorum:
" Dimidii a. conscensâ *nave* provecti *sumus*; hæ autem valdè velociter
" Navigabant: stravit enim deus monstrosum pontum:

Σχολια.

137. Καλεσαμένω.] Καλέσαντες.
140. Μυθείσθην.] Ἔλεγον. Ἄγειραν.] Συνήθροισαν.
144. Ἐρυκακέειν.] Καθέχειν, κωλύσαι.
145. Ἐξακέσαιτο.] Θεραπεύσειεν, ἰάσαιτο.
146. Πείσεσθαι.] Πείσειν.
147. Τρίπτ.] Μεταβάλλει.
148. Ἀμειβομένω.] Ἐξ ἀμοιβῆς ἀλλήλοις ἀπεκρινόμενοι.
149. Ἕσταν.] Ἀντὶ τοῦ, διέστησαν. Ἀνόρουσαν.] Ἀνεθορύβησαν.
151. Ἀέσαμεν.] Ἀνεπαυσάμεθα, ὑπνωμεν, ἢ διενυκτερεύσαμεν, ἠμείναμεν. Ὁρμαίνοντες.] Ἐνθυμούμενοι. βουλευόμενοι.
152. Ἤρτυε.] Παρεσκεύαζεν.
155. Ἐρητύοντο.] Ἔμενον εἰκείᾳ τῇ γνώμῃ.
157. Ἡμίσεες.] Ἥμισυς.
158. Ἐσύρεσεν.] Ἔσπευσεν, χαλεπῶς ἐποίησεν. Μεγακήτεα.] Μεγάλα κήτη ἔχοντα.

Notæ.

143. Ἐήνδανε) Pro ἤδαε. Vid. ad *Iliad.* α'. v. 25.
147. Οὐ γάρ τ' αἶψα θεῶν) Vid. *Iliad.* ι'. v. 493.

Notæ in Scholia.

146. Πείσεσθαι) Πείσειν, ut benè Duo MSS. malè *Impressi* πείσεσιν, nisi simul sumas ἵμασι, πείσεσθαι ἵμασι) Πείσειν.
155. Γνώμῃ) Ità MSS. Duo; quare βουλῇ, quod olim in *Impressis*, minùs placet.

Variæ Lectiones.

144. Ῥέζειν) γρ. ῥέξαι, *H. Steph.*

Ἐς

Ἐς Τένεδον δ' ἐλθόντες, ἐρέξαμεν ἱερὰ θεοῖσιν,
Οἴκαδε ἱέμενοι· Ζεὺς δ' ὄφρα μήδετο νόστον,
Σχέτλιος, ὅς ῥ' ἔειν ἄρσε κακὴν ἐπὶ δεύτερον αὖτις.
Οἱ μὲν ἀποπρέψαντες ἔβαν νέας ἀμφιελίσσας,
Ἀμφ' Ὀδυσῆα ἄνακτα δαίφρονα ποικιλομήτην,
Αὖτις ἐπ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ἶρα φέροντες.
Αὐτὰρ ἐγὼ σὺν νηυσὶν ἀολλέσιν, αἳ μοι ἕποντο,
Φεῦγον, ἐπεὶ γίνωσκον, ὃ δὴ κακὰ μήδετο δαίμων.
Φεύγε δὲ Τυδέος υἱὸς ἀρήϊος, ὦρσε δ' ἑταίρους·
Ὀψὲ δὲ δὴ μετὰ νῶϊ κίε ξανθὸς Μενέλαος,
Ἐν Λέσβῳ δ' ἔκιχεν δολιχὸν πλόον ὁρμαίνοντας,
Ἦ καθύπερθε Χίοιο νεείμεθα παιπαλόεσσης,
Νήσου ἔπι Ψυρίης, αὐτῷ ἐπ' ἀριστερ' ἔχοντες,
Ἦ ὑπένερθε Χίοιο, παρ' ἠνεμόεντα Μίμαντα.
Ἠιτέομεν δὲ θεὸν φῆνα τέρας· αὐτὰρ ὅγ' ἡμῖν
Δεῖξε, κὴ ἠνώγει πέλαγος μέσον εἰς Εὔβοιαν
Τέμνειν, ὄφρα τάχιστα ὑπεκ κακότητα φύγοιμεν.
Ὦρτο δ' ἐπὶ λιγὺς ἔρως ἀήμεναι· αἱ δὲ μάλ' ὦκα
Ἰχθυόεντα κέλευθα διέδραμον· ἐς δὲ Γεραιστὸν

" In Tenedum autem quum advenimus, fecimus sacra diis,
" Domum *pervenire* cupientes: Jupiter autem nondum curabat reditum,
" Infelix: qui contentionem concitavit malam secundò iterum.
" Alii quidem reversuri ascenderunt naves remis utrinque impulsis,
" Qui circa Ulyssem erant regem prudentem varii consilii,
" Rursus Atridæ Agamemnoni gratificantes.
" Sed ego cum navibus congregatis, quæ me sequebantur,
" Fugi: quoniam cognoscebam; quòd jam mala meditabatur deus.
" Fugit & Tydei filius bellicosus, impulitque socios:
" Serò autem ad nos venit flavus Menelaus,
" In Lesbo etenim offendit de longâ navigatione deliberantes,
" An supra Chium iremus asperam,
" Ad Insulam Psyriam, ipsam à sinistris habentes,
" An sub Chio, ad ventosum Mimanta.
" Rogavimus itaque deum ostendere signum: sed hic nobis
" Ostendit & jussit pelagus medium in Euboeam
" Sulcare; ut quàm celerrimè infortunium fugeremus.
" Cœpit autem stridulus ventus spirare; hæ verò valdè velociter
" Piscosas vias percurrerunt; & ad Geræstum

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

159. Ἐρέξαμεν.] Ἐπερέξαμεν, ἐθύσαμεν.
164. Ἦρε.] Ἐπῆμπτε.
168. Μετὰ νῶϊν.] Ὡς πρὸς ἡμᾶς, μεθ' ἡμᾶς.
169. Λέσβῳ.] Λέσβου, νῆσου Τροίας, ἔχουσα πόλεις, Πύρραν, Ἔρεσσον, Μιτυλήνην, Μήθυμναν. Ἄντισσαν. Ἔκιχεν.] Κατέλαβεν. Δολιχὸν πλόον ὁρμαίνοντας.] Διανοούμενοι πρὸς μακρὸν πλοῦν.
170. Καθύπερθε.] Ὑπεράνω. Νεείμεθα.] Περᾶσοίμεθα, ἀντὶ τοῦ πλεύσοιμεν. Παιπαλοέσσης.] Τραχείας.
171. Νήσου ἔπι Ψυρίης.] Νησίδιον ἐστι λυπρὸν ἀπέχον σταδίους π', τῆ Χίῳ· ὃ καὶ αἰγιαλὸν ἔχει, οὗ ᾧ ἐστὶ λιμὴν ἐκδεχόμενος ἀπὸ τοῦ Αἰγαίου πελάγους παραπομπὰς πάσας ναῦς· μέμνηται Δημοσθένης· κεῖται ἡ νῆσος Χίου μέση τῆ Ψυρῶν καὶ τοῦ Μίμαντος. Αὐτῷ ἐπ' ἀριστερὰ ἔχοντες.] Τῷ Χίον λέγει.
172. Παρ' ἠνεμόεντα Μίμαντα.] Ὁ Μίμας, ὄρος ὑπὸ Μίμαντος, ἑνὸς τῶν γιγάντων, ὀνομασθέν. Ἠνεμόεντα.] Ἀνέμοις καταπνεόμενον, κατάπνεμον, ὑψηλόν. Ὑπένερθεν.] Ὑποκάτωθεν. Ἐρυθρῶν Ἰωνίας, ἄντικρυς Χίου, τῆ νήσῳ.
173. Ἠιτέομεν.] Ἠιτοῦμεν, παρεκαλοῦμεν. Φῆνα.] Δεῖξαι.
174. Ἠνώγει.] Ἐκέλευεν. Πέλαγος μέσον.] Τῷ τῶν μέσων ὁδόν. Εὔβοιαν.] Νῆσον, ἐγγὺς Ἀθηνῶν.
175. Τέμνειν.] Διαπερᾶν. Κακότητα.] Τὸν κίνδυνον, τῷ κακίαν.
176. Οὖρος.] Πόμπιμος ἄνεμος. Ἀήμεναι.] Πνεῖν, φυσᾶν.
177. Ἰχθυόεντα κέλευθα.] Τῷ θαλασσαν λέγει. Γεραιστὸν.] Γεραιστὸς, λιμὴν Εὐβοίας.

NOTÆ IN SCHOLIA.

169. Ἔρεσσον) *Aloysii* MS. & *Stephanus* περὶ πόλεων, Ἔρεσον legunt, undè *Theophrastus* Ἐρίσιος. *Strabo* tamen Ἐρεσὸς legit, cum Duplici σ'. & *Antuso* in ultimâ.

172. Παρ' ἠνεμόεντα Μίμαντα) Ὁ Μίμας, ὄρος Ἐρυθρῶν &c. Ità corrigo, Auctoritate MSti *Aloysiani*, quod legit imprimis, Μίμας δ' ὄρος ἐρυθρὸν τῆς Ἰωνίας, ἄντικρυς Χίου τῆς νήσου. Ἐρυθρὸν corrigo, in Ἐρυθρῶν, & κὴ rejicio, à *Strabone* doctus; qui Montem hunc ad *Erythras* ponit, quam & ille *Jonia* Civitatem docet, fol. 645. & *Stephanus* περὶ πόλεων, v. Ἐρυθραί. Quod olim in fine hujus *Scholii* sequebatur, Μίμαντα) Ὁ Μίμας, ὄρος ἐρυθρὸν ἀντικρὺ Χίου, nunc deleo, cùm omnem ejusdem vim in principio extractam habeas. De Gigante *Mimante*, vid. *Horat.* l. 3. Od. iv. Sed quid *Typhœus*, aut validus *Mimas* &c.

Ἐγγύ-

Ἐννύχιαι κατάγοντο· Ποσειδάωνι δὲ ταύρων
Πόλλ' ἐπὶ μήρ' ἔθεμεν, πέλαγος μέγα μετρήσαντες.
Τέτρατον ἦμαρ ἔην, ὅτ' ἐν Ἄργεϊ νῆας ἔεισαν
Τυδείδεω ἕταροι Διομήδεος ἱπποδάμοιο
Ἕρσαντ· αὐτὰρ ἔγωγε Πύλονδ' ἔχον· οὐδέ ποτ' ἔσθη
Οὖρος, ἐπειδὴ πρῶτα θεὸς πόρεν ἀέναον.
Ὣς ἦλθον, φίλε τέκνον, ἀπόπθιτος· οὐδέ τι οἶδα
Κείνων, οἵ τ' ἐσάωθεν Ἀχαιῶν, οἵ τ' ὄλοντο.
Ὅσσα δ' ἐνὶ μεγάροισι καθήμενος ἠμετέροισι
Πεύθομαι, ἦ θέμις ἐστί, δαήσεαι, οὐδέ σε κεύσω.
Εὖ μὲν Μυρμιδόνας φάσ' ἐλθέμεν ἐγχεσιμώρους,
Οὓς ἄγ' Ἀχιλλῆος μεγαθύμου φαίδιμος υἱός·
Εὖ δὲ Φιλοκτήταο, Ποιάντιον ἀγλαὸν υἱόν·
Πάντας δ' Ἰδομενῆς Κρήτην εἰσήγαγ' ἑταίρους,
Οἳ φύγον ἐκ πολέμου, πόντος δέ οἱ ὕπνον ἀπούρας.
Ἀτρεΐδην δ' αὐτὸς ἀκούετε, νόσφιν ἐόντες,
Ὡς τ' ἦλθ', ὡς τ' Αἴγισθος ἐμήσατο λυγρὸν ὄλεθρον.
Ἀλλ' ἦτοι κεῖνος μὲν ὀπισθογερῶς ἀπέτισεν·

" Nocturnæ deductæ sunt: Neptuno autem taurorum
" Multas coxas imposuimus, pelagus magnum emensi.
" Quartus dies erat quando in Argis naves æquales
" Tydidæ socii Diomedis bellicosi
" Constituêre: Sed ego Pylum versus cursum tenui; nec unquam defuit
" Ventus, postquam primùm deus præmisit flare.
" Sic veni, dilecte fili, insciis; nec scio quicquam
" De illis, qui servati sint Achivorum, quique perierint.
" Quæcunque autem in domibus sedens nostris
" Audivi, quatenus fas est, doceberis, neque te celabo.
" Benè quidem Myrmidonas dicunt rediisse hastâ exercitatos,
" Quos duxit Achillis magnanimi præclarus filius.
" Benè autem Philoctetæ, Poantis illustrem filium:
" Omnes autem Idomeneus in Cretam duxit socios,
" Qui fugerunt ex bello: pontus etenim ipsi nullum abstulit.
" Atridem verò & ipsi auditis, quanquam procul sitis,
" Et quomodò venit, & quomodò Ægisthus molitus est tristè mortem:
" Sed ille quidem etiam miserabiliter persolvit:

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

178. Ἐννύχιαι.] Ἐωθιναὶ, ἀπὸ νύκτος.

179. Μετρήσαντες,] Διελθόντες, ἀμφιπερῶσαντες, ἐλειοδρομήσαντες.

182. Ἔσθη.] Ἐσθίσθη ὑπαύσθη.

183. Ἄξαν.] Πεῖσαν.

184. Φίλε τέκνον.] Ἤτοι ὡσεὶ τὸ Σημαινόμενον ἀπήντησε φίλος· τὸ γὰρ τέκνον ἐλέγετο· ἢ ὡσεὶ τὸ συνάνυμον, τὸ παῖς. Ἀπόπθιτος.] Μηδὲν πυθανόμενος, ἢ ἀκούσας.

185. Ἐσάωθην.] Ἐσώθησαν.

187. Πεύθομαι.] Πυνθάνομαι, ἀκούω. Ἦ θέμις.] Ὡς δίκαιον, ὡς ὁ νόμος. Δαήσεαι.] Μαθήσῃ. Κεύσω.] Κρύψω.

188. Εὖ μὲ Μυρμιδόνας.] Οἱ ναύπηροι τὴν Νεοπτόλεμον εἰς τὴν Ἤπειρον ἐλθεῖν λέγουσι.

192. Πόντος δέ οἱ ὕπνον ἀπούρας.] Οὐκ ἀπήλασεν ὁ πόντος πνοὰς, ὥς τε ὁ καταπόνησεν πρό.

194. Ἐμήσατο.] Διεπράξατο, εἰργάσατο.

195. Ἐπισμυγερῶς.] Ἐπιπόνως, τὸ μίσος μετειληπτῶς· Αἰολικῶς ἡ ἐσίν, ἐπιπόνως.

N O T Æ.

179. Πόντ' ἐπὶ μήρ' ἔθημεν) Ità *Euſtath.* & *H. Steph. Florentina* verò *μηρέ' ἔθημεν*, quam *Lectionem* ſunt qui defendunt, per *συνεκφώνησιν* contrahentes Duas breves in unam longam. Verùm non modò *μηρία Homero*, ſed & *μηρὰ*, ut *Odyſſ. ν'. v.* 27. *Μηρὰ ϑ' κείοντες δαιτυὶ ἰθαικυδέϊ δαῖτα*, ut ibi *Florentina* etiam. Vid. *Chriſtophori Waſii* Senarium, c. 14. p. 205.

185. Ὅσσα δ' ἐνὶ μεγάροισι) *Ultima* ᾱ ἐνὶ producitur, vi *Toni ſui* & ob *μ'*. ut *β'*. *v.* 338.

NOTÆ IN SCHOLIA.

184. Ἀπήντησε φίλος· τὸ ᾗ) Olim *ἀπήντησε. φίλος ᾗ τὸ* &c. impeditiſſimè; quod niſi *Aloyſii* MS. diremiſſet, ità legerem, *Φίλος ᾗ ἀρσενικὸν, τὸ ϑ' τέκνον ἐθήλυνον.*

195. Ἐπισμυγερῶς) Ità pro *σμυγερῶς* lego, quià ſimplex nullo modo hic locum poteſt habere, & *Heſych.* Ἐπισμυγερῶς) Ἐπιπόνως. Agnoſco vocem *σμυγερῶς*, aliàs occurrere; verùm in *Textu* hujus loci, nequaquam; quare neque in *Scholiis*, in quibus Verba *Textûs* repeti debent. *Μετειληπτῶς* lego, pro corrupto illo *μιστήληπται*, *Impreſſ.* & *μιστήλειπται*, *Aloyſian.* & *Aldin.*

VARIÆ LECTIONES.

179. Μήρ' ἔθημεν) γρ. *μηρέ' ἔθημεν*, *Florentin.* vid. Not. ad *Textum*.

185. Οἵ τ' ἐσάωθεν) γρ. *οἵ τε σάωθεν*, MSS. *GC.* & *Aloyſii*; in *Schol.* enim ibi, & in *Ald. Σάωθεν*) Ἐσώθησαν.

195. Ἐπισμυγερῶς) γρ. *ἐπὶ σμυγερῶς*, Vid. Not. in *Br. Schol.*

Ὡς ἀγαθὸν καὶ παῖδα κατακτάμενον λιπέσθαι
Ἀνδρός· ἐπεὶ καὶ κεῖνος ἐπίσσυτο πατροφονῆα,
Αἴγισθον δολόμητιν, ὃς οἱ πατέρα κλυτὸν ἔκτα.
Καὶ σύ, φίλος, μάλα γάρ σ' ὁρέω καλόν τε μέγαν τε,
Ἄλκιμος ἔσσο, ἵνα τίς σε καὶ ὀψιγόνων εὖ ἔπῃ.
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος περιφραδὴς ἀντίον ηὔδα,
Ὦ Νέστορ Νηληϊάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
Καὶ λίην κεῖνος μὲν ἐπίσσυτο, καί οἱ Ἀχαιοὶ
Οἴσουσι κλέος εὐρὺ, καὶ ἐσομένοισιν ἀοιδήν.
Αἲ γὰρ ἐμοὶ τοσσῶνδε θεοὶ δύναμιν περιθεῖεν
Τίσασθαι μνηστῆρας ὑπερβασίης ἀλεγεινῆς,
Οἵτε μοὶ ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανόωνται·
Ἀλλ' οὔ μοι τοῖόν γε ἐπέκλωσαν θεοὶ ὄλβον,
Πατρί τ' ἐμῷ καὶ ἐμοί· νῦν ἦ χρὴ τετλάμεν ἔμπης.
Τόνδ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
Ὦ φίλ', ἐπεὶ δὴ ταῦτά μ' ἀνέμνησας καὶ ἔειπες,
Φασὶ μνηστῆρας σοῖς μητέρος εἵνεκα πολλοὺς
Ἐν μεγάροις, ἀέκητι σέθεν, κακὰ μηχανάασθαι·
Εἰπέ μοι, ἦέ ἑκὼν ὑποδάμνασαι, ἦ σέ γε λαοὶ
Ἐχθαίρουσ' ἀνὰ δῆμον, ὑποσπόμενοι θεοῦ ὀμφῇ;
Τίς δ' οἶδ', εἴ κέ ποτέ σφι βίας ἀποτίσεται ἐλθὼν,
Ἢ ὅγε μοῦνος ἐὼν, ἢ καὶ σύμπαντες Ἀχαιοί;
Εἰ γάρ σ' ὡς ἐθέλοι φιλέειν γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Ὡς τότ' Ὀδυσσῆϊ θείῃ ἐκπάγλως κεδάλιμοι,

" Adeò bonum, & filium interempti relictum esse
" Viri; quoniam & ille i. e. *Orestes* ultus est patricidam
" Ægisthum dolosum, qui ejus patrem inclytum interfecerat.
" Et tu, amice, valdè enim te video bonúmque magnúmque,
" Fortis esto; ut aliquis tibi, & posterorum benè dicat.
Hunc rursus Telemachus prudens contra alloquutus est,
" O Nestor Neleïade, magna gloria Græcorum,
" Et jure ille quidem ultus est, & ei Græci
" Deferent gloriam latam, & posteris præconium.
" Utinam enim mihi tantam dii vim dedissent
" Ulciscì procos injuriæ molestæ causa,
" Qui me contumeliâ afficientes nefanda moliuntur.
" Sed neutiquam mihi hujusmodi destinârunt dii honorem,
" Patríque meo & mihi; nunc igitur opus est pati nihilo secius.
Hunc excepit verbis Gerenius eques Nestor,
" O amice, quandoquidem de his me admonesti & loquutus es,
" Ferunt procos, tuam matrem propter, multos
" Domi, te invito, mala machinari.
" Dic mihi, an lubens victus es, an te cives
" Odio habent publicè, sequentes dei impulsum?
" Quis novit, an aliquando ipsorum violentiam puniet, quando venerit,
" Sive ille solus, sive universi Achivi?
" Si enim te sic vellet amare cœsia Minerva,
" Quemadmodum Ulyssis quondam supra modum curam habuit glorioſa

ΣΧΟΛΙΑ.

196. Καταφθιμένοιο.] Ἀποθανόντος. Λιπέσθαι.] Καταλειφθῆναι.
205. Αἲ γὰρ ἐμοί.] Εἴθε γὰρ ἐμοί.
206. Ὑπερβασίης.] Ὑπερφανίας.
208. Ἐπέκλωσαν.] Εἱμαρμένον γενέσθαι ἐποίησαν. Ὄλβον.] Εὐδαιμονίαν.
209. Τετλάμεν.] Καρτερεῖν.
213. Μηχανάασθαι.] Ἐπινοεῖν.
214. Ὑποδάμνασαι.] Ὑποτάξας.
215. Ἐχθαίρουσι.] Μισοῦσιν. Ἐποσπόμενοι.] Ἀκολουθοῦντες καὶ πειθόμενοι. Ὀμφῇ.] Χρησμοῖς, κληδόσι, μαντείᾳ.

NOTÆ.

196. Ὡς ἀγαθὸν καὶ παῖδα καταφθιμένοιο λιπέσθαι) Hunc locum egregiè ornat *Ælian.* Hist. Animal. l. 4. c. 45. De *Leone*, socii sui *Canis* necem, ab *Urso* vindicante.
198. Αἰγίσθοιο δολόμητα) Hic *Dolus malus* damnatur. Vid. ad v. 121.

VARIÆ LECTIONES.

204. Ἐσομένοισιν ἀοιδήν) γρ. ἐσομένοισι πυθέσθαι. *H. Steph.*
211. Ἔειπες) γρ. ἔειπας, *H. Steph.*
219. Περικήδεϊ) γρ. πέρι κήδεϊ.

Δήμῳ

Δήμῳ ἔνι Τρώων, ὅθι πάσχομεν ἄλγε' Ἀχαιοί·
Οὐ γάρ πω ἴδον ὧδε θεὸς ἀναφανδὰ φιλέοντας,
Ὡς κείνῳ ἀναφανδὰ παρίστατο Παλλὰς Ἀθήνη·
Εἴ σ' ὧπας ἐθέλοι φιλέειν, κήδοιτό τε θυμῷ,
Τῷ κέν τις κείνων γε καὶ ἐκλελάθοιτο γάμοιο.
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Ὦ γέρον, ὄφρα τοῦτο ἔπος τελέεσθαι ὀΐω·
Λίλιον μὲν μέγα εἶπες· ἄγαν μ' ἔχεφ· οὐκ ἂν ἔμοιγε
Ἐλπομένῳ τὰ γένοιτ', οὐδ' εἰ θεοὶ ὧς ἐθέλοιεν.
Τόνδ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Τηλέμαχος, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;
Ῥεῖα θεὸς γ' ἐθέλων καὶ τηλόθεν ἄνδρα σαώσαι.
Βουλοίμην δ' ἂν ἔγωγε καὶ ἄλγεα πολλὰ μογήσας,
Οἴκαδέ τ' ἐλθέμεναι καὶ νόστιμον ἦμαρ ἰδέσθαι,
Ἢ ἐλθὼν δόμῳ ἐφέστιος, ὡς Ἀγαμέμνων
Ὤλεθ', ὑπ' Αἰγίσθοιο δόλῳ καὶ ἧς ἀλόχοιο.
Ἀλλὰ ἦτοι θάνατον μὲν ὁμοίιον οὐδὲ θεοί περ
Καὶ φίλῳ ἀνδρὶ δύνανται ἀλαλκέμεν· ὁππότε κέν δὴ
Μοῖρ' ὀλοὴ καθέλῃσι τανηλεγέος θανάτοιο.
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Μέντορ, μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα, κηδόμενοί περ.
Κείνῳ δ' οὐκ ἔτι νόστος ἐτήτυμος, ἀλλά οἱ ἤδη
Φέρσαντ' ἀθάνατοι θάνατον καὶ κῆρα μέλαιναν.
Νῦν δ' ἐθέλω ἔπος ἄλλο μεταλλῆσαι καὶ ἐρέσθαι
Νέστορ'· ἐπεὶ περὶ οἶδε δίκας ἠδὲ φρόνιν ἄλλων·
Τεὸς γὰρ δή μιν φασὶν ἀνάξασθαι γενεὴ ἀνδρῶν·

" Populo in Trojanorum, ubi paſſi ſumus dolores Græci;
" Non enim unquam vidi uſque adeò deos manifeſtè amantes,
" Quemadmodum illi manifeſtè aſſitit Pallas Minerva;
" Si te, *tantum*, adeò vellet amare, curaréque in animo,
" Sanè quiſpiam illorum utique obliviſceretur nuptiarum.
Hunc rurſus Telemachus prudens contra alloquutus eſt,
" O ſenex, nondum hunc ſermonem perfectum iri exiſtimo:
" Supra modum enim magna dixiſti, ſtupor me tenet; non utique mihi
" Speranti ea contingerent, neque ſi dii ſic vellent.
Hunc rurſus alloquebatur dea cæſia Minerva,
" Telemache, quod tibi dictum effugit ſeptum dentium?
" Facile Deus ſanè, ſi voluerit, etiam ex longinquo virum ſervaverit.
" Mallem verò ego etiam dolores multos paſſus
" Domum redire, & reditûs diem videre,
" Potiùs quàm veniens perire in propriâ domo; veluti Agamemnon
" Periit, ab Ægiſthi fraude & ſuæ uxoris.
" Verum enimverò mortem omnibus communem, neque dii ipſi
" Etiam ab amato viro volunt arcere, quandocunque tandem
" Fatum pernitioſum corripuerit aſperæ mortis.
Hunc rurſus Telemachus prudens contrà alloquutus eſt,
" Mentor, nè amplius hæc diſſeramus, triſtes licet;
" Illi verò non ampliùs reditus certus; ſed ei jam
" Deſtinârunt immortales mortem & fatum nigrum.
" Nunc verò volo aliud inquirere & interrogare
" Neſtorem, quoniam præ *aliis* novit jura & prudentiam:
" Ter enim ipſum dicunt imperâſſe ſæculis virorum,

ΣΧΟΛΙΑ.

221. Ἀναφανδά.] Ἐκ τοῦ φανερῶ, φανερῶς. Φιλοῦντας.] Φιλοῦντας.
223. Κήδοιτο.] Φροντίζοι.
224. Ἐκλελάθοιτο.] Ἐπιλάθοιτο.
231. Σαώσαι.] Σῶσαι, ἀντὶ τοῦ σώσῃ.
234. Ἐφίστιος.] Ἐπὶ τῆ ἑαυτοῦ ἑστίᾳ, εἰς τὴν ἰδίαν οἰκίαν.
236. Ὁμοίιον.] Τὸν ὁμοίως ἐπὶ πάντας καθὸ φύσιν ἐρχόμενον.
238. Μοῖρα.] Θανάσιμος ἀνάγκη.
240. Λεγώμεθα.] Διαλεγώμεθα. Κηδόμενοί περ.] Καίτοι λυπούμενοι.
241. Ἐτήτυμος.] Ἀληθής.
242. Φέρσαντο.] Ἐβούλευσαν.
244. Δίκας.] Δίκαια, καθήκοντα. Φρόνιν.] Φρόνησιν.
245. Ἀνάξασθαι.] Βασιλεῦσαι.

VARIÆ LECTIONES.

223. Οὕτως ἰθύναι) *Mss.* ὥτας γ' ἰθύναι malè; ὥτω γ' ἰθύναι, melius.
227. Οὐκ) *Mss.* οὐδ', *H. Steph.*
230. Τηλέμαχε) *Mss.* Τηλέμαχε, malè.
240. Λεγώμεθα) *Mss.* λεγώμεθα, *H. Steph.* & MS. GC. & *Aldin.* Schol. & Text. & melior *Leſlio.*

Ὥστε μοὶ ἀθανάτοις ἰνδάλλεσθαι εἰσοράασθαι.
Ὦ Νέστορ Νηληϊάδη, σὺ δ' ἀληθὲς ἔνισπε,
Πῶς ἔθανε Ἀτρεΐδης θὺεχρείων Ἀγαμέμνων;
Πῇ Μενέλαος ἔλιπε; πίνα δ' αὐτῷ μήσατ' ὄλεθρον
Αἴγισθος δολόμητις; ἐπεὶ κτάνε πολλὸν ἀρείω.
Ἦ οὐκ Ἄργεϊ ἦεν Ἀχαιϊκῷ, ἀλλά πη ἄλλη
Πλάζετ' ἐπ' ἀνθρώπους, ὁ δ', θαρσήσας κατέπεφνε;
Τόνδ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
Τοίγαρ ἐγώ τοι, τέκνον, ἀληθέα πάντ' ἀγορεύσω.
Ἦτοι μὲν τόδε κ' αὐτὸς οἴεαι, ὥς κεν ἐτύχθη·
Εἰ ζώοντ' Αἴγισθον ἐνὶ μεγάροισιν ἔτετμε
Ἀτρεΐδης, Τροίηθεν ἰών, ξανθὸς Μενέλαος·
Τῷ κέ οἱ οὐδὲ θανόντι χυτλὼ ἐπὶ γαῖαν ἔχυσαν,
Ἀλλ' ἄρα τόν γε κύνες τε καὶ οἰωνοὶ κατέδαψαν
Κείμενον ἐν πεδίῳ ἐκὰς ἄστεος· οὐδέ κε τίς μιν
Κλαῦσεν Ἀχαιϊάδων· μάλα γὰρ μέγα μήσατο ἔργον.
Ἡμεῖς μὲν γὰρ κεῖθι πολέας τελέσαντες ἀέθλους
Ἤμεθ'· ὁ δ' εὐκτιλεμένῃ μυχῷ Ἄργεος ἱπποβότοιο
Πόλλ' Ἀγαμεμνονίῃ ἄλοχον θέλγεσκε ἐπέεσσιν,
Ἠδ' ἦτοι τοπεῖν μὲν ἀναίνετο ἔργον ἀεικὲς
Δῖα Κλυταιμήστρη, φρεσὶ γὰρ κέχρητ' ἀγαθῇσι·

" Atque mihi immortalibus æquiparatur aſpectu.
" O Neſtor Neleida, tu verò verum dic,
" Quomodo mortuus eſt Atrides latè-imperans Agamemnon?
" Ubi Menelaus erat? Quam illi machinatus eſt mortem
" Ægiſthus doloſus? Quoniam occidit ſe multò præſtantiorem.
" Annon in Argo erat Achaïco *Menelaus*? An alicubi alibi
" Errabat apud homines, ille verò ſumpto animo interfecit?
Huic reſpondit deinde Gerenius eques Neſtor,
" Profectò ego tibi, fili, vera omnia dicam:
" Enimverò quidem hoc ipſe ſuſpicaris, quemadmodum reverà accidit:
" Si viventem Ægiſthum in ædibus inveniſſet
" Atrides, à Trojâ profectus, flavus Menelaus;
" Sanè ei néque mortuo fuſilem terram infudiſſet,
" Sed certè canèſque & aves comediſſent
" Jacentem in campo procul ab urbe; neque ulla ipſum
" Deplorâſſet Achivarum: valdè enim ingens admiſit facinus.
" Nos quidem illic *in Trojâ* multa obeuntes certamina,
" Aſſidebamus; ille interim deſidioſus in ſeceſſu Argi equos-paſcentis
" Multùm Agamemnoniam uxorem demulſit verbis:
" Ipſa quidem anteà certè abnuebat facinus indignum
" Diva Clytemneſtra; mente enim utebatur bonâ:

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

246. Ἰνδάλλεσθαι.] Ὁμοιοῦται, φαίνεσθαι, φαντάζεσθαι. Εἰσοράασθαι.] Ὁρᾶν, ἀντὶ τοῦ ὁρᾶσθαι, βλέπεσθαι.
249. Μήσατο.] Εἰργάσατο, ἐπιχείρησε.
250. Δολόμητις.] Δόλια βουλεύσασθαι. Κτάνε.] Ἀντεῖλεν, ἐφόνευσεν. Ἀρείω.] Βελτίονα.
251. Ἦ οὐκ Ἄργεϊ ἦεν Ἀχαιϊκῷ.] Ἆρα οὐκ ἐν τῷ Ἄργει ἦν ὁ Ἀχαιός;
252. Κατέπεφνεν.] Ἀντεῖλεν.
254. Ἀγορεύσω.] Λέξω, εἴπω.
256. Ἔπτμεν.] Κατέλαβεν.
257. Τροίηθεν.] Ἀπὸ τῆς Τροίας.

Ν Ο Τ Æ.

246. Ὥστε μοὶ ἀθανάτοις ἰνδάλλεσθαι) Κατ' ἐκεῖνο δὲ Θαλῆς, Πρισβύταθον τῶν ὄντων Θεὸς· ἀγέννητον γάρ. *Diog. Laert.* l. 1. §. 35.
251. Ἦ οὐκ Ἄργεϊ ἦεν Ἀχαιϊκῷ) Ἦ οὐκ ἦν ἐν τῇ Λακωνικῇ; Οὐ μόνον γὰρ Ἄργος, ἡ Πελοποννησος, ἀλλ'

Ν Ο Τ Æ Ι Ν S C H O L I A.

249. Μήσατο) Emendo tantùm & lego ἐπιχείρησε, pro ἐπιχείρησε &c.
251. Ἀχαιΐας) Ità ſcribo & emendo pro corrupto Ἀχαιϊκῆς, ex MSto *Aloyſii*.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

251. Ἦ) γρ. ἤ. Ἀχαιϊκῷ) γρ. Ἀχαϊκῷ, *Euſtath.* fol. 1465. lin. 61. omiſit *H. Steph.*
258. Χυτλώ.] Τῷ ἐπιχεομένῳ τοῖς νεκροῖς γῆν.
259. Οἰωνοί.] Σαρκοφάγοι ὄρνιθες. Κατέδαψαν.] Κατέφαγον.
261. Μέγα μήσατο ἔργον.] Νῦν μέγα κἀχαλεπὸν ἐβουλεύσατο· ὃ ἐστιν, ἔργον χαλεπὸν ἐμηχανήσατο.
262. Τελεσσάντες.] Ἐκτελέσαντες.
263. Μυχῷ Ἄργεος.] Τῷ ἐσωτάτῳ μέρει τοῦ Ἄργους.
264. Θέλγεσκε.] Ἠπάτα.
265. Ἔργον ἀεικές.] Τὸ μοιχείαν.
266. Δῖα Κλυταιμνήστρη.] Δῖα, εὐχρὼς, ὡραία· ἢ μοιχεθεῖσα. Φρεσὶ γὰρ κέχρητ' ἀγαθῇσι.] Φρεσὶν ἀγαθαῖς.

ἰδίως ἡ Λακωνικὴ, Ἄργος καλεῖται. *Euſtath.* fol. 222. lin. 16. Vid. *Nicolaum Cragium*, De *Lacedæm.* Republ. l. 1. c. 1. & *Straben.* Geograph. l. 8. fol. 365. & 369. De voce Ἀχαιϊκὸν, vid. ad *Iliad.* ί. v. 141.

260. Ἄστεος) γρ. Ἄργεος, *H. Steph.*
266. Κίχεκε) γρ. κίχρηκε. *Euſtath.* fol. 1466. l. 36.

Παρ

Πὰρ γὰρ ἕλεν κὴ ἀοιδὸς ἀνὴρ, ᾧ πολλ' ἐπέτελλεν
Ἀτρείδης, Τροίηνδε κιὼν, εἴρυσθαι ἄκοιτιν.
Ἀλλ' ὅτε δὴ μιν μοῖρα θεῶν ἐπέδησε δαμῆναι,
Δὴ τότε τὸν μὲν ἀοιδὸν ἄγων ἐς νῆσον ἐρήμην,
Κάλλιπεν οἰωνοῖσιν ἕλωρ κὴ κῦρμα γενέσθαι·
Τὴν δ' ἐθέλων ἐθέλουσαν ἀνήγαγεν οἶκόνδε δόμονδε.
Πολλὰ δὴ μηρί' ἔκηε θεῶν ἱεροῖς ἐπὶ βωμοῖς,
Πολλὰ δ' ἀγάλματ' ἀνῆψεν, ὑφάσματά τε, χρυσόν τε,
Ἐκτελέσας μέγα ἔργον, ὃ ὄφελε ἥλπετο θυμῷ.
Ἡμεῖς μὲν γὰρ ἅμα πλέομεν Τροίηθεν ἰόντες,
Ἀτρείδης κὴ ἐγὼ, φίλα εἰδότες ἀλλήλοισιν·
Ἀλλ' ὅτε Σούνιον ἱερὸν ἀφικόμεθ', ἄκρον Ἀθηνῶν,
Ἔνθα κυβερνήτην Μενελάου Φοῖβος Ἀπόλλων
Οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχόμενος κατέπεφνε,
Πηδάλιον μὲν χερσὶ θεὴς νηὸς ἔχοντα,
Φρόντιν Ὀνητορίδην, ὃς ἀκαιμάτοισι φυλ' ἀνθρώπων
Νῆα κυβερνήσας, ὁπότε σπέρχοιεν ἄελλαι.

" Etenim aderat cantor vir, cui plurimùm mandârat
" Atrides, ad Trojam profecturus, ſervare uxorem.
" Sed cùm jam ipſam fatum deorum irretivit *ad hoc, ut* domaretur,
" Jam tum ipſum cantorem ducens in inſulam deſertam,
" Dereliquit avibus lanienam & prædam fieri;
" Ipſam verò volens volentem duxit ſuam in domum.
" Multa autem fœmora adolebat deorum ſuper ſacra altaria;
" Multáque Donaria ſuſpendit, veſtésque, aurúmque,
" Quòd perfeciſſet magnum negocium, quod nunquam ſperâſſet in animo.
" Nos quidem ſimul navigabamus Trojà profecti,
" Atrides *Menelaus* & ego, amica cognoſcentes invicem:
" Sed cùm ad Sunium ſacrum perveni-mus, promontorium Athenarum,
" Illic gubernatorem Menelai Phœbus Apollo
" Suis ſuavibus telis ſuperveniens occîdit,
" Clavum in manibus currentis navis geſtantem,
" Phrontin Onetoridem; qui vincebat ſecula hominum
" In nave gubernandâ, quoties ingruebat procella.

ΣΧΟΛΙΑ.

267. Πὰρ γὰρ ἕλεν κὴ ἀοιδὸς.] Συμπαρῆν ὁ αὐτῇ κὴ ἀοιδὸς· τὸ δ' ἀρχαῖον, οἱ ἀοιδοὶ φιλοσόφων τάξιν ἐπέχον. Τινὲς δὲ, κακῶς νοήσαντες, τὸ ἐνόχλει ἀπέδοσαν.

268. Εἴρυσθαι.] Φυλάττειν.

271. Κύρμα.] Ἐγκύρημα, ἐπίτυγμα.

273. Ἔκηε.] Ἔκαυσεν.

274. Ἀγάλματα.] Ἀναθήματα. Ἀνῆψεν.] Ἀνέθηκεν. Ὑφάσματα.] Ἱμάτια ὑφαντά.

275. Ἥλπετο.] Ἤλπιζεν.

278. Σούνιον.] Ἀκρωτήριόν τι Ἀττικῆς. Ἱερὸν.] Ἱερὸν, τέμενος. Ἀφικόμεθα.] Παρεγενόμεθα. Ἄκρον Ἀθηνῶν.] Ἀπὸ τῆς πόλεως τῶν Ἀθηναίων εἴρηκεν.

281. Φοῖβος Ἀπόλλων.] Παρὸ τὸ φοιτᾶν ἢ ὄνησιν εἶναι, πέπλακε τὸ ὀνόματα. Ἐκάλυπτε.] Ἐνίκα. κυρίως ὁ τὸ καίνυσθαι, τὸ κτείνασθαι νικῆσαι· καίνειν γὰρ τὸ φονεύειν ἐστί. τὸ δ' ἐπέχοιεν, ἀντὶ τοῦ καταπείγοιεν.

NOTÆ.

267. Πὰρ γὰρ ἕλεν κὴ ἀοιδὸς) *Strabo*, l. 1. fol. 16. κὴ Ὅμηρος ὁ τὰς ἀοιδὰς συφρήσας εἰρηκεν, καθάπερ τὴν τῆ Κλυταιμνήστρας φύλακα, κλ. *Athenæ.* l. 1. fol. 14. Σώφρων δὲ ἦν τὸ τῶν ἀοιδῶν γένος κὴ φιλοσόφων ἀφέξιν ἐπέχον. Vid. *Gisberti Cuperi* Apotheoſin *Homeri*, p 115. *Euſtath.* fol. 1466. *Valeſius* in Act. c. 8. v. 27. De Eunucho *Candaces*. Confer *Br. Schol.*

279. Ἔνθα κυβερνήτην) Qui ſuâ morte *Viri* cadebant, præſertim ſi inexpectatò, aut repentè, ab *Apolline* ſagittis petiti dicebantur; *Mulieres*, à *Dianâ*. Etiam, qui non morbo, ſed ætate; ut *Odyſſ. ο'.* v. 408. Etiam, de Fœminâ, in Navigatione ſubitò moriente, *ibid.* v. 477. *Euſtath.* fol. 637. lin. 14. Ὅτι ὁ τῇ Ἀρτέμιδι, τυτθὶ τῇ στέλεχη, τὰς αἰφνιδίως θνήσκοντας τῶν γυναικῶν ἀναιρήσειν ἡ Ἑλληνικὴ δέδεκται· ὥσπερ ὁ Ἀπόλλων, ἥλιος, ἀπὸ λέγεται τοῦ ἀφρονας θνήσκειν τοὺς ἄνδρας. Vid. etiam fol. 1467. lin. 52. Vid. *Turnebi* Adverſar. l. xi. c. viii. fol. 346. lin. 159. & *Everhardi Feithii*, Antiqu. *Homeric.* l. 1. c. 2. *Iſaac. Caſaubon.* Lection. *Theocrit.* c. x. in ipſo Fine.

NOTÆ IN SCHOLIA.

267. Πὰρ γὰρ ἕλεν κὴ ἀοιδὸς) MSS. ᾠδὲς, & ᾠδὸν legunt, in *Scholio*.

274. Quæ inter Ἀγάλματα & Ὑφάσματα, pono, id Duorum MSS. facio auctoritate.

282. Pro τὸν κλείναντα. Lego eadem auctoritate, τὸ κλείναντα νικῆσαι, ut τὸ referatur ad νικῆσαι.

VARIÆ LECTIONES.

275. Ἥλπετο) γρ. ἔλπετο, *Br. Schol.* Verùm ἤλπετο ſonantius, & ſexies in *Iliade* occurrit.

280. Ἀγανοῖς βελέεσσι) γρ. ἀγανοῖσι βέλεσσι, *H. Steph.* & alii Codd. verùm *Iliad. α'.* v. 759. ut hîc Nos.

283. Σπέρχοιεν) γρ. σπέρχωσι, *H. Steph.*

Ὡς ὁ μὲν ἔνθα κατέχετ', ἐπειγόμενος περ ἑοῖο,
Ὄφρ' ἑταρον θάπτοι, καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερείσειεν.
Ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ κεῖνος, ἰὼν ἐπὶ οἴνοπα πόντον
Ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι, Μαλειάων ὄρος αἰπὺ
Ἶξε θεών, τότε δὴ φυγερὼ ὁδὸν ὄρσε Κρονίων
Ἐφεσταλὸς, λιγέων δ' ἀνέμων ἐπ' ἀϋτμένα χεῦε,
Κύματά τε προφέροντα, πελώρια, ἶσα ὄρεσσιν·
Ἔνθα διχθάδιξε, τοὺς μὲν Κρήτην ἐπέλασσεν,
Ἧχι Κύδωνες ἔασιν, Ἰαρδάνου ἀμφὶ ῥέεθρα.
Ἔστι δέ τις λιστὴ, αἰπεῖά τε εἰς ἅλα πέτρη,
Ἐσχατιὴ Γόρτυνος, ἐν ἠεροειδέϊ πόντῳ·
Ἔνθα Νότος μέγα κῦμα ποτὶ σκαιὸν ῥίον ὠθεῖ
Ἐς Φαιστόν· μικρὸς δ' λίθος μέγα κῦμ' ἀποέργει.
Αἱ μὲν ἄρ' ἔνθ' ἦλθον, σπερχνὴ δ' ἥλυξαν ὄλεθρον
Ἄνδρες, ἀταρ νῆάς γε ποτὶ σπιλάδεσσιν ἔαξαν
Κύματ'· ἀταρ τὰς πέντε νέας κυανοπρῳρείους

" Sic ille quidem il le detentus eſt, feſtinabundus licet ad iter,
" Ut ſocium ſepeliret, & parentalia parentaret.
" Sed quando utique & ille vadens in obſcurum pontum
" In navibus cavis, Malearum montem exceiſum
" Pervenit currendo, tum certè inviſum iter lato conſpectu Jupiter
" Decrevit: ſtridulorumque ventorum flatum effudit,
" Fluctuſque intumeſcebant ingentes, æquales montibus.
" Illic ſejungens *Jupiter* claſſem, has quidem *Naves* Cretæ admovit;
" Ubi Cydones habitabant, Jardani circa fluenta.
" Eſt autem quædam levis, præruptáque in mare petra,
" Ad fines Gortynis, in obſcuro ponto:
" Huc Auſter ingentem fluctum ad ſiniſtrum promontorium pellit
" Ad Phæſtum; parvulus autem lapis ingentem fluctum impedit.
" Illi quidem huc venerunt: vix autem effugerunt mortem
" Viri: cæterùm naves ſanè ad ſaxa fregerunt
" Fluctus: cæterùm quinque naves cæruleis-proris

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

284. Κατέχετο.] Ἐν λιμένι κατεχέτη.

285. Κτερείσειεν.] Ἐκταφιάσῃ.

277. Μαλειάων ὄρος.] Τὸ Μαλέαν λέγει, τὸ ἀκρωτήριον τῆς Λακωνικῆς.

289. Ἐφεσταλὸς.] Ἐξελυσπαθὸς. Ἀϋτμένα.] Ἀρρενικῶς τὸν αὐτμόν, ἀπὸ ὀρθῆς, ὃ αὐτμὸς αὔτμη ἡ, ἢ πνοὴ ἢ σφοδρά. Χεῦε.] Ἔβαλεν.

290. Τεθρίοντα.] Ἡὐξάνοντα. Πελώρια.] Μεγάλα.

292. Κύδωνες.] Ἔθνος Κρήτης, καὶ Κυδωνὶς, πόλις Κρήτης, πολεμῶν ἔχουσα Ἰαρδάνιον.

293. Ἔστι δέ τις λιστή.] Λεῖα πέτρα· ἢ καὶ μετατιθέασιν, εἶναι τὸν καλέμβρον παρὰ τοῖς Κρησί, σὺν τῷ β'. Βλίστη. Ἔστι δὲ ἀκρωτήριον τῆς Γορτυνίας· ὄθεν Κρῆτης, σὺν τῷ ι. γράφει Λιστίν.

294. Ἐσχατιὴ.] Ἐπὶ τοῖς ἐσχάτοις.

295. Σκαιὸν.] Δεινὸν, χαλεπόν.

296. Φαιστόν.] Ἀκρωτήριον τῆς Γορτύνης, ἀπὸ μέρους ἀντὶ τοῦ ὅλου μεροῦν λέγων ἐπικλυζόμενον, ἐπεὶ βραχεῖά τις αὐτοῦ γίνεται· ἀπὸ δὲ μισημερίας ἐστὶ δὲ ὅλως, καὶ τις δὴ νότῳ μίγνυται ἐγείρουσι κύματα· ἀφ' οὗ, καὶ τοῦτο τὸ μέρος συνιέασας εἰς θάλασσαν πέτρας συνεστάσθαι τὰ κύματα. τινὲς δὲ τὸν Φαιστὸν, πόλιν τῆς Κρήτης λέγουσιν, ὅπου ἐβασίλευσε Ἐπιμηθίδης. Μικρὸς δὲ λίθος μέγα κῦμα ἀπείργει.] Τὸ μὲν ὑπὸ τοῦ νότου κῦμα τὸν Φαιστὸν ἂν ἐπιοὶ ἀλίμενον, εἰ μὴ συνειρμὸς ὁ λίθος ἐκώλυεν εἰσιόντα μέγα γίνεσθαι κῦμα συνακοντιζομένων εἰς αὐτὸν τῶν κυμάτων· γράφεται δὲ, Μαλίης δὲ λίθος. Μάλειον μὲν ὀνομάζεται ὑπὸ τοῦ Φαιστίου λιμένος ἀκρωτήριον. Ἀποείργει] Ἀποκωλύει.

297. Ἥλυξαν.] Ἐξέφυγον.

298. Σπιλάδεσσι.] Πετραλίοις πέτρασι, παρὰ τὸ ἐσπιλῶσθαι· ἢ παρὰ τὸ θάλασσαν συνειληφέναι ἐν ὀλίγῳ ὕδατι. Ἔαξαν.] Ἔκλασαν.

N O T Æ.

290. Κύματά τε τεθρίοντα) Vid. ad *Varias Lectiones.*

Ibid. Ἶσα ὄρεσσιν) Hinc *Virgil.* Æn. l. 1. v. 109. — —præruptus aquæ Mons.

NOTÆ IN SCHOLIA.

290. Τεθρίοντα) Ἡὐξάνοντα. Ità Duo MSS. *Aldus*, & Codex *Hervag.* quare procul ablego Codd. *Impreſſorum* delirium, τεθρίοντα) ηὐξάνοντα, quod evidenter corruptum, pro noſtrâ *Lectione*, aliàs enim αὐξάνεται ſcriberetur. Vid. *Var. Lection.*

296. Ἄλλων μερῶν, pro πολλῶν κυμάτων, lego, ex *Euſtathio* fol. 1469. lin. 13.

VARIÆ LECTIONES.

289. Ἐπ' αὐτμένα χεῦε) γρ. ἐπ' αὐτμένα χεύας, *H. Steph.*

290. Τεθρίοντα) γρ. τεθρίοντα, *H. Steph.* Τεθρίοντο, MSS. GC. *Aloyſianſque*, *Aldus*, & *Hervag.* *Br. Schol.* quæ *Lectio* videtur hîc proba & ſana; at in *Iliad.* ο'. v. 621. Τεθρίοντα, vel τεθρίοντα omnino legendum.

295. Ποτὶ] γρ. πρὸς *H. Steph.*

296. Μικρὸς δὲ λίθος) γρ. Μαλίης δὲ λίθος, *Br. Schol.*

Αἰγύπῳ

Αἰγύπτῳ ἐπέλασσε φέρων ἄνεμός τε ϗ ὕδωρ.
Ὣς ὁ μὲν ἔνθα πολὺν βίοτον ϗ χρυσὸν ἀγείρων,
Ἤλασε ξὺν νηυσὶν ἐπ' ἀλλοθρόους ἀνθρώπους.
Τόφρα δ' ταῦτ' Αἴγισθος ἐμήσατο οἴκοθι λυγρά,
Κτείνας Ἀτρεΐδην· δέδμητο δ' ὑπ' αὐτῷ λαὸς ὑπ' αὐτῷ.
Ἑπτάετες μὲν ἄνασσε πολυχρύσοιο Μυκήνης·
Τῷ δὲ οἱ ὀγδοάτῳ κακὸν ἦλυθε δῖος Ὀρέστης
Ἂψ ἀπ' Ἀθηνάων, κτὰ δ' ἔκτανε παῖφονα μητρὸς
Αἰγισθον δολόμητιν, ὃς οἱ πατέρα κλυτὸν ἔκτα.
Ἦτοι ὁ τὸν κείνας δαίνυ τάφον Ἀργείοισιν
Μητρός τε στυγερῆς ϗ ἀνάλκιδος Αἰγίσθοιο·
Αὐτῆμαρ δέ οἱ ἦλθε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
Πολλὰ κτήματ' ἄγων, ὅσα οἱ νέες ἄχθος ἄειραν.
Καὶ σύ, φίλος, μὴ δηθὰ δόμων ἄπο τῆλ' ἀλάλησο,
Κτήματά τε προλιπὼν, ἄνδρας τ' ἐν σοῖσι δόμοισιν
Οὕτω ὑπερφιάλως· μή τοι κτ' πάντα φάγωσι
Κτήματα δασσάμενοι, σὺ δ' ἧσσόν κεν ὁδὸν ἔλθῃς.
Ἀλλ' ἐς μὲν Μενέλαον ἐγὼ κέλομαί ϗ ἄνωγα
Ἐλθεῖν· κεῖνος γὰρ νέον ἄλλοθεν εἰλήλουθεν
Ἐκ τῶν ἀνθρώπων, οὕθεν κε ἔλπετό γε θυμῷ
Ἐλθέμεν, ὅντινα πρῶτον ἀπεφήλωσιν ἄέλλαι
Ἐς πέλαγος μέγα τοῖον· ὅθεν τέ περ οὐδ' οἰωνοὶ
Αὐτόθετες οἴχενται, ἐπεὶ μέγα τέ, δεινόν τε.

" Ægypto admovit ferens ventuſque & unda.
" Sic ille quidem illic plurimum vi-ctum & aurum congregans,
" Errabat cum navibus ad alterius-linguæ homines.
" Interea verò illa Ægiſthus molitus eſt domi triſtia,
" Occidens Atridem: ſubactus eſt etiam populus ſub illo.
" Septennio itaque imperavit divitibus Mycenis:
" Illi verò octavo in anno malum & *vindex* venit divus Oreſtes
" Rurſus ab Athenis: occidit autem patris interfectorem,
" Ægiſthum doloſum, qui illi patrem inclytum interfecerat.
" Sanè hic cùm hunc occidit, dedit cœnam ſepulchralem Argivis
" Matriſque inviſæ & imbecillis Ægiſthi:
" Eopſe verò die ſupervenit bello bonus Menelaus,
" Plurima dona ducens, quanta illius naves ob pondus portare poterant.
" At tu, amice, nè diutius à domo longè aberres,
" Boniſque relictis viriſque in tuis ædibus
" Adeò ſuperbis; nè tibi omnia abſumant,
" Facultatibus diviſis, tu verò inaniter feceris.
" Sed ad Menelaum quidem ego adhortor & conſulo
" Proficiſci; ille enim nupèr aliundè venit
" Ex iſtis hominibus, undè non ſperaret in animo
" Redire, quemcunque primùm abegerint procellæ
" In pelagus tam vaſtum: undè utique nec aves
" Intra annum venire poſſunt, quoniam ingens, horrendumque

ΣΧΟΛΙΑ.

302. Ἤλασε.] Ἐπλανᾶτο.
304. Δέδμητο.] Ὑπετέτακτο.
307. Ἂψ ἀπ' Ἀθηναίων.] Ὅτε ἐπαιδεύετο.
309. Τόν.] Τοῦτον τ' Αἴγισθον. Δαίνυ.] Κατεσκεύασε.
310. Μητρός τε στυγερῆς.] Φείδεται λέγων τούτων Ὀρέστου· τὸ μὲν γὰρ εὐφημότερον ὑποτίθησιν, ὅτι ἔθαψε τὴν μητέρα, τὸ δὲ δεινότερον παρεσιώπησεν. Ἀνάλκιδος.] Ἀδυνάτου.
312. Ἄνεμον.] Ἐβάστασαν.
313. Ἀλάλησο.] Πλανῶ.
314 Προλιπών.] Καταλιπών.
316. Τηϋσίλω.] Ματαίαν.
318. Εἰλήλουθεν.] Ἦλθεν.
319. Ἐκ τῶν.] Ἐξ ὑπερόπων. Ἔλπετο.] Ἤλπισεν.
320. Ἀπεσφήλωσιν.] Ἀποκρούσασα καὶ ἀποστάλλουσα πεποίησεν.
322. Αὐτόθετες.] Ἐν αὐτῷ τῷ ἔτει. Οἴχενται.] Παραχίνονται.

NOTÆ.

308. Ὅς οἱ) Ità lego, pro ὅ οἱ. ut aliàs in eodem verſu, α'. v. 300. & ſuprà, v. 198. etiam in aliis Editt. *Florent. Steph. Hervag. Caſtell. Cantab.* priori; quare ὃς reſtituo, ut *Aldina*, quanquam & aliàs ὁ, pro ὃς habet.
316. Τηϋσίην ὁδὸν ἔλθῃς) Vid. *Meric. Caſaubon.* De nuperâ *Homeri* Editione, §. 1. p. 47, 48. Rectè *Br. Schol.* per καταίαν reddunt; cum ad *Toſtum Hebr.* referatur.
322. Αὐτόθετες οἴχενται· ἐπὶ μέγα τὸ δεινόν τε) *Ultima*, ἐν αὐτοτῇ producitur, in *Ceſurâ*, vi *Finalis* & *Toni*; ut τὲ etiam ante δεινὸν, ob δ'. ὀκταχόρδον. ut α'. v. 203.

VARIÆ LECTIONES.

302. Νηυσὶν ἐπ') γρ. νηυσὶ κατ', *H. Steph.*
307. Ἂψ ἀπ' Ἀθηναίων) γρ. αὖθ' ἀπ' Ἀθηνάων, *H. Steph.* & ἀψ ἀπὸ Φωκέων, *Euſtath.* fol. 1469. lin. 38. non vidit *Steph.*

Ἀλλ'

Ἀλλ' ἴθι νῦν, σὺν νηΐ τε σῇ καὶ σοῖς ἑτάροισιν·
Εἰ δ' ἐθέλεις πεζός, πάρα τοι δίφρός τε καὶ ἵπποι,
Πὰρ δέ τοι υἷες ἐμοί, οἵ τοι πομπῆες ἔσονται·
Ἐς Λακεδαίμονα δῖαν, ὅθι ξανθὸς Μενέλαος.
Λίσσεαι δὲ μιν αὐτόν, ἵνα νημερτὲς ἐνίσπῃ·
Ψεῦδος δ' οὐκ ἐρέει· μάλα γὰρ πεπνυμένός ἐστιν.
Ὣς ἔφαθ'· ἠέλιος δ' ἄρ' ἔδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε·
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Ὦ γέρον, ἦτοι ταῦτα κατ' μοῖραν κατέλεξας·
Ἀλλ' ἄγε, τάμνετε μὲν γλώσσας, κεράσατε δ' οἶνον,
Ὄφρα Ποσειδάωνι καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισι
Σπείσαντες, κείτοιο μεδώμεθα· τῖο γὰρ ὥρη.
Ἠὼς γὰρ φάος οἴχετ' ἐπὶ ζόφον· οὐδὲ ἔοικε
Δηθὰ θεῶν ἐν δαιτὶ θαασσέμεν, ἀλλὰ νέεσθαι.
Ἦ ῥα Διὸς θυγάτηρ, τοὶ δ' ἔκλυον αὐδησάσης.
Τοῖσι δὲ κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχυναν,
Κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο·
Νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσι·
Γλώσσας δ' ἐν πυρὶ βάλλον, ἀνιζάμενοι δ' ἐπέλειβον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ σπείσάν τ', ἔπιόν θ', ὅσον ἤθελε θυμός,
Δὴ τότ' Ἀθηναίη καὶ Τηλέμαχος θεοειδὴς
Ἄμφω ἰέσθην κοίλην ἐπὶ νῆα νέεσθαι·
Νέστωρ δ' αὖ κατέρυκε καθαπτόμενος ἐπέεσσι,
Ζεὺς τόγ' ἀλεξήσειε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
Ὡς ὑμεῖς παρ' ἐμεῖο θοὴν ἐπὶ νῆα κίοιτε,

" Sed vade nunc cum nave tuâ & tuis sociis:
" Aut si inavelis per terram ire, aderit currusque & equi,
" Aderunt tibi etiam filii mei, qui tibi duces erunt
" Ad Lacedæmonem florentem, ubi flavus Menelaus.
" Precare autem eum ipsum, ut vera dicat:
" Mendacium tamen non dicet: valdè enim prudens est.
Sic ait: sol autem descendit & tenebræ advenerunt.
His verò & dixit dea cæsia Minerva,
" O senex, profectò hæc ex officio dixisti:
" Sed agite, dividite quidem linguas, & miscete vinum,
" Ut Neptuno & aliis immortalibus
" Ubi libaverimus, de lecto cogitemus; ejus enim hora adest.
" Jam enim lumen ivit sub occasum, neque decet
" Diu deorum in epulo sedere, sed redire.
Dixit sanè Jovis filia; hi verò audiverunt loquutam.
His quidem præcones aquam manibus infuderunt,
Juvenes autem crateras coronârunt vino:
Diviserunt autem omnibus, auspicati à poculis;
Linguas etiam in ignem conjecerunt, surgentesque libârunt.
Cæterùm postquam libârunt, biberuntq; quantũ desiderabat animus,
Tum certè Pallas & Telemachus deosimilis
Ambo desiderabant cavam ad navem redire:
Nestor autem statim detinuit incessens verbis,
" Jupiter hoc prohibeat, & immortales dii alii,
" Ut vos à me celerem ad navem earis,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

324. Πάρα τοί.] Πάρεσι σοί.
325. Πομπῆες.] Πρόπομποί.
326. Δῖαν.] Εὐδαίμονα.
327. Ἐνίσπῃ.] Εἴπῃ.
332. Τάμνετε μὲν γλώσσας.] Ἔθος ἦν τοῖς περιπομπίοις καθ' ὃ τὰ κρεμάδεια. τὰ ἱερεῖα τὰς γλώσσας ἀκροτόμνειν, καὶ καίειν τοῖς θεοῖς, τὰς λόγους ἐπιμελομένοις· διὸ καὶ ἐπὶ μόνης τῆς Νέστορος θυσίας εὕρηται τὸ ἔθος. εὔτηις γὰρ τὸ λέγειν, σύντομος τοὺς λόγους. λέγει δὲ Ἀπίων εἶναι τὸ ἔθος, λαβόντων τινὰ ὀρχηστὴν ὀστοῦν. Κερμάδια δέ.] Ἀντὶ δὲ κερμάτων.
334. Κοίτοιο.] Κοίτης, ὃ ἐστιν ὕπνου.
335. Ζόφον.] Τὸ σκότος. Οὐδὲ ἔοικεν.] Οὐ πρέπον ἐστίν.
336. Θαασσέμεν.] Καθίσαι, ἀγορεύειν.
337. Αὐδησάσης.] Εἰπούσης.
344. Ἰέσθην.] Ὥρμησαν.
345. Καθαπτόμενος.] Φιλοφρονούμενος.
346. Ζεὺς τόγ' ἀλεξήσειε.] Τὸ ὑμᾶς χωρισθῆναι ἀπ' ἐμοῦ, ὡς πιεῖν χρεών, ἢ ἀνελθεῖν. Ἀλεξήσειε.] Ἀπείρξειε, κωλύσειεν.
347. Κίοιτε.] Ἀπέλθοιτε,

N O T Æ.

331. Καπὶ ῥοῆσαι) Ultima ῆ καὶ producitur, in *Cæsurâ*, vi *Toni* sui, & ante μ'.

NOTÆ IN SCHOLIA.

346. Ὑμᾶς scribo, pro ἡμᾶς, quod malè in *Impressis*; ἡμᾶς enim in *Textu*, *Aldinâ*, & MSS. a.

VARIÆ LECTIONES.

335. Οἴχετ' ἀγ. ἔχε.

Ὡς

Ὥς τεῦ ἢ παρὰ πάμπαν ἀνέμονος, ἠὲ πενιχρῷ,
Ὥι ὅττε χλαῖναι καὶ ῥήγεα πόλλ' ἐνὶ οἴκῳ,
Οὕτ' αὐτῷ μαλακῶς, ὅττε ξείνοισιν, ἐνεύδειν.
Αὐτὰρ ἐμοὶ πάρα μὲν χλαῖναι καὶ ῥήγεα καλά.
Οὐ θὴν δὴ τῷδ' ἀνδρὸς Ὀδυσσῆος φίλος υἱὸς
Νηὸς ἐπ' ἰκελίοιν καταλέξεται, ὄφρ' ἂν ἔγωγε
Ζώω· ἔπειτα δὲ παῖδες ἐνὶ μεγάροισι λίπωμαι,
Ξείνους ξεινίζειν, ὅστις κ' ἐμὰ δώματ' ἵκηται.
Τόνδ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Εὖ δὴ ταῦτά γ' ἔφησθα, γέρον φίλε· σοὶ δὲ ἔοικε
Τηλέμαχον πείθεσθαι, ἐπεὶ πολὺ κάλλιον ἔστω.
Ἀλλ' ἦτος μὲν νῦν σοι ἅμ' ἕψεται, ὄφρα κεν εὐδὴ
Σοῖσιν ἐνὶ μεγάροισιν· ἐγὼ δ' ἐπὶ νῆα μέλαιναν
Εἶμι, ἵνα θαρσύνω θ' ἑτάρους, εἴπω τε ἕκαστα·
Οἵους γὰρ μετὰ τοῖσι γεραίτερος εὔχομαι εἶναι,
Οἱ δ' ἄλλοι φιλότητι νεώτεροι ἄνδρες ἕπονται
Πάντες ὁμηλικίη μεγαθύμου Τηλεμάχοιο.
Ἔνθα κε λεξαίμην κοίλῃ παρὰ νηὶ μελαίνῃ
Νῦν· ἀταρ ἠῶθεν μετὰ Καύκωνας μεγαθύμους
Εἶμι, ἔνθα χρεῖός μοι ὀφέλλεται, οὐδέ νέον γε,
Οὐδ' ὀλίγον· σὺ γὰρ τῶτον, ἐπεὶ τὸν ἵκετο δῶμα,
Πέμψον σὺν δίφρῳ τε καὶ ᾗεῖ· δὸς δέ οἱ ἵππους,
Οἵ τοι ἐλαφρότατοι θέεν, καὶ κάρτος ἄριστοι.
Ὣς ἄρα φωνήσασ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη,

"Tanquam ab aliquo vel prorsus veſte carenti, aut pauperculo,
" Cui neque veſtes & operimenta multa domi;
" Ut neque ipſi mollitèr, neque hoſpitibus, dormiendi copia ſit.
" Cæterùm mihi adſunt veſtes & operimenta pulchra:
" *Sin minus*, nequaquam illius Viri Ulyſſis charus filius
" Navibus in tabulatis pernoctaverit, dum ego
" Vixero, prætereáque liberi in regiâ linquantur,
" Qui hoſpites ſuſcipiant, quicunque ad domum meam perveniet.
Hunc rurſus alloquuta eſt dea cæſia Minerva,
" Benè ſanè hæc dixiſti, ſenex amice: te verò decet
" Telemachum flectere, quoniam longè melius ſic.
" Verùm ille quidem nunc te ſequatur; ut dormiat
" Domi tuæ: ego autem ad navem nigram
" Vado, ut confirmem ſocios præcipiámque ſingula:
" Solus enim inter illos ſenior glorior eſſe:
" Alii verò ob amicitiam juniores viri ſequuti ſunt
" Omnes æquales ætate magnanimi Telemachi.
" Illic utique dormiam cavâ in navi nigrâ
" Nunc: ſed manè ad Cauconas magnanimos
" Vado, ubi debitum mihi debetur, neque adeò novum,
" Neque parvum: tu vero hunc, quandoquidem tuam pervenit domum,
" Mitte cum curru & filio: da etiam illi equos,
" Qui tibi celerrimi currendo & robore fortiſſimi.
Sic certè loquuta abiit cæſis oculis Minerva,

ΣΧΟΛΙΑ.

348. Ἀνείμονος.] Μὴ κεκτημένε ἱμάτια.
349. Ῥήγεα.] Βαπτὰ ἱμάτια καὶ ποικίλματα· ῥῆξαι γὰρ οἱ ἀρχαῖοι ἔλεγον, τὸ βάψαι.
350. Μαλακῶς.] Ἁπαλῶς, ἀντὶ τοῦ, οὐ ἀπαλοῖς.
351. Παύρα.] Πάρεισιν.
352. Τῷδ' ἀνδρός.] Ἤτοι ἀναφορικῶς, τοῦ Ὀδυσσέως· ἢ τῷδε ἀνδρός, δεικτικῶς, ἀντὶ τοῦ ἐμοῦ.
353. Ἐπ' ἰκελίοιν.] Ἐπὶ τῶν καταστρωμάτων καὶ σανιδωμάτων τῶν νηός. Καταλέξεται.] Κοιμηθήσεται.
354. Λίπωμαι.] Καταλειφθῶσι.
355. Ξεινίζειν.] Ξενοδοχεῖν, φιλικῶς ὑποδέχεσθαι.
357. Ἔφησθα.] Εἶπες.
359. Εὕδῃ.] Κοιμηθῇ.
361. Θαρσύνω.] Παρορμήσω, θαῤῥεῖν ποιήσω.
362. Γεραίτερος.] Παλαιότερος.
365. Λεξαίμην.] Κοιμηθείην.
366. Μετὰ Καύκωνας.] Νῦν τὰ εἰς Ἀρχαδίαν μείωνται· ἐκεῖ γὰρ ἡ Ἀθηνᾶ φησὶ τὸν Μενέλαον, σὺν τῷ Τηλεμάχῳ, ἀφικνεῖσθαι, διότι χάριν ἐπιπλέκεται υἱῷ τοῦ φυγατρὸς Μενελάου. Ἀλλοτρία γὰρ τότων ἡ Ἀθηνᾶ.
367. Ὀφέλλεται.] Ὀφείλεται, χρεωστεῖται.

NOTÆ IN SCHOLIA.

349. Ἀρχαῖοι, pro Ἀχαιοί, ſcribo, nec ſine 2 MSS. auctoritate, etiam *Euſtathius* in locum, fol. 1471. lin. 55. Καὶ τὸ ῥῆξαι, ὃ ἐπὶ βάψαι, καθὰ γλῶσσαν, ὡς φασιν οἱ Παλαιοί.

VARIÆ LECTIONES.

367. Ὀφέλλεται) γρ. ὀφείλεται, *Strabo*, l. 8. fol. 526. *Ibid.* Οὔτι νέον γε) γρ. Ἠλιδὶ δίῃ, *Strabo*, qui *Cauconas*, à Fluvio *Elidis*, *Caucone*, dictos vult.

Φήνη εἰδομένη· θάμβος δ' ἕλε πάντας ἰδόντας
Θαύμαζεν δ' ὁ γεραιὸς, ὅπως ἴδεν ὀφθαλμοῖσιν·
Τηλεμάχῳ δ' ἕλε χεῖρα, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν,
Ὦ φίλος, οὔ σε ἔολπα κακὸν καὶ ἄναλκιν ἔσεσθαι,
Εἰ δή τοι νέῳ ὧδε θεοὶ πομπῆες ἕπονται.
Οὐ μὰν γάρ τις ὅδ' ἄλλος Ὀλύμπια δώματ' ἐχόντων,
Ἀλλὰ Διὸς θυγάτηρ ἀγελείη Τριτογένεια,
Ἥτοι καὶ πατέρ' ἐσθλὸν ἐν Ἀργείοισιν ἐτίμα.
Ἀλλὰ, Ἄναξ, ἵληθι, δίδωθι δέ μοι κλέος ἐσθλὸν,
Αὐτῷ, καὶ παίδεσσι, καὶ αἰδοίῃ ἀλόχοιπ·
Σοὶ δ' αὖ ἐγὼ ῥέξω βοῦν ἐυρυμέτωπον,
Ἀδμήτιν, ἣ οὔπω τις ὑπὸ ζυγὸν ἤγαγεν ἀνήρ.
Τήν τοι ἐγὼ ῥέξω, χρυσὸν κέρασιν περιχεύας.
Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη.
Τοῖσιν δ' ἡγεμόνευε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
Υἱάσι, καὶ γαμβροῖσιν, ἐὰ περὶ δώματα καλά.
Ἀλλ' ὅτε δώματ' ἵκοντο ἀγακλυτὰ τοῖο ἄνακτος,
Ἑξείης ἕζοντο κατ' κλισμούς τε θρόνους τε.
Τοῖς δ' ὁ γέρων ἐλάφοισιν ἀνὰ κρητῆρα κέρασσεν
Οἴνου ἡδυπότοιο, τὸν ἐνδεκάτῳ ἐνιαυτῷ
Ἤϊξεν ταμίη, καὶ ἀπὸ κρήδεμνον ἔλυσε.
Τοῦ ὁ γέρων κρητῆρα κεράσσατο· πολλὰ δ' Ἀθήνῃ
Εὔχετ' ἀποσπένδων, κούρῃ Διὸς Αἰγιόχοιο.
Αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τ', ἔπιόν θ', ὅσον ἤθελε θυμὸς,
Οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἶκόνδε ἕκαστος·
Τόνδ' αὐτοῦ κοίμησε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ
Τηλέμαχον, φίλον υἱὸν Ὀδυσσῆος θείοιο,

Aquilæ similis: stupor adeò invasit omnes videntes.
Admiratus etiam est senex, postquam vidit oculis:
Telemachi itaque prehendit manum, verbumque dixit, & loquutus est:
" O amice, non te opinor ignavum & imbellem fore,
" Siquidem te juvenem sic dii ductores sequuntur.
" Non enim quisquam hic alius cœlestes domos habitantium,
" Quam Jovis filia prædatrix Pallas,
" Quæ tibi & patrem pium inter Græcos honorabat.
" Quare, Regina, propitia sis; da item mihi gloriam bonam,
" Mihi ipsi & filiis & venerandæ uxori:
" Tibi autem ego sacrificabo bovem anniculam, lata fronte,
" Indomitam, quam nullus dum sub jugum duxit vir.
" Hanc tibi ego sacrificabo, aurum cornibus circumfundens.
Sic ait supplicans, hunc autem audivit Pallas Minerva.
Illis itaque præibat Gerenius eques Nestor,
Filiis & generis suis, ad suas ædes pulchras.
Sed postquam ad domum venerunt inclytam regis,
Ordine sedebant per sediliáque thronósque.
His verò senex venientibus craterem miscuit
Vini dulcis, quod undecimo anno
Aperuit ancilla, & operculum removit.
Hujus senex craterem miscuit; plurimùm verò Palladi
Supplicavit, libans filiæ Jovis Ægiochi
Cæterùm postquam libârunt biberuntque, quantum voluit animus,
Alii quidem dormiturientes abiêrunt ad domum singuli:
Hunc vero illic dormire fecit Gerenius eques Nestor
Telemachum, charum filium Ulyssis divini,

ΣΧΟΛΙΑ.

372. Φήνη.] Φήνη, εἶδος ἀρνίου, ὄρνιθος αἰετοῦ.
373. Θαύμαζεν δ'] ὁ γεραιός.] Ὅτι νέῳ ὄντι τῷ Τηλεμάχῳ συνηκολούθει ὁ Ἀθηνᾶ.
375. Κακόν.] Δειλὸν, ἀθυμον.
376. Ἕπονται.] Ἀκολουθοῦσιν.
380. Ἵληθι.] Ἵλεως καὶ εὐμενὴς ἴσθι. Δίδωθι.] Δίδου παρέχε.
388. Ἀγακλυτὰ.] Ἄγαν ἔνδοξα.
392. Κρήδεμνον.] Τὸ πῶμα δ' πῶμα, μεταφορικῶς.

NOTÆ.

378. Τριτογένεια) De *Tritone* fluvio, & Τριτὼ, *Caput*, vid. *Diodor. Sicul.* fol. 12. & quæ Nos ad *Euripid.* Ion. v. 872. & ad *Iliad. Δ.* v. 39.
381. Παρακοιτι) Παρακοίτιδι, παρακοίτιι, παρακοίτη, *Ultimâ* longâ. Sic. *Odyss. σ'.* v. 299. Μάτι τὸ κλέομαι καὶ κύδιστον.

VARIÆ LECTIONES.

372. Εἰδομένη) γρ. ἐεισδομένη.
378. Ἀγαλείη) γρ. κυδίστη, *H. Steph.* & *Seberus.*
388. Ἵκοντο) γρ. ἵκανον.
392. Ὤϊξεν) γρ. οἶξε.

Τρη-

Τρητοῖς ἐν λεχέεσσιν, ὑπ' αἰθούσῃ ἐριδούπῳ·
Παρ δ' ἄρ' ἐϋμμελίλιν Πεισίστρατον, ὄρχαμον ἀνδρῶν,
Ὃς οἱ ἔτ' ἠίθεος παίδων ἦν ἐν μεγάροισιν·
Αὐτὸς δ' αὖτε καθεῦδε μυχῷ δόμου ὑψηλοῖο·
Τῷ δ' ἄλοχος δέσποινα λέχος πόρσυνε καὶ εὐνάς.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
Ὦρτο ἄρ' ἐξ εὐνῆφι Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
Ἐκ δ' ἐλθών, καθ' ἄρ' ἕζετ' ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοισιν,
Οἵ οἱ ἔσαν προπάροιθε θυράων ὑψηλάων,
Λευκοί, ἀποστίλβοντες ἀλείφατος· οἷς ἐπὶ μοῦνοι
Νηλεὺς ἵζεσκεν, θεόφιν μήστωρ ἀπάλαντος·
Ἀλλ' ὁ μοῖρ' ἤδη κιὲ δαμεὶς Ἀϊδόσδε βεβήκει.
Νέστωρ αὖ τότ' ἔφιζε Γερήνιος, ὗες Ἀχαιῶν,
Σκῆπτρον ἔχων· περὶ δ' υἷες ἀολλέες ἠγερέθοντο,
Ἐξ θαλάμων ἐλθόντες, Ἐχέφρων τε, Στρατίος τε,
Περσεύς τ', Ἄρητός τε, καὶ ἀντίθεος Θρασυμήδης·
Τοῖσιδ' ἔπειθ' ἕκτος Πεισίστρατος ἦλυθε δῖος·
Παρ δ' ἄρα Τηλέμαχον θεοείκελον εἶσαν ἀγοῦσαι.
Τοῖσίδε μῦθον ἦρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
Καρπαλίμως μοι, τέκνα φίλα, κρήηνατ' ἐέλδωρ,
Ὄφρ' ἤτοι πρώτιστα θεῶν ἱλάσσομ' Ἀθήνην,
Ἥ μοι ἐναργὴς ἦλθε θεῷ ἐς δαῖτα θάλειαν.
Ἀλλ' ἄγ', ὁ μοῖρ' πεδίονδ' ἐπὶ βοῦν ἴτω, ὄφρα τάχιστα

Teſſellatis in lectis ſub porticu ſonanti:
Juxta eum verò bellicoſum Piſiſtratum, principem Juvenum,
Qui ei adhuc cælebs filiorum erat in regiâ;
Ipſe verò reverſus dormivit in ſeceſſu domus excelſæ:
Huic utique uxor Regina lectum præparaverat & cubile.
Quando autem manè-genita apparuit roſeis-digitis aurora,
Surrexit quidem ex lecto Gerenius eques Neſtor:
Egreſſuſque ſedit ſuper politos lapides,
Qui illi erant ante fores excelſas,
Albi, reſplendentes unguenti *inſtar*: quibus quidem antea
Neleus ſedebat diis conſiliarius æquiparandus:
At ille quidem jam fato domitus ad inferos deſcenderat.
Neſtor autem tum inſidebat Gerenius, cuſtos Græcorum,
Sceptrum habens: circùm autem filii frequentes congregabantur,
Ex thalamis egreſſi, Echephrónque, Stratiuſque,
Perſeuſque, Aretuſque, & divinus Thraſymedes:
His verò deinceps ſextus Piſiſtratus venit heros:
Juxta verò Telemachum deo-ſimilem collocârunt ducentes.
Illis demùm loqui cepit Gerenius eques Neſtor,
" E veſtigio mihi, filii chari, perficite deſiderium;
" Ut certè primùm deorum propitiem Palladem,
" Quæ mihi palàm venit dei ad convivium celebre.
" Verùm age, alius quidem rus cauſâ bovis eat, ut celerrime

Σ Χ Ο Α Ι Α.

399. Αἰθούσῃ.] Τῇ θεοῦ ἥλιον πεφραμμένῃ, παρὰ τὸ αἴθειν τὸ κάτω φῶς, ἢ ἀπὸ καύσεως. Ἐριδούπῳ.] Μεγάλως ἤχους ἀποτελούσῃ διὰ τὰς αὐλὰς, ἰχμαλωτῇ.

400. Ἐϋμμελίλιν.] Καλῶς τῇ μελίᾳ χρώμενον. Ὄρχαμον.] Ἡγεμόνα.

401. Ἠίθεος.] Ὁ μὲν πεντεκαιδέκατος ἐτῶν, ἢ ὡς ἀπαιδεύτους ἠίθεος λέγει· ἢ ὃ ἄγαμος.

403. Πόρσυνε.] Ἡτοίμαζεν.

408. Ἀποστίλβοντες.] Ἀπολάμποντες. Ἀλείφατος.] Λιπὰ τὰ ὡς· ἔστι γὰρ, ὡς ἐλαίῳ.

409. Ἵζεσκεν.] Ἐκαθέζετο.

411. Ἔφιζε.] Ἐπεκάθητο.

416. Θεοείκελον.] Θεοῦδὲ ὅμοιον. Εἶσαν.] Ἐκάθισαν.

418. Κρήηνατε.] Ἐπιτελέσατε.

419. Ἱλάσσομαι.] Ἐξιλεώσομαι.

420. Ἐναργὴς.] Φανερός. Θάλειαν.] Θάλλειν γὰρ αὔξειν πτίσσειν.

421. Ἴτω.] Βαδιζέτω.

NOTÆ IN SCHOLIA.

399. Αἰθούσῃ) In fine hujus *Scholii*, τὸ ἰχμαλωτῇ addo, priùs in alium ex hoc loco divagatum.

416. Pro ἐκάθητο corrupto, lego ἐκάθιζον, ut MSS. prædicta.

VARIÆ LECTIONES.

399. Ἐριδούπῳ) γρ. ἐριγδούπῳ, MSS. GC. & *Aloysii*.

402. Καθεῦδε) γρ. καθῆστο. Vid. ad *Iliad.* α'. v. 611.

416. Παρ δ' ἄρα Τηλέμαχον θεοείκελον εἶσαν ἀγοῦσαι, Τοῖσι δὲ μῦθον ἦρχε) γρ. Παρ δ' ἄρα, κλ. Οἱ δ' ἐπὶ ξ. λ. ἐν προπάροιθε θυράων ὑψηλάων, ἀμφιφαὲς τ' ἰρένοις, Τοῖσίδε μῦθον ἦρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ. *H. Steph.*

421. Ἀλλ' ἄγ' ὁ μοῖρ') γρ. ἀλλ' ἄγ' ὁ μὲν *Dorvillius apud quosdam*, v. Ὁμηρῷ.

Ἐλθησιν, ἐλάσῃ δὲ βοῶν ὀπιθεκόλος ἀνήρ.
Εἷς δ' ἐπὶ Τηλεμάχῳ μεγαθύμῳ νῆα μέλαιναν
Πάντας ἰὼν ἑτάρους ἀγέτω, λιπέτω δὲ δύ' οἴους.
Εἷς δ' αὖ χρυσοχόον Λαέρκεα δεῦρο κελεύθω
Ἐλθεῖν, ὄφρα βοὸς χρυσὸν κέρασιν περιχεύῃ.
Οἱ δ' ἄλλοι μίμνετ' αὐτοῦ ἀολλέες· εἰπὲ δ' ἔπειτα
Δμωῇσιν κατὰ δῆμα, ἀγακλυτὰ δαῖτα πένεσθαι,
Ἕδρας τε, ξύλα τ' ἀμφί, καὶ ἀγλαὸν οἰσέμεν ὕδωρ.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἅρα πάντες ἐποίτυον· ἦλθε μὲν ἀρ βοῦς
Ἐκ πεδίου, ἦλθον δὲ θοῆς παρὰ νηὸς ἑταῖροι
Τηλεμάχου ἕταροι μεγαλήτορος· ἦλθε δὲ χαλκεύς,
Ὅπλα οἱ χερσὶν ἔχων χαλκήϊα, τέχνης
Ἄκμονά τε, σφῦραν τ', ἐϋποίητόν τε πυράγρην,
Οἷσίν τε χρυσὸν εἰργάζετο· ἦλθε δ' Ἀθήνη
Ἱερῶν ἀντιόωσα· γέρων δ' ἱππηλάτα Νέστωρ
Χρυσὸν ἔδωκ'· ὁ δ' ἔπειτα βοὸς κέρασιν περιχεῦεν
Ἀσκήσας, ἵν' ἄγαλμα θεὰ κεχάροιτο ἰδοῦσα.
Βοῦν δ' ἀγέτην κεράων Στράτιος καὶ δῖος Ἐχέφρων·
Χέρνιβα δὲ σφ' Ἄρητος ἐν ἀνθεμόεντι λέβητι
Ἦλυθεν ἐκ θαλάμοιο φέρων· ἑτέρη δ' ἔχεν ἄλφι
Ἐν κανέῳ· πέλεκυν δὲ μενεπτόλεμος Θρασυμήδης
Ὀξὺν ἔχων ἐν χειρὶ παρίστατο, βοῦν ἐπικόψων.
Περσεὺς δ' ἀμνίον εἶχε· γέρων δ' ἱππηλάτα Νέστωρ

" Veniat, adducátque bovem bubulcus vir.
" Unus ad Telemachi magnanimi navem nigram
" Omnes protectus socios adducat, relinquat tamen duos solos:
" Unus iterum aurificem Laërceum huc jubeat
" Venire, ut bovis aurum cornibus circumfundat.
" Vos verò alii manete illic sedulò; dicite autem intùs
" Ancillis per domum augustam convivium apparare,
" Sediliáque, lignaque undique, & limpidam afferre aquam.
Sic ait; illi certè omnes ministrabant: venit quidem bos
Ex agro, venerunt etiam celeri à nave æquatâ
Telemachi socii magnanimi; venit etiam faber
Arma in manibus tenens fabrilia, administra artis,
Incudemque malleumque benefactamque forcipem,
Quibus scilicet aurum faciebat: venit quoque Minerva,
Sacris potitura: Senex autem eques Nestor
Aurum dedit: ille verò deinde bovis cornibus circumfudit
Aptans, ut devotam rem dea gauderet videns:
Bovem autem ducebant cornibus Stratius & divus Echephron:
Gutturniumque ipsis Aratus in floribus celato malluvio
Venit ex thalamo ferens: alteraque gestabat molas
In canistro: securim autem bellicosus Thrasymedes
Acutam gestans in manu astabat, bovem cæsurus
Perseus autem vas *sanguini recipiendo* tenebat: senex a. eques Nestor

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

424. Λιπέτω.] Καταλιπέτω, ἐασάτω. Οἴους.] Μόνους.
425. Κελεύθω.] Κελευσάτω.
426. Περιχεύῃ.] Περιβάλῃ.
430. Ἐποίτυον.] Ἐτύρευον.
433. Ὅπλα.] Τὰ ἐργαλεῖα. Χαλκήϊα.] Χαλκευτικά. Πεύκῃ τέχνης.] Οἷς ἡ τέχνη συμπεραίνεται.
436. Ἀντιόωσα.] Μισθαποδοῦσα.
440. Ἀνθεμόεντι.] Ποικίλῳ, ἀφ' τοῦ ἀνατυπτομένου αὐτῷ ἐπιτερπῶς.
441. Οὐλάς.] Ἐλαιοβρόχους χειδάς.
442. Πέλεκυν.] Δίστομον ἀξίνην.
444. Ἀμνίον.] Ἔστι μὲν τὸ ἄπαξ εἰρημένον ἡ λέξις σημαίνει ὃ ἀγγεῖον, ὅπου τὸ αἷμα δέχονται· καὶ ἔστι καὶ τὸ ἔντομον, ἀμνίον, ὃ ἐστι περιτόναιον τῶν μόνων, τουτέστι ψυχῆς· οἱ Ἀττικοὶ σφάγιον αὐτὸ καλοῦσι.

N O T Æ.

438. Ἵν' ἄγαλμα) Ἄγαλμα, πᾶν, ἀφ' οὗ τις ἀγαλλεται. Vid. ad *Euripid.* Helen. v. 269. & v. 1448. Malè olim per *simulacrum* vertebatur & hìc & suprà. v. 274.

444. Ἀμνίον) De hâc voce. *Etymolog.* M. *Suidas*, & *Eustath.* in locum, fol. 138. lin. 4. & 12. ubi & αἷμνιον *Apollodoro*, δάμνιον, *Nicandro* & *Theodorida*.

Variæ Lectiones.

434. Ἐϋποίητον) γρ. εὐποίητον.

444. Ἀμνίον) γρ. αἰμνίον, & δάμνιον. Vid. ad *Textum*.

Χέρνι-

Χέρνιβά τ' ὐλοχύτας τε κατήρχετο· πολλὰ δ'' Αθήνῃ
Εὔχετ' ἀπαρχόμενος, κεφαλῆς τείχας θ' πυρὶ βάλλων.
Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὔξαντο, καὶ ὐλοχύτας προβάλοντο,
Αὐτίκα Νέστορος υἱὸς, ὑπέρθυμος Θρασυμήδης,
Ἤλασεν ἄσχι σὰς· πέλεκυς δ' ἀπέκοψε τένοντας,
Αὐχενίους, λῦσεν δὲ βοὸς μένος· αἱ δ' ὀλόλυξαν
Θυγατέρες τε, νυοί τε, καὶ αἰδοίη πρόμοιρις
Νέστορος, Εὐρυδίκη, πρέσβα Κλυμένοιο θυγατρῶν.
Οἱ μὲν ἔπειτ' ἀνελόντες ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
Εἶχον· ἀτὰρ σφάξεν Πεισίστρατος, ὄρχαμος ἀνδρῶν.
Τῆσδ' ἐπεὶ ἐκ μέλαν αἷμα ῥύη, λίπε δ' ὀστέα θυμὸς,
Αἶψ' ἄρα μὲν διέχυθαν· ἄφαρ δ' ἐκ μηρία τάμνον
Πάντα κατ' μοῖραν, κατά τε κνίσῃ ἐκάλυψαν,
Δίπτυχα ποιήσαντες· ἐπ' αὐτοῖς δ' ὠμοθέτησαν·
Καῖε δ' ἐπὶ σχίζης ὁ γέρων, ἐπὶ δ' αἴθοπα οἶνον
Λεῖβε· νέοι δὲ παρ' αὐτὸν ἔχον πεμπώβολα χερσίν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ κατ' μῆρ' ἔκαη, καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο,
Μίστυλλόν τ' ἄρα τ' ἄλλα, καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν,
Ὤπτων δ', ἀκροπόρους ὀβελοὺς ἐν χερσὶν ἔχοντες·
Τοῦσδε Τηλέμαχον λῦσεν καλὴ Πολυκάστη,
Νέστορος ὁπλοτάτη θυγάτηρ Νηληϊάδαο.
Αὐτὰρ ἐπεὶ λῦσέν τε, καὶ ἔχρισεν λίπ' ἐλαίῳ,
Ἀμφὶ δέ μιν φᾶρος καλὸν βάλετ· ἠδὲ χιτῶνα,

Aquamque molasque prælibavit: multisque Minervæ
Supplicavit auspicans: ex capite pilos in ignem jaciens.
Cæterùm postquam precati sunt, & molas porrexerunt,
Statim Nestoris filius generosus Thrasymedes,
Impulit propè stans: securis autem abscidit nervos
Cervicales, solvitque bovis robur: ipsæ vero lætæ exclamabant
Filiæque nurusque. & pudica uxor
Nestoris Eurydice, maxima-natu Clymeni filiarum.
Hi quidem deinde corripientes cæsam bovem à terra spaciosâ
Tenebant: cæterùm jugulavit Pisistratus dux virorum.
Ex illâ postquam niger sanguis fluxit, reliquitque ossa animus,
Celeriter ipsam diviserunt statim autem coxas exciderunt
Omnia ritè, insuperque omento cooperuerunt,
Bifariàm facientes; super ea verò cruda imposuerunt:
Torrebat autem super ligna senex, & insuper nigrum vinum
Libavit: juvenes verò juxta eum tenebãt manib. verua-quinq:-cuspidũ:
Cæterùm postquam coxæ combustæ sunt, & viscera gustârunt,
Minutatimque dissecuerunt, aliáque verubus-transfixerunt,
Assârunque, acuta verua in manibus tenentes:
Interea Telemachum lavit pulchra Polycaste,
Nestoris minima-natu filia Nelei filii.
Porro postquam lavit, & unxit pingui oleo,
Circaque ipsum indusium pulchrum jecit atque tunicam,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

445. Χέρνιβά τ' ὐλοχύτας τε κατήρχετο.] Χερνίβων καὶ ὐλῶν ἀρξάμενος ἤρχετο.
449. Ἤλασεν.] Ἔπαισεν, ἔκρουσεν. Τένοντας.] Παντὸς τοῦ ἀγκυλωθέντος νεύρου Ὅμηρος τένοντας καλεῖ.
450. Ὀλόλυξαν.] Μετὰ βοῆς εὔξαντο.
451. Νυοί.] Νύμφαι.
452. Πρίσβα.] Πρεσβυτέρα, ἢ ἔντιμος.
453. Ἀνελόντες.] Κυφίσαντες. Εὐρυοδείης.] Πλατείας ὁδοὺς ἐχούσης.
454. Ἔχον.] Κατέχον.
455. Ῥύη.] Ἐρρύη.
456. Διέχυθαν.] Καθὼ μέρη διεῖλον. Τάμνον.] Διέτεμνον, διέκοψαν.
463. Ἀκροπόρους.] Ὀξεῖς. ἐν τῷ ἄκρον ἀφ' οὗ προωμόων εὐχερῶς διέσιον ἀφ' τοῦ ὀξύνοντος.
465. Ὁπλοτάτη.] Νεωτάτη.
466. Λίπ' ἐλαίῳ.] Τῷ λιπαρῷ ἐλαίῳ.

N O T Æ.

450. Αἱ δ' ὀλόλυξαν) Quòd vox ὀλολύζω lætam in sacris præcipuè acclamationem notet, vid. *Meric. Casaubon.* de nuperâ *Homeri* Editione, §. 1. p. 38. & quæ Nos ad *Euripid.* Iphig. Taur. v. 1337. ad *Troad.* v. 1073. *Electr.* v. 691. & *Anacreon*, v. 634.

Variæ Lectiones.

463. Ὤπτων) γρ. ὄπτων, in *Cantabr.* 2d. verùm ὠπτῶν suprà, v. 33. & hic ὠπτῶν *Florentinus Rescianus. Lovania, H. Stephan.* &c. Ὤπτων δ') γρ. ὠπτῶν τ'.

Ἐκ-

Ἐκ ῥ' ἀσαμίνθω βῆ, δέμας ἀθανάτοισιν ὁμοῖος·
Πὰρ δ' ἄρα Νέστορ' ἰὼν κατ' ἄρ' ἕζετο, ποιμένι λαῶν.
Οἱ δ' ἐπεὶ ὤπλησαν κρέ' ὑπέρτερα, καὶ ἐρύσαντο,
Δαίνυντ' ἐζόμενοι· ἐπὶ δ' ἀνέρες ἐσθλοὶ ὄρουσαν,
Οἶνον ἀποινοχοεύοντες ἐπὶ χρυσείοις δεπάεσσιν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Τοῖσίδε μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
Παῖδες ἐμοί, ἄγε, Τηλεμάχῳ καλλίζυγας ἵππους
Ζεύξαθ' ὑφ' ἅρμαθ' ἅγησθε, ἵνα πρήσσησιν ὁδοῖο.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μῦθον κλύον ἠδ' ἐπίθοντο.
Καρπαλίμως δ' ἔζευξαν ὑφ' ἅρμασιν ὠκέας ἵππους·
Ἐν δὲ γυνὴ ταμίη σῖτον καὶ οἶνον ἔθηκεν,
Ὄψα τε, οἷα ἔδουσι διοτρεφέες βασιλῆες.
Αὐτὰρ ὁ βῆ Τηλέμαχος θεοειδὴς βήσαλο δίφρου·
Πὰρ δ' ἄρα Νεστορίδης Πεισίστρατος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
Ἐς δίφρον τ' ἀνέβαινε, καὶ ἡνία λάζετο χερσί·
Μάστιξεν δ' ἐλάαν· τὼ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην
Ἐς πεδίον, λιπέτην δὲ Πύλου αἰπὺ πτολίεθρον.
Οἵδε πανημέριοι σεῖον ζυγὸν ἀμφὶς ἔχοντες·
Δύσετο δ' ἠέλιος, σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί.

E lavacro exiit corpore, immortalibus ſimilis:
Apud Neſtorem verò proſectus reſedit, paſtorem populorum:
Hi vero poſtquam allârunt carnes exteriores & detraxerunt,
Epulabantur ſedentes; deinde viri primarii ſurgebant,
Vinum infundentes in aureis poculis.
Cæterùm poſtquam potûs & cibi deſiderium amoverunt,
Inter illos ſermonem cœpit Gerenius eques Neſtor,
Filii mei, agite, Telemacho pulchros-pilos-habentes equos,
Conjungite ſub currum ducentes; ut conficiant iter.
Sic ait, hi certè illum ſtatim audierunt atque paruerunt:
Celeriter autem junxerunt ſub currum veloces equos:
Cuſtos vero ancilla panem & vinum impoſuit,
Obſoniaque, qualia edunt à Jove-nutriti reges.
Telemachus certè perpulchrum conſcendit currum;
Juxta eum verò Neſtorides Piſiſtratus, princeps Juvenum,
In currumque conſcendit, & habenas cepit manu:
Verberavitque ad impellendum; illi verò non inviti volabant
Ad campum, reliquerunt autem Pyli arduam urbem.
Illi verò totâ die quatiebant jugum utrinque tenentes:
Occiditque ſol, obumbrabanturque omnes viæ:

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

471. Ἐζόμενοι.] Καθιζόμενοι. Ὅμηρος.] Ὅμηρον.
472. Ἐποινοχοεύοντες.] Κιρνῶντες.
476. Πρήσσησιν ὁδοῖο.] Πορεύωνται εἰς τὸ ὁδεύειν.
480. Ὄψα.] Ἐδέσματα. Διοτρεφέες.] Ὑπὸ Διὸς τεθραμμένοι, εὐγλωσσίᾳ.
486. Σεῖον ζυγόν.] Παρακελεύεται, λέγει δὲ παρεπομένῃ τὸ ἀσυγκάμπτους, ἀντὶ δὲ ἀδίνων.

N O T Æ.

476. Ζεύξαθ' ὑφ' ἅρμαθ' ἅγησθε) Quanquam olim in omnibus fere, quas vidi, Editionibus, ζεύξαθ' eſſet ſcriptum, Verſûs tamen periculo territus, auſus ſum τὸ σ', delere: & Hemſterus, Odyſſ. ε'. v. 47. Ζεῦξον ὑφ' ἅρμαθ' ἵππω. Et infrà, v. 478. Καρπαλίμως ἔζευξαν ὑφ' ἅρμασιν. Euſtathii Textus ζεύξαθ', ut Nos, legit, & fol. 1477. lin. 29. Τὸ ἢ ἀντιτέον τέτυ, Ζεύξαθ' ὑφ' ἅρμαθ' ἅγησθε, ἐ πᾶσι δῆλον, ὅτι ζεύξατε ὑφ' ἅρμασι, ἅτε δ' ἑνικῶς, ὑφ' ἅρμαθ.

NOTÆ IN SCHOLIA.

472. Ἐποινοχοεύοντες) Ità pro οἰνοχεύοντες, Textûs & MSStorum auctoritate.
486. Euſtath fol. 141. lin. 49. Ὅτι τὸ, Πανημέριοι σεῖον ζυγὸν ἀμφὶς ἔχοντες, ἀντὶ δὲ ἰδίως ἐπὶ ἵππων κινημένων ζώων, σείειν τὸ ζυγὸν, ὑφ' ὃν εἰσὶ καμφασὶν οἱ Παλαιοὶ, ὅτι παρακελευκῶς εἰρῆσθαι λέγει δὲ παρεπομένῳ τὸ ἀσυγκάμπτους, ἀντὶ δὲ ἀδίνων.

VARIÆ LECTIONES.

469. Πὰρ δ' ἄρα) γρ. παὶ δ' ὄγε, H. Steph.
472. Ἐποινοχεύοντες) γρ. οἰνοχεύοντες, Br. Schol.
476. Ζεύξαθ' ὑφ') γρ. ζεύξασθ' ὑφ', in pluribus, verum Error. Vid. Not. in Textum. Ibid. Πρήσσησιν) γρ. πρήσσωσιν, H. Steph.
479. Ἔθηκεν) γρ. ἔχουσιν, H. Steph.
484. Ἄνωγε) γρ. αἴνωγε, H. Steph.
487. Δύσετο) γρ. δύνετο, Vid. ad β'. v. 388. & infrà, v. 497.

Ἐς

Ἐς Φηρὰς δ' ἵκοντο, Διοκλῆος ποτὶ δῶμα,
Υἱέος Ὀρσιλόχοιο, τὸν Ἀλφειὸς τέκε παῖδα.
Ἐνθάδε νύκτ' ἄεσαν· ὁ δὲ τοῖς παρὰ ξείνια θῆκεν.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
Ἵππους τ' ἐζεύγνυντ', ἀνά θ' ἅρματα παικάλ' ἔβαινον·
Ἐκ δ' ἔλασαν προθύροιο, καὶ αἰθούσης ἐεισάντων.
Μάστιξεν δ' ἐλάαν· τὼ δ' οὐκ ἀκοντὶ πετέσθην·
Ἵξον δ' ἐς πεδίον πυροφόρον· ἐνθάδ' ἔπειτα
Ἦνον ὁδὸν· τοῖον γὰρ ὑπέκφερον ὠκέες ἵπποι.
Δύσετό τ' ἠέλιος, σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί.

Ad Pheras autem venerunt, Dioclei ad domum,
Filii Orsilochi, quem Alpheus genuit filium.
Ibi per noctem quieverunt: ille autem illis hospitalia apposuit.
Quando vero mane-genita apparuit roseis-digitis Aurora,
Equosque junxerunt, currusque pulchros conscenderunt:
Eque vestibulo agitârunt, & è porticu resonanti:
Flagellavit autem *Pisistratus*, ut irent: illi verò non inviti volabant.
Venerunt igitur in campum frugiferum: hic tandem
Perficiebant iter; tam gnavitèr currebant veloces equi,
Occiditque sol, inumbrabanturque omnes viæ.

ΣΧΟΛΙΑ.

488. Φηρ(ὰς.] Φηραὶ, πόλις τῆς Ἠλείων Μεσσηνίας, οἱ δὲ τῆς Λακωνικῆς.
489. Ἀλφειός.] Ποταμὸς τῆς Ἠλίδος.
490. Ἄεσαν.] Ἀνεπαύσαντο, ἐκοιμήθησαν.
495. Πυρηφόρον.] Σιτοφόρον.
496. Ἦνον.] Ἤνυον, διήρχοντο. Τοῖον γὰρ ὑπέκφερον.] Οὕτω γὰρ μετὰ τάχους ἔτρεχον.

NOTÆ.

490. Ἐνθάδε νύκτ' ἄεσαν) Ἄεσαν, *Eustathius* per ἀνέπαυσαν semper exponit & per consequentiam, per ἐκοιμήθησαν. ὅτι οἱ κοιμηθέντες ἀναπαύονται καὶ ἀναπαύσει τὴν ἐργασίαν καμάτου. Verbi ἄω, πάω, vel ἀάω, ἀάσω & ἀήσω, unde ἄημι. *Hesych.* Ἀέσαι) Ἀῆσαι, κοιμηθῆναι.

495. Ἦνον ὁδόν.) Ab ἄνω, pro ἀνύω, priori longâ. Vid. ad β'. v. 58.

NOTÆ IN SCHOLIA.

488. Huc refer *Pausan.* in principio Μεσσηνιακῶν & *Strabon.* l. 8. fol. 367. quorum auctoritate putarem, pro ἠλῶν, scribi Ἠλείων, nisi & Urbs esset *Messeniæ*, Ἕλος, unde Εἱλῶται, de quâ *Homerus*, *Iliad.* β'. v. 584. Οἵτ' ἄρ' Ἀμύκλας εἶχον, Ἕλος τ', Φᾶρίν τε πτολίεθρον. Verùm cum & *Dioclis* Domus sit, in *Elide*, & *Alpheus*, illius Avus, sit Fluvius *Elidis*, Ἠλείων omninò legendum statuo.

VARIÆ LECTIONES.

488. Ἐς Φηρὰς δ' ἵκοντο) γρ. ἐς ἣ Φηρὰς ἵκοντο. Vid. *Var. Lect.* v. 296.

489. Ὀρσιλόχοιο) γρ. Ὀρτιλόχοιο, *Florentin. Roman. Hervagian. Rescian. Lovanie, H. Stephan. Castellion.* etiam *Pausan.* in *Messeniacis* & *Strabo*, fol. 367. MSS. etiam omnia Ὀρτιλοχος semper scribunt. Nihilominùs Ὀρσίλοχος est *Vera Lectio*, quæ in *Iliade* semper, in omnibus Exemplaribus obtinet. *Ilias* autem paulò correctior esse solet *Odysseâ*. Et ità legitur *Odyss. ο'.* v. 187. & φ'. v. 16.

490. Ἐνθάδε) γρ. ἔνθα ἣ, & vice versâ. *Ibid.* Ὃ δὲ τοῖς παρὰ ξείνια θῆκεν) γρ. ὁ δ' ἄρα ξεινήια δῶκεν, *H. Steph.*

492. Ἵππους τ' ἐζεύγνυντ') γρ. ἵππους τὰ ζεύγνυντ'.

494. Ἄεσαν) γρ. ἄησαν, *H. Steph.*

497. Δύσετο] γρ. δύσατο, vid. suprà, ad v. 487.

ΤΗΣ.

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Δ'.

Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Δ.

ΠΑρὰ Μενελάῳ ξενισθεὶς τὸν Πεισιστράτῳ Τηλέμαχον, ἀπαγγέλλει τὰ κατὰ τὸν Ἰθάκῃ ὑπὸ τῶν μνηστήρων πραττόμενα. ἔπειτα ἐξηγεῖται αὐτῷ ὁ Μενέλαος τὴν ἔκλειψιν τῆς Ἑλλάδος, καὶ τὰ Πρωτέως μαντεῖα, δι' ἃς ἔγνω τὸν Ἀγαμέμνονος θάνατον, καὶ ὡς Ὀδυσσεὺς παρὰ Καλυψοῖ εἴη. Βιαίως δὲ μέντοι τῶν μνηστήρων, φησὶ δεῖν τὸν Τηλέμαχον ἀναλεῖν. Παραμυθεῖται δὲ καὶ ἡ Ἀθηνᾶ δι' ὀνείρου τὸν Πηνελόπην, ἐπὶ τῇ τοῦ παιδὸς ἀποδημίᾳ διαφερομένην. Λῃστὰς εἰδώλου, ὁμοιωθέντα Ἰφθίμῃ, τῇ τοῦ Πηνελόπης ἀδελφῇ.

Ἐπιγραφαί.

Ἄφιξις Τηλεμάχου εἰς Σπάρτην.

Ἄλλως.

Τὰ ἐν Λακεδαίμονι.

Ἄλλως.

Δίλπε, μετ' ἀμφὶ πατρὸς πατρ' Ἀτρεΐδαι, λοχαμόθρον, υἱός. LIB. IV.

Οἳ δ' ἵξον κοίλην Λακεδαίμονα κητώεσσαν·
Πρὸς δ' ἄρα δώματ' ἔλων Μενελάου κυδαλίμοιο.
Τόνδ' εὗρον δαινύντα γάμον πολλοῖσιν ἑτῆσιν,
Υἱέος ἠδὲ θυγατρὸς ἀμύμονος, ᾧ ὁΐκῳ.
Τὴν μὲν Ἀχιλλῆος ῥηξήνορος υἷϊ πέμπεν·

HI itaque venerunt cavam Spartam amplam:
Ad domum autem agebant Menelai glorioſi.
Hunc invenerunt exhibentem nuptiale-epulum multis civibus,
Ob nuptias filii atque filiæ inculpatæ, ſuâ in domo.
Hanc quidem Achillis bellicoſi filio mittebat:

ΣΧΟΛΙΑ.

Κοίλην Λακεδαίμονα.] Ἐπὶ ὑψηλοπάτοις ὄρεσι φησὶ κεῖσθαι. Ποτὲ μὲν τὴν πόλιν καλεῖ Λακεδαίμονα, ποτὲ δὲ τὴν χώραν Λακεδαίμονα, τὴν Σπάρτην.

2. Ἕλων.] Ἥλασεν.

3. Δαινύντα.] Ἑστιῶντα. Ἕτησιν.] Πολίταις.

5. Ῥηξήνορος.] Ἀνδρείου, ἢ ἀφ' ὑψηλοῦ ἀναβάντος ἢ ἀπὸ ὑψηλοῦ ῥήσεως τὰς τάξεις.

NOTÆ.

Ἔσαν) Vid. ad γ'. v. 5. & quæ Nos ad *Iliad.* ε'. v. 773. *Ib.* Κοίλην) Vid. ad *Il.* β'. v. 581. *Ib.* Κητώεσσαν) Ælian. Animal. l. 17. c. 6. Κήτη δὲ καὶ Λάκωνες θαλάττια ἀκούω γένεσθαι μεγέθη μέγιστα. καί τινές γε τῶν Κελτικῶν τὸν Ὠκεανὸν ἐκπεῖν φασὶ, Λακεδαίμονα κητώεσσαν. *Strabo*, l. 8. fol. 564. Γραφόντων δὲ τὸ μὲν, Λακεδαίμονα κητώεσσαν, τὸ δὲ, καπετώεσσαν, ζητοῦσι, τὴν κητώεσσαν πῶς δέχεσθαι χρὴ, εἴτε ὑπὸ τῶν κητῶν, εἴτε μεγάλην· ὥσπερ δοκεῖ πιθανώτερον εἶναι· τὴν δέ τε καπετώεσσαν, οἱ μὲν, Καλαμινθώδη δέχονται· οἱ δὲ, ὅτι οἱ ἀπὸ τῶν σεισμῶν ῥωχμοὶ, καπετοὶ λέγονται, καὶ παιδεύειν τὸ δεσμωτήριον ἐστιοῦσιν. τὸ παρὰ Λακεδαιμονίοις κατάλυσιν τῶν ἔτους δὲ καὶ μᾶλλον τὰ τοιαῦτα κοιλώματα λάκκους φασὶν, ἀφ' ὧν καὶ τὸ, Φησὶν ὀρυσσέσθαι. Εὔσεισος δὲ καὶ Λακωνικὴ καὶ δὴ καὶ Ταϋγέτου κορυφαί τινα ἀπορραγῆναί τινες μνημονεύουσιν. Vid. *Bochart.* Ἱεροζωικὸν, 1 Vol. fol. 851. lin. 17. *Athenæum*, hujus libri initium contrahentem merito exagitat *Caſaubon.* l. IV. c. 28. fol. 325.

VARIÆ LECTIONES.

V. 1. Κητώεσσαν) γρ. καπετώεσσαν, *Zenodot.* apud *Euſtath.* fol. 1478. lin. 35. *Strabo* &c. Vid. Not. in *Textum*.

Ἐν

Ἐν Τροίῃ γὰρ πρῶτον ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν
Δωσέμμεναι· τοῖσιν δὲ θεοὶ γάμον ἐξετέλειον.
Τὴν ἄρ' ὅγ' ἔνθ' ἵπποισι καὶ ἅρμασι πέμπε νέεσθαι,
Μυρμιδόνων πρὸς ἄστυ βαθυκλυτόν, οἷσιν ἄνασσεν·
Υἱέϊ δὲ Σπάρτηθεν Ἀλέκτορος ἤγετο κούρην,
Ὅς οἱ τηλύγετος γένετο κρατερὸς Μεγαπένθης
Ἐκ δμῳῆς· Ἑλένῃ γὰρ ἔτι θεοὶ γόνον οὐκ ἔτ' ἔφαινον,
Ἐπειδὴ τοπρῶτον ἐγείνατο παῖδ' ἐρατεινὴν
Ἑρμιόνην, ἣ εἶδος ἔχε χρυσέης Ἀφροδίτης.
Ὣς οἱ μὲν δαίνυντο κατ' ὑψερεφὲς μέγα δῶμα
Γείτονες, ἠδὲ ἕταροι Μενελάου κυδαλίμοιο,
Τερπόμενοι· μετὰ δὲ σφιν ἐμέλπετο θεῖος ἀοιδὸς,
Φορμίζων· δοιὼ δὲ κυβιστητῆρε κατ' αὐτὼς
Μολπῆς ἐξάρχοντες ἐδίνευον κατὰ μέσσον.

In Trojâ enim primùm ſpoſpondorat, atque annuerat
Dare: illis verò dii nuptias perficiebant,
Eam certè ipſe illuc equis & curribus mittebat ire,
Myrmidonum ad urbem inclytam, quibus imperabat.
Filio autem ex Sparta Alectoris ſuſcepit filiam,
Qui ei in ſenectute-natus erat fortis Megapenthes
E ſervâ: Helenæ autem dii prolem non ampliùs dabant,
Ex quo ſemel genuerat filiam amabilem
Hermionem, quæ ſpeciem habebat aureæ Veneris.
Sic hi quidem epulabantur per ſublimem magnam domum
Vicini, & ſubditi Menelai glorioſi,
Oblectati: inter eos verò cantabat divinus cantor,
Citharam pulſans: duóque ſaltatores inter eos
Cantum auſpicantes ſaltabant in medium.

ΣΧΟΛΙΑ.

7. Δωσέμμεναι.] Δῶναι, παρασχεῖν.

9. Μυρμιδόνων πρὸς ἄστυ.] Ἦν Ὁμηρικῶς μὲν Φθίαν λέγει, οἱ δὲ νεώτεροι Φαρσαλίαν.

10. Σπάρτηθεν.] Ἐκ τῆς Σπάρτης. Ἀλέκτορος κύριον.] Οἱ μὲν Ἰφικλέους, οἱ δὲ Ἐχέμηλον λέγουσιν· τὸν δὲ Ἀλέκτορα γλυκαλογοῦσιν Ἀργείᾳ δὲ Πέλοπος. Ἤγετο.] Ἐλάμβανε.

11. Τηλύγετος.] Ἤτοι τηλοῦ τῆς ἡλικίας, τυτθίσι συμβεβηκόσι τοῖς γονεῦσι γλυκάζοντι παῖς, μικρὸν ὂν ἔτι ἐλπίζουσι τεκνώσειν, ἢ μονογενὴς· καθάπερ Τηλέμαχος τοῦ Ὀδυσσέως, καὶ Ὀρέστης τοῦ Ἀγαμέμνονος. Μεγαπένθης.] Ἐκ δὲ ὀνόματος δηλοῖ, ὅτι μὴ πολὺ ἀπαγὲς τέκνον ἔσχεν.

12. Ἐκ δμῳῆς.] Οἱ μὲν κύριον τὸ Δμῳὴ· οἱ δὲ Τηρεδάης, τὸ κύριον αὐτῆς ὄνομα. Ἑλένῃ δὲ θεοὶ γόνον οὐκ ἔτ' ἔφαινον.] Πιθανῶς, ἵνα ἀπαλλείσῃ ἀκμάσῃ· ἢ ἵνα ἐξ Ἀλεξάνδρου παῖδα μὴ χῇ. οἱ δὲ νεώτεροι Ἑλένης μὲν καὶ Ἀλεξάνδρου Κόρυθον, ἢ Ἕλενον· ἐκ δὲ Μενελάου Νικόστρατον γλυκαλογοῦσι.

16. Γείτονες ἠδὲ ἕται.] Γείτονες μὲν οὖν οἱ ἀσυγκίτονες· ἕται δὲ φιλῶς, ἵν' ᾖ, οἱ πολῖται· ὅτι δὲ ἴσως μεγαλοψυχὸς ὁ γάμος.

17. Ἐμέλπετο.] Ἤδετο.

18. Κυβιστητῆρε.] Κυβισταὶ, ὀρχησταί.

19. Μολπῆς.] Τῆς παιδιᾶς. Ἐδίνευον.] Κυκλόσε ἐστρέφοντο· ἀρχῆντο.

NOTÆ.

8. Νέεσθαι) Ἀπλῶς, ἀντὶ δὲ πορεύεσθαι. Ità, νόστος, pro ἔλευσις, & νοστεῖν, pro ἔρχομαι. Vid. quæ Nos ad *Euripid.* Rhes. v. 427. & Helen. v. 481. & 897.

9. Μυρμιδόνων) De *Myrmidonibus*, vid. ad *Iliad.* β'. v. 684.

13. Ἐπειδὴ τοπρῶτον) Hic Verſus ἀκέφαλος dicitur, de qua re, ad α'. v. 183. & θ'. v. 452.

17. Δοιὼ δὲ κυβιστητῆρε) Vid. ad *Iliad.* σ'. v. 605. Unde *Ariſtarchus* ſumpſiſſe hæc dicitur, & ad hunc locum non benè poſuiſſe, ab *Athenæo*.

NOTÆ IN SCHOLIA.

10. Ἤγετο) Ἐλάμβανε, MSS. *Gonvillo-Caienſe* & *Aloyſii Alemanni*.

12. Ἐκ δμῳῆς) Οἱ μὲν κύριον τὸ Δμῳὴ· οἱ δὲ, Τηρεδάης· Τηρεδάη δὲ, τὸ κύριον &c. Ità MS. utrumque. *Apollodor.* Biblioth. l. 3. c. xi. §. 1. Μενέλαος μὲν οὖν ἐξ Ἑλένης Ἑρμιόνην ἐγέννησε, καὶ καθάπαξ πάσης Νικόστρατον· ἐκ δὲ Δμῳῆς, Πεισίδης, γήμας Αἰτωλίδος, ἢ καθάπαξ Ἀκεσίλαός φησι, Τηρεδάης, Μεγαπένθη· ἐκ Κναυσίας δὲ νύμφης, καὶ Εὔμηλον, Πεισάνδρου. *Ibid.* Οἱ δὲ νεώτεροι) Mirum, cùm ipſe *Heſiodus* ſit hujus auctor ſententiæ; ità enim *Sophocl.* Schol. ad *Electr.* v. 540. Ὁμοίως συμφωνεῖ τῷ Ἡσιόδῳ λέγοντι, Ἣ τέκεν Ἑρμιόνην δουκλείτῳ Μενελάῳ· Ὅτῳ ὁπωσοῦν δὴ ἵππευε Νικόστρατον, ὄζον Ἄρηος. *Pauſanias* quidem *Nicoſtratum* & *Megapenthea*, fratres ex *Menelao*, at non ex *Helenâ*, fol. 60. lin. 33. & fol. 102. lin. 24. Vid. *Br. Schol.* ad *Iliad.* γ'. v. 175. & *Euſtath.* ad *Iliad.* fol. 303. lin. 27.

19. Ἐδίνευον) Male olim ἐκύκλωσε &c. Emendamus ex utroque MSto.

VARIÆ LECTIONES.

12. Ἐκ δμῳῆς) γρ. Τηρεδάης, MS. *Gonvillo-Caienſe*. Fortè, per Appoſitionem.

Τὼ δ' αὖτ' ἐν προθύροισι δόμων αὐτῷ τε καὶ ἵπποις,
Τηλέμαχός θ' ἥρως καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱός,
Στῆσαν· ὁ δ' ἐν προμολῶν ἴδετο κρείων Ἐτεωνεύς,
Ὀτρηρὸς θεράπων Μενελάου κυδαλίμοιο·
Βῆ δ' ἴμεν ἀγγελέων ἀφὶ δώματα ποιμένι λαῶν·
Ἀσσον δ' ἰσάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ξεῖνω δή τινε τώδε, διοτρεφὲς ὦ Μενέλαε,
Ἄνδρε δύω, γενεὴ δὲ Διὸς μεγάλοιο ἔοικεν·
Ἀλλ' εἰπέ, εἰ σφῶϊν καταλύσομεν ὠκέας ἵππους,
Ἦ ἄλλον πέμπωμεν ἰκανέμεν, ὅς κε φίλησιν.
Τόνδε μέγ' ὀχθήσας προσέφη ξανθὸς Μενέλαος,
Οὐ μὲν νήπιος ἦθα, Βοηθοίδη Ἐτεωνεῦ,
Τόπριν, ἀτὰρ μὲν νῦν γε, παῖς ὡς, νήπια βάζεις.
Ἦ μὲν δὴ καὶ ξεινήια πολλὰ φαγόντε
Ἄλλων ἀνθρώπων δεῦρ' ἰκόμεθ', αἴκε ποθὶ Ζεὺς
Ἐξοπίσω πὴ πάυσιν ὀϊζύος· ἀλλὰ λύ' ἵππους
Ξείνων, ἐς δ' αὐτὺς προτέρω ἄγε δοιηθῆναι.
Ὣς φάθ'· ὁ δ' ἐκ μεγάροιο διέσσυτο, κέκλετο δ' ἄλλους
Ὀτρηρὺς θεράποντας ἅμ' ἑσπέσθαι ἑοὶ αὐτῷ.
Οἱ δ' ἵππους μὲν ἔλυσαν ὑπὸ ζυγῷ ἱδρώοντας·
Καὶ τοὺς μὲν κατέδησαν ἐφ' ἱππείοισι κάπῃσι,
Πὰρ δ' ἔβαλον ζειὰς, ἀνὰ δὲ κρῖ λευκὸν ἔμιξαν·
Ἅρματα δ' ἔκλιναν πρὸς αἰθόπα παμφανόωντα,
Αὐτοὺς δ' εἰσῆγον θεῖον δόμον· οἱ δὲ, ἰδόντες

Portrò in vestibulo ædium ipsique & equi,
Et Telemachus heros, & Nestoris inclytus filius,
Steterunt: ipse verò procurrens vidit præstans Eteoneus,
Sedulus famulus Menelai glorioſi:
Ivítque celeriter annuncians per domos pastori populorum:
Propè autem stans verba alata dixit,
" Hospites jam quidem hi, ô à-Jove-nutrite Menelaë,
" Viri duo, prosapiæ verò Jovis magni similes sunt.
" Sed dic, si ipsis solvere debeamus veloces equos,
" Aut ad alium mittamus ire, qui eos amet.
Hunc graviter ingemiscens alloquutus est flavus Menelaus,
" Non quidem stultus eras, Boëthæda Eteoneu,
" Antea, cæterum nunc quidem puer veluti puerilia loqueris.
' Profectò jam nos, tu & ego, hospitalia multa ubi edimus
" Aliorum virorum huc venimus; si alicubi Jupiter
" In postremum saltem liberârit ab æruinnâ: sed solve equos
" Hospitum, ipsos verò deinde introduc ad epulandum.
Sic ait: ille verò ex ædibus prorupit, vocabat etiam alios
Fidos famulos unà sequi seipsum.
Hi verò equos quidem solverunt sub jugo sudantes:
Et hos quidem alligârunt ad equina præsepia,
Apponebant autem avenas & hordeum album commiscuerunt:
Currus verò posuerunt ad parietes pellucidos;
Ipsos autem duxerunt in magnificam domum: hi utique videntes

ΣΧΟΛΙΑ.

22. Προμολών.] Προμαχών. Ἴδετο.] Ἐφαίνετο. Κρείων.] Ἐξέχων καὶ ἀφικνεῖται.
23. Ὀτρηρός.] Σπουδαῖος, δραστικός. Θεράπων.] Ὑπηρέτης φίλος, ὁ περὶ τὴν διακονίαν ὑπάρχων.
24. Ἀγελείων.] Ὀφειλῶν ἀπαλλαγήν.
26. Ξείνω δή πνε.] Εἰσαγγέλλει μόνον περὶ ξένων Μενελάῳ ἀφ' ὧν προβεβουλεύκασι νῦν ξένοι.
27. Γενεή.] Γενήσῃ, γένῃ. Εἴκασιν.] Ἐοίκασιν.
28. Σφῶϊν.] Αὐτοῖς.
29. Ἄλλον.] Πρὸς ἄλλον. Ἰκανέμεν.] Παραγίνεσθαι. Φιλήσῃ.] Φιλικῶς ὑποδέξηται.
35. Ἐξοπίσω.] Ἐς ὕστερον, εἰς τὸ μὴ πάσχειν.
36. Θοινηθῆναι.] Εὐωχηθῆναι.
40. Κάπῃσι.] Φάτναις· ἄλλως ἢ ἀντὶ τοῦ ἀπαλαῖς, κεχρησιμοῦσι.
41. Ζειάς.] Ὀλύρας.

NOTÆ IN SCHOLIA.

26. Προβεβουλεύκασι) Ità lego, pro ἐπιβεβουλεύθαι, ex *Aloysii* MSto, cùm & MS. GC. προβεβουλεύσασι, ferat.
27. Γενεὴ) MSS. legunt, Γενὴν, ἢ Γένεσιν) γένῃ.
28. Σφῶϊν) Αὐτοῖς. MSS. αὐτῶν.
35. Ἐς ὕστερον. MSS. ἐξ ὑστέρου.

VARIÆ LECTIONES.

26. Τώδε) χρ. τώγε, *H. Steph.*
27. Γενεὴ) χρ. γένεϊ, MSS. *Aloysii* & GC. Vid. Not. in *Schol.*
28. Εἴκασιν) χρ. ἔοικεν, *H. Steph.*
38. Ἀμφ' ἀστοῖς) χρ. ἄμμι αὐτοῖς, *H. Steph.* Vid. Not. ad κ'. v. 323.

Θαύ-

Θαύμαζον κατὰ δῶμα διοτρεφέος βασιλῆος.
Ὡς γὰρ ἠελίου αἴγλη πέλεν ἠὲ σελήνης,
Δῶμα καθ' ὑψερεφὲς Μενελάου κυδαλίμοιο.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ὀφθαλμοῖσιν ἰδόντες,
Ἐς ῥ' ἀσαμίνθους βάντες εὐξέστας λόεσθον.
Τὼς δ' ἐπεὶ οὖν δμῳαὶ λοῦσαν καὶ χρῖσαν ἐλαίῳ,
Ἀμφὶ δ' ἄρα χλαίνας ἕλκας βάλον ἠδὲ χιτῶνας,
Ἐς ῥα θρόνους ἕζοντο παρ' Ἀτρεΐδην Μενέλαον.
Χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα
Καλῇ, χρυσείῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
Νίψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
Σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα,
Εἴδατα πολλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων·
Δαιτρὸς δὲ κρειῶν πίνακας παρέθηκεν ἀείρας
Παντοίων· παρὰ δὲ σφι τίθει χρύσεια κύπελλα.
Τὼ δὲ δεκυύμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος,
Σίτυε δ' ἄπλετον, καὶ χαίρετον· αὐτὰρ ἔπειτα
Δείπνου παυσαμένω, εἰρησόμεθ', οἵ τινες ἐστόν·
Ἀνδρῶν· οὐ γὰρ σφῷν γε γένος ἀπόλωλε τοκήων,
Ἀλλ' ἀνδρῶν γένος ἐστὲ διοτρεφέων βασιλήων,
Σκηπτιόχων· ἐπεὶ οὔ κε κακοὶ τοιοίδε τέκοιεν.
Ὡς φάτο· καὶ σφιν νῶτα βοὸς παρὰ πίονα θῆκεν
Ὀπτ' ἐν χερσὶν ἑλών, τά ῥά οἱ γέρα πάρθεσαν αὐτῷ·
Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
Δὴ τότε Τηλέμαχος προσέφη Νέστορος υἱόν,
Ἄγχι κάρη κεφαλῇσι, ἵνα μὴ πυθοίατ' οἱ ἄλλοι,
Φράζεο, Νεστορίδη, τῷ ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,

Admirabantur per domum à-Jove-nutriti regis:
Instar enim solis splendor erat atque lunæ,
Domum per excelsam Menelai gloriosi.
Cæterùm postquam saturati sunt videndo oculis,
Ad labra descendentes perpolita lavabant.
Hos postquam igitur ancillæ lavârunt & unxerunt oleo,
Circaque chlænas villosas posuerant atque tunicas,
In thronos collocârunt juxtà Atridem Menelaum.
Aquam autem ancilla in gutturnio fudit ferens,
Pulchro, aureo, super argenteo lebete,
Ad lavandum: juxtáque politam extendit mensam.
Cibum verò veneranda promiconda appositi ferens,
Fercula multa imponens, de *rebus* præsentibus largiens:
Coquus autem carnium lances proposuit sublatas
Diversarum: ipsíque appositi aurea pocula.
Hos etiam datâ dextrâ alloquutus est flavus Menelaus,
" Cibúmque gustate, & gaudete: cæterùm deinde
" Cibo saturati, interrogabimus, quinam sitis
" Virorum: non enim vestrorum utique genus evanuit parentum,
" Sed virorum genus estis à-Jove-nutritorum regum,
" Sceptriferorum: quoniam neutiquam ignavi hujusmodi parere possunt.
Sic ait, & ipsis terga bovis pinguia appositi
Assata in manibus capiens, quæ sibi dona appositerant ipsi.
Hi verò ad cibos paratos appositos manus extendebant.
Cæterùm postquam potûs & cibi desiderium ademerunt,
Jam tum Telemachus alloquutus est Nestoris filium,
Propè admovens caput; nè audirent alii,
" Considera, Nestoride, meo gratissime animo,

ΣΧΟΛΙΑ.

59. Διοτρέφεος βασιλῆος.] Διοτρεφέος βασιλῆος.
61. Εἰρησόμεθα.] Ἐρωτήσομεν.
62. Οὐ γὰρ σφῷν γε γένος.] Σὺν τῷ γεγενῆσθαι, ὦ μιλῶ. Παίδεσσιν.] Πεπαιδευμένον.
ἦ, σφῶϊν, δυϊκῶς· οὐ γὰρ ἀφανῶν ἐστὲ γονέων.
64. Καπνοί.] Δαιτὸς, ἀφανισῆς. Τέκοιεν.] Γεννήσειεν.
66. Τά ῥά οἱ.] Ἅπερ δὴ αὐτῷ. Γέρα.] Καλῶς πεπαιδευμένον.
71. Φράζεο.] Νῦν αὐτὶ θές, ὅρα.

NOTÆ.

71. Τῷ ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ) *Virgil.* Æn. l. XII. v. 142. Animo gratissime nostro.

NOTÆ IN SCHOLIA.

64. Γεννήσειεν) Ità, pro γλοίσειεν, duo MSS.

VARIÆ LECTIONES.

60. Σίτυε θ' ἄπλετον) κ. σίτυε ἄμ' ἄπλετον, *H. Steph.* πις, *H. Steph.*
61. Παυσαμένω — οἵ τινες) κ. παυσαμένω — ὅ τι-
62. Γένος) κ. γόνος, *H. Steph.*

Χαλκῷ τε στεροπὴν καδδώματα ἠχήεντα,
Χρυσῷ τ', ἠλέκτρῳ τε, καὶ ἀργύρῳ, ἠδ' ἐλέφαντι.
Ζηνός που τοιήδε γ' Ὀλυμπίου ἔνδοθεν αὐλή.
Ὅσσα τάδ' ἄσπετα πολλὰ σέβας μ' ἔχε εἰσορόωντα.
Τῷδ' ἀγορεύοντι ξύνετο ξανθὸς Μενέλαος,
Καί σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Τέκνα φίλ', ἦτοι Ζηνὶ βροτῷ οὐκ ἂν τις ἐρίζοι·
Ἀθάνατοι γὰρ τῷγε δόμοι καὶ κτήματ' ἔασιν.
Ἀνδρῶν δ' ἤκεν τίς μοι ἐρίσσει, ἦε καὶ οὐκί,
Κτήμασιν· ἢ γὰρ πολλὰ παθὼν καὶ πόλλ' ἐπαληθεὶς

" Æriſque ſplendorem, per domum ſonantem,
" Aurique, electrique, & argenti, atque eboris:
" Jovis nimirum talis eſt Olympii intùs aula.
" Quanta hæc pretioſa quam multa! Admiratio me capit intuentem.
Hunc ita alloquentem intellexit flavus Menelaus,
Et ipſos compellans, verba alata dixit,
" Filii chari, haud ſanè cum Jove mortalium ullus contenderit:
" Immortalia enim hujus habitacula & res ſunt.
" Hominum vero ſive aliquis mihi contendere poſſit, ſive minus,
" Opibus: certè plurima paſſus & multùm errans

ΣΧΟΛΙΑ.

72. Στεροπήν.] Ἔκλαμψιν. Ἠχήεντα.] Μεγάλα.

76. Ξύνετο.] Συνῆκεν, ἤκουσεν.

80. Ἐρίσσειε.] Φιλονεικήσῃ.

81. Ἐπαληθεὶς.] Πλανηθεὶς· οἱ δὲ ἐπὶ τὰς ἀληθεῖς Αἰγυπτίους, ὅτι μαντικῆς ἔμπειρος.

NOTÆ.

72. Καδδώματα) Ità pro ἐ δώματα lego. Quicunque enim ſatis attentè perpenderit, τὸ στεροπὴν referri, ad χαλκῷ, χρυσῷ, ἠλέκτρῳ, ἐλέφαντι, mirabitur, quid καὶ δώματα, quæ prior erat *Lectio* ſignificet, & mecum fortè agnoſcet, καδδώματα potiùs legendum, ut ſuprà, ad v. 45. & 46. Ὥστε δὲ ἠελίῳ &c. Δῶμα κατ' ὑψηρεφές. Certe mos erat, ante *Typographicam* inventam, Unum aliquem Doctum hominem multis Scribis eodem tempore prælegere; undè plurimæ Voces, ex Vocalium & Literarum conſimilis ſoni malè acceptâ & conceptâ notione, in Exemplaribus temerè mutatæ. At in hujuſmodi **Erroribus** Antiquitas **plurimum** Veritati obſtat; nec enim Omnes vident, & Pauci contra flumen audent navigare. Huc refer *Plinii*, l. 33. c. 4. Et *Electro* auctoritas, *Homero* teſte, qui *Menelai* Regiam Auro, Electro, Argento, Ebore, fulgere tradit. *Sam. Bochart.* Ἱερόζω. 2 Vol. l. 6. c. 16. fol. 872. De *Electro*, ubi ex *Ariſtophanis* Scholiaſt. pro ὕαλος, poni ab *Homero*.

74. Ζηνός που τοιήδε γ' Ὀλυμπίου ἔνδοθεν αὐλὴ) Hanc Lectionẽ defendit *Ariſtarchus* contra *Seleucum*; ut *Athenæ.* l. 5. fol. 189. & ex eo *Euſtath.* fol. 1483. lin. 39. qui negabat, ullibi apud *Homerum* vocem Αὐλὴν ſignificare *Palatium Regium*, at potiùs, τόπον πρὸ ἀλσηνιόμενον, ὅ ἐστιν ὕπαιθρον, ὡς τὸ μεγάλων οἴκων. Ὅμηρος δέ, φησι, τὴν Αὐλὴν αὐὶ πάτῃ ἐπὶ τῶ ὑπαίθριον τόπον, ἵνθα ἦν ὁ Ἑρκεῖος Ζηνὸς βωμός· ὁ μὲν γὰρ Πηλεὺς καθαλαμβάνεται, Αὐλῆς οὐ χόρτῳ· ἔχει δὲ χρύσειον ἄλεισον, Σπένδων αὐθόπα οἶνον ἐπ' αἰθομένοις ἱεροῖσιν. Ὁ δὲ Πελάμων, Αὐλῆς οὐ Χόρτοισι κυλινδόμενος κατὰ κόπρον· καὶ ὁ Ὀδυσεὺς ὡσαύτῃ τῆς ὡδὲ τ' Φήμιον, Ἀλλ' ἐξελθόντες μεγάροιο εὖ ναιετάοντος, Ἐκ φόρτα εἰς αὐλήν. Et verè quidem in his locis, ut *Seleucus* ait, *Homerus* apertum locum, per αὐλὴν ſignificat; nec minùs tamen manifeſtè, quod *Ariſtarchus* ait, in aliis idem per Αὐλὴν, *Palatium* notat, ut in hoc ipſo, Ζηνός που τοιήδε γ' Ὀλυμπίου ἔνδοθεν αὐλή. Quem locum *Seleucus* longè aliàs profert, nè hanc Αὐλῆς ſignificationem cogatur admittere, *viz.* Ζηνός που τοιοῦτοι δόμοις ἐν κτήμασι κεῖται, quâ *Lectione*, in hoc loco nihil abſurdius; licet bene infrà, v. 127. Αἰγυπτίης, ὅθι πλεῖστα δόμοις ἐν κτήμασι κεῖται. Alius etiam locus hanc noſtram aſſertionem confirmat, *viz.* α'. v. 425. -ὅθι οἱ δάλαμος πατρικὸς αὐλῆς Ὑψηλὸς δέδμητο. In quem locum *Euſtath.* Αὐλὴ μέν, κυρίως τόπος ἐστὶ ἀλσηνιόμενος, ὅ ἐστιν, ὕπαιθρος, ὡς τὸ μεγάλων οἴκων· ἡ δὲ Αὐλαὶ, τὰ βασίλεια, ἀφ' τὸ μεγάλως ἔχειν ὡς τὸ οἴκων ὑπαίθρων τόπων· Συνεκδοχικῶς δ', ἡ ὅλη οἰκία, ἐν τῇ, Ζηνός που τοιήδε γ' Ὀλυμπίου ἔνδοθεν Αὐλή. Vid. *Iſaac. Caſaubon.* in locum *Athenæi*, fol. 335. *Gerard. Croiſius*, Ὁμήρῳ Ἑβραΐζ. p. 423. Poeta alludit ad interius Atrium, ſive *Sanctuarium*, Tabernaculi, quod erat in *Iſraele*, in quo Deus dicebatur verſari, quod quidem ſplendidiſſimum fuit.

NOTÆ IN SCHOLIA.

75. Ἄσπετα) Πολλά. Hoc *Pſeudo Scholion* deleo; quòd utræque voces ſint in *Textu*.

VARIÆ LECTIONES.

72. Καδδώματα) γρ. καὶ δώματα, vid. Not. in *Textum*.

74. Ζηνός που τοιήδε γ' Ὀλυμπίου ἔνδοθεν αὐλὴ) γρ. Ζηνός που τοιοῦτοι δόμοις ἐν κτήμασι κεῖται, *Seleucus*, vid. Not. ad *Textum*.

76. Ξύνετο) γρ. ξυνῆκε, malè ut *Euſtath.*

78. Τέκνα φίλ', ἦτοι Ζηνὶ βροτῶν) γρ. τέκνα φίλα, Ζηνὶ μὲ βροτῶν, *H. Steph.* incogitanter ductâ *Interpretatione*, pro *Variâ Lectione*. *Ibid.* Βροτῶν) γρ. βροτῷ, *Gerard. Croeſ.* p. 423.

Ἠγα-

Ἠγαγόμην ὀ νηυσί, κ᾽ ὀγδοάτῳ ἔτεϊ ἦλθον·
Κύπρον, Φοινίκην τε, κ᾽ Αἰγυπτίους ἐπαλήθεις,
Αἰθιόπας θ᾽ ἱκόμην, κ᾽ Σιδονίους, κ᾽ Ἐρεμβούς,
Καὶ Λιβύην, ἵνα τ᾽ ἄρνες ἄφαρ κεροὶ τελέθουσι.
Τρὶς γὰρ πίονι μῆλα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτόν·
Ἔνθα μὴ οὔτε ἄναξ ἐπιδεύεται, οὔτε τι ποιμὴν,
Τυροῦ κ᾽ κρειῶν, οὐδὲ γλυκεροῖο γάλακτος·
Ἀλλ᾽ αἰεὶ παρέχουσιν ἐπιτροπὸν γάλα θηλαί.
Ἕως ἐγὼ δεῦρ᾽ εἶνα πολὺν βίοτον συναγείρων
Ἠλώμην, τέως μοι ἀδελφεὸν ἄλλος ἔπεφνε,
Λάθρη, ἀνοϊστί, δόλῳ ὑλομανίης ἀλόχοιο·
Ὡς οὔτοι χαίρων τοῖσδε κτεάτεσσιν ἀνάσσω.
Καὶ πατέρων τάδε μέλλετ᾽ ἀκουέμεν, οἵ τινες ὔμμιν
Εἰσίν· ἐπεὶ μάλα πολλ᾽ ἔπαθον, κ᾽ ἀπώλεσα οἶκον,
Εὖ μάλα ναιετάοντα, κεχανδότα πολλὰ κ᾽ ἐσθλά.
Ὧν ὄφελον τριτάτῳ περ ἔχων ὀ δώμασι μοῖραν

" Vectus in navibus, & octavo demum anno veni domum:
" Cyprum, Phœnicémque, & Ægyptios oberrans,
" Æthiopasque adii, & Sidonios, & Erembos,
" Et Libyam, ubi agni protinùs cornuti sunt.
" Ter enim pariunt oves per annum integrum:
" Ibi quidem neque herus indigens est, neque pastor
" Casei & carnium, neque dulcis lactis:
" Sed semper præbent per-totum-annum lac mulgendum.
" Dum ego in his partibus multas facultates colligens
" Errabam, interea mihi fratrem alius interfecit,
" Clàm, insperatò, dolo pernicioſæ uxoris.
" Adeò neutiquam gaudens istis facultatibus impero.
" Et ex patribus ista debebatis audiviſſe, quicunque vobis
" Sunt: quando quidem valdè multa passus sum, & perdidi domum,
" Perquam benè habitatam, continentem multa & precioſa.
" Quorum utinam debuiſſem vel tertiam habens in domo partem

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

83. Αἰγυπτίους.] Ἐπὶ τοὺς Αἰγυπτίους.

84. Ἰκόμην.] Παρεμβύομεν. Σιδονίους.] Τοὺς παρὰ τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ λέγει· ὅθεν μετοίκησιν οἱ Φοίνικες. Ἐρεμβούς.] Τοὺς Τρωγλοδύτας, παρὰ τὸ εἰς τὴν ἔρεβον δύνειν· οἱ δὲ τοὺς Ἰνδοὺς, παρὰ τὸ Ἔρεβος· μέλανες γάρ. ὅθεν κ᾽ Κρῆτες ἐρεμνοὺς γεγράφει. οἱ δὲ ἴδιον ἔθνος. ἔνιοι δὲ τοὺς Ἄραβας, κ᾽ μεταχαράττουσιν ὕστερον· Αἰθίοπας θ᾽ ἱκόμην δὲ Σιδονίους, Ἄραβάς τε.

85. Ἄφαρ κεροί.] Ταχέως φέρουσι διὰ τὴν εὐθένειαν. οἱ δὲ ἐπίηθεν τὰ ἀρνῶν τὰ κεραοί. Τινὲς δὲ τὸ ἄφαρ, ὅτι ταχέως κ᾽ ἀρχαίμοι γίνονται.

86. Τελεσφόρον.] Ἄλλοτε ἄλλα, ἢ δ᾽ ὅλως τοιαῦτά εἰσιν αἱ γραφαὶ, οὐχ ὅσους ἡμῖν μόνον τοὺς ἥρωας.

87. Ἐπιδεύεται.] Ἐνδεῖ.

89. Ἐπητείου.] Ἐπιπόλου, ἄφθονον. Θηλάσσῃ.] Κυρίως μὲν τὸ θηλάσσειν εἴρηται, παρὰ τὴν θηλήν.

91. Ἠλώμην.] Ἐπλανώμην. Τέως.] Τηνικαῦτα.

92. Ἀνοϊστί.] Ἀνεπιγνώστως, ὥστε μηδὲ αἰσθέσθαι τινά.

95. Καὶ ἀπώλεσα οἶκον.] Ἀμφίβολον, πότερον τὸν ἰδιωτικὸν, ἢ τὸν Πελοπίδου.

96. Κεχανδότα.] Χωρητικά.

N O T Æ.

Ἀγνοεῖ δὲ Ὅμηρος τὴν Ἀσίαν, ὡς καὶ τὴν Εὐρώπην. Hoc est, Earum Nomina nusquam memorat, licet: ipse magnam *Asiæ* & *Europæ* partem descripserit, *Europæque Agenoris* filiæ meminerit, in *Batrach.* v. 78.

90. Ἕως ἐγὼ δεῦρ᾽ εἶνα) *Amphibrachys*, in *Primo* loco, pro *Dactylo* ἰσοδυνάμως, ut *Iliad. α΄.* v. 193.

95. Ἀπώλεσα οἶκον) Quicquid *Br. Schol.* τὸ ἴδιον ἰωτῦ θηλᾷ, ità enim, v. 97. Ὧν ὄφελον τριτάτην περ ἔχων ἐν δώμασι μοῖραν Ναίειν.

NOTÆ IN SCHOLIA.

86. Τοιαῦτά εἰσιν) MS. *Aloysii* τοιαῦτα, pro αὐτὰ &c.

89. Θηλάσσῃ) Ità pro corrupto θυλάσσῃ, ex MSS.

95. Πότερον) MS. *Aloysii* ità, pro ποτέρων, *Sensu* maximè flagitante.

Variæ Lectiones.

84. Καὶ Ἐρεμβούς) γρ. Ἄραβάς τε. *Zeno. Crates*, & *Posidonius*, κ᾽ ἐρεμνούς. Vid. Not. in *Textum*, & *Brevia Scholia*.

90. Ἕως ἐγὼ) γρ. εἶος ἐγὼ, *Hervag.* Edit. 1551.

94. Υ̓́μμιν) γρ. ὑμῖν, *H. Steph.*

95. Πόλλ᾽ ἔπαθον) γρ. πολλὰ πάθον, *H. Steph.*

Ναίειν,

Ναίειν, οἱ δ' ἄνδρες σόοι ἔμμεναι, οἵ τότ' ὄλοντο
Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, ἑκὰς Ἄργεος ἱπποβότοιο.
Ἀλλ' ἔμπης πάντας μὲν ὀδυρόμενον καὶ ἀχεύων,
Πολλάκις ἐν μεγάροισι καθήμενον ἠμετέροισιν,
Ἄλλοτε μέν τε γόῳ φρένα τέρπομαι, ἄλλοτε δ' αὖτε
Παύομαι· αἶψηρὸς γὰρ κόρος κρυεροῖο γόοιο.
Τῶν πάντων ἕνα τόσσον ὀδύρομαι, ἀχνύμενός περ,
Ὡς ἑνός, ὅστε μοὶ ὕπνον ἀπέχθαίρῃ καὶ ἐδωδὴν
Μνωομένῳ· ἐπεὶ οὔτις Ἀχαιῶν τόσσ' ἐμόγησεν,
Ὅσσ' Ὀδυσεὺς ἐμόγησε καὶ ἤρατο· τῷ δ' ἄρ' ἔμελλεν
Αὐτῷ κήδε' ἔσεσθαι, ἐμοὶ δ' ἄχε' αἰὲν ἄλαστα
Κείνου, ἅπτως δὴ δηρὸν ἀποίχεται. ἤδέ τι ἴδμεν,
Ζώει ὅγ', ἢ τέθνηκεν. Ὀδύρεται νύ που αὐτὸν
Λαέρτης θ' ὁ γέρων καὶ ἐχέφρων Πηνελόπεια,
Τηλέμαχός θ', ὃν ἔλειπε νέον γεγαῶτ' ἐνὶ οἴκῳ.
Ὣς φάτο· τῷ δ' ἄρα πατρὸς ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο.
Δάκρυ δ' ἀπὸ βλεφάρων χαμάδις βάλε, πατρὸς ἀκούσας,
Χλαῖναν πορφυρέῃσιν ἄντ' ὀφθαλμοῖιν ἀνασχών
Ἀμφοτέρῃσιν χερσί· νόησε δέ μιν Μενέλαος·
Μερμήριξε δ' ἔπειτα κατ' φρένα καὶ κατ' θυμὸν,
Ἠέ μιν αὐτὸν πατρὸς ἐόντειε μνηθήμεναι,
Ἦ πρῶτ' ἐξερέοιτο, ἕκαστά τε μυθήσαιτο.
Ἕως ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατ' φρένα καὶ κατ' θυμὸν,
Ἐξ δ' Ἑλένη θαλάμοιο θυώδεος ὑψορόφοιο
Ἦλυθεν, Ἀρτέμιδι χρυσηλακάτῳ εἰκυῖα·

" Habitare, & viri salvi essent: qui tum periérunt.
" Trojâ in latâ, longè ab Argis pulchros equos-pascente.
" Sed tamen omnes quidem lugens & deflens,
" Crebrò domi desidens nostræ,
" Interdum quidem luctu mentem obtector, interdum rursus
" Quiesco: brevis verò satietas molesti luctûs.
" Horum omnium causâ non tantùm lugeo, tametsi tristis,
" Ut unius gratiâ, quique mihi somnum invisum facit & cibum
" Recordanti; quoniam nullus Græcorum tantum laboravit,
" Quantum Ulysses laboravit & pertulit: huic utique infatis-erat
" Ipsi, dolores ut essent, mihi verò mœror semper gravissimus
" Illius *causâ*; quoniam diù longè abest, neque scimus,
" An vivat ille, an mortuus sit. Deflent utique illum
" Laërtésque senex, & prudens Penelope,
" Telemachúsque, quem reliquit recèns-natum in domo.
Sic ait; huic certè ob patrem desiderium excitavit luctûs.
Lacrymas verò à palpebris humi fudit, de patre audiens,
Chlænam purpuream oculis obtendens
Utráque manu: observavit autem Menelaus ipsum:
Cogitavit verò deinde in mente & in animo,
An ipsum cum patris fineret memoriam inducere,
An prior interrogaret finguláque díceret.
Interim dum ille ista deliberabat in mente & in animo,
Helena ex thalamo odorifero excelso
Egressa est, Dianæ aureum-arcum habenti similis:

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

102. Γόῳ φρένα τέρπομαι.] Πληροῦμαι.
103. Αἶψηρὸς γὰρ κόρος.] Ὁ ἰσχὺς τῶν ἄλλων μὴ θρηνοῦντα ταχέως θραύεται.
104. Ὀδύρομαι.] Ἀποκλαίομαι.
105. Ἀπεχθαίρῃ.] Εἰς μῖσος ἄγει.
106. Μνωομένῳ.] Μνησθησομένῳ. Ἐμόγησεν.] Ἐκοπίασεν.
107. Ἤρατο.] Ὑπέμεινεν.
109. Ἀποίχεται.] Ἄπεστιν, ἀποδεδημηκεν.
119. Ἐξερέοιτο.] Ἐξερωτήσειεν, ἀναμνήσει. Μυθήσαιτο.] Εἴποι.
121. Θυώδεος.] Εὐώδους.

N O T Æ.

102. Ἄλλοτε μέν τε γόῳ φρένα τέρπομαι) *Aristot.* l. 1. περὶ Πολιτ. fol. 176. Probat, Voluptatem quandam in Luctibus &c.

120. Ἕως ὁ ταῦθ' ὥρμαινε) *Amphibrachys.* Dactylo ἰσόχρονος, ut suprà. v. 90.

NOTÆ IN SCHOLIA.

123. Ἀνάκλιντον) Ità pro corrupto ἀνάκλιτον, ex *Eustathio.*

Variæ Lectiones.

118. Ἑάστεια) γρ. ἑάσεια, Prior. Codd.
119. Μυθήσαιτο) γρ. περιήσαιτο, *H. Steph.*

Τῇδ' ἄρ' ἄμ' Ἀδρήστη κλισίην εὐτυκτον ἔθηκεν·
Ἀλκίππη δ' ἄρα τάπητα φέρεν μαλακῆι ἐερσῖ·
Φυλὼ δ' ἀργύρεον πάλαθον φέρε, τόν οἱ ἔδωκε
Ἀλκάνδρη, Πολύβοιο δάμαρ, ὃς ἔναι' ἐνὶ Θήβῃς
Αἰγυπτίῃς, ὅθι πλεῖστα δόμοις ἐν κτήματα κεῖται·
Ὅς Μενελάῳ δῶκε δύ' ἀργυρέας ἀσαμίνθους,
Δοιοὺς δὲ τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα·
Χωρὶς δ' αὖθ' Ἑλένη ἄλοχος πόρε κάλλιμα δῶρα,
Χρυσείῳ τ' ἠλακάτην, πάλαθόν θ' ὑποκυκλον ὄπασεν,
Ἀργύρεον, χρυσῷ δ' ἐπὶ χείλεα κεκρύφαλο.
Τόν ῥά οἱ ἀμφίπολος Φυλὼ παρέθηκε φέρουσα,
Νήματος ἀσκητοῖο βεβυσμένον· αὐτὰρ ἐπ' αὐτῷ
Ἠλακάτη τέτατο, ἰοδνεφὲς εἶρος ἔχουσα.
Ἕζετο δ' ἐν κλισμῷ, ὑπὸ δὲ θρῆνυς ποσὶν ἦεν.
Αὐτίκα δ' ἤγ' ἐπέεσσι πόσιν ἐρέεινεν ἑκαστα,

"Ιδμεν δή, Μενέλαε διοτρεφὲς, οἵ τινες οἵδε
Ἀνδρῶν εὐχετόωνται ἱκανέμεν ἡμέτερον δῶ;
Ψεύσομαι, ἢ ἔτυμον ἐρέω; κέλεται δέ με θυμός.
Οὐ γάρ πω πρὶν φημι ἐοικότα ὧδε ἰδέσθαι
Οὔτ' ἄνδρ', οὔτε γυναῖκα, σέβας μ' ἔχει εἰσορόωσαν,

Huic ſtatim Adraſta ſellam benefaciam appoſuit:
Alcippe verò tapeta ferebat mollis lanæ:
Phylo autem argenteum quaſillum ferebat, quem illi dedit
Alcandra, Polybi uxor, qui habitabat in Thebis
Ægyptiacis, ubi plurima in ædibus bona jacent;
Qui Menelao dedit duo argentea labra,
Geminoſque tripodas, decemque auri talenta:
Seorſim verò rurſus Helenæ uxor dederat pulchra dona,
Auream que colum, quaſillúmque rotundum præbuit
Argenteum, auro verò labia perfecta erant:
Hunc ſanè ei ancilla Phylo appoſuit ferens,
Filo elaborato repletum: cæterùm ſuper eum
Colus extenſa erat, violaceam lanam habens.
Sedit verò in ſellâ, & ſcabellum ſub pedibus erat:
Continuò autem illa verbis maritum interrogabat ſingula,
" Scimúſne, Menelaë rex, quinam hi
" Virorum gloriantur, veniſſe noſtram domum?
" Mentiar, an verum dicam? Jubet me animus.
" Nullum enim unquam puto ſimilem adeò vidiſſe
" Neque virum neque mulierem: admiratio me tenet aſpicientem,

ΣΧΟΛΙΑ.

123. Κλισίην.] Δίφρον, ἀνάκλιντρον ἔχοντα.
125. Τάλαρον.] Κάλαθον.
126. Θήβῃς.] Θῆβαι, πόλις Αἰγύπτου, ἡ νῦν καλουμένη Διὸς πόλις.
130. Καλλίμακα.] Ἄγαν καλά.
131. Τάλαρον ὑποκυκλον.] Κύκλον ἔχοντα, ἢ ὑποστρογγυλον.
132. Κεκρύφαλος.] Ἐπιστολίσκος.
134. Νήματος ἀσκητοῖο.] Εἰς πᾶσιν ἐπιτηδειοτέρας, καλῶς γεγνότος. Βεβυσμένον.] Πεπληρωμένον.
135. Ἠλακάτη.] Ἐργαλεῖον, ἐριουργικὸν. Τετάνυστο.] Ἐπείκετο. Ἰοδνεφὲς.] Μέλαν, ἢ πορφυροῦν. Εἶρος.] Ἔριον.
139. Εὐχετόωνται.] Ἔνιοι, Εὐχετόωνται. Ἐκαυχῶνται.
141. Εἰοικότα.] Ὅμοιον ὄντα.

NOTÆ.

126. Ἀλκάνδρη Πολύβοιο δάμαρ) Θέσεις βασιλεὺς Αἰγύπτου, ὁ παρ' Ὁμήρῳ καλούμενος Πόλυβος, Ἀλκάνδρας ἀνὴρ, οὐ Ὀδυσσείᾳ φερόμενος· παρ' ᾧ, φησὶ, Μενέλαος σὺν τῇ Ἑλένῃ, μὴ τλῶ ἄλωσιν Τροίας κατηχθαι πλανώμενος. *Euſebii* Chronic. Canon. fol. 115. & *Joſeph. Scaligeri* Animadverſ. fol. 50. *Thuoris.* *Rex Ægypti* ab *Homero Polybus vocatur, maritus Alcandræ.* Θήβῃς Αἰγυπτίῃς) De *Thebarum Ægyptiarum* Opulentiâ, *Euſtath.* ad *Iliad.* ι'. v. 381. & in hunc locum, fol. 1488. lin. 47. In fine vocis Αἰγυπτίῃς, Συνίζησις; ut v. 229.

NOTÆ IN SCHOLIA.

131. Ἔχουσα) Pro ἔχον, lego.
134. Νήματος ἀσκητοῖο) Nihil hìc addo, nihil demo, nihil muto; excepto verborum ordine, qui rectè ſe non habebat, & caſu ſ ἐπιτηδειότερος, qui malè &c.

VARIÆ LECTIONES.

126. Ὅς ἔναι' ἐνὶ Θήβῃς) γρ. ἐς ἄναστ' ἐνὶ Θήβῃς, Vid. in *Textum.*
127. Ἐν κτήμασι) γρ. ἐνὶ κτήμασι. Vid. ad v. 74. Not. in *Textum* & *Iliad.* ι'. v. 381.
131. Χρυσείην) γρ. χρυσῆν, at Incontracta *Homero* uſitatiora.
139. Εὐχετόωνται) γρ. ἰυχετόωνται, *Br. Schol.* & MSS. *Aloyſii* & *GC.*

Ὡς

Ὡς ὅδ' Ὀδυσῆος μεγαλήτορος υἷϊ ἔοικε
Τηλεμάχῳ, τὸν ἔλειπε νέον γεγαῶτ' ἐνὶ οἴκῳ
Κεῖνος ἀνὴρ, ὅτ' ἐμεῖο κυνώπιδος εἵνεκ' Ἀχαιοὶ
Ἦλθεθ' ὑπὸ Τροίῃ, πόλεμον θρασὺν ὀρμαίνοντες.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος,
Οὕτω νῦν κ' ἐγὼ νοέω, γύναι, ὡς σὺ εἰσκεις.
Κείνῳ γὰρ τοιοίδε πόδες, τοιαίδε τε χεῖρες,
Ὀφθαλμοί τε βολαί, κεφαλή τ', ἐφύπερθέ τε χαίτη.
Καὶ νῦν ἦτοι ἐγὼ μεμνημένῳ ἀμφ' Ὀδυσῆι,
Μυθέομαι, ὅσα κεῖνος ὀϊζύσας ἐμόγησεν
Ἀμφ' ἐμοί· αὐτὰρ ὁ πικρὸν ὑπ' ὀφρύσι δάκρυον εἶβε,
Χλαῖναν πορφυρέην ἄντ' ὀφθαλμοῖϊν ἀνασχών.
Τόνδ' αὖ Νεστορίδης Πεισίστρατος ἀντίον ηὔδα,
Ἀτρεΐδη Μενέλαε, διοτρεφὲς, ὄρχαμε λαῶν,
Κείνῳ μὲν τόδ' υἱὸς ἐτήτυμον, ὡς ἀγορεύεις·
Ἀλλὰ σαόφρων ἐστὶ, νεμεσσᾶται δ' ὀΐῃ θυμῷ,
Ὧδ' ἐλθὼν τοπρῶτον, ἐπεσβολίας ἀναφαίνειν
Ἄντα σέθεν, τὸν νῶϊ, θεὸν ὡς, τερπόμεθ' αὐδῇ.
Αὐτὰρ ἐμὲ προέηκε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
Τῷ ἅμα πομπὸν ἕπεσθαι· ἐέλδετο γάρ σε ἰδέσθαι,
Ὄφρα οἱ ἢ τι ἔπος ὑποθήσεαι, ἠέ τι ἔργον.
Πολλὰ γὰρ ἄλγε' ἔχει πατρὸς πάϊς οἰχομένοιο,
Ἐν μεγάροις, ᾧ μὴ ἄλλοι ἀρωγητῆρες ἔωσιν·

" Ut iſte Ulyſſis magnanimi filio ſimilis
" Telemacho, quem reliquit recens natum domi ſuæ
" Ille vir, quando mei inverecundæ gratiâ Græci
" Veniſtis ad Trojam, bellum ferox excitantes.
Hanc viciſſim reſpondens alloquutus eſt flavus Menelaus,
" Sic nunc ego reputo, uxor, ut tu putas.
" Illius enim ejuſmodi pedes, ejuſmodique manus,
" Oculorumque jactus, caputque & ſuperne comæ.
" Et nunc ſanè ego recordatus de Ulyſſe,
" Loquebar, quantas ille ærumnas patiens toleravit
" Pro me: cæterùm hic amaras à palpebris lacrymas ſtillabat,
" Chlænam purpuream oculis obtendens.
Hunc rurſus Neſtorides Piſiſtratus contrà alloquutus eſt,
" Atride Menelaë, a-Jove-nutrite, dux populorum,
" Illius quidem hic filius eſt certo certiùs, quemadmodum dicis,
" Sed modeſtus eſt, indignaturque in animo,
" Huc veniens primùm, jactationes verborum oſtentare
" Coram te, cujus nos, dei tanquam, delectamur voce.
" Cæterùm me præmiſit Gerenius eques Neſtor,
" Hunc ſimul comes ut ſequerer; cupiebat enim te videre;
" Ut ei aut verbis conſulas, ſive reipſâ.
" Plurimos enim dolores patitur ob patrem filius abſentem,
" Domi ſuæ, cui non alii auxiliatores ſunt:

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

148. Εἴσκεις.] Ἀπεικάζεις.
149. Τοῖαι.] Τοιαῦται.
150. Βολαί.] Τὰ βλέμματα. Ἐφύπερθεν.] Ἐπάνωθεν.
152. Μυθέομαι.] Ἔλεγον, διηγέμην. Ὀϊζύσας.] Ταλαιπωρήσας.
158. Σαόφρων.] Σώφρων. Νεμεσσᾶται.] Ἐντέτραπται, αἰδεῖται.
159. Ἐπεσβολίας ἀναφαίνειν.] Τὰς γλυκυμύθους τῶν μνηστήρων εἰς αὐτὸν φλυαρίας, ἢ πρὸς τὸ οἶκον αὐτῆς φλυαρίας, καὶ λοιδορίας, διεξιέναι. ἢ κατὰ σωφροσύνης ὑβρίζει τοὺς λόγους. Ἐπισβολίας δὲ νῦν πρὸς τὴν ἐπὶν εἰσβολὰς καὶ ὁρμάς. Ἀναφαίνειν.] Φαίνειν, διεξιέναι.
162. Εἰλδθ.] Ἐπιθύμῃ.
163. Ὑποθήσεαι.] Ὑποβάλῃς.
165. Ἀρωγητῆρες.] Βοηθοί.

Ν Ο Τ Æ.

149. Κείνῳ γὰρ τοιοίδε πόδες) *Virgil.* Æn. l. 3. v. 490. *Sic oculos, ſic ille manus, ſic ora ferebat.*

165. Ἐν μεγάροις· ᾧ μὴ ἄλλοι ἀρωγητῆρες ἔασιν) Olim in plurimis Editt. πολλοί, quod Senſus reſpuit; non enim neceſſe eſt, ut Orphanus *multos* habeat Patronos, at ſaltem ut *alios*, præter ſe habeat; nè dicam *Verſum* cum voce πολλοί, laborare. Rectè itaque *Euſtathius* in Commentariis legit, ἄλλοι, ut ſit συνιζησις, ſive συνεκφώνησις, quaſi ſcriberetur, ᾧ μὴ 'λλοι. Quem *Latinorum* morem nec *Gracis* planè incognitum probo, ad *Eurip.* Oreſt. v. 596. Ità *Theogn.* v. 927. Φείδεσθ' ᾧ ἄμεινον· ἐπὶ δὲ γαιόν' ἀπολλεῖ. Vid. *Iliad.* π'. v. 31. *H. Stephan.* ἄλλοι etiam inter *Var. Lect.* habuit ut *Romana* Editio, in *Textu.*

Vᴀʀɪæ Lᴇᴄᴛɪᴏɴᴇs.

165. Ἄλλοι) ſc. πολλοί, vid. Not. ad *Textum.*

Ὣς νῦν Τηλεμάχῳ· ὁ μὲν οἴχεται, οὐδέ οἱ ἄλλοι
Εἴσ', οἵ κεν κτλ. δῆμον ἀλάλκοιεν κακότητος.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος,
Ὤ πόποι, ἦ μάλα δὴ φίλῳ ἀνέρι υἷος ἐμὸν δῶ
Ἵκεθ', ὃς εἵνεκ' ἐμεῖο πολεῖς ἐμόγησεν ἀέθλους·
Καί μιν ἔφην ἐλθόντα φιλησέμεν ἔξοχον ἄλλων
Ἀργείων, εἰ νῶϊν ὑπείρ ἅλα νόστον ἔδωκε
Νηυσὶ θοῇσι γενέσθαι Ὀλύμπιος εὐρύοπα Ζεύς·
Καί κέν οἱ Ἀργεῖ ναστὰ πόλιν, ᾗ δώματ' ἔτευξα,
Ἐξ Ἰθάκης ἀγαγὼν σὺν κτήμασι ᾗ τέκεϊ ᾧ,
Καὶ πᾶσιν λαοῖσι, μίαν πόλιν ἐξαλαπάξας,
Αἳ περιναιετάουσιν, ἀνάσσοιμ'· δ' ἐμοὶ αὐτῷ.
Καί κε θαμὰ σύθαδ' ἐόντες ἐμισγόμεθ'· οὐδέ κεν ἡμέας
Ἄλλο διέκρινεν Φιλέοντέ τε τερπομένω τέ,
Πρίν γ' ὅτε δὴ θανάτοιο μέλαν νέφος ἀμφεκάλυψεν.
Ἀλλὰ τὰ μὲν πού μέλλεν ἀγαστὸς Θεὸς αὐτὸς,
Ὅς κεῖνον δύσφορον ἀνόστιμον οἷον ἔθηκεν.
Ὣς φάτο· τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο.
Κλαῖε μὲν Ἀργείη Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα,
Κλαῖε δὲ Τηλέμαχός τε καὶ Ἀτρεΐδης Μενέλαος·
Οὐδ' ἄρα Νέστορος υἱὸς ἀδακρύτῳ ἔχεν ὄσσε·
Μνήσατο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο,
Τόν ῥ' Ἠὼς ἔκτεινε φαεσφόρος ἀγλαὸς υἱός·
Τῷ ὅγ' ὀπιμνησθεὶς ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν,
Ἀτρεΐδη, πέρι μὲν σε βροτῶν πεπνυμένον εἶναι
Νέστωρ φάσκ' ὁ γέρων, ὅτ' ἐπιμνησαίμεθα σεῖο
Οἷσιν ἐνὶ μεγάροισι, καὶ ἀλλήλοις ἐρέοιμεν.
Καὶ νῦν, εἴπερ πού τι, πίθοιό μοι· οὐ γὰρ ἔγωγε

" Sic nunc Telemacho *est*: hic quidem abest, neque eidem aiit
" Sunt, qui per populum avertere possent calamitatem.
Hunc vicissim respondens alloquutus est flavus Menelaus,
" Dii Boni! Certè perquam amici viri filius meam domum
" Pervenit, qui mei gratiâ plurima subiit certamina:
" Atque ipsum statuebã aliquandò reducem amplexurũ me præter cæteros
" Græcos, si nobis super mare reditum dedisset
" Navibus velocibus fieri *Olympius* latè-tonans Jupiter:
" Et sanè ei in Argo erexissem urbem, & ædes ædificassem,
" Ex Ithacâ reducens cum facultatibus & filio suo,
" Et omni populo, unâ urbe evacuatâ *earum*,
" Quæ circum-habitabantur, Imperantur autem à me *ipso*:
" Et sanè crebrò hìc unà fuissemus versati; neque nos
" Aliud diremisset amantésque oblectantésque,
" Antequam mortis nigra nebula obruisset.
" Sed hæc quidem forte erat, ut invideret deus ipse,
" Qui illum infelicem absque reditu solum reddidit.
Sic ait: his verò omnibus desiderium excitavit luctûs.
Flebat quidem Argiva Helena ex Jove nata,
Flebat etiam Telemachúsque & Atrides Menelaus:
Neque sanè Nestoris filius absque lacrymis habebat oculos;
Recordabatur enim in animo inculpati *Antilochi*;
Quem sanè Auroræ interfecit splendidæ inclytus filius:
Hujus ille recordatus verba volatilia dixit,
" Atride, supra alios immortales te prudentem esse
" Nestor dicebat ille senex; quando recordaremur tui
" Suis in domibus, & nos mutuò alloqueremur.
" Quare nunc, si forte licet, pares-mihi; non enim ego

ΣΧΟΛΙΑ.

167. Ἀλάλκοιεν.] Κωλύσωσι, βοηθήσωσιν.
171. Ἔφην.] Ἔλεγον. Φιλησέμεν.] Φιλοφρονήσασθαι.
174. Νάσσα.] Κατώκησα. Ἔτευξα.] Κατεσκεύασα.
175. Τέκεϊ.] Τέκνῳ.
176. Ἐξαλαπάξας.] Μιζοτήσας τὺς οἰκιοῦντας εἰς ἕτερον τόπον.
179. Διέκρινεν.] Διεχώρισεν.
180. Ἀμφεκάλυψε.] Περιεκάλυψεν.
181. Ἀλλὰ τὰ μὲν πού μέλλεν.] Ἀλλὰ τάττεις ἢ βούλεται. Ἀγάστος.] Φθονήσεως.
182. Ἀνόστιμον.] Ἐπανόδου μὴ τυχόντα.
188. Ἠὼς υἱός.] Ὁ Μέμνων. Τίθωνῷ γὰρ καὶ τῇ Μέμνονος υἱός.
192. Ἐρέοιμεν.] Ἐρωτήσαιμεν.
193. Εἴπερ πού ἐστιν.] Εἰ σύδιχῃ.

NOTÆ IN SCHOLIA.

179. Διέκρινεν) Διεχώρισεν. Addo, ex MS. *Aloysii*.

Τέρπομ' ὀδυρόμενοι· μεταδέρπιος· ἀλλὰ καὶ Ἠὼς
Ἐσσεῖ ἀνιγένεια· νεμεσσᾶμαί γε μὴ ὐδὲν
Κλαίειν, ὅς κε θάνῃσι βροτῶν καὶ πότμον ἐπίσπῃ.
Τοῦτό νυ καὶ γέρας οἷον ὀϊζυροῖσι βροτοῖσι,
Κείρασθαί τε κόμας, βαλέειν τ' ἀπὸ δάκρυ παρειῶν.
Καὶ γὰρ ἐμὸς τέθνηκεν ἀδελφεὸς, ὅττι κάκιστος
Ἀργείων· μέλλεις δὲ σὺ ἴδμεναι· ἦ γὰρ ἔγωγε
Ἤντησ', οὐδὲ ἴδον· πέρι δ' ἄλλων φασὶ γενέσθαι
Ἀντίλοχον, θοὸν μὲν θείειν ταχὺν, ἠδὲ μαχητήν.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος,
Ὦ φίλ', ἐπεὶ τόσα εἶπες, ὅσ' ἂν πεπνυμένος ἀνὴρ
Εἴποι καὶ ῥέξειε, καὶ ὃς προγενέστερος εἴη·
Τοίου γὰρ καὶ πατρὸς, ὃ καὶ πεπνυμένα βάζεις·
Ῥεῖα δ' ἀείγνωτος γόνος ἀνέρος, ᾧ τε Κρονίων
Ὄλβον ἐπικλώσῃ γαμέοντί τε γεινομένῳ τε.
Ὡς νῦν Νέστορι δῶκε θεμπερὲς ἤματα πάντα,
Αὐτὸν μὲν λιπαρῶς γηρασκέμεν ἐν μεγάροισιν,
Υἱέας αὖ πινυτούς τε καὶ ἔγχεσιν εἶναι ἀρίστους.
Ἡμεῖς δὲ κλαυθμὸν μὲν ἐάσομεν, ὅς περ ἐτύχθη·
Δόρπου δ' ἐξαῦτις μνησώμεθα, χερσὶ δ' ἐφ' ὕδωρ
Χεύάντων· μῦθοι δὲ καὶ ἠῶθεν θεσπέσονται
Τηλεμάχῳ τε ἐμοί, θεαπεπέμεν ἀλλήλοισιν.

" Delector flens inter cœnandum: Sed & mox Aurora
" Aderit manè genita; moleſtè quidem neutiquam fero
" Deplorare; quicunq; mortuus fuerit mortalium, & fatò conſequutus fuerit.
" Illud certè munus ſolum eſt miſerorum mortalium,
" Tonderéque comas, profunderéque lachrymas à genis.
" Etenim meus mortuus eſt frater, neutiquam peſſimus
" Græcorum; ſcies autem tu, non enim ego
" Obviam fui, neque vidi; ſupra autem alios ferunt fuiſſe
" Antilochum, ſupra quidem currendo velocem, atque bellatorem.
Hunc mutuis verbis excipiens alloquutus eſt flavus Menelaus,
" Amice, quandoquidem talia dixiſti, quacunque prudens vir
" Diceret & faceret, etiam qui major natu eſſet;
" Tali enim natus es Patre; quare etiam prudentèr loqueris.
" Facilè conſpicuus eſt Filius Viri; cui Saturnius
" Fauſtitatem deſtinavit Nuptiis paritèr & Natalitiis;
" Sicut nunc Neſtori dedit aſſidue diebus omnibus,
" Ipſum quidem molliter ſeneſcere domi ſuæ,
" Filios rurſus prudentes, & haſtâ eſſe optimos.
" Nos tamen fletum relinquamus, qui priùs incidit;
" Cœnæ verò rurſus memores ſimus, manibuſque aquam
" Profundant; ſermones autem etiam manè erunt
" Telemacho & mihi, ad colloquendum invicem.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

194. Μεταδέρπιος.] Μετὰ τὸ δεῖπνον· ἢ ἔτως, ὡς ἀρίστῳ μὴ θρηνεῖν μᾶλλον τὸ δεῖπνον. Ἄλλως, Μεταδέρπιος] Δειπνεῖν ἄρξαι, ἤγουν ὁ τῷ δείπνῳ· καὶ μεταδήμιος, ἔνδημος, ὁ ὁ δήμου ὤν.
195. Νεμεσσῶμαι.] Νεμεσίζομαι, μέμφομαι.
199. Κάκιστος.] Δειλός.
200. Ἴδμεναι.] Εἰδέναι.
205. Ῥέξειε.] Πράξοι.
206. Ὃ.] Διὰ τί.
207. Ἀείγνωτος.] Εὔγνως.
208. Ἐπικλώσῃ.] Εἱμαρμένον ποιήσῃ. Γεινομένῳ.] Τεκνοποιΐᾳ, γλυκεῖᾳ.
210. Λιπαρῶς.] Εὐθαιμόνως, μεγάλως.
211. Πινυτούς.] Σώφρονας, σωφρονεῖς.
213. Μνησώμεθα.] Ἐπιμεληθῶμεν.
214. Χεύάντων.] Ἐπιχείτωσαν, Ἀπίτωσαν.
215. Διαπέμψαι.] Διαλεχθῆναι.

NOTÆ IN SCHOLIA.

195. Νεμεσσῶμαι) Νεμεσίζομαι, μέμφομαι. Pro corrupto νεμέσσομαι, lego νεμεσίζομαι· quæ tamen unica vox deeſt MSS. illa enim νεμεσσῶμαι, μέμφομαι, tantum legunt.

208. Ἐπικλώσῃ) Εἱμαρμένον ποιήσῃ. Ità MSS. quæ cùm *Varia Lectionis* veſtigia præferant, licet ἐπικλώσῃ ſit in *Textu*, minimè mutanda cenſeo. *Schrevel.* Edit. ἐπικλώσῃ) ποιήσῃ &c.

VARIÆ LECTIONES.

197. Οἷον) γρ. οἷον, θαυμαστικῶς, inquit *Euſtathius*. Vid. *Duport.* Gnomolog. in locum.
207. Ἀείγνωτος γόνος) γρ. ἀείγνωτον γίνος. *H. Steph.*
208. Ἐπικλώσῃ) γρ. ἐπικλώσῃ, MSS. *GC.* & *Aloyſii.*
212. Ἡμεῖς δ') γρ. ἡμεῖς δὲ, *Euſtath.*

Ὡς

Ὣς ἔφαθ'· Ἀσφαλίων δ' ἄρ' ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχυθεν,
Ὀτρηρὸς θεράπων Μενελάου κυδαλίμοιο.
Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα παρκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
Ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ὑπόνησ' Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα·
Αὐτίκ' ἄρ' εἰς οἶνον βάλε φάρμακον, ἔνθεν ἔπινον,
Νηπενθές τ' ἄχολόν τε, κακῶν ἐπίληθον ἁπάντων·
Ὃς τὸ καταβρόξειεν, ἐπὴν κρητῆρι μιγείη,
Οὐκ ἂν ἐφημέριός γε βάλοι κατὰ δάκρυ παρειῶν,
Οὐδ' εἰ οἱ κατατεθναίη μήτηρ τε πατήρ τε,
Οὐδ' εἰ οἱ προπάροιθεν ἀδελφεὸν, ἢ φίλον υἱὸν,
Χαλκῷ δηϊόῳεν, ὁ δ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῷτο.
Τοῖα Διὸς θυγάτηρ ἔχε φάρμακα μητιόεντα,
Ἐσθλὰ, τά οἱ Πολύδαμνα πόρεν Θῶνος παράκοιτις,
Αἰγυπτίη· τῇ πλεῖστα φέρει ζείδωρος ἄρουρα
Φάρμακα, πολλὰ μὲν ἐσθλὰ μεμιγμένα, πολλὰ δὲ λυγρά.
Ἰητρὸς δ' ἕκαστος ἐπιστάμενος περὶ πάντων
Ἀνθρώπων· ἦ γὰρ Παιήονός εἰσι γενέθλης.

Sic ait: Asphalion verò aquam manibus infudit,
Sedulus famulus Menelai glorioſi.
Hi vero ad cibos paratos appoſitos manus mittebant,
Ibi tum alia excogitavit Helena è Jove nata:
Protenus ſanè in vinum miſit pharmacum, unde bibebant,
Abſque dolore & irâ, malorum oblivionem inducens omnium:
Qui illud deglutierit, poſtquam crateri mixtum erit,
Non utique totâ die profundere poterit lachrymas à palpebris,
Neque, ſi ei mortui fuerint matérque patérque,
Neque ſi ei coràm fratrem, aut charum filium
Ferro trucidarent, ipſe vero oculis videret.
Talia Jovis filia habebat pharmaca utilia,
Bona, quæ illi Polydamna præbuit Thonis uxor,
Ægyptia; ubi plurima producit alma terra
Pharmaca, multa quidem ſalubria mixta, multa quoque lethalia:
Medicus verò unuſquiſque peritus ſuprà omnes
Homines: ſanè enim Pæonis ſunt ex proſapiâ.

ΣΧΟΛΙΑ.

216. Ἀσφαλίων.] Πεποίηκε τὸ ὄνομα παρὰ τὸν ἀσφάλειαν.

221. Νηπενθές.] Ἀπὸ τῆς. Ἄχολον.] Τὸ τοῦ χολῆν παυστικόν. Ἐπίληθον.] Περιπαροξυτόνως, ἵν' ᾖ ἐπιληπτικόν. οἱ δὲ περισπῶσιν, ἵν' ᾖ ἐπιλανθανόμενος πυιῶν.

222. Καταβρόξειεν.] Καταπίοι.

223. Ἐφημέριος.] Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ἐφ' ᾗ ἔπιεν.

226. Δηϊόωεν.] Ἀναιροῖεν, φονεύοιεν.

227. Μηδ' ὁσίοιτο.] Περιλάβοι, ἢ ὑπὸ συμφύσεως ἀνεγκλήτως.

228. Πολύδαμνα.] Ἀμφίβολα, πότερον τὸ Φαρμακίδης ἐστὶ τὸ ὄνομα· ἢ τὰ φάρμακα τὰ πολλὰς δαμάζοντα νόσους. Θῶνος.] Αἰγυπτίου βασιλέως, ὃς καὶ Πτολεμαῖος ὁ τῆς αὐτῆς χώρας βασιλεὺς ἐκαλεῖτο. Παράκοιτις.] Γυνή. Αἰγυπτίη.] Ἀπὸ τῆς Αἰγύπτου. τῇ πλεῖστα φέρει ζείδωρος ἄρουρα.] Ἐπεὶ καὶ ἡ Θηβαΐς ἐστι τῆς Αἰγύπτου μέρος, ἐν ᾗ πολλὰ φάρμακα φύεται.

231. Ἰητρὸς δ' ἕκαστος.] Ἕκαστος δὲ ἐκείνη ἰατρῶν ὑπὲρ τοὺς ἄλλους ἐστὶν· ἐπεὶ Παιήονος λέγονταί εἶναι. γεγόνασι γὰρ καὶ ἄλλοι πάντων φαρμακευτῶν· ἀ γὰρ πάντες πάντα ἴσασιν. Περὶ πάντων.] Ὑπὲρ πάντας.

232. Παιήονος.] Παιήων ἰατρὸς θεῶν, ὡς ὁ αὐτὸς τῷ Ἀπόλλωνι· ἀλλὰ κεχωλευσμένως. παρὰ μέντοι τοῖς νεωτέροις ὁ αὐτὸς νομίζεται εἶναι. καὶ Ἡσίοδος δέ φησι, θάτερον εἶναι τὸν Παιήονα τοῦ Ἀπόλλωνος, λέγων·

Εἰ μὴ Ἀπόλλων Φοῖβος ὑπὸ σὰ γυναῖπιν σπάσῃ,
Ἢ αὐτὸς Παίων, ὃς ἁπάντων φάρμακα οἶδεν.

NOTÆ.

221. Νηπενθὲς) De *Nepenthe*, *Plutarchus*, *Plinius*, *Macrobius*, & alii apud *Duport.* Gnomolog. in locum; quibus add. *Martinii* Lexicon *Philolog.* v. *Nepenthes*, P. *Petiti* l. cui Nomen, *Homeri Nepenthes*, ſive de *Helena* Medicamento, *Trajecti* 1689. *Joh. Bodin.* Theatr. Nat. l. 3. p. 282. *Meibomium* etiam in Jusjurand. *Hippocratis*, p. 156. n. 16. *Ælian.* denique, Animal. l. 4. c. 41. in fine; & Nos ad *Anacreon.* v. 775.

229. Αἰγυπτίη) Vid. ad v. 126.

NOTÆ IN SCHOLIA.

221. Περισπεροξυτόνως) Ità duo MSS. pro corrupto, παροξυτόνως.

227. Συνίσεως ἀνεγκλήτως) Ultimam vocem, utpote neceſſariam, ex MSS. addo.

228. Θῶνος, ut proprium Nomen ſcribo, & pro χρόνῳ, χρονικῶν, pro quo νόμῳ legit *Fabricius.*

232. Παιήονος) In hoc *Scholio*, κεχωλευσμένως ex MSS. lego, pro κεχωσμένως, & ex iiſdem, atque *Euſtathio*, Verſus *Heſiodi* emendo; excepto, quòd Παίων, pro Παιήων, Metri gr. legam.

VARIÆ LECTIONES.

221. Ἐπίληθον) γρ. ἐπιλήθην, *Br. Schol.* ἐπιληθὲς, *Plutarch.* Vit. *Homeri.*

229. Αἰγυπτίη, τῇ) γρ. Αἰγυπτίη, τῆδε, *Theophraſt.* περὶ φυτῶν, l. 9. c. 15. fol. 96. *Ibid.* Φέρει) γρ. φύει, *Id.* ibid.

230. Μεμιγμένα) γρ. πυγμένα, *Theophraſt.* ibid.

Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἐνέηκε, κέλευσέ τε οἰνοχοῆσαι,
Ἐξαῦτις μύθοισιν ἀμειβομένη προσέειπεν,
Ἀτρεΐδη Μενέλαε, διοτρεφὲς, ἦδε καὶ οἵδε
Ἀνδρῶν ἐσθλῶν παῖδες, ἀτὰρ θεὸς ἄλλο τ' ἐπ' ἄλλῳ
Ζεὺς ἀγαθόν τε κακόν τε διδοῖ· δύναται γὰρ ἅπαντα.
Ἦ τοι νῦν δαίνυσθε, καθήμενοι ἐν μεγάροισι,
Καὶ μύθοις τέρπεσθε· ἐοικότα γὰρ καταλέξω.
Πάντα μὲν οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι ὐδ' ὀνομήνω,
Ὅσσοι Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος εἰσὶν ἄεθλοι·
Ἀλλ' οἷον τόδ' ἔρεξε καὶ ἔτλη καρτερὸς ἀνὴρ
Δήμῳ ἔνι Τρώων, ὅθι πάσχετε πῆμαΐ' Ἀχαιοί.
Αὐτὸν μιν πληγῇσιν ἀεικελίῃσι δαμάσσας,
Σπεῖρα κάκ' ἀμφ' ὤμοισι βαλὼν, οἰκῆϊ ἐοικὼς,
Ἀνδρῶν δυσμενέων κατέδυ πόλιν εὐρυάγυιαν.
Ἄλλῳ δ' αὐτὸν φωτὶ καταπρύπτων ἤϊσκε
Δέκτην, ὃς ἄδην τοῖος ἔλυ ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν·
Τῷ ἴκελος κατέδυ Τρώων πόλιν· οἱ δ' ἀβάκησαν
Πάντες· ἐγὼ δέ μιν οἷη ἀνέγνων τοῖον ἐόντα,
Καί μιν ἀνηρώτων· ὁ δ' ἐρδασύνῃ ἀλέεινεν.
Ἀλλ' ὅτε δή μιν ἐγὼν ἐλόβην καὶ χεῖον ἐλαίῳ,

Cæterum poſtquam immiſit, juſſitque vinum infundere,
Denuò verbis excipiens alloquuta eſt,
" Atride Menelaë, a-Jove nutrite, atque etiam hi
" Virorum fortium filii, porrò Deus aliud in alium
" Jupiter bonúmque malúmque confert; poteſt enim omnia.
" Sanè nunc convivamini, ſedentes in domibus,
" Et ſermonibus delectamini; decentia enim ordine dicam.
" Omnia quidem non ego enarrare queam, neque nominare,
" Quot Ulyſſis patientis ſunt certamina:
" Sed qualiter iſtud fecit, & ſuſtinuit fortis vir
" Populo in Trojanorum, ubi paſſi eſtis ærumnas Græci:
" Seipſum plagis indecentibus domando,
" Vilibus pannis circumjectis ad humeros, ſervo ſimilis,
" Virorum hoſtium ingreſſus eſt urbem latam:
" Alii verò ſeipſum viro diſſimulans aſſimilavit
" Mendico, qui neutiquam talis erat apud naves Græcorum:
" Huic ſimili ingreſſus eſt Trojanorum urbem, illi vero ignorabant
" Omnes: ego verò ipſum ſola agnovi talem exiſtentem,
" Et ipſum interrogabam; ille vero præ aſtutiâ tergiverſabatur.
" Sed quando certò ipſum lavi & unxi oleo,

ΣΧΟΛΙΑ.

233. Οἰνοχοῆσαι.] Κεράσαι.

238. Ἦτοι νῦν δαίνυσθε.] Τὸ ἐξῆς, Ἀτρεΐδη καὶ παῖδες, ἦτοι νῦν δαίνυσθε· Ζεὺς δὲ ἄλλοτε ἄλλα τεθνηκυῖα. νῦν μέντοι ἡμῖν τὸ εὐωχεῖσθαι.

239. Καταλέξω.] Ἐρῶ εἶπον.

241. Ἄεθλοι.] Ἆθλοι, ἀγῶνες.

244. Αὐτὸν μιν.] Δύο ἰσοδυναμοῦσαι ἀντωνυμίαι ἀντὶ μιᾶς παραλαμβάνονται. Ἀεικελίῃσι.] Δαμασκαΐς, δειναῖς, χαλεπαῖς.

245. Σπεῖρα κακὰ.] Ἱμάτια, φορεῖσθαι δὲ κακὰ, ἵνα δηλώσῃ ῥάκη. Οἰκῆϊ.] Οἰκέτῃ, δούλῳ.

246. Ἀνδρῶν δυσμενέων.] Οἱ δὲ, ἵνα μετρήσῃ τὸ πίχος, οἱ δὲ, ἵνα πείσῃ τὸν Ἑλένην συνεργῆσαι τοῖς Ἕλλησι. Κατέδυ.] Εἰσῆλθεν.

247. Ἤϊσκεν.] Ἀπεῖκαζεν, ὡμοίου.

248. Δέκτην.] Ἐπαίτην, λαὸν δ' ἄγειν. Ὃς ἄδην τοῖος ἦεν.] Τὸ ἄδην παρέλκει.

249. Ἀβάκησαν.] Ἠγνόησαν· παρὰ τὸ βάζω ἐφημάτης· ἡ δὲ λέξις, ἐξ ἄπαξ εἰρημένων ἐστίν.

250. Ἀνέγνων.] Ἐπέγνων.

251. Ἀνηρώτων.] Ἠρώτων. Κερδοσύνῃ.] Δόλῳ, πανουργίᾳ. Ἀλέεινεν.] Ἐφυλάττετο.

252. Ἐλόβην.] Ἔλουσον· ἵνα ἀκριβέστερον τὰ περὶ ἑαυτὸν μάθῃ, αὖθις ἔλθειν αὐτόν.

NOTÆ.

244. Αὐτὸν μιν) Ità Codd. omnes; verùm puto, αὐτόν μιν, ſcribi debere. Nam ut ἑαυτὸν dicimus, ſic ἐ αὐτὸν agnoſcimus, non ἑ αὐτόν. Judicent Docti. Vid. ad *Iliad.* α'. v. 271.

249. Ἀβάκησαν) *Brevibus Scholiis* adde *Euſtath.* fol. 1494. Ἀβακὴς *Sappho*, ἀβακίζομαι habet *Anacreon*, v. 1202.

NOTÆ IN SCHOLIA.

244. Δαμασκαΐς) Ità pro δυσέναις, MSS. auctoritate lego; eſt etiam δύσηνος, ὁ κακὸς ἢ.

249. Ἀβάκησαν) Lego, ἡ δὲ λέξις &c. ex MSS. Vid ad *Anacreon.* v. 1202.

VARIÆ LECTIONES.

236. Ἄλλο τὸ] κ. ἄλλοτε, *Br. Schol.* 244. Αὐτὸν μιν) κ. αὐτέ μιν, vid. Not. in *Textum.*

Ἀμφὶ

Ἀμφὶ δ' εἵματα ἕσσα, ὑπὸ ὤμοσα καρτερὸν ὅρκον,
Μὴ μὲν πὲρ Ὀδυσῆα μετὰ Τρῶεσσ' ἀναφῆναι,
Πείν γε τὸν ἐς νῆάς τε θοὰς κλισίας τ' ἀφικέσθαι.
Καὶ τότε δή μοι πάντα νόον κατέλεξεν Ἀχαιῶν.
Πολλοὺς δ' Τρώων κτείνας ταναήκεϊ χαλκῷ,
Ἦλθε μετ' Ἀργείους· τοῖς δὲ Φρόνιν ἤγαγε πολλήν.
Ἔνθ' ἄλλαι Τρωαὶ λίγ' ἐκώκυον· αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
Χαῖρε, ἐπεὶ ἤδη μοι κραδίη τέτραπτο νέεσθαι
Αὖ οἰκόνδ'· ἄτλην δὲ μετέτρεπον, ἣν Ἀφροδίτη
Δῶκ', ὅτε μ' ἤγαγε κεῖσε φίλης ἀπὸ παλείδος αἴης,
Παῖδά τ' ἐμὴν νοσφισαμένην, θάλαμόν τε, πόσιν τε,
Οὔ τευ δευόμενον, οὔτ' ἄρ' φρένας, οὔτε τι εἶδος.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος,
Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γύναι, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
Ἤδη μὲν πολέων ἐδάην βουλήν τε νόον τε
Ἀνδρῶν ἡρώων, πολλὴν δ' ἐπελήλυθα γαῖαν·
Ἀλλ' οὔπω τοιοῦτον ἐγὼν ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
Οἷον Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἔσκε φίλον κῆρ.
Οἷον δὴ τόδ' ἔρεξε καὶ ἔτλη καρτερὸς ἀνὴρ,
Ἵππῳ ἔνι ξεστῷ, ἵν' ἐνήμεθα πάντες ἄριστοι
Ἀργείων, Τρώεσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντες.
Ἦλθες ἔπειτα σὺ κεῖσε· κελευσέμεν δέ σ' ἔμελλε
Δαίμων, ὃς Τρώεσσιν ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι,

" Vestibus autem indui & juravi firmum juramentum,
" Non ante Ulyssem Trojanis me prodituram,
" Quàm ipse ad naves celeres tentoriáque perveniret:
" Et tunc tandem mihi omnem mentem aperuit Græcorum.
" Plurimos autem Trojanorum cùm interfecisset longo ferro,
" Venit ad Græcos: astutiam verò induxit multam.
" Ibi aliæ Trojanæ stridulè ejulabant:
sed meum pectus
" Gaudebat: nam jam mihi cor versum erat redire
" Rursus domum: damnum verò deflebam, quod Venus
" Dederat, quando me duxit illuc charâ patriâ terrâ,
" Filiámque meam seperans, thalamumque, maritumque,
" Nullius rei indigentem, neque mentis, neque formæ.
Hanc dictis excipiens alloquutus est flavus Menelaus,
" Certò hæc omnia, uxor, ut decet, dixisti:
" Jam quidem multorum cognovi consiliumque mentemque
" Virorum heroum, multamque peragravi terram:
" Sed nondum talem ego vidi oculis,
" Quale Ulyssis patientis erat gratum pectus,
" Quale etiam illud fecit, & sustinuit fortis vir,
" Equo in polito, ubi insidebamus omnes optimates
" Græcorum, Trojanis cædem & fatum inferentes.
" Venisti deinde illuc: jussisse autem te videbatur
" Deus, qui Trojanis voluit gloriam præbuisse.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

253. Ἕσσα.] Ἐνέδυσα.
254. Ἀναφῆναι.] Μηνύσαι, δεῖξαι.
257. Ταλασίφρονος.] Ταλαμβήν ἔχοντα τὴν διάνοιαν.
258. Καὶ ὃ φρένι ἤγαγε πολλήν.] Καὶ φρόνησιν αὐτῶν ἤγαγεν· τυτέστιν, ἢ αὐτὸς καταφρόνησε τότε αὐτῶν, ἢ τοὺς Ἕλληνας ἐποίησεν αὐτῶν καταφρονῆσαι, διὰ ὧν ἔπεισε τὸν Ἐλένην· ἢ φρενήσεως ἀπείρου ἑαυτὸν ἐπεδείξατο τὸ ὄνομα ταῦτα ποιήσας· οἱ δὲ πλείονες, φρένι τῷ λείαν ἀπεδέξατο.
259. Λίγα.] Ὀξέως. Ἐκώκυον.] Ἐθρήνουν.
260. Νέεσθαι.] Πορεύεσθαι.
261. Μετέτρεπον.] Μετεμελόμην.
263. Νοσφισαμένην.] Χωρίσασα, καταλιποῦσα. Πόσιν.] Ἄνδρα.
264. Τεῦ.] Τινός. Δευόμενον.] Ἐνδεῆ ὄντα, εὐδιόμενον.
267. Ἐδάην.] Ἔμαθον.
268. Ἐπιλήλυθα.] Ἐπῆλθον.
272. Ἵππῳ ἔνι ξεστῷ.] Τῷ δουρείῳ ἵππῳ, καλῶς ἐξεσμένῳ. Ἐνήμεθα.] Ἐμβεβλημένοι ἦμεν.
274. Κελεύσεμεν.] Προτρέψαι.

NOTÆ.

272. Ἵππῳ ἔνι ξεστῷ) Historiam Equi *Trojani* tangit iterum, θ'. v. 492. Vid. ad *Euripid.* Troad. v. 10.

NOTÆ IN SCHOLIA.

264. Ἐνδιόμενον) In MSS. non εὐδιόμενον, quod *Poesicum* esset.

VARIÆ LECTIONES.

270. Ἔσκε) γρ. ἔχε, *H. Steph.*

Καὶ

Καί τοι Δηΐφοβος θεοείκελ' ἕσπετ' ἰοῦσῃ.
Τεὶς δὲ περίσκεψας κοῖλον λόχον ἀμφαφόωσα,
Ἐκ δ' ὀνομακλήδην Δαναῶν ὀνόμαζες ἀείρους,
Πάντων Ἀργείων φωνῇ ἴσχυσ' ἀλόχοισιν.
Αὐτὰρ ἐγὼ, ἠ Τυδείδης, ἠ δῖος Ὀδυσσεὺς
Ἥμμοι ἐν μέσσοισιν, ἀκήσαμεν, ὡς ἐβόησας.
Νῶϊ μὲν ἀμφοτέρω μενεήναμεν ὁρμηθέντε,
Ἢ ἐξελθέμεναι, ἢ ἔνδοθεν αἶψ' ὑπακοῦσαι·
Ἀλλ' Ὀδυσεὺς κατέρυκε, ἠ ἔσχεθεν ἱεμένω περ.
Ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀκὴν ἔσαν ἡγερέθοντες
Ἀνδρῶν Ἀργείων· σὲ δὲ γ' οἶος ἀμείψασθαι ἐπέεσσιν
Ἤθελεν· ἀλλ' Ὀδυσεὺς ἐπὶ μάσσατο χερσὶ πίεζε
Νωλεμέως κρατερῇσι, σάωσε δὲ πάντας Ἀχαιούς·
Τόφρα δ' ἔχ', ὄφρα σὲ νόσφιν ἀπήγαγε Παλλὰς Ἀθήνη.
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Ἀτρεΐδη Μενέλαε διοτρεφὲς, ὄρχαμε λαῶν,
Ἄλγιστ'· ἠ γάρ οἵ τι τάγ' ἤρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον,
Οὐδ' εἰ οἱ κραδίη γε σιδηρέη ἔνδοθεν ἦεν.
Ἀλλ' ἄγεθ', εἰς εὐνὴν πρέπετ' ἤματα, ὄφρα κεν ἤδη
Ὕπνῳ ὕπο γλυκερῷ τερπώμεθα κοιμηθέντες.
Ὣς ἔφαθ'· Ἀργείη δ' Ἑλένη δμῳῇσι κέλευσε

" Et te Deiphobus deo-similis sequebatur protectam.
" Ter autem circumlustrâsti cavas insidias attrectans,
" Nominatim verò Græcorum nominabas optimates,
" Omnium Græcorum voce assimulatâ uxoribus.
" Cæterùm ego & Diomedes & divus Ulysses
" Sedentes inter medios, audivimus, ut vocabas.
" Nos quidem ambo prompti eramus facto impetu
" Vel exire, vel intus statim obtemperare & *respondere*;
" Verùm Ulysses prohibuit & continuit quantumvis cupidos.
" Ibi alii quidem omnes tacebant filii Græcorum;
" Anticlus verò te solus convenire verbis
" Voluit; sed Ulysses os manibus compressit
" Indesinenter fortibus, servavitque omnes Græcos;
" Tam diù detinuit, donec te seorsim adduxit Pallas Minerva.
Hunc rursus Telemachus prudens contrà alloquutus est,
" Atride Menelaë, à-Jove-nutrite, dux populorum,
" Durius est: non enim ei ista depulerunt tristem mortem
" Neque si ei cor ferreum intus esset.
" Sed agite ad cubile mittite nos, ut jam
" Somno à dulci delectemur dormientes.
Sic ait: Argiva autem Helena ancillis præcepit

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

276. Καίτοι Δηΐφοβος.] Ἐπεὶ παλαιότατος ὁ Ἀλεξάνδρου υἱὸς Φιλοκτήτου, Δηϊφόβου ἀγαμήσῃ ἡ Ἑλένη. Θεοείκελος.] Θεοῖς ὅμοιος. Ἰδσυ.] Περιουσίαν. Τοί.] Σοί.

277. Περίσκεψας.] Περιῆλθες· λάθρᾳ δὲ εἶχεν, ὅ ἐστι παρεδόθη. Κοῖλον λόχον.] Τὸν ἵππον. Ἀμφαφόωσα.] Ψηλαφῶσα.

278. Ἐκ δ' ὀνομακλήδην.] Ἐξ ὀνόματος.

279. Ἴσχυσα.] Ἀπεικάζουσα.

282. Νῶϊ.] Ἡμεῖς. Μενεήναμεν.] Προεθυμήθημεν.

283. Ἔνδοθεν.] Ἔσωθεν.

284. Κατέρυκε.] Κατέσχεν, ἐκώλυσεν. Ἔσχεθεν.] Ἐπέσχεν. Ἱεμένω περ.] Καὶ σπουδαιοτάτου.

285. Ἀκήν.] Ἡσυχοι.

286. Ἀμείψασθαι.] Ἀποκρίνασθαι.

287. Μάσσατο.] Τὸ στόμα. Πίεζε.] Ἔσφιγξεν.

288. Νωλεμέως.] Ἀδιαλείπτως. Σάωσε.] Ἔσωσεν.

289. Ὄφρα.] Ἕως.

292. Ἄλγιστον.] Λυπηρὸν. Ἤρκεσεν.] Ἐβοήθησεν.

295. Γλυκερῷ.] Ἡδεῖ. Τερπώμεθα.] Τερφθῶμεν.

N O T Æ.

279. Πάντων Ἀργείων φωνῇ ἴσχυσ' ἀλόχοισιν) *Ptolemæus Hephæstion. L. 4.* Φασὶν, Ἦχὼ μὲν τὴν Ἑλένην τὸ κύριον κληθῆναι, ἀφ' τὸ φωνήμασι αὐτῶν μιμεῖσθαι.

NOTÆ IN SCHOLIA.

284. Ἔχεθεν) Ἐπέσχεν, ex MSS.

286. Ἀποκρίνασθαι) Ita MS. *GC.* ἀποκρίνεσθαι, MS. *Aloysii*; Neutrum ἀποκρίθῆναι, quod olim.

287. Πίεζε) Ἔσφιγξεν. Ita pro ἔσφιγξεν, nec sine MSS.

VARIÆ LECTIONES.

279. Ἴσχυσ') γρ. εἴσχυσ', *Florentin.* & *Reſcii Lovaniana.*

294. Τρέπετ') γρ. τρέπετ', *Euſtath. Ibid.* Ὄφρα κεν) γρ. ὄφρα καὶ, *H. Steph.*

295. Τερπώμεθα) γρ. περπώμεθα, MS. *GC.* & *Aloysii*, & *Seberi* Index; *H. Steph.* περπώμεθα, in *Textu*, & πρπώμεθα, in Margine.

Δέμνι-

Δέμνι' ὑπ' αἰθούσῃ θέμεναι, ἠ ῥήγεα καλὰ
Πορφύρε' ἐμβαλέειν, στορέσαι τ' ἐφύπερθε τάπητας,
Χλαίνας τ' ὀθέμεναι ἕλας καθύπερθεν ἕσασθαι.
Αἱ δ' ἴσαν ἐκ μεγάροιο, δαΐς μὲν χερσὶν ἔχουσαι.
Δέμνια δὲ στόρεσαν ἔκ δὲ ξείνους ἄγε κήρυξ.
Οἱ μὲν ἄρ' ἐν προθόμῳ δόμου αὐτόθι κοιμήσαντο
Τηλέμαχός θ' ἥρως ἠ Νέστορος ἀγλαὸς υἱός·
Ἀτρεΐδης δὲ καθεῦδε μυχῷ δόμου ὑψηλοῖο,
Πὰρ δ' Ἑλένη ταναύπεπλος ἐλέξατο δῖα γυναικῶν.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Ὦρτο δ' ἄρ' ἐξ ὑσμίνηφι βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος
Εἵματα ἑσσάμενος· περὶ δὲ ξίφος ὀξὺ θέτ' ὤμῳ,
Ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα·
Βῆ δ' ἴμεν ἐκ θαλάμοιο θεῷ ἐναλίγκιος ἄντην,
Τηλέμαχῳ δὲ παρίζε, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε,
Τίπτε δέ σε χρειὼ δεῦρ' ἤγαγε, Τηλέμαχ' ἥρως,
Ἐς Λακεδαίμονα δῖαν, ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης;
Δήμιον, ἢ ἴδιον; τόδε μοι μερμηρίζετον ἔνισπε.
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Ἀτρεΐδη Μενέλαε, διοτρεφὲς, ὄρχαμε λαῶν,
Ἦλυθον, εἴ τινά μοι κληηδόνα πατρὸς ἐίσποις·
Ἐδητύουσί μοι οἶκος, ὄλωλε δὲ πίονα ἔργα.
Δυσμενέων δ' ἀνδρῶν πλεῖος δόμος, οἵ τέ μοι αἰεὶ

Cubilia ſub porticu ponere, & ſtragula pulchra
Purpurea injicere, ſterneréque ſuperne tapetas,
Chlænáſque imponere villoſas ad ſupra cooperiendum.
Illæ ibant ex ædibus facem in manibus geſtantes:
Cubilia verò ſtraverunt, hoſpites autem eduxit præco.
Hi quidem in veſtibulo domûs illic dormiebant
Telemachuſque heros, & Neſtoris inclytus filius:
Atrides verò dormivit in receſſu domûs excelſæ,
Juxtáque Helena lato peplo cubabat præſtans mullerum:
Quando verò manè-genita apparuit roſeis-digitis aurora,
Surrexit ex lectulo bello præſtans Menelaus
Veſtes indutus, acutum vero gladium circumpoſuit humero,
Pedibus verò mollibus ſubligavit pulchros calceos;
Feſtinabatque ire ex thalamo deo ſimilis coram;
Telemachoque affidebat, ſermonemque habuit, & ſic fatus eſt,
" Ecqua tete neceſſitas huc egit, Telemache heros,
" Ad Lacedæmona divinam, per lata dorſa maris?
" Ad publicum quid, an privatum? hoc mihi verè dic.
Hunc rurſus Telemachus prudens contrà alloquutus eſt:
" Atride Menelaë, à Jove nutrite, rex populorum,
" Veni, ſiquam mihi famam de patre diceres.
" Diſſipantur mihi facultates, pereunt verò pinguia opera:
" Hoſtium virorum plena eſt domus, qui mihi perpetuò

ΣΧΟΛΙΑ.

297. Δέμνια.] Στρώμαζα.
298. Ἐφύπερθε.] Ὑπερκάτω.
300. Δαΐς.] Φῶς, λαμπάδα.
301. Στόρεσαν.] Ἔστρωσαν.
302. Προθόμῳ.] Τῷ πρὸ τοῦ θαλάμου.
304. Μυχῷ.] Τῷ ἐσωτάτῳ.
305. Ταναύπεπλος.] Τὸ μέσον πέπλον ἔχουσα. Ἐλέξατο.] Ἐκοιμήθη.
306. Ἦμος.] Ἡνίκα, ὅτε.
310. Ἴμεν.] Περὶ θάλαμον.
312. Δεῦρο.] Ἐνθάδε.
313. Νῶτα θαλάσσης.] Μεταφορικῶς τὸ πλάτος τῆς θαλάσσης εἶπεν.
314. Δήμιον.] Δημόσιον. Νημερτὲς.] Ἀληθές.
317. Κληηδόνα.] Κληδόνα, φήμην. Ἐνίσπεις.] Εἴπῃς.
319. Πλεῖος.] Πλήρης.

NOTÆ.

312. Τίπτε δέ σε χρειὼ, — δήμιον, ἢ ἴδιον) Subaudi, πρᾶγμα &c. ut ad α'. v. 225.

NOTÆ IN SCHOLIA.

297. Στρώμαζα) Quæ hactenùs ſequebantur, deleo; viz. ὑπ' αἰθούσῃ) ἠχηλιχῇ, quòd τὸ ἠχηλιχῇ ſit δηλωλικὸν δ' ἐσγδύσῃ, quæ vox non hujus eſt loci; quare in alium removi, ad γ'. v. 399. Vid. ad π'. v. 345.

305. Ταναύπεπλος) Τὸ μέσον. Ità pro corrupto πεπλωμένον, ex *Aloyſii* MS.

317. Κληηδόνα) Κληδόνα, φήμην. Media Vox ex duobus MSS.

VARIÆ LECTIONES.

304. Καθεῦδε) γρ. καθεύδει, vid. ad α'. v. 611. *Br. Schol.*

Μὴλ' ἀδινὰ σφάζῃσι, καὶ εἰλίποδας ἕλικας βοῦς,
Μητρὸς ἐμῆς μνηστῆρες ὑπέρβιον ὕβριν ἔχοντες.
Τὼ ἕνεκα νῦν τὰ σὰ γούναθ' ἱκάνομαι, αἴ κ' ἐθέλῃσθα
Κείνου λυγρὸν ὄλεθρον ἐνισπεῖν, εἴπερ ὄπωπας
Ὀφθαλμοῖσι τεοῖσιν, ἢ ἄλλου μῦθον ἄκουσας
Πλαζομένου· πέρι γάρ μιν ὀιζυρὸν τέκε μήτηρ.
Μηδέ τί μ' αἰδόμενος μειλίσσεο, μηδ' ἐλεαίρων,
Ἀλλ' εὖ μοι κατάλεξον, ὅπως ἤντησας ὀπωπῆς.
Λίσσομαι, εἴ ποτέ τοί τι πατὴρ ἐμὸς ἐσθλὸς Ὀδυσεὺς
Ἢ ἔπος ἠέ τι ἔργον ὑποσχὰς ἐξετέλεσσε
Δήμῳ ἔνι Τρώων, ὅθι πάσχετε πήματ' Ἀχαιοί,
Τῶν νῦν μοι μνῆσαι, καί μοι νημερτὲς ἐνίσπε.

Τόνδε μέγ' ὀχθήσας προσέφη ξανθὸς Μενέλαος,
Ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ κρατεροφρονος ἀνδρὸς ἐν εὐνῇ
Ἤθελον εὐνηθῆσαι, ἀνάλκιδες αὐτοὶ ἐόντες.
Ὡς δ' ὁπότ' ἐν ξυλόχῳ ἔλαφος κρατεροῖο λέοντος
Νεβροὺς κοιμήσασα νεηγενέας γαλαθηνούς,
Κνημοὺς ἐξερέῃσι καὶ ἄγκεα ποιήεντα
Βοσκομένη, ὁ δ' ἔπειτα εἰὼ εἰσήλυθεν ἠνίὼ,
Ἀμφοτέροισι δὲ τοῖσιν ἀεικέα πότμον ἐφῆκεν·
Ὡς Ὀδυσεὺς κείνοισιν ἀεικέα πότμον ἐφήσῃ.
Αἶ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Ἀθηναίη, καὶ Ἄπολλον,
Τοῖος ἐὼν, οἷός ποθ', ἐϋκλειμένῃ ἐνὶ Λέσβῳ,
Ἐξ ἔριδος Φιλομηλείδῃ ἐπάλαισεν ἀναστὰς,

" Oves teneras mactant, & flexipedes sinuosos boves,
" Matris meæ proci, mirâ insolentiâ prædati.
" Propterea nunc ad tua genua venio, siquidem velis
" Illius sævam mortem dicere, sicubi vidisti
" Oculis tuis, aut alterius sermonibus audivisti
" Errantis: supra modum enim ipsum ærumnosum peperit mater.
" Neque quicquam me veritus blandiaris, neque misertus,
" Sed planè mihi enarra, quomodo tibi contigit videre.
" Precor, si unquam tibi aliquod pater meus bonus Ulysses
" Aut dictum, aut etiam factum, sustinens effecit
" Populo in Trojanorum, ubi passi estis ærumnas Græci,
" Horum nunc mihi memor sis, & mihi verum enarres.

Hunc multùm suspirans alloquutus est flavus Menelaus,
" Dii Boni! certè utique perquam-fortis viri in cubili
" Voluerunt cubare, imbecilles ipsi cùm sint.
" Quemadmodum siquando in lustro cerva fortis leonis
" Hinnulos collocans nuper-genitos lactantes,
" Juga investigat, & valles herbosas
" Pascens, hic deinde suum ingressus cubile,
" Et utrisque illis indecentem mortem immittit:
" Ita Ulysses illis turpe fatum immitteret.
" Utinam, Jupiterque pater, & Minerva, & Apollo,
" Talis sit, qualis olim, benè conditâ in Lesbo,
" Contentione cum Philomelide luctatus est insurgens:

ΣΧΟΛΙΑ.

321. Ὑπέρβιον.] Μεγάλην.
322. Ἱκάνομαι.] Ἱκετεύω.
323. Ὄπωπας.] Εἶδες.
325. Ὀιζυρόν.] Ταλαίπωρον.
326. Μειλίσσεο.] Προσποιοῦ λιπαλέγειν.
329. Ὑποσχὰς.] Ὑποδιχόμενος.
331. Ἔνεστι.] Εἰπέ.
334. Ἀνάλκιδες.] Ἀδυνατοῦντες.
335. Ξυλόχῳ.] Σωλεύθρῳ τόπῳ, κοίτῃ θηρίων.
336. Νεβρούς.] Τὰ ἔγγονα τῶν ἐλάφων. Νεηγενέας.] Νεογνούς.
337. Κνημούς.] Τοὺς προβάσεις τῶν ὀρέων. Ἐρέῃσι.] Ἐξερευνᾷ. Ἄγκεα.] Τοὺς νάπας τῶν ὀρέων. Ποιήεντα.] Βοτανώδη.
338. Ἑήν.] Τὸν ἑαυτοῦ. Εἰσήλυθεν.] Εἰσῆλθεν.
340. Ἐφήσῃ.] Ἐπιβαλεῖ.
343. Φιλομηλείδῃ.] Τῷ Πανδίονος. Φιλομήλας γὰρ ἦν υἱός.

NOTÆ.

336. Νεβρὺς — νεηγενέας, γαλαθηνὺς) *Anacreon.* v. 1129. Νεοθηλέα γαλαθηνὸν νεβρόν.

NOTÆ IN SCHOLIA.

343. Ἐξ ἔριδος Φιλομηλείδῃ) Hoc *Scholion* examinatur ad γ'. v. 134. Not. in *Schol.* Vid. quæ Nos ad *Iliad.* α'. v. 307.

VARIÆ LECTIONES.

329. Ἤ τι) γρ. ἦ ἔπι, *H. Steph.*
336. Γαλαθηνὺς) γρ. γαλαθινὺς, *Hesych.* γαλακτοτρόφους, *Cal. Rhodig.* fol. 150. Error in utroque.

Κὰδ' δ' ἔβαλε κρατερῶς, κεχάροντο δὲ πάντες Ἀχαιοί.
Τοῖος ἐὼν μνηστῆρσιν ὁμιλήσειεν Ὀδυσσεύς,
Πάντες κ' ὠκύμοροί τε γενοίατο πικρόγαμοί τε.
Ταῦτα δ', ἅ μ' εἰρωτᾷς καὶ λίσσεαι, οὐκ ἂν ἔγωγε
Ἄλλα παρὲξ εἴποιμι καὶ ἐκκλίδον, οὐδ' ἀπατήσω·
Ἀλλὰ τὰ μέν μοι εἶπε γέρων ἁλιος νημερτὴς,
Τῶν οὐδέν τοι ἐγὼ κρύψω ἔπος, οὐδ' ὑποκεύσω.
Αἰγύπτῳ μ' ἔτι δῦρο θεοὶ μεμαῶτα νέεσθαι
Ἔσχον, ἐπεὶ οὔ σφιν ἔρεξα τελήεσσας ἑκατόμβας·
Οἱ δ' αἰεὶ βούλοιο θεοὶ μεμνῆσθαι ἐφετμέων·
Νῆσος ἔπειτά τις ἐστὶ πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ,
Αἰγύπτιοι προπάροιθε, Φάρον δέ ἑ κικλήσκουσι,
Τόσσον ἄνευθ', ὅσσον τε πανημερίη γλαφυρὴ νηῦς
Ἤυσεν, ἢ λιγὺς οὖρος ἐπιπνείησιν ὄπιθεν.
Ἐν δ' λιμένι εὐόρμῳ, ὅθεν τ' ἀπὸ νῆας ἐίσας
Ἐς πόντον βάλλουσιν, ἀφυσάμενοι μέλαν ὕδωρ.
Ἔνθα μ' ἐείκοσιν ἤματ' ἔχον θεοί, οὐδέ ποθ' ὧροι
Πνείοντες φαίνονθ' ἁλιαέες, οἵ ῥά τε νηῶν
Πομπῆες γίνονθ' ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
Καί νύ κεν ἤια πάντα κατέφθιτο, καὶ μένε' ἀνδρῶν,
Εἰ μή τίς με θεῶν ὀλοφύσατο, καί μ' ἐσάωσε,

" Proſtravit verò fortiter, gaviſi ſunt autem omnes Græci:
" Talis exiſtens cum procis verſaretur Ulyſſes,
" Omnes ſanè brevis-vitæ fierent amarique-matrimonii.
" Iſta verò, quæ me interrogas & precaris, non utique ego
" Alia præter *verum* dixero declinando, neque decipiam:
" Sed ea quidem, quæ mihi dixit ſenex marinus verus,
" Ex his neutiquam tibi ego celabo dictum, neque occultabo.
" In Ægypto me adhuc dii cupidum redire
" Detinuerunt, quoniam non ipſis exhibueram legitimas Hecatombas:
" Dii enim ſemper volunt nos memores eſſe præceptorum.
" Inſula deinde quædam eſt valdè undoſo in ponto,
" Ægyptum ante, Pharum verò ipſam vocant,
" Tantùm ſemota, quantùm toto die cava navis
" Conſecerit, cui ſtridulus ventus aſpiret à puppi:
" In eâ autem portus portuoſus, unde naves æquales
" In pontum deducunt, poſtquam hauſerunt nigram aquam:
" Illic me viginti diebus detinuerunt dii, neque unquam venti-ſecundi
" Spirantes apparuerunt marini, qui ſanè navium
" Ductores ſunt ſupra lata doſſa maris.
" Et fortaſſis viatica omnia conſumpta eſſent, & animi virorum,
" Niſi me aliqua dearum reſpexiſſet, & me ſervâſſet,

ΣΧΟΛΙΑ.

344. Κὰδ' δ' ἔβαλε.] Κατέβαλε ὃ, ἰφῆκεν, ἔπεμψεν. Κεχάροντο.] Ἐχάρησαν.

345. Ὁμιλήσειεν.] Συμβάλοι, μαχέσαιτο.

347. Λίσσεαι.] Ἱκετεύεις, παρακαλέσεις.

348. Παρὲξ.] Ἔξω παρὰ τοῦτο. Παρακλιδόν.] Παρακλινθείσης, παραλλαπείσης τὴ λέξεως.

349. Γέρων ἅλιος.] Θαλάσσιος γέρων, ὁ Πρωτεύς. Νημερτής.] Ἀληθὴς, ἀψευδής.

355. Φάρον.] Νῆσον Αἰγύπτου, τὴν νῦν Ἀλεξάνδρειαν.

356. Τόσσον ἄνευθε.] Εἰκὸς, τοσοῦτον εἶναι καθ' ὅσον ἡμερήσιος πλοῦς ἐστιν.

348. Φιλομηλείδη) Quòd *Patronymica* formentur etiam ex Matribus, oſtendo, in Notis ad *Schol.* ε'. v. 134.

352. Ἔχον, ἐπὶ δ' σφιν) Hic *Ultima*, & ἐπὶ, unà cum πρ δ, coaleſcit, ut ad v. 165. & infrà, ad v. 682. notamus. Vid. ad *Iliad.* ν'. v. 777.

355. Αἰγύπτιε) Vid. infrà, ad v. 477.

NOTÆ IN SCHOLIA.

348. Παρακλιδόν) In fine, addo τὴ λέξεως, ad Senſum dilucidandum.

356. Τόσσον ἄνευθε) Pro οὗτος, lego εἰκὸς, pro τὰς ἡρωϊκὰς χρόνους τὸ ἀφ' ἡμῶν, ἔπειτα ἀπὸ χαιωθῆναι, & Νείλου περχίοιος τὴν ἰδίαν ἰλὺν πολλαμόχθως ἡ Αἴγυπτος, καθὰ Ἡρόδοτος. Ἄνευθε.] Μακρὰν, πόρρω. Πανημερίη.] Διὰ πάσης ἡμέρας. Γλαφυρὴ.] Κοιλη.

357. Ἤυσε.] Διαπέρασεν. Ἐπιπνείησιν.] Ἐπιπνέῃ.

358. Εὔορμον.] Εὐκαθόρμιστος.

359. Ἀφυσάμενοι.] Ἀντλήσαντες.

361. Ἁλιαέες.] Οἱ ἐν τῇ θαλάσσῃ πνέοντες.

363. Ἤια.] Ἐφόδια. Κατέφθιτο.] Κατηνάλωτο, ἀπέλιπεν.

364. Ὀλοφύσατο.] Ὠκλειρεν.

VARIÆ LECTIONES.

353. Βούλοιο) γρ. βούλου, *H. Steph.*

364. Ἐσάωσε) γρ. ἐλίσσε, *H. Steph.*

Πρωτέος ἰφθίμου θυγάτηρ, ἁλίοιο γέροντος,
Εἰδοθέη· τῇ γάρ ῥα μάλιστά γε θυμὸν ὄρωρα,
Ἥ μ' οἴῳ ἔρροντι συνίστετο, νόσφιν ἑταίρων.
Αἰεὶ γὰρ τῆγε νῆσον ἀλώμενοι ἰχθυάασκον
Γναμπτοῖς ἀγκίστροισιν· ἔτειρε δ' γαστέρα λιμός.
Ἦλθ' ἐμεῦ ἄγχι στᾶσα ἔπος τ' Φάτο, φώνησέν τε,
Νήπιος εἶς, ὦ ξεῖνε, λίλιου τόσον, ἠὲ χαλίφρων,
Ἠὲ ἑκὼν μεθίης, ἠ τέρπεαι ἄλγεα πάσχων,
Ὡς δὴ δήθ' ἐνὶ νήσῳ ἐρύκεαι, οὐδέ τι τέκμωρ
Εὑρέμεναι δύνασαι, μινύθῃ δέ τοι ἦτορ ἑταίρων.
Ὣς ἔφαθ'· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον,
Ἔκ μοί τοι ἐρέω, ὅτις σύ γε ἔσσι θεάων,
Ὡς ἐγὼ ὅπ ἑκὼν κατερύκομαι, ἀλλά νυ μέλλω
Ἀθανάτους ἀλιτέσθαι, οἳ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν·
Ἀλλὰ σύ πέρ μοι εἰπέ, θεοὶ δέ τε πάντα ἴσασιν,
Ὅστις μ' ἀθανάτων πεδάα καὶ ἔδησε κελεύθου,
Νόστον θ', ὡς ἐπὶ πόντον ἐλεύσομαι ἰχθυόεντα.
Ὣς ἐφάμην· ἡ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεάων,
Τοιγὰρ ἐγώ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀζηχέα καταλέξω,
Πωλεῖται πις δεῦρο γέρων ἅλιος νημερτὴς,
Ἀθάνατος Πρωτεὺς Αἰγύπτιος, ὅστε θαλάσσης

" Proteï glorioſi filia, marini ſenis,
" Idothea: huic ſanè potiſſimùm animum commovi,
" Quæ mihi ſoli deſperabundo obvia fuit, ſeorſum à ſociis.
" Semper enim circa inſulam errantes piſcabantur
" Curvis hamis: domabat etenim ventrem fames.
" Hæc me prope aſtans, verbum dixit, & proloquuta eſt,
" Stultus es, ô hoſpes, maximoperè, aut remiſſo animo,
" Aut ſponte ceſſas, & delectaris dolores ferens,
" Adeò utique diù in inſulâ detineris, neque ullum finem
" Invenire poteris; minuitur autem tibi cor ſociorum.
" Sic ait: cæterum ego ipſam mutuis excipiens alloquutus ſum,
" Sanè tibi dicam, quæcunque tandem ſis dearum,
" Quòd ego neutiquam voluntarius detineor, ſed videor
" Immortales offendiſſe, qui cœlum latum habitant:
" Sed tu mihi dic, dii enim omnia ſciunt,
" Quiſnam me immortalium impedit & moratur iter,
" Reditúmque; ut in pontum deveniam piſcoſum.
" Sic dicebam: illa verò ſtatim reſpondebat diva dearum,
" Enimvero ego tibi, ô hoſpes, valdè verè enarrabo:
" Verſatur quiſpiam hic ſenex marinus veridicus,
" Immortalis Proteus Ægyptius, quique maris

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

365. Πρωτέως θυγάτηρ.] Εἰδοθέα.
366. Ὄρνυται.] Ἐπέρχεται.
367. Ἔρροντι.] Μετὰ λύπης περιόντι ἢ φθορᾶς.
368. Ἁλώμενοι.] Πλανώμενοι. Ἰχθυάασκον.] Ἰχθῦς ἤρων.
369. Γναμπτοῖς.] Ἐπικαμπέσιν. Ἔτειρε.] Κατεπόνει.
371. Χαλίφρων.] Κεχαλασμένας ἔχων τὰς φρένας, ἢ ἠλίθιος.
372. Μεθῆς.] Ἀμελεῖς.
373. Ἐρύκεαι.] Κατέχῃ, κωλύῃ.
374. Μινύθῃ.] Ἐλαττοῦται, μειοῦται.
377. Καπερύκομαι.] Κατέχομαι. Μάλα.] Ἐοικότως.
378. Ἀλιτέσθαι.] Ἁμαρτῆσαι.
380. Πεδάα.] Ἐμποδίζει, κατέχει.
384. Πωλεῖται.] Ἀναστρέφεται, περιχέεται.

N O T Æ.

365. Πρωτέος—θυγάτηρ—Εἰδοθέη) Εἰδοθέα, ἀφ' ἧλιος ἰδῆσιν· *Euripides*, Θεονόην vocat, nomine ejuſdem ſignificationis, ut *Simmias Rhodius* Μαχεσθόλεμον dixit, pro Τηλέμαχον, & eidem *Penelope* dicitur. Οὐδυνῆος σύνδετερα, quòd *Ulyſſes* ejus Maritus ſæpe ſe vocatum voluit, in *Cyclopis* antro. Hanc etiam Εὐρυνόμην vocat *Zenodotus*, apud *Euſtath.* fol. 1500. lin. 40. *Conon* hanc narrat, Amore captam *Canobi*, *Menelai* naucleri, *Narrat.* 8.

379. Θεοὶ δέ τε πάντα ἴσασιν) Prior Σ' ἴσασιν *Communis*; hìc *Brevis*, & *Iliad.* ζ'. v. 151. at producitur, *Iliad.* ι'. v. 36.

380. Ἀλλὰ σύ πέρ μοι εἰπὲ) Τὸ ἐξῆς, Εἰπέ μοι, ὅστις θεῶν με πεδᾷ, ἢ ἔδησέ με κελεύθου, ἢ νόστον εἶπέ. Ità mox, v. 423. Εἰρέσθαι, ὅστις σε θεῶν χαλέπτει, ἢ νόστον, εἴρεσθαι δηλονότι.

Variæ Lectiones.

366. Εἰδοθέη) γρ. Εὐρυνόμη, *Zenodot.* vid. Not. in *Textum*, ad v. 365.

369. Ἔτειρε) γρ. Ἴθειρε, *H. Steph.* errore preli; quem tamen ſecuti, *Caſtellio*, *Spondan.* *Schrevel.* in *Textu* & *Scholiis*, &c.

Πάσης

Πάσης βένθεα οἶδε, Ποσειδάωνος ὑπόδμως
Τόνδε τ' ἐμόν φασιν πατέρ' ἔμμεναι, ἠδὲ τεκέσθαι.
Τόνγ' εἴπως σὺ δύναιο λοχησάμενος λελαβέσθαι,
Ὅς κέν τοι εἴπῃσιν ὁδὸν ἠδὲ μέτρα κελεύθου,
Νόστον θ', ὡς ἐπὶ πόντον ἐλεύσεαι ἰχθυόεντα.
Καὶ δέ κέ τοι εἴπῃσι, διοτρεφές, αἴ κ' ἐθέλῃσιν,
Ὅ, τι τοὶ ὀκ μεγάροισι κακὸν τ' ἀγαθόν τε τέτυκται,
Οἰχομένοιο σέθεν δολιχὴν ὁδὸν ἀργαλέην τε.
Ὣς ἔφαθ'· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον,
Αὐτὴ νῦν φράζευ σὺ λόχον θείοιο γέροντος,
Μήπως μὲ προϊδὼν, ἠὲ προπροφύγῃσι, καλέσσῃ·
Ἀργαλέος γάρ τ' ἐστὶ θεὸς βροτῷ ἀνδρὶ δαμῆναι.
Ὣς ἐφάμην, ἡδ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεάων,
Τοιγὰρ ἐγώ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω·
Ἡμόσε δ' ἠέλιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβεβήκῃ,
Τῆμος ἄρ' ἐξ ἁλὸς εἶσι γέρων ἅλιος νημερτής,
Πνοιῇ ὕπο Ζεφύροιο, μελαίνῃ φρικὶ καλυφθείς,
Ἐκ δ' ἐλθὼν κοιμᾶται ὑπὸ σπέσσι γλαφυροῖσιν.
Ἀμφὶ δέ μιν Φῶκαι, νέποδες καλῆς Ἁλοσύδνης,
Ἀθρόαι εὕδουσιν, πολιῆς ἁλὸς ἐξαναδῦσαι,

" Totius profunditates novit, Neptuni minister,
" Hunc meum inquiunt patrem esse, atque genuisse:
" Quem si quo pacto tu poteris ex insidiis prendere,
" Ille tibi dicat viam & mensuras itineris,
" Reditumque, ut per mare proficiscaris piscosum:
" Atque præterea tibi dixerit, ô nobilis, si modo velit,
" Quodcunque tibi in domibus malúmque bonúmque acciderit,
" Absente te per longam viam difficilemque.
" Sic ait: cæterùm ego ipsam vicissim alloquutus sum,
" Ipsa nunc explica insidias divini senis,
" Nè quo pacto me prævidens, aut præsciens, effugiat;
" Difficilis enim est deus mortali homini domari.
" Sic dicebam, ipsa continuò respondit diva dearum,
" Enimvero ego tibi, hospes, valdè verè dicam:
" Quando sol medium cœlum ascenderit,
" Tum certè è mari emergit senex marinus veridicus,
" Flatu sub Zephyri, nigrâ procellâ obtectus,
" Egressus verò dormit sub specubus cavis.
" Circa ipsum vero Phocæ, progenies pulchræ Halosydnæ,
" Frequentes dormiunt, è cano mari egressæ,

ΣΧΟΛΙΑ.

386. Ὑποδμωός.] Θεράπων, ὑπηρέτης.
388. Δύναιο.] Δυνηθείης. Λοχησάμενος.] Ἐνεδρεύσας. Λελαβέσθαι.] Ἐπιλαβέσθαι, κρατῆσαι.
393. Δολιχήν.] Μακράν.
395. Φράζευ.] Διανοοῦ, βουλεύου.
396. Προϊδὼν.] Προμηθούμενος. Ἁλέηται.] Ἐκκλίνῃ, φυλάξηται.
397. Δαμῆναι.] Δαμασθῆναι.
400. Ἀμφιβεβήκῃ.] Περιέχῃ.

NOTÆ.

404. Ἀμφὶ δὲ μιν Φῶκαι, νέποδες καλῆς Ἁλοσύδνης) Νέποδες, τέκνα, ἔκγονοι. Hinc *Callimach.* de *Simonide, Hyrrhici* filio. Οὐ γὰρ ἐρασπὶ τρίφω τὸν μῦσαν, ὡς ὁ Κεῖος Ὑρρίχιο νέπως. *Philoxenus* ἰχθύας καλεῖ τέκνα θαλάσσης, ut *Athenæ.* l. 1. fol. 5. *Theocrit.* Idyll. 17. v. 25. Ἀλλάτται ὃ καλεῦτο, θεοῖ νέποδες γαμαῖται. Vid. *Isaac. Casaubon.* Lect. *Theocrit.* c. XVIII. & *Meric. Casaubon.* De nuperâ *Homeri* Editione, Differt. 1. p. 33. Quin *Eustath.* fol. 1502. lin. 36. Νέποδες γὰρ θαλάσσης, οἱ φῶκαι, ὅ ἐστι τέκνα. Νέπως γὰρ, καὶ πινα γλῶσσαν, ὁ ἀπόγονος. *Apollon.* l. 4. v. 1755. Τοῖς νεπόδεσσιν ἐοικώς. Vid. *Martinii* Lexicon Philolog. v. *Nepos.*

405. Ἀθρόαι εὕδουσιν) *Martial.* Dormitis nimium, Glires, Vitulique marini. *Plin.* l. 9. c. 13. Nullum animal graviore somno premitur. Vid. *Ælian.* Animal. l. IX. c. L. & *Pierii* Hieroglyph.

401. Ἐξ ἁλός.] Ἤτοι ἔξω τῆς θαλάσσης.
402. Φρικί.] Τῇ ἐπιζυομένῃ μελανίᾳ ὡς τῇ ὑπὸ τῶν ἐπιπολαίων κινήσεως τοῦ ὑδάτων.
404. Ἀμφὶ δὲ μιν φῶκαι.] Περὶ αὐτὸν ὃ φώκαις συνδιαιτᾶται ὁ Πρωτεύς· ἐπιτηδειότατον γὰρ τὸ σκαλίον ζώων τοῦτο εἰς κατοίκησιν. Νέποδες.] Αἱ ἀπὸ θ' ὑγιείας τῶν προγόνων πεπέμψεις, ἢ ἔκγονοι. Ἁλοσύδνης.] Τῆς θαλάσσης. παρὰ τὸ σὺν ἁλὶ σεύεσθαι.
405. Ἀθρόαι.] Ὁμοῦ πᾶσαι.

VARIÆ LECTIONES.

389. Ὅς κεν) γρ. ὅς κεν, ἀντὶ τοῦ, ἄρχει, *Hesych.* Vid. ad *Iliad.* β'. v. 325. Not. in *Textum.*
391. Ἐθέλῃσιν) γρ. ἐθέλησθα, vid. *Eustath.*
399. Τοιγὰρ ἐγώ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω) γρ. Τοιγὰρ ἐγὼν ἐρέω· σὺ δ' εὖ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν, *H. Steph.* ex Romanâ *Eustathii* Edit. Nostram tamen, præter Vulgares, & ipsum *Steph.* defendit Lectionem, præfertque *Florentina*, & *Lovaniana.*

Πικρὸν ἀποπνείουσαι ἁλὸς πολυβενθέος ὀδμήν.
Ἔνθα σ' ἐγὼν ἀγαγοῦσα, ἅμ' ἠοῖ φαινομένηφιν,
Εὐνάσω ἐξείης· σὺ δ' εὖ κείνασθαι ἑταίρους
Τρεῖς, οἵ τοι νηυσὶν ἐϋσταλμισιν ἄριστοι.
Πάντα δέ τοι ἐρέω ὀλοφώϊα τοῖο γέροντος.
Φώκας μὲν τοι πρῶτον ἀριθμήσῃ, καὶ ἔπεισιν·
Αὐτὰρ ἐπὴν πάσας πεμπάσσῃ, καὶ ἴδῃ,
Λέξεται ἐν μέσσοισι, νομεὺς ὡς πώεσι μήλων·
Τὸν μὲν ἐπὴν δὴ πρῶτα καλευνηθέντα ἴδηαι,
Καὶ τότ' ἔπειτ' ὔμμιν μελέτω κάρτος τε βίη τε,
Αὖθι δ' ἔχειν μεμαῶτα καὶ εὐσύμβλητον ἀλύξαι.
Πάντα δὲ γιγνόμενον πειρήσεται, ὅσσ' ἐπὶ γαῖαν
Ἕρπετα γίνονται, καὶ ὕδωρ, καὶ θεσπιδαὲς πῦρ·
Ὑμεῖς δ' ἀσφαλέως ἐχέμεν, μᾶλλόν τε πιέζειν.
Ἀλλ' ὅτε κέν σ' αὐτὸς ἀνείρηται ἐπέεσσιν,
Τοῖος ἐὼν, οἷόν κε καλευνηθέντα ἴδησθε,
Καὶ τότε δὴ σχέσθαι τε βίης, λῦσαί τε γέροντα,
Ἥρως· εἴρεσθαι δέ, θεῶν ὅστις σε χαλέπτει,
Νόστον θ' ὡς ἐπὶ πόντον ἐλεύσεαι ἰχθυόεντα.
Ὣς εἰπὼν, κατὰ πόντον ἐδύσατο κυμαίνοντα.
Αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆας, ὅθ' ἕαζον ἐν ψαμάθοισιν,
Ἴμεν· πολλὰ δέ μοι κραδίη πόρφυρε κιόντι.

" Acerbum spirantes maris profundi odorem.
" Illuc te ego ducens, simul aurorâ illucescente,
" Collocabo ex ordine: tu verò probè elige socios
" Tres, qui tibi apud naves transtratas optimi sunt:
" Omnes autem tibi enarrabo astutias ipsius senis.
" Phocas quidem primùm numerabit, & inspiciet;
" Cæterùm postquam omnes per quinteriones numerârit atq; inspexerit,
" Cubabit in medio, pastor veluti in grege ovium:
" Atqui ubi primùm sopitum videritis,
" Tum deinde vobis curæ sit robúrque visque,
" Illic utique tenere cupientem & gestientem licet elabi.
" Omnia verò tentus molietur, quæcunque in terrâ
" Animalia sunt, & aqua, & divinitùs ardens ignis:
" Vos tamen firmiter tenete, magisque premite.
" Sed quando utique te ipse interrogaverit verbis,
" Talis apparens, qualem consopitum videritis,
" Et tum certè desiste à vi, solvéque senem,
" Heros: interroga verò, deorum quisnam te affligat,
" Reditumque; ut per pontum proficiscaris piscosum.
" Sic loquuta, in pontum subiit fluctisonum:
" Caterùm ego ad naves, ubi stabant in arenâ,
" Ibam: multùm verò mihi cor cogitabat eunti.

ΣΧΟΛΙΑ.

406. Ἀποπνείουσαι.] Ὀζουσαι. Πολυειδέος.] Πολὺ βάθος ἐχούσης.

408. Εὐνάσω.] Καθακλινῶ, κοιμίσω. Κείνασθαι.] Ἐπιλέξασθαι.

410. Ὀλοφώϊα.] Ὀλέθρια, ἢ λάθρυφα, ἢ δόλια.

411. Ἔπεισιν.] Ἐπιλύσει.

412. Πεμπάσσῃ.] Κατὰ πέντε ἀριθμήσῃ.

413. Λέξεται.] Καθακλιθήσεται. Νομεὺς ὡς.] Ὡς ποιμὴν. Πώεσι] Ποιμνίοις.

414. Κατευνηθέντα.] Κοιμηθέντα.

416. Ἀλύξαι.] Ἐκφυγεῖν.

417. Πειρήσεται.] Πειράσεται.

418. Ἕρπετα.] Κυρίως μὲν, οἱ ὄφεις· καθαχρηστικῶς δὲ πᾶν, πάντα τὰ ζῷα.

419. Ἀσφαλέως.] Ἀσφαλῶς, βεβαίως, ἀμεταπτώτως. Μᾶλλον πιέζειν.] Βιαιότερον κρατεῖν.

420. Ἀνείρηται.] Ἐρωτήσῃ.

422. Σχέσθαι.] Παῦσαι.

423. Εἴρεσθαι.] Ἐρωτᾶν. Χαλέπτει.] Βλάπτει.

424. Ἐλεύσεαι.] Ἐλθῇς, πορεύσεις.

425. Ἐδύσατο.] Κατέδυνεν.

427. Ἴμεν.] Ἐπορευόμην, ἢ ἐπορεύομαι.

427. Πόρφυρε.] Ἐν βάθει τῆς ἀμηχανίας διενοεῖτο καὶ ἐλογίζετο· ὥσπερ συμβαίνει ἐπὶ τῶν ὑδάτων· ὁ δὲ τοῖς ἐν διεδάσασθε πυκάς.

418. Θεσπιδαὲς πῦρ) Vid. *Heraclit.* περὶ ἀπίστων, c. 29. *Lucian.* hæc facetè ridet, Dialog. 2.

423. Εἴρεσθαι) Vid. ad v. 380.

VARIÆ LECTIONES.

408. Ἐὺ) γρ. εὖ, vid. Not. in *Textum*.

414. Ἰδηαι) γρ. ἰδῃσθε, *H. Steph.* & illius sequaces, haud bene.

421. Ἴδησθε) γρ. ἰδῃαι, vid. ad v. 414.

Αὐταρ

Αὐταὰρ ἐπεί ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἠδὲ θάλασσαν,
Δόρπον θ' ὁπλισάμεσθα, ἐπί τ' ἤλυθεν ἀμβροσίη νύξ,
Δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Καὶ τότε δὴ ῥ' ἔβην θῖνα θαλάσσης εὐρυπόροιο
Ἴλα, πολλὰ θεὺς γυνάμψας· αὐταὰρ ἑταίρους
Τρεῖς ἄγον, οἷσι μάλιστα πεποίθεα πᾶσαν ἐπ' ἰθύν.
Τύφρα δ' ἄρ' ἤγ' ὑποδῦσα θαλάσσης εὐρέα κόλπον,
Τέσσαρα Φωκάων ἐκ πόντου δέρματ' ἔνεικε·
Πάντα δ' ἔσαν νεόδαρτα· δόλον δ' ἐπεμήδετο πατρί·
Εὐνὰς δ' ἐν ψαμάθοισι διαγλάψασ' ἀλίησιν,
Ἧστο μύουσ', ἡμεῖς δὲ μάλα σχεδὸν ἤλθομεν αὐτῆς·
Ἑξείης δ' ὕπνωσε, βάλεν δ' ἐπὶ δέρμα ἑκάστῳ.
Κεῖθι δὴ αἰόταλος λόχος ἔπλετο· τεῖρε γὰρ αἰνῶς
Φωκάων ἁλιοτρεφέων ὀλοώταλος ὀδμή·
Τίς γὰρ ἂν εἰναλίῳ θαλάμῃ κήτεϊ κοιμηθείη;
Ἀλλ' αὐτὴ ἐσάωσε, καὶ ἐφράσατο μέγ' ὄνειαρ·
Ἀμβροσίην ὑπὸ ῥῖνα ἑκάστῳ θῆκε φέρουσα,
Ἡδὺ μάλα πνείουσαν· ὄλεσε δὲ κήτεος ὀδμήν.
Πᾶσαν δ' ἠοίῳ μύουσιν τετληότι θυμῷ.
Φῶκαι δ' ἐξ ἁλὸς ἦλθον ἀολλέες· αἱ μὲν ἔπειτα

" Caterùm poſtquam ad navem veni atque mare,
" Cœnam apparavimus, deinde acceſſit divina nox,
" Tum obdormivimus in littore maris.
" Quando vero mane-genita apparuit roſeis-digitis aurora,
" Tunc ad littus maris lata-vada-habentis
" Ibam, plurimùm diis ſupplicans: porrò ſocios
" Tres ducebam, quibus potiſſimum confidebam ad omne molimen.
" Interea verò hæc ingrella maris latum ſinum,
" Quatuor Phocarum ex ponto pelles attulit;
" Omnes verò erant recens-excoriatæ: dolum autem ſtruebat patri;
" Cubilibus enim in arenâ exſculptis marinâ,
" Sedebat expectans, noſque valdè prope venimus eam.
" Ex ordine itaque collocavit, injecitque corium unicuique.
" Illic ſanè moleſtiſſimæ inſidiæ erant: affligebat enim graviter
" Phocarum in mari-nutritarum peſſimus odor:
" Quis etenim marinum propè cetum poſſet cubare?
" Sed ipſa ſervavit & excogitavit magnum remedium:
" Ambroſiam ad nares unicuique poſuit afferens,
" Dulce admodùm ſpirantem: repreſſitque ceti odorem.
" Totum matutinum tempus expectavimus patienti animo.
" Phocæ autem è mari venerunt frequentes: illæ quidem deinde

ΣΧΟΛΙΑ.

των, τὰ ὑπὸ βάθους κινήματα μελαίνεσθαι. Κιόντι.] Ἀπίοντι.

429. Ὁπλισάμεσθα.] Παρεσκευάσαμεν. Ἀμβροσίη.] Ἀφθαρτος, θεία.

434. Πεποίθεα.] Ἐπεποίθειν, ἐθάρρουν. Πᾶσαν ἐπ' ἰθύν.] Ἐπὶ πᾶσαν ὁρμὴν ἐποιούμην πρᾶξιν.

435. Ὑποδῦσα.] Καταδῦσα. Εὐρέα.] Πλατὺν, ἢ μέγαν.

437. Νεόδαρτα.] Νεωστὶ ἐκδαρθέντα.

438. Διαγλάψασα.] Διακοιλάνασα.

440. Εὕνησεν.] Κατέκλινεν, ἐκοίμησεν.

441. Αἰόταλος.] Δεινότατος, χαλεπώτατος. Τεῖρε.] Κατεπόνει.

442. Ἁλιοτρεφέων.] Τῶν ἐν τῇ θαλάσσῃ τρεφομένων. Ὀλοώταλος.] Ὀλεθριώτατος.

443. Εἰναλίῳ.] Θαλασσίῳ.

444. Ὄνειαρ.] Ὠφέλειαν.

445. Ἀμβροσίην.] Νῦν τὸ θεῖον ἢ εὐώδες ἔλαιον.

446. Ἡδὺ.] Ἡδέως.

447 Ἠοίῳ.] Τὸν ἀπὸ πρωΐας ἕως ὥρας ἕκτης καιρόν. Τετληότι.] Καρτερικῷ, ὑπομονητικῷ.

NOTÆ.

435. Εὐρέα κόλπον) Notandum, quod Vulgari Grammaticæ deeſt, Nomina Adjectiva in ὺς, duplicem habere *Accuſativum*, in *Maſculo*, ut εὐρέα, pro εὐρὺν, ut hìc, ἡδέα pro ἡδὺν, &c.

NOTÆ IN SCHOLIA.

435. Εὐρέα) Πλατὺν, ἢ μέγαν. Ità pro πλατεῖαν, ἢ μεγάλην, ut concordet cum τὸν κόλπον, in *Textu*.

VARIÆ LECTIONES.

438. Διαγλάψασ') γρ. Διαγλάψασ', *H. Steph.*

441. Κεῖθι δὴ αἰόταλος) γρ. ἔνθα κὲν αἰνότατος, *H. Steph.*

443. Τις γὰρ ἂν εἰναλίῳ) γρ. τίς γάρ κ' εἰναλίῳ. *H. Steph.*

Ἑξῆς

Ἐξῆς ἠυκάζοντο παρ' ῥηγμῖνι θαλάσσης.
Ἔνθιος δ' ὁ γέρων ἦλθ' ἐξ ἁλός, εὗρε δ' ἔπειτα
Φώκας Ζατρεφέας· πάσας δ' ἄρ' ἐπώχετο, λέκτο δ' ἀριθμόν.
Ἐν δ' ἡμέας πρώτους λέξε κήτεσιν, οὐδέ τι θυμῷ
Ὠίσθη δόλον εἶναι· ἔπειτα δ' ἐκοιμήθη καὶ αὐτός.
Ἡμεῖς δ' αἶψ' ἰάχοντες ἐπεσσύμεθ'· ἀμφὶ δὲ χεῖρας
Βάλλομεν· οὐδ' ὁ γέρων δολίης ἐπελήθετο τέχνης,
Ἀλλ' ἦτοι πρώτιστα λεόντων γένετ' ἠυγενείων,
Αὐτὰρ ἔπειτα δράκων, καὶ πάρδαλις, ἠδὲ μέγας σῦς·
Γίνετο δ' ὑγρὸν ὕδωρ, καὶ δένδρεον ὑψιπέτηλον.
Ἡμεῖς δ' ἀτρεμέως ἔχομεν τετληότι θυμῷ·
Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἀνίαζ' ὁ γέρων, ὁλοφώια εἰδὼς,
Καὶ τότε δή μ' ἐπέεσσιν ἀνειρόμενος προσέειπεν,
Τίς νύ τοι, Ἀτρέος υἱὲ, θεῶν συμφράσσατο βουλὰς,
Ὄφρα μ' ἕλοις ἀέκοντα λοχησάμενος; τέο σὲ χρή;
Ὣς ἔφαθ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον,
Οἶσθα, γέρον· τί με ταῦτα δολοφρονέων ἐρεείνεις;
Ὡς δὴ δηθὰ σὺν νήσῳ ἐρύκομαι, οὐδέ τι τέκμωρ
Εὑρέμεναι δύναμαι, μινύθει δέ μοι ἔνδοθεν ἦτορ.
Ἀλλὰ σύ πέρ μοι εἰπὲ, θεοὶ δέ τε πάντα ἴσασιν.
Ὅττις μ' ἀθανάτων πεδάα καὶ ἔδησε κελεύθου,
Νόστον θ', ὡς ἐπὶ πόντον ἐλεύσομαι ἰχθυόεντα.

" Ordine ſopiebantur juxtà littus maris,
" Meridianus autem ſenex venit è mari, inventque Phocas
" Obeſas: omnes verò adibat, recenſuitque numerum.
" Nos autem primos recenſuit inter ceteas, nec omninò *in* animo
" Suſpicabatur dolum eſſe, deinde cubavit & ipſe.
" Nos vero protinùs vociferantes irruimus: circumque manus
" Jecimus, neque ipſe ſenex doloſæ obliviſcebatur artis,
" Sed certè primùm leo factus eſt magnis-jubis,
" Porrò deinde draco, & panthera, atque ingens ſus:
" Factus eſt etiam liquida aqua, & arbor altis-foliis:
" Nos vero firmitèr tenebamus forti animo.
" Sed cùm jam anguſtabatur ſenex, verſutias doctus,
* Tunc certè me verbis interrogans alloquutus eſt,
" Quiſnam tibi, Atrei fili, deorum conſuluit conſilia,
" Ut me caperes invitum inſidiatus? cujus rei opus habes?
" Sic ait; cæterùm ego ipſum excipiens alloquutus ſum,
" Scis, ſenex; quid me iſta decipiens interrogas?
" Quòd jam diu *in* inſulâ detineor, neque ullo pacto finem
" Invenire queo, minuitur autem mihi intùs cor.
" Sed tu utique mihi dic, dii etenim omnia ſciunt,
" Quinam me immortalium impedit (& avertit à viâ)
" Reditumque, ut per pontum vadam piſcoſum.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

449. Ἐξῆς.] Ἐφεξῆς, καθ' εἷχον. Ηὐκάζοντο.] Ἐκοιμῶντο.

450. Ἔνδιος.] Μεσημβρινὸς· τὸπ γὰρ ἀρχὴ λοιπὸν εὐδεῖ· ἡ ἕλη, ὅ ἐστιν, ἡ ἀκτὶς ἡλίου.

451. Ζατρεφέας.] Εὐτραφεῖς. Λέκτο.] Ἠριθμησεν.

452. Λέγε.] Κατηρίθμει.

453. Ὠίσθη.] Ὑπενόησεν. Λέκτο.] Νῦν ἐκαθηύδησεν.

454. Ἰάχοντες.] Βοῶντες. Ἐπεσσύμεθα.] Μετ' ὁρμῆς ἐπήλθομεν.

456. Ἀλλ' ἦτοι πρώτιστα.] Οὐχ ὅλως μετέβαλεν, ἀλλὰ φαντασίαν ἐποίῃ τέχνῃ μαγικῇ· ἐλάφθη γὰρ ὁ λέων ὑ σοφιστεύομενος, ἐδὲ σοφιστικῶς ἐπὶ τὰς μεθόδους μαντείας. Ηὐγένετο.] Καλὸν ἔχων γένειον.

459. Ἔχμεν.] Κατείχομεν.

460. Ἀνίαζεν.] Ἐστένοζεν.

461. Ἀνειρόμενος.] Ἐρωτῶν.

463. Τέο σὲ χρή;] Τίνος σοὶ χρεία ἐστίν;

465. Παρφρονέων.] Παραλογιζόμενος.

466. Ἐρύκομαι.] Κατέχομαι.

469. Πεδάα.] Ἐμποδίζει, κατέχει.

470. Ἐλεύσομαι.] Ἔλθω, ἀφικέσθαι.

Ν Ο Τ Æ.

454. Ἡμεῖς δ' αὖ ἰάχοντες) Ità *Virgil.* Georg. l. 4. v. 439. Cum clamore ruit magno &c. totum denique hunc locum, à v. 411. ad v. 465. imitatur ibid. à v. 429. ad v. 447. &c.

470. Νόστον θ') De *Syntaxi*, vid. ad v. 380.

NOTÆ IN SCHOLIA.

456. Οὐχ ὅλως) Ità lego pro ὑ καλῶς, *Senſu* omninò poſtulante; quanquam in hâc parte nihil faveant MSS. Alterutrum tamen eorum, MS. GC. σοφιστικῶς, pro σοφισηκῶς, &c.

VARIÆ LECTIONES.

465. Ἐρεείνεις) γρ. ἀγερεύεις, *H. Steph.*

Ὣς ἐφάμην· ὁ δέ μ' αὖτις ἀμειβόμενος προσέειπεν,
Ἀλλὰ μάλ' ὤφελλες Διΐ τ' ἄλλοισίν τε θεοῖσιν
Ῥέξας ἱερὰ καλὰ ἀναβαινέμεν, ὄφρα τάχιστα
Σὴν ἐς πατρίδ' ἵκοιο, πλέων ἐπὶ οἴνοπα πόντον.
Οὐ γάρ τοι πρὶν μοῖρα φίλους τ' ἰδέειν, καὶ ἱκέσθαι
Οἶκον ἐϋκτίμενον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν,
Πρίν γ' ὅτ' ἂν Αἰγύπτοιο διιπετέος ποταμοῖο
Αὖτις ὕδωρ ἔλθῃς, ῥέξῃς θ' ἱερὰς ἑκατόμβας
Ἀθανάτοισι θεοῖσι, τοὶ εὐρυνὸν οὐρανὸν ἔχουσι·
Καὶ τότε τοι δώσουσιν ὁδὸν θεοὶ, ἣν σὺ μνοιήσῃς.
Ὣς ἔφαθ'· αὐτὰρ ἔμοιγε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ,
Οὕνεκά μ' αὖτις ἄνωγεν ἐπ' ἠεροειδέα πόντον
Αἰγυπτόνδ' ἰέναι, δολιχὴν ὁδὸν ἀργαλέην τε.
Ἀλλὰ καὶ ὣς μιν ἔπεσιν ἀμειβόμενος προσέειπον,
Ταῦτα μὲν δὴ ταῦτα τελέω, γέρον, ὡς σὺ κελεύεις.
Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
Εἰ πάντες σὺν νηυσὶν ἀπήμονες ἦλθον Ἀχαιοὶ,
Οὓς Νέστωρ καὶ ἐγὼ λίπομεν Τροίηθεν ἰόντες,
Ἦ πῆς ὤλετ' ὀλέθρῳ ἀδθυμέι ἦς ἐπὶ νηός,
Ἦε φίλων ὑπὸ χερσὶν, ἐπεὶ πόλεμον τολύπευσεν;
Ὣς ἐφάμην· ὁ δέ μ' αὖτις ἀμειβόμενος προσέειπεν,
Ἀτρεΐδη, πῖ με ταῦτα διείρεαι; οὐδέ τι σε χρὴ
Ἰδμεναι, οὐδὲ δαῆναι ἐμὸν νόον· οὐδέ σε φημὶ

" sic dicebam; ille verò rursus respondens alloquutus est,
" Atqui omninò debebas Jovi, aliisque diis
" Sacris litatis, conscendere, ut velocissimè
" Tuam in patriam venires, navigans per nigrum pontum.
" Non enim tibi antèà fatum est amicosque videre & venire
" Ad domum benè-constructam, & tuam ad patriam terram,
" Quàm Ægypti à-Jove-fluentis fluvii
" Rursus ad aquas redieris, feceriſque sacras Hecatombas
" Immortalibus diis, qui cœlum latum tenent:
" Et tunc tibi dabunt viam dii, quam tu affectas.
" Sic ait; cæterùm mihi infractum est charum cor,
" Eò quod me rursus jubebat per obscurum pontum
" Ægyptum ire, longam viam difficilemque.
" Verùm etiam sic ipsum verbis excipiens alloquutus sum,
" Ista quidem sic perficiam, senex, ut tu præcipis:
" Sed agè mihi hoc dic & verè recense;
" Num omnes cum navibus illæsi redierint Græci,
" Quos Nestor & ego reliquimus à Trojâ profecti,
" An quispiam periit morte inopinatâ suâ in nave,
" Aut amicorum in manibus, postquam bellum confecerunt?
" Sic dicebam; ille me rursus excipiens alloquutus est,
" Atride, Quid me ista interrogas? neutiquam te convenit
" Scire, neque explorare meum animum; neque te puto

ΣΧΟΛΙΑ.

472. Ὤφελλες.] Ὤφειλες.
473. Ἀναβαινέμεν.] Ἀναβαίνειν, ἀντὶ τοῦ πλοίων ἀλλοτρίου.
474. Ἱκοιο.] Παραγένοιο, ἔλθοις.
477. Αἰγύπτοιο.] Αἰγυπτίου, ὁ Νεῖλος· φησὶν ὑπαλεῖται Διιπετὴς] Τῷ ὑπὸ Διὸς πληρουμένῳ.
481. Καπκλάσθη.] Ἐλυπήθη λίαν.
483. Δολιχὴν.] Μακρὰν.
485. Τελέω.] Τελέσω, πλεύσω, πληρώσω.
489. Ἀδθυμέι.] Ἀπροσδοκήτως, χαλεπῶς.
490. Τολύπευσεν.] Ἐμηχανήσατο, μετὰ κακοπαθείας· πονηρὰν. τολυπεύειν, ἐργάζεσθαι· τολύπη, ἡ ἐργασία· τολυπεύτην, κυβερνήτην καὶ πιφιλοκερδῆ ἄνδρα.
492. Διείρεαι.] Ἐρωτᾷς.
493. Δαῆναι.] Μαθεῖν.

NOTÆ.

477. Αἰγύπτοιο διιπετέος ποταμοῖο) Ἡ Αἴγυπτος, γῆ· ὁ Αἰγύπτιος, ποταμός ὃς καὶ ὕστερον Νεῖλος. Vid. *Eustath.* & *Br Schol.* in locum; cui Nomen *Sihor*, & *Plinio*, Siris; item *Melus*, & *Triton*. Vid. *Festum* in *Melo*, & *Scaliger.* in *Festum*; *Diodor. Sicul.* tom. 17. *Heliodor. Æthiop.* l. 10. *Servium* in *Virgil. Plin.* l. 5. c. 9. &c.

485. Ταῦτα μὲν δὴ ταῦτα) *Amphimacer* in *Primo* loco, ut σ'. v. 246. Πλεύσονται καὶ μνησῆες σὺν ὑμετέροισι δόμοισιν. Ità *Virgil.* Æn. l. 6. v. 791. *Hic Vir, hic est, tibi quem promitti sæpiùs audis.* Vid. ad β'. v. 346.

492. Ἀτρεΐδη, πῖ με ταῦτα διείρεαι) Hic dimanatur importuna Curiositatis de Futuro, vid. *A. Gell.* l. 14. c. 1. & quæ Nos ad *Euripid. Hec.* v. 345.

VARIÆ LECTIONES.

492. Ἀτρεΐδη, πῖ μοι ταῦτα διείρεαι;) κ. Ἀτρεΐδη, μὴ ταῦτα διείρεο, *H. Steph.* licet ille μὴ tantùm proferat; nec consequenter alium vocem, ut decuit.

Δίω

Διὼ ἄκλαυτον ἔσεσθε, ἐπὶ εὖ πάντα πύθηαι·
Πολλοὶ μὲν γὰρ τῶνδε δάμεν, πολλοὶ δ' λίποντο.
Ἀρχοὶ δ' αὖ δύο μοῦνοι Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
Ἐν νόστῳ ἀπόλοντο· μάχη δέ τε καὶ σὺ παρῆσθα·
Εἷς δ' ἔτι που ζωὸς κατερύκεται εὐρεῖ πόντῳ
Αἴας μὲν νήυσι δάμη δολιχηρέτμοισι·
Γυρῇσιν μὲν πρῶτα Ποσειδάων ἐπέλασσε
Πέτρῃσιν μεγάλῃσι, καὶ ἐξέσάωσε θαλάσσης·
Καί νύ κεν ἔκφυγε κῆρα, καὶ ἐχθόμενός περ Ἀθήνῃ,
Εἰ μὴ ὑπερφίαλον ἔπος ἔκβαλε, καὶ μέγ' ἄασθη·
Φῆ ῥ' ἀέκητι θεῶν φυγέειν μέγα λαῖτμα θαλάσσης·
Τῷ δὲ Ποσειδάων μεγάλ' ἔκλυεν αὐδήσαντος·
Αὐτίκ' ἔπειτα τρίαιναν ἑλὼν χερσὶ παλαρῇσιν,
Ἤλασε Γυραίῃ πέτρῃ, διὰ δ' ἔχισεν αὐτήν.
Καὶ τὸ μὲν αὐτόθι μεῖνε, τὸ δὲ τμύρος ἔμπεσε πόντῳ·
Τῷ ῥ' Αἴας τὸ πρῶτον ἐφεζόμενος μέγ' ἄασθη,

" Diù absque lacrymis fore, postquam
" bené omnia audieris:
" Multi etenim istorum domiti sunt,
" multique relicti.
" Duces verò duo soli Græcorum lo-
" ricatorum,
" In reditu periêrunt; pugnæ etenim
" & tu interfuisti:
" Et unus adhuc alicubi vivus detine-
" tur lato in ponto.
" Ajax quidem inter naves domitus est
" longos-remos habentes:
" Ad Gyras quidem primùm Neptu-
" nus advexit
" Petras ingentes, & servavit è ma-
" ri:
" Et sanè effugisset mortem, quantum-
" vis invitus Palladi,
" Nisi impium dictum protulisset, &
" graviter offendisset:
" Dixit, invitis dis, se effugiturum
" ingentes fluctus maris.
" Hunc Neptunus magnifica audivit
" jactantem:
" Statim deinde, tridente arrepto, ma-
" nu forti,
" Percussit Gyream petram, abscidit-
" que ipsam:
" Et unum quidem illic mansit, alte-
" rum truncum incidit stari:
" Huic sanè Ajax primùm insidens,
" valdè læsus est,

ΣΧΟΛΙΑ.

496. Ἀρχοὶ δ' αὖ δύο.] Τὸν Αἴαντα τὸν Λοκρὸν λέγει, καὶ τὸν Ἀγαμέμνονα· ἐκ γὰρ αὐτοὺς ἐδίπτα εἰς τὴν αὐτῆ παρεῖναι οἰκίαν.

497. Παρῆσθα.] Παρῆς.

499. Δολιχηρέτμοισι.] Μεγάλαις, ἐπιμήκεσι, μακροπάτοις.

500. Γυρῇσι.] Πέτρας πλησίον Μυκόνου τῆς νήσου, ἅτινας καλεμβόλιας, ἐπεὶ εἰσὶ σφενδονεῖς. Ἐπέλασσε.] Προσήλασεν.

502. Ἐχθόμενος.] Λυπούμενος.

503. Ὑπερφίαλον.] Ὑπερήφανον. Ἄασθη.] Ἐβλάβη.

504. Ἀέκητι.] Ἀβουλίᾳ, παρὰ γνώμην. Λαῖτμα.] Βάθη, ἢ ἀφίσημα.

507. Ἔλασσεν.] Ἔπληξεν. Γυραίῃ πέτρῃ.] Τὰς Γυρὰς.

508. Αὐτόθι.] Ἐπὶ χώρας, ἐπὶ τόπου. Τμύρος.] Τὸ ἀπέκλασμα.

509. Ἐφεζόμενος.] Ἐπικαθήμενος.

NOTÆ.

495. Πολλοὶ μὲν γὰρ τῶνδε δάμεν) De *Græcorum* Reditu infelici, vid. ad *α'*. v. 327.

499. Αἴας μὲν νήυσι δάμη) *Sil. Italicus*, Qualis Oïliades fulmen jaculante Minervâ, Surgentes domuit fluctus ardentibus ulnis. *Plinius* notat *Ajacis* Picturam fulmine percussi, *Apollodori* opus *Atheniensis*, à se visam *Pergamo*. Solus ferè *Timæus Siculus*, Histor. l. 2. *Ajacem* Iram *Neptuni* evasisse scribit, Μετὰ τὴν Τροίας ἅλωσιν, πολλοὶ τῶν Λοκρῶν ἀφεὶς τὰς Γυρὰς ναυαγησάντων ἀνηρέθησαν· οἱ δὲ λοιποὶ σὺν Αἴαντι μόλις εἰς Λοκρίδα διεσώθησαν. Φθορᾶς δὲ καὶ λοιμοῦ τὴν χώραν αὐτῶν, μέχρι τὸ τρίτον ἔτος, ἐχόντων, Δῆλος μὲν ἴσως τὴν αἰτίαν ἐμήνιζον Αἴαντος τῇ Κασσάνδρᾳ, ἔχρησεν ὁ θεὸς, εἰς ἔτη χίλια τὴν Ἀθήνην τὴν ἐν Ἰλίῳ ἱλάσκεσθαι, πέμποντας δύο παρθένους ἐπὶ κλῆρον. Vid. *Elia Schedii*, De Diis *Germanis*, l. 2. c. 33. p. 398. *Ajacis* hujus historiam vid. in *Brevibus Scholiis*, ad *Iliad. ν'*. v. 66.

502. Καί νυ κὲν ἔκφυγε κῆρα — εἰ μὴ ὑπερφίαλον) Ostendit Poeta, *Peccatores ultrò sibi suum exitium accelerare, Deo ferè invito; neque per sumpati scelus Iracunda Jovem ponere fulmina.*

503. Ἔπος ἔκβαλε) Ità Vett. omnes, sola *Elzeviriana*, ἔβαλε, per errorem.

VARIÆ LECTIONES.

494. Δὴν ἄκλαυτον ἔσεσθε, ἐπὶ σῦ) γρ. δὴν ἄκλαυτον ἔσεσθαι, ἐπεί κ' εὖ, *H. Steph.*

495. Πολλοὶ μὲν γὰρ τῶνδε δάμεν) γρ. πολλοὶ μὲν γὰρ τῶνγε θάνον, & πολλοὶ μὲν τότ' ἔθανον, *H. Steph. Ibid.* Πολλοὶ δ' λίποντο) γρ. πολλοὶ δ' ἀλίποντο.

498. Εὐρεῖ πόντῳ) γρ. εὐρεῖ κόσμῳ, *Tzetzes* Chiliad. VII. §. 110.

502. Ἔκβαλε) γρ. ἔβαλε, vid. Not. in *Textum*; & ἔκφαβε.

Τόνδ'

Τόνδ' ἐφόρεσ χθὼν πόντον ἀπείρονα κυμαίνοντα.
Ὣς ὁ μὲν ἔνθ' ὄλετ', ἐπεὶ πίεν ἁλμυρὸν ὕδωρ·
Σὸς δέ πεν ἔκφυγε κῆρας ἀδελφεὸς, ἠδ' ὑπάλυξεν,
Ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι· σάωσε δὲ πότνια Ἥρη.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλε Μαλειάων ὄρος αἰπὺ
Ἵξεσθαι, τότε δή μιν ἀναρπάξασα θύελλα
Πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φέρεν, μεγάλα στενάχοντα,
Ἄγρῃ ἐπ' ἐσχατιῇ, ὅθι δώματα ναῖε Θυέστης
Τοπρίν, ἀτὰρ τότ' ἔναιε Θυεστιάδης Αἴγισθος.
Ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ κεῖθεν ἐφαίνετο νόστος ἀπήμων,
Ἄψ ἦ θεοὶ οὖρον στρέψαν, καὶ οἴκαδ' ἵκοντο,
Ἦ τοι ὁ μὲν χαίρων ἐπεβήσετο πατρίδος αἴης,
Καὶ κύνει ἀσπόμενος ἣν πατρίδα· πολλὰ δ' ἀπ' αὐτῆς
Δάκρυα θερμὰ χέοντ', ἐπεὶ ἀσπασίως ἴδε γαῖαν.
Τόνδ' ἄρ' ἀπὸ σκοπιῆς εἶδε σκοπὸς, ὅν ῥα καθεῖσεν
Αἴγισθος δολόμητις ἄγων· ἑκατὸν δ' ἔχετο μισθὸν,
Χρυσῷ δοιὰ τάλαντα· φύλασσε δ' ὅγ' εἰς ἐνιαυτὸν,
Μή ἑ λάθοι παριὼν, μνήσαιτο δ' ἀγείροντος ἀλκῆς.
Βῆ δ' ἴμεν ἀγγελέων ταχὺς δώματα ποιμένι λαῶν·
Αὐτίκα δ' Αἴγισθος δολίῃ ἐφράσσατο τέχνῃ·
Κεινάμενος καθ' δῆμον ἐείκοσι φῶτας ἀρίστους,
Εἶσε λόχον δ', ἑτέρωθι δ' ἀνώγει δαῖτα πένεσθαι.
Αὐτὰρ ὁ βῆ καλέων Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
Ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν, ἀεικέα μερμηρίζων.
Τόνδ' ὃ γε εἰδότ' ὄλεθρον ἀνήγαγε καὶ κατέπεφνε
Δειπνίσας, ὥστις τε κατέκτανε βοῦν ἐπὶ φάτνῃ.
Οὐδέ τις Ἀτρεΐδεω ἑτάρων λίπετ', οἵ οἱ ἕποντο,

" Hunc enim detrusit in mare ingens, undosum,
" Sic ille quidem ibi periit, postquam bibit salsam aquam:
" Tuus verò utcunque effugit mortem frater, atque elapsus est
" In navibus cavis, i. e. *in Classe*: servavit enim veneranda Juno.
" Sed quando nunc statim videbatur Malearum montem arduum
" Pervenire, tum certè ipsum abreptum procella
" Pontum per piscosum tulit valdè ingemiscentem,
" Agri ad extremam oram, ubi ædes habitabat Thyestes
" Priùs, cæterùm tunc habitabat Thyestiades Ægisthus.
" Sed cùm jam & illinc apparebat reditus illæsus,
" Retroque dii ventum verterunt; & domum venerunt,
" Certè ille quidem gaudens conscendit in patriam terram,
" Et osculabatur attingens suam patriam: multæque ab ipso
" Lacrymæ uberes effundebantur, quoniam lubenter vidit terram.
" Hunc sanè à speculâ conspexit speculator, quem constituit
" Ægisthus dolosus, ducens: promisit etenim mercedem,
" Auri duo talenta; observabat verò hic toto anno,
" Nè ipsum lateret accedens, memorque foret strenui roboris.
" Festinabat itaque ire annunciaturus ad ædes pastoris populorum:
" Statimque Ægisthus dolosam excogitavit fraudem:
" Delectis ex plebe viginti viris fortissimis,
" Constituit in insidiis, & ab alterâ parte jussit convivium apparari.
" Cæterùm ipse ivit invitans Agamemnonem, pastorem populorum,
" Equis & curribus, indecentia deliberans.
" Hunc imprudentem ad mortem deduxit & trucidavit,
" Convivio excipiens, veluti si quis interfecit bovem ad præsepe:
" Neque quisquam Atridæ sociorum relictus, qui eum sequebantur,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

510. Ἐφόρεσ.] Ἔφερεν. Ἀπείρονα.] Τὸν μέγαν, καὶ πίσσαν μὴ ἔχοντα.
512. Ὑπάλυξεν.] Ἐξέφυγεν.
514. Μαλειάων.] Ἀκρωτήριον τῆς Λακωνικῆς.
515. Ἵξεσθ.] Ἀφίξεσθαι, παραλήψεσθαι. Θύελλα.] Ἀνέμων συστροφή.
517. Ναῖε.] Ὠίκει.
518. Θυεστιάδης.] Θυέστου παῖς, Αἴγισθος.
522. Κύνει.] Προσκυνεῖ.
525. Ὑπὸ δ' ἔχετο.] Ὑπέσχετο ΔΥ. Τιμῆσις.
527. Μνήσαιτο.] Μνησθείη.
529. Τέχνῃ.] Μηχανῇ.
530. Κεινάμενος.] Ἐπιλεξάμενος.
531. Ἑτέρωθι.] Ἀλλαχοῦ Πίνεσθαι.] Ἑστιᾶσθαι, προπίνειν.
535. Δειπνίσας.] Εὐωχήσας. Κατέκτανεν.] Ἀνεῖλεν, ἐφόνευσεν.

Ν Ο Τ Æ.

511. Ὡς ὁ μὲν ἔνθ' ὄλετ') Animam putabant Veteres extingui per Aquam suffocatis; quare omnes horrebant id genus Mortis.

520. Ἄψ ἦ θεοὶ) Vocula ἦ excidérat Edit. *Elzev.* & v. 563. ἀλλ' σ', pro ἀλλά σ' &c.

531. Λόχον δὲ) Εἰς λόχον, ut ξ'. v. 217. Ὅπότε κείνομι λόχονδε Ἄνδρων ἀείσῃς. Olim λόχον, non æquè bene.

Οὐδέ πῃς Αἰγίσθῳ· ἀλλ' ἔκταθεν ὀλ μεγάροισιν.
Ὣς ἔφαν· αὐτὰρ ἔμοιγε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ.
Κλαῖον δ' ὀλ φαμάθοισι καθήμενος· οὐδέ νύ μοι κῆρ
Ἤθελ' ἔτι ζώειν ἠδ' ὁρᾶν φάος ἠελίοιο.
Αὐτὰρ ἐπεὶ κλαίων τε κυλινδόμενός τ' ἐκορέσθην,
Δὴ τότε μὲ προσέειπε γέρων ἅλιος νημερτὴς,
Μηκέτι, Ἀτρέος υἱὲ, πολὺν χρόνον ἀσκελὲς ὧδε
Κλαῖ', ἐπεὶ οὐκ ἄνυσίν τινα δήομεν· ἀλλὰ τάχιστα
Πεῖρα, ὅπως κὲν δὴ σοὶ πατρίδα γαῖαν ἵκηαι.
Ἦ γάρ μιν ζωόν γε κιχήσεαι, ἦ κεν Ὀρέστης
Κτεῖνεν ὑποφθάμενος· σὺ δέ κεν τάφου ἀνιβολήσαις.
Ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐμοὶ κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ
Αὖτις ἐνὶ στήθεσσι, καὶ ἀχνυμένῳ περ, ἰάνθη·
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Τύτθε μοὶ δὴ οἶδα· σὺ δὲ τέτον ἄνδρ' ὀνόμαζε,
Ὅστις ἔπι ζωὸς κατερύκεται εὐρέϊ πόντῳ,
Ἦε θανών· ἐθέλω δὲ καὶ ἀχνύμενός περ ἀκοῦσαι.
Ὣς ἐφάμην· ὁ δέ μ' αὖτις ἀμειβόμενος προσέειπεν,
Υἱὸς Λαέρτεω, Ἰθάκῃ ἔνι οἰκία ναίων·
Τόνδ' ἴδον ἐν νήσῳ θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντα,
Νύμφης ἐν μεγάροισι Καλυψοῦς, ἥ μιν ἀνάγκῃ
Ἴσχει· ὁ δ' οὐ δύναται ἣν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι·
Οὐ γάρ οἱ πάρα νῆες ἐπήρετμοι, καὶ ἑταῖροι,
Οἵ κέν μιν πέμποιεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
Σοὶ δ' οὐ θέσφατόν ἐστι, διοτρεφὲς ὦ Μενέλαε,

" Neque quiſquam Ægiſthi; ſed contrucidati ſunt in regiâ.
" Sic ait, cæterùm mihi confractus eſt charus animus:
" Flebam igitur in arenis deſidens; neque mihi cor
" Volebat ampliùs vivere, & videre lumen ſolis.
" Porrò poſtquam flendo *neque ipſum* volutando ſaturatus ſum,
" Tum me alloquutus eſt ſenex marinus veridicus,
" Nè ampliùs, Atrei fili, longo tempore indefinenter ſic
" Fleas, quoniam non remedium aliquod inveniemus: ſed citiſſimè
" Tenta, quo pacto jam tuam ad patriam terram pervenias.
" Aut enim ipſum vivum deprehendes, aut Oreſtes
" Interfecit præveniens: tu verò cœnæ ſepulchrali intereris.
" Sic ait: cæterùm mihi cor & animus generoſus
" Rurſus intra pectus etiam quantumvis triſti, gaviſum reſonuit:
" Et ipſum alloquutus verba alata dixi,
" Iſtos quidem novi: tu verò tertium virum nomina,
" Qui adhuc vivus detinetur in lato mari,
" Aut mortuus: volo autem quantumvis mœſtus audire.
" Sic dicebam: ille me rurſus excipiens alloquutus eſt,
" Filius Laërtæ, in Ithacâ domos habitans, *eſt Teretius*:
" Hunc vidi in inſula lacrymas uberes fundentem,
" Nymphæ in ædibus Calypſûs, quæ ipſum neceſſitate quâdam
" Detinet; nec ille poteſt ſuam patriam terram adire:
" Non enim ei adſunt naves remigio inſtructæ, & ſocii,
" Qui utique ipſum reducere poſſent per lata dorſa maris.
" Tibi autem non à fato decretum eſt, nobilis ô Menelaë,

ΣΧΟΛΙΑ.

540. Ζώειν.] Ζῆν.
541. Κυλινδόμ.Θ.] Κυλιόμεν Θ.
543. Ἀσκελὲς.] Ἀδιαλείπτως.
544. Ἄνυσιν.] Πρᾶξιν. Δήομεν.] Εὑρήσομεν.
545. Πεῖρα.] Πειρῶ, ἀσκόλαζε.
546. Κιχήσαι.] Καταλάβοις.
547. Κτείνει.] Ἔκτεινεν, ἀντὶ τοῦ. Ὑποφθάμεν Θ.] Προλαβών. Τάφου.] Τῆς ἐκδιδείσης. Ἀνιβολήσαις.] Μεταίχοις.
549. Ἰάνθη.] Διεχύθη, ἥδη.
558. Ἴσχει.] Κατέχει, κωλύει.
559. Ἐπήρετμοι.] Ἐπίκωποι.
560. Πέμποιεν.] Διακομίζοιεν.
561. Θέσφατόν.] Τὸ ἐκ θεοῦ πεφημισμένον, εἱμαρτόν.

NOTÆ IN SCHOLIA.

547. Μεθίχοις) Ità MS. pro μεταίχμης.

560. Πέμποιεν) Διακομίζοιεν. Ita ſcribo, *Senſu* poſtulante, licet omnes Impreſſi pariter & MSS. vel δεκιμάζοιεν, vel δεκιμάζοιμεν, habeant. Κομίζειν enim & πέμπειν gemina ſunt, & facilis mutatio &c.

561. Πεφημισμένον) Ex duob. MSS. Πεφασμένον itaque, ut Poëticum, rejicio.

VARIÆ LECTIONES.

552. Εὐρεῖ πόντῳ) κ. εὐρεῖι κόσμῳ, ut ſuprà, v. 498.

Ἄργεϊ σὲ ἱπποβότῳ θανέειν καὶ πότμον ἐπισπεῖν·
Ἀλλά σ' ἐς Ἠλύσιον πεδίον καὶ πείρατα γαίης
Ἀθάνατοι πέμψουσιν, ὅθι ξανθὸς Ῥαδάμανθυς,
Τῇ περ ῥηϊστη βιοτὴ πέλει ἀνθρώποισιν·
Οὐ νιφετὸς, οὔτ' ἄρ χειμὼν πολὺς, οὔτε ποθ' ὄμβρος,
Ἀλλ' αἰεὶ Ζεφύροιο λιγυπνείοντας ἀήτας
Ὠκεανὸς ἀνίησιν, ἀναψύχειν ἀνθρώπους·
Οὕνεκ' ἔχεις Ἑλένην, καὶ σφιν γαμβρὸς Διός ἐσσι.
Ὣς εἰπὼν, ὑπὸ πόντον ἐδύσατο κυμαίνοντα.
Αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆας ἅμ' ἀγλαοῖσι ἑταίροισιν
Ἤια· πολλὰ δέ μοι κραδίη πόρφυρε κιόντι.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλθομεν ἠδὲ θάλασσαν,
Δόρπον θ' ὁπλισάμεσθ', ἐπί τ' ἤλυθεν ἀμβροσίη νύξ,
Δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
Ἠμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Νῆας μὲν πάμπρωτον ἐρύσσαμεν εἰς ἅλα δῖαν,
Ἐν δ' ἱστοὺς πιθέμεσθα καὶ ἱστία νηυσὶν εἴσης·
Ἐν δὲ καὶ αὐτοὶ βάντες ἐπὶ κληῖσι κάθιζον,
Ἑξῆς δ' ἐζόμενοι πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς.
Ἂψ δ' εἰς Αἰγύπτοιο, διϊπετέος ποταμοῖο,
Στῆσα νέας, καὶ ἔρεξα τελήεσσας ἑκατόμβας.
Αὐτὰρ ἐπεὶ κατέπαυσα θεῶν χόλον αἰὲν ἐόντων,
Χεῦ' Ἀγαμέμνονι τύμβον, ἵν' ἄσβεστον κλέος εἴη.

" In Argo equos-pascente mortem & fatum oppetere;
" Sed te ad Elysium campum, & fines terræ
" Immortales mittent; ubi flavus Rhadamanthus *est*,
" Ubi utique facillima-vivendi ratio est hominibus;
" Non nix, neque hyems longa, neque unquam imber,
" Sed semper Zephyri suavitèr-spirantes auras
" Oceanus emittit, ad refrigerandum homines:
" Quòd habes Helenam, & ipsis Jovis gener es.
" Sic loquutus subiit in pontum fluctuosum:
" Cæterùm ego ad naves simul cum divinis sociis
" Ibam; plurima autem mihi cor fluctuabat incedenti.
" Cæterùm postquam ad navem venimus atque mare,
" Cœnamque apparavimus, supervenitque solitaria nox,
" Tum dormivimus in littore maris.
" Quando autem mane-genita apparuit roseis-digitis aurora,
" Naves quidem ante omnia deduximus in mare divinum;
" Malos autem imposuimus & vela navibus æquatis:
" Ipsi etiam ingressi super transtra sederunt;
" Ordine autem considentes spumosum mare verberabant remis.
" Rursusque ad aquas Ægypti, à-Jove-cadentis fluminis,
" Constitui naves, & perfeci legitimas Hecatombas.
" Cæterùm postquam sedavi deorum iram immortalium,
" Extruxi Agamemnoni tumulum; ut immensa gloria esset.

ΣΧΟΛΙΑ.

563. Ἠλύσιον πεδίον.] Τὸ τὴν ἠρῴων εὐδαιμονημένων κεκλημένον ἀπὸ Ἠλυσίου τοῦ Ἐλευθῆρος, ἐσπουδασμένου χθονίων· ἢ παρὰ τὸ ἅλυσιν οὐ αὐτοῦ μένειν τὸ σώματος· ὁ δὲ τόπος, οὐ πᾶσι κεκλημένοις μακάρων νήσοις.

565. Ῥηΐη.] Ἀρετὴ, εὐφορία. Βιοτή.] Ζωὴ, βίος.

566. Νιφετός.] Χιών.

567. Λιγυπνείοντας.] Ἡδέως ἔχοντας πνοήν.

568. Ἀνίησιν.] Ἀναπέμπει, ἀναπέμπει. Ἀναψύχειν.] Ἀνακτᾶσθαι.

570. Κυμαίνοντα.] Κυματόμενον.

572. Πόρφυρε.] Διεσείετο. Κιόντι.] Ἀπίοντι, περιόντι.

577. Ἐρύσσαμεν.] Ἐλκύσαμεν, κατηγάγομεν.

580. Πολιήν.] Λευκὴν διὰ τὸ ἀφρῶδες.

584. Χεῦα.] Ἔχωσα. Ἄσβεστον.] Ἀκατάπαυστον.

NOTÆ.

563. Ἀλλά σ' ἐς Ἠλύσιον πεδίον) Huc refer *Plutarch. Sertorio* & Consolat. ad *Apollon.* ex *Pindaro*, item *Photium*, Biblioth. ex Vitâ *Sertorii*, fol. 1199. *Origen.* contra *Celsum*, l. 7. p. 350. *Servium* in *Virgilii* illud — *amœna Piorum Concilia, Elysiumque colo.* Vid. Not. ad v. 520.

NOTÆ IN SCHOLIA.

563. Ἐλευθῆρος) MSS. Ἐλευθέρου, sed quum *Pausanias* meminerit Ἐλευθῆρος *Apollinis* filii, nihil muto.

VARIÆ LECTIONES.

567. Λιγυπνείοντας) γρ. λιγὺ πνείοντας, *Eustath.* fol. 1509. lin. 49.

568. Ἀνίησιν ἀναψύχειν ἀνθρώπους) γρ. ἀνίησι πνοὴν ἀνθρώποις, *Pindar.* Schol.

577. Ἐρύσσαμεν) γρ. ἐρύσσομεν, vid. Not. in *Text.* ad ι'. v. 73. & λ'. v. 2.

Ταῦτα τελευτήσας νέομαι· ἔδοσαν δέ μοι ἔρον
Ἀθάνατοι, τοί μ' ὦκα φίλην ἐς πατρίδ' ἔπεμψαν.
Ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπίμεινον ἐνὶ μεγάροισιν ἐμοῖσιν,
Ὄφρα κεν ἑνδεκάτη τε δυωδεκάτη τε γένηται·
Καὶ τότε σ' εὖ πέμψω, δόσω δέ τοι ἀγλαὰ δῶρα,
Τρεῖς ἵππους ἠδὲ δίφρον ἐύξοον· αὐτὰρ ἔπειτα
Δώσω καλὸν ἄλεισον, ἵνα σπείσῃσθα θεοῖσιν
Ἀθανάτοις, ἐμέθεν μεμνημένος ἤματα πάντα.
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Ἀτρεΐδη, μὴ δή με πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἔρυκε.
Καὶ γάρ κ' εἰς ἐνιαυτὸν ἐγὼ σοὶ γ' ἀνεχοίμην
Ἥμενος, ἠδέ κέ μ' οἶκος ἔλοι πατρός, ἠδὲ τοκήων.
Αἰνῶς γὰρ μύθοισιν ἔπεσί τε σοῖσιν ἀκούων
Τέρπομαι· ἀλλ' ἤδη μοι ἀπιάζουσιν ἑταῖροι
Ἐν Πύλῳ ἠγαθέῃ· σὺ δέ με χρόνον ἐνθάδ' ἐρύκεις.
Δῶρον δ', ὅ, τι κέ μοι δοίης, κειμήλιον ἔστω·
Ἵππους δ' εἰς Ἰθάκην οὐκ ἄξομαι, ἀλλά σοι αὐτῷ
Ἐνθάδε λείψω ἄγαλμα· σὺ γὰρ πεδίοιο ἀνάσσεις
Εὐρέος, ᾧ ἔνι μὺν λωτὸς πολύς, ἐν δὲ κύπειρον,
Πυροί τε, ζειαί τε, ἰδ' εὐρυφυὲς κρῖ λευκόν.
Ἐν δ' Ἰθάκῃ οὔτ' ἂρ δρόμοι εὐρέες, οὔτε τι λειμών·
Αἰγίβοτος· μᾶλλον ἐπήρατος ἱππόβοτος.
Οὐ γάρ τις νήσων ἱππήλατος, οὐδ' εὐλείμων,

" Hæc ut perfeci, redii; dederunt
etenim mihi ventum ſecundum
" Dii, qui me celeriter charam ad pa-
triam miſerunt.
" Verùm age nunc mane in ædibus
meis,
" Donec undecimáque duodecimáque
oriatur *dies*;
" Et tunc te bene dimittam; daboque
tibi ſplendida dona,
" Tres equos & currum benè politum;
cæterùm præterea
" Dabo pulchrum poculum, ut libes
diis
" Immortalibus, mei memor diebus
omnibus.
Hunc rurſus Telemachus prudens
contra alloquutus eſt,
" Atride, nè ſanè me multo tempore
hic detine.
" Etenim ad annum ego apud te utique
perdurarem
" Sedens, neque me domûs caperet de-
ſiderium, neque parentum:
" Vehementer enim verbis ſermoni-
buſque tuis audiens
" Oblector: ſed jam mihi pertæſi-ſunt
ſocii
" In Pylo divinâ: tu autem me *longum*
tempus hic detines.
" Donum autem quodcunque mihi dare cupe-
res, *tale* ſit, ut ferri & recondi poſſit:
" Equos enim in Ithacam non ducam,
ſed tibi ipſi
" Hic relinquam in delitiis: nam tu
campo imperas
" Lato, in quo quidem lotus frequens,
in quo cyperus,
" Triticum, ſpeltæ, atque latè germi-
nans hordeum album.
" In Ithacâ autem neque ſanè curricula
lata, neque ullum pratum:
" Capris-paſcendis apta *eſt Ithaca*; &
mihi optabilior equorum-paſcuo.
" Nulla enim inſularum ſpacioſa neque
pratis accommodata,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

585. Τελευτήσας.] Τελειώσας, πληρώσας. Νέομαι.] Ἐπορεύομαι.
594. Ἔρυκε.] Κατέχει.
595. Ἀνεχοίμην.] Ὑποφέροιμι, σίγοιμι.
596. Ἥμενος.] Ἀπρᾶκτως καθεζόμενος.
598. Ἀνιάζουσι.] Λυπεῖ. ἀνιῶσι.
599. Ἐρύκεις.] Κατέχεις.
602. Λείψω.] Καταλείψω. ἐάσω.
603. Λωτός.] Εἶδος πόας, καὶ δένδρου. Κύπειρον.] Εἶδος πόας, τὸ κύπειρον.
604. Ζειαί.] Ὄλυραι. Εὐρυφυές.] Τὸ ἐπὶ πλάτος καὶ ἁπαλὸν φυόμενον. Κρῖ.] Κριθή.
606. Αἰγίβοτος.] Τραχεῖα. ὅτι βόσιν καὶ νομὰς αἰγῶν ἐπιτηδεία. Καὶ μᾶλλον ἐπήρατος ἱππόβοτος.] Ἀπὸ ἄλλης ἀρχῆς τοῦτο· ἵν' ᾖ, καί τοι αἰγίβοτος ἔσται, ἢ ἱπποτρόφος ἐμοὶ μᾶλλον ἐπήρατος· ἐπήρατος γὰρ ἐπίρατος.
607. Ἱππήλατος.] Εἰς ἔλασιν ἵππων ἐπιτηδεία. Εὐλείμων.] Καλὰς λειμῶνας ἔχουσα.

N O T Æ.

607. Οὐ γάρ τις νήσων ἱππήλατος) Hoc de minoribus Inſulis intelligendum, quales Inſulæ Maris *Ægæi* & *Ionii*; minimè etenim verum de *Siciliâ*, *Cretâ*, *Sardiniâ*, aut *Britanniâ* noſtrâ, quæ paſcendis, generandis, & exercendis equis optimè inſerviunt.

NOTÆ IN SCHOLIA.

606. Αἰγίβοτος) In ipſo *Schölii* fine, ἐπίρατος, cum MS. lego, pro ἐπίρατος.

Variæ Lectiones.

603. Ἔνι) *Rec.* ἐν, *H. Steph.*
604. Ζειαί τε, ἰδ') *Rec.* ζειαί τ', ἰδ', eodem recidit.
605. Ἐν δ' Ἰθάκῃ οὔτ' ἂρ) *Rec.* ἐν δ' Ἰθάκῃ ἔ γ', *Turneb. Volcob.* & *Bongarſius*; nec bene.

Αἵ θ' ἁλὶ κεκλίαται· Ἰθάκη τ' ἐδέ τε καὶ πέλει πασέων.
Ὣς φάτο· μείδησεν δὲ βίλω ἀγαθὸς Μενέλαος,
Χειρί τέ μιν καπέρξεν, ἔπος τ' ἔφαθ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν,
Αἵματος εἰς ἀγαθοῖο, φίλον τέκος, οἷ' ἀγορεύεις.
Τοιγὰρ ἐγώ τοι ταῦτα μεταστήσω· δύναμαι γάρ.
Δώρων δ', ὅσ' ἐμῷ οἴκῳ κειμήλια κεῖται,
Δώσω, ὃ κάλλιστον καὶ τιμηέστατόν ἐστιν.
Δώσω τοι κρητῆρα τετυγμένον· ἀργύρεος δὲ
Ἔστιν ἅπας, χρυσῷ δ' ἐπὶ χείλεα κεκράανται·
Ἔργον δ' Ἡφαίστοιο· πόρεν δέ ἑ Φαίδιμος ἥρως
Σιδονίων βασιλεύς, ὅθ' ἑὸς δόμος ἀμφεκάλυψε
Κεῖσέ με νοστήσαντα· τεῖν δ' ἐθέλω τόδ' ὀπάσαι.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
Δαιτυμόνες δ' ἐς δώμαθ' ἵκανον θείου βασιλῆος·
Οἱ δ' ἦγον μὲν μῆλα, φέρον δ' εὐήρατα οἶνον·
Σῖτον δέ σφ' ἄλοχοι καλλικρήδεμνοι ἔνεικαν.
Ὣς οἱ μὲν τότε δεῖπνον ἐνὶ μεγάροισι πένοντο.
Μνηστῆρες δὲ πάροιθεν Ὀδυσσῆος μεγάροιο

" Quæ mari clauduntur: Ithaca etiam
supra omnes.
Sic ait: risit verò bello fortis Mene-
laus,
Manuque ipsum prehendit, verbúm-
que dixit atque nominavit,
" Sanguinis es boni, chare fili, qualia
loqueris.
" Atqui ego tibi hæc *Dona* commuta-
bo; possum enim.
" *Donorum* autem, quicunque in meâ
domo thesauri jacent,
" Dabo, quod pulcherrimum & pre-
ciosissimum est:
" Dabo tibi craterem elaboratum: ar-
genteus utique
" Est totus, auro autem labra perfecta
sunt:
" Opus verò est Vulcani; donavit autem
illud Phædimus Heros
" Sidoniorum rex, quando ejus domus
susceptit
" Illuc me profectum: tibi autem volo
id præbere.
Sic hi quidem hujuscemodi inter se
loquebantur:
Convivatores verò in domum ierant
regis divini:
Et hi quidem adducebant oves, af-
ferebantque animosum vinum:
Panem verò ipsis uxores pulchris-
vittis intulerunt.
Sic illi quidem circa cœnam in domo
Menelai laborabant.
Proci interea ante Ulyssis domum

Σ Χ Ο Λ Ι Α:

608. Ἀλὶ κεκλίαται.] Περιέχονται τῇ θαλάσσῃ. Περὶ πασέων.] Ὑπὲρ πάσας.
611. Αἵματος.] Γένους. Οἷα.] Ὁποῖα.
612. Μεταστήσω.] Μεταβαλῶ, μεταλλάξω.
616. Κεκράανται.] Τετελείωνται, πεπλήρωνται.
617. Φαίδιμος.] Ὄνομα κύριον.
618. Ἑός.] Ὁ ἰδίως. Ἀμφεκάλυψε.] Περιεκάλυψεν· ἀντὶ τοῦ ἐπεδέξατο.
619. Τεῖν.] Σοί. Ὀπάσαι.] Παρασχεῖν.
621. Δαιτυμόνες.] Οἱ ἑστιατορεῖς.
622. Εὐήρατα οἶνον.] Τὸν ἀνδρείαν παρέχοντα τὸ καρδιοπότιμον.
623. Καλλικρήδεμνοι.] Καλαὶ περιβόλαια ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἐχούσαι.

N O T Æ.

612. Μεταστήσω) De hâc voce, vid. ad *Iliad.* ϛ'. v. 745.

617. Πόρεν δέ ἑ Φαίδιμος ἥρως Σιδονίων βασιλεύς) Τὸ ἑξῆς, Σιδονίων βασιλεὺς, Φαίδιμος ἥρως, σκεῦός μοι δωρήσατο. Τότε ὄνομα Σεθλὼν, ἢ Σοβαλὼν (an Σολομὼν) ἢ Σύρων· ὡς Εὐπόλεμος· ὡς τὰ Ἀχαϊκὰ Φαῦστος, Ἴαμος, Εἴραμος, ἢ Χείραμος. Et *Clemens Alexandrin.* Stromat. l. 1. Εἴραμος τῷ ἑαυτοῦ θυγατέρα Σολομῶνι δίδωσι, καθ' ἃς χρόνους, μὴ τὴν Τερίας ἄλωσιν, Μενελάῳ εἰς Φοινίκην ἀφιξις· ὥς φησι Μιτανδρος, ὁ Λαΐτος ὁ τῶν Φοινικικῶν. Vid. *Tatian.* Edit. *W. Worthii*, Oxon. pag. 128. §. 58. Τὸ δὲ Φαίδιμος ἥρως, ἄδηλον καὶ τὰς Παλαιάς, εἴπερ κύριόν ἐστιν ὄνομα. Τινὲς δὲ Σωβαλὸν αὐτὸν, οἱ δὲ Σιθλὸν ἱστόρησαν, inquit *Eustathius*, fol. 189. lin. 44. in hunc locum. De *Syntaxi*, vid. ad ϛ'. v. 117.

621. Δαιτυμόνες δ' ἐς δώματ') Poeta adhuc de *Menelao* & illius rebus loquitur, non de Procis; ut *Eustathius* deceptus putat, fol. 1512. lin. 3. ubi Δαιτυμόνες exponit, per τοὺς τῷ δαῖτα ἑτοιμάζοντας, per θείου βασιλῆος, *Ulyssem* notat, per ἄλοχοι, Famulas *Ulyssis*, quæ potiùs exponuntur *Menelai* filiorum & amicorum Uxores; nondum enim Poeta ad *Procos* venit, nisi ad v. 625. Μνηστῆρες δὲ πάροιθεν &c. Quare *Eustathio*, diligentissimo alioquin Interpreti, condonandus hic lapsus, notandus tamen; ne plures illius auctoritate decipiantur, præter Doctorem *Stephanum*, ad *Ogilbei Homer.*

Variæ Lectiones.

617. Φαίδιμος) γρ. Χείραμος. Vid. ad ϛ'. v. 117. & quæ hìc, in Notis ad *Textum.*

623. Ἔνεικαν) γρ. ἔπεμπον, *H. Steph.*

Δίαχοι-

Δίσκοισιν τέρποντο καὶ αἰγανέῃσιν ἱέντες,
Ἐν τυκτῷ δαπέδῳ, ὅθι πὲρ πάρος ὕβριν ἔχεσκον.
Ἀντίνοος δὲ καθῆστο καὶ Εὐρύμαχος θεοειδὴς,
Ἀρχοὶ μνηστήρων, ἀρετῇ δ' ἔσαν ἔξοχ' ἄριστοι·
Τοῖσδ' υἱὸς Φρονίοιο Νοήμων ἐγγύθεν ἐλθὼν,
Ἀντίνοον μύθοισιν ἀνειρόμην προσέειπεν,
Ἀντίνοε, ἦ ῥά π ἴδμεν ἐνὶ φρεσὶν, ἠὲ καὶ οὐκί,
Ὁππότε Τηλέμαχος νεῖτ' ἐκ Πύλου ἠμαθόεντος;
Νῆά μοι οἴχετ' ἄγων· ἐμὲ δὲ χρεὼ γίνετ' αὐτῆς,
Ἠλιδ' ἐς εὐρύχορον ἵνα μοι ἵπποι
Δώδεκα θήλειαι, ὑπὸ δ' ἡμίονοι ταλαεργοὶ
Ἀδμῆτες· τῷ κέν πιν ἐλαυνάμενος δαμασαίμην.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἀνὰ θυμὸν ἐθάμβεον· ἦ γὰρ ἔφασθο
Ἐς Πύλον οἰχεσθαι Νηλήϊον, ἀλλά που αὐτοῦ
Ἀγροῦ, ἢ μήλοισι παρέμμεναι, ἠὲ συβώτῃ.
Τόνδ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη Εὐπείθεος υἱὸς,
Νημερτές μοι ἔνισπε, πότ' ὤχετο, καὶ τίνες αὐτῷ
Κοῦροι ἕποντ' Ἰθάκης ἐξαίρετοι; ἦ ἑοὶ αὐτῷ
Θῆτές τε δμῶές τε; δύναιτό γε καὶ τὸ τελέσσαι;
Καί μοι τῷτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' εὖ εἰδῶ,
Ἦ σε βίῃ ἀέκοντος ἀπήυρατο νῆα μέλαιναν,

Discis delectabantur & amentis jaculantes
In ornato pavimento, ubi antèa insolentiam exercebant.
Antinous verò confederat & Eurymachus deo-formâ-similis,
Duces procorum; virtute enim erant longe optimi:
His filius Phronii Noëmon propè accedens,
Antinoum verbis interrogans alloquebatur,
" Antinoe, Nunquid scimus in mente nostrâ, an non,
" Quandò Telemachus redit ex Pylo arenosâ?
" Navem mihi abiit abducens: mihi verò opus est illius,
" Ut Elidem in spaciosam trajiciam, ubi mihi equæ
" Duodecim fœminæ, subtùs autem muli patientes-operis
" Indomiti: ex quibus aliquem adigens subjugarem.
Sic ait: hi vero in animo obstupescebant; non enim putabant
Pylum abiisse Neleiam, sed alicubi illic
In agris, aut ovibus adesse, aut cum subulco.
Hunc statim Antinous alloquutus est Eupithei filius,
" Verè mihi dic, quando abiit, & quinam illum
" Juvenes sequuntur ex Ithacâ electi? an proprii ipsius
" Mercenariique mancipiaque? potuitne hoc etiam perficere?
" Et mihi hoc dic verè, ut benè sciam,
" An te per vim invitum privavit navi nigrâ,

ΣΧΟΛΙΑ.

627. Τυκτῷ δαπέδῳ.] Καπακόυστρῳ καὶ λελειωμμένῳ ἐδάφει.

633. Ὁππότε.] Ποτέ. Νεῖται.] Ἐπανήξει, ἐλεύσεται, πορεύσεται.

635. Διαβήσεσθαι.] Διελθεῖν, διαπλεῦσαι.

636. Ταλαεργοί.] Ὑπομενητικοί.

637. Ἀδμῆτες.] Ἀδάμαστοι.

638. Ἐλαύνεσθαι.] Ἐξεπλήττοντο.

644. Θῆτες.] Οἱ ἐπὶ μισθῷ δουλεύοντες. Δμῶες.] Οἱ δοῦλοι, παρὰ τὸ δεδμῆσθαι, ὑποτετάχθαι.

NOTÆ.

634. Χρεὼ γίνετ' αὐτῆς) Ità Restituo ex *Florentinâ*, *Lovaniana* &c. *H. Stephanus* malè, χρεὼ γίνετ' αὐτῆς, quandoquidem prior in γίνομαι & γινώσκω *Naturâ* producatur; quare tunc oportebat legere χρεὼ γίνετ' αὐτῆς. Verùm Vetustiores libri prævalcant.

643. Ἦ ἑοὶ αὐτῷ θῆτες) Τὸ ἑοὶ ἀντὶ τοῦ θῆτες φέρεται, ἀλλ' ὁ ἀντὶ αὐτοῦ· λέγοιτο δὲ καὶ τότε, ἓο αὐτοῦ.

645. Ἦ σε βίῃ ἀέκοντος ἀπήυρατο) *Malignè* videtur *Antinous* hic *Noemona* ad Mendacium & falsum testimonium dandum provocare, contra *Telemachum*, modestum & probum Juvenem, quem sibi similem fingit, improborum hominum more. Verum *Noemon* apertè & sincere loquitur, de Regis sui filio, & tacitè ipsos Procos iniquitatis in eum arguit. De *Noemone*, notat *Eustathius*; de *Antinoo*, non item.

NOTÆ IN SCHOLIA.

627. Λελειωμμένῳ.) MS. *Aloysii* ità legit, pro veteri λελειομένῳ corrupto.

636. Ταλαεργοί.] Ὑπομενητικοί. Ità *Alli* Editio, 1528. ita *Aloysii* MS. Rejicio itaque ὑπομονητικοὶ & hic, & v. 447. fit enim à μιμέομαι. Vid. ad γ'. v. 84.

VARIÆ LECTIONES.

634. Χρεὼ γίνετ' αὐτῆς) χρ. χρεὼ γίνετ' αὐτῆς &c. Vid. Not. in *Textum*.

643. Ἑοὶ αὐτῷ) χρ. ἓο αὐτοῦ, vid. Not. in *Textum*.

Ἠὲ

Ἦ ἑκὼν οἱ δῶκας, ἐπεὶ προσπύξαλο μύθῳ;
Τόνδ' υἱὸς Φρονίοιο Νοήμων ἀντίον ηὔδα,
Αὐτὸς ἑκὼν οἱ δῶκα· τί κεν ῥέξειε καὶ ἄλλος,
Ὅππότ' ἀνὴρ τοιοῦτος, ἔχων μελεδήματα θυμῷ,
Αἰτίζῃ; χαλεπόν κεν ἀνήναθαι δόσιν εἶναι.
Κοῦροι δ', οἵ τις δῆμον ἀριστεύουσι μετ' ὐμέας,
Οἵ οἱ ἕπονθ'· ἐν δ' ἀρχὴν ἐγὼ βαίνοντ' ἐνόησα
Μέντορα, ἢ θεὸν, τῷ δ' αὐτῷ πάντα ἐΐσκε.
Ἀλλὰ τὸ θαυμάζω· ἴδον σαθάδε Μέντορα δῖον
Χθιζὸν ὑπ' ἠοῖον· τότε δ' ἔμβη νηὶ Πύλονδε.
Ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη πρὸς δώματα πατρός.
Τοῖσιν δ' ἀμφοτέροισιν ἀγάασθη θυμὸς ἀγαυῶν·
Μνηστῆρες δ' ἄμυδις κάθισαν, καὶ παῦσαν ἀέθλων.
Τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη Εὐπείθεος υἱὸς,
Ἀχρύμβυος· μβύεος δὲ μέγα φρένες ἀμφιμέλαιναι
Πίμπλαντ', ὄσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι ἐίκτην·
Ὦ πόποι, ἦ μέγα ἔργον ὑπερφιάλως ἐτελέσθη,
Τηλεμάχῳ ὁδὸς ἥδε· φάμην δέ οἱ οὐ τελέεσθαι.
Ἓξ τόσσων δ' ἀέκητι νέος παῖς οἴχεται αὔτως
Νῆα ἐρυσσάμενος, κείνας τ' ἀνὰ δῆμον ἀείρας.

" An ſponte ei dediſti, poſtquam converterat te ſermone?
Hunc filius Phronii Noëmon contrà alloquutus eſt,
" Ipſe ſponte ei dedi: quid utique faceret etiam alius,
" Quando vir talis, habens curas in animo,
" Peteret? difficile ſanè negare munus foret.
" Juvenes autem, qui in populo excellunt poſt vos,
" Illi eum ſequuntur; ducem verò ego conſcendentem agnovi
" Mentorem, aut deum; illi verò ipſi omnimodo ſimilis erat.
" Sed hoc admiror, vidi hic Mentorem divinum
" Heri ſub aurorâ; tum tamen conſcenderat navem ad Pylum.
Sic loquutus abiit ad domum patris;
His autem utriſque perculſus eſt animus generoſus:
Proci verò ſimul conſederunt, & quieverunt à certaminibus.
Et illis Antinous interfatus eſt Eupithei filius,
Triſtatus: furore enim multùm præcordia nigra
Implebantur, oculique ei igni ſplendenti ſimiles erant.
" Dii Boni! Certè ingens facinus inſolentèr commiſſum eſt,
" Telemacho profectio iſthæc! Dixerimus ei non perfectum iri.
" Tot nempe invitis juvenculus puer abiit temerè
" Nave deductâ, electiſque per populum optimis.

ΣΧΟΛΙΑ.

647. Προσπύξαλο.] Ἐκολάκευσεν, ἐξελιπάρησεν, ἐφιλοφρονήσαλο.

649. Τί κεν ῥέξειε καὶ ἄλλος.] Τί ἂν ποιήσειε ὁ ἄλλος, αἰτηθεὶς τοιοῦτος; πάντας σωτηδώκειν.

650. Μελεδήμαλα.] Μερίμνας, παρὰ τὸ μέλη ἔχειν, ὅ ἐστιν ἐνθυμεῖσθαι.

651. Αἰτίζῃ.] Αἰτῇ, παρακαλῇ. Ἀνήναλο.] Ἀρνήσασθαι. Δόσιν.] Δωρεάν.

652. Κοῦροι δ', οἵ κατὰ δῆμον.] Ἄνδρες αὐτῷ συμπλέουσι λοχαῖοι Ἰθακήσιοι, οἳ μετ' ὑμᾶς κρατοῦσιν.

653. Βαίνοντα.] Εἰσόντα.

656. Ἦ' ἠοῖον.] Ὑπὸ τὴν ἕω, ὀρθρινόν. Ἔμβη.] Ἐισῆλθεν.

658. Ἀγάασθη.] Ἐθαύμασεν, ἐξεπλάγη.

666. Ἐρυσσάμενος.] Ἑλκύσας, καθαγαγών. Κείνας.] Τὰς κρατίστους ἐκλεξάμενος.

NOTÆ.

652. Ὑμέας) Ità pro ἡμέας, quod hactenùs malè in omnibus obtinuit; ità enim *Brevia Scholia* etiamnum legunt, & Senſus omninò poſtulat: *Noemon* enim non ſe inter Optimos numerat, ſed *Iros*; dicitque, *Juvenes Ithacenſium nobiliſſimi, quique poſt Vos, ô Proci, ſunt præcipui, unà cum Telemacho abiere; μετ' ὑμέας, poſt Vos.* Quare omninò veram *Lectionem* aſſerendam duxi. Nôrunt Docti, quàm facile ὑμεῖς & ἡμεῖς, inter ſe invicem mutentur, in antiquis MSS.

658. Τοῖσιν δ' ἀμφοτέροισιν) Εὐρυμάχῳ δ' Ἀντινόῳ, ἓς μόνους τ' μνηστῆρων προσεφθέγξαθ' Νοήμων, παίζοντων τ' ἄλλων. Vid. ad v. 628.

NOTÆ IN SCHOLIA.

652. Μετ' ὑμᾶς) Licet in *Textu* omnes fere Codices ἡμέας malè legant, in *Scholiis* tamen Omnes ὑμᾶς rectè legunt, ut Duo MSS. etiam Editt. *Aldina, Hervag. Pariſin.* An. 1530. *Elzevirian.* &c.

VARIÆ LECTIONES.

651. Αἰτίζῃ) γρ. αἰτέζῃ, *H. Steph.*

652. Ὑμέας) γρ. ἡμέας, vid. Not. in *Textum.*

656. Ἦ' ἠοῖον) γρ. ὑπηοῖον, ex *Conjecturâ.*

Ἀρξῃ γὰ πρότερός γε κακὸν ἔμμεναι· ἀλλά οἱ αὐτῷ
Ζεὺς ὀλέσειε βίλον, πρὶν ἡμῖν πῆμα φυτεῦσαι.
Ἀλλ' ἄγε μοὶ δότε νῆα θοὴν καὶ εἴκοσ' ἑταίρους,
Ὄφρα μὲν αὐτὸν ἰόντα λοχήσομαι, ἠδὲ φυλάξω,
Ἐν πορθμῷ Ἰθάκης τε Σάμοιό τε παιπαλοέσσης·
Ὡς ἂν ὀπισυγερὰς ναυβλήσεται εἵνεκα πατρός.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον, ἠδ' ἐκέλευον·
Αὐτίκ' ἔπειθ' ἀναβάντες ἔβαν δόμον εἰς Ὀδυσῆος.
Οὐδ' ἄρα Πηνελόπεια πολὺν χρόνον ἦεν ἄπυστος
Μύθων, οὓς μνηστῆρες ἐνὶ φρεσὶ βυσσοδόμευον.
Κῆρυξ γάρ οἱ ἔειπε Μέδων, ὃς ἐπεύθετο βουλὰς,
Αὐλῆς ἐντὸς ἐών· οἱ δ' ἔνδοθι μῆτιν ὕφαινον.
Βῆ δ' ἴμεν ἀγγελέων ἀμφὶ δώματα Πηνελοπείης·
Τόνδε καθ' ὁδὸν βάντα προσηύδα Πηνελόπεια,
Κῆρυξ, ἦ πού σε πρέσσαν μνηστῆρες ἀγαυοί;
Ἦ εἰπέμεναι δμωῇσιν Ὀδυσῆος θείοιο
Ἔργων παύσασθαι, σφίσι δ' αὐτοῖς δαῖτα πένεσθαι;
Μὴ μνηστεύσαντες, μηδ' ἄλλοθ' ὁμιλήσαντες,
Ὑστατα καὶ πύματα νῦν ἐνθάδε δειπνήσειαν,
Οἵ θἁμ' ἀγειρόμενοι, βίοτον καλακείρετε πολλὸν,
Κτῆσιν Τηλεμάχοιο δαΐφρονος· ἐδέ ποι παῖδων

"Incipiet & ulterius malum esse: sed illi ipsi
"Jupiter perdat vim, antequam nobis malum moliatur!
"Verùm agite, mihi date navem celerem & viginti socios,
"Ut eum ipsum redeuntem insidiis excipiam, atque observem,
"In freto Ithacæque Samique asperæ:
"Ut cum suâ pernicie naviget propter patrem.
Sic ait; hi certè omnes laudabant atque jubebant.
Statim deinde, ubi surrexissent, ibant in domum Ulyssis.
Neque sanè Penelope longo tempore fuit insciа
Sermonum, quos proci in mente profundè cogitabant.
Præco enim illi dixit Medon, qui audierat consilia,
Cùm extra aulam esset: illi verò interiùs consilium texebant.
Festinabat igitur ire annunciaturus per domum Penelopæ.
Hunc sub limen venientem alloquebatur Penelope,
"Præco, cur te præmiserunt proci inclyti?
"An ut dicas ancillis Ulyssis divini
"Ut à labore cessent, ipsíque convivium apparent?
"Nè amplius procantes, nec usquam aliò decedentes,
"Ultimò & postremò nunc hic cœnent.
"O Vos, qui simul congregati, victum absumitis multum,

"Facultatem Telemachi prudentis: nec quicquam à patribus

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

667. Ἀρξῃ κὰ πρότερος.] Οἷον προκαλοῖτ' ἡμᾶς. εἰ δ' ὄνομα, λάβ' εὐθείας τὴν ἄρξις· ἵν' ᾖ, ἀπὸ ταύτης τὴν ἀρχῆς χεῖρον ἡμᾶς ἐργάσῃ).

670. Λοχήσομαι.] Ἐνεδρεύσω. Φυλάξω.] Τηρήσω.

671. Πορθμῷ.] Τῷ λεγομένῳ πορθμῷ τῷ στενῷ τόπῳ. πορθμὸς γὰρ λέγεται ὁ στενὸς θαλάσσης. Παιπαλοέσσης.] Τραχείας.

672. Ἐπισυγερὰς.] Ἐπὶ κακῷ τῷ ἑαυτῶν, ἐπισπόνως. Ναυβλήσεται.] Πλεύσῃ.

675. Ἄπυστος.] Ἀνήκοος, ἀνήκουστος.

676. Βυσσοδόμευον.] Κατὰ βάθος τῆς διανοίας ἐβουλεύοντο.

678. Ὕφαινον.] Κατασκεύαζον.

681. Πρέσσαν.] Προέπεμψαν.

684. Μηδ' ἄλλοθ' ὁμιλήσαντες.] Μηδὲ ἄλλοθί που συνδιάγοντες.

685. Πύματα.] Ἔσχατα, πλευταῖα.

686. Ἀγειρόμενοι.] Σωρευόμενοι, συναθροιζόμενοι. Καλακείρετε.] Καταναλίσκετε, καταδαπανᾶτε.

687. Πατρῶν.] Πατέρων, συγγενῶν.

N O T Æ.

674. Ἀντάντες) *Suavius* hoc & Ὁμηρικώτερον, & ἀνασταντες, ut π'. v. 358. ρ'. v. 177. &c. quare & hic ità lego, τὴ ἀνασταντες ad *Var. Lect.* rejecto.

681. Ἦ εἰπέμεναι δμωῇσιν) Τὸ ἦ & τὸ εἰ — Coalescunt, ut suprà, ad v. 165. & 352.

685. Πύματα) *Ultima* hujus Vocis producitur, in *Cæsura*, ante Literam ἀναδιπλασιασμῷ capacem, & ad ostendendum παθος loquentis. *Ib.* Δειπνήσειαν) *De* Procis jam loquitur, & versu sequenti, verſâ velut in eos facie, *ad* ipsos loquitur, καλακείρετε &c. adeò egregiè animi παθος exprimit Poeta; quæ res exemplo non caret etiam apud *Prophetas* Sacrosanctos.

VARIÆ LECTIONES.

668. Φυτεύσαι) γρ. φλέξῃ, *H. Steph.* γίνεται, *Seberi* Index, refragante *Metro*, ut Not. in *Textum* v. 634.

674. Ἀντάντες) γρ. ἀνασταντες, Vett. fere omnes in hoc loco, nec benè; vid. Not. in *Textum*.

686. Οἵ θἁμ' ἀγειρόμενοι) γρ. οἵ θ' ἅμ' ἀγειρόμενοι, Editt. *Florentin.* & *H. Steph.*

Ὑμετέ-

Ὑμετέρων τὸ πρόσθεν ἀκούετε, παῖδες ἑοῖο,
Οἷος Ὀδυσσεὺς ἔσκε μετ' ὑμετέροισι τοκεῦσιν,
Οὔτε πὰ ῥέξας ἐξαίσιον, οὔτε τι εἰπὼν
Ἐν δήμῳ· ἦτ' ἐστὶ δίκη θείων βασιλήων·
Ἄλλον κ' ἐχθαίρῃσι βροτῶν, ἄλλον κὲ φιλοίη.
Κεῖνος δ' ὅππότε πάμπαν ἀταύθαλον ἄνδρα ἐώργῃ·
Ἀλλ' ὁ μὲν ὑμέτερός θυμὸς καὶ ἀεικέα ἔργα
Φαίνῃ, οὐδέ τις ἐστὶ χάρις μετόπισθ' εὐεργέων.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Μέδων, πεπνυμένα εἰδώς,
Αἲ γὰρ δὴ, βασίλεια, τόδε πλεῖον κακὸν εἴη,
Ἀλλὰ πολὺ μεῖζόν τε καὶ ἀργαλεώτερον ἄλλο
Μνηστῆρες φέζουσι, τὸ μὴ τελέσειε Κρονίων·
Τηλέμαχον μεμάασι κατακτάμεν ὀξέϊ χαλκῷ,
Οἴκαδε νεισόμενον· ὁ δ' ἔβη μετὰ πατρὸς ἀκουὴν
Ἐς Πύλον ἠγαθέην, ἠδ' ἐς Λακεδαίμονα δῖαν.
Ὣς φάτο· τῇ δ' αὐτῇ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ.
Δηὼ δέ μιν ἀμφασίη ἐπέων λάβε· τὼ δέ οἱ ὄστε
Δαχρυόφιν πλῆσθεν, θαλερὴ δέ οἱ ἔχεθε φωνή.
Ὀψὲ δὴ μιν ἔπεσσιν ἀμειβομένη προσέειπε,
Κῆρυξ, τίπτε δέ μοι πάϊς οἴχεται; οὐδέ τι μιν χρεὼ
Νηῶν ὠκυπόρων ἐπιβαινέμεν, αἵτ' ἄλοσ ἵπποι
Ἀνθρώποισι γίγνονται, περόωσι δὲ πηλὸν ἐφ' ὑγρόν;

" Veſtris antea auditis, pueri cùm eſſetis,
" Qualis Ulyſſes erat inter veſtros parentes,
" Neque ullum tractans iniquè, neque quicquam loquutus
" Publicè; qui tamen mos eſt magnorum Regum:
" Alium ſubditorum odio *quis eorum* habeat, alium amplectatur.
" Ille verò nunquam prorſus improbè aliquem affecit:
" Sed veſter quidem animus, & indigna facinora
" Apparent, neque ulla eſt gratia poſt benefic.a *accepta*.
Hanc rurſus alloquutus eſt Medon, prudentia doctus,
" Utinam ſanè, ô regina, hoc maximum malum eſſet;
" Sed multò majúſque & pernicioſius aliud
" Proci tentant, quod nequaquam perficiat Saturnius!
" *Telemachum cupiunt interficere* acuto ferro,
" Domum revertentem; *ille* verò profectus eſt ad patris famam
" Ad Pylum ſacram, atque ad Lacedæmona divinam.
Sic ait; aſt hujus illic ſoluta ſunt genua & amicum pectus;
Diù ipſam ſilentium-verborum cœpit; ipſius verò oculi
Lacrymis impleti ſunt, & tenella ei detenta eſt vox:
Tandem verò ipſum verbis excipiens alloquuta eſt,
" Præco, cur mihi filius abiit? neque ipſum neceſſitas erat
" Naves celeres conſcendere, quæ in mari equi
" Hominibus ſunt, penetrantque immenſum humidum *mare*;

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

690. Ἐξαίσιον.] Ἔξω δικαίου, ἄδικον.
691. Δίκη.] Νόμος, ἢ τρόπος.
692. Ἐχθαίρῃσι.] Μισοῖ.
693. Ἀταύθαλον.] Ἀμαρτωλὸν, ἄδικον. Ἐώργῃ.] Εἰργάσατο.
694. Ἀεικέα.] Ἀπρεπῆ, χαλεπά.
695. Εὐεργέων.] Εὐεργεσιῶν.
698. Ἀργαλεώτερον.] Δεινότερον, χαλεπώτερον.
699. Τελέσειεν.] Εἰς τέλος ἄγειεν.
701. Νεισόμενον.] Ἐπανερχόμενον, ὑποτρέφουσα.
704. Ἀμφασίη.] Ἀμφασία, ἀφωνία· κεῖται τὸ μὴ ῥηθέντος.

N O T Æ.

693. Ἐώργῃ.] Vid. ad φ'. v. 96.

695. Οὐδέ τις ἐστὶ χάρις μετόπισθ' εὐεργέων) Εὐεργέων, ἀντὶ τοῦ εὐεργετῶν, *Euſtath.* fol. 1514. lin. 31. Ut ſit εὐεργὴς, pro τῷ ποιητῇ, cùm aliàs ponatur pro τῷ ποιητῇ, ut *Iliad.* ε'. v. 585. — εὐεργὸς ἔκτισε δίφρε. An τὸ εὐεργέων, παρὰ τὸ εὐεργὲς, ut τὸ εὐεργὲς, pro εὐεργεσία; Ità *Br. Schol.*

703. Τῇσδ' αὐτῇ λύτο γούνατα) *Marc. Meibomius*, ad *Diog. Laert.* in *Zenone*, monet legendum, τῇσδ' αὖ λῦτο τὰ γούνατα, nullâ auctoritate, falſâque inſuper ductus ratione; quod ſenſel aut b's λῦτο legiſſet. Verùm non vacat omnium Intemperias perſtringere.

708. Αἵ θ' ἅλὸς ἵπποι Ἀνδράσι γίγνονται) *Heſych.* Ἵπποι· Ποσειδῶνι. Φυσικῶς φασι· Διὰ τὸ λίγειν Ποιητὴν, αἵθ' ἅλὸς ἵπποι Ἀνδράσι γίγνονται) Malè ibi λίγειν τὸ τὼ τ' αἰθαλόεις.

709. Πηλὸν ἐφ' ὑγρὸν) Vid. inſrà, ad μ'. v. 369.

Variæ Lectiones.

697. Αἲ γὰρ) γρ. εἰ γὰρ, *H. Steph.*
701. Νεισόμενον) γρ. νεισόμενον, & νισσόμενον.
703. Αὐτῇ λύτο γούνατα) γρ. αὖ λῦτο τὰ γούνατα Vid. Not. ad *Textum.*

Ἦ ἵνα μηδ' ὄνομ' αὐτῆς ἐν ἀνθρώποισι λίπηται;
Τλώς' ἠμείβετ' ἔπειτα Μέδων, πεπνυμένα εἰδώς,
Οὐκ οἶδ', εἴπε μὲν θεὸς ὦρορεν, ἠέ κ' αὐτῆ
Θυμὸς ἐφορμήθη ἴμεν ἐς Πύλον, ὄφρα πύθηται
Πατρὸς ἑῆς, ἢ νόστον, ἢ ὁππη πότμον ἐπέσπεν.
Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κατὰ δῶμα Ὀδυσῆος.
Τλώς' ἄχος ἀμφεχύθη θυμοφθόρον, οὐδέ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη
Δίφρῳ ἐφέζεσθαι, πολλῶν κατὰ οἶκον ἐόντων·
Ἀλλ' ἄρ' ἐπ' οὐδοῦ ἷζε πολυκμήτου θαλάμοιο,
Οἴκτε' ὀλοφυρομένη· περὶ δ' ἀμφαὶ μινύριζον
Πᾶσαι, ὅσαι κατὰ δώμαθ' ἕσαν νέαι ἠδὲ παλαιαί·
Τῆς ἀδινὸν γοόωσα μετηύδα Πηνελόπεια,
Κλῦτε, φίλαι, πέρι γάρ μοι Ὀλύμπιοι ἄλγε' ἔδωκαν
Ἐκ πασέων, ὅσαι μοὶ ὁμῶ τρέφεν ἠδ' ἐγένοντο·
Ἦ μὲν μὰ πόσιν ἐσθλὸν ἀπώλεσα θυμολέοντα,
Παντοίης ἀρετῆσι κεκασμένον ἐν Δαναοῖσιν,
Ἐσθλόν, ὅ κλέος εὐρὺ κατ' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος.
Νῦν δ' αὖ παῖδ' ἀγαπητὸν ἀνηρείψαντο θύελλαι
Ἀκλέα ἐκ μεγάρων· οὐδ' ὁρμηθέντ' ἄκουσα.
Σχέτλιαι, οὐδ' ὑμεῖς ὄφρ' ἐνὶ φρεσὶ θέσθε ἑκάστη
Ἐκ λεχέων μ' ἀνεγεῖραι, ἐπεὶ σάφα θυμῷ ἔσκεν,
Ὅππότ' ἐκεῖνος ἔβη κοίλῃ ἐπὶ νηὶ μέλαιναν.
Εἰ γὰρ ἐγὼ πυθόμην ταύτην ὁδὸν ὁρμαίνουσαν,
Τῷ κε μάλ' ἢ κεν ἔμεινε, καὶ ἐστύμφηλός περ ὀδοῖο,
Ἢ κέ με τεθνηκυῖαν ἐνὶ μεγάροισιν ἔλειπεν.
Ἀλλά τις ὀτρηρὸς Δολίον καλέσειε γέροντα,

" An ut ne quidem nomen ejus inter homines relinquatur?
Hanc alloquutus est deinde Medon, prudentia doctus,
" Haud scio, an aliquis ipsum Deus impulit, an & ipsius
" Animus impulsus est ire ad Pylum, ut audiat
" Patris sui, aut reditum, aut quonam fato interiit.
Sic utique loquutus abiit per domum Ulyssis.
Hanc autem dolor circumfudit animum crucians, neque amplius sustinuit
In sellâ sedere, licet multæ in domo essent;
Verùm super limen sedebat elaborati thalami,
Miserabiliter lugens: circùm igitur ancillæ ejulabant
Omnes, quotquot in domo erant juvenes atque vetulæ:
Illas assiduò lugens alloquebatur Penelope,
" Audite, amicæ, supra modum enim mihi cœlites dolores dederunt
" Ex omnibus, quæcunque unà mecum nutritæ, atque natæ sunt:
" Quæ antèà quidem maritum bonum amisi animosum,
" Omnibus virtutibus ornatum inter Græcos,
" Eximium, cujus gloria lata per Græciam & medium Argos.
" Nunc rursus filium dilectum abripuerunt procellæ
" Inglorium ex ædibus, neque de abeunte audivi.
" Infelices, neque vos quidem in mente induxistis unaquæque
" E lectulo me suscitare, scientes manifestè in animo,
" Quando ille conscendit cavam navem nigram.
" Si enim ego scivissem istam profectionem molientem,
" Sanè statim aut mansisset, quantumvis festinans ad iter,
" Aut me mortuam in domo reliquisset.
" Sed aliquis famulus Dolium accersat senem,

Σχολια.

710. Λίπηται.] Καταλειφθείη.
712. Ὦρορεν.] Παρώρμησεν.
713. Πύθηται.] Ἀκούσῃ, μάθῃ.
714. Ἐπέσπεν.] Ἐτέλεσεν.
716. Θυμοφθόρον.] Βλαπτικὸν λογισμῶν.
717. Ἐφέζεσθαι.] Ἐπικαθίζεσθαι.
718. Πολυκμήτου.] Μετὰ πολλῶν κοπιάτων κατασκευασθέντος.
719. Οἰκτε.] Ἐλεεινά. Μινύριζον.] Ἡσύχως ἔκλαιον, ἐθρήνουν.
721. Ἀδινόν.] Ἀθρόως, ἀδινῶς.
724. Θυμολέοντα.] Ἀνδρεῖον, λεοντόθυμον.
725. Κεκασμένον.] Κεκοσμημένον.
728. Ἀκλέα.] Ἄδοξον. Ὁρμηθέντος.] Ἐξελθόντος.
729. Σχέτλιαι.] Ἀγανάκτητοι, χαλεπαί. Θέσθε.] Ἀποθέσθε, ἡσυχάσατε.
732. Πυθόμην.] Ἤκουσα, ἔμαθον. Ὁρμαίνουσαν.] Προθυμουμένην.
734. Ἔλειπεν.] Ἀφῆκε μου.
735. Ὀτρηρός.] Ἔντιμος. Ὀτρηρῶς. Δραστικῶς, σπουδαίως. Δολίον.] Ὄνομα κύριον.

Variæ Lectiones.

727. Ἀνηρείψαντο θύελλαι) *al.* ἀπηνείαν μεμάασιν, *H. Steph.* & *Florentin.* ut *s.* v. 18.

735. Ὀτρηρὸς) *al.* ὀτρηρῶς, *Br. Schol.* & MS. *Aloysii*, Ὀτρηρῶς) Δραστικῶς.

Δμῶ

Δμῶ᾽ ἐμὸν, ὅν μοι ἔδωκε πατὴρ ἔπι δεῦρο κιόντι,
Καί μοι κῆπον ἔχῃ πολυδένδρεον· ὄφρα τάχιστα
Λαέρτῃ τάδε πάντα παρεζόμενος καταλέξῃ,
Εἴ δή πῦ τινα κεῖνος ἐνὶ φρεσὶ μῆτιν ὑφήνας,
740 Ἐξελθὼν λαοῖσιν ὀδύρεται, οἵ μεμάασιν
Ὄν τε καὶ Ὀδυσῆος φθῖσαι γόνον ἀντιθέοιο.
Τὴν δ᾽ αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια,
Νύμφα φίλη, σὺ μὴν ἄρ με κατάκτανε νηλέϊ χαλκῷ,
Ἢ ἔα ἐν μεγάρῳ· μῦθον δέ τι οὐκ ἐπιθύσω·
745 Ἤιδη᾽ ἐγὼ τάδε πάντα· πόρον δέ οἱ, ὅσσ᾽ ἐκέλευσε,
Σῖτον καὶ μέθυ ἡδύ· ἐμεῦ δ᾽ ἔλετο μέγαν ὅρκον,
Μὴ πρίν σοι ἐρέειν, πρὶν δωδεκάτην τε γενέσθαι,
Ἢ σ᾽ αὐτὴν πυθέσθαι, καὶ ἀφορμηθέντος ἀκοῦσαι·
Ὡς ἂν μὴ κλαίουσα καὶ ἠδύ περ εἶδος ἀμύσσῃ.
750 Ἀλλ᾽ ὑδρηναμένη, καθαρὰ χροῒ εἵματ᾽ ἑλοῦσα,
Εἰς ὑπερῷ᾽ ἀναβᾶσα, σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν,
Εὔχεο Ἀθηναίῃ, κούρῃ Διὸς Αἰγιόχοιο·
Ἥ γάρ κέν μιν ἔπειτα καὶ ἐκ θανάτοιο σαώσῃ.
Μὴ δὲ γέροντα κάκα κακαχωμένον ὄβριμον εἶναι
755 Πάσχε θεοῖς μακάρεσι γονεὺ Ἀρκεισιάδαο
Ἔχθεται· ἀλλ᾽ ἔπι πῦ τις ἐπέσται, ὅς κεν ἔχῃσι
Δώματά θ᾽ ὑψερεφέα καὶ ἀπόπροθι πίονας ἀγρούς.
Ὡς Φάτο· τῆς δ᾽ ὀΐνυτο γόον, κέχυτο δ᾽ ὅστε χρόιο.

" Mancipium meum, quem mihi dedipater huc eunti,
" Et mihi hortum ſervat arboriferum; ut celerrimè
" Lærtæ hæc omnia aſſidens indicet;
" Si forteſſe aliquod ille in mente conſilium commentus,
" Progreſſus apud populum deploret *de iis*, qui cupiunt
" Suam & Ulyſſis perdere prolem divini.
Hanc rurſus alloquuta eſt chara nutrix *Euryclea*,
" Domina chara, tu quidem me interfice crudeli ferro,
" Sive relinquas in ædibus, ſermonem certè non celabo:
" Novi ego iſta omnia, præbui autem illi, quæcunque poſtulavit,
" Panem & vinum dulce; à me etenim exegit magnum juramentum,
" Non priùs tibi dicere, quàm duodecimáque adeſſet *dies*,
" Aut tu ipſa deſideraret, & abiiſſe reſciſceres:
" Nè flens corpus pulchrum lædere.
" Verùm lota, puras corpori veſtes induens,
" In cœnaculum conſcendens, cum ancillis mulieribus,
" Supplica Palladi, filiæ Jovis Ægiochi:
" Hæc enim ipſum tandem etiam ex morte ſervabit.
" Nè verò ſenem affligе afflictum; non enim exiſtimo
" Penitùs diis beatis ſobolem Arceſiadæ
" Inviſam eſſe; ſed alicubi aliquis ſupererit, qui poſſideat
" Domos excelſas, & porrò-jacentes fertiles agros.
Sic ait; hujus autem ſedavit luctum; cohibuit & oculos à luctu.

ΣΧΟΛΙΑ.

736. Κιόντι.] Πορευομένῳ.
737. Κῆπον ἔχῃ.] Νῦν ἀντὶ Ϝ, ἐπιμελεῖται.
738. Καταλέξῃ.] Εἴπῃ ἕκαστα.
739. Μῆτιν.] Σύνεσιν, βουλὴν, γνώμην, τέχνην, δόλον, ἀπάτην, ἦθος. Ὑφήνας.] Καταπλέξας.
740. Ὀδύρεται.] Ἀποκλαύσεται.
741. Φθῖσαι.] Διαφθεῖραι.
743. Κατάκτανε.] Ἄνελε, φόνευσον.
746. Ἔλεσθε.] Ἔλαβεν.
749. Ἰάπτῃς.] Διαφθείρῃς.
750. Ὑδρηναμένη.] Λουσαμένη, ὕδατι καθαρομένη.
Ἑλοῦσα.] Λαβοῦσα, ἀντὶ Ϝ εὐδυσαμένη.
754. Κάκα.] Λύπης.
755. Γονῆι.] Γέροντι. Ἀρκεισιάδαο.] Πατρωνυμικῶς, ἢ Λαέρτου.
756. Ἔχθεται.] Μισεῖται. Ἐπίσεται.] Καὶ εἰς τὸ μειζοτοῦτο ἔσται.
757. Ὑψηρεφέα.] Ὑψηλόστεγα. Πίονας.] Τὰς παίοντας, τουτέστι λιπαρεῖς, πλουσίους ποιοῦντας τοὺς ἀνθρώπους.
758. Εὔνησεν.] Ἔπαυσεν, ἐκοίμισεν.

NOTÆ IN SCHOLIA.

743. Κατάκτανε) Ἄνελε, φόνευσον. Ità MS. *Aloyſii*. Olim, Κατάκτανε νηλεῖ) φόνευσον. Sciolus aliquis, τὸ ἄνελε, vertebat in νηλεῖ; cujus tamen nihil in Scholio δηλωτικόν.
757. Ὑψηλόστεγα, pro ὑψηλόπεδα, ex MSS. reſtituo.

VARIÆ LECTIONES.

741. Φθῖσαι) κ. φθεῖσαι, MS. *Aloyſii*. *Al.* φθίσαι.
744. Δέ τι) κ. δή τι.
745. Ἐκέλευσε) κ. ἐκέλευσε, *H. Steph.*
747. Τὴν) κ. ἣν, *H. Steph.*
753. Σαώσῃ) κ. σαώσει, *H. Steph.* in *Textu*, at non *Florentin.*

Ἡ δ' ὑδρηναμένη, καθαρὰ χροΐ εἵματ' ἑλοῦσα,
Εἰς ὑπερῷ' ἀνέβαινε σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν·
Ἐν δ' ἔθετ' ἀλοχύτας κανέῳ, ἠρᾶτο δ' Ἀθήνην,
Κλῦθί μοι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἀτρυτώνη,
Εἴποτέ τοι πολύμητις ἐνὶ μεγάροισιν Ὀδυσσεὺς
Ἢ βοὸς, ἢ ὄϊος κτῆ' πίονα μηρί' ἔκηε,
Τῶν νῦν μοι μνῆσαι, καί μοι φίλον ὄφρα σάωσον,
Μνηστῆρας δ' ἀπάλαλκε κακῶς ὑπερηνορέοντας.
Ὡς εἰπεῦσ' ὀλόλυξε· θεὰ δέ οἱ ἔκλυεν ἀρῆς·
Μνηστῆρες δ' ὁμάδησαν ἀνὰ μέγαρα σκιόεντα·
Ὧδέ πὶς εἶπεσκε νέων ὑπερηνορεόντων,
Ἦ μάλα δὴ γάμον ἄμμι πολυμνήστη βασίλεια
Ἀρτύνει· ὐδέ τι οἶδεν, ὅ οἱ φόνος ἆγχι τέτυκται.
Ὡς ἄρα τὶς εἶπεσκε· τὰ δ' οὐκ ἴσαν, ὡς ἐτέτυκτο.
Τοῖσιν δ' Ἀντίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπε,
Δαιμόνιοι, μύθοις μὲν ὑπερφιάλοις ἀλέασθε
Πάντας ὁμῶς, μήπως τὶς ἐπαγγείλῃσι καὶ εἴσω.
Ἀλλ' ἄγε σιγῇ τοῖον ἀνασάντες τελέωμεν
Μῦθον, ὃ δὴ καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶν ἤρεσεν ἡμῖν.

Ipsa verò lota, puras corpori vestes induens,
In cœnaculum conscendit cum servis ancillis:
Imposuitque molas canistro, supplicavitque Palladi,
" Audi me, Ægidem-tenentis Jovis filia indomita,
" Si unquam tibi versutus in ædibus Ulysses
" Aut bovis, aut ovis pingues coxas adolevit,
" Horum nunc memor sis & mihi charum filium serva:
" Procos verò averte malè superbientes.
Sic loquuta, ejulavit; dea autem illius audivit preces:
Proci verò tumultuabantur per atria obscura:
Atque ità aliquis dicebat juvenum superbientium,
" Profectò jam nuptias nobis à multis ambita Regina
" Apparat, neque ullo pacto novit, quòd suo cædes filio subornatur.
Sic certè quispiam dicebat: ea autem nesciebant, ut erant decreta.
Illis verò Antinous concionatus est & fatus,
" O improvidi, sermones quidem arrogantes fugite
" Omnes pariter; nè fortè quispiam annunciet etiam intús.
" Sed agè silentio sic exurgentes perficiamus
" Consilium, quod jam etiam omnibus in mente placuit nobis.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

766. Ἀπάλαλκε.] Ἀποκώλυε. Ὑπερηνορέοντας.] Ὑπερίσχοντας τῇ δυνάμει· σημαίνει δὲ καὶ ὑπερηφανεῖσθαι.
767. Ὀλόλυξεν.] Ὀλοφυρμὸν ἐφθέγξατο. Ἀρῆς.] Εὐχῆς.
768. Ὁμάδησαν.] Ἐθορύβησαν. Ἀνὰ μέγαρα.] Κατὰ τὰς οἰκίας.
770. Πολυμνήστη.] Ὑπὸ πολλῶν μνηστευομένη.
771. Ἀρτύνει.] Παρασκευάζει.
772. Οὐκ ἴσαν.] Οὐκ ἐγίνωσκον.
774. Δαιμόνιοι.] Μακάριοι, θαυμάσιοι. Ἀλέασθε.] Ἐκκλίναπε, φυλάξαπε.
776. Σιγῇ τοῖον.] Μετὰ σιγῆς ὕπω. Τελέωμεν.] Τελειώσωμεν, πληρώσωμεν.
777. Ἤρεσεν.] Ἤρμοσεν.

N O T Æ.

767. Ὡς εἰπεῦσ' ὀλόλυξε) De Voce ὀλολύζω, vid. ad γ'. v. 450. Fatendum tamen, vel ex hoc loco, Vocem aliquandò ab *Homero* accipi, Modernorum more, pro *ejulavit*, ὀλοφυρμὸν ἐφθέγξατο, ut *Br. Schol.* quod cùm etiam factum sit in *Batrachom.* v. 100. & *Anacreon*, v. 634. vix satis cautè videtur notâsse *Isaac. Casaubonus* ad locum, viz. *Batrachom.* v. 100. " *Homerus* hâc voce nunquam sic est usus: " Nec *Homeri* est hoc Carmen: nec ullius optimi " Poetæ; nedum *Homeri*. Certè in hoc loco, *Homerus* hâc voce sic est usus. Vix enim credibile est, *Penelopen* aliter se, in hâc tantâ animi acerbitate & angustiis gerere potuisse. *Eustathius* tamen alitèr sentit, & credit eam etiam nunc *lætiori* quâdam acclamatione, Pietatis ergò usam; undè Proci putabant illam Nuptiis tandem animum intendere. Et sanè Poeta dixit consolationem aliquam cepisse ex *Eurycleæ* verbis. ad v. 758. Τῆς δ' αὖτε γέρον.

NOTÆ IN SCHOLIA.

766. Ὑπερηνορέοντας) Ὑπερίσχοντας hanc solam vocem addo, ex MSS.
771. Ἀρτύνει) γρ. ἀρτύει, vid. ad *Var. Lect.*

Variæ Lectiones.

762. Κλῦθί μοι) γρ. κλῦθί μευ, *Dionys.* Halicarn. Vid. ad *Iliad.* α'. v. 37.
771. Ἀρτύνει) γρ. ἀρτύει, MSS. *Aloysii* & GC.
775. Μήπως τὶς) γρ. μήπω τις, *H. Steph.*
776. Τοῖον) γρ. τοῖσιν, *H. Steph.*

Ὣς εἰπὼν, ἐκέλευε· ἐείκοσι φῶτας ἀείρας·
Βὰν δ' ἴέναι ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης.
Νῆα μὲν ἀρ πάμπρωτον ἁλὸς βένθοσδε ἔρυσαν·
Ἐν δ' ἱστόν τ' ἐπέθηκο καὶ ἱστία νηὶ μελαίνῃ·
Ἠρτύναντο δ' ἐρετμὰ τροπῖς ἐν δερματίνοισι,
Πάντα κατ' μοῖραν· ἀνὰ δ' ἱστία λευκὰ ἐπέτασαν.
Τεύχεα δὲ σφιν ἔνεικαν ὑπέρθυμοι θεράποντες,
Ὑψοῦ δ' ἐν νοτίῳ τιθέν γ' ὥρμισαν· ἐν δ' ἔβαν αὐτοί,
Ἐνθάδε δόρπον ἕλοντο, μένον δ' ἐπὶ ἕσπερον ἐλθεῖν.
Ἡ δ' ὑψόθ' ἀναβᾶσα θείφρων Πηνελόπεια
Κεῖτ' ἄρ' ἄσιτος, ἄπαστος ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος,
Ὁρμαίνουσ', εἴ οἱ θάνατον φύγοι υἱὸς ἀμύμων,
Ἦ ὅγ' ὑπὸ μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισι δαμείη.
Ὅσσα δ' μερμήριξε λέων ἀνδρῶν ἐν ὁμίλῳ
Δείσας, ὁππότε μιν δόλιον περὶ κύκλον ἄγωσι·
Τόσσα μιν ὁρμαίνουσαν ἐπέλλαβε νήδυμος ὕπνος·
Εὗδε δ' ἀνακλιθεῖσα· λύθεν δέ οἱ ἅψεα πάντα.
Ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Εἴδωλον ποίησε, δέμας δ' ἴκτο γυναικὶ
Ἰφθίμῃ, κούρῃ μεγαλήτορος Ἰκαρίοιο·

Sic loquutus, elegit viginti viros optimos:
Festinabant verò proficisci ad navem velocem & littus maris.
Navem quidem principio maris in altum traxerunt:
Malum verò imposuerunt, & vela navi in nigra:
Aptabantque remos vertebris coriaceis,
Omnia ritè; sursumque vela alba expanderunt.
Arma verò ipsis tulerunt glorioſi famuli,
Et alte in humidum hanc stiterunt; ingressique sunt ipsi,
Illic cœnam sumpserunt, expectâruntque hesperi adventum.
Cœnaculùm verò cum conscendisset prudens Penelope,
Jacebat sanè jejuna, non gustans cibum, neque potum,
Cogitans, an mortem fugeret ejus filius inculpatus,
An ipse à procis impiis domitus foret.
Quàm multa autem cogitat leo virorum in turbâ,
Timens, cùm circà ipsum dolosum circulum, i.e. Rete, ducant:
Tam varia ipsam cogitantem corripuit dulcis somnus:
Dormiebat verò recumbens, solutæque sunt ei compages omnes.
Ibi tum alia excogitavit dea cæsia Minerva,
Idolum effinxit, corpore autem assimulatum erat mulieri
Iphthimæ, filiæ magnanimi Icarii:

ΣΧΟΛΙΑ.

778. Ἐκελεύαβ. Ἐπελέξαβ.
781. Ἐν δ' ἱστὸν ἐπίθηβ.] Πῶς, τῇ εἰρεσίᾳ χρώμενοι; κόσμου χάριν.
782. Ἠρτύναβ.] Παρεσκευάσαβ. Ἐρετμά.] Κώπας· Τροπῖς δὲ ἱμάντιοις.] Περιεπωμένως· δηλοῖ δὲ τὰς τροπωτῆρας, περὶ ἃς αἱ κῶπαι τρέπονται καὶ στρέφονται· ὁ ἱμὰς τῆς περιδεδεμένος ταῖς κώπαις.
784. Ὑπερθυμοι.] Ἀνδρεῖοι δῆθεν.
785. Ὑψοῦ.] Ἐν ὕψει, ἐν τῷ βαθυτέρῳ τόπῳ. Νοτίῳ.] Τῷ δυτικῷ· οἱ δὲ, εὐνοτίῳ, τῷ πρὸς νότον τόπῳ. Ὥρμισαν.] Ἡσύχως ἔστησαν τὴν ναῦν ἐποίησαν. Ἔβαν.] Ἔβησαν, εἰσῆλθον.
786. Ἕλοντο.] Ἔλαβον. Ἕσπερον.] Τὴν ἑσπέραν.
788. Ἄπαστος.] Ἄσιτος.
789. Ὁρμαίνουσα.] Λογιζομένη.
791. Ὁμίλῳ.] Πλήθει.
792. Δόλιον περὶ κύκλον.] Τὸ δίκτυον.
794. Ἅψεα.] Ἅψεα δὲ, μέλη φησὶν, ἀπὸ τοῦ συνῆφθαι.
796. Εἴδωλον.] Φάσμα. Ἤικτο.] Ὁμοίαν ἦν.
797. Ἰφθίμῃ.] Οὕτως ἐκαλεῖτο κυρίως ἡ ἀδελφὴ τῆς Πηνελόπης. Ἄσιος δέ φησι, Κῦρά τ' Ἰκαρίοιο Μέδη καὶ Πηνελόπεια. Ἀνδρὸν δὲ * Δαπύλλῳ λέγει.

NOTÆ IN SCHOLIA.

781. Ἐπίθηβ) MS. GC. & *Aloysii*, ἐπίθηβ. Cætera, ut Nos.
782. Σπέφονται, ità MSS. pro τρέφονται.
785. Βαθυτέρῳ τόπῳ) Pro κατωτέρω τρόπῳ, emendo, ex MSS. & mox εὐνοτίῳ, unicâ voce.
792. Δόλιον περὶ κύκλον) Δίκτυον. Ità *Oppianus* Hal. l. 1. v. 251. — ὑποχῆς περιηγέϊ κύκλῳ.
797. Ἄσιος δὲ) Hæc ex *Aloysii* MS. excepto, quòd pro Δαπύλλῳ, aliquid corruptum sit, * ὁ παπύλην. quod emendare ex *Eustathio* non licet; nec *Apollodorus*, item *Br. Schol.*

VARIÆ LECTIONES.

780. Νῆα μὲν ἀρ) γρ. νῆα μὲν ἔτ, *H. Steph.*
781. Ἐν δ' ἱστὸν τ' ἐπίθηβ) γρ. ἐν δ' ἱστόν τ' ἐπίθηβ, MSS. *Aloysii* & GC. pro ἐπίθηβ.
784. Σφὶν ἔνεικαν) γρ. σφ' ἤνεικαν, *H. Steph.*
785. Ἐν νοτίῳ) γρ. εὐνοτίῳ, MSS. *Aloysii* & GC.
787. Ἡ δ' ὑπερθ' ἀναβᾶσα) γρ. ἡ δ' ὑπερῴ' αὖθι, *Florentin.* & *H. Steph.*
793. Ἐπέλαβε) γρ. ἐπήλυθε, *H. Steph.*

Τὴν Εὐμηλος ὄπυιε, Φερῆς ἔνι οἰκία ναίων.
Πέμπε δὲ μιν πρὸς δῶμα Διὸς Ὀδυσῆος θείοιο,
Εἴπως Πηνελόπειαν ὀδυρομένην γοόωσαν
Παύσειε κλαυθμοῖο, γόοιό τε δακρυόεντος.
Ἐς θάλαμον δ' εἰσῆλθε θύρῃ ἐπὶ κληῖδος ἰμάντι,
Στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν,
Εὕδεις, Πηνελόπεια, φίλον τετιημένη ἦτορ;
Οὐ μέν σ' ὧδε ἐῶσι θεοὶ ῥεῖα ζώοντες
Κλαίειν, οὐδ' ἀκαχῆσθαι, ἐπεί ῥ' ἔτι νόσφιμος ἐστὶ
Σεῖο πάις· ὃ μὲν γάρ τι θεοῖς ἀλίτημος ἐέλδει.
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα περίφρων Πηνελόπεια,
Ἦδη μάλα κηώσω ἐν ὀνειρείῃσι πύλῃσι,
Τίπτε, κασιγνήτη, δεῦρ' ἦλυθες; ἦπα πάρος γε
Πωλέαι, ἐπεὶ μάλα πολὸν ἀπὸ πρόθι δῶμα ναίεις·
Καί με κέλῃ παύσασθαι ὀϊζύος, ἠδ' ὀδυνάων
Πολλέων, αἵ μ' ἐρέθουσι κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·

Quam Eumelus duxerat, in Pheris domo habitans.
Misit igitur hanc *Minerva* ad domum Ulyſſis divini,
Si quo pacto Penelopen lamentantem, lugentem,
Compeſceret à luctu fletúque lachrymoſo.
In thalamum verò ingreſſa eſt ad ſeræ lorum;
Stetitque ſupra caput, & ipſam ſermone alloquuta eſt,
" Dormis, Penelope, charo afflicta corde?
" Nequaquam te ſinunt dii facilè viventes
" Flere, neque triſtem eſſe; quoniam adhuc rediturus eſt
" Tuus filius: nequaquam enim Diis obnoxius eſt.
Hanc excepit prudens Penelope,
Valdè ſuaviter dormiens in ſomniorum portis,
" Cur, ò ſoror, huc veniſti? non anteà quidem
" Inviſebas, quandoquidem valdè procul domum habitas:
" Et me jubes ceſſare ærumnâ atque doloribus
" Plurimis, qui me irritant in mente & animo:

ΣΧΟΛΙΑ.

798. Φερῆς.] Ἐν ταῖς Φεραῖς. Φηραὶ μὲ πόλις τῆς Μεσσηνίας· Φεραὶ δ' τῆς Θεσσαλίας, ὡς εἰπεῖν. Εὔμηλος οὖν Ἀδμήτου καὶ Ἀλκήστιδος. Ἄδμητος δὲ ἐκ Φέρητος, ἐξ οὗ τὴν πόλιν ὠνόμασε.

801. Δακρυόεντος.] Δακρύων ποιητικῶς.

802. Παρὰ κληῖδος ἰμάντι.] Ἀντὶ ἐσφῶς παρὰ τὴν κλεῖδα, ἣ τις ἰμάντα εἶχε παρὰ τὸ κλείθρον.

804. Τετιημένη.] Λελυπημένη.

805. Ῥεῖα ζώοντες.] Ῥᾳδίως καὶ ἀπόνως ζῶντες.

806. Νόσφιμός ἐστι.] Ἐλπίζων ἀνακομισθῆναι καὶ σωθῆναι.

807. Ἀλιτήμβιός ἐστιν.] Ἡμαρτηκὼς, ἢ ἡμαρτημένος.

809. Κηώσασα.] Κοιμωμένη. Ἐν ὀνειρείῃσι πύλῃσιν.] Ἐν τῷ βάθει δ' ὕπνου· ἀφ' οὗ γὰρ τούτου ἔρχεται ὄνειρος.

810. Τίπτε;] Τί δή; Κασιγνήτη.] Ἀδιλφή. Ἦλυθες.] Ἦλθες.

811. Πωλέαι.] Παραλύη, ἀναῤῥίφῃ. Ἀπόσσω.] Πόῤῥω. Ναίεις.] Οἰκεῖς.

812. Ὀϊζύος.] Ταλαιπωρίας, κακοπαθίας.

813. Ἐρεθίουσιν.] Ἐρεθίζουσιν.

NOTÆ.

811. Πωλέ') Pro πωλέαι. Vid. Not. in *Textum* ad β'. v. 202. ubi μυθέαι, & hic MS. παροξύνῃ τὸ πωλέαι, quod cùm video *Euſtathium* defendere, item facio, ut loco præd.

NOTÆ IN SCHOLIA.

nec alius, quod ſciam, verum nomen hujus *Penelopæ* Sororis profert, præter quod *Aſius* dicat & *Andron* imperfectè referat. At hæc *Icarii* Genealogia. *Jupiter*, ex *Taygetâ*, *Atlantis* & *Pleionæ* filiâ *Lacedæmona* genuit. Hic ex *Spartâ*, *Eurotæ* f. *Amyclam*; qui ex *Diomedâ*, *Lapithæ* f. *Cynortam* & *Hyacinthum*. *Cynortæ* filius *Perieres*, qui ex *Gorgophonâ Perſei* f. genuit *Oebalum*. Is ex nymphâ *Naiade*, *Bateâ*, *Icarium*, *Aphareum* & *Leucippum*. *Icarius*, ex *Peribœâ*, *Naiade* nymphâ, *Thoantem*, *Damaſippum*, *Imeuſimum*, *Aletem*, *Perilaum*, filios & *Penelopen*, atque *Iphthimam*, vel ut alii *Meden*, & *Deipylen*, filios.

798. Φερῆς) Hoc *Scholion*, quòd *Meſſeniam* nihil ad *Theſſaliam* pertinere ſcirem, ex *Strabone*, *Stephano* περὶ πόλεων, *Pauſania*, & *Euſtathio* concinnavi. Nihil enim hic MSS. niſi quòd *Aloyſius* lacunam videntur agnoſcere.

811. Πωλέαι) MS. παροξυτονεῖ. Vid. Not. in *Textum*.

VARIÆ LECTIONES.

802. Ἐς θάλαμον) γρ. ἐν θάλαμον, *H. Steph.* errore *Preli*, at *Elzevir.* ἐν &c.

811. Πωλέ') γρ. πώλε', Vid. Not. in *Textum*, pro πωλέαι, aut πωλέα pro πωλέαι.

Ἦ περὶ μὲν πόσιν ἐσθλὸν ἀπώλεσα θυμολέοντα,
Παντοίῃς ἀρετῇσι κεκασμένον ἐν Δαναοῖσιν,
Ἐσθλόν· τοῦ κλέος εὐρὺ κατ' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος.
Νῦν δ' αὖ παῖς ἀγαπητὸς ἔβη κοίλης ἐπὶ νηὸς
Νήπιος, ὅτε πόνων εὖ εἰδὼς, ἔτ' ἀγερώων.
Τοῦ δὴ ἐγὼ καὶ μᾶλλον ὀδύρομαι, ἢ περ ἐκείνου·
Τοῦδ' ἀμφιτρομέω καὶ δείδια, μή τι πάθῃσιν
Ἢ ὅγε, τῆλ' ἐὶ δήμῳ, ἵν' οἴχεται, ἢ ἐὶ πόντῳ·
Δυσμενέες γὰρ πολλοὶ ἐπ' αὐτῷ μηχανόωνται,
Ἰέμενοι κτεῖναι, πρὶν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενον προσέφη εἴδωλον ἀμαυρὸν,
Θάρσει, μηδέ τι πάγχυ μοι φρεσὶ δείδιθι λίην·
Τοίη γάρ τοι πομπὸς ἅμ' ἕρχεται, ἣν τε καὶ ἄλλοι
Ἀνέρες ἠήσαντο παρέστάμεναι, δύναται γάρ,
Παλλὰς Ἀθηναίη· σὲ δ' ὀδυρομένην ἐλεαίρει·
Ἦ νῦν μοι προέηκε, τεὴν τάδε μυθήσασθαι.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια,
Εἰ μὲν δὴ θεός ἐσσι, θεοῦ τε ἔκλυες αὐδῆς,
Εἶ δ' ἄγε μοι καὶ κείνον ὀϊζυρὸν καλέεσκον,
Εἴπερ ἔτι ζώει καὶ ὁρᾷ φάος ἠελίοιο,

" Quæ antè quidem maritum bonum amisi magnanimum,
" Omnibus virtutibus ornatum, inter Græcos,
" Eximium; cujus gloria lata per Græciam & medium Argos.
" Nunc rursus filius dilectissimus abiit cavâ in nave
" Pupillus, neque laborem probè gnarus, neque commerciorum.
" Hujus causâ jam ego etiam magis lugeo, quàm illius;
" Ob hunc undique tremisco & timeo, nè quid patiatur
" Aut ipse ab aliquo illorum in populo, quò abiit, aut in ponto.
" Hostes enim multi in ipsum insidias struunt,
" Cupientes occidere; antequam ad patriam terram veniat.
Hanc respondens alloquutum est simulachrum obscurum,
" Confide, neque prorsus in mente timeas tantopere;
" Talis enim comes unà sequitur, quam etiam alii
" Viri optârint adesse, pollet enim,
" Pallas Minerva: te verò lamentantem miseratur;
" Quæ nunc me præmisit, tibi hæc ut dicerem.
Hanc rursus alloquuta est prudens Penelope,
" Si quidem tu dea es, deæque audivisti vocem,
" Agè mihi & illum ærumnosum enarra,
" Num alicubi adhuc vivat, & videat lumen solis,

ΣΧΟΛΙΑ.

814. Πόσιν.] Ἄνδρα.
818. Νήπιον.] Οὔπω ὁ προφυάπτων ἄκμης, ἢ μικρός. Εὖ εἰδώς.] Ἀκριβῶς ἐπιστάμενον.
820. Τρομέω.] Τρέμω. Δείδια.] Φοβοῦμαι, εὐλαβοῦμαι.
821. Ἵνα.] Ὅπου.
822. Μηχανόωνται.] Ἐπιτιθέασιν.
823. Ἰέμενοι.] Προθυμούμενοι.
824. Ἀμαυρὸν.] Τὸ μὴ βλεπόμενον· οἱ δὲ, τὸ ἄμοιρον αὔρας φερόμενον, ἀδύνατες.
825. Δείδιθι.] Φοβοῦ.
826. Πομπός.] Παραπέμψασα, ὁδηγός.
829. Τεὴν.] Σοί.
832. Εἰδ' ἄγε.] Ἄγε δή.

NOTÆ.

820. Τοῦ δὴ ἐγὼ καὶ μᾶλλον ὀδύρομαι, ἢ περ ἐκείνου) *Spondanus* hîc, licet impensum Matris amorem agnoscat, non tantam tamen in uxore Reverentiam putat hîc offendi, quantam apud Nos Dei jussu convenit; quanquam *Penelopæ* dolorem super *Ulyssis* absentia tempore penè deletum, aut certè imminutum concedat; ut hic recens de *Telemacho* conceptus dolor esset gravior. Verùm multæ aliæ sunt rationes, quas licet Poeta expressérit, ille fatis non attendebat; *Ulyssem* nempè Periculis obscuris magis esse idoneum, hunc prorsus inexpertum, v. 818. Νήπιον, ὅτε πόνων εὖ εἰδὼς, ἔτ' ἀγερώων. Illum in dubia belli pericula scientem se misisse, hunc in certam perniciem, insciumque & ignarum, v 822. Δυσμενέες γὰρ πολλοὶ ἐπ' αὐτῷ μηχανόωνται, &c. Verùm nescio, an ipsæ etiam nostræ Literæ majorem inter Conjuges charitatem expetant, quam inter *Ulyssem* & *Penelopen* facit Poeta: Certè rarò nobis similem vidisse contigit. Hæc, nè optimo Poetæ justa cessit Defensio; quoniam nihil hic *Eustathius*.

NOTÆ IN SCHOLIA.

820. Δείδια) Hæc ex utroque MS.

VARIÆ LECTIONES.

820. Ἀμφιτρομέω) γρ. ἀμφὶ τρομέω, *Br. Schol.* & Mss. *Al. γρ.*
821. Ἐνὶ δήμῳ) γρ. ἐν δήμῳ.
826. Ἅμ' ἕρχεται) γρ. ἅμ' ἕσπεται, *H. Steph.*

Ἦ ἤδη τέθνηκε, καὶ εἰν ἀίδαο δόμοισι.
Τλώϊν' ἀπαμειβόμενον προσέφη εἴδωλον ἀμαυρόν,
Οὐ μάν τοι κεῖνόν γε διηνεκέως ἀγορεύω,
Ζώει ὅγ', ἢ τέθνηκε· κακὸν δ' ἀνεμώλια βάζειν.
Ὡς εἰπὼν, ταθμοῖο πρὸς κληῖδα λιάσθη
Ἐς πνοιὰς ἀνέμων· ἡ δ' ἐξ ὕπνω ἀνόρουσε
Κύρη Ἰκαρίοιο· φίλον δέ οἱ ἦτορ ἰάνθη,
Ὡς οἱ σάφα θέσπιν ἐπέστυλο νυκτὸς ἀμολγῷ.
Μνησῆρες δ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ὑγρὰ κέλευθα,
Τηλεμάχῳ φόνον αἰπὺν ἐνὶ φρεσὶν ὁρμαίνοντες.
Ἔστι δέ τις νῆσος μέσῃ ἁλὶ πετρήεσσα,
Μέσσηγὺς Ἰθάκης τε Σάμοιό τε παιπαλόεσσης,
Ἀστερὶς, ἣ μεγάλη· λιμένες δ' ἔνι ναύλοχοι αὐτῇ
Ἀμφίδυμοι· τῇ τόν γε μένον λοχόωντες Ἀχαιοί.

" An jam mortuus eſt & in Plutonis ædibus.
Hanc reſpondens alloquutum eſt idolum obſcurum,
" Non quidem tibi illum identidem inculcabo,
" Vivat ille, an mortuus eſt: turpe verò vana loqui.
Sic dicens, Januæ apud ſeram evanuit
In flatus ventorum; ipſa verò ex ſomno excitata eſt
Filia Icarii; charum autem illi pectus reſloruit,
Adeò ipſi evidens ſomnium ingruerat noctis in conticinio.
Proci verò conſcendentes navigabant humidas vias,
Telemacho cædem certam in mente meditantes.
Eſt verò quædam inſula medio mari petricoſa,
Inter Ithacámque Samúmque aſperam,
Aſteris, non magna: portus quidem navibus apti in ipſâ
Ab utroq; latere introitū habentes; ibi hunc expectabant inſidiantes Achi-

ΣΧΟΛΙΑ.

834. Τέθνηκεν.] Ἀπέθανεν. Εἰν ἀίδαο.] Ἐν ᾅδου.

836. Διλωτικῶς.] Σαφῶς, ἀκριβῶς, ἵνα τέλος, τὸ πάντα.

837. Ἀνεμωλία.] Μάταια. Βάζειν.] Λέγειν.

838. Σταθμοῖο.] Τῆς παραστάδος. Κληῖδα.] Τὸν κλεῖν, τὸ κλεῖθρον. Λιάσθη.] Ἐλύθη, ἐχωρίσθη.

840. Ἰδίνθη.] Εὐφράνθη.

841. Ἐναργὴς.] Φανερόν. Νυκτὸς ἀμολγῷ.] Ἐν τῇ δὲ μεσονυκτίᾳ ὥρᾳ· καὶ ἔστι καθὸ τὸ ἔτυμον, ἤτοι ἀμολγῷ, καθ' ἣν ὥραν συμβαίνειν μὴ ἐμπίπλασθαι ζῶα· ἢ καθὸ ἀφαίρεσιν δὲ γ ἀμολγῷ, καθ' ἣν ὥραν ὑδὶς μολίσκῃ, ὃ ἐστι βαδίζῃ· ἢ κατὰ ἀφαίρεσιν δὲ λ ἀμολγῷ, καθ' ἣν ὥραν ὑδὶς μολεῖ, ὅσῳ ἐστὶ καταπαθῆ, ἀλλὰ ἀναπαύῃ· ταῦτα δ' πάντα εἰς τὸν δὲ μεσονυκτίαν ὥραν καταφέρει.

842. Ἐγγὺς κέλευθα.] Τὸν ἁλμυρὸν θαλάσσης ὁδόν.

844. Μέσσῃ ἁλί.] Ἐν μέσῃ τῇ θαλάσσῃ. Πετρήεσσα.] Πετρώδης, τραχεῖα.

846. Ἀστερίς.] Ὄνομα νήσου κειμένης μέσον Ἰθάκης καὶ Σάμου. Ναύλοχοι.] Ἐν οἷς αἱ νῆες λοχᾶσθαι καὶ εὐσθρεύεσθαι λαθεῖν δύνανται· ἢ οἱ τὰς ναῦς ὑποδεχόμενοι τόποι.

847. Ἀμφίδυμοι.] Ἀμφοτέρωθεν εἰσβάσεις, τουτέστιν ἐξ ἑκατέρου μέρους, εἴπαλες καὶ καθορμιαί, ἔχουσιν· ἢ διπλοῖ. Τῇ.] Ἐκεῖ. Λοχόωντες.] Ἐνεδρεύοντες. Ἀχαιοί.] Οἱ μνησῆρες.

NOTÆ.

838. Ὡς εἰπὼν, ταθμοῖο) Ità audaciter *Textum* ipſum emendavi, in quo hactenùs εἰπὼν obtinuit: De *Mulieris* enim εἰδώλῳ dictum, de quo bis ſuprà, ad v. 824. & 835. Τὴν δ' ἀπαμειβόμενον προσέφη εἴδωλον ἀμαυρόν. Quod ſi per χῆμα, πρὸς τὸ σημαινόμενον, de *Sorore*, vel de *Pallade* intelligatur (de Nemine autem alio ſumi poteſt) tunc eſſet εἰπεῖν; quod minimè hic ſtabit; quare εἰπὼν reſtituendum cenſeo.

NOTÆ IN SCHOLIA.

838. Ἐλύθη) MS. *Aloyſii*, ἐκλείθη. MS. *GC.* ἐκλίθη. Impreſſi Codd. ἐκλύθη, quod pro ἐξελύθη. Ex omnibus, ἐλύθη, ſcribo.

846. Ἀστερὶς) *Steph.* πρὸς πόλεων, v. Ἀστερία. Μεταξὺ Κεφαλληνίας & Ἰθάκης &c. *Apollodorus* Portum hìc novit, ſuo tempore, & urbiculam, cui nomen *Alalcomenæ*, aut, ut *Stephanus*, Alcomenæ; ubi Templum *Minervæ*. Pertinebat autem *Aſteris* ad *Ithacam*. Vid. *Strabon.* l. x. fol. 700. &c.

VARIÆ LECTIONES.

837. Εἰπὼν) γρ. εἰπὼν, in Prioribus, malè; ut in Not. ad *Textum*.

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ
ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΙΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Ε΄.

Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Ε.

Ἐκλησίαν τῶ θεῶν δευτέραν ποιησάμενος ὁ Ζεὺς, Ἑρμῆν πέμπει ἐπὶ Καλυψὼ, κελεύων ἀπαίρειν τὸν Ὀδυσσέα· ὁ δὲ τὸ σχεδίαν ποιεῖ τῇ δ΄ ὀκτωκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ ἰδὼν αὐτὸν ὁ Ποσειδῶν, καὶ χαλεπήνας, λύει τὴν σχεδίαν. Ἰνὼ δὲ αὐτῷ δίδωσι κρήδεμνον, σὺν ᾧ διανήξεται τὴν γῆν ἀπορρίψας αὐτὸν· καὶ πολλὰ παθὼν, εἰς τὴν τῶν Φαιάκων χώραν ἔρχεται ἀφανθείς.

Ἐπιγραφαί.

Ἀπόπλους, ἢ Ἀνάπλους, Ὀδυσσέως παρὰ Καλυψοῦς.

Ἄλλως.

Καλυψοῦς ἄνεσις Ὀδυσσέως σχεδίας· ἢ, τὰ αὐτὰ τῷ σχεδίαν.

Ἄλλως.

Ε, πλεῖ ἐπὶ σχεδίης Ὀδυσεὺς πόντον κεκαδήσας. LIB. V.

Ἦως δ΄ ἐκ λεχέων παρ΄ ἀγαυοῦ Τιθωνοῖο
Ὄρνυθ΄, ἵν΄ ἀθανάτοισι φόως φέροι ἠδὲ βροτοῖσιν·
Οἱ δ΄ ἤ θεοὶ θῶκόνδε καθίζανον, ἐν δ΄ ἄρα τοῖσι
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, ὃ τε κράτος ἐστὶ μέγιστον.
Τοῖσι δ΄ Ἀθηναίη λέγε κήδεα πάλλ΄ Ὀδυσῆος,
Μνησαμένη· μέλε γάρ οἱ ἐὼν ἐν δώμασι νύμφης.
Ζεῦ πάτερ, ἠδ΄ ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἐόντες,
Μήτις ἔτι ᾧφρων, ἀγανὸς καὶ ἤπιος ἔστω
Σκηπτοῦχος βασιλεύς, μηδὲ φρεσὶν αἴσιμα εἰδὼς,

AUrora autem ex lecto ab generoso Tithono
Surrexerat, ut immortalibus lumen ferret, atque mortalibus:
Ipsi verò dii ad conſeſſum conſederant, inter illos præcipuè
Jupiter altitonans, cujus potentia eſt maxima:
Illis quidem Pallas recenſébat ærumnas multas Ulyſſis,
Memor *ejus*: curæ enim illi erat cùm eſſet in domo Nymphæ.
" Jupiter, *inquit*, pater, atque alii beati dii ſemper exiſtentes,
" Nullus ampliùs benignus, mitis & manſuetus ſit
" Sceptriter rex, neque mente pia *opera* cogitans,

ΣΧΟΛΙΑ.

Τιθωνοῖο.] Τιθωνὸς, Λαομέδοντος παῖς, Πριάμου ἀδελφὸς, Ἠὼς ἀνήρ. ὁ Ἐνδυμίων λέγεται συνδυάζεσθαι τῇ Σελήνῃ, καὶ ὁ Τιθωνὸς τῇ Ἡμέρᾳ· ἀλληγορεῖται δὲ ἔτως· ὁ Ἐνδυμίων, εἰς ἄνδρα κωμῳδεῖται, καὶ τῇ μὲν νυκτὶ πομπεύων, τῇ δὲ ἡμέρᾳ ἐδὲ ποσῶς, ἀφ΄ ὧν ἠχολήθη θεὸς καὶ τὰ κωμῳδεῖσθαι· ὁ δὲ Τιθωνὸς, εἰς ἀστρονόμον, ἐπὶ τῇ μὲν ἡμέρᾳ πομπεύων, τῇ δὲ νυκτὶ ἀπαγρυπνῶν τυγχάνει, ἀφ΄ ὧν ἠχολήθη θεὸς τὰ ἄστρα.

3. Θωκόνδε.] Εἰς συνέδριον.

6. Μνησαμένη.] Ὑπομνησθεῖσα. Μέλε.] Διὰ φροντίδος ἦν.

8. Ἤπιος.] Πρᾶος, ἥσυχος.

NOTÆ.

V. 1. Τιθωνοῖο) *Mythologi* volunt, Hunc Uxorem ex Oriente duxiſſe, & Urbem *Suſa*, ad *Choaſpen*, ſive *Eulæum*, condidiſſe; quod alii filio ejuſdem *Memnoni* tribuunt, ut *Pauſan.* Attic. vid. *Eſther.* v. 7.

Ἀλλ' αἰεὶ χαλεπός τ' εἴη, καὶ αἴσυλα ῥέζοι·
Ὡς οὔτις μέμνηται Ὀδυσῆος θείοιο
Λαῶν, οἷσιν ἄνασσε, πατὴρ δ' ὡς ἤπιος ἦεν·
Ἀλλ' ὁ μὲν ἐν νήσῳ κεῖται κρατερὰ ἄλγεα πάσχων,
Νύμφης ἐν μεγάροισι Καλυψοῦς, ἣ μιν ἀνάγκῃ
Ἴσχει· ὁ δ' οὐ δύναται ἰὼν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι.
Οὐ γάρ οἱ πάρα νῆες ἐπήρετμοι, καὶ ἑταῖροι,
Οἵ κέν μιν πέμποιεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
Νῦν αὖ παῖδ' ἀγαπητὸν ἀπὸ κλῆρον μεμάασιν,
Οἴκαδε νεισόμενον· ὁ δ' ἔβη μετὰ πατρὸς ἀκουὴν
Ἐς Πύλον ἠγαθέην, ἠδ' ἐς Λακεδαίμονα δῖαν.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς,
Τέκνον ἐμόν, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;
Οὐ γὰρ δὴ τοῦτον μὲν ἐβούλευσας νόον αὐτὴ,
Ὡς ἥτοι κείνῳ Ὀδυσεὺς ἀποτίσεται ἐλθών;
Τηλέμαχον δὲ σὺ πέμψον ὀπιζομένως, δύνασαι γάρ,
Ὡς κε μάλ' ἀσκηθὴς ἣν πατρίδα γαῖαν ἵκηται·
Μνηστῆρες δ' οἱ νηῒ παλιμπετὲς ἀπονέωνται.
Ἦ ῥα, καὶ Ἑρμείαν, * υἱὸν φίλον, ἀντίον ηὔδα,
Ἑρμεία, σὺ γὰρ αὖτε τά τ' ἄλλα πέρ ἄγγελός ἐσσι,
Νύμφῃ ἐϋπλοκάμῳ εἰπεῖν νημερτέα βουλὴν,

" Sed semper durus esto, & injusta perpetret:
" Ita nemo memor est Ulyssis divini,
" Civium, quibus præfuit, ut pater autem lenis erat.
" Sed ille quidem in insulâ jacet graves dolores patiens,
" Nymphæ in ædibus Calypsûs, quæ ipsum necessitate
" Detinet; hic verò non potest suam in patriam terram venire:
" Non enim ei adsunt naves remis-instructæ & socii,
" Qui ipsum deducant super lata dorsa maris.
" Nunc rursum filium dilectissimum occidere cupiunt
" Domum revertentem; ille verò abiit post patris famam
" Ad Pylum divinam, atque ad Lacedæmona claram.
Hanc excipiens alloquutus est nubicoga Jupiter,
" Filia mea, quale tibi dictum excidit septum dentium?
" Annon jam hoc quidem consultâsti consilium tu ipsa,
" Ut planè illos Ulysses ulciscatur reversus?
" Telemachum quidem tu deduc accuratè, potes enim,
" Ut illæsus suam in patriam terram veniat;
" Proci verò in nave retrò iter-relegant.
Dixit sanè, & Mercurium, dilectum filium, alloquebatur,
" Mercuri, tu etenim in aliis nuncius es,
" Nymphæ pulchricomæ dicito firmum *nostrum* decretum,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

10. Αἴσυλα.] Παράνομα, καὶ ἁμαρτωλά.
15. Ἴσχει.] Κατέχει, κωλύει.
16. Πάρα.] Πάρεισιν.
19. Ἀκουὴν.] Φήμην.
20. Δῖαν.] Μεγάλην.
23. Οὐ γὰρ δὴ.] Οὐ τοῦτο; οὐ ἐρωτικὸν ἐφωτητικόν. Ἐβούλευσας.] Ἐβουλεύσω, ἐσκέψω.
24. Ἀποτίσεται.] Τιμωρήσεται.
25. Ἐπιστάμενος.] Ἐπιστρώμενος.
26. Ἀσκηθής.] Ὑγιὴς, ἐξ ἐπιμελείας.
27. Παλιμπετές.] Ἐξ ὑποστροφῆς, εἰς τὰ ὀπίσω.
28. Ηὔδα.] Ἔλεγε.
30. Εἰπεῖν.] Ἀντὶ τοῦ εἰπέ. Τηλεσίφρονα.] Καρπερικὸν.

N O T Æ.

24. Ἀποτίσεται) Ità pro ἀποτίσεται, ut malè hactenùs in pluribus script. cùm prior Naturâ sit longa, nec σ'. duplex esse debeat, & ità *Florentin.* & *Roman.* & aliàs hæc Vox plus vicies, cum simplici σ'. scribitur.

27. Ἀπονέωνται) Vid. ad *Iliad.* β'. v. 113.

28. * Υἱὸν φίλον) Ità pro φίλον υἱὸν, scribo, quod malè hactenus obtinuit in omnibus; *Metri* causâ.

NOTÆ IN SCHOLIA.

V. 10. Αἴσυλα) Olim καὶ αἴσυλα ῥέζοι, ex *Textu*; cum verò redderetur nihil ad καὶ & ῥέζοι, istas voces rejeci, nec sine MSto *Aloysii*. Vid. ad *Var. Lect.*

Variæ Lectiones.

V. 10. Αἴσυλα) χρ. ἀήσυλα, ut *Iliad.* ε'. v. 876. & *Hesych.* Ἀήσυλα) Παράνομα, ἁμαρτωλὰ, ἢ κακόηθη.
18. Ἀποκτίναι) χρ. ἀποκτάμμεν.
24. Ἀποτίσεται) χρ. ἀποτίσετ), *Louvan. H. Steph.* Vid. Not. in *Textum*.
27. Ἀπονέωνται) χρ. ἀπονέετ), *Seberi* Index, *Florentin. Louvan.*
28. Υἱὸν φίλον ἀντίον) χρ. φίλον υἱὸν ἀντίον. Vid. Not. in *Textum*.

Νόστον

Νόστον Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος, ὡς κε νέηται,
Οὔτε θεῶν πομπῇ, ἔτε θνητῶν ἀνθρώπων,
Ἀλλ' ὅγ' ἐπὶ σχεδίης πολυδέσμου πήματα πάσχων
Ἡματί κ' εἰκοστῷ Σχερίῃ ἐεἰβωλον ἵκοιτο,
Φαιήκων ἐς γαῖαν, οἱ ἀγχίθεοι γεγάασιν·
Οἵ κέν μιν θεὸν κῆρι, θεὸν ὡς, τιμήσουσιν,
Πέμψουσιν δ' ἐν νηῒ φίλῃ ἐς πατρίδα γαῖαν,
Χαλκόν τε χρυσόν τε ἅλις, ἐσθῆτά τε δόντες,
Πόλλ', ὅσ' ἂν ὀδυσσῆϊ ἔν. Τροίης ἐξήρατ' Ὀδυσσεύς,
Εἴ οἱ ἀπήμων ἦλθε, λαχὼν ἀπὸ λαῖτμος αἶσαν.
Ὡς γάρ οἱ μοῖρ' ἐστὶ φίλους τ' ἰδέειν, ἠ ἱκέσθαι
Οἶκον ἐς ὑψόροφον, ἠ εἶω ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ὡς ἔφατ'· ὦδ' ἀπίθησε διάκτορος Ἀργεϕόντης·
Αὐτίκ' ἔπειτ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
Ἀμβρόσια, χρύσεια· τά μιν φέρον ἠμὲν ἐφ' ὑγρὴν,
Ἠδ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν, ἅμα πνοιῇς ἀνέμοιο.
Εἵλετο δ' ῥάβδον, τῇ τ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει,
Ὧν ἐθέλῃ, τοὺς δ' αὖτε καὶ ὑπνώοντας ἐγείρει.
Τὴν μὲν χερσὶν ἔχων πέτετο κρατὺς Ἀργειφόντης,
Πιερίην δ' ἐπιβὰς, ἐξ αἰθέρος ἔμπεσε πόντῳ.
Σεύατ' ἔπειτ' ἐπὶ κῦμα, λάρῳ ὄρνιθι ἐοικώς,

"Reditum Ulyſſis patientis; ut redire queat,
"Neque deorum ductu, neque mortalium hominum,
"Sed ipſe in rate colligatâ dolores patiens
"Die viceſimâ ad Scheriam fertilem perveniat,
"Phæacum ad terram, qui propinquiùs ſunt:
"Qui ipſum animo, deum veluti, honorabunt,
"Mittentque in navi charam in patriam terram,
"Æſque aurúmque abundè, veſtémque exhibentes,
"Plurima, quanta nunquam ex Trojâ ſuſtuliſſet Ulyſſes,
"Etiamſi indemnis veniſſet, portionem ex prædâ ſortitus.
"Sic enim ei fatum eſt amicoſque videre, & pervenire
"Domum ad exceſſam, & ſuam in patriam terram.
Sic ait; neque non-obedivit internuncius Mercurius:
Statim deinde pedibus ſubligavit pulchra talaria,
Immortalia, aurea, quæ ipſum ferebant ſive per mare,
Sive per immenſam terram, pariter cum flamine venti:
Cepit etiam virgam, quâ virorum oculos demulcet,
Quorumcunque vult, alioſque rurſus ſopitos excitat.
Hanc in manibus tenens delabitur fortis Mercurius,
Et Pieriam ſupergreſſus, ex æthere incidit in mare,
Feſtinabat deinde ſuper fluctus, laro avi ſimilis,

ΣΧΟΛΙΑ.

32. Οὔτε θεῶν πομπῇ.] Οὐδετὸς θεῶν παρεμπέμποντος. Πομπῇ.] Παρεπημιδῇ.

33. Σχεδίης.] Λειπὸς, νεὼς τ' αὐτοχεδίως πηχθείσης. Πολυδέσμου.] Πολλοῖς ἐμπεπηγμένης δεσμοῖς.

34. Ἡματί.] Ἡμέρᾳ. Σχερίῃ.] Σχερία ἐκαλεῖτο ἡ νῆσος τὸ Φαιάκων· τὸ δὲ μὴ πρῶτα ἐκλήθη Κερκύρα· τὸ δὲ ἀρχαιόταθον ἐκαλεῖτο Δρεπάνη. Ἐεἰβωλον.] Μεγαλόβωλον, εὔγειον.

35. Ἀγχίθεοι.] Ἥτοι καθότι πρίτοι εἰσὶν ἀπὸ Ποσειδῶνος. οἱ βασιλεῖς αὐτῶν· ἢ ὅτι εὐδαίμονές εἰσιν· ἢ καθ' οἱ θεοὶ συνδιατρίβουσιν αὐτοῖς ἐν εὐωχίαις.

36. Περὶ κῆρι.] Περισσῶς, ἐκ λίαν τῇ ψυχῇ, ἐκθύμως.

38. Ἅλις.] Ἱκανῶς, αὐτάρκως.

39. Τροίης ἐξήρατο.] Διαιρετέον. τὸ δὲ ἐξῆς, Τροίης ἀπὸ λαῖδος, ἀπὸ τ' Τρωϊκῆς λείας. Ἐξήρατο.] Ἐξῃρέθη ἔλαβεν.

40. Λαχὼν.] Κληρωσάμενος.

41. Μοῖρα.] Εἱμαρμένη.

43. Διάκτορος.] Ἀγγελος, σαφῶς, ὁ ἀγόμενος τὰς ἀγγελίας.

47. Εἵλετο δ' ῥάβδον.] Λόγος * ὀρθότατα νοητέον, τὴν δὲ Ἑρμοῦ ῥάβδον· ὥστε ψυχὰς μὲν πεδεργμένας παύειν, ἀπολυμένας δὲ ἀνεγείρειν. Θέλγει.] Ἀμαυροῖ· νῦν δὲ κοιμίζει.

48. Ὑπνώοντας ἐγείρει.] Κοιμωμένους, καθύλοντας.

50. Πιερίην.] Πιερία, ἔρος Μακεδονίας, ἐγγὺς μεσογαίων. Ἔμπεσε.] Ἀθρόως κατῆλθεν.

51. Λάρῳ ὄρνιθι ἐοικώς.] Τῷ ὁρμῶν, ἀπὸ τὸ σῦμα· λάρος δὲ, ὄρνεον ἁλιάετον.

NOTÆ.

34. Σχερίῃ) Præter Br. Schol. vid. Conon. §. 111.

38. Ἅλις, *Ultimam* producit, in *Ceſurâ*, vi *Finalis* &c.

39. Τροίης ἐξήρατο) De *Laro*, vid. *Pierii Hieroglyphic.* l. XXIII. fol. 167.

NOTÆ IN SCHOLIA.

33. Πολυδέσμου) MS. GC. pro δισμοῖς, legit ῥόμφοις.

39. Ἐξήρατο) γρ. ἐξ ἥρατο. Br. Schol.

45. Φέρον) γρ. φέροι.

47. Λόγος * ὀρθότατα) Ita pro λόγος ἀθρόως restituo.

Ὅσσε καὶ δεινὸς κόλπος ἁλὸς ἀτρυγέτοιο
Ἰχθῦς ἀργεόωντων, πυκινὰ πτερὰ δεύεται ἅλμῃ·
Τῷ ἴκελος πολέεσσιν ὀχήσατο κύμασιν Ἑρμῆς.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἀφίκετο τηλόθ' ἐοῦσαν,
Ἔνθ' ἐκ πόντου βὰς ἰοειδέος, ἤπειρόνδε
Ἤιεν· ὄφρα μέγα σπέος ἵκετο, τῷ ἔνι νύμφη
Ναῖεν εὐπλόκαμος· τὴν δ' ἔνδοθι τέτμεν ἐοῦσαν.
Πῦρ μὲν ἐπ' ἐσχαρόφιν μέγα καίετο, τηλόθι δ' ὀδμὴ
Κέδρου τ' εὐκεάτοιο, θύου τ' ἀνὰ νῆσον ὀδώδει,
Δαιομένων· ἡ δ' ἔνδον ἀοιδιάουσ' ὀπὶ καλῇ,
Ἰσὸν ἐποιχομένη, χρυσείῃ κερκίδ' ὕφαινεν.
Ὕλη δὲ σπέος ἀμφὶ πεφύκει τηλεθόωσα,
Κλήθρη τ', αἴγειρός τε, καὶ εὐώδης κυπάρισσος.
Ἔνθα δ' ὄρνιθες τανυσίπτεροι θύνάζοντο,
Σκῶπές τ', ἴρηκές τε, τανύγλωσσοί τε κορῶναι
Εἰνάλιαι, τῇσίν τε θαλάσσια ἔργα μέμηλεν.

Quæ circum magnos ſinus maris indomiti
Piſces venans, denſas alas mergit ſalſugine:
Huic ſimilis plurimos ſuperinvectus eſt fluctus Mercurius.
Sed quando jam inſulam perveniſſet procul jacentem,
Tum ex ponto conſcendens cæruleo, ad continentem
Ibat, donec ingentem ſpecum pervenit, in quo Nympha
Habitabat pulchricoma: hanc verò intùs invenit.
Ignis quidem ad focum ingens ardebat, procul item odor
Cedrique fiſſilis, thuriſque per inſulam redolebat,
Ardentium: ipſa verò intùs cantillans voce pulchrâ,
Telam percurrens, aureo radio texebat.
Sylva autem ſpecum circumcreverat vireſcens,
Alnúſque, populúſque, & bene-odorata cypreſſus:
Ibi etiam aves extenſas-alas-habentes nidulabantur,
Aſiones, accipitréſque, latáſque-linguas-habentes cornices
Marinæ, quibus utique marina opera curæ erant.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

52. Κόλπος ἁλός.] Τὸ κοιλώμα τῆ θαλάσσης.
53. Ἀργεόωντων.] Θηρεύων, ἀργεύων. Πυκινά.] Πυκνῶς, συνεχῶς. Διύστομ.] Βρέχεται.
54. Ὀχήσατο.] Ἐπανεχήσατο, ἐπέδραμε.
56. Βάς.] Ἐκβάς, ἐξελθών. Ἰοειδέος.] Μέλανος. Ἠπειρόνδε.] Εἰς τὴν γῆν.
57. Τῷ ἴνι.] Ἐν ᾧ.
58. Ναῖεν.] Ὠίκει. Εὐπλόκαμος.] Καλὰς πλοκάμους ἔχουσα. Τέτμεν.] Κατέλαβεν.
59. Ἐπ' ἐσχαρόφιν.] Ἐπὶ τῆς ἑστίας, ἢ ἐπὶ τῆ ἐσχάρας. Τηλόθι.] Ἄλλοι, Τηλόθι. Πόρρω.
60. Κέδρου.] Εἴδος δένδρου. Εὐκεάτοιο.] Εὐκοπιδιάστου, εὐκλάστου, *εὐχίστου. Θύου.] Εἴδος δένδρου, ἢ φυτοῦ. Ἀνὰ νῆσον.] Καθὰ τὴν νῆσον. Ὀδώδει.] Ἔπνεεν, ἀπεδίδου, ὤζεν.
61. Δαιομένων.] Καιομένων. Ἀοιδιάουσα.] Ἀείδουσα.
62. Ἐποιχομένη.] Ἐπιπορευομένη.
63. Σπέος ἀμφί.] Περὶ τὸ σπήλαιον. Πεφύκει.] Ἐπιφύτευτο, ἦν. Τηλεθόωσα.] Ἄγαν θάλλουσα.
64. Κλήθρη τ' αἴγειρός τε.] Εἴδη δένδρων.
65. Τανυσίπτεροι.] Οἱ ἐν τῇ πτήσει τείνοντες τὰ πτερά.
66. Σκῶπες.] Ὄρνεα νυκτόνομα, *κακόφωνα· σκωπίδες δὲ πτῆνες. Ἴρηκες.] Ἱέρακες. Τανύγλωσσοι.] Πλατύγλωσσοι.
67. Εἰνάλιαι.] Θαλάσσιαι. Τῇσιν.] Αἷς πάντα. Θαλάσσια ἔργα.] Αἱ ἐν τῇ θαλάσσῃ ἁλίσκεσθαι.

N O T Æ.

52. Ὅσσε καὶ δεινὸς) *Ultima* Ε καὶ producitur, in *Cæſurâ*, vi *Toni* &c.

60. Κέδρου τ' εὐκεάτοιο, θύου τ') De *Cedro*, vid. *Calii Auguſtini Curionis* Hieroglyph. fol. 441. Θύον *Macrobius* exponit per *Citreum* malum, *Saturnal.* l. 2. c. 15. unde εἴμαζε, ab *Homero*, θυώδεα dici, ut infrà, v. 264. *viz.* à θύον *Citreum*, quod Veſtibus interjectum Tineas necat, ut *Oppius* ibid.

NOTÆ IN SCHOLIA.

60. *Εὐχίστου, pro εὐχισίου, reſtituo.

63. Σπέος ἀμφί) Περὶ τὸ σπήλαιον. Ità pro σπέος) ἕως ἐπὶ &c. *Ibid.* Ἐπιφύτευτο, ità pro πεφύτευτο.

66. Κακόνομα, quod olim poſt, *νυκτόνομα obtinuit, deleo; ut MS. *GC.* νυκτερικὰ MS. *Aloyſii.*

Variæ Lectiones.

55. Τηλόθ') χρ. τηλόσε, vid. infrà, ad v. 59.

59. Τηλόθι) χρ. τηλόσε, *Florentin. Louan. H. Steph. Br. Schol.* & MS. *GC.*

60. Θύου) χρ. θείου, *Florentin.* Edit. & *Louan.*

63. Ἀμφὶ πεφύκει) χρ. ἀμφιπεφύκει, *Florentin. Louan.* &c. *Br. Schol.* melius disjunctim.

66. Σκῶπες) χρ. Κῶπες, *Ariſtotel.* apud *Ælian.* Hiſt. Animal. l. 15. c. 8. *Ibid.* Ἴρηκες) χρ. ἵρηκας.

Ἡδ'

Ἡ δ' αὐτῆ τετάνυστο περὶ σπείους γλαφυροῖο,
Ἡμερὶς ἠβώωσα, πεφήλει ἢ ταφυλῇσι·
Κρῆναι δ' ἐξείης πίσυρες ῥέον ὕδατι λευκῷ,
Πλησίαι ἀλλήλων τετραμμέναι ἄλλυδις ἄλλη·
Ἀμφὶ δ' ἁπαλοὶ λειμῶνες μαλακοὶ ἴου, ἠδὲ σελίνου
Θήλεον· ἔνθά κ' ἔπειτα καὶ ἀθάνατός περ ἐπελθὼν
Θηήσαιτο ἰδὼν, καὶ τερφθείη φρεσὶν ἧσιν·
Ἔνθα τὰς θηεῖτο Διάκτορος Ἀργειφόντης.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα ἐὺ θηήσατο θυμῷ,
Αὐτίκ' ἄρ' εἰς εὐρὺ σπέος ἤλυθεν· οὐδέ μιν ἄντην
Ἠγνοίησεν ἰδοῦσα Καλυψὼ, δῖα θεάων·
Οὐ γάρ τ' ἀγνῶτες θεοὶ ἀλλήλοισι πέλονται,
Ἀθάνατοι, οὐδ' εἴπερ ἀπόρσω δώματα ναίῃ.
Οὐδ' ἄρ' Ὀδυσσῆα μεγαλήτορα ἔνδον ἔτλμα,
Ἀλλ' ὅγ' ἐπ' ἀκτῆς κλαῖε καθήμενος· ἔνθα πάρος περ.
Δάκρυσι καὶ στοναχῇσι καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἐρέχθων,
Πόντον ἐπ' ἀτρύγετον δερκέσκετο, δάκρυα λείβων.

Ibi extensa erat circùm speluncam cavam
Vitis pubescens, florebátque uvis:
Quatuor verò serie fontes fluebant aquâ lympidâ,
Vicini inter se versi aliò alius.
Circùm verò mollia prata violarum, atque apii
Virescebant: eò utique etiam immortalis accedens
Demiratus fuerit tuens & oblectatus suo in animo.
Ibi igitur *aliquantùm* stans mirabatur internuncius Mercurius.
Cæterùm postquam omnia suo contemplatus est animo,
Statim in latam speluncam perrexit, neque ipsum contrà
Ignoravit conspicata Calypso, diva dearum:
Non enim ignoti utique dii invicem sunt
Immortales; neque siquis longè-procul domos habitet.
Neque tamen Ulyssem magnanimum intùs deprehendit,
Sed ipse ad littus flebat sedens; ubi antea etiam
Lachrymis & gemitibus & doloribus animum macerans,
Pontum in irrequietum prospiciebat, lachrymas stillans.

ΣΧΟΛΙΑ.

68. Τετάνυστο.] Ἐξετέταδο. Περὶ σπείους.] Περὶ δ' σπηλαίῳ. Γλαφυροῖο.] Τῆ κοίλῃ.

69. Ἡμερὶς ἠβώωσα.] Ἀμπελος, εἰς ἀφορμὴν τῆ ἀγρίας, ἀκμαζούσης. Τεθηλεί.] Ἐθαλλεν.

70. Πίσυρες.] Τέσσαρες.

71. Τετραμμέναι.] Ἀπεστραμμέναι. Ἄλλυδις ἄλλη.] Ἄλλη, ἀλλαχῆ. τὸ ἄλλη εὐθεῖα ἐστι, ὅθεν ἄλλυδ' δ, ὡς γεραίτερον.

72. Λειμῶνες μαλακοί.] Καλῶς πᾶς φιλόστοργος, ἵν' ᾖ, μαλακοὶ, ἁπαλοί. ἀλλαχῆ δὲ λέγει ὑδρηλοὶ μαλακοί. Ἴου.] Ἴον, εἴδος ἄνθους.

73. Θήλεον.] Ἐθαλλον.

75. Θηεῖτο.] Ἐθεᾶτο, ἐθαύμαζεν.

76. Θηήσαδο.] Ἐθεάσαδο, ἐθαύμασεν.

79. Ἀγνῶτες.] Ἄγνωστοι. Πέλονται.] Εἰσὶν, ὑπάρχουσιν.

82. Ἐπ' ἀκτῆς.] Ἐπὶ δ' αἰγιαλῷ.

83. Στοναχῇσι.] Στεναγμοῖς. Ἄλγεσι.] Κακοῖς, Θυμὸν ἐρέχθων.] Καθαπίνων ἐν ἑαυτῷ, σίνων, λυπέμενος βαρέως.

84. Δερκέσκετο.] Ἔβλεπεν.

NOTÆ.

72. Λειμῶνες μαλακοὶ ἴα ἠδὲ σελίνου) *Athenæ.* l. 2. fol 61. Σία, Σπεύσιππος ἐν δευτέρῳ ὁμοίων φησὶν, ἐν ὑδατι γινεσθαι, σελίνῳ ἑλείῳ τὸ φύλλον ὁμοιον· διὸ καὶ Πτολεμαιεῖς, ὁ διὰ πέπλου, Εὐεργέτης, Αἰγύπτιε βασιλεύτα, πρὸς Ὁμήρου ἀξιοῖ γράφειν, Ἀμφὶ δὲ λειμῶνες μαλακοὶ σίου, ἠδὲ σελίνου· Σία γὰρ, μὴ σελίνου φύλλα, ἀλλὰ μὴν ἴα. Idem ferè *Eustath.* in locum.

79. Οὐ γάρ τ' ἀγνῶτες θεοὶ) *Florentina, Lovaniana, Stephaniana, Castellionæa, Elzeviriana,* &c. ἀγνῶτές γε θεοὶ legunt, non sine Versûs jacturâ, ex redundanti Syllabâ; nec dicendum τὸ θεοὶ pati hic συνίζησιν, *Romana* enim Editio, cum *Eustathio*, τὸ γὲ nesciunt; quare omittendum duco.

NOTÆ IN SCHOLIA.

71. Εὐθεῖά ἐστιν) Ità lego, pro ἐπίρρημα, ex MSS. & *Eustathio*. Miror autem ἐπίρρημα hic admissum, cum εὐθεῖα, MS. *GC.* εὐθέως, MS. *Aloysii* habeat. Infrà certè, v. 369. ἄλλη, ἐπίρρημά ἐστι, καὶ μὴ, δ' ἰῶτα γεγραπτέον.

VARIÆ LECTIONES.

68. Ἡ δ') γρ. ἠδ', *Florent. Lozan.* &c. At *Roman. Hervag. Stephan. Castellion.* ἠδ'. *Ibid.* Σπείους) γρ. σπείσος, & σπείσοις, pro σπείους, *Plutarch.* fortè σπίσος.

72. Ἴα) γρ. σία, *Eustath.* nec tamen *H. Stephan.* Vid. Not. in *Textum.*

79. Ἀγνῶτες θεοὶ) γρ. ἀγνῶτές γε θεοὶ, Vid. Not. in *Textum.*

82. Πόρσω πὶρ) γρ. πόρσω γὲ, *H. Steph.*

Ἑρμείαν.

Ἑρμείαν δ' ἐρέεινε Καλυψὼ, δῖα θεάων,
Ἐν θρόνῳ ἱδρύσασα φαεινῷ σιγαλόεντι,
Τίπτε μοὶ, Ἑρμεία χρυσόῤῥαπι, εἰλήλουθας,
Αἰδοῖός τε φίλος τέ; πάρος γέ μιν οὔπω ἔγνως.
* Αὔδα, ὅ, τι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἄνωγεν,
Εἰ δύναμαι τελέσαι γε, καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστίν·
Ἀλλ' ἕπεο πρόσσω, ἵνα τοι πὰρ ξείνια θείω.
Ὣς ἄρα φωνήσασα θεὰ παρέθηκε τράπεζαν,
Ἀμβροσίης πλήσασα· κέρασσε δὲ νέκταρ ἐρυθρόν.
Αὐτὰρ ὁ πῖνε καὶ ἦδε δαφοινεὸς Ἀργειφόντης.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δείπνησε, καὶ ἤρασε θυμὸν ἐδωδῇ,
Καὶ τότε δὴ μιν ἔπειτα ἀμειβόμενον προσέειπεν,
Εἰρωτᾷς μ' ἐλθόντα, θεὰ, θεόν; αὐτὰρ ἐγώ τοι
Νημερτέως τὸν μῦθον ὀπισπήσω· κέλεαι γάρ.
* Ζεὺς μὲν ἔμ' ἠνώγει δεῦρ' ἐλθέμεν οὐκ ἐθέλοντα·
Τίς δ' ἂν ἑκὼν τοσσόνδε διαδράμοι ἁλμυρὸν ὕδωρ,
Ἄσπετον; ἠδέ τις ἄγχι βροτῶν πόλις, οἵτε θεοῖσιν
Ἱερά τε ῥέζουσι καὶ ἑκατόμβας ἐκατόμβας.
Ἀλλὰ μάλ' οὔπως ἐστὶ Διὸς νόον Αἰγιόχοιο

Mercurium autem interrogabat Calypso, diva deorum,
Cùm eum in throno collocâsset splendido, admirando,
" Cur ad me, Mercuri aureâ-virgâ, venisti,
" Venerandus & charus? ante quidem neutiquam frequentabas;
" Loquere, quodcunque cupis, perficere autem me animus jubet;
" Si possum perficere, & si perficiendum est.
" Verùm sequere ulteriùs, ut tibi hospitalia apponam.
Sic certe loquuta dea apposuit mensam,
Ambrosiâ repletam, miscuitque nectar rubrum:
Cæterùm ipse bibebat & comedebat internuncius Mercurius.
Porrò postquam cœnatus est & refecit animum cibo,
Tum ipsam verbis excipiens alloquutus est,
" Interrogas me venientem dea deum? cæterùm ego tibi
" Verè sermonem enarrabo; jubes enim.
" Jupiter quidem me jussit huc ire invitum;
" Quis enim volens tantam percurreret salsam aquam,
" Immensam? neque ulla propè mortalium urbs, quique diis
" Sacra faciant & legitimas Hecatombas.
" Verùm nullo modo fas est Jovis mentem Ægiochi

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

85. Ἐρέεινεν.] Ἤρώτα.
86. Ἱδρύσασα.] Καθίσασα. Σιγαλόεντι.] Ποικίλῳ.
87. Χρυσορράπι.] Χρυσῆν ῥάβδον * ἔχων.
88. Αἰδοῖος.] Αἰδοῦς ἄξιος, τίμιος. Θαμίζων.] * Συνεχῶς ἐπιφοιτᾷν. Ἢ ἔρχεσθαι.
89. Ἄνωγε.] Ἐκέλευσεν.
90. Εἰ πεπλεσμένον ἐστίν.] Εἰ φύσιν ἔχει δύναται πλεωθῆναι, ἢ δυνατόν ἐστι γενέσθαι.
93. Ἀμβροσίης.] Τῆς τῶν θεῶν βρώσεως. Πλήσασα.] Πληρώσασα. Κέρασσε δὲ νέκταρ.] Νῦν οὐκέτι διὰ τὸ ἀρχαίας συνηθείας εἰς κέρας τὸ ἰσχίον τιθέναι.
94. Ἤδετο.] Ἤσθιεν.
95. Ἤρασεν.] Ἀρεσθῆναι ἐποίησεν, τέτοιον ἦρμοσεν.
98. Νημερτέως.] Ἀληθῶς. Ἐνισπήσω.] Εἴπω, λέξω.
99. Οὐκ ἐθέλοντα.] Ἐκ τούτου ἐμφαίνεται ἀκουσίως ἀφίχθαι.
101. Ἄσπετον.] Πολύ.
102. Ἐξαίτους.] Ἐξαιρέτους.

N O T Æ.

89. * Αὔδα) In omnibus olim Editt. quas vidi, αὖδα, in hoc tantùm loco; de quâ re multùm questi sunt Docti Viri, datis ad me Literis. Verùm cùm hæc vox contrahatur, ab αὔδαε & in aliis locis rectè scribatur, ut scribi debet, αὔδα, in omnibus iisdem Editt. in ipso etiam *Eustathio*, ad hunc locum, fol. 1525. lin. 22. & MS. etiam αὔδα aperte præ se ferat, nemo de verâ scriptione dubitare debet. Aliud prorsùs dicendum, de ἔπα, pro ἔπαε, & ἔπε, pro ἔπαεσι, per *Apocopen*; undè & errorem in hâc voce ortum puto.

99. * Ζεὺς μὲ ἔμ' ἠνώγει) Olim in pluribus, Ζεὺς ἔμ' ἠνώγει, *Castellio* solus ἐμὲ totum protulit, at nihil ille de *Hiatu*, & *Emphasi* cogitavit, quorum τὸ μὲ huic satisfacit, illi occurrit.

N O T Æ I N S C H O L I A.

87. * Ἔχων, pro ἴσχει scribo, ex *Aloysii* MS. 88. * Συνεχῶς, pro συνεπῶς, substituo, ex MS. eodem.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

88. Θαμιζοις) γρ. θαμιζοις, ex Conjecturâ.
89. Αὔδα) γρ. αὖδα, vid. Not. in *Textum*.
98. Νημερτέως) γρ. νημερτὲς, *Adverbialiter*.
99. Ζεὺς μὲ ἔμ' ἠνώγει) γρ. Ζεὺς ἐμὲ ἠνώγει, *Castellio*. Malè olim in aliis omnibus, Ζεὺς ἔμ' ἠνώγει. Vid. Not. ad *Textum*.

Οὔτε

Οὔτε παρὲξ ἐλθεῖν ἄλλον θεὸν, ὅσσ' ἀλιῶσαι.
Φησί τοι ἄνδρα παρεῖναι ὀϊζυρώτατον ἄλλων
Τῶν ἀνδρῶν, οἳ ἄστυ περὶ Πριάμοιο μάχοντο
Ἐννάετες, δεκάτῳ δὲ πόλιν πέρσαντες ἔβησαν
Οἴκαδ'· ἀτὰρ σὺν νόστῳ Ἀθηναίῃ ἀλίτοντο,
Ἥ σφιν ἐπῶρσ' ἄνεμόν τε κακὸν καὶ κύματα μακρά.
Ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθιθον ἐσθλοὶ ἑταῖροι,
Τόνδ' ἄρα δεῦρ' ἄνεμός τε φέρων καὶ κῦμα πέλασσεν.
Τὸν νῦν σ' ἠνάγκῃ ἀποπεμπέμεν, ὄφρα τάχιστα·
Οὐ γάρ οἱ τῇδ' αἶσα φίλων ἄπο νόστιμον ὀλέσθαι,
Ἀλλ' ἔτι οἱ μοῖρ' ἔστι φίλους τ' ἰδέειν, καὶ ἱκέσθαι
Οἶκον ἐς ὑψόροφον καὶ ἐὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ὣς φάτο· ῥίγησεν δὲ Καλυψὼ, δῖα θεάων,
Καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Σχέτλιοι ἐστὲ, θεοί, ζηλήμονες ἔξοχον ἄλλων,
Οἵτε θεαῖς ἀγάασθε παρ' ἀνδράσιν εὐνάζεσθαι
Ἀμφαδίην, ἤ τίς τε φίλον ποιήσεται ἀκοίτην.
Ὡς μὲν ὅτ' Ὠρίωνα ἕλετο ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
Τόφρα οἱ ἠγάασθε θεοὶ ῥεῖα ζώοντες,
Ἕως μὲν σὺν Ὀρτυγίῃ χρυσόθρονος Ἄρτεμις ἁγνὴ
Οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχομένη κατέπεφνεν·

"Neque prætergredi alium deum, neque irritam facere.
"Ait tibi virum adesse ærumnosissimum aliorum
"Virorum, qui circa urbem Priami pugnârunt
"Novennio; decimo verò urbem depopulati conscenderunt navem
"Versus domum: cæterùm in reditu Palladem offenderunt,
"Quæ ipsis excitavit ventumque malum & fluctus ingentes.
"Ibi alii quidem omnes perîerunt boni socii,
"Hunc utique huc ventúsque ferens & fluctus appulit.
"Quem nunc te jubet dimittere quàm celerrimè;
"Non enim ei hic fatum est ab amicis seorsim perire,
"Sed adhuc illi fatum est amicósque videre & pervenire
"Ad domum excelsam, & suam in patriam terram.
Sic ait: exhorruit verò Calypso, diva dearum,
Et ipsum compellans voce verba alata dixit,
"Improbi estis, dii, invidi præ aliis,
"Quique deabus invidetis, ut cum viris dormiant
"Palàm, si aliqua charum adepta fuerit maritum.
"Sic quidem cùm Orionem cepit roseis-digitis Aurora,
"Tamdiù illi invidistis dii facilitèr viventes,
"Donec ipsum in Ortygiâ aureâ-sellâ Diana casta
"Suis mitibus-sagittis aggrediens occîdit:

Σχόλια.

104. Οὔτε παρὲξ ἐλθεῖν, ὅσσ' ἀλιῶσαι.] Οὔτε μάτασον ἡγήσασθαι, ὅτι παρελθεῖν ἢ ἀπειθῆσαι.

105. Ὀϊζυρώτατον.] Καταπονημένον, παλαιοπενθέμενον.

106. Τῶν.] Ἐκείνων.

107. Πέρσαντες.] Πορθήσαντες. Ἔβησαν.] Ἐπερεύθησαν, ἐπέπλευσαν.

108. Ἀλίτοντο.] Ἥμαρτον.

109. Ἐπῶρσεν.] Ἐπήγαγεν.

110. Ἀπέφθιθον.] Ἐφθείροντο.

113. Τῇδε.] Ἐνθάδε. Αἶσα.] Πεπρωμένη. Ὀλέσθαι.] Ἀπολέσθαι.

118. Σχέτλιοι.] Ἀγανάκτητοι. Ζηλήμονες.] Ζηλότυποι· ἢ, Δηλήμονες.] Βλαπτικοί.

119. Ἀγάασθε.] Φθονεῖτε. Εὐνάζεσθαι.] Κοιμᾶσθαι.

121. Ὡς μὲν ὅτ' Ὠρίωνα.] Οἱ πλείονες τοῦ Σοφοκλέους φασὶν αὐτὸν ἀνηρῆσθαι βιαζόμενον τὴν Ἄρτεμιν· ὁ δὲ Ἀπόλλων οὐκ ἀνεῖλεν, ἴσως μὴ παρὼν τότε.

122. Ἠγάασθε.] Ἐφθονεῖτε.

123. Ὀρτυγίῃ.] Τῇ Δήλῳ· νῆσος δὲ ἡ Δῆλος ἐστὶν ἀνὰ μέσον τῶν Κυκλάδων.

Notæ.

108. Οἴκαδ'· ἀτὰρ σὺν νόστῳ) *Ultima* Σ ἀτὰρ producitur, in *Cæsura*, vi *Ioni* & *Finalis*, ut mox, v. 113. etiam extrà *Cæsuram*.

113. Οὐ γάρ οἱ) Vid. infra, ad v. 143.

120. Ἥτις τὰ φίλον) In *Elzevir.* τὸ τὶ excideratquod ex *Florentinâ*, *Lovaniana*, *Stephan.* etiam ex *Hervagianâ* restituo; quæ postrema, ἤν τις τὰ habet.

122. Τόφρα οἱ ἠγάασθε) *Antepenultima* Σ ἠγάασθε producitur, vi *Toni* & *Hiatûs*. An ἠγάσασθε, ut *Iliad.* γ'. v. 181.

Variæ Lectiones.

104. Παρὲξ ἐλθεῖν) γρ. παρεξελθεῖν. *H. Steph.* ex Vett.

106. Περὶ) γρ. πέρι.

118. Ζηλήμονες) γρ. δηλήμονες, *Br. S. Lol.* & *H. Steph.* Vid. ad *Iliad.* ω'. v. 33.

120. Ἥ τις τὰ) γρ. ἤν τις τε, *Florent. Lovan. Hervag. H. Steph.* τὸ τὶ *Elzevir.* ex lo[illegible]

122. Ἠγάασθε) γρ. ἠγάσασθε, vi *Ioni* [illegible]

Ὡς δ' ὁπότ' Ἰασίωνι ἐϋπλόκαμος Δημήτηρ,
Ὧι θυμῶι εἴξασα, μίγη φιλότητι καὶ εὐνῆι,
Νειῶι ἔνι τριπόλωι· οὐδὲ δηὶν ἦεν ἄπυστος
Ζεύς, ὅς μιν κατέπεφνε βαλὼν ἀργῆτι κεραυνῶι.
Ὡς δ' αὖ νῦν μοι ἄγαθε, θεοί, βροτὸν ἄνδρα παρεῖναι.
Τὸν μὲν ἐγὼν ἐσάωσα παρὲξ τρόπιος βεβαῶτα
Οἶον· ἐπεί οἱ νῆα θοὴν ἀργῆτι κεραυνῶι
Ζεὺς ἔλασας ἐκέασσε μέσωι οἰνοπι πόντωι·
Ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθιθον ἐσθλοὶ ἑταῖροι,
Τόνδ' ἄρα δεῦρ' ἄνεμός τε φέρων καὶ κῦμα πέλασσε.
Τὸν μὲν ἐγὼ φίλεόν τε καὶ ἔτρεφον, ἠδὲ ἔφασκον
Θήσειν ἀθάνατον καὶ ἀγήραον ἤματα πάντα.
Ἀλλ' ἐπεὶ οὔπως ἐστὶ Διὸς νόον Αἰγιόχοιο
Οὔτε παρεξ ἐλθεῖν ἄλλον θεὸν οὐδ' ἀλιτέσθαι,
Ἐρρέτω, εἴ μιν κεῖνος ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει,
Πόντον ἐπ' ἀτρύγετον· πέμψω δέ μιν οὔπη ἔοικε.
Οὐ γάρ μοι πάρα νῆες ἐπήρετμοι, καὶ ἑταῖροι,
Οἵ κέν μιν πέμποιεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.

" Sic etiam quandò *Jasio* pulchricoma
" Ceres
" Suo animo cedens, commixta est in
" amicitiâ & lectulo,
" Novali in tertiato; neque tum diu
" fuit ignarus
" Jupiter, qui ipsum occidit feriens
" candenti fulmine.
" Sic rursus nunc mihi invidetis, dii, mortalem virum adesse.
" Illum quidem ego servavi à carinâ
" susceptum
" Solum, posteaquam illi navem celerem coruscò fulmine
" Jupiter jaculando diffidit medio in nigro ponto.
" Tùm alii quidem omnes perierunt eximii socii,
" Hunc utique huc ventúsque ferens & fluctus adegit:
" Hunc ego amavi & enutrivi, atque promiseram
" Facere immortalem, & absque senio diebus omnibus.
" Verùm quandoquidem nullo pacto
" fas est Jovis mentem Ægiochi
" Neque prætergredi alium deum, neque irritam facere,
" Eat-perituru*s*, si illum ipse excitat & jubet,
" Pontum per irrequietum: dimisero verò ipsum nusquam ego;
" Non enim mihi præstò sunt naves remis-instructæ & socii,
" Qui ipsum deducant per lata dorsa maris.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

125. Ὡς δ' ὁπότ' Ἰασίωνι.] Τοῦτο καὶ Δήμητρος ὁ Πλάτων· ἦν δὲ Κρὴς ὁ Ἰασίων. Ἑλλάνικος δὲ Ἡλέκτρας, ἣ Διὸς αὐτὸν ἐγκυμονήσασα. ἔνιοι δὲ φασὶ γαμηλιώτατον ὄντα δῶρα ἔχειν, ὅτι τῇ Δήμητρι σωφρονοῦντι· τινὲς δὲ φασὶ μὴ τὸ ἐπικλυσμὸν παρὰ μόνοις *Ἰασίωνι σπόρμα πυρὸς εὑρεθῆναι ὡς Κρήτῃ, ὅθεν ἀποσωθῆναι φάμελον, ὅτι ἡ Δημήτηρ αὐτῷ συνῴκει καὶ ἐβλάστησε Πλοῦτον.

126. Ὧι θυμῶι εἴξασα.] Ἐπιθυμήσασα.

127. Νειῶι.] Νεοσπορήτῃ γῇ, ἠροτριωμένῃ. Τριπόλωι.] Τρὶς ἠροτριωμένῃ. Ἄπυστος.] Ἀνήκουστος.

130. Ἐσάωσα.] Ἔσωσα. Περὶ τρόπιος βεβαῶτα.] Περιβεβηκότα τῇ τρόπιδι.

132. Ἐλάσας.] Ἔνιοι, Ἔλασας, πλήξας, κεραυνώσας. Ἐκέασσε.] Ἔκαυσε, διέχεεν.

136. Ἀγήραον.] Μὴ γηρῶντα.

139. Ἐρρέτω.] Ἀμφίβολον, πότερον εἰς Δία, ἢ εἰς Ὀδυσσῆ. Ἐποτρύνει.] Παροξυνῶ.

140. Οὔπη.] Οὐδαμοῦ.

141. Πάρα.] Πάρεισιν.

N O T Æ.

125. Ὡς δ' ὁπότ' Ἰασίωνι) *Jasius*, vel *Jasion*, ex *Jove* & *Electrâ Atlantide* natus, *Cereris Amasius*, ex eâ *Plutum* genuit, ut *Hesiod.* Theogon. v. 969. Vid. *Diodor. Sicul.* l. 6. Sæpe apud Authores hujus nomen per errorem Ἰάσων scribitur, pro Ἰασίων, ut in his *Scholiis* olim semel, *Apollonii* Schol. in *Conon.* §. 21. *Plauto*, in Pseudol. fol. 784. &c. Vid. *Eustath.* fol. 1528. lin. 6. ubi Ἡμίρας etiam pro Ἡλέκτρας, per errorem, & *Apollodor.* Bibliothec. l. 3. c. 12.

127. Οὐδὲ δηὶν ἦεν) *Ultima* Ē ἐδὲ producitur, in *Cæsurâ*, vi *Toni*, & Ē δ'. ἐκβολικῆ.

139. Ἐρρέτω) De *Ulysse* omninò dictum censeo, quicquid *Br. Schol.* quæ de *Jove* ipso etiam accipi posse dicunt, quomodo *Cicero*, l. 1. De Naturâ Deorum, *Si Deus talis est, ut nullâ gratiâ, nullâ hominum caritate teneatur, valeat.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

125. *Ἰάσωνι, corrigo & lego Ἰασίωνι, ut Not. in *Textum*.

Variæ Lectiones.

129. Ἄγαθε) γρ. ἀγᾶθε.

132. Ἔλασας) γρ. ἐλάσσας, *Florentin. Louvain. Br. Schol. H. Steph.* MS. GC. ἔλασσας *Romana*, ποιητικώτερον.

138. Παρὲξ ἐλθεῖν) γρ. παρεξελθεῖν, vid. suprà, ad v. 104.

Αὐτάρ οἱ πρόφρων ὑποθήσομαι, ὡς ἐπιθύτω,
Ὡς κε μάλ' ἀσκηθὴς ἰῷ πατρίδα γαῖαν ἵκῃ.
Τόνδ αὖτε προσέειπε Διόκλειος Ἀργειφόντης,
Οὕτω νῦν ἄπεμπε, Διὸς δ' ἐποπίζεο μῆνιν,
Μήπως τοὶ μετόπισθε κοτεσσάμενος χαλεπήνῃ.
Ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κρατὺς Ἀργειφόντης·
Ἣ δ' ἐπ' Ὀδυσσῆα μεγαλήτορα πότνια νύμφη
Ἤϊε, ἐπειδὴ Ζηνὸς ἐπέκλυεν ἀγγελιάων.
Τόνδ' ἄρ' ἐπ' ἀκτῆς εὗρε καθήμενον· οὐδέ ποτ' ἴσχε
Δακρυόφιν τέρσεσθαι ἀκὴ γλυκὺς αἰὼν
Νόστον ὀδυρομένῳ, ἐπεὶ οὐκέτι οἱ πάρα νύμφη.
Ἀλλ' ἤτοι νύκτας μὲν ἰαύεσκεν ἀνάγκῃ
Ἐν σπέεσι γλαφυροῖσι παρ' οὐκ ἐθέλων ἐθελούσῃ·
Ἤματα δ' ἐν πέτρῃσι καὶ ἠιόνεσι καθίζων,
Δάκρυσι καὶ στοναχῇσι καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἐρέχθων,
Πόντον ἔπ' ἀτρύγετον δερκέσκετο, δάκρυα λείβων.
Ἄγχι δ' ἱσταμένη προσέφη δῖα θεάων,
Κάμμορε, μή μοι ἔτ' ἐνθάδ' ὀδύρεο, μηδέ τοι αἰὼν
Φθινέτω· ἤδη γάρ σε μάλα προθέρεσ' ἀποπέμψω.
Ἀλλ' ἄγε, δούρατα μακρὰ ταμών, ἁρμόζεο χαλκῷ
Εὐρεῖαν σχεδίην· ἀτὰρ ἵκελα πήξαι ἐπ' αὐτῇ

Cæterùm ei lubens consulam, neque celabo,
Quomodò omninò incolumis suam in patriam perveniat.
Hanc illatim alloquutus est internuncius Mercurius,
Sic nunc dimitte, Jovisque evita iram,
Ne fortassis tibi in posterùm iratus succenseat.
Sic certè loquutus avolavit fortis Mercurius:
Ipsa autem ad Ulyssem magnanimum veneranda Nympha
Ibat, postquam Jovis accepisset mandata.
Hunc utique in littore invenit sedentem; neque unquam ocuti
A lachrymis siccabantur, consumebantur verò dulcis ætas
Ob reditum lugenti, quoniam nondum *redire* placuerat Nymphæ.
Sed certè nocte quidem dormiebat etiam coactus
In spelunca cavâ, nolens apud volentem.
Die verò in petris & littoribus sedens,
Lachrymis & gemitibus & doloribus animum macerans,
Pontum in indomitum prospiciebat, lachrymas fundens.
Prope igitur astans alloquuta est diva dearum,
Infelix, nè amplius mihi hìc lugeas, neque tibi ætas
Consumatur; jam enim te valdè promptè dimittam.
Verùm age lignis longis abscissis apta ferro
Latam ratem: cæterùm tabulata fige super eam

ΣΧΟΛΙΑ.

143. Προφρων.] Προθυμως, ἢ σωφρονως. Ὑποθήσομαι.] Συμβουλεύσω.

146. Ἐποπίζεο.] Ἐπισκόπει, φρόντιζε.

147. Χαλεπήνῃ.] Ὀργισθείη.

152. Τερσησθ.] Ἐξηραίνοντο. Κατείβετο] Ἐν δάκρυσιν ἦν αὐτῷ ὁ βίος χρόνου, καὶ καπετήκετο.

153. Νόστον.] Τῶν οἴκοι ἐπάνοδον. Ἐπὶ ᾗκτο νύμφῃ ἡδείᾳ] Κατ' ἐδὲν ἤρεσκεν ἀπαπαύεσθαι ἐπ' αὐτόν· ἢ τὸ μὲν σῶστον, ὡς σώσασαν ἔσπρξεν· τὸ δ μὴ παῦλαν ᾗκτο.

154. Ἰαύεσκεν.] Διενυκτέρευεν, ἢ ἐκοιμᾶτο.

158. Δερκέσκετο.] Ἔβλεπεν.

160. Κάμμορε.] Ἄπιτε κακόμορε, καὶ παλαίπωρε. Αἰὼν] Ὁ βίος τοῦ ἀνθρώπου, τουτέστιν ὁ τῆς ζωῆς χρόνος.

161. Φθινέτω] Φθειρέσθω.

162. Δούρατα.] Ναῦν, ξύλα. Ταμών.] Κόψας.

163. Σχεδίην.] Τὴν εἰκαίως καλουμένην ναῦν λέγει. Ἵκελα] Τὰ ὁρθὰ ξύλα, ἐφ' ὧν τὰ τῆς νεὼς καταπεφράγμεθα πήγνυται, τὰ ἐγκοίλια λεγόμενα παρ' ἡμῖν. Πῆξαι.] Σύμπηξον.

NOTÆ.

143. Αὐτάρ οἱ πρόφρων) *Ultima* in αὐτὰρ producitur, vi *Finalis*, *Tonique* sui, & ante *Asperum*, ut v. 113.

153. Ἐπὶ ᾗκτο νύμφῃ] Δηλονότι, νόστῳ Ὀδυσσέως· εἰ δὲ νύμφη ἐπ' εὐθείας, οὐκ ἐπ ἤρεσεν Ὀδυσσεῖ.

NOTÆ IN SCHOLIA.

153. Σώσασαν ἔσπρξε· τὸ δ) Ità scribo, pro σώσας ἀνέσπρξεν· τὸ δ &c. MSS. non distinguunt.

163. Ἐγκοίλια, ex *Eustathio* lego, fol. 1528. lin. 59. pro ἐγκύλα, pro quo MS. *Aloysii* ἐγκύλια.

VARIÆ LECTIONES.

153. Νύμφῃ) γρ. νύμφη, *H. Steph.* & *Br. Schol.* 163. Εὐρεῖαν) γρ. εὐρείᾳ, malè olim, vid. in *Textum*.

Ὑψῦ, ὥς σε Φέρῃσιν ἐπ' ἠεροειδέα πόντον.
Αὐτὰρ ἐγὼ σῖτον τε καὶ ὕδωρ καὶ οἶνον ἐρυθρὸν
Ἐνθήσω μενοεικέ', ἄ κέν τοι λιμὸν ἐρύκοι,
Εἵματά τ' ἀμφιέσω· πέμψω δέ τοι ὄπιθεν οὖρον,
Ὡς κε μάλ' ἀσκηθὴς σὸν πατρίδα γαῖαν ἵκηαι,
Αἴκε θεοί γ' ἐθέλωσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν
Οἵ μιν Φέρτεροί εἰσι νοῆσαί τε κρῆναί τε.
Ὡς Φάτο· ῥίγησεν δ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
Καί μιν φωνήσας ἔπτερα πτερόεντα προσηύδα,
Ἄλλο τι δὴ σὺ, θεὰ, τόδε μήδεαι, οὐδέ τι πομπὴν,
Ἣ με κέλεαι κραδίῃ περάαν μέγα λαῖτμα θαλάσσης,
Δεινόν τ' ἀργαλέον τε· τὸ δ' οὐδ' ἐπὶ νῆες ἐίσαι
Ὠκύποροι περόωσιν, ἀγαλλόμεναι Διὸς οὖρῳ.
Οὐδ' ἂν ἐγὼν, ἀέκητι σέθεν, κραδίης ὑπερβαίην,
Εἰ μή μοι τλαίης γε, θεὰ, μέγαν ὅρκον ὀμόσσαι,
Μή τί μοι αὐτῷ πῆμα κακὸν βεβουλεύμενμ ἄλλο.
Ὡς Φάτο· μείδησεν δ Καλυψὼ, δῖα θεάων,
Χειρί τέ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε,
Ἦ δὴ ἀλιτρός γ' ἐσσι, καὶ οὐκ ἀπεφώλια εἰδώς·
Οἷον δὴ τὸν μῦθον ἐπέφραδες ἀγρεῦσαι;
Ἴστω νῦν τόδε Γαῖα καὶ Οὐρανὸς εὐρὺς ὑπερθεν,
Καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ, ὅττε μέγιστος
Ὅρκος δεινότατός τε πέλει μακάρεσσι θεοῖσι,

" Sublimiàs, ut te ferat per obscurum pontum.
" Porrò ego panem & aquam, & vinum rubrum
" Imponam dulce, quæ tibi famem arceant,
" Vestémque induam; mittámque tibi ventum à tergo,
" Ut omninò incolumis tuam in patriam terram pervenias,
" Si modo dii utique voluerint, qui cœlum latum habitant,
" Qui me fortiores sunt in cognoscendóque judicandóque.
Sic ait; exhorruit autem patiens divus Ulysses,
Et ipsam alloquutus verba alata dixit,
" Aliud quippiam jam tu, dea, hâc in re moliris neutiquam profectionem;
" Quæ me jubes ratè trajicere ingentes undas maris,
" Horrendas, difficilémque; quas neque ipsæ naves æquales
" Velóces trajiciant, lætantes Jovis vento.
" Neque ramen ego, te invitâ, ratem conscendérim.
" Nisi mihi fustineas, ô dea, magnum jusjurandum jurare;
" Nè aliud mihi ipsi damnum malum consulas ali d.
Sic ait; risit verò Calypso, diva deorum,
Manumque ipsum demulsit, verbum que dixit & proloquuta est:
" Certè veteratores es, & non incauta fatens,
" Qualem enimverò hunc sermonem excogitâsti prolo ui?
" Sciat in hoc Terra & Cœlum latum superne,
" Et ipsa fubrer labens Stygis aqua, quod maxim m
" Juramentum gravissimumque existit beatis diis;

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

166. Μενοεικέα.] Τῷ μᾶλ ἁρμόζοντα. Ἐρύκοι.] Κωλύοι.

170. Κρῖναι.] Τελειῶσαι.

171. Ῥίγησεν.] Ἔφριξεν, ἐφοβήθη. Πολύτλας.] Πολλὰ ὑπομείνας.

173. Μήδεαι.] Ἐνοει, Μήδεται, βουλεύομαι. Πομπὴν.] Ἔφοδον, ἐξαποστολήν.

176. Ὠκύποροι.] Ταχέως πλέουσαι. Περόωσιν.] Διαπερῶσιν. Ἀγαλλόμεναι.] Τερπόμεναι.

177. Ἀέκητι.] Ἀβουλίᾳ, παρὰ γνώμην.

179. Βεβουλεύμεν.] Βεβουλεύσασθαι, ἐπινῆσαι.

181. *Κατέρεξεν.] Κατέψησε, καταψηλάφησε, καστρατεύειν· ἀπὸ τοῦ ῥίζω, ῥίξω.

182. Ἀλιτρός.] Ὁ μὴ ἀπηλαγμένος τοῦ παντρόπου, ὁ ἁμαρτωλός. Ἀπεφώλια.] Ἀπαίδευτα· φωλεὸν γὰρ τὸ παιδευτήριον· ἢ ἀπὸ τοῦ μὴ ἔχειν τινὰ ἀπεφήναιτο, ὡς ἄῤῥητον, ἢ ἀτύπωτα.

183. Ἐπέφραδες.] Ἐβουλεύσω, ἐπινόησας.

184. *Ἴστω.] Ἀντὶ τοῦ, γινωσκέτω.

N O T Æ.

174. Ἦ μοι κέλευαι) Κέλευαι scribendum inconstrictim, verùm in *Scansione*, quasi κέλῃ scriptum, de quâ re sæpè monemus.

NOTÆ IN SCHOLIA.

181. *Κατέρεξε) Totum hoc ex *Aloysii* MS.

184. *Ἴστω) Et hoc ex eodem.

Variæ Lectiones.

173. Μήδεαι) γρ. μήδεται, *Br. Schol.* etiam MSS. nec tamen hic bene.

177. Ἐγὼν) γρ. ἔγωγ', *H. Steph.*

Μήτι

Μή π τοὶ αὐτῷ πῆμα κακὸν βουλευσόμῳ ἄλλο·
Ἀλλὰ τὰ μὲν ποέω καὶ φράσομαι, ἄσσ' ἂν ἐμοὶ περ
Αὐτῇ μηδομένῳ, ὅπι μὲ χρειὼ τόσον ἵκοι.
Καὶ γὰρ ἐμοὶ νόος ἐστὶν ἐναίσιμος, οὐδέ μοι αὐτῇ
Θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι σιδήρεος, ἀλλ' ἐλεήμων.
Ὣς ἄρα φωνήσασ' ἡγήσατο δῖα θεάων
Καρπαλίμως· ὁ δ' ἔπειτα μετ' ἴχνια βαῖνε θεοῖο·
Ἶξον δὲ σπέος γλαφυρὸν θεὸς ἠδὲ καὶ ἀνήρ·
Καὶ ῥ' ὁ μὲν ἔνθα κάθιζεν ἐπὶ θρόνου, ἔνθεν ἀνέστη
Ἑρμείας· νύμφη δ' ἐπίθη πάρα πᾶσαν ἐδωδὴν,
Εἶδαρ τε πίνειν, οἷα βροτοὶ ἄνδρες ἔδουσιν·
Αὐτὴ δ' ἀντίον ἷζεν Ὀδυσσῆϊ θείῳ,
Τῇ δὲ παρ' ἀμβροσίην δμωαὶ καὶ νέκταρ ἔθηκαν.
Οἱ δ' ἐπ' ὀνείατ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον·
Αὐτὰρ ἐπεὶ πάρποιθεν ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος,
Τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε Καλυψὼ, δῖα θεάων,
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Οὕτω δὴ οἰκόνδε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
Αὐτίκα νῦν ἐθέλεις ἰέναι; σὺ δὲ χαῖρε καὶ ἔμπης.
Εἴγε μὰν εἰδείης σῇσι φρεσὶν, ὅσσα τοι αἶσα
Κήδε' ἀναπλῆσαι, πρὶν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι,
Ἐνθάδε καὐτὶ μίμνων σὺν ἐμοὶ τόδε δῶμα φυλάσσοις,
Ἀθάνατός τ' εἴης· ἱμειρόμνοός περ ἰδέσθαι
Σὴν ἄλοχον, τῆς αἰὲν ἐέλδεαι ἤματα πάντα.

" Non uſum tibi ipſi damnum malum
me conſulturam aliud.
" Sed ea quidem diſpicio & ſuadeo,
quæcunque mihi ipſi
" Utique ſuaderem, ſi quando me ne-
ceſſitas tantoperè urgeret.
" Etenim mihi mens eſt ſincera; ne-
que mihi ipſi
" Animus intra præcordia ferreus, ſed
miſericors.

Sic loquuta, præceſſit diva dearum
Celeritèr, ille deinde poſt veſtigia
ivit deæ:
Pervenerunt itaque ad ſpeluncam ca-
vam dea atque vir.
Et ille quidem illinc reſedit in ſolio,
unde ſurrexerat
Mercurius: Nympha verò appoſuit
omnimodum cibum
Ad edendum & bibendum; qualia
mortales viri edunt:
Ipſa verò è regione ſedit Ulyſſis di-
vini,
Atque ipſi ambroſiam ancillæ & ne-
ctar appoſuerunt.
Hi verò ad fercula parata appoſita
manus extenderunt.
Cæterùm poſtquam ſatiarati ſunt ci-
bo & potu,
His cerrè ſermonibus cœpit Calypſo,
diva dearum,
" O inclyte Laërtiade, verſute Ulyſ-
ſes,
" Siccine jam domum charam ad pa-
triam terram
" Protenùs nunc vis proficiſci? tu ta-
men gaude nihilominus.
" Sin modò ſcires tuâ mente, quantos
tibi fatum eſt
" Dolores implere, priuſquam ad pa-
triam terram pervenias,
" Certè hic manens unà mecum hanc
domum cuſtod res,
" Immortaliſque eſſes; quantumvis cu-
pidus ſis videndi
" Tuam uxorem, cujus uſque deſiderio
teneris dies omnes.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

188. Ἀλλὰ τὰ μὲν ποέω.] Ἀλλὰ ταῦτά σοι μελήσει, ὅσα φρονῶ, καὶ ὅσα ἂν ἐμαυτῇ συνεβουλεύσω, εἰ τύχοι τὸ χρείας καταστῆναι.

189. Μηδομένῳ.] Βουλευσαμένῳ. Ἵκοι] Ἔλθοι.

190. Ἐναίσιμος.] Ἀγαθός.

194. Ἶξον.] Ἀφίκοντο, ἦλθον. Γλαφυρὸν.] Κοῖλον, ἀφ' οὗ τὸ γλυφεῖα.

205. Αὐτίκα νῦν ἐθέλεις ἰέναι.] Ἐν ἐπερωτήσει. Ἔμπης.] Τὸ ἔμπης, ὁ καὶ ἴμπα λέγεται, εἰς τοῦτο τὸ τόπον, ὅμως σημαίνει, ποτὲ δὲ, ὁμοίως καὶ ἐπίσης, ὡς τὸ, Ἔμπης ἐς γαῖάν τε καὶ ἀέρινον ἵκετ' αὐτμή.

206. Εἰδείης.] Εἴδοις, ἐπίστασο.

207. Κήδε'.] Λύπας, ἀνίας. Ἀναπλῆσαι.] Ἀναπλησῶσαι.

208. Δῶμα.] Καθ' ὑπερβολὴν, τὸ παλάτιον.

209. Ἀθάνατός τ' εἴης.] Ἀθάνατος γένοιο. Ἱμειρόμνοός περ.] Ἐπιθυμοῦντος.

210. Ἐέλδεαι.] Ἐπιθυμεῖς. Ἤματα πάντα.] Πάντα τὸν χρόνον.

NOTÆ IN SCHOLIA.

205. Ἔμπης) Hoc ex *Aloſſii* MS. vid. *Heſych.* v. ἴμπα & ἴμπης, & *Euſtath.* fol. 1854. lin. 41.

VARIÆ LECTIONES.

195. Κάθιζεν) κ. καθίζετ', *H. Steph.*

205. Ἔμπης) κ. ἴμπα, vid. *Br. Schol.*

208. Ἐνθάδε αὖθι μίμνων σὺν ἐμοὶ) κ. σὺ δὲ αὖθι μίμνων παρ' ἐμοί. *H. Steph.*

Οὐ μὰν ἔγωγε κείνης γε χερείων εὔχομαι εἶναι,
Οὐ δέμας, οὐδὲ φυήν· ἐπεὶ ἤπιος οὐδὲ ἔοικεν
Θνητὰς ἀθανάτῃσι δέμας καὶ εἶδος ἐείκειν.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Πότνια θεά, μή μοι τόδε χώεο· οἶδα καὶ αὐτὸς
Πάντα μάλ', ὕνεκα σεῖο περίφρων Πηνελόπεια
Εἶδος ἀκιδνοτέρη, μεγεθὸς τ', εἰς ἄντα ἰδέσθαι·
Ἡ μὲν γὰρ, βροτός ἐστι, σὺ δ' ἀθάνατος καὶ ἀγήρως·
Ἀλλὰ καὶ ὣς ἐθέλω καὶ ἐέλδομαι ἤματα πάντα
Οἶκαδέ τ' ἐλθέμεναι, καὶ νόστιμον ἦμαρ ἰδέσθαι.
Εἰ δ' αὖ τις ῥαίησι θεῶν ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ,
Τλήσομαι, ἐν κήδεσσιν ἔχων ταλαπενθέα θυμόν·
Ἤδη γὰρ μάλα πολλὰ ἔταθον καὶ πολλὰ ἐμόγησα
Κύμασι, καὶ πολέμῳ· μετὰ καὶ τόδε τοῖσι γενέσθω.
Ὣς ἔφαθ'· ἠέλιος δ' ἄρ' ἔδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν·
Ἐλθόντες δ' ἄρα τώγε μυχῷ σπείους γλαφυροῖο,
Τερπέσθην φιλότητι παρ' ἀλλήλοισι μιγέντε.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Αὐτίχ' ὁ μὲν χλαῖνάν τε χιτῶνά τε ἕννυτ' Ὀδυσσεὺς,
Αὐτὴ δ' ἀργύφεον φᾶρος μέγα ἕννυτο νύμφη,
Λεπτὸν, καὶ χαρίεν, περὶ δὲ ζώνην βάλετ' ἰξυῖ

" Nequaquam certè illâ inferior glorior ego,
" Nec corpore, neque indole: quandoquidem minimè decet
" Mortales cum immortalibus corpore & formâ contendere.
Hanc respondens alloquutus est versutus Ulysses,
" Venerenda dea, nè mihi ob hoc succenseas; scio etiam ipse
" Omnia recte, quòd te prudens Penelope
" Formâ inferior sit, proceritateque, coram aspectu:
" Illa etenim mortalis est, tu verò immortalis & senî expers:
" Sed & sic volo, & desidero diebus omnibus,
" Domumque redire, & reditûs diem videre.
" Quòd si quispiam me malè-mulctârit deorum in vinoso ponto,
" Patiar, in pectore habens patientem animum:
" Jam enim valdè multa passus sum & multa per mîi
" In fluctibus, & bello, post quæ & hoc accedat.
Sic ait; & sol occidit & tenebræ subortæ sunt:
Venientes igitur hi in secessum speluncæ cavæ,
Oblectabantur amore, juxta se manentes.
Quando autem mane genita apparuit roseis digitis aurora,
Continùb chlænamque tunicámque induit Ulysses,
Ipsa quoque candidam stolam ingentem induit Nympha,
Tenuem & gratiosam, zonamque circumposuit lumbis

ΣΧΟΛΙΑ.

211. Οὐ μὰν ἔγωγε] Οὐ μὲν δή.
213. Ἐείκειν.] Φιλοτεκνεῖν.
215. Πότνια.] * Σεβασμία, τιμία. Χάϊος.] Ὀργίζῃ.
217. Ἀκιδνοτέρη.] Οἱ μὲν γλωσσογράφοι, ἀσθενεστέρα, οἱ δὲ, εὐπλεστέρα· καὶ ἔστι τὸ ἄκκοις, Οὐδὲν ἀκιδνότερον γαῖα πεφυκὼς ἀνθρώπου, * ἀντὶ δὲ εὐπλέστερον· οἱ μέντοι γλωσσογράφοι ἀπίδοσαν πάλιν, ἀσθενέστερον.
218. Ἀγήρως.] Μὴ γηρῶσα.
220. Νόστιμον ἦμαρ.] Τὸν τὰ ἀνακομιδὴν ἡμέρας.
221. Εἰ δ' αὖ τις. Εἰ δέ τις Ῥαίησι.] Διαφθείρῃ.
222. Ταλαπενθέα.] Ἱπομενητικόν.
223. Ἐμόγησα.] Ἐκακοπάθησα.
226. Μυχῷ.] Τελευταίῳ, ἐσχάτῳ. Σπείους.] Σπηλαίου.
229 Ἕννυτο] Ἐνδύσατο.
230. Ἀργύφεον.] * Λαμπρὸν, λευκόν.
231. Ἰξυῖ.] Ὀσφύϊ.

NOTÆ.

215. Πότνια θεὰ) Τὸ θεὰ μετασυλλάβως, ut *Iliad.* α'. v. 18. At MS. *Gonvillo-Caiense* legit, πότνα θεὰ, quæ quidem Vox *Odyss.* υ'. v. 61. in *Florentin. Lovan. Stephan. Castellion.* &c. licet eædem omnes hoc in loco. πότνια præferant
219. Ἄλλα ἐλάων κακότητος) Vid. *Iliad.* τ'. v. 423.

NOTÆ IN SCHOLIA.

215. *Σεβασμία, pro σεβασμένη lego, quæ vox nihili.
217. * Ἀντὶ δὲ εὐπλέστερον, addo ex MS. *GC.* Pro ἀπίδοσαν πάλιν, MS. *Aloysii* παλαιοὶ tantum.
230. * Λαμπρὸν, addo, ex MS. *Aloysii.*

VARIÆ LECTIONES.

215. Πότνια θεὰ) γρ. πότνα θεὰ, MS. *GC.* vid. Not. in *Textum.*
219. Ἐέλδομαι) γρ. ἔλδομαι, *H. Steph.*
221. Εἰ δ' αὖ τις) γρ. αὖτις, mihi, in *Elzevir.* Edit.
222. Στηθεσσιν ἔχων) γρ. σήθεσι φέρων.
226. Σπείους) γρ. σπείους, &c. vid. ad v. 68.

Καλλὺ,

Καλὴν, χρυσείην· κεφαλῇ δ' ἐπέθηκε καλύπτρην·
Καὶ τότ' Ὀδυσσῆϊ μεγαλήτορι μήδετο πομπήν.
Δῶκε μὲν οἱ πέλεκυν μέγαν, ἁρμενον ἐν παλάμῃσι,
Χάλκεον, ἀμφοτέρωθεν ἀκαχμένον· αὐτὰρ ἐν αὐτῷ
Στειλειὴν εὐκαλλὲς, ἐλαΐνεον, εὖ ἠρηρός·
Δῶκε δ' ἔπειτα σκέπαρνον ἐΰξοον· ἦρχε δ' ὁδοῖο
Νήσου ἐπ' ἐσχατιῆς, ὅθι δένδρεα μακρὰ πεφύκει,
Κλήθρη τ', αἴγειρός τ', ἐλάτη τ' ἠν οὐρανομήκης,
Αὖα πάλαι, εὐξήρα, τά οἱ πλώοιεν ἐλαφρῶς.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ δεῖξ', ὅθι δένδρεα μακρὰ πεφύκει,
Ἡ μὲν ἔβη πρὸς δῶμα Καλυψώ, δῖα θεάων·
Αὐτὰρ ὁ τάμνετο δοῦρα· θοῶς δέ οἱ ἤνυτο ἔργον.
Εἴκοσι δ' ἐκ' ἄλσε πάντα, πελέκκησεν δ' ἄρα χαλκῷ,
Ξέσσε δ' ὀπιζαμφὼς, καὶ ἐπὶ στάθμην ἴθυνε.
Τίφρα δ' ἔνειρε τέρετρα Καλυψώ, δῖα θεάων,
Τέτμην δ' ἄρα πάντα, καὶ ἤρμοσεν ἀλλήλοισι·
Γόμφοισιν δ' ἄρα τὰ γε καὶ ἁρμονίῃσιν ἄρηρεν.

Pulchram, auream: capitique impoſuit calyptram:
Et tum *revera* Ulyſſi magnanimo apparabat profectionem.
Dedit quidem ei ſecurim magnam, habilem in manibus,
Ferream, utrinque acuminatam; cæterum in ipſâ *erat*
Manubrium perpulchrum, oleaginum, bene inſertum.
Deditque inſuper aſciam politam; & dux erat viæ
Inſulæ ad extremam oram, ubi arbores proceræ enatæ erant,
Clethráque, populuſque, abieſque in cœlum pertingens,
Aridæ dudum, vehementer ficcæ, quæ ei navigarent leviter.
Cæterum poſtquam oſtendit, ubi arbores longæ creviſſent,
Rediit quidem domum Calypſo, diva dearum;
Cæterum ipſe ſcindebat ligna, celeriterque ei abſolvebatur opus:
Viginti quidem dejecit *arbores* ipſas, dolavitque ferro,
Politvitque ſcite, & ad perpendiculum direxit.
Interea attulit terebras Calypſo diva dearum;
Terebravit igitur omnia & commiſit inter ſe.
Clavis autem illam, *i.e. Ratim* ſo compagibus aptavit.

ΣΧΟΛΙΑ.

232. Καλύπτρην] Τὸ κάλυμμα τῆς κεφαλῆς.
233. Πομπήν.] Παραπεμψιν.
234. Ἄρμενον.] Ἁρμοστὸν.
235. * Ἀκαχμένον.] Ὀξύ.
236. Στειλειὸν] Στειλειὸν, ἡ λαβὴ τῆς πελέκεως. Περικαλλὲς.] Πάνυ καλόν. Ἐναρηρός.] Ἐναρμοσμένον.
237. * Σκέπαρνον.] Τὸ ἐξ οὗ ἁψῆ τὸ σκέπειν τὴν ἄρσιν. Ἀλλὰ οἱ τυτθὸν τῷ τύπῳ τὸ δόρυ ἄλλοι λέγουσιν, ἢ μᾶλλον ἀμφίστομον πέλεκυν.
238. Ἐπ' ἰκριῆς.] Ἐπὶ τῶν ἰκριῶν μερῶν.

NOTÆ.

240. Αὖα πάλαι, εὐξήρα τά οἱ πλώοιεν ἐλαφρῶς) *Lil. Gyraldus*, De Navigiis, c. 6. probat, Ilia Navigia, quæ ex Humidâ materiâ conſtruuntur, non eandem celeritatis Uſum habere, atque quæ ex Aridâ fiunt, exemploque confirmat ex *Cæſare* ſumpto; quod facile concedendum. At quod *Homerus* ἐλάτην. *Abietem*, longis Navigiis commodam facit, id quoque *Theophraſtus* probat, Hiſtor. Plant. l. 5. c. 8. Τὰ μακρὰ πλοῖα, ἐλάτινα ποιοῦσι, ἀλλ' οὐ κεφάτινα.

NOTÆ IN SCHOLIA.

235. * Ἀκαχμένον) Ὀξύ. Ex *Aloyſii* MS.
236. Στ(λειὸν, pro στειλειὸς, emendo & ἐναρμοσμένον lego, MS. *Aloyſii* auctoritate.
237. * Σκέπαρνον) Hoc *Scholion* ex *Heſychio* & *Eſtathio* confarcinatum.
240 * Ἐξυλημένα, pro ἐξαυλισμένα, emendo, *Heſychii* & *Etymologi* M. auctoritate.

VARIÆ LECTIONES.

236. Ἐναρηρὸς] γρ. ἐπαρηρὸς, *H. Steph.*
237. Ἐΰξοον] γρ. εὖ ξέον, *Euſtath.* fol. 1531. lin. 46.
240. Αὖα πάλαι] γρ. αὖ ἀπάλαι, *Br. Schol.*
244. Ἔκβαλε) γρ. ἔμβαλε, *Lovan.* Editt.
248. Γόμφοισιν) γρ. γόμφοισι. *Ibid.* Ἄρηρεν) γρ. ἄραρεν, *Br. Schol.*

Ὅσσον

Ὅσσον τίς τ' ἔδαφος νηὸς τορνώσεται ἀνὴρ
Φορτίδος εὐρείης, εὖ εἰδὼς τεκτοσυνάων,
Τόσσον ἔπ' εὐρείαν σχεδίην ποιήσατ' Ὀδυσσεύς.
Ἴκρια δ' ἔπηξε, ἀραιῶν δαμάτοισι καμίνοισι,
Πυκνά, ἀτὰρ μακρῆσιν ἐπηγκενίδεσσι τελεύτα.
Ἐν δ' ἱστὸν ποίει, καὶ ἐπίκριον ἁρμόσατ' αὐτῷ·
Πρὸς δ' ἄρα πηδάλιον ποιήσατο, ὅππῃ ἰθύνοι.
Φράξε δέ μιν ῥίπεσσι λιγυπτερὲς οἰσυΐνῃσι,
Κύμαλος εἰλαρ ἔμμεν· πολλὴν δ' ἐπεχεύατο ὕλην.
Τόφρα δὲ φάρε' ἔτευξε Καλυψὼ, δῖα θεάων,
Ἴστία ποιήσασθαι· ὁ δ' εὖ τεχνήσατο καὶ τά·
Ἐν δ' ὑπέρας τε, κάλους τε, πόδας τ' ἐνέδησεν ἐν αὐτῇ.
Μοχλοῖσιν δ' ἄρα τόν γε κατείρυσεν εἰς ἅλα δῖαν.
Τέτρατον ἦμαρ ἔην, καὶ τῷ τετέλεστο ἅπαντα·

Quantum quisque fundum navis circumscribat faber
Onerariæ latæ, bene peritus fabrilis artis,
In tantum latam ratem confecit Ulysses.
Tabulata vero erigens, compingens frequentibus tribus
Faciebat, cæteram longis asseribus perficiebat:
Inque malum fecit, & antennam congruentem ei:
Præterea temonem fabricavit, ut gubernaret.
Communivit quoque ipsam cratibus undique salignis,
Fluctuum obstaculum ut foret; multam autem ingessit materiam:
Interea verò lintea attulit Calypso,
diva dearum,
Velis conficiendis, ille autem benè confecit & illa:
Et rudentes antennarum & veli funes pedesque ligavit in eâ.
Vectibus demùm hanc deduxit in mare vastum.
Quartus dies erat, & ei absoluta sunt omnia:

ΣΧΟΛΙΑ.

ληλα· ἢ παντάλοις, ἢ πλατέσιν ἐπιέρυσις, ἢ σφήναις. Ἁρμονίησιν.] Ἁρμονίαις. Ἀραρεῖν.] Ἥρμοσεν· γεφυροῦν καὶ ἄρασθαι.

249. Ἔδαφος νηός.] Τὸ κατώτατον κῦτος τῆς νηός. Τορνώσεται.] * Περιγράψει.

250. Φορτίδος.] Φορτικῆς, τῆς ἐς ὀλκάδος καλυμβήνης. Τεκτοσυνάων.] Τῆς περὶ τὸν τεκτονικὸν ἐμπειρίας.

252. Ἀραιῶν.] Ἁρμόσας. Θαμίσι.] Πυκνοῖς, συνεχέσιν. Σταμίνεσσι.] Τοῖς ἐπιπήχεσι ξύλοις, ἃ παραπήγνυται τοῖς ἐκτὸς ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν πρὸς τὸ ἐρείδειν· ἢ τοῖς ὀρθοῖς ξύλοις, οἷς τὰ πηδάλια ἐμπήγνυται.

253. Ἐπηγκενίδεσσι.] Τοῖς ἀμφιβαθμίοις σανίσι, καθ' ἃς μεβαίνουσιν οἱ γ. οἷον ἐπηγκενίδες, παῖς ἐπιβεβηκὼς ἀνοιξί. Τελεύτα.] Ἐπλήρου ἐπλήρου.

254. Ἐπίκριον.] Τὸ κεφάλαιον, τὸ πλάγιον ξύλον ἐφ' οὗ, ἐφ' ᾧ καθεύδει] τὰ ἄρμενα.

255. Πηδάλιον.] Κώπην. Ἰθύνοι.] Ἐπ' εὐθείας ἄγοι, κυβερνᾷ.

256. Ῥίπεσσι.] Πλέγμασι * ψιαθίοις Διατριβής.] Διὰ παντὸς, ὁ ὅλως. Οἰσυΐνῃσι.] Ταῖς τῆς ἰτέας ῥάβδοις, ἤ ἐστι κλάδοις. ἢ ἀπὸ οἰσυῶν. ὁ ἐστιν ἡμεροτρόφοις φυτοῖς.

257. Εἶλαρ.] Ἀσφάλεια· ἢ κώλυμα καὶ φυλακήν. Ἐπιχύατο ὕλην.] Ἔρριψε τὴν ὕλην.

258. Φάρεα.] Ὀθόνας.

259. Τεχνήσατο.] Ἐφρόντισε.

260. Ὑπέρας.] Τὰς εἰς ἃ ἄκρα τῶν ἱστίων ἐξηρμόσθαι κάλως· ἢ τὰς τροχιλίας. Κάλους.] Τὰ σχοινία· ἃ ἐν ἀνάγεται καὶ καθίεται ἡ κεραία. Πόδας.] Τὰς πόδας τὰς κάτωθεν συνέχοντας τὸ ἱστίον· ἢ τὰς μεβαγωγὰς τῆς κεραίας· ἔνιοι δὲ * φασὶ σχοινία, οἷς συνέχεται ἀπὸ πρώρας καὶ ἀπὸ πρύμνης, ἢ ἐφ' ἑκάτερα τοῦ ἱστίου διὰ τῶν ἀρμένων σχοινία.

261. Κατείρυσεν.] Καθέλκυσεν.

ΝΟΤΑΕ.

262. Τέτρατον ἦμαρ ἔην) Mirum, *Clement. Alexandrin.* Stromat. l. 5. & *Euseb.* Evangel. Præparat. l. 13. c. 13. ἕβδομον, pro τέταρτον, hic legi dicere.

ΝΟΤΑΕ ΙΝ SCHOLIA.

249. * Περιγράψει), ita *Aloysii* MS. olim περιγράψειεν.

256. Ῥίπεσσι) * Πλέγμασι ψιαθίοις &c. Ità pro τοῖς τῆς ἰτέας ῥάβδοις, ὅ ἐστι κλάδοις, ἢ ἀπὸ οἰσυϊνῶν, ὅ ἐστιν ἡμεροτρόφοις φυτοῖς, supplevi & ordinavi, ex Duobus totiès laudatis MSS. excepto, quòd ψιαθοειδέσσι

illic, vox minùs Prosæ conveniens & οἰσυϊνῶν, *Adjectivum*, &c. Vid *Hesych.* v. Ῥίπεσσι, & v. Οἰσυΐνῃσι & *Eustath.* fol. 1533. lin. 50.

260. Πόδας) In hoc *Scholio*, MS. * φα. Codd. Impressi per φορὰ extulerunt. Lego * φασὶ, idque ex auctoritate *Eustathii*, fol 1534. lin. 28.

VARIÆ LECTIONES.

251. Ἐρεῖσαι] γρ. ἐρέεθλον, ex Errore, quòd præcesserit ἐρείσῃ. Vid. ad v. 163.

257. Ποσὶν ἐπιχεύατο ὕλην) γρ. πυκνὰ ἐπιχύατο ὕλην. MS. GC. & *Br. Schol.*

262. Τέτρατον) γρ. ἕβδομον, vid. Not. in *Textum*.

Τῷ

Τὸν δ' ἄρα πέμπτῳ πέμπ' ἀπὸ νήσου δῖα Καλυψώ,
Εἵματά τ' ἀμφιέσασα θυώδεα, ἠῢ λύσασα.
Ἐν δέ οἱ ἀσκὸν ἔθηκε θεὰ μέλανος οἴνοιο
Τὸν ἕτερον, ἕτερον δ' ὕδατος μέγαν· ἐν δὲ κ' ἠΐα
Κωρύκῳ· ἐν δέ οἱ ὄψα πόθῳ μωσικέα πολλά·
Οὖρον δὲ τρέφεκεν ἀπήμονά τε λιαρήν τε.
Γηθόσυνος δ' ἔρεῳ πέτασ' ἱστία δῖος Ὀδυσσεύς·
Αὐτὰρ ὁ πηδαλίῳ ἰθύνετο τεχνηέντως
Ἥμενος· οὐδέ οἱ ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἔπιπτε,
Πληϊάδας τ' ἐσορῶντι, καὶ ὀψὲ δύοντα Βοώτην,
Ἄρκτον θ', ἣν καὶ ἅμαξαν ἐπίκλησιν καλέουσιν,
Ἥ τ' αὐτῷ στρέφεται, καί τ' Ὠρίωνα δοκεύει·
Οἴη δ' ἄμμορος ἐστὶ λοετρῶν Ὠκεανοῖο.

Quinto itaque demisit eâ insulâ diva Calypso,
Vestesque induitum odoratas, & lavarum.
Imposuit autem utrem dea nigri vini
Unum, alterumque aquæ magnum, & viatica
In perâ; item ei posuit obsonia vires firmantia plurima:
Ventum insuper præmisit innocuum placidumque.
Lætus igitur vento secundo extendit vela divus Ulysses;
Cæterùm ipse temonem gubernabat artificiosè
Sedens: neque ei somnus palpebris incidebat,
Pleiadasque contemplanti, & tardè occidentem Boötem,
Ursamque, quam & Currum cognomento vocant,
Quæ ibidem vertitur, atque Orionem observat:
Sola verò expers est aquarum Oceani.

ΣΧΟΛΙΑ.

264. Ἀμφιέσασα.] Ἐνδύσασα. Θυώδεα.] Εὐώδη.

266. Ἧκε.] Ἔφθακε, ἄλφιτα.

267. Κωρύκῳ.] Τῷ θυλάκῳ. Μυωσικέα.] Περιεκτικά, ἀρίστοις τῇ ψυχῇ, ἀγαθά.

269. Πέπασεν.] Ἤπλωσεν.

270. Ἰθύνετο.] Ἐπ' εὐθείας ἦγεν, ἐκυβέρνα. Τεχνηέντως.] Ἐπιτηδείως.

271. Ἥμενος.] Καθήμενος.

272. Πληϊάδας.] Ἐπεὶ ἀφίσας σωτηρίᾳ, * κατ' ὀφθαλμὸν ἔ Ταύρου κειμένους, οἳ οἱ ἐξ μόνοι φαίνονται. Ὀψὲ δύοντα Βοώτην.] Τότε γὰρ μάλιστα ἔ ἵστανται ἀπαλόν, οἱ βόες. Ὀψὲ δύοντα.] Μετὰ πολὺν χρόνον τῶν συναστελλόντων δύσεα. κατὰ γὰρ τὸ Ἄρατον, Τίτρωσι γὰρ μείζονες ἄμυδις καλέονται Βοώτην Ὠκεανὸς δέχεται. συγκαθίσταται ἔ τίτρωσι ζωδίοις, Σκορπίῳ, ἀφ' ἧς ἀρχῇ, Τοξότῃ, Αἰγοκέρωτι, Ὑδροχόῳ, ἐφ' ἧς λήγει. Βοώτην.] Ὁ Βοώτης καὶ Ἀρκτοφύλαξ καλεῖται· καὶ δικαίως εἶναι ὁ Ἰκάριος. Βοώτης ἔ λέγεται, ὅτι κατὰ τὸν ἐπιπλοῦν αὐτῷ βοηλατῆσαι ἐδοκοτρώπησεν· ἢ ἐπεὶ ὁ Ἰκάριος ἐπὶ ἁμαξῶν παρεκόμιζε τὸν οἶνον.

273. Ἄρκτον θ', ἣν καὶ ἅμαξαν.] Καὶ ἅμαξα καλεῖται ἡ Ἄρκτος. Ἐπὶ δὲ πασῶν * ἀστέρων ἡ σὺν πλησίον φαινομένων, καὶ ἔ ἐφιζάνει τροχῷ ὥσπερ ὁ τροχὸς ἅμαξης ἄκρᾳ λοπιλίστῃ. Ἐπίκλησιν.] Ἐπωνυμίαν.

NOTÆ.

264. Εἵματά τ' ἀμφιέσασα θυώδεα) Vid. ad v. 60.

265. Μελαν[illegible] οἴνοιο) *Ultima* ἔ μελανος producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis*, & ante *Acutum*.

266. Ἕτερον δ' ὕδατος μέγαν) Hoc prudenter dixit, quia multò largior haustus *Aquæ*, quam *Vini*; ut *Menander*, Τρεῖς ὕδατος· οἶνος δ' ἵνα μόνον. *Hesiod.* Τρὶς δ' ὕδατος ἀρυσσέμεν, τὸ δ' ἔ τέτρατον ἔμμεν οἴνου. *Homerus*, Ἐν δὲ πίθοι ἔμπλησε· ὕδατος αἶψα ἑλέσθαι μέτρα. *Ibid.* Ἐν δ' ἔ κίστη) In *scanſione* considerandum, quasi ϝα scriberetur, ut ad β'. v. 289. & v. 346.

NOTÆ IN SCHOLIA.

272. Πληϊάδας) Pro * κατ' ἐρὰν ἔ Ταύρου, puto quo legendum ἐρὰν ἔ Ταύρου, ut *Eustathius*, aut potiùs πλησίον, ut *Br. Schol.* ad *Iliad.* τ'. v. 486 confer *Br. Schol.* ad *Odyss.* μ'. v. 63. Mallet, quod ego ὀφθαλμὸν scribo, ut *Ovid.* Fastor. l. IV. Ore micant *Tauri* septem radiantia flammis Sydera.

Vid. *Scaliger* in *Manilium*, qui *Plinium* reprehendit, quod & ille deceptus in Caudâ ponat *Tauri*.

273. * Ἀστέρων τ' ἐν πλειάδι σὺν πλησίον κειμένων) Hæc verba, malè olim omissa, ex 2 MSS. restituo. Huc refer *Theon* in *Arat*, p. 7.

VARIÆ LECTIONES.

263. Τὸν δ' ἄρα πέμπτῳ πέμπ') γρ. Ὠγδοάτῳ δ' ἄρα πέμπ' & ὀγδ. δὲ ἑ πέμπ', ut ad v. præcedentem.

Tum

Τὼ γὰρ δὴ μιν ἄνωγε Καλυψὼ, δῖα θεάων,
Ποντοπορέθμυναι ἐπ' ἀριστερὰ χειρὸς ἔχοντα.
Ἑπταδεκαέδεκα μὲν πλέεν ἤματα πουλυπορθμὸν,
Ὀκτωκαιδεκάτῃ δ' ἐφάνη ὄρεα σκιόεντα
Γαίης Φαιήκων, ὅθι τ' ἄγχιστον πέλεν αὐτῷ·
Εἴσατο δ', ὡς ὅτε τις ἰνὸν ὀφθαλμοῖσι φάανται.
Τόνδ' ἐξ Αἰθιόπων ἀνιὼν κρείων Ἐνοσίχθων,
Τηλόθεν ὀρνύμενον ἴδεν· εἴσατο γὰρ οἱ
Πόντον ἐπιπλείων· ὁ δ' ἐχώσατο κηρόθι μᾶλλον·
Κινήσας δὲ κάρη προτὶ ὃν μυθήσατο θυμὸν,
Ὤ πόποι, ἦ μάλα δὴ μεταβήλυθσαν θεοὶ ἄλλως
Ἀμφ' Ὀδυσῆι, ἐμεῖο μετ' Αἰθιόπεσσιν ἐόντος·
Καὶ δὴ Φαιήκων γαίῃ ἔχεδον, ἔνθα οἱ αἶσα
Ἐκφυγέειν μέγα πεῖρας ὀιζύος, ἣ μιν ἰκάνει·
Ἀλλ' ἔτι μὲν μιν φημὶ ἄδην ἐλάαν κακότητος.
Ὣς εἰπὼν, σύναγεν νεφέλας, ἐτάραξε δὲ πόντον,

Etenim ipsam jusserat Calypso, diva dearum.
Ponto-navigare ad sinistram manum habentem.
Septendecim quidem navigabat dies iter faciens marinum,
Octodecimâ verò apparuerunt montes umbrosi
Terræ Phæacum, quâ proximum *iter* e ratili;
Apparebat verò, veluti scutum in obscuro ponto.
Hunc ex Æthiopum *terrâ* rediens potens Neptunus
E longinquo ex Solymorum montibus conspexerat; visus enim erat ei
Pontum navigans: hic ergò efferbuit corde vehementius:
Movensque caput ad suum dixit animum,
" O Dii, profectò jam consultârunt dii aliter
" De Ulysse, cùm ego apud Æthiopas essem:
" Atque adeò Phæacum terræ prope *est*: ubi ei fatum *est*
" Effugere magnam aerumnarum, quæ ipsum occupant.
" Verum adhuc conflictum puto satis miseriarum subiturum.
Sic loquutus colegit nubes, & commovit pontum,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

276. Τὼ γὰρ δὴ μιν.] Πρὸς τοῦτον γὰρ δὴ αὐτόν.

277. Ποντοπορέθμυναι.] Πρὸς τὸ βάλλεσθαι ἀμφοτερωθεν τὸ πλέειν.

280. Ἄσχιστον δέ.] Τὸ ἐγγύτερον.

281. Εἴσατο δ' ὡς ὅτε ἰνὸν.] Εἰ μὴ ἰνὸν ἀναγνωσέον ἴσως. ἐφάνη, ἀς ἀσπὶς, ὃ ἐστι εὐρύτατον τῆς ἰνὸς, ἴσως συκέαν· οἱ δὲ λέγουσιν Ἰνωλικὸς ἰσχνὸν λέγειν τὸ *ἀχλύν· ἐφάνη ἀντὶ τοῦ, ὡς ἀχλὺς, ἀνῆλθε. Φασὶ, ἔδειξεν.

283. Σολύμων.] Σολυμοὶ ὄρη τῆς Πισιδίας.

285. Κάρη.] Τὸ κεφαλαῖον. Προτὶ ὃν.] Πρὸς τὸν ἑαυτοῦ. Μυθήσατο.] Εἶπεν.

286. Μεταβλήμενοι. Μετέγνωσαν.

289. Πείρας.] Ἤτοι τὸ πέρας, τὸ τέλος· ἢ τὸ λειπαρὲς καὶ ἀνιαρόν.

290. Ἄδην.] Ἀβρόως. Ἐλάαν κακότητος.] Κόρον σχεῖν τῶν κακῶν.

291. Συνάγεν νεφέλας.] Πρὸς ἀνθρώπους πάντες πάντων ἐξαπίνης ἔχονται.

Ν Τ Ο Æ.

283. Σολύμων ὀρέων ἰδὲ· εἴσατο γὰρ οἱ) *Florentin. Hervagian. Stephan. Castellion. Elzevirian.* Edit. εἶδε habent, non sine Versûs detrimento: Legendum ἰδὲ, ut *Lovaniana, Spondaniana* & *Romana Eustathii*; quare *Henr. Stephan.* debuit filtrem inter *Var. Lect.* hanc quoque agnoscere *Solymi* autem Populus *Lyciæ* conterminus, ut *Pindari* Scholiast. ad Olympionic. 13. v. 129. à Monte *Solymo*, aliàs dicti *Cabalide*, *Plinio* & *Stephano*. Vid. *Strabon.* & *Herodot.* l. 1. c. 173. *Eustath.* fol. 489. lin. 7.

288. Καὶ δὴ Φαιήκων γαίῃ ἔχεδὸν) Ὑπαντίον, Ὀδυσεῖ ἐστι. *Genitivus* & *Dativus* ad χεδὸν refertur, hic potiùs γαίῃ legendum, quam γαίης οὐ σ' sequens in χεδὸν. Vid. ad *Var. Lect.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

281. *Ἀχλὺν, pro corrupto ἀρχὴν, vidit hîc olim ponendum *Meric. Casaubon.* De nuperâ *Homeri* Editione, p. 66. quod & sequentia *Scholii* verba confirmant: etiam, ut nunc video, Duo MSS. nostra; quare ἀρχὴν rejicio. Lego, ἰχνὸν, pro ἰσχνὸν, & ἴχνιον, pro ἰνὸν ex *Hesychio*, Ἴχνιον) Νῦν.

291. *Scholii* hujus verba per se satis obscura, ità explico. Monet reliquis, quomodo *Neptunus* dicatur συνάγειν νεφέλας, cùm *Jupiter* sit proprie νεφεληγερέτης; *Scholiastes* ait, Πρὸς ἀνθρώπους, οἱ πάντες θεοὶ

Variæ Lectiones.

278. Ἑπταδεκαέδηκα) γρ. ἑπτὰ δὲ καὶ δέκα.

281. Ὡς ὅτε ἰνὸν) γρ. ὡς ὅτ' ἰχνὸν, *Br. Schol.* Vid. Not. in *Textum*.

283. Ἴδεν) γρ. εἶδεν, vid. Not. in *Textum*.

284. Ἐπιπλείων) γρ. ἐπιπλώων, *H. Steph.*

288. Γαίῃ χεδὸν) γρ. γαίης χεδὸν, γαῖα χεδὸν. Nam γαίη malè in *Nominat.*

289. Πείρας) γρ. πῖρερ, *H. Steph.*

290. Φημὶ ἄδην) γρ. φήμ' ἄδυνη, vid. ad ε'. v. 203.

Χερσὶ

Χερσὶ τελαυναν ἑλών· πάσας δ' ὀρόθυνεν ἀέλλας
Παντοίων ἀνέμων· σὺν δὴ νεφέεσι κάλυψε
Γαῖαν ὁμῶ καὶ πόντον· ὀρώρει δ' ἠερόθεν νύξ.
Σὺν δ' Εὖρός τε Νότος τ' ἔπεσε, Ζέφυρός τε δυσαὴς,
Καὶ Βορέης αἰθρηγενέτης, μέγα κῦμα κυλίνδων.
Καὶ τότ' Ὀδυσσῆος λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ·
Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν,
Ὤ μοι ἐγὼ δειλὸς, τί νύ μοι μήκιστα γένηται;
Δείδω, μὴ δὴ πάντα θεὰ νημερτέα εἶπεν,
Ἣ μ' ἔφαι' ἐν πόντῳ, πολὺν πατρίδα γαῖαν ἰκέσθαι,
Ἄλγε' ἀναπλήσειν· τάδε δὴ νῦν πάντα τελεῖται.
Οἷσιν νεφέεσι περιστέψῃ ὑρανὸν εὐρὺν
Ζεὺς, ἐτάραξε δὲ πόντον, ἐπισπέρχουσι δ' ἄελλαι
Παντοίων ἀνέμων· νῦν μοι σῶς αἰπὺς ὄλεθρος.
Τρὶς μάκαρες Δαναοὶ, καὶ τετράκις, οἵ τότ' ὄλοντο
Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, χάριν Ἀτρείδῃσι φέροντες.
Ὡς δὴ ἔγωγ' ὄφελον θανέειν καὶ πότμον ἐπισπεῖν.
Ἤματι τῷ, ὅτε μοι πλεῖστοι χαλκήρεα δοῦρα

Manibus tridente capto: omnes verò concitavit procellas
Omnium ventorum; nubibus utique operuit
Terram simul & pontum; ingruebat adeò à cœlo nox.
Unà Eurusque Notusque ruebat, Zephyrusque vehemens,
Et Boreas frigidus, ingentem fluctum provolvens.
Et tunc Ulyssis solvebantur genua & animum pectus;
Tristatusque dixit ad suum magnanimum animum,
" Heu me miserum, quid mecum tandem fiet?
" Vereor, ne jam omnia dea vera dixerit,
" Quæ me dicebat in mari, priusquam in patriam terram pervenirem,
" Dolores impleturum esse: ea certè nunc omnia perficiuntur.
" Qualibus nubibus coronat cœlum latum
" Jupiter! commovitque mare! ingruunt verò procellæ
" Omnium ventorum: nunc mihi repositum certum exitium.
" Ter beati Græci & quater, qui quondam perierunt,
" Trojâ in latâ, Atridis gratificantes.
" Utinam ego debuissem mori, & fatum assequi
" Die illo, quando mihi plurimi ferratas hastas

ΣΧΟΛΙΑ.

292. Τελαυναν ἑλών.] Εὐσεβῶς πρὸς τὸ κινῆσαι. Φόρημα γὰρ εἶχεν ἀχώρητον. Ὀρόθυνεν.] Ἐπέρρωσε, συνήγαγε.

294. Ὀρώρει.] Ἐκινεῖτο, παρωρμᾶτο. Νύξ.] Σκότος.

295. Δυσαὴς.] Δύσπνους, ἢ λαὶ δυσμῶν πνέων· ἢ διαπλᾶς καὶ τὸ πνεῖν· καὶ γὰρ ἀναψύχει τὰς ἀηδόνας.

296. Αἰθρηγενέτης.] Αἰθρίαιος καὶ εὐδίαν ποιῶν· ἢ αἰθρηγενῶν ποιῶν, ὅ ἐστι πάγων.

297. Λύτο.] Ἀντὶ τοῦ, ἐλύθη.

299. Δειλὸς.] Δείλαιος, δυσυχής. Τί νύ μοι μήκιστα γένηται;] Τίνα μοὶ τούτων δύνασαι χειρίζειν μείζονα κακά; πῶς ἂν ἄλλο τι γράφοιεν, ἢ μάχιστα, ἀντὶ τοῦ, πῶς μοι γένηται μηχανή; οἱ δὲ, τίνυ; πῶς; ὡς κακεῖ, Τί νυ βείομαι; πῶς μοι τούτων δύναται μείζω γένεσθαι κακά; Μήκιστα.] Μείζονα.

301. Ἔφατ.] Εἶπεν.

302. Ἀναπλήσειν.] Ἀναπληρώσειν.

303. Οἷσιν.] Ὁποίοις. Περιστέψῃ.] Περιλαμβάνῃ, σκεπάσῃ.

304. Ἐπισπέρχουσι.] Καταπέμπουσι.

305. Νῦν μοι σῶς αἰπὺς ὄλεθρος.] Τοῦτό ἐστιν, ἀντὶ τοῦ, θανεῖσθαι. *Σῶς.] Νημερτής.

307. Χάριν φέροντες.] Χαριζόμενοι.

NOTÆ IN SCHOLIA.

297. Καὶ τότ' Ὀδυσσῆος λύτο γούνατα) *Livius Andronicus* in *Odysseâ*. Igitur demùm *Ulyxi* cor fixit præ pavore. Vid. *Servium* in Æn. l. 1. v. 96. Vid. ad δ'. v. 703. ubi *Meibomii* Lectio explosa.

306. Τρὶς μάκαρες Δαναοὶ καὶ τετράκις) Hos Versus à Puero *Corinthio* Patriæ suæ superstiti prolatos *Memmio* Victori lacrymas excussisse, memorat *Plutarchus*. *Virgil.* Æn. 1. v. 98. O terque quaterque beati, &c.

πάντων ἐξουσίαν ἔχουσιν. Ità *Minerva* in *Græcos* ex Trojâ redeuntes fulmine usa est. *Pallasne exurere classem Argivûm*, &c.

299. Τί νυ βείομαι, lego ex *Homer.* χ'. v. 431. non obstante MSto & Codd. *Impress.* qui legunt βίομαι.

305. Νῦν μοι σῶς αἰπὺς ὄλεθρος) Τοῦτό ἐστιν, ἀντὶ θανεῖσθαι, ita ex MS. *Σῶς, νημερτὴς, & hoc ex *Aloys.* MS.

VARIÆ LECTIONES.

295. Τ' ἔπεσε) γρ. τ' ἔπεσεν, & τὸ πέσεν, *H. Steph. Ib.* Δυσαὴς) γρ. δισσὴς, *Br. Schol.* ut pe. διπλᾶς, &c. patet.

297. Λύτο) γρ. λῦτο, vid. ad δ'. v. 703.

299. Τί νυ) γρ. τίνα, *Br. Schol. Ibid.* Μήκιστα) γρ. μηκίστα, *Fr. Schol.* & MS. *GC.*

308. Ὡς δὴ) γρ. Θ δὴ, *H. Steph.*

Τρῶες ἐπέρρωσαν ποδὶ Πηλείωνι θανόντι.
Τῷ κ' ἔλαχον πτερόεντα, καὶ μὺν κλέος ἦγον Ἀχαιοί.
Νῦν δέ με λευγαλέῳ θανάτῳ εἵμαρτο ἁλῶναι.
Ὣς ἄρα μὶν εἰπόντ' ἔλασεν μέγα κῦμα καθ' ἄκρης,
Δεινὸν ἐπευτύμβιον, ποδὶ δ' ἀχέων ἐλέλιξεν.
Τῆλε δ' ἀπ' ἀχθίης αὐτὸς πέσε, πηδάλιον δὲ
Ἐκ χειρῶν προέηκε· μέσον δέ οἱ ἰστὸν ἔαξε
Δεινὴ μισγομένων ἀνέμων ἐλθοῦσα θύελλα.
Τηλοῦ δ' σπείρων ἠὲ ἐπίκριον ἔμπεσε πόντῳ,
Τόνδ' ἄρ' ὑποδρυχα θῆκε πολὺν χρόνον· οὐδὲ δυνάθη
Αἶψα μάλ' ἀναχθέειν, μεγάλῳ ὑπὸ κύματος ὁρμῆς·
Εἴμασε γάρ ῥ' ἐβάρυνε, τά οἱ πόρε δῖα Καλυψώ·
Ὀψὲ δὴ ῥ' ἀνέδυ, γόμαλος δ' ἐξέπλυσεν ἅλμην
Πικρὴν, ἣ οἱ πολλὴ ἀπὸ κρατὸς κελάρυζεν.
Ἀλλ' οὐδ' ὡς ἀχθίης ἐπελήθετο, τειρόμενός περ,
Ἀλλὰ μεθορμηθεὶς σὺν κύμασιν, ἐλλάβεθ' αὐτῆς·
Ἐν μέσῃ δὲ κάθιζε, τέλος θανάτοιο ἀλεείνων.
Τὴν δ' ἐφορᾷ μέγα κῦμα κατ' ῥόον ἔνθα κἀ ἔνθα.
Ὡς δ' ὅτ' ὀπωρινὸς Βορέης φορέησιν ἀκάνθας
Ἀμπεδίον, πυκιναὶ δὲ πρὸς ἀλλήλῃσιν ἔχονται·
Ὣς τὴν ἀμπέλαγος ἄνεμοι φέρον ἔνθα κἀ ἔνθα.

* Troës contorserunt circa Achillem mortuum;
" Tum fortitus essem parentalia, & meam gloriam celebrassent Græci:
" Nunc me tristi morte decretum est perire.
Sic certe ipsum loquutum pepulit ingens fluctus à vertice,
Horrendùm irruens, invertitque prorsus ratem.
Longè verò à rate excidit, clavúmque
Ex manibus projecit, medium verò malum ei fregit
Horrenda commixtorum ventorum irruens procella.
Longe itaque velum & antenna incidit ponto,
Illum sub aquâ detinuit longo tempore; neque potuit
Valdè statim energere, magni sub fluctûs impetu:
Vestes enim gravabant, quas illi præbuerat diva Calypso.
Tandem tamen emersit, & ex ore evomuit salsuginem
Amaram, quæ ei copiosa à capite defluebat.
Sed neque sic ratis oblitus est, tametsi afflictus,
Verùm impetu facto in fluctibus apprehendit eam:
In medio autem sedit, finem mortis effugiens.
Hanc ferebat ingens fluctus per undarum impetum huc atque illuc.
Quemadmodum quoties autumnalis Boreas fert spinas
Per campos, densæ autem invicem cohærent:
Sic illam per mare venti ferebant huc atque illuc.

ΣΧΟΛΙΑ.

310. Περὶ Πηλείωνι θανόντι.] Ἴσως ἀφ' τῶν Θέτιν, ἣ Ἀχιλλέως ἐμνήσθη.
311. Τῷ κεν.] Οὕτω δ' ἄν. Ἔλαχον.] Ἔτυχον, ἐξωνήθην. Ἦγον.] Διέφερον, διεδίδοσαν.
312. Λευγαλέῳ.] Ἀδέξῳ, ἢ ἀδυνάτῳ, ἢ τῷ δι' ὑδάτων. Εἵμαρτο.] Πέπρωτο. Ἁλῶναι.] Ἀποθανεῖν.
313. Ἔλασεν.] Ἔπαισεν, συνέχρουσεν, ἔπληξεν. Κατ' ἄκρης.] Καθ' κεφαλῆς· ἢ ἀντὶ τοῦ ὅλον· κῦμα δέ, κατ' ἄκρας πόλιν εἶπεν, Φαιμί.
314. Ἐλέλιξεν.] Ἔσεισεν.
316. Προέηκεν.] Ἀφῆκεν, ἐξεῖασεν.
318. Σπείρων.] Νῦν τὸ ἄρμενον.
319. Ὑποδρυχα.] Ὑποβρύχιον· βάλοι δ' ἂν λέγειν τὸ καθειδυνόπα εἰς τὸ ὕδωρ.
320. Ἀναχθέειν.] Ἤτοι ἀνῆχθαι, ἢ ἀνελθεῖν.
323. Κρατός] Κεφαλῆς. Κελάρυζεν] Μετὰ ἦχου ἔρρει.
324. Τειρόμενός περ.] Καὶ καταπονούμενος.
325. Ἐλάβετο.] Ἐπιλάβετο, κατέχεν.
326. Τέλος θανάτοιο] Τὸ θανάτου.
327. Κατὰ ῥόον.] Κατὰ τὸ ῥεῦμα.
328. Ὀπωρινός.] Ὁ ἐν τῷ καιρῷ τῆ ὀπώρας, ὅ ἐστιν ἐν τῷ διεξ πνέων. Φορέησι.] Φέροι, κυφίζοι.
329. Ἔχονται.] Ἀντέχονται.

NOTÆ.

323. Κελάρυζεν) Ità *Textum* restituo, ità olim *Florentina*, *Aldina*, & *Lovaniana* &c. *H. Stephanus* κελάρυσε, per errorem prieli, & multa ejusmodi; hinc alii usque ad *Elzevir.* &c.

325. Ἐλάβεθ' αὐτῆς) Vid. ad *Iliad. ε'.* v. 83. & ad *Odyss. η'.* v. 145. Ἐλάβεθ', *Br. Schol.*

329. Ἀμπεδίον) *H. Steph.* ἀν πεδίον, nè notatâ aliâ *Lectione*; cùm tamen *Florentina* omnium vetustissima legat ἀμπεδίον, ut & *Aldina* & *Eustath.* & in sequenti Versu ἀμπέλαγος, quæ vera est *Lectio*, & in *Iliade* ferè perpetua, ut ad *Iliad. ε'.* v. 87.

330. Ἀμπέλαγος) Vid. ad Not. præcedent.

VARIÆ LECTIONES.

323. Πολλὴ) γρ. πολλόν. *H. Steph.* *Ibid.* Κελάρυζεν) γρ. κελάρυσεν, *H. Steph.* Vid. Not. in *Textum.*

329. Ἀμπεδίον) γρ. ἀν πεδίον, vid. Not. in *Textum.*

330. Ἀμπέλαγος) γρ. ἀν πέλαγος, vid. ut supra.

Ἄλλοτε

Ἄλλοτε μὲν τε Νότος Βορέῃ προβάλεσκε φέρεσθαι,
Ἄλλοτε δ' αὖτ' Εὖρος Ζεφύρῳ εἴξασκε διώκειν.
Τόνδε ἴδεν Κάδμου θυγάτηρ, καλλίσφυρος Ἰνώ,
Λευκοθέη, ἣ πρὶν μὲν ἦεν βροτὸς αὐδήεσσα,
Νῦν δ' ἁλὸς ἐν πελάγεσσι θεῶν ἐξ ἔμμορε τιμῆς.
Ἣ ῥ' Ὀδυσῆι ἐλέησεν ἀλώμενον, ἄλγε' ἔχοντα,
Αἴθυῖῃ δ' εἰκυῖα ποτῇ ἀνεδύσατο λίμνης·
Ἷζε δ' ἐπὶ σχεδίης πολυδέσμου, εἶπέ τε μῦθον,
Κάμμορε, πῶς τοι ὧδε Ποσειδάων ἐνοσίχθων
Ὠδύσατ' ἐκπάγλως, ὅτι τοι κακὰ πολλὰ φυτεύει;
Οὐ μὲν δή σε καθαφθίσει, μάλα περ μενεαίνων.
Ἀλλὰ μάλ' ὧδ' ἔρξαι, δοκέεις δέ μοι οὐκ ἀπινύσσειν,
Εἵματα ταῦτ' ἀποδὺς, σχεδίην ἀνέμοισι φέρεσθαι
Κάλλιπ'· ἀτὰρ χείρεσσι νέων, ἐπιμαίεο νόστου
Γαίης Φαιήκων, ὅθι τοι μοῖρ' ἐστὶν ἀλύξαι.
Τῇ δ' τόδε κρήδεμνον ἐμῶ φέρεσθαι ὑπαὶ στέρνοισι τανύσσαι

Interdum quidem Notus Boreæ objectabat, ut ferret,
Interdum verò rursus Eurus Zephyro cessit, ut persequeretur.
Hunc vidit Cadmi filia, pulchris-talis Ino,
Leucothea, quæ antè quidem erat mortalis terrestris;
Nunc verò maris in fluctibus deorum fortita erat honorem.
Hæc Ulyssem misertа erat vagabundum, dolores habentem;
Mergo verò affimilis volatu emersit è gurgite,
Seditque in rate, & ipsum sermone alloquuta est,
" Infelix, quid tibi sic Neptunus terram concutiens
" Iratus est ferociter, quòd tibi mala multa ingerit?
" Nequaquam tamen te perdet, licet hoc summoperè studens.
" Sed certè sic tac, videris mihi non desipere,
" Vestibus his exutis, ratem ventis ferre
" Derelinque; cæterùm manibus natans quære reditum
" Ad terram Phæacum, ubi tibi fatum est effugere.
" Accipe etiam hanc vittam & sub pectore extendas

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

331. Προβάλεσκε.] Προσέβαλεν, ὥθει.

332. Εἴξασκε.] Παρεχώρει.

333. Τόνδ' ἴδεν Κάδμου θυγάτηρ.] Ἔλεεῖ αὐτὸν, ὡς ἄνθρωπον φιλοῦσα, Ἰνὼ, ἢ ὅτε ἦν φιλογύνης ὁ Ὀδυσσεὺς· ἢ ὅ ἁλοὺς τὴν Ἀθηναίαν ἐδυσώπησεν· οὐκ εἰκαίως δὲ τῷ Ποσειδῶνι. Καλλίσφυρος.] Καλὰ σφύρα ἔχουσα, ὅ ἐστι πτέρνας.

334. Λευκοθέη.] Λευκοθέα ἐκλήθη ἡ Ἰνὼ, ἀπὸ δὲ θεῶσαι, ὅ ἐστι θραυσθῆναι, ἁλὶ δὲ λειχθεῖσα Λευκοῦ πεδίῳ τῷ Μεγαρέως. Αὐδήεσσα.] Ἦτοι ἁλοβαίνουσα ἁλὶ τῷ συμβαίνει· ἢ ἐπὶ οἱ ἄνθρωποι φωνήεντες ὡς τὰ ἄλογα ζῶα· Πρὶν ἐδήεσσα.] Ἡ ἐπίγειος ὅσπ.

335. Ἐξιμμορε τιμῆς.] Μοῖραν ἔχει τιμῆς.

337. Αἴθυίῃ δ' εἰκυῖα ποτῇ.] Σὺν τῷ ν γραπτέον,

ὅτ' ἢ πῆσιν, ὡς τὸν ὁμοίως ἀπαλλαττομένην μὲν τοι εἰκαίως τῇ αἰθυίᾳ, ὡς καὶ ἡ Ἀθηνᾶ. Ὄρνις δ' ὡς ἀνόπαιος διάπτασθαι, καὶ, Φλοίῳ εἰδυῖα. αἰθυῖα ὃ εἶδος ὀρνέου θαλασσίου. Ποτῇ, ἢ ποτῇ.] Τὸν πῆσιν, τῇ πῆσις.

340. Ὠδύσατο.] Ὠργίσθη. Ἐκπάγλως.] Πάνυ ἐξόχως.

341. Καθαφθίσει.] Φθαρῆναι ποιήσει.

342. Ἔρξαι.] Πρᾶξον. ἀπαρέμφατον, ἀντὶ προστακτικοῦ. Δοκέεις.] Δοκεῖς, νομίζῃ. Οὐκ ἀπινύσσειν.] Οὐκ εἶναι ἀσύνετον.

344. Κάλλιπε.] Καθάλιπε, ἔασον. Νέων.] Νηχόμενον, κολυμβῶν. Ἐπιμαίεο.] Ἔφιστο, ἐφικνοῦ.

345. Ἀλύξαι.] Ἐκφυγεῖν.

346. Τῇ.] Λαβὲ, δαιρικῶς. Κρήδεμνον.] Κεφαλόδεσμον. Τάνυσσαι.] Ἁπλῶσαι, ἀντὶ δὲ ἅπλωσον.

N O T Æ.

334. Ἡ πρὶν μὲν ἦεν βροτὸς αὐδήεσσα) Quùm neque θεὸς ἦσα, αὐδὴς ἰστέον, ut mox videbimus, suspicor hoc certè loco legendum, ἐδήεσσα, quam vocem *Br. Schol.* per τὸ ἐπίγειον exponunt. Hæc sane *Lectio* semper inter *Var. Lect.* numeratur, quoties in *Textu* αὐδήεσσα legitur; & ubi de Deâ refertur; quod semel hic moneo: est αὐδήες, qui inferiori dicitur, ut de *Circe*, *Calypsone*, & hâc *Leucotheâ*, videtur ideò dici; quòd hæ Deæ non utique *Cœlestes* essent, verùm *Terrestres*, aut certè *sub lunares*: quare ἐδήεσσα non est hic prorsus nihili habenda. Vox enim αὐδήεσσα æquè ad Cœlestes Deas refertur; quod semel hic moneo: est αὐδήες, qui

Variæ Lectiones.

333. Τόνδε ἴδεν) γρ. τόνδ' εἶδεν, *H. Steph.*

334. Αὐδήεσσα) γρ. ἐδήεσσα, *Br. Schol.* vid. Not. in *Textum*.

335. Θεῶν ἐξ ἔμμορε) γρ. θεῶν ἐξέμμορε, *Florentin. Lovan.* & *Br. Schol.*

337. Ποτῇ) γρ. ποτὶ, *Eustath.* MSS. GC. & *Aloysii*, *Br. Schol. H. Steph.*

338. Πολυδέσμου, εἶπέ τι μῦθον) γρ. καί μιν ὧδε μῦθον ἔειπεν, *Florentin. Lovan. Aldin.* & *H. Steph.*

342. Ἔρξαι) γρ. ἔρξον, *H. Steph.*

346. Στέρνοισι) γρ. στέρνοις, *H. Steph.*

Ἄμβροτον· οὐδέν τοι παθέειν δέος, οὐδ' ὀπιθεύσῃς.
Αὐταρ ἐπὴν χείρεσσιν ἐφάψῃαι ἠπείροιο,
Ἂψ ὀπάδυσάμενος βαλέειν εἰς οἶνοπα πόντον,
Πολλὸν ἀπ' ἠπείρου, αὐτὸς δ' ὑπὸ νόσφι τραπέσθαι.
Ὣς ἄρα φωνήσασα θεὰ κρήδεμνον ἔδωκεν,
Αὐτὴ δ' αὖ ἐς πόντον ἐδύσατο κυμαίνοντα,
Αἰθυίῃ εἰκυῖα· μέλαν δέ ἑ κῦμα κάλυψεν.
Αὐτὰρ ὁ μερμήριξε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν,
Ὤ μοι ἐγὼ, μήπις μοὶ ὑφαίνῃσιν δόλον ἄλλον
Ἀθανάτων, ὅτε μὲ χεδίης ὑποδύσεσθαι ἀνώγει.
Ἀλλὰ μάλ' οὔπω πείσομ'· ἐπεὶ ἐκὰς ὀφθαλμοῖσι
Γαῖαν ἐγὼν ἰδόμην, ὅθι μοὶ φάτο φύξιμον εἶναι.
Ἀλλὰ μάλ' ὧδ' ἔρξω, δοκέει δέ μοι εἶναι ἄμεινον·
Ὄφρ' ἂν μοὶ κεν δέρατ' ὀρμονίῃσιν ἀρήρῃ,
Τόφρ' αὐτοῦ μιμνέω καὶ τλήσομαι ἄλγεα πάσχων·
Αὐτὰρ ἐπὴν δή μοι χεδίην ἄφαρ κῦμα πνάξῃ,
Νήξομ'· ἐπεὶ οὐ μοὶ πὰρ πέλεται σεσωσῆσαι ἄμεινον.
Ἕως ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
Ὦρσεν ἐπὶ μέγα κῦμα Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
Δεινόν τ', ἀρχαλέον τε, κατηφέα· ἤλασε δ' αὐτόν.
Ὡς δ' ἄνεμος ζαὴς ἠΐων θημῶνα πνάξῃ

" Immortalem, neque tibi ſic pati timor, neque perire.
" Porrò poſtquam manibus contigeris littus,
" Rurſus reſolvens projice in nigrum pontum,
" Longè à continente, ipſe inſuper ſeorſum averſus ſis.
Sic utique loquuta dea vittam dedit;
Ipſa verò rurſus in pontum ingreſſa eſt fluctuantem,
Mergo adſimilis; nigerque ipſam fluctus obtexit.
Cæterùm ipſe hæſitabat perpeſſitius divus Ulyſſes,
Ingemiſcenſque dixit ad ſuum magnanimum animum,
" Heu mihi, nè quis mihi ſtruat dolum alium
" Immortalium, quando me à rate deſcendere jubet.
" Veruntamen nihilmè parebo; quoniam longè ab oculis
" Terram ego vidi, ubi mihi dixit effugium eſſe:
" Sed ſic faciam, videtur verò mihi eſſe optimum:
" Quamdiù fane ligna in compagibus compacta perſtiterint,
" Tamdiù hìc manebo & ſuſtinebo dolores patiens:
" Cæterùm poſtquam mihi ratem fluctus diſcuſſerit,
" Natabo; nam nihil eſt in promptu excogitare commodius.
Dum ille hæc cogitabat in mente & in animo,
Excitavit ingentem fluctum Neptunus terræ-quaſſator,
Horrendum, que, gravem, & excelſum: impulit etiam ipſum.
Veluti autem ventus vehementer-ſpirans palearũ arcervum conquaſſat

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

348. Ἐφάψεαι.] Ἐπιλάβῃ.
350. Πολλὸν ἀπ' ἠπείρου.] Ἵνα μὴ τὸ κῦμα ὀκνεμάσῃ.
356. Ὑφαίνῃσιν.] Καθασκευάζῃ.
358. Πείσομαι.] Πεισθήσομαι.
359. Φύξιμον.] Φόυκτόν.
360. Ἔρξω.] Ποιήξω.
361. Ἀρηρῇ.] Ἥρμοσται.
364. Νήξομαι.] Κολυμβήσω. Οὐ μήν τι πάρεα σεσωσῆσαι ἄμεινον.] * Τάττε χρεῖττον ἢ μὴ πάρεστι νοῆσαι.
365. Ὦρμαινε] Διενοεῖτο.
367. Κατηφέα.] Ὑψηλὸν, ἐπισφαλῆ καὶ καταπαλύσαν αὐτόν.
368. Ζαὴς] Μεγάλως πνέων, πολύπνους. Ἠΐων.] Ἀχύρων, παρὰ τὸ ἰέναι ἢ φέρεσθαι τὸ ἄχυρον. δηλοῖ δὲ καὶ τὰ βράμματα καὶ ἰφθίμα· Θημῶνα.] Σωρόν.

N O T Æ.

humanâ voce præditus, articulatè loquitur, ut ζ'. v. 125. Item *Canorus*, ut *Heſiod.* Μοῦσαι, αἵ τ' ἄνδρα πολυφραδέοντα πρῶτα, Θέσπιον, αὐδήεντα. *Dactyli*, ut ad *Iliad.* α'. v. 193. Vid. ad *Var. Lect.*

365. Ἕως ὁ) *Amphibrachys*, loco *Spondæi*, aut

368. Ἠΐων) Hæc vox διπλασίως conſideranda, τετραπλασίως ſcribenda, ut v. 266.

NOTÆ IN SCHOLIA.

364. Οὐ μήν τι πάρεα σεσωσῆσαι ἄμεινον) * Τάττε χρεῖττον ἢ μὴ πάρεστι νοῆσαι Hæc Verba cùm in *Aloyſii* eſſent MSto, pleniùs exhibui *Textum*, ut utrinque eſſent Paria.

VARIÆ LECTIONES.

356. Ἄλλον) γρ. αὖτε, *Florent. Aldin.* & *H. Steph.*
359. Φύξιμος) γρ. Φευξίμους, MS. GC. & MS. *Aloyſii.*
365. Καὶ κατὰ θυμὸν) γρ. δῖος Ὀδυσσεύς. *Roman.*

Editt. & *H. Steph.* Cætera, ut nos.
366. Ὦρσεν ἐπὶ) γρ. ἆρσε δ' ἐπὶ, tum verò τὸ ὃ παρέλκει, Omnes ferè Codd.

Καρφα-

Καρφαλέων, τὰ μὲν ἄρ τε διεσκέδασ' ἄλλυδις ἄλλη·
Ὡς τὰ δοκὸς μακρὰ διεσκέδασ'· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Ἀμφ' ἑνὶ δοκῷ βαινε, κέλητ' ὡς ἵππον ἐλαύνων,
Εἵματα δ' ἐξαπέδυνε, τά οἱ πόρε δῖα Καλυψώ.
Αὐτίκα δὴ κρήδεμνον ἐὸν στέρνοιο τάνυσσεν·
Αὐτὸς δὴ πρηνὴς ἀλὶ κάππεσε, χεῖρε πετάσσας,
Νηχέμεναι μεμαώς· ἴδε δὲ κρείων Ἐνοσίχθων,
Κινήσας δὴ κάρη προτὶ ὃν μυθήσατο θυμόν,
Οὕτω νῦν κακὰ πολλὰ παθὼν ἁλόα κατὰ πόντον,
Εἰσόκεν ἀνθρώποισι διοτρεφέεσσι μιγείης·
Ἀλλ' ὑδ' ὥς σε ἔολπα ὀιζύος κακότητ' ὀφέλλειν.
Ὣς ἄρα φωνήσας, ἴμασεν καλλίτριχας ἵππους,
Ἵκετο δ' εἰς Αἰγὰς, ὅθι οἱ κλυτὰ δώματ' ἔασιν.
Αὐτὰρ Ἀθηναίη, κούρη Διὸς, ἄλλ' ἐνόησεν·
Ἤτοι τοὺς ἄλλων ἀνέμων κατέδησε κελεύθους,
Πάσαις δ' ἐπέλευσε καὶ ἐπιπλόον ἔπνεον ἁπάντων·
Ὧρσε δ' ἐπὶ κραπνὴν Βορέην, προτὶ δὲ κύμαθ' ἔαξεν,
Ἕως ὄγε Φαίηξι φιλήρετμοισι μιγείη
Διογενὴς Ὀδυσσεὺς, θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξας.
Ἔνθα δύω νύκτας, δύο δ' ἤματα κύματι πηγῷ
Πλάζετο· πολλὰ δέ οἱ κραδίῃ προμόλεσθ' ὀλέθρον.

Aridarum, quas quidem dissipat alias aliò:
Sic ipsius tabulata longa dispersit: portò Ulysses
In unum lignum conscendit, celeten ut equùm *divaricat. tibias* impellens:
Vestes verò exuit, quas ei præbuit diva Calypso.
Statimque vittam sub pectus extendit:
Et ipse pronus in mare cecidit, manus extendens,
Natare cupidus; vidit verò potens rex Neptunus,
Movénsque caput ad suum loquutus est animum,
" Sic nunc mala plurima passus erra per mare,
" Donec ad homines à-Jove nutritos accedas:
" Sed neque sic te spero floccifacturum ærumnas *tuas*.
Sic certè loquutus impulit pulchricomos equos;
Perveniitque ad Ægas, ubi ei inclytæ ædes sunt.
Cæterùm Pallas, filia Jovis, alia cogitavit;
Atque aliorum ventorum obstruxit vias;
Quiescere verò jussit, & consopiri omnes:
Excitavit tamen velocem Boream, cùm fluctus priùs fregerat,
Donec ipse Phæacibus remigio navium studiosis misceretur
Inclytus Ulysses, morte & fato evitato.
Hic duas noctes, duosque dies in fluctu nigro
Errabat: Sæpè que ei cor ante oculos proponebat mortem.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

369. Καρφαλέων.] Ἐηρῶν. Διεσκέδασεν.] Διεσκόρπισεν. Ἄλλυδις ἄλλη.] Ἄλλα ἀλλαχόσε.

371. Κέλητ' ὡς ἵππον.] Ὡς κέλης, ὃ ἐστιν ὁ ἄζευκτος ἵππος. Βαίνε.] Περιέβαινεν. Κέλητα.] Μόνον ἵππον.

372. Ἐξαπέδυνε.] Ἀπεδύσατο.

374. Πρηνής.] Ἐπὶ στόμα ἔπεσεν.

375 Νηχέμεναι.] Νήχεσθαι, κολυμβᾶν.

377. Ἀλόα.] Πλανῶ

379. Ὀιζύος κακότητ'.] Ἐξώλειαν τὴν κακοπαθείαν, ἢ μέμψασθαι

381. Αἰγὰς] Πόλιν τῶν Ἀχαιῶν· οἱ δὲ νῆσον τὴν Εὐβοΐαν, ἱερὰν Ποσειδῶνος.

383. Κατέδησε.] Κατέσχεν, ἔπαυσεν. Κελεύθους] Νῦν τοὺς πλόους.

387. Κραπνόν.] Ταχὺν, ἢ ὀξύν. Προτὶ δὲ κύματ' ἔαξεν.] Κατέαξε τὰ τῶν ἄλλων ἀνέμων κύματα ἐπιφέρων, μειζόνως τοῦ κύματος ὀρθοῦς

388. Πηγῷ.] Οἱ μὲν γλωσσογράφοι, μέλανι καὶ ἰχυροῖ· τινὲς δὲ χαλεπαίνων κρείσσον δὲ, ὑπαγαὶ καὶ ἐπτοημένῃ ἐοικυίᾳ.

389. Πλάζετο.] Ἐπλανᾶτο, ὡς ἐπὶ πλάζει τὴν γῆν. Προμόλεσθ' ὀλέθρον.] Ἐν ὀφθαλμοῖς γὰρ φαντασίως εἶχε τὸν ἑαυτοῦ ἀπόλεσιν.

N O T Æ.

371. Κέλητ' ὡς ἵππον ἐλαύνων) De *Celete* Equo, Nos plura, *Pindar* Prælect. IX. ferè ad finem.

N O T Æ I N S C H O L I A.

383. *Ἔπαυσεν) Pro ἔπαισεν lego, ex MSS.

385. Vocem *ἀνέμων, quæ hactenùs delideraba-tur, restituo, ex *Eustath.* fol 1544. lin. 43. Ἤτοι τοὺς ἄλλων ἀνέμων κατέδησε κελεύθους, τυτέστι, κύματα ὑπ' αὐτῶν ἐμποδίζα, καὶ πλοὺς αὐτῶν· μόνον τὸν Βορέαν εἴασεν ἐπιπλέειν. Confer ipsum *Poet.* v. 383.

389. Γὰρ, pro δὲ, lego.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

369. Ἄλλη) γρ. ἄλλα, vid. Not. in *Schol.* ad v. 71.

385. Κύματ' ἔαξεν) γρ. κύματα ἄξεν, *Dionys. Halic.* Vit. *Hom.*

386. Ἕως ὄγε) γρ. ἕως ὅτε, *H. Steph.* &, ὡς ὅτε.

388. Δύο δ'.) γρ. δύο τ', *H. Steph.*

Ἀλλ'

Ἀλλ' ὅτε δὴ τρίτον ἦμαρ ἐϋπλόκαμος τέλεσ' ἠώς,
Καὶ τότ' ἔπειτ' ἄνεμος μὲν ἐπαύσατο, ἠδὲ γαλήνη
Ἔπλετο νηνεμίη· ὁ δ' ἄρα ῥεδὸν εἰσιδε γαῖαν,
Ὀξὺ μάλα προϊδών, μεγάλῳ ὑπὸ κύματος ἀρθείς.
Ὡς δ' ὅταν ἀσπάσιος βίοτος παίδεσι φανείη
Πατρὸς, ὃς ἐν νούσῳ κεῖται κρατερὰ ἄλγεα πάσχων,
Δηρὸν τηκόμενος, στυγερὸς δέ οἱ ἔχραε δαίμων,
Ἀσπάσιον δ' ἄρα τόν γε θεοὶ κακότητος ἔλυσαν·
Ὡς Ὀδυσῆι ἀσπαστὸν ἐείσατο γαῖα καὶ ὕλη·
Νῆχε δ', ἐπειγόμενος ποσὶν ἠπείρου ἐπιβῆναι·
Ἀλλ' ὅτε τόσσον ἀπῆν, ὅσσον τε γέγωνε βοήσας,
Καὶ δὴ δοῦπον ἄκουσε ποτὶ σπιλάδεσι θαλάσσης·
Ῥόχθεε γὰρ μέγα κῦμα ποτὶ ξερὸν ἠπείροιο
Δεινὸν ἐρευγόμενον· εἴλυτο δὲ πάντ' ἀλὶς ἄχνῃ·
Οὐ γὰρ ἔσαν λιμένες, νηῶν ὄχοι, οὐδ' ἐπίωνται,
Ἀλλ' ἀκταὶ προβλῆτες ἔσαν, σπιλάδες τε, πάγοι τε.
Καὶ τότ' Ὀδυσσῆος λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
Ὤ μοι· ἐπειδὴ γαῖαν ἀελπέα δῶκεν ἰδέσθαι

Sed quando jam tertiam diem pulchricoma adduxit aurora,
Deinde tunc ventus quidem quievit, atque serenitas
Erat tranquilla; ipse verò propè conspexit terram,
Valdè acutè prospiciens, à magno fluctu levatus.
Ut autem desiderata vita filiis appareret
Patris, qui morbo decumbit immensos dolores patiens,
Diù contabescens, infestus autem ei ingruit deus:
Optatò quidem hunc dii à morbo liberârunt:
Sic Ulyssi optatò apparuit terra & sylva.
Natabat verò, nitens pedibus continentem conscendere;
Sed cùm tantum abesset, quantum auditur clamans,
Illicò sonitum audivit ad scopulos maris,
Murmurabat enim ingens fluctus ad aridam continentis
Horrendùm eructans, obducta verò erant omnia maris aspergine:
Non enim erant navium portus capaces, neque receptus,
Sed littora projecta erant, scopulique saxaque.
Tunc Ulyssi soluta sunt genua & charum cor,
Ingemiscens que dixit ad suum magnanimum animum,
" Heu mihi; postquam terram insperatam dedit videre

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

392. Νηνεμίη.] Ἡσυχία, χωρὶς πνοῆς.
393. Ἀρθείς.] Ἐπαρθεὶς, κεφαλωθείς.
394. Βίοτος.] Βίος, ζωή.
395. Κραπερά.] Ἰσχυρά. Ἄλγεα.] Νῦν ὀδύνας.
396. Ἔχραε.] Ἐπέσκηψεν, ἢ ἐπεβάρησεν, ἢ μᾶλλον βλάβης ἐπῆλθεν.
397. Κακότητος.] Τῆς κινδύνου τοῦ νόσου.
398. Ἀσπαστὸν.] Ἐπιθυμητόν.
399. Νῆχε.] Ἐνήχετο, κολύμβα.
400. Ἀπῆν.] Ἀφειστήκει. Ὅσσον τε γέγωνε βοήσας.] Ὥστε ἐξάκουστον γενέσθαι βοήσαντα.
401. Σπιλάδεσι θαλάσσης.] Ὑφάλοις πέτραις.
402. Ῥόχθεε.] Ποιὸν ἦχον ἀπιτέλει. Ποτὶ ξερὸν ἠπείροιο.] Πρὸς τὸ ξηρὸν τῆς γῆς· λείπει δὲ τὸ πετρώδες τῆς ἀκτῆς.
403. Ἐρεύγόμενον] Μετὰ ἤχου ἀποῤῥήσσον, *ἐκβρασσόμενον. Εἴλυτο.] Ἐκεκάλυπτο. Ἀλὶς ἄχνῃ] Τῷ λεπτομερεστάτῳ δὲ ἀφρῷ, ἢ τῇ ἀκροθαλασσίᾳ.
404. Νηῶν ὄχοι.] Οἱ σωτήριοι τοῖς ναυσὶ ἢ ἐφ' ὧν ὀχοῦνται καὶ ἀναπαύονται αἱ νῆες. Ἐπίωνται] Οἱ ἀνέμου σκέπην ἔχοντες τόποι· ἢ αἱ ἐξοχαὶ τῶν οἱ πλατεῖς αἰγιαλοί.
405. Ἀκταὶ.] Ἐξοχαί. Προβλῆτες.] Αἱ προεξεβληκυῖαι τῆς θαλάσσης πέτραι. Σπιλάδες] Αἱ διεφθαρμέναι καὶ κεκοιλωμέναι πέτραι, ὑπὸ τῆς πλήξεως τῶν κυμάτων. Πάγοι.] Οἱ ὀξεῖς τόποι, αἱ πετρώδεις ἐξοχαὶ, ἢ εἰς ὕψος ἀνέχουσαι πέτραι, ἀναπεφυκότες τόποι.
408. Ἀελπέα.] Ἀνέλπιστον.

N O T Æ.

402. Ἐρεὸν ἠπείροιο) Pro ξερὸν, per *Ionicam* συναλοιφὴν, ut *Anacreon*, v. 1267. ῥέγος, pro ῥάγος, & v. 1272. λοπὸς, pro λῶπος.
403. Εἴλυτο δὲ πάντ' ἁλὸς ἄχνῃ) Cùm ab omnibus *Scholiastis* ἄχνη exponatur, ut *Dativus*, & πάντα sit *Nominativus*, mirum, à Nemine hactenùs scriptum, ut *Dativum*; quod nunc fieri curatum à nobis.
406. Καὶ τότ' Ὀδυσσῆος) Vid. ad v. 297.

NOTÆ IN SCHOLIA.

403. *Ἐκβρασσόμενον legendum, pro corrupto ἀποῤῥαζόμενον, ex 2 MSS.
404. Σκέπην, pro σκέπλην, legendum, ex *Aloysio*.

Variæ Lectiones.

397. Ἀσπάσιον) γρ. ἀσπασίως. *Florent. Lov. H. Steph.*
398. Ὀδυσῆι) γρ. Ὀδυσεῖ, ut ε'. v. 157.
403. Ἄχνῃ) γρ. ἄχνη, vid. Not. in *Textum*.
406. Δύτο) γρ. λῦτο, vid. suprà, ad v. 297.

Ζεὺς,

Ζεὺς, ᾧ δὴ τόδε λαῖτμα διαμήσας ἐπέρησα,
Ἔκβασις ὅππη φαίνεθ' ἁλὸς πολιοῖο θύραζε·
Ἔκτοσθεν μὲν γὰρ πάγοι ὀξέες, ἀμφὶ δὲ κῦμα
Βέβρυχεν ῥόθιον, λιαδὴ δ' ἀναδέδρομε πέτρη,
Ἀξύβαθής δὲ θάλασσα· τῷ ὅππως ἐπὶ πόδεσσι
Στήμεναι ἀμφοτέροισι, τῷ ὀφυγέειν κακότητα,
Μήπως μ' ὀκνήσαντα βάλῃ λίθακι τοσσὶ πέτρῃ
Κῦμα μέγ' ἁρπάξαν, μελέη δέ μοι ἔσσεται ὁρμή.
Εἰ δέ κ' ἔτι τοσσόνδε παραννήξομαι, ὄφρα που ἐφεύρω
Ἠϊόνας τε παραπλῆγας, λιμένας τε θαλάσσης,
Δείδω, μή μ' ἐξαῦτις ἀναρπάξασα θύελλα
Πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φέρῃ, βαρέα στενάχοντα,
Ἦ ἔτι μοὶ τῷ κῆτος ἐπισσύῃ μέγα δαίμων
Ἐξ ἁλός, οἷά τε πολλὰ τρέφει κλυτὸς Ἀμφιτρίτη·
Οἶδα γὰρ, ὡς μοι ὀδάδυκται κλυτὸς Ἐννοσίγαιος.
Ὣς ὁ ταῦθ' ἅρμαινε κατ' φρένα καὶ κατ' θυμόν,
Τοφρά δὲ μὶν μέγα κῦμα φέρεν πεπτεῖαν ἐπ' ἀκτήν.
Ἐνθ' ἀπὸ ῥινός τε δρύφθη, σύν τ' ὀστέ' ἀραίχθη,
Εἰ μὴ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Ἀμφοτέρῃσι χερσὶν ἐπεσσύμενος λάβε πέτρης,
Τῆς ἔχετο στενάχων, εἷως μέγα κῦμα παρῆλθε.

" Jupiter, atque adeò has undas ſulcans penetravi,
" Egreſſus unuſquam apparet ex mari cano foras:
" Extra enim ſaxa acuta, undique etiam fluctus
" Fremit impetuoſus, planáque eminet petra:
" Prope autem profundum mare; & nullo modo licet pedibus
" Conniſtere ambobus, & effugere ærumnas,
" Nè fortaſſe egredientem jactet ad lapidoſam rupem
" Fluctus magnus abripiens, vanus verò mihi erit conatus.
" Sin adhuc ultrà natabo, ſi alicubi inveniam
" Littoráque obliqua, portuſque maris,
" Vereor, nè me rurſus abripiens procella,
" Pontum in piſcoſum auferat, gravitèr ingemiſcentem;
" Aut etiam mihi & cetus immittat magnum deus
" Ex mari, qualia plurima nutrit clara Amphitrite:
" Novi enim, quàm mihi infenſus eſt inclytus Neptunus.
Dum ille hoc deliberabat in mente & in animo,
Interea ipſum magnus æſtus tulit ad aſperum littus.
Ibi ſanè cutis eſſet lacerata, ſimúlque oſſa fracta,
Niſi in mentem indidiſſet dea cæſia Minerva:
Ambabus igitur manibus irruens apprehendit petram,
Quam amplectebatur ingemiſcens; donec ingens fluctus præteriiſſet.

ΣΧΟΛΙΑ.

412. Βέβρυχεν.] Ἠχεῖ, βοᾷ, βρίμῃ, βρυχᾶται. Ῥόθιον.] Ἀπὸ τῆς γινομένης ἤχου τὸ σημαινόμενον, ἢ ῥοιζῶ φερόμενον, καὶ ὁρμητικόν Λιαδὴ] Ἡ λεία ἐκ ὁμαλῆ. Ἀναδέδρομε.] Ἀνατείνει, ἀνῆκεν εἰς ὕψος.

413. Ἀξύβαθής.] Ἡ ἐγγὺς τῆς γῆς βάθος ἔχουσα.

415. Λίθακι.] Λιθώδη πέτρᾳ * ὑποπεπωκυίᾳ τῇ θαλάσσῃ, ἢ ἐξεχούσῃ

416. Μελέη.] Ματαία.

418. Ἠϊόνας.] Αἰγιαλούς. * Παραπλῆγας.] Τὰς ἐκ πλαγίου καὶ ἐχὶ ἀντικρὺ, ἢ ὁμαλὰς τόπους· πιὸς ἢ τὰς ἀπὸ κυμάτων παραπλησιομένους λιμένας, ἐπιθαλασσίους.

419. Θύελλα.] Ἄνεμων συγκοφή.

420. Στενάχοντα.] Σπαράζοντα.

422. Ἀμφιτρίτη.] Ἀπὸ δὲ θαλάσσης ἡ θαλασσα.

423. Ὀδάδυκται.] Κεχόλωται, ὠργισται.

426. Ῥινός.] Δέρματος. Δρύφθη.] Ἀπεδύρη, ἐθλάσθη. Ἀραίχθη.] Συνετρίβη. ἢ ἐρράγη.

428. Ἐπεσσύμενος.] Ἐφορμήσας. Λάβε.] Ἐπελάβετο.

429. Στενάχων.] Σπαράζων.

NOTÆ.

416. Ἔνθ' ἀπὸ ῥινός π) *Florentina* Lectio, de quâ ad *Var. Lect.* nequaquam ſtabit, niſi vel τὸ rejiciatur, vel prior δ δρύφθη *communis* fiat: aliàs ῥινὸς admitti poteſt, cum πὸ κ᾽ ἐκ ſubintellecto, ut τὸ ὀστέ᾽ quoque; & *Lectio* erit minimè contemnenda; & paulò pòſt, v. 435. Ῥινοὶ ἀπέδυρθεν.

NOTÆ IN SCHOLIA.

415. * Ὑποπεπωκυίᾳ, lego, pro ὑποπεπωμένῃ, ex 2 MSS.

418. * Παραπλῆγας) Hoc *Scholion* emendo & ſuppleo, ex *Aloyſii* MS.

VARIÆ LECTIONES.

415. Λίθακι ϖοτὶ πέτρῃ) γρ. λίθακι ποτὶ πέτρῃ, non æquè benè.

426. Ἔνθ' ἀπὸ ῥινός π δρύφθη) γρ. ἔνθα κ' ἀπὸ ῥινὸς δρύφθη, Ῥινοὶ ἀπέδυρθεν. Edit. *Euſtathii Romana.*

Καὶ

Καὶ τὸ μὲν ὣς ὑπάλυξε· παλιῤῥόθιον δέ μιν αὖτις
Πλῆξεν ἐπεσσύμενον, τιλῶ δέ μιν ἔμβαλε πόντῳ.
Ὡς δ' ὅτε πολύποδος, θαλάμης ἐξελκομένοιο,
Πρὸς κοτυληδονόφιν πυκιναὶ λάϊγγες ἔχονται·
Ὡς τῷ γε χερσὶ πέτρησι θρασειάων ἀπὸ χειρῶν
Ῥινοὶ ἀπέῤῥυφθεν· τὸ δὲ μέγα κῦμα κάλυψεν.
Ἔνθα κε δὴ δύσμορος ὑπὲρ μοῖραν ἄλετ' Ὀδυσσεύς,
Εἰ μὴ Ἀθηναδύλῃ δῶκε γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Κύμαλος ἐξαναδύς, τά τ' ἐρεύγεται ἤπειρόνδε,
Νῆχε παρὲξ ἐς γαῖαν ὀρώμενος, εἴπη ἐφεύροι
Ἠϊόνας τε παραπλῆγας, λιμένας τε θαλάσσης.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ποταμοῖο κατ' ῥόμα καλλιρόοιο
Ἷξε νέων, τῇ δή οἱ ἐείσατο κάρτιστος,
Λεῖος πετράων, ἠδ' ἐπὶ σκέπας ἦν ἀνέμοιο·
Ἔγνω δὴ προρέοντα, καὶ εὐξάμενος κατὰ θυμὸν,
Κλῦθι, ἄναξ, ὅστις ἐσσί· πολύλλιστον δέ σ' ἱκάνω,
Φεύγων ἐκ πόντοιο Ποσειδάωνος ἀπειλάς.
Αἰδοῖος μὲν τ' ἐπὶ καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
Ἀνδρῶν ὅστις ἵκηται ἀλώμενος, ὡς καὶ ἐγὼ νῦν
Σόν τε ῥόον, σά τε γούναθ' ἱκάνω, πολλὰ μογήσας.

Et hunc ùc effugit: revertens autem fluctus ipſum rurſus
Percuſſit irruens, longéque ipſum iniecit ponto.
Sicut Polypodis, è ſuo domicilio extracti,
Acerabulis multi lapilli adhærent:
Sic hujus ad ſcopulum fortibus à manibus
Cutis lacerata erat; hunc verò ingens fluctus obtexit.
Ibi tandem infelix præter fatum obiiſſet Ulyſſes,
Niſi prudentiam indidiſſet cæſia Minerva:
Ex fluctu emergens, quà propellitur ad littus,
Præternabat in terram circumſpiciens, ſicubi inveniret
Littoraque fluctibus percuſſa, portúſque muris:
Sed quando nunc fluvii ad oſtia pulchri fluentis
Pervenit natans, ubi ei viſus eſt locus optimus,
Æquabilis & vacuus à petris, & receptio erat à ventis;
Agnovit ſane profluentem, & ſupplicavit ſuo in animo,
" Audi, rex, quiſquis es; exoptatiſſimum enim ad te venio,
" Fugiens ex ponto Neptuni minas.
" Venerabilis quidem eſt etiam immortalibus diis,
" Ex hominibus quicunque venerit errans, quemadmodum ego nunc
" Ad tuum fluentum, tuáque genua accedo, plurima paſſus.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

430. Ὑπάλυξεν.] Ἐξέφυγεν. Παλιῤῥόθιον.] Παλινόρμητον, εἰς τοὔπισω φερόμενον, ἐκ δ' αὐτηρυρίου τοῦ.
431. Ἐπεσσύμενον.] Ἐπελθὸν τὸ κῦμα.
432. Πολύποδος.] Τοῦ ὀκτάποδος· εἴδους ὃ ἰχθύος ὁ ἐκπάγους. Θαλάμης.] Φωλεοῦ, καταδύσεως.
433. Πρὸς κοτυληδονόφιν.] Πρὸς τοῖς κοτυληδόσι. κοτυληδόνες δέ εἰσιν αἱ τῶν πολύποδος πλεκτάναι, ὁμοίως ὑπὸ τοῦ βορβόρου. Πυκιναί.] Πυκναὶ, συνεχεῖς. Λάϊγγες.] Μικραὶ λιθύρια, ἢ μικραὶ ψῆφοι.
435. Ῥινοί.] Τὰ δέρματα. Ἀπέῤῥυφθεν.] Ἀπεδύφησαν, ἀπεσπάσθησαν, ἀπειλήθησαν.
436. Δύσμορος.] Ἄθλιος.
437. Ἐπιφροσύνην,] Σύνεσιν, ἐπίνοιαν.
438. Ἐξαναδύς.] Ἀνελθών. Ἐρεύγεται.] Μετὰ ἦχου προσπήγνυται.
441. Στόμα.] Τὸ ὕδωρ. Καλλιρόοιο.] Καλὰ ῥεύματα ἔχοντος.
442. Ἷξε.] Ἀφίκετο, παρεγένετο. Χῶρος.] Τόπος.
443. Σκέπας.] Σκέπη
444. Ἔγνω.] Ἐθεάσατο· ἢ ἤδεισε.
445. Πολύλλιστον.] Πολυλιτὰν δύσιν.
446. Ἐκπάγους.] Ἀπειλάς.
448. Ἵκηται.] Ἱκετεύσῃ.
449. Ἱκάνω.] Ἀντὶ δ' ἱκετεύω.

N O T Æ.

445. Κλῦθι, ἄναξ, ὅς' ἐσσὶ) *Florent. Aldin. Lovan.* & *Hervagian.* ὅστις ἐσσὶ legunt, & *Chriſtoph. Waſe*, de *Senario*, c. 2. p. 13. defendit, neſcius, ὅστις dici poſſe ποιητικώτερον, ut notamus ad *Iliad. γ'.* v. 279. Verùm *H. Stephanus* hìc legit, ὅς' ἐσσί.

NOTÆ IN SCHOLIA.

433. Πρὸς κοτυληδονόφιν) In fine *Scholii*, * προβέβληται, lego, ex MS. *GC.* pro προβέβληται.

VARIÆ LECTIONES.

445. Ὅς' ἐσσὶ) γρ. ὅστις, & ὅτις, vid. Not. in *Textum*. *Ibid.* Πολύλλιστον) γρ. πολύλλιτος olim in pluribus; verùm *Euſtathius*, & *H. Stephan.* Lectionem πολύλλιστον agnoſcunt, & *Seberus*, MS. *Schol. Aloyſii. Br. Schol.* Edit. *Aldin. Hervag.* & *Heſychius*, Sentù etiam poſtulante.

Ἀλλ'

Ἀλλ' ἐλέαιρε, ἄναξ· ἱκέτης δέ τοι εὐχομαι εἶναι.
Ὣς φάτ'· ὁ δ' αὐτίκα παῦσεν ἑὸν ῥόον, ἔσχε δὲ κῦμα·
Πρόσθε δέ οἱ ποίησε γαλήνιον· ἆψ δ' ἐσάωσεν
Ἐς ποταμοῦ πρόχοάς· ὁ δ' ἄρ' ἄμφω γούνατ' ἔκαμψε,
Χεῖράς τε στιβαρὰς· ἀλὶ γὰρ δεδμητο φίλον κῆρ.
Οἴδεε δ' ἠρόα πάντα· θάλασσα δὲ κήκιε πολλὴ
Ἂν δόμα τε, ῥινάς τε· ὁ δ' ἄπνυστος καὶ ἄναυδος
Κεῖτ' ὀλιγοπελέων, κάματος δέ μιν αἰνὸς ἵκανεν.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἄμπνυτο καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη,
Καὶ τότε δὴ κρήδεμνον ἀπὸ ἕο λῦσε θεοῖο·
Καὶ τὸ μὲν ἐς ποταμὸν ἁλιμυρήεντα μεθῆκεν,
Ἆψ δ' ἔφερεν μέγα κῦμα κατὰ ῥόον· αἶψα δ' ἄρ' Ἰνὼ
Δέξατο χερσὶ φίλῃσιν· ὁ δ' ἐκ ποταμοῖο λιασθεὶς
Σχοίνῳ ὑπεκλίνθη, κύσε δὲ ζείδωρον ἄρουραν·
Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν,
Ὤ μοι ἐγὼ, τί πάθω; τί νύ μοι μήσηται ἑταῖρος;
Εἰ μέν κ' ἐν ποταμῷ δυσκηδέα νύκτα φυλάξω,
Μή μ' ἄμυδις σίβῃ τε κακὴ καὶ ἦλυς ἔέρσῃ,
Ἐξ ὀλιγοπελίης, δαμάσῃ κεκαφηότα θυμόν·
Αὔρη δ' ἐκ ποταμοῦ ψυχρὴ πνέῃ ἠῶθι πρό.
Εἰ δέ κεν ἐς κλιτὺν ἀναβὰς καὶ δάσκιον ὕλην,

" Verum miſerere, rex, ſuppex enim tibi eſſe profiteor.
Sic ait; ille continuò ſedavit ſuum fluentum, continuit & finctum:
Et ante eum fecit tranquillitatem, & ſervavit eum
Ad fluvii oſtia: ille verò utrunque genu flexit
Manúſque fortes; mari enim afflictus erat charum cor.
Tumebat verò corpore toto, mare autem manabat copioſum,
Per oſque narésque; ille adeò abſque anhelitu & voce
Jacebat animo deficiens; vehemens etenim ipſum defatigatio invaſerat.
Sed poſtquam reſpiravit, & in mente animus collectus eſt,
Tum certè vittam à ſe ſolvit dea,
Et ipſam fluvium in ſalſuginoſum immiſit,
Retro igitur *illam* ferebat ingens fluctus per aquæ decurſū: ſtatimq; Ino
Suſcepit manibus charis: ille verò ex fluvio ſecedens
Junco recubuit, oſculatuſque eſt almam tellurem.
Ingemiſcens mox dixit ad ſuum magnanimum animum,
" Heu mihi, quid patiar? quid mecum tandem fiet?
" Siquidem in fluvio *per* difficilem noctem excubias egero,
" *Timeo*, nè me ſimul frigus malum & vegetans ros,
" Præ imbecillitate, conficiat afflictum animo;
" Aura enim ex fluvio frigida ſpirat matutino tempore.
" Si verò ad clivum conſcendens & umbroſam ſylvam

ΣΧΟΛΙΑ.

450. Ἐλέαιρε.] Ἐλέησον. Εὔχομαι.] Νῦν, λέγω.
451. Ἔσχεν.] Ἐπέσχεν, ἔπαυσεν.
453. Πρόχοάς.] Τὰ εἰς θάλασσαν τοῦ ποταμοῦ φέρεσθαι, τὰς πορείας.
554. Δέδμητο.] Ἐδεδάμαστο. Ἀλὶ δὲ δέδμητο.] Τῇ θαλάσσῃ καταπεπονημένος ἦν.
455. Οἴδεε.] Ἔνιοι, ᾤδησεν ὄγκῳ. Κήκιε.] Κατέῤῥῆξε, ἀνεφέρετο.
456. Ἄπνυστος.] Μὴ ἀναπνέων. Ἄναυδος.] Ἄφωνος.
457. Ὀλιγοπελίων.] Ὀλιγοψυχῶν. Ἵκανεν.] Νῦν, ἔτεινεν.
460. Ἁλιμυρήεντα.] Ἐπιθαλασσίαν, τὴν εἰς θάλασσαν ἐξερχομένην. Μεθῆκεν.] Ἀφῆκεν.
462. Δέξατο.] Ἔλαβεν. Λιασθεὶς.] Χωρισθείς.
463. Σχοίνῳ.] Εἴδους πόας, ἢ χοῖνος. Ὑπεκλίνθη.] Ἐπέπεσεν. Κύσε.] Κατεφίλησεν.
466. Δυσκηδέα.] Χαλεπὴν, κακοπαθῆ.
467. Ἄμυδις.] Ὁμοῦ. Σίβῃ τε.] Ἡ πάχνη, ἡ ἀπὸ ψύξεως, ἢ τὸ ἐνθουσιῶν ψῦχος. Θῆλυς.] Θάλπουσα. Ἔέρσῃ.] Δρόσος.
468. Ὀλιγοπελίης.] Ὀλιγοψυχίας. Κεκαφηότα.] Ἐκπεπνοϊκότα, ἢ κεκακωμένον.
469. Αὔρη.] Πνοή. Ἠῶθι πρό.] Περὶ ἡμέρας.
470. Κλιτύν.] Τὴν ὑψηλὴν πρόσβασιν ἢ ὄρους. Δάσκιον.] Δασύσκιον.

NOTÆ.

467. Θῆλυς ἔέρσῃ) Vid. ad *Iliad.* ε'. v. 776.

NOTÆ IN SCHOLIA.

455. Ὠίδει ἡ χρόα πάντα) Ἔνιοι, ᾠδῆς ὁ ὄγκος, lego. Ἔνιοι, ᾤδησεν ὄγκῳ. Videtur autem ſub voce ἔνιοι, *Varia Lectio* latere, ut Ἔνιοι, ὄγκῳ δ' ἐφθίπασκε. Judicent alii.
457. Ὀλιγοψυχῶν) Lego, pro ὀλιγοψύχων.

VARIÆ LECTIONES.

455. Ὠίδει ἡ) γρ. ὤζει, *Euſtath.* fol. 1541. lin. 62. & ᾤδησεν, *Br. Schol.* vid. Not. in *Schol.*

Θάμνοις ἐν πυκινοῖσι καθεδράθω, εἴ με μεθείη
Ῥῖγος καὶ κάμαλος, γλυκερὸς δέ μοι ὕπνος ἐπέλθῃ,
Δείδω, μὴ θήρεσσιν ἕλωρ καὶ κύρμα γένωμαι.
Ὣς ἄρα οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι·
Βῆ ῥ' ἴμεν εἰς ὕλην· τὴν δ' ἀγχόθι ὕσσατο εὗρεν
Ἐν περιφαινομένῳ, δοιὼ δ' ἄρ' ὑπήλυθε θάμνω,
Ἐξομόθεν πεφυῶτε· ὁ μὲν, Φυλίης, ὁ δ' ἐλαίης.
Τὼ μὲν ἄρ' οὔτ' ἀνέμων ἀφθὴ μάλα πάμπαν ἀέντων,
Οὐδέποτ' ἠέλιος φαέθων ἀκτῖσιν ἔβαλλεν,
Οὔτ' ὄμβρος διάσκε διαμπερές· ὣς ἄρα πυκνοὶ
Ἀλλήλοισιν ἔφυν ἐπαμοιβαδίς· ὃς ὑπ' Ὀδυσσεὺς
Δύσετ'· ἄφαρ δ' εὐνὴν ἐπαμήσατο χερσὶ φίλῃσιν
Εὐρεῖαν· φύλλων γὰρ ἔην χύσις ἤλιθα πολλή,
Ὅσσον τ' ἠὲ δύω, ἠὲ τρεῖς ἄνδρας ἔρυσθαι
Ὥρῃ χειμερίῃ· εἰ καὶ μάλα πὴρ χαλεπαίνοι.
Τὴν μὲν ἰδὼν γήθησε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,
Ἐν δ' ἄρα μέσῃ λέκτο, χύσιν δ' ἐπεχεύατο φύλλων·
Ὡς δ' ὅτε τις δαλὸν σποδιῇ ἐνέκρυψε μελαίνῃ,
Ἀγρῷ ἐπ' ἐσχατιῆς, ᾧ μὴ πάρα γείτονες ἄλλοι,

" Arbuſtis in denſis dormiero, etiamſi ceſſet
" Frigus & laſſitudo, jucundus vero mihi ſomnus irrepat,
" Vereor, nè teris laceratio & præda fiam.
Sic ſane ei deliberanti viſum eſt ſatiùs eſſe:
Feſtinabat ire ad ſylvam; hanc autem prope aquam invenit
In circumſpicuo loco; duo ſanè ingreſſus eſt arbuſta,
Una adnata; hoc quidem oleaſtri, alterum autem oleæ.
His neque ventorum perflat vis humida ſpirantium,
Neque unquam ſoi lucens radiis percuſſit,
Neque imber penetrabat penitùs; ſic ſanè denſa
Invicem creverunt alternatim intertexta, quæ Ulyſſes
Subiit: ſtatim verò cubile meſſuit manibus ſuis
Latum: foliorum enim erat copia affatim ingens,
Quantum ad duos, vel tres viros tegendos ſat eſſet
Tempore hyberno, etiamſi potiſſimum ſæviat.
Illam quidem videns lætatus eſt patiens divus Ulyſſes;
In medio autem cubuit, copiámque ſuperingeſſit foliorum.
Quemadmodum cùm quiſpiam torrem cinere abſcondit nigro
In domo in agro longè remoto *ſitâ*; cui non adſunt vicini alii,

ΣΧΟΛΙΑ.

471. Θάμνοις.] Δασέσι φυτοῖς. Καθεδράθω.] Καθεύδήσω, κεκοιμημένῳ. Μεθείη.] Ἐάσῃ.

474. Κέρδιον.] Ὠφέλιμον, κρεῖττον. Φρονέοντι.] Βουλευομένῳ.

476. Περιφαινομένῳ.] Περιφερομένῳ· ἢ ἐν τόπῳ ἐστὶ ὕλη, ἀλλὰ μόνον ἡμέρῳ· τὸ δὲ περὶ αὐτὸν, ψιλόν.

477. Ἐξομόθεν.] Ἐκ δὲ αὐτῆ τόπω. Πεφυῶτε.] Πεφυκότε, ἀναδεδομένω. Φυλίης.] Εἶδος ἐλαίας τὴ καλεμένης, φυλίας.

478. Διαί.] Διαπνεῖ, δίεισιν. Ἀίντων.] Πνεόντων.

481. Ἔφυν.] Ὑπῆρχον, ἐπεφύκεσαν. Ἐπαμοιβαδίς.] * Ἐπιπλεγμένοι ἀναλλάξ.

482. Δύπτε.] Ἐπίδυ, ὑπεισῆλθεν. Ἐπαμήσατο.] Ἐπισπείσατο, ἐπισείσυσεν, ἐπίβαλεν.

483. Χύσις.] Ἄθροισις, πλῆθος. Ἤλιθα.] Ἀθρόως, δαψιλῶς.

484. Ἔρυσθαι.] Ῥύσασθαι, σῶσαι, φυλάξαι.

485. Ὥρῃ χειμερίῃ.] Ἐν τῇ δὲ χειμῶνος ὥρα. Χαλεπαίνοι.] Χαλεπῶς ἐνδ ῥίγους ἀφεθῇ.

487. Λίκτο.] Ἐκοιμᾶτο.

488. Δαλόν.] Διάπυρον ξύλον. Σποδιῇ.] Κονίᾳ. σποδῷ.

489. Ἐπ' ἐσχατιῆς.] Ἐπ' ἐσχάτων μερῶν.

NOTÆ.

474. Δοάσσατο) Ἐδέκησε. Vid. infrà ad ζ. v. 242. in Δόασθε.

NOTÆ IN SCHOLIA.

481. * Ἐπιπλεγμένοι, pro corrupto ἐπιπλεγμένοι.

VARIÆ LECTIONES.

471. Εἴ με) γρ. εἴ κε, *H. Steph.*

477. Ἐξομόθεν) γρ. ἐξ ὁμόθεν, *Euſtath.* fol. 240. lin. 21.

478. Διαΐει) γρ. ἀφῇ, *Dionyſ.* Halicarn. Vit. *Homeri*, §. IV. *Æolicumque* dicit, pro ἀφεῖ.

479. Οὐδέποτ' ἠέλιος) γρ. οὐδ' αὖ ἠέλιος, *H. Steph.*

482. Εὐνὴν) γρ. ὕλλω, *Euſtath.* fol. 240. lin. 8.

489. Ἐπ' ἐσχατιῆς) γρ. ἐπ' ἐσχατῇ, MS. *GC.*

Σπέρ-

490 Σπέρμα πυρὸς σώζων, ἵνα μή ποθεν ἄλλοθεν αὖοι·
Ὡς Ὀδυσεὺς φύλλοισι καλύψατο· τῷ δ' ἄρ' Ἀθήνη
Ὕπνον ἐπ' ὄμμασι χεῦε, ἵνα μὶν παύσειε τάχιστα
*Δυσπονέος καμάτοιο, φίλα βλέφαρ' ἀμφικαλύψας.

Semen ignis ſervans, ut nè aliunde incendat:
Sic Ulyſſes foliis abſconditus erat: huic ſanè Pallas
Somnum in oculis fudit, ut ipſum *ſomnus iſte* recrearet confeſtim
Ab anxio labore, charas palpebras abſcondens,

ΣΧΟΛΙΑ.

490. Σπέρμα πυρός.] Τὸν σπινθῆρα ἓξ πυρός. Αὖοι.] Ἐξάπτοι.

492. Χεῦε.] *Ἐπίβαλεν.

493. Δυσπονέος.] Χαλεπὸν πόνον ἐπιφέροντος. Ἀμφικαλύψας.] Περιοκτείσας.

NOTÆ IN SCHOLIA.

492. *Ἐπίβαλεν, pro ἐπίλαβεν, ſcribendum.

VARIÆ LECTIONES.

493. Δυσπονέος) γρ. *δυσεφεγίου, *Plutarchus*, ſive *Dionyſ. Halicarn.* Vit. *Homer.* §. XXIII. Et hæc vox *Homero* dignior, & *Analogiæ* congruentior. *Euſtathius* quidem δυσπονέος agnoſcit; at timidiùs paulò, fol. 241. lin. 43. ὁ δυσπονὴς· ἀμοιρῶν ἢ πρὸς τὸ ἄπρηκτος· ὡς ἢ ἄπρηκτος, ἄπρηκτος· ἔστι καὶ δύσπονος, δυσπονής· Τοιοῦτον ἢ ἐκ πολλῶν, ἄλαπος, ἀλαπής. Quæ Vox occurrit ſupra, ad v. 408.

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Ζ'.

Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Ζ.

Ἀθηνᾶ ἐπιστᾶσα ὄναρ τῇ Ἀλκινόου θυγατρὶ Ναυσικάᾳ, κελεύει αὐτῇ τὸν ἑαυτῆς ἐκκαλέσασθαι πρὸς γάμον· ἡ δὲ τὸ κελευσθὲν ποιεῖ. Ἐπειδὴ παίζει μετὰ τῶν θεραπαινῶν· ἀνίστησι δὲ αὐτὸν ὁ Ὀδυσσεὺς, ἐξυπνίζεται· καὶ διηγεῖται Ναυσικάᾳ, ἐλθὼν καὶ τραφεὶς παρ' αὐτῆς λαθὼν, ἵππῳ αὐτὴν εἰς τὸν πόλιν.

Ἄλλη ὑπόθεσις.

Ναυσικάα, ἡ Ἀλκινόου θυγάτηρ, ὀνειρον τραπεῖσα, ἐπὶ τὸν σταθμὸν κάτεισι, πλύνουσα τὸν ἑαυτῆς πατέρα, παιδιά τις, ὁποία εἰκὸς, ἀφ' σφαίρας παῖζουσα χίνεται. Ὀδυσσεὺς δὲ, διεγερθεὶς θορυβῷ, διϊστάσθη καὶ ἑαυτὸν τυχὸν, μίσχει δὲ τῷ Ἀθηνᾶς ἱερῷ, ὃ ὢν τῆς πόλεως ἦν, συναίδεται τῇ κόρῃ.

Ἐπιγραφή.

Ὀδυσσέως ἄφιξις εἰς Φαίακας.

Ἄλλως.

Ζήτει δὲ Ναυσικάα κόμισε δὲ Σχερίη Ὀδυσῆα. LIB. VI.

Ὣς ὁ μὲν ἔνθα καθεῦδε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,
Ὕπνῳ καὶ καμάτῳ ἀρημένος· αὐτὰρ Ἀθήνη
Βῆ ῥ' ἐς Φαιήκων ἀνδρῶν δῆμόν τε πόλιν τε·
Οἵ πέλεν μὲν πρὸ ἔναιον ἐν εὐρυχόρῳ Ὑπερείῃ,
Ἄσχῃ Κυκλώπων, ἀνδρῶν ὑπερφιάλων,

SIC quidem illic dormiebat patiens divus Ulysses,
Somno & labore oppressus: interea Minerva
Ibat ad Phæacum virorum populúmque urbémque:
Qui antea quidem habitabant in spaciosâ Hyperéâ,
Propè Cyclopas, viros superbientes;

Σχόλια.

2. Ἀρημένος.] Βεβλαμμένος· ἤτοι συλληπλικῶς, ὑπὸ μὲν ὕπνου δεδαμασμένος· ὑπὸ δὲ ὑπνώσεως ἔτι. ἢ κυρίως ἀντίφρασιν, τὸν ἀγρυπνίαν, ὕπνον ἔφη· ἢ ἐπὶ τοῦ καμόντος τινός· εἶπε ἀρημένος, ὑπὸ δὲ Ποσειδῶνος βλαβείς, καὶ παρεθείς, ἢ καπεχόμενος.

4. Εὐρυχόρῳ.] Πλατυχώρῳ, μεγάλῃ. Ὑπερείῃ.] Οἱ μὲν τὸν ὑπὲρ Σκελλίας Καμαρῖναν· οἱ δὲ ἀπὸ δέ, ὑπὲρ τὴν ἡμῶν γνωσκομβίλιν· ἄλλοι δὲ, ὅτι ἦν νῆσος ἀπόπορον πλησίον τῶν Κυκλώπων χώρας.

5. Ὑπερφιάλων.] Ὑπερεχόντων τῇ ὑπερβολῇ, ὃ ἐστι τῇ ἀνδρείᾳ, καὶ ἀφ' ὑπερηφάνων.

NOTÆ.

V. 1. Καθεῦδε) Ità hìc scribendum, non καθεύδει, testatur *Eustath.* fol. 1548. lin. 49. & fol. 162. lin. 39. & Edit. *Basil.* fol. 243. lin. 6. Vid. ad *Iliad.* α'. v. 611. *Var. Lect.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

V. 2. Παρειθείς) Ità pro corrupto παρεαθείς, idque Duorum MSS. auctoritate.

VARIÆ LECTIONES.

V. 1. Καθεῦδε) γρ. καθεύδει. Vid. ad *Textum.* 2. Ἀρημένος) γρ. ἀρημένος, *Eustath.* fol. 242. lin. 51.

Οἵ

Οἵ σφεας σινέσκοπλ, βίηφι ὃ φέρτεροι ἦσαν.
Ἔνθεν ἀναστήσας ἄγε Ναυσίθοος θεοειδὴς,
Ὤκησεν δ' ἐν Σχερίῃ ἑκὰς ἀνδρῶν ἀλφηστάων·
[* Ἀνθρώπων ἀπάνευθε, πολυκλύστῳ ὑπὸ πόντῳ.]
Ἀμφὶ δ' τεῖχος ἔλασσε πόλῃ, καὶ ἐδείμαλο οἴκους,
Καὶ νηὸς ποίησε θεῶν, καὶ ἐδάσσατ' ἀρούρας.
Ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη κηρὶ δαμεὶς Ἄϊδόσδε βεβήκει·
Ἀλκίνοος δ' ἄρα τόν γε, θεῶν ἄπο μήδεα εἰδώς.
Τοῦ μὲν ἔβη πρὸς δῶμα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Νόστον Ὀδυσσῆϊ μεγαλήτορι μητιόωσα·
Βῆ δ' ἴμεν εἰς θάλαμον πολυδαίδαλον, ᾧ ἔνι κούρη
Κοιμᾶτ', ἀθανάτῃσι φυὴν καὶ εἶδος ὁμοίη,
Ναυσικάα, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο·
Πὰρ δὲ δύ' ἀμφίπολοι, Χαρίτων ἄπο κάλλος ἔχουσαι,
Σταθμοῖιν ἑκάτερθε, θύραι δ' ἐπέκειντο φαειναί.
Ἦλθ' ἀνέμου ὡς πνοιὴ ἐπέσυτο δέμνια κούρης·
Στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν,
Εἰδομένη κούρῃ ναυσικλειτοῖο Δύμαντος,
Ἥ οἱ ὁμηλικίη μὲν ἔην, κεχάρητο δὲ θυμῷ·
Τῇ μιν ἐεισαμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη,

Qui ipsos prædabantur; viribus enim potiores erant:
Hinc migrare cogens illos eduxit Nausithous deo similis,
Collocavitque in Scheriâ procul ab hominibus ingeniosis,
[Procul, inquam, ab Hominibus, undoso in mari.]
Circum verò murum duxit civitati, ædificavit & domos,
Etiam templa fecit deorum & divisit agros.
Sed hic jam fato domitus, ad inferos descenderat:
Alcinous verò tunc imperabat, à diis consilia doctus.
Hujus quidem perrexit ad domum dea cæsia Minerva,
Reditum Ulyssis magnanimi consultans:
Celeriter verò ibat ad thalamum fabre-factum, in quo puella
Dormiebat, immortalibus indole & specie similis,
Nausicaa, filia magnanimi Alcinoi.
Aderant duæ ancillæ, à Gratiis pulchritudinem nactæ,
A postibus utrinque, fores verò imminebant lucidæ.
Illa vero venti veluti flatus accessit ad cubilia puellæ;
Stetitque supra caput, & ipsam sermone alloquuta est,
Assimilata filiæ celebris-a-re-navali Dymantis,
Quæ ei æqualis quidem erat, & grata animo:
Huic seipsam assimilans alloquuta est cæsia Minerva,

ΣΧΟΛΙΑ.

6. Οἵ σφεας] Οἵ πινες αὐτούς. Σινίσκοντο.] Ἐκάκωσαν, ἠνίκησαν, ἔβλαπτον.
7. Ἀναστήσας.] Ἀνακωμίσας, ἀποικίσας τειλάμενος.
8. Εἶσε.] Νῦν, ἀντὶ δὲ ἵδρυσεν. Σχερίῃ.] Ἡ τῶν Φαιάκων πόλις. Ἀλφηστάων.] Τῶν ἰσχυρῶν καὶ ὑπερφυῶν ἀνθρώπων.
9. Τεῖχος ἔλασσε.] Περιέτεινε, περιέβαλεν· ἡ ὑπὸ μεταφορᾶς. Ἀπὸ δὲ ἐλαυνομένων σιδήρου· ἢ ἀπὸ δὲ ἐλαίας, ὅ ἐστι πῆγμα καὶ σκάψαι. Ἐδείματο.] Κατεσκεύασεν.
10. Ἐδάσσατο.] Διεμοιρήσατο, ἢ ἐμέρισεν.
11. Κηρὶ] Θανατηφόρῳ μοίρᾳ. Ἄϊδόσδε.] Εἰς ᾅδου.
15. Πολυδαίδαλον.] Πολυποίκιλον. Ὡς ἔνι.] Ἐν ᾧ.
17. Θυγάτηρ Ἀλκινόοιο.] Ἡ Ναυσικάα.
19. Σταθμοῖιν.] Τῶν παραστάδων. Ἑκάτερθεν.] Ἐκατέρωθεν. Ἐπέκειντο.] Ἐπικεχλιμέναι ἦσαν. Φαειναί.] Λαμπραί.
20. Δέμνια.] Στρώματα.
22. Κούρῃ.] Θυγατρί. Ναυσικλειτοῖο.] Ἐν τοῖς προϋπαυλικοῖς ἔρχεις εὑδέζω.
23. Ὁμηλικίη.] Ὁμήλιξ. Κεχάρητο.] Περιχαὴς ἦν, ἐφιλεῖτο.

NOTÆ.

8. Σχερίῃ) *Scheria*, quæ pòst *Phæacia*, nonnullis *Corcyra*: *Herodoro*, *Oasis*, ut *Phot.* Biblioth. fol. 111.
9. * Ἀνθρώπων ἀπάνευθε, πολυκλύστῳ ὑπὸ πόντῳ) Hunc Versum, diù hìc, ob rotunditatem Periodi, desideratum, ex *Plutarcho*, περὶ φυγῆς, fol. 603. restituo. Vid. infrà, ad v. 204.

NOTÆ IN SCHOLIA.

10. Ἐδάσσατο) Διεμοιρήσατο, ἢ ἐμέρισεν. Hoc ex MSS. dd. excepto, quòd ibi διενεήσατο, per incuriam, pro διεμοιρήσατο. *Hervag.* Edit. *Aldina* & *Parisiana*, Ἐδάσσατο) Διεμέρισεν.

VARIÆ LECTIONES.

8. Ἀνδρῶν) γρ. ἀλλων.
9. Ἀνθρώπων) γρ. Κυκλώπων.
20. Ἐπέσυτο) γρ. ἔστ' ἴσυτο.
24. Τῇ μιν ἐεισαμένη) γρ. τῇ μὲ ἐειδομένῃ. *H. Steph.* ἐειδομένη, *Aldina* & *Lovaniana Rescii.*

Naυσι-

Ναυσικάα, πί νύ σ' ὧδε μεθήμονα γείνατο μήτηρ;
Εἵματα μὲν γάρ τοι κεῖται ἀκηδέα, σιγαλόεντα·
Σοὶ δὲ γάμος σχεδόν ἐστιν, ἵνα χρὴ καλὰ μὲν αὐτὴν
Ἕννυσθαι, τά τ' ἂν τοῖσι παρηγορέῃν, οἵ κέ σ' ἄγωσι.
Ἐκ γάρ τοι τάδε φάτις ἀνθρώπους ἀναφαίνῃ
Ἐσθλή· χαίρουσιν δὲ πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ.
Ἀλλ' ἴομεν πλυνέουσι ἅμ' ἠοῖ φαινομένῃφι,
Καί τοι ἐγὼ συνέριθος ἅμ' ἕψομαι, ὄφρα τάχιστα
Ἐντύνῃ· ἐπεὶ ἔτι ἔπι δηὖ παρθένος ἔσσῃ·
Ἤδη γάρ σε μνῶνται ἀριστῆες κατὰ δῆμον
Πάντων Φαιήκων, ὅθι τοὶ γένος ἐστὶ καὶ αὐτῇ.
Ἀλλ' ἄγε νηπόρυνον πατέρα κλυτὸν ἠῶθι πρὸ
Ἡμιόνους καὶ ἅμαξαν ἐφοπλίσαι, ἥ κεν ἄγῃσι
Ζώστρά τε, καὶ πέπλους, καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα.
Καὶ δέ σοι αὐτῇ πολὺ κάλλιον, ἢ πόδεσσιν
Ἕρχεσθαι· πολλὸν γὰρ ἄπο πλυνοί εἰσι πόληος.
Ἦ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη
Οὔλυμπόνδ', ὅθι φασὶ θεῶν ἕδος ἀσφαλὲς αἰεὶ
Ἔμμεναι· ὔτ' ἀνέμοισι πιέζεται, ὔτε πότ' ὄμβρῳ
Δεύεται, ὔτε χιὼν ἐπιπίλναται· ἀλλὰ μάλ' αἴθρη
Πέπταται ἀννέφελος, λευκὴ δ' ἐπιδέδρομεν αἴγλη·

" Nauſicaa, ecquid tete ſic negligentem peperit mater?
" Veſtes etenim tibi jacent neglectæ, pulchræ;
" Tibi verò nuptiæ inſtant, quandò oportet pulchras teipſam
" Induere, aliaſque illis præbere, qui te ducent.
" Etenim ex his fama tibi apud homines aſcendit
" Bona; gaudentque pater & veneranda mater.
" Quin eamus loturæ ſimul cum aurorâ apparente,
" Et ego adjutrix ſimul ſequar; ut celerrimè
" Expediaris; quoniam non ampliùs diù virgo eris.
" Dudum enim te ambiunt optimi in populo
" Omnium Phæacum; ubi tibi genus eſt etiam ipſi.
" Verùm age incita patrem inclytum matutino tempore,
" Ut mulos & currum apparet, qui vehere queat
" Tunicâſque, & peplos, & pallia pulchra.
" Quippè tibi ſic ipſi multò honeſtius eſt, quam pedibus
" Ire; nimirùm enim abſunt lavacra ab urbe.
Ipſa quidem ſic loquuta abiit cæſia Minerva
Ad Olympum, ubi inquiunt deorum ſedem firmam ſemper
Eſſe, quæ neque ventis concutitur, neque unquam imbre
Rigatur, nec nive admovetur; ſed potius ſerenitas
Aperitur innubila, luciduſque circumfulget ſplendor:

ΣΧΟΛΙΑ.

25. Μεθήμονα.] Ἀμελῆ, ῥᾳθυμον.
26. Ἀκηδέα.] Μηδὲ μιᾶς φροντίδος ἠξιωμένα, ἢ ἀτημέλητα, ἀφρόντιστα. Σιγαλόεντα] Ἁπαλά, ποικίλα· τὰ μὲν γὰρ σκληρὰ ἀντιτίθησι καὶ ἀντιτυπεῖ· τὰ δὲ ἁπαλὰ, ὥσπερ σιγᾷ ἡ ἡσυχάζει.
28. Ἕννυσθαι] Ἐνδύεσθαι, ἀμφιέννυσθαι. Τὰ δὲ τοῖσι παραχρῆν.] Ὡς ἔθος τοιᾶτα ὄντος.
29. Φάτις ἀνθρώπους ἀναφαίνῃ.] Διαβόητος γλήσῃ.
32. Σωιέρεθος.] Σωιεργὸς, παρὰ τὸν ἀγαθὸν ἔριον.
33. Ἐντύνῃ.] Κοσμήσεως, πλύσεως, εὐτρεπίσεως. Ἔσσῃ.] Ἔσῃ, γλήσῃ.
35. Ὅθι τοὶ γένος.] Οὐ πρέπον ἔστι νῦν, ἀλλὰ γήλῃ
λέγειν, ὃν οἷς· καὶ αὐτὴ ὀνομάζῃ τοῖς ἀρίστοις, τυτέσσι, ὅπ εἰ εὐγλῶς. γναφεῖ) Ϲ, ἢ τοι γνῶ.
36. Ἐπόρουσον.] Πυρόρμησον.
37. Ἅφαμαξαν.] Παρασκεύασαι. Ἥ κεν.] Ἤ τις ἂν. Ἄγῃσιν.] Ἄγει, φέροι, βαστάζοι.
38. Ζώστρα.] Τὰ περὶ ζώνῃ ἐπιτήδεια σὺν ὑμνῳδίᾳ. λέγῃ δὲ χιτῶνας, ἢ ζώνας.
40. Πλυνοί.] Οἱ τόποι, ἐν οἷς πλύνουσιν.
42. Ἕδος.] Ἕδρασμα, κῦσμα.
43. Τινάσσεται.] Κινεῖται.
44. Ἐπιπίλναται.] Προσπελάζῃ, ἐμπίπτῃ. Αἴθρη.] Εὐδία.
45. Πέπταται.] Ἀναπέπτυχε, ἀνέῳγε. Ἀννέφελος.]

NOTÆ.

45. Ἀννέφελος) Vid. ad *Iliad.* κ'. v. 258. Et *Euſtath.* in hunc locum, fol. 245. lin. 39.

NOTÆ IN SCHOLIA.

29. Διαβόητος γλήσῃ) Ità pro διαβόητοι γένονται, ut *Textui* reſpondeat, φάτις σοὶ καλὴ ἀνθρώποις.
35. Ὅθι τοὶ γένος) Ubi *Br. Schol.* ὅπου legunt, MSS. ὅπ τοὶ, melius.
45. Πέπταται) Ἀναπέπτυχε, cum *Aloyſii* MSto lego, pro ἀναπέπτασται) *Poetico*, ut & κατηρεισμένην, pro corrupto κατηροσμένην. Pro ἔπεισιν, MS. ἔπισιν. Hoc *Scholion* ὁὰ τῶ Παλαιῶν laudat *Euſtath.* fol. 246. lin. 7.

VARIÆ LECTIONES.

35. Ὅθι τοὶ) γρ. ὅπου, *Br. Schol.* an pro, ᾗ που. MSS. *Aloyſii* & *GC.* ὅτι τοί.
44. Οὐλυμπόνδ', ὅθι φασὶ) γρ. ὕλυμπόνδ', ὃν φασὶ, *Br. Schol.* ad *Iliad.* α'. v. 420.
45. Ἀννέφελος) γρ. ἀνέφελος.

Τῶ

Τῷ ἔνι τέρπον᾽ μάκαρες θεοὶ ἤματα πάντα·
Ἔνθ᾽ ἀπέβη Γλαυκῶπις, ἐπεὶ ἄρμ᾽ ἐπέφραδε κούρῃ.
Αὐτίκα δ᾽ ἠὼς ἦλθεν ἐύθρονος, ἣ μιν ἔγειρε
Ναυσικάαν εὔπεπλον· ἄφαρ δ᾽ ἀπεθαύμασ᾽ ὄνειρον.
Βῆ δ᾽ ἰέναι διὰ δώματ᾽, ἵν᾽ ἀγγείλειε τοκεῦσι,
Πατρὶ φίλῳ ἠ μητρί, κιχήσατο δ᾽ ἔνδοθι ἕοντας.
Ἡ μὲν ἐπ᾽ ἐσχάρῃ ἧστο, σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν,
Ἠλάκατα τροφόεσσ᾽ ἁλιπόρφυρα· τὴν δ᾽ ὑποδύσετ᾽
Ἐρχομένην ξύμβλητο μετ᾽ κλειτὺς βασιλῆας
Ἐς βουλήν, ἵνα μιν κάλεον Φαίηκες ἀγαυοί.
Ἡ δ᾽ ἄρ᾽ ἄγχι στᾶσα φίλον πατέρα προσέειπε,
Πάππα φίλ᾽, οὐκ ἂν δή μοι ἐφοπλίσσειας ἀπήνην
Ὑψηλὰν, εὔκυκλον, ἵνα κλυτὰ εἵματ᾽ ἄγωμαι
Ἐς ποταμὸν πλυνέουσα, τά μοι ῥερυπωμένα κεῖται;
Καὶ δέ σοι αὐτῷ ἔοικε μετὰ πρώτοισιν ἑόντι
Βουλὰς βουλεύειν καθαρὰ χροῒ εἵματ᾽ ἔχοντα·
Πέντε δέ τοι φίλοι υἱὲς ἐν μεγάροις γεγάασιν,
Οἱ δύο μὲν ὀπυίοντες, τρεῖς δ᾽ ἥβηοι θαλέθοντες·
Οἱ δ᾽ αἰεὶ ἐθέλουσι, νεόπλυτα εἵματ᾽ ἔχοντες,
Ἐς χορὸν ἔρχεσθαι· τὰ δ᾽ ἐμὴ φρενὶ πάντα μέμηλεν.
Ὣς ἔφατ᾽· αἴδετο γὰρ θαλερὸν γάμον ἐξονομῆναι
Πατρὶ φίλῳ· ὃ δὲ πάντα νόῳ, καὶ ἀμείβετο μύθῳ,

In quo delectantur beati dii diebus omnibus.
Huc abiit Pallas, postquam rem injunxerat puellæ.
Continuò aurora aderat pulchra, quæ ipsam excitabat
Nausicaam pulchris-peplis; cæterùm admirata est somnium.
Festinabat ire per domos, ut annunciaret parentibus,
Patri charo & matri; nacta autem est intùs existentes.
Illa quidem ad focum sedebat cum ancillis fœminis
Pensum versans marinâ purpurâ-tinctum; in hunc autem foràs
Egredientem incidit ad inclytos reges
Ad concilium, quò ipsum invitârant Phæaces generosi.
Hæc ergò valdè propè adstans charum patrem alloquuta est,
" Pater chare, annon utique mihi apparaveris currum
" Excelsum, rotundum; ut pulchras vestes ducam
" Ad fluvium lotura, quæ mihi fordidatæ jacent?
" Quin etenim tibi ipsi convenit inter primores versantem
" Consilium consulere, pulchras corpori vestes habentem.
" Quinque etiam tibi chari filii in regiâ sunt,
" Quorum duo in matrimonio, tres autem cælibes florentes:
" Hi semper volunt, recens-lotis vestibus induti,
" Ad saltationem ire; hæc meæ menti omnia cura sunt.
Sic ait: verebatur enim floridas nuptias nominare
Patri charo; ille tamen omnia intelligebat, & respondebat sermone,

ΣΧΟΛΙΑ.

Νιφελῶν χορείς.] ἡ δὲ κορυφὴ ἡ ὑπὲρ ὀλύμπου ἐπικαίνιος καλεῖται. ὁ δὲ χορὸς ὑφ᾽ Ὁμήρου, καὶ τὰ νιφελῶν ἴσως ἢ κατηστερισμένα τόπα, συνωνύμως αὐτῷ τῷ κατηστερισμένῳ καλεῖται Ἐπιδόρμια.] Ἔπεισιν, ἐπιτείχει. Αἴγλη.] Λαμπηδών.

46. Τῷ ἔνι.] Ἐν τούτῳ.

47. Διαπέφραδε.] Διεσήμανεν.

48. Εὐθρονος.] Θρόνον τὸν τὸ ἁρματήσιον λέγει τὸ ἵππους ἔχον· ὁ γὰρ ἐπ᾽ αὐτοῦ ἐλαύνων ἡ θεὸς αὐτὸ, ἢ τὸν ἱερομένην.

50. Ἀγγείλειε.] Ἐπαγγείλῃ, εἴποι.

52. Ἐπ᾽ ἐσχάρῃ.] Παρὰ τῇ ἑστίᾳ· ἐσχάρα δὲ τόπος, ἐφ᾽ ᾧ τὸ πῦρ καίεται.

53. Ἠλάκατα.] Νῦν, τὰ ἔρια. Στεφωθῶσα.] Στεφανωθεῖσα, ἱερατευομένη. Ἁλιπόρφυρα.] Θαλασσοβαφῆ. Θύραζε.] Ἔξω.

54. Ξύμβλητο.] Συνέτυχεν. Κλειτὺς.] Ἐνδόξους.

55. Βουλήν.] Νῦν, τὸ τόπον, ὅπου βουλεύονται.

57. Πάππα.] Προσφώνησις φιλοφρονητικὴ γεωτέρου πρὸς πρεσβύτερον. Ἐφοπλίσσειας.] Παρασκεύάσειας. Ἀπήνην.] Ἅμαξαν.

63. Ὀπυίοντες.] Γαμηκότες. Ἥβηοι.] Ἀγαμοι. Θαλέθοντες.] Θάλλοντες, ἀκμάζοντες.

65. Χορόν.] Τὸ συνέδριον, * τὸ ἄθροισμα, διδασκαλεῖα.

66. Αἴδετο.] Ἠισχύνθη, ἐντρέπετο. Θαλερόν.] Θαλλειν καὶ ἀκμάζειν ποιητικῶς. Ἐξονομῆναι.] Ὀνομάσαι. εἰπεῖν.

67. Ἀμείβετο.] Ἀντεπικρίνετο, ἐξ ἀμοιβῆς προσεφθέγγετο.

NOTÆ IN SCHOLIA.

65. Χορὸν) MSS. legunt * τὸ ἄθροισμα, non ut *Impressi*, τὰ ἀθρόισματα.

VARIÆ LECTIONES.

50. Διὰ) γρ. καθ', *H. Steph.*

57. Ἐφοπλίσσειας) γρ. ἰφοπλίσσειαν, *Eustath.* fol. 246. lin. 50.

60. Ἑόντι) γρ. ἑόντα, *H. Steph.* & *Eustath.* fol. 247. lin. 33.

67. Πάντα νόῳ) γρ. πάντ᾽ ἐνόει.

Οὔτε

Οὔτε τοὶ ἡμιόνων φθονέω, τέκος, οὔτε τεῦ ἄλλου·
Ἔρχευ· ἀτάρ τοι δμῶες ἐφοπλίσουσιν ἀπήνην
Ὑψηλὴν, εὔκυκλον, ὑπερτελέϊ ἀραρυῖαν.
Ὡς εἰπὼν, δμώεσσιν ἐπέκλετο· τοὶ δ' ἐπίθοντο·
Οἱ μὲν ἄρ' ἐκτὸς ἄμαξαν εὐτροχον ἡμιονείην
Ὦπλεον, ἡμίονους δ' ὑπαγον, ζεῦξάν δ' ὑπ' ἀπήνῃ·
Κούρη δ' ἐκ θαλάμοιο φέρεν ἐσθῆτα φαεινὴν,
Καὶ τὴν μὲν κατέθηκεν ἐϋξέστῳ ἐπ' ἀπήνῃ·
Μήτηρ δ' ἐν κίστῃ ἐπίθει μυρία ἐδωδὴν,
Παντοίην, ἐν δ' ὄψα πίθει, ἐν δ' οἶνον ἔχευεν·
Ἀσκῷ ἐν αἰγείῳ· κούρη δ' ἐπεβήσετ' ἀπήνης·
Δῶκε δὲ χρυσείῃ ἐν ληκύθῳ ὑγρὸν ἔλαιον,
Εἴως χυτλώσαιτο σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν.
Ἡ δ' ἔλαβεν μάστιγα ἠδ' ἡνία σιγαλόεντα,
Μάστιξεν δ' ἐλάαν· καναχὴ δ' ὑπὸ ἡμιόνοιϊν.
Αἱ δ' ἅμοτον τανύουσαι· φέρον δ' ἐσθῆτα, καὶ αὐτὴν,
Οὐκ οἴην· ἅμα τῇγε καὶ ἀμφίπολοι κίον ἄλλαι.
Αἶψ' ὅτε δὴ ποταμοῖο ῥόον ἐξικάνεν' ἵκοντο,
Ἔνθ' ἦτοι πλυνοὶ ἦσαν ἐπηετανοὶ, πολὺ δ' ὕδωρ

" Neque tibi mulos invideo, filia, neque quicquam aliud;
" Abi, cæterùm tibi famuli apparabunt currum
" Altum, rotundum, contabulatione instructum.
Sic loquutus, servis præcepit; hi verò paruerunt.
Illi quidem foràs currum velocem à mulis agitatum
Instruebant, mulosque submiserunt, junxeruntque sub curru;
Virgo autem e thalamo ferebat vestes pulchras,
Et eas quidem composuit benè-polito in curru:
Mater verò in cistâ collocabat sufficientem cibum,
Omne genus, obsoniaque imposuit, vinumque infudit
Utrem in caprinum: puella interea conscendit currum;
Dedit etiam aureâ in ampullâ humidum oleum,
Ut ungeretur cum famulis mulieribus.
Illa verò accepit flagellum & lora pulchra,
Flagellavitque ad cursum *promovendum*; & strepitus erat Mulorum;
Nam illi incessantèr extendebantur, ferebantque vestes, & ipsam,
Non solam; simul cum illâ ibant ancillæ aliæ.
Illæ cùm jam fluvii ad alveum limpidum pervenerunt,
Ubi lavacra erant perennia, multaque aqua

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

68. Οὔτε τεῦ] Οὔτε τινός.
69. Ἐφοπλίσουσιν.] Παρασκευάσουσιν.
70. Εὔκυκλον.] Εὐτροχον· κύκλοι γὰρ, οἱ τροχοί. Ὑπερτελέϊ.] Τῷ ἐπιθεμένῳ πλινθίῳ τῇ ἁμάξῃ, σῶς τὸ πλεῖστα βάρη φέρειν, ὑψηλοτάτῳ, ὃ δὲ πλινθίον καλεῖται· ἢ τῷ ὑπεράνω τῆ ἁμάξης τετραγώνῳ ξύλῳ δίχομένῳ τὸ ὀστοθήμονα φορτίον.
71. Δμῳάουσιν.] Θεραπεύουσιν.
72. Εὐτροχον.] Καλὰς τροχὰς ἔχουσαν.
73. Ὦπλεον.] Ἡτοίμαζον, παρεσκεύαζον. Ὑπαγον.] Ἔζευγον.
74. Ἐσθῆτα φαεινήν.] Οὐ τότε ὅταν φαεινὰν ἐρύσατο γὰρ, ἀλλὰ τὴν τῇ φύσῃ καθαρὰν.
76. Κίστῃ.] Ἐλιτσμαποθήκῃ· * σὺν ἄποθεν δ' ἐγκεῖσθαί τι ἐν αὐτῇ.
77. Ἔχευεν.] Ἐνέχει, ἔβαλεν.
79. Ληκύθῳ.] Ἐλαιοδόχῳ ἀγγείῳ. Ὑγρὸν ἔλαιον.] Οὐ τὸ τῇ φύσῃ ὑγρὸν, ἀλλὰ τὸ ὑγρωτικόν.
80. Εἴως.] Νῦν, ἀντὶ δ' ὅπως. Χυτλώσαιτο.] Λούσαιμένη ἀλείψαιτο· χύτλον γὰρ, τὸ μετ' ὕδατος ἔλαιον.
82. Καναχὴ.] Ψόφος, ἦχος.
83. Ἄμοτον.] Ἀπαλήρωτον. Τανύουσαι.] Σωρηχῶς ἐφέροντο.
84. Κίον.] Ἐπορεύοντο.
86. Ἐπηετανοὶ.] Συνεχεῖς, καὶ ἀεὶ ῥέοντες.

N O T Æ.

79. Χρυσείῃ) Ità hìc lego, pro χρυσέῃ, *Metri* causâ; ut infrà, v. 215. viceversâ. Cur ὑγρὸν ἔλαιον, Vid. *Plutarch.* Sympos. l. 6. c. 9. fol. 695. & *Eustath.* fol. 248. lin. 15.

NOTÆ IN SCHOLIA.

70. Ὑπερτελέϊ) In hoc *Scholio*, pro πλίνθιον, lego πλινθίον, ex *Aloysii* MS. & ὑπερώνω, voce unicâ.
74. Τὴν τῇ φύσῃ καθαρὰν) Ex MS. GC. τὴν addo, & καθαρὰν pro καθαρᾷ lego.
76. * Οὐκ ἄποθεν) Hunc locum laudat & explicat *Eustath* fol. 248. lin. 7. Κίστῃ δ' παρ' Ἀττικοῖς κ. λ.
86. Ἐπηετανοὶ) Συνεχεῖς, ἀεὶ ῥέοντες. Ità *Aloysii* MS. nisi quòd ibi σωρήχοντες malè, pro σωρηχῶς.

Variæ Lectiones.

70. Εὔκυκλον) γρ. ἐὐκυκλον.
73. Ὦπλεον) γρ. ὅπλεον, sine *Augmento*, olim, in nonnullis, & plus semel apud *Eustathium*.
79. Χρυσείῃ) γρ. χρυσέῃ, olim in *Florentin. Lovanian.* &c. malè tamen. Vid. Not. ad *Textum*.
81. Σιγαλόεντα) γρ. φοινικόεντα. Vid. ad *Il.* Δ'. v. 116.

Καλὸν

Καλὸν ὑπεκτροχόωσα, μάλα πὲρ ῥυπόωσα καθῆραι·
Ἔνθ' αἴγ' ἡμιόνους μὲν ὑπεκτροχέλυσαν ἀπήνης,
Καὶ τοὺς μὲν σεῦαν ποταμὸν πάρα δινήεντα,
Τράγειν ἄγρωσιν μελιηδέα· ταὶ δ' ἀπ' ἀπήνης
Εἵμαθα χερσὶν ἕλοντο, καὶ ἐσφόρεον μέλαν ὕδωρ·
Στεῖβον δ' ὀμφροισι θοῶς ἔριδα προφέρουσαι.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πλυνάν τε, κάθηρά τε ῥύπα πάντα,
Ἐξείης πέτασαν παρὰ θῖν' ἁλός, ἦχι μάλιστα
Λάϊγγας ποτὶ χέρσον ἀποπλύνεσκε θάλασσα.
Αἱ δ', λοεσσάμεναι, καὶ χεισσάμεναι λίπ' ἐλαίῳ,
Δεῖπνον ἔπειθ' εἵλοντο παρ' ὄχθησιν ποταμοῖο·
Εἵματα δ' ἠελίοιο μένον τερσήμεναι αὐγῇ.
Αὐτὰρ ἐπεὶ σίτου τάρφθεν δμωαί τε, καὶ αὐτὴ,
Σφαίρῃ ταί τ' ἄρ' ἔπαιζον, ἀπὸ κρήδεμνα βαλοῦσαι·
Τῇσι δ' Ναυσικάα λευκώλενος ἦρχετο μολπῆς·
Οἵη δ' Ἄρτεμις εἶσι κατ' οὔρεα ἰοχέαιρα,
Ἢ κατὰ Τηύγετον περιμήκετον, ἢ Ἐρύμανθον,
Τερπομένη κάπροισι καὶ ὠκείῃς ἐλάφοισι,
Τῇσιν δ' ἅμα Νύμφαι, κοῦραι Διὸς Αἰγιόχοιο,

Pulchra profluebat, etiam plurimùm
sordidata ad purgandum *sufficiens*;
Ibi illæ mulos solvebant à curru,
Et eos quidem agebant fluvium ad
vorticosum,
Ut ederent gramen dulce: ipsæ verò
à curru
Vestes manibus ceperunt & injoce-
runt in nigram aquam:
Pressabant autem in scrobibus cele-
ritèr certamen proferentes.
Cæterùm postquam laveruntque, pur-
gârunque sordes omnes,
Ordine extenderunt ad littus maris,
quà potissimùm
Lapillos ad littus abluebat mare:
Illæ verò lotæ, & unctæ splendido
oleo,
Prandium deinde sumpserunt ad ri-
pam fluvii.
Vestes autem solis expectabant dum
siccarentur splendore.
Cæterùm postquam cibo saturatæ an-
cillæque, & ipsa,
Pilâ ipsæ ludebant, capitis redimi-
cula deponentes;
His interim Nausicaa pulchris-ulnis
incepit cantilenam:
Qualis autem Diana incedit per mon-
tes sagittis gaudens,
Aut per Taygetum arduum, aut Ery-
manthum,
Sese oblectans aprís, & velocibus
cervis,
Simulque cum illa Nymphæ filiæ Jo-
vis Ægiochi

ΣΧΟΛΙΑ.

87. Ῥυπόωσα.] Ῥυπαρά.

88. Ὑπεκτροχέλυσαν.] Ἡ μὲν ὑπὸ, τὸν ὑποζυγίων δηλοῖ· καὶ ἡ ὑπὸ, τὸν ἔκλυσιν τῶν ὑποζυγίων· ἡ δὲ ἀπὸ, τὸ ἀπὸ τῆς λύσεως.

89. Σεῦαν.] Ἐδίωξαν. Διηνεκῆ.] Δίνας καὶ συστροφὰς ἔχοντα.

90. Ἄγρωσιν.] Εἶδος βοτάνης, ἅτις ἐστὶ πόα χορτώδης.

92. Σπίζον.] Ἐπάτων. Βόθρασι.] Τοῖς ἐρύσμασι. Προφέρουσαι.] Προβαλλόμεναι.

93. Ῥύπα.] Τὸν ῥύπον.

94. Πέτασαν.] Ἐξέτειναν.

95. Λάϊγγας.] Τὰ μικρὰ λιθάρια, ἢ τὰς μικρὰς ψήφους. Χέρσον.] Τῇ γῇ. Ἀποπλύνεσκε.] Ἔπλυνε, ἀπέβρεχε.

96. Λοεσσάμεναι.] Λουσάμεναι. Χεισσάμεναι.] Ἀλειψάμεναι. Λίπα.] Λιπαρῶς.

97. Δεῖπνον.] Ἄριστον. Ὄχθησι.] Τοῖς χείλεσι τοῦ ποταμοῦ.

98. Τερσήμεναι.] Ξηρανθῶσαι.

99. Τάρφθεν.] Ἐκορέσθησαν.

102. Εἶσι.] Πορεύεται, ἢ ἔρχεται. Ἰοχέαιρα.] Ἰοῖς πρεπομένη.

103. Τηύγετον.] Ὄρος τῆς Λακωνικῆς. Περιμήκετον.] Ὑψηλόν. Ἐρύμανθον.] Ὄρος τῆς Ἀρκαδίας, καὶ ποταμὸς· ἔνθα ὁ Ἐρυμάνθιος κάπρος· ὃν τύπτει ὁ λέων ὁ γίνεται.

104. Ὠκείῃς.] Ὠκείαις, ταχείαις.

NOTÆ IN SCHOLIA.

88. Ὑπεκτροχέλυσαν) Hoc *Scholion*, in MSS. & *Impressis* corruptum, emendavi, ex *Eustath.* fol. 1553. lin. 8.

102. Ἰοχέαιρα) Ἰοῖς τερπομένη, MS. *Aloysii*, excepto quòd malè ibi, Ἰῶν.

103. Τηύγετον) In fine hujus *Scholii*, ad hæc, Ἐν τούτοις ὁ λέων ὁ γίνεται, refer *Ælian.* Animal. l. 3. c. 27. Ὅτι ὁ γίνεται λέων οὐ Πελοποννήσου.

VARIÆ LECTIONES.

95. Ἀποπλύνεσκε) *pr.* ἀποπίνεσκε, *Er. Schol.* & MS. *GC.*

96. Χεισσάμεναι) *pr.* ἀλειψάμεναι, *H. Steph.* & *Er. Schol.*

104. Ὠκείῃς) *pr.* ὠκείαις, *Ælian.* Animal. l. 3. c. 27.

105. Τῇδε θ' ἅμα) *pr.* τῇδε ἅμα, & τῇ δ' ἅμα, *H. Steph.* Τῇδε θ' ἅμαι, *Callimach.*

Ἀγρονόμοι παίζουσι· γέγηθε δέ τε Φρένα Λητώ·
Πασάων δ' ὑψοῦ ἦγε κάρη ἔχε ἠδὲ μέτωπα,
Ῥεῖα δ' ἀριγνώτη πέλεθ', καλαὶ δέ τε πᾶσαι·
Ὡς ἦγ' ἀμφιπόλοισι μετέπρεπε παρθένος ἁδμής.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ἄρ' ἔμελλε πάλιν οἶκόνδε νέεσθαι,
Ζεύξασ' ἡμιόνους, πλύξασά τε εἵματα καλὰ,
Ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐφράσσατο θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Ὡς Ὀδυσεὺς ἔγροιτο, ἴδοι τ' εὐώπιδα κούρην,
Ἥ οἱ Φαίηκων ἀνδρῶν πόλιν ἡγήσαιτο.
Σφαῖραν ἔπειθ' ἕρριψε μεθ' ἁμφίπολον βασίλεια·
Ἀμφιπόλῳ μὲν ἅμαρτε, βαθείῃ δ' ἔμπεσε δίνῃ·
Αἱ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄυσαν· ὁ δ' ἔγρετο δῖος Ὀδυσσεύς·
Ἑζόμενος δ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
Ὤ μοι ἐγὼ, τέων αὖτε βροτῶν ἐς γαῖαν ἱκάνω;
Ἦ ῥ' οἵγ' ὑβρισταί τε καὶ ἄγριοι, οὐδὲ δίκαιοι;
Ἦε φιλόξεινοι, καί σφιν νόος ἐστὶ θεουδής;
Ὥς με κουράων ἀμφήλυθε θῆλυς ἀυτὴ.
Νυμφάων, αἵ ἔχουσ' ὀρέων αἰπεινὰ κάρηνα,
Καὶ πηγὰς ποταμῶν, καὶ πείσεα ποιήεντα·
Ἦ νύ που ἀνθρώπων εἰμὶ σχεδὸν αὐδηέντων;
Ἀλλ' ἄγ', ἐγὼν αὐτὸς πειρήσομαι, ἠδὲ ἴδωμαι.
Ὡς εἰπὼν θάμνων ὑπεδύσετο δῖος Ὀδυσσεύς·
Ἐκ πυκινῆς δ' ὕλης πλόκον κλάσε χειρὶ παχείῃ
Φύλλων, ὡς ῥύσαιτο περὶ χροῒ μήδεα φωτός.

Agreſtes ludunt: gaudet interim mente Latona;
Omnes quidem ipſa capite ſupereminet, atque fronte,
Facilis enim cognitu eſt, pulchræ tamen & omnes:
Sic illa inter ancillas excellebat virgo intacta.
Sed quùm jam rurſum domum itura erat,
Junctis mulis plicatiſque veſtibus pulchris,
Tum ſtatim alia excogitavit dea cæſia Minerva,
Ut Ulyſſes excitaretur, viderétque pulchris-oculis puellam,
Quæ illum ad Phæacum virorum urbem deduceret.
Pilam deindè jecit ad ancillam Princeps:
Ab ancillâ quidem aberravit; in profundum autem incidit gurgitem.
Illæ itaque acrè clamârunt; excitabaturque divus Ulyſſes:
Sedens itaque deliberabat in mente & in animo,
" Hei mihi, quorúmnam hominum ad terram deveni?
" Anne hic injurii & agreſtes, neque juſti?
" Aut hoſpitales, & ipſis eſt mens deorum-reverens?
" Ut me puellarum invaſit fœmineus clamor
" Nympharum, quæ habitant montium ſummos vertices,
" Et fontes fluviorum, & paluſtria loca herboſa!
" An fortaſſis homines ſum propè vocales?
" Quin ego ipſe experiar atque videbo.
Sic loquutus arbuſtis clàm-egreditur divus Ulyſſes:
Ex denſâ autem ſylvâ ramum fregit manu craſſa,
Foliis, ut tegeret circa corpus pudenda viri.

ΣΧΟΛΙΑ.

106. Ἀγρονόμοι.] Αἱ ἐπὶ τῶν ἀγρῶν νεμόμεναι, ἢ ἄγουσαι νέμεσιν.

108. Ἀριγνώτη.] Μεγάλως καὶ γνωστὴ καὶ φοβερά.

109. Ἀδμής.] Ἀδάμαστος, ἄγαμος.

111. Πτύξασα.] Διπλώσασα, ἢ διπλωθῆναι ποιήσασα.

113. Ἔγρο.] * Ἐξανιςαίη. Εὐώπιδα.] Εὐόφθαλμον· ὤπτις * ᾗ οἱ ὀφθαλμοί.

116. Δίνῃ.] Τῇ τῶ ὑδάτων συρροφῇ.

117. Ἄυσαν.] Ἐβόησαν.

121. Θεουδὴς.] Θεοσεβὴς, θεοῖς ὁμοιος· ἢ θεοσεβὴς, ὁ θεοῖς ἀρέσκων, ἢ θεῶν ἔχων αὐδήν.

122. Ἀυτή.] Νῦν, ἡ φωνή.

124. Πείσεα.] Τὰς διύγρους τόπους· παρὰ τὸ πίσαι, ὅ ἐστι ποτίσαι.

125. Αὐδήεντων.] * Εὐφώνων, σὺν ἁρμῇ φωνῇ χρωμένων.

127. Ὑπεδύσετο.] Ὑπεξῆλθεν.

128. Πτόρθον.] Κλάδον, βλαστόν.

129. Ῥύσαιτο.] Καλύψει, σκεπάσει. Μήδεα.] Νῦν, τὰ αἰδέσιμα μέρη, τὰ αἰδεῖα.

NOTÆ.

125. Ἀνθρώπων — αὐδηέντων) Præter *Br. Schol.* vid. quæ Nos ad *Odyſſ. ε'.* v. 334.

NOTÆ IN SCHOLIA.

113. * Ἐξανιςαίη, pro ἐξανίςη, ſcribo & * ᾗ, pro ᾗ, ex Duob. MSS.

125. * Εὐφώνων) MS. *Aloyſii*, ἐμφώνων, meliùs.

VARIÆ LECTIONES.

115. Ἀμφίπολον βασίλεια) γρ. ἀμφιπόλῳ βασιλείᾳ, *H. Steph. Sylburg.* Vid. *Dionyſ. Halicarn. Hudſon.* Edit. 2 Vol. fol. 11. Not. h.

116. Ἔμπεσε) γρ. ἔμβαλε, *H. Steph.*

127. Ὑπεδύσετο) γρ. ὑπεκδύσετο, *Aldin.*

Βῆ δ' ἴμεν, ὥστε λέων ὀρεσίτροφος, ἀλκὶ πεποιθώς,
Ὅς τ' εἶσ' ὑόμενος καὶ ἀήμενος· ὄσσε δέ οἱ σέ
Δαΐζει· αὐτὰρ ὁ βουσὶν ἐπέρχεται, ἢ ὀΐεσσιν,
Ἠὲ μετ' ἀγροτέρας ἐλάφους· κέλεται δέ ἑ γαστὴρ,
Μήλων πειρήσονθ' καὶ ἐς πυκινὸν δόμον ἐλθεῖν·
Ὣς Ὀδυσεὺς κούρῃσιν ἐϋπλοκάμοισιν ἔμελλε
Μίξεσθαι, γυμνός περ ἐών· χρειὼ γὰρ ἵκανε.
Σμερδαλέος δ' αὐτῇσι φάνη, κεκακωμένος ἁλμῇ·
Τρέαντο δ' ἄλλυδις ἄλλη ἐπ' ἠϊόνας προθέουσαι·
Οἴη δ' Ἀλκινόου θυγάτηρ μένε· τῇ γὰρ Ἀθήνη
Θάρσος ἐνὶ φρεσὶ θῆκε, καὶ ἔκ δέος εἵλετο γυίων·
Στῆ δ' ἀνταχομένη· ὁ δὲ μερμήριξεν Ὀδυσεύς,
Ἢ γούνων λίσσοιτο λαβὼν, εὐώπιδα κούρην,
Ἢ αὔτως ἐπέεσσιν ἀποφὰς μειλιχίοισι·
Λίσσοιτ', εἰ δείξειε πόλιν, καὶ εἵματα δύῃ·
Ὡς ἄρα οἱ Φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
Λίσσεσθαι ἐπέεσσιν ἀποφὰς μειλιχίοισι,
Μή οἱ γοῦνα λαβόντι χολώσαιτο Φρένα κούρη.
Αὐτίκα μειλίχιον καὶ κερδαλέον φάτο μῦθον,

Γουνοῦμαί σε, ἄνασσα· θεός νύ τις, ἢ βροτός ἐσσι·
Εἰ μὲν τίς θεός ἐσσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,

Festinabat ire, veluti leo montanus, viribus fidens,
Qui incedit madidus & ventos-passus, inque suos oculos
Candescit: cæterùm hic ad boves accedit, aut oves,
Aut ad agrestiores cervos; jubet etenim eum venter
Pecudes tentaturum, etiam intra densam domum ire:
Ita Ulysses puellas pulchricomas erat
Accessurus, nudus quamvis esset; necessitas enim urgebat:
Horribilis autem ipsis apparuit, malè affectus salsugine;
Diffugerunt itaque huc atque illuc per littora prominentia:
Sola autem Alcinoi filia constitit; ipsi enim Pallas
Audaciam in mente indidit, & metum exemerat è membris:
Steterit itaque contra *ipsum* exceptura: cogitabat interèa Ulysses,
An supplicaret genua prendens pulchris-oculis puellæ:
An ut erat, verbis longè stans blandis
Precaretur, si offenderet civitatem, & vestes donaret.
Sic sanè ei cogitanti videbatur satius esse,
Precari verbis eminùs stando blandis,
Nè ei genua prehendenti irascereturmente puella:
Protenùs blandum & solertem dixit sermonem,
" Supplicitèr te oro, ô regina, dea sive aliqua, aut mortalis es:
" Siquidem dea es *earum*, quæ latum cœlum incolunt,

ΣΧΟΛΙΑ.

130. Βῆ δ' ἴμεν.] Ὥρμησεν ὡς ἀπίναι. Ὀρεσίτροφος.] Ὄρεσι τρεφόμενος.

131. Ὑόμενος.] Βρεχόμενος. Ἀήμενος.] Ὑπὸ ἀνέμων καταπτόμενος.

132. Δαΐζει.] Καίει, *πυρὶ ὁμοίως ἴσχει. Ἐπέρχεται.] Μετέρχεται.

134. Πειρήσονθ'.] Πεῖραν ληψόμενον.

135. Ἐϋπλοκάμοισιν.] Εὐκόσμοις, ἀπὸ μέρους, τὸ πᾶν καλοῖς.

137. Κεκακωμένος.] Κακῶς ἀφικόμενος.

138. Τρέαντο.] Φοβηθῆναι ἔφυγον. Προέχουσαι.] Περιβεβλημέναι.

140. Δίεσσ.] Φόβου. Εἵλετο.] Ἀφείλετο.

141. Ἀνταχομένη.] Νῦν, ἐξεναντίας ἀναχομένη, καὶ μείνασα.

142. Λίσσοιτο.] Παρακαλοίη.

143. Αὔτως.] Οὕτως, ὡς ἔχει. Ἀποφὰς.] Ἐκ ἀφεστάμενος.

145. Δοάσσατο.] Ἔδοξε.

147. Χολώσαιτο.] Ὀργισθείη.

148. Κερδαλέον.] Σωστόν.

149. Γουνοῦμαι.] Ἱκετεύω. Ἄνασσα.] Βασιλὶς, δέσποινα.

NOTÆ.

137. Σμερδαλέος) Vid. ad *Var. Lect.*

145. Δοάσσατο) De hâc voce, vid. ad *Il.* υ'. v. 458.

NOTÆ IN SCHOLIA.

132. *Πυρὶ ὁμοίως ἴσχει) Hæc addo, ex duob. MSS. Sensus, λέων ἐν ἑαυτῷ κατ' ὄσσε δαΐζει, ut *Eustath.* exponit, fol. 1555. lin. 40.

VARIÆ LECTIONES.

132. Ἐπέρχεται) γρ. μετέρχεται, *H. Steph.* & *Br. Schol.*

137. Σμερδαλέος) γρ. σμερδαλέως, *Lugdun. Oxon.* & *Cantabr.* malè; cùm *Florent. Lovanian. Eustath. Aldin.* & *Steph.* σμερδαλέος, benè.

Ἀρτέμιδί σε ἔοικε, Διὸς κύρῃ μεγάλοιο,
Εἶδός τε, μέγεθός τε, φυλώ τ', ἄλιγκα εἰσκω·
Εἰ δέ πις ἐστὶ βροτῶν, τοὶ ἐπὶ χθονὶ ναιετάουσι,
Τερσιμάκαρες μὲν σοί γε πατὴρ ἠδὲ πότνια μήτηρ,
Τερσιμάκαρες ἦ καὶ σίγνητοι· μάλα πού σφίσι θυμὸς
Αἰὲν ἐϋφροσύνῃσιν ἰαίνεται, εἵνεκα σεῖο,
Λωτοδόντων τοιόνδε θάλον χορὸν εἰσοιχνεῦσαν.
Κεῖνος δ' αὖ περὶ κῆρι μακάρτατος ἔξοχον ἄλλων,
Ὅς κέ σ' ἐέδνοισι βείσας οἶκόνδ' ἀγάγῃσι.
Οὐ γάρ πω τοιοῦτον ἴδον βροτὸν ὀφθαλμοῖσιν,
Οὔτ' ἄνδρ', οὔτε γυναῖκα· σέβας μ' ἔχει εἰσοράωντα.
Δήλῳ δή ποτε τοῖον Ἀπόλλωνος παρὰ βωμῷ
Φοίνικος νέον ἔρνος ἀνερχόμενον ἐνόησα·
Ἦλθον γὰρ κἀκεῖσε, πολὺς δέ μοι ἕσπετο λαὸς
Τὼ ὁδόν, ἣ δὴ ἔμελλεν ἐμοὶ κακὰ κήδε' ἔσεσθαι·
Ὡς δ' αὖτως κἀ κεῖνο ἰδὼν, ἐτεθήπεα θυμῷ
Δήν· ἐπεὶ οὔπω τοῖον ἀνήλυθεν ἐκ δόρυ γαίης·
Ὡς σε, γύναι, ἄγαμαί τε, τέθηπά τε, δείδιά τ' αἰνῶς
Γούνων ἅψασθαι· χαλεπὸν δέ με πένθος ἱκάνει.

" Dianæ te ego, Jovis filiæ magni,
" Formáque, staturáque, indoleque,
quàm proximè assimilo.
" Sin aliqua es hominum, qui supra
terram habitant,
" Ter beati tibi pater & veneranda
mater,
" Ter beati fratres; valdè nimirùm
ipsorum animus
" Usque lætitiâ perfunditur, tui gratiâ,
" Videntibus tale germen ad choream
prodeuntem.
" Porrò ruísum ille animo felicíssimus
præter cæteros,
" Quicunque te sponsaliis onerans, domum duxerit.
" Nondum enim talem vidi hominem
oculis,
" Neque virum, neque mulierem; admiratio me tenet aspicientem.
" Nuper in Delo tale, Apollinis juxta
aram,
" Palmæ recens germen succrescens
vidi:
" Profectus enim eram illuc, multúsque
mihi erat populus
" In eâ profectione, quæ mihi malum
infortunium erat allatura:
" Eodem modo & illud conspicatus
obstupui animo
" Diù, quandoquidem nunquam tale
succreverat lignum è terrâ:
" Ita te, ô mulier, admiror, obstupeo,
& vereor vehementèr
" Genua prehendere: difficilis nam
me dolor occupat.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

156. Εὐφροσύνῃσιν.] Θυμηδίαις. Ἰαίνεται.] Χαίρει. πίπτει.

157. Λωτοδόντων.] Βλεπόντων. Θάλος.] Βλάστημα. Εἰσοιχνεῦσαν.] Εἰσερχομένην, προβαινούσην.

159. Εἰδόμοισι.] Τοῖς αὐτοῖς γάμοις δώροις, μητρῴοις. Βείσας.] Βαρύνας. * Βείζω γ', τὸ κοιμῶμαί ἐστι.

163. Φοίνικος νέον ἔρνος.] Τὸν ἀναπεφηνότα λέγει φοίνικα τῇ Λητοῖ, ἣ ἐφαψαμένη ἀπεκύησεν. Ἔρνος.]

Τὸ εὐθαλὲς δένδρον. Ἀνερχόμενον.] Αὐξανόμενον.

164. Ἦλθον γὰρ κἀκεῖσε.] Πιθανῶς ἐμφαίνει τινὰ τῶν ἐπιφανῶν, ἵνα μὴ φορτηγὸς, ἢ καπηλαίτης εἶναι δόξῃ.

165. Ἔσεσθαι.] Γενήσεσθαι.

166. Ἐπεθήπεα.] Ἐξεπλάγην.

167. Δόρυ.] Δένδρον.

168. Ἄγαμαι.] Θαυμάζω. Τέθηπα.] Καταπλήττομαι.

N O T Æ.

154. Τρὶς μάκαρες) Hinc illud *Anthelog.* l. 7. fol. 476. Εὐδαίμων ὁ βλέπων σε, &c.

155. Μάλα πού σφισι θυμὸς — λωτοδόντων) *Eustathius* refert ad Σολοικοφανὲς καὶ κακοσχεπὲς, quod tamen rectè solvitur, si λωτοδόντων *Absolutè* capias. Vid. quæ Nos ad illud *Odyss. ι'.* v. 256. — ἡμῖν ὃ καπικλάσθη φίλον ἦτορ, δειδιότων. Vid. *Dionys.* Halicarnass. de Vitâ & Scriptis *Homeri.*

157. Τοιόνδε θάλος χορὸν εἰσοιχνεῦσαν) *Atticismus* elegans, τὸ θάλος, αὐτὶ τῆ θαλείαν παρθένον, *Abstractum*, pro *Concreto.* Referri etiam potest ad Σχῆμα, πρὸς τὸ σημαινόμενον. Vid. *Eustath.* fol. 1557. lin. 30. &c.

162. Δήλῳ δή ποτε τοῖον Ἀπόλλωνος παρὰ βωμῷ Φοίνικος νέον ἔρνος) *Cicero*, de Legibus, sub initio, Quod *Homericus Ulysses Deli* se proceram & teneram *Palmam* vidisse dixit, hodiè monstrant eandem. Et *Plinius*, l. 16. c. 44. Nec non Palma *Deli*, ab *Apollinis* ætate conspicitur. *Ælian.* Var. Hist. l. 5. c. 4. Περὶ φυτῶν πάντων τὸ Δήλῳ θαλλόντων. *Theogn.* v. 6. *Callim.* Hymn. Dian. v. 210. *Homeri* Hymn. in *Apoll.* v. 117. *Eustath.* in hunc locum, *Euripidis* Scholiast. ad *Hecub.* v. 458. &c.

N O T Æ I N S C H O L I A.

159. * Βείζω γ', τὸ κοιμῶμαί ἐστι, ex *Aloysii* MS. ego autem βείσας hoc à βείθω potiùs ducendum reor.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

154. Τερσιμάκαρες) γρ. τρὶς μάκαρες, vid. *Duport.* Gnomolog. *Homeric.* in locum.

155. Τερσιμάκαρες) γρ. τρὶς μάκαρες, *Duport.* ut suprà.

Χθιζὸς

Χθιζὸς ἐεικοστῷ Φύγον ἅλμυρὸν οἶνοπα πόντον·
Τόφρα δέ μ' αἰεὶ κῦμα φέρε κραιπνά τε θύελλαι
Νήσου ἀπ' Ὠγυγίης· νῦν δ' ὀφθαλμοῖσι κάβαλε δαίμων,
Ὄφρ' ἔτι που καὶ τῇδε πάθω κακόν· οὐ γὰρ οἴω
Παύσεσθ'· ἀλλ' ἔτι πολλὰ θεοὶ τελέουσι πάρος γε.
Ἀλλὰ, ἄνασσ', ἐλέαιρε, σὲ γὰρ κακὰ πολλὰ μογήσας
Εἰς πρώτην ἱκόμην· τῶν δ' ἄλλων οὔπω ὀΐδα
Ἀνθρώπων, οἱ τήνδε πόλιν καὶ γαῖαν ἔχουσιν.
Ἄσσον δέ μοι δεῖξον, δὸς δ' ἠὲ ῥάκος περιβαλέσθαι,
Εἴ που εἴλυμα σπείρων ἔχες ὀθόνιον ἰοῦσα.
Σοὶ δὴ θεοὶ τόσα δοῖεν, ὅσα φρεσὶ σῇσι μενοινᾷς,
Ἄνδρα τε καὶ οἶκον, καὶ ὁμοφροσύνην ὀπάσειαν
Ἐσθλήν· οὐ μὲν γὰρ τοῦ γε κρεῖσσον καὶ ἄρειον,
Ἢ ὅθ' ὁμοφρονέοντε νοήμασιν οἶκον ἔχητον
Ἀνὴρ ἠδὲ γυνή· πολλὰ ἄλγεα δυσμενέεσσι,
Χάρματα δ' εὐμενέτῃσι· μάλιστα δέ τ' ἔκλυον αὐτοί.
Τόνδ' αὖ Ναυσικάα λευκώλενος ἀντίον ηὔδα,
Ξεῖν', ἐπεὶ οὔτε κακῷ, οὔτ' ἄφρονι φωτὶ ἔοικας,
Ζεὺς δ' αὐτὸς νέμει ὄλβον Ὀλύμπιος ἀνθρώποισιν,
Ἐσθλοῖς, ἠδὲ κακοῖσιν, ὅπως ἐθέλῃσιν, ἑκάστῳ·
Καί που σοὶ τάδ' ἔδωκε, σὲ δὴ χρὴ τετλάμεν ἔμπης.
Νῦν δ', ἐπεὶ ἡμετέρην τε πόλιν καὶ γαῖαν ἱκάνεις,
Οὔτ' ἂν ἐδητοῦ δηρὸν δηρήσεαι, οὔτε τεῦ ἄλλου,
Ὧν ἐπέοικ' ἰκέτῃσι ταλαπείριον ἀντιάσαντα.

" Heri vigesimo effugi demum die nigrum pontum;
" Eoulque me semper fluctus ferebat, & celeres procellæ
" Insulâ ab Ogygiâ; nunc verò me huc appulit deus,
" Ut adhuc fortasse & hic patiar malum; non enim puto
" Cessaturos iri; verùm adhuc multa dii efficiunt ante.
" Sed, ô regina, miserere, ad te enim miserias multas perpessus
" Primam veni, aliorum autem neminem novi
" Hominum, qui hanc urbem & terram incolunt.
" Urbem mihi ostende, da vero pannum ad me circumcingendum,
" Si quod fortasse integumentum pannorum habes huc profecta.
" Tibi vero dii tanta dent, quanta animo concupiscis;
" Maritum, & familiam, & concordiam præbeant
" Bonam; non enim eo quicquam præstantius & melius,
" Quam cùm concordes consiliis rem familiarem administrant
" Vir atque conjux; multos dolores hostibus præbentes,
" Gaudia autem benevolis; maximè verò sentiunt & ipsi.
Hunc rursus Nausicaa albis ulnis contra alloquuta est,
" Hospes, quandoquidem non ignavo, nec stulto similis es viro,
" Jupiter ipse distribuit felicitatem Olympius hominibus,
" Bonis atque malis, prout vult, unicuique.
" Et fortasse tibi isthæc dedit, te tamen oportet pati nihilo seciùs.
" Nunc verò, quùm ad nostram & urbem & terram venis,
" Neque vestium indigebis, neque alicujus alterius rei
" Earum, quæ decent supplicem miserum occurrentem.

ΣΧΟΛΙΑ.

171. Φόρεσ.] Ἤφερεν. Κραιπνά.] Ταχεῖαι, ἢ ὀξεῖαι. Θύελλαι.] Αἱ συροφοὶ τῶν ἀνέμων.

176. Ἱκόμην.] Ἱκέτιδουσα, ἀφικόμην.

179. Εἴλυμα.] Ἐνείλημα, κάλυμμα, περίβλημα. Σπείρων.] Ἱματίων.

180. Σοὶ δὴ θεοὶ τόσα δοῖεν.] Σιωπᾷ ὁ Ὀδυσσεὺς ταῦτα συνεὶς, ἃ μόνα ἁβρὰ φερνίδος οἰκείας εἶναι.

181. Ὁμοφροσύνην.] Γνησίαν φιλίαν. Ὀπάσειαν.] Παρέχωσιν.

182. Ἄρειον.] Κρεῖττον, βέλτιον.

183. Ὁμοφρονέοντε.] Τὰ αὐτὰ βουλευόμενοι.

185. Χάρματα.] Χαραί. Εὐμενέτῃσι.] Τοῖς φίλοις, τοῖς εὐμενῶς διακειμένοις, καὶ εὐνοοῦσιν. Μάλιστα δέ τ' ἔκλυον αὐτοί.] Τῆς σφῶν οἰκείας εὐνοίας αἰσθάνονται ἐκ ἀπλαύσεως.

188. Νέμει.] Ἀπονέμει, ἀφορίζει.

189. Ἐσθλοῖς ἠδὲ κακοῖσι.] Δύναται καὶ οἷς ἀναμίγνυσι τὰς ἀγαθὰς τὰ κακὰ, ὡς ἄξιαν ἑκάστῳ νέμειν ἢ κακὰ, ἢ τὰ ἀγαθά.

191. Ἱκάνεις.] Παραγίγνῃ.

192. Δεήσεαι.] Ἐνδεὴς ἔσῃ.

193. Ταλαπείριον.] Τὸν πάμπαν ἐλεεινὸν· ἢ τὸν παλαίπωρον.

NOTÆ IN SCHOLIA.

179. Εἴλυμα) *Ἐνείλημα, pro εἰείλυμα, ex MS. lego, ut magis *Prosaicum*.

VARIÆ LECTIONES.

171. Τόφρα δὲ) γρ. πφερέδι.

183. Οἶκον ἔχητον) γρ. οἰκεῖ' ἔχεῖον, *Hierocles*, in Aur. Carm. *Pythagoræ*.

190. Τάδ') γρ. πάγ', *H. Steph.*

Ἄσσον

Ἄστυ δέ τοι δείξω, ἐρέω δέ τοι οὔνομα λαῶν.
Φαίηκες μὲν τοῦδε πόλιν καὶ γαῖαν ἔχουσιν·
Εἰμὶ δ' ἐγὼ θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο,
Τῆσδ' ἐκ Φαιήκων ἔχει κάρτος τε, βίη τε.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμφιπόλοισιν ἐϋπλοκάμοισι κέλευσε,
Στῆτέ μοι, ἀμφίπολοι· πόσε φεύγετε, φῶτα ἰδοῦσαι;
Ἦ μήπου τινὰ δυσμενέων φάσθ' ἔμμεναι ἀνδρῶν;
Οὐκ ἔστ' οὗτος ἀνὴρ θνητὸς, οὐδὲ γένηται,
Ὅς κεν Φαίηκων ἀνδρῶν ἐς γαῖαν ἵκηται,
Δηϊοτῆτα φέρων· μάλα γὰρ φίλοι ἀθανάτοισιν.
Οἰκέομεν δ' ἀπάνευθε, πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ,
Ἔσχατοι, οὐδέ τις ἄμμι βροτῶν ὀπιμίσγεται ἄλλος.
Ἀλλ' ὅδε τις δύστηνος ἀλώμενος ἐνθάδ' ἱκάνει,
Τὸν νῦν χρὴ κομέειν· πρὸς γὰρ Διός εἰσιν ἅπαντες
Ξεῖνοί τε, πτωχοί τε· δόσις δ' ὀλίγη τέ, φίλη τέ.
Ἀλλὰ δότε, ἀμφίπολοι, ξείνῳ βρῶσίν τε, πόσιν τε·
Λούσασθε δ' ἐν ποταμῷ, ὅθι' ἐπὶ σκέπας ἔσται ἀνέμοιο.
Ὣς ἔφατ'· αἱ δ' ἔσαν τε καὶ ἀλλήλῃσι κέλευσαν·
Κάδδ' ἄρ' Ὀδυσῆα εἶσαν ἐπὶ σκέπας, ὡς ἐκέλευσε
Ναυσικάα, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο·
Παρ δ' ἄρα οἱ φᾶρός τε, χιτῶνά τε, εἵματ', ἔθηκαν·

" Urbem itaque tibi oſtendam, & dicam nomen populorum.
" Phæaces hanc urbem, & terram habitant:
" Sum autem ego filia magnanimi Alcinoi;
" Ex hoc Phæacum pendet & imperium, & potentia.
Dixit ſanè, & ancillis pulchricomis imperavit,
" Siſtite gradum mihi, ancillæ, quò fugitis, virum intuitæ?
" An ſcilicet aliquem hoſtium putatis eſſe virorum?
" Non eſt hic vir vivus homo, neque eſſe poſſit,
" Qui Phæacum ad terram veniat,
" Hoſtilia inferens: valdè enim chari ſunt immortalibus.
" Habitamus præterea ſeorſum undoſo in mari
" Extremi, neque aliquis nobiſcum homo commercium habet alius.
" Verùm hic aliquis infelix errans huc venit,
" Quem nunc oportet curare: à Jove enim ſunt omnes
" Hoſpites & egeni; donum autem utut exiguum, gratum tamen eſt,
" Quare date, ancillæ, hoſpiti cibum & potum,
" Et lavate in fluvio, ubi defenſio eſt à vento.
Sic ait; illæ igitur ſtabant & ſe mutuò hortabantur;
Ulyſſemque collocârunt ſub umbraculo, quemadmodum juſſerat
Nauſicaa, filia magnanimi Alcinoi;
Propè ipſum verò pallium, & tunicam, veſtes, appoſuerunt:

ΣΧΟΛΙΑ.

200. Φάσθε.] Ὑπολαμβάνετε.

201. Διογὲς βοτὸς.] Ζῶν *ἐῤῥωμένος καὶ ἰκμαίδας μετέχων· τὸν μὲν γὰρ ζωὴν ὑγρότης καὶ θερμασία συνέχει, τὸν δὲ θανάτου ψυχρότης καὶ ξηρασία· ὅθεν καὶ ἀλίβαντες, *οἱ νεκροὶ, λιβάδες μὴ μετέχοντες.

207. Κομίσσειν.] Τημελεῖν. Πρὸς γὰρ Διός εἰσιν.] Ὑπὸ τοῦ Διὸς ἐποπτεύονται καὶ ξένοι καὶ πτωχοί.

208. Δόσις δ' ὀλίγη τε φίλη τε.] Ὀλίγη μὲ τῇ δυνάμει, φίλη δὲ τῇ λαμβάνοντι· ἡ γὰρ ἔνδεια, ἐὰν τὸ ὀλίγον φίλον ἡγεῖται.

210. Σκέπας.] *Σκέπασον.

NOTÆ.

201. Διογὲς βοτὸς) *Porphyrius*, De Antro Nympharum, Διὸ καὶ διογὲς τοὺς ἐν γῆσι ὄντας καλεῖν τὸν Ποιητὴν, τοὺς δὲ ὑγροὺς τοὺς ψυχὰς ἔχοντας· αἷμα μὲν γὰρ ταύτας, ἐν ὑδατώδει δὲ ὑγρῷ φύσει φιλεῖ. Vid. *Heſych.* v. Διογὲς, & *Br. Schol.* in hunc locum.

NOTÆ IN SCHOLIA.

201. Διογὲς βοτὸς) *Ἐῤῥωμένος, pro corruptis ἐῤῥαμμένος, ἐῤῥαμένος, ἐῤῥαυμένος, ex *Aloyſii* MS. & poſt ἀλίβαντες, ex *Euſtathio* & *Heſychio*, *οἱ νεκροὶ, ad *Scholii* dilucidationem. *Euſtath.* fol. 552. lin. 33. Ἀλίβαντες μὲν, οἱ νεκροὶ· διογὲς δὲ βοτὸς, ὁ ζῶν. Vid. Not. in *Textum*.

210. *Σκέπασον) Ità pro σκέπασον corrupto, ex *Aloyſii* MS.

VARIÆ LECTIONES.

205. Βοτῶν) γρ. βοτός. *Florentin. Aldin. Lovanian. H. Steph.*

211. Αἱ δ' ἔσαν τε & ἀλλήλῃσι κέλευσαν) γρ. αἱ δ' ἔσανθ' καὶ ἀλλήλῃσι κέλευσον, *Euſtath.* & *H. Steph.* ἀλλήλοισι, *Florentin. Lovanian. Aldin. H. Steph. Lugdun. Oxon.* &c. Malè omnes.

212. Ὀδυσῆα εἶσαν) γρ. Ὀδυσέα εἶσαν, *Euſtath. Roman.* Edit. *Textus*, *H. Steph.*

Δῶκαν

Δῶκαν δὲ χρυσέην ἐν ληκύθῳ ὑγρὸν ἔλαιον,
Ἤνωγον δ' ἄρα μὶν λοῦσθαι ποταμοῖο ῥοῇσι.
Δὴ ῥα τότ' ἀμφιπόλοισι μετηύδα δῖος Ὀδυσσεὺς,
Ἀμφίπολοι, στῆτ' ὄπισθε, ὄφρ' ἐγὼ αὐτὸς
Ἁλμὶν ὤμοιϊν ἀπολύσομαι, ἀμφὶ δ' ἐλαίῳ
Χείσομαι· ἦ γὰρ δηρὸν ἀπὸ χροὸς ἔστιν ἀλοιφή·
Αὐτὰρ ἐγὼν οὐκ ἂν λοέσομαι· αἰδέομαι γὰρ
Γυμνοῦσθαι, κούρῃσιν ἐϋπλοκάμοισι μετελθών.
Ὣς ἔφαθ'· αἱ δ' ἀπάνευθεν ἴσαν, εἶπον δ' ἄρα κούρῃ.
Αὐτὰρ ὁ ἐπ ποταμῷ χρόα νίζετο δῖος Ὀδυσσεὺς
Ἁλμὶν, ἣ οἱ νῶτα καὶ εὐρέας ἄμπεχεν ὤμους·
Ἐκ κεφαλῆς δ' ἔσμηχεν ἁλὸς χνόον ἀτρυγέτοιο.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα λοέσατο καὶ λίπ' ἄλειψεν,
Ἀμφὶ δὲ εἵματα ἕσσατ', ἃ οἱ πόρε παρθένος ἀδμής·
Τὴν μὲν Ἀθηναίη θῆκεν, Διὸς ἐκγεγαῦῖα,
Μείζονά τ' εἰσιδέειν καὶ πάσσονα· κὰδ' δὲ κάρητος
Οὖλας ἧκε κόμας, ὑακινθίνῳ ἄνθει ὁμοίας.
Ὡς δ' ὅτε τὶς χρυσὸν περιχεύεται ἀργύρῳ ἀνὴρ
Ἰδρις, ὃν Ἥφαιστος δέδαεν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη
Τέχνην παντοίην, χαρίεντα δὲ ἔργα τελείει·
Ὡς ἄρα τῷ κατέχυθε χάριν κεφαλῇ τε καὶ ὤμοις·
Ἕζετ' ἔπειτ', ἀπάνευθε κιὼν, ἐπὶ θῖνα θαλάσσης,

Dederuntque ei aureâ in ampullâ liquidum oleum,
Justerunt deinde; ut se ablueret in fluvii fluento.
At tum ancillas alloquutus est divus Ulysses,
Ancillæ, state ità è longè; donec ego ipse
" Salsuginem ab humeris abluam, circumque oleo
" Inungam; jam enim diù à corpore est unctio;
" Coram verò non ego lavero; vereor enim
" Nudari inter puellas pulchricomas versans.
Sic ait; illæ autem seorsum abibant, referebantque Virgini *Dominæ*.
Cæterùm ipse ex flumine à corpore lavabat divus Ulysses
Salsuginem, quæ ei dorsum & latos circumtudit humeros:
E capite etiam eluebat maris sordes indomiti.
Cæterùm postquam omnia abluisset, & oleo inunxisset,
Vestesque induisset, quas illi præbuerat virgo intacta;
Hunc quidem Minerva reddidit, ex Jove nata,
Majoremque aspectu, & pinguiorem: à capite verò
Crispas demisit comas, hyacinthino flori similes.
Quemadmodum cùm quis aurum circumfundit argento vir
Solers, quem Vulcanus docuit & Pallas Minerva
Artem omnitariam, gloriosa verò opera perficit:
Sic huic intudit gratiam capitique & humeris.
Consedit deinde, quùm seorsum cessisset, ad littus maris,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

216. Ἤνωγον.] Ἐκέλευον. Ῥοῇσι.] Ῥεύμασι, ῥείθροις.
218. Ἀπόπροθεν.] * Πόρρωθεν.
221. Λοέσομαι.] Λούσομαι. Αἰδέομαι.] Αἰδοῦμαι, αἰσχύνομαι.
222. Μεταλθών.] Ἀντὶ τοῦ ἀπελθών.
224. Νίζετο.] Ἀπελούετο.
225. Ἄλμπχεν.] Περιεῖχεν.
226. *Ἔσμηχεν.] Ἐκάθαιρεν. Ἁλὸς χνόον.] Τὸ λιπαρὸν τῆς θαλάσσης ἢ τὴν ἀκαθαρσίαν.
227. Λοέσατο.] Ἀπελούσατο, ἀπεπλύνατο. Λίπ' ἄλειψεν.] Λιπαρῆ, ἢ λιπαντικῷ ἐλαίῳ ἠλείψατο.
228. Ἕσσατο.] Ἐνεδύσατο.
230. Πάσσονα.] Παχύτερον. Κάρητος.] Τῆς κεφαλῆς.
231. Οὖλας.] Σωτηραμμένας. Ἧκεν.] Ἀντὶ τοῦ, ἐποίησεν.
232. Περιχεύῃ.] Περιβάλλῃ.
233. Ἴδρις.] Ἐπιστήμων, τεχνίτης. Δέδαεν.] Ἐδίδαξεν.
234 Χαρίεντα.] Ἐπίσης, καλά. Τελείει.] Ποιεῖ, κατασκευάζει.

NOTÆ IN SCHOLIA.

218. Ἀπόπροθεν) * Πόρρωθεν. Ità pro ἔμπροσθεν, emendo; nec sensus enim, nec res illud ferat.
226. *Ἔσμηχεν) Ἐκάθαιρεν. Ex *Aloysii* MS. excepto, quod ibi ἐκαθάρσιον. *Eustathius* & *Hesych.* Σμήχω) Καθαίρω.
227. Hoc *Scholion* ex *Aloysii* MS. purgo, deleto uno ἐλαίῳ, quod erat superfluum.

VARIÆ LECTIONES.

215. Χρυσέη) χ. Χρυσείη, verùm in Metri Detrimentum; quare *Stephanum*, &c. nihil moror, at *Florentinam* sequor, licet *Eustath.* Codex errorem retineat. Vid. Not. in *Textum*, ad v. 79.

Κάλλειϊ.

Κάλλεϊ τ' χάρεσι φίλων· θηεῖτο δ' κούρη·
Δή ῥα τότ' ἀμφιπόλοισιν ἐϋπλοκάμοισι μετηύδα,
Κλῦτέ μοι, ἀμφίπολοι, λευκώλενοι, ὄφρα τι εἴπω·
Οὐ πάντων ἀέκητι θεῶν, οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν,
Φαίηκεσσ' ὅδ' ἀνὴρ ἐπιμίσγεται ἀντιθέοισι.
Πρόσθεν μὲν γὰρ δή μοι ἀεικέλιος δοκεν εἶναι,
Νῦν δ' θεοῖσιν ἔοικε, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.
Αἲ γὰρ ἐμοὶ τοιόσδε πόσις κεκλημένος εἴη
Ἐνθάδε ναιετάων, καί οἱ ἄδοι αὐτόθι μίμνειν.
Ἀλλὰ δότ', ἀμφίπολοι, ξείνῳ βρῶσίν τε, πόσιν τε.
Ὣς ἔφαθ'· αἱ δ' ἄρα τ' μάλα μὲν κλύον, ἠδὲ πίθοντο,
Πὰρ δ' ἄρ' Ὀδυσσῆι θέσαν βρῶσίν τε, πόσιν τε.
Ἦτοι ὁ πῖνε δαὼς ἠδ' πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς
Ἀρπαλέως· δηρὸν γὰρ ἐδήτυος ἦεν ἄπαστος.
Αὐτὰρ Ναυσικάα λευκώλενος ἄλλ' ὀφρόνησεν·
Εἵματ' ἄρα πτύξασα τίθει καλῆς ἐπ' ἀπήνης,
Ζεῦξεν δ' ἡμιόνους κρατερώνυχας· ἂν δ' ἔβη αὐτή·
Ὤτρυνεν δ' Ὀδυσῆα, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε,
Ὄρσεο δὴ νῦν, ξεῖνε, πόλινδ' ἴμεν, ὄφρα σε πέμψω
Πατρὸς ἐμοῦ πρὸς δῶμα δαΐφρονος, ἔνθα σε φημὶ
Πάντων Φαιήκων εἰδήσεμεν, ὅσσοι ἄριστοι.
Ἀλλὰ μάλ' ὧδ' ἔρδειν, δοκέεις δέ μοι οὐκ ἀπινύσσειν,
Ὄφρ' ἂν μὲν κ' ἀγρούς τε διέλθωμεν καὶ ἔργα ἀνθρώπων,

Pulchritudine & gratiâ refplendens; admirabatur utique *ipſa* puella:
Tunc ad ancillas pulchricomas loquebatur,
" Audite me, ancillæ, pulchris-lacertis; ut aliquid dicam;
" Non omnibus invitis diis, qui cœlum tenent,
" Ad Phæacas hic vir pervenit Diis-ſimilis.
" Nam anteà mihi nihili videbatur eſſe,
" Nunc verò diis ſimilis, qui cœlum latum inhabitant.
" Utinam mihi talis maritus vocatus eſſet
" Hic habitans, & ipſi placeret hìc manere.
" Sed date, ancillæ, hoſpiti cibumque, potumque.
Sic ait; illæ ſanè hanc diligentèr audiverunt & paruerunt:
Ulyſſi verò appoſuerunt cibúmque, potúmque.
Profectò ipſe bibebat, & edebat prudens divus Ulyſſes
Rapaciter; diu enim cibum non guſtaverat.
Cæterùm Nauſicaa albis lacertis aliud commenta eſt:
Veſtes certè plicatas poſuit pulchrum in currum,
Jungens mulos fortibus-ungulis, conſcenditque ipſa,
Adhortata Ulyſſem, verbúmque dixit & elocuta eſt,
" Surge nunc, hoſpes, ad urbem ire, ut te deducam
" Patris mei ad domum prudentis; ubi te puto
" Omnes Phæaces viſurum eſſe, quotquot optimates *ſunt*.
" Sed omninò ſic faciro, videris enim mihi non prorſus deſipere,
" Donec quidem per agros iverimus & opera hominum,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

237. *Θηεῖτο.] Ἐθαύμαζεν.
242. Ἀεικέλιος.] Εὐπλὴς καὶ φαῦλος. *Δίατο.] Ἐδόκει, ἐφαίνετο.
245. Ἄδοι] Ἀρέσκοι.
250. Ἀρπαλέως.] Ἁρπακτικῶς.
257. Εἰδησέμεν.] Γνῶναι, μαθήσεσθαι.
258. Ἀπινύσσειν.] Ἀσύνετος εἶναι.

Ν Ο Τ Æ.

242. Δόατ' εἶναι) Vox δίατο, ſingularis, ἁπαξαπλῶς εἰρημένη, videtur ex Ϝ δοάσαλο fieri. Notandum verò, Δίατο legi ab *Euſtathio*, in ipſo *Textu*, ut & Edit. *Lovaniana Reſcii*, item in *Aldinâ*; etiam in MSS. *Aloyſii* Scholiis, & in Scholiis Impreſſis, Edit. *Pariſian. Morrhii*, *Aldi*, & *Hervagii*, quæ etiam in *Textu* δίατ' legit; quare ità & nos *Scholia* edimus. *Heſychio*, Δίατται) φαίνεται, δοκεῖ. Διάμωλα) ἐδοκίμαζον, ἐδόξαζον. *Etymolog.* M. v. Δία, legit, πρόσθεν δή μοι ἀεικέλιος δίατ' εἶναι. Antiqui Lexicographi, Δία, Δίατο, & Διάμωλα, non Δόα, &c.

249. Ἦτοι ὁ πῖνε δαὼς ἠδ' Ὀδυσσεύς) Vid. quæ ad η'. v. 215.

250. Ἐδητύος ἦεν ἄπαστος) Pleonaſmus *Atticus*, ut νῆες βοερᾶς, *Euripid.* ἁπαὶς παῖδων, *Xenoph.* ποτὲ πιζύων, *Antholog.* Ità *Odyſſ.* δ'. v. 788. Κεῖτ' ἄρ' ἄστος, ἄπαστος, ἐδητύος, ἠδὲ ποτῆτος.

ΝΟΤÆ ΙΝ SCHOLIA.

237. *Θηεῖτο) Ἐθαύμαζεν, Ex *Aloyſio*.

242. *Δίατο) Ità pro δίατο, emendo ex Vett. vid. Not. ad *Textum*.

Τόφρα

Τόφρα σὺν ἀμφιπόλοισι, μεθ' ἡμιόνους ϗ ἅμαξαν,
Καρπαλίμως ἔρχεσθ'· ἐγὼ δ' ὁδὸν ἡγεμονεύσω·
Αὐτὰρ ἐπὴν πόλεως ὑπερβήσομμεθ', ἣν πέρι πύργος
Ὑψηλὸς, καλὸς δὲ λιμὴν ἑκάτερθε πόληος,
Λεπτὴ δ' εἰσίθμη· νῆες δ' ὁδὸν ἀμφιέλισσαι
Εἰρύαται· πᾶσιν γὰρ ἐπίσιόν ἐστιν ἑκάστῳ·
Ἐνθάδε τέ σφ' ἀγορὴ, καλὸν Ποσειδήιον ἀμφὶς,
Ῥυτοῖσιν λάεσσι κατωρυχέεσσ' ἁρμῇσι.
Ἐνθάδε νηῶν ὅπλα μελαινάων ἀλέγουσι,
Πείσματα, ϗ σπείρας, ϗ ἀποξύουσιν ἐρετμά.
Οὐ γὰρ Φαιήκεσσι μέλει βιὸς, οὐδὲ φαρέτρη,
Ἀλλ' ἱστοὶ ϗ ἐρετμὰ νεῶν, ϗ νῆες ἐΐσαι,
Ἡΐσιν ἀγαλλόμενοι πολιὴν περόωσι θάλασσαν·
Τῶν ἀλεείνω φῆμιν ἀδύρεα, μήτις ὀπίσσω
Μωμεύῃ· μάλα δ' εἰσὶν ὑπερφίαλοι χατ' δῆμον.

"Tamdiù cum ancillis, post mules & currum,
"Celeriter venito; ego utique viam præibo:
"Cæterùm postquam ad urbem conscenderimus, circa quam turres
"Altæ, pulcherque portus ab utroque latere urbis,
"Arctus item introitus; navesque per viam utrinque agitatæ
"Subducuntur; omnibus enim statio est unicuique:
"Ibi & ipsis forum est, pulchrum Neptuni circa templum,
"Ingentibus lapidibus excisis locatum.
"Ibi navium armamenta nigrarum curant,
"Rudentes, & spiras; & poliunt remos.
"Non enim Phæacibus curæ est arcus, neque pharetra,
"Sed mali, & remi navium, & naves æquatæ,
"Quibus gavisi penetrant spumosum mare.
"Horum evito famam amaram; nè quis à tergo
"Obtrectet: valdè enim sunt superbi apud vulgus.

ΣΧΟΛΙΑ.

261. Ἔρχεσθον.] Ἔρχεσθε, Ἔρχεσθ.

262. Ἐπιβήσομεν.] Ἐπιβῶμεν, εἰσέλθωμεν. Πύργος.] Νῦν, τὸ πῖχος.

264. Εἰσίθμη.] Εἴσοδος, ἀπὸ τοῦ εἰσίναι· καὶ μείζω πλασμὸν τὸ ἰθμὸν λέγει.

265. Εἰρύαται.] Εἰλκυσμένα εἰσίν. Ἐπίσιον.] Ἐπιοίκιον, σκήνη, νεώριον, ἢ σκάφος· παρὰ τὸ ἵσιον. λέγει δὲ, ὅτι ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν νεῶν κατασκευάζων ἐστὶν ἡ εἴσοδος.

266. Ποσειδήιον.] Τὸ Ποσειδῶνι καθιερωμένον τέμενος.

267. Ῥυτοῖσι.] Τοῖς εἱλκυσμένοις, ὰ δὲ τότε μεγάλοις. Κατωρυχέεσσι.] Κατορυγμένοις.

268. Ὅπλα.] Τὰ τῶν νεῶν χοινία. Ἀλέγουσι.] Διὰ φροντίδος ἔχουσι, ϗ ἐπιμελείας ἀξιοῦσι.

269. Πείσματα.] Τὰ δπίγεια χοινία, *παρὰ τὸ πείθειν αὐτοῖς τὰ ναῦν. Σπείρας.] Νῦν, τὰς μεγάλας κάλως, δι' ὧν ἕλκονται αἱ νῆες· παρὰ τὸ σπιέσθαι. Ἀποξύουσι.] Τὸν φλοιὸν ἀφαιροῦσι.

270. Φαρέτρη.] Βελοθήκη.

272. Ἀγαλλόμενοι.] Χαίροντες.

273. Ἀλεείνω.] Φυλάττομαι. Ἀδινὰ.] Σκληρὰ, χαλεπά.

274. Μωμεύῃ.] Λοιδορήσῃ, μέμψηται, ψέξῃ.

NOTÆ.

261. Ἔρχεσθε) Olim ἔρχεσθον, *Roman.* Edit. & *Eustathii* Text. undè error in Cæteris pòst Exemplaria dimanavit. Verùm in *Florentinâ*, omnium Antiquissimâ, *Aldinâ*, & *Lovanianâ Rescii*, ἔρχεσθ, qui *Modus* non aliàs modò pro *Imperativo*, verùm hoc in loco multoties ad *Ulyssem* usurpatur ab ipsâ *Nausicaâ*, ut v. 258. 295. 298. 304. 311, &c. Vid. *Var. Lect.*

265. Πᾶσιν γὰρ ἐπίσιον) Præter *Eustath.* & quæ Nos ad *Anacreont.* v. 44. & v. 1091. *Porphyr.* Ὁμηρικῶν ζητημάτων β'. in ipso fine. Πᾶσιν γὰρ ἐπίσιόν ἐστιν) Ἤτοι ὑδὲ ξένῳ ἔοικε, ἀλλὰ πάντες πολῖται, ϗ ἐφίσιον πῦρ ἔχουσι· ἀφ' ὃ ψιλῶς ἑξενίσεν, ὡς τὸ δίκεσθ, δικάζ· ϗ ἐχὶ, ἐκί. Quod Ionum est.

269. Πείσματα ϗ σπείρας) *Hervagius*, in Textu & Scholiis, *Florentina* Editio &c. σπείρα hìc habent, verùm *Eustathius*, *Aldina*, & *Lovaniana Rescii* Editio, & *Brevia Scholia*, & *H. Stephanus*, τὸ σπείρας agnoscunt; & *Castellio*, & *Scapula*, in v. σπεῖρον, ut etiam *Hesychius*, v. Σπεῖραι. Et ut σπείρας *Versui* convenientior *Lectio*, ità & *Sensui*; nam σπεῖρα, τὰ νεῶν μαλάγματα, nempè laceræ vestes, sive lineæ, sive lanæ, aut cannabinæ, molles, & usu attritæ, quibus utuntur Nautæ, ad naves conscarciendas; quomodò *Homerus* utitur, ῥάπτουσι οἰσύῃσιν, *Odyss.* ε'. v. 256. At αἱ σπεῖραι, *Funes*, ut *Br. Schol.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

269. Πείσματα) Τὰ δπίγεια χοινία· *παρὰ τὸ πείθειν αὐτοῖς τὰ ναῦν. Ex utroque MSto.

VARIÆ LECTIONES.

261. Ἔρχεσθ) γρ. ἔρχεσθον, *Br. Schol.* vid. in *Textum.*

262. Πόλεως) γρ. πόλιος, vid. infrà, v. 294.

269. Σπείρας) γρ. σπεῖρα, vid. Not. in *Textum.*

Καί νύ πις ὧδ' εἴπῃσι κακώτερος ἀντιβολήσας;
Τίς δ' ὅδε Ναυσικάᾳ ἕπεται καλός τε, μέγας τε
Ξεῖνος; πῦ δέ μιν εὗρε; πόσις νύ οἱ ἔσται αὐτῇ;
Ἦ πού πῃ πλαγχθέντα κομίσσατο, ἧς ἀπὸ νηὸς,
Ἀνδρῶν τηλεδαπῶν· ἐπεὶ ὄ γε νήσων ἐγγύθεν εἰσίν.
Ἦ τις οἱ εὐξαμένῃ πολυάρητος θεὸς ἦλθεν,
Οὐρανόθεν καταβάς; ἔξει δέ μιν ἤματα πάντα.
Βέλτερον, εἴ κ' αὐτή γε ἐποιχομένη πόσιν εὕρεν
Ἄλλοθεν· ἢ γὰρ τήνδε γ' ἀπημάξει κτεάτεσσιν
Φαίηκας, τοί μιν μνῶνται πολέες τε, καὶ ἐσθλοί.
Ὡς ἐρέουσιν, ἐμοὶ δέ κ' ὀνείδεα ταῦτα γένοιτο·
Καὶ δ' ἄλλην νεμεσῶ, ἥτις τοιαῦτά γε ῥέζοι,
Ἥ τ' ἀέκητι φίλων πατρὸς καὶ μητρὸς ἐόντων
Ἀνδράσι μίσγηται, πρίν γ' ἀμφαδὸν γάμον ἑλθεῖν.
Ξεῖνε, σὺ δ' ὧδ' ἐμέθεν ξυνίει ἔπος, ὄφρα τάχιστα
Πομπῆς καὶ νόστοιο τύχῃς παρὰ πατρὸς ἐμεῖο·
Δήμῳ ἀγλαὸν ἄλσος Ἀθηναίης, ἄλσχι κελεύθῳ,
Αἰγείρων· ὃ δ' ὕδωρ κρήνη ἀφύσσεται, ἀμφὶ δὲ λειμών·
Ἔνθά δε πατρὸς ἐμοῦ τέμενος, τεθαλυῖά τ' ἀλωή,
Τόσσον ἀπὸ πόλεως, ὅσσον τε γέγωνε βοήσας·
Ἔνθα καθεζόμενος μεῖναι χρόνον, εἰσόκεν ἡμεῖς
Ἄστυδε ἔλθωμεν, καὶ ἱκώμεθα δώματα πατρός.
Αὐτὰρ ἐπὴν ἡμέας ἔλπῃ ποτὶ δώματ' ἀφῖχθαι,
Καὶ τότε Φαίηκων ἴμεν ἐς πόλιν, ἠδ' ἐρέεσθαι
Δώματα πατρὸς ἐμοῦ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο.

" Et fortasse quis sic dicesse ex deterior obviam factus,
" Qu s ille, qui Nauficaam sequitur pulcherque, magnusque
" Hospes? ubi illum nacta est? maritus certe erit ipsi?
" Aut alicubi errantem benignè eduxit e suâ navi
" Ex viris externis; nam nulli propè sunt hujusmodi.
" Aut quispiam supplicanti multùm exoptatus deus adest,
" E cœlo delapsus? habebit verò ipsum dies omnes.
" Recte fecit, si ipsa obambulans maritum invenit
" Aliundè: certè hos sprevit in populo
" Phæacas, qui ipsam ambiunt multique & nobiles.
" Sic dicent; mihi vero hæc probra esient:
" Atque alii succenserem, quæcunque talia faceret,
" Quæ invitis charis patre & matre viventibus
" Viris miscetur, priusquam palàm nuptiæ adveniscent.
" Hospes, tu quidem ità meum attende sermonem, ut celerrimè
" Deductionem & reditum assequaris à patre meo.
" Inveniemus pulchrum lucum Palladis, propè viam,
" Ex populis; fons autem effluit, circaque nemus, seu pratum.
" Ibi patris mei & prædium, & florentes horti,
" Tantum ab urbe, quantum auditur clamans:
" Ibi desidens præstolare aliquamdiù, donec nos
" Ad urbem venerimus, & perveneri mus ad ædes patris.
" Cæterùm postquam nos putaveris ad ædes perveniss,
" Tum Phæacum eas ad urbem, atque require
" Ædes patris mei magnanimi Alcinoi:

ΣΧΟΛΙΑ.

275. Κακώτερος.] Φαυλότερος, χείρων. Ἀντιβολήσας.] Συντυχών.
276. Ἕπεται.] Ἀκολουθεῖ.
278. Κομίσσατο.] Ἐπιμελείας ἠξίωσεν.
279. Τηλεδαπῶν.] Τῶν ἀπὸ τῆς πόρρω ἠπείρου, ἢ νήσων.
280. Πολυάρητος.] Πολυόρκητος.
285. Ἐρέουσιν.] Ἐροῦσι, λέξουσιν.
288. Ἀμφάδιον.] Τὸν φανερῶς φωτεῖν.
290. Τύχῃς.] Ἐπιτύχῃς.
291. Δήμῳ.] Εὐρήσεσθαι.
292. Νάϊ.] Ῥεῖ
293. Τεθαλυῖα.] Θάλλουσα, καὶ πλήθουσα φυτοῖς. Ἀλωή.] Ὁ εἰς φυτείαν ἐπιτήδειος τόπος· ἢ δενδροφόρος γῆς.
297. Ἔλπῃ.] Ἐλπίζῃ, νομίζοις. Ἀφῖχθαι.] Ἐλθεῖν, παραγίνεσθαι.
298. Ἐρέεσθαι.] Ἐρωτᾶν· ἀντὶ τοῦ ἐρώτησον.

NOTÆ IN SCHOLIA.

279. Τηλεδαπῶν) Voculam ἡ, ex *Aloysio*, addo.
291. Δήμῳ) Εὐρήσεσθαι. Ex *Aloysio* MS. excepto, quòd illud, εὑρεῖν. *Eustathius* autem & omnes, δήμῳ, εὑρήσειν.

VARIÆ LECTIONES.

285. Ἐμοὶ δ' κ' ὀνείδεα) γρ. ἐμοὶ δ' ἂν ὀνείδεα, *M. Steph.*
294. Πτόλιος) γρ. πόλιος, vid. *suprà*, v. 262.

Ῥεῖα

Ῥεῖα δ' ἐρίγνωτ' ἐστὶ, καὶ ἂν πάϊς ἡγήσαιτο
Νήπιος· οὐ μὲν γάρ τι ἐοικότα τοῖσι τέτυκται
Δώματα Φαιήκων, οἷος δόμος Ἀλκινόοιο
Ἥρωος· ἀλλ' ὁπότ' ἄν σε δόμοι κεκύθωσι καὶ αὐλὴ,
Ὧκα μάλ' ἐς μεγάροιο διελθέμεν, ὄφρ' ἂν ἵκηαι
Μητέρ' ἐμήν· ἡ δ' ἧται ἐπ' ἐσχάρῃ ἐν πυρὸς αὐγῇ,
Ἠλάκατα τραφόωσ' ἁλιπόρφυρα, θαῦμα ἰδέσθαι,
Κίονι κεκλιμένη, δμωαὶ δέ οἱ εἵαται ὄπιθεν.
Ἔνθάδε πατρὸς ἐμεῖο θρόνος πολιηκέλι' αὐτῇ,
Τῷ ὅγε οἰνοποτάζων ἐφήμενος, ἀθάνατος ὥς.
Τὸν παρμειψάμενος, μητρὸς ποτὶ γούνασι χεῖρας
Βάλλειν ἡμετέρης, ἵνα νόστιμον ἦμαρ ἴδηαι
Χαίρων, καρπαλίμως, εἰ καὶ μάλα τηλόθεν ἐστί.
Εἴ κέν τοι κείνη γε φίλα φρονέῃσ' ἐνὶ θυμῷ,
Ἐλπωρή τοι ἔπειτα φίλους τ' ἰδέειν, καὶ ἱκέσθαι
Οἶκον ἐϋκτίμενον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ὣς ἄρα φωνήσας' ἴμασεν μάστιγι φαεινῇ
Ἡμιόνους· αἱ δ' ὦκα λίπον ποταμοῖο ῥέεθρα·
Αἶψα δὲ μὰλ' εὖ πρώτιστον, εὖ δὲ πλίσσονθ' πόδεσσιν.

" Faciles enim cognitu sunt, & vel puer duceret
" Infans; neque ullo pacto similes illis sunt
" Ædes Phæacum, qualis domus Alcinoi
" Herois: sed postquam te ædes celaverint & aula,
" Quàm celeriter ex regiâ domo ulteriùs perge, ut pervenias
" Ad matrem meam; hæc autem sedet ad focum in ignis splendore,
" Pensum versans purpureum, mirabile visu,
" Columnæ recumbens: & ancillæ sedent ponè illam.
" Ibi patris mei solium vergit ad eam,
" Quo ille vino indulgens insidet, velut deus.
" Hoc ubi præterieris, matris ad genua manus
" Extende nostræ, ut reditionis diem videas
" Gaudens statim; etiamsi valdè procul hinc sis.
" Siquidem tibi illa utique benè volet in animo,
" Spes tibi deinde amicosque videre & pervenire
" Domum ad pulchrè ædificatam, & tuam in patriam terram.
Sic loquuta flagellavit flagello lucido
Mulos; hi verò celeritèr reliquerunt fluvii fluenta:
Illi scilicet quidem currebant & pulchrè succussabant pedibus.

ΣΧΟΛΙΑ.

300. Ἀείγνωτα.] Εὔδηλα, πάνυ φανερά.
303. Κεκύθωσι.] Κρύψωσι, * καθείξωσι, χωρήσωσιν.
304. Διελθέμεν.] Διελθεῖν· αὐτὶ τοῦ δίελθε.
305. Ἧται.] Καθηται. Ἐν πυρὸς αὐγῇ.] Ἐν τῇ * καθαπιφωλισμένῳ ὑπὸ τοῦ πυρὸς τόπῳ.
307. Κεκλιμένη.] Ἐπαναπαυομένη.
308. Πολιηκέλι' αὐτῇ.] Πεφιλιχε τῇ αὐγῇ, αὐτὶ τοῦ πιφώτικε.
309. Οἰνοποτάζων.] Εὐωχεῖται. Ἐφήμενος.] Ἐπικαθήμενος.
310. Παρμειψάμενος.] Παρελθών. Μητρὸς ποτὶ γούνασι.] Ἤτις ὡς γυνὴ γυναῖκα τοιοῦτόν τι, ἢ, ἐπὶ φρονιμωτάτῃ παραδίδοται· καὶ ἄλλως ἡ φιλοικίρμων, τὸ θῆλυ.
313. Φίλα φρονέῃσι.] Φιλοφρονεῖν βούλοιτο.
318. Τρώχων.] Ἔτρεχον. Πλίσσονθ'.] Διέβαινον· πλίσσω γὰρ τὸ ὑπὸ τοῦ αἰδοῖα δίρμα, ὃ δέρεται ἀλγεινῶς.

NOTÆ.

303. Ἥρωος· ἀλλ' ὁπότ' σε δόμοι) Observanda Συναιρέσεως, sive συνίζησις, Vocalium ω' & ο'. Duæ enim ultimæ Syllabæ Coalescunt, quasi ἥρως scriberetur; ut Λαέρτης, pro Λαέρτης, *Sophocl.* Ajac. v. 1. Ἀεὶ μέ, ὦ παῖ Λαέρτα, & ἥρως *Florent. Aldin.* & *Lovan.* legunt. Sic *Hesiodus*, ἔργων l. 2. v. 225. Βυσὶ κεν ἡμιόνοισιν ἐπήτριον, αὐτὰρ ἔπειτα. Sic *Pindarus* Φωτᾶντα dixit pro Φωτήεντα, & ἀλκᾶντας, pro ἀλκήεντας, ut *Homerus*, *Iliad.* σ'. v. 475. πμῆνα, pro πμήεντα, quomodò & *Nonnus*, *D. Johan.* c. 18. v. 139. δενδρᾶντες, pro δενδρώεντες. Simile ferè & illud, *Odyss.* θ'. v. 483. Ἥρωϊ Δημοδόκῳ. & *Iliad.* γ'. v. 453. Ἥρωϊ Λαομέδοντι. Ubi tamen *Romana* Editio ἥρῳ legit, subscripto ιῶτα, ut *Odyss.* σ'. v. 99. γήλῳ ἀκμῆνον. Potest etiam utrobique ω' contrahi, cùm & *longas* Vocales, ante alias, fieri *breves* ostendam, ad *Euripid.* Hecub. v. 1108.

318. Πλίσσονθ') Vid. *Eustath.* de hâc voce, *Brevia Scholia*, & Nos in *Anacreont.* v. 1269.

NOTÆ IN SCHOLIA.

303. * Πεφείξωσι) Hæc Vocula ex *Aloysio* addita.
305. * Πεφωτισμένῳ) Ità emendo, ex utroque MSS. pro corrupto illo καθαπιφθισμένῳ, & καθαπιφλισμένῳ.
310. Vocula ἐπεὶ, ex *Aloysio*.
318. * Πλίσσονθ' &c. ad ποδῶν & finem *Scholii*, ex *Aloysio*.

VARIÆ LECTIONES.

303. Ἥρωος· ἀλλ' ὁπότ' ἄν σε) γρ. ἥρως· ἀλλ' ὁπότ' ἄν σε, Vid. Not. in *Textum*. *Ibid.* Κεκύθωσι) γρ. κεύθωσι, *Florent.* Edit. *Aldin. Lovanian.* & *H. Steph.*
308. Αὐτῇ) γρ. αὐγῇ. *Br. Schol.*

Ἡ ῥ᾽ μάλ᾽ ἰμείχθεν, ὅπως ἄμ᾽ ἑπαίατο πεζοὶ,
Ἀμφίπολοί τ᾽, Ὀδυσῆος· νόῳ δ᾽ ἐπέσαλλεν ἰμάσθλην.
Δύσετό τ᾽ ἠέλιος, καὶ τοὶ κλυτὸν ἄλσος ἵκοντο
Ἰρὸν Ἀθηναίης, ἵν᾽ ἄρ᾽ ἕζετο δῖος Ὀδυσσεύς·
Αὐτίκ᾽ ἔπειτ᾽ ἠρᾶτο Διὸς κύδρὴ μεγάλοιο,
Κλῦθί μοι, Αἰγιόχοιο Διὸς τέκος ἀτρυτώνη,
Νῦν δή πέρ μοι ἄκουσον, ἐπεὶ πάρος οὔποτ᾽ ἄκουσας
Ῥαιομβρίου, ὅτε μ᾽ ἔρραισε κλυτὸς Ἐννοσίγαιος.
Δός μ᾽ ἐς Φαίηκας φίλον ἐλθεῖν, ἠδ᾽ ἐλεεινόν.
Ὣς ἔφαθ᾽ ὑχόμενος, τῷ δ᾽ ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη·
Αὐτῷ δ᾽ οὔπω φαίνετ᾽ ἐναντίον· αἴδετο γάρ ῥα
Πατροκασίγνητον· ὁ δ᾽ ὀπιζαφελῶς μνιέαινεν
Ἀκτῇσιν Ὀδυσῆι, πάρος ἣν γαῖαν ἱκέσθαι.

Illa quoque bene gubernabat; quo simul sequerentur pedites,
Ancillæque, Ulysseïque; arte vero impegit flagellum.
Vergebat autem sol, & illi inclytum ad nemus pervenerunt,
Sacrum Palladi, ubi consedit divus Ulysses:
Statim deinde supplicavit Jovis filiæ magnanimi,
" Audi me, Ægidem-ferentis Jovis filia indomita,
" Nunc saltem me exaudi, quoniam antea nunquam exaudivisti
" Jactatum, quandò me jactabat inclytus Neptunus:
" Da, me ad Phæacas gratum venire, atque miserabilem.
Sic ait supplicans, hunc autem audivit Pallas Minerva:
Ipsi tamen nondum apparuerat palam; verebatur enim
Patruum *Neptunum*: is etenim vehementer irascebatur
Divino Ulyssi, antequam suam ad terram veniret.

ΣΧΟΛΙΑ.

νόντων. [* πλίσιος ἢ, τὸ βάδην ἀφ᾽ βαίνειν· ἢ πλίσμα, τὸ ἀφ᾽ ἧμα ἢ ποδῶν.]

319. Μάλα.] Νῦν, ἐπιτηδείως. Ἑπαίατο.] Ἀκολουθήσειαν.

320. Νόῳ δ᾽ ἐπέβαλλεν ἰμάσθλην.] Τεχνικῶς ἤλαυνεν.

321. Δύσετό τ᾽ ἠέλιος.] Νῦν, ὡσὰν δυσμὰς ἀπέκλινεν· ἡμέρας γὰρ ἦν ὅση εἰσέρχεται Ὀδυσσεὺς, παρὸ ϕ ἀχλὺν αὐτῷ περιχέει.

326 Ῥαιομβρίου.] Φθειροβρόου. Ἔρραισε.] Ἔφθειρεν. Ἐννοσίγαιος.] Ὁ Ποσειδῶν, ὁ τῶν γῆν κινῶν· ἴνασις γὰρ ἡ, ἡ κίνησις.

327. Ἐλεεινόν.] Ἐλέους τυχεῖν.

329. Ἐναντίον.] Ἀπιστοῦντα, οὐ φανερῷ.

330 Πατροκασίγνητον.] Τὸν φ παῖδος ἀδελφὸν, τ θεῖον.

NOTÆ.

321. Δύσετο) Οἷον, παρὰ τὸ δύσασθαι· ἀναβεβηκότος φ μέλλοντος εἰς ἐσπέραν, ut *Eustathius*. Ità sanè, ab οἴσω, *Futuro*, fit οἶσε *Præsens*, in *Imperativo*, *Callimacho*, Hymn. *Cereris*, v. 137. etiam *Homero*, *Odyss.* χ'. v. 106. & 481. & *Iliad.* τ'. v. 173. οἰσέτω, ut & *Odyss.* θ'. v. 255. Sic ἐβάσετο, *Homerus*, de quo *Eustathius*, Τέλειον ϖρόσωπον παραλαβὼν φ βήσεσθαι ῥήματος, ὃ ὁ μέλλοντος ἀνέδειξαν εἰς ἐνεστῶτα. At sciendum & has Voces *Variari* & δύσατο, βήσατο, &c. legi.

329. Αὐτῷ δ᾽ ὅπω φαίνετ᾽ ἐναντίον) *Minerva* hìc dicitur, ob patrui *Neptuni* reverentiam, nondum se apertè *Ulyssi* manifestâsse, antequam in suam Patriam revertisset: Dicendum itaque, quùm paulò pòst, nempè η'. v. 15. eadem *Minerva* dicatur, Nebulam eidem *Ulyssi* circumfundere, & mox v. 19. ipsa eidem apparuerit sub Virginis teneliæ specie, nullibi tamen *Ulyssi* se notam fecit, nequid patrui sui inimico favere videretur, aut animos illi, invito *Neptuno*, ante tempus præstitutum dare. *Eustath.* fol. 1565. lin. 7. Διατὶ δὲ τῷ Ποσειδῶνι ζαφελῶς μνησικάκησε καὶ Ὀδυσσεῖ, ἡ Ἀθηνᾶ οὐκ ἀντίσχη; Εὐριπίδης ἐξ Ὁμήρου κερδήσας λύει σαφέστερον τὸ καθ᾽ αὑτὸν Ἱππολύτῳ· ἔνθα ἡ Ἄρτεμις ἔϕη εἶναι θεοῖς ϕησι, μὴ ἀντικαθίστασθαι ἀλλήλοις, ὅτι τινὰ βλάπτουσι, κἂν ὁ φίλτατος ἀνθρώπων εἴη· καθὰ καὶ αὐτὴ οὐκ ἀντέπραξε τῇ Ἀφροδίτῃ, ἐφ᾽ οἷς ἐβιάσατο τὸν φίλον Ἱππόλυτον. Vid. *Euripid. Hippolyt.* v. 1328.

VARIÆ LECTIONES.

321. Δύσετο) γρ. Δύσατο. Vid. Not. in *Textum*.

329. Ἐναντίον) γρ. ἐναντίη, *Eustath.* fol. 1565. lin. 4. *Ibid.* Αἴδετο) γρ. ἄζετο, Not. MS. ad Edit. *Florent.* Margin.

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Η'.

Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Η.

ΝΑυσικάα * εἰς τὴν πόλιν ἀφικνεῖται, καὶ μετ' ὀλίγον Ὀδυσεὺς ἱκετεύει Ἀρήτην τὴν Ϝ Ἀλκινόου Ϝ βασιλέως γυναῖκα· καὶ μὴ τὸ δεῖπνον πυθομένης, ὁπόθεν τὴν ἐσθῆτα ἔχει, ἐγνώρισε δὲ αὐτὴν, τὰ συμβάντα αὐτῷ καθ' ὁδὸν ἢ πλοῦν, ἀπὸ τῆς Ὠγυγίας μέχρι τῶν Φαιάκων γῆς διηγεῖται.

* Hoc Argumentum & olim obtinuit, verùm hic, pro τὴν Ἀρήτην Ἀλκινόου, lego, Ἀρήτην, τὴν Ϝ Ἀλκινόου, quod & Editio *Florentina*, *Aldina*, & *Lovaniana* facit.

Ἄλλη ὑποθεσις.

Ἀθηνᾶ * τὴν πόλιν παραγενομένῳ Ὀδυσσεῖ ἅπασαν καὶ ἐξῆς ἀνυποδείκτους τὰ Ἀλκίνου οἶκον· εἰς ὃν εἰσελθὼν Ὀδυσεὺς ἱκετεύει τὴν Ἀρήτης γόνασι, καὶ δεῖπνον αὐτῆς, πέμψαι αὐτὸν εἰς τὴν πατρίδα. Ἀναφήνας δὲ αὐτὸν ὁ Ἀλκίνοος παρακαθίζει αὐτῷ, καὶ δεῖπνον παρέχει. Ἡ δὲ Ἀρήτη ἀναπεμφθὴν τὴν ἐσθῆτα, πυνθάνεται, πόθεν ἔχει; Ὁ δὲ διηγεῖται αὐτοῖς τὰ περὶ Καλυψῶ πλοῦν, καὶ τὸ γενόμενον Ναυάγιον, καὶ τὴν ὑπὸ αὐτοῦ ἀφιξιν, καὶ ὅτι διηγεῖς Ναυσικάας, ἔλαβε τὴν ἐσθῆτα.

* Hoc Argumentum, ex MS. *Gonvillo Caiensi* descripsi; nisi quòd ἀξίως ibi, pro ἐξῆς, & vocem πλοῦν, quam post Καλυψῶς excidisse viderim, restituerim.

Ἐπιγραφή.

Ὀδυσέως εἴσοδος πρὸς Ἀλκίνουν.

Ἄλλως.

Ἦτοι μὲν ἐν φρεσὶν Ὀδυσῆι Σχεδίης βασιλῆος. Lib. VII.

Ὡς ὁ μὲν ἔνθ' ἤρᾶτο πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
Κέκλετο δὲ προτὶ ἄστυ φέρειν μενεπτόλεμον ἡμιόνοιιν.
Ἦλθ' ὅτε δὴ ῥ' ἐς πατρὸς ἀγακλυτὸν δώματ' ἵκανεν,
Στῆσεν ἄρ' ἐν προθύροισι· κασίγνητοι δέ μιν ἀμφὶς
Ἰσανθ', ἀθανάτοις ἀκαλίφρονι, οἵ ῥ' ἀπ' ἀπήνης
Ἡμιόνους ἔλυόν τ', ἐσθῆτά τε ἔσφερον εἵσω.

SIC quidem ibi supplicabat prudens divus Ulysses;
Puellam verò ad urbem ferebat robur mulorum.
Illa itaque quando jam ad sui patris inclyras ædes pervenit,
Constitit in vestibulo; fratres verò ipsam undique
Circumstabant, immortalibus similes; qui sane à curru
Mulos solvebant, vestemque portârunt intrò.

Σχολια.

V. 5. Ἀπλίης.] Ἀμαξης.

Notæ.

V. 6. Ἡμιόνους ἔλυόν τ', ἐσθῆτά τε ἔσφερον) Voculam τὰ, quæ post ἔλυον olim exciderat, restituo; quod Sensus, & *Versus* eam ferè requirant.

Notæ in Scholia.

V. 5. Ἀπλίης) Ἀμαξης Hæc Notula, nec in MSS. nec in *Aldinâ*, *Hervagianâ*, *Parisianâ*, *Morrhii*, &c. Sola *Lugdunensis* & *Amstelodamensis* agnoscunt; verùm, cùm *Hesychii* sit gemmula, per me manet.

Variæ Lectiones.

V. 6. Ἔλυόν τ') γρ. ἔλυον, Vid. in *Textum*.

Αὐτὴ

Αὐτὴ δ' ἐς θάλαμον ἐὸν ἤιε· δαῖε δέ οἱ πῦρ
Γρηῢς Ἀπειραίη θαλαμηπόλος Εὐρυμέδουσα,
Τὴν ποθ' Ἀπειρηθεν νέες ἤγαγον ἀμφιέλισσαι·
Ἀλκινόῳ δ' αὐτὴν γέρας ἔξελον, ὕνεκα πᾶσι
Φαίηκεσσιν ἄνασσε, θεῦ δ' ὣς δῆμος ἄκουεν·
Ἣ τρέφε Ναυσικάαν λευκώλενον ἐν μεγάροισιν·
Ἣ οἱ πῦρ ἀνέκαιε, καὶ εἴσω δόρπον ἐκόσμει.
Καὶ τότ' Ὀδυσσεὺς ὦρτο πόλινδ' ἴμεν· ἀμφὶ δ' Ἀθήνη
Πολλὴν ἠέρα χεῦε, φίλα φρονέουσ' Ὀδυσῆι,
Μήπις Φαιήκων μεγαθύμων ἀντιβολήσας
Κερτομέοι τ' ἐπέεσσι, καὶ ἐξερέοιθ', ὅτις εἴη.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ἄρ' ἔμελλε πόλιν δύσεσθαι ἐρατεινὴν,
Ἔνθα οἱ ἀντιβόλησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθηνίη,
Παρθενικῇ εἰκυῖα νεήνιδι, κάλπιν ἐχούσῃ·
Στῆ δ' ἆρα πρόσθ' αὐτοῦ· ὁ δ' ἀνείρετο δῖος Ὀδυσσεύς,
Ὦ τέκος, οὐκ ἄν μοι δόμον ἀνέρος ἠγήσαιο
Ἀλκινόου, ὃς τοῖσδε μετ' ἀνθρώποισιν ἀνάσσει;
Καὶ γὰρ ἐγὼ ξεῖνος ταλαπείριος ἐνθάδ' ἱκάνω,
Τηλόθεν ἐξ ἀπίης γαίης· τῷ ὄφρα οἴδα
Ἀνθρώπων, οἳ τήνδε πόλιν καὶ γαῖαν ἔχουσι.
Τόνδ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθηνίη,
Τοιγὰρ ἐγώ τοι, ξεῖνε πάτερ, δόμον, ὃν με κελεύεις,
Δείξω· ἐπεί μοι πατρὸς ἀμύμονος ἐγγύθι ναίει.
Ἀλλ' ἴθι σιγῇ τοῖον· ἐγὼ δ' ὁδὸν ἡγεμονεύσω.
Μηδέ τιν' ἀνθρώπων προσλοάσεο, μηδ' ἐρέεινε·

Ipsa verò ad thalamum suum ibat; accendebat autem illi ignem
Anus Epirotica cubicularia Eurymeduſa,
Quam olim ab Epiro naves duxerunt biremes;
Alcinoo autem eam in donum elegerunt, eò quòd omnibus
Phæacensibus imperabat, & veluti deum populus audiebat:
Quæ enutrivit Nauſicaam pulchrisulnis in regiâ.
Hæc ei ignem accendebat, & intùs cœnam adornabat.
Et tunc tandem Ulyſſes ſurrexit ad urbem ire; at Pallas
Multam caliginem circumfudit, benevolens Ulyſſi,
Nequis Phæacum inſolentium obviam-factus,
Convitiaretur verbis, & interrogaret, quiſnam eſſet.
Sed cùm jam civitatem ingreſſurus eſſet amabilem,
Tum ei obviàm facta eſt dea cæſia Minerva,
Virgini ſimilis juvenculæ, urnam geſtanti:
Stabat verò ante eum, interrogabatque divus Ulyſſes,
" O filia, an non mihi domum viri oſtendere poteris
" Alcinoi, qui inter hoſce homines imperat?
" Etenim ego hoſpes multa paſſus huc venio,
" Procul ex alienâ terrâ; quare nullum novi
" Hominum, qui hanc urbem & terram inhabitant.
Hunc contra alloquuta eſt dea cæſia Minerva,
" Profectò ego tibi, hoſpes pater, domum, quam me jubes,
" Monſtrabo: quoniam mihi patrem inculpatum juxta habitat.
" Sed eas tacitè, ut facis; ego enim viam monſtrabo;
" Neque quenquam hominum alloquere, neque interroga:

ΣΧΟΛΙΑ.

7. Ἑόν.] Τὸν ἑαυτῆς.
8. Ἀπειραίη.] Ἄπωθεν περῶσα, ἠπειρωτικὴ· ἔστι δὲ ἀνωκρὺ τῆς Κερκύρας ἡ Ἠπειρος. Θαλαμηπόλος.] Ἤτοι ἡ ὡδὶ τὸν θάλαμον ἀναστρεφομένη· ἢ ἡ δι' οἴκου ἀσχολουμένη.
9. Ἀπειρηθεν.] Πόρρωθεν ἀπὸ τῆς ἠπείρου.
10. Ἔξελον.] Ἐξαίρετον ἔδωκαν.
13. Ἐκόσμει.] Παρεσκεύαζεν.
15. Ἠέρα.] Νῦν, τὴν ὁμίχλην.
17. Κερτομέοι.] Χλευάζοι.
18. Δύσεσθαι.] Εἰσελθεῖν. Ἐρατεινήν.] Ἐπέρασον, καλήν.
20. Παρθενικῇ νεήνιδι.] Παρθένῳ νεωτέρᾳ. Εἰκυῖα.] Ὁμοία. Κάλπιν.] Ὑδρίαν.
21. Ἀνείρετο.] Ἐπηρώτησεν.
24. Ταλαπείριος.] Ἀείπαρκτος μέν, ἀντὶ δὲ παλαίπορος· τινὲς δέ, ἀντὶ δὲ ξένος, ἐκ πόρρωθεν πεπειρακώς, ἢ μακρόθεν ἀφιγμένος.
25. Τηλόθεν.) Πόρρωθεν. Ἐξ ἀπίης γαίης.] Ἐκ τῆς μακρὰν ἀπεχούσης γῆς.
31. Προσλοάσεο.] Ἐνόχλει ἢ προσαγόρευε· ἢ σκωμμάτιζε.

NOTÆ IN SCHOLIA.

7. Ἑὸν) Τὸν ἑαυτῆς. Ex MS. GC.
8. Ἀπειραίη) Ἠπειρωτική. Ex *Heſychio.*
25. Τηλόθεν) Vid. ad *Iliad.* α'. v. 270. Confer *Euſtath.* fol. 102. lin. 40. & *Heſych.*

VARIÆ LECTIONES.

16. Πόλιν καὶ γαῖαν ἔχουσι) γρ. πόλιν ἣ ἔρχα νέμονται. *H. Steph.*

Οὐ γὰρ ξείνους οἵδε μάλ' ἀνθρώπους ἀνέχονται,
Οὐδ' ἀγαπάζομέν οἱ φιλέουσ', ὅς κ' ἄλλοθεν ἔλθοι
Νηυσὶ θοῇσιν τοίγε πεποιθότες ὠκείῃσιν,
Λαῖτμα μέγ' ἐκπερόωσιν, ἐπεὶ σφισι δῶκε Ἐνοσίχθων·
Τῶν νέες ὠκεῖαι, ὥστε πτερὸν, ἠὲ νόημα.
Ὣς ἄρα φωνήσασ' ἡγήσατο Παλλὰς Ἀθήνη
Καρπαλίμως· ὁ δ' ἕπειθ' ἅμ' ἴχνια βαῖνε θεοῖο·
Τὴν δ' ἄρα Φαίηκες ναυσικλυτοὶ ὁδὸν εἰόησαν
Ἐρχόμενον κατ' ἄστυ· θοὰς γὰρ ἐφράσσατο νῆας
Εἴσω εὐπλόκαμος, δεινὴ θεὸς, ἠ ῥά οἱ ἀχλὺν
Θεσπεσίην κατέχυτε, φίλα φρονέουσ' ἐνὶ θυμῷ.
Θαύμαζεν δ' Ὀδυσεὺς λιμένας τε νῆας τε εἴσας,
Αὐτῶν θ' ἡρώων ἀγορὰς, τε τείχεα μακρὰ,
Ὑψηλὰ, σκολόπεσσιν ἐρηρότα, θαῦμα ἰδέσθαι·
Ἀλλ' ὅτε δὴ βασιλῆος ἀγακλυτὰ δώματ' ἵκανεν,
Τοῖσίδε μύθων ἦρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Οὗτος δή τοι, ξεῖνε πάτερ, δόμος, ὅν με κελεύεις
Φραδμεναι· δήεις δ' διοτρεφέας βασιλῆας
Δαίτῃ δαινυμένους· σὺ δ' ἔσω κίε, μηδέ τι θυμῷ
Ταρβεῦ· θαρσαλέος γὰρ ἀνὴρ ὃς πᾶσιν ἀμείνων
Ἔργοισιν τελέθῃ, εἰ καὶ ποθεν ἄλλοθεν ἔλθοι.

"Non enim hospites hi clementèr homines suscipiunt,
" Nec curantes amplectuntur, quicunque aliunde venerit:
" Navibus celeribus illi freti velocibus,
" Undas ingentes tranant; nam id ipsis dedit Neptunus
" Quorum naves veloces, veluti penna, atque cogitatio.
Sic sanè loquuta præibat Pallas Minerva
Celeriter: ipse deinde post vestigia ibat deæ.
Hunc certè Phæaces inclyti navibus haud advertebant
Vadentem per urbem inter ipsos: non enim Pallas
Sinebat pulchricoma, vehemens dea, quæ ei caliginem
Divinitùs immissam effudit, benè-volens in animo.
Mirabatur verò Ulysses portus & naves æquatas,
Ipsorumque Principum curias, & mœnia longa,
Sublimia, vallis munita, mirabile visu.
Sed quando jam ad Regis inclytum Patrium pervenerunt,
Hisce verbis sermones cœpit dea cæsia Minerva,
" Hæc sanè tibi, hospes pater, domus, quam me jubes
" Indicare; invenies itaque à Jove-nutritos reges
" Epulum celebrantes: tu verò intrò eas, neque quid animo
" Timeas: audax enim vir in omnibus potior
" Rebus existit, etiam si quando aliunde veniat.

ΣΧΟΛΙΑ.

32. Οὐ γὰρ ξείνους οἵδε μάλ' ἀνθρώπους ἀνέχονται.] Οὐ ξενίζουσι τοὺς ἀνθρώπους· πῶς δὲ οὐ τοῖς ἐξῆς φιλοξενωτάτους λέγει; ἢ τάχα γαυλικὸν ὄχλον περὶ ὅπου εἶναι ἀηδῆ. τοὺς βαπλεῖς φιλοξένους· ἢ ἴσως, ἵνα φυλάξῃ. πόθεν πυθέσθαι, ἢ ὡσὰν ἔπεσον καὶ ἀνέχονται. *Ἀνέχονται.] Ἀναδέχονται. ἐκ παροιμίας.

33. Ἀγαπάζομεν.] Φιλοφρονούμεθα. Φιλέουσι.] Φιλικῶς ὑποδέχονται, ξενίζουσιν.

34. Πεποιθότες.] Θαῤῥοῦντες.

35. Λαῖτμα.] Οἱ μὲν, ὁρμητικὸν· οἱ δὲ, τὸ κύτος· οἱ δὲ, τὸ ἀφόρητον δι' πλάγος· ἐξ οὗ τὸ μέγα καὶ πλατύ· λέγει τὸ κῦμα.

36. Ὠκεῖαι.] Ταχεῖαι.

37. Ἡγήσατο.] Ἡγεμὼν τῆς ὁδοῦ ἐγένετο.

39. Ναυσικλυτοί.] Οἱ διὰ τὸ θαλασσεύειν ἐνδοξοι.

40. Διὰ σφέας.] Δι' αὐτούς· ἀντὶ τοῦ, δι' αὐτῶν.

41. Δεινὴ.] Φοβερὰ, δεινὴ ἀξία.

42. Φίλα φρονέουσα.] Τὰ κάλλιστα βουλευομένη.

45. Ἀρηρότα.] Σεσωσφαλισμένα.

49. Πεφραδέμεν.] Ἐπιδεῖξαι. Δῆεις.] Εὑρήσεις.

50. Κίε.] Πορεύου.

51. Ταρβεῖ.] Φοβοῦ.

NOTÆ.

38. Μετ' ἴχνια βαῖνε θεοῖο) Θεὸς etiam de *Deâ* dicitur, ut *Virgil.* de *Venere*, Ducente Deo, ità mox, v. 41. δεινὴ θεός. Vid. ad v. 291.

47. Τοῖσίδε) Ità lego, pro τοῖσι δὲ, *Sensu* omninò flagitante, ut aliàs sæpè, & *Br. Schol.* Iliad. θ'. v. 160. Hic Ordo, Ἀλλ' ὅτε βασιλῆος δόμον ἵκανεν, τότε μὲν ἦρχε &c. Quis locus hic pro δὲ, verò? Poeticè τοῖσίδε, vel τοῖσδεσι, pro τότε, ponitur. Vid. *H. Steph.* ad *Iliad. α'.* v. 58.

NOTÆ IN SCHOLIA.

32. In ipso fine, *Ἀνέχονται) &c. MS. GC. & *Aloysf.* MS. usque ad ἀναδέχονται, tantùm.

42. Φίλα φρονέουσα) Ex GC. MS.

VARIÆ LECTIONES.

35. Δῶκε Ἐνοσίχθων) γρ. δῶκεν Κρονίων, *H. Steph.*

47. Τοῖσίδε) γρ. τοῖσι δὲ, & τοῖσδεσι, Vid. in *Textum*.

Δέσποτα

Δέσποιναν μὲν πρῶτα κιχήσεαι ἐν μεγάροισιν,
Ἀρήτη δ' ὄνομ' ἐστὶν ἐπώνυμον· ἐκ δὲ τοκήων
Τῶν αὐτῶν, οἵ περ τέκον Ἀλκίνοον βασιλῆα.
Ναυσίθοον μὲν πρῶτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
Γείνατο, καὶ Περίβοια, γυναικῶν εἶδος ἀρίστη,
Ὁπλοτάτη θυγάτηρ μεγαλήτορος Εὐρυμέδοντος,
Ὅς ποθ' ὑπερθύμοισι Γιγάντεσσιν βασίλευεν·
Ἀλλ' ὁ μὲν ὤλεσε λαὸν ἀτάσθαλον, ὤλετο δ' αὐτός.
Τῇδε Ποσειδάων ἐμίγη, καὶ ἐγείνατο παῖδα
Ναυσίθοον μεγάθυμον, ὃς ἐν Φαίηξιν ἄνασσε·
Ναυσίθοος δ' ἔτεκε Ῥηξήνορά τ', Ἀλκινόόντε.
Τὸν μὲν, ἄκοιτιν ἐόντα βάλ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων,
Νυμφίον ἐν μεγάρῳ, μίαν οἴην παῖδα λιπόντα
Ἀρήτην· τὴν δ' Ἀλκίνοος ποιήσαθ' ἄκοιτιν,
Καί μιν ἔτισ', ὡς οὔτις ἐπὶ χθονὶ πίσυνος ἄλλη,
Ὅσσαι νῦν γε γυναῖκες ὑπ' ἀνδράσιν οἶκον ἔχουσιν,
Ὣς κείνη περὶ κῆρι τετίμηταί τε, καὶ ἔστιν,
Ἔκ τε φίλων παίδων, ἔκ τ' αὐτοῦ Ἀλκινόοιο,

" Reginam quidem primò invenies in regiâ,
" Arete nomen est inditum ei: ex parentibus autem
" Eisdem est, qui utique genuerunt Alcinoum regem.
" Nausithoum quidem primùm Neptunus terræ-quassator
" Genuit, & Perboea, mulierum forma pulcherrima,
" Minima natu filia magnanimi Eurymedontis,
" Qui olim superbis Gigantibus imperavit:
" Verùm hic quidem perdidit populum impium, perit & ipse.
" At cum illâ Neptunus congressus est, & genuit filium
" Nausithoum magnanimum, qui Phæacas rexit:
" Nausithous verò genuit Rhexenoremque, Alcinoumque.
" Illum quidem virili-prole-carentem perculit decorus-arcu Apollo,
" Sponsum in regiâ, unicâ solâ filiâ relictâ
" Aretâ: hanc Alcinous duxit uxorem,
" Et ipsam honorabat, ut nulla super terrâ honoratur alia,
" Quotquot nunc mulieres sub viris domum habent,
" Quemadmodum illa ex animo honorabatur & etiamnum in honore est,
" Cum à charis liberis, tum ab ipso Alcinoo,

ΣΧΟΛΙΑ.

53. Κιχήσεαι.] Νῦν αὐτὶ τοῦ *ἱκεπύσεις· ἡ γὰρ καταλήψεως σημαινή.

54. Ἀρήτη δ' ὄνομ' ἐστίν.] Καθὸ ἀρετῆς ἐκ συνηθείας ἐκλήθη. Ἐπώνυμον.] Φερώνυμον. Τοκήων.] Τῶν γεννησάντων.

60. Ὤλεσεν.] Ἀπώλεσεν.

61. Ἐγείνατο.] Ἐγέννησεν.

63. Ῥηξήνορα.] Ὄνομα κύριον.

64. Ἄκοιτιν.] Ἀμφίεσον ἀρρένων παιδὸς, ἢ μὰ γλωσσικῶς παῖδα ἄρρενα.

65. Νυμφίον.] Νεωστὶ γαμηθέντα. Λιπόντα.] Καταλιπόντα.

67. Τίσεν.] Τιμᾶσαν.

68. Ὅσσαι.] Ὁπόσαι.

NOTÆ.

53. Δέσποιναν μὲν πρῶτα) Hunc locum copiosè tractat *Julianus* Apostata, §. 3. p. 195.

59. Ὅς ποθ' ὑπερθύμοισι Γιγάντεσσι βασίλευεν) Ex hoc *Homeri* loco, ut ex SS. Scripturis, abundè constat, Vastos & robustos homines olim extitisse, qui communem hominum staturam excederent: de quâ re *Kercherus*, in Mundo Subterraneo, *Fazellus*, De rebus *Siculis*, *Calius Rhodigin.* l. 2. c. 6. *Hugo Grotius*, l. 1. De Veritate *Christianæ* Religionis &c.

66. Τὴν δ' Ἀλκίνοος ποίησατ' ἄκοιτιν) Hinc patet, *Alcinoum* Avunculum esse Uxoris suæ; quam Relationem, licet aliàs nullibi à se observatam dicat *Spondanus*, *Gracis* tamen familiarem fuisse agnoscent, qui *Demosthenem*, reliquosque *Græcos* Oratores perlegerit.

NOTÆ IN SCHOLIA.

53. *Ἱκεπύσεις) Ità emendo, pro ἱκεπύσεις, idque MS. *Aloysiani* auctoritate.

54. Ἀρητῶς) Rectè, ut MS. *GC.* cum *Impressis*, concordat. MS. *Aloys.* ἀρήτως, errore manifesto *Exscriptoris*. Et cum hoc *Scholio* explicit toties nobis laudatum MS. *Gonvillo-Caiense*, pervetustum quidem & authenticum; in cujus fine scribitur, manu multùm recentiori, Τάλλ' ἴχεις ἐν τοῖς πεπυπωμένοις βιβλίοις, φύλλῳ οζ'. *Cætera habes in Libris Impressis, folio* 77. Quæ verba notant *Hervagianam* Editionem *Homeri*, cum *Scholiis*, *Basileæ*, An. MDXXXV. In istius enim Editionis folio, 77. hic locus reperitur, & sequentia auspicantur.

VARIÆ LECTIONES.

68. Νῦν γε) γε. νῦν τε, *H. Steph.*

Καὶ

Καὶ λαῶν, οἵ μίν ῥα, θεὸν ὣς, εἰσορόωντες,
Δειδέχαθ' μύθοισιν, ὅτε τείχησ' ἀνὰ ἄστυ.
Οὐ μὰν γάρ π νόῳ γε ἰῇ αὐτὴ δεύετ' ἐθλῶ,
Οἷόν τ' εὖ Φρονέῃσι, καὶ ἀνδράσι νείκεα λύῃ.
Εἰ κέν τοι κείνη γε φίλα Φρονέῃσ' ἐνὶ θυμῷ,
Ἐλπωρή τοι ἔπειτα φίλους τ' ἰδέειν, καὶ ἱκέσθαι
Οἶκον ἐς ὑψόροφον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ὣς ἄρα φωνήσασ', ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη
Πόντον ἔπ' ἀτρύγετον· λίπε δ' Σχερίην ἐρατεινήν·
Ἵκετο δ' ἐς Μαραθῶνα, καὶ εὐρυάγυιαν Ἀθήνην,
Δῦνε δ' Ἐρεχθῆος πυκινὸν δόμον· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Ἀλκινόου θεσπὲς δώμαθ' ἵε κλυτά· πολλὰ δέ οἱ κῆρ
Ὥρμαιν' ἰσαμένῳ, πρὶν χάλκεον οὐδὸν ἱκέσθαι·
Ὥς γὰρ ἠελίου αἴγλη πέλεν, ἠὲ σελήνης,
Δῶμα κάθ' ὑψερεφὲς μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο.
Χάλκεοι μὲν γὰρ τοῖχοι ἐληλάδαι' ἔνθα καὶ ἔνθα,

"Et civibus, qui ipsam sanè veleri deam suspicientes,
"Excipiunt vocibus *faustis*; cùm incedit per urbem.
"Minimè enim mente etiam ipsa eget bonâ,
"Quibusque benè vult, etiam viris lites solvit.
"Si tibi igitur illa benè velit in animo,
"Spes est tibi postea amicosque videre & pervenire
"Domum in excelsam & tuam in patriam terram.

Sic loquuta, abiit cæsia Minerva
Pontum per indomitum; deseruit vero Scheriam amabilem:
Venitque ad Marathona, & latissimas Athenas,
Et ingressa est Erechthei benè-munitam domum: sed Ulysses
Alcinoi ad domum ibat inclytam: plurima verò illi cor
Cogitabat stanti, prius quàm ad æreum pavimentum venisset:
Instar enim solis splendor erat, aut lunæ,
Domum per excelsam magnanimi Alcinoi.
Ærei etenim parietes ducebantur hinc atque hinc,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

72. Δειδίχαθ'.] Δεξιῶνται, ἀσπάζονται. Στείχησι.] Πορεύῃ.

73. Δεύει.] Ἐνδιδῷς ὑπάρχῃ.

74. Οἷόν τ' εὖ φρονέῃσι.] Καὶ οἷς ἂν εὐφρονῇ ἡ Ἀρήτη, τοῦτοις καὶ τοὺς ἄλλους ἀμείνους ἀφορᾷς τ' ἀνδρῶν, καὶ τῶν γυναικῶν ἀφθόνῳ.

79. Σχερίην.] Ἡ τῶν Φαιάκων χώρα, ἣν νῦν Κέρκυρα τὸ πρότερον ὕπως ἐκαλεῖτο.

80. Μαραθῶνα.] Τόπον τῆς Ἀττικῆς. Ἀθήνην.] Νῦν τὴν πόλιν, τὰς Ἀθήνας.

81. Δῦνε.] Κατέδυ, εἰσῆλθεν. Ἐρεχθῆος πυκινὸν δόμον.] Τὸ ἑαυτῆς τέμενος· ἐν τούτῳ γὰρ ἐτράφη Ἐρεχθεύς.

86. Ἐληλάδαι'.] Παρατετριμμένως· εἰ δὲ ἐρηρέδατο, ἡρμοσμένοι ἦσαν.

N O T Æ.

74. Καὶ ἀνδρῶν νείκεα λύει) Non omittenda hoc in loco, de hâc *Alcinoi* Conjuge Regiâ historiola, huc pertinens, licet ab *Eustathio* omissâ; quam tamen *Onomacritus*, Argonaut. v. 1321. memorat, & *Apollonius Rhodius*, Quando *Æeta* Legati, sui Regis nomine, ab *Alcinoo* postulabant, *Medeam* filiam sibi reddendam, quæ cum *Jasone* & *Argonautis* à suo Patre illuc confugerat, & *Alcinoo* justa illa videbatur postulatio, *Areta* statim Regina hanc conditionem interposuit, Modò *Medea* adhuc esset Virgo intacta, nec à *Jasone* compressa; alioquin enim Matrimonium nullo modo solvi debere. Quæ conditio quùm *Argonautis* clàm esset declarata, *Jason* statim, super substrato Aureo Vellere, Virginitatem illi eripuit, atque ità *Rhaecum* protectionem obtinuit.

86. Ἐληλάδαι') Olim ἐρηρέδαι', ab ἐρείδω. At Vox ἐληλάδαι', ut *Br. Schol.* & *H. Stephanus* legunt, huic loco aptior videtur; nam de parietibus æneis, qui ductilibus certè laminis erant induti, Vox ἐλαύνω propriè usurpatur; mox autem ad v. 95. εἰ δ' ἔθελοι θωὴ τοῖχοι ἐρηρέδαται', ibi quidem Vox ἐρείδω significantior: quare meo quidem judicio, vox ἐληλάδαι hoc in loco scribenda, ut MS. *Scholia Aloysii* expressè legunt, illo posteriori loco, ἐρηρέδαι. Et ipse mox Poeta, v. 113. eâdem voce utitur, de Sepimento, Muri instar erecto, θωὴ δ' ἕρκος ἐλήλατο). *Brevia Scholia*, Ἐλήλατο) Τετείχισται. Sic *Hesiod.* Theogon. v. 726. Τὸν θωὴ χάλκειον ἔρκος ἐλήλατο. Hanc denique *Lectionem* agnovit *Eustathius* Edit. *Roman.* fol. 1569. lin. 62. & similem ait, huic, ἕρκος ἐλήλαται), &, ἀμφὶ δὲ τοῖχος ἦλασε πόλῃ. Ἐληλάδαι, pro ἐληλαμμένοι ἦσαν, & ἐρηρέδαι, pro ἐρηρεισμένοι, *Ionicè*, Reduplicatione *Atticâ* insuper assumptâ.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

74. Οἷόν τ' εὖ φρονέῃσι) γρ. ἧσίν τ' εὖ φρονέῃσι, καὶ, ἧσίν τ' εὐφροσύνησι, *Eustath.* & *H. Steph.*

86. Ἐληλάδαι') γρ. ἐρηρέδαι'. Vide in *Textum*.

Ἐς μυχὸν ἐξ ὑδοῦ· θεῖοι δ' ἦσαν χάλκειοι·
Χρύσειαι δ' ἔσαν θύραι πυκινὸν δόμον ἔντὸς ἔεργον·
Σταθμοὶ δ' ἀργύρεοι ἐν χαλκέῳ ἕστασαν οὐδῷ,
Ἀργύρεον δ' ἐφ' ὑπερθύριον, χρυσείη δ' ὀρόθυνη.
Χρύσειοι δ' ἑκάτερθε καὶ ἀργύρεοι κύνες ἦσαν,
Οὓς Ἥφαιστος ἔτευξε εἰδήμονι παλάμῃσι,
Δῶμα φυλασσέμεναι μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο,
Ἀθανάτους ὄντας καὶ ἀγήρως ἤματα πάντα.
Ἔν δ' θρόνοι θεῖοι τοῖχον ἐρηρέδαται ἔνθα καὶ ἔνθα,
Ἐς μυχὸν ἐξ ὑδοῦ διαμπερές· ἔνθ' οἱ πέπλοι
Λεπτοὶ εὐννητοι βεβλήατο, ἔργα γυναικῶν.
Ἔνθάδε Φαίηκων ἡγήτορες ἑδριόωντο,
Πίνοντες καὶ ἔδοντες· ἐπηετανὸν γὰρ ἔχεσκον.
Χρύσειοι δ' ἄρα κοῦροι ἐϋδμήτων ἐπὶ βωμῶν
Ἕστασαν, αἰθομένας δαΐδας μετὰ χερσὶν ἔχοντες,
Φαίνοντες νύκτας κατ' δώματα δαιτυμόνεσσι.
Πεντήκοντα δέ οἱ δμωαὶ κατὰ δῶμα γυναῖκες·

In latimum receſſum à limine: pinnaculum autem ex cyano:
Aureæ verò fores firmam domum intùs claudebant:
Poſtes item argentei in æreo ſtabant limine,
Argenteum quoque ſuperliminare, aurea item cornix:
Aureique utrinque & argentei canes erant,
Quos Vulcanus fecerat peritis præcordiis,
Domum ut cuſtodirent magnanimi Alcinoi,
Immortales exiſtentes & ſenio non obnoxios dies omnes.
Intus ſolia circa murum firmata erant hinc atque hinc,
Ad intimum ſecceſſum à limine: ubi ſuper ea pulvilli
Tenues bene neti ſtrati erant, opera mulierum.
Hic Phæacum primates ſedebant,
Bibentes & edentes; affatim enim habebant.
Aurei verò juvenes ſuper politis columellis
Stabant, ardentes faces manibus geſtantes,
Illucentes nocte per domum convivantibus.
Quinquaginta autem ei ancillæ per domum fœminæ:

ΣΧΟΛΙΑ.

87. Ἐς μυχὸν ἐξ ὑδοῦ.] Ἀπὸ τοῦ ὁδοῦ, ἕως τοῦ ἴσου γωνίας. Μυχόν.] Τὸ σύνδεσμον τοῦ οἰκίας. Θεῖγκός.] Ὁ φείβολον τοῦ οἰκίας, ἢ τὸ ἐπικόσμημα τοῦ τοίχου.

88. Ἔεργον.] Ἀπέῤῥηγεν, συλλυσιν, φραξιχεν.

89. Σταθμοί.] Αἱ παραστάδες.

90. Κορώνη.] Τὸ ἐπίσπαστρον τῆς θύρας· ἤτοι τὸ *κελκίον.

91. Χρύσειοι δ' ἑκάτερθε καὶ ἀργύρεοι κύνες ἦσαν.] Ἤτοι κυρίως, ἢ ἥλως λέγει, παρ' ὃ καὶ κυνώδας φαμὲν, ἢ τὰς διπλᾶς ἥλως. πῶς δὲ φασὶν τὰς δηθεῖσας ὑπὸ Ἥφαιστου Ποσειδῶνι ὑπὲρ τοῦ συμβοῆσαι αὐτῷ κατὰ τῶν τοῦ

NOTÆ.

89. Ἀργύρεοι δὲ σταθμοί) Quòd σταθμὸς *Primam* habeat communem, nequis Tyronum miretur, ſuppetunt Exempla, quæ congeſſimus ad *Euripid.* Phœniſſ. v. 19. Legi tamen poteſt, Σταθμοὶ δ' ἀργύρεοι, & longè melius.

92. Ἰδνίησιν) Vid. ad *Iliad.* α'. v. 608.

100. Χρύσειοι δ' ἄρα κοῦροι) Hunc locum reſpicit *Maximus Tyrius* §. 3. p. 34. Edit. *Daviſiana.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

90. Ultimam vocem *Κελκίον emendo, ex corrupto κελγκίον, cùm κελγκίον nullibi extet, nihil ſonet; at κελκίον ſit ὑποκορισικὸν, à κελκὼ, *Annulus*, ut κελκέλλιον. Et *Euſtath.* fol. 1570. lin. 31. Καὶ ἡ Κορώνη, τὸ κελκίον δηλαδὴ, ᾧ ἐπισπᾶται τὰς θύρας.

100. Βωμῶν) Ἐπὶ τῶν βάσεων. Nunc de elevatioribus Columellis loquitur, ex primæva *Etymologiâ*, BAMAH, *Ezekiel*, c. 20. v. 29. Vid. *Etymolog. M.* v. Βωμός.

VARIÆ LECTIONES.

87. Θεῖγκὸς) κ. τεῖγκὸς, *Euſtath.* fol. 271. lin. 41. 44, &c.

89. Σταθμοὶ δ' ἀργύρεοι) κ. ἀργύρεοι δὲ σταθμοὶ Vett. Editt.

90. Ἐφ' ὑπερθύριον) κ. ἐφυπερθύριον.

92. Ἔτευξεν ἰδυίησι) κ. ἐτεύξ' ἰδυίησι, vid. ad *Iliad.* υ'. v. 12. in *Textum.*

97. Εὔννητοι) κ. ἰύννητοι, *H. Steph.*

101. Μετὰ χερσὶν ἔχοντες) κ. μὴ χεροὶ φέροντες. *Max. Tyr.* §. 3. p. 34.

103. Δίς αἱ) κ. δ' ἴσαν, *H. Steph.*

Αἱ

Αἱ μὲν ἀλετρεύουσι μύλης ἔπι μήλοπα καρπὸν,
Αἱ δ' ἱστοὺς ὑφόωσι καὶ ἠλάκατα τροφόωσιν
Ἥμυκι, οἷά τε φύλλα μακεδνῆς αἰγείροιο·
Καιροσέων δ' ὀθονέων ἁπολείβεται ὑγρὸν ἔλαιον·
Τόσσον Φαίηκες πέρι πάντων ἴδριες ἀνδρῶν
Νῆα θοὴν ἐπὶ πόντῳ ἐλαυνέμεν, ὡς ἅ γυναῖκες
Ἰσὸν τεχνῆσαι· πέρι γὰρ σφισι δῶκεν Ἀθήνη
Ἔργα τ' ἐπίσασθαι περικαλλέα, καὶ φρένας ἐσθλάς.
Ἔκτοθεν δ' αὐλῆς μέγας ὄρχατος ἄγχι θυράων
Τετράγυος· περὶ δ' ἕρκος ἐλήλαται ἀμφοτέρωθεν.
Ἔνθάδε δένδρεα μακρὰ πεφύκασι τηλεθόωντα,
Ὄγχναι, καὶ ῥοιαί, καὶ μηλέαι ἀγλαόκαρποι,

Aliæ quidem molunt sub molâ pomacei coloris frumentum,
Aliæ telas texunt & pensum versant
Sedentes, qualiter folia excelsæ populi:
Staminatisque vestibus distillat quasi humidum oleum.
Quantum Phæaces supra omnes periti sunt homines
In celeri nave, per pontum navigare; tantum etiam mulieres præsunt
In telâ operandâ: supra modum enim illis dedit Pallas
Operâque scire perpulchra & ingenium bonum.
Extra verò aulam ingens hortus propè januas
Quatuor jugerum: circa autem septum deductum est utrinque;
Ibi arbores proceræ crescebant florentes,
Pirus & malus punica, & *alia* multi pulchrum fructum producentes,

ΣΧΟΛΙΑ.

104. Ἀλετρεύουσι.] Ἀλῶσιν. Μύλης ἔπι.] Ἐν τοῖς μύλοις, ἐπὶ τῶν μυλίων. οἱ δέ, ὅτι τὸ ἔλιον ἐπὶ δὲ μηλῶν ἔστριφον· μύλη γάρ, τὸ ἄλεσον δὲ μηλῶν. Μήλοπα καρπόν.] Τὰς πυρίας· μηλοειδὴς γὰρ ἐπὶ τῷ χρόαν. Ἄλλοι, Μύλης ἔπι.

105. Ὑφόωσι.] Ὑφαίνουσι. Τροφόωσιν.] Στρέφουσιν, ἐργάζονται.

106. Ἥμυκι.] Κωθήμυκι. Οἷά τε φύλλα μακεδνῆς αἰγείροιο.] Οἱ μέν, ὅτι ὑλοτομικὸν τεῦχος ἐπῆλθον κωθήμυκι διατροιδῶς· οἱ δέ, ὅτι πτερύσσεται τὸ δένδρον τοῖς φύλλοις· φύλλα γάρ, ἅτινα ἀφὸ τὸ πλῆθος, ἢ ἀφὸ τὸ εὐκίνητον ἢ χειρῶν ὑπὸ τοῦ φέρειν τὸν κρόταλον, ὡς καὶ τὰ φύλλα ἡ αἰγείρου ὑπτιοπαμμήκη ἀπάλλους, καὶ εὐκίνητον ῥᾳδίως, καὶ ὑπὸ τοξότης αὔρης· ὡς καὶ Σοφοκλῆς ἐν Ἀτρεῖ· Ὥσπερ γὰρ ἐν φύλλοισιν αἰγείρου μακρᾶς, Κἂν αὔρα πνεύσῃ, πᾶσα τανύσσεται κλάδος Κοὐκ ἔστ', ἄνευ κλάδοισι πλήρης. Μακεδνῆς δὲ ὑψηλῆς, παρὰ τὸ μῆκος.

107. Καιροσέων.] Εὐϋφῶν, εὖ κατακεκραμένων· καὶ-

ΝΟΤΑ.

107. Ἔχεον ἔλαιον) Quare ἔλαιον sit præ cæteris ὀχεὸν, vid. ad ζ'. v. 79.

110. Τεχνῆσαι) Pro πεχνήσαις, ut Δωρίοισι τελεσθὲν χρυσώσαντο, Homerus, apud *Plutarch.* in Vitâ *Homeri*, ubi pro δωρίσαντας. *Br. Schol.* videntur τεχνῆσαι legere, & per τεχνίτιδες exponere, ut *Eustathius* etiam, fol. 1572. lin. 8. per τεχνικαὶ exponit, ut τεχνῆσαι pro πεχνήσασι formetur, quomodò πωλῆται, pro τιμῶσιν, de quâ re, Nos ad ζ'. v. 303.

115. Ὄγχναι) Malè olim ὄγγναι in hoc locò; verùm ὄγχναι legendum evincitur, ex α'. v. 146. ubi *Prior* Syllaba communis, ut in τίχνη, quod fieri

NOTÆ IN SCHOLIA.

106. Corrigo, * ἐκ Ἀτρεῖ, pro ἐπαρχῶν, pro quo MS. *Aloysii* ἐκ Ἀργεῖ, non æquè benè; Versus emendo, ut conferenti apparebit. *Meursius*, aliisquin diligentissimus ἐξηπατολόγος, hos *Iambos* in *Sophoclis Atreo* ponendos non curavit.

110. Τεχνῆσαι) Τεχνίτιδες. Non hæc in *Aloysii* MSto, verùm nec *Scbrevelium* habent Auctorem;

115. Ὄγχναι) Ἄπιοι. Ita ex *Merrhii* Edit. &c. pro corrupto, Ὄγχνη) Ἄπιος.

VARIÆ LECTIONES.

104. Μύλης) γρ. μύλῃς, *Br. Schol.*

110. Τεχνῆσαι) γρ. τεχνῆσαι, vid. Not. in *Textum.*

114. Ἐνθάδε) γρ. ἔνθα δέ.

115. Ὄγχναι) γρ. ὄγγναι, vid. in *Textum.*

Συκαῖ τε γλυκεραὶ, καὶ ἐλαῖαι τηλεθόωσαι·
Τάων οὔποτε καρπὸς ἀπόλλυθ', οὐδ' ἀπολείπει
Χείμαλος, οὐδὲ θέρους, ἐπετήσιος· ἀλλὰ μάλ' αἰεὶ
Ζεφυρίη πνείουσα, τὰ μὲν φύει, ἄλλα δὲ πέσσει.
Ὄχνη ἐπ' ὄχνῃ γηράσκει, μῆλον δ' ἐπὶ μήλῳ,
Αὐτὰρ ἐπὶ σταφυλῇ σταφυλὴ, σῦκον δ' ἐπὶ σύκῳ.
Ἔνθάδε οἱ πολύκαρπος ἀλωὴ ἐρρίζωται·
Τῆς ἕτερον μὲν, θειλόπεδον λευρῷ ἐνὶ χώρῳ
Τέρσεται ἠελίῳ· ἑτέρας δ' ἄρα τε τρυγόωσιν,
Ἄλλας δὲ τραπέουσι· πάροιθε δέ τ' ὄμφακές εἰσιν,
Ἄνθει ἀφιείσαι, ἕτεραι δ' ὑποπερκάζουσιν.
Ἔνθάδε κοσμηταὶ πρασιαὶ ῥοδέῳ νείατον ὄρχον
Παντοίαι πεφύασιν, ἐπιστεφανὸν γανόωσαι·
Ἐν δὲ δύω κρῆναι, ἡ μὲν τ' ἀνὰ κῆπον ἅπασαν
Σκίδναται, ἡ δ' ἑτέρωθεν ὑπ' αὐλῆς οὐδὸν ἵησι

Ficúsque dulces, & oleæ virescentes.
Ex iis fructus nunquam perit, neque decrit
Hyeme, neque æstate, toto anno durans; sed sine semper
Zephyrus spirans, hæc crescere facit, aliisque matures cere.
Pirus post pirum senescit, pomum post pomum,
Porrò post uvam uva, ficúsque post ficum.
Ibi ei fructuosa vinea plantabatur:
Hujus alterum quidem apricum solum lato in loco
Aresci sole; alias sanè vindemiant,
Alias item calcant; ulteriùs tamen uvæ immaturæ sunt
Florem emittentes, nonnullæ iam submaturescunt.
Ibi exculti horti ad extremam seriem
Omnis generis producuntur toto anno florentes;
Duo præterea fontes aderant, alter quidem per hortum universum
Dispergitur, alter autem ex alterâ parte sub aulæ limen vadit

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

116. Τηλεθόωσαι.] Θαλλουσαι, ἀκμάζουσαι.

118. Χείματος.] Χειμῶνος. Θέρους.] Θέρεος. Ἐπετήσιος.] Ἑκάστου ἰδιαυτοῦ, ἢ ἐφ' ὅλῳ * τῷ ἔτει τοῦ ἰδιαυτοῦ.

119. Ζεφυρίη] Ἡ δὲ ζεφύρου πνοή. Πέσσει.] Πεπαίνει, πέπειρα ποιεῖ.

120. Ὄχνῃ.] Ἄπιοι.

122. Ἀλωή.] Ἀμπελόφυτος γῆ. Ἐρρίζωται.] Πεφύτευται.

123. Θειλόπεδον.] Ἔνθα θηλοῦται βοτρύων, καὶ ἁλιοῦται, καὶ ψύχονται· ἢ ὁ ψυκτήρ. Λευρῷ.] Λείῳ, ὁμαλῷ, ἢ πλατεῖ.

124. Τέρσεται.] Ἀντὶ ξηραίνεται, * πίφρυσκται.

125. Τραπέουσι.] Πατοῦσιν. Πάροιθε δέ τ' ὄμφακές εἰσιν.] Τὸ πλῆθος ἔμπροσθεν ἐν τούτοις οὐ ἑτέρα πάρα, διὸ πάλιν ἐπιφέρει, ἕτεραι δέ] ὑποπερκάζουσι, οὐχὶ ὅλως.

126. Ἄνθει ἀφιείσαι.] Ἀπὸ ἄνθους εἰς ὄμφακας μεταβάλλουσαι. Ὑποπερκάζουσι.] Τῇ πεπειρότητι ἀκμάζουσιν· οἷον οὐκ ἔτι ὄμφακες μεταβάλλουσιν εἰς τὸ μᾶλλον τὴν σταφυλὴν χρῶμα πεπαινόμεναι.

127. * Κοσμηταὶ.] Ἐν τάξει ἀλφιθημίναι. Πρασιαὶ.] Αἱ λαχανῶναι, ἢ αἱ τῶν φυτειῶν πτερύγωσεις χάσεις, ὡς τὰ πλινθία. Νείατον.] Ἔσχατον. Ὄρχον.] Σπόρον ἀμπέλου.

128. Πεφύασιν.] Εἰσὶν, ὑπάρχουσι. Γανόωσαι.] Θαλλουσαι, λάμπουσαι. Ἐπιστεφανὸν γανόωσαι.] Διαγινικῶς λάμπουσαι.

130. Ἵησι.] Ῥεῖ.

N O T Æ.

non potuit, si cum tribus consonantibus scriberetur. Et ità *Diodorus Siculus* legit fol. 139. & 211. *Max. Tyrius*, §. 4. p. 40. Edit. *Davisian.* cum Editt. *Morrhii*, &c.

119. Ζεφυρίη) Subaudi πνοὴ, vel αὔρα. In hâc voce *prior* Syllaba producitur, ante *Aspiratam*, vel, ut *Polysyllaba* alia, de quâ re, ad *Iliad. β'.* v. 113. vel *Tribrachys*, in *primâ* sede, & proinde Versus ἀνάπαιστος.

N O T Æ I N S C H O L I A.

118. MS. *Aloysf.* ad * ἔτει legit, nec ampliùs; quare ἐν ἰδιαυτῷ, quod sequitur, in *Aldin. Hervag. Parisian.* & *Schrevelian.* delerem prorsùs; nisi scirem, τὸ ἔτος etiam dici de qualibet Anni parte, ut τέτρατον ἔτος ἐστὶν ἀπὸ τοῦδε, ut *Odyss. ξ'.* v. 452. Ἐπίσημον βάλλω, βοὸς ἰνίον τετραετέος. ἐν ἰδιαυτῷ.

124. Τέρσεται) Ἀντὶ ξηραίνεται, * πίφρυσκται. Ità emendo, pro πιφύσκεται, quod malè hic, bene suprà, ad v. 122.

127. * Κοσμηταὶ, ad ἀλφιθημίναι, ex MS. *Aloysf.*

V A R I Æ L E C T I O N E S.

117. Ἀπολείπει) γρ. ἐπιλείπει, *Hackian.* non æquè benè. *Eustath.* & Vett. ἀπολ.

120. Ὄχνῃ) χρ. ὄγχνῃ, ut suprà, v. 115.

Πρὸς

Πρὸς δόμον ὑψηλὸν, ὅθεν ὑδρεύοντο πολῖται.
Τοῖά ῥ' ἐν Ἀλκινόοιο θεῶν ἔσαν ἀγλαὰ δῶρα,
Ἔνθα γὰς θηεῖτο πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα ἑῷ θηήσατο θυμῷ,
Καρπαλίμως ὑπὲρ οὐδὸν ἐβήσατο δώματος εἴσω.
Εὗρε δ' Φαήκων ἡγήτορας ἠδὲ μέδοντας
Σπένδοντας δεπάεσσιν εὐσκόπῳ Ἀργεϊφόντῃ,
Ὧι πυμάτῳ σπένδεσκον, ὅτε μνησαίατο κοίτου.
Αὐτὰρ ὁ βῆ διὰ δῶμα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,
Πολλὴν ἠέρ' ἔχων, τὴν οἱ περίχευεν Ἀθήνη.
Ὅφρ' ἵκετ' Ἀρήτην τε καὶ Ἀλκίνοον βασιλῆα,
Ἀμφὶ δ' ἄρ' Ἀρήτης βάλε γούνασι χεῖρας Ὀδυσσεύς.
Καὶ τότε δὴ ῥ' αὐτοῖο πάλιν χύτο θέσφατος ἀήρ.
Οἱ δ' ἄνεῳ ἐγένοντο δόμον κατὰ φῶτα ἰδόντες·
Θαύμαζον δ' ὁρόωντες· ὁ δ' ἐλλιτάνευεν Ὀδυσσεὺς,
Ἀρήτη, θύγατερ Ῥηξήνορος θείοιο,
Σόν τε πόσιν, σά τε γούναθ' ἱκάνω, πολλὰ μογήσας
Τώνδε τε δαιτυμόνας, τοῖσιν θεοὶ ὄλβια δοῖεν
Ζωέμεναι, καὶ παισὶν ὀπηδέμεν ἔκαστος
Κτήματ' ἐνὶ μεγάροισι, γέρας θ', ὅ, τι δῆμος ἔδωκεν·
Αὐτὰρ ἐμοὶ πομπὴν ὀτρύνετε πατρίδ' ἰκέσθαι

Ad domum excelsam, unde aquabatur cives.
Talia certè in Alcinoi domo deorum erant splendida dona:
Ubi stans admirabatur patiens divus Ulysses.
Cæterùm postquam omnia suo admiratus esset animo,
Celeriter super limen ingressus est domum intra.
Invenit autem Phæacum duces atque consiliarios
Libantes poculis speculatori Mercurio,
Cui ultimo libabant, quandò cogitabant de lecto.
Cæterum ipse ivit per domum patiens divus Ulysses,
Multam caliginem habens, quam ei circumfudit Pallas,
Donec pervenit ad Areten & Alcinoum regem;
Aretæ autem circumjecit genibus manus Ulysses:
Et tum certè rursus ab ipso dissipatus est divinitùs affusus aër.
Hi verò tacti facti per domum, ut virum conspexerunt,
Admirabanturque videntes: dùm supplicavit Ulysses,

" Arete, filia Rhexenoris divini,
" Ad tuum maritum, & ad tua genua pervenio plurima passus,
" Et ad hosce convivas; quibus dii feliciter dent
" Vivere, & liberis transmittant singuli
" Bonaq; domi quæ sunt: honoremque, quemcunque populus concesserit.
" Cæterum mihi deductionem parate ad patriam perveniendi.

Σχολια.

131. Ὑδρεύοντο.] Ὕδωρ ἐλάμβανον.
132. Τοῖα.] Τοιαῦτα.
137. Εὐσκόπῳ.] Καλῶς σκοπεύσῃ.
138. Ὧι πυμάτῳ.] Ἐπὶ ὀνειροπομπῷ, ἢ ὕπνῳ παρεκλικὸς· διὸ, Εἴλετο δ' ῥάβδον, τῇ τ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει. Κοίτου.] Κοίτης.
143. Θέσφατος.] Θεῖος, δαιμονίος.
144. Ἄνεῳ.] Ἡσυχοι.
148. Ὄλβια δοῖεν ζωέμεναι.] Ἐν εὐδαιμονίᾳ παραγάγοιεν ζῆσαι.
149. Ἐπιτρέψειεν.] Παραδοῖεν.
151. Ὀτρύνετε.] Ἐπείγετε, παρορμήσατε.

Notæ.

131. Πρὸς δόμον ὑψηλὸν· ὅθεν ὑδρεύοντο πολῖται) *Florent. Roman. Basiliensis, Aldin.* & *Lovan.* ὑδρεύονται legentes, errorem aliis professionibus. *Henricus Stephanus* illam vocem ad *Var. Lectiones* rejecit, & in *Textum* ὑδρεύοντο primus recepit, non ob *Metrum* modò, verùm ipso *Sensu* postulante. *Isaac. Casaubonus* Versus aliquot similes corruptos huc ad oram sui Codicis congerit, quos defendere fatagit, cùm potiùs emendare debuisset. *Brevia Scholia* in omnibus Editt. Ὑδρεύοντο) Ὕδωρ ἐλάμβανον. Quin similem locum habemus, *Odyss.* ρ'. v. 206. Τυκτὴν, χαλκείην· ὅθεν ὑδρεύοντο πολῖται, ubi Omnes Codd. consentiunt legendo, ὑδρεύοντο.

138. Ὧι πυμάτῳ σπένδεσκον.) Remotis Epulis, proxima Potio erat, Ἀγαθοῦ Δαίμονος. *Hesych.* Ἀγαθῷ Δαίμονι καὶ πόμῳ. *Ælian.* Var. Histor. l. 1. c. 20. Edit. *Jacobi Perizonii. Meursius, Grac.* Feriat. v. Ἀγαθεία. *Suidas*, & *Homeri* Interpretes in hunc locum.

145. Ἐλλιτάνευεν) Vid. ad ε'. v. 325.

Variæ Lectiones.

131. Ὑδρεύοντο) γρ. ὑδρεύονται, vid. in *Textum*.
132. Τοῖα ῥ') γρ. τοῖ' ἄρ', *H. Steph.*
145. Ἐλλιτάνευεν) γρ. ἐλιτάνευεν, Vid. ad α'. v. 298.
149. Ἐπιτρέψειεν ἕκας) γρ. ἐπιτρέψειαν ἕκαστοι, *H. Steph.*

Θᾶσσον· ἐπειδὴ δηθὰ φίλων ἄπο πήματα πάσχω.
Ὣς εἰπὼν καθ' ἄρ' ἕζετ' ἐπ' ἐσχάρῃ εἰν κονίῃσι
Πὰρ πυρί· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴ ἐγένοντο σιωπῇ.
Ὀψὲ δὴ μετέειπε γέρων ἥρως Ἐχένηος,
Ὃς δὴ Φαίηκων ἀνδρῶν προγενέστερος ἦεν,
Καὶ μύθοισι κέκαστο, παλαιά τε, πολλά τε εἰδώς.
Ὅς σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν,
Ἀλκίνοε, ἦ μήν τοι τόδε κάλλιον, ὐδὲ ἔοικε,
Ξεῖνον μὴ χαμαὶ ἧσθαι ἐπ' ἐσχάρῃ εἰν κονίῃσιν·
Οἵγε δὴ σὸν μῦθον πολυβήγμυοι ἰσχανόωσιν.
Ἀλλ' ἄγε δὴ ξεῖνον μὲν ἐπὶ θρόνου ἀργυροήλου
Εἶσον ἀναστήσας· σὺ δὲ κηρύκεσσι κέλευσον
Οἶνον ὀπιπρῆσαι, ἵνα καὶ Διὶ τερπικεραύνῳ
Σπείσομεν, ὅσθ' ἱκέτῃσιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ·
Δόρπον δὲ ξείνῳ ταμίη δότω ἔνδον ἐόντων.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσε θεῖος μῦθος Ἀλκινόοιο,
Χειρὸς ἑλὼν Ὀδυσῆα δαίφρονα, ποικιλομήτην,
Ὧρσεν ἀπ' ἐσχαρόφιν, καὶ ἐπὶ θρόνου εἷσε φαεινοῦ,
Υἱὸν ἀναστήσας, ἀγαπήνορα Λαοδάμαντα,
Ὃς οἱ πλησίον ἷζε, μάλιστα δέ μιν φιλέεσκε.
Χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχυθε φέρουσα
Καλῇ, χρυσείῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
Νίψασθ'· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν·
Σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα,
Εἴδατα πολλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων·
Αὐτὰρ ὁ πῖνε καὶ ἧστο πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.
Καὶ τότε κήρυκα προσέφη μῦθος Ἀλκινόοιο,

" Ocyùs; quoniam diù ab amicis ærumnas patior.
Sic fatus refedit ad focum in cineribus
Juxtà ignem; illi certè omnes facti taciti mentio.
Serò tandem interfatus est senex heros Echeneus,
Qui certè Phæacum virorum maximus natu erat,
Et eloquentiâ præstabat, prisçaque & plurima doctus.
Hic inter eos benignè sentiens concionatus est & interfatus,
" Alcinoë, non sanè tibi hoc honestius, neque convenit,
" Hospitem quidem humi sedere ad focum in cineribus:
" Ast hi tuum jussum expectantes desistunt.
" Verùm age tandem hospitem in sede argenteis clavis *distincta*
" Colloca surgere jubens: tu autem præconibus impera
" Vinum adhuc infundere; ut & Jovi fulminatori
" Libemus, qui supplices venerandos comitatur:
" Cœnam verò hospiti proma det ex *rebus, quæ* sunt intus.
Porrò ut hoc audivit sacrum robur Alcinoi,
Manu prehensum Ulyssem prudentem, varium-consilio,
Levavit à foco, & in sedem locavit splendidam,
Filio cedere jusso, dilecto Laodamante,
Qui ei proximus sedebat; maximeque ipsum amabat.
Aquam tum ancilla gutturnio superinfudit ferens
Pulchro, aureo, super argenteum lebetem,
Ad lavandum, juxtáque politam extendit mensam:
Panem verò veneranda proma appositit ferens,
Fercula multa inferens, gratificans de præsentibus *rebus*:
Cæterùm ipse bibebat & comedebat prudens divus Ulysses.
Et tum præconem alloquutum est robur Alcinoi,

ΣΧΟΛΙΑ.

154. Ἀκλεὲς.] Ἀσήμως.
157. Κέκαστο.] Παραδοξότατος.
160. Ἐπ' ἐσχάρῃ.] Παρὰ τὴν ἐσχάραν.
161. Ἰσχανόωσιν.] Κατέχουσιν.
163. Εἶσον.] Κάθισον.
164. Ἐπικρῆναι.] Ἐπὶ τῷ ὄινῳ ἕτερον ἐπικερᾶσαι.
165. Ἱκέτῃσιν.] Ἱκέταις. Ὀπηδεῖ.] Ἀκολουθεῖ.
166. Ταμίη.] Ταμιοῦχος, φύλαξ.
168. Ποικιλομήτην.] Συνετὸν βουλεύμενον.
169. Ὧρσεν.] Ἀνέστησεν. Ἀπ' ἐσχαρόφιν.] Ἀπὸ τῆς ἐσχάρας.
170. Ἀγαπήνορα.] Ὑπὸ ἀνδρῶν ἀγαπητόν· ἢ φιλάνθρωπον· ἢ τ ἀγαπῶντα ἀνθρώπους.

NOTÆ.

158. Ὅς σφιν) Vid. ad β'. v. 160. & ad θ'. v. 271.

VARIÆ LECTIONES.

158. Ὅς σφιν) χ. ὅ σφιν, vid. in *Textum*.
169. Ἐσχαρόφιν) γρ. ἐσχαρόθεν.

Ποντόνοε,

Ποντόνοε, κρητῆρα κεραστάμεν᾽ ἠδὲ μέθυ νεῖμον
Πᾶσιν ἀνὰ μέγαρον, ἵνα καὶ Διὶ τερπικεραύνῳ
Σπείσομεν, ὅστ᾽ ἱκέτῃσιν ἅμ᾽ αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ.
Ὣς φάτο· Ποντονοος δὲ μελίφρονα οἶνον ἐκίρνα·
Νώμησεν δ᾽ ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενος δεπάεσσιν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ σπείσάν τ᾽, ἔπιόν θ᾽, ὅσον ἤθελε θυμός,
Τοῖσιν δ᾽ Ἀλκίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπε,
Κέκλυτε, Φαιήκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
Ὄφρ᾽ εἴπω, τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
Νῦν μὲν δαισάμενοι κατακείετε οἴκαδ᾽ ἰόντες·
Ἠῶθεν δὲ γέροντας ἐπὶ πλέονας καλέσαντες,
Ξεῖνον ἐνὶ μεγάροις ξεινίσσομεν, ἠδὲ θεοῖσι
Ῥέξομεν ἱερὰ καλά· ἔπειτα δὴ καὶ περὶ πομπῆς
Μνησόμεθ᾽, ὥσχ᾽ ὁ ξεῖνος ἄνευθε πόνου καὶ ἀνίης
Πομπῇ ὕφ᾽ ἡμετέρῃ ἑῷ πατρίδα γαῖαν ἵκηται,
Χαίρων καρπαλίμως· εἰ καὶ μάλα τηλόθεν ἐστί·
Μηδέ τι μεσσηγύς γε κακὸν καὶ πῆμα πάθῃσι,
Πρίν γε τὸν ἧς γαίης ἐπιβήμεναι· ἔνθάδ᾽ ἔπειτα
Πείσεται, ἅσσα οἱ αἶσα, κατακλῶθές τε βαρεῖαι,
Γεινομένῳ νήσαντο λίνῳ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ.
Εἰ δέ τις ἀθανάτων γε καὶ οὐρανοῦ εἰλήλουθεν,
Ἄλλο τι δὴ τόθ᾽ ἔπειτα θεοὶ τεκμαίρονται·
Αἰεὶ γὰρ τοπάρος γε θεοὶ φαίνονται ἐναργεῖς
Ἡμῖν, εὖθ᾽ ἕρδομεν ἀγακλειτὰς ἑκατόμβας·

" Pontonoë, craterem miscens vinum
" distribue
" Omnibus per domum; ut & Jovi
" fulminatori
" Libemus, qui supplices honoratos
benignè prosequitur.
Sic ait: Pontonous autem dulce vinum miscebat:
Distribuitque omnibus propinans poculis.
Cæterùm postquâ libârunt biberuntque, quantùm cupiebat animus,
His Alcinous concionatus est & interfatus,
" Audite, Phæacum duces atque consiliarii,
" Ut dicam, quæ me animus in præcordiis jubet:
" Nunc quidem epulati dormiatis ad
domum profecti:
" Manè vero senibus pluribus advocatis
" Hospitem in ædibus hospitio excipiemus, atque diis
" Faciemus sacra justa: deinde etiam
de reditu
" Cogitabimus, ut hic hospes absque
labore & tristitiâ
" Deductione sub nostrâ suam in patriam terram adveniat,
" Gaudens adtutum; etiam si valdè
procul sit:
" Neque quicquam interea mali &
damni patiatur,
" Antequam ipse suam terram conscendat: ibi demum
" Patietur, quæcunque ei Fatum, Parcæque graves,
" Jam nato nerunt filo, quando ipsum
peperit mater.
" Quòd si quis immortalium utique
de cœlo venerit,
" Aliud quippiam hoc deinceps dii
meditantur.
" Semper enim etiam antea dii apparent manifesti
" Nobis, quando facimus inclytas Hecatombas:

ΣΧΟΛΙΑ.

179. Νείμον.] Μίσγον, ἀρίστας.
181. Αἰδοίοισιν.] Αἰδοῦς ἀξίοις, σεμνοῖς.
183. Νώμησεν.] Διέδωκεν, ἐμέρισεν. Ἐπαρξάμενος.] Τῷ καταρχὴ τῶν πόσεως ποιησάμενος.
188. Δαισάμενοι.] Εὐωχηθέντες. Κατακείετε.] Κοιμᾶσθε, καθεύδετε, κατακοιμᾶσθε. Ἰόντες.] Ἀπελθόντες.
192. Ἀνίης.] Λύπης, ἀνίας.
195. Μεσσηγύς.] Μεταξύ.
197. Αἶσα.] Μοῖρα, εἱμαρμένη. Κατακλῶθές τε βαρεῖαι.] Αἱ κατακλωθῆσαι, καὶ κατανηρεῖσαι ἐκάστῳ, τὸ εἱμαρμένον. Βαρεῖαι.] * Κακοπνοικοί. Ἄλλως. Καταβλῶθες.] Ἐπιπλοκὰς τῶν μοιρῶν.
198. Γεινομένῳ.] Τικτομένῳ. Νήσαντο.] Ἔκλωσαν, * ἐπεμοίρασαν.
201. Ἐναργεῖς.] Φανεροί.
202. Ἕρδομεν.] Θύομεν.

NOTÆ IN SCHOLIA.

188. Κατακείετε) Vid. ad α'. v. 372.
197. * Κακοπνοικοί) οἰκοθεν addo, quoniam τὸ βαρεῖαι hactenus esset ἀναβαπόδοτον. Quæ sequuntur, ex MSto.
198. * Ἐπεμοίρασαν) Quùm olim ἐπεμοίραται, voce nullâ, *Aloysii* MS. ἐπεμοίρασαν habebat, ut deformiter scriptum; unde error, nunc detersus.

VARIÆ LECTIONES.

188. Δαισάμενοι) γρ. δαινύμενοι, *H. Steph.*
197. Αἶσα, καταβλῶθές τε βαρεῖαι) γρ. αἶσα, καὶ Κλῶθές τε βαρεῖαι, & αἶσα καταβλῶθες βαρεῖα, *Eustath.* fol. 1576. lin. 49. & lin. 39. & *Hesych.* & *H. Steph.* nec tamen ideò melius; ut ex ipsâ voce νήσατο abundè patet.

Δαί-

Δαίνυνΐαί τε παρ' ἄμμι καθήμενοι, ἔνθα πὲρ ἡμεῖς.
Εἰ δ' ἄρα τὶς κ' μεῖνον ἰὼν ξύμβλητ' ὁδίτης,
Οὔτι κατακρύπτουσιν· ἐπεί σφισιν ἐγγύθεν εἰμὲν,
Ὥσπερ Κύκλωπές τε, κ' ἄγελα φῦλα Γιγάντων.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ἀλκίνοε, ἄλλο τί τοι μελέτω φρεσίν· οὐ γὰρ ἔγωγε
Ἀθανάτοισιν ἔοικα, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
Οὐ δέμας, οὐδὲ φυΐὴ, ἀλλὰ θνητοῖσι βροτοῖσιν,
Οὕς τινας ὑμεῖς ἴστε μάλιστ' ὀχέοντας ὀίζὺν
Ἀνθρώπων· τοῖσίν κεν ὀϊζυροῖσιν ἰσωσαίμην·
Καὶ δ' ἔτι κεν κ' πλείον' ἐγὼ κακὰ μυθησαίμην,
Ὅσσα γε δὴ ξύμπαντα θεῶν ἰότητι μόγησα.
Ἀλλ' ἐμὲ μὲν δορπῆσαι ἐάσατε, κηδόμενόν περ·
Οὐ γάρ τι συγερὴ ἐπὶ γαστέρι κύντερον ἄλλο
Ἔπλετο, ἥτ' ἐκ.έλυσεν ἕο μνήσασθαι ἀνάγκη,
Καὶ μάλα τειρόμενον, κ' ἐνὶ φρεσὶ πένθος ἔχοντα.
Ὡς κ' ἐγὼ πένθ' μὲν ἔχω φρεσίν· ἡ δ' μάλ' αἰεὶ
Ἐσθέμεναι κέλετ' κ' πινέμεν· ἐκ δέ με πάντων
Λήθάνει, ὅσσ' ἔπαθον, κ' ἐνιπλήσασθαι ἀνώγει.
Ὑμεῖς δ' ὀρύνεσθε ἅμ' ἠοῖ φαινομένηφιν,
Ὡς κέ με τ' δύστηνον ἐμὴν ἐσαβήσετε πάτρην,

" Convivantúrque apud nos sedentes, ubi & nos.
" Si autem aliquis & solus iens occurrerit viator,
" Nullo modo occultant; quoniam ipsos propè sumus,
" Quemadmodum Cyclopesque, & agrestes gentes Gigantum.
Hunc respondens alloquutus est prudens Ulysses,
" Alcinoë, aliud quid tibi curæ sit mentibus; non enim ego
" Immortalibus similis sum, qui cœlum latum habitant,
" Neque corpore, neque indole; sed mortalibus hominibus,
" Quos vos scitis maximè devehentes ærumnam
" Hominum; hisce utique in doloribus æquiparari debeo.
" Et adhuc etiam plura ego mala dicerem,
" Quæ sanè omnia deorum voluntate passus sum.
" Verùm me quidem cœnare permittite, licet afflictum;
" Non enim odioso ventre importunius aliud
" Est: qui jubet sui recordari necessitate;
" Et valdè afflictum aliquem, & in mentibus dolorem habentem.
" Sic & ego luctum quidem habeo mentibus; hic tamen valdè semper
" Comedere jubet, & bibere, & me omnium
" Oblivisci facit, quæcunque passus sum, & repleri jubet;
" Vos autem festinate, simul atque aurora apparuerit,
" Ut me infelicem meam inducatis in patriam,

ΣΧΟΛΙΑ.

203. Δαίνυνται.] Εὐωχῶνται.
204. Ξύμβλητ'.] Συντύχῃ. Ὁδίτης.] Ὁδοιπόρος.
205. Εἰμέν.] Ἐσμέν.
206. Ὥσπερ Κύκλωπές τε καὶ ἄγελα φῦλα Γιγάντων.] Ὡς εἰσὶν ἀλλήλων ἐγγὺς Κύκλωπές τε καὶ Γίγαντες· ἤτοι καὶ γένει, ἢ καὶ τόπου, ἢ καὶ ἀδικίαις. ἴσως δὲ ἡμεῖς ἦσαν πλησίον, καὶ δικαιοσύνῃ.
209. Ἔασκε.] Ὁμιλεῖ· εἰμί.
211. Ὀχέοντας.] Ὑποφέροντας, ἢ ἔχοντας καὶ βαστάζοντας.
214. Ἰότητι.] Βουλῇσι.
215. Δορπῆσαι.] Δειπνῆσαι.
216. Κύντερον.] Ἀναιδέστερον, χαλεπώτερον.
217. Ἔσ.] Ἑαυτῆς. Μνήσασθ.] Μνημονεῦσαι.
221. Λησμόν.] Ἐπιλαθέσθ πωιεῖ. Ἐνιπλήσασθ.] Πληρῶσαι. Ἀνώγ.] Κελεύῃ.
222. Ὀρύνεσθε.] Ἐπείγεσθε.
223. Δύστηνον.] Δυσυχῆ. * Ἐσαβήσετε.] Ἐπιβῆναι ποιήσετε.

NOTÆ.

215. Ἀλλ' ἐμὲ μὲ δορπῆσαι ἐάσατε) Ex hoc loco, & alio. ζ'. v. 249. Ἦτοι ὁ πῖπτε κ' ἤσθε πολύτλας δῖος Ὀδυσεὺς, Ἁρπαλέως. Criticorum nonnulli *Ulyssem* faciunt helluonem. & ἀδηφαγίας, ἢ πολυφαγίας reum agunt, ut videre est apud *Athenæum*, l. x. c. 1. fol. 412. Nec boni illi Viri satis perpenderunt, quòd in his locis *Ulysses* diutino jejunio nimis oppidò maceratus inducitur, quibus tamen perpessitius ille Princeps, sui semper memor, ut & ὁ σχέτλιος Poeta, illam Rapacitatem suam aliquo modo semper excusare conatur, quod & ipsæ ejusdem circumstantiæ palàm omnibus faciebant.

NOTÆ IN SCHOLIA.

214. Βουλῇσι, rectè omnes *Impressi*, MS. *Aloysii* βουλῇ, malè: quòd obiter noto, quandoquidem hujus MSti, ut & aliorum, non pauca *Errata*, quæ accuratius in *Impressis* reformari video, sicco pede transire soleo; nè fruſtrà, illius auctoritatem in aliis labefaciam.

223. * Ἐπιβήσετε) Olim ἐπιβήσ) malè in *Impressis*: emendo itaque ex *Aloysii* MS.

Καί

Καί ῥ' πολλὰ παθόντα· ἰδόντι μὲ κ' λίποι αἰὼν
Κτῆσιν ἐμὴν, δμῶάς τε, κ' ὑψερεφὲς μέγα δῶμα.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον, ἠδ' ἐκέλευον
Πεμπέμεναι ξεῖνον, ἐπεὶ καθὰ μοῖραν ἔειπεν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ σπείσάν τ', ἔπιόν θ', ὅσον ἤθελε θυμὸς,
Οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἶκόνδε ἕκαστος·
Αὐτὰρ ὁ ἐν μεγάρῳ ὑπελείπετο δῖος Ὀδυσσεὺς,
Παρ δέ οἱ Ἀρήτη τε, κ' Ἀλκίνοος θεοειδὴς,
Ἧστην· ἀμφίπολοι δ' ἀπεκόσμεον ἔντεα δαιτός.
Τοῖσιν δ' Ἀρήτη λευκώλενος ἦρχε μύθων,
Ἔγνω γὰρ φᾶρός τε, χιτῶνά τε, εἵματ' ἰδοῦσα,
Καλὰ, τά ῥ' αὐτὴ τεῦξε, σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξί·
Καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ξεῖνε, τὸ μέν σε πρῶτον ἐγὼν εἰρήσομαι αὐτὴ,
Τίς; πόθεν εἰς ἀνδρῶν; τίς τοι τάδε εἵματ' ἔδωκεν;
Οὐ δὴ φῂς ἐπὶ πόντον ἀλώμενος ἐνθάδ' ἱκέσθαι;
Τῷδ' ἀπαμφιβόλυμος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεὺς,
Ἀργαλέον, βασίλεια, διηνεκέως ἀγορεῦσαι
Κήδε', ἐπεί μοι πολλὰ δόσαν θεοὶ οὐρανίωνες.
Τοῦτο δέ τοι ἐρέω, ὅ μ' ἀνείρεαι, ἠδὲ μεταλλᾷς·
Ὠγυγίη τις νῆσος ὑποπροθέει εἰν ἁλὶ κεῖται,
Ἔνθα μὲν Ἄτλαντος θυγάτηρ, δολόεσσα Καλυψὼ,
Ναίει ἐϋπλόκαμος, δεινὴ θεός· οὐδέ τις αὐτῇ
Μίσγεται, οὔτε θεῶν, οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων.
Ἀλλ' ἐμὲ τὸν δύστηνον ἐφέστιον ἤγαγε δαίμων
Οἶον, ἐπεί μοι νῆα θοὴν ἀργῆτι κεραυνῷ
Ζεὺς ἐλάσας ἐκέασσε, μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ,
Ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθιθον ἑταῖροι·

" Quamvis multa passim: ubi semel videro, etiam relinquat vita
" *Nempe* possessionem meam, famulosque, & altam magnam domum.
Sic dixit: hi autem omnes approbabant & hortabantur
Deducere hospitem, quoniam decentèr dixit.
Sed postquam libaverunt, biberuntque, quantum voluit animus;
Hi quidem dormituri iverunt domum unusquisque;
Sed in domo relictus est divus Ulysses,
Et apud ipsum Aretéque, & Alcinous divina-specie-præditus,
Sederunt; famulæ autem auferebant vasa convivii.
His itaque Arete albis-ulnis incepit verba,
Agnovit enim pallium & tunicam, vestimenta videns,
Pulchra, quæ ipsa fecerat, cum ancillis mulieribus;
Et ipsum alloquens verba pennata dixit,
" Hospes, hoc quidem te primùm interrogabo ipsa,
" Quis? unde venis virorum? quis ubi hæc vestimenta dedit?
" An non dicis, in mari errans huc venisse?
Hanc respondens alloquutus est prudens Ulysses,
" *Difficile*, Regina, perpetuò *sermone* commemorare
" Dolores, quoniam mihi multos dederunt dii cœlestes.
" Hoc autem tibi dicam, quod me interrogas & inquiris,
" Ogygia quædam insula longè in mari jacet,
" Ubi Atlantis filia, dolosa Calypso,
" Habitat pulchricoma, gravis dea: neque aliquis cum ipsâ
" Versatur, neque deorum, neque mortalium hominum.
" Sed me infelicem domesticum duxit Genius *aliquis*
" Solum; quoniam mihi navem velocem candenti fulmine
" Jupiter jaculatus discidit, medio in nigro mari,
" Ubi alii quidem omnes periêre boni socii:

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

224. Αἰών.] Ὁ βίος.
229. Κακκείοντες.] Καθαιρεμενησόμενοι.
232. Ἧσθην.] Ἐκαθίζοντο. Ἀπεκόσμεον.] Ἀφῄρουν. Ἔντεα δαιτός.] Τὰ ὅπλα τῆς σύσσιτος, οἷον τραπέζας, καὶ τὰ τοιαῦτα.
234. Ἔγνω.] Ἐπέγνω.
235. Τά ῥά] Ἃ δή.
237. Εἰρήσεμαι.] Ἐρωτήσω.
241. Διηνεκέως.] Νῦν, παχέως· ἢ, τὸ σύμπαν.
244. Ὠγυγίη.] Ἡ Καλυψοῦς νῆσος.
245. Δολόεσσα Καλυψώ.] Δόλιος μηχανᾶται δυναμένη.
248. Ἔφιστον.] Ἐπιτήδειόν μοι τὴν ἐπιξενωθησόμενον.
250. Ἐλάσας] Σωσιλάσας. Ἐκέασσε.] Διέχωσε.
251. Ἀπέφθιθον.] Διεφθάρησαν.

Ν Ο Τ Æ.

224. Ἰδόντα μὲ κ' λίποι αἰών) Ita *Jacob.* optat mori, viso Redemptore, *Nunc Dimittis* cecinit. Et *Æschyl.* Agamemn. Χαίρω· πιθανὰς δ' οὐκ ἔτ' αὐτεῦ φοῖς. viso jam filio *Josepho*, Gen. c. 47. v. 30. Ità *Simeon*,

Variæ Lectiones.

250. Ἐλάσας) χ. ἴλασας, *Eustath.* & *H. Steph.*

Αὐταὶ ἐγὼ, τρόπιν ἀγκὰς ἐλὼν νηὸς ἀμφιελίσσης,
Ἐννῆμαρ φερόμην· δεκάτῃ δέ με νυκτὶ μελαίνῃ
Νῆσον ἐς Ὠγυγίην πέλασαν θεοὶ, ἔνθα Καλυψὼ
Ναίῃ ἐϋπλόκαμος, δεινὴ θεός· ἣ με λαβοῦσα,
Ἐνδυκέως ἐφίλῃ τε, τὴ ἔτρεφεν, ἠδὲ ἔφασκε,
Θήσειν ἀθάνατον, τὴ ἀγήραον ἤματα πάντα·
Ἀλλ' ἐμὸν οὔποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθεν.
Ἔνθα μὲν ἑπτάετες μύθον ἔμπεδον, εἵματα δ' αἰεὶ
Δάκρυσι δεύεσκον, τά μοι ἄμβροτα δῶκε Καλυψώ·
Ἀλλ' ὅτε δὴ ὄγδοόν μοι ὀπιπλόμενον ἔτος ἦλθε,
Καὶ τότε δή μ' κέλευσεν ἐποτρύνουσα νέεσθαι,
Ζηνὸς ὑπ' ἀγγελίης, ἢ τὴ νόος ἐτράπετ' αὐτῆς.
Πέμπε δ' ἐπὶ σχεδίης πολυδέσμου· πολλὰ δ' ἔδωκε,
Σῖτον τὴ μέθυ ἡδύ· τὴ ἄμβροτα εἵματα ἕσσεν·
Οὖρον δ' προέηκεν ἀπήμονά τε, λιαρόν τε.
* Ἑπταδεκαίδεκα μὲν πλέον ἤματα πontοπορεύων,
Ὀκτωκαιδεκάτῃ δ' ἐφάνη ὄρεα σκιόεντα
Γαίης ὑμετέρης· γήθησε δέ μοι φίλον ἦτορ,
Δυσμόρῳ· ἦ γὰρ ἔμελλον ἔτι ξυνέσεσθαι ὀιζυῖ
Πολλῇ, τὴν μοι ἐπῶρσε Ποσειδάων ἐνοσίχθων·

" At ego, vel carinam ulnis capiens navis utrinque remi agitatæ,
" Novem diebus ferebar; decimâ autem me nocte ad
" Insulam ad Ogygiam appulerunt dii; ubi Calypso
" Habitabat pulchricoma, gravis dea; quæ me suscipiens
" Accuratè excepit, & alebat, & dicebat,
" Facturam immortalem, & senii-nescium diebus omnibus:
" Sed meum nunquam animum in pectoribus flexit.
" Illic quidem septem annos permansi firmitèr, vestimenta autem semper
" Lachrymis madefa iebam, quæ mihi pulcherrima dedit Calypso:
" Sed quandò jam octavus revolutus annus venit,
" Et tum jam me jussit concitans redire
" Jovis ex jussu, sive etiam animus mutatus ipsius esset.
" Misit verò me in rate consutili, multaque dedit,
" Panem & suave vinum, & elegantes vestes induit.
" Ventum insuper immisit innocuum suavemque.
" Septemdecim quidem navigabam dies per mare iter faciens,
" Decimâ octavâ verò apparuerunt montes umbrosi
" Terræ vestræ; lætatum verò mihi charum cor,
" Infenici: certè enim futurum erat adhuc, ut verfarer cum ærumnis
" Multis, quas mihi immisit Neptunus terræ-quassator;

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

252. Τρόπιν.] Τὸ κατάστεγον μέρος τῆς νεώς, ἐφ' ᾧ χίζεται τὸ κῦρος, ἢ τὸ μέσον τῆς νεὼς ξύλον. Ἀγκὰς ἐλὼν] Ἐναγκαλισάμενος, ἀδελαβών.

256. Ἐνδυκέως.] Φιλοφρόνως· ἔφασκε δὴ, ἀντὶ τοῦ, ἔλεγε.

260. Δεύεσκον.] Ἔβρεχον. Ἄμβροτα.] Θεῖα.

261. Ἐπιπλόμενον.] Συμπληρούμενον, ἐπιπορευόμενον.

262. Ἐποτρύνουσα.] Ἐπείγουσα.

263. Ἀγγελίης.] Νῦν. κελεύσεως.

265. Ἕσσεν.] Ἐνέδυσεν.

266. Ἀπήμονα.] Ἀβλαβῆ. Λιαρόν.] Ἡδύ.

270. Ξυνέσεσθαι ὀιζυῖ.] Συνιέναι τῇ παλαιπωρίᾳ.

Ν Ο Τ Æ.

252. Τρόπιν ἀγκὰς ἐλὼν νηὸς ἀμφιελίσσης, Ἐννῆμαρ φερόμην) Quomodò hoc, inquiunt, Ὁμηρομάστιγες; Ἄσιτος γὰρ, νὴ ἄπαστος. νὴ αὐτόν. Hoc itaque in loco, si unquam aliàs, *Homerus* excutiisse videtur, & ipse *Longinus*, inter *Homeri* Dormitationes hoc recenset, vid. *Langbain.* in locum, p. 71. Dico autem Ego, Hæc cum Grano salis esse sumenda, non quasi prorsus ab omni cibo abstineret, verùm ab ordinario, tempestivo, & lautiori. Confer locum Πραξαποστολ. c. 27. v. 33. ubi D. *Paulus* Ducentos Septuaginta quinque alloquitur Navigationis socios, dicens, Τεσσαρεσκαιδεκάτην σήμερον ἡμέραν προσδοκῶντες, ἄσιτοι διατελεῖτε, μηδὲν προσλαβόμενοι. Quin ipse Poeta satis sibi consuluit, quod observant *Br. Scholia*, ad μ'. v. 447. Οὐ δεῖ ζητεῖν, πῶς (οὐ νῆμαρ) διήκαρτερεῖ ὁ ἥρως, εἰ πάσης τῆς Ἀθηνᾶς. Αὐταὶ ἐγὼ θεός εἰμι, διαπρεπὴς ἢ σε φυλάσσω, Ἠδὲ πάντεσσι πόνοισι, υ'. v. 47. & ν'. v. 301.—ἥτε τοὶ αἰεὶ Ἐν πάντεσσι πόνοισι παρίσταμαι, ἠδὲ φυλάσσω.

261. Ὄγδοον) Διευκρίβωσις metire, per συνίζησιν.

267. * Ἑπταδεκαίδεκα) Hoc olim in loco, in omnibus Exemplaribus, erat ἑπτακαίδεκα At cùm in eodem illo Versu, ε'. v. 278. ἑπταδεκαίδεκα legant omnia itidem *Exemplaria*, MSS. & Impressa; quidni hunc locum ex illo faniorem reddamus & emendatiorem?

Variæ Lectiones.

259. Αἰεὶ) γρ. αἰὲν, *H. Steph.*

262. Δή μοι κέλευσεν) γρ. δή μ' ἐκέλευεν, *H. Steph.*

267. * Ἑπταδεκαίδεκα) γρ. ἑπτακαίδεκα, vid. in *Textum.*

Ὃς

Ὅς μοι ἐφορμήσας ἀνέμῳς, κατέδησε κελεύθῳς,
Ὤρινεν δ' θάλασσαν ἀθέσφατον· οὐδέ τι κῦμα
Εἴα ἐπὶ χρειὼ ἀδινὰ στενάχουσα φέρεσθαι.
Τὴν μὲν ἔπειτα θύελλα διεσκέδασ'· αὐτὰρ ἔγωγε
Νηχόμενος τόδε λαῖτμα διέτμαγον· ὄφρα με γαίῃ
Ὑμετέρῃ ἐπέλασσε φέρων ἄνεμός τε θ' ὕδωρ.
Ἔνθα κέ μ' ἐκβαίνοντα βίησατο κῦμ' ἐπὶ χέρσου,
Πέτρῃς ἐς μεγάλῃσι βαλὸν θ' ἁπερπέϊ χάρῳ·
Ἀλλ' ἀναχασσάμενος νῆχον πάλιν, ἔως ἐπῆλθον
Ἐς ποταμόν, τῇ δή μοι ἐείσατο χῶρος ἄριστος,
Λεῖος πετράων· θ' ἐπὶ σκέπας ἦν ἀνέμοιο.
Ἔκ δ' ἔπεσον θυμηγερέων· ἐπὶ δ' ἀμβροσίη νὺξ
Ἦλυθ'· ἐγὼ δ' ἀπάνευθε διϊπετέος ποταμοῖο
Ἐκβὰς ἐν θάμνοισι κατέδραθον· ἀμφὶ δ' φύλλα
Ἧφυσάμιλλ· ὕπνον δ' θεὸς καθ' ἀπείρονα χεῦεν.
Ἔνθα μὲν ἐν φύλλοισι, φίλον τεληέσσης ἦτορ,
Εὗδον παννύχιος, θ' ἐπ' ἠῶ, θ' μέσον ἦμαρ,
Δύσετό τ' ἠέλιος, καί με γλυκὺς ὕπνος ἀνῆκεν.
Ἀμφιπόλῃς δ' ἐπὶ θινὶ τῆς ἐρόησα θυγατρὸς
Παιζούσας, ἐν δ' αὐτὴ ἦλθ εἰκυῖα θεοῖσιν.
Τὴν ἱκέτευσ'· ἡ δ' ὑπ νοήμαθ' ἥμβροτεν ἐσθλῆς,

" Qui mihi excitatis ventis impedivit iter:
" Commovit verò mare immensum, neque ullo pacto me fluctus
" Sinebat in rate vehementer ingemiscentem vehi;
" Hanc quidem deinde procella diperfit: cæterùm ego
" Natans profundum illud emensus sum; donec me terræ
" Veltræ adegit ferens ventúsque & aqua.
" Ibi me egredientem allisisset fluctus ad terram,
" Petras ad magnas jaciens, & inamœnum locum:
" Sed regressus natavi rursus, donec veni
" Ad fluvium, qui mihi visus est locus opportunissimus,
" Liber à petris, & insuper defensio erat à vento.
" Excidi itaque animum colligens: divina verò nox
" Advenit; ego autem seorsim ab Jovecadente fluvio
" Egressus in arbustis dormivi: circumquaque verò folia
" Congessi; somnumque deus immensum infudit.
" Hic quidem in foliis, dilecto afflictus corde,
" Dormivi totâ nocte, usque ad auroram, & meridiem,
" Inclinabatque soi, & me dulcis somnus dereliquit.
" Ancillas verò in littore tuæ agnovi filiæ
" Ludentes; inter eas autem ipsa erat similis diis:
" Illi supplicavi; illa verò neutiquam ab indole aberravit bonâ,

ΣΧΟΛΙΑ.

272. Ἐφορμήσας.] Ἐπιγείσας. Κατίδησεν.] Ἐνεπόδισεν.
273. Ὤρινεν.] Ἐπέρρηξεν. Ἀθέσφατον.] Πολύ.
274. Ἀδινά.] Ἀθρόως, εἰκτικῶς.
276. Νηχόμενος.] Κολυμβῶν. Διέτμαγον.] Διέτεμον.
277. Ἐπέλασσε.] Ἐγγίσαι ἐποίησε.
279. Ἀπροϊδῆ.] Ἀπιδεῖ, καλλιτρφ.
280. Νῆχον.] Ἐνηχόμην, ἀκολύμβων.
281. Εἰσατο.] Ἐφαίνετο.
282. Λεῖος.] Ὁμαλός. Σκέπας.] Σκέπη.
283. Θυμηγερέων.] Λειποψυχῶν, ἢ συλλαμβάνων, καὶ συνάγων, καὶ ἀνακτώμενος τὸν ψυχικόν.
284. Διϊπετέος.] Τοῦ ὑπὸ τοῦ Διὸς ὄμβρων πληρουμένου ποταμοῦ.
285. Κατέδραθον.] Κατεκοιμήθην.
286. Ἧφυσάμιλλ.] Κυρίως ἡ ἐπιβαλόμενον, ἀλλ' ἐπιλύτλησε, καὶ ἐπίβαλον ἑαυτῷ· τὸν ἢ, ἐπιχαλκίμιλλ. Ἀπείρονα.] Πολύν.
287. Τεπηνῇ.] Λελυπημένον.
289. Ἀνῆκεν.] Ἀφῆκεν.
290. Τῆς.] Τῆς σῆς.
292. Ἥμβροτεν.] Ἥμαρτεν, ἀπέτυχεν.

NOTÆ.

280. Ἔως ἐπῆλθον) Vid. ad *Iliad.* α'. v. 193. Potest tamen hic & aliàs Versui prospici, si legamus ἐπῆλθον, & ἴως, uti fit, contrahamus μετουσιάδως. Verùm antiqui Limites non sunt nobis evellendi.

291. Εἰκυῖα θεοῖσιν) Potest quidem & θεῇσιν legi; licet nec opus, quùm ὁ θεὸς absolutè ponatur, pro Divinâ quâvis Personâ cujusvis Generis; etiam ὁ θεὸς absolutè dicatur, de Deâ quâvis. Reperitur quoque θεὸς *Emphaticè*, pro ἄλιος, ubi *Sensus* postulat: de quibus, pluribus Nos, ad *Euripidem*.

VARIÆ LECTIONES.

273. Οὐδέ τι) γρ. οὐδ' ἔτι, & οὐδ' μὲν.
280. Ἔως ἐπῆλθον) γρ. ἴως ἐπῆλθον, vid. in *Textum*.
289. Δύσετο) γρ. δύσατο, vid. ad α'. v. 330.
Ibid. Ἀνῆκεν) γρ. ἀφῆκεν.
291. Θεοῖσιν) γρ. θεῇσιν, vid. in *Textum*.

Ὡς ὑ * κἀν ἕλποιο νεώτερον ἀντιάσαντα
Ἐρξέμεν· αἰεὶ γάρ τε νεώτεροι ἀφραδέουσιν.
Ἥ μοι σῖτον ἔδωκεν ἄλις, ἠδ' αἴθοπα οἶνον,
Καὶ λεῦσ' ἐν ποταμῷ, καί μοι τάδε εἵματ' ἔδωκεν.
Ταῦτά τοι, ἀχνύμενός περ, ἀληθείαν κατέλεξα.
Τόνδ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε,
Ξεῖνε, ἤτοι μὲν τοῦτό γ' ἐναίσιμον οὐκ ἀτίνησε
Παῖς ἐμὴ, οὕνεκά σ' ὔπ μετ' ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν,
Ἦγεν ἐς ἡμέτερον· σὺ δ' ἄρα πρώτιστα ἰκέτευσας.
Τόνδ' ἀπαμφότερος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ἥρως, μή μοι τοῦνεκ' ἀμύμονα νείκεε κήδειν·
Ἡ μὲν γάρ μ' ἐκέλευε σὺν ἀμφιπόλοισιν ἕπεσθαι·
Ἀλλ' ἐγὼ οὐκ ἤθελον, δείσας, αἰδυόμενός τε,
Μήπως κε σοὶ θυμὸς ὀπισσόμενος ἰδόντι·
Δύσζηλοι γάρ τ' εἰμὲν ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων.
Τόνδ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε,
Ξεῖνε, ἔ μοι τοιοῦτον ὀὶ φίλεσι φίλον κῆρ
Μαψιδίως κεχολῶσθαι· ἀμείνω δ' αἴσιμα πάντα.
Αἲ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Ἀθηναίη, καὶ Ἄπολλον,
Τοῖος ἐὼν, οἷός ἐσσι, τά τε φρονέων, ἅτ' ἐγὼ περ,

" Ità non utique ſperaveris juniorem obviantem
" Facturam, ſemper enim *alios* juniores deſipiunt.
" Quæ mihi cibum dedit affatim, & ſplendidum vinum,
" Et lavit in flumine, & mihi has veſtes dedit.
" Hæc tibi, tametſi afflictus, verè enarravi.
Huic rurſus Alcinous reſpondit, dixitque,
" Hoſpes, certè quidem hoc decenter non conſideravit
" Filia mea, quòd te neutiquam cum ancillis fœminis
" Duxit in noſtram *domum*: tu tamen *illam* primam ſuppiicaſti.
Hunc excipiens allocutus eſt verſutus Ulyſſes,
" Heros, ne mihi ideò innocuam reprehendas puellam:
" Hæc etenim me juſſit cum ancillis ſubſequi:
" Sed ego nolui timens, reverituſque,
" Nè fortaſſis tibi animus commoveretur videnti:
" Suſpicioſi ſiquidem ſumus ſupra terram genus hominum.
Huic rurſus Alcinous reſpondit, dixitque,
" Hoſpes, non mihi *hujuſmodi* in præcordiis charum cor
" Temerè iraſci ſolet: potiora autem honeſta omnia.
" Utinam, Jupiter pater, & Minerva, & Apollo,
" Talis *nimirum*, qualis es, eaque, quæ ego, ſentiens,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

293. Ἕλποιο.] Ἐλπίσειας.
294. Ἐρξέμεν.] Πράξειν. Ἀφραδέουσι.] Μωραίνουσι.
295. Ἄλις.] Αὐτάρκως.
297. Κατέλεξε.] Εἶπεν εἶπον.
299. Ἐναίσιμον.] Καθῆκον.
301. Ἐς ἡμέτερον.] Τυπτέον, εἰς τ ἡμέτερον οἶκον. Ἀττικὸς δ ὁ χαμαιζηλός.
303. Ἀμύμονα.] Μῶμον καὶ ψόγον οὐκ ἔχοντα, ἀγαθὸν. Νείκεε.] Μέμφου.
306. Ἐπισχύσειεν.] Ὀρχηθείη.
307. Δύσζηλοι.] Κακόζηλοι, φθονεροί.
308. Ἀπαμείβετο.] Ἀντιπεμψάσθω, ὅ ἐστιν, ἐξ ἀμοιβῆς προσεφθέγξατο.
310. Ἀμείνω δ' αἴσιμα πάντα.] Τὰ καθήκοντα πάντα καλὰ ἐστιν.

N O T Æ.

293. Ὡς ὑ * κἀν ἕλποιο) Litteras olim malè disjunctas, nunc meliùs conjunxi, pro οὐκ ἂν, legens ὑ κἀν, & eodem tenore, *Metro* & *Senſui* conſului. Vid. ad *Var. Lect.*

297. Ἀλήθειαν) Ità ſcribendum noto, pro corrupto, ἀληθείην, ad *Iliad.* Ψ. v. 361.

307. Δύσζηλοι γάρ τ' εἰμὲν) Nota Poetæ Prudentiam. *Ulyſſes* non quidem *Alcinoum* vocat *Suſpicioſum*, verùm ſe involvit, dicens, *Nos homines ſuſpicioſa gens ſumus.*

312. Τοῖος ἐὼν, οἷός ἐσσι) In *Secundo* loco, ων, οιος, *Dactylicè* metimur; de quâ re diximus ad *Iliad.* γ'. v. 275. & ad σ'. v. 105.

Variæ Lectiones.

293. Ὡς ὑ κἀν ἕλποιο) γρ. ὡς οὐκ ἂν ἕλποιο. vid. Not. in *Textum*.

304. Ἐκέλευσε) γρ. ἐκέλευσεν. *H. Steph.*

306. Ἐπισχύσειεν) γρ. ἐπισκύσειεν, & ἐπισκύζοιεν, *Euſtath.* & *H. Steph.*

Παῖδά τ'

Παῖδά τ' ἐμὴν ἐχέμεν, καὶ ἐμὸς γαμβρὸς καλέεσθαι,
Αὖθι μένων· οἶκον δὲ ἐγὼ καὶ κτήματα δοίην,
Αἴκ' ἐθέλων γε μένοις· ἀέκοντά γε σ' οὔτις ἐρύξει
Φαιήκων· μὴ τοῦτο φίλον Διὶ πατρὶ γένοιτο.
Πομπὴν δ' ἐς τόδ' ἐγὼ τελαίρομαι, ὄφρ' εὖ εἰδῇς,
Αὔριον· ἐς τῆμόσδε σὺ μὲν δεδμημένος ὕπνῳ
Λέξαι· οἱ δ' ἐλόωσι γαλήνιον, ὄφρ' ἂν ἵκηαι
Πατρίδα σὴν, καὶ δῶμα, καὶ εἴπερ τοι φίλον ἐστίν·
Εἴπερ καὶ μάλα πολλὸν ἐκαστέρω ἔσκ' Εὐβοίης·
Τὴν γάρ τηλοτάτω φάσ' ἔμμεναι, οἵ μιν ἴδοντο
Λαῶν ἡμετέρων, ὅτε τὲ ξανθὸν Ῥαδάμανθυν
Ἦγον, ἐποψόμενον Τιτυὸν, Γαιήιον υἱόν·

" Ut filiam meam habere velis, & meus gener vocari,
" Hic manens; domum autem ego & bona darem,
" Si modo volens maneas: invitum verò te nullus detinebit
" Phæacum; neque hoc gratum Jovi patri esset.
" Reductionem verò in hoc ego designo, ut benè intelligas,
" Cras: in id temporis tu quidem domitus somno
" Dormias: illique remigabunt tranquillè; donec perveneris
" In patriam tuam, & domum, & si cubi aliàs tibi gratum fuerit;
" Etiamsi valdè multò longiùs est Eubœâ:
" Eam enim longissimè ajunt abesse, qui eam viderunt
" Ex populo nostro; quandò flavum Rhadamanthum
" Duxerunt, invisurum Tityum, Terræ filium:

ΣΧΟΛΙΑ.

313. Παῖδά τ' ἐμὴν ἐχέμεν.] Ταῦτα λέγει πειρώμενος ὁ Ὀδυσσεύς, εἰ τοῖς ἀληθείαις παρακεῖται ἢ ψεύδεσι· εἰ μὲν γὰρ ὡσπιοῦν ὑπάρχῃ γαμήσειν, πάντως ἐλεγχθήσεται κρύπτων ψευδόμενος. Ἐχέμεν.] Γαμῆσαι.

314. Δοίην.] Παρασχοίμι.

317. Τελαίρομαι.] Τελειῶ.

318. Τῆμος.] Τηνικαῦτα. Δεδμημένος.] Δαμασθείς, ὑποζυχθείς, ἢ δεδαμασμένος.

319. Λέξαι.] Κοιμηθήσῃ. Ἐλόωσιν.] Ἐλάσωσιν. Γαλήνιον.] Γαληναίως, ἡσύχως.

320. Εἰ πού τοι φίλον ἐστίν.] Ὅπου ἂν σοι φιλίας ἐστί.

321. Ἐκαστέρω.] Πορρωτέρω.

322. Τηλοτάτω.] Πορρωτάτω.

324. Ἐποψόμενον.] Θεασόμενον. Τιτυὸν γαιήιον υἱόν.] Τὸν τῆς γῆς υἱόν, πλησιὸς ὁ τόπος. Ἐλάφῃ ὑπὸ τῷ Ὀρχομενῷ, πρὸς Μίνῳ, σωτηρίᾳ Διὸς, Ἥρας ζηλοτυπίαν ἔκρυψεν αὐτὴν κρύβδην γῆς. ὑφ' ἧς ἀνῆκε παῖδα ἐξοχώτατον, ὃς ἀνομάσθη Τιτυὸς, ὃς ἠρπάσθη Λη-

NOTÆ.

316. Φαιήκων· μὴ τοῦτο φίλον) Μηδ' ἔπω scriptum olim erat, ex *Amanuensium* errore, soni similitudine deceptorum. De Solâ *Florentinâ* Editione loquor, & illius sequacibus, ex quocunque MS. sumpta illa fuerit: nam *Eustathii Roman.* & *Basil.* Editt. μὴ τοῦτο apertè legunt. Quare *Isaac. Casaubon.* MS. pugnat ad palum & cum larvâ luctatur; cùm hunc & alios similes *Homericorum* Versuum errores defendit. Vid. ad v. 131.

320. Εἴ πού τοι φίλον ἐστὶ) In *Florentin. Aldin. Roman.* & *Basileensi*, cum *Lovaniensi*, per errorem legitur, εἴ πού τι φίλον ἐστὶ, quandoquidem in *Florentina* margine *Schola Etonensis*, explicatur, Ὅπου ἂν σοι περισφιλὶς ἐστι, quod *Br. Schol.* habent, & in ipso *Eustathii* Textu, inter παρεκβολὰς laudato, ῥητῶς laudatur, fol. 287. lin. 21. Edit. *Basil.* — ὄφρ' ἂν ἵκηαι Πατρίδα σὴν, καὶ δῶμα, καὶ εἴπου τοὶ φίλον ἐστί. Quare rectè *Cantabrigienſis* τοὶ legit, nempè pro σοί· quod & notandum, ad κ'. v. 66. ubi idem Versus occurrit, eodem errore olim maculatus, nunc purgatus.

NOTÆ IN SCHOLIA.

318. Δεδμημένος) Δαμασθείς, MS. *Aloysii*, nec amplius. *Schrevelius* hæc etiam, ὑποζυχθείς, ἢ δεδαμασμένος, quæ non ex suis tamen addit; sequuntur enim in *Aldin. Hervagian.* & *Parisiensi Morrhii.*

324. In hoc *Scholio* emendo, & lego, * τόπος, pro τόπος, ex MS. *Aloysii*, & pro * Ἐλαφῇ, lego, Ἐλάφῃ, pro Μίνῳ, * Μίνωϊ, ex eodem MS. & *Eustathio*, fol. 1581. lin. 60. & *Basil.* Edit. fol. 287. lin. 44. an Μινῳ; Ità pro δὸς, substituo δίκαιος, quanquam & δίκαιος, & δ' Διὸς ἦν. Confer *Apollodor.* l. 1. c. 4. §. 1. *Strabon.* l. 9. *Pausan. Lacon.* & *Apollonii* Scholiast.

VARIÆ LECTIONES.

314. Δὲ ἐγὼ) γρ. δ' τ' ἐγώ. *H. Steph.*

316. Μὴ τοῦτο) γρ. μηδ' ἔπω, vid. in *Textum.*

318. Τῆμόσδε) γρ. τῆμος ἧ, non æquè benè.

320. Εἴπου τοὶ) γρ. εἴ πού τι, vid. in *Textum.*

321. Ἐκαστέρω) γρ. ἑκατέρω, *Florentin. Lovaniam.* & *Br. Schol.* Verùm error apertus.

Καὶ

Καὶ μὴν οἱ ἔνθ' ἦλθον, ϗ ἄτερ καμάτοιο τέλεσσαν
Ἥμαλι τῷ αὐτῷ, ϗ ἀπήγαγον οἶκαδ' ὀπίσσω.
Εἰδήσεις ᾗ ϗ αὐτὸς ἐνὶ φρεσὶν, ὅσσον ἄριστα
Νῆες ἐμαὶ ϗ κοῦροι, ἀναρῥιπτεῖν ἅλα πηδῷ.
Ὣς φάτο· γήθησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
Εὐξάμενος δ' ἄρα εἶπεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε,
Ζεῦ πάτερ, αἴθ' ὅσα εἶπε, τελευτήσειεν ἅπαντα,
Ἀλκίνοος· τῷ μὴν κεν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν
Ἄσβεστον κλέος εἴη, ἐγὼ δέ κε πατρίδ' ἱκοίμην.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Κέκλετο δ' Ἀρήτη λευκώλενος ἀμφιπόλοισιν
Δέμνι' ὑπ' αἰθούσῃ θέμεναι, ϗ ῥήγεα καλὰ
Πορφύρε' ἐμβαλέειν, στορέσαι τ' ἐφύπερθε τάπητας,
Χλαίνας τ' εἰνέμεναι ἄλας, καθύπερθεν ἑσσάσθαι.
Αἱ δ' ἴσαν ἐκ μεγάροιο, δάος μὴ χερσὶν ἔχουσαι·
Αὐτὰρ ἐπεὶ στόρεσαν πυκινὸν λέχος ἐσκονέουσαι

" Atque illi hinc venerunt, & absque labore transmârunt
" Die eo ipso; & abduxerunt domum retrò.
" Cognoscesque verò & ipse in mente, quam optimæ
" Naves meæ & juvenes, in percutiendo mari remis.
Sic ait; gavisus est autem multiscius divus Ulysses:
Supplicans verò dixit verbum, orationemque habuit,
" Jupiter pater, utinam quæcunque dixit, perficiat omnia,
" Alcinous: hujus quidem per almam terram
" Immortalis gloria esset; ego etiam ad patriam venirem.
Sic illi quidem hujusmodi invicem colloquebantur.
Jusserat autem Arete albis-lacertis ancillis
Ut ponerent sub porticu cubilia, & stragula pulchra
Purpurea ut injicerent, insternerentque desuper tapetas,
Chlænasque imponerent villosas, ad superne induendum.
Illæ verò ibant ex ædibus, facem in manibus gestantes.
Cæterùm postquam straverunt pulchrum lectulum accelerantes

ΣΧΟΛΙΑ.

τῶς, καὶ ἐτοξεύθη ὑπὸ Ἀπόλλωνος· ἦκε δὲ ὁ Ῥαδάμανθυς ἐπὶ θάνατον Τιτυοῦ, ἢ δίκαιον ἂν, ἐσωφρόνησεν αὐτόν. Φαίακος) ὃν οἱ Φαίακες πλησίον τῆς μακάρων νήσων κατῴκισαν. Γαιήιον.] Τὸν τῆς γῆς γόν.

326. Ἥμαλι τῷ.] Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ.

327. Εἰδήσεις.] Γνώσῃ, μαθήσῃ. Ἄριστα.] Κάλλιστα.

328. Ἀναῤῥιπτεῖν.] Καπηλατεῖν· ἀναῤῥιπτεῖ) ἢ τὸ ὕδωρ ὑπὸ τῶν καπηλατούντων. Πηδῷ.] Νῦν, ἐπὶ πηδαλίῳ (ἐπεὶ καὶ πηδάλια) ἀλλὰ κώπαις παρὰ τὸ πλεῖν τῷ θαλάσσῃ· πηδὸν *ἢ, εἶδες ξύλον· ἢ, πηδῷ, τῷ πλατεῖ τῆς κώπης.

331. Τελευτήσειεν.] Εἰς τέλος ἄξειεν, πληρώσειεν.

336. Δίμνια.] Στρώματα. Αἰθούσῃ.] Στοᾷ. Ῥήγεα.] Βαπτά, ποικιλόμορφα.

338. Οὖλας.] Ἁπαλάς. *Καθύπερθεν.] Ἄνωθεν, ὑπερῴῳθεν.

339. Δάος.] Φῶς, λαμπάδα.

340. Ἐσκονέουσαι.] Σπεύδουσαι, ἐνεργοῦσαι ἐπιμελῶς.

NOTÆ.

328. Ἀναῤῥιπτεῖν) *Eustath.* fol. 1582. lin. 22. *Rom.* Editt. τὸ ᾗ ἀναῤῥίπτειν, γράφει) ϗ ᾠδιστωμύλος. N. B. Nullum Verbum *Barytonum*, in *Præpositionum* Compositione ᾠδιστᾷ), quod tamen in *Nominum* Compositione patiuntur; ut à γράφω) Ἀναγράφω, Ἀμφιγράφω, ᾠδιγράφω, ἐγγράφω, ἀντιγράφω, & ita semper, cum *Præpositione*. Sin cum *Nomine*, mutatur *Barytonum* in *Circumflexum*, ut Γεωγραφίων, εἰνοσιγαφίων, ἀνθρωπογραφίων, ἡδυγραφίων, ἰχνογραφίων, καλλιγραφίων, λογογραφίων, & eodem modo, de Omnibus aliis dicendum. Quare & ἀναῤῥίπτω scribendum esset, minimè ἀναῤῥιπτέω, nisi quòd simplex quoque ῥιπτέω dicatur, undè ἀναῤῥιπτέω Regulariter formatur; quare & hæc Lectio rectè ab *Eustathio* memoratur. Præterea Notandum, Nomina ab istiusmodi *Verbis*, cum *Præpositione* compositis, desinere in ὴ, cum *Nominibus*, in ία, ut Περιγραφὴ, ἀναγραφὴ, ἐπιγραφὴ &c. Γεωγραφία, λογογραφία, χωρογραφία, &c.

NOTÆ IN SCHOLIA.

328. Πηδὸν ᾗ, * εἶδες) * Hoc *Scholion* alludit *Eustath.* fol. 1582. lin. 24. & *Basil.* fol. 288. lin. 28. Ἐν ᾗ σχολίοις Παλαιοῖς εὕρηται, ὡς ὅτι εἶδες ξύλον τὸ πηδόν. Hinc corrigo illud πηδῷ, & lego, πηδόν.

338. * Καθύπερθεν) Hæc ex *Hesychio*.

VARIÆ LECTIONES.

326. Ἀπήγαγον) γρ. ἀπήνυσαν, *H. Steph.*

328. Ἀναῤῥίπτειν) γρ. ἀναῤῥιπτεῖν, vid. in *Textum*.

332. Μὴν κεν) γρ. μὰν αὖ, *H. Steph.*

338. Ἑσσάσθαι) γρ ἵσασθαι.

Ὠτρυνον

Ὄρνυον Ὀδυσῆα πολυμήχανον ἐπέεσσιν,
Ὄρσο διογενὲς Λαερτιάδη πολυμήχαν᾽ Ὀδυσσεῦ,
Ὧς φάν· τῷ δ᾽ ἀσπασὸν ἐείσατο κοιμηθῆναι.
Ὣς ὁ μὲν ἔνθα καθεῦδε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,
Τρητοῖς ἐν λεχέεσσιν, ὑπ᾽ αἰθούσῃ ἐϊδμήτῳ.
Ἀλκίνοος δ᾽ ἄρα λέκτο μυχῷ δόμου ὑψηλοῖο·
Πὰρ δ᾽ ἄρα οἱ γυνὴ δέσπουα λέχος πόρσυνε καὶ εὐνήν.

Excitârunt Ulyſſem aſſantes verbis,
" Surge dormiture, hoſpes; paratus eſt tibi lectus.
Sic dicebant: huic verò gratum viſum eſt dormire.
Sic ille quidem illic profundè dormivit multa-paſſus divus Ulyſſes,
Torno-elaboratis in lectis, ſub porticu ſonante.
Alcinous verò dormiebat in receſſu domûs exceliæ;
Juxtaque uxor regina lectum apparavit & ſtratum.

ΣΧΟΛΙΑ.

341. Κίων.] Κοιμηθησόμενος.
343. Ἀσπασόν.] Ἀσπασῶς ἀδίως.
345. *Ὑπ᾽ αἰθούσῃ ἐϊδμήτῳ.] Ὑπὸ τῷ ἰχθυικῷ.
346. Λέκτ.] Ἐκοιμᾶτο. Μυχῷ.] Τῷ ἐσωτάτῳ.

NOTÆ IN SCHOLIA.

345. *Ὑπ᾽ αἰθούσῃ) Hæc, olim in locum non ſuum divagata, huc removi. Vid. Not. in Schol. ad Δ. v. 297.

VARIÆ LECTIONES.

341. Ὄρνυον) γρ. ὄρνυσαν, *Baſil.* Edit. & *H. Steph.*

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Θ'.

Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Θ.

Ἐκκλησίαν γίνεται τῶν Φαιάκων περὶ τοῦ ξένου, καὶ ναῦς πομπίμην αὐτὸν ἀποστέλλει τοῖς Ὀδυσσεῖ, καὶ ἐπιόντων παρὰ τὸ Ἀλκινόου τῶν Φαιάκων οἱ ἄριστοι, ἐν μὲν πάσῃ δίσκῳ ἀγωνίζονται Φαίακες ἐν Ὀδυσσεύς· καὶ ὁ Δημόδοκος ἄδει, περῶτα μὲν τὰ περὶ τὸν μοιχείαν Ἄρεως καὶ Ἀφροδίτης· ἔπειτα δὲ τὰ περὶ τὸν ἱππασμὸν τοῦ Δουρείου ἵππου καὶ τοῦ Ὀδυσσέως κλαίοντος, ὁ Ἀλκίνοος πυνθάνεται, διὸ τί κλαίει, καὶ πῶς, καὶ πόθεν ἦν.

Ἐπιγραφή.

Σύστασις τοῦ Ὀδυσσέως πρὸς τοὺς Φαίακας.

Ἄλλως.

Ἀλκίνου ἀπόλογοι ἢ, Τὰ τοῦ Ὀδυσσέως παρὰ Ἀλκίνῳ.

Ἄλλως.

Τὰ παρὰ Ἀλκίνῳ πρωθηγήσεως ἢ, Τῶν παρ' Ἀλκίνῳ πρωθήγησις.

Ἄλλως.

Θῆπα δ' ἄθλοις Φαίηκες Ὀδυσσῆος πείρηθεν. LIB. VIII.

Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
Ὦρτο ἄρ' ἐξ εὐνῆς ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο·
Ἂν δ' ἄρα διογενὴς ὦρτο πτολίπορθος Ὀδυσσεύς·
Τοῖσιν δ' ἡγεμόνευε ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο
Φαίηκων ἀγορήνδε, ἣ σφιν πέρι νῆσοι τέτυκτο.
Ἐλθόντες ῥ' ἕζοντο ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοισι
Πλησίον· ἡ δ' ἀνὰ ἄστυ μετῴχετο Παλλὰς Ἀθήνη,
Εἰδομένη κήρυκι δαΐφρονι Ἀλκινόοιο,
Νόστον Ὀδυσσῆϊ μεγαλήτορι μηδομένη.
Καί ῥα ἑκάστῳ φωτὶ παρισταμένη φάτο μῦθον,
Δεῦτε ἄγε, Φαίηκων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,

QUandò mane-genita apparuit roseirdigitis Aurora,
Surrexit ex lecto sacrum robur Alcinoi;
Præterea inclytus surrexit urbium-eversor Ulysses:
Illis præibat sacrum robur Alcinoi
Phæacum ad concionem; quæ ipsis apud naves constituta erat.
Venientes igitur considebant in politis lapidibus
Propè invicem; ipsa interea per urbem pertransibat Pallas Minerva,
Assimilata præconi prudentis Alcinoi,
Reditum Ulyssi magnanimo meditans:
Et sanè unicuique viro assistens dixit verbum,
" Huc agè, Phæacum principes, atque consiliarii,

ΣΧΟΛΙΑ.

Ἦμος.] Ἠώς, ὅτι. 3. Ὦρτο.] Ἀνέστη. 5. Ἣ σφιν.] Ἣτις αὐτοῖς. 11. Δεῦτ' ἄγε.] Ἀμφότερα παροξυτόνως παρ' Ὁμήρῳ κεῖται.

VARIÆ LECTIONES.

V. 1. Ἠμόσθ') γρ. ἦμος δ', Vett. malè. 4. Τοῖσιν δ') γρ. τῖσι ῥ', Vett. malè: vid infrà. ad v. 25. 6. Δὶ κάθιζον) γρ. δ' ἐκάθιζον, ut in similibus, vid. ad v. 94.

Eis

Εἰς ἀγορὴν ἴέναι, ὄφρα ξείνοιο πύθηαι,
Ὃς νέον Ἀλκινόοιο δαίφρονος ἵκετο δῶμα,
Πόντον ἐπιπλαγχθείς, δέμας ἀθανάτοισιν ὁμοῖος.
Ὣς εἰπὼν ὤρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου·
Καρπαλίμως δ' ἔμπλητο βροτοῦ ἀγοραί τε, καὶ ἕδραι,
Ἀγρομένων· πολλοὶ γὰρ ἐθηήσαντο ἰδόντες
Υἱὸν Λαέρταο δαίφρονα· τοῦδ' ἄρ' Ἀθήνη
Θεσπεσίῃ κατέχυτο χάρις κεφαλῇ τε, καὶ ὤμοις·
Καί μιν μακρότερον καὶ πάσσονα θῆκεν ἰδέσθαι,
Ὡς κεν Φαίηξιν φίλος πάντεσσι γένοιτο,
Δεινός τ', αἰδοῖός τε, καὶ ὁκτελέσειεν ἀέθλους
Πολλούς, οὓς Φαίηκες ἐπειρήσαντ' Ὀδυσῆϊ.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἤγερθεν, ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο,
Τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπε,
Κέκλυτε, Φαίηκων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
Ὄφρ' εἴπω, τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει·
Ξεῖνος ὅδ', οὐκ οἶδ' ὅστις, ἀλώμενος ἵκετ' ἐμὸν δῶ,
Ἠὲ πρὸς Ἠοίων, ἢ Ἑσπερίων ἀνθρώπων·
Πομπὴν δ' ὀτρύνει, καὶ λίσσεται ἔμπεδον εἶναι.
Ἡμεῖς δ', ὡς τοπάρος περ, ἐποτρυνώμεθα πομπήν.
Οὐδὲ γὰρ οὐδέ τις ἄλλος, ὅτις κ' ἐμὰ δώματ' ἵκηται,
Ἐνθάδ' ὀλυρόμενος δηρὸν μένει, εἵνεκα πομπῆς.
Ἀλλ' ἄγε, νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν εἰς ἅλα δῖαν
Πρωτόπλοον· κοῦροι δὲ δύω, καὶ πεντήκοντα,

" Ad concionem ite; ut hospitem audiatis,
" Qui recèns Alcinoi prudentis venit ad domum,
" Ponto pererrato, corpore immortalibus similis.
Sic loquuta incitavit alacritatem & animum singulorum;
Mox verò implebantur hominibus forumque, & sedilia,
Congregatis; multi enim admirabantur conspicati,
Filium Laërtæ prudentem: huic certè Minerva
Divinam superinfudit gratiam capitique, & humeris,
Et ipsum proceriorem & succulentiorem reddidit aspectu,
Ut nempè Phæacibus omnibus gratus fieret,
Gravisque & venerabilis, & ut perficeret certamina
Multa, quibus Phæaces periculum facerent de Ulysse.
Cæterùm postquam convenerant congregatique erant,
His Alcinous concionatus est & interloquutus,
" Audite, Phæacum duces, atque principes,
" Ut dicam, quæ me animus in pectoribus jubet;
" Hospes ille, haud scio quisnam, errando venit meam domum,
" Sive ab Eois, sive Hesperiis hominibus,
" Deductionemque flagitat, & precatur ratum esse.
" Nos verò, ut antea quidem, maturemus deductionem:
" Neque enim quisquam alius, quicunque meam domum pervenerit,
" Hic lugens diù manet propter deductionem.
" Sed agè, navem nigram deducamus in mare divinum
" Prætoriam; juvenes autem duo, & quinquaginta,

Σχολια.

12. Ἰέναι.] Προβῆναι. Πύθηαι.] Ἀκούσῃ.
16. Ἔμπλητο.] Ἐπληρώθησαν. Ἀγοραί.] Αἱ ἐκκλησίαι. Ἕδραι.] Τὰ συνέδρια.
17. Ἀγερομένων.] Ἀθροιζομένων. Ἐθηήσαντο.] Ἐθαύμασαν.
19. Κατέχυτο.] Κατέχεν.
20. Πάσσονα.] Παχύτερον, ἢ πλατύτερον.
22. Δεινός.] Δέους καὶ φόβου ἄξιος. Ἐκτελέσειεν ἀέθλους.] Πληθυντικῶς εἶπε τὸ δ δίοκτο ἆθλον. Κρήτης

Notæ.

20. Πάσσονα) Ἀντὶ δ, παχίονα· ὡς μάσσων, ἀντὶ δ, μακρότερος· βράσσων, ἀντὶ δ, βραχύτερος· ἐλάσσων, ἀντὶ δ, ἐλαχύτερος. Vid. *Eustath.* in locum, fol. 291. lin. 14. *Etymolog.* in v.

Variæ Lectiones.

12. Πύθηαι) *pro.* πύθοιτο, *Eustath.* fol. 290. lin. 18.
16. Ἔμπλητο) *pro.* ἔπλητο, *Br. Schol. Aldin.* Edit.
17. Γὰρ ἐθηήσαντο) *pro.* σφ' ἄγαν θηήσαντο, *H. Steph.*
25. Τοῖσιν δ') *pro.* τοῖσι δ'. Vid. Not. in *Textum.*

Σχολια.

Ὃς τὰς κατὰ Ἰθάκην ἵκετο πόνους.
29. Ἠοίων.] Τῶν ἀνατολικῶν. Ἑσπερίων.] Τῶν δυτικῶν.
30. Ὀτρύνει.] Ἐπείγει. Λίσσεται.] Παρακαλεῖ. Ἔμπεδον εἶναι.] Τὸν αὐτὸς πάλιν ἐμβάλλω πομπὸν, τοῦτον δ ἐπὶ τούτῳ θρεῖν βεβαίαν.
31. Ἐποτρυνώμεθα.] Παρακελεύσωμαι.
34. Δῖαν.] Μεγάλην.
35. Πρωτόπλοον.] Καινὸν.

Notæ.

25. Τοῖσιν δ') Ita lego pro τοῖσι δ', cum τὸ ὃ nihil huc attineat; quòd αὐτὸν præcesserit.
35. Πρωτόπλοον) *Eustath.* fol. 297. lin. 31. Πρωτόπλοος ὁ ναῦς, ὁ μόνος ὁ οὐ καινῶς νεωστηχθεῖσα.

Variæ Lectiones.

12. Πύθηαι) *pro.* πύθοιτο, *Eustath.* fol. 290. lin. 18.
16. Ἔμπλητο) *pro.* ἔπλητο, *Br. Schol. Aldin.* Edit.
17. Γὰρ ἐθηήσαντο) *pro.* σφ' ἄγαν θηήσαντο, *H. Steph.*
25. Τοῖσιν δ') *pro.* τοῖσι δ'. Vid. Not. in *Textum.*

Κεκλέσθω κ' δῆμον, ὅσοι πάρος εἰσὶν ἄριστοι.
Δησάμενοι δ' εὖ πάντες ἐπὶ κληῖσιν ἐρετμὰ
Ἔκβητ· αὐτὰρ ἔπειτα θοὴν ἁλεγύνετε δαῖτα,
Ἡμέτερόνδ' ἐλθόντες· ἐγὼ δ' εὖ πᾶσι παρέξω·
Κέρσιν μὲν ταῦτ' ἐπτέλλομαι· αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
Σκηπτοῦχοι βασιλῆες ἐμὰ πρὸς δώματα κλυτὰ
Ἔρχησθ', ὄφρα ξεῖνον ἐνὶ μεγάροις φιλέωμεν,
Μηδέ τις ἀρνείσθω· καλέσασθε δ' ἠδυέπειαν
Δημόδοκον· τῷ γάρ ῥα θεὸς πέρι δῶκεν ἀοιδὴν
Τερπνήν, ὅππῃ θυμὸς ἐποτρύνῃσιν ἀείδειν.
Ὣς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο· τοὶ δ' ἅμ' ἕποντο
Σκηπτοῦχοι κῆρυξ δ' μετάφρενος ἠδυέπειαν
Κέρσ' ἄγε δὴ κείνω δύω, κ' πεντήκοντα,
Βήτην, ὡς ἐκέλευσ', ἐπὶ θῖν' ἁλὸς ἀτρυγέτοιο.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον, ἠδὲ θάλασσαν,
Νῆα μὲν οἵ γε μέλαιναν ἁλὸς βένθοσδε ἔρυσσαν,
Ἐν δ' ἱστόν τ' ἐπέθεντο κ' ἱστία νηὶ μελαίνῃ.
Ἠρτύναντο δ' ἐρέτμὰ τροποῖς ἐν δερματίνοισι,
Πάντα, κατ' μοῖραν· ἀνὰ δ' ἱστία λευκὰ πέτασσαν·
Ὑψοῦ δ' ἐν νοτίῳ τιθύ γ' ὥρμησαν· αὐτὰρ ἔπειτα
Βάν ῥ' ἴμεν Ἀλκινόοιο δαίφρονος ἐς μέγα δῶμα.

" Eligantur è populo, quicunque sunt omnium optimi.
" Ligatis bene omnes ad transtra remis
" Exite: cæterùm continuò subitum apparate convivium,
" Ad nostram *domum* profecti; ego autem rite omnibus præsebo.
" Juvenibus quidem hæc præcipio: cæterum ite alii
" Sceptriferi reges ad meam domum pulchram
" Veniatis; ut hospitem in regiâ ampiectamur.
" Neque quisquam recusct: advocate etiam divinum cantorem
" Demodocum: huic etenim deus excellenter dedit cantilenam
" Ad oblectandum, quocunque animus *ipsum* impulerit canere.
Sic certe loquutus præibat, illi simu. sequebantur
Sceptriferi, præco verò accersivit divinum cantorem.
Juvenes interea electi duo, & quinquaginta,
Ibant; ut præcepit, ad littus maris induimiti.
Porrò postquam ad navem venerunt atque mare,
Navem quidem ipsi nigram in maris profundum deduxerunt,
Malumque impoſuerunt, & vela navi nigrâ:
Aptâruntque remos per vincula coriaria,
Omnia, ut decebat: velâque alba extenderunt.
Altè verò in humidum hanc protraverunt: cæterum postea
Festinabant ire Alcinoi prudentis in magnam domum.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

36. Κεκλεσθω.] Ἐπιλεχθήτωσαν.
37. Δησάμενοι.] Δήσαντες. Κληῖσι.] Καθέδραις.
38. Θοὴν.] Ἀντὶ τοῦ θεῶς. Ἀλεγύνετε.] Εὐτρεπίζετε.
39. Ἡμέτερον δῶ.] Εἰς τὸ ἡμέτερον οἶκον.
40. Κέρσιν.] Νέοις.
42. Φιλέωμεν.] Φιλοφρονησώμεθα.
45. Ὅππῃ θυμὸς.] Ὅσα βούλεται αὐτὸς, ἢ, ὅσα ἡ ἐπιθυμία τοῦ ἀκούοντος. Ἐποτρύνῃσι.] Παρορμᾷ.
47. Μετάφρενος.] Μετὰ.
53. Τροπτοῖς.] Τοῖς τραπεζώμασι.
55. Νοτίῳ.] Ὑγρῷ, τῷ βύσσῳ.

N O T Æ.

ἀλλὰ καὶ ἡ πρώτη καλεῖται τὸ πλέειν· ἢ μὴ πρώτας τινὰς πλέουσα, ὅ ἐστι, ναυαρχίς. Metiendum, quasi esset πρωτόπλων. *Ibid.* Κέρσω δ' δύω, ϵ πεντήκοντα, κελευσάτων.) Ità mox, v. 48. Κέρσω δ' κελεύσατε δύω, κ' πεντήκοντα, Βήτω, *Eustath.* fol. 292. lin. 23. Ὅτι σωματεῖς παρὰ τῆς ῥήτρας, ἐν παραθέσει δύο ἀγελῶν, ἤ μὲ μείζονι πρηγλεῖ φυσικῷ λόγῳ τὸ ἐλάττονα· ὥσπερ γὰρ ἑνδέκα, ϵ δυωδέκα, φαμὲν, ϵ δύο κ' ἑκατόν· οὕτω καὶ ἑπτὰ, ϵ ἕτερα μυρία· διὸ κ' εἰκότως ὁ ποιητὴς ὑ μόνον δύο κ' πεντήκοντα λέγει, ἀλλὰ κ' τοῦ ἤ λόγου σύνταξιν ὡς τὸ δύο ἀποτείνῃ, ὑ ὡς τὸ πληθυντικὸν, εἶπεν, Κέρω, &c. Dicendum, Duos Juvenes, aliis Quinquaginta superadditos, ut Duces & Principes; undè Poeta, de Duobus, ut præcipuis loquitur, quare distinctionem nos facimus pungendo. Vid. *Br. Schol.* ad *Iliad. ι'.* v. 182.

48. Κέρσω δ' κελεύσατε) Ità omninò scribendum, non ut hactenùs, κελεύσατε, non modò ob Versum, verùm ex aliorum normâ; nam in omnibus & olim Exemplaribus, *Iliad. ν'.* v. 129. Κελεύετε, in quem locum vide, quæ Nos.

Variæ Lectiones.

44. Πέρι δῶκεν) *Ms.* περιδῶκεν.
45. Τερπνὴν) *Ms.* πέρπειν, *H. Steph.* ex *Eustathio*, & Editt. *Florentin. Allin.* & *Lovan. Rescii.*
48. Κελεύσατε) *Ms.* κελεύετε, Vid. Not. in *Textum.*

Πλῆντο

Πλῆντο δ' ἄρ' αἴθουσαί τε, ἠ ἔρκεα, ἠ δόμοι ἀνδρῶν
Ἀγρομένων· πολλοὶ δ' ἄρ' ἔσαν νέοι, ἠδὲ παλαιοί.
Τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος δυοκαίδεκα μῆλ' ἱέρευσεν,
Ὀκτὼ δ' ἀργιόδοντας ὗας, δύο δ' εἰλίποδας βοῦς·
Τοὺς δέρον ἀμφιδύοντες, τετύκοντό τε δαῖτ' ἐρατεινήν.
Κῆρυξ δ' ἐγγύθεν ἦλθεν ἄγων ἐρίηρον ἀοιδόν,
Τὸν περὶ Μοῦσ' ἐφίλησε, δίδου δ' ἀγαθόν τε, κακόν τε,
Ὀφθαλμῶν μὲν ἄμερσε, δίδου δ' ἡδεῖαν ἀοιδήν.
Τῷ δ' ἄρα Ποντόνοος θῆκε θρόνον ἀργυρόηλον
Μέσσῳ δαιτυμόνων, πρὸς κίονα μακρὸν ἐρείσας·
Καὶ δ' ἐκ παστάδος κρέμασεν φόρμιγγα λιγεῖαν
Αὐτοῦ ὑπὲρ κεφαλῆς, ἠ ἐπέφραδε χερσὶν ἑλέσθαι
Κῆρυξ· παὶ δ' ἐπὶ κάνεον, καλόν τε τράπεζαν,
Παὶ δ' ἦ δέπας οἴνοιο, πιεῖν, ὅτε θυμὸς ἀνώγοι.
Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος ἠ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Μοῦσ' ἄρ' ἀοιδὸν ὄρωρεν ἀειδέμεναι κλέα ἀνδρῶν,
Οἴμης, ἧς τότ' ἄρα κλέος οὐρανὸν εὐρὺν ἵκανε·
Νεῖκος Ὀδυσσῆος ἠ Πηλεΐδεω Ἀχιλῆος,

Impiebantur itaque porticúsque, & septa, & domus viris
Congregatis: multi autem erant juvenes atque senes.
Illis verò Alcinous duodecim oves mactavit,
Octo autem albis-dentibus sues, duos flexipedes boves:
Hos excoriabant, apparabantque convivium jucundum.
Præco autem propè venit ducens amabilem cantorem:
Quem supra modum Musa dilexit, dedit vero bonumque malumque;
Oculis quidem privavit, dedit autem dulcem cantilenam.
Huic sanè Pontonous præco apposuit sedem argenteis clavis *distinctam*,
In medio convivantium, ad columnam longam applicans:
Ad paxillum autem suspendit citharam sonoram,
Ipsius supra caput, & monstrabat, quo pacto manibus prenderet,
Præco, juxtáq; apponebat canistrum, pulchramque mensam,
Juxta etiam poculum vini, ut biberet, quoties animus juberet:
Illi itaque ad edulia parata apposita manus mittebant.
Cæterùm postquam potûs & cibi cupiditatem expulerunt,
Musa utique cantorem excitavit, ut caneret laudes virorum,
Cantilenæ, cujus tunc gloria ad cœlum latum pervenit,
Contentionem viri. Ulyssis & Pelidæ Achillis,

ΣΧΟΛΙΑ.

57. Πλῆντο.] Ἐπλησθησαν. Αἴθουσαί τε.] αἱ ἀπὸ τοῦ ἥλιον τετραμμένα τοιαῦται. Δόμοι.] Οἶκοι.

60. Ἀργιόδοντας.] Λευκοὺς ἐξείης ὀδόντας ἔχοντας. Ὗας.] Χοίρους.

62. Ἐρίηρον.] * Μεγαλωφελῆ, ἀγαθὸν, ἐχυρόν.

63. Δίδου δ' ἀγαθόν τε κακόν τε.] Πῶς ἂν ἐφίλησεν; ἤτοι ἐπεὶ οἱ πολλοὶ μισοπόνηροι, μὴ τοῦ πολλὰ ἀσχολεῖσθαι· ἢ οἰκονομικῶς, ἵνα μὴ ἐπιγνῷ τὴν Ὀδυσσέως· ἢ ἐπεὶ πάντως ἄνθρωπος ὢν πᾶσι δεῖ καθ' τι δυσχεραίνειν. Τινὲς δὲ φασὶν, εἰς * αὐτὸν τοῦτο αἰνίττεσθαι τὸν Ποιητήν.

64. Ἄμερσεν.] Ἐστέρησεν.

66. Ἐρείσας.] Ὑποστήσας.

67. Καὶ δ' ἐκ παστάδος.] Καπὸ δὲ παστάδος. Λιγείαν.] Ἡδεῖαν.

68. Ὑπὲρ κεφαλῆς.] Ὑπεράνω τῆς κεφαλῆς. Καὶ ἐπίφραδε χερσὶν ἑλέσθαι.] Λαβεῖν. Ἤτοι ἐσήμανεν, ἵνα ἀπέλθητε ταῖς χερσὶν ἢ ταῖς χεῖρας ἐπῆκεν, ἵνα γνῷ, ἔνθα κεῖται.

73. Ἄνωγεν.] Ἀνήγειρεν ἐπὶ τὸν ᾠδὸν ἐμπνεύσασα· Ἀειδέμεναι.] Ἄιδειν.

74. Οἴμης.] Ὠιδῆς, ἢ διηγήσεως· ἔνθεν καὶ εὐοίμιον.

75. Νεῖκος Ὀδυσσῆος.] Φασὶ τὸ Ἀγαμέμνονα * χρειομένην εἶναι δὲ καπὶ τὸ πόλεμον τέλος, ἀνελεῖν τὸν ἐν Δελφοῖς Ἀπόλλωνα· τότε πορθήσειν τὸ Ἴλιον, ὅτ' ἂν οἱ ἄριστοι τῶν Ἑλλήνων στασιάσωσι· καὶ δὴ παρὰ πόδας ἀλλήλοις ὄντα Ὀδυσσέως καὶ Ἀχιλλέως, διὰ μὲν Ἀχιλλέως ἀνδρείαν ἐπαινέσαντος, διὰ δὲ Ὀδυσσέως σύνεσιν, μετὰ τὸν Ἕκτορος ἀναίρεσιν, ὅτε ὁ μὲν βιάζεσθαι παρῄνει, διὸ καὶ ἀνῃρέθη· ὁ δὲ δόλῳ μετελθεῖν· καὶ Ἀγαμέμνονα, ὡς τελευτῶντα διὰ λόγων χαρῆναι. Ἐοίκασι δὲ τοῦτο αὐτοῦ διαφορὰν ποιῆσαι Ἀχιλλεῖ.

NOTÆ IN SCHOLIA.

62. Ἐρίηρον) * Μεγαλωφελῆ. Ità scribo, ex *Aloysii* MS. pro *Aldino* μεγαλεφελῆ, nec enim Vox illa satis authentica; & pro *Schrevelliano* μεγαλοφιλῆ, quæ Vox nihili. *Hesych.* Ἐείλιες) Μεγαλωφελεῖς.

63. Δίδου δ' ἀγαθόν τε κακόν τε) In fine hujus *Scholii*, pro αὐτὸν, lego ex *Aloysii* MSto ἑαυτὸν, vel αὐτόν. *Eustath.* fol. 293. lin. 34. ad hoc *Scholion* ludit, Τινὲς δὲ ἐκ Ὁμηρικῶς νοοῦντες, εἶπεν πρὸς ἀγαθῷ εἶναι τῷ ἀοιδῷ καὶ τῷ τὰ ὀφθαλμῶν ἀμέρσαι, ὃ ἐστιν ἀμαυρῶσαι· ἐπεί φασι, μισοπόνηροι ὁ πιθανοὶ, ὡς μὴ ἀσχολεῖσθαι πρὸς πολλά.

75. * Χρειομένην) Ità rectè *Aloysii* MStum; quare χρειομένῃ, in χρειομένῳ emendo.

VARIÆ LECTIONES.

70. Ὅτε) γρ. ὅ, τι.

74. Ἀοιδῶν, οἵμης) γρ. ἀοιδῶν οἵμης. *H. Steph.*

Ὡς ποτε δηϊσαντο, θεῶν ἐν δαιτὶ θαλείῃ,
Ἐκπάγλοις ἐπέεσσιν· ἄναξ δ' ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
Χαῖρε νόῳ, ὅτ' ἄριστοι Ἀχαιῶν δηϊόωντο·
Ὡς γὰρ οἱ χρείων μυθήσατο Φοῖβος Ἀπόλλων
Πυθοῖ ἐν ἠγαθέῃ, ὅτ' ὑπέρβη λάϊνον οὐδὸν
Χρησόμενος· τότε γάρ ῥα κυλίνδετο πήματος ἀρχὴ
Τρωσί τε καὶ Δαναοῖσι, Διὸς μεγάλου διὰ βουλάς.
Ταῦτ' ἄρ' ἀοιδὸς ἄειδε περικλυτός· αὐτὰρ Ὀδυσεὺς
Πορφύρεον μέγα φᾶρος ἑλὼν χερσὶ πιδαρῇσι,
Κεκκεφαλῆς εἴρυσσε, κάλυψε δὲ καλὰ πρόσωπα·
Αἴδετο γὰρ Φαίηκας, ὑπ' ὀφρύσι δάκρυα λείβων.
Ἤτορι ὅτε λήξειεν ἀείδων θεῖος ἀοιδὸς,
Δάκρυ' ὀμορξάμενος, κεφαλῆς ἀπὸ φᾶρος ἔλεσκε,
Καὶ δέπας ἀμφικύπελλον ἑλὼν, σπείσασκε θεοῖσιν·
Αὐτὰρ ὅτ' ἀψ' ἄρχοιτο, καὶ ὀτρύνειαν ἀείδειν
Φαίηκων οἱ ἄριστοι, ἐπεὶ τέρποντ' ἐπέεσσιν,
Ἂψ Ὀδυσεὺς κεφάτα καλυψάμενος γοάασκεν.
Ἔνθ' ἄλλους μὲν πάντας ἐλάνθανε, δάκρυα λείβων,
Ἀλκίνοος δὲ μιν οἷος ἐπεφράσατ', ἠδ' ἐνόησεν,
Ἥμενος ἄγχ' αὐτοῦ· βαρὺ γὰρ στενάχοντος ἄκουσεν·
Αἶψα δὲ Φαίηξι φιληρέτμοισι μετηύδα,
Κέκλυτε, Φαίηκων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,

Ut quondam contenderunt, deorum
in convivio celebri,
Vehementibus verbis: rex autem virorum Agamemnon
Gaudebat animo, quòd optimates
Græcorum contenderent:
Sic enim illi vaticinans prædixerat
Phœbus Apollo,
In Pythiâ divinâ, quando supergressus est lapideum limen
Oraculum periturus: tunc enim versabatur mali principium,
Inter Trojanos & Græcos, Jovis
magni per voluntatem.
Ista sanè cantor cantabat inclytus;
cæterùm Ulysses
Purpureâ ingenti veste acceptâ manibus fortibus,
In caput traxit, obtexitque pulchram faciem:
Reverebatur enim Phæacas, sub superciliis lachrymas stillans.
Sed quandò desinebat canens divinus
cantor,
Lachrymis abstersis, à capite tunicam demebat,
Et poculum rotundum accipiens libabat diis:
Cæterùm quandò rursus inciperet,
& concitarent, ut caneret,
Phæacum optimates, quoniam oblectabantur *illius* carminibus,
Rursus Ulysses capite obvoluto, lugebat.
Ibi alios quidem omnes latebat, lachrymas stillans,
Alcinous verò solus ipsum deprehendit, atque animadvertit,
Sedens prope ipsum; graviter enim
suspirantem audivit:
Continuò igitur Phæacibus studiosis-
remorum loquebatur,
" Audite, Phæacum principes, atque
consiliarii,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

76. Δηείσαντο.] Διὰ λόγων ἐφιλοτείκησαν. Θαλείῃ.] Τῇ θαλλούσῃ, ἢ θάλλειν ποιούσῃ.
77. Ἐκπάγλοις.] Ἄγαν ἐκπληκτοῖς.
78. Δηϊόωντο.] Ἐφιλονείκουν.
79. Χρείων.] Χρησμῳδῶν, μαντεύόμενος.
80. Πυθοῖ.] Πυθοῖ, πόλις τῆς Φωκίδος, ἣ αὐτὴ καὶ Δελφοί.
81. Χρησόμενος.] Μαντευσόμενος. Κυλίνδετο.] Ἐκυλίετο, ἐπήει.
85. Κεκκεφαλῆς.] Κατὰ τὴν κεφαλήν.
86. Αἴδετο.] Ἠδείτο.
87. Λήξειε.] Παύσαιτο.
88. Ὀμορξάμενος.] Ἀποψησάμενος. Ἔλεσκε.] Ἀφίλεσκε.
90. Ὀτρύνειαν.] Ἐπείσειαν.
92. Κεφάτα.] Τὸν κεφαλόν. Γοάασκεν.] Ἐθρήνει.

N O T Æ.

88. Κεφαλῆς ἀπὸ φᾶρος ἔλεσκε) *Isaac. Casaubonus* MS. in locum, Cod. Episcopi *Elienſis*, κεφαλῆς ἄπο legit: verùm Vir magnus non vidit, Referri posse ad τὸ ἔλεσκεν, ut sit per τμῆσιν, pro ἀφίλεσκε.

92. Καδὲ κρᾶτα) Apparet hinc, quòd κρὰς sit *Masculinum*, quicquid contrà *Eustathius* per incogitantiam, de quâ re Nos ad *Anacreon.* v. 71. Quòd Heroem lacrymare non dedeceat, vid. ad *Iliad.* α'. v. 357.

Variæ Lectiones.

76. Δηείσαντο) γρ. δηείσαντο, & δηείσαντο, vid. ad v. 78.
78. Δηείσαντο) γρ. δηείσαντο, vid. ad v. 76.
81. Χρησόμενος) γρ. χρειόμενος.
88. Κεφαλῆς ἀπὸ) γρ. κεφαλῆς ἄπο, vid. N. in *Text.*
92. Ἂψ Ὀδυσεὺς) γρ. ἀψ δ' Ὀδυσεὺς, *H. Steph.*
93. Λείβων) γρ. εἴβων, *Eustath.* fol. 295. lin. 19. & *H. Steph.*
94. Ἠδὲ νόησεν) γρ. ἠδ' ἐνόησεν, *H. Steph.* vid. ad v. 6.

Ἤδη

Ἤδη μὲν δαιτὸς κεκορήμεθα θυμὸν ἐίσης,
Φόρμιγγός θ', ἣ δαιτὶ συνήορός ἐστι θαλείῃ·
Νῦν δ' ἐξέλθωμεν, καὶ ἀέθλων πειρηθῶμεν
Πάντων· ὡς κ' ὁ ξεῖνος ἑταίσσῃ οἷσι φίλοισιν,
Οἴκαδε νοστήσας, ὅσσον περιγινόμεθ' ἄλλων,
Πύξ τε, παλαισμοσύνῃ τε, καὶ ἅλμασιν, ἠδὲ πόδεσσιν.
Ὣς ἄρα φωνήσας, ἡγήσατο· τοὶ δ' ἅμ' ἕποντο·
Κὰδ' δ' ἐκ παναλύφιν κρέμασε φόρμιγγα λιγεῖαν·
Δημοδόκῳ δ' ἕλε χεῖρα, καὶ ἔξαγεν ἐκ μεγάροιο
Κῆρυξ· ἦρχε δὲ τῷ αὐτῷ ὁδὸν, ἣντερ οἱ ἄλλοι
Φαίηκων οἱ ἄριστοι, ἀέθλια θαυμανέοντες.
Βὰν δ' ἴμεν εἰς ἀγορήν, ἅμα δ' ἕσπετο πουλὺς ὅμιλος,
Μυρίοι· ἀν δ' ἵσαντο νέοι πολλοί τε, καὶ ἐσθλοί·
Ὦρτο μὲν Ἀκρόνεώς τε, καὶ Ὠκύαλος, καὶ Ἐλατρεύς,
Ναυτεύς τε, Πρυμνεύς τε, καὶ Ἀγχίαλος, καὶ Ἐρετμεύς,
Ποντεύς τε, Προρεύς τε, Θόων, Ἀναβησίνεώς τε,
Ἀμφίαλός θ', υἱὸς Πολυνήου Τεκτονίδαο·
Ἄν δὲ καὶ Εὐρύαλος, βροτολοιγῷ ἶσος Ἄρηϊ,
Ναυβολίδης θ', ὃς ἄριστος ἔην εἶδός τε, δέμας τε,
Πάντων Φαίηκων, μετ' ἀμύμονα Λαοδάμαντα·
Ἄν δ' ἔσαν τρεῖς παῖδες ἀμύμονες Ἀλκινόοιο,
Λαοδάμας θ', Ἅλιός τε, καὶ ἀντιθέῳ Κλυτονήῳ.
Οἱ δή τοι πρῶτον μὲν ἐπειρήσαντο πόδεσσιν·
Τοῖσιν δ' ἀπὸ νύσσης τέτατο δρόμος· οἱ δ' ἅμα πάντες
Καρπαλίμως ἐπέτοντο κονίοντες πεδίοιο.
Τῶν δὲ θέειν ὄχ' ἄριστος ἔην Κλυτονήῳ ἀμύμων·

" Jam quidem convivio explevimus animum æquali,
" Citharaque, quæ convivio congruens est lauto:
" Nunc ergò exeamus, & certamina experiamur
" Omnia; ut hospes narret suis amicis,
" Patriam reversus, quantum superemus alios,
" Pugnisque, luctaque, & saltu atque cursu.
Sic certè loquutus præibat, illi verò unà sequebantur;
E palo itaque suspendit citharam stridulam;
Demodocumque prehendit manu, & eduxit ædibus
Præco; præibat verò ei eandem viam, quam & alii
Phæacum optimates certamina spectaturi.
Iverunt autem ad forum, simulque sequebatur ingens turba,
Infiniti; surrexerunt verò juvenes multique, & fortes,
Surrexit quidem Acroneus, & Ocyalus, & Elatreus,
Nauteusque, Prymneusque, & Anchialus, & Eretmeus,
Ponteusque, Proreusque, Thoon, Anabesineusque,
Amphialusque, filius Polynei Tectonidæ;
Surrexit quoque Euryalus, homicidæ similis Marti,
Naubolidesque, qui optimus erat specieque, corporéque
Omnium Phæacum, post inculpatum Laodamantem.
Surrexerunt item tres filii inculpati Alcinoi,
Laodamasque, & Halius, & divinus Clytoneus.
Hi utique primùm periculum fecerunt pedibus.
Illisque à carceribus extensus est cursus; & hi simul omnes
Celeritèr volitabant pulverem excitantes in campo,
Horum currendo longè optimus erat Clytoneus inculpatus;

ΣΧΟΛΙΑ.

99. Σωτῆρος.] Σωτηρμοσυνῆς.
103. Ἅλκασι.] Πηδήμασιν.
108. Θαυμαντίοντες.] * Θεασόμενοι.
109. *Ὅμιλος.] Λαός.
110. Ἀνίσταντο.] Ἀνέστησαν.
115. Βροτολοιγῷ.] Ἀνδροφθόρῳ.
121. Νύσσης.] Καμπτῆρος.
122. Κονίοντες.] Κόνιν ἐγείροντες.

NOTÆ IN SCHOLIA.

108. Θαυμαντίοντες) *Θεασόμενοι. Ità pro θασσόμενοι, corrigo, ex *Eustathio*, quod *Causabonus* monuit faciendum; Differt. de Nuperâ *Homeri* Edit. p. 57. & futurum tempus designatur; quare & *Hesychius* per ὀψόμενοι explicat.

109. *Hoc *scholion*, ex *Aloys.* MS.

VARIÆ LECTIONES.

99. Συνήορός ἐστι θαλείῃ) γρ. συνήορός ἐσσιν ἑταίρῃ, *Eustath.* & *H. Steph.*

108. Θαυμαντίοντες) γρ. θαῦμα. νίοντες. Ἀπόκοπος. *Eustath.* in locum, οὐκ ἂν δὲ ἐπαινοῖτο ἡ τοιαύτη γραφή. Fit enim Luxuriâ quâdam otiosi ingenii, ut *Sophocl.* Aiac. ἱλουδέρᾳ, ἵλοι δορί.

113. Θόων) γρ. Θόων τ'.

Ὅσσον

Ὅσσον τ' ἐν νειῷ ἕρσην πέλει ἡμιόνοιϊν,
Τόσσον ὑπερθρῴσκων λαοὺς ἴκεθ', οἱ δ' ἐλίποντο.
Οἱ δ' ἤδη παλαισμοσύνης ἀλεγεινῆς πειρήσαντο,
Τῆδε αὖτ' Εὐρύαλος ἀπεκαίνυτο πάντας ἀρίστους·
Ἄλμαλι δ' Ἀμφίαλος πάντων προφερέστερος ἦεν.
Δίσκῳ δ' αὖ πάντων προφερέστατος ἦεν Ἐλατρεύς,
Πὺξ δ' αὖ Λαοδάμας, ἀγαθὸς παῖς Ἀλκινόοιο.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντες ἐτέρφθησαν φρένα ἀέθλοις,
Τοῖς ἄρχ Λαοδάμας μετέφη παῖς Ἀλκινόοιο,
Δεῦτε φίλοι, ἣ ξεῖνον ἐρώμεθα, εἴπη ἀέθλων
Οἷδέ τε, καὶ δεδάηκε· φυὴ γε μὲν ἔ κακὸς ὄφρ,
Μηροί τε, κνῆμαι τὲ, καὶ ἄμφω χεῖρας ὑπερθεν,
Αὐχένα τὲ στιβαρὸν, μέγα τὲ σθένος· οὐδέ τι ἥβης
Δευέται, ἀλλὰ κακοῖσι συνέρρηχε πολέεσσιν.
Οὐ γὰρ ἔγωγέ τι φημὶ κακώτερον ἄλλο θαλάσσης,
Ἄνδρα τὲ συσχεῦαι, εἰ καὶ μάλα καρτερὸς εἴη.
Τόνδ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε,
Λαοδάμα, μάλα τῶτο ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπες·
Αὐτὸς νῦν προκάλεσαι ἰὼν, καὶ πέφραδε μῦθο.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσ' ἀγαθὸς παῖς Ἀλκινόοιο,
Στῆ ῥ' ἐς μέσσον ἰὼν, καὶ Ὀδυσῆα προσέειπεν,
Δεῦρ' ἄγε καὶ σὺ, ξεῖνε πάτερ, πείρησαι ἀέθλων,
Εἴ πού πω δεδάηκας· ἔοικε δέ σ' ἴδμεν ἀέθλους·
Οὐ μὲν γὰρ μεῖζον κλέος ἀνέρος, ὄφρα κε ζῇσιν,

Quantumque in novali ſpatium ſolet eſſe mularum, *ante boves arantium*,
Tantum prætercurrens ad populum venit: alii vero reliquebantur.
Alii quidem moleſtiæ luctæ periculum fecerunt;
In hac rurſus Euryalus vicit omnes optimates;
Saltu verò Amphialus omnium optimus erat.
Diſco è contrà omnium præſtantiſſimus erat Elatreus:
Pugnis rurſus Laodamas, eximius filius Alcinoi.
Cæterum poſtquam omnes oblectarunt animum certaminibus,
His utique Laodamas interloquutus filius Alcinoi,
" Agite, amici, hoſpitem rogemus, ſi quod certamen
" Et ſcit & didicit; indolem ſanè minimè aſpernendus eſt,
" Femoraque, & Crura, & utraque Brachia deſuper
" Cervicemque firmam, ingenſque robur; neque prorſus vegetâ-tate
" Eget; verùm malis debilitatus eſt multis.
" Non enim ego exiſtimo pejus aliud mari,
" Ad hominem debilitandum; etiam ſi valdè fortis ſit.
Hunc rurſus Euryalus excepit dixitque,
" Laodama, ſanè hunc ſermonem decenter dixiſti;
" Tu ipſe nunc provoca vadens & conveni ſermone.
Cæterum poſtquam hoc audivit eximius filius Alcinoi,
Stetit in medium profectus & Ulyſſem alloquutus eſt,
" Huc agè & tu, hoſpes pater, periculum fac certaminum,
" Si quod fortaſſis didiciſti; nam par eſt, te ſcire certamina;
" Neque enim major gloria hominis, quàm-ad fuerit,

ΣΧΟΛΙΑ.

124. Νειῷ.] Ἠρετειασμένῃ γῇ. Οὖρον.] Ὅρμημα, ἄφεσμα.
125. Ὑπερθρῴσκων.] Περιέχων. Ἐλίποντο.] Κατελείφθησαν.
126. Ἀλεγεινῆς.] Ἐπιπόνου. Πειρήσαντο.] * Διάπειραν ἔλαβον.
127. Ἀπεκαίνυτο.] Διέφερεν, εἶπε.
129. Προφερέστατος.] Δυνατώτατος, κρείττων.
133. Ἐρώμεθα.] Ἐρωτήσωμεν.
134. Δεδάηκε.] Μεμαθήκε.
137. Συνέρρηκτο.] Συμπέπλωκεν, πλάττω, συγκέχυται.
139. Συσχεῦαι.] Κακῶσαι.
141. Κατὰ μοῖραν.] Κατὰ τὸ πρέπον.
142. Πέφραδε.] Διασήμαινε, εἰπέ.
145. Δεῦρ' ἄγε.] Ἀμφότερα * κελεύσεικά.
146. Ἴδμεν.] Εἰδέναι.
147. Ὄφρα κέν.] Ἕως ἄν. Ἧσιν.] Ἀντὶ τῆς ὑπάρχῃ.

NOTÆ.

136. Αὐχένα τὲ στιβαρὸν) Vocula τὲ exciderat Editioni *Hackianæ*.

NOTÆ IN SCHOLIA.

126. *Ità pro ἀμφὶ πείρας.
145. *Κελεύσεικα, omninò legendum, pro κελευτικά. v. 213.
146. Εἰδέναι. pro οἴδαμεν, legendum, ut & mox, v. 213.

VARIÆ LECTIONES.

130. Παῖς) γρ. παΐς, ut & infrà, v. 132. & v. 143.

Ἦ ὅπ ποσίν τε ῥέξῃ καὶ χερσὶν ἐῇσιν.
Ἀλλ' ἄγε πείρησαι, σκέδασον δ' ἀπὸ κήδεα θυμῷ·
Σοὶ δ' ὁδὸς οὐκ ἔπ δηρὸν ἀπέσσεται, ἀλλά τοι ἤδη
Νηῦς τε κατείρυσται, καὶ ἑπαρτέες εἰσὶν ἑταῖροι.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Λαοδάμα, τί με ταῦτα κελεύετε κερτομέοντες;
Κήδεά μοι καὶ μᾶλλον ὀϊὶ φρεσὶν, ἢ τὸ πάρ ἄεθλοι,
Ὅς πρὶν μὲν μάλα πολλ' ἔπαθον, καὶ πολλ' ἐμόγησα·
Νῦν δ' μετ' ὑμετέρῃ ἀγορῇ νόστοιο κατίζων
Ἥμαι, λιστόμενος βασιλῆά τε, πάντα τε δῆμον.
Τὸν δ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπαμείβετο, νείκεσέ τ' ἄντην,
Οὐ γάρ σ' ὐδὲ, ξεῖνε, δαήμονι φωτὶ ἐίσκω
Ἄθλων, οἷά τε πολλὰ μετ' ἀνθρώποισι πέλονται·
Ἀλλὰ τῳ, ὅς τ' ἄμα νηὶ πολυκλήϊδι θαμίζων,
Ἀρχὸς ναυτάων, οἵτε πρηκτῆρες ἔασιν,
Φόρτου τὲ μνήμων, καὶ ἐπίσκοπος ἦσιν ὁδαίων,
Κερδέων τ' ἀρπαλέων· ὐδ' ἀθλητῆρι ἔοικας.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ξεῖν', ἠ καλὸν ἔειπες· ἀτασθάλῳ ἀνδρὶ ἔοικας·
Οὕτως ἠ πάντεσσι θεὸς χαρίεντα δίδωσιν

" Quàm cùm pedibus strenuè agat & manibus suis.
" Verum age, tac periculum; & pelle mœstitiam ab animo:
" Tibi enim profectio non diutiùs aberit, sed jam utique
" Et navis deducta est, & præparati sunt socii.
Hunc excipiens alloquutus est prudens Ulysses,
" Laodama, quid me illa jubetis improperantes?
" Dolores mihi etiam magis in animo, quam certamina;
" Qui antea valde multa passus sim, & multa pertulerim:
" Nunc verò in ventro confessu reditu indigens
" Sedeo, precans regemque, omnemque populum.
Huic rursus Euryalus respondit objurgavitque palàm,
" Minimè te, hospes, gnaro viro assimilo
" Certaminum, qualia multa inter homines sunt:
" Verùm ifiiusmodi viro potius, qui simul navi transitatâ frequentans,
" Princeps nautarum, qui & negotiatores sunt
" Vecturæque memor, & administer est viaticorum,
" Lucrique rapacis; nequaquam athletæ similis es.
Hunc torvè intuitus alloquutus est prudens Ulysses,
" Hospes, non honestè dixisti; protervo viro similis es.
" Adeò non omnibus Deus gratiosa donat,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

149. Σκέδασον.] Σκόρπισον. Κήδεα.] Κακά.
150. Ἀπέσσ.] Ἀπέχω.
151. Νῆῦς.] Ναῦς. Κατείρυσται.] Καθέλκυσαι. Ἑπαρτέες.] Ἕτοιμοι, ἐξηρτισμένοι.
153. Κερτομέοντες.] Χλευάζοντες.
156. Χαρίζων.] Χρίζων, διάμενων.
157. Λιστόμενος.] Παρακαλῶν.
159. Δαήμονι.] Ἐμπείρῳ.
161. Θαμίζων.] Πυκνῶς πλέων, καὶ παραγινόμενος.
162. Πρηκτῆρες.] Πρακτῆρες, ἔμπειροι
163. Φόρτου τὲ μνήμων.] Ἐπιμελόμενος τῶν φορτίων, ἢ μνημονεύων ἕκαστον, πόσου ἦν ἄξιον. Ἐπίσκοπος.] Ἔφορος, ἢ φύλαξ. Ὁδαίων.] * Ἠίων.
164. Κερδέων.] Ὠφελειῶν. Ἀρπαλέων.] Ἃ ἄν τις ἁρπάσειε ἀφ' ἡδονῆ. Ἀθλητῆρι.] Ἀγωνιστῇ.
166. Ἀτασθάλῳ.] Ὑπερφάτῳ, ὑβριστῇ.

N O T Æ.

154. Κήδεά μοι ϕ (μᾶλλον) *Is. Casaub.* MS. notat, de voce κ, ante τὸ μᾶλλον, quòd vacat, ego *Emphaticam* dico.
163. Ἐπίσκοπος ἦσιν ὁδαίων) Ità *Theocrit.* §. 21.
v. 105. — ἐπίσκοπον εἴην ὀϊστῶν. Undè patet, illius conjecturam, qui hunc locum emendavit, ἐπὶ σκοπὸν εἶναι ὀϊστὸν, Ingeniosam licet, non tamen satis firmam.
167. Οὕτως ἠ πάντεσσι θεὸς χαρίεντα δίδωσιν) Hanc

N O T Æ I N S C H O L I A.

151. Πυκνῶς πλέων ϕ παραγινόμενος. Ità *Aloys.* MS. pro corrupto, πυκνὰς· πλέον, &c.
163. Ὁδαίων) * Ἠίων.
164. Κερδέων) Ὠφελειῶν. Cum prius omnia in unum confusa essent hoc modo, Ὁδαίων, κερδέων, ὠφελειῶν, ex *Aloysio* * ἠίων addo, & reliqua distinguo. Ἃ ἄν τις) pro ἃς, ex *Aloysio*.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

148. Ῥέξῃ) γρ. ῥέξει.
161. Ἀλλὰ τῳ, ὅς θ' ἅμα) γρ. ἀλλὰ τῳ, ὃς θαμὰ, *H. Steph.*
163. Ἐπίσκοπος) γρ. ἐπίσκεψ, *H. Steph.*
167. Θεὸς χαρίεντα δίδωσιν) γρ. θεοὶ χαρίεντα δίδωσιν, *Florentin. Aldin.* & *H. Steph.*

Ἀνδρὶ

Ἀνδρήσιν, ἤτε φυλὴ, ἤτ' ἄρ' φρένας, ἤτ' ἀγορλύν·
Ἄλλος μὲν γάρ τ' εἶδος ἀκιδνότερος πέλε ἀνὴρ,
Ἀλλὰ θεὸς μορφὴν ἔπεσι τέρφ· οἱ δέ τ' ἐς αὐτὸν
Τερπόμενοι λεύσσουσιν· ὁ δ' ἀσφαλέως ἀγορεύει
Αἰδοῖ μειλιχίῃ, μετὰ δ' πρέπει ἀγρομένοισιν·
Ἐρχόμενον δ' ἀνὰ ἄστυ, θεὸν ὣς, εἰσορόωσιν.
Ἄλλος δ' αὖ εἶδος μὲν ἀλίγκιος ἀθανάτοισιν·
Ἀλλ' οἱ χάρις ἀμφιπεριστέφεται ἐπέεσσιν.
Ὡς καὶ σοὶ εἶδος μὲν ἀριπρεπὲς, οὐδέ κεν ἄλλως
Οὐδὲ θεὸς τεύξειε· νόον δ' ἀπφάλιος ἐσσί·
Ὠρινάς μοι θυμὸν ἐνὶ στήθεσι φίλοισιν,
Εἰπὼν οὐ κατὰ κόσμον· ἐγὼ δ' οὐ νήϊς ἀέθλων,
Ὡς σύ γε μυθεῖαι, ἀλλ' ἐν πρώτοισιν οἴω
Ἔμμεναι, ὅππ' ἤδη τε πεποίθεα, χερσί τ' ἐμῇσι.
Νῦν δ' ἔχομαι κακότητι καὶ ἄλγεσι· πολλὰ γὰρ ἔτλην,
Ἀνδρῶν τε πολέμους, ἀλεγεινά τε κύματα πείρων·

" Hominibus, neque indolem, neque prudentiam, neque eloquentiam;
" Alius quidem formâ inferior eſt vir,
" Verùm deus formam verbis ſupplet: alii verò in ipſum
" Obiectati aſpiciunt; hic itaque ſecurè loquitur
" Modeſtiâ dulci, eminetque inter congregatos;
" Et incedentem eum per urbem, veluti deum, ſuſpiciunt:
" Alius iterum formâ quidem ſimilis immortalibus:
" Verùm haud ei Gratia circum affunditur ſermonibus;
" Sic & tibi ſpecies quidem decora, neque aliter
" Nè Deus quidem fingeret; Mente tamen rejectaneus es.
" Laceſſiſti mihi animum in præcordiis charis,
" Loquutus indecenter: ego verò minimè ignarus certaminum,
" Ut tu loqueris, verùm inter primores puto
" Eſſe, ſiquidem juventâ fiderem & manibus meis:
" Nunc verò occupor ærumnis & doloribus; multa enim paſſus ſum,
" Virorúmque bella, ſævoſque fluctus penetrans.

ΣΧΟΛΙΑ.

168. Ἀγορητύν.] Διαλεκτον, δημηγορίαν.

169. Ἀκιδνότερος.] Παρὰ τὸ αἰκίζω, ἀκίζω, ἀκιδνὸς γίνεται, ἀφ' ἧς γίνεται συγκριτικὸν ἀκιδνότερος ἐστιν, ἀσθενέστερος, ἢ ἀσθενέστερος, ἢ ἀμφότερον.

170. Ἔπεσι.] Λόγοις. Στέφει.] Κοσμεῖ.

171. Λεύσσουσιν.] Λεύσσοντες, ὁ ἐστι βλέποντες. Ἀσφαλέως.] Μὴ σφαλλόμενος, * μὴ ἁμαρτάνων ἐν τῷ λέγειν. Ἀγορεύει.] Διαλέγεται.

172. Ἀγορμένοισι.] Συνηθροισμένοις.

174. Ἀλίγκιος.] Ὁμοιος.

175. Περιστέφεται.] Παρακεκλεισται πάρεσιν.

176. Ἀεικὲς ἐπίσημοι, φανεροί. * Οὐδέ κεν ἄλλως.] Εἰ θεὸς θελήσας καλὸν ποιήσας τοιοῦτον, οἷος εἶ σύ.

177. Τεύξειε.] Ποιήσειεν. Ἀπφάλιος.] Ἀπαίδευτος.

178. Ὠρινας.] Ἐπάραξας.

179. Νήϊς.] Ἄπειρος.

180. Μυθεῖαι.] Λέγεις.

181. Πεποίθεα.] Ἐπεποίθειν, ἐθάρρουν.

182. Ἔχομαι.] Συνέχομαι. Ἄλγεσι.] Κακοῖς. Ἔτλην.] Ἐκαρτέρησα.

183. Πείρων.] Διαπερῶν.

NOTÆ.

Lectionem ipſe *Euſtathius* in utráque Editione, *Romanâ* & *Baſileenſi* retinet, inter παρεκβολὰς, licet utraque Editio, in *Homeri* Textu, malè habeat, ϑεοὶ, & δίδωσι. Noſtram Lectionem *Henr. Stephanus* pluribus confirmat. Vid. *Var. Lect.*

169. Ἄλλος μὲν γάρ τ' εἶδος ἀκιδνότερος) Hunc locum ità illuſtrat *Galenus*, Protreptic. c. 4. Χρὴ πίνειν τὸ νέον, πειθόμενον τῷ παλαιῷ παροιμίᾳ, τῷ ἑαυτοῦ μορφῷ ἐν καταπρᾳεῖ θαυμάζοντα, εἰ μὴ Καλὸς εἴη τῷ ὄψιν, ἀσκῆσαι τοιαύτῳ εἶναι καὶ τὴν ψυχὴν, ἄπιστον ἡγησάμενον εἶναι καλὴν σώματι ψυχὴν αἰσχρὸν οἰκεῖν· εἰ δὲ Αἰσχρὸς αὐτῷ φαίνοιτο, τῷ δὲ σώματος ἰδέαν εἶναι, τοσοῦδε μᾶλλον ἐπιμεληθῆναι τῆς ψυχῆς, κτλ.

175. Ἀμφιπεριστέφεται) Ità *Euſtathius*, & confert cum illo, v. 170. Ἀλλὰ θεὸς μορφὴν ἔπεσι τέρφ. Ità quoque *Henricus Stephanus*, qui tamen agnoſcit in Margine *Lectionem*, ἀμφιπεριστρέφεται, quam *Florentina*, *Etonenſis*, in *Textu* & *Scholiis* MSS. retinet; *Aldus*, *Hervagius*, *Morrhius*, *Caſtellio*, ſolam agnoſcunt, *Spondanus*, in margine notat. Vid. *Var. Lect.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

171. * Μὴ ἁμαρτάνων) Has voces addo, ex MS. *Aloyſiano*. 176. Οὐδέ κεν) Et hic &c.

VARIÆ LECTIONES.

175. Ἀμφιπεριστέφεται) Ꝛc. ἀμφιπεριστρέφεται, & ἀμφὶ περιστέφει. Vid. Not. in *Textum*.

Ἀλλὰ

Ἀλλὰ καὶ ὣς κακὰ πολλὰ παθὼν, πειρήσομ' ἀέθλων
Θυμοδακὴς γὰρ μῦθος· ἐπώτρυνας δέ με εἰπών.
Ἦ ῥα, καὶ αὐτῷ φάσγῃ ἀναΐξας λάβε δίσκον
Μείζονα καὶ πάχετον, στιβαρώτερον οὐκ ὀλίγον πέρ,
Ἢ οἵῳ Φαίηκες ἐδίσκεον ἀλλήλοισι.
Τόν ῥα περιστρέψας ἧκε στιβαρῆς ἀπὸ χειρός·
Βόμβησεν δ' λίθος· κὰτ δ' ἔπιπτεν ποτὶ γαίῃ
Φαίηκες δολιχήρεμοι, ναυσίκλυτοι ἄνδρες,
Λᾶος ὑπαὶ ῥιπῆς· ὁ δ' ὑπέρπατο σήματα πάντων,
Ῥίμφα θέων ἀπὸ χειρός· ἔθηκε δὲ τέρμαθ' Ἀθήνη,
Ἀνδρὶ δέμας εἰκυῖα· ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε,
Καί κ' ἀλαός τοι, ξεῖνε, σαφηνείειε τὸ σῆμα
Ἀμφαφόων· ἐπεὶ οὔ πη μεμιγμένον ἐστὶν ὁμίλῳ,
Ἀλλὰ πολὺ πρῶτον· σὺ δὲ θάρσει τόνδε γ' ἄεθλον·
Οὔπις Φαίηκων τόνγ' ἵξεται, οὐδ' ὑπερήσει.
Ὣς φάτο· γήθησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,
Χαίρων, οὕνεκ' ἔταῖρον ὀνήϊα λεῦσσ' ἐν ἀγῶνι,
Καὶ τότε κεφότερον μετεφώνεε Φαίηξεσσι,
Τῦτον νῦν ἀφίκεσθε, νέοι· τάχα δ' ὕστερον ἄλλον
Ἧσειν, ἢ τοσσῦτον, οἴομαι, ἢ ἔτι μᾶσσον.

" Verùm & sic, mùlta multa *licet* passus, periculũ faciam certaminum;
" Mordax enim *tuus est* sermo; & proritàsti me locutus.
Dixit utique, & cum ipsâ veste impetum faciens prendit discum
Majorem & crassiorem, firmioremque haud paululùm,
Quàm quali Phæaces ludere solebant invicem.
Hunc circumrotatum misit validâ de manu:
Stridebat verò Lapis & procubuere ad terram
Phæaces longis-remis-utentes, navigandi-periti viri,
Lapidis ab impetu; ille demùm supervolavit signa omnium
Rapidè ruens à manu; fixit verò signum Pallas
Viro corpore assimilata, verbúmque dixit & locuta est,
" Etiam cæcus tibi, ô hospes, posset dijudicare signum
" Palpitando, quandoquidem neutiquam mixtum est multitudini,
" Verùm longè primum; tu itaque confide quoad hoc certamen;
" Nullus Phæacum ad hoc pervenier, nedum transmittet.
Sic ait; & gavisus est patiens divus Ulysses,
Lætus, quòd socium benignum vidisset in certamine,
Et tum leniùs Phæacas alloquutus est,
" Hunc nunc assequimini, Juvenes; brevi denuò alium
" *Me* missurum esse tantoplum puto, aut adhuc graviorem,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

184. Ἀλλὰ καὶ ὣς.] Ἀλλά καὶ ὅμως.
185. Θυμοδακής.] Τῆς ψυχῆς ἀψάμβρος. Ἐπώτρυνας.] Παρώξυνας.
186. Αὐτῷ φάρει.] Σὺν τῷ ἱματίῳ, ὡς εἶχεν.
187. Πάχετον.] Παχύτερον.
189. Τόν ῥα περιστρέψας.] Ὁ δίσκος οὐκ μόνον χοῖρον εἶχε.
190. Βόμβησεν ὁ λίθος.] Τὸ ἐξῆς, ἤχησεν ὁ λίθος ἐπὶ τῆς γῆς, ὡς τὰς Φαίηκας καταπλῆξαι· δύναται δὲ, καὶ ἵνα δείξῃ ὡς τὸν γλῶ ὥσπερ οὐ καταπλήξει πειθῶν. Ἔπληξεν.] Κατέπληξεν ἐκπλαγέντας.
191. Δολιχήρεμοι.] Μακραῖς κώπαις χρώμενοι, ὅ ἐστι ναυτικοί.
192. Ῥιπῆς.] Ὁρμῆς, βολῆς. Σήματα.] Σημεῖα· πηγὰς δὲ, βήματα.
193. Ῥίμφα.] Ῥᾳδίως, ἰσχυρῶς. Τέρματα.] Σημεῖα.
195. Ἀλαός.] Ὁ τυφλός. Διακείνειε.] Διακρίνειεν.
196. Ἀμφαφόων.] Ψηλαφῶν.
198. Ὑπερήσει.] Ὑπερβιβάσει, ὑπερβαλεῖ.
200. Ἐνήϊα.] Πρᾶον, ἀσσοτέρω. Λεῦσσε.] Ἐθηᾶτο, ἔβλεπεν.
201. Κεφότερον.] Ἐκχριθέν, παῤῥησιαστικώτερον, εὐθυμότερον. Μετεφώνεεν.] Ἐν αὐτοῖς εἶπε.
202. Τῦτον νῦν ἀφίκεσθε.] Τὸν τόπον, ἢ τὸ λῆθον.
203. Ἧσειν.] Πέμψειν, ἀκοντίσειν. Μᾶσσον.] Μακρότερον.

N O T Æ.

185. Θυμοδακὴς δ μῦθος) Vid. ad illud *Anacreon.* v. 127. Δακθυμιᾷ μοι λέγοντες.
192. Ὑπέρπατο) Ità optimi Codd. *Florentin. Eustath. Aldin. Lovanian. Rescii, Stephan. Oxonienſ.* quæ malum *Hackian.* τὸ ὑπέπατο rejicio.

NOTÆ IN SCHOLIA.

201. * Εὐθυμότερον) Hæc vox in *Aloysii* MSto deest, at in *Aldinâ*, & Vett. omnibus adest merito.

VARIÆ LECTIONES.

192. Ὑπέρπατο) γρ. ὑπέπατο, *Hackian.* Edit. *Br. Schol.* Vid. Not. in *Textum.* *Ibid.* Σήματα) γρ. βήματα,
202. Ἀφίκεσθε) γρ. ἰφίκεσθε, *H. Steph.*

Τῶν δ' ἄλλων, ὅπινα κεφδίη, θυμός τε κελεύῃ,
Δεῦρ' ἄγε πειρηθήτω· ἐπεί μ' ἐχολώσατε λίην,
Ἦ πυξ, ἠὲ πάλῃ, ἢ καὶ ποσίν, ὑπ μεγαίρω,
Πάντων Φαιήκων, πλὴν γ' αὐτῷ Λαοδάμαντι·
Ξεῖνος γάρ μοι ὅδ' ἐστί· τίς ἂν φιλέοντι μάχοιτο;
Ἄφρων δὴ κεῖνός γε καὶ ὀπίδανος πέλῃ ἀνήρ,
Ὅστις ξεινοδόκῳ ἔριδα προφέρῃσι ἀέθλων,
Δήμῳ ὃν ἀλλοδαπῷ· ἔο τ' αὐτῷ πάντα κολύῃ·
Τῶν δ' ἄλλων ὕπερ πὶν ἀναίνομαι, ὐδ' ἀθεείζω,
Ἀλλ' ἐθέλω ἴδμεν καὶ πειρηθήμεναι ἄντην·
Πάντα γὰρ ὐ κακός εἰμι μετ' ἀνδράσιν, ὅσσοι ἄεθλοι.
Εὖ μὲν τόξον δ' οἶδα εὔξοον ἀμφαφάασθαι·
Πρῶτός κ' ἄνδρα βάλοιμι, ὀϊστεύσας ἐν ὁμίλῳ
Ἀνδρῶν δυσμενέων· εἰ καὶ μάλα πολλοὶ ἑταῖροι
Ἄγχι παραστᾶεν, καὶ τοξάζοιατο φωτῶν.
Οἷος δὴ μὲ Φιλοκτήτης ἀπεκαίνυτο τόξῳ,
Δήμῳ ἔνι Τρώων, ὅτε τοξαζοίμεθ' Ἀχαιοί.
Τῶν δ' ἄλλων ἐμέ φημι πολὺ προφερέστερον εἶναι,
Ὅσσοι νῦν βροτοί εἰσιν ἐπὶ χθονὶ σῖτον ἔδοντες.
Ἀνδράσι δ' οὐ προτέροισιν ἐριζέμεν οὐκ ἐθέλήσω,
Οὐδ' Ἡρακλῆι, ὅτ' Εὐρύτῳ Οἰχαλιῆι,
Οἵ ῥα καὶ ἀθανάτοισιν ἐείζεσκον περὶ τόξων·

" Ex aliis igitur, quemcunque cor animusque invitat,
" Huc age, periculum faciat, quoniam me irritastis valde,
" Aut cestu, aut luctâ, aut etiam cursu; nihil detrecto;
" Ex omnibus, *inquam*, Phæacibus, præter ipsum Laodamantem;
" Hospes enim mihi ille est; quis cum amico pugnaret?
" Insipiens ille & nullius precii est vir,
" Quicunque cum hospite contentionem obtulerit certaminum,
" Populo in alienigeno, suaque ipsius *res* omnes perturbat.
" Aliorum utique nullum rejicio, neque despicio;
" Sed volo explorare & periculum facere palam:
" Non enim usquaquaq; ignavus sum inter homines, quotquot certamina sunt;
" Benè enim arcum novi perpolitum tractare;
" Primus utique virum contingerem, sagittans in turbâ
" Virorum hostilium; etiam si valdè multi socii
" Juxtà astent, & arcum tendant in viros.
" Solus sanè me Philoctetes vincebat arcu,
" Populo in Trojanorum, quoties sagittabamus Græci:
" Aliorum me assero longè eximium esse,
" Quales nunc mortales sunt in terrâ pane vescentes:
" Cum viris autem priscis contendere nolo,
" Neque cum Hercule, neque cum Eurytо Oechalienſi;
" Qui etiam cum diis contendebant de arte sagittandi:

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

205. Ἐχολώσατε.] Εἰς ὀργὴν ἐκινήσατε.
206. Μεγαίρω.] Φθονῶ.
209. Ὀπίδανος ἀνήρ.] Ἀνὴρ ἀδόκιμος λόγου ἄξιος.
210. Προφέρῃ.] Προβάλλῃ.
211. Ἀλλοδαπῷ.] Ἀλλοφύλῳ. Κολύῃ.] * Καζωσείῃ, κωλύῃ, ἐμποδίζῃ. Ἔο τ' αὐτῷ πάντα κολύῃ.] Ἀφαιρίζῃ καὶ ἐλαττοῖ τὰ ἑαυτῷ συμφέροντα.
212. Οὐδ' Ἡρακ.] Οὐδὲ Ἡρ. Ἀναίνομαι.] Παραιτοῦμαι, ἀρνοῦμαι. Ἀθεείζω.] Ἀποδοκιμάζω, ὑποβάλλω.
213. Ἴδμεν.] Εἰδέναι.
215. Ἀμφαφάασθαι.] Μεταχειρίζεσθαι.
220. Τοξαζοίμεθα.] Εὐστόχως τοξεύοιμεν.
224. Οἰχαλιῆι.] Ἡ Οἰχαλία, πόλις τῆς Θετταλίας.

N O T Æ.

204. Ὅπινα) Pro ὅτινα, *Æolûm* Dialectus. Vid. ad *Iliad.* ο'. v. 492. & infrà, ad σ'. v. 394.

215. Εὖ μὲν τόξον δ' οἶδα) Olim τὸ ϑ' excideràt, ex pluribus, &c.

224. Οὐδ' Ἡρακλῆι) *Ultima* ῆ Ἡρακλῆϊ producitur, in *Cæsurâ* & in Medio Versûs, ubi Syllaba quævis potest esse *Communis*, etiam ante *Incisum*, ob *Hiatum*, & sequentem *Acutum*. Ità nonnulli legunt id *Horat.* Non usitatâ, aut tenui ferar pennâ. De *Rhythmo*, infrà, ad ξ'. v. 199.

NOTÆ IN SCHOLIA.

211. * Καζωσείῃ) Hanc vocem addo, ex *Aloysio*, licet omnibus aliis desit; quòd *Hesych.* v. Κολύῃ) Καζωσείῃ, σπᾷῃ, κωλύῃ, ἐμποδίζῃ, κολοβοῖ.

213. Vid. ad v. 148.

VARIÆ LECTIONES.

215. Τόξον δ' οἶδα) γρ. τόξον οἶδα.

216. Πρῶτός κ' ἄνδρα) γρ. πρῶτος ἂν ἄνδρα, *Eustath.* fol. 303. lin. 10.

221. Εἶναι) γρ. εἶναι.

Τῷ

Τῷ ῥα καὶ αὐτῷ ἔθανεν μέγας Εὐρυτος, οὐδ' ἐπὶ γῆρας
Ἱκέτ' ἐνὶ μεγάροισι· χολωσάμενος γὰρ Ἀπόλλων
Ἔκτανεν, οὕνεκά μιν προκαλίζετο τοξάζεσθαι·
Δυσὶ δ' ἀκοντίζω, ὅσσον τ' ἄλλος τις ὀϊστῷ·
Οἴοισιν δείδοικα ποσὶν, μήπως μὲ παρέλθῃ
Φαιήκων· λίην γὰρ ἀεικελίως ἐδαμάσθην
Κύμασιν ἐν πολλοῖς· ἐπεὶ οὐ κομιδὴ χατ' νῆα
Ἦεν ἐπηετανός· τῷ μοι φίλα γυῖα λέλυνται.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ
Ἀλκίνοος δέ μιν οἷος ἀμειβόμενος προσέειπε,
Ξεῖν', ἐπεὶ οὐκ ἀχάρισα μεθ' ἡμῖν ταῦτ' ἀγορεύσῃς,
Ἀλλ' ἐθέλεις ἀρετὴν σὴν Φαινέμεν, ἣ τοι ὀπηδεῖ,
Χωόμενος, ὅτι σ' ἧκτος ἀνὴρ ἐν ἀγῶνι προφέρεσθαι
Νείκεσεν· ὡς ἂν σὴν ἀρετὴν βροτὸς ἄλλος ὀνοιτο,
Ὅστις ἐπίστηται ἧσι φρεσὶν ἄρτια βάζειν·
Ἀλλ' ἄγε, νῦν ἐμέθεν ξυνίει ἔπος, ὄφρα καὶ ἄλλῳ
Εἴπῃς ἡρώων, ὅτε κεν σοῖς ἐν μεγάροισι
Δαιτὶ παρὰ σῇ τ' ἀλόχῳ καὶ σοῖσι τέκεσσιν,
Ἡμετέρης ἀρετῆς μεμνημένος, οἷα καὶ ἡμῖν
Ζεὺς ἐπὶ ἔργα τίθησι πατὴρ ἐξέτι παιπαλοέντων.
Οὐ γὰρ πυγμάχοι εἰμὲν ἀμύμονες, οὐδὲ παλαισταὶ,

" Itaque etiam ſtatim mortuus eſt ingens Eurytus, neq; ad ſenectutem
" Pervenit in ædibus; iratus enim Apollo
" Occidit, eò quod ipſum provocârat ad certamen arcuum.
" Haſtâ itidem jaculor, quantum nullus alius quiſquam ſagittâ;
" Solis timeo pedibus, ne aliquis me ſuperet
" Phæacum; nimiùm enim duriter domitus ſum
" Fluctibus in multis; quoniam minimè accurata tractatio in navi
" Erat perennis; ideóque mihi chara genua ſoluta ſunt.
Sic ait; illi verò omnes obmutuerunt:
Alcinous tamen ipſum ſolus reſpondens alloquutus eſt,
" Hoſpes, quandoquidem non ingrata inter nos hæc concionaris,
" Sed vis virtutem tuam oſtendere, quæ tibi famulatur,
" Iratus; quòd te ille vir in certamine aſtans
" Objurgavit: Adeò tuam virtutem mortalis nullus vituperet,
" Quicunque ſcit ſuo judicio commoda dicere:
" Sed agè, nunc meum intellige ſermonem; ut etiam alii
" Dicas Heroum, quandò tuis in ædibus
" Epulaberis apud tuam uxorem & tuos liberos,
" Noſtræ virtutis memor; qualia etiam nobis
" Jupiter opera impoſuerit perpetuò jam inde à majoribus.
" Non enim pugiles ſumus exquiſiti, neque luctatores,

ΣΧΟΛΙΑ.

226. Τῷ ῥα.] Διὸ δή.
230. Οἴοισι.] Μόνοις.
231. Ἀεικελίως.] Ἀσχημόνως, χαλεπῶς.
232. Κομιδή.] Ἐπιμέλεια.
233. Ἐπηετανός.] Δαψιλὴς, αὐτάρκης.
236. Ἀχαλεισι.] Ἀνόῃ.
237. Φαινέμεν.] Δεικνύειν.
239. Ὀνοίατο.] Μέμψαιτο.
240. Ἐπίστηται.] Εἰδείη. Ἄρτια.] Ἀπταιστομύθια.
241. Ξυνίει.] Νόει, ἄκουε.
246. Οὐ γὰρ πυγμάχοι.] Ἐλεγχθεὶς ἀργεῖν, ἵνα εἰς τὸ μὴ παροξύνωμεν τὸν Ὀδυσσέα. Ἀμύμονες.] Ἀμεμπτοι.

NOTÆ.

227. Ἐνὶ) Ità pro ἐπὶ reſtituo, ex *Euſtathii* authoritate, fol. 304. lin. 10. & ipſius *Homeri*, in aliis locis.

232. Ἐπὶ δὲ κομιδὴ κατὰ νῆα ἦεν ἐπηετανός) De *Euſtathii* interpretatione, vid. fol. 304. lin. 4. Ego puto hic ſimpliciter *Ulyſſem* damnare Vitam marinam, ut minùs elegantem, ſalubrem, aut rebus convenientibus & neceſſariis inſtructam. Aliàs certè, ſi-tis *Calypſo* Navem rebus commodis inſtruxerat, ut apparet, *Odyſſ. ε'.* v. 264. &c. nihil adeò mali paſſus eſt, ante Naufragium.

240. Ἐπισαίη) Ità *Aloyſii* MS. & *Br. Schol.* etiam *Aldina* Scholiorum Editio, aperte legunt, ut in *Textu*. Vid. ad *Iliad. ξ'.* v. 92.

243. Δαιτὶ) *Media* Syllaba hîc longa, at τ'. v. 328. Δαιτὸς, ἀνήρατο δ', &c. brevis. Ratio obvia.

NOTÆ IN SCHOLIA.

241. Ξυνίει) Νόει, ἄκουε. Ità pro, νοεῖ, ἀκούει.

246. Ἐλεγχθεὶς ἀργεῖτον) Ità lego, pro ἀνεῖτον.

VARIÆ LECTIONES.

227. Ἐνὶ μεγάροισι) γρ. ἐπὶ μεγάροισι, *Florentin. Aldin. Lovan. H. Steph.* ſed malè. Vid. *Textum*.

240. Ἐπίσταιτο) γρ. ἐπίσταιη, Vid. Not. in *Textum*.

Ἀλλὰ ποσὶ κραιπνῶς θέρμῳ, καὶ νηυσὶν ἄριστοι·
Αἰεὶ δ' ἡμῖν δαὶς τε φίλη, κίθαρίς τε, χοροί τε,
Εἵματά τ' ἐξημοιβὰ, λοετρά τε θερμὰ, καὶ εὐναί.
Ἀλλ' ἄγε, Φαίηκων ἐνοσίχθονες, ἔοσοι ἄριστοι,
Παίσατε· ὡς κ' ὁ ξεῖνος ἐνίσπῃ οἷσι φίλοισιν,
Οἴκαδε νοστήσας, ὅσσον περιγινόμεθ' ἄλλων
Ναυτιλίῃ, καὶ ποσσὶ, καὶ ὀρχηθμοῖ, καὶ ἀοιδῇ.
Δημοδόκῳ δέ τις αἶψα κιὼν φόρμιγγα λίγειαν
Οἰσέτω, ἥ πῃ κεῖται ἐν ἡμετέροισι δόμοισιν.
Ὣς ἔφατ' Ἀλκίνοος θεοείκελος· ὦρτο δ' ἀοιδὸς
Οἴσων φόρμιγγα λιγυρὴν δόμον ἐς βασιλῆος.
Αἰσυμνῆται δ' ἄρα τοὶ γε πάντες ἀνέσταν
Δήμιοι, οἱ κατ' ἀγῶνας ἐϋπρήστορες ἔσκον·
Λείηναν δ' χορὸν, καλὸν δ' εὔρυναν ἀγῶνα.

" Sed pedibus celeritèr currimus, & navibus optimi sumus:
" Semperque nobis conviviumque gratum, citharáque, chorique,
" Vestesque mutatoriæ, lavacraque calida, & cubilia.
" Verùm age, Phæacum saltatores, quotquot optimi,
" Ludite; ut hic hospes dicere queat suis amicis,
" Domum reversus, quantum superemus alios
" Arte navigandi, & pedibus, & saltatione, & cantu.
" Demodoco verò aliquis statim profectus citharam sonoram
" Afferat, quæ alicubi jacet in nostris ædibus.
Sic ait Alcinous augustus; surrexit autem præco
Laturus citharam suavem domo ex regis.
Præsides Ludorum interèa electi novem omnes surrexerunt
Publici, qui in certaminibus rectè administrabant singula:
Planum faciebant chorum, & pulchram ampliârunt aream.

Σχολια.

247. Θέρμετε.] Τρέχομεν.

249. Ἐξημοιβά.] Ἄλλοτε ἄλλα ἀμοιβάμενα καὶ ἀλλασσόμενα.

250. Βηχάρμονες.] Ὀρχησταὶ, ἀπὸ τοῦ βαίνειν ἁρμονίως.

251. Παίσατε.] Παίξατε, Ἀττικῶς, χορεύσατε. Ἐνίσπῃ.] Εἴπῃ.

252. Περιχεύμεθα.] Ὑπερέχομεν.

253. Νωμηλίῃ.] Τῇ περὶ τὴν ναυτικὴν τέχνην. Ὀρχηθμοῖ.] Ὀρχήσει.

256. Ὦρτο.] Ὥρμησεν.

257. Οἴσων.] Κομίσων. Γλαφυρήν.] Κοίλην, ἀφ' τὸ γεγλύφθαι.

258. Αἰσυμνῆται.] Οἱ ἀπὸ τῶν λιγυρῶν βεβαβδισμένοι καὶ ἀγωνοθέται· ἤτοι ἐπίσκοποι τῶν ἀγώνων· καὶ εἴη ἂν, παρὰ τὸ αἶνος, ὃ ἐστὶ τὸ παρὰ μοῖραν καὶ καθῆκον, ἀπονέμοντες τοῖς ἀγωνιζομένοις. Κεῖται.] Ἐπίλεκτοι.

259. Δήμιοι.] Δημόσιοι. Πρήστορες.] Ἐπιστάται, ὑπηρέται.

260. Λείηναν.] Ὁμαλὸν ἐποίησαν. Χορόν.] Τὸν τόπον, ἔνθα ἔμελλον χορεύειν. Εὔρυναν.] Ἐπλάτυναν. Ἀγῶνα.] Τὸν τόπον, ἐν ᾧ ἠγωνίζοντο.

Notæ.

249. Λούτρά τε θερμὰ) De Balneis, *Plin.* Nat. Hist. l. XXXI. c. II. *Joh. Petr. Lotichii* Comment. in *Petronii* Satyricon. l. I. c. XI. p. 74. ad 76.

251. Παίσατε) Ἀττικοὶ παίσατε λίγυσιν, ἀπὸ τοῦ παίξατε. Vid. *Mattaire*, Dialect. Attic. p. 46. & *Br. Schol.*

254. Φόρμιγγα λίγειαν) Ità hoc in loco, & aliàs, λίγειαν ἀσπαρεξυτόνως scribendum dicit *Eustathius*; quoniam, inquit, ità Voluit *Homerus* dici, ab Unâ *Sirenum*, cujus nempè Nomen λίγεια· aliàs fatetur λιγεῖα scribi debere, à λιγύς. Ego, ut dicam, quod puto, Criticorum deliriis rejectis, credo in illis locis, ubi λίγειαν primitùs scriptum, debere semper λιγεῖαν scribi, nisi ubi *Proprium* sit Nomen. Verùm nolo Ego Libros temerare.

255. Οἰσέτω) Vel dicendum, Hanc Vocem esse *Futuri* α'. *Imperativi*, quale Tempus à *Grammaticis* nondum assignatur, vel οἴσω fieri *Præsens*, ex *Futuro*; de quo diximus ad ζ'. v. 321. & in Prælect. *Odyss.* x.

256. Ὣς ἔφατ' Ἀλκίνοος) Malè *H. Steph.* ἔφαθ', Hinc omnes, facto Agmine, *Castellio*, *Spondanus*, *Hackius*, ἔφαθ', at rectè *Florentina* ἔφατ', ut *Aldina*, *Lovaniana*, *Romana* & *Basilienses Eustathii*, male tamen infra & harum aliquot, v. 433. ὣς ἔφαθ' Ἀρήτη, pro ἔφατ'. Ità mox, v. 343. legendum, ὣς ἔφατ'· οἱ δ' γήθησε, quicquid Editt. malè feriatæ.

258. Αἰσυμνῆται) De hâc voce consulendi *Eustath.* fol. 306. lin. 22. *Br. Schol. Hesych. Etymolog.* M. *Euripid.* Schol. ad *Medeæ*, v. 19. Item quæ Nos ad *Iliad.* α'. v. 347.

Notæ in Scholia.

τάρμονες. Confer *Br. Schol.* infrà, v. 383.

251. * Παίξατε) Ità pro πάλξατε.

Variæ Lectiones.

257. Λιγυρὴν) γρ. γλαφυρὴν, *Br. Schol.* & *H. Steph.*

259. Ἐϋπρήστορες) γρ. ἐὺ πρήστορες, *Br. Schol.* verùm *Hesych.* ἐϋπρήστορες, ὑπηρέται.

Κῆρυξ

Κῆρυξ δ' ἐγγύθεν ἦλθε φέρων φόρμιγγα λίγειαν
Δημοδόκῳ· ὁ δ' ἔπειτα κἰ ἐς μέσον· ἀμφὶ δ' ἄρα κοῦροι
Πρωθήβαι ἵσταντο, δαήμονες ὀρχηθμοῖο·
Πέπληγον δ' χορὸν θεῖον ποσίν· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
265 Μαρμαρυγὰς θηεῖτο ποδῶν, θαύμαζε δ' θυμῷ.
Αὐτὰρ ὁ φορμίζων ἀνεβάλλετο καλὸν ἀείδειν,
Ἀμφ' Ἄρεος φιλότητι, εὐστεφάνου τ' Ἀφροδίτης,
Ὡς τὰ πρῶτα μίγησαν ἐν Ἡφαίστοιο δόμοισι
Λάθρῃ· πολλὰ δ' ἔδωκε, λέχος δ' ἤχυνε κ' εὐνὴν
270 Ἡφαίστοιο ἄνακτος· ἄφαρ δέ οἱ ἄγγελος ἦλθεν
Ἥλιος, ὃς σφ' ἐνόησε μιγαζομένους φιλότητι.
Ἥφαιστος δ', ὡς ἐν θυμαλγέα μῦθον ἄκουσε,
Βῆ ῥ' ἴμεν ἐς χαλκεῶνα, κακὰ φρεσὶ βυσσοδομεύων·
Ἐν δ' ἔθετ' ἀκμοθέτῳ μέγαν ἄκμονα, κόπτε δὲ δεσμοὺς
275 Ἀρρήκτους, ἀλύτους, ὄφρ' ἔμπεδον αὖθι μένοιεν.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ τεῦξε δόλον, κεχολωμένος Ἄρῃ,
Βῆ ῥ' ἴμεν ἐς θάλαμον, ὅθι οἱ φίλα δέμνι' ἔκειτο.
Ἀμφὶ δ' ἄρ' ἑρμῖσιν χέε δέσματα κύκλῳ ἁπάντη·
Πολλὰ δ' κ' καθύπερθε μελαθρόφιν ἐξεκέχυντο
280 Ἠΰτ' ἀράχνια λεπτά, τά κ' οὐ νέ τις ὐδὲ ἴδοιτο

Præco verò propè advenit ferens citharam sonoram
Demodoco; & is deinde ibat in medium; circúmque juvenes
Jam-pubescentes stabant, periti saltationis;
Quatiebant igitur divinum chorum pedibus; cæterum Ulysses
Micationes admirabatur pedum, stupescebatque animo.
Cæterùm ipse citharam-tangens cœpit pulchrè canere,
De Martis amore, pulchréque-coronatæ Veneris,
Ut primùm coierint in Vulcani domibus
Clàm; plurima enim dedit, lectúmque deturpavit & cubile.
Vulcani regis: statim verò illi nuncius venit
Sol, qui ipsos observârat commixtos amore.
Vulcanus autem, ubi acerbum sermonem audivit,
Festinabat ire ad officinam, mala animo profundè-cogitans;
Imposuit incudi-repositorio magnam incudem, cuditque vincula
Infrangibilia, insolubilia; ut firmiter illic manerent.
Cæterùm postquam struxit dolum, iratus Marti,
Festinabat ire in thalamum; ubi chara cubilia stabant.
Circumfudit lecti fulcris vincula circulo undique;
Multaque etiam desuper è trabe effusa erant,
Perinde atque tela aranea subtilia, quam nemo ne videre queat

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

263. Πρωθήβαι.] Ἀπὸ ἄκρου τὸ ἀκμῆς ἔχοντες, ὅ ἐστιν, ἀκμαζοντες. Δαήμονες.] Ἔμπειροι. Ὀρχηθμοῖο.] Ὀρχήσεως.

264. Πέπληγον.] Ἔπληξαν, ἔκρουσαν.

265. Μαρμαρυγάς.] Τὰς σωστόνους τῶν ποδῶν κινήσεις· ἀπὸ γὰρ ταῖς οἰκείας κινήσεσι λάσιλψις τῶν ποδῶν γίνεται. Θηεῖτο.] Ἐθαύμαζεν.

266. Ἀνεβάλλετο.] Ἀνεκρέμετο, ᾠδοποιάζετο.

267. Ἀμφ' Ἄρεος φιλότητος.] Περὶ κοινωνίας Ἄρεως & Ἀφροδίτης· μακρόθεν παιδεύει αὐτὸς μὴ ἀστοργαίνειν, ὡς καὶ θεῶν λέχη παῦται ἀκηλεώτων. Εὐστεφάνου.] Καλῶς στεφάνῳ ἐχούσης· στεφάνη γὰρ, κόσμος γυναικείος.

271. Ἥλιος, ὃς σφ' ἐνόησεν.] Ἐνταῦθα τρισυλλάβως λέγει τὸ θεός. Σφέ.] Αὐτούς. Μιγαζομένους.] Μιγνυμένους. Φιλότητι.] Συνουσίᾳ.

272. Θυμαλγέα.] Τὸν ψυχὴν λυπεῖσθαι.

273. Χαλκεῶνα.] Τὸν τόπον, ὃ ἐχαλκεύετο, τὸ χαλκεῖον. Βυσσοδομεύων.] Καθὸ βαθεῖς τὰ λογισμὸς βαλλόμενος.

274. Ἀκμοθέτῳ.] Τῷ ἐρύσμασι, ὃ ἐστὶν ὁ ἄκμων. ἐνήρτυε. Κόπτε.] Κατασκεύαζεν.

276. Δόλον.] Παγυρτίαν.

277. Δέμνια.] Στρώματα.

278. Ἑρμῖσιν.] Τοῖς πυκνοῖς τῆς κλίνης· ἔρμα γὰρ ὥσπερ εἰσὶ τῆς κλίνης, περὶ τὸ σανίδας. Χέε.] Περιέβαλλεν. Δέσματα.] Δεσμούς.

279. Μελαθρόφιν.] Ἐκ τῆς ὀροφῆς. Ἐξεκέχυντο.] Ἐξήρτηντο.

280. Ἀράχνια.] Τὰ τῆς ἀραχνῆς· ὑφάσματα.

Ν Ο Τ Æ.

267. Ἀμφ' Ἄρεος φιλότητος) Ovid. Art. Amandi, l. 2. Fabula narratur, toto notissima Cœlo, &c. Vid. de hujus Fabulæ Interpretatione, Sensu & Defensione, *Eustath.* fol. 310. lin. 19. & *Br. Schol.*

271. Ὅς σφ') Vid. ad β'. v. 160.

NOTÆ IN SCHOLIA.

280. *Ὑφάσματα) Hanc vocem addo, ex *Etymolog.* M.

VARIÆ LECTIONES.

271. Ὅς σφ' ἐνόησε) κ. ὅς φ' ἐνόησε. vid. Not. in *Textum.*

Οὐδὲ

Οὐδὲ θεῶν μακάρων· πέρι γὰρ δολόεντα τέτυκτο.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα δόλον περὶ δέμνια χεῦεν,
Εἴσατ' ἴμεν ἐς Λῆμνον, εὐκτίμενον πτολίεθρον,
Ἣ οἱ γαιάων πολὺ φίλτατη ἐστὶν ἁπασέων.
Οὐδ' ἀλαοσκοπιὴν εἶχε χρυσήνιος Ἄρης,
Ὡς ἴδεν Ἡφαίστου κλυτοτέχνεω νόσφι κιόντα·
Βῆ δ' ἴμεν εἰς δόμον εἰσὶ περικλυτοῦ Ἡφαίστοιο,
Ἰχανόων φιλότητος ἐϋστεφάνου Κυθερείης.
Ἣ ὃ νέον ἐλθὼν πατρὸς ἐριβρεμέτεω Κρονίωνος
Ἑρχομένη καθ' ἄρ' ἕζετ'· ὁ δ' εἴσω δώματος ἦλθε,
Ἔνθ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε,
Δεῦρο, φίλη, λέκτρονδε τραπείομεν εὐνηθέντε·
Οὐ γὰρ δὴ Ἥφαιστος μεταδήμιος, ἀλλά που ἤδη
Οἴχεται ἐς Λῆμνον, μετὰ Σίντιας ἀγριόφωνους.
Ὣς φάτο· τῇ δ' ἀσπαστὸν ἐείσατο κοιμηθῆναι.
Τὼ δ' εἰς δέμνια βάντε κατέδραθον· ἀμφὶ δὲ δεσμοὶ
Τεχνήεντες ἔχυντο πολύφρονος Ἡφαίστοιο·
Οὐδέ τι κινῆσαι μελέων ἦν, οὐδ' ἀναεῖραι·
Καὶ τότε δὴ γίνωσκον, ὅτ' οὐκ ἔτι φυκτὰ πέλονται.
Ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις,

Neque ex diis beatis: adeò enim dolosa fecerat.
Cæterum postquam omnem dolum circa lectulum fudit,
Simulabat se iturum in Lemnum, pulchre structum oppidum,
Quæ illi terrarum multo charissima est omnium.
Neque cæcam speculationem habuit aurato-freno-utens Mars;
Ut vidit Vulcanum inclytum arte sursum euntem:
Festinabat itaque ire ad domum inclyti Vulcani,
Cupidus amoris pulchrè-coronatæ Veneris.
Illa verò jam recens à patre præpotente Jove
Veniens desedit; quandò ille intra domum vadebat,
Manúque illam apprehendit, verbumque dixit atque compellavit,
" Age, chara, ad lectulum divertamus concubituri;
" Non enim amplius Vulcanus domi est, sed alicubi
" Profectus est jam in Lemnum, ad Sintias barbaros.
Sic ait; illique gratum videbatur cubitum-ire.
Illi in lectulum ut conscenderunt, concumbebant: vincula autem
Fabrefacta circumfundebantur prudentis Vulcani:
Neque ullo pacto movere membra poterant, neque assurgere.
Et tum certè agnoverunt, non ampliùs effugia patere.
E propinquo interea venit inclytus Vulcanus,

ΣΧΟΛΙΑ.

281. Θεῶν μακάρων.] Μακαρίων δαιμόνων. Δολόεντα.] Πανούργως κατασκευασμένα.
283. Εἴσατο.] Προσεποιήσατο.
285. Ἀλαοσκοπιήν.] Τυφλὼ τὴν καθαιρετήν. Κρυσηλάτου.] Χρυσᾶς ἡνίας ἔχων.
286. Κλυτοτέχνεω.] Ἐνδόξου περὶ τὴν τέχνην.
287. Περικλυτοῦ.] Περιφανοῦς εὐδόξου.
288. Ἰχανόων.] Ἐπιθυμιῶν. Κυθερείης.] Ἐπὶ Κυθήροις τιμωμένης. Κύθηρα δὲ, νῆσός ἐστι Λακωνικῆς.
289. Ἐϋστεφάνου.] Καλλίστην δύναμιν ἐχούσης.
290. Ἧϊε.] Ἐπορεύετο.
291. Φῦ χειρὶ.] *Ἀντὶ τοῦ περιεπέλασεν αὐτῇ τῇ χειρὶ· ἀπὸ τοῦ φύω.
292. Εὐνηθέντε.] Κοιμηθέντες.
293. Μεταδήμιος.] Ἐπιδημῶν.
294. Σίντιας.] Τὰς τῆς Λήμνου κατοικούσας πόλεως.
295. Ἀσπαστὸν.] Ἀσπαστῶς, ἡδέως.
296. Κατέδραθον.] Νῶν, ἀντὶ τοῦ κατεκοιμήθησαν.
297. Τεχνήεντες.] Τεχνικῶς κατασκευασμένοι. Ἔχυντο.] Περιεχύθησαν.
298. Ἀναεῖραι.] Κυφίσαι.
299. Φυκτὰ.] Φευκτά.
300. Ἀγχίμολον.] *Ἐκ τοῦ σύνεγγυς, μετ' ὀλίγον· Ἀμφιγυήεις.] Ὁ Ἥφαιστος.

NOTÆ.

281. Περὶ γὰρ δολόεντα) *Lugdunensis* Editio sola legebat γὰ, quod rejecimus, & γὰρ loco suo pristino restituimus, ut *Florent. Aldin. Louvn.* & omnes alix.
299. Φυκτὰ) Vid. ad α'. v. 18: & ad *Iliad.* ζ'. v. 488.

NOTÆ IN SCHOLIA.

291. * Φῦ χειρὶ) Hoc *Scholion* ex *Aloysii* MS.
300. * Hoc *Scholion*, ex *Aloysiano* MS.

VARIÆ LECTIONES.

281. Γὰρ) γρ. γὰ, vid. in *Textum*.
287. Ἴμεναι) γρ. ἴεναι, *H. Steph.*
292. Εὐνηθέντε) γρ. εὐνηθέντες, *Br. Schol.*
298. Οὐδέ τι) γρ. οὐδ' ἔτι, ut in similibus, plus semel.
299. Φυκτὰ) γρ. φευκτὰ, vid. in *Textum*.

Λῦτο

Αὖτις ὑποστρέψας, πρὶν Λήμνου γαῖαν ἱκέσθαι·
Ἠέλιος γάρ οἱ σκοπιὴν ἔχεν, εἰπέ τε μῦθον·
Βῆ δ' ἴμεν εἰς δόμον, φίλον ἐλεεμβόμενος ἦτορ·
Ἔστη δ' ἐν προθύροισι· χόλος δέ μιν ἄγριος ᾕρει,
Σμερδαλέον δ' ἐβόησε, μέγωνέ τε πᾶσι θεοῖσι,
Ζεῦ πάτερ, ἠδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἐόντες,
Δεῦτ', ἵνα ἔργα γελαστὰ ἴδητε· οὐκ ὀπιπτὰ ἴδησθε·
Ὡς ἐμὲ χωλὸν ἐόντα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
Αἰὲν ἀτιμάζει, φιλέει δ' ἀΐδηλον Ἄρηα·
Οὕνεκ' ὁ μὲν καλός τε καὶ ἀρτίπος, αὐτὰρ ἔγωγε
Ἠπεδανὸς γενόμην· ἀτὰρ οὔτι μοὶ αἴτιος ἄλλος,
Ἀλλὰ τοκῆε δύω· τὼ μὴ γενάσθην ὄφελλον.
Ἀλλ' ὄψεσθ', ἵνα τώ γε κατακλιθῆτον ἐν φιλότητι,
Εἰς ἐμὰ δέμνια βάντε· ἐγὼ δ' ὀρόων ἀκάχημαι.
Οὐ μέν σφεας ἔτ' ἔολπα μίνυνθά γε κείσεσθαι ὕπνῳ,
Καὶ μάλα περ φιλέοντε· τάχ' οὐκ ἐθελήσετον ἄμφω
Εὕδειν· ἀλλὰ σφῶε δόλος καὶ δεσμὸς ἐρύξει,
Εἰσόκε μοὶ μάλα πάντα πατὴρ ἀποδώσῃ ἕεδνα,
Ὅσσα οἱ ἐγγυάλιξα, κυνώπιδος εἵνεκα κούρης.

Retrò reversus, antequam ad Lemni terram veniret:
Sol enim illi speculationem habuit, dixitque rem:
Festinabat itaque ire ad domum, charo afflictus pectore.
Stabatque in vestibulo: ira enim ipsum vehemens cepit,
Horrendumque clamavit, audireque fecit omnes deos,
" Jupiter pater, atque dii beati alii semper viventes,
" Venite, ut opera ridicula & non tolerabilia videatis:
" Ut me, claudus quòd sim, Jovis filia Venus
" Semper dehonestat, amatque pernicioſum Martem:
" Eò quòd ille quidem pulcher & sanus pedibus; sed ego
" Imbellis factus; cæterùm neutiquam mihi causa alia est,
" Quàm parentes duo, qui non genuisse debebant.
" Verùm videte, ubi illi dormiunt in amore,
" Meo conscenso lecto; ego autem aspiciens tristor.
" Non illos quidem ampliùs puto vel paululùm dormire hoc modo,
" Quantumvis se amantes; non fortè volent simul
" Dormire; sed ipsos dolus & vinculum detinebit;
" Donec mihi omnem pater retribuat dotem,
" Quantam illi præbui, impudentem ob puellam;

ΣΧΟΛΙΑ.

302. Σκοπιὴν ἔχε.] Καθέσπερον ἦν.
303. Τελεμβόμενος.] Ἀντὶ δὲ πλημμελοῦς· ἐλελυπημένος.
304. Ἤιεν.] Ἐλάμβανε.
305. Γέγωνε.] Ἐξάκουστον ἐβόησε.
307. Γελαστά.] Γέλωτος ἄξια. Οὐκ ἐπιπληκτά.] Οἷς οὐκ ἄν τις εἴξειεν.
309. Ἀΐδηλον.] Ἄδηλον, ἀφανισμόν.
310. Ἀρτίπους.] Ἀρτίπους, ὁ ἀρτίως καὶ ὁλοκλήρους τοὺς πόδας ἔχων.
311. Ἠπεδανός.] Ἀσθενής.
312. Τοκῆες.] Γονεῖς. Γείνασθον.] Γεννῆσαι.
313. Ὄψεσθε.] Θεάσεσθε. Τοῦτο.] Οὗτοι.
314. Ἀκάχημαι.] Λυπεῖμαι.
315. Μίνυνθά γε.] Ὀλίγον. Κείσεσθαι.] Καθεύδειν.
316. Καὶ μάλα περ φιλέοντε.] Τὸ ἄλλως, Καί ἐστι καθ' ὑπερβολὴν φιλοῦντες, ἃ δυνήσονται ἀμελῆσαι ἀλλήλοις διὰ τὸν δεσμόν· ἢ ἐκεῖ βουλήσεται, φόβῳ τοῦ δεσμοῦ, πάλιν συνελθεῖν.
317. Δόλος.] Μηχάνημα.
319. Ἐγγυάλιξα.] Ἔδωκα, παρέσχον.

NOTÆ.

307. Διῦθ', ἵνα ἔργα γελαστά) Semper suspicabar legendum ἔργα γ' ἄλαστα, nam nec putandum, ipsi Vulcano hæc Opera γελαστὰ videri, nec τὸ γελαστὰ satis commodè cum τῷ οὐκ ἐπιεικτὰ convenire, ἄλαστα sanè plurimum. Verùm quicquid sentio, multum *Exemplar* Conjecturæ nostræ favere video. Judicent alii. Sin ἄλαστα legis, *irremissibila* vertere liceat; quia nec vere condonantur Injuriæ, quæ memoriæ traduntur; unde illud Nostrum, FORGET AND FORGIVE.

315. Σφῶε) Ità scribo, pro σφᾶς, nec enim *Enclitica* vox; quare & Duæ *breves* contractæ unam efficiunt *longam*; & hæc vox plus tricies occurrit *Homero*. Altera vox σφᾶς, est *Adjectivum*, à σφὸς, σφὴ, σφὸν, ut *Odyss. β'.* v. 237. Σφᾶς δ' παρθέμενοι κεφαλάς.

NOTÆ IN SCHOLIA.

303. Τελεμβόμενος) Vid. infrà, ad v. 472.

VARIÆ LECTIONES.

307. Γελαστὰ) γρ. γ' ἄλαστα, vid. N. in *Textum*.
315. Σφῶε) γρ. σφᾶς & σφας, vid. in *Textum*.

Οὕνεκά

Οὕνεκά οἱ καλὴ θυγάτηρ, ἀτὰρ οὐκ ἐχέθυμος.
Ὣς ἔφαθ' οἱ δ' ἀγέροντο θεοὶ ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ·
Ἦλθε Ποσειδάων γαιήοχος, ἦλθ' ἐριούνης
Ἑρμείας, ἦλθεν δ' ἄναξ ἑκάεργος Ἀπόλλων·
Θηλύτεραι δ' ἔσαν ἄλλοθι οἶκον ἑκάστη.
Ἔσαν δ' ἐν προθύροισι θεοὶ, δωτῆρες ἐάων·
Ἄσβεστος δ' ἄρ' ὀρώρτο γέλως μακάρεσσι θεοῖσι,
Τέχνας εἰσορόωσι πολύφρονος Ἡφαίστοιο.
Ὧδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον,
Οὐκ ἀρεταὶ κακαὶ ἔργα· κιχάνει τοι βραδὺς ὠκύν·
Ὡς νῦν Ἥφαιστος ἐὼν βραδὺς εἷλεν Ἄρηα,
Ὠκύτατον θ' ἑὸν αὐτὸν θεῶν, οἳ Ὄλυμπον ἔχουσι,
Χωλὸς ἐὼν, τέχνῃσι· τὸ γὰρ μοιχάγρι' ὀφέλλει.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
Ἑρμῆι δ' ἄνωγε ἄναξ, Διὸς υἱὸς, Ἀπόλλων,
Ἑρμεία, Διὸς υἱὲ, διάκτορε, δῶτορ ἑάων,
Ἦ ῥά κεν ἐν δεσμοῖς ἐθέλοις κρατερῇσι πιεσθεὶς
Εὕδειν ἐν λέκτροισι παρὰ χρυσέην Ἀφροδίτην;
Τόνδ' ἠμείβετ' ἔπειτα διάκτορος Ἀργειφόντης,
Αἴθ' ὄφελες τοῦτο γένοιτο, ἄναξ ἑκατηβόλ' Ἄπολλον·
Δεσμοὶ μὲν κεν τόσοι ἀπείρονες ἀμφὶς ἔχοιεν,

" Quòd illi pulchra filia, cæterùm neutiquam pudica.
Sic ait, ipſique congregati ſunt dii æream in domum:
Venit Neptunus terræ-quaſſator, venit & vaide-utilis
Mercurius, venit etiam rex jaculator Apollo:
Fœminæ autem deæ manebant pudore domi ſingulæ,
Stabant itaque in veſtibulo dii, datores bonorum;
Immenſus vero riſus excitatus eſt Diis beatis,
Artes inſpicientibus ingenioſi Vulcani.
Tum verò aliud quis ità dicebat incuens proximum alium,
" Non recte-ſuccedunt mala opera: aſſequitur tardus celerem:
" Ut nunc Vuleanus, cùm ſit tardus, cepit Martem,
" Qui eſt velociſſimus deorum, qui Olympum tenent,
" Claudus, *ingnem*, technis: propter quod & mulctam debet.
Sic illi quidem talia invicem dicebant:
Mercurium verò alloquutus eſt rex, Jovis filius, Apollo,
" Mercuri, Jovis fili, internuncie, dator bonorum,
" Numquid in vinculis velles duris compreſſus
" Dormire in lectulo, juxta auream Venerem?
Huic reſpondit continuò internuncius Mercurius,
" Utinam hoc fieret, ô rex jaculator Apollo:
" Vincula quidem ter talia inextricabilia circumfuſa eſſent,

ΣΧΟΛΙΑ.

320. Οὐκ ἐχέθυμος.] Οὐ λογισμὸν ἔχουσα, ἢ ὁ κρατῶσα τῶν ἐπιθυμιῶν, ὁ σώφρων.
321. Χαλκοβατές.] Χαλκῷ βεβηκὸς, στερρόν.
322. Ἐριούνης.] Μεγαλωφελής.
323. Ἑκάεργος.] Μακροβόλος, τοξότης, ὁ ἔκηβολος εἰεργών.
324. Αἰδῆι.] Αἰσχύνῃ.
325. Δωτῆρες ἐάων.] Ἀγαθῶν δοτῆρες.
326. Ἄσβεστος.] Ἀκαπαύστως. Μεταφορικῶς, ἀπὸ ἀψύχων εἰς ἔμψυχα. Ἀπὸ γὰρ τῶν πυρὸς ἐπὶ τὰ γέλωτα μετήνεγκε). Ἐνῶρτο.] Διεγήγερτο.
327. Τέχνας.] Δόλους.
329. Οὐκ ἀρεταὶ κακαὶ ἔρχα.] Οὐκ ἀρεταῖσι· ῥῆμα ἐστὶ συζυγίας δευτέρας τῶν εἰσπαμφίων· δηλοῖ δὲ, οὐκ ἀρετῇ κ) εὐθήνειαι ἄχθ τὰ κακὰ ἔρχα. ἢ οὐκ ἀγαθῶν, Ἀρετῶσι δὲ λαοὶ ἐπ' αὐτῷ εὐθηνῶσι. Κιχάνει.] Καταλαμβάνει.
330. Εἷλε.] Νῦν, καπέλαβε.
331. Ὠκύτατον.] Ταχύτατον.
332. Τέχνῃσι.] Δόλοις, μηχαναῖς. Μοιχάγρια.] Μοιχόληπτα, τὰ ὑπὲρ τῆς ἀγρεύσεως καὶ συλλήψεως τῶν μοιχῶν ἐκπεμπόμενα. Ὀφέλλει.] Ὀφείλει, χρεωστεῖ.
335. Δῶτορ ἐάων.] Δοτὴρ ἀγαθῶν.
337. Λέκτροισι.] Κοίταις. Χρυσῆν.] Καλὴν, χρυσοφόρον.
338. Διάκτορος.] Διαγὼν τὰς ἀγγελίας.
340. Ἀπείρονες.] Μεγάλοι. Ἀμφὶς ἔχοιεν.] Περιέχοιεν.

NOTÆ.

329. Οὐκ ἀρεταῖ κακαὶ ἔρχα) Hic ſatis ſenſum ſuum Divinus aperit Poeta. *Theogn.* v. 329. Καὶ βραδὺς εὐβούλως εἶλεν ταχὺν οὐδὲν ἀνίκων.

336. Ἦ ῥά κεν ἐν δεσμοῖς ἐθέλοις) Ità rectè *Euſtathius* in Textu, & παρεκβολαῖς, Malè *Florentina* & *Aldina*, δεσμοῖσι θέλοις, vid. ad *Iliad.* α'. v. 133.

VARIÆ LECTIONES.

336. Δεσμοῖς ἐθέλοις) γρ. δεσμοῖσι θέλοις, vid. Not. ad *Textum*.

337. Χρυσέην) κ. χρυσῆν. Ὑμεῖς

Ὑμεῖς δ' εἰσορόωτε, θεοὶ, πᾶσαί τε θέαιναι,
Αὐτὰρ ἐγὼν εὕδοιμι μετὰ χρυσέην Ἀφροδίτην.
Ὣς ἔφαθ'· ὃν δ' ἄρα γέλως ὧρτ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
Οὐδὲ Ποσειδάωνα γέλως ἔχε, λίετο δ' αἰεὶ
Ἥφαιστον κλυτοεργὸν, ὅπως λύσειεν Ἄρηα·
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Λῦσον· ἐγὼ δέ τοι αὐτὸν ὑπίσχομαι, ὡς σὺ κελεύεις,
Τίσειν αἴσιμα πάντα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.
Τόνδ' αὖτε προσέειπε πελώριος Ἀμφιγυήεις,
Μή με, Ποσείδαον γαιήοχε, ταῦτα κέλευε·
Δειλαὶ τοι δειλῶν γε κὴ ἐγγύαι ἐγγυάασθαι.
Πῶς ἂν ἐγώ σε δέοιμι μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
Εἴκειν Ἄρηι οἴχοιτο, χρέος κὴ δεσμὸν ἀλύξας;
Τόνδ' αὖτε προσέειπε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
Ἥφαιστ', εἴ πῃ γάρ κεν Ἄρης χρεῖος ὑπαλύξας
Οἴχηται φεύγων, αὐτός τοι ἐγὼ τάδε τίσω.
Τόνδ' ἠμείβετ' ἔπειτα πελώριος Ἀμφιγυήεις,
Οὐκ ἔστ', οὐδὲ ἔοικε, τιὸν ἔπος ἀρνήσασθαι.
Ὣς εἰπὼν, δεσμῶν ἀνίει μύθος Ἡφαίστοιο.

Vos autem videritis, dii, omnesque dex,
Nihilominùs vellem dormire apud auream Venerem.
Sic ait, risusque excitatus est ab immortalibus diis:
Neque tamen Neptunum risus tenebat, precabatur autem instanter
Vulcanum inclytum-artificem, ut solveret Martem;
Et ipsum alloquutus verba alata dicebat,
Solve; ego autem illum sponde, ut tu jubes,
Solutarum esse decentia omnia inter immortales deos.
Hunc rursus alloquutus est inclytus artifex Vulcanus,
» Ne me, Neptune terræ-quassator, hæc jubeas;
» Miseræ pro miseris etiam sponsiones ad spondendum.
» Quo enim pacto ego te obligarim inter immortales deos,
» Siquidem Mars abierit, debito & vinculis evitatis?
Hunc rursus alloquutus est Neptunus terræ-quassator,
» Vulcane, etiamsi Mars debitum renuens
» Abierit fugiens, ipse tibi ego hæc persolvam.
Huic respondit continuò inclytus Vulcanus,
» Non fas est, neque decet, tuam orationem abnuere.
Sic locutus, e vinculis solvit robur Vulcani.

ΣΧΟΛΙΑ.

341. Ὀρόωντες.] Ὁρῶντες, βλέποντες.
345. Κλυτοεργὸν.] Ἐνδοξον καὶ τὸ ἔργον.
347. Ὑπίσχομαι.] Ὑπισχνοῦμαι.
348. Τίσειν.] Ἐκτίσειν, ἀποδοῦναι.
349 Ἀμφιγυήεις.] Ἀμφοτέρους τοὺς πόδας ἔχων χωλούς.
351. Δειλαί τοι δειλῶν γε.] Δειλαὶ καὶ δυσχεῖς αἱ ἐγγύαι, καὶ δειλὸν, τὸ ἐγγυᾶσθαι· ἢ, αἱ σοὶ τὰς δειλαίας ἐκ ἀσθενεῖς ἐγγύαι ἐδὲν δύναι τῶν ἀδικημάτων ἐπιξελθεῖν, δι' ἀσθένειαν μὴ δυναμένων· ἢ ἵνα, αἱ ὑπὲρ τῶν κακῶν καὶ δειλῶν ἐγγύαι, καὶ αὗται κακαί εἰσι, τὰ πίστιν ὑπὲρ τῶν πιστῶν μηδενὸς τηρεῖν δυναμένων· παρὰ τοῦτο ὃ καὶ τὸ ἐν σοφῷ, Ἐγγύα, πάρα δ' ἄτα.
352. Πῶς ἂν ἐγώ σε δέοιμι.] Εὐφήσομαι, καταλαμβάνομαι, ὡς, Δήεις τόν γε σύεσσι· ὁ δὲ Ἀρίσταρχος, πῶς ἂν σ' εὐθύνοιμι; οἱ δὲ, ἀπὸ τοῦ δῆσαι * καὶ δεσμεῦσαι. ὁρᾷς φησὶν ὁ λόγος, ἀρκεῖται δὲ, ἐὰν δύναμαί σε δῆσαι, ὁ δὲ ἰσχυρίζεται ἐπὶ τῆς αὐτοῖς γίνεται. εἰ δὲ ὁ Ἄρης ἀποδράσας, φησὶν, οἴχοιτο φυγὼν, πῶς ἂν σε αὖτ' ἐκείνου δήσαιμι, ὅτε μᾶλλον χρυσοκόπειρος ἦτοι ἀμφὶ τῷ αὐτῷ ἀσθένειαν, ἢ ἀμφὶ τῷ σοὶ εἰσῖδον αἰδῶ. Δέοιμι.] Δεσμεύοιμι, κρατοῖμι, ζητοῖμι.
353. Οἴχοιτο.] Ἀπέλθοι.
355. Χρεῖος.] Ἀπλικῶς τὸ χρέος, τὸ ὄφλημα.
356. Τίσω.] Ἐκτίσω, ἀποδώσω.
359. Ἀνίει.] Ἔλυεν.

NOTÆ.

359. Ὡς εἰπὼν, δεσμῶν ἀνίει) *Aldina, Florentina, Romana Eustathii & Basileensis, & Lovaniana,* δισμῶν omnes legunt, δισμὸν, *H. Steph.* qui nè alteram *Lectionem* visus vidisse; nec enim inter *Varias* habet. *Eustath.* fol. 313. lin. 17. ὁμοίως δισμῶ λῦσε, τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ἀνῆκεν λέγεται, ὡς δηλοῖ τὸ, Δεσμῶν ἀνίει. Δισμὸν itaque Error Prælii, &c. Εἶπεν, refertur ad Ἀμφιγυήεις, quod præcesserat, non ad μύθος, &c. nisi per χῆμα ἀπὸ τοῦ σημαινόμενου.

NOTÆ IN SCHOLIA.

352. Πῶς) Totum hoc *Scholion*, usque ad δεσμεῦσαι, apud *Etymolog.* M. unde &, pro * καὶ σὺ θρασὺς, quod nihil huc attinebat, melius lego * καὶ δεσμεῦσαι.

VARIÆ LECTIONES.

352. Πῶς ἂν ἐγώ σε δέοιμι) γρ. πῶς ἂν σ' εὐθύνοιμι, *Aristarch.* Vid. *Br. Schol.* & *Etymolog.* M. v. Δέοιμι.
355. Χρεῖος) γρ. χρέος, *Eustath.* fol. 313. lin. 37.
359. Δεσμῶν) γρ. δισμὸν, vid. Not. in *Textum.*

Τὼ δ' ἐπεὶ ὃν δεσμοῖο λύθεν, κρατερῷ περ ἐόντε,
Αὐτίκ' ἀναΐξαντες, ὁ μὲν Θρήικόνδε βεβήκει,
Ἡ δ' ἄρα Κύπρον ἵκανε Φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη,
Ἐς Πάφον· ἐνθάδε οἱ τέμενός ἐστι βωμός τε θυήεις·
Ἐνθάδε μιν Χάριτες λοῦσαν, καὶ χρῖσαν ἐλαίῳ
Ἀμβρότῳ, οἷα θεοὺς ἐπενήνοθεν αἰὲν ἐόντας·
Ἀμφὶ δὲ εἵματα ἕσσαν ἐπήρατα, θαῦμα ἰδέσθαι.
Ταῦτ' ἄρ' ἀοιδὸς ἄφαρ περικλυτὸς αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Τέρπετ' ἐνὶ φρεσὶν ἧσιν ἀκούων, ἅδε καὶ ἄλλα
Φαίηκες δολιχήρετμοι, ναυσίκλυτοι ἄνδρες.
Ἀλκίνοος δ' Ἄλιον καὶ Λαοδάμαντα κέλευσεν
Μοῦνὰξ ὀρχήσασθαι, ἐπεὶ σφισιν οὔτις ἔριζεν.
Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν σφαῖραν καλὴν μὲν χερσὶν ἑλόντε
Πορφυρέην, τὴν σφιν Πόλυβος ποίησε δαίφρων,
Τὴν ἕτερος μὲν ῥίπτασκε ποτὶ νέφεα σκιόεντα,
Ἰδνωθεὶς ὀπίσω· ὁ δ' ἀπὸ χθονὸς ὑψόσ' ἀερθείς,
Ῥηϊδίως μετέλεσκε, πάρος ποσὶν ἧσιν ἱκέσθαι.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ σφαίρῃ ἀν' ἰθὺν πειρήσαντο,
Ὀρχείσθην δὴ ἔπειτα ποτὶ χθονὶ πολυβοτείρῃ,
Ταρφέ' ἀμειβομένω· κῆρι δ' ἐπελήκεον ἄλλοι,
Ἑσταότες καθ' ἀγῶνα· πολὺς δ' ἀνὰ κόμπος ὀρώρει.
Δὴ τότ' ἄρ' Ἀλκίνοον προσεφώνεε δῖος Ὀδυσσεύς,

Illi postquam nexu soluti sunt, quantumvis duro,
Statim impetu facto, ille quidem in Thraciam descendit,
Illa verò ad Cyprum pervenit risum-amans Venus,
In Paphum; ubi illi lucus araque odorata.
Hic ergo ipsam Gratiæ lavârunt, & unxerunt oleo
Immortali, ut diis in usu est immortalibus:
Vestes autem induebant desiderabiles, visu suspiciendas.
Hæc utique cantor cantabat inclytus: cæterùm Ulysses
Oblectabatur mente suâ audiens, atque etiam alii
Phæaces longorum-remorum, navibus-inclyti viri.
Alcinous autem Halium & Laodamanta jussit
Solos tripudiare, quoniam cum ipsis nemo contendebat.
Hi igitur postquam pilam pulchram in manibus acceperunt
Purpuream, quam ipsis Polybus fecerat prudens,
Hanc alter jaciebat ad nebulas umbrosas
Flexus retrò, alter autè à terrâ in altùm elevatus, *viz.* in aëre suspensus,
Facilè accipiebat, antequâ pedibus in solum veniret:
At postquam pilâ in rectum periculum fecerunt,
Saltaverunt postea in terrâ almâ,
Frequentèr alternantes; juvenes autem applaudebant alii,
Stantes in certamine; multúsque strepitus ortus est.
Jam tunc Alcinoum alloquutus est nobilis Ulysses,

ΣΧΟΛΙΑ.

361. Ἀναΐξαντε.] Ἀνορμήσαντες.
362. Φιλομμειδὴς.] Φιλόγελως, ἱλαρά.
363. Πάφον.] Πόλις Κύπρου. Θυήεις.] Θυμιαμάτων πλήρης.
365. Ἐπενήνοθεν.] Ἐπλύνει, ἐπέκειτο.
366. Ἐπήρατα.] Ἐπίκαιρα, καλά.
369. Δολιχήρετμοι.] Μακρόκωποι.
371. Μοῦνὰξ.] Καθ' ἕνα, * ἢ μόνους. Ἐπὶ σφισιν.] Ἐπ' αὐτούς. Ἔριζεν.] Ἐξισοῦτο.
374. Ῥίπτασκε.] Περίττο.
375. Ἰδνωθεὶς.] Καμφθείς. Ἀερθείς.] Ἐπαρθείς.
376. Μετέλεσκε.] Μετελάμβανε.
377. Ἀν' ἰθύν.] * Ἔγκειται τὸ ἀνα, * ἢ ἀνά, καὶ τὰ ἰθύνειν, οἷον ἁρμόττειν· * ἤλοντο γάρ.
379. Ταρφὲ' ἀμειβομένω.] Πυκνῶς ἀλλαττόντες εἰς ἀλλήλους σκαλαστόμενοι. Ἐπελήκεον.] Ἐπιβοῶντο, ἐπικροτοῦν τοῖς ποσίν.
380. Ἑσταότες.] Ἰσάμενοι.

NOTÆ.

361. Ἀναΐξαντες) Ità, pro ἀναΐξαντα, quomodò *Eustath.* fol. 314. lin. 11. *Ib.* Ὁ μὲν Θρηικόνδ' ἐβεβήκει. *Ovid.* Art. Am. l. 2. *Mars Cretem* occupat, illa *Paphon.* Pro *Cretem*, tu *Thracem* lege, hujus loci auctoritate.

NOTÆ IN SCHOLIA.

365. Ἐπενήνοθεν) Præter *Scholia*, consule *Hesych.* *Suidam*, *Etymolog.* M. in v. *Eustath.* fol. 314. lin. 23.
371. Μοῦνὰξ) Καθ' ἕνα, * ἢ μόνους. Ità *Aloys.* MS. pro corrupto καθένα, * ἢ μόνους.
377. * Ἔγκειται & * ἤλοντο, pro παρὰ & ἴλοντο, emendo. Voces * ἢ ἀνά, addo *&c.*

VARIÆ LECTIONES.

361. Ἀναΐξαντε) *Xc.* ἀναΐξαντε, *Br. Schol.* & multæ Editt.
371. Ἐπεὶ σφισι) *Xc.* ἐπὶ σφισι, *Br. Schol. Aldin.* Edit.
377. Ἀν' ἰθὺν) *Xc.* ἀνὶ ἰθὺν, *H. Steph.*
380. Κόμπος) *Xc.* δοῦπος, *H. Steph.*

Ἀλκι-

Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
Ἦ μὲν ἀπείλησας βιήτορμονας εἶναι ἀρίστους,
Ἦ δ' ἄρ' ἐτοῖμα τέτυκτο· σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα.
Ὣς Φάτο· γήθησεν δ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο·
Αἶψα δ' Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μετηύδα,
Κέκλυτε, Φαιήκων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
Ὁ ξεῖνος μάλα μοὶ δοκεῖ πεπνυμένῳ εἶναι·
Ἀλλ' ἄγε, οἱ δῶμεν ξεινήϊον, ὡς ἐπιτείκες·
Δώδεκα γὰρ κτ' ἄνδρες ἀριπρεπέες βασιλῆες
Ἀρχοὶ κραίνουσι, τρισκαιδέκατος δ' ἐγὼ αὐτός·
Τῶν οἱ ἕκαστος φᾶρος εὐπλυνὲς, ἠδὲ χιτῶνα,
Καὶ χρυσοῦ τάλαντον ἑνείκατε πιμπλήμενοι·
Αἶψα δὲ πάντα φέρωμεν ἀολλέες, ὄφρ' ὑπὸ χερσὶ
Ξεῖνος ἔχων, ἐπὶ δόρπον ἴῃ χαίρων ὑπὸ θυμῷ·
Εὐρύαλος δέ ἑ αὐτὸν διαπρὸ ἐπέεσσι
Καὶ δώρῳ· ἐπεὶ ἤπιόν ἐστ' ἔπος ἠδὲ μοῖραν ἔειπεν.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον, ἠδ' ἐκέλευον·
Δῶρα δ' ἄρ' οἰσέμεναι πρὸ θέσαν κήρυκα ἕκαστος.
Τόνδ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε.
Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
Τοιγὰρ ἐγὼ τ' ξεῖνον διαπρὸ ἐπέεσσι πιθήσω,
Δώσω οἱ τόδ' ἄορ παγχάλκεον, ᾧ ἔπι κώπη

'Alcinoë rex, omnium clarissime populorum,
" Certè pollicitus es tripudiatores esse optimos,
" Profectò manifestè factum est: stupor me habet inspicientem.
Sic dixit, lætata autem est sacra vis Alcinoi;
Statimque Phæacenses amantes-remos alloquutus est,
" Audite, Phæacensium ductores ac principes;
" Hospes mihi valdè videtur prudens esse.
" Verùm agite, ei demus hospitale munus, uti decet;
" Duodecim enim in populo præclari reges
" Principes imperant, tertius decimus autem ego ipse.
" Ex his ei vestem singuli benè-lotam & tunicam,
" Et auri talentum ferte precioso.
" Statim verò omnia portemus congregati; ut in manibus
" Hospes tenens ad cænam veniat lætus in animo.
" Eurÿalus autem illum ipsum conciliet verbis,
" Et dono; quoniam nequaquam, ut decuit, loquutus est.
Sic dixit; omnesque laudaverunt, & jusserunt;
Donáque ut ferret, præmiserunt præconem singuli;
Huic rursus Eurÿalus respondit, loquutusque est,
" Alcinoë rex, omnium clarissime populorum;
" Tibi equidem hunc hospitem conciliabo, sicut tu jubes;
" Dabo ei hunc ensem totum æreum, cui est manubrium

ΣΧΟΛΙΑ.

381. Κρεῖον.] Ἄρχον, βασιλεῦον. Ἀριδείκετε.] Ἄγαν ἐνδοξε, ἐπιφημισάτε, ἐκπεπληξάτε.
383. Ἀπείλησας.] Περιτείνω, ὑπίσχω, ἐκαυχήσω, παρὰ τὸ Νον. Βιήτορμονες.] Ὀρχησταὶ, οἱ ἀφ' ἕ ποδῶν ὁρχέμενοι, καὶ ἁρμονίως βαίνοντ.
384. Ἑτοῖμα τέτυκτο.] Φαινερὰ ἦν, ἕτοιμα ἦσαν.
386. Φιληρέτμοισι.] Φιλοκώπαις, ναυκληρικοῖς.
389. Ὡς ἐπιτείκες.] Ὡς σεμνὸς.
391. Κραίνουσι.] Διατελοῦσιν, ὑπάρχουσιν.
393. Ἑνείκατε.] Ἀγάγατε, κομίσατε, ἐνέγκατε.
394. Ἀολλέες.] Ὁμοῦ συναχθέντες, ἀθρόα.
395. Δόρπον.] Δεῖπνον. Ἴῃ.] Πορεύοιτο.
396. Ἀριστέεσσι.] Φιλοφρονησάσθω.
399. Πρόσθεν.] Προέπεμψαν.
402. Ἀρέσσομαι.] Φιλοφρονήσομαι.
403. Κώπη.] Ἡ λαβή.

NOTÆ.

396. Εὐρύαλος δέ ἑ αὐτὸν) *Henricus Stephanus* & *Eustathius*, ἕ αὐτὸν videntur tantùm legisse, *Florentina*, *Aldina*, *Lovaniana*, *Romana* & *Basileensis*, ἑ ἑαυτὸν, quæ ultima Vox si junctim legatur, minimè hìc ferenda; sin disjunctim, veram habes Lectionem, Εὐρύαλος δέ ἑ αὐτὸν, geminâ nempe voce pro μὲν αὐτὸν, ut δ'. v. 643. Non benè *Isaac. Casaubon.* ἑαυτὸν ex *Eustathio* & aliis Edit. legendum monet, non enim reciprocatur cum *Eurÿalo*, verùm ad *Ulyssem* refertur, quem ille irritaverat, unde nunc urgetur ab ipso Rege, sibi conciliare & placare.

VARIÆ LECTIONES.

384. Ἦ δ' ἄρ' ἔτοιμα) γρ. ταῦτα δ' ἑτοῖμα.
391. Τρισκαιδέκατος) γρ. τρισκαιδέκατος, *Eustath.* fol. 318. lin. 29.
393. Ἑνείκατε) γρ. ἐνέγκατε.
394. Ἀολλέες) γρ. ἀολλέα, *H. Steph.*
396. Εὐρύαλος δέ ἑ αὐτὸν) γρ. Εὐρύαλος ἕ ἑαυτὸν, vid. Not. in *Textum*.
403. Παγχάλκεον) γρ. παγχρύσεον.

Ἀργυρέη, κολεὸν δ' ἐλεφαντόδετον ἔπηξε
Ἀμφιδέδίνῃ· πολέος δέ οἱ ἄξιον ἔσται.
Ὣς εἰπὼν, ἐν χερσὶ πάλῃ ξίφος ἀργυρόηλον,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Χαῖρε, πάτηρ ὦ ξεῖνε· ἔπος δ' εἴπερ τι βέβακεν
Δεινὸν, ἄφαρ τὸ φέρειεν ἀναρπάξασα ἄελλη·
Σοὶ δὲ θεοὶ ἄλοχόν τε ἰδέειν, καὶ πατρίδ' ἱκέσθαι,
Δοῖεν· ἐπειδὴ δηθὰ φίλων ἄπο πήματα πάσχεις.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Καὶ σὺ, φίλος, μάλα χαῖρε, θεοὶ δέ τοι ὄλβια δοῖεν·
Μηδέ τι τοι ξίφεός γε ποθὴ μετόπισθε γένοιτο
Τόνδε, τὸ δή μοι δῶκας ἀοιδοῦ μάλα πέποντος.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμφ' ὤμοισι θέτο ξίφος ἀργυρόηλον·
Δύσετό τ' ἠέλιος, καὶ τῷ κλυτὰ δῶρα παρῆεν.
Καὶ τάγ' ἐς Ἀλκινόοιο φέρον κήρυκες ἀγαυοί·
Δεξάμενοι δ' ἄρα παῖδες ἀμύμονος Ἀλκινόοιο,
Μητρὶ παρ' αἰδοίῃ ἔθεσαν θαλερήλεα δῶρα.
Τοῖσιν δ' ἡγεμόνευε ἰὼν μενεπτόλεμος Ἀλκινόοιο·
Ἐλθόντες δὲ κάθιζον ἐν ὑψηλοῖσι θρόνοισι·
Δὴ ῥα τότ' Ἀρήτῃ πρόσφη μενεπτόλεμος Ἀλκινόοιος,
Δεῦρο, γύναι, φέρε κηλὸν ἀειρεπέ', ἥτις ἄρίστη·
Ἐν δ' αὐτῇ θὲς φᾶρος ἐϋπλυνές, ἠδὲ χιτῶνα·
Ἀμφὶ δέ οἱ πυρὶ χαλκὸν ἰήνατε, θέρμελε δ' ὕδωρ,
Ὄφρα λοεσσάμενός τε, ἰδὼν τ' εὖ κείμηλα πάντα
Δῶρα, τά οἱ Φαίηκες ἀμύμονες ἐνθάδ' ἐνείκαν,
Δαιτί τε τέρπηται, καὶ ἀοιδῆς ὕμνον ἀκούων·
Καί οἱ ἐγὼ τόδ' ἄλεισον ἐμὸν θαλερὴν ὀπάσσω,

" Argenteum, vaginâque nuper-fecta eboris
" Circumvoluta est, multo autem ei dignus erit.
Sic dicens, in manibus posuit ensem argenteis-clavis,
Et ipsum alloquens verba pennata dixit,
" Gaude, pater ô hospes; verbum verò si quod dictum est
" Grave, statim illud auferant rapientes turbines.
" Tibi autem dii uxorem videre, & in patriam redire,
" Concedant, quandoquidem diu ab amicis incommoda pateris.
Hunc respondens alloquutus est prudens Ulysses,
" Et tu, amice, valdè gaude; dii verò tibi felicia dent,
" Neque amplius tibi ensis desideriuma posthac fiat
" Hujusce, quem jam mihi dedisti concilians verbis.
Dixit & circa humeros posuit ensem argenteis-clavis;
Occiditque sol, & huic inclyta dona adfuerunt.
Et hæc in domum Alcinoi tulerunt præcones conspicui.
Suscipientes autem filii eximii Alcinoi,
Matrem juxta venerandam posuerunt perpulchra dona.
His itaque præibat sacra vis Alcinoi;
Venientes verò sederunt in altis soliis:
Tunc utique Areten alloquuta est vis Alcinoi,
" Agè, mulier, fer arcam pulchram, quæ optima;
" Inque eâ impone vestem benè lotam & tunicam.
" Et pro eo super ignem lebetem calfacite, ferveraciteque aquam;
" Ut lotusque, & videns benè posita omnia
" Dona, quæ ei Phæaces eximii huc tulerunt,
" Et convivio oblectetur, & cantilenæ carmen audiens.
" Atque ei ego hoc poculum meum pulchrum præbebo,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

404. Κολεόν.] Ἡ ξιφοθήκη.
405. Ἀμφιδεδίνῃ.] Κύκλῳ πεφέρηται.
408. Βέβακται.] Πεφλυάρηκε. Ἔνθεν καὶ βαΐζω, ὁ παραφέρομαι, παρὰ τὸ βαίζειν.
413. Ὄλβια.] Ὄλβον, εὐδαιμονίαν, πλοῦτον.
414. Ποθή.] Ἐπιζήτησις.
417. Δύσεθ'.] Ἔδυ.
424. Δεῦρο.] Ἀντὶ τοῦ, ἄγε. Κηλόν.] Κιβώτιον. Ἀειρεπίᾳ.] Ἄγαν εὐπρεπῆ.
426. Ἰήνατε.] Θερμαίνετε, χλιαίνετε.
430. Ὀπάσσω.] Δώσω, παρέχω.

N O T Æ.

424. Κηλὸν ἀειρεπέ', ἥ τις ἄρίστη) Hinc patet Vulgarium *Lexicorum* Error, quibus ὁ κηλὸς, cùm tamen & hìc, & ν'. v. 68. & φ'. v. 51. & 52. & *Iliad.* π'. v. 221. & 222. Fœmininum esse appareat.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

408. Πατὴρ) γρ. πάτερ, ut sæpè aliàs. Mallem, χαῖρε, πατὴρ ὁ ξεῖνε, &c. *Ibid.* Βέβακται) γρ. ἀλεκται, *Plutarch.* Vid. *Duport. Gnomolog. Homeric.* in hunc locum.
417. Δύσεθ') γρ. δύσαθ', vid. ad ψ'. v. 289.

Χρύσεον,

Χρύσεν, ὅφρ' ἐμέθεν μεμνημένος ἤματα πάντα
Σπένδῃ σοὶ μεγάρῳ Διί τ', ἄλλοισίν τε θεοῖσιν.
Ὣς ἔφαθ'· Ἀρήτη δ' ἀμωῇσιν ἔειπεν,
Ἀμφὶ πυρὶ στῆσαι τρίποδα μέγαν ὄτλι τάχιστα.
Αἱ δ' ἠ λοετροχόον τρίποδ' ἔστασαν ἐν πυρὶ κηλέῳ·
Ἐν δ' ἄρ' ὕδωρ ἔχεαν, ὑπὸ δ' ἠ ξύλα δαῖον ἔλυσαν.
Γάστρην μὲν τρίποδος πῦρ ἄμφεπε, θέρμετο δ' ὕδωρ.
Τοφρά θ' ἄρ' Ἀρήτη ξεινῳ θείκελλέα κηλὸν
Ἐξέφερεν θαλάμοιο, πίθῃ δ' ἐν κάλλιμα δῶρα,
Ἐσθῆτα, χρυσόν τε, τά οἱ Φαίηκες ἔδωκαν·
Ἐν δ' αὐτῇ Φάρος θῆκεν, καλόν τε χιτῶνα,
Καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Αὐτὸς νῦν ἴδε πῶμα, θοῶς δ' ἐπὶ δεσμὸν ἴηλον,
Μήτις τοι καθ' ὁδὸν δηλήσεται, ὁππόταν αὖτε
Εὐδήσθα γλυκὺν ὕπνον, ἰὼν ἐν νηῒ μελαίνῃ.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
Αὐτίκ' ἐπήρτυε πῶμα, θοῶς δ' ἐπὶ δεσμὸν ἴηλε
Ποικίλον, ὅν ποτέ μιν δέδαε Φρεσὶ πότνια Κίρκη.
Αὐτόθεν δ' ἄρα μίν ταμίη λούσασθαι ἄνωγεν,
Ἐς ῥ' ἀσάμινθον βάντ'· ὁ δ' ἄρ' ἀσπασίως ἴδε θυμῷ
Θερμὰ λοέτρ'· ἐπεὶ ὄπι κομιζόμενός γ' ἐθάμιζεν,
Ἐπειδὴ λίπε δῶμα Καλυψοῦς ἠυκόμοιο·

" Aureum; ut mei memor diebus omnibus
" Libet domi *suæ* Jovique, aliisque Diis.
Sic, ait; Arete autem ancillis loquuta est,
Ut circa ignem locent lebetem magnum quam celerrime.
Hæ itaque lavacralem lebetem locârunt ad ignem ardentem:
Aquam vero infuderunt, subtusque ligna accendebant congesta:
Alvum quidem tripodis ignis circumdedit, calefiebat autem aqua.
Interea Arete hospiti pulchram cistam
Extulit è thalamo, imposuit verò pulchra dona,
Vestem, aurumque, quæ ei Phæaces dederant.
Inque ea indusium imposuit, pulchramque tunicam,
Et ipsum alloquuta verba volatilia dixit,
" Ipse nunc vide de operculo, statim verò vinculum circumliga,
" Nè quis tibi in itinere damnum afferat, cùm forte
" Dormieris dulcem somnum, profectus in navem nigrâ.
Cæterum postquam hoc audivit prudens divus Ulysses,
Statim aptavit operculum, celeriterque vinculum ligavit
Varium, quod olim illum docuerat ingenio veneranda Circe.
E vestigio autem ipsum ancillarum moderatrix lavari jussit,
In lavacrum ubi conscendisset; ille verò lubenter vidit animo
Calida lavacra; quoniam neutiquam curatus frequentaret *talia*,
Ex quo reliquit domum Calypsûs pulchricomæ:

ΣΧΟΛΙΑ.

435. Λοετροχόον.] Εἰς ὃν τὸ λουτρὸν χεῖται. Κηλέῳ.] Καυστικῷ.
436. Δαῖον.] Διάπυρον.
437. Γάστρην.] Τὸ χώρημα, ἢ τὸ πυθμένα.
443. Ἴηλον.] Ἐπίβαλε.
444. Καθ' ὁδόν.] Κατὰ πλοῦν.
445. Εὕδῃσθα.] Καθεύδεις.
447. Ἐπήρτυεν.] Ἐφήρμοζεν. Ἴηλε.] Ἐπέβαλεν.
448. Δέδαεν.] Ἐδίδαξεν, ἀφ' ὧν τὸ, τὺς ἑταίρους αὐτῆ λοῦσαι τὸν δ' ἀσκῆ δεσμεῖν.
449. Αὐτόθεν.] Παραχρῆμα, ἐξ αὐτῆς ὁδοῦ, ἐκ ἀλλαχοῦ πεῦ χωρεούσης. ἢ Αὐτοθόεν, ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ τόπου. Ὁ Ὀδυσσεύς.
450. Ἀσάμινθον.] Πόντον, ἀπὸ τοῦ μινύθειν τὸν ὕδωρ ἐν τοῖς σώμασιν. Ἀσπασίως.] Ἐπιθυμητῶς.
451. Κομιζόμενός γ' ἐθάμιζεν.] Οὐδὲ ὅλως ἐκοσμεῖτο, οὐδὲ ἐπιμελείας ἠξιοῦτο.
452. Ἐπειδή.] Ἀφ' οὗ δή.

NOTÆ.

436. Ἐν δ' ἄρ' ὕδωρ ἔχεαν) Olim in omnibus Exemplaribus, hoc in loco, ἔχαον· verùm in ἔχεαν emendandum censui, quod ità in omnibus legatur, *Iliad.* σ'. v. 347. *Isaac. Casaubon.* χῦαν, ex *Eustathio* legendum monet, fol. 320. lin. 36.

452. Ἐπειδὴ λίπε δῶμα Καλυψοῦς) Versus ἀκέφαλος, μικροκέφαλος, βραχυκέφαλος. *Iambus* enim pro *Spondæo*, in principio, Vid. *Athenæ.* l. 14. c. 8. fol. 632. & quæ Nos ad *Iliad.* ψ'. v. 2.

VARIÆ LECTIONES.

435. Ἔστασαν) γρ. ἵσασαν, *H. Steph.*
436. Ἔχεαν) γρ. ἔχευαν, χῦαν, vid. N. in *Textum.*
449. Αὐτόθεν) γρ. αὐτοῦθεν, *Br. Schol.*
451. Κομιζόμενός γ' ἐθάμιζεν) γρ. κομιζόμενός γε θάμιζεν, ut infrà, v. 481.

Τόφρα

Τόφρα δέ οἱ κομιδή γε, θεῷ ὡς, ἔμπεδος ἦεν.
Τόνδ' ἐπεὶ δὴ δμωαὶ λῦσαν, ἠδ' χεῖσαν ἐλαίῳ,
Ἀμφὶ δέ μιν χλαῖναν καλὴν βάλον ἠδὲ χιτῶνα,
Ἐκ ῥ' ἀσαμίνθου βὰς ἄνδρας μὴ οἰνοποτῆρας
Ἤιε. Ναυσικάα δ', θεῶν ἄπο κάλλος ἔχουσα,
Στῆ ῥα θοὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο·
Θαύμαζεν δ' Ὀδυσῆα σὺν ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶσα,
Καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Χαῖρε, ξεῖνε, ἵνα καί ποτ' ἐὼν ἐν πατρίδι γαίῃ
Μνήσῃ ἐμεῖ, ὅτι μοι πρώτῃ ζωάγρει' ὀφέλλεις.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ναυσικάα, θύγατερ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο,
Οὕτω νῦν Ζεὺς θείη ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης,
Οἶκαδέ τ' ἐλθέμεναι, καὶ νόστιμον ἦμαρ ἰδέσθαι·
Τῷ κέν τοι κἀκεῖθι, θεῷ ὡς, εὐχετοῴμην
Αἰεὶ ἤματα πάντα· σὺ γάρ μ' ἐβίωσαο, κούρη.
Ἦ ῥα, καὶ ἐς θρόνον ἷζε παρ' Ἀλκινόοιο βασιλῆα.
Οἱ δ' ἤδη μοίρας τ' ἔνεμον, κεράσαντό τε οἶνον.
Κῆρυξ δ' ἐγγύθεν ἦλθεν, ἄγων ἐρίηρα ἀοιδὸν,
Δημόδοκον, λαοῖσι τετιμένον· εἷσε δ' ἄρ' αὐτὸν
Μέσσῳ δαιτυμόνων, πρὸς κίονα μακρὸν ἐρείσας.
Δὴ τότε κήρυκα προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Νώτου ἀποταμών· ἐπὶ δ' πλεῖον ἐλέλειπτο
Ἀργιόδοντος ὑὸς, θαλερὴ δ' ἦν ἀμφὶς ἀλοιφὴ,
Κῆρυξ, τῇ δὴ τοῦτο πόρε κρέας, ὄφρα φάγῃσι,
Δημοδόκῳ, καί μιν προσπτύξομαι, ἀχνύμενός περ.
Πᾶσι γὰρ ἀνθρώποισιν ἐπιχθονίοισιν ἀοιδοὶ

Tunc enim ei curatio, tanquam deo, perpetua erat.
Hunc postquam ancillæ lavârunt & unxerunt oleo,
Circaque ipsum chlænam pulchram jecerunt atque tunicam,
Ex labro egressus viros ad vini-potatores
Ibat. Nausicaa verò, à diis pulchritudinem habens,
Stetit juxta portam tecti pulchrè fabricati;
Admiratusque est Ulyssem oculis aspiciens,
Et ipsum alloquuta verba alata dicebat,
" Salve, hospes, ut etiam olim, cùm eris in patriâ terrâ,
" Memineris meî, quòd mihi vitæ *conservatæ* mercedem debes.
Hanc respondens alloquutus est solers Ulysses,
" Nausicaa, filia magnanimi Alcinoi,
" Sic nunc Jupiter ratum-faciat valdesonans maritus Junonis,
" Domum ut veniam, & reditûs diem videam:
" Idcirco tibi etiam illic, velut deo, vota faciam
" Semper diebus omnibus: tu enim me servâsti, puella.
Dixit, & in thronum sedit juxta Alcinoum regem.
Hi verò jam partes dividebant, miscebantque vinum.
Præcoque propè venit ducens amabilem cantorem,
Demodocum, populo venerandum; collocavitque ipsum
In medio convivantium, ad columnam longam firmando &c.
Jam tum præconem alloquutus est sagax Ulysses,
A tergo proscindens; multum enim supererat
Albidentis suis, multaque erat circum pinguedo,
" Præco, en! hanc præbe carnem, ut comedat,
" Demodoco, & *ei*, ut ipsum complectar, tametsi tristis:
" Omnibus enim hominibus terrestribus Poetæ

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

453. Κομιδή.] Ἐπιμέλεια.
456. Οἰνοποτῆρας.] Τοὺς εὐωχουμένους.
458. Σταθμόν.] Παραστάδα. Τέγεος.] Ἤτοι ἔ μεγάθρου, οἴκου.
462. Ζωάγρια.] Τὰ ὑπὲρ τῆς ζωῆς ἀφειλόμενα. Ὀφέλλεις.] Ὀφείλεις, χρεωστεῖς.
467. Τῷ κέν τοι.] Διὸ ἂν σοι. Εὐχετοώμην.] Εὐχοίμην.
468. Ἐβιώσαο.] Τὸ ζῆν παρεσκεύασας, ἔσωσας.
470. Μοίρας.] Μερίδας. Ἔνεμον.] Ἐμέριζον.
472. *Τετιμένον.] Ἔντιμον, γεραρόν.
475. Προταμών.] Ἀφελών.
476. Θαλερή.] Θαλλουσα. Ἀλοιφή.] Πιμελὴ, λίπος.
477. Τῇ.] Δίξα, λάβε.
478. Προσπτύξομαι.] Φιλοφρονήσομαι.

NOTÆ IN SCHOLIA.

472. *Τετιμένον) Hoc *Scholion* ità ad *Textum* conformo: quod hactenùs malè huc intruserat, in suum locum repono, nempe ad v. 303.

VARIÆ LECTIONES.

462. Μνήσῃ) γρ. μνήσεαι. *H. Steph.* *Ibid.* Ἐμεῖ) γρ. ἐμεῦ. 464. Θύγατερ) γρ. θυγάτηρ, *H. Steph.*

Τιμῆς

Τιμῆς ἔμμοροί εἰσι καὶ αἰδοῦς, ὅτι ἄρα σφέας
Οἶμας Μοῦσ' ἐδίδαξε· φίλησε δὲ φῦλον ἀοιδῶν.
Ὣς ἄρ' ἔφη· κῆρυξ δὲ Φέρων ἐς χεῖρα ἔθηκεν
Ἡρωϊ Δημοδόκῳ· ὁ δ' ἐδέξατο, χαῖρε δὲ θυμῷ.
Οἱ δ' ἐπ' ὀνείατ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Δὴ τότε Δημόδοκον προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Δημόδοκ', ἔξοχα δή σε βροτῶν αἰνίζομ' ἁπάντων,
Ἢ σέ γε Μοῦσ' ἐδίδαξε, Διὸς παῖς, ἢ σέ γ' Ἀπόλλων·
Λίην γὰρ κατὰ κόσμον Ἀχαιῶν οἶτον ἀείδεις,
Ὅσσ' ἔρξαν τ', ἔπαθόν τε, καὶ ὅσσ' ἐμόγησαν Ἀχαιοί·
Ὡς τέ που ἢ αὐτὸς παρέων, ἢ ἄλλου ἀκούσας.
Ἀλλ' ἄγε δὴ μετάβηθι, καὶ ἵππου κόσμον ἄεισον
Δουρατέου, τὸν Ἐπειὸς ἐποίησεν σὺν Ἀθήνῃ,
Ὃν ποθ' ἑς ἀκρόπολιν, δόλον, ἤγαγε δῖος Ὀδυσσεύς,
Ἀνδρῶν ἐμπλήσας, οἳ Ἴλιον ἐξαλάπαξαν.
Αἴ κεν δή μοι ταῦτα κατὰ μοῖραν καταλέξῃς,
Αὐτίκ' ἐγὼ πᾶσιν μυθήσομαι ἀνθρώποισιν,
Ὡς ἄρα τοι πρόφρων θεὸς ὤπασε θέσπιν ἀοιδήν.
Ὣς φάθ'· ὁ δ' ὁρμηθεὶς θεῦ ἤρχετο, φαῖνε δ' ἀοιδήν,
Ἔνθεν ἑλών, ὡς οἱ μὲν ἐϋσταμένοις ἐπὶ νηῶν

" Honore digni sunt, & reverentiâ; eò quòd ipsos
" Cantum Musa docuit, amatque genus cantorum.
Sic ait; præcoque ferens in manibus posuit
Heroi Demodoco: ille autem suscepit, gaudebatque animo.
Hi itaque ad fercula apparata proposita manus extenderunt.
Cæterum postquam potûs & cibi appetitum posuerunt;
Jam tum Demodocum alloquutus est consilio-valens Ulysses,
" Demodoce, longè te supra mortales laudo omnes,
" Sive te Musa docuerit, Jovis filia, sive Apollo:
" Valdè enim ornatè Græcorum fatum canis,
" Quanta fecerint, passique sint, & quanta laborârint Græci:
" Tanquam alicubi vel ipse præsens fueris, vel ab alio audieris.
" Verùm progredere, & Equi apparatum canta
" Lignei, quem Epeus fecit auxilio Palladis;
" Quem quondam in arcem, Strategema, duxit divus Ulysses,
" Viris ubi implevisset, qui Ilium everterunt:
" Siquidem enim mihi hæc elegantèr enarraveris,
" Tum ego omnibus pronunciabo hominibus,
" Quòd certè tibi benignus deus præbuit divinam cantilenam:
Sic ait, at ille concitatus à deo cœpit, apparabatque cantilenam.
Inde exorsus, quo pacto illi quidem bene-tabulatis navibus

ΣΧΟΛΙΑ.

480. Ἔμμοροι.] Μέτοχοι.
481. Οἶμας.] Ὠιδάς.
486. Πολύμητις.] Πολύβουλος, συνετός.
487. Αἰνίζομαι.] Θαυμάζω ἢ ἐπαινῶ.
489. Κατὰ κόσμον.] Κατὰ τάξιν. Οἶτον.] Μόρον, διάστασιν.
490. Ἔρξαν.] Ἔπραξαν. Ἐμόγησαν.] Ἐκακοπάθησαν.
492. Κόσμον.] Καταστολήν.
493. Δουρατέου.] Ξυλίνου ἵππου. Ἐπειός.] Ὁ τῶν Ἑλλήνων τέκτων. Ὀνομαστὶ ἐν κύκλῳ. Ἐποίησεν.] Ἐδέδαξεν.
495. Ἐμπλήσας.] Πληρώσας. Ἐξαλάπαξαν.] Ἐπόρθησαν πανστρατιᾷ.
496. Καταλέξῃς.] Ἑκάστῳ εἴπῃς.
498. Ὤπασεν.] Παρέσχεν, ἔδωκεν.
499. Φαῖνε.] Ἐδείκνυεν.
500. Ἔνθεν ἑλών.] Ἐντεῦθεν ἀρξάμενος.

NOTÆ.

483. Ἡρωϊ Δημοδόκῳ) Vid. ad ζ'. v. 303. N. in *Text.*

488. Ἢ σέ γε Μοῦσ' ἐδίδαξε, Διὸς παῖς) Sive te *Jovis* & *Monetas* filia docuit, *Livius Andronicus.*

492. Ἵππου κόσμον ἄεισε) Brevitèr hìc attingit Poeta *Equi Lignei* historiam, ut & δ'. v. 272. Ἵππῳ ἔνι ξεστῷ, & λ'. v. 522. Αὐτὰρ ὅτ' εἰς ἵππον καπεβαίνομεν, ὃν κάμε Ἐπειός. Verùm post *Quintum Calabrum*, *Virgilius* hanc Fabulam graphicè depingit, Æn. l. 2. à v. 16. *Instar* Montis, Equum, &c. Confer *Simmia Rhodii* Securim; *Pausaniæ* Corinthiaca; *Tryphiodori* Ἅλωσιν, ubi de *Epeo*, & Equo, illius fabricâ.

493. Τὸν Ἐπειὸς ἐποίησεν σὺν Ἀθήνῃ) En! insigne Παρεγκλίσεως exemplum, quale suprà, v. 481. φίλησε δὲ φῦλον ἀοιδῶν. De quâ re *Eustathius* plus semel, & in hunc locum, fol. 322. lin. 42.

VARIÆ LECTIONES.

481. Ἐδίδαξε· φίλησε) γρ. ἐδ' ἀξ' ἐφίλησε, ut suprà, v. 451.

483. Ἡρωϊ) γρ. ἥρῳ, *Romana Eustathii*, Edit. Vid. Not. in *Textum.*

Βάντες

Βάντες ἀπέπλειον, πῦρ ὀρὴ κλισίῃσι βαλόντες,
Ἀργεῖοι· τοὶ δ' ἤδη ἀγακλυτὸν ἀμφ' Ὀδυσῆα
Εἵατ' ὀπὶ Τρώων ἀγορῇ, κεκαλυμμένοι ἵππῳ·
Αὐτοὶ γάρ μιν Τρῶες ἐς ἀκρόπολιν ἐρύσαντο.
Ὣς ὁ μὲν εἰσήκει· τοὶ δ' ἄκριτα πόλλ' ἀγόρευον,
Ἥμενοι ἀμφ' αὐτόν· πρίχα δὲ σφισιν ἤνδανε βουλὴ,
Ἠὲ διαμπῆξαι κοῖλον δόρυ νηλέϊ χαλκῷ,
Ἦ κεν πετράων βαλέειν ἐρύσαντας ἐπ' ἄκρας,
Ἦ ἐάαν μέγ' ἄγαλμα θεῶν θελκτήριον εἶναι,
Τῇ περ δὴ καὶ ἔπειτα τελευτήσεσθαι ἔμελλεν.
Αἶσα γὰρ ἦν ἀπολέσθαι, ἐπὴν πόλις ἀμφικαλύψῃ
Δουράτεον μέγαν ἵππον, ὅθ' εἵατο πάντες ἄριστοι
Ἀργείων, Τρώεσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντες.
Ἤειδεν δ', ὡς ἄστυ διέπραθον υἷες Ἀχαιῶν,
Ἱππόθεν ἐκχύμενοι, κοῖλον λόχον ἐκπρολιπόντες.
Ἄλλον δ' ἄλλῃ ἄειδε πόλιν κερδαϊόμενον αἰπήν·
Αὐτὰρ Ὀδυσσῆα προτὶ δώματα Δηϊφόβοιο
Βήμεναι, ἠύτ' Ἄρηα, σὺν ἀντιθέῳ Μενελάῳ.
Κεῖθι δὴ αἰνότατον πόλεμον φάτο τολμήσαντα
Νικῆσαι καὶ ἔπειτα, μεγάθυμον Ἀθηναίην.
Ταῦτ' ἄρ' ἀοιδὸς ἄειδε περικλυτός· αὐτὰρ Ὀδυσεὺς
Τήκετο· δάκρυ δ' ἔδυνε ὑπὸ βλεφάροισι παρειάς.
Ὡς δὲ γυνὴ κλαίῃσι φίλον πόσιν ἀμφιπεσοῦσα,
Ὅς τε ἑῆς προπάροιθεν πόλιος λαῶν τε πέσῃσιν,
Ἀρτεῖ' ἀλεωρὴν ἀμύνων νηλεὲς ἦμαρ·
Ἣ μὲν τ' θνήσκοντα καὶ ἀσπαίροντ' ἐσιδοῦσα,

Conscensis enavigârunt, igne in tentoria injecto,
Græci; alii verò jam inclytum apud Ulyssem
Sedebant in Trojanorum concilio, obtecto Equo:
Ipsi enim eum Trojani in arcem protraxerant.
Sic ille quidem in arce constitit: illi autem incerta multa proferebant,
Sedentes circa ipsum: tritariam enim ipsis placuit consilium,
Aut perscindere cavum lignum ævo ferro,
Aut de rupe dejicere protractum in summitatem,
Aut sinere ingens Donarium deorum placamentum esse:
Quâ utique sententiâ etiam postea, ut fieret, futurum erat.
Fatale enim erat, ut perirent, postquam urbs intra se receperat
Ligneum ingentem Equum, ubi sedebant omnes optimates
Græcorum, Trojanis cædem & mortem afferentes.
Cecinit etiam, ut urbem depopulati sunt filii Græcorum,
Ex Equo effusi, cavis insidiis relictis:
Aliumque aliàs cecinit urbem depopulatum esse excelsam;
Cæterum Ulyssem ad domum Deiphobi
Conisse disse, tanquam Martem, cum eximio Menelao,
Illic jam gravissimum bellum dicebat ausum
Victo-e etiam continuò, per magnanimam Palladem.
Hæc certè canebat eximius: cæterùm Ulysses
Tabescebat lacrymaque irrigabat sub palpebris genas.
Ut fœmina flet dilectum virum circumvoluta,
Qui suam ante urbem populumque ceciderit,
Urbi & liberis vindicans sævum fatum:
Hæc quidem illum morientem & adhuc palpitantem conspicata,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

503. Κεκαλυμμένοι.] Πεπικαλυμμένοι.
504. Ἐρύσαντο.] Εἵλκυσαν.
506. Τρίχα.] Τειχῶς. Σφίσιν.] Ἀντὶ τοῦ, αὐτοῖς.
507. Διατμῆξαι.] Διατεμεῖν. Κοῖλον δόρυ.] Τὸν δόρειον ἵππον.
508. Ἐρύσαντες.] Ἑλκύσαντες.
509. Ἄχαλκα.] Πᾶν, ἐφ' ᾧ τις ἀγάλλεται. Θελκτήριον.] Ἱλαστήριον.
512. Εἵατο.] Ἐναθήσοντο.
514. Διέπραθον.] Διεπόρθησαν.
515. Ἱππόθεν.] Ἐκ τοῦ ἵππου. Ἐκχύμενοι.] Ἀθρόως ἐξελθόντες.
516. Κερδαίόμενον.] Διαφθείρειν.
517. Προτὶ δώματα Δηϊφόβοιο.] Ἐκ τούτου οἱ μετέπειτα ἱστοροῦσι τὸν Ἑλένου καὶ Δηϊφόβου γάμους λέγουσιν.
522. Ἔδυνε.] Ἔβρεχεν.
524. Ἑῆς.] Τῆς ἑαυτῆ.

N O T Æ.

507. Κοῖλον δόρυ) *Virgil.* Æn. l. 2. v. 39. — cavo se robore promunt.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

524. Προπάροιθεν πόλιος) γρ. προπάροιθε πόλιος. *H. Steph.* ut συνίζῃ) πόλιος, δισυλλάβως.

Ἀμφ'

Ἀμφ' αὐτῷ χυμένη λίγα κωκύῃ· οἱ δέ τ' ὄπιθεν
Κόπτοντες δύρεσι μεταφρένων, ἠδὲ καὶ ὤμους,
Εἴρεσον εἰσανάγουσι, πόνον τ' ἐχέμεν καὶ ὀϊζύν·
Τῆσδ' ἐλεεινοτάτῳ ἄχεϊ φθινύθουσι παρειαί·
Ὡς Ὀδυσεὺς ἐλεφηὸν ὑπ' ὀφρύσι δάκρυον εἶβεν.
Ἔνθ' ἄλλους μὲν πάντας ἐλάνθανε δάκρυα λείβων,
Ἀλκίνοος δὲ μιν οἶος ἐπεφράσατ', ἠδ' ἐνόησεν,
Ἥμενος ἄγχ' αὐτῆς, βαρὺ ἤκουε γοάχοντος ἄκουσεν·
Αἶψα δὴ Φαίηκεσι φιληρέτμοισι μετηύδα,
Κέκλυτε, Φαιήκων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
Δημόδοκος δ' ἤδη κεφορήτω φόρμιγγα λιγειαν·
Οὐ γάρ πως πάντεσσι χαριζόμενος τάδ' ἀείδει.
Ἐξ οὗ δορπέομέν τε, καὶ ὤρορε δῖος ἀοιδός,
Ἐκ τοῦδ' ὕπω παύσατ' ὀϊζυροῖο γόοιο
Ὅ ξεῖνος· μάλα πού μιν ἄχος φρένας ἀμφιβέβηκεν·
Ἀλλ' ἄγ', ὁ μὲν κεφορήτω, ἵν' ὁμῶς τερπώμεθα πάντες,
Ξεινοδόκοι καὶ ξεῖνος· ἐπεὶ πολὺ κάλλιον ὕπω.
Εἵνεκα γὰρ ξείνοιο τάδ' αἰδοίοιο τέτυκται,
Πομπή καὶ φίλα δῶρα, τά οἱ δίδομεν φιλέοντες.
Ἀντὶ κασιγνήτου ξεῖνός θ' ἱκέτης τε τέτυκται
Ἀνέρι, ὅς τ' ὀλίγον περ ὑπαφύσῃ περαπίδεται.
Τὼ νῦν μηδὲ σὺ κεῦθε νοήμασι κερδαλέοισιν,
Ὅ, τί κέ σ' εἴρωμαι· φάσθαι δέ σε κάλλιόν ἐστιν.
Εἶπ' ὄνομ', ὅ, τί σε κικλήσκουσι πατήρ τε, πότνια μήτηρ τε,
Ἄλλοι θ', οἵ τ' ἄστυ, καὶ οἳ περιναιετάουσιν·
Οὐ μὲν γάρ τις πάμπαν ἀνώνυμος ἔστ' ἀνθρώπων,

Super illum tuſa ſtridulè alulat; illi vero e retrò
Cædentes haſtis tergum, atque etiam humeros,
Servitutem inducunt, laboremque ſuſtinendum & calamitatem;
Hujus miſerabiliſſimo dolore tabeſcunt genæ:
Sic Ulyſſes miſerabiles ſub palpebris lacrymas ſtillabat.
Tunc alios quidem omnes latuit lacrymas fundens:
Alcinous autem ipſum ſolus conſideravit atque obſervavit,
Sedens prope ipſum, vehementerque ingemiſcentem audivit,
Statim igitur Phæacibus navigand. peritis dicebat:
" Audite, Phæacum principes, atque conſiliarii,
" Demodocus jam cohibeat citharam ſonoram;
" Non enim fortaſſis omnibus gratificans hæc cantat.
" Ex quo cœnavimuſque, & cœpit divinus cantor,
" Ex hoc nunquam ceſſavit ab ærumnoſo luctu
" Hic hoſpes; valdè alicundè ipſum dolor mente circumdedit.
" Sed agè, ille quidem ceſſet, ut ſimul oblectemur omnes,
" Hoſpitio-ſuſcipientes hoſpeſque: quoniam multò honeſtius eſt *ita fieri*.
" Nam ob hoſpitem hæc venerandum parata ſunt,
" Celebritas & amica dona, quæ illi dedimus amantes.
" Inſtar fratris & hoſpes & ſupplex eſt factus
" Viro, qui etiam vel paululum attingit mente.
" Ideoque nunc ne tu cela ingenio vafro,
" Quodcunque interrogavero: dicere etenim te melius eſt:
" Dic nomen, quo te illic vocabant materque, paterque,
" Aliique, qui in urbe tuâ, & qui circum vos habitabant vicini:
" Non enim quiſquam omninò abſque nomine eſt hominum,

ΣΧΟΛΙΑ.

527. Χυμένη.] Περιχυθεῖσα, ἐπιπλακεῖσα. Λίγα.] Ὀξέως, ἠδέως. Κωκύῃ.] Θρηνεῖ.
529. Εἴρεσον.] Αἰχμαλωσίαν, δουλείαν τὴν ἐξ ἀνδρὸς καὶ ἐργα· καὶ ἀναπίπλασθαι κατ' ὀρχὴν παρὰ τὸ ἐρῶν μὴ ἀλυθρείας εἶναι καὶ λέγειν τὰς δάλας.
531. Ἐλεεινόν.] Ἐλεεινῶς, οἰκτρῶς.
537. Σχεθέτω.] Ἐπίσχῃ, παυσάσθω.
539. Δορπέομεν.] Δειπνοῦμεν.
546. Ἀντὶ κασιγνήτου.] Ἴσως ἀδελφοῦ.
547. Ἐπιψαύῃ περαπίδεται.] Ἅπτεται τῆς φρενῶν, ὅ ἐστι, φρόνιμός ἐστι.
548. Νοήμασιν.] Ἐννοίαις. Κερδαλέοισι.] Πανούργοις.
549. Εἴρωμαι.] Ἐρωτήσω. Φάσθαι.] Εἰπεῖν.

NOTÆ.

550. Κάλλιον) Τοῦτο καλῶς *ſcribendum*, at ὁσυλλαβῶς legendum, quaſi καλὸν, ut mox de voce πόλιας, notandum, v. 560.

VARIÆ LECTIONES.

539. Δῖος) γρ. θεῖος, *H. Steph.*
550. Κάλλιον) γρ. καλὸν, ut ſuprà, v. 524.

Οὐ κακὸς, οὐδὲ μὴν ἐσθλὸς, ἐπὴν τὰ πρῶτα γένηται,
Ἀλλ' ἐπὶ πᾶσι τίθενται, ἐπεί κε τέκωσι τοκῆες.
Εἰπὲ δέ μοι γαῖάν τε τεὴν, δῆμόν τε, πόλιν τε·
Ὄφρα σὲ τῇ πέμπωσι πινυτόμυθοι Φρεσὶ νῆες.
Οὐ γὰρ Φαίηκεσσι κυβερνητῆρες ἔασιν,
Οὐδέ τι πηδάλι' ἐστὶ, τά τ' ἄλλαι νῆες ἔχουσιν·
Ἀλλ' αὐταὶ ἴσασι νοήματα καὶ Φρένας ἀνδρῶν.
Καὶ πάντων ἴασι πόλιας καὶ πίονας ἀγροὺς
Ἀνθρώπων· καὶ λαῖτμα τάχιστ' ἁλὸς ἐκπερόωσιν,
Ἠέρι καὶ νεφέλῃ κεκαλυμμέναι· οὐδέ ποτέ σφιν
Οὖτε τι πημανθῆναι ἔπος, οὐδ' ὀπολέσθαι.
Ἀλλὰ τάδ' ὥς ποτε πατρὸς ἐγὼν εἰπόντος ἄκουσα
Ναυσιθόου, ὃς ἔφασκε Ποσειδάων' ἀγάσασθαι
Ἡμῖν, οὕνεκα πομποὶ ἀπήμονες εἰμὲν ἁπάντων·
Φῆ ποτε Φαίηκων ἀνδρῶν θοὴν εὐεργέα νῆα
Ἐκ πομπῆς ἀνιοῦσαν ἐπὶ ἠεροειδέϊ πόντῳ
Ῥαισέμεναι, μέγα δ' ἧμιν ὄρος πόλῃ ἀμφικαλύψειν.
Ὣς ἀγορεύοι ὁ γέρων· τὰ δέ κεν θεὸς ἢ τελέσειεν,
Ἢ κ' ἀτέλεστ' εἴη, ὡς οἱ φίλον ἔπλετο θυμῷ.
Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
Ὅππη ἀπεπλάγχθης τε, καὶ ἅς πινας ἵκεο χώρας
Ἀνθρώπων· αὐτούς τε, πόλεις τ' οὖ ναιετάουσας.
Ἦ μὲν ὅσοι χαλεποί τε, καὶ ἄγρια, οὐδὲ δίκαιοι·

" Neque ignavus, neque eximius, poſt-quam primùm natus ſit;
" Sed omnibus imponuntur, ſimulatque genuerit parentes.
" Dic etiam mihi terramque tuam, populumque, urbemque,
" Ut te huc mittant conjectantes quaſi animo naves.
" Non enim Phæacibus gubernatores ſunt,
" Neque ullo pacto gubernacula ſunt, quæ aliæ naves habent;
" Sed ipſæ ſciunt propoſitum & mentem virorum:
" Et omnium ſciunt urbes & pingues agros
" Hominum: & undas celerrimè maris tranant,
" Caligine & nebulis obtectæ: neque unquam ipſis
" Neque damnum-patiendi ſubeſt metus, multò minus pereundi.
" Verùm hæc ità quondam patrem ego dicentem audivi
" Nauſithoum, qui narrabat Neptunum ſuccenſere
" Nobis, quod ductores illæſi ſumus omnium.
" Dicebat aliquando Phæacum virorum bene-compactam navem
" Ex deductione redeuntem in obſcuro ponto
" Perditurum eſſe *Neptum.* ingentemque nobis montē urbi circumductūrū.
" Sic dicebat ſenex: ea verò deus vel perfecerit
" Vel imperfecta fiverit, ut illi placitum eſt in animo,
" Verùm agè mihi dic hoc, & verè enarra,
" Ubinam aberraveris, & ad quamnam perveneris regionem
" Hominum, *enarra* ipſoſque, urbeſque bene-habitatas:
" Sive quot moleſtique & agreſtes, neque juſti,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

556. Τιτυσκόμενοι.] Καζασκαζόμενοι.
559. Ἴσασιν.] Γινώσκουσιν, ἐπίστανται. Νοήματα.] Ἐννοίας, βουλάς.
563. Πημανθῆναι.] Βλαβῆναι. Ἔπ.] Ἔπεσιν. Διόθ.] Φόβοθ.
565. Ἀγάσασθ.] Ἄζαι ὀργισθῆναι.
566. Πομποί.] Οἱ πεμπτήμονες. Ἀπήμονες.] Ἀβλαβεῖς.
569. Ῥαισέμεναι.] Διαφθεῖραι. Ἀμφικαλύψειν.] Περισκεπάσειν.
571. Ἦ κ' ἀτέλεστ' εἴη.] Νῦν, τὸ εἰῇ, ἀντὶ τοῦ ἐάσειεν· οὕτω γὰρ καὶ διήγησιν ἡδυτέραν, ὃ ὡς ῥήσεως ἐπιλάθετο. Ἀλλὰ πῶς ὁ Ὀδυσσεὺς πεῖται ἀκούσας, τῷ Ποσειδῶνι μηνύσῃ ὀργήν; ἢ ἠθέλησε τὰ ἀληθῆ εἰπεῖν.
573. Ἀπεπλάγχθης.] Ἀπεπλανήθης.
574. Εὖ ναιετάουσας.] Καλῶς οἰκουμένας.

N O T Æ.

560. Πόλιας) Ut πόλεις *legendum*, vid. ad v. 550.

569. Ἧμιν) *Circumflexus* ob *Metrum*, ab *Ultimâ* Syllabâ, ad *Primam* retrahendus, ut oſtendo ad *Anacreon.* v. 903. 915, &c. Vid. *Euſtathium.*

571. Ἦ κ' ἀτέλεστ' εἴῃ) Si, ut *Brevia Scholia*, pro ἐάσειε ponatur, ſcribendum omninò εἰῇ, ab εἶμι, *Ionicè*, pro ἐάω, & hæc *Lectio* Syntaxi magis favere videtur, ut reſpondeat τῷ πλέσιεν· quàm εἴη, ab εἰμὶ, *ſum*; quod Pauci viderunt.

NOTÆ IN SCHOLIA.

571. Ἦ κ' ἀτέλεστ' εἴῃ) Vid. in Not. ad *Textum.*

Variæ Lectiones.

571. Εἰη) γρ. εἰῇ, vid. Not. in *Textum.*

Οὖτε

Οἵτε φιλόξεινοι, καί σφιν νόος ἐστι θεουδής.
Εἰπὲ δ', ὅ, τι κλαίεις καὶ ὀδύρεαι ἔνδοθι θυμῷ,
Ἀργείων, Δαναῶν, ἠδ' Ἰλίου οἶτον ἀκούων.
Τὸν δὴ θεοὶ μὲν τεῦξαν, ἐπεκλώσαντο δ' ὄλεθρον
Ἀνθρώποις, ἵνα ᾖσι καὶ ἐσσομένοισιν ἀοιδή.
Ἦ τίς τοι καὶ πηὸς ἀπώλετο Ἰλιόθι πρὸ,
Ἐσθλὸς ἐὼν γαμβρὸς, ἢ πενθερὸς, οἵ τε μάλιστα
Κήδιοι τελέθουσι, μετ' αἶμά τε, καὶ γένος αὐτῶν;
Ἦ τίς πε καὶ ἑταῖρος ἀνὴρ κεχαρισμένα εἰδὼς
Ἐσθλὸς· ἐπεὶ καὶ μοί τι κασιγνήτοιο χερείων
Γίνετ', ὅς κεν, ἑταῖρος ἐὼν, πεπνυμένα εἰδῇ.

" Quique hospitales, & quibus mens est deo placens :
' Dic item, quidnam fleveris & luxeris intra animum,
" Argivorum, Græcorum, atque Ili fatum audiens.
" Hoc autem dii quidem fecerunt, destinâruntque excidium
" Hominibus, ut sit & posteris cantilena & *exemplum*.
" Nunquis tibi cognatus periit ante Ilium,
" Qui eximius erat gener, aut socer, quales potissimùm
" Curæ sunt, post sanguinem & genus nostrum ?
" An aliquis fortasse socius vir grata sciens
" Eximius ? Quoniam non sanè fratre inferior
" Est, qui, cùm sit socius, prudentia scierit.

ΣΧΟΛΙΑ.

576. Θεουδής.] Θεοσεβὴς, ἢ θεοῖς ἀρέσκων.
577. Ὀδύρεαι.] Θρηνεῖς, κλαίεις.
579. Τεῦξαν.] Ἐποίησαν.
580. Ἐσσομένοισιν.] Μελλησιτέροις.
581. Πηός.] Συγγενὴς, κατ' ἐπιγαμίαν, ἢ πρόμνηστις συγγενής.
583. Κήδιοι.] Λέγει, καὶ φερεπίδας ἄξιοι, συγγενικώτατοι. Τελέθουσι.] Γίνονται.
586. Εἰδῇ.] Γινώσκῃ.

VARIÆ LECTIONES.

579. Ἐπεκλώσαντο δ') γρ. ἐπεκλώσατο τ'.
580. Ἀνθρώποις, ἵνα ᾖσι) γρ. ἀνθρώποισιν ἄπασι, *H. Steph.*
583. Αὐτῶν) γρ. ἀνδρῶν, *H. Steph.*
584. Ἦ τίς πε) γρ. ἤ πε τὶς, *H. Steph.*

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΙΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Ι'.

Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Ι.

Ἀρχὴ τ' Ὀδυσσείας διηγημάτων, ἐν οἷς φησὶ πεπολεμηκέναι τοῖς Κίκωσι, καὶ ἐκεῖ τοὺς Λωτοφάγους παρεγγυᾶσθαι, καὶ ἐκεῖθεν τὸ Κύκλωπα Πολύφημον πορευθῆναι· καὶ τοῦτον φαγόντα ἓξ ἥδη ἑταίρους ἀπολωλέναι.

Ἐπιγραφαί.

Τὰ περὶ Κίκωνας, καὶ Λωτοφάγους, καὶ Κύκλωπας.

Ἄλλως.

Κυκλωπεία.

Ἄλλως.

Λωτοφάγων, Κικόνων, σὺν Κυκλώπεσσι, Ἰάπτ. L. I B. IX.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
Ἦτοι μὲν τόδε καλὸν ἀκουέμεν ἐστὶν ἀοιδοῦ
Τοιοῦδ', οἷος ὅδ' ἐστί, θεοῖς ἐναλίγκιος αὐδήν·
Οὐ γάρ πω τέλος ἁδινώτερον εἶναι,
Ἢ ὅταν εὐφροσύνη μὲν ἔχῃ κάτα δῆμον ἅπαντα,
Δαιτυμόνες δ' ἀνὰ δώμαθ' ἀκουάζωνται ἀοιδοῦ,

HUnc excipiens alloquutus eſt verſutus Ulyſſes,
" Alcinoë imperator, omnium eminentiſſime populorum,
" Certe hoc jucundum eſt, audire cantorem
" Talem, qualis hic eſt diis aſſimilis voce:
" Non enim ego quippiam puto tandem elegantius eſſe,
" Quàm quoties lætitia quidem detineat populum univerſum,
" Convivantesque per domum audiant cantorem,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

5. Οὐ γὰρ ἔγωγέ πω φημί.] Ταῦτα ἁρμοζόμενος τῷ καιρῷ λέγει, ὡς ἂν πάντος ἡδίω εἴρηκεν τὴν ἡδονὴν, ἀκμὴ συμποσίου πρός.

6. Εὐφροσύνη.] Θυμηδία.

7. Ἀκουάζωνται.] Ἀκροῶνται. Ἔνιοι, ἀκουάζονται.

N O T Æ.

V. 3. Ἦτοι μὲν τόδε καλὸν) Felicitatem Populi ſub benigno & pacifico Rege degentis depingit. Cui ſimilis locus, 1 *Reg.* c. 4. v. 20. *Juda* & *Iſrael* plurimi erant, *&c.* Comedentes & Bibentes & Lætantes, *viz.* ſub *Salomone* Rege. Qui & *Eccleſiaſtæ* c. 5. v. 18. Eſt hoc Bonum & Pulcrum, ut quis Comedat & Bibat & fruatur lætitiâ. Huc refer *Er. Schol.* item *Seneca* Epiſt. 88. ubi de *Homero*; *Angel. Politian.* fol. 485. Edit. *Baſil.* & *Plutarch.* Vitâ *Homeri*, §. 18.

5. Οὐ γὰρ ἔγωγέ πω φημὶ) D. *Baſil.* ἐκ τῆς νίκης, Οὐ τοίνυν ἐκπαυσώμεθα τῆς ποιητικῆς, — ἐπεὶ ὅπου τραπέζῃ τε πλησθῶσι καὶ ᾠδαῖς ἀνειμέναις τὴν εὐδαιμονίαν ἐλίττονται.

6. Ἢ ὅταν εὐφροσύνη μὲν ἔχῃ) *Eratoſthenes* apud *Athenæum*, pro κατὰ δῆμον ἅπαντα, legendum voluit, κακότητος ἀκέσης. quam Emendationem rectè rejicit *Athenæus*, & *Caſaubonus* ad *Athenæ.* l. 1. c. XIV. Vid. *Duport.* Gnomolog. in locum.

N O T Æ I N S C H O L I A.

V. 7. Ἔνιοι, ἀκουάζονται)) In *Aldinâ* deſunt.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

V. 5. Αὐδήν) γρ. αὐδῇ, *Strabo*, fol. 959.

6. Ἔχῃ) γρ. ἴσχῃ, *H. Steph.* *Ibid.* Κατὰ δῆμον ἅπαντα) γρ. κακότητος ἀκέσης, vid. N. in *Textum*.

7. Ἀκουάζωνται)) γρ. ἀκουάζονται, *H. Steph.*

Ἥμενοι

Ἥμενοι ἐξείης· τοῖσι δ' ἢ πλήθωσι τράπεζαι
Σίτου καὶ κρειῶν· μέθυ δ' ἐκ κρητῆρος ἀφύσσων
Οἰνοχόος φορέῃσι καὶ ἐγχείῃ δεπάεσσιν·
Τῶν τί μοι κάλλιστον ἐνὶ φρεσὶν εἴδεται εἶναι.
Σοὶ δ' ἐμὰ κήδεα θυμὸς ἐπετράπελο γονόεντα
Εἴρεσθ', ὄφρ' ἔτι μᾶλλον ὀδυρόμενος γοάχίζω.
Τί πρῶτον, τί δ' ἔπειτα, τί δ' ὑστάτιον καταλέξω;
Κήδε' ἐπεί μοι πολλὰ δόσαν θεοὶ ὀρανίωνες.
Νῦν δ' ὄνομα πρῶτον μυθήσομαι, ὄφρα καὶ ὑμεῖς
Εἴδῆτ'· ἐγὼ δ' ἂν ἔπειτα, φυγὼν αἶσιμον ἦμαρ,
Ὑμῖν ξεῖνος ἔω, καὶ ἀπόπροθι δώματα ναίων·
Εἰμὶ Ὀδυσεὺς Λαερτιάδης, ὃς πᾶσι δόλοισιν
Ἀνθρώποισι μέλω, καί μευ κλέος οὐρανὸν ἵκει.
Ναιετάω δ' Ἰθάκην εὐδείελον· ἐν δ' ὄρος αὐτῇ
Νήριτον, εἰνοσίφυλλον, ἀειπρεπές· ἀμφὶ δὲ νῆσοι
Πολλαὶ ναιετάουσι μάλα σχεδὸν ἀλλήλῃσι,
Δουλίχιόν τε, Σάμη τε, καὶ ὑλήεσσα Ζάκυνθος·
Αὐτὴ δὲ χθαμαλὴ παναπερτάτη εἰν ἁλὶ κεῖται
Πρὸς ζόφον· αἱ δέ τ' ἄνευθε πρὸς ἠῶ τ' ἠέλιόν τε,
Τρηχεῖ', ἀλλ' ἀγαθὴ κουροτρόφος· οὔπη ἔγωγε

" Sedentes ordine; juxta itidem impleantur menſæ
" Pane & carnibus; vinumque ex cratere hauriens
" Pincerna adſtet & infundat poculis:
" Hoc quiddam mihi pulcherrimum in mente videtur eſſe.
" Tibi verò animus meos dolores cupit lacrymoſos
" Inquirere; ut adhuc magis lugens ingemiſcam.
" Quid primùm, quid deinde, quid ultimùm narrabo?
" Dolores quandoquidem mihi plures dederunt Dii cœleſtes.
" Nunc verò nomen primùm dicam; ut & vos
" Sciatis; egoque, poſtquam effugi ſævum fatum,
" Vobis hoſpes ſim, etiam longè domum habitans:
" Sum Ulyſſes Laërtiades, qui omnibus dolis
" Hominibus curæ ſum, & mea gloria cœlum attigit:
" Habito autem Ithacam clariſſimam: in ipſa verò mons eſt
" Neritus, multis arboribus clarus: circumque inſulæ
" Plures inhabitantur valde prope invicem,
" Dulichiumque, Sameque, & nemoroſa Zacynthus:
" Ipſa autem terræ-continenti-finitima ſupereminens in mari jacet
" Ad Occaſum, illæ verò ſeorſum ad auroram ſolemque
" Aſpera, ſed bona juvenum altrix. Nihil ego

ΣΧΟΛΙΑ.

8. Πλήθωσι.] Πεπλήρωνται.
9. Ἀφύσσων.] * Ἀρυόμενος, ἀντλῶν.
10. Ἐγχείῃ.] Ἐγχεῖ.
11. Εἴδεται.] Φαίνεται, δοκεῖ.
12. Ἐπιτροπ.] Προσθυμοῦμαι.
14. Ὑστάτιον.] Ἔσχατον.
20. Μέλω.] Ἐν ἐπιμελείᾳ εἰμί.
21. Ναιετάω.] Οἰκῶ. Εὐδείελον.] Πρὸς δύσιν τὸ ἄλλων κειμένων. * Εὐδείελον.] Ἤτοι ἐπιφανῆ, εὖ φαῦς τῷ δείλῃ κειμένῳ· εἰ δὲ σημαινῇ τὴν ἀκρίβειαν, δασύνεται· ἀναγκαῖον· ἅλη γάρ ἐστιν ἡ δὲ ἡλίου αὐγή, ὅθεν καὶ τὸ εἰληγενές, τὸ ἡλίῳ χρῆσθαι.
22. Νήριτον.] Ὄρος Ἰθάκης. Εἰνοσίφυλλον.] Κινησίφυλλον. Ἔνοσις γάρ, ἡ κίνησις.
24. Δουλίχιον.] Μία τῶν Ἐχινάδων. Ὑλήεσσα.] Ὑλώδης, σύμφυτος.
25. Χθαμαλή.] Ταπεινή, κοίλη τὴν θέσιν· πῶς δὲ παναπερτάτη; ἢ τῇ δόξῃ, ἢ σχέσει τῶν ἄλλων, οἷς φῶς δίδοι. Παναπερτάτη.] Ὑπερέχουσα κειμένη.
26. Ζόφον.] Νῦν, δύσιν. Ἠῶ.] Νῦν, τῷ ἀνατολῇ.
27. Κουροτρόφος.] Νεοτέρων τροφός.

NOTÆ.

25. Αὐτὴ δὲ χθαμαλὴ παναπερτάτη) Strabo, fol. 454. Καὶ τοῦτο δηλοῖ ὑπεναντιότητα πρὸς δηλῶν· Χθαμαλὴ μὲν γάρ, ἡ παπεινὴ καὶ χαμαλή· παναπερτάτη δέ, ἡ ὑψηλοτάτη, κλ. Ἐξηγοῦνται δὲ οἱ κακῶς, ὅτι μὲν χθαμαλὴν δίχον.

NOTÆ IN SCHOLIA.

9. * Ἀρυόμενος.) Ità pro ἀρύσων.
21. * Εὐδείελον &c. ad finem, ex *Alcyſſii* MSto.
25. Χθαμαλὴ) Ad hujus *Scholii* explicationem facit locus *Strabonis*, quem vid. Not. in *Textum*.

VARIÆ LECTIONES.

9. Δ' ἐκ κρητῆρος) γρ. ἐκ κρητῆρος, *Max. Tyr.* §. 37.
10. Φορέῃσι) γρ. φορέῃσιν, *Max. Tyr.* ibid. at ſequens vox ἐγχείῃ refutat hanc *Lectionem*.
19. Εἶμι) γρ. εἰμί, pro εἰμί.
21. Εὐδείλου) γρ. ἐπιπλάζει, *Xylander* in *Strabon.* fol. 696. malè, ut ex *Homero*, *Odyſſ. δ'*. v. 605.
22. Νήριτον) γρ. Νήρικον, ut ω'. v. 376. Vid. *Euſtath.* in illud *Dionyſ.* Περιηγ. v. 495. Τῇδ' ἔπι Νηρικίης Ἰθάκης ἴδος ἠπειρῖτις.

Ἧς,

Ἧς γαίης δύναμαι γλυκερώτερον ἄλλο ἰδέσθαι.
Ἦ μάν μ' αὐτόθ' ἔρυκε Καλυψὼ, δῖα θεάων,
Ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι, λιλαιομένη πόσιν εἶναι·
Ὡς δ' αὖτως Κίρκη κατερήτυεν ἐν μεγάροισιν
Αἰαίη, δολόεσσα, λιλαιομένη πόσιν εἶναι·
Ἀλλ' ἐμὸν οὔποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθον.
Ὡς ἥδὺ γλύκιον ἧς πατρίδος ἠδὲ τοκήων
Γίνεσθ', εἴπερ καί τις ἀπόπροθι πίονα οἶκον
Γαίῃ ἐν ἀλλοδαπῇ ναίει ἀπάνευθε τοκήων.
Εἰ δ' ἄγε τοι καὶ νόστον ἐμὸν πολυκηδέ' ἐνίσπω,
Ὃν μοι Ζεὺς ἐφέηκεν ἀπὸ Τροίηθεν ἰόντι.
Ἰλιόθεν μὲ φέρων ἄνεμος Κικόνεσσι πέλασσεν,
Ἰσμάρῳ· ἐνθάδ' ἐγὼ πόλιν ἔπραθον, ὤλεσα δ' αὐτούς.
Ἐκ πόλιος δ' ἀλόχους τε καὶ κτήματα πολλὰ λαβόντες
Δασσάμεθ', ὡς μήτις μοι ἀτεμβόμενος κίοι ἴσης·
Ἔνθ' ἦτοι μὰν ἐγὼ διερὸν πολὺ φευγέμεν ἤμεας
Ἠνώγεα· τοὶ δ' οὐ μέγα νήπιοι ὄφρ' ἐπίθοντο.
Ἐνθάδε πολλὸν μὰν μέθυ πίνετο, πολλὰ δὲ μῆλα
Ἔσφαζον παρὰ θῖνα, καὶ εἰλίποδας ἕλικας βοῦς.

" Suâ *cujusque* terrâ possum dulcius aliud videre.
" Certe quidem me illic detinuit Calypso, diva dearum,
" In specubus cavis, cupida maritum esse:
" Consimiliter Circe detinuit domi suæ
" Ææa, dolosa, cupiens maritum esse:
" Sed meum *nunquam* animum intra præcordia persuaserunt.
" Adeò nihil dulcius suâ patriâ neque parentibus
" Est, etiamsi & quis longè procul divitem domum
" *Terrâ in alienâ* habitet seorsum à parentibus.
" Agè verò tibi & reditum meum lacrymosum dicam,
" Quem mihi Jupiter immisit à Trojâ profecto.
" Ab *Ilio* me ferens ventus Ciconibus appulit
" Ad Ismarum; ibi ego urbem depopulatus sum, occidique ipsos *incolas*.
" Ex urbe verò uxoribus & bonis multis acceptis
" *Ea* divisimus, ut non aliquis mihi privatus abierit suâ parte;
" Tum verò quidem ego celeri pede fugere nos
" Jussi; hi verò valdè stulti non parebant.
" Hic multum quidem vini bibitum est, multas item oves
" Mactabant ad littus, & flexipedes nigros boves.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

31. Καπερήτυεν.] Καπῖχεν.
32. Αἰαίη.] Ἐξ Αἰαίας νήσου τῆς Τυῤῥηνίας, ἣ Κολχικῆς. Αἶα γὰρ ἡ πόλις τῆς Κολχίδος. * Νῦν δὲ Αἰαίη ἐστὶν ἡ τῆς Κίρκης νῆσος, ἡ πλησίον δέ ἐστι, καθ' ὃν πλοῦν ἀπὸ τῆς Ναυσιμάχου τῆς ἐν αὐτῇ, παρὰ τὸ αἰὼ αἰ ὑπερβατὸν ἐπίῤῥημα. Λιλαιομένη.] Ἐπιθυμοῦσα.
34. Γλύκιον.] Γλυκύτερον, ἡδύτερον.
36. Ἀλλοδαπῇ.] Ἀλλοφύλῳ, ξένῃ. Ναίει.] Οἰκεῖ.
37. Πολυκηδέα.] Πολλῶν κακῶν πλήρη. Ἐνίασεν.] Ἐρεῖ, λέξει.
38. Ἐφίκηαι.] Ἐπέσπεψε. Ἰόντι.] Ἐπανιόντι.
40. Ἰσμάρῳ.] Ἴσμαρος πόλις τῶν Κικονίων, ἥτις νῦν * Μαρώνεια λέγεται. Πόλιν ἔπραθον.] Ἐπεὶ οἱ Κίκονες τῷ Πελάσγῳ συνεμάχησαν, Κικόνων ἡγήτορες Μίντης.
42. Δασσάμεθα.] Ἐμερισάμεθα. Ἀτεμβόμενος.] Σπερισκόμενος. Κίοι.] Ἀπέλθοι. Ἴσης.] Ἰσότης.
43. Διερὸν πολύ.] Μεταφορικῶς, τῇ ναΐ· οἱ δὲ διερὸν, τῇ ὀξεῖ, ἢ ταχεῖ· οἱ δὲ, τῷ ζόφῳ, ἀπὸ ξηροῦ οἱ ἀπηλιωτικοί. ἢ γὰρ ἐτέρωθι, * διερὸς βορρᾶς, φησὶν· οἱ δὲ, τῇ κώπῃ· οἱ δὲ, τῷ διερῷ ἀπὸ τῆς θαλάσσης, περὶ ξηρανθήναι τὴν ὑπὸ τῆς βώτιος ὑγρασίαν· λέγει δὲ τὴν ἰδρῶτα.
44. Ἠνώγεα.] Ἐκέλευον.

* Odyss. ζ'. v. 201.

NOTÆ IN SCHOLIA.

32. Αἰαίη) In hoc *Scholio*, pro * Αἰαία, lego, * Αἶα γὰρ ἡ πόλις τῆς Κολχίδος, ex *Stephano*, ὡς πόλεων & *Eustath.* fol. 333. lin. 36. ut ostendo in Not. ad *Scholia*, *Iliad.* β'. v. 856. * Νῦν δὲ Αἰαίη κλ. ex *Aloysii* MS.
40. Ἰσμάρῳ) * Μαρώνεια scribo, pro * Μαραθών. Ità *Eustath.* fol. 335. lin. 19. Ἡ δὲ ῥηθεῖσα Ἴσμαρος ἡ, καὶ Ἰσμάρα ὕστερον, Κικόνων φασὶ πόλις, ἐγγὺς Μαρωνείας. *Steph.* ὡς πόλεων, v. Ἴσμαρος, & Μαρώνεια. Nomen post habuit à *Marone*, *Evanthis* filio, qui erat *Bacchi*, vid. infrà, *Br. Schol.* ad v. 197. Vid. *Suidam*, v. Ἰσμαρικὸς οἶνος.

Variæ Lectiones.

34. Γλυκίον ἧς πατρίδος) γρ. γλυκίον γ' ἧς πατρίδος, & γλυκίον γῆς πατρίδος, *Anthолog.* fol. 88.
36. Ναίει) γρ. ναίῃ, *Eustath.* fol. 333. lin. 44. nec vidit *H. Steph.*
40. Ἐγὼ) γρ. ἐγών, at non benè, ante *Consonam.*

Τόφρα

Τόφρα δ' ἄρ' οἰχόμενοι Κίκονες Κικόνεσσι γεγάνευν,
Οἵ σφισι γείτονες ἦσαν ἅμα πλέονες ἠδ' ἀρείους,
Ἠπειρον ναίοντες, ὀπιζάμενοι μὲν ἀφ' ἵππων
Ἀνδράσι μάρνασθαι, ἠδ' ὅθι χρὴ πεζὸν ἐόντα.
Ἦλθον ἔπειθ', ὅσα φύλλα, καὶ ἄνθεα γίνεται ὥρῃ,
Ἠέριοι· τότε δή ῥα κακὴ Διὸς αἶσα παρέστη
Ἡμῖν αἰνομόροισιν, ἵν' ἄλγεα πολλὰ πάθωμεν.
Στησάμενοι δ' ἐμάχοντο μάχην παρὰ νηυσὶ θοῇσι·
Βάλλον δ' ἀλλήλους χαλκήρεσιν ἐγχείῃσιν.
Ὄφρα μὲν ἠὼς ἦν, καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἦμαρ,
Τόφρα δ' ἀλεξάμενοι μένομεν πλέονάς περ ἐόντας·
Ἦμος δ' ἠέλιος μετενείσετο βουλυτόνδε,
Καὶ τότε δὴ Κίκονες κλῖναν δαμάσαντες Ἀχαιῶν.
Ἐξ δ' ἀφ' ἑκάστης νηὸς εὐκνήμιδες ἑταῖροι
Ὤλοντ'· οἱ δ' ἄλλοι φύγομεν θάνατόν τε, μόρον τε.
Ἔνθεν ἓ πρυτέρω πλέομεν ἀκαχήμενοι ἦτορ,
Ἄσμενοι ἐκ θανάτοιο, φίλους ὀλέσαντες ἑταίρους.
Οὐδ' ἄρα μοὶ πρυτέρω νῆες ἴον ἀμφιέλισσαι,

" Interea verò digressi Cicones Ciconibus acclamabant,
" Qui ipsis vicini erant simul plures & meliores,
" Continentem habitantes, docti quidem ab equis
" Hominibus pugnare, & cum opus esset peditem pugnare.
" Venerunt continuò, quot folia & flores sunt vere,
" Matutini: tunc sanè malum Jovis fatum affuit
" Nobis infelicibus; ut dolores multos pateremur.
" Sistentes etenim gradum pugnabant pugnâ ad naves veloces;
" Feriebantque invicem æreis hastis.
" Quamdiù quidem mane erat & augebatur sacra dies,
" Tam diù defendentes sustinebamus, plures licet essent:
" Quandò verò sol ibat ad vesperam,
" Et tum jam Cicones invaluerunt domando Græcos.
" Sex igitur à singulis navibus benè ocreati socii
" Perierunt: alii effugerunt mortemque, fatumque:
" Illinc verò ulteriùs navigavimus tristes corde,
" Læti ex morte evitata, charis amissis sociis.
" Neque certè mihi ulteriùs naves procedebant utrinque agitatæ,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

47. Οἰχόμενοι.] Ἀπελθόντες. Γειτόνεσσιν.] Ἐκάλουν, ἐβόων.
49. Ναίοντες.] Οἰκοῦντες.
51. Ὥρῃ.] Τῇ δ' ἱερᾷ καιρῷ.
52. Ἠέριοι.] Ὀρθρινοί.
53. Αἰνομόροισιν.] Κακομόροις.
57. Ἀλεξόμενοι.] Ἀμυνόμενοι, ἢ ἀκκλίνοντες.
58. Βάλλον.] Τὸν καιρὸν, ὃ δὴ βόες ἀπολύονται τῆς ἐργασίας.
59. Κλῖναν.] Ἐξέκλιναν, ἔτρεψαν. Δαμάσαντες.] Ἀνελόντες.
61. Ὤλοντο.] Ἀπώλοντο.
62. Πρυτέρω.] Εἰς τὸ ἔμπροσθεν. Ἀκαχήμενοι.] Λυπούμενοι.
63. Ἄσμενοι.] Εὐχάριστοι. Ὀλέσαντες.] Ἀπολέσαντες.

Ν Ο Τ Æ.

58. Μετενείσετο) *Eustath.* fol. 335. lin. 47. Τὸ ἓ μετενείσετο, ἀντὶ δὲ ἐπετρέπη, μετῆλθε, διὰ διφθόγγου γεγραφεν οἱ Παλαιοί· ὡς ἀπὸ δὲ νέω, νείω. νείσω· ὥσπερ κείω, κείσω· καὶ χέω, χείσω, τὸ χωρῶ· ἐξ ἧς καὶ κεκώς· τὸ Οὐδὲς δ' ἀμφοτέρους ὁδὲ χείσεται, ὅ ἐστι, χωρήσει· οἱ δ ἕτεροι, ὃ πρὸ ἑνὸς γεγράφασιν, ὡς ἀπὸ δὲ νῶ, νίσω. μετ' δύο σ'. ὃς ἦλθεν αὐτοῖς, ἐκ ἐπόμενοι τοῖς Παλαιοῖς.

60. Ἐξ δ' ἀφ' ἑκάστης νηὸς) Paulò infrà apparebit, *Ulyssis* Naves Duodecim fuisse, v. 159. Νῆες μὲν μοι ἔσπετο δυώδεκα. Perîêre itaque omninò 72 Socii in hâc ad *Ismarum* pugnâ. Neque se cruciet Lector, neque Poetam incuset, quod Navium numerum hic non ponat; ut sociorum occisorum Numerus apertiùs innotescat. Sciendum enim, illum in *Navium Catalogo* poni; ut *Il.* β'. v. 636. Τῶν μὲ Ὀδυσεὺς ἦρχε— πρὸ ἄμυμα νῆας ἔποντο δυώδεκα. Ille autem locus omnino debet hunc præcedere. Huc refer illud *Senecæ*, De Vitæ brevitate, c. xii. *Græcorum* iste morbus fuit, Quærere, quem numerum Remigum *Ulysses* habuisset; priorne scripta esset *Ilias*, an *Odyssea*? Præterea, an ejusdem esset Auctoris. *Eustath.* fol. 334. lin. 50. Ἐνταῦθα δὲ ἐπιφύεται) Ζωΐλος ὁ Ὁμηρομάστιξ, λέγων, Ἀπὸ ἑνὸς ἴσως ἀφ' ἑκάστης ἀπολέσθαι νηός, καθάπερ ἐξ ἐπιτάγματος· οἱ δὲ λύοντες, Ἀπολέγουσιν αὐτῷ πλασμένως ἐκ δὲ ἀπολέσθαι φασὶν, ὡς ἐλλογηθέντων τῶν ἀπολωλότων ταῖς ὅλαις ναυσὶ κ' ἀπὸ δὲ πεζῇ ἀριθμοῦ ἐπιλειπόντων μιᾷ ἑκάστῃ ἀνὰ ἓξ ἀνδρῶν.

Variæ Lectiones.

51 Ὥρῃ) γρ. ἱερῷ, *Eustath.* fol. 334. lin. 42. & *H. Steph.*
57. Ἀλεξάμενοι) γρ. ἀλεξόμενοι, *Br. Schol.*
58. Μετενείσετο) γρ. μετενίσσετο, vid. Not. in *Textum.*

Πεύ

Πρὶν πινα τῶν δειλῶν ἑτάρων τελέσ ἔκαστον ἀῦσαι,
Οἳ θάνον ἐν πεδίῳ Κικόνων ὕπο δηϊωθέντες.
Νηυσὶ δ' ἐπῶρσ' ἄνεμον βορέην νεφεληγερέτα Ζεὺς
Λαίλαπι θεσπεσίῃ, σὺν δ' νεφέεσι κάλυψε
Γαῖαν ὁμῶς ἠδὲ πόντον· ὀρώρεϊ δ' ἐξ οὐρανόθεν νύξ.
Αἱ μὲν ἔπειτ' ἐφέροντ' ὀπιπάρσιαι, ἱστία δὲ σφιν
Τειχθά τε καὶ τετραχθὰ διέκρισεν ἰς ἀνέμοιο.
Καὶ τὰ μὲν ἐς νῆας κάθεμεν δείσαντες ὄλεθρον,
Αὐτὰς δ' ἐσσυμένως προερύσαμεν ἠπειρόνδε.
Ἔνθα δύω νύκτας, δύο τ' ἤματα συνεχὲς αἰεὶ
Κείμεθ', ὁμῶς καμάτῳ τε, καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἔδοντες·
Ἀλλ' ὅτε δὴ τρίτον ἦμαρ ἐϋπλόκαμος τέλεσ' ἠώς,
Ἱστοὺς στήσάμενοι, ἀνά θ' ἱστία λευκὰ ἐρύσαντες
Ἥμεθα· τὰς δ' ἄνεμός τε, κυβερνῆταί τ' ἴθυνον.
Καί νύ κεν ἀσκηθὴς ἰκόμην ἐς πατρίδα γαῖαν,

" Priuſquam horum miſerorum ſocio-
" rum ter unumquemque vocâſſem,
" Qui perierunt in campo à Ciconibus
" trucidati.
" Navibus autem immiſit ventum Bo-
" ream nubicogus Jupiter
" Cum procellâ ingenti, nubibus verò
" cooperuit
" Terram ſimul & pontum, ruitque è
" cœlo nox.
" Hæ quidem deinde ferebantur obli-
" quæ; at vela ipſis
" In tres quatuorque partes diſcidit vis
" venti.
" Et hæc quidem ad naves recondimus
" timentes interitum;
" Ipſas verò magnâ feſtinatione ſub-
" duximus ad continentem.
" Hic duas noctes & duos dies contí-
" nenter ſemper
" Jacebamus, ſimulque labore & dolo-
" ribus animum macerantes;
" Sed quando jam tertium diem pul-
" chricoma perfecit aurora,
" Malis erectis, velisque albis expli-
" catis
" Sedimus: illas ventuſque guberna-
" toreſque dirigebant.
" Et illæſus fortaſſis perveniſſem in
" patriam terram,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

65. Τελὲς ἔκαστον ἀῦσαι.] Ἀρχαῖον ἔθος τὸ ἐπὶ ξένης ἀπολυμένων τὰς ψυχὰς ἀνακαλεῖν τρὶς τοὺς ἀποθανόντας, * ἐπὰν ἀπίωσιν οἴκαδε· ἢ ἵνα ϵ * εἴ τις ἐπ ἀπολίποιτο ἐν τῷ πεδίῳ, ἀποστέλλοι.

66. Δηϊωθέντες.] Ἀναιρεθέντες.

68. Λαίλαπι.] Τῷ μὲν ἀνέμων ὄμβρῳ.

70. Ἐπικάρσιαι.] Πλάγιαι.

71. Ἰς ἀνέμοιο.] Ἀνεμῶν.

72. Κάθημεν.] Κατεθήκαμεν.

73. Ἐσσυμένως.] Περθόμως. Προερύσαμεν.] Προκαθειλκύσαμεν.

74. Ἤματα.] Ἡμέρας. Συνεχὲς.] Συνεχῶς.

75. Θυμὸν ἔδοντες.] Τὴν ψυχὴν ἐσθίοντες, ἀντὶ τοῦ καταθύμενοι.

76. Τέλεσε.] Ἐπλείωσεν, ἐπλήρωσεν.

77. Ἐρύσαντες.] Ἀνελκύσαντες.

78. Ἥμεθα.] Ἐκαθήμεθα. Ἴθυνον.] Ἐπ' εὐθείας ἔφερον.

79. Ἀσκηθὴς.] Ὑγιὴς ἐξ ἐπιμελείας.

N O T Æ.

65. Τρὶς ἔκαστον ἀῦσαι) Vid. *Joh. Meurſii* Spicilegium ad *Theocrit.* Idyll. 13. v. 58. Τρὶς μὲ Ἴλαν ἄῦσεν. *Joh. Tzetzes*, Chiliad. v. §. 14. Περὶ ἔθους παλαιοῦ, Τὸ καλεῖν ἐξονομακλήδην τρισσῶς τὸν ἐπὶ ξένης θανόντα τοὺς ἔτι φθάντας, κλ. Vid. *Euſtath.* fol. 235. lin. 4. Ἔθος ἦν, τοὺς ἐπὶ ξένης ἀπολλυμένων ψυχὰς, κλ. Huc refer Notas in locum ad *Ogilbæi Homer.* fol. 115.

66. Δηϊωθέντες) Ità quidem ſcribendum, incontractim, verùm legendum, quaſi δηωθέντες ſcriberetur.

72. Κάθημεν) Pro κατέθημεν, ut καθημένη *Heſiodo*, & κάθητο & καθῆσαι *Homero*. In *Scanſione* tamen hic ἀπολύτως legendum, quaſi κάθημεν ſcriberetur; certè τὸ α', ante τ' & θ', omnino corripiendum. In Hymno *Apollinis*, v. 487. καθῆτο, & v. 503. καθῆσαι, pro κάθητο & καθῆστο, ſcribuntur; quidni & hic?

73. Προερύσαμεν) *Ariſtarchus* hoc in loco προερέσσομεν legit, probabiliter, ut *Euſtath.* fol. 336. lin. 20 quare inter *Varias Lectiones* ſaltem pono; quanquam *Henr. Stephan.* nec hoc vidit. Quin eadem Vox occurrit, *Odyſſ. ν'.* v. 279. Σπευδῆ δ' ἐς λιμένα προερέσσομεν. Et ſanè προερύω propriè dicitur, quando Navem ex Portu in altum protrahunt, προερέσσω, quandò ex Alto in Portum remigando reducunt.

74. Συνεχὲς) *Euſtath.* fol. 336. lin. 22. Καὶ ὅρα ὁ τόπος τὸ συνεχὲς ἀντὶ τοῦ τῷ καταρχῆσαι προθῆσει ἀσυνήθως· διὸ καὶ ἐτόλμησάν τινες, ὥσπερ ἐπὶ ϵ ἐνίσαν, οὕτω ϵ ἐπαῦθα διπλῶσαι τὸ μεμβλωκὸς, ἀφ' ἑαυτοῦ. Vid. quæ Nos ad *Iliad. μ'.* v. 26.

NOTÆ IN SCHOLIA.

65. Τελὲς ἔκαστον) In hoc *Scholio*, pro ἐπ' ἂν ἀπίωσιν, lego * ἐπὰν ἀπίωσιν & voces * εἴ τις addo.

Variæ Lectiones.

72. Κάθημεν) γρ. κάτθημεν, vid. Not. in *Textum*.

73. Προερύσσομεν) γρ. προερέσσομεν, vid. Not. in *Textum*.

74. Συνεχὲς) γρ. συνεχὲς, vid. Not. in *Textum*.

Ἀλλὰ

Ἀλλά με κῦμα, ῥόος τε, περιγνάμπτουσα Μάλειαν,
Καὶ βορέης ἀπέωσε, παρέπλαγξεν δ' Κυθήρων.
Ἔνθεν δ' ἐννῆμαρ φερόμην ὀλοοῖς ἀνέμοισι
Πόντον ἐπ' ἰχθυόεντ'· αὐτὰρ δεκάτῃ ἐπέβημεν
Γαίης Λωτοφάγων, οἵτ' ἄνθινον εἶδαρ ἔδουσιν.
Ἐνθάδ' ἐπ' ἠπείρου βήμεν, καὶ ἀφυσσάμεθ' ὕδωρ,
Αἶψα δ' δεῖπνον ἕλοντο θοῇς παρὰ νηυσὶν ἑταῖροι.
Αὐτὰρ ἐπεὶ σίτοιό τ' ἐπασσάμεθ', ἠδὲ ποτῆτος,
Δὴ τότ' ἐγὼν ἑτάρους προΐην πεύθεσθαι ἰόντας,
Ἄνδρε δύω κείνας, τρίτατον κήρυχ' ἅμ' ὀπάσσας,
Οἵτινες ἀνέρες εἶεν ἐπὶ χθονὶ σῖτον ἔδοντες.
Οἳδ' αἶψ' οἰχόμενοι μίγεν ἀνδράσι Λωτοφάγοισιν.
Οὐδ' ἄρα Λωτοφάγοι μήδονθ' ἑτάροισιν ὄλεθρον
Ἡμετέροις, ἀλλά σφι δόσαν λωτοῖο πάσασθαι.
Τῶνδ' ὅστις λωτοῖο φάγοι μελιηδέα καρπόν,
Οὐκ ἔτ' ἀπαγγεῖλαι πάλιν ἤθελεν, οὐδὲ νέεσθαι.
Ἀλλ' αὐτοῦ βούλοντο μετ' ἀνδράσι Λωτοφάγοισι
Λωτὸν ἐρεπτόμενοι μενέμεν, νόστου τε λαθέσθαι.
Τοὺς μὲν ἐγὼν ἐπὶ νῆας ἄγον κλαίοντας ἀνάγκῃ,
Νηυσὶ δ' ἔνι γλαφυρῇσιν ὑπὸ ζυγὰ δῆσα ἑρύσας.
Αὐτὰρ τοὺς ἄλλους κελόμην ἐρίηρας ἑταίρους

" Sed me unda, æstusque, circumflectentem Maleam,
" Et boreas abjecit, & excidere-fecit Cytheris.
" Hinc novem diebus ferebar adversis ventis
" Pontum per piscosum: cæterum decimo die concendimus
" Terram Lotophagorum, qui floridum cibum edunt.
" Hic littus conscendimus, & hausimus aquam;
" Statimque prandium ceperunt celeres apud naves socii.
" Porro postquam cibum comedimus, & potum,
" Certè tum ego socios præmittebam, ut eundo percontarentur,
" Viris duobus selectis, tertium præconem simul adjungens,
" Quinam viri essent in terrâ cibum sumentes.
" Hi statim digressi venerunt ad viros Lotophagos.
" Neque sane Lotophagi parabant sociis mali quippiam
" Nostris, sed ipsis præbuerunt lotum gustare.
" Horum quicunque loti comedisset dulcissimum fructum,
" Non jam renunciare rursum voluit, neque redire:
" Sed illic volebant cum viris Lotophagis
" Lotum edendo manere, reditûsque oblivisci.
" Hos quidem ego ad naves ducens flentes necessitate,
" Navibus in cavis sub transtra ligavi attractos.
" Cæterùm alios jussi percharos socios

ΣΧΟΛΙΑ.

80. Ῥόος.] Ῥεῦς, ῥεῦθρον. Περιγνάμπτουσα.] Περελκόμενος. Μάλειαν.] Ἀκρωτήριον τῆς Λακωνικῆς *λίαν ἐπικίνδυνον· ὅθεν ἡ παροιμία, Μαλέαν ἢ κάμψας, ἐπιλάθου τῶν οἴκαδε.

81. Ἀπέωσεν.] Ἀπωθήσατο. Παρέπλαγξεν.] Ἀπεπλάνησεν. Κυθήρων.] Κύπρος, νῆσος τῆς Λακωνικῆς.

82. Ὀλοοῖς.] Ὀλεθρίοις.

84. Ἄνθινον εἶδαρ.] Τὸν λωτὸν, ἢ τροφὴν ἐξ ἀνθῶν.

85. Βήμεν.] Ἐβημεν, ἐξήλθομεν. Ἀφυσσάμεθα.] Ἠντλήσαμεν.

87. Ἐπασσάμεθα.] Ἐγευσάμεθα, *ἠθίομεν. Ποτῆτος.] Ποτοῦ.

88. Περίην.] Περίπαμπαν. Πεύθεσθαι.] Πυθέσθαι, μαθεῖν.

89. Τρίτατον κήρυκα.] Ἵνα μὴ εὐεπιχειρήτως ὦσι, ἀλλὰ τὸν κήρυκα. Ὀπάσσας.] Παραχώ.

90. Εἶεν.] Ὑπάρχοιεν.

91. Οἰχόμενοι.] Πορευόμενοι. Μίγεν.] Ἐμίχθησαν.

92. Μήδοντο.] Ἐβουλεύοντο.

97. Ἐρεπτόμενοι.] Ἐσθίοντες.

99. Ὑπὸ ζυγά.] Ὑπὸ τοὺς καθέδρας. Ἑρύσας.] Ἑλκύσας.

NOTÆ.

88. *Περίην*) De hâc voce, vid. suprà, ad ε'. v. 478. & infrà, ad κ'. v. 100.

93. *Λωτοῖο πάσασθαι*) De *Loto* multa *Eustath.* fol. 337. lin. 17. Vid. & *Br. Schol.* ad δ'. v. 603. & *Athenæ.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

80. *Λίαν ἐπικίνδυνον*) Hæc addo, ex Vett. Notis.

87. *Ἠθίομεν*) Hanc vocem addo; quòd sola illa hoc in loco sit exegetica. *Hesych.* Πάσασθαι) *ἐθίσ.* Infrà, v. 93. *λωτοῖο πάσαζ*, mox, v. 94. *καρπὸν λωτοῖο φάγοι*, & v. 102. *λωτοῖο φαγών.*

VARIÆ LECTIONES.

88. *Περίην*) γρ. *περεῖεν*, vid. Not. ad *Textum.*

Στερχομένους νηῶν ἐπιβαινέμεν ὠκειάων,
Μή πώ τις λωτοῖο φαγὼν, νόστοιο λάθηται.
Οἱ δ' αἶψ' εἰσέβαινον, ἐπὶ κληῖσι καθίζον·
Ἑξῆς δ' ἐζόμενοι πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς·
Ἔνθεν ἦ πρότερον πλέομεν, ἀκαχήμενοι ἦτορ.
Κυκλώπων δ' ἐς γαῖαν ὑπερφιάλων, ἀθεμίστων,
Ἱκόμεθ', οἵ ῥα θεοῖσι πεποιθότες ἀθανάτοισιν,
Οὔτε φυτεύουσιν χερσὶν φυτὸν, οὔτ' ἀρόωσιν·
Ἀλλὰ τά γ' ἄσπαρτα καὶ ἀνήροτα πάντα φύονται,
Πυροὶ καὶ κριθαὶ, ἠδ' ἄμπελοι, αἵτε φέρουσιν
Οἶνον ἐριστάφυλον, καί σφιν Διὸς ὄμβρος ἀέξει.
Τοῖσιν δ' οὔτ' ἀγοραὶ βουληφόροι, οὔτε θέμιστες·
Ἀλλ' οἵγ' ὑψηλῶν ὀρέωνναίουσι κάρηνα
Ἐν σπέεσι γλαφυροῖσι· θεμιστεύει δ' ἕκαστος
Παίδων ἠδ' ἀλόχων· οὐδ' ἀλλήλων ἀλέγουσι.
Νῆσος δ' ἔπειτα λάχεια παρὲκ λιμένος τελέουσα

" Festinantes naves conscendere celeres,
" Nè fortassis quis lotum comedens redirùs oblivisceretur.
" Hi ingressi statim ingressi sunt & per transtra seserunt:
" Ordine verò sedentes canum mare verberabant remis.
" Atque illinc ulteriùs navigavimus tristes corde.
" Cyclopum autem ad terram immanium, solitariorum,
" Venimus, qui fane diis freti immortalibus,
" Neque plantant manibus plantam, neque arant:
" Sed hæc inseminata & inarata omnia proveniunt,
" Triticum & hordeum, atque vites, quæ quidem ferunt
" Vinum, ex magnis uvis, & ipsis Jovis imber incrementum dat:
" Illis verò neque conciones consiliariæ sunt, neque jura;
" Sed ipsi cellorum montium inhabitant cacumina,
" In speluncis cavis; jus autem dat unusquisque
" Liberis atque uxoribus: neque se invicem curant.
" Insula deinde brevis è portu obtenditur

ΣΧΟΛΙΑ.

106. Κυκλώπων δ' ἐς γαῖαν.] Δίκαιοι ἔτσι. πλὴν Πολυφήμου· ὄθεν τὸ μὲ ὑπερφιάλων, νῦν μεγαλαύχων· τὸ δ' ἀθεμίστων, μὴ ἐχόντων χρείαν νόμων, ἀφ' τὸ θεμιστεύει ἕκαστος Παίδων ἠδ' ἀλόχων. πῶς ἂν ἠθέλησε τὰς Φαίακας κρῦψαι ἐλύπησε; ἀφ' τὸ ἀνόμοιον τ πολιτείας. * Ἀθεμίστων.] Ἀκοινωνήτων.

108. Ἀρόωσιν.] Ἀροτριῶσιν.

109. Ἀνήροτα.] Ἀναροτρίαστα.

111. Ἐριστάφυλον.] Ἐκ πλείω καρπῶ τ σταφυλῆς γινόμενον.

112. Βουληφόροι.] Εἰς ἃς αἱ βουλαὶ ἀναφέρονται, ἵνα ἐκπληροῦσιν. Θέμιστες.] Κοινὰ νόμιμα.

113. Κάρηνα.] Ἀκρωρείας.

114. Θεμιστεύει.] Ἄρχει, δικάζει.

116. Λάχεια.] Εὔγειος, ἢ εὐκαρπος, λαχαίνοις καὶ σκάπτοις δυναμένη· οἰκονομικῶς δ' εἰς πάντα νύκτωρ κατηνέχθησαν, ἵνα μὴ λάθωσι πάντες. Παρὲκ λιμένος.] Ἔξω δὲ λιμένος. Τελέουσα.] Ἐκτίθεται, δίκη.

NOTÆ.

108. Ἀρόωσιν) Hic *Grammatici* cæspitant, & *Eustath.* fol. 340. lin. 27. Τὸ δ ἀρόωσιν, ἴσως δοῦτέρας εἶναι συζυγίας τ ἀβεβαιωμένων· ἢν δ' ἂν καθαρῶς τεῖνες, ὥσπερ ἐγερσίβιο ἀρόωσι, vix satis attentè; quandoquidem Poetæ *Tertiam* Conjugationem *Contractorum* nonnunquam, ut *Secundam* formant, & *Secundam* haud rarò, ut *Tertiam*. Quævis item Verba Contracta, cujuscumque Conjugationis, si ο' præferant ante — ῶσι, per ὁωσι Poetæ efferunt, Κομόω, pro κομάω, & proinde κομόωσι; nam à quolibet Verbo, in όω, faciunt όωσιν, ut hoc in loco ἀρόωσιν. Quam Lectionem, præter *Eustathium*, confirmat *Hesychius*, Ἀρόωσις) Ἀροτρίωσις. Corrige & lege, Ἀρόωσιν) Ἀροτριῶσιν, Ipsa *Brevium Scholiorum* verba. Sic φυσιόωσας, pro φυσιῶσας, *Homerus*, & φυσιόωμεν, pro φυσιῶμεν, *Greg. Nazianz.*

111. Ἄσπαρτα) Τὸ δ, ἄσπαρτα οὐτέναι τὴν λέγουσιν, inquit *Eustath.* fol. 340. lin. 28.

116. Νῆσος ἔπειτα λάχεια) Puto legi debere, Νῆσος ἔπειτ' ἐλάχεια. *Eustath.* fol. 341. lin. 25. Τινὲς μέν τι τὸ Λάχεια, ὄνομα τ νήσε ὑπολήψεσθαι, ὡς γεγωδὲν ἀφ' Κίρκης τῆ Ὀδυσσεῖ ἐξ ἐρωτήσεως· ἔτεροι δ λάχειαν, τὴν εὔγειον φασὶ καὶ ἐπιτηδείαν λαχαίνοις, ἤτοι σκάπτοις· ὅθεν καὶ τὸ λάχανον· καὶ δ ἐξ μὴ πῶποτε ἡ λέξις, Ἀκτή τε λάχεια· καὶ δ γεγραφὼς τετραυλάβως, ἐλάχεια. οὗ ἐν ὕστεροις λιγὺς, λίγεια, ὅταν καὶ ἐλαχὺς,

NOTÆ IN SCHOLIA.

106. * Ἀθεμίστων) Hæc addo, ex *Aloysii* MSto.

VARIÆ LECTIONES.

114. Παίδων ἠδ' ἀλόχων) χ. παίδων ἠδ' ἀλόχοις, *Aristot.* Moral. l. x. & alii, non malè; ut θεμιστεύῃ, &c. alias tamen, id. *Aristot.* ἀλόχων.

116. Νῆσος ἔπειτ' ἐλάχεια) χ. νῆσος ἔπειτα λάχεια, vid. Not. in *Textum*.

Γαίης

Γαίης Κυκλώπων, ὅτε μοι χεδὸν, ὅτ' ἀποτηλοῦ,
Ὑλήεσσ'· ἐν δ' αἶγες ἀπειρέσιαι γεγάασιν
Ἄγελαι· οὐ μιν γὰρ πάτος ἀνθρώπων ἀπερύκει·
Οὐδέ μιν εἰσοιχνεῦσι κυνηγέται, οἵτε καθ' ὕλην
Ἄλγεα πάσχουσιν, κορυφὰς ὀρέων ἐφέποντες.
Οὔτ' ἄρα ποίμνησιν καταΐσχεται, οὔτ' ἀρότοισιν,
Ἀλλ' ἦγ' ἄσπαρτοι καὶ ἀνήροτοι ἤματα πάντα,
Ἀνδρῶν χηρεύει, βόσκει δέ τε μηκάδας αἶγας.
Οὐ γὰρ Κυκλώπεσσι νέες πάρα μιλτοπάρηοι,
Οὐδ' ἄνδρες νηῶν ἔνι τέκτονες, οἵ κεχάμοιεν
Νῆας εὐσταθέλμους, αἵ κεν τελέοιεν ἕκαστα,
Ἅστε' ἐπ' ἀνθρώπων ἰκνεύμεναι· οἷά τε πολλὰ
Ἄνδρες ἐπ' ἀλλήλους νηυσὶν περόωσι θάλασσαν,
Οἵ κέ σφιν καὶ νῆσον ἐϋκτιμένην ἐκάμοντο.
Οὐ μὰν γάρ κε κακὴ γε, φέροι δέ κεν ὥρια πάντα·
Ἔν μὰν γὰρ λειμῶνες ἁλὸς πολιοῖο παρ' ὅχθας
Ὑδρηλοί, μαλακοί· μάλα κ' ἄφθιτοι ἄμπελοι εἶεν.

" Terræ Cyclopum non propè, neque remota.
" Sylvosa: in eâ verò capræ infinitæ naſcuntur
" Sylveſtres; neque enim frequentatio hominum prohibet:
" Neque ipſam inveſtigant venatores, qui per ſylvam
" Dolores patiuntur, juga montium luſtrantes.
" Neque certè gregibus occupatur, neque arationibus,
" Sed ipſa inſeminata & inarata diebus omnibus
" Viris caret; paſcit verò balantes capras.
" Non enim Cyclopibus naves adſunt milto-pictæ,
" Neque viri præſtò navium fabri, qui conficiant
" Naves tranſtratas, quæ utique perficerent ſingula,
" Ad urbes hominum euntes; veluti crebrò
" Viri ad ſe invicem mare tranſmittunt navibus,
" Qui utique ipſis & inſulam bene-habitatam colerent.
" Nequaquam enim contemnenda; tulerit utique tempeſtiva omnia,
" Inſunt enim prata maris cani ad littus
" Irrigua, mollia; inprimis enim perennes vites eſſent.

ΣΧΟΛΙΑ.

118. Ἀπειρέσιαι.] Ποικίλαι.

119. Πάτος.] Ἀναστροφή. Ἀπερύκει.] Ἀπείργει, κωλύει.

120. Εἰσοιχνεῦσιν.] Εἰσπορεύονται, εἰσέρχονται.

121. Ἐφέποντες.] Ἐπιζητοῦντες.

122. Καταΐσχεται) Κατέχει. * Ἀρότοισιν.] Ἀροτριάσεσιν.

123. Ἀνήροτοι.] Μὴ ἀροτριώμενοι.

124. Χηρεύει.] * Σπανίζει, ἐρημοῖ ἐστι. Μηκάδας.] Μηκωμένας, διὰ τὴν φωνήν· ἢ διὰ τὸ μηκύνειν κίνειν, * ὃ ἐστι πορεύειν.

125. Μιλτοπάρηοι.] Μίλτῳ τὰς παρειὰς κεχεσμένα, τυτθὰ τὰ πρῴρας. Μίλτος ἡ, πηλὸς ῥυπώδης.

126. Ἔνι.] Ἔνεστιν. Κάμοιεν.] Κατασκευάσειεν.

127. Τελέοιεν.] Προσποιοῖεν, ὑπουργοῖεν.

128. Ἰκνεύμεναι.] Διαπλεόμεναι.

130. Ἐκάμοντο.] Κατειργάσαντο, καποκιδάσαντο.

131. Ὥρια.] Τὰ ἐκ θεῶν ἥκοντα καιρὸν ἐπιτήδειον * τοῖς κατὰ καιρὸν ὥρια.

133. Ὑδρηλοί.] Καθυγροί. Μαλακοί.] Ἁπαλοί. Ἄφθιτοι.] Ἄφθαρτοι.

NOTÆ.

ἐλάχεια, ἐλαχίζη. Auctor *Etymolog.* M. v. λαχαίνειν, adeundus, qui λάχεια vult legi, & πάρος, pro παρεῖκ, ſcribit, per errorem. *Heſychius*, Ἐλάχεια, (ita lego pro ἐλαχία) μικρά· ἢ βαθύγειον, καὶ εὔγειον. Ubi ut ex priori interpretatione μικρά, *Lectionem* τῆ ἐλάχεια agnoſcit, ità ex poſteriori, λάχεια quoque. Quare Vetus error reputandus; licet rurſus occurrat, *viz.* κ'. v. 509. Ἔνθ' ἀκτή τε λάχεια, & *Apollin. Hymn.* v. 197. Τῇσι μὲ ὅτ' αἰχρὴ μεταβάλλῃ, ὅτε λάχεια. Ad priorem locum, *Scholia*, Λάχεια) ἐλαχίζη. Ex altero loco ſole clarius patet, ἐλάχεια legi oportere, αἰχρὴ enim & ἐλάχεια, τὰ μεγάλη καὶ εἴδει ἄγητὰ, opponitur, ubi λάχεια, à λαχαίνω, locum nullum haber. Vid. *Kuſteri Suidam*, v. Λάχεια.

126. Οἵ κε κάμοιεν) Vid. ad *Var. Lect.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

122. * Ἀρότοισιν) Ità pro ἀρότρωσιν, cum ἄροτος, ſit ἄρουσις, vel ἀροτρίασις. Hæc in *Schol.* v. 123. olim poſita, ad ſuum locum nunc reſtituo.

124. * Σπανίζει) *Aloyſ.* MS. legit σπανίζη· * quod additur in fine, ex eodem MSto.

131. * Τὰ ἐκ θεῶν καιρὸν ὥρια, ex MS. *Aloyſ.*

VARIÆ LECTIONES.

126. Οἵ κε κάμοιεν) γρ. οἵ κεκάμοιεν, vid. in *Texeum*, ad *Iliad.* η'. v. 5.

133. Μάλα κ') γρ. μαλ' ἄν, *Euſtath.* fol. 341. lin. 17.

Ἐν δ' ἄρσις λείη· μάλα κὲν βαθὺ λἰϊον αἰὲν
Εἰς ἄρας ἀμφὶς· ἐπεὶ μάλα πῖαρ ὕπ' ὕδας.
Ἐν δὲ λιμὴν εὔορμος, ἵν' ὐ χρεὼ πείσματός ἐστιν,
Οὔτ' εὐνὰς βαλέειν, οὔτε πρυμνήσι' ἀνάψαι,
Ἀλλ' ὑπακέλσαντας μεῖναι χρόνον, εἰσόκε ναυτέων
Θυμὸς ἐποτρύνῃ, ἠὲ ὑπαπνεύσωσιν ἀῆται.
Αὐτὰρ ἐπὶ κρατὸς λιμένος ῥέει ἀγλαὸν ὕδωρ,
Κρήνη ὑπὸ σπείους· περὶ δ' αἴγειροι πεφύασιν.
Ἔνθα κατεπλέομεν, καί τις θεὸς ἡγεμόνευε
Νύκτα δι' ὀρφναίην· οὐδὲ προὐφαίνετ' ἰδέσθαι.
Ἀὴρ γὰρ πυκνὴ νηυσὶ βαθεῖ' ἦν, οὐδὲ σελήνη
Οὐρανόθεν προὔφαινε· κατείχετο γὰρ νεφέεσσιν.
Ἔνθ' οὔτις τὴν νῆσον ἐσέδρακεν ὀφθαλμοῖσιν·
Οὔτ' ἂρ κύματα μακρὰ κυλινδόμενα προτὶ χέρσον
Εἰσίδομεν, πρὶν νῆας ἐύστελμους ὑπακέλσαι.
Κελσάσῃσι δὲ νηυσὶ, καθείλομεν ἱστία πάντα·
Ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης,
Ἔνθα δ' ὑπεξείξαντες ἐμείναμεν ἠῶ δῖαν.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Νῆσον θαυμάζοντες ἐδινεύμεθα καθ' αὐτήν.
Ὧρσαν δὲ νύμφαι, κοῦραι Διὸς Αἰγιόχοιο,

" In ei quidem aratio facilis; valdè altam metet.n fem; er
" Suo tempore metereт: quandoquidem va de pingue fo um ſubeſt.
" In eâ portus opportunus, ut non opus funibus ſit,
" Neque anchoras ejicere, neque rudentes allıgare,
" ſed qui appu erint manere aliquamdiu, uſquedum nautarum
" Animus voluerit & alpirârint venti.
" Cæterum ad initium portûs fluit limpida aqua,
" Fons ſub ſpecu: circumque alni naſcuntur.
" Huc appulimus, atque aliquis deus dux viæ fuit
" Noctem per obſcuram: non enim antea apparebat, ut videretur,
" Caligo enim circa naves denſa erat, neque luna
" E cœlo lucebat; obſcurata enim erat nubibus.
" Hinc nullus inſulam vidit oculis;
" Neque ſanè fluctus immenſos provolutos ad littus
" Vidimus, antequam naves bene-tabulatas appulêſſemus.
" Appulſis autem navibus collegimus vela omnia;
" Ipſi etiam egreſſi ſumus in littus maris,
" Inibique dormientes expectavimus auroram divinam.
" Quando igitur manè-genita apparuit roſeis-digitis aurora,
" Inſulam admirantes, ambulavimus per eam,
" Excitârunt verò Nymphæ, filiæ Jovis Ægidam-habentis,

ΣΧΟΛΙΑ.

134. Ἄρσις.] Ἀερτελίασις. Λείη.] Ὁμαλή. Λἰϊον.] Σιδηρόεον πεδίον.
135. Ἀμφὶς.] Θερίζειν. Πῖαρ.] Λιπαρὸν, εὔγειον. Οὖδας.] Τὸ ἔδαφος.
136. Εὔορμος.] Εὐσταλὴς. Πείσματος.] Ἀπογείου χοινίκος, ᾧ πεῖται ἡ ναῦς.
137. Εὐνάς.] Ἀγκύρας. Ἀνάψαι.] Προσδῆσαι.
138. Ὑπακέλσαντας.] Ἐπακείλαντας τῇ γῇ, ἐπιψαύσαντας.
139. Ἐποτρύνῃ.] Παροξύνῃ, παρορμᾷ. Ἀῆται.] Οἱ ἄνεμοι.
140. Κρατὸς λιμένος.] Τῆς ἀρχῆς τοῦ λιμένος.
136. Οὐ χρεὼ πείσματός ἐστιν) Hinc *Virgil.* Æn. l. 1. v. 172. —*hic feſſas non vincula Naves Ulla tenent, unco non alligat Anchora morſu.* Vid. *Macrob.* de *Virgilii* Imitatione *Homeri.*
144. Ἀὴρ γὰρ περὶ νηυσὶ) Cùm olim ὦδε in Omnibus Exemplaribus legeretur, *Henricus Stephanus,* ad *Erotianis* Lexicon *Hippocrat.* p. 14. περὶ legendum probat; quod tamen in ſuâ Editione non vidit. Quare & in *Textum* περὶ ſumo, ὦδε ad *Var. Lect.* rejicio; quùm & illa Vox cum *Dativo* ferri poſſit, at non ſatis commodè in hoc loco.

ΣΧΟΛΙΑ.

143. Πρὐφαίνετο.] Προφαίνετο.
144. Ἀήρ.] Ἀχλὺς, ὁμίχλη. Βαθεῖα.] Σκοτεινή.
145. Προὔφαινεν.] Ἔφαινεν, ἔλαμπεν.
146. Ἔδεκτον.] Εἶδον, ἐθεάσαθ.
147. Ποτὶ χέρσον.] Πρὸς τὴν γῆν.
149. Κελσάσῃσιν.] Ἐπακειλάσαις τῇ γῇ.
151. Ἀποβείξαντες.] Ἐπὶ βορᾷ καὶ τεθυφῇ ἀπενοημοθέντες.
153. Θαυμάζοντες.] Θεώμενοι. Ἐδινεύμεθα.] Περιερχόμεθα, ἀντεριφόμεθα.
154. Ὧρσαν.] Διήγειραν.

VARIÆ LECTIONES.

134. Μάλα κὲν) γρ. πάλα κὲν. *Euſtath.* ib. lin. 18.
144. Περὶ) γρ. πρὸ. vid. Not. in *Textum.*
145. Γὰρ) γρ. δὲ, *H. Steph.*
147. Περὶ) γρ. ποτὶ, non æquè bene.

Αἶγας

Αἶγας ὀρεσκῴους; ἵνα δειπνήσειαν ἑταῖροι.
Αὐτίκα καμπύλα τόξα καὶ αἰγανέας δολιχαύλους
Εἱλόμεθ' ἐκ νηῶν· ἁφὰ δ' ἓν τείχα κοσμηθέντες
Βάλλομεν· αἶψα δ' ἔδωκε θεὸς μυρίκεα θήρην.
Νῆες μέν μοι ἕποντο δυώδεκα, ἐς δ' ἑκάστην
Ἐννέα λάχνον αἶγες· ἐμοὶ δ' ἔλαχ' ἔξελον οἶφ.
Ὡς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ, ἐς ἠέλιον καταδύντα,
Ἥμεθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα, καὶ μέθυ ἡδύ.
Οὐ γάρ πω νηῶν ἐξέφθιτο οἶνος ἐρυθρός,
Ἀλλ' ἔνεμεν· πολλὸν γὰρ ἐν ἀμφιφορεῦσιν ἕκαστοι
Ἤφύσαμεν, Κικόνων ἱερὸν πτολίεθρον ἐλόντες.
Κυκλώπων δ' ἐς γαῖαν ἐλεύσσομεν, ἐγγὺς ἐόντων,
Καπνόν τ', αὐτῶν τε φθογγὴν, οἰῶν τε, καὶ αἰγῶν.
Ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε,
Δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης·
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Καὶ τότ' ἐγὼν ἀγορὴν θέμεν, μῦθον δὲ τοῖσιν ἔειπον,
Ἄλλοι μὲν νῦν μίμνετ', ἐμοὶ ἑρίηρες ἑταῖροι·
Αὐτὰρ ἐγὼ σὺν νηΐ τ' ἐμῇ καὶ ἐμοῖς ἑτάροισιν
Ἐλθὼν, τῶνδ' ἀνδρῶν πειρήσομαι, οἵ τινές εἰσιν,
Ἦ ῥ' οἵγ' ὑβρισταί τε, καὶ ἄγριοι, οὐδὲ δίκαιοι·
Ἠὲ φιλόξεινοι, καί σφιν νόος ἐστὶ θεουδής.
Ὡς εἰπὼν, ἀνὰ νηὸς ἔβην· ἐκέλευσα δ' ἑταίρους,
Αὐτούς τ' ἀμβαίνειν, ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι.

" Capras montanas, ut prandium sumerent socii.
" Continuò incurvos arcus, & hastas longo-ferro
" Cepimus ex navibus; & in tres partes instruxi
" Jacu abamur; statimque dedit deus decentem venationem:
" Naves quidem me sequebantur duodecim, in unamquamque autem
" Novem sortito tulerunt capras, & mihi decem elegerunt soli.
" Sic tùm toto die ad solem occidentem
" Sedebamus, convivantes carnes multas, & vinum dulce.
" Non enim ex navibus absumptum erat vinum rubrum,
" Sed suppetebat; multum enim in amphoris singuli
" Hausimus, Ciconum sacrum oppidum depopulati.
" Cyclopum autem versus terram prospiciebamus, propè degentium,
" Fumumque, ipsorumque murmur, oviumque, & caprarum.
" Quando autem sol occidit, & crepusculum advenit,
" Tum dormivimus in littore maris:
" At quando manè-genita apparuit roseis-digitis aurora,
" Et tum ego concione habitâ ad omnes loquutus sum,
" Alii quidem nunc manete mihi, dilecti socii;
" Cæterùm ego cum navi meâ & cum sociis meis
" Transmittens, hos homines explorabo, quinam sint,
" An illi contumelioſi & agreſtes, neque justi,
" An hospitales, & ipsis mens sit pia.
" Sic fatus navem conscendi; jussi verò socios
" Ipsosque conscendere, & rudentes solvere:

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

155. Ὀρεσκῴους.] Τὰς ἐν ὄρει ἀφιελεβόσας.
156. Καμπύλα.] Ἐπικαμπῆ. Αἰγανέας δολιχαύλους.] Ἀκόντια ἐπιμήκεις τὰς αὐλὰς ἔχοντας. ὃ ἐστι, τὸ σίδηρον.
157. Εἱλόμεθα.] Ἐλάβομεν.
158. Μυρίκεα.] Τῷ ῥόμβῳ ἁρμοζόμενα.
160. Ἔξελον.] Ἐξαίρετον ἔδωκαν.
161. Πρόπαν ἦμαρ.] Διὰ ὅλης τῆς ἡμέρας. Ἠέλιον καταδύντα.] Περὶ δύσεως ἡλίου.
162. Ἄσπετα.] Πολλά. Μέθυ.] Οἶνον.
163. Ἐξέφθιτο.] *Ἐδιδοπάντο, ἀνήλωτο.
164. Ἀλλ' ἔνεμεν.] Ἀλλ' ἐνῆν. Ἀμφιφορεῦσιν.] Ἀγγείοις διωτοῖς.
165. Ἤφύσαμεν.] Ἠντλήσαμεν.
166. Ἐλεύσσομεν.] Ἐθεώμεθα, ἐκατῴμεθα, ἐδιλόμεθα.
169. Ῥηγμῖνι.] Τῷ αἰγιαλῷ.
171. Θέμεν.] Ποιησάμενος.
176. Φιλόξεινοι.] Φιλόξενοι.

N O T Æ.

160. Ἔννέα λάχνον αἶγας) Si vera *Lectio*, quod valdè dubito, licet Omnia omninò Exemplaria αἶγας legant, tum λάχνον, hic *Passivè*, pro ἐκληρώθη, ut *Eustath.* fol. 342. lin. 42. Credo tamen legendum αἶγας, ut sit, ἐς ἑκάστην οἱ ἑταῖροι ἐλάγχανον ἐννέα αἶγας, οἱ δὲ ἐμοὶ μόνῳ ὄϊκα ἔξελον. At quùm infrà, v. 334. ἔλαχον, occurrat, pro *sorte-electi erant*, nihil muto; nisi in *Versione* tantum.

Variæ Lectiones.

160. Αἶγας) χρ. αἶγας, vid. Not. in *Textum*.
172. Μίμνετ' ἑταῖροι) χρ. μίμνετέ μοι. *H. Steph.*

Οἵδ',

Οἵδ' αἶψ' εἴσβαινον, ἠ ἐπὶ κληῖσι κάθιζον·
Ἑξῆς δ' ἐζόμενοι πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τ' χῶρον ἀφικόμεθ', ἐγγὺς ἐόντα,
Ἐνθάδ' ἐπ' ἐσχατιῇ σπέος εἴδομεν, ἄγχι θαλάσσης,
Ὑψηλὸν, δάφνῃσι κατηρεφές· ἔνθάδε πολλὰ
Μῆλ', οἰές τε, ἠ αἶγες ἰαύεσκον· θοὴ δ' αὐλὴ
Ὑψηλὴ δέδμητο κατωρυχέεσσι λίθοισι,
Μακρῇσίν τε πίτυσσιν, ἰδὲ δρυσὶν ὑψικόμοισιν.
Ἐνθάδ' ἀνὴρ οἰάνυε πελώριος, ὅς ῥά τε μῆλα
Οἷος ποιμαίνεσκεν ἀπόπροθεν· οὐδὲ μετ' ἄλλους
Πωλεῖτ', ἀλλ' ἀπάνευθεν ἐὼν ἀθεμίστια ᾔδη.
Καὶ γὰρ θαῦμ' ἐτέτυκτο πελώριον· οὐδὲ ἐῴκει
Ἀνδρὶ γε σιτοφάγῳ, ἀλλὰ ῥίῳ ὑλήεντι
Ὑψηλῶν ὀρέων, ὅτε φαίνετ' οἶον ἀπ' ἄλλων.
Δὴ τότε τοὺς ἄλλους κελόμην ἑρίηρας ἑταίρους
Αὐτῷ πὰρ νηΐ τε μένειν, ἠ νῆα ἔρυσθαι·
Αὐτὰρ ἐγὼ κείνας ἑτάρων δυοκαίδεκ' ἀρίστους
Βῆν· ἀτὰρ αἶγεον ἀσκὸν ἔχον μέλανος οἴνοιο,
Ἡδέος, ὅν μοι ἔδωκε Μάρων, Εὐάνθεος υἱὸς,

" Illi continuò conſcenderunt, & per tranſtra ſederunt;
" Ordine autem ſedentes, canum mare verberabant remis.
" Sed cùm jam in locum pervenimus propinquum,
" Hic in extremâ parte ſpeluncam vidimus propè mare
" Excelſam, lauris denſam; ubi multa
" Pecora, oveſque & capræ quieſcebant: juxtaque aula
" Excelſa ædificata erat exciſis lapidibus,
" Longiſque pinis, & quercubus alticomis.
" Hic vir habitabat ingens, qui certè pecora
" Solus paſcebat longè, neque cum aliis
" Verſabatur; ſed ſeorſum exiſtens infanda ſciebat.
" Etenim monſtrum erat horrendum, neque ſimilis
" Homini frumentivoro, ſed cacumini ſylvoſo
" Excelſorum montium, quando apparet ſolum ab aliis.
" Tum alios juſſi dilectos ſocios
" Illic apud navemque manere, & navem cuſtodire:
" Ipſe verò eligens ſociorum duodecim optimos
" Ibam; cæterum caprinum utrem habebam nigri vini
" Suavis, quod mihi dedit Maron, Euanthei filius,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

180. Πολιὴν.] Λάβρην.

182. Ἐπ' ἐσχατιῇ.] Ἐπὶ τῇ ἐσχάτῃ καὶ πλουτοίσῃ μέρει.

183. Κατηρεφές.] * Κατεσκιασμένον.

184. Μῆλ', οἰές τε, ἠ αἶγες.] Περισσῶς τὸ γένος, ἐπένευκε τὸ εἶδος. Ἰαύεσκον.] Διενυκτέρευον, ἐκάθευδον.

185. Δέδμητο.] Ἐδειδέμητο, ἐνηδέμητο. Κατωρυχέεσσι.] Τοῖς εἰς τῆ γῆ εἰσωρυσμένοις, ἤ ἐκ τῆμελιωμένοις.

186. Ὑψικόμοισιν.] Ἐν ὕψει κομώσαις.

187. Οἰάνυε.] Διέτριβεν· ἤ, ἐκάθευδεν.

189. Πωλεῖτ'.] Ἀντιστρέφετο. Ἀθεμίστια.] Ἄδικα.

191. Ῥίῳ.] Ἀκρωτηρίῳ, ὄρους ἐξοχῇ.

194. Ἔρυσθαι.] Φυλάττειν.

197. Μάρων.] Εὐάνθους υἱός. Εὐάνθης ᾖ, Διονύσου.

Ν Ο Τ Æ.

184. Μῆλ', οἰές τε, ἠ αἶγες) Vid. ad β'. v. 55. & infrà ad v. 237.

187. Ἐνθάδ' ἀνὴρ οἰάνυε πελώριος) Rectè in *Siciliâ* ponit *Gigantes*; nam & *Thomas Fazellus* Hiſtor. *Sicil.* Decad. 1. l. 2. c. 1. ſe vidiſſe, ait, inibi in Domo ſuâ Humana Corpora, quorum *Dentes* quatuor, vel quinque Uncias penderent; *Statura* autem ad 18. 20. 22. & 25. aliquando Cubitus aſſurgeret. Vid. *Camerarii* Hiſtor. Meditat. l. 5. c. 3.

191. Ἀνδρὶ γε σιτοφάγῳ) Σιτοφάγος ἀνὴρ, ἀντὶ τοῦ, ἥμερος, ὡς Ἡσίοδος, —Οὐδὲ ἴπι σῖτον Ἥδιον, ἀλλ'

Ν Ο Τ Æ Ι Ν S C H O L I A.

183. *Καπνοκαπνισμένον) Ità pro κατεσκιασμένον, ex *Euſtathio*, repono. Hoc vidit *Meric. Caſaubon.* De nuperâ *Homeri* Edit. p. 58. Eundem cum Impreſſis errorem errat MS. ut ſæpe aliàs.

Ν Ο Τ Æ Ι Ν S C H O L I A.

181. Ἐόντα) γρ. ἐόντες, *H. Steph.*

182. Ἐνθάδ') γρ. ἐνθάδ', *H. Steph.*

Ἰησὺς

Ἱρεὺς Ἀπόλλωνος, ὃς Ἴσμαρον ἀμφιβεβήκῃ,
Οὔνεκά μιν σὺν παισὶ φεἰχόμεθ', ἠδὲ γυναικὶ,
Ἁζόμενοι· ἵκῃ γὰρ ἐν ἄλσεϊ δενδρήεντι
Φοίβου Ἀπόλλωνος· ὁ δέ μοι πόρεν ἀγλαὰ δῶρα·
Χρυσοῦ μέν μοι δῶκ' εὐεργέος ἑπτὰ τάλαντα·
Δῶκε δέ μοι κρητῆρα πανάργυρον· αὐτὰρ ἔπειτα
Οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσι δυώδεκα πᾶσιν ἀφύσας,
Ἡδύν, ἀκηράσιον, θεῖον ποτόν· ἠδέ τις αὐτὸν
Ἠείδη δμώων, ἠδ' ἀμφιπόλων ἐνὶ οἴκῳ,
Ἀλλ' αὐτός τ', ἄλοχός τε φίλη, ταμίη τε μί' οἴη.
Τόνδ' ὅτε πίνοιεν μελιηδέα οἶνον ἐρυθρὸν,
Ἓν δέπας ἐμπλήσας, ὕδατι δ' ἀνὰ εἴκοσι μέτρα
Χεῦ· ὀδμὴ δ' ἡδεῖα ἀπὸ κρητῆρος ὀδώδῃ,
Θεσπεσίη· τότ' ἂν οὔτοι ἀποσχέσθαι φίλον ἦεν.
Τῷ φέρον ἐμπλήσας ἀσκὸν μέγαν, ἐν δὲ καὶ ἤϊα
Κωφύκῳ· αὐτίκα γάρ μοι ὀΐσατο θυμὸς ἀγλαΐηφι,
Ἀνδρ' ἐπελθόντα μεγάλῳ ἐπιειμένον ἀλκῇ,
Ἄγριον, οὔτε δίκας εὖ εἰδότα, οὔτε θέμιστας.
Καρπαλίμως δ' εἰς ἄντρον ἀφικόμεθ', οὐδέ μιν ἔνδον
Εὕρομεν, ἀλλ' ἐνέμεθε νομὸν κάτα πίονα μῆλα·

"Sacerdos Apollinis, qui Ismarum incolebat;
" Quòd ipsum cum liberis defendimus atque uxore,
" Reverentiâ moti: habitabat enim in luco arborifero
" Ubi Apollinis: ille mihi dederat pulchra dona;
" Auri quidem mihi dedit elaborati septem talenta;
" Dedítque mihi craterem totum argenteum: cæterum poslea
" Vinum in amphoris duodecim ipsis hausium,
" Suave, impermixtum, divinum potum; neque quisquam illud
" Noverat famulorum, neque famularum in domo,
" Sed ipse, uxorque chara, promaque una sola.
" Hoc quoties biberent dulce vinum rubrum,
" Uno poculo impleto, aquæ viginti mensuras
" Immiscuit: dulcis tamen odor abcratere spirabat
" Divinus; tum non tibi abstinere gratum fuisset.
" Hujus ferebam impletum utrem magnum; viatica quoque
" In perâ: statim enim mihi expectabat animus generosus,
" Virum adfuturum ingenti præditum fortitudine,
" Agrestem, neque jura benè doctum, neque leges.
" Celeriter autem in antrum venimus, neque ipsum intus
" Invenimus; sed pascebat per pascua pinguia pecora.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

198. Ἀμφιβεβήκῃ.] Κατέχει, ἐφύλαττεν.
199. Πεφεχόμεθα.] Περιεσώσαμεν, ἐφυλάξαμεν.
200. Ἁζόμενοι.] Σεβόμενοι, αἰτησόμενοι. Ἄλσει.] Ὑδρηλῷ καὶ πάνυ ἔχοντι τόπον.
204. Ἀφύσας.] Ἀντλήσας.
205. Ἀκηράσιον.] Καλὸν, καὶ ἀδιάφθαρτον, ἢ ἀκέραιον.
206. Δμώων.] Οἰκετῶν, δούλων.
208. Ἐρυθρόν.] Πυῤῥόν.
209. Ἴδυτος οἶνος οἴκοι.] Περιττοκόμησεν, ἵνα μὴ ζητῶμεν, πῶς ὁ τοσοῦτος ἐχορήθη.
211. Ἀποσχέσθαι.] Ἀπορῆσαι.
212. Ἤϊα.] Ἀλφίζα.
213. Κωφύκῳ.] Θυλάκῳ.
214. Ἐπελθόντα.] Ἐπλησθέντα. Ἐπιειμένον.] Περιβεβλημένον.
216. Ἄντρον.] Τὸ σπήλαιον.
217. Ἐνέμεθε.] Ἔνεμεν. Νομὸν κάτα.] Εἰς τὸν * καζαρμόν.

N O T Æ.

199. Πασὶ) *Eustath.* fol. 347. lin. 48. Τὸ ᾗ, σὺν πᾶσι φεἰχόμεθα, Ἀείσαρχος, σὺν παισί.

208. Τόνδ' ὅτε πίνοιεν) *Plinius.* Nat. Hist. l. 14. c. 4. *Maroneum* Vinum vicies tanto addito Aquæ miscendum *Homerus* prodidit. Durat etiamnum vis in terrâ huic Generi, vigorque indomitus: Quippe cum *Mutianus* ter Consul, ex his qui nuperrime prodidere, Sextarios singulos octonis Aquæ misceri compererit, præses in eo tractu. De Vino hoc, videsis *Marsilii Cognati* l. 3. c. 13. Quis ille *Maron*, unde Nomen hoc manavit, diximus ad *Euripid.* Cyclop. v. 141.

212. Ἓν ᾗ καὶ ἤϊα) In *Scansione* legendum, quasi ᾗα scriberetur; de quâ re, ad β'. v. 346. & δ'. v. 368.

NOTÆ IN SCHOLIA.

217. * Καζαρμὸν) Pro corrupto, καζαιόν.

Variæ Lectiones.

198. Ἱρεὺς) κε. Ἰρεὺς, Æolicè, *Eustath.* & ἰερεὺς, *Anapæst.* pro *Spondæo.*

199. Πασὶ) κε. παισὶ, vid. Not. in *Textum.*

Ἐλθόν-

Ἐλθόντες δ' εἰς ἄντρον ἐθηήμεθα ἔκαστα·
Ταρσοὶ μὲν τυρῶν βεβάσι, σηκοὶ δὲ συνοῦλο
Ἀρνῶν ἠδ' ἐρίφων· διακεκριμένα δ' ἕκαστα
Ἕρκαλο· χωρὶς μὲν προγόνοι, χωρὶς δὲ μέταυσα,
Χωρὶς δ' αὖθ' ἕρσαι· νᾶες δ' ὀρῷ ἄγγεα πάντα,
Γαυλοί τε, σκαφίδες τὲ, τετυγμένα, τοῖς ἀμέλγεν.
Ἔνθ' ἐμὲ μὲν πρώτιστα ἑταροι λιάζοντ' ἐπέεσσι,
Τυρῶν αἰνυμένους ἴεναι πάλιν· αὐτὰρ ἔπειτα
Καρπαλίμως ἐπὶ νῆα θοὴν ἐρίφους τε καὶ ἄρνας
Σηκῶν ἐξελάσαντας ἐπιπλεῖν ἁλμυρὸν ὕδωρ·
Ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην, ἦτ' ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν,
Ὄφρ' αὐτόν τε ἴδοιμι, καὶ εἴ μοι ξείνια δοίη·
Οὐδ' ἄρ' ἔμελλ' ἑτάροισι φανεὶς ἑταρεῖος ἔσεσθαι.
Ἔνθάδε πῦρ κείαντες ἐμείναμεν· ἠδὲ καὶ αὐτοὶ

" Venientes igitur in antrum perluſtrabamus ſingula:
" Vaſa quidem caſeis onerabantur, repleta erant ſtabula
" Agnorum atque hœdorum; ſeparatæ vero ſingulæ *pecudes*
" Incluſæ erant; ſeparatim quidem maturiores, ſeorſim juniores,
" Separatim recenter-natæ: natabantque fero vaſa omnia,
" Mulctraliaque, ſcaphæque, accommodata; quibus immulgebat.
" Tum me præcipuè ſocii precabantur verbis,
" Ut ſumptis caſeorum *nonnullis* rediremus; cæterum deinde
" Celeriter ad navem celerem hœdoſque & agnos
" Ex ſtabulis agentes navigaremus ſalſam aquam.
" Verum ego non parui, certè multo ſatius fuiſſet,
" Donec ipſum viderem, & fors mihi hoſpitalia daret:
" Neque ſanè futurus erat ſociis viſus amabilis.
" Ibi ignem accendentes manſimus, & ipſi

ΣΧΟΛΙΑ.

218. Ἐθηεύμεθα.] Ἐθεωρεῦμεν, ἐθαυμάζομεν.

219. Ταρσοί.] Οἱ καλαθίσκοι, εἰς οὓς τυρὸν καμοῦσι, καὶ σκιτικῶν οἱ τυροί. Λέγουν δὲ καὶ πάλαροι ἐς ψυχοί, ἢ ψυκτῆρες· δι' ὃν οἱ αὐτοῖς τὸ γάλα ψύχουν. Ἔστι δὲ αἰγικῖα πλεκτά. Ταρσοὶ δὲ παρὰ τὸ τέρσω, ὃ ἐστι ξηραίνω. Βρίθουσι.] Ἐπιπλήρωντο. Στείνοντο.] Ἔστενοχωροῦντο. Σηκοί.] Αἱ μάνδραι καὶ αὐλίβολοι, εἰς οὓς συγκλείουσι τὰ θρέμματα, ἢ καθεύδουσι τὰ θρεμμάτων.

220. Διακεκριμένα.] Διακεχωρισμένα, ἢ ἐπίλεκτα.

221. Ἕρκατο.] Σωκέχυτο, συγκεκλεισμένοι ἦσαν. Πρόγονοι.] Προγενέστεραι, παλαιότεραι, ἢ μειζοτέραι τῇ ἡλικίᾳ. Μέταυσα.] Μέσα, μεσηλικες.

222. Ἕρσαι.] Αἱ νεογναὶ καὶ ἁπαλαὶ ἐς δεκάδας.

NOTÆ IN

221. Πρόγονοι) *Heſych.* Πρόγονοι· οἱ πρωτόγονοι ἄρνες· οἱ δὲ μετ' αὐτοὺς, Μέταυσα. Ἕρσαι δὲ, ἁπαλοὶ ἐς τὴν ἡλικίαν μικρόμοι. Ἕρκατο χωρὶς μὲν πρόγονοι χωρὶς δὲ μέταυσα· χωρὶς δὲ αὖθ' ἕρσαι. *Ariſtoph.* Grammat. apud *Euſtath.* fol. 349. lin. 51. Τῶν αἰγῶν, οἱ μὲν τέλειοι, τράγοι καὶ ἐρίφοι· ἡ δὲ ἐχομένη ἡλικία, χίμαροι· τὰ δὲ νεώτατα, ἔριφοι. Ὁ δὲ Ποιητὴς ἐν Ὀδυσσείᾳ,

VARIÆ LECTIONES.

223. Τοῖς ἀμέλγεν) *γρ.* τοῖσιν ἄμελγεν, *Br. Schol.*

225. Αἰνυμένους) *γρ.* ἀχθομένους, *Euſtath.* fol. 351. lin. 25.

231. Ἐμείναμεν) *γρ.* ἐθύσαμεν, vid. Not. in *Textum.*

Τυρῶν

ἀπὸ τ' ἔρσης· ἢ ἀπὸ τῆς ἡλικίας. Νᾶες.] Νῦν, ἀντὶ δὲ * πλειόρρουν καὶ καπρόρουν· ἢ ἐπιπλέοντο, ἢ ὅμιν. Ὀρῷ.] Τὰ διεφθορότα γάλακτα, ἢ τῇ ὑποστάθμῃ δὲ γάλακτος· ὀρὸς γὰρ λέγεται, ἡ δὲ γάλακτος ὑδατώδης ὑπόστασις.

223. Γαυλοί τε.] Ἀγγεῖα ποιμενικὰ σκαφοειδῆ, εἰς ἃ οἱ ποιμένες ἀμέλγοντες δέχονται τὸ γάλα. Εὔθητοι δὲ εἰς τυρὸν ἀπόθησιν. Σκαφίδες.] Ἰσοχορτικῶς, αἱ σκάφαι. Τετυγμένα.] Κατεσκευασμένα. Τοῖσιν.] Ἐν οἷς.

225. Αἰνυμένους.] Αἴροντας, βασταζοντας.

230. Ἑρκτειός.] Ἀγαπητὸς καὶ ἐπέραστος. Ἡ ἡδὺς καὶ εὐσπλαγής.

231. Κείαντες.] Καύσαντες, ἀναψαντες.

TÆ.

Ἁπλικῶς ἐρρέθη, ἀντὶ δὲ ὅτι τὸν τυρὸν ἔφαγον· ἐκ γὰρ παύτης ἤθελον ἔρασθαι τῶν τυρῶν. Οὕτω καὶ λέων βοὸς βεβρωκέναι φησὶ λέγεται, καὶ μάντις ἀποφοιβάζει φύλλων δάφνης φαγών. Vid. ad *Anacreon.* v. 323.

231. Ἐμείναμεν) Hanc vocem è *Textu* rejiciunt Editt. *Henr. Stephani*, *Romana Euſtathii* & *Baſil. Cantabr. Oxon.* &c. interque *Var. Lect.* ponunt, le-

SCHOLIA.

τὰ τέλεια μέν, προγόνους καλεῖ· τὰ δὲ μὴ ταῦτα, μειζόνας· τὰ δὲ ἔτι νεώτερα, ἕρσας· καὶ ἐσθίουσι δὲ καλῶν ἡλικίαν τίς· καὶ πεπτῆνες, καὶ ἐπιπεπτῆνες· ὅθεν καὶ παροιμία, Αἰγὸς ἐπιπεπτηνυίης ἐεύρρεῖ πήχυ ἀείση. *Æſchylus* in *Agamemn.* teneros Ovium pullos δρόσους vocat, ut hic ἕρσας, agnellos *Homerus.*

Τυρῶν αἰνύμφοι Φάγομεν· μένομέν τέ μιν ἔνδον
Ἥμενοι, ἕως ἐπῆλθε νέμων· φέρε δ' ὄβριμον ἄχθος
Ὕλης ἀζαλέης, ἵνα οἱ πολυδόρπιον εἴη·
Ἔκτοθεν δ' ἄντροιο βαλὼν ὀχμασδὸν ἔθηκεν·
Ἡμεῖς ᾗ δείσαντες ἀπεστύμεθ' ἐς μυχὸν ἄντρου.
Αὐτὰρ ὅγ' εἰς εὐρὺ σπέος ἤλασε πίονα μῆλα
Πάντα μάλ', ὅσ' ἤμελγε, τὰ δ' ἄρσενα λεῖπε θύρηφιν,
Ἀρσίν τε, τράγους τὲ, βαθείης ἔκτοθεν αὐλῆς.
Αὐτὰρ ἔπειτ' ἐπέθηκε θυρεὸν μέγαν ὑψόσ' ἀείρας,
Ὄβριμον· οὐκ ἂν τόν γε δύω καὶ εἴκοσ' ἅμαξαι
Εὐδμηταὶ, τετραβάκυκλοι, ἀπ' οὐδεος ὀχλίσειαν·
Τόσσην ἠλίβατον πέτρην ἐπέθηκε θύρῃσιν.
Ἕζόμενος δ' ἤμελγον ὄις καὶ μηκάδας αἶγας,
Πάντα κατ' μοῖραν, καὶ ὑπ' ἔμβρυον ἧκεν ἑκάστῃ.
Αὐτίκα δ' ἥμισυ μὲν θρέψας λευκοῖο γάλακτος,
Πλεκτοῖς ἐν ταλάροισιν ἀμησάμενος κατέθηκε·

" Caseis fumentes comedimus, expectavimusque ipsum intus
" Sedentes, donec venit pastoris more; ferebat autem ingens pondus
" Ligni aridi, ut illi ad cœnam esset:
" Extrà itaque antrum dejiciens strepitum fecit;
" Nos autem perterriti discurrimus in recessum antri.
" Cæterùm ille in latam speluncam egit pinguia pecora,
" Omnia prorsum, quæ mulgebat: at mares reliquit foris,
" Arietesque, hircosque, altam extrà aulam.
" Cæterùm deinde admovit repagulum ingens altè levans,
" Grave: non illud duo & viginti currus
" Fortes quaternis rotis à solo dimovere potuissent:
" Tantam excelsam petram admovit januæ.
" Sedens itaque mulsit oves & balantes capras,
" Omnia, ut decebat, & fœtum subjecit singulis.
" Statim autem dimidium coagulans albi lactis
" Textilibus in calathis construstum reposuit;

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

232. Αἰνύμενοι.] Λαμβάνοντες.

233. Νέμων.] Βόσκων. Ἄχθος.] Φόρτον, * βάρος τῆ ὕλης.

234. Ἀζαλέης.] Ξηρᾶς. Ἵνα οἱ πολυδόρπιον εἴη.] Ἀντὶ τοῦ, ἵνα αὐτῷ δυνατῶσι φῶς παρεῖν.

235. Ἔκτοθεν δ' ἄντροιο βαλών.] Δηλονότι, τῷ συρφετώδη ὕλην.

236. Ἀπεστύμεθα.] Ἀνεχωρήσαμεν.

238. Θύρηφιν.] Ἔξω.

240. Θυρεόν.] Τὸν μοχλόλιθον.

242. Τετραβάκυκλοι.] Τετράτροχοι. Ὀχλίσειαν.] Κινήσειαν.

243. Ἠλίβατον.] Ὑψηλόν. Τόσσην.] Τοσαύτην.

245. Ὑπ' ἔμβρυον ἧκεν.] Ὑπέθηκεν ἔμβρυον. Ὁμοιοτέλευτον δέ, ἰσοσυλλάβως τῇ συνηθείᾳ, Ἐρίφῳ δὲ λέγει τὸ κατὰ χασμὸν, Ἔμβρυον δέ, τοκογλύφον, ἢ τὸ τίκτον.

246. Θρέψας.] Πήξας.

247. Ἀμησάμενος.] Περιστείλαμενος, συναγαγών.

N O T Æ.

gentes ἰθύσαμεν, in *Textu*. Verùm hanc Lectionem hoc in loco *Sensus* vix admittit, & *Florentina*, omnium Vetustissima habet, ἰμείναμεν, ut & *Aldina*, *Lovan.* & *Castell.* quod melius. Quomodo enim imparati in Antro alieno sacrificarent, de rebus non suis? Fateor tamen infrà etiam sequi, μένομέν τέ μιν ἔνδον. Nisi forte quis ad illorum referat metum; ut sacrificarent, periculi metu. Videsis *Metric. Casaubon.* De nuperâ *Homeri* Edit. §. 1. p. 27.

233. Ἥμενοι, ἕως ἐπῆλθε) De *Amphibrachy* in Secundo loco, diximus ad η'. v. 280. & ad δ'. v. 90. & 120.

237. Πίονα μῆλα) Mox dividit inter ἀρσένας τε τραγους τὲ, de quâ re, vid. suprà, ad v. 184.

242. Ἐδμηταὶ, τετραβάκυκλοι) Olim πετραβάκυκλοι, quòd Vox illa occurat in *Iliad.* ω'. v. 324. at πετραβάκυκλος est Vox huic loco, & *Homero*, aptior, quomodò τετραδάβοιον, *Iliad.* ψ'. v. 705. Τετράκυκλοι certè nequaquam hujus loci, quare ad *Var. Lect.* rejicio; relinquo famen in *Br. Schol.*

245. Πάντα κατὰ μοῖραν) *Ultima* Ν κατὰ producitur, in *Cæsurâ*, vi *Tom*, & ante *Liquidam*, ut mox, v. 299. Τὸν μὲν ἐγὼ βάλλουσα κατὰ μεγαλήτορα θυμόν· & *Odyss.* μ'. v. 35. Αὐτὰρ ἐγὼ τῇ πείρῃ κατὰ μοῖραν κατέλεξα. Ità etiam sine *Toni* adjumento, *Iliad.* χ'. v. 133. Σείων Πηλιάδα μελίην κατὰ δεξιὸν ὦμον. *Ibid.* Ὑπ' ἔμβρυον ἧκεν) Ex hoc loco & alio *Iliad.* ψ'. v. 266. constat, *Homerum* voces ἐρίφῳ & ἔμβρυον contra nostrum usum vicissim usurpare; de quâ re *Eustath.* fol. 352. lin. 30. & *Br. Schol.* Hinc *Theocr.* §. 9. v. 3. Μάχως βωτὶν ὀφίτεις.

NOTÆ IN SCHOLIA.

233. * Βάρος τῆ ὕλης) Ex *Aloysii* MSto.

VARIÆ LECTIONES.

241. Ἄμαξαι) χ. ἄμαξαι, vid. ad *Il.* σ'. v. 487. 242. Τετραβάκυκλοι) χ. πετραβάκυκλοι, vid. N. in *Textum*.

Ἥμισυ δ' αὖτ' ἔτισεν ἐν ἄγγεσιν, ὄφρα οἱ εἴη
Πίνῃ δαινυμένῳ, καί οἱ πολιδόρπιον εἴη.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ σπεῦσε ποιησάμενος τὰ ἃ ἔργα,
Καὶ τότε πῦρ ἀνέκαιε, κὴ εἴσιδεν, εἶρε δ' ἡμέας,
Ὦ ξεῖνοι, τίνες ἐστέ; πόθεν πλεῖτ' ὑγρὰ κέλευθα;
Ἦ τι κατ' πρῆξιν, ἢ μαψιδίως ἀλάλησθε;
Οἷά τε λῃστῆρες ὑπεὶρ ἅλα, τοί τ' ἀλόωνται
Ψυχὰς παρθέμενοι, κακὸν ἀλλοδαποῖσι φέροντες.
Ὣς ἔφατ'· ἡμῖν δ' αὖτε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ,
Δεισάντων φθόγγον τε βαρὺν, αὐτόν τε πέλωρον.
Ἀλλὰ κὴ ὥς μιν ἔπεσιν ἀμειβόμενος προσέειπον,
Ἡμεῖς τοι Τροίηθεν ἀποπλαγχθέντες Ἀχαιοὶ
Παντοίοις ἀνέμοισιν ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης,
Οἴκαδε ἱέμενοι, ἄλλῃσι ὁδοῖς, ἄλλα κέλευθα
Ἤλθομεν· ὅπῃ πὲρ Ζεὺς ἤθελε μητιάασθαι.
Λαοὶ δ' Ἀτρείδαο Ἀγαμέμνονος εὐχόμεθ' εἶναι,
Τοῦ δὴ νῦν γε μέγιστον ὑπερφίαλον κλέος ἐστί·
Τόσσην γὰρ διέπερσε πόλιν, κὴ ἀπώλεσε λαοὺς
Πολλούς· ἡμεῖς δ' αὖτε κιχανόμενοι τὰ σὰ γοῦνα
Ἱκόμεθ', εἴτε πόροις ξεινήϊον, ἦε κὴ ἄλλως
Δώῃς δωτίνην, ἥτε ξείνων θέμις ἐστίν.

" Dimidium verò rursus constituit in vasibus, ut ei esset
" In potum comedenti, & ei ad cœnam sufficeret.
" Cæterùm quandoquidem festinavit expeditis illis suis operibus,
" Et tum ignem accendit & aspexit, & interrogavit nos,
" O hospites, quinam estis? unde navigatis humidum mare?
" Num ad negotiationem, aut temerè erratis?
" Perinde atque piratæ supra mare, qui errant,
" Animas periculo obicientes, malum alienigenis ferentes.
" Sic ait; nobis autem statim exanimatum est charum cor,
" Timentibus sonitumque gravem, ipsumque monstrum.
" Verùm etiam sic ipsum verbis excipiens alloquutus sum,
" Nos quidem à Trojâ aberrantes Græci,
" Diversis ventis super ingentes fluctus maris,
" Domum perentes, aliâ viâ, aliis itineribus
" Venimus, sic fortassis Jupiter voluit moliri,
" Milites autem Atridæ Agamemnonis gloriamur esse,
" Cujus certè nunc maxima sub cœlum gloria est:
" Tantam enim evertit urbem, & perdidit populos
" Multos: nosque demum procumbentes ad tua genua
" Supplicamus, si quod præbeas hospitale munus, sive etiam aliter
" Donum dares, qualis inter Hospites mos est.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

248. Ἔτισεν ἐν ἀγγέσιν.] Ἔβαπτεν ἐν τοῖς ἀγγείοις.
249. Δαινυμένῳ.] Ἐπιθυμοῦντι, λαμβάνοντι.
250. Σπεῦσεν.] Ἐκακοπάθησεν. Ποιησάμενος.] Ἐνεργήσας, παρέξας.
252. Ὑγρὰ κέλευθα.] Τὴν ἁλμυρὰν θαλάσσης ὁδόν.
255. Παρθέμενοι.] Παραβαλόντες.
259. Ἀποπλαγχθέντες.] Πλανηθέντες.
261. Ἱέμενοι.] Ἐπιθυμοῦντες.
262. Μητιάασθαι.] Ἐνιοι, Μητίσασθαι, ἐρχάσασθαι.
265. Διέπερσεν.] Διεπόρθησεν.
266. Κιχανόμενοι.] Παραγινόμενοι.
267. Ἱκόμεθα.] Ἱκετεύομεν. Πόροις.] Παρέχοις.
268. Δωτίνην.] Δωρεάν.

Ν Ο Τ Æ.

252. Ὦ ξεῖνοι, πόθεν ἐστέ;) Locus extat suprà, γ'. v. 71. & Hymn. *Apoll.* v. 452.

256. Ἡμῖν δ' αὖτε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ Δεισάντων) Ἡμῖν δεισάντων, videtur *Salaecismus*, at non est; rectè enim ἡμῖν ἦτορ κατεκλάσθη tum sequitur δεισάντων, δηλονότι ἡμῶν. Sic de illo, *Iliad.* κ'. v. 187. Ὡς δ' ὅτε νήδυμος ὕπνος ἀνὴρ βλεφάροιϊν ὄλεσσε, Νύκτα φυλασσομένοισι, quasi diceret, ὕπνος αὐτῶν, ὄλεσσεν αὐτούς. Ità *Iliad.* ξ'. v. 139. Ἀχιλλῆϊ ὀλοὸν κῆρ Γηθεῖ— Δερκομένῳ, hoc est, Ἀχιλῆϊ κῆρ γηθεῖ αὐτῷ δερκομένῳ, legat licet in aliis locis, προδερκομένῳ, legat δερκομένῳ *Eustathius*, & *Henricus Stephanus*. Ità *Odyss.* ψ'. v. 205. Τῆς δ' αὐτῆ λύτο γυῖα ἰδὼν κὴ φίλον ἦτορ, Σήματ' ἀναγνύσης, licet nonnulli & hìc legant ἀναγνούσης, elegantiæ nempè imperiti. Vid. *Eustath.* fol. 353. lin. 39. Ὅρα ἢ τὸ, Ἡμῖν ἢ καὶ κατεκλάσθη ἦτορ δεισάντων, ὅσῳ εἰ καὶ Σολοικοφανὲς δοκεῖ, ἀλλ' ὅμως πίφρασται κὴ αὐτὸ καθ' Ὅμηρον τὸ καιρὸν κὴ τῇ δεήσει, κλ. Vid. similem locum, ad ζ'. v. 155.

Variæ Lectiones.

249. Εἴη) γρ. αὐτῷ.
250. Ἔπειθε) γρ. ἐπὶ δή.
262. Μητιάασθαι) γρ. μητίσασθαι. *Br. Schol. H. Steph. Seberus.* Rectiùs, μητίσασθαι.
268. Ἥτε) γρ. ἤτε, *H. Steph.*

Ἀλλ'

Ἀλλ' αἰδεῖο, φέριστε, θεούς· ἱκέται δέ τοι εἰμέν.
Ζεὺς δ' ὀπιπεύει ἱκετάων τε, ξείνων τε,
Ξείνιος, ὃς ξείνοισιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ.
Ὣς ἐφάμην· ὁ δέ μ' αὖτις ἀμείβετο νηλεὲς θυμῷ,
Νήπιος εἰς, ὦ ξεῖν', ἢ τηλόθεν εἰλήλουθας,
Ὅς με θεοὺς κέλεαι ἢ δείδιμεν, ἢ ἀλέασθαι.
Οὐ γὰρ Κύκλωπες Διὸς αἰγιόχου ἀλέγουσιν,
Οὐδὲ θεῶν μακάρων· ἐπεὶ πολὺ φέρτεροι εἰμέν.
Οὐδ' ἂν ἐγὼ Διὸς ἔχθος ἀλευάμενος πεφιδοίμην,
Οὔτε σεῦ, οὔθ' ἑτάρων, εἰ μὴ θυμός με κελεύοι.
Ἀλλά μοι εἰπέ, ὅπη ἔσχες ἰὼν εὐεργέα νῆα·
Ἦ πού ἐπ' ἐσχατιῆς, ἢ ἐγγὺς ὅρμου, ὄφρα δαείω.
Ὣς φάτο πειράζων· ἐμὲ δ' οὐ λάθεν εἰδότα πολλά·
Ἀλλά μιν ἄψορρον προσέφην δολίοις ἐπέεσσι,
Νέα μέν μοι κατέαξε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
Πρὸς πέτρῃσι βαλών, ὑμῆς ἐπὶ πείρασι γαίης,
Ἄκρῃ προσπελάσας· ἄνεμος δ' ἐκ πόντου ἔνεικεν·
Αὐτὰρ ἐγὼ σὺν τοῖσδε ὑπέκφυγον αἰπὺν ὄλεθρον.
Ὣς ἐφάμην· ὁ δέ μ' οὐδὲν ἀμείβετο νηλεὲς θυμῷ·
Ἀλλ' ὅγ' ἀναΐξας ἑτάροις ἐπὶ χεῖρας ἴαλλε·
Σὺν δ' δύο μάρψας, ὥστε σκύλακας προτὶ γαίῃ

" Sed verere, optime, deos; ſupplices enim *tibi ſumus*:
" Jupiter etenim ultor eſt ſupplicumque, hoſpitumque,
" Hoſpitalis, qui *hoſpitibus* ſimul venerandis opitulatur.
" Sic loquutus ſum; ille vero mihi rurſus reſpondit ſævo animo,
" Stultus es, ô hoſpes, vel longe advenisti,
" Qui me deos jubes ſive timere, ſive obſervare.
" Non enim Cyclopes Jovem à capranutritum curant,
" Neque deos beatos, quoniam multo præſtantiores ſumus.
" Neque ego Jovis inimicitias evitans pepercerim,
" Neque tibi, neque ſociis, niſi me animus jubeat.
" Sed mihi dic, ubi appuleris huc profectus bene factam navem;
" An alicubi in extremis locis, aut propè, ut ſciam.
" Sic ait tentans: me tamen non latuit ſcientem plurima;
" Sed ipſum viciſſim alloquutus ſum doloſis verbis,
" Navem quidem fregit Neptunus terræ-quaſſator,
" Ad ſcopulos conjectam, veſtræ ad fines terræ,
" Promontorio adactam: Ventus autem ex ponto intulit:
" Cæterùm ego cum hiſce effugi arduam perniciem.
" Sic loquutus ſum; ille autem mihi nihil reſpondit ſævo animo.
" Sed ipſe irruens ſociis manus intulit;
" Duoſque corripiens, quemadmodum catulos ad terram

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

270. Ἐπιμήτωρ.] Ἐπόπτης, βοηθός.

271. Ὀπηδεῖ.] Ἀκολουθεῖ.

274. Δειδίμεν.] Φοβεῖσθαι. Ἀλέασθαι.] Ἐκκλῖναι, φυλάξασθαι.

275. Διὸς αἰγιόχου ἀλέγουσιν.] Ἀστεῖος ἂν ὁ Πολύφημος ἀφεβὴς ἐς τὰς λοιπάς· ὅπ ἢ ἐκείνοις ἐστὶ ἥσσων ἄθλος, παρίησιν ὁ Ποιητὴς λέγων, Νῆσόν γ' ἴσως ἐσὶ Διὸς μεγάλου αἰόλακα.

277. Περιφιδίμοιμι.] Φειδοίμοιμι.

279. Ἔσχες.] Κατέχες. Εὐεργέα.] Τὴν καλῶς κατασκευασμένην.

281. Περιζών.] Ἐπεδρεύων.

282. Ἄψορρον.] Πάλιν, οὐχ ἁπλῶς.

284. Ὑμῆς.] Ὑμετέρας.

285. Προσπελάσας.] Προσαγάγοις, ἀντὶ τοῦ προσενέγκας.

288. Ἴαλλε.] Ἐπέβαλλεν.

289. Μάρψας.] Ἁρπάσας, συλλαβών. Σκύλακας.] Τοὺς νεογνοὺς κύνας.

NOTÆ.

269. Ἀλλ' αἰδεῖο, φέριστε, θεούς) *Florentina* αἰδῆο legit, ut ſit αἴδεο, *Ionicè*, αἰδῶ, quæ *Lectio* certè extat aliàs, *Iliad.* α'. v. 503. Ἀλλ' αἰδῆο θεούς, Ἀχιλεῦ. Verùm *Euſtathiana* παρεκβολὴ præferunt αἰδεῖο, ut ſit *Optativum*, αἴδεοιο, αἰδῶο, ità legunt *H. Steph. Aldina*, & *Lovaniana*, Editt. *Duportus*, *Seberus*, *Elzevirian.* & *Oxonienſ.* &c. quare utrique *Lectioni* ſuus debetur honos.

283. Νέα μέν μοι) *Anapæſtus* in *Primo* loco, de quâ re vide, quæ Nos ad Ζ'. v. 289.

NOTÆ IN SCHOLIA.

275. * Νῆσόν γ' ἴσως) * Ità pro νῆσον ἄγ' emendo: Verſus enim ſequitur mox, v. 411. Senſum hujus *Scholii* plenè exhibet *Euſtath.* in locum.

285. * Προσηρίξας) Ità ex *Aloyſ.* MS. pro corrupto, προσερίξας.

VARIÆ LECTIONES.

269. Αἰδεῖο) γρ. αἰδῆο, vid. Not. in *Textum*.

274. Δειδίμεν) γρ. δειδίμην, *H. Steph.*

Κόπτ' ὀπὴ δ' ἐξέφαλος χαμάδις ῥέε, δεῦε δὲ γαῖαν.
Τεῦδε ἀμφιμελεϊστὶ ταμὼν ὠπλίσατο δόρπον.
Ἤσθιε δ', ὥστε λέων ὀρεσίτροφος, οὐδ' ἀπέλειπεν
Ἔντεά τε, σάρκας τε, καὶ ὀστέα μυελόεντα.
Ἡμεῖς δὲ κλαίοντες ἀνεσχέθομεν Διὶ χεῖρας,
Σχέτλια ἔργ' ὁρόωντες· ἀμηχανίη δ' ἔχε θυμόν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ Κύκλωψ μεγάλην ἐμπλήσατο νηδὺν,
Ἀνθρώπεια κρέ' ἔδων, καὶ ἐπ' ἄκρητον γάλα πίνων,
Κεῖτ' ἔντοσθ' ἄντροιο τανυσάμενος μετὰ μῆλα·
Τὸν μὲν ἐγὼ βούλευσα κατὰ μεγαλήτορα θυμὸν,
Ἆσσον ἰὼν, ξίφος ὀξὺ ἐρυσάμενος παρὰ μηροῦ,
Οὐτάμεναι κατὰ στῆθος, ὅθι φρένες ἧπαρ ἔχουσιν,
Χειρὶ ψαυσάμενος· ἕτερος δέ με θυμὸς ἔρυκεν.
Αὐτῇ γάρ κε καὶ ἄμμες ἀπώλομεθ' αἰπὺν ὄλεθρον·
Οὐ γάρ κεν δυνάμεσθα θυράων ὑψηλάων
Χερσὶν ἀπώσασθαι λίθον ὄβριμον, ὃν ἐπέθηκεν.
Ὡς τότε μὲν στενάχοντες ἐμείναμεν ἠῶ δῖαν.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠὼς,
Καὶ τότε πῦρ ἀνέκαιε, καὶ ἤμελγε κλυτὰ μῆλα

" Hlisit: cerebrumque humi effluebat, irrigbatque terram.
" Hos membratim refecans apparabat cœnam,
" Devorabatque, quemadmodum leo montanus, neque reliquit
" Intestinaque, carnesque, & ossa medullis plena.
" Nos interea flentes sustulimus Jovi manus,
" Miseram rem videntes; desperatio etenim invasit animum.
" Cæterùm postquam Cyclops magnum implevérat ventrem,
" Humanas carnes comedens & ad hæc inerum lac bibens,
" Jacuit intra antrum extensus inter pecora.
" Hunc quidem ego volui, ex magnanimo animo,
" Propiùs accedens, gladium acutum stringens ab fœmore,
" Vulnerare ad pectus, ubi præcordia hepar circumdant,
" Manus admovens capulo; aliud autem consilium me impedivit.
" Illic enim etiam nos periissemus certâ morte:
" Non enim poteramus ab januâ excelsâ
" Manibus movere saxum grave, quod admoverat.
" Itaque tum ingemiscentes expectavimus auroram divinam.
" Quando igitur manè-genita apparuit roseis-digitis aurora,
" Tunc ignem accendit, & mulsit pulchra pecora

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

290. Κόπτε.] Σαυτέρψε.
291. Μελοϊστὶ.] Καθὼ μέλη. Ὠπλίσατο.] Παρεσκευάσατο.
292. Οὐδ' ἀπέλειπεν.] Διὰ τοῦτο, ἐδὴ οὐ λειψάνου τινὸς μένοντος ἐπέγνω τὴν ἀμάρτησιν αὐτοῦ ὁ Ὀδυσσεύς.
293. Μυελόεντα.] Μυελοῦ πλήρη.
294. Ἀνεσχέθομεν.] Ἀνετείναμεν.
295. Ἀμηχανίη.] Ἀπορία.
296. Ἐμπλήσατο.] Ἐπλήρωσεν, ἐχόρτασεν. Νηδὺν.] Τὴν γαστέρα.
297. Ἀνθρώπεια.] Ἀνθρώπινα. Ἔδων.] Ἐσθίων.
298. Τανυσσάμενος.] Ἐκτείνας. Ἐμφυσικῶς δὲ ἐδήλωσε τὸ μεγαλοπρεπές.
299. Βούλευσα.] Ἐβουλευσάμην.
301. Οὐτάμεναι.] Τρῶσαι. Ὅθι φρένες ἧπαρ ἔχουσιν.] Ὅπου αἱ φρένες τὸ ἧπαρ συνέχουσιν.
302. Ἐπιμασσάμενος.] Ἐφαψάμενος. Ἕτερος.] Ἄλλος. Θυμὸς.] Νοῦς, λογισμός.
303. Ἄμμες.] Ἡμεῖς.

N O T Æ.

299. Τὸν μὲν ἐγὼ βούλευσα κατὰ μεγαλήτορα θυμὸν) *Ultima* Ο *natura* producitur, ut suprà, v. 245. Verùm frigidè disputat *Spondanus* de causis, quare *Ulysses Polyphemum* nollet occidere, quasi nimirum Cæcitas esset ipsâ Morte gravior pœna; nec videt, quod hìc Poeta dicit, *Ulyssem* illum omninò occisurum; sed cohibuit unica illa consideratio; quòd tum ipse cum sociis omninò periret, utpote quibus nullus ex antro pateret aditus, nempe quod occluderetur ingenti Rupis fragmine, quod erat soli *Polyphemo* tollendum. Quam rationem qui non vidit satis firmam, ipso Cyclope cæcior mihi videtur. Et *Eustath.* fol. 357. lin. 16. Καὶ ἦν μὲ σύχρεῖττον ἀντελεῖν αὐτὸν Ο ὀκτιφλῶσαι· ὅτι ὃ σὺν ἐλπὶς ἦν σωθῆναι, ἀλλ' ἡ παμμάζονα ἀλίβαζον λίθου Ο ὀχεῖν δεύτερος γίνεται σκοτώσεως φροντίδος ἡ κατὰ τὸ τύφλωσιν, καὶ ὥστε ἀδιαιρέτως.

Variæ Lectiones.

291. Διαμελεϊστὶ) γρ. ἀμφιμελεϊστὶ, *Strabo*, fol. 137.
296. Ἐμπλήσατο) γρ. ἐπλήσατο, *H. Steph.*

Πάντα

Πάντα κατ' μοῖραν, κὰ ὑπ' ἔμβρυον ἦκεν ἑκάστη.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ σπεῦσε πονησάμενος τὰ ἃ ἔργα,
Σὺν δ' ὅδε γ' αὖτε δύω μάρψας ὠπλίσατο δεῖπνον.
Δειπνήσας δ' ἄντρου ἐξήλασε πίονα μῆλα,
Ῥηϊδίως ἀφελὼν θυρεὸν μέγαν· αὐτὰρ ἔπειτα
Ἂψ ἐπέθηκ', ὡς εἴτε φαρέτρην πῶμ' ἀνδρὸς ἑπηδεῖ.
Πολλῇ ὴ ῥοίζῳ ὄρεος πρέπε πίονα μῆλα
Κύκλωψ· αὐτὰρ ἐγὼ λιπόμην κακὰ βυσσοδομεύων,
Εἴπως πεισάμην, δώῃ δέ μοι εὖχος Ἀθήνη.
Ἥδε δέ μοι κατ' θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή·
Κύκλωπος γὰρ ἔκειτο μέγα ῥόπαλον παρὰ σηκῷ,
Χλωρὸν, ἐλαίινεον· τὸ μὲν ἔκταμεν, ὄφρα φορείη
Αὐανθέν· τὸ μὲν ἄμμες εἰσκόμεν εἰσορόωντες,
Ὅσσον τ' ἰσὸν νηὸς εἰκοσόρου μελαίνης,
Φορτίδος, εὐρείης, ἥτ' ἐκπερόᾳ μέγα λαῖτμα·
Τόσσον εἶχε μῆκος, τόσσον πάχος εἰσορόασθαι.
Τῷ μὲν ὅσον τ' ὄργυιαν ἐγὼν ἀπέκοψα παρίσας,
Καὶ παρέθηκ' ἑτάροισιν, ὀπάζειν δ' ἐκέλευσα.
Οἱ δ' ὁμαλὸν ποίησαν· ἐγὼ δ' ἐθόωσα παρίσας
Ἄκρον, ἄφαρ δ' ἂρ λαβὼν ἐπυράκτεον ἐν πυρὶ καιλέῳ·
Καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκα καταικρύψας ὑπὸ κόπρῳ,
Ἣ ῥα κατὰ σπείους κέχυτο μεγάλ' ἤλιθα πολλή·

" Omnia, ut decuit, & ſuum fœtum ſubmiſit ſingulis.
" Porrò poſtquam feſtinavit perficiens ſua opera,
" Simul ille rurſus duobus correptis apparavit jentaculum.
" Ut jentavit autem, ex antro egit pinguia pecora,
" Facile dimovens obicem ingentem: cæterum poſtea
" Rurſus admovit, veluti ſi pharetræ operculum imponeret.
" Plurimo autem ſibilo ad montem egit pinguia pecora
" Cyclops: ſed ego relinquebar mala profunde-cogitans,
" Si quo pacto ulciſcerer, daretque gloriam Pallas.
" Hoc autem mihi in animo optimum apparebat conſilium;
" Cyclopis enim jacebat ingens clava ad ſtabulum,
" Viridis, oleagina; hanc quidem exciderat, ut ferret
" Arefactam, quam & nos aſſimilabamus inſpicientes,
" Quantus eſt malus navis viginti-remis-agitatæ nigræ,
" Onerariæ, latæ, quæ penetrat ingentes fluctus;
" Tanta erat longitudo, tanta ſpiſſitudo aſpectu:
" Ab hâc, quantum ulna eſt, ego abſcidi aſtans,
" Et appoſui ſociis, poliréque juſſi.
" Hi verò planum levigârunt, egoque acui aſtans
" Summitatem; ſtatimque apprehendens aduſſi in igne ardente.
" Et hanc quidem benè depoſui abſcondens ſub ſtercore,
" Quod per ſpeluncam fuſum erat multum denſè abundé.

ΣΧΟΛΙΑ.

313. Θορεών.] Λίθον.
315. Ῥοίζῳ.] Ἀσήμῳ φωνῇ, συριγμῷ.
317. Τισαίμην.] Τιμωρησαίμην.
319. Ῥόπαλον.] Ξύλον. Σηκῷ.] Τῇ μανδρᾳ.
320. Χλωρόν.] Νεωστὶ ἐκκοπέν. Ἐκταμεν.] Ἐξέκοψεν. Φορείη.] Φέροι, βασάζοι.
321. Αὐανθῆ.] Ξηρανθῆ. Εἰσκόμεν.] Ἀπεικάζομεν.
323. Φορτίδος.] Φορτηγοῦ.
325. Ὄργυιαν.] Ἐκπεταμένων τῶν χειρῶν τὸ διάστημα. ὄργυιά ἐστι.
327. Ἐθόωσα.] Ἀπέξυνα· ἀπὸ τοῦ σωωτύμως τὸ ὀξύνομεν. Ὁ τρόπος μεταλήψεως.
328. Ἐπυράκτεον.] Ἐπύρουν εἰς τὸ ἅλιον πυρῶσαι. Καιλέῳ.] Καυστικῷ.
330. Ἤλιθα.] Χύδην, πυκνὰ τὰ ἄλις· ἢ ἀθρόως, δαψιλῶς.

NOTÆ.

309. Πάντα καλὰ μοῖραν) De *Ultimâ* ᾱ καλὰ productâ, vid. ad v. 299.

311. Σὺν δ' ὅδε γ' αὖτε δύω) Olim σὺν δ' ὄγε δ' αὖτε, evidenti errore, cùm τὸ ὃ bis occurreret frustrà; nunc ὃ ſemel adeſt, & ὅδε, rectè pro ὕπτε, ut mox, v. 318. ἥδε δέ· at σὺν ὃ ὄγε ὃ, minimè ferendum. Aliàs σὺν δ' ὄγε αὖτε, idem locus occurrit mox, v. 344.

VARIÆ LECTIONES.

311. Σὺν δ' ὄγε δ' αὖτε) γρ. σὺν δ' ὅδε γ' αὖτε, vid. Not. in *Textum*. *Ibid.* Δείπνον) γρ. δόρπον, *H. Steph.*

320. Ἐκταμεν) γρ. ἔκοπτεσαν, *Euſtath.* fol. 358. lin. 12.

329. Ὑπὸ κόπρῳ) γρ. ὑπὸ κόπρου, *Euſtath.* fol. 358. lin. 24.

Αὐτὰρ

Αὐτὰρ τὰς ἄλλας κλήρῳ πεπαλάχθαι ἄνωγον,
Ὅστις τολμήσειεν ἐμοὶ σὺν μοχλὸν ἀείρας,
Τέψαι ἐν ὀφθαλμῷ, ὅτε τ' γλυκὺς ὕπνος ἱκάνοι.
Οἱ δ' ἔλαχον, τὰς ἄν κε κὴ ἤθελον αὐτὸς ἑλέσθαι,
Τέσσαρες, αὐτὰρ ἐγὼ πέμπτος μετὰ τοῖσιν ἐλέγμην.
Ἐσπέριος δ' ἦλθεν ἀλλίτροχα μῆλα νομεύων·
Αὐτίκα δ' εἰς εὐρὺ σπέος ἤλασε πίονα μῆλα
Πάντα μάλ'· οὐδέ τι λεῖπε βαθείης ἔκτοθεν αὐλῆς,
Ἤ τι ὀιόσατο, ἢ κὴ θεὸς ὡς ἐκέλευεν.
Αὐτὰρ ἔπειτ' ἐπέθηκε θυρεὸν μέγαν ὑψόσ' ἀείρας,
Ἐξόμενος δ' ἤμελγεν ὅις κὴ μηκάδας αἶγας,
Πάντα κατὰ μοῖραν, κὴ ὑπ' ἔμβρυον ἧκεν ἑκάστῃ.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ σπεῦσε πονησάμενος τὰ ἃ ἔργα,
Σὺν δ' ὅδε γ' αὖτε δύω μάρψας ὡπλίσατο δόρπον·
Καὶ τότ' ἐγὼ Κύκλωπα προσηύδων ἄγχι νέεσσι,
Κισσύβιον μετὰ χερσὶν ἔχων μέλανος οἴνοιο,
Κύκλωψ, τῇ, πίε οἶνον, ἐπεὶ φάγες ἀνδρόμεα κρέα·
Ὄφρ' εἰδῇς, οἷόν τι ποτὸν τόδε νηῦς ἐνεκεύθει
Ἡμετέρη· σοὶ δ' αὖ λοιβὴν φέρον, εἴ μ' ἐλέησας
Οἶκαδε πέμψειας· σὺ δ' μαίνεαι οὐκ ἔτ' ἀνεκτῶς.
Σχέτλιε, πῶς κέν τίς σε κὴ ὕστερον ἄλλος ἱκοίτο

" Cæterum alios ſorte ſortiri juſſi,
" Quinam auderet mecum veſtem ſublatum
" Inferre in oculum, quando illum dulcis ſomnus occuparet.
" Et illi ſorte ſunt electi, quos utique voluiſſem ipſe capere,
" Quatuor, cæterùm ego quintus cum his numerabar.
" Veſpertinus igitur rediit villoſa pecora curans:
" Continuò verò in latam ſpeluncam egit pinguia pecora
" Omnia omninò; neque ullum reliquit profundam extra caulam,
" Aut ſuſpicatus, ſive etiam deus ſic juſſit.
" Porrò deinde admovit repagulum ingens altè ſublevans,
" Sedenſque mulſit oves & balantes capras,
" Omnia, ut decebat, & fœtum ſuum ſubmiſit ſingulis.
" Cæterùm poſtquam feſtinavit, perfectis ſuis operibus,
" Simul ille rurſus duobus correptis apparavit cœnam:
" Et tum ego Cyclopem alloquebar propè aſtans,
" Poculum in manibus tenens nigri vini,
" Cyclops, accipe, bibe vinum, poſtquam comediſti humanas carnes;
" Ut ſcias, qualem utique potum navis occultaverat
" Noſtra; & tibi quidem libamen tuli, ut mei miſertus
" Domum mittas: tu autem furis non ampliùs tolerabiliter.
" Infelix, quomodo quiſquam ad te in poſterum alius accedat

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

331. Πεπαλάχθαι.] Κληρωθῆναι.
335. Ἐλέγμην.] Ἠριθμούμην.
336. Ἐσπέριος.] Δειλινός. Νομεύων.] Βόσκων.
339. Ὀιόσατο.] Ὑπολαβών.
346. Κισσύβιον.] Ἤτοι ποτηρικὸν ποτήριον, ἐκ κισσίνης ξύλης κατασκευασμένον· ἢ ὄνομα κύριον ποτηρίου, ἢ ἔχων κισσὸν ἔξωθεν.
347. Τῇ.] Λάβε, δέξαι.
348. Ἐνεκεύθει.] Ἐκρυπτεν.
349. Λοιβήν.] Σπονδήν.
350. Οὐκ ἔτ' ἀνεκτῶς.] Οὐκ ἀναχωρητῶς, οὐχ ὑπομονητικῶς.
351. Σχέτλιε.] Ἄδικε. Ἵκοιτο.] Ἱκετεύοι.

N O T Æ.

334. Οἱ δ' ἔλαχον) Παθητικῶς, ἀντὶ τοῦ ἐκληρώθησαν, vid. ſuprà, ad v. 160.

342. Πάντα κατὰ μοῖραν) Vid. ad v. 309.

344. Σὺν δ' ὅδε γ' αὖτε δύω) De hoc loco, diximus ad v. 311. Notandum verò, In Editione *Elzevirianâ*, ſolo tamen hoc loco, & in *Oxonienſi*, ſolo in alio loco, legi, σὺν δ' ὄγε αὖτε, verùm cum hoc temerè videatur utrobique factum, nihil refert.

346. Κισσύβιον μετὰ χερσὶν ἔχων μέλανος οἴνοιο) De Voce κισσύβιον, quod ſit ποτήριον ποτήριον ἐκ κισσίνης ξύλης. *Euſtath.* fol. 358. lin. 52. *Athenæus*, & Not ad *Euripid.* Ultima μέλανος producitur, in *Cæſurâ*, vi Literæ αὐτοδιάφορον, & ante *Acutum*.

347. Κύκλωψ, τῇ, πίε οἶνον) *Hierocles* ſeviralibus plagis flagellatus, ſanguine ſuo reſperſit Judicem, hoc verſu utens; ut *Suidas*. vid. ad *Var. Lect.*

V A R I Æ L E C T I O N E S.

331. Πεπαλάχθαι) γρ. πεπαλάσθαι. *Ariſtarch.* apud *Euſtath.* fol. 357. lin. 52.

333. Τέψαι ἐν ὀφθαλμῷ) γρ. τέψαι ἐπ' ὀφθαλμῷ. *H. Steph.*

335. Ἐλέγμην) γρ. ἐλεχθέω, *H. Steph.*

347. Κύκλωψ, τῇ πίε οἶνον) γρ. Κύκλωψ, τῇ πῖ οἶνον. *Suidas*, v. Ἰσοκλῆς, quod corrigendum hinc. Vid. ad *Iliad* α'. v. 299. *Br. Schol.*

351. Πῶς κέν τις) γρ. πῶς ἄν τις, *H. Steph.*

Ἀνθρώ-

Ἀνθρώπων πολέων, ἐπεὶ ἢ καὶ μοῖραν ἔρεξας;
" Ex hominibus plurimis, quoniam non ex officio egisti?
Ὣς ἐφάμην· ὁ δ' ἑδέξατο καὶ ἔκπιεν· ἥσατο δ' αἰνῶς
" Sic dixi; ille accepit & ebibit, gavisusque est vehementer
Ἡδὺ ποτὸν πίνων· καί μ' ἤτεε δεύτερον αὖτις,
" Dulcem potum bibens; & me rogavit secundò rursus,
Δός μοι ἔτι φρόνιμος, καί μοι τεὸν ὄνομα εἰπέ
" Da mihi adhuc benignus, & mihi tuum nomen dic
Αὐτίκα νῦν, ἵνα τοι δῶ ξείνιον, ᾧ κε σὺ χαίρεις.
" Statim nunc; ut tibi dem hospitale munus, quo tu gaudeas.
Καὶ γὰρ Κυκλώπεσι φέρει ζείδωρος ἄρουρα
" Etenim Cyclopibus fert alma terra
Οἶνον ἐριστάφυλον, καί σφιν Διὸς ὄμβρος ἀέξει.
" Vinum generosum, & illis Jovis imber auget:
Ἀλλὰ τόδ' ἀμβροσίης καὶ νέκταρός ἐστιν ἀπορρώξ.
" Verùm hoc ambrosiæ & nectaris est latex.
Ὣς ἔφαθ'· αὐτάρ οἱ αὖτις ἐγὼ πόρον αἴθοπα οἴνου·
" Sic ait: cæterum ei rursus ego dedi ardens vinum;
Τρὶς μὲν ἔδωκα φέρων, τρὶς δ' ἔκπιεν ἀφραδίῃσιν.
" Ter quidem præbui, ter autem ebibit insipientiâ.
Αὐτὰρ ἐπεὶ Κύκλωπα περὶ φρένας ἦλυθεν οἶνος,
" Cæterùm postquam Cyclopem circa mentem occupavit vinum:
Καὶ τότε δή μιν ἔπεσι προσηύδων μειλιχίοισι,
" Tum certè ipsum verbis alloquebar blandis,
Κύκλωψ, εἰρωτᾷς μ' ὄνομα κλυτόν; αὐτὰρ ἐγώ τοι
" Cyclops, interrogas me nomen inclytum? cæterùm ego tibi
Ἐξερέω· σὺ δέ μοι δὸς ξείνιον, ὥς περ ὑπέστης.
" Dicam, tu autem mihi da hospitale munus, ut pollicitus es.
Οὖτις ἐμοί γ' ὄνομ' ἔστ'· Οὖτιν δέ με κικλήσκουσι
" Nemo mihi nomen est, Neminemque me vocant
Μήτηρ, ἠδὲ πατὴρ, ἠδ' ἄλλοι πάντες ἑταῖροι.
" Mater atque pater, atque omnes alii socii.
Ὣς ἐφάμην· ὁ δέ μ' αὖτις ἀμείβετο νηλεῖ θυμῷ,
" Sic dicebam; ille verò me rursus excepit sævo animo,
Οὖτιν ἐγὼ πύματον ἔδομαι μετ' οἷς ἑτάροισι,
" Neminem ego extremum edam post suos socios,
Τοὺς δ' ἄλλους πρόσθεν· τόδε τοι ξεινήιον ἔσται·
" Alios quidem priùs; hoc tibi hospitale-munus erit.
Ἦ, καὶ ἀναπλησθεὶς πέσεν ὕπτιος· αὐτὰρ ἔπειτα
" Dixit, & recumbens cecidit supinus; cæterùm deinde
Κεῖτ' ἀποδοχμώσας παχὺν αὐχένα· καδδὲ μιν ὕπνος
" Jacebat inflexus crassam cervicem, & illum somnus

ΣΧΟΛΙΑ.

352. Ἔρεξας.] Ἔπρηξας.
353. Ἥσατο.] Ἥδη ἐτέρφθη, ἐχάρη, εὐφράνθη.
358. Ἐριστάφυλον.] Μεγαλοστάφυλον.
359. Ἀπορρώξ.] Ἀπόρροια, ἀπόσπασμα.
361. Ἀφραδίῃσιν.] Ἀνοίαις.
369. Ἔδομαι.] Βρώσομαι.
372. Ἀποδοχμώσας.] Πλαγιάσας· δοχμὸς γάρ, τὸ πλάγιον.

NOTÆ.

353. Ὁ δ' ἴδιξε καὶ ἔκπιεν) Quandò olim in pluribus ἔπιεν scriberetur, ob Versûs periculum indolui; qui tamen aliquo modo sanari poterat. Verum sciebam, Sensum ipsum requirere, ut ἔκπιεν hic scriberetur; quia bibacitatem & aviditatem *Cyclopis* Poeta voluit innuere, ut aliàs, rapacitatem ejusdem in edendo, v. 292. Ἥδιε δ', ὥστε λέων ὀρεσίτροφος· ἂψ ἀπέλεσεν Ἔγκαβέ τε, σάρκας τε, καὶ ὀστέα. Sed nec simpliciter πιὼν erat *Cyclopi* periculosum, verum ἔκπιὼν. Et res ipsa ostendit, totum Illum ebibisse poculum, quod illicò poscat aliud & subindè aliud. Quare licet *Florent. Aldin. Lovanian. Hervag. Stephaniana, Castelliana, Elzeviriana, Oxonienſis*, & quæ nascuntur ab illis, ἔπιεν legant omnes, in hâc certè parte *Romanam* & *Basileensem Eustathii*, omnibus præfero, quæ ἔκπιεν apertè legant, ut & *Cantabrigiensis*, 1664. *Eustathius* plus sexies ἔκπιεν repetit, & ipse Poeta, v. 361. Τρὶς μὲν ἔδωκα φέρων, τρὶς δ' ἔκπιεν ἀφραδίῃσιν, ut in illo loco legunt Omnes Editt. Ità quoque κ'. v. 237. Αὐτὰρ ἐπεὶ δῶκέ τε καὶ ἔκπιον. Video jam & hoc vidisse *Isaacum Casaubonum*, in hunc locum, *Lego*, inquit, ἔκπιεν, *ut mox*, respiciens ad locum prædictum, v. 361.

366. Οὖτις ἐμοί γ' ὄνομ' ἔστι) De hoc *Utide Homeri*, ut & de *Asterope*, scripsit *Ptolemæus Alexandrinus, Aristarchi* discipulus, ut Nos docet *Suidas*. Certè *Ptolemæus Hephastion*, & ipse *Alexandrinus*, licet longè infrà *Aristarchi* ætatem, dicit, in l. 1. Ὅτι Ὀδυσσεὺς, διότι ὤπα μεγάλα εἶχεν, Οὖτις προσηγορεύθη.

VARIÆ LECTIONES.

353. Ἔκπιεν) γρ. ἔπιεν, vid. Not. in *Textum*. 354. Αὖτις) χρ. αὖθις. 356. Καίρεις) γρ. χαίρῃς.

Hieg.

Ἠΐξεϊ πανδαμάτωρ· Φάρυγος δ' ἐξέσυλο οἴνῳ,
Ψωμοί τ' ἀνδρόμεοι· ὁ δ' ἐρεύγετο οἰνοβαρείων.
Καὶ τότ' ἐγὼ τ' μοχλὸν ὑπὸ σποδῷ ἤλασα πολλῆς,
Εἵως θερμαίνοιτο· ἔπειτά τε πάντας ἑταίρους
Θάρσυνον, μήπις μοὶ ὑποδδείσας ἀναδύῃ.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ὁ μοχλὸς ἐλάϊνος ὑπὸ πυρὶ μέλλεν
Ἄψαυδ, χλωρός ῥ' ἐών, διεφαίνετο δ' αἰνῶς,
Καὶ τότ' ἐγὼν ἆσσον φέρον ὑπὸ πυρὸς, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
Ἵσαντ'· αὐτὰρ θάρσος ἐνέπνευσεν μέγα δαίμων.
Οἱ μὲν, μοχλὸν ἑλόντες ἐλάϊνον ὀξὺν ἐπ' ἄκρῳ,
Ὀφθαλμῷ ὑπέρεισαν· ἐγὼ δ' ἐφύπερθεν ἀερθεὶς
Δίνεον, ὡς δ' ὅτε τις τερυπῷ δόρυ νήϊον ἀνὴρ
Τρυπάνῳ, οἱ δέ τ' ἔνερθεν ὑποστρέφουσιν ἱμάντι
Ἀψάμβοι ἑκάτερθε, τὸ δ' ἦ πέχει ἐμμενὲς αἰέν.
Ὣς τῷ γ' ὀφθαλμῷ πυρίκαυτα μοχλὸν ἑλόντες
Δινέομεν, τοῦ δ' αἷμα περιῤῥέε θερμὸν ἐόντα.
Πάντα δέ οἱ βλέφαρ' ἀμφὶ καὶ ὀφρύας εὖσεν ἀϋτμὴ,
Γλήνης καιομένης· σφαραγεῦντο δέ οἱ πυρὶ ῥίζαι.

" Cepit, omnia domans; è gutture verò erumpebat Vinum,
" Fruſtaque humanæ carnis; & ipſe ejectabat vino gravatus:
" Et tum ego veſtem ſub cinere demiſi multo,
" Ut caleſceret; verbiſque omnes ſocios
" Confirmavi, ne aliquis mihi ſubveritus declinaret.
" Sed cùm mox veſtis oleaginus in igne erat
" Arſurus, viridis exiſtens, candebatque vehementer;
" Et tum ego propiùs attuli ex igne, circum autem ſocii
" Stabant, cæterùm animum inſpiravit ingentem Genius *aliquis*.
" Hi quidem veſte apprehenſo oleagino acuto in ſummitate,
" Oculo infixerunt; ego autem infernè innixus
" Verſabam; veluti quis terebrat lignum vir navale
" Terebro, aliique infra torquent loro
" Prenſantes utrinque, illud autem circumvolvitur aſſiduè ſemper:
" Sic ejus in oculo ignitum veſtem prenſantes
" Verſabamus; hunc autem ſanguis circumfluebat calefactum.
" Ipſas verò ei palpebras circum & ſupercilia cremavit vapor
" Pupillâ ardenti: ſtridebantque ei ſub igne radices.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

373. Ἠΐξεϊ.] Καπλάμβανεν. Παντοδαμάτωρ.] Ἐπιθλικτὴς, ὁ ὑπὸ ὁ παίζων δαμάζων καὶ θηὺς καὶ ἀνθρώπους. Φάρυγ@.] Συνεκδεχικῶς ἢ γὰρ μέρος. Ἐξίσυντο.] * Ἐξῆγε.

374. Ψωμοί.] Σάρκες, μέλη. Οἰνοβαρείων.] Βεβαρημένου τῷ οἴνῳ.

375. Ἤλασα.] Ὑπέβαλον.

376. * Εἵως.] Ὅπως, ἵνα.

377. Θάρσυνον.] * Διήγειρα. Ἀναδύῃ.] Παραιτήσηται.

379. Ἄψαυδ.] Ἀφθίσαδ. Διεφαίνετο.] Διαφανὴς ἦν, ὅτι ἐπιπύρου.

381. Ἐνέπνευσεν.] Ἐνέβαλεν.

383. Ἐνέρεισαν.] Ἐπεδέρησαν, ἐνέπηξαν.

384. Δίνεον.] Ἔτρεφον. Δόρυ.] Ναυπηγήσιμον ξύλον.

385. Ὑποστρέφουσι.] Τὸ πλῆκες, τρέπουσιν.

386. Ἀψάμενοι.] Ἄψαυστις, δήσιμος.

387. Πυρίκαυτα.] Πεπυρωμένον.

388. Δινέομεν.] Ἐστρέφομεν.

389. Εὖσεν.] Ἐφλόγισεν.

390. Γλήνης.] Κόρης. Σφαραγεῦντο.] Διατείνοντο, ἐξετείνοντο, ἢ κραυπνοῦντο, ἢ * ἐσπαράσσοντο.

Ν Ο Τ Æ.

373. Φάρυγ@.) *Euſtath.* fol. 363. lin. 44. Τὰ γὰρ ἀκροβάτερα τῶν Ἀνθρωφάγων, λέγ' τὰ λεπτότερα, φάρυγες κλ.

384. Τρυπῷ.) *Euſtath.* fol. 364. lin. 38. Τὸ ἢ τρυπᾷ, ὡς ἢ τρυπῶμι, τρυπᾷς, γίνε) εὐκλιτῶς· διὸ καὶ τρύπῳ, ἐ τὸ ὁμοίως.

NOTÆ IN SCHOLIA.

373. * Ἐξῆγε) Ità, pro corrupto ἐξεῖη, emendo.

376. * Εἵως) Ὅπως, ἵνα, ex *Aloyſii* MSto.

377. * Διήγειρα) Emendo pro διήγειρον.

390. * Pro ἐσπαράσσοντο, ſcribo & emendo, ex *Euſtath.* fol. 364. lin. 49. * ἐσπαράσσοντο, *Aldin.* ἐσπαράσσοντο.

Vᴀʀɪæ Lᴇᴄᴛɪᴏɴᴇs.

373. Φάρυγ@.) γρ. Φάρυγος, vid. Not. in *Textum.*

384. Ὡς δ' ὅτε) γρ. ὡς ὅτε, *H. Steph.*

385. Ὑποστρέφουσιν) γρ. ὑποστρέφουσι, *Br. Schol.*

387. Πυρίκαυτα) γρ. πυρικαίη, vid. in *Textum.*

Ibid. Ἐλόντες) γρ. ἴχνιλις, ex *Ariſtarcho*, *Euſtath.* fol. 364. lin. 19.

390. Πυρὶ ῥίζαι) γρ. ἐλὶ ῥίζαι, *Euſtath.* fol. 364. lin. 21.

Ὡς

Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ χαλκεὺς πέλεκυν μέγαν, ἢὲ σκέπαρνον,
Εἰν ὕδατι ψυχρῷ βάπτῃ μεγάλα ἰάχοντα,
Φαρμάσσων· τὸ γὰρ αὖτε σιδήρου τε κράτος ἐστίν·
Ὣς τοῦ σίζ' ὀφθαλμὸς ἐλαϊνέῳ ἐνὶ μοχλῷ.
Σμερδαλέον δ' ἤμυξεν· ἀτὰρ δ' ἴαχε πέτρη.
Ἡμεῖς δ' δείσαντες ἀπεστύμεθ'· αὐτὰρ ὁ μοχλὸν
Ἐξέρυσ' ὀφθαλμοῖο πεφυρμένον αἵματι πολλῷ·
Τὸν μὲν ἔπειτ' ἔρριψεν ἀπὸ ἕο χερσὶν ἀλύων.
Αὐτὰρ ὁ Κύκλωπας μεγάλ' ἤπυεν, οἵ ῥα μὶν ἀμφὶς
Ὠΐκεον ἀ σπήεσι δι' ἄκελας ἠνεμόεσσας·
Οἱ δ', βοῆς ἀΐοντες ἐφοίτων ἄλλοθεν ἄλλος·
Ἱστάμενοι δ' εἴροντο τοῦ σπέος, ὅ, τι νὺ κήδοι,
Τίπτε τόσον, Πολύφημ', ἀρημένος ὧδ' ἐβόησας,
Νύκτα δι' ἀμβροσίην, ἠὲ ὕπνους ἄμμε τίθησθα;

" Veluti cùm vir faber fecurim magnam, aut aſciam,
" In aquâ frigidâ mergit valde ſtridentem,
" Corroborans; hoc enim ferri utique robur eſt:
" Sic hujus ſtridebat oculus oleaginum circa vectem.
" Horrende itaque ejulavit, inſonuit que petra;
" Et nos perterriti diffugimus: cæterum ille vectem
" Exemit oculo aſperſum ſanguine multo;
" Illum quidem deinde abjecit à ſe manibus anxius.
" Cæterùm ipſe Cyclopas altè vocavit, qui circa ipſum
" Habitabant in ſpeluncis per promontoria ventoſa:
" Illi igitur vocem audientes accurrebant aliunde alius;
" Stanteſque interrogabant circa ſpeluncam, quidnam ipſum affligeret,
" Cur tantum, Polypheme, læſus ſic clamâſti,
" Noctem per divinam & inſomnes nos feciſti?

ΣΧΟΛΙΑ.

392. Ἰάχοντα.] Ἠχοῦσα.

393. Φαρμάσσων.] * Σπηρόσιων, τομῶν, τομεσίων. Σιδήρου τὸ κρίσιμον ἰσχ. Τὸ βάψαι ψυχρῷ τὸ πεπυρωμένον σίδηρον. Ἰσχυρὸν γὰρ αὐτὸν ποιεῖ.

394. Σίζ.] Καὶ τοῦτο ἀνομαζοπεποίηται, ἀπὸ τοῦ μὴ τὸ λίπος γινομένου * σισμοῦ, ὅ ἐστι, συνηχείας.

397. Ἐξέρυσεν.] Ἐξεῖλκυσεν. Πεφυρμένον.] Ἡμαγμένον.

398. Ἀλύων.] Ἀδημονῶν, δυσφορῶν.

399. Ἤπυεν.] Ἐβόα, ἐκάλει. Ἀμφὶς ὤκεον.] Περιῴκουν.

400. Δι' ἄκελας.] Τὰς μεταξὺ τῶν ἀκρωτηρίων τόπους, ἢ τὰς τῶν ὀρῶν ἀκρωρείας. Ἠνεμοέσσας.] Ὑψηλὰς, ὑπὸ ἀνέμων καταπνεομένας.

401. Ἐφοίτων.] Περιῆσσον.

402. Εἴροντο.] Ἠρώτων. Ὅ, τι ἴ.] Ὅτῳ αὐτόν. Κήδοι.] Λυποῖ, βλάπτοι.

403. Ἀρημένος.] Βεβλαμμένος.

404. Τίθησθα.] Διατίθησι ποιεῖς.

NOTÆ.

392. Μεγάλα ἰάχοντα) Refer ad πέλεκυν, quod præceſſerat, non ad σκέπαρνον, καθ' ὑπερβατόν & ἁρμονικῶς. Vid. *Br. Schol.* ad *Iliad. σ'.* v. 594.

398. Ἀπὸ ἕο) *Ultima* & ἀπὸ, vi *Tonî* ſui, & *Aſperi* ſequentis cum *Acuto*, producitur in Cæſurâ, quanquam aliàs ἀπὸ legi poſſet, ut in aliis locis non paucis. Ità infrà, v. 461. Ὡς εἰπὼν τ' κρατὸν ἀπὸ ἕο. Vid. ad φ'. v. 136. & 163. *Ibid.* Χερσὶν ἀλύων) *Media* & ἀλύω, aliàs *brevis*, nunc producitur, ad Monſtri deplorabilem animi defectum innuendum. Et aliàs & δακρύων penultima, producitur, *Batrachom.* v. 68. Vid. ad α'. v. 276. λ'. v. 413. & ad *Anacreon.* v. 123. Περισπῶσι δέ τινες τὸ Παλαιῶν τὸ ἰῶπα ἐκ τοῦ ἀλύειν, καθὸ καὶ ἐκ τοῦ ὀπυίειν. *Euſtath.* fol. 365. lin. 14. & mox, Ἔνιοι δέ φασι ἔστιν, Ἀλύειν, τὸ μὴ ἱπαίρεσθαι, δυσφορεῖν· τὸ δὲ λυπεῖσθαι, ψιλῶς.

404. Αὔπνους ἄμμε τίθησθα) *Euſtath.* fol. 365. lin. 52. Τὸ δέ, αὔπνους ἄμμε τίθησθα, φανερῶς τὸ ἄμμε ἐλικόν,

NOTÆ IN SCHOLIA.

393. * Στειρόσιων) Ità, pro monſtro *φαρμαφειρόσιων*, ex *Aloyſii* MS. ſuffragante *Euſtathio.*

394. * Σισμοῦ, ὅ ἐστι, συνηχείας) Pro σισμοῦ, olim σπιλισμοῦ, pro quo *Aloyſ.* MS. σπιλισμοῦ. Et hæc *Euſtath.* fol. 365. lin. 6. Οἱ δὲ Παλαιοί φασι, ἐπὶ ὅσα ἀνομαζοπεποίηται τὸ σίζειν ἀπὸ τοῦ καθὸ τὸ λίπος γινομένου σπιλισμοῦ, quod tamen nec ille explicat, nec ſcio quî poſſit. Mallem equidem legere σισμοῦ, ὅ ἐστι συνηχείας, πιεσθὲν τὸ σίζειν.

398. Ἀλύων) *Euſtath.* fol. 365. lin. 12. Ἀλύειν δέ, νῦν μέν, τὸ ἀδημονεῖν· ἐν δὲ τοῖς μετὰ ταῦτα, τὸ χαίρειν, ὡς τὸ, Ἢ ἀλύεις, ὅτι Ἴρον εἰσήκασας· μίαν γὰρ ἡ λέξις ὡς καὶ ἡ συμφορά· καὶ ἡ τύχη· καὶ ὁ δαίμων, ἐπὶ τοῦ ἐμφατικῶς συγχέασι δέ τινες τῶν Παλαιῶν τὸ ἰῶπα ἐπὶ τοῦ ἀλυίδος, καθὸ καὶ ἐπὶ τοῦ ὀπυίειν· ἐκ μιᾶς ἀναπύρητός ἐστιν. Ἰστέον δέ, ὡς παρὰ τοῖς Παλαιοῖς γράφεται καὶ ταῦτα, Ἀλυῶ) Ἀντὶ τοῦ, μαίνεσθαι· ἀκτεὶς καθὰ Αἰσχύλος· φοιτὰς δὲ τόδε· ἀμηχανεῖ, κλ.

VARIÆ LECTIONES.

392. Βάπτῃ) γρ. βάπτῃ, *H. Steph.*

398. Ἀπὸ ἕο) γρ. ἀπαὶ ἕο, vid. Not. in *Textum.*

Ibid. Ἀλύων) γρ. ἀλυίων. Vid. Not. in *Textum.*

[* Τίς δέ σ' ἐτύφλωσεν, ἢ ἀφείλετο λαμπάδος αὐγάς;] " [Nunquis te excæcavit & abstulit oculi tui lumen?]
Ἦ μή τις σεῦ μῆλα βροτῶν ἀέκοντος ἐλαύνῃ; " Num quis à te oves mortalium invito abegit?
Ἦ μή τις σ' αὐτὸν κτείνῃ δόλῳ, ἠὲ βίηφι; " Annè aliquis teipsum perfundat dolo, aut vi?
Τόσσ' αὖτ' ἐξ ἄντρου προσέφη κεκαπνὸς Πολύφημος, " Hoc rursus ex antro alloquutus est fortis Polyphemus,
Ὦ φίλοι, Οὖτίς με κτείνῃ δόλῳ, ἠδὲ βίηφιν· " Amici, Nemo me interfecit dolo, neque viribus.
Οἱ δ' ἀπαμφὸμφοι ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον, " Illi verò respondentes verba volatilia dixerunt,
Εἰ μὴ δὴ μήτις σε βιάζεται, οἷον ἐόντα, " Siquidem itaque nemo te affligit, solitarium existentem,
Νοῦσόν γ' οὔπως ἐστὶ Διὸς μεγάλου ἀλέασθαι· " Morbum nequaquam fas est à Jove magno missum evitare:
Ἀλλὰ σύ γ' εὔχεο πατρὶ Ποσειδάωνι ἄνακτι. " Verùm tu precare Patrem Neptunum regem.
Ὣς ἄρ' ἔφαν ἀπιόντες· ἐμὸν δ' ἐγέλασσε φίλον κῆρ, " Sic dixerunt abeuntes; meum autem risit charum cor,
Ὡς ὄνομ' ἐξαπάτησεν ἐμὸν καὶ μῆτις ἀμύμων. " Quòd nomen decepisset meum & inculpatum consilium.
Κύκλωψ δὲ στενάχων τε, καὶ ὠδίνων ὀδύνῃσι, " Cyclops igitur ingemiscensque, & contristatus doloribus,
Χερσὶ ψηλαφόων, ἀπὸ μὲν λίθον εἶλε θυράων· " Manibus palpitans, lapidem quidem amovit à januâ;
Αὐτὸς δ' εἰνὶ θύρῃσι καθέζετο, χεῖρε πεπτάνας, " Ipse verò intra januam sedebat, manus extendens,
Εἴ τινά πῃ μεθ' ὅεσσι λάβοι τριχθὰ θύραζε· " Si aliquem fortassis inter oves caperet exeuntem foràs;
Οὕτω γάρ πῃ μὰ ἤλπετ' ἐνὶ φρεσὶ νήπιον εἶναι. " Sic enim me putabat in mente stultum esse.
Αὐτὰρ ἐγὼ βούλευον, ὅπως ὄχ' ἄριστα γένοιτο, " Cæterùm ego deliberaverem, quid factu optimum esset,
Εἴη τ' ἑταίροισιν ὀλέθρου λύσιν, ἠδ' ἐμοὶ αὐτῷ· " Si quam sociis mortis solutionem, atque mihi ipsi
Εὑροίμην· πάντας ἢ δόλους καὶ μῆτιν ὕφαινον, " Invenirem; omnes igitur dolos & consilium texui,
Ὡς τε περὶ ψυχῆς, μέγα γὰρ κακὸν ἐγγύθεν ἦεν. " Videlicet ob vitam, ingens enim malum præsens erat.

ΣΧΟΛΙΑ.

405. Ἐλαύνῃ.] Ἀπελαύνῃ.
418. Στοιχοῦσα.] Παραδύοιμεν. Θύραζε.] Ἔξω.
420. Βούλευον.] Ἐβουλεύομην.

NOTÆ.

αὐτὶ πολλῶν πλήθους λαμβάνει, καθὰ ἀφελίαν Ἰωνικήν. Eleganter autem hoc Poeta facit, quod *Duos* jam *Polyphemus* turbet, nempè *seipsum* & *alios*.

405. *Τίς δέ σ' ἐτύφλωσεν, ἢ ἀφείλετο λαμπάδος αὐγάς) Hic Versus, diu ex *Homero* exulans, nunc suo loco restituitur, ex *Diogenis Laertii Zenone*, l. 7. §. 163. *Hesychius*, Λαμπάδες) Ὀφθαλμοί. Et *Virgil.* Æn. l. 3. v. 37. *Cyclopis* oculum, puto, ex hoc loco adjutus, dicit, *Argolici Clypei, aut Phœbea Lampadis instar.* Unde eleganter *Lycophroni* dicitur *Ulysses* λαμπαδηφορουλίσσης.

406. Κτείνῃ) Ità pro κτείνῃ scribo, ut cum ἐλαύνῃ congruat, quanquam κτείνῃ in plurimis Exemplaribus. *Castellio* quidem & Pauca alia mecum legunt κτείνῃ. Verùm hi *Modi* mutuò sibi fraudem facere solent, ut ex *Variis Lectionibus* hinc inde patet. Qui Poetam putant respicere ad nomen Οὖτις, v. 414. in μῆτις ἀμύμων, frustrà sunt. Est quidem fortuita allusio, μήτις & μῶμις, verùm ea nimis frigida, quàm quæ *Homeri* consilio tribuatur. *Ibid.* Δόλῳ ἠὲ βίηφι) *Polyænus* Strategemat. Procem. Δοκεῖ ὁ μοίρα τοῦτο συμβουλεύειν Ὅμηρος· ὅταν γὰρ πολλάκις εἴδῃ, ἢ δόλῳ, ἢ βίηφι, ἄλλως δὲ παραγγέλλῃ, ἢ τέχνῃσι, καὶ στρατηγήμασι χρήσασθαι καθ' τὸ πολεμίων, κλ.

411. Νοῦσον δ' οὔπως ἐστὶ Διὸς μεγάλου ἀλέασθαι) De *Jove* dicuntur Morbi omnes provenire, unde *Sophocles*, Ajac. 137. Νόσος, πλαγὴ Διὸς vocatur; de quâ re Nos in *Prælectionibus*.

421. Εἴ τ' ἐπίροισιν θανάτου λύσιν) Cum *Marco Meibomio* fixum esset, *priorem* Syllabam Ῡ λάμ & *Derivatorum*, semper ante *Consonam* producere, scribendum hic ῥύσιν statuebat, & alios omnes *Homeri* locos contra militantes, mutavit; in quibus ἄλυτον, aut ἀλύτους scriberetur, corruptos pronuntiavit, mutare non potuit. Verùm is turpiter errat. Vid. quæ diximus ad δ'. v. 703.

VARIÆ LECTIONES.

406. Κτείνῃ) γρ. κλείνῃ, vid. Not. in *Textum*.
421. Λύσιν) γρ. ῥύσιν, vid. Not. ad *Textum*.

Ἡδὺ

Ἥδε δέ μοι κῆρ᾽ θυμὸν ἀείσῃ Φαίνεθ᾽ βουλή.
Ἄρσενες οἰῶες ἦσαν εὐτρεφέες, δασύμαλλοι,
Καλοί τε, μεγάλοι τε, ἰοδνεφὲς εἶδος ἔχοντες·
Τοὺς ἀκέων συνέειρον εὐστρεφέεσσι λύγοισι,
Τῇς ἔπι Κύκλωψ εὗδε, πέλωρ, ἀθεμίστια εἰδὼς,
Σύντριφς αἰνύμμνος· ὁ μὴ ὃ μέσῳ ἄνδρα φέρεσκεν,
Τὼ δ᾽ ἑτέρω ἑκάτερθεν ἴτην, σώοντες ἑταίρους.
Τρεῖς ἦ ἕκαστον φῶτ᾽ οἶες φέρον· αὐτὰρ ἔγωγε,
Ἀρσενιὸς γὰρ ἦεν, μήλων ὄχ᾽ ἄριστος ἁπάντων,
Τοῦ κατὰ νῶτα λαβὼν, λασίοιο ὑπὸ γαστέρ᾽ ἐλυσθείς
Κείμην· αὐτὰρ χερσὶν ἀώτου θεσπεσίοιο
Νωλεμέως στρεφθεὶς ἐχόμην τετληότι θυμῷ·
Ὣς τότε μὴ στενάχοντες ἐμείναμεν ἠῶ δῖαν.
Ἦμος δ᾽ ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Καὶ τότ᾽ ἔπειτα νομόνδ᾽ ἐξέσσυτο ἄρσενα μῆλα·
Θήλειαι δ᾽ ἐμέμηκον ἀνήμελκτοι περὶ σηκοὺς
Οὔθατα γὰρ σφαραγεῦντο· ἄναξ δ᾽ ὀδύνῃσι κακῇσι
Τειρόμενος, πάντων οἰῶν ἐπεμαίετο νῶτα
Ὀρθῶν ἑστώτων· τὸ ἦ νήπιος οὐκ ὀνόησεν,
Ὡς οἱ ὑπ᾽ εἰροπόκοις οἰῶν στέρνοισι δέδεντο.
Ὕστατος ἀρσενιὸς μήλων ἔστιχε θύραζε,
Λαχμῷ τειόμενος, ἠδ᾽ ἐμοὶ πυκινὰ φρονέοντι.

" Illud verò mihi in animo optimum apparebat consilium.
" Mares oves, *i. e. arietes*, erant bene-nutriti, lanosi,
" Pulchrique, magnique, violaceam lanam habentes:
" Hos tacitè colligavi benè-tortis funibus,
" In quibus Cyclops dormiebat, monstrosus, impia doctus;
" Tribus-unà constrictis: ille in medio, virum ferebat,
" Duo autem alii utrinque ibant, servantes socios.
" Tres igitur singulos viros oves ferebant; cæterùm ego,
" Aries enim erat, pecudum longè optimus omnium,
" Hujus tergum arripiens, villosum sub ventrem delapsus
" Pendebam; cæterùm manibus lanæ densæ
" Firmiter implicitus hærebam audaci animo:
" Sic tum quidem ingemiscentes expectavimus auroram divinam.
" Quando autem manè genita apparuit roseis-digitis aurora,
" Et tum continuò ad pascua prorumpebant mascula pecora;
" Fœminæ verò balabant immulctæ per stabula,
" Ubera enim gravabantur; Dominus verò doloribus gravibus
" Afflictus, omnium ovium palpitabat terga
" Rectè stantium: illud autem stultus non animadvertit;
" Ut illi sub villosorum arietum pectoribus ligati essent.
" Ultimus aries *omnium* pecorum exibat foràs,
" Densitate pilorum gravatus, & me varia cogitante.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

426. Ἰοδνεφὲς.] Μέλαν. Εἶδος.] Ἔφυσιν.
427. Συνείρυον.] Συνέδουν. Λύγοισιν.] Ἱμασι τοῖς ἐκ φυτῶν.
428. Τῇς ἔπι.] Ἐφ᾽ αὗς.
429. Λελύμενος.] Λαμβάνων. Φέρεσκε.] Ἔφερεν, ἐκόμιζεν.
430. Ἴτην.] Ἐπορεύοντο.
431. Φέρον.] Ἐβάσταζον.
432. Ἀρσενιὸς.] Κριὸς.
433. Λασίοιο.] Δασέος. Ἐλυσθείς.] Συστραφείς, εἱλυσθείς.
434. Λάστιν.] Τῇ ἀνθρ. Λέγει ὃ Εὐρύ. Θαυστ.
435. Στερεφθείς.] Περιστραφείς, ἐπιστρέψας τοὺς χεῖρας. Ἐχόμην.] Ἀντεχόμην, κρατῶν.
439. Ἐρυθρόπεπλος.] Ἀντὶ τοῦ, ἐλαμπρύνετο.
440. Οὔθατα.] Οἱ μαστ. Σφαραγεῦντο.] Ἐπιπλήρουντο.
441. Τειρόμενος.] Καταπονούμενος. Ἐπεμαίετο.] Ἐψηλάφα, ἐπιλαμβάνετο.
443. Εἰροπόκων.] Ἐρίοις κρυπτόντων.
444. Ὕστατος.] Ἔσχατος, πλούσιος. Ἔστιχε.] Ἐπορεύετο.
445. Λαχμῷ.] Τῇ δασύτητι τῶν μαλλῶν. Γεφύρᾳ

N O T Æ.

425. Ἄρσενες οἰῖες ἦσαν, εὐτρεφέες, δασύμαλλοι) Facilè Ego legerem, οἰῖες, ut apud *Theocritum* Idyll. 1. v. 9. Αἶκα ταὶ Μῶσαι τὸν οἰῖδα δῶρον ἄγωσιν. Et ità scribendum putârim, quoties Prior Syllaba producenda, qualis ἴκτασις fieri solet; ut liquet ex φῶα, & οἰίη, μηλωτὴ, de quâ re vid. *Eustath.* fol. 1828. lin. 49. Alias οἶις, *Communiter*, & οὖις, οὖδις, vel οἴϊος, *Ionicè*.

445. Λαχμῷ) *Eustath.* fol. 388. lin. 29. *Etymolog.* M. λάχνῃ, ex *Herodiano* & *Seleuco* legunt, &

V A R I Æ L E C T I O N E S.

425. Οὖες) γρ. οἶες, vid. Not. in *Textum*.
445. Λαχμῷ) γρ. λάχνῃ, vid. in *Textum*.

Τόνδ' ὑπαμαιμάξυος προσέφη κραλέως Πολύφημος,
Κελὲ πέπον, τί μοι ὧδε διὰ σπέος ἔσυο μήλων
Υ̓͂στατος; ἦ πάρ θ' γε λελειμμένος ἔρχεαι οἰῶν,
Ἀλλὰ πολὺ πρῶτος νέμεαι τέρεν' ἄνθεα ποίης,
Μακρὰ βιβὰς πρῶτος ἐπὶ ῥοὰς ποταμῶν ἀφικάνες·
Πρῶτος ἐὺ γαθμόνδε λιλαίεαι ἐπινέεσθαι
Ἑσπέριος· νῦν αὖτε πανύστατος· ἢ σύγ' ἄνακτος
Ὀφθαλμὸν ποθέεις; τὸν ἀνὴρ κακὸς ἐξαλάωσε,
Σὺν λυγροῖς ἑτάροισι, δαμασσάμενος φρένας οἴνῳ,
Οὖτις, ὃν ἦ πω φημὶ πεφυγμένον εἶναι ὀλέθρου.
Εἰ δὴ ὁμοφρονέοις, πολυφωνήεις τε γένοιο,
Εἰπεῖν, ὅππη κεῖνος ἐμὸν μένος ἠλασκάζῃ·
Τῷ κέ οἱ ἐγκέφαλός γε διὰ σπέος ἄλλυδις ἄλλη
Θεινομένῳ ῥαίοιτο πρὸς οὖδεϊ· καδδὲ ἐμὸν κῆρ
Λωφήσειε κακῶν· τά μοι ὑπέδανὸς πόρεν Οὖτις.
Ὣς εἰπὼν, τὸν κριὸν ἀπὸ ἕο πέμπε θύραζε.
Ἐλθόντες δ' ἠβαιὸν ἀπὸ σπείους τε, καὶ αὐλῆς,
Πρῶτος ὑπ' ἀρνειῷ λυόμην, ὑπέλυσα δ' ἑταίρους.
Καρπαλίμως δὲ τὰ μῆλα παναύποδα, πίονα δημῷ,

"Hunc palpans in tergo alloquutus eſt fortis Polyphemus,
"Ignave aries, quid mihi ità per ſpeluncam exis ovium
"Ultimus? neutiquam antea relictus ibas ab ovibus,
"Sed multò primus paſcebaris teneros flores herbæ,
"Magnincè incedens; primus ad fluenta fluviorum perveniebas;
"Primus autem ad caulam deſiderabas red re
"Veſpertinus; nunc rurſus ultimus; an tu domini
"Oculum deſideras? quem vir malus eruit,
"Cum moleſtis ſociis; poſtquam domuiſſet mentem vino,
"Nemo; quem nondum exiſtimo elapſum eſſe mortem.
"Sin idem-mecum-ſentires, vocaliſque fieres,
"Ut diceres, ubinam ille meum robur effugit;
"Profectò ei cerebrum per ſpeluncam huc & illuc
"Verberato flueret ad ſolum, meumque cor
"Quieſceret à malis, quæ mihi nullius-precii vir intulit Nemo.
"Sic loquutus, arietem ab ſe dimiſit forás.
"Venientes igitur paululum à ſpelunca & aula,
"Primus ab ariete ſolvebar, ſolvique ſocios.
"Celeriter exin pecora reſtipeda, pinguia adipe,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

κὴν λάχνῃ παρωτύμως τῇ λαίχνῃ. Στεινόμενος.] Βαρυνόμενος. Καὶ ἐμοί.] Ἀντὶ ἔ, κὴν ὑπ' ἐμοί. Πυκινά.] Σωτικά, φρόνιμα.

446. Ἐπιμαστάμενος.] Ἐφαψάμενος.

447. Ἔσυο.] Ὥρμησας, ἐξῆλθες.

449. Νέμεαι.] Βόσκεις, ἐσθίεις. Ποίης.] Πόας.

453. Ἐξαλάωσεν.] Ἐτύφλωσεν.

454. Λυγροῖς.] Χαλεποῖς. Δαμασσάμενος.] Δαμασάμενος, ἀντὶ τοῦ ἀποκτείνας.

456. Ὁμοφρονέοις.] Τὰ αὐτὰ μοι βούλοιο. Πολυφωνήεις.] Ὁμόφωνος, λαλῆσαι δυνάμενος.

457. Ἠλασκάζῃ.] Ἐκκλίνῃ, ἀποφεύγῃ.

458. Τῷ κε.] Διὸ ὁ ἄν.

459. Θεινομένῳ.] Τυπτομένῳ. Ῥαίοιτο.] Διαφθείροιτο.

460. Λωφήσειε.] Παύσῃ, ἢ λήξῃ.

462. Ἠβαιόν.] Ὀλίγον.

464. Παναύποδα.] Τετραμμένους τοὺς ποσὶ βαδίζοντας, ἢ ἰχνύποδα, ἢ πιανόποδα. * Παναὸν γὰρ, τὸ ἐπίμηκες. ἢ τὸ ναυτικὸν νεύοντας τοὺς πόδας διὰ τὸ ἐλαιῶδες τῆς περαίας, ἐκ ἐλαίου, ὡς οἱ βόες.

N O T Æ.

Br. Scholia agnoſcunt. Λαχμὸν *Etymolog.* pro λοχμηρὸν, poni ab *Antimacho*, ut —λαχμὸν δ' ἐ δίδιεν ἵππων. *Heſych.* Λαχμὸς πυκνόμενος.) Τῇ δασύτητι καὶ τοῖς μακροῖς πεπυκνωμένον.

461. Ὡς εἰπὼν τὸν κριὸν ἀπὸ ἕο) Vid. ſuprà, ad v. 398.

464. Καρπαλίμως δὲ τὰ μῆλα παναύποδα) Quùm in voce παιόποδα Omnes Syllabæ Naturâ eſſent *breves*, & poſita eſſet pro παναύποδα, quomodò plurimi Veteres Codices etiamnum habent, licet, ſine Notâ Διαλύσεως, nempè παναύποδα, hoc quidem *Textui* reſtituendum duxi. Παναύποδα enim apertè præfert *Florentina*, ut & *Aldina*, *Euſtathii* item *Textus*, qui & expreſsè παναύποδα dixit Æolicum pro παναόποδα, ὑ pro ὁ, poſitâ, ut in ὄνυμα, & Σίσυφος; vid. *Euſtath.* fol. 357. lin. 13. & fol. 368.

N O T Æ IN S C H O L I A.

464. Παναύποδα) Vid. Not. in *Textum*. * Παναὸν, pro παιὸν, lego.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

461. Ἀπὸ ἕο) γρ. ἀπαὶ ἕο, vid. Not. in *Textum*. 464. Παμαύποδα) γρ. παιόποδα, vid. Not. in *Textum*.

Παλλὰ

Πολλὰ περιτροπέοντες ἐλαύνομεν, ὄφρ' ἐπὶ νῆα
Ἱκόμεθ'· ἀσπάσιοι δὲ φίλοις ἑτάροισι φάνημεν,
Οἱ φύγομεν θάνατον· τοὺς δὲ γενάχοντο γοῶντες.
Ἀλλ' ἐγὼ οὐκ εἴων, ἀνὰ δ' ὀφρύσι νεῦον ἑκάστῳ,
Κλαίειν· ἀλλ' ἐκέλευσα θοῶς καλλίτριχα μῆλα
Πόλλ' ὀν νηῒ βαλόντας ἐπιπλεῖν ἁλμυρὸν ὕδωρ.
Οἵδ' αἶψ' εἴσβαινον, ἐπὶ κληῖσι κάθιζον.
Ἑξῆς δ' ἐξόμβοι πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς.
Ἀλλ' ὅτε τόσσον ἀπῆν, ὅσσον τε γέγωνε βοήσας,
Καὶ τότ' ἐγὼ Κύκλωπα προσηύδων κερτομίοισι,
Κύκλωψ, οὐκ ἄρ' ἔμελλες ἀνάλκιδος ἀνδρὸς ἑταίρους
Ἔδμεναι ὀν σπῆϊ γλαφυρῷ κρατερῇφι βίηφι.
Καὶ λίην σέ γε μέλλε κιχήσεσθαι κακὰ ἔργα,
Σχέτλι'· ἐπεὶ ξείνους οὐκ ἄζεο σῷ ἐνὶ οἴκῳ
Ἐδμέμεναι· τῷ σε Ζεὺς πέσσαλο καὶ θεοὶ ἄλλοι.
Ὣς ἐφάμην· ὁ δ' ἔπειτα χολώσατο κηρόθι μᾶλλον·
Ἦκε δ' ὀπορρήξας κορυφὴν ὄρεος μεγάλοιο·
Κὰδδ' ἔβαλε προπάροιθε νεὸς κυανοπρῴροιο,
Τυτθὸν ἐδεύησεν δ' οἰήϊον ἄκρον ἱκέσθαι·
Ἐκλύσθη δὲ θάλασσα κατερχομένης ὑπὸ πέτρης·
Τὴν δ' αἶψ' ἠπείροσδε παλιρρόθιον φέρε κῦμα,
Πλημμυρὶς ἐν πόντοιο, θέμωσε δὲ χέρσον ἱκέσθαι.
Αὐτὰρ ἐγὼ χείρεσσι λαβὼν προμήκεα κοντὸν

" Multa circumducentes egimus; donec ad navem
" Pervenimus; desiderati verò charis sociis visi sumus,
" Qui effugimus mortem: alios autem ingemiscebant flentes.
" Sed ego non sinebam, superciliis enim innuebam singulis,
" Lugere; sed jussi celeriter villosa pecora
" Multa in navem recipientes renavigare salsam aquam.
" Illi statim conscenderunt & per transtra sedebant,
" Ordineque sedentes cavum mare verberabant remis.
" Sed quando tantum aberam, quantum utiq; audiri potest exclamans,
" Et tunc ego Cyclopem alloquebar convitiis,
" Cyclops, non parabas imbellis viri socios
" Mandere in speluncâ cavâ, forti vi:
" Et sanè te deprehensura erant tua mala facta;
" Immitis! quoniam hospites non verebaris tuâ in domo
" Absumere, ideoque te Jupiter ultus est & alii dii.
" Sic dicebam; ille autem continuò irascebatur ex corde magis:
" Misit autem abrumpens verticem montis magni;
" Dejecitque ante navem nigram-proram-habentem.
" Paululum verò abfuit gubernaculum extremum nancisci;
" Inundavit enim mare subsidente à petrâ.
" Et hanc (*i.e. navim*) statim ad littus refluus ferebat fluctus,
" Inundatio ex mari, appropinquavitque ut littus attingeret.
" Cæterùm ego manibus apprehendens ingentem contum

ΣΧΟΛΙΑ.

465. Περιτροπέοντες.] Περιτρέποντες, συγκλείοντες.
466. Ἀσπάσιοι.] Ἐπιθυμητοί.
467. Σπιδάχοντο.] Ἐστέναζον. Γοῶντες.] Θρηνοῦντες.
476. Κρατερῇφι βίηφι.] Τῇ ἰσχυρᾷ δυνάμει· τὸ παθητικόν.
478. Ἄζεο.] Ἐντρέπου.
479. Τίσατο.] Ἐπωφελήσατο.
480. Χολώσατο.] Ὠργίσθη. Κηρόθι.] Ἐκ ψυχῆς.
482. Κυανοπρῴροιο.] Μελανοπρῴρου.
483. Ἐδεύησεν.] Ἐδέησεν, ὑστέρησεν. Οἰήϊον.] Πηδάλιον, παρὰ τὸ οἰακίζειν. ὅ ἐστι καθοδηγεῖν.
485. Ἠπειρόνδε.] Εἰς τὴν γῆν. Παλιρρόθιον.] Τὸ εἰς τοὔπισω φερόμενον κῦμα. Ἐκλύσθη.] Ἐκλυδωνίσθη.
486. Πλημμυρίς.] Πλημμύρα, ἡ τοῦ ἁλὸς ἐπαναίωσις· ἢ κλύδωνος φορά, ἢ ἀναχύσις. Θέμωσε δὲ χέρσον ἱκέσθαι.] Ἐγγίσαι ἐποίησε τῇ γῇ. Χέρσον.] Γῆν.

ΝΟΤΑ.

lin. 6. & fol. 427. lin. 38. Ità legit *Aloysii* MS. quam *Lectionem Hesychius* agnoscit, *Etymolog.* M. & Lexica non pauca; & Hymn. *Mercurii*, v. 232. *Seberus* περαύσσθαι legit, etiam *Dinnerus* & alii. Aliàs dicemus. *Antepenultimam* necessariò produci ob πολυβρεχίαν, & vi *Toni*, etiam *Acuto* adjuvante. Vid. ad *Iliad.* Ϛ'. v. 113.

481. Ἦκε δ' ὀπορρήξας κορυφὴν ὄρεος μεγάλοιο.] *Virgil.* Æn. l. 10. v. 127. *Fert ingens toto connixus corpore saxum, Haud partem exiguam Montis.* Vid. *Seneca* Controvers. Suasor. l. 1. p. 8.

482. Προπάροιθε.] Puto hic μετάπτωσιν legi debere, mox, v. 539. προπάροιθε, nempè *viceversâ*. Rationes viderint Docti in rebus *Nauticis*.

VARIÆ LECTIONES.

477. Σέ γε μάλα.] γρ. σέ γ' ἔμελλε.
480. Ἔπειτα χολώσατο.] γρ. ἔπειθ' ἐχολώσατο.

Ὣς ἐφα-

Ὦσα παρέξ· ἐτάροισι δ' ἐποτρύνας, ἐκέλευσα
Ἐμβαλέειν κώπῃς, ἵν' ὑπ' ἐκ κακότητα φύγοιμι,
Κρατὶ καβανεύων· οἱ δ', ὡς περ πεσόντες ἔρεσσον.
Ἀλλ' ὅτε δὴ δὶς τόσσον ἅλα πρήσσοντες ἀπῆμεν,
Καὶ τότ' ἐγὼ Κύκλωπα προσηύδων· ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
Μειλιχίοις ἐπέεσσιν ἐρήτυον ἄλλοθεν ἄλλος·
Σχέτλιε, τίπτ' ἐθέλεις ἐρεθίζεμεν ἄγριον ἄνδρα;
Ὅς ῥ' ἐν νῦν πόντονδε βαλὼν βέλος, ἤγαγε νῆα
Αὖτις ἐς ἤπειρον, καὶ δὴ φάμεν αὐτόθ' ὀλέσθαι.
Εἰ δ' ἔφθεγξαμένου τευ, ἢ αὐδήσαντος ἄκουσε,
Σύν κεν ἄρας' ἡμέων κεφαλὰς, καὶ νήια δοῦρα,
Μαρμάρῳ ὀχριόεντι βαλών· τόσσον γὰρ ἵησιν.
Ὣς φάσαν· ἀλλ' οὐ πεῖθον ἐμὸν μεγαλήτορα θυμὸν,
Ἀλλά μιν ἄψορρον προσέφην κεχοτημένος θυμῷ,
Κύκλωψ, αἴκέν τίς σε καταθνητῶν ἀνθρώπων
Ὀφθαλμοῦ εἴρηται ἀεικελίην ἀλαωσὶν,
Φάσθαι, Ὀδυσσῆα πολιπόρθιον ἐξαλαῶσαι,

" Detrusi ab littore, sociosque exultans, imperavi
" Incumbere remis; ut malum fugeremus,
" Capite annuens; hi igitur incumbentes remigabant.
" Sed quando jam bis tantum mare sulcantes recessimus,
" Et tum ego Cyclopem alloquebar, circum verò socii
" Blandis verbis inhibebant aliàs aliùs,
" Infelix, cur vis irritare agrestem virum?
" Qui etiam nunc in pontum jacto telo deduxit navem
" Rursus ad continentem, & certè existimabamus illic perituros.
" Siquidem loquentem aliquem, aut vociferantem audierit,
" Collidere poterit nostra capita, & navalia ligna,
" Saxo aspero jaciens; tantum enim jaculatur.
" Sic dicebant; sed non flexerunt meum generosum animum,
" Sed ipsum rursus alloquutus sum elato animo,
" Cyclops, si quis te inter mortales homines
" Oculi interrogaverit indecentem cæcitatem,
" Dic, Ulyssem urbium eversorem evulsisse,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

488. Ὦσα παρέξ.] Ἀπίωσα εἰς τὸ ὀπίσω.

490. Πεσόντες.] Σφοδρῶς ἐπιπεσόντες καὶ ἐγκειμένοι. Ἔρεσσον.] Ἐκωπηλάτουν.

491. Ἀλλ' ὅτε δὴ.] Πῶς ἓν ἀκόλ, ὡσελήκει γὰρ, Ἀλλ' ὅτε τόσσον ἀπῆν, ὅσον τὰ γήϊνα βοήσεις. ἤτοι μεγαλόφρων ὁ Ὀδυσσεὺς, ἢ δὶς ἐπὶ τὸ αὐτὸ μέρος ἀπέσχοσαν πάλιν· ἔτως γὰρ ἡ ναῦς ἠνέχθη. Πρήσσοντες.] Διαπερῶντες. Ἄπῆμεν.] Ἀφειστήκειμεν.

495. Βέλος.] Βλῆμα· νῦν γὰρ τὸ βληθέντα λίθον λέγει.

498. Σύν κεν ἄρας'.] Συνέτριψεν. Νήϊα δοῦρα.] Τὰς ναῦς.

499. Ἴησιν.] Ἀκοντίζει. Ὀχριόεντι.] Τραχεῖ.

501. *Ἄψορρον.] Πάλιν. Κεχοτημένος.] Ὠργισμένος.

503. Εἴρηται.] Ἐρωτήσῃ. Ἀεικελίην.] Δεινὴν. Ἀλαωσὶν.] Τυφλώσει, εἴρησιν ἀφθαλμῶν.

504. Φάσθαι.] Λέγειν, ἀντὶ δὲ λέγε. Ἐξαλαῶσαι.] Ἀντὶ δὲ, ἐκτυφλῶσαι. * Κεῖται ἀπερίφραθον, ἀντὶ δὲ περιττοῦ.

N O T Æ.

490. Κρατὶ καβανεύων) Nonnulli duplicandum ν', censent; hi καβανεύων, illi καβὶ νεύων, quin & καὶπα νεύων legi potest; quovis modo, *Versui* satis consultum. Τὸ α'. enim bene produci potest, ante *Liquidam*, ut suprà, v. 245. Idem dicendum infrà, ad ν'. v. 169. Εἷ δ' καβαλοφάδια φέροις, &c.

497. Ἄκουσε) De *Casu* loquitur, quem dudum evaserant, quùm ex violentâ Resilitione fluctuum sub ora *Polyphemi* reducta esset Navicula; potest etiam ἀκούσῃ legi, ut intelligatur de *Statu* præsenti.

498. Σύν κεν ἄρας') Ita *Delphicum* Oraculum apud *Herodot.* Ἰθμὸν ἢ μὴ πυργῶσι, μηδ' ἐρέσσεται· Ζεὺς γάρ σ' ἔθηκε νῆσον, οὐ σ' ἠβάλετο.

502. Καβαθνητῶν ἀνθρώπων) Ita unicâ voce pro καβὶ θνητῶν, lego; ita legit *Isaac. Casaubon.*

504. Φάσθαι) *Eustath.* fol. 371. lin. 34. Disputat, utrum φάσθαι, παροξυτόνως, an περισπωμένως scribendum; illud κοινὸν, hoc ab Insigni Critico factum ait, lin. 38. Ὁ δὲ βαθὺς Ἡρακλείδης φαίνεται θέλων, φάσθαι τὸ μακρὸν εἶναι τῷ παραλήγοντι ἢ φᾶσθαι, ἐ

NOTÆ IN SCHOLIA.

501. }
504. } * Quæ *Asteriscis* notantur, ex *Aloysii* MSto omnia.
511. }

Variæ Lectiones.

490. Καβανεύων) γρ. καβὶ νεύων, & καβανεύων.

497. Ἄκουσε) γρ. ἀκούσῃ, vid. Not. in *Textum*.

502. Καβαθνητῶν) γρ. καβὶ θνητῶν, *Eustath.* fol. 372. lin. 33. Τὸ δὲ καβαθνητῶν, περιττὸν ἐνταῦθα ἔχει τῷ περθέσει. Quare ille ut unicam vocem legebat, quomodo nunc scribo. Vid. Not. in *Textum*.

504. Φάσθαι) γρ. φᾶσθαι. *Ibid.* Πολιπόρθιον) γρ. πτολίπορθον, vid. N. in *Textum*, de utraque *Lectione*.

Υἱὸν

505 Υἱὸν Λαέρτεω, Ἰθάκῃ ἔνι οἰκί' ἔχοντα.
Ὣς ἐφάμην· ὁ δέ μ' οἰμώξας ἠμείβετο μύθῳ,
Ὦ πόποι, ἦ μάλα δή με παλαίφατα θέσφαθ' ἱκάνῃ.
Ἦσκε τὶς ὀφρ' ἄδε μάντις ἀνὴρ ἠΰς τε μέγας τε,
Τήλεμος Εὐρυμίδης, ὃς μαντοσύνῃ ἐνέκαρσε,
510 Καὶ μαντεύόμενος κατεγήρα Κυκλώπεσσιν·
Ὅς μοι ἔφη τάδε πάντα τελευτήσεσθαι ὀπίσσω,
Χειρῶν ἐξ Ὀδυσῆος ἀμαρτήσεσθαι ὀπωπῆς.
Ἀλλ' αἰεί τινα φῶτα μέγαν καὶ καλὸν ἐδέγμην
Ἐνθάδ' ἐλεύσεσθαι, μεγάλῳ ἐπιειμένον ἀλκῇ·
515 Νῦν δέ μ', ἐὸν ὀλίγος τε, καὶ οὐτιδανός, καὶ ἄκικυς,
Ὀφθαλμοῦ ἀλάωσεν, ἐπεί μ' ἐδαμάσσατο οἴνῳ.
Ἀλλ' ἄγε δεῦρ' Ὀδυσεῦ, ἵνα τοι πὰρ ξείνια θείω,
Πομπήν τ' ὀτρύνω δόμεναι κλυτὸν Ἐννοσίγαιον·
Τοῦ γὰρ ἐγὼ παῖς εἰμί, πατὴρ δ' ἐμὸς εὔχεται εἶναι·
520 Αὐτὸς δ', αἴκ' ἐθέλῃσι, *ἰήσεται, οὐδέ τις ἄλλος,
Οὔτε θεῶν μακάρων, οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων.
Ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμείβόμενος προσέειπον,
Αἴ γὰρ δὴ ψυχῆς τε καὶ αἰῶνός σε δυναίμην
Εὖτιν ποιήσας πέμψαι δόμον Ἄϊδος εἴσω·
525 Ὣς οὐκ ὀφθαλμόν γ' ἰήσεται, οὐδ' Ἐνοσίχθων.
Ὣς ἐφάμην· ὁ δ' ἔπειτα Ποσειδάωνι ἄνακτι

" Filium Laërtis in Ithacâ domum habentem.
" Sic dicebam; ille mihi ejulans respondebat sermone,
" Papæ! Nunc certè me valdè antiqua Oracula attingunt.
" Erat quidam hic vates vir bonusque, magnusque,
" Telemus Eurymedes, qui vaticiniis excellebat,
" Et vaticinans consenuit inter Cyclopas:
" Hic mihi dicebat hæc omnia perfectum iri in posterum,
" Manibus ex Ulyssis privatum iri visu.
" Sed semper quendam virum ingentem & pulchrum existimabam
" Huc venturum esse, magno indutum robore:
" Nunc autem me parvus, & nihili, & imbellis,
" Oculo privavit, postquam domuit me vino.
" Sed age huc veni, Ulysses; ut tibi hospitalia præbeam,
" Deductionemque sollicitem dare inclytum Neptunum:
" Hujus enim ego filius sum, paterque meus gloriatur esse:
" Ipse autem, siquidem voluerit, sanabit, neque quisquam alius,
" Neque deorum immortalium, neque mortalium hominum.
" Sic ait; porrò ego ipsum excipiens alloquebar,
" Utinam sanè animâ & vitâ te potuissem
" Spoliatum mittere intra Plutonis domum:
" Adeò haud oculum utique sanabit neque Neptunus.
" Sic dicebam, ille continuo regi Neptuno

ΣΧΟΛΙΑ.

507. Παλαίφατα.] Πάλαι πεφασμένα, ἤτοι εἰρημένα. Θέσφατα.] Μαντεύματα.
509. Εὐρυμίδης.] Εὑρύμου παῖς, Τήλεμος.
511. *Ὃς.] Οὗτος.
512. Ἀμαρτήσεσθαι.] Ἀποτυχεῖν, στερηθῆναι. Ὀπωπῆς.] Ὄψεως.
513. Ἐδεγμην.] Ἐξεδεχόμην.
514. Ἐπιμένον.] Περιβεβλημένον.
515. Ἄκικυς.] Ἀσθενής.
516. Ἀλάωσεν.] Ἐτύφλωσεν.
518. Ὀτρύνω.] Παρασκευάσω, σπουδάσω. Αἰῶνος.] Βίου, ζωῆς.
524. Εὖτιν.] Ἐστερημένον.
525. Ὡς οὐκ ὀφθαλμόν γε.] Διὰ τὸ τύφλωσιν, ἀλλ' ἐ λέγει τὰς φωνὰς παύτας, ἐρχόθη ὁ Ποσειδῶν τούτων γὰρ ὁ υἱὸς ἐ ἦ ὁ Ποσειδῶν ἰάσεται κακὸν ὄντα.

NOTÆ.

σφενδονήτῃ αἰνολίῃ. *Ibid.* πλολιπόρθιον) Cum & hic, & infrà, v. 530. πλολιπόρθιον scribatur, certè hic frustra sunt, qui refragante *Versu*, πλόλιπόρθιον legant, cum πλόλιπόρθιον in hoc Versu habeat *Florentina* & *Aldina* Editt. *Eustathius* πλολιπόρθιον legit, fol. 372. lin. 30. & fol. 375. lin. 24. *&c.* Vid. quæ Nos ad ν'. v. 316. & infrà, ad v. 530.

509. Τήλεμος Εὐρυμίδης) De hoc Vate, *Theocritus*, §. 6. v. 23. Αὐτὰρ ὁ μάντις ὁ Τήλεμος. Item *Ovid.* Metamorph. l. 13. §. 8. *Telemus* interea *Siculum* delatus in æquor, *Telemus Eurymides*, quem nulla fefellerat ales, Terribilem *Polyphemon* adit, Lumenque, quod unum Fronte geris mediâ, rapiet tibi, dixit, *Ulysses*.

VARIÆ LECTIONES.

509. Τήλεμος Εὐρυμίδης) γρ. Τήλεμος Εὐρύμαχος, *Theocriti* Scholiast. *Idyll.* 6. v. 23. malè.
515. Ἄκικυς) γρ. ἀεικὴς, *H. Steph. Seberi* Index, & *Eustath.* fol. 374. lin. 53.
516. Ἀλάωσεν, ἐπεί μ' ἐδαμάσσατο) γρ. ἀλάωσας, ἐπί μ' ἐδαμάσσαο, Edit. *Basil. H. Steph.*
520. Ἐθέλῃσ', *ἰήσεται) γρ. ἐθέλῃσι *ἰήσεται, malè olim; cùm prior ε ἰήσεται sit *longa*. Vid. v. 525.

Εὔχεται,

Εὔχετο, χεῖρ' ὀρέγων εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα,
Κλῦθι, Ποσείδαον, γαιήοχε, κυανοχαῖτα·
Εἰ ἐτεόν γε σὸς εἰμὶ, πατὴρ δ' ἐμὸς εὔχεαι εἶναι,
Δὸς μὴ Ὀδυσσῆα πτολιπόρθιον οἶκαδ' ἱκέσθαι,
Υἱὸν Λαέρτεω, Ἰθάκῃ ἔνι οἰκία ἔχοντα.
Ἀλλ' εἰ οἱ μοῖρ' ἐστὶ φίλους τ' ἰδέειν, καὶ ἱκέσθαι
Οἶκον ἐϋκτίμενον καὶ εἰὴν ἐς πατρίδα γαῖαν,
Ὀψὲ κακῶς ἔλθοι, ὀλέσας ἅπο πάντας ἑταίρους,
Νηὸς ἐπ' ἀλλοτρίης, εὕροι δ' ὀϊζυρὰ δόμεθ' οἴκῳ.
Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Κυανοχαίτης.
Αὐτὰρ ὅγ' ἐξαῦτις πολὺ μείζονα λᾶαν ἀείρας,
Ἧκε δ' ὀπιδνήσας· ἐπέρεισε δὲ μῦν ἀπέληθρον.
Κὰδδ' ἔβαλεν μετόπισθε νεὸς κυανοπρῴροιο,
Τυτθὸν ἐδεύησεν δ' οἰήϊον ἄκρον ἱκέσθαι.
Ἐκλύσθη δὲ θάλασσα καλερχομένης ὑπὸ πέτρης·
Τὴν δὲ πρόσσω φέρε κῦμα, θέμωσε δὲ χέρσον ἱκέσθαι.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἀφικόμεθ', ἔνθα πὲρ ἄλλαι
Νῆες εὐσταθμοι μένον ἀθρόαι, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
Εἵατ' ὀδυρόμενοι, ἡμέας πολιὸν δέγμενοι αἰεί,
Νῆα μὲν ἔνθ' ἐλθόντες ἐκέλσαμεν ἐν ψαμάθοισιν,
Ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
Μῆλα δὲ Κύκλωπος, γλαφυρὴς ἐκ νηὸς ἑλόντες,
Δασσάμεθ', ὡς μήτις μοι ἀτεμβόμενος κίοι ἴσης.
Ἀρνειὸν δ' ἐμοὶ οἴῳ ἐϋκνήμιδες ἑταῖροι,
Μήλων δαιομένων, δόσαν ἔξοχα· τὸν δ' ἐπὶ θοὶ
Ζηνὶ κελαινεφέι Κρονίδῃ, ὃς πᾶσιν ἀνάσσει,

" Supplicabat, manus extendens in cœlum ſtelliferum:
" Audi, Neptune, terram continens nigrâ cæſarie,
" Si utique tuus ſum, paterque meus proiteris eſſe,
" Da, ne Ulyſſes urbium-everſor in patriam veniat,
" Filius Laërtis, in Ithacâ domum habens.
" At ſi illi fatale eſt amicoſque videre & pervenire
" Domum ad bene-ædificatam, & ſuam in patriam terram,
" Serò malè veniat, poſtquam perdiderit omnes ſocios,
" Nave in alienâ; inveniatque vexationes in Domo.
" Sic ait precans, illumque audivit Neptunus.
" Cæterùm ille rurſus multò majore lapide ſublato,
" Miſit circum rotatum, intendit autem magnam vim.
" Dejecit itaque poſt navem nigro roſtro:
" Paululum defuit autem, quin gubernaculum ſummum attingeret:
" Exundavit verò mare proruente ab ſaxo.
" Hanc igitur ulterius ferebat fluctus, appropinquabatque terram adire.
" Sed quando jam ad inſulam pervenimus; ubi aliæ
" Naves benè tabulatæ ſtabant denſæ, & in ipſis ſocii
" Sedebant lugentes, nos expectantes ſemper;
" Navem quidem illuc, ubi veniſſemus, ſubduximus in arenas,
" Et ipſi quoque eximus in littus maris.
" Pecora autem Cyclopis, cavâ ex navi deducta,
" Diviſimus; ut nullus mihi privatus abierit ſuâ portione.
" Arietem autem mihi ſoli bene-ocreati ſocii,
" Diviſis ovibus, dederunt extra-ſortem: eum vero in littore
" Jovi atras-nubes-cogenti Saturnio, qui omnibus imperat,

ΣΧΟΛΙΑ.

528. Κυανοχαῖτα.] Μελανόθριξ.
538. Ἐπιδνήσας.] Περιστρέψας. Ἶν' ἀπέληθρον.] Εὐθύμιον πτῶμα.
540. Ἐδεύησε δ' οἰήϊον.] Ἐπὶ δὲ πρώτῃ ἀφῇ· πῶς γὰρ ἂν ὑπερπλεῖν ἡ ναῦς ἠνέσχετο;
542. Πρόσσω.] Εἰς τὸ ὑπερπλεῖν, πόρρω.
544. Ἀθρόαι.] Ὁμοῦ πᾶσαι.
545. Εἵατο.] Ἐκαθίζοντο. Ὀδυρόμενοι.] Ἀποκλαιόμενοι.
546. Ἐκέλσαμεν.] Ὡρμήσαμεν, ἐσωλκήσαμεν.
551. Δασσάμεθα.] Μεριζόμεναι, διαιρούμεναι. Ἔξοχα.] Ἔξοχον, ἐξαίρετον.

NOTÆ.

530. Πτολιπόρθιον) Quòd caſu *Florentina* hìc legerct πτολίπορθον, & hinc *Aldina*, licet in hoc tantùm loco, multi decepti. Vid. ad v. 504.

532. Ἀλλ' εἴ οἱ μοῖρ' ἐστὶ) *Virgil.* Æn. l. 4. v. 612. *ſi tangere portus, &c. At bello audacis populi vexatus, &c.* Vid. *Macrob.* l. 5. c. 12.

VARIÆ LECTIONES.

530. Πτολιπόρθιον) κ. πτολίπορθον, ut ſupra, v. 504.

539. Μέλοιτο δὲ) γε προπάροιθε. Vid. ſuprà, v. 482.

Ῥέξας

Ῥέξας, μηεῖ' ἔχηον· ὁ δ' οὐκ ἐμπάζετο ἱρῶν,
Ἀλλ' ἄρα μερμήριζεν, ὅπως ἀπολοίατο πᾶσαι
Νῆες εὐσταμοι, καὶ ἐμοὶ ἑρίηρες ἑταῖροι.
Ὡς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ, ἐς ἠέλιον καταδύντα,
Ἥμεθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ·
Ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε,
Καὶ τότ' ἐκοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
Δὴ τότ' ἐγὼν ἑτάροισιν ἐποτρύνων ἐκέλευσα,
Αὐτούς τ' ἀμβαίνειν, ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι·
Οἱ δ' αἶψ' εἰσβαινον καὶ ἐπὶ κληῖσι κάθιζον·
Ἑξῆς δ' ἐζόμενοι πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς.
Ἔνθεν ἦ πρόπερω πλέομεν, ἀκαχήμενοι ἦτορ,
Ἀσμενοι ἐκ θανάτοιο, φίλους ὀλέσαντες ἑταίρους.

" Sacrificio facto, femora incendi: ille verò non curabat sacra;
" Sed jam tum deliberabat, quo pacto perderentur omnes
" Naves bene-tabulatæ, & mei dilecti socii.
" Sic tunc quidem totâ die, donec sol occidit,
" Sedebamus, epulantes carnes immensas & dulce vinum:
" Quando verò sol occidit, & tenebræ supervenerunt,
" Et tum dormivimus in littore maris.
" Quando autem manè-genita apparuit roseis-digitis Aurora,
" Tum ego sociis *illos* excitans imperavi,
" Et ipsos conscendere & rudentes solvere:
" Illi verò statim ingressi sunt, & per transtra sedebant,
" Ordineque sedentes canum mare verberabant remis.
" Hinc igitur ulterius navigavimus, tristati corde,
" Læti *tamen* ex morte *evitatâ*, postquam charos amisimus socios.

ΣΧΟΛΙΑ.

553. Οὐκ ἐμπάζετο.] Οὐ φροντιστικῶς, οὐκ ἐνεφόρτε.
554. Ἀπολοίατο.] Ἀπόλωνται.
557. Ἄσπετα.] Πολλά.
565. Πρόπερω.] Εἰς τὸ πρόσω δηθεν.
566. Ἄσμενοι.] Χαίροντες.

NOTÆ.

553. Ἔχηον) *Ionicè*, pro ἴσχανον.

VARIÆ LECTIONES.

554. Μερμήριζεν) κ. μερμήριξεν.

Τ Η Σ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ
ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ
ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Κ'.

Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Κ'.

ΤΑ περὶ τὸν Αἴολον ἀπαγγέλλει, τὸν τῶν ἀνέμων φύλακα, ὃς ἔδωκεν Ὀδυσσεῖ ὑφιον Ζέφυρον, τοὺς ἄλλους ἀνέμους ἐκκαθείρας· ὁ δὲ ἀσκὸν ὃν οἱ ἑταῖροι λύσαντες, κακοφρονήσαντες Ὀδυσσέως, ἅτε τὸ αὐτοῦ χρυσὸν ἄλλας κομίζοντες· ὑποστρέφουσι πάλιν εἰς Αἴολον· ὃ θεσπιῳδήσας ὃν δ' Αἰόλῳ τὸν Ὀδυσσέα, ἐκεῖθεν ἀπελαύνει, εἰς Λαιστρυγόνας ἀφικνεῖται· παρ' οἷς ἔβδομον τὸν πᾶν διάπλουν, μιᾷ εἰς Αἰαίαν τὴν νῆσον παραγίνεται· καὶ σὺν Εὐρυλόχῳ τοὺς ἡμίσεας τῶν ἑταίρων κλήρῳ λαχόντας ἀποπέμπει, πέμπτον μέρος· τίνες οἱ κατάσκοποι· μεταμορφωθέντων δ' ἑταίρων εἰς σύες ὑπὸ τῆς Κίρκης, πλὴν Εὐρυλόχου, αὐτὸς ἐπὶ ζήτησιν ἐλθών, λαβὼν παρὰ τοῦ Ἑρμοῦ φάρμακον, τὸ μῶλυ, ἄβλαβὴς γίνεται· ἀλλὰ καὶ τῆς ἑταίρων τὴν ὀργὴν φόβῳ λαβόντων, ἑαυτὸν παραιτοῦνται παρὰ τῇ Κίρκῃ, εἰς ἄδυτα κατέρχεται.

Ἐπιγραφαί.

Τὰ περὶ Αἰόλου, καὶ Λαιστρυγόνων, καὶ Κίρκης.

Ἄλλως.

* Vid. Not. in *Textum* infra, ad v. 35.

Τὰ περὶ Κίρκης νήσου· ἢ, Κίρκης νήσος.

Ἄλλως.

Κάπτ' ἴχι * Αἰόλου, Λαιστρυγόνων, ἔργα τὰ Κίρκης. LIB. X.

Ἀιολίῃ δ' ἐς νῆσον ἀφικόμεθ', ἔνθάδ' ἔναιεν
Αἴολος Ἱπποτάδης, φίλος ἀθανάτοισι θεοῖσι,

IN Æoliam insulam pervenimus; ubi habitabat
Æolus Hippotades, charus immortalibus diis,

ΣΧΟΛΙΑ.

1. Ἀιολίῃ δ' ἐς νῆσον.] Οὐ πᾶς Αἰόλου νῆσος νῦν λεγομένη, ἀλλά τις ἄλλη ὁμοίως ὀνομαζομένη νῆσος λέγει. οἱ δὲ λέγοντες περὶ Σικελίαν καὶ Ἰταλίαν πλανᾶσθαι τὸν Ὀδυσσέα, Λοκροφάγους μέν, λέγουσι τοὺς νῦν Ἀκραγαντίνους· οἱ δὲ, τοὺς Καμικηναίους· Κύκλωπας δὲ, τοὺς Λεοντίνους. πᾶς δὲ Αἰόλου νῆσος, τὴν πρὸς τῷ πορθμῷ Στρογγύλην, καὶ πᾶς λοιπὰς ἑξῆς, Διδύμην, Ἱέραν, Ἰκμέσιαν, Λιπάραν, Ἐρικοῦσσαν, Φοινικοῦσσαν· τίνες δὲ καλοῦσιν, Ἄιολον μέν, λέγουσι τὸν σύμπαντον· δώδεκα δὲ παῖδας, τοὺς μῆνας· τινὲς δὲ, ὅτι παρατήρησιν ἀστρολογίας ἔμπειρος ὢν, ἰδίᾳ ὀνομάζεται τὸ Ταύρου, Ζέφυρον πνεῦσαι· οἱ δὲ ἄνεμοι πνέουσιν εἰσιόν. ἐκ καθ' ἑαυτὸν, ὡς ἐκ πολλοί· καὶ ὁ ἡμεῖς, δίχα βασιλικῆς ἀσφαλοσάμενοι ἀφεσιλογήσαμεν· τινὲς δὲ πάσας τὰς νήσους τὸ τῆς Τυρρηνικῆς πελάγους κεῖσθαι λέγουσιν.

2. Ἄιολον Ἱπποτάδης.] Αἰόλοι δὲ δύο· ὅτος μὲν Ἱππότου, ὃν Μίμας ἔπεφνε· ὁ δὲ Ἕλληνος, ὃν Διὸς, ὃν ἐκ Ἡσιόδος μέμνηται.

NOTÆ.

Diodor. Sicul. l. 5. & quæ Nos infrà, ad v. 349. & mox ad v. 5.

2. Ἄιολον Ἱπποτάδης) Τρεῖς Αἰόλοι· ὁ πατὴρ Ἑλλήνος, ὃν Διὸς, *Eustath.* ad *Dionys.* Perieg. v. 461. & ad hunc locum, fol. 377. lin. 32.

2. *Ἕλληνος, ὃν Διὸς) Ità pro *Corrupto*, Ἕλλα, ὃς ἦν Διὸς, *Eustathio* præeunte, fol. 1644. lin. 6.

NOTÆ IN SCHOLIA.

V. 1. Αἰολίῃ δ' ἐς νῆσον) *Scholiast. Apollonii*, ad Argonaut. l. 3. v. 41. Εἰσὶ δὲ αἱ δ' Αἰόλου νῆσοι Ἐπτὰ αὗται· Στρογγύλη, Εὐώνυμος, Ἱέρα, Λιπάρα, Διδύμη, Ἐρικώδης, Φοινικώδης, περὶ Σικελίαν. *Steph.* περὶ πόλεων, Ἐρικοῦσσαν, ἣ Φοινικοῦσσαν, meliùs vocat ultimas Duas. Confer *Diodor. Sicul.* l. 5. *Plin.* l. 3. *Eustath.* ad *Dionys.* Perieg. v. 461. & ad hunc locum, fol. 377. lin. 32.

VARIÆ LECTIONES.

V. 1. Ἐνθάδ') γρ. ἔνθα δ'. Priores Codd.

Πλωτῇ

Πλωτῇ ἐνὶ νήσῳ· πᾶσαν δέ τέ μιν πέρι τεῖχος
Χάλκεον, ἄῤῥηκτον· λιστὴ δ' ἀναδέδρομε πέτρη·
Τῇ ᾗ δώδεκα παῖδες ἐνὶ μεγάροις γεγάασιν·
Ἕξ μὲν θυγατέρες, ἓξ δ' υἱέες ἠβώοντες.
Εἶτ' ὄγε θυγατέρας πόρεν ὑάσιν εἶναι ἀκοίτας.
Οἵδ' αἰεὶ σὺν πατρὶ φίλῳ ᾗ μητέρι κεδνῇ
Δαίνυνθ'· πολλὰ δέ σφιν ὀνείατα μυρία κεῖται.
Κισσῆσιν δέ τε δῶμα περιφραδέως ἀνέλῃ
Ἥματα, νύκτας δ' αὖτε παρ' αἰδοίῃς ἀλόχοισιν
Εὕδουσ', εἴ τε τάπησι ᾗ ὀπὶ τρητοῖς λεχέεσσι·
Καὶ μὲν τὴν ἱκόμεθα πόλιν ᾗ δώματα καλά.
Μοῦνα ᾗ πάντα φίλα μὲ, ᾗ ἐξερέεινεν ἕκαστα,

Natatili in insulâ; totâm tamen ipsam circumdat murus
Ferreus, infrangibilis; lævisque præterea surrigitur petra.
Hujus duodecim liberi in regiâ nati sunt;
Sex quidem filiæ, sex autem filii pubescentes:
Ibi ille filias conjunxit filiis, ut essent uxores.
Hi semper juxta patrem charum & matrem venerandam
Convivantur; juxtaque iis cibaria varia apponuntur:
Qdorata autem domus circum personat Aulæ
Die; nocte verò rursus apud pudicas uxores
Dormiunt, intraque tapetas & in tessellatis lectis.
Et ad horum quidem pervenimus urbem & domos eximias.
Mensem vero totum amicè excipiebat me, & interrogabat singula,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

3. Πλωτῇ.] Ἐνίοτε μὲ τὸν πλησμόν, οἷον τὸν ὁ πλησμόνιος τόπος κεκλῆσθαι τῶνδε· ὁ δὲ Ἀσύγκριτος Πλωτῇ φησιν, οἷον πλησμονῇ, ὥστε ποτὲ μὲ ὁ τοῖς δίκαιοις μίσθιος, ποτὲ δὲ ὁ τοῖς ἀσεβέσιν ὁμοίως· οἷον δή τε καὶ τὸν Δῆλον ἴσασι Πίνδαρος, λέγων ὕστερ, * ἐν ᾧ τὸ πάλαι φορεῖσθαι κυμαίνοντα Δῆλον πανδόκων ἀνέμων ῥιπαῖσιν. οὐ δὲ ἄκλυστον, ὡσανεὶ πλησμόνη ὑπὸ τῶν ἀνέμων· ἢ ἀσυμφορήτου ὑπὸ τῆς θαλάσσης· ἄμεινον δὲ τὸ ἀσύμφορον· εἰ γὰρ ἐπίπλοι τῇ θαλάσσῃ, οὐκ ἂν ὑδὶ ὁ λιμὴν ἦν αὐτῷ Ὀδυσσεῖ· ἢ ἀσυμφώνῳ. Τεῖχος χάλκεον.] Ἰσχυρόν· ἀσφαλῶς γὰρ ἐν λόγῳ τῷ ὡδὶ αὐτὸ λεκτέον.

4. Λισσή.] Λεία, ὁμαλὴ, ἢ ἀσφαλῆ. Ἀναδέδρομε.] Εἰς ὕψος ἀνέδραμε.

6. Ἠβάοντες.] Ἀκμάζοντες.

8. Κεδνῇ.] Σώφρονι, σωφρονούσῃ.

10. Κισσῆσιν.] Ἥτοι εὐοσμοῦν, ἢ κείσεσι ῥοπέσιν, ἀφ' οὗ καὶ τὸ πλάθος τῆς ὑφασμάτων. Περιφραδέως.] Περιεκτικῶς.

12. Εὕδουσι.] Καθεύδουσι.

14. Φίλα.] Φιλικῶς ὑποδέχεται. Ἐξερέεινεν.] Ἀκριβῶς ἐρώτα.

N O T Æ.

5. Τῇ ᾗ δώδεκα παῖδες) *Eustath.* fol. 378. lin. 9. Ὅτι ἡ μυθικὴ Ἄολος, ὁ τῆς Ἀπατουρίας λόγος τὸν Ἑλληνα αὐτὸν ἀνάγει· διὸ καὶ δώδεκα αὐτῷ δώδεκα παῖδας, τοὺς τῶν μηνῶν δωδεκάδα. *Heraclid. Pontic.* Τὸν μὲν γὰρ Αἴολον βασιλεύσας ἔγημε γαμετὴν ἑαυτὸν εἶναι, τοὺς δωδεκαμήνους δ' Χρόνου καθεύδοις καθιδρύσαι.

10. Κισσῆσιν δ' ἔνι δῶμα) Sensus loci, ut *Demosthenes*, ὁ περιφράσας, Πάντες οἱ παῖδες ἦσαν ἐν Αἰόλου κοινῇ παρὰ πατρὶ δίαιταν ἔχον, πολὺ γὰρ δὴ ἦσαν ἀνεψιαδῶν γένος· ἅτε μετ' ἀμφοῖν τὸ δῶμα τῇ αὐλῇ, ὥδι διακεῖσθαι, περιναχίζεσθαι· ἢ ἐν περιοχῇ, ἢ συνοχαῖς τοῖς δωτηρίοις. Vid. *Eustath.* Edit. *Roman.* fol. 1645. lin. 22. &c.

NOTÆ IN SCHOLIA.

3. * Πλωτῇ) In hoc *Scholio* laudatur elegans *Pindari* Fragmentum, ut & *Eustath.* fol. 378. lin. 1. quod plenius profert *Strabo*, l. x. fol. 743. Sed nec *Isaac. Casaubonus*, nec *Andreas Schottus*, nec *Oxonienses* Editores satis corrigere valuerunt; quare Nos nunc emendatissimum exhibemus. Ἦν ᾗ τὸ πάλαι φορεῖσθαι Κυμαίοισιν Δῆλον, Πανδώτειρα ἀνέμων ῥιπαῖσιν· Ἀλλ' * Καὶ γάρ, ἐπεὶ Ὀδυσσεῖ θοὰς ἐπέβαινεν,

Δὴ τότε τέσσαρες ὀρθαὶ Πρίμνων ἀπέφυσαν χθονίων,
Ἂν σφ' ἐπὶ κεφαλῇ ἕδον πέτραι· Ἀδαμαντοέπιλλοι κίονες. Ἔνθα νιφὰς ἐυδαίμων Ἐπέψυχε γίγνεσθαι. Olim δὲ ὁ γάρ, quod *Andreas Schottus* sicco pede præteriit, *Casaubonus*, ὁ γάρ removendum duxit. Tu mecum, ex καὶ ὁ γάρ, fac Καὶ γάρ. Omnia erunt in tuto: *Latona* enim Φοίβης καὶ Κοίου γάρ. Vid. *Etymolog.* M. v. Δῆλος ἡ ἱερὰ, &c.

VARIÆ LECTIONES.

7. Ἀκοίτας) *Ms.* ἀκοίτης, pro ἀκοίτας, optimè. *Eustath.* fol. 378. lin. 22. Vid. *Etymolog.* M. v. Ἀκοίτης.

12. Τρητοῖς λεχέεσσι) *Ms.* τρητοῖσι λέχεσσι, *H. Steph.*

14. Πάντα φίλα) *Ms.* πάντ' ἐφίλα.

Ἴλιον, Ἀργείων τε νέας, καὶ νόστον Ἀχαιῶν·
Αὐτὰρ ἐγὼ τῷ πάντα κατ' μοῖραν κατέλεξα.
Ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ ἐγὼν ὁδὸν ἤτεον, ἠδ' ἐκέλευον
Πεμπέμεν, οὐδέ τι κεῖνος ἀνήνατο, τεῦχε δὲ πομπήν·
Δῶκε δέ μοι δέρας ἀσκὸν βοὸς ἐννεώροιο,
Ἐνθάδε βυκτάων ἀνέμων κατέδησε κέλευθα·
Κεῖνον γὰρ ταμίην ἀνέμων ποίησε Κρονίων,
Ἠμὲν παυέμεναι, ἠδ' ὀρνύμεν, ὅν κ' ἐθέλῃσι.
Νηῒ δ' ἔνι γλαφυρῇ κατέδησ' μέρμιθι φαεινῇ
Ἀργυρέῃ, ἵνα μήτι παρεξαπενύσῃ ὀλίγον πέρ.
Αὐτὰρ ἐμοὶ πνοιὴν Ζεφύρου προέηκεν ἀῆναι,
Ὄφρα φέροι νῆάς τε καὶ αὐτούς· ἀτὰρ οὔ πως ἔμελλεν
Ἐκτελέειν· αὐτῷ γὰρ ἀπωλόμεθ' ἀφραδίῃσιν.
Ἐννῆμαρ μὲν ὁμῶς πλέομεν νύκτας τε καὶ ἦμαρ·
Τῇ δεκάτῃ δ' ἤδη ἀνεφαίνετο πατρὶς ἄρουρα·
Καὶ δὴ πυρπολέοντας ἐλεύσομεθ', ἐγγὺς ἐόντας.
Ἔνθ' ἐμὲ μὲν γλυκὺς ὕπνος ἐπήλυθε κεκμηῶτα·
Αἰεὶ γὰρ πόδα νηὸς ἐνώμων· οὐδέ τῳ ἄλλῳ
Δῶκ' ἑτάρων, ἵνα θᾶσσον ἱκοίμεθα πατρίδα γαῖαν.
Οἱ δ' ἕταροι ἐπέεσι πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
Καί μ' ἔφασαν χρυσόν τε καὶ ἄργυρον οἴκαδ' ἄγεσθαι,
Δῶρα παρ' Αἰόλου μεγαλήτορος Ἱπποτάδαο.

Ilium, Argivorumque naves & reditum Græcorum;
Cæterum ego nunc omnia, ut decebat, enarravi.
Sed quando jam ego iter poſtulabam, atque admonebam
Dimittere, nihil quicquam ille abnuit, paravit autem deductionem.
Deditque mihi excoriatum utrem bovis novennis;
In quo procellosorum ventorum ligavit flatus:
Illum enim promum ventorum fecit Saturnius,
Tam mulcere, quàm tollere, quemcunque velit.
Nave itaque in cavâ alligavit funiculo ſplendido,
Argenteo, ut nequid præter-flaret nè paululum quidem:
Cæterùm mihi flatum Zephyri immiſit ad flandum,
Ut ferret naveſque & nos: non quidem *id* erat
Perfecturus: propriâ noſtrâ enim perimus inſipientiâ.
Per novem tamen dies continuò navigabamus noctesque & dies:
Decimâ verò jam apparebat patria tellus:
Et jam qui faces-præferrent vidimus, propè exiſtentes.
Ibi me quidem ſomnus occupavit deſeſſum;
Semper enim pedem, *i. e. clavum*, navis movebam; neque cuiquam alii
Dedi ſociorum, ut celeriùs perveniremus in patriam terram.
Socii interea verbis ad ſe invicem loquebantur,
Et me dixerunt aurumque & argentum domum reducere,
Dona ab Æolo magnanimo Hippotadâ.

ΣΧΟΛΙΑ.

17. Ἤιτεον.] Ἤιτευν, παρεκάλουν.

18. Ἀνήνατο.] Ἠρνεῖτο.

19. Ἐννεώροιο.] Ἐννεαετοῦς.

20. Βυκτάων.] Ἀθρόως πνεόντων, εὐφυσώντων, πλεγμένων τὰ ἰσία. Κέλευθα.] Πνεύματα.

21. Ταμίην.] Διοικητὴν, φύλακα, ἢ οἰκονόμον.

23. Κατέδησ.] Καπέδησαν. Μέρμιθι φαεινῇ.] Περιηχούμενον, ἵνα τῷ δεσμῷ ἀπατηθῶσιν οἱ ἐπιβάται.

Ἀργυρέῃ· ἐπεὶ καὶ τὸ κυφότατον ἂν γένοιτο λαμπρόν. Μέρμιθι.] Σχοινίῳ.

27. Ἐκτελέειν.] Πληρώσειν.

30. Πυρπολέοντας.] Πυρσεύοντας, πῦρ καίοντας, ἢ ἀφ' ὑπὸ πῦρ ἀναστρεφομένους. Ἐλεύσομεθ.] Ἐβλέπομεν.

32. Πόδα νηός.] Τὸν μεσαγωγὸν ἢ κάλων, ἢ τὸ πηδάλιον. Ἐνώμων.] Ἐκίνει, μετέφερεν. Οὐδὲ τῳ.] Οὐδενί.

35. Ἄγεσθαι.] Κομίζειν.

NOTÆ.

19. Ἀσκὸν βοὸς ἐννεώροιο) *Ariſtot.* Hiſtor. l. 6. c. 21. Ἀκμάζει ὁ μάλιστα ὁ βοῦς πυθμένας ἄν· διὸ καὶ Ὅμηρός φησι πεποιηκέναι τινὰς ἀρχῆς, ποιήσαντα Ἄρσενα πίλασηρον, ἐκ τοῦ, βοὸς ἐννεώροιο· δύναται δὲ ταὐτόν.

36. Δῶρα παρ' Αἰόλου) *Media* ἢ Αἰόλου producitur, ante *Liquidam*, vique *Toni*, quâdam denique *Metri* neceſſitate, quæ & multa alia Poetas cogit facere, ut *Athenæus* oſtendit, fol. 632. ubi de *Verſibus*, qui *Grammaticis* dicuntur ἀκέφαλοι, λαγαροὶ, μείουροι. Nonnulli in hujuſmodi caſibus λ'. geminant.

VARIÆ LECTIONES.

18. Οὐδέ π) κ. οὐδ' ἔπ.

20. Ἐνθάδε) κ. ἔνθα δέ. Priores Codd.

25. Περίηκεν) κ. προσέηκεν, *H. Steph.*

27. Ἐκτελέειν) κ. ἐκτελέσειν, *Br. Schol.*

31. Ἐπήλυθε) κ. ὑπήλυθε, *H. Steph.*

36. Αἰόλου) κ. Αἰόλω, vid. Not. in *Textum.*

Ὧδε

Ὣδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον,
Ὦ πόποι, ὡς ὅδε πᾶσι φίλος καὶ τίμιός ἐστιν
Ἀνθρώποις, ὅτεών τε πόλιν καὶ γαῖαν ἵκηται.
Πολλὰ μὲν ἐκ Τροίης ἄγεται κειμήλια καλὰ
Λητίδος· ἡμεῖς δ' αὖτε ὁμῶς ὁδὸν ἐκτελέσαντες,
Οἴκαδε νισόμεθα κενεὰς σὺν χεῖρας ἔχοντες.
Καὶ νῦν οἱ τάγ' ἔδωκε χαριζόμενος φιλότητι
Αἴολος· ἀλλ' ἄγε δᾶσον ἰδώμεθα, ὅ, τι τάδ' ἐστίν,
Ὅσσος τὶς χρυσός τε καὶ ἄργυρος ἀσκῷ ἔνεστιν.
Ὣς ἔφασαν· βουλὴ δὲ κακὴ νίκησεν ἑταίρων·
Ἀσκὸν μὲν λῦσαν, ἄνεμοι δ' ἐκ πάντες ὄρουσαν.
Τοὺς δ' αἶψ' ἁρπάξασα φέρεν πόντονδε θύελλα
Κλαίοντας, γαίης ἄπο πατρίδος· αὐτὰρ ἔγωγε
Ἐγρόμενος, κατὰ θυμὸν ἀμύμονα μερμήριξα,
Ἦε πεσὼν ἐκ νηὸς ἀποφθίμην ὑὶ πόντῳ,
Ἦ ἀνέων τλαίην, καὶ ἔπι ζωοῖσι μετείην.
Ἀλλ' ἔτλην καὶ ἔμεινα· καλυψάμενος δ' ὑὶ νηῒ
Κείμην· αἱ δ' ἐφέροντο κακῇ ἀνέμοιο θυέλλῃ
Αὖτις ἐπ' Αἰολίην νῆσον· στενάχοντο δ' ἑταῖροι.
Ἐκβάδ' ἐπ' ἠπείρου βήμεν, καὶ ἀφυσάμεθ' ὕδωρ·
Αἶψα δ' ἔπειτα θοῶς ἕλοντο ἀμφὶ νέεσσι ἑταῖροι.
Αὐτὰρ ἐπεὶ σίτοιό τ' ἐπασσάμεθ' ἠδὲ ποτῆτος,
Δὴ τότ' ἐγὼ κήρυκά τ' ὀπάσσάμην καὶ ἑταῖρον,
Βῶ εἰς Αἰόλου κλυτὰ δώματα· τὸν δ' ἐνίχανον

Atque ità aliquis dicebat conſpicans in proximum alium,
" O dii, quam hic omnibus gratus eſt & magni precii
" Hominibus, ad quorumcunque urbem & terram veniat:
" Multa quidem ex Trojâ ducit cimelia pulchra,
" Ex præda: nos rurſus eâdem protectione confecta,
" In patriam redimus vacuas manus habentes.
" Et nunc ipſi hæc præbuit gratificans ob amicitiam
" Æolus; verùm age ſtatim videamus, quid hæc ſint,
" Quantum quid aurique & argenti utri inſit.
Sic dicebant, conſilium autem malum vicit ſociorum:
Utrem quidem ſolverunt, ventique omnes eruperunt.
Hos ſtatim furens ferebat in pontum procella
Flentes, terrâ à patriâ; cæterùm ego
Experrectus, in animo ſimplici deliberabam,
Utrum lapſus ex navi perirem in ponto,
An tacitus ſuſtinerem & adhuc vivis intereſſem:
Sed ſuſtinui & manſi: velatus autem in navi
Jacebam: illæ interim ferebantur malo venti turbine
Rurſus ad Æoliam inſulam; lugebantque ſocii.
Ibi in littus conſcendimus, & hauſimus aquam:
Statim etiam prandium ceperunt celeres apud naves ſocii.
Cæterùm poſtquam cibumque cepimus atque potum,
Tum ſane ego præconem comitem eligens & ſocium,
Ivi ad Æoli inclytas ædes: hunc vero inveni

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

39. Ὅτεων.] Ὧν πολῶν.
41. Λητίδος.] Λοίσας. Ὁρμήν.] Ὁρμίαν.
42. Νισόμεθα.] Ἀπιλθούσμεθα. Κενεάς.] Κενάς, ματαίας.
47. Ὅρμησαν.] Ἀντὶ τοῦ, ἐξῆλθον.
50. Ἐγρόμενος.] Ἀναστάς. Μερμήριξα.] Ἐβουλαβόμην.
51. Ἀποφθίμην.] Ἀποφθαρείην, ἀναιρεθείην.
52. Ζωοῖσι.] Ζῶσιν. Μετείην.] Συνυπάρχοιμι.
59. Παασάμεθα.] Ἐμυσάμεθα.
60. Βῆν.] Ἔβην, ἐπορεύθην. Ἐνίχανον.] Κατέλαβον.

N O T Æ.

Idem dicendum de hujus *Rhapſodiæ* Argumento Metrico, Κάππ' ἴχθ' Αἰόλου, Λαιστρυγόνος, ἔργα τὸ Κίρκης, ut Ego quidem lego. Idem notandum infrà, ad v. 60. Βῆν εἰς Αἰόλου κλυτὰ δώματα.

42. Οἴκαδε νισόμεθα κενεάς) *Ultima* Ε νισόμεθα producitur, in *Cæſurâ*, & vi Ε κ'. ἀκολούθου. De voce νίσομαι, vid. ad δ'. v. 701. *Var. Lect.*

47. Ἀσκὸν μὲν λῦσαν· ἄνεμοι) *Ultima* Ε λῦσαν producitur, in *Cæſurâ*, vi *Liquidæ*, & antè σγμὴν, nec non ob *Acuitum* ſequentem. Vid. ad *Var. Lect.*

51. Ἀποφθίμην) Vid. de hac Voce, ad λ'. v. 329.

60. Αἰόλου) Vid. ad v. 36.

VARIÆ LECTIONES.

42. Νισόμεθα) γρ. νισώμεθα κενεάς, νισόμεθα, & νησόμεθα. Vid. Not. in *Textum*.
47. Λῦσαν) γρ. λύσαν'.
51. Ἀπεφθ.μην) γρ. ἀποφθίμην.
58. Σίτοιό τ' ἐπασσάμεθα) γρ. σίτοιό τε πασσάμεθα.
60. Αἰόλου) γρ. Αἰόλου, vid. suprà, v. 36.

Δαιτύ-

Δαινύμενον, παρὰ ἧ τ' ἀλόχῳ καὶ οἴσι τέκεσσιν.
Ἐλθόντες δ' ἐς δῶμα, παρὰ σταθμοῖσιν ἐπ' αὐτῇ
Ἑζόμεθ'· οἱ δ' ἀνὰ θυμὸν ἐθάμβεον, ἔκ τ' ἐρέοντο·
Πῶς ἦλθες, Ὀδυσεῦ; τίς τοι κακὸς ἔσχεο δαίμων;
Ἦ μέν σ' εὖ δυκέως ἀπεπέμπομεν, ὄφρ' ἀφίκοιο
Πατρίδα σὴν, καὶ δῶμα, καὶ εἴπερ τοι φίλον ἐστίν.
Ὣς φάσαν· αὐτὰρ ἐγὼ μετεφώνεον, ἀχνύμενος κῆρ,
Ἄασάν μ' ἕταροί τε κακοὶ, πρὸς τοῖσί τε ὕπνος
Σχέτλιος· ἀλλ' ἀκέσασθε, φίλοι· δύναμις γὰρ ὐμῖν.
Ὣς ἐφάμην, μαλακοῖσι καταπλόμενος ἐπέεσσιν·
Οἱ δ' ἄνεῳ ἐγένοντο· πατὴρ δ' ἠμείβετο μύθῳ,
Ἔρρ' ἐκ νήσου θᾶσσον, ἐλέγχιστε ζοόντων·
Οὐ γάρ μοι θέμις ἐστὶ κομιζέμεν οὐδ' ἀποπέμπειν
Ἄνδρα τ', ὅς κε θεοῖσιν ἀπέχθηται μακάρεσσιν.
Ἔρρ', ἐπεὶ ῥα θεοῖσιν ἀπεχθόμενος τόδ' ἱκάνεις.
Ὣς εἰπὼν, ἀπέπεμπε δόμων βαρέα στενάχοντα.
Ἔνθεν ἴμεν πρότερον πλέομεν, ἀναχήμενοι ἦτορ.
Τέρετο δ' ἀνδρῶν θυμὸς ὑπ' εἰρεσίης ἀλεγεινῆς,
Ἡμετέρῃ ματίῃ· ἐπεὶ οὐκέτι φαίνετο πομπή.
Ἑξῆμαρ μὲν ὁμῶς πλέομεν νύκτας τε καὶ ἦμαρ·

Convivantem juxta ſuam uxorem & ſuos liberos.
Ut venimus autem in domum ad fores in limine
Sedebamus: illi verò in animo obſtupeſcebant interrogabantque,
" Quomodo veniſti, Ulyſſes? quis tibi malus ingruit dæmon?
" Certe quidem te accuratè dimiſimus, ut pervenires
" In patriam terram & ædes, & ubicunque tibi gratum eſſet.
Sic dicebant; cæterùm ego alloquebar, triſtatus corde,
" Læſerunt me ſocii mali, & ad hæc ſomnus
" Infelix; ſed medemini, amici: poteſtas enim penes vos.
Sic loquutus ſum blandis demulcens verbis:
Illi verò muti facti ſunt; at Pater excipiebat ſermone,
" Abi ocyùs ex inſulâ, peſſime viventium;
" Neque enim mihi fas eſt excipere neque dimittere
" Virum illum, qui diis inviſus eſt beatis.
" Abi; quoniam certè diis inviſus huc veniſti.
Sic loquutus; dimiſit ex ædibus graviter ſuſpirantem.
Hinc itaque ulteriùs navigavimus, afflicti corde.
Fatigabatur autem virorum animus à moleſtâ remigatione,
Noſtrâ ſtoliditate; quoniam non ampliùs apparuit Reductio.
Per ſex tamen continuò navigavimus noctesque & dies:

ΣΧΟΛΙΑ.

63. Ἑζόμεθα.] Ἐκαθίζομεθα.
64. Ἔκεσε.] Μανικῶς * ἐπίθετο.
65. Ἐυδυκέως.] Φιλοφρόνως.
67. Μετεφώνεον.] Ἐν αὐτοῖς ἔλεγον.
68. Ἄασαν.] Ἔβλαψαν.
69. Ἀκέσασθε.] Ἰάσασθε.
72. *Ἔρρε.] Μετὰ φθορᾶς ἄπιθι. Ἐλίσσετο.] Ἐπαναίδετο.
74. Ἀπέχθηται.] Μισεῖται.
78. Εἰρεσίης.] Κωπηλασίας.
79. Ματίῃ.] Μαλακίᾳ, φρενοβλαβείᾳ. Πομπή.] Παραπεμψις.

ΝΟΤΑΕ.

64. Πῶς ἦλθες, Ὀδυσεῦ;) *Ultima* Σ ἦλθες producitur, ante Literam αὐτοδύναμον, in *Ceſurâ* &c.

66. Εἴπερ τοι φίλον ἐστὶν) Ità legendum, pro εἴπερ τοι, probo ad ν'. v. 320.

72. Ἔρρε', ἐκ νήσου θᾶσσον) Huc refer *Joh. Tzetza* Chiliad. l. 9. v. 283.

75. Ἔρρ', ἐπεὶ ῥα θεοῖσιν ἀπεχθόμενος τόδ' ἱκάνεις) *Florentina, Aldina, Lovaniana Reſcii, Romana* & *Baſileenſis Euſtathii, Hervagiana, Caſtellana, Cantabrigienſis, Schreveliana,* Ἔρρ', ἐπεὶ ἄρα legunt, pro quo, ἔρρ', ἐπεὶ ῥα legendum pronuntio; quòd ἐπεὶ maximè ſit congruum huic loco. ἄρα autem priorem corripiat; ita *Odyſſ.* τ'. v. 556. ἐπεὶ ῥα καὶ αὐτὸν Ὀδυσσεὺς, &c. *H. Steph.* & illius ſequaces legunt Ἔρρεν ἐπεὶ ἄρα θεοῖσιν, ut θεοῖσιν δυσμενέεσσι ſonet, potuit & legi ἔρρ', ἐπεὶ ἦρα θεοῖσιν, & ἔρρε, ἐπεὶ ῥα θεοῖσιν. At prior Lectio ſanior, & *Homero* convenientior.

NOTÆ IN SCHOLIA.

64. *Ἐπίθετο) Ità, pro corrupto ἐπίτηδ, ex *Aloyſii* MS.

72. *Ἔρρε) Μετὰ φθορᾶς ἄπιθι, ex *Euſtathio*.

VARIÆ LECTIONES.

65. Ἀφίκοιο) γρ. ἀφίκηαι.

66. Εἴπερ τοι φίλον ἐστὶ) γρ. εἴπερ τι φίλον &c. Vid. Not. in *Textum*.

73. Οὐδ' ἀποπέμπειν) γρ. ἢ ἐλαύνειν, *Julian.* Epiſt. 49. fol. 433. Edit. *Spanheim.*

74. Ἄνδρα τ', ὅς κε θεοῖσιν, ἀπέχθηται) μακάρεσσιν) γρ. Ἀνέρας, οἵ κε θεοῖσιν ἀπέχθωνται· ἀθανάτοισιν, *Julian.*

75. Ἔρρ', ἐπεὶ ῥα) γρ. ἔρρ', ἐπεὶ ἄρα, ἔρρ' ἐπεὶ ἦρα & ἔρρε, ἐπεί ῥα, vid. ad *Textum*.

Ἐρδο-

Ἑβδομάτῃ δ' ἱκόμεθα Λάμου αἰπὺ πτολίεθρον,
Τηλέπυλον Λαιστρυγονίην, ὅθι παμφύλα ποιμὴν
Ἠπύῃ εἰσελάων, ὅδε τ' ἐξελάων ὑπακούει.
Ἔνθα κ' ἄϋπνος ἀνὴρ δοιὼς ἐξήρατο μισθὼς,
Τὸν μὲν, βουκολέων, τὸν δ', ἄργυφα μῆλα νομεύων·
Ἐγγὺς γὰρ νυκτός τε καὶ ἤματος εἰσὶ κέλευθοι.
Ἔνθ' ἐπεὶ ἐς λιμένα κλυτὸν ἤλυθομεν, ὃν πέρι πέτρη
Ἠλίβατος τετύχηκε περιδρομὲς ἀμφοτέρωθεν·
Ἀκταὶ δ' ἀντιπάρουσι διαπρὸ ἀλλήλῃσιν
Εἰν ὁμαλὶ προβλῆτες ὑπαντίαι· ἀγχιβαθὴς δ' εἴσοδός ἐστιν.

Septimâ verò venimus Lami ad excelsum urbem
Telepylum Læstrygoniam, ubi pastorem pastor
Evocat impellens, alter verò exigens audit.
Ibi utique insomnis vir pastor duplicem capit mercedem,
Unam pascendis bobus, alteram pascendis nitidis pecoribus:
Propè enim noctisque & diei sunt viæ.
Ibi postquam ad portum inclytum venimus, quem circum petra
Excelsa erat, perpetuo utrinque;
Litoraque prominentia contraria sibi invicem
In ostia procurrunt; angustus autem introitus est.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

81. Λάμου αἰπὺ πτολίεθρον.] Ἀπὸ δὲ βασιλεύσαντος Λαιστρυγόνος, Λάμου, δὲ Ποσειδῶνος παιδὸς, ἡ ὀνομα Λαιστρυγόνος.

82. Τηλέπυλον.] Μεγάλην· ἢ δὲ τοιαύτην πολὺ διεστῶσιν αἱ πύλαι τινὲς δὲ τὸ κάλλος Τηλέπυλον ἐξειλήφασι· οἱ δὲ τηλέπυλον φασὶ, μακρόπυλον· ἀπὸ τοῦ μῆκους τῆς πύλης, ἢ τοῦ μήκους. Λαιστρυγονίην.] Τῶν δὲ Λαιστρυγόνων. Λαιστρυγόνες δὲ οἱ τῶν Λάμου οἰκοῦντες. Ὅθι ποιμένα ποιμένι.] Ὅταν οἱ νομεῖς ἀλλήλοις συνεφθέγξατο] ἀφ' ὁ σύντροφοι εἶναι τοὺς νομεῖς· ἢ μᾶλλον δὲ ἀφ' ἑσπέρας τὸ ἀπέναντι τῆς πυλῶν μέτρον ἄσκησον, καὶ ὅταν τῶν φωνῶν ἐξακούσῃ δὲ τι εἰσελαύνοντος, καὶ δὲ ἐξελαύνοντος. Ποιμένα.] Καθαχρηστικῶς εἴρηκε ποιμένα καὶ τὸ βουκόλον.

83. Ἠπύει.] Φωνεῖ· Εἰσελάων.] Εἰσελαύνων. Ἐξελάων.] Ἐξελαύνων.

84. Ἐξήρατο.] Ἀπηνίσκαθε.

85. Ἄργυφα.] Λάμπα, ἢ λαμπρά.

86. Ἐγγὺς γὰρ νυκτός τε καὶ ἤματός εἰσι κέλευθοι.] Αἱ νυκτερειναὶ καὶ ἡμερειναὶ νομαὶ ἐγγύς εἰσι τοῦ πόλεως· φασὶ δὲ τὸν Λαιστρυγόνας παροικεῖσαι τὴν τοῦ Λεοντίνων καὶ Σικελίων χώραν, ὃ δὲ ἡδονὰς πολλὰς μύσπαι, καὶ τὸ εἶφον. ὥστε τοὺ μὲν λάσια τῇ ἡμέρᾳ νέμειν, τοὺ δὲ ψιλὰ τῇ νυκτὶ, καὶ ἅτερος τὸ δυναμένου ἀκροτηῦ δύο μισθὸς λαμβάνειν. Κρατὴς δὲ φησι κεῖσθαι τὸν δὲ δεξιοῦ αὐτοὺς κατοικεῖσθαι κεφαλὴν· ἀπὸ δὲ τῆς Λιβύης τὴν καὶ Σικελίαν χώραν, ὑπὲρ ἄκρας Μίσγεως δύσεις τε καὶ ἀνατολαὶ ἀλλήλοις· ὥστε πλείω μὲν εἶναι τὸν ἡμέραν, ἐλάττω δὲ τὴν νύκτα· ὡς ἀναπαύειν παρὰ τοῖς Κιμμερίοις· οἵτινες ἐν δύσεσι ἀφ' ἑσπέρας οἰκοῦσι, ὅτιδὴ κομίζεσθαι μισθούς.

88. Ἠλίβατος.] Ὑψηλή. Τετύχηκεν.] Ἐστὶν, ὑπάρχει. Διαμπερές.] Ἀντὶ δὲ, ἐπίπαν.

89. Ἀκταὶ δὲ] Αἱ ἀντιπρόσωποι ἀδελφαὶ, ὁτὴν ἀλλήλοις πέτραι, καὶ ἀντίκρυσιν ἀπὸ τοῦ αἰγιαλοῦ, καὶ πάσαν πᾶσιν τὸ εἴσοδον.

90. Πρὸ ἄχνοι.] Περάχνοι, ὃ ἐστι ἀντιβίβλωσις. Ἀγκὼν] Ἀκρώρεια καὶ τοπή.

N O T Æ.

82. Τηλέπυλον Λαιστρυγονίην) Quanquam ego Τηλέπυλον hic, ut proprium accipio, quoniam nonnulli scrupulos hinc sibi faciunt, dicendum, Etiamsi Portæ urbis quam maximè à se invicem distarent, posse tamen *Pastores*, aut potius *Bubulcos*, sibi satis attendere: dum Unus enim redit in urbem, alius per eandem Portam exit, & nihil hic aliud juxta literam velle *Homerum* puto, quam Urbem totam rei *Pastoritiæ* deditam. De cæteris adeas *Eustath.* fol. 383. lin. 2. &c. *Br. Schol.* etiam *Spondan.* in hunc locum fol. 135. *Cal. Rhodigin.* l. 7. c. 10. fol. 339. *Lycophron.* v. 956. & *Scholia* in locum; *Hyginum* l. IV. Titulo *Æquinoctialis*; Quicunque ad ipsius caput *Draconis* habitant, ità longo die utuntur, ut eis nè tertia quidem horæ pars in unaquâque nocte obtingat. Itaque *Aratus* ait, Κεῖνη πὰρ κεφαλὴ τῇ νύκτωρ, ἧχί περ ἄκρας Μίσγεως δύσις τε καὶ ἀντολαὶ ἀλλήλῃσιν. *Cicero* vertit, Quod Caput hic paulum sese subitoque recondit, Ortus ubi atque Obitus parte admiscentur in una. De hoc *Homerus* quoque in *Odyssea*, qui ità brevem Noctem esse dicit, ut Pastores cùm alii exigant, alii reducant pecus, possint alius alium audire, cum unus propter Noctem pecus reducat, alter propter Lucem exigat.

84. Δοιὼς ἐξήρατο μισθὼς) *Ælian.* Animal. l. 14. c. 29. Δοιοὶ δ' Ὅμηρός εἰσιν μοι, ὃν ἐ δηλῶν αἱρεῖν μισθὸν οἶδε οἱ ἄνδρες, τὸ μὲν ὑπὸ τοῦ πόρου, τὸ δὲ ὑπὸ τοῦ γῆς· ὡς τοὺς αὐτοὺς εἶναι καὶ ναύτας καὶ γεωργούς.

86. Ἐγγὺς γὰρ νυκτός τε καὶ ἤματος) *Crates* dicit *Lestrygonas* sub *Draconis* Capite positos, ut ad v. 82. ex *Hygino* & *Arato*. Huc refer *Hesiod.* Theogon. à v. 748. —ὅθι Νὺξ τε καὶ Ἡμέρα ἐόντε ἵκάνει; &c. ad v. 758. *Crepusculum* fit, Nocte deficiente, Die oriente, vel contrà.

Variæ Lectiones.

90. Πρὸ ἄχνοι) πρ. προὔχουσαι, *H. Steph.*

Ἔνθ',

Ενθ' οἵγ' εἶτω πάντες ἔχον νέας ἀμφιελίσσας.
Αἱ μὲν ἄρ' ἔντοσθεν λιμένος κοίλοιο δέδεντο
Πλησίαι· ὠκὺ γάρ τοι ἀέξετο κῦμά γ' ἐν αὐτῷ,
Οὔτε μέγ', οὔτ' ὀλίγον· λευκὴ δ' ἦν ἀμφὶ γαλήνη.
Αὐτὰρ ἐγὼν οἷος χέθον ἔξω νῆα μέλαιναν,
Αὐτῷ ἐπ' ἐσχατιῇ, πέτρης ἐκ πείσματα δήσας.
Ἔσην ἴ, σκοπιὴν ἐς παιπαλόεσσαν ἀνελθών·
Ἔνθα μὲν οὔτε βοῶν, οὔτ' ἀνδρῶν φαίνετο ἔργα,
Καπνὸν δ' οἶον ὀρῶμεν ἀπὸ χθονὸς ἀΐσσοντα.
Δὴ τότ' ἐγὼν ἑτάρους πρὸ εἶπον πεύθεσθ' ἰόντας,
Οἵτινες ἀνέρες εἶεν ἐπὶ χθονὶ σῖτον ἔδοντες,
Ἄνδρε δύω κέλομαι, τρίτατον κήρυχ' ἅμ' ὀπάσσας.
Οἳδ' ἴσαν ἐκβάντες λείην ὁδὸν, ἥπερ ἅμαξαι
Ἄξυδ' ἀφ' ὑψηλῶν ὀρέων καταγίνεον ὕλην.
Κούρῃ δ ξύμβλητο πρὸ ἄστεος ὑδροχόῃσι,
Θυγατρὶ ἰφθίμῃ Λαιστρυγόνος Ἀντιφάταο.
Ἡ μὲν ἄρ' ἐς κρήνην κατέβησετο καλλιρέεθρον
Ἀρτακίην, ἔνθεν γὰρ ὕδωρ πρὸς ἄστυ φέρεσκον.
Οἱ δ ἐς παριξάμενοι προσεφώνεον, ἔκ τ' ἐρέοντο,
Ὅστις τῶν εἴη βασιλεὺς, καὶ οἷσιν ἀνάσσοι.

Ibi illi intus omnes tenebant naves utrinque agitabiles:
Quæ quidem intra portum concavum ligabantur
Propinquæ: nunquam enim attollitur fluctus in ipso,
Neq; magnus, neque parvus; candida enim erat circum tranquillitas.
Cæterùm ego solus tenui extra navem nigram,
Illic in extremâ parte, petræ funes alligans.
Stabamque, speculâ excelsâ conscensâ;
Ibi quidem neque boum neque virorum apparebant opera,
Fumum tantum videbamus à terrâ erumpentem.
Cæterùm tunc ego socios præmisi scisciturum profectos,
Quinam viri essent supra terram panem vescentes;
Viris duobus electis, tertium præconem unà comitem tradens.
Illi iverunt egressi in planam viam, qua plaustra utique
Ad urbem ab excelsis montibus deducunt lignum.
Puellæ verò obvii-facti-sunt ante urbem aquam-petenti,
Filiæ proceræ Læstrygonis Antiphatæ.
Hæc quidem ad fontem descenderat limpidum
Artaciam, hinc enim aquam ad urbem ferebant.
Illi verò astantes alloquebantur interrogabantque,
Quisnam eorum esset rex, & quibus imperaret.

ΣΧΟΛΙΑ.

97. Σκηπιὴν.] Ὑψηλὸν τόπον. Παιπαλόεσσαν.] Τραχεῖαν. Ἔνθεν καὶ τῇ σωηθείσῃ παιπάλιμον λέγομεν ἄνδρα τραχὺν, καὶ μὴ ἁπλῆν.
99. Ἄϊσσοντα.] Ἀνιόντα.
100. Περῖην.] Περίιμεναι.
103. Λείην.] Λείαν, ἁμαλήν.
104. Καταγίνεον.] Κατέφερον.
105. Ξύμβλητο.] * Συνήρχοντο.
107. Καλλιρέεθρον.] Καλὰ ῥεύματα ἔχουσαν.
108. Ἀρτακίην.] Ὀνομαστὴν πηγήν. * εἶπεν δὲ τὸ ὄνομα * παρὰ τὴν Κίρκης μεμαθηκὼς· λέγει γάρ, Οἶδα καὶ αὐτὴ Ἢ μὰν ὅσ' ἐν πόντῳ πάσχει ἄλγεα· ἢ κατὰ τὸ στοματίσμον, παρὰ τὸ φυγόντων, μεθόντων παρὰ τὸ κόρης, * ἐπύθετο.

NOTÆ.

100. Περῖην) Olim hoc in loco περῖεν, verùm quùm aliàs in omnibus Exemplaribus περῖην legeretur, viz. ι'. v. 88. & μ'. v. 9. & *Eustathius* ità legat, hoc etiam in loco, ità scribo; nam à περῖμι venit, & περῖεν, ad *Var. Lect.* relego.

106. Ἀντιφάτao) Ab Ἀντιφάτης· mox, v. 114. Ἀντιφατᾶο, quasi ab Ἀντιφατὸς, quomodò Γηρυόνης & Γηρυονεὺς, & similia. Plures Rectos habet, Τυφὼν, Τυφάων, Τυφὼς, Τυφωεὺς, quod notat *Eustathius*, ut Αἴδης, Ἀΐδης, Ἄϊς, Ἀΐδης, & Ἀϊδωνεύς.

NOTÆ IN SCHOLIA.

105. * Συνήρχοντο) Ità pro corrupto, ἤρχετο, legendum.

108. * Εἶπεν δὲ τὸ ὄνομα παρὰ τὴν Κίρκης μεμαθηκὼς) Ità pro Corrupto εἶπεν, &c. παρ' αὐτῆς μεμαθηκότες, & mox. * ἐπύθετο, pro ἐπυθέτο, nam *Ulysses* solus hic loquitur, & de eo solo hoc *Scholion*, quod alludit ad *Circe* dictum, infrà, v. 457. Οἶδα καὶ αὐτὴ, &c. Per κόρης autem intellige θυγατρὸς Ἀντιφάτου.

VARIÆ LECTIONES.

100. Περῖην) γρ. περῖεν, *Br. Schol.* vid. N. in *Text.*
103. Ἄμαξαι) γρ. ἄμαξαν, ut *Iliad.* ν'. v. 426.
107. Καταβήσετο) γρ. κατεβήσατο, *H. Steph.* vid. ad θ'. v. 417.

Ἡ δὲ

Ἡ ἦ μάλ' αὐτίκα πατρὸς ἐπέφραδεν ὑψιφερὲς δῶ.
Οἳδ' ἐπεὶ εἰσῆλθον κλυτὰ δώματα, τὼδε γυναῖκα
Εὗρον, ὅσιν τ' ὄρεος κορυφὴν, ἠδ' ἔξυγον αὐτῷ.
Ἡ δ' αἶψ' ἐξ ἀγορῆς ἐκάλεϊ κλυτὸν Ἀντιφατῆα,
Ὃν πόσιν, ὃς δὴ τοῖσιν ἐμήσατο λυγρὸν ὄλεθρον·
Αὐτίκ' ἕνα μάρψας ἑτάρων, ὠπλίσατο δόρπον·
Τὼ ἦ δὺ' ἀΐξαντε φυγῇ ἔβη νῆας ἱκέσθην.
Αὐτὰρ ὁ τεύχε βοὴν ἀγαθὸν ἀΐξας· οἱ δ' ἀίοντες
Φοίτων ἴφθιμοι Λαιστρυγόνες ἄλλοθεν ἄλλος,
Μυρίοι, οὐκ ἀνδρεσσιν ἐοικότες, ἀλλὰ Γίγασιν.
Οἵ ῥ' ἀπὸ πετράων ἀνδραχθέσι χερμαδίοισι
Βάλλον· ἄφαρ δ' κακὸς κόναβος ἔπλετο νηῶν ὀλεθρος,
Ἀνδρῶν ὀλλυμένων, νηῶν θ' ἅμα ἀγκυλοπρώρων·
Ἰχθῦς δ' ὡς, πείροντες, ἀτερπέα δαῖτα φέροντο.
Ὄφρ' οἱ τὸν ὄλεκον λιμένος πολυβενθέος ἐντὸς,
Τοφρὸς ἐγὼ ξίφος ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηρῷ,
Τὰς ἀπὸ πείσματ' ἔκοψα νεὸς κυανοπρῴροιο.
Αἶψα δ' ἐμοῖς ἑτάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσα
Ἐμβαλέειν κώπῃσι, ἵν' ὑπ' ὀκ κακότητα φύγοιμεν.
Οἱ δ' ἅμα πάντες ἀνέρριψαν, δείσαντες ὄλεθρον.
Ἀσπασίως δ' ἐς πόντον ἐπηρεφέας φύγε πέτρας
Νηῦς ἐμή· αὐτὰρ αἱ ἄλλαι ἀολλέες αὐτόθ' ὄλοντο.
Ἔνθεν ἦ τοσσέρω πλέομεν, ἀκαχήμενοι ἦτορ,
Ἄσμενοι ὀκ θανάτοιο, φίλους ὀλέσαντες ἑταίρους·

Illa valdè statim patris ostendit excelsam domum.
Hi postquam ingressi sunt inclytam domum, ipsam quidem mulierem
Invenerunt, velut montis verticem, & abominati sunt illam.
Illa verò continuò è foro evocabat inclytum Antiphatem
Suum maritum, qui jam illis intendebat sævam mortem:
Statim uno correpto sociorum, apparavit cœnam:
Duo verò ruentes fugâ ad naves pervenerunt.
Cæterum is clamorem excitavit per urbem, atque *illi* audientes
Ibant fortes Læstrygones aliundè alius,
Innumeri, non hominibus similes, sed Gigantibus;
Qui à petris ponderosis saxis
Jaciebant; statim autem malus strepitus per naves excitatus est,
Virorum pereuntium, navium*que* fractarum;
Tanquam pisces verò, transfigentes tristes epulas ferebant.
Dum illi hos perdebant profundum portum intrà,
Intereà ego gladium acutum extrahens à fœmore,
Eo funes abscidi navis nigrâ-prorâ.
Statimque meos socios excitatos jussi
Incumbere remis; ut calamitatem subterfugeremus.
Hi simul omnes incumbunt timentes mortem.
Libenter autem in pontum altas effugit petras
Navis mea: cæterùm reliquæ densæ illic perierunt.
Hinc igitur ulteriùs navigavimus tristes corde,
Læti ex morte *evitatâ*, postquam dilectos amissimus socios.

ΣΧΟΛΙΑ.

111. Ἐπέφραδεν.] Ἔδειξεν, ἔδιξεν.
113. Κατὰ δ' ἔσυγον.] Κατεπλάγησαν.
119. Φοίτων.] Παρεγίνοντο.
121. Ἀνδραχθέσι.] Τοῖς δυναμένοις ἄνδρα καταβαρύνειν· ἢ μέγα βάρος παρέχουσι τοῖς βαστάζουσι.
122. Κόναβος.] Ἦχος.
123. Ἀγκυλοπρώρων.] Σιωλεβοπρώρων.
124. Ἰχθῦς δ' ὡς πείροντες.] Ἀντὶ τοῦ, ὡς ἰχθύας πειρῶντες, ὥστε ἰχθύας, ἢ ἁλιπείροντες, ὡς ἰχθύας· χαίρει δὲ καὶ σπαίρουσι. πείροντες δὲ, ἢ ἀντὶ τοῦ διείροντες. Φέροντο.] Περιφέροντο.
130. Ἀνέρριψαν.] Ἐκσπηλάσησαν.
131. Ἐπηρεφέας.] Ἥτοι ἄνωθεν ἐπηρεφεῖς, ἢ ἐπικαλυπτούσας πέτρας.
132. Ἀολλέες.] Ὁμοῦ πᾶσαι.

NOTÆ.

120. Οὐκ ἀνδράσιν ἐοικότες, ἀλλὰ Γίγασιν) Hinc nova ἀνδραχλίαι facta *Callimacho*, Hymn. *Cereris*, v. 35. Et Nos, *Esther*. v. 1087. Ὠχρά τε καὶ Σιδῶνα πανώλεσιν ἀνδραχλίαισιν. De Gigantibus diximus ad ν'. v. 59.

VARIÆ LECTIONES.

116. Ἕνα μάρψας) γρ. ἓν' ἀμφαράψας, rectissimè, pro ἀναμάρψας. *Ibid.* Δόρπον) γρ. δεῖπνον, *H. Steph.*
124. Πειροῦσιν) γρ. σπαίρουσιν, *Br. Schol.*

Αἰαίλω δ' ἐς νῆσον ἀφικόμεθ'· ἐνθάδ' ἔναιε
Κίρκη ἐϋπλόκαμος, δεινὴ θεός, αὐδήεσσα,
Αὐτοκασιγνήτη ὀλοόφρονος Αἰήταο.
Ἄμφω δ' ἐκγεγάτην φαεσιμβρότου Ἠελίοιο,
Μητρός τ' ἐκ Πέρσης, τὴν Ὠκεανὸς τέκε παῖδα.
Ἐνθάδ' ἐπ' ἀκτῆς νηὶ κατηγαγόμεσθα σιωπῇ
Ναύλοχον ἐς λιμένα, καί τις θεὸς ἡγεμόνευεν.
Ἔνθα τότ' ἐκβάντες, δύο τ' ἤματα καὶ δύο νύκτας
Κείμεθ', ὁμῶς καμάτῳ τε, καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἔδοντες.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τρίτον ἦμαρ ἐϋπλόκαμος τέλεσ' ἠώς,
Καὶ τότ' ἐγὼν ἐμὸν ἔγχος ἑλὼν καὶ φάσγανον ὀξὺ,
Καρπαλίμως ἆψ' νηὸς ἀνήϊον ἐς θεσπιὴν,
Εἴπῃς ἔργα ἴδοιμι βροτῶν, σκοπιήν τε πυθοίμην.
Ἔστην δ', σκοπιὴν ἐς παιπαλόεσσαν ἀνελθών,

Æam autem ad insulam pervenimus: ubi habitabat
Circe pulchricoma, veneranda dea, eloquens,
Germana soror prudentis Æætæ:
Ambo enim natæ sunt ex illustrante-hominem Sole,
Et matre ex Perse, quam Oceanus genuit filiam.
Hic in littore nave devenimus clàm
Navium-capacem in portum, & Deus aliquis dux erat.
Ibi tum exeuntes, duos dies & duas noctes
Jacebamus, pariter & labore, & dolore animum macerantes.
Sed quando jam tertiam diem pulchricoma perfecit aurora,
Et tum ego meam hastam capiens & gladium acutum,
Celeritèr ab nave recessi in speculam,
Sicubi opera viderem mortalium, vocemque audirem.
Stabam igitur, speculam in præruptam ubi conscendissem,

ΣΧΟΛΙΑ.

135. Αἰαίλω.] *Ταύτλω ἴσως φασι, τὸ νῦν Κίρκαιον ὄρος τῆ Ἰταλίᾳ.

136. Αὐδήεσσα.] Ἤτοι φωνήεσσα, ἢ εἰς λαλιὰν καὶ προσαγόρευσιν ἀνθρώπους ἱκνουμένη· ἢ καθὸ ἐπιχωρίου ἐστίν.

137. Ὀλοόφρονος.] Τῷ σωτικῷ καὶ ὀλοκληρο φρονοῦντος. Αἰήτεω.] Κόλχων βασιλέως, παιδὸς Μηδείας, Κίρκης ἀδελφῆς.

138. Ἐκγεγάτην.] Ὑπάρχουσιν. Φαεσιμβρότου.] Τὸ φῶς τοῖς ἀνθρώποις φαίνοντος.

139. Πέρσης.] Πέρση, Ὠκεανῇ μὲ δεῖ θυγάτηρ, Ἠλίῳ γυνή. *Ἠλίῳ ᾗ καὶ Πέρσης, ἡ Ὠκεανῇ, Αἰήτης καὶ Κίρκη. Ἡσίοδος δὲ καὶ τὴν Εὐρύτην Περσηίδα λέγει.

140. Ἀκτῆς.] Παραθαλασσίου τόπου.

141. Ναύλοχον.] Τὸν εἰς φυλακὴν τῶν νεῶν ἐπιτήδειον τόπον· ἢ τοὺς ναῦς κρύπτοντας, ἢ ναυδεχόμενον.

146. Ἀνήϊον.] Ἀνῆλθον. Περιστάς.] Τόπον ὑψηλὸν· ἀφ' οὗ ἦν θεάσασθαι ἐκ ἀποσκοπούσης.

NOTÆ.

136. Θεὸς αὐδήεσσα) Cùm nulla subsit ratio, quare *Circe* θεὸς αὐδήεσσα potius dicatur, quàm quævis alia Cœlestium Dearum, quibus vocem certè *Homerus* minimè negat; quidni alia Antiqua *Lectio* hic præferenda videatur, ἀδήεσσα, de quâ re fusius ad ε'. v. 334. Certè *Br. Schol.* & hìc eam *Lectionem* alludunt in ipso fine, Καθὸ ἐπιχωρίου ἐστίν.

137. Αὐτοκασιγνήτη Αἰήταο) *Æetes*, Rex *Colchorum*, filius *Solis* & *Perseidos*, vel *Persæ*, *Oceanitæ*; sororem habuit *Circen*, filiam *Medeam*, filium *Absyrtum*.

138. Ἐκγεγάτην) Non hoc *Contractum*, pro ἐκγεγαίτην, tum enim *Penultima* produceretur; verùm a *Simplici* ἔκγεγα, pro ἐκγέγαα. Fit enim γέγαα, ut γεγαὼς, γεγὼς, *Hesychio*. Sic μεγαὼς, μεμαὼς, minimè per *Contractionem*. Γεγάτην autem legitur in *Tertiâ* Duali; quià γέγαὼ æquè dicitur, atque γεγάασι. Nam ut *Tertia* Dualis definit in ον, ubi *Tertia* Pluralis exeat in ασι, ωσι, ασι, vel αι· Sic è contrà semper definit in ην, ubi *Tertia* Pluralis exeat in ον, αν, ην, vel το· quod *Observanti* patebit. Quòd autem γέγααν, æquè atque γεγάασι dicatur, id sine Exemplo non fit; nam ità *Bœoticè* πέφευγον, pro πεφεύγασι, *Lycophron*. v. 252. Ἔοργαν, *Homer*. Batrachom. v. 178. Ἔγνωκαν, *D. Johan.* c. 17. v. 8. Εἴρηκαν, *Apocalyps.* c. 19. v. 3.

NOTÆ IN SCHOLIA.

135. * Ταύτλω, pro αὐτλῷ, lego ex *Aloysii* MS. Hunc locum explicat *Theophrastus* περὶ φυτῶν, l. 5. c. 9. Τὸ δὲ Κιρκαῖον καλούμενον, εἶναι μὲ ἄκρον ὑψηλὸν, δασεῖαν δὲ σφόδρα, καὶ ἔχειν δρῦν ἐ διάφορον πολλὴν, καὶ μυρρίνῳ λέγειν δὲ τὰς ἐγχωρίους, ὡς οἰκεῖν ἐν Κίρκη κατοικῇ, ἐ διὰτοῦτο τὸ ἔ Ἑλληνικὸν πάθος. — Καὶ ὕστερον μέν πού, νῆσον εἶναι τὸ Κιρκαῖον· νῦν δὲ τὸ φῶς τοῦ ἡλίου καὶ τὴν σελήνην ἐκλείπειν φασὶ, καὶ ἐπισκοτεῖσθαι, ὅταν ὑπὸ τὴν γῆν ἐλθόντα ἐκ ἀναφαίνηται· ὅπερ ἐκ ἐγίνετο πρότερον, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ μεσημβρινῷ κλίματι ἐφαίνετο. Vid. *Munck.* in *Hyginum*, p. 194.

139. * Ἠλίῳ δὲ) Has voculas, Sensui planè necessarias, ex *Aloysii* MSto addendas curavi. Huc refer *Spondan.* in locum, fol. 135. ubi ex *Hesiodo* & *Diodoro Siculo* multa in hanc rem.

VARIÆ LECTIONES.

135. Ἐνθάδ') γρ. ἔνθα δ'.

136. Αὐδήεσσα) γρ. αὐδήσασα. *H. Steph.* Vid. Not. in *Textum*.

Καὶ

Καί μοι ἐείσατο καπνὸς ἀπὸ χθονὸς ὐρυοδείης,
Κίρκης ἐν μεγάροισι, διὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλλα.
Μερμήριξα δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν
Ἐλθεῖν, ἠδὲ πυθέσθαι, ἐπεὶ ἴδον αἴθοπα καπνόν.
Ὧδε δέ μοι φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
Πρῶτ' ἐλθόντ' ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ ἅλα δαλάσσης,
Δεῖπνον ἑταίροισιν δόμεναι, πρεσέμεν τε πυθέσθαι.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥηϊδίην νῆα νεὸς ἀμφιελίσσης,
Καὶ τότε τίς με θεῶν ὀλοφύρατο μοῦνον ἐόντα,
Ὅς ῥά μοι ὑψίκερων ἔλαφον μέγαν εἰς ὁδὸν αὐτὴν
Ἦκε· ὁ μὲν ποταμόνδε κατήϊεν ἐκ νομοῦ ὕλης,
Πίόμενον· δὴ γάρ μιν ἔχεν μένος ἠελίοιο·
Τόνδ' ἐγὼ ἐκβαίνοντα κατ' ἄκνηστιν μέσα νῶτα
Πλῆξα· τὸ δ' ἀντικρὺ δόρυ χάλκεον ἐξεπέρησε·
Κὰδ δ' ἔπεσ' ἐν κονίῃσι μακών, ἀπὸ δ' ἔπτατο θυμός·
Τῷδ' ἐγὼ ἐμβαίνων, δόρυ χάλκεον ἐξ ὠτειλῆς
Εἰρυσάμην· τὸ μὲν αὖθι κατ' ἄκλινας ἐπὶ γαίῃ
Εἴασα· αὐτὰρ ἐγὼ σπασάμην ῥῶπάς τε λύγους τε.
Πεῖσμα δ', ὅσσον τ' ὄργυιαν, ἐϋστρεφὲς ἀμφοτέρωθεν
Πλεξάμενος, συνέδησα πόδας δεινοῖο πελώρου.

Ex mihi apparebat fumus à terrâ latâ,
Circes in ædibus, per arbores densas & sylvam.
Deliberabam itaque deinde in mente & in animo
Proficisci, atque scisciscari; postquam vidi fuliginosum fumum.
Sic verò mihi reputanti visum est satiùs esse,
Primùm profectum ad navem celerem & littus maris
Prandium sociis dare, præmittereque ad inquirendum.
Sed quando jam propè eram vadens ad navem utrinque agitatam,
Certe tum aliquis me deorum miserum est solum existentem
Qui mihi excelsis cornibus-cervum magnum in viam ipsam
Misit; is quidem ad flumen descendebat ad pascua sylvæ
Potaturus, jamdudum enim ipsum ceperat vis Solis.
Hunc ego egredientem per spinam medio tergo
Percussi, ipsum verò penitùs hastile ferreum transiit:
Decidit itaque in pulveres vociferans, & evolavit animus.
In hunc ego irruens, hastam ferream ex vulnere
Extraxi; illam quidem illic reclinans in terrâ
Reliqui; cæterùm ego avulsi virgultaque viminaque;
Funeque ad ulnæ longitudinem benè sorto undique
Complicato, colligavi pedes ingentis monstri.

ΣΧΟΛΙΑ.

149. Ἐείσατο.] * Ἐφάνη.

150. Διὰ δρυμά.] Διὰ τῶν δρυμωδῶν, καὶ συνδένδρων τόπων.

152. Αἴθοπα καπνόν.] Τὸν ἐκ τῆς αἴθης, * ὃ ἐστι καύσεως, γινόμενον.

155. Πρεσέμεν.] * Προπέμψαι.

156. Ἀμφιελίσσης.] Ἐκατέρωθεν ἐλαυνομένης.

157. Ὀλοφύρατο.] Ἠλέησεν.

158. Ὑψίκερων.] Ὑψηλὰ κέρατα ἔχοντα.

159. Κατήϊεν.] Κατήρχετο.

160. Δὴ γάρ μιν ἔχε μένος ἠελίοιο.] Τὸν * ἔλαφον φησὶν ὑπὸ τῆς Ἡλίου ἐκπεκαῦσθαι, καὶ ὡς ἐπὶ πυρὶ γυμνάναι· διὸ καὶ ἐπὶ τὸ ποταμὸν κατιέναι, ἵνα πιὼν ἥκοι.

161. Κατὰ ἄκνηστιν.] Ἐπιχωρίως μέσους νῶτας, τοὺ ῥάχιν· ἢ τὰ μέσα τῶν τετραπόδων, παρὰ τὸ μὴ δύνασθαι κινεῖσθαι.

163. Μακών.] Ὠνομασθαπαυσίπτωτον τὸν λέξιν, οἷον πωιὸν φωνῶ καὶ ἄσημον ἀσπιλάσας.

164. Ἐμβαίνων.] Ἐπιβαίνων, ὡς λαξ.

165. Εἰρυσάμην.] Εἵλκυσα.

166. Σπασάμην.] Ἀπέσπασα. Λύγους.] Γένη ῥάβδων. Ῥῶπάς τε λύγους τε.] Ἰμαντώδη φυτὰ, ἐπιμήκεις καὶ εὐκάμπτους ῥάβδους ἔχοντα.

167. Πεῖσμα.] Σχοινίον. Ὄργυιαν.] Τὸ τῶν χειρῶν ἔκτασιν. Εὐστρεφές.] Καλῶς ἠσκημένον.

168. Πελώρου.] Τέρατος, ὄφεως.

* Vid. *Psalm.* 42. v. 1.

NOTÆ.

160. Πίομεν) Ut τὸν, pro τόνον, *Priorem* haud rarò producit, ità πίω, pro πίνω, non semel; de quâ re Nos plura, ad π'. v. 143.

NOTÆ IN SCHOLIA.

149. * Ἐφάνη) Ità, pro Corrupto ἐφώνει, nihil hic à MSto adjutus.

152. * Ὃ ἐπὶ καύσεως γινόμενον, ex *Aloysii* MSto.

155. * Προπέμψαι) Ità pro προπέμψαμεν, quod προέμεν fit Modi *Infinit.* MS. προπέμψαι, malè τῆς ε'. admisso.

VARIÆ LECTIONES.

158. Ὑψίκερων) γρ. ὐψίκερων.

160. Πιόμενον) γρ. πινόμενον.

Βλῶ ἧ καλλιφάδεια φέρων ἐπὶ νῆα μέλαιναν,
Ἔγχεϊ ἐρειδόμενος, ἐπεὶ οὔπως ἦεν ἐπ' ὤμῳ
Χειρὶ φέρειν ἑτέρῃ· μάλα γὰρ μέγα θηρίον ἦεν.
Κὰδ δ' ἔβαλον προπάροιθε νεὸς· ἀνέγειρα δ' ἑταίρους
Μειλιχίοις ἐπέεσσι, παραφραδὲς ἄνδρε ἕκαστον,
"Ὦ φίλοι, ἢ γάρ πως καταδυσόμεθ', ἀχνύμενοί περ,
Εἰς Ἀΐδαο δόμους, πρὶν μόρσιμον ἦμαρ ἐπέλθῃ.
Ἀλλ' ἄγετ', ὄφρ' ἐν νηῒ θοῇ ἔρωπίς τε, πόσις τὲ,
Μνησόμεθα βρώμης, μηδὲ τρυχώμεθα λιμῷ.
Ὣς ἐφάμην· οἱ δ' ὦκα ἐμοῖς ἐπέεσσι πίθοντο·
Ἐκ δὴ καλυψάμενοι τοῖ δῖν' ἀλὸς ἀτρυγέτοιο
Θήκαντ' ἔλαφον· μάλα γὰρ μέγα θηρίον ἦεν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ὀρώμενοι ὀφθαλμοῖσιν,
Χεῖρας νιψάμενοι τεύχοντ' ἐρικυδέα δαῖτα.
Ὣς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
Ἥμεθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ·
Ἠμος δ' ἠέλιος κατέδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε,
Δὴ τότ' ἐκοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
Ἠμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,

Descendi itaque in cervice gerens ad navem nigram,
Hastâ innixus, quoniam nullo pacto poteram in humero
Manu ferre altera; valdè enim magnum animal erat.
Dejeci autem ante navem, excitaviquè socios
Blandis verbis, astando viros singulos,
" O Amici, nequaquam certè descendemus, quantumvis afflicti,
" In Plutonis ædes, antequam fatalis dies advenerit.
" Sed agite, quamdiu est in navi celeri cibusque potusque,
" Memores simus escæ; neque vexemur fame.
Sic dicebam; hi celeriter meis verbis parebant:
Egressi autem è latebris ad littus maris irrequieti
Admirabantur cervum; valdè enim magna fera erat.
Cæterùm postquam oblectati sunt videntes oculis,
Manibus lotis apparabant eximium convivium.
Sic tum quidem totum diem ad Solis occasum
Sedebamus, convivantes carnes multas & vinum dulce:
Quando autem Sol descendit & tenebræ advenerunt,
Certè tum dormivimus in littore maris.
Quando autem manè-genita apparuit roseis-digitis aurora,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

169. Καλλιφάδεια.] Καλὴ λόφῳ ἢ αὐχένος, καὶ τραχήλῳ.

170. Ἐρειδόμενος.] Ἐπερειδόμενος. Οὔπως εἶχεν.] Οὐκ εὐεδέχετο ἔχειν.

173. Παραφραδὲς.] Παρεστὼς πλησίον.

174. Καταδυσόμεθα.] Καταδυσόμεθα, κατέλθωμεν. Ἀχνύμενοί περ.] Καὶ περ λυπούμενοι.

175. Εἰς Ἀΐδαο.] Εἰς ᾅδου. Μόρσιμον ἦμαρ.] Τὴν εἱμαρμένην ἡμέραν.

177. Βρώμης.] Βρώσεως. Τρυχώμεθα.] Καταπονώμεθα.

179. Ἐκ δὴ καλυψάμενοι.] Ἐκκαλύψασθαι, λάσκεπασθῆναι.

182. Τεύχοντο.] Καπποιοῦσαν. Ἐρικυδέα.] Τὴν ποιοῦσαν χαρμονήν. ἢ μεγαλώνυμον * ἔνδοξον.

184. Ἀσπετα.] Πολλά.

N O T Æ.

169. Ἧν ἧ καλλιφάδεια φέρων) Olim καλλιφάδια, at *H. Steph.* καλλιφάδεια legit rectius. Ita & *Seberus*, MS. *Aloysii*, *Br. Schol.* vid. supra ad ι'. v. 490. *Eustath.* fol. 389. lin. 31. Καλλιφάδεια ἢ, αἱτὶ ᾗ, καλὴ λόφῳ, καὶ αὐχένι, καὶ τραχήλῳ· λόφος ἧ κυρίως, ἐπὶ ἀλόγων ζώων, τὸ μὴ τῷ κεφαλῇ· ἔνθα τοῖς ζευγνυμένοις ἐπιθῆται ὁ ζυγός. Et alias, Ὁ λόφος, ὁ ἄνω τόνος, ἤτοι ὁ περὶ τράχηλον· ὅθεν καὶ τὸ καλλιφάδεια· καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ, τὸ, — ὑπὸ ζυγὸν πεῶτον εὐλόφως φέρειν· ὡς λόφον ὀνομάζειν ἢ καὶ τὸ τράχηλον.

174. Ὦ φίλοι, ἢ γάρ πως) Si quod faveret Exemplar, σὸκ ἄρ πως legerem; nihil enim τὸ γὰρ videtur huc pertinere. Facilis autem *Amanuensium* Error, ex similitudine soni, inter ἢ γὰρ & σὸκ ἄρ, unde sæpe idem ortus Error. Τὸ γὰρ tamen haud rarò circa initium.

177. Μνησόμεθα) Aperte ponitur, pro μνησώμεθα, ut ex τρυχώμεθα constat. Vid. ad α'. v. 41.

NOTÆ IN SCHOLIA.

182. *Ἐνδέξον) Ità pro ἔνδοξα scribo, nam ad δαῖτα refertur.

VARIÆ LECTIONES.

169. Καλλιφάδεια) *γρ.* καλλιφάδια, vid. Not. in *Textum*.

170. Οὔπως ἦεν ἐπ' ὤμῳ) *γρ.* ὔπως ἦν ἐπὶ ὤμῳ, *H. Steph.* & ὔπως εἶχεν (an εἶχον) ἐπ' ὤμῳ, *Br. Schol.*

174. Οὐ γάρ πως) *γρ.* ἢ γάρ πω & πως, *H. Steph.* & σὸκ ἄρ πω, vid. Not. in *Textum*.

175. Ἐπέλθῃ) *γρ.* ἐπιλθεῖν, *H. Steph.*

Καὶ

Καὶ τότ' ἐγὼν ἀγορὴν θέμενος μετὰ πᾶσιν ἔειπον,
Κέκλυτέ μευ μύθων, καιρὸν περ πάσχοντες ἑταῖροι,
Ὦ φίλοι, οὐ γάρ τ' ἴδμεν, ὅπη ζόφος, οὐδ' ὅπη ἠώς,
Οὐδ' ὅπη ἠέλιος φαεσίμβροτος εἶσ' ὑπὸ γαῖαν,
Οὐδ' ὅπη ἀνστείτην· ἀλλὰ φραζώμεθα θᾶσσον,
Εἴπερ ἔτ' ἔστ' ἀμήχανος· ἐγὼ δ' οὐκ οἴομαι εἶναι·
Εἶδον γάρ, σκοπιὴν ἐς παιπαλόεσσαν ἀνελθών,
Νῆσον, τὴν περὶ πόντος ἀπείριτος ἐστεφάνωται·
Αὐτὴ δ' χθαμαλὴ κεῖται, καπνὸν δ' ἐν μέσῃ
Εἶδον ὀφθαλμοῖσι, διὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλην.
Ὡς ἐφάμην· τοῖσιν δὲ κατεκλάσθη φίλον ἦτορ,
Μνησαμένοις ἔργων Λαιστρυγόνος Ἀντιφάταο,
Κύκλωπός τε βίης μεγαλήτορος ἀνδροφάγοιο.
Κλαῖον δὲ λιγέως, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες·
Ἀλλ' οὐ γάρ τις πρῆξις ἐγίνετο μυρομένοισιν.
Αὐτὰρ ἐγὼ δίχα πάντας ἐυκνήμιδας ἑταίρους

Et tum ego concione coactâ omnes alloquutus sum,
" Audite meos sermones, mala etsi passi, socii,
" O amici, non enim scimus, ubi Septentrio, neque ubi Meridies,
" Neque ubi sol hominibus lucem præstans vadit sub terram,
" Neque ubi resurgit; quare consilium ineamus celeriter,
" Si quid adhuc fuerit consilii; ego quidem non existimo esse.
" Vidi enim, speculam ubi ad excelsam ascendi,
" Insulam, quam pontus infinitus circumdat;
" Ipsa verò humilis jacet, fumumque in medio
" Vidi oculis, per arbores densas & sylvam.
Sic dicebam, his verò perculsum est amicum cor,
Recordatis facinorum Læstrygonis Antiphatæ,
Cyclopisque violentiæ, magnanimi, viros-devorantis.
Flebant itaque valdè uberes lacrymas profundentes:
Sed nullum erat emolumentum, *quod occurreret*, lugentibus.
Cæterùm ego bifariam omnes beneocreatos socios

ΣΧΟΛΙΑ.

188. Μετὰ πᾶσιν.] Ἔνιοι, μῦθον.

190. Οὐ γάρ τ' ἴδμεν ὅπη.] Οὐ γὰρ ἴσμεν, ὅπου δύσις, ἢ ὅπου ἀναβολή· ταῦτα γὰρ λέγει σὺν λύπῃ, ἀλλὰ διὰ παθῶν τοῖς παροῦσιν.

192. Ἀνστείτην.] Ἀναπτήν, ἀνίσχειν, ἀναφῆναι.

195. Ἀπείριτος.] Πολύς. Ἐστεφάνωται.] Κύκλῳ ἐστέφθαι.

196. Χθαμαλή.] Ταπεινή.

197. Ἔδρακον.] Ἐθεασάμην.

199. Μνησαμένοις.] Ὑπομνησθεῖσιν.

NOTÆ.

190. Ὦ φίλοι, οὐ γάρ τ' ἴδμεν.) Et hic, οὐκ ἄρ τ' ἴδμεν, ob eandem rationem legerem, & infrà, v. 202. De hoc autem loco videsis *Meric. Casaubon.* De Nuperâ *Homeri* Editione, §. 1. p. 44, &c. quod tamen paulò ante obtervárat *Spondanus*, in locum, fol. 137. qui & *Strabonem* laudat, quod *Casaubono* dissimulâsse vix erat ingenuum: licet ante utrumque *Eustathius* fol. 1654. lin. 11. *Basil.* Edit. fol. 391. lin. 8. digitum tenderet ad *Strabonem*, l. x.

192. Ἀνστείτην.) Pro ἀναστείτην, ab ἀνὰ & ἵσαμαι, recte itaque duplicatur τὸ σ'. Ità *Eustath.* fol. 391. lin. 2. Ἀνίσχε, τοῦτο γάρ ἐστι τὸ ἀνστείτην, ἀντὶ δὲ, ἀναστείχε, ἀναστῆναι, ἀνίσχειν, ἀνατέλλε. Male itaque *Br. Schol. Florentin. Aldin. Lovanian. Suidas*, &c. quicunque ἀνστείτην hic legunt.

202. Ἀλλ' οὐ γάρ τις πρῆξις.) Et hic videtur legendum, Ἀλλ' οὐκ ἄρ τις. Vid. supra, ad v. 174. & v. 190. Πρῆξις.) Ἄνυσις, *Hesych.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

190. Οὐ γάρ τ' ἴδμεν.) Ad explicandum hoc *Scholion* & *Versionem*, paritèr nostram, De Quatuor Mundi plagis, eadem faciunt *Br. Schol.* ad Γ'. v. 1. & Not. in *Schol.* & locum ibi notatum *Strabonis*, Ἐστι δὲ ἡδὺ δίκαιον τὸ τέσσαρα κλίματα τῶν ἐν διχομοίρους τὸ Νότιον μέρος· & *Casaubon.* in dictum *Strabonis* locum. *Eustath.* fol. 391. lin. 10. Τῶν πρὸς ἡμᾶς Παλαιῶν, οὐκ ἀπειρίᾳ, ἀτιοπαθῶς ἢ, τὴν Ὀδυσσέως ταύτα λέγειν φασί. Vid. Not. in *Textum* & *Spondan.* in loctum.

VARIÆ LECTIONES.

188. Μετὰ πᾶσιν) γρ. μετὰ μῦθον, *Florent. Lovan. Aldin. Br. Schol. H. Steph.*

191. Εἶσ' ὑπὸ γαῖαν) γρ. εἴσιν, κατὰ γῆν, *H. Steph.* non benè.

192. Ἀνστείτην) γρ. ἀνστεῖτον, *Suidas*; vid. Not. in *Textum.*

193. Ἔστ') γρ. ἔτι.

200. Ἀνδροφάγοιο) γρ. ἀνδροβόροιο, & ἀνδροφόνοιο, *H. Steph.*

201. Καθ' δάκρυ χέοντες) γρ. καθαδακρυχέοντες, *H. Steph.* Vid. infrà, ad v. 409.

202. Οὐ γάρ τις) γρ. οὐκ ἄρ τις, vid. suprà ad v. 174.

Ἠέλθ-

Ἠείθμεον· ἦρχον δὲ μετ' ἀμφοτέρωσιν ὄπασσα·
Τῶν μὲν ἐγὼν ἦρχον, τῷ δ' Εὐρύλοχος θεοειδής.
Κλήρους δ' ἐν κυνέῃ χαλκήρει πάλλομεν ὦκα,
Ἐκ δ' ἔθορε κλῆρος μεγαλήτορος Εὐρυλόχοιο.
Βῆ δ' ἰέναι, ἅμα τῷ γε δύω καὶ εἴκοσ' ἑταῖροι
Κλαίοντες· κατὰ δ' ἄμμε λίπον γοόωντας ὄπιθεν.
Εὗρον δ' ἐν βήσσῃσι τετυγμένα δώματα Κίρκης
Ξεστοῖσι λάεσσι, περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ.
Ἀμφὶ δέ μιν λύκοι ἦσαν ὀρέστεροι, ἠδὲ λέοντες,
Τοὺς αὐτὴ κατέθελξεν, ἐπεὶ κακὰ φάρμακ' ἔδωκεν.
Οὐδ' οἵγ' ὡρμήθησαν ἐπ' ἀνδράσιν, ἀλλ' ἄρα τοίγε
Οὐρῇσιν μακρῇσι περισαίνοντες ἀνέσταν.
Ὡς δ' ὅταν ἀμφὶ ἄνακτα κύνες δαίτηθεν ἰόντα
Σαίνωσ'· αἰεὶ γάρ τι φέρει μειλίσσματα θυμῷ·

Numerabam; principemque utriſque præbui:
Alterorum ego dux eram, alterorum Eurylochus deo ſimilis.
Sortes vero in galeâ ferreâ concuſſimus celeriter;
Et exiliit ſors magnanimi Eurylochi.
Feſtinabat igitur ire; unaque cum eo duo & viginti ſocii
Flentes; & nos reliquerunt lugentes poſt eos.
Inveniebant itaque in convalle ædificatas ædes Circes
Politis lapidibus conſpicuo in loco.
Circa ipſam verò lupi erant montani atque leones,
Quos illa cicuraverat, poſtquam mala pharmaca dediſſet.
Neque illi irruerunt in viros, ſed utique ipſi
Caudis longis adblandientes aſſurgebant:
Quemadmodum quoties dominum canes è convivio proficiſcentem
Circumblandiuntur, ſemper enim adfert lenimenta furoris;

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

204. Ὄπασσα.] Ἔδωκα.
206. Κυνέῃ.] Περικεφαλαίᾳ. Πάλλομεν.] Ἐσείομεν.
207. Ἔθορεν.] Ἐξεπήδησεν.
210. Ἐν βήσσῃσιν.] Ἐν τοῖς προβάτοις τῶν ὀρεινῶν κοιλάσιν.
212. Ὀρέστεροι.] Ἄγριοι.
213. Κατέθελξεν.] Προέτις τῶν ἀμίκτως ἐπαίνησιν.
215. Περισαίνοντες.] Κολακεύοντες.
216. Δαίτηθεν.] Ἀπὸ εὐωχίας.
217. Σαίνωσι.] Κολακεύουσι. Μειλίσσματα.] Περὶ ἡδονὴν διεήμασε, ἢ χρέα πατὰ, ἢ τὴν λιπαροδαλίαν, ἣν ἐσθιόμενοι οἱ κύνες ἐγεγόεσαν.

N O T Æ.

204. Ἠείθμεον· ἦρχον δ') Duæ poſteriores ἠείθμεον Syllabæ, in *Scanſione* ſunt contrahendæ in unam, quaſi ἠείθμεον ſcriberetur. De quâ re moneo, ad *Iliad.* σ'. v. 493.

205. Κλήρους δ' ἐν κυνέῃ) Hunc morem ſortes in Galeâ movendi tangit *Homerus*, *Iliad.* γ'. v. 316. ubi de *Paride* & *Menelao* congreſſuris; item *Iliad.* η'. v. 175. ubi de *Hectore* & *Ajace*, de quâ re etiam *Sophocles*, Ajac. v. 1301. Vid. *Spondan.* in locum fol. 122.

211. Ξεστοῖσι λάεσσι) In multis hactenus, ξεστοῖσι λάεσσιν, ut & mox, v. 215. Οὐρῇσι μακρῇσιν, ubi τὸ λ'. & τὸ μ'. poſſunt ob vim ectaticam ſuffitere, infrà tamen, v. 253. ξεστοῖσιν λάεσσιν & olim rectè ſcriptum, quod & haud rarò in Veteſtiſſimis Codicibus; quare nunc in omnibus, ad vitandam *Tyronum* offenſionem & Scriptoris incertitudinem, ità ſcribendum curavi. Vid. infrà, v. 450.

212. Ἀμφὶ δέ μιν λύκοι ἦσαν) Huc refer *Spondanum*, multis probantem tales fieri mutationes, à fol. 137. ad fol. 139. *inclusivè*. De λυκανθρωπίᾳ, *Cumerarius*, Da. de *Montaigne*, & alii. Vid. *Euſtath.* fol. 392. lin. 39. & mox, lin. 43. Εἰπὼν ὃ ἐγκώμιον λέοντες οἱ ῥηθέντες καὶ λύκοι, αὖτε ἐξ ἄλλου τινὸς μετημγμένοι, σιωπᾷ ὁ Ποιητὴς, ὡς μὴ ἀναγκαῖον ὂν περαιτερω ἐξηγεῖσθαι.

215. Οὐρῇσιν μακρῇσι) Vid. ſuprà, ad v. 211. Περισαίνοντες) Licet à σαίνω, in *Compoſitione* tamen, σ'. duplicatur, *Metri* cauſâ; ut in vocibus ἐφεσταμῶτα, ἐπισσεύοντο, ἐπισσείησιν, *Iliad.* δ'. v. 167. &c. ità in ἐννέπω, πολεσσάννησος, παῤῥάλιος, & *Euſtathius*, *Henricuſque Stephanus* in hoc loco Duplicant ῥῆγμα. Vid. ad π'. v. 4.

NOTÆ IN SCHOLIA.

217. Ad hujus *Scholii* explicationem, & quid ſit λιπαροδαλιὰ, facit illud *Pollucis* Onomaſtic. l. 6. c. 14. Οἱ παλαιοὶ ταῖς καλυμμέναις λιπαροδαλιαῖς ἐχρῶντο, αἱ ἦσαν τὸ τῆς ἄρτου μαλακὸν καὶ σταιτῶδες, εἰς ὃ ἀπεψησάμενοι τοῖς κυσὶν αὐτὸ παρέβαλον· ὅθεν καὶ Λακεδαιμόνιοι κυναδὰ τὴν λιπαροδαλιὰν καλοῦσιν· ἰσχνο-

VARIÆ LECTIONES.

204. Ἠείθμεον) γρ. ἠείθμειεν, vid. Not. in *Textum*.

211. Ξεστοῖσι λάεσσι) γρ. ξεστοῖσι λάεσσι, vid. Not. in *Textum*.

215. Οὐρῇσιν μακρῇσι) γρ. ἐυρῇσι μακρῇσι. *Ibid.* Περισαίνοντες) γρ. ἐξισαίνοντες, vid. Not. in *Textum*.

Ὡς τὼς ἀμφὶ λύκοι κρατερώνυχες, ἠδὲ λέοντες
Σαῖνον· τοὶ δ' ἔδδεισαν, ἐπεὶ ἴδον αἰνὰ πέλωρα.
Ἕσαν δ' εἰνὶ θύρῃσι θεᾶς καλλιπλοκάμοιο·
Κίρκης δ' ἔνδον ἄκουον ἀειδούσης ὀπὶ καλῇ,
Ἰσὸν ἐποιχομένης μέγαν, ἄμβροτον· οἷα θεάων
Λεπτά τε, καὶ χαρίεντα, καὶ ἀγλαὰ ἔργα πέλονται·
Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Πολίτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
Ὅς μοι κήδιστος ἑτάρων ἦν, κεδνότατός τε.
Ὦ φίλοι, ἔνδον γάρ τις ἐποιχομένη μέγαν ἱστὸν,
Καλὸν ἀοιδιάᾳ, δάπεδον δ' ἅπαν ἀμφιμέμυκεν,
Ἦ θεὸς, ἠὲ γυνή· ἀλλὰ φθεγγώμεθα θᾶσσον.
Ὣς ἄρ' ἐφώνησεν· τοὶ δ' ἐφθέγγοντο καλεῦντες.
Ἡ δ' αἶψ' ἐξελθοῦσα θύρας ὤϊξε φαεινὰς,
Καὶ κάλει· οἳ δ' ἅμα πάντες ἀϊδρείῃσιν ἕποντο.
Εὐρύλοχος δ' ὑπέμεινεν, ὀϊσάμενος δόλον εἶναι.
Εἶσεν δ' εἰσαγαγοῦσα κτλ. κλισμούς τε, θρόνους τε,
Ἐν δέ σφιν τυρόν τε, καὶ ἄλφιτα, καὶ μέλι χλωρὸν,
Οἴνῳ Πραμνείῳ ἐκύκα· ἀνέμισγε δ' ὀϊτῳ
Φάρμακα λύγρ', ἵνα πάγχυ λαθοίατο πατρίδος αἴης.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δῶκέν τε καὶ ἔκπιον, αὐτίκ' ἔπειτα
Ῥάβδῳ πεπληγυῖα, κτλ. σύφειοῖσιν ἐέργνυ.
Οἱ δὲ συῶν μὲν ἔχον κεφαλὰς, φωνήν τε, δέμας τε,

Sic circa hos lupi fortibus unguibusque leones
Gestu-blandiebantur: hi verò timuerunt, ut viderunt gravia monstra.
Stabant nihilominùs in januis deæ pulchricomæ:
Circen autem intùs audiebant cantillantem voce pulchrâ,
Telam percurrentem ingentem, divinam, qualia dearum
Subtilia & gratiosa & splendida opera sunt,
Inter hos verba cœpit Polites princeps virorum,
Qui mihi charissimus sociorum erat, maximeque venerandus,
" O socii, intus sanè aliqua percurrens ingentem telam
" Pulchrè canit, pavimentum autem totum resonat,
" Aut dea, aut fœmina; quare clamemus ocyus.
Sic sanè dixit; illi verò clamabant vocantes.
Illa continuò egressa januas aperuit pulchras,
Et invitabat: illi unà omnes imprudenter sequebantur:
Eurylochus verò remansit, suspicatus fraudem esse.
Sedere itaque fecit introductos per sedilia quæ, thronosque,
Ipsis interè caseumque & farinam & mel flavum,
Vino Pramnio immiscuit; commiscuitque pani
Venena nocentia, ut prorsus oblivisci erentur patriæ terræ.
Cæterùm postquam porrexitque & ebiberunt, statim deindè
Virgulâ percutiens intra haras conclusit.
Illi suum habebant capita, vocesque, corporaque,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

218. Κρατερώνυχες.] Ἰσχυρόπους.

219. Αἰνά.] Δεινά, χαλεπά. Πέλωρα.] Τέρατα. Θηρία.

225. Κήδιστος.] Συγγενικώτατος, φροντίδος ἀξιος. Κεδνότατος.] Τιμιώτατος, κηδεμονικώτατος.

227. Ἀοιδιάᾳ.] Ἀϊδῇ. Δάπεδον.] Τὸ ἔδαφος. Ἀμφιμέμυκεν.] Ἐπήχει, ἀφείχε.

230. Ὤϊξεν.] Ἀνέῳξεν.

231. Ἀϊδρείῃσι.] Ἀπειρίαις, ἀνοίαις.

232. Ὀϊσάμενος δόλον.] Ἀπὸ τοῦ, μοῦλον ὅσπερ φιλοφρόνως αὐτοὺς καλεῖν, καὶ λύκους τὰ ἡμερότατα τῶν θηρίων.

234. Μέλι χλωρόν.] Νέον.

235. Πραμνείῳ.] Ἔνιοι μὲν τοῦ ἐκ Πραμνείας ἀμπέλου γινομένου οἴνου λέγουσιν· ἢ καὶ Πραμνεία ἄμπελος, ἀφ' ἧς Θασία· ἔνιοι δὲ πραμνείου, τοῦ παρόντος τὸ μάγου, οἷον τῷ ψυχρῷ εἰς παραπλῆξ ἄγοντι· οἱ δὲ τὸ οἶνον ἔνιοι καὶ καυστικοί, ἔνιοι δὲ ἡδεῖς· τινὲς δὲ πραμνειώτιοι καὶ παραμυθίμιοι εἰς παλαίωσιν, καὶ μὴ μεταβαλλούσης. Ἐκύκα.] Ἔπαιεν, ἐπίσμησεν, ἔμισγεν, ἀνέδυσεν.

236. Λαθοίατο.] Ἐπιλάθωνται.

238. Πεπληγυῖα.] Κρύψασα, πλήξασα. Συφειοῖσι.] Ταῖς τῶν χοίρων μάνδραις. Ἐέργνυ.] Συνέκλεισε.

N O T Æ.

234. Ἔν δέ σφιν τυρόν τε, καὶ ἄλφιτα) Habes hujusmodi κυκεῶνα, in *Nestoris* tentorio factum, *Iliad.* λ'. v. 629, ubi quod etiam τυρὸς pro *Placentâ* ponatur, diximus ad ω. v. 69.

N O T Æ I N S C H O L I A.

δηλοῖ δὲ καὶ Ὅμηρος, Ὡς δ' ὅταν ἀμφὶ σῦκα, κλ. Vid. *Eustath. Hesych.* & *Suidam*, v. Ἀπορρωδέλια, *Spondanum*, &c.

235. Πραμνείῳ) *Athen.* l. 1. c. 24. fol. 30. Δίδυμος δὲ Πράμνειόν φησιν οἶνον, ἀπὸ Πραμνείας ἀμπέλου· ὅπου καλλιβότρυος, hunc locum respiciens.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

225. Ὅς μοι κήδιστος ἑτάρων ἦν) γρ. Ὅς μοι ἑταίρων ἦν κήδιστος.

Καὶ

Καὶ τείχας· αὐτὰρ νῆς ἦν ἔμπεδος, ὡς τὸ πάρος περ.
Ὡς οἱ μὲν κλαίοντες ἔερχαλο· τοῖσι δ' Κίρκη
Πάρ ῥ' ἄκυλον, βάλανόν τ' ἔβαλεν, καρπόν τε κραneίης,
Ἔδμεναι, οἷα σύες χαμαιευνάδες αἰὲν ἔδουσιν.
Εὐρύλοχος δ' ἄψ ἦλθε θοὴν ἐπὶ νῆα μέλαιναν,
Ἀγγελίην ἑταίρων ἐρέων καὶ ἀδευκέα πότμον.
Οὐδέ τι ἐκφάσθαι δύνατο ἔπος, ἱέμενός περ,
Κῆρ ἄχεϊ μεγάλῳ βεβολημένος· ἐν δέ οἱ ὄσσε
Δακρυόφιν πίμπλαντο, γόον δ' ἀΐετο θυμός.
Ἀλλ' ὅτε δὴ μιν πάντες ἀγασσάμεθ' ἐξερέοντες,
Καὶ τότε δὴ καὶ ἄλλων ἑταίρων κατέλεξεν ὄλεθρον,
Ἤομεν, ὡς ἐκέλευες, ἀνὰ δρυμὰ, Φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ·
Εὕρομεν ἐν βήσῃσι τετυγμένα δώματα καλὰ
Ξεστοῖσιν λάεσσι, περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ.
Ἔνθα δέ τις μέγαν ἰστὸν ἐπιχρομένη λίγ' ἀείδεν,
Ἦ θεὸς, ἠὲ γυνή· τοὶ δ' ἐφθέγξαντο καλεῦντες.
Ἡ δ' αἶψ' ἐξελθοῦσα θύρας ὤϊξε φαεινὰς,

Et fetas; cæterùm mens erat firma, ut antea.
Sic hi quidem flentes concluſi ſunt: his autem Circe
Glandem juglandemque appoſuit, fructumque corni arboris,
Edere, perinde ac ſues humi cubantes ſemper edunt.
Eurylochus autem continuo venit celerem ad navem nigram,
Nuncium de ſociis relaturus, & amarum factum.
Sed neque proloqui quibat verbum, cupidus licet,
Cor dolore ingenti perculſus: ipſius verò oculi
Lacrymis implebantur; luctumque arguebat animus.
Sed cum tandem omnes inflabamus interrogantes,
Tum aliorum ſociorum commemoravit exitium,
" Ivimus, ut juſſeras, per ſylvas, inclyte Ulyſſes,
" Invenimus in vallibus fabricatas ædes pulchras
" Politis lapidibus, conſpicuo in loco.
" Illic quidem magnam telam percurrens eleganter canebat,
" Seu dea, ſeu mulier: hi verò clamabant vocantes.
" Illa continuò egreſſa januam aperuit pulchram.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

240. Αὐτὰρ νῆς ἦν.] Οὐχ ὁ σύμπας, ἀλλὰ ἓ καὶ τὸ φιλάνθρωπον μόνον· διὸ καὶ σαίνεσιν, ὥσπερ ἀλφῖνες, Φιλάνορα ἐκ ἔλεσεν βιοτὰν, καθὼς τ Πίνδαρος. Ἔμπεδος.] Βέβαιος.

241. Ἔέρχατο.] Συνεκλείετο μύοι ἦσαν.

242. Ἄκυλον.] Τὸν δ πρίνε καρπόν. Βάλανον.] Δρυὸς καρπόν. Καρπόν τε κραneίης.] Ὁ δ κραneίας καρπὸς, πίτυλος λέγεται.

Ν Ο Τ Æ.

244. Εὐρύλοχος δ' ἄψ ἦλθε) Omninò hìc, pro αἶψ', legendum ἄψ, nam de *Eurylochi* Reditu loquitur; qui & ipſe poſteà fatetur, non ſe ſtatim rediiſſe, verùm diu ibidem præſtolatum eſſe, ut v. 260. Μεῖον ἓ καθήμενος ἐσκόπαζον. Quare ἄψ in *Textu* lego, αἶψ', inter *Var. Lect.* aſſervandum pono.

246. Οὐδέ τι ἐκφάσθαι δύνατο ἔπος) *Ultima* Ē δύνατο producitur, in *Cæſurâ*, τριχρονίως, ad *Eurylochi*

Ν Ο Τ Æ Ι Ν

240. Αὐτὰρ νῆς ἦν ἔμπεδος) Fragmentum *Pindari* in hoc *Scholio* notandum erat *Oxonienſibus Pindari* Editoribus: qui tamen egregiam laudem digni ſunt reportare, ob Copioſum *Indicem*, diligentem in plurimis Operam præſtitam, cum *Sudorii* Verſione,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

243. Κιρκαιδυνεάδες.] Ἐπὶ βόθρου ὀρύσσουσι ἓ κοιμῶνται.

245. Ἀδευκέα.] Ἀνιαρόν.

247. Κῆρ.] Τῷ ψυχικῷ. Βεβολημένος.] Τετρωμένος.

248. Ἤϊετο.] Προσεδόκατο, διενοεῖτο.

249. Ἀγασσάμεθα.] Ἐμεμψάμεθα. Ἀγαζόμεθα.] Ὀρχιζόμεθα.

251. Ἤομεν.] Ἐπορεύθημεν.

Ν Ο Τ Æ.

horrorem exprimendum, per *Hiatum* Carminis. Vid. *Chriſtophori Waſii* Senarium. in *Hiatu*.

252. Δαίδαλα καλὰ) Malè in nonnullis, δώματα Κίρκης. Non quod reverà non eſſet *Circæ* domus; at quod illius Nomen nondum potuerit *Eurylocho* innoteſcere, & paulò poſt, 254 Ἔνθά δέ τις, ἢ θεὸς, ἠὲ γυνή. Vid. Not. *Fabri* & *Tollii*, ad *Longinum* περὶ ὕψους, §. 19. l. 4. p. 133.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Exc. Euſtath. fol. 395. lin. 21. Φασὶ ἓ οἱ Παλαιοὶ, ἓ ὡς ἐκ ὁ σύμπας νῆς τοῖς τοιούτοις ἐθισούζῃ), ἀλλ' ὁ καθὼ μόνον τὸ φιλάνθρωπον· διὸ ἓ σαίνεσιν ὥσπερ οἱ Ἀλφῖνες, ἐξ αὐτράπων γεγόμενοι, Φιλάνορα ἐκ ἔλεσεν βιοτὰν, καθὼ Πίνδαρος.

Ν Ο Τ Æ Ι Ν

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Ν Ο Τ Æ.

Καὶ κάλεϊ· οἱ δ' ἅμα πάντες ἀϊδρείῃσιν ἕποντο·
Αὐτὰρ ἐγὼν ὑπέμῆνα, ὀϊόμενος δόλον εἶναι.
Οἱ δ' ἅμ' ἀϊχθήσαν, ἀολλέες, οὐδέ τις αὐτῶν
Ἐξεφάνη· δηρὸν δὲ καθήμενος ἐσκοπίαζον.
Ὡς ἔφαν· αὐτὰρ ἐγὼ περὶ μοὶ ξίφος ἀργυρόηλον
Ὠμοιϊν βαλόμην, μέγα, χάλκεον· ἀμφὶ δὲ τόξα.
Τὸν δ' αἶψ' ἡνώγεα αὐτὸν ὁδὸν ἡγήσασθαι.
Αὐτὰρ ὅγ' ἀμφοτέρῃσι λαβὼν ἐλλίσσετο γούνω,
Καί μ' ὀλοφυδνόεντι ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Μή μ' ἄγε κεῖσ' ἀέκοντα, διοτρεφές, ἀλλὰ λίπ' αὐτοῦ·
Οἶδα γάρ, ὡς οὔτ' αὐτὸς ἐλεύσεαι, οὔτε τιν' ἄλλον
Ἄξεις σῶν ἑτάρων· ἀλλὰ ξὺν τοῖσδεσι θᾶσσον
Φεύγωμεν· ἔτι γάρ κεν ἀλύξαιμεν κακὸν ἦμαρ.
Ὡς ἔφαν· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμφράδμονα προσέειπον,
Εὐρύλοχ', ἦτοι μὲν σὺ μεῖν' αὐτοῦ τόνδ' ὀΐω,
Ἔδων καὶ πίνων, κοίλῃ παρὰ νηῒ μελαίνῃ·
Αὐτὰρ ἐγὼν εἶμι· κρατερὴ δέ μοι ἔπλετ' ἀνάγκη.
Ὡς εἰπὼν παρὰ νηὸς ἀνήϊον, ἠδὲ θαλάσσης.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ἄρ' ἔμελλον, ἰὼν ἱερὰς ἀνὰ βήσας,
Κίρκης ἴξεσθαι πολυφαρμάκου ἐς μέγα δῶμα,
Ἔνθα μοὶ Ἑρμείας χρυσόῤῥαπις ἀντεβόλησεν
Ἐρχομένῳ προτὶ δῶμα, νεηνίῃ ἀνδρὶ ἐοικώς,
Πρῶτον ὑπηνήτῃ· τοῦπερ χαριεστάτη ἥβη·
Ἕν τ' ἄρα μοὶ φῦ χερὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε,

" Et invitabat; Illi simul omnes illius imperitiâ sequebantur;
" Cæterum ego suspitati, existimans dolum esse.
" Illi igitur simul evanuerunt confertim, neque quisquam eorum
" Apparuit; diu autem deficens animadvertebam.
Sic ait, cæterùm ego quidem gladium argenteis clavis consixum
Humeris circumjeci ingentem, æreum, arcumque similiter.
Illumque continuò jussi eandem viam monstrare.
Cæterùm ille utrâque prehensis precabatur genibus,
Et me lugens verbis alatis alloquebatur,
" Ne me duc illuc invitum, ô generose, sed relinquas hic:
" Novi enim, quòd neque ipse redibis, neque quenquam aliorum
" Abduces tuorum sociorum: sed cum hisce ocyus
" Fugiamus: adhuc enim forsan effugere poterimus malum fatum.
Sic ait, cæterùm ego ipsum excipiens alloquebar,
" Euryloche, ideò quidem tu mane hic, hoc in loco,
" Edens & bibens, cavam apud navem nigram;
" Cæterùm ego vadam: ingens enim mihi adest necessitas.
Sic fatus ab nave ego ascendebam, atque mari:
Sed cùm jamjam, pergens sacras per valles,
Circes accedebam veneficæ ad magnam domum,
Ibi mihi Mercurius aureâ virgulâ obviam-venit
Incedenti ad domum, adolescenti viro similis,
Primùm pubescenti; cujus gratiosissima est pubertas.
Manuique mihi inhæsit, verbumque dixit & proloquutus est,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

259. Ἀϊχθήσαν.] Ἠφανίσθησαν.
260. Ἐσκοπίαζον.] Κατεσκόπευον.
266. Ἄγε.] Ἄπαγε. Λίπ.] Κατάλιπεν.
267. Ἐλεύσεαι.] Ἐλεύσῃ.
268. Ἄξεις.] Κομίσεις.
269. Ἀλύξαιμεν.] Ἐκφύγοιμεν.
272. Ἔδων.] Ἐδίων.
273. Εἶμι.] Πορεύομαι. Κραπερή.] Ἰσχυρά.
275. Ἀϊχθήσαν.] Τὰς ἀισθήσεις.
277. Χρυσόῤῥαπις.] Χρυσῷ ῥάβδον ἔχων. Ἀντεβόλησεν.] Συνέτυχεν.
278. Νεηνίῃ.] Νεανίσκῳ.
279. Πρῶτον ὑπηνήτῃ.] Ἄρτι γενειῶντι. Ὑπηνήτης δέ ἐστι, τὸ ἐπάνω χείλους, ἀφ' οὗ πρῶτον γένεται τρίχες, ἤ ἐστιν, ἡ ἀρχὴ τοῦ γενείου ἔκφυσις. Ἥβη.] Ἀκμὴ ἡλικίας.

N O T Æ.

263. Τόνδ' αἶψ' ἡνώγεα) Et hìc suspicor legendum ἂψ, pro αἶψ', ob easdem rationes, quas suprà, ad v. 244. ut sit, Ἐγὼ δ' τοῦτον ἠνώγειν ἂψ ἡγήσασθαι αὐτὸν ὁδόν. Οὐ γὰρ αἶψ' ἠνώγα τοῦτο ποιεῖν· οὐ γὰρ ἀφίκετο ταχέως, ὡς εἰκὸς, εἰσθυμήθη. Judicent *Docti*.

264. Ἐλλίσσετο) In hujusmodi vocibus Duplicabant *Liquidam* Veteres Codices, ut infrà, v. 481. ἐλλιτάνευσα, & suprà, v. 215.

269. Φεύγωμεν) *Ultima* producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis*, ante *Punctum*, & ob *Acutum* sequentem.

VARIÆ LECTIONES.

263. Τόνδ' ἂψ') γρ. τόνδ' αἶψ', vid. suprà, ad v. 244. *Ibid.* Ἡνώγεα) γρ. ἠνώγειν & ἠνάγειν.

264. Ἐλλίσσετο) γρ. ἐλίσσετο, vid. Not. in *Textum*.

Πῆ δ' αὖτως, δύστηνε, δι' ἄκριας ἔρχεαι οἴη,
Χώρῳ ἄϊδρις ἐών; ἕταροι δέ τοι οἷδ' ἐνὶ Κίρκης
Ἔρκαϊ, ὥστε σύες πυκινὺς κνθμῶνας ἔχοντες.
Ἦ τὺς λυσόμενος δεῦρ' ἔρχεαι; οὐδέ σε φημὶ
Αὐτὸν νοστήσειν, μενέεις δ' σὺ, ἔνθα περ ἄλλοι.
Ἀλλ' ἄγε δή σε κακῶν ἐκλύσομαι, ἠδὲ σαώσω·
Τῆ τόδε Φάρμακον ἐσθλὸν, ἔχων δ' ἐς δώματα Κίρκης
Ἔρχευ, ὅ κέν τοι κρατὸς ἀλαλκήσῃ κακὸν ἦμαρ.
Πάντα δέ τοι ἐρέω ὀλοφώϊα δήνεα Κίρκης·
Τεύξῃ τοὶ κυκεῶ, βαλέῃ δ' ἐνὶ Φάρμακα σίτῳ·
Ἀλλ' οὐδ' ὡς θέλξαι σε δυνήσεται· ἢ γὰρ ἐάσῃ
Φάρμακον ἐσθλὸν, ὅ τοι δώσω· ἐρέω δ' ἔκαστα·
Ὁππότε κέν Κίρκη σ' ἐλάσῃ τανυσιμήκεϊ ῥάβδῳ,
Δὴ τότε σὺ ξίφος ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ,
Κίρκῃ ἐπαΐξας, ὥστε κταμένην μνηαίνων.
Ἡ δέ σ' ὑποδδείσασα κελήσεται εὐνηθῆναι·
Ἔνθα σὺ μηκέτ' ἔπειτ' ἀπανήνασθαι θεὸν εὐνὴν,
Ὄφρα κέ τοι λύσῃ θ' ἑτάρους, αὐτόν τε κομίσσῃ·
Ἀλλὰ κέλευθαί μιν μακάρων μέγαν ὅρκον ὀμόσσαι,

" Quorsum, ô infelix, per tesqua incedis solus,
" Locorum ignarus? socii autem tibi illi in Circes *aditus*
" Claudumtur, ut sues densa latibula inhabitantes.
" An hos liberaturus huc venis? neque te puto
" Ipsum redituram esse: manebis verò tu, ubi utique alii.
" Sed agè jam te ex malis solvam, atque servabo;
" Accipe hoc remedium bonum, habensque ad ædes Circes;
" Vade, quod sane à capite avertet malum diem.
" Omnia etiam tibi dicam pernicioſa consilia Circes.
" Apparabit tibi cinnum, mittet verò venena in panem:
" Sed neque sic incantare te poterit; non enim permittet
" Remedium eximium, quod tibi dabo: dicam verò singula.
" Quando Circe te percutiet prælongâ virgâ,
" Tum sanè tu gladio acuto extracto à fœmore,
" In Circen irrue, perinde atque interficere cupiens.
" Illa te subtimescens invitabit ad concubitum;
" Ibi tu neutiquam deinde abnega deæ cubile,
" Ut tibi solvatque socios, *te* que ipsum, benignè excipiat;
" Sed jube ipsam beatorum magnum juramentum jurare,

ΣΧΟΛΙΑ.

281. Αὖτως.] Ἔνιοι, αὖτ' ὦ. Δι' ἄκριας.] Ἄκρας ἔχοντας τόπους, τυπίοι πραχεῖς καὶ ὀλισθερούς.
282. Ἄϊδρις.] Ἄπειρος.
283. Ἔρκαϊ.] Συγκέκλειται. Σύες.] Χοῖροι. Πυκινὺς.] Πυκνὺς, συνεχεῖς. Κνθμῶνας.] Νῦν τὺς τόπους, ὅπου κρύπτονται, καὶ συγκεκλεισμένοι εἰσίν.
286. Ἐκλύσομαι.] Ἐλευθερώσομαι, λυτρώσομαι. Σαώσω.] Σώσω.
288. Ἀλαλκήσῃ.] Βοηθήσῃ.
289. Ὀλοφώϊα.] Ὀλέθρια. Δήνεα.] Βουλεύματα.
290. Τεύξῃ.] Καθασκευάσῃ.] Κυκεῶ.] Κυκεῶνα καθ' ὑπερβατόν. Κυκεὼν ἡ λίχνη τὸ ἐξ οἴνου καὶ μέλιτος καὶ ἀλφίτων καὶ ὕδατος καὶ τυροῦ ἀναμεμιγμένον πόμα.
291. Θέλξαι.] Κακῶσαι. * τὸν νῦν ἀλλοιῶσαι.
293. Ἐλάσῃ.] Τύψῃ, κρούσῃ.
296. Ὑποδδείσασα.] Φοβηθεῖσα.
297. Ἀπανήνασθαι.] Ἀπαρνήσασθαι, ἀντὶ τοῦ ἀπαρνήσῃ.
298. Κομίσσῃ.] Κομιδῆς καὶ ἐπιμελείας ἀξιώσῃ.
299. Κελεύσῃ.] Κελεῦσαι, ἀντὶ τοῦ κέλσῃ.

NOTÆ.

290. Τεύξῃ τοὶ κυκεῶ) Non *Dandi*, sed *Accusandi* casu, pro κυκεῶνα, per *Apocopen*; ut Ἀπόλλω, pro Ἀπόλλωνα· ἱδρῶ, *Iliad.* χ'. v. 2. pro ἱδρῶτα· ἰχῶ, pro ἰχῶρα. De Cinno, sive Κυκεῶνι, *Eustath. Etymolog. M. Br. Schol. Turneb.* Adversar. l. 12. c. 8. fol. 386.
291. Ἐάσῃ) Ità, pro ἐᾷ, ob *Metrum*, ut aliàs.
296. Κελήσεται) A κέλω, κέλομαι, κελήσομαι· ut à θέλω, μέλω, θελήσω, μελήσω. Alii legunt κεκλήσεται, ut *Severus* in *Indice*, & καλήσεται vel καλέσεται aut καλέσεται.

NOTÆ IN SCHOLIA.

291. * Τὸν νῦν ἀλλοιῶσαι) Ità, pro τὸ νῦν ἀλλοιῶσαι, ex *Aloysii* MSto.

VARIÆ LECTIONES.

281. Πῆ δ' αὖτως, δύστηνε) γρ. πῆ δ' αὖτ', ὦ δύστηνε, *Br. Schol. H. Steph.*
287. Τὴν—ἴχα δ' ἐς) γρ. τῆ—ἴχαι ἐς, *Eustath.* fol. 396. lin. 43.
288. Ἀλαλκήσῃ) γρ. ἀλάλκησιν, *Aldin.* & ἀπαλάλκησιν, *H. Steph.* expositio potius, quam *Var. Lect.*
291. Ἐάσῃ) γρ. ἐάσῃ, vid. Not. in *Textum*.
296. Κελήσεται) γρ. κεκλήσεται, &c. vid. in *Textum*.
298. Κομίσσῃ) γρ. κομισῃ, vid. supra, ad v. 291.

Μή τί τοι αὐτῷ πῆμα κακὸν ῥεθλυσέμεν ἄλλο,
Μή σ' ἀποκυμανθέντα κακὸν καὶ ἀνήνορα θείη.
Ὣς ἄρα φωνήσας πόρε Φάρμακον Ἀργεϊφόντης,
Ἐκ γαίης ἐρύσας, καί μοι φύσιν αὐτῆς ἔδειξεν.
Ῥίζῃ μὲν μέλαν ἔσκε, γάλακτι δ' εἴκελον ἄνθος·
Μῶλυ δέ μιν καλέουσι θεοί· χαλεπὸν δέ τ' ὀρύσσειν
Ἀνδράσι γε θνητοῖσι· θεοὶ δέ τα πάντα δύνανται.
Ἑρμείας μὲν ἔπειτ' ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὄλυμπον,
Νῆσον ἀν' ὑλήεσσαν· ἐγὼ δ' ἐς δώματα Κίρκης
Ἤια· πολλὰ δέ μοι κραδίη πόρφυρε κιόντι.
Ἔστην δ' εἰνὶ θύρῃσι θεᾶς καλλιπλοκάμοιο·
Ἔνθα σὰς ἐβόησα, θεὰ δέ μευ ἔκλυεν αὐδῆς.
Ἣ δ' αἶψ' ἐξελθοῦσα θύρας ὤϊξε φαεινὰς,
Καὶ κάλει· αὐτὰρ ἐγὼν ἐπόμην, ἀκαχήμενος ἦτορ.
Εἶσε δέ μ' εἰσαγαγοῦσα ἐπὶ θρόνου ἀργυροήλου,
Καλοῦ, δαιδαλέου· ὑπὸ δ' ὑσμῖνος ποσὶν ἦεν.

" Nè ullum tibiipsi detrimentum malum paret aliud,
" Nè te nudatum imbellem & invirilem faciat,
Sic utique loquutus præbuit remedium Mercurius,
Ex terrâ evulsum, & mihi naturam eius commonstravit.
Radice quidem nigrum erat, lactei autem simile flore;
Et Moly ipsum vocant Dii; difficile vero effossu
Viris utique mortalibus; dii autem omnia possunt.
Mercurius quidem tum discessit ad magnum Olympum,
Insulam per sylvosam; ego autem ad domum Circes
Ibam; multaque mihi cor cogitabat euntí.
Constiti itaque in portis deæ pulchricomæ;
Ibi stans vocavi; dea autem meam exaudivit vocem.
Illa statim egressa januas aperuit splendidas,
Et invitabat; cæterùm ego sequutus sum, tristatus corde.
Collocavit igitur me introductum in throno argenteis-clavis,
Pulchro, fabrefacto; scabellum verò sub pedibus erat.

ΣΧΟΛΙΑ.

301. Ἀποκυμανθέντα.] Τὸ ξίφος ἀποθήμονα. Ἀνήνορα.] Ἀνανδρον. Θείη.] Ποιήσῃ.
303. Ἐρύσας.] Ἑλκύσας. Φύσιν.] Νῦν τὸ εἶδος.
305. Μῶλυ.] Βοτάνης εἶδος, παρὰ τὸ μωλύειν, ὅ ἐστιν ἀφανίζειν τὰ φάρμακα· φασὶ δὲ, τοῦτο ἐλκόμενον τὴν ῥίζης, τῇ πέλῃ ἡλαιοῦ ἐπιφέρειν τῷ δηλητηρίῳ. Χαλεπόν.] Μοχθηρὸν, δυσχερές.
309. Πόρφυρε.] Διετείνετο.

NOTÆ.

305. Μῶλυ δ' μιν καλέουσι θεοί) De herba *Moly*, quòd *Eruditionem* & *Doctrinam* significet, vide *Eustath.* fol. 397. lin. 8. Ἡ δὲ Ἀλληγορία τὸ τοιοῦτον, Ἑρμῆν μὲ εἶδε συνῆκε, τὸν λόγον· Μῶλυ δὲ, τὴν παιδείαν, ὡς τὰ μώλυ, τουτέστι κακοπραγίας, ἀφανιστικήν· ἢ Μῶλυ· ἡ μὲν ῥίζα μέλαινα, ἀφ' ὧν τὸ εἶδος σκοτεινὸν ἐν δυσφορίαις δὲ τέλος τὸ εὐαρχμίων τῆς παιδείας, ἐν ἀφ' οὗτο λυπηδόνων, ἡ ὠδὶ ἠδύ κλ. Ità *Theocritus*, Idyll. 9. v. 35. ——— ἰμοὶ Μῶσαι φίλαι· ἴς κεν ὁρῶσαι Γαρίωσιν, τὼς οὔτι ποτ' ὀλλήσαιο Κίρκη. quod nec *Eustathium* fugit, Ὅτι δὲ εἰς ἀλοχίαν τινὰ ἡ Κίρκη ἀλλαγρεύεται, δηλοῖ φανερῶς καὶ ὁ γεγράψας, ὅτι ἐς ἃ ἀφορῶσιν αἱ Μοῦσαι, τούτοις ποτὲ δηλήσαιθ' Κίρκη. Quin *Eloquentiam*, per *Moly* denotatam credas, παρὰ λόγιον Ἑρμοῦ nempè traditam. Tum sanè facile referas ad *Hebraicum* MALAL, *Verba fecit, locutus est*. Hæc Deorum Lingua: Et *Homerum* Vocis *Hebrææ*, Rituumque, expertissimum agnoscunt Plurimi. Et huic sententiæ favet *Philostratus* in *Heroicis*, fol. 637. Ὀδυσσεῦ μὲν δὴ, ὁπόσα πάθοις πᾶν τὸ νεὼς ἅλυξεν, σὺ τυχὼν ὁ Ἑρμῆς, ἢ τις τῶν παρὰ τοῦ Ἑρμοῦ σοφῶν ἐς τοιαυτίαν λόγου τὸ ἐν ἀνυδρίᾳ ἀφικέσθαι· τοῦτο γὰρ ἡμῖν φυτὸν τὸ Μῶλυ. Vid. *Photii* Biblioth. fol. 482. *Duport.* Gnomolog. *Homeric. Natal. Comit.* Mythолog. l. 6. c. 6. p. 572. *Anthолog.* fol. 103. Τὴν Κίρκην ἔφαμι, καθὼς εἴρηκεν Ὅμηρος, &c. *Caius*, De Antiqu. *Cantabr.* Academ. l. 1. p. 198. *Mel* recusat, propter *Apes*, & *Moly* florem lacteum, propter Radicem nigram; hoc est, Animi tranquillitatem, Virtutis absolutæ præmium, propter *Laboris* levem molestiam; ut *Homerus* innuit. *Plinius Cynocephaleam* putat, vel Oliritin, l. 30. quem vid. etiam, l. 25. c. 4. Item *Ptolem. Hephastion*, l. 4. collat. cum *Scholiis* Lycophron. v. 679. — ἀπὸ νῦν βλαβὴς Μώλυ κατασῴζει ῥίζα. Vid. in Not. ad *scholia*. *Maximus Tyrius*, §. 19. quid sit Μῶλυ, explicat.

NOTÆ IN SCHOLIA.

305. Μῶλυ) Hoc *Scholion* etiam alludit & laudat *Eustath.* fol. 397. lin. 30. Φασὶ δὲ οἱ Παλαιοὶ τὸ Μῶλυ λίγεσθαι, παρὰ τὸ μωλύειν, ὅ ἐστιν ἀφανίζειν τὰ φάρμακα. *Ptolemaus Hephastion*, l. 4. Περὶ δὲ παρ' Ὁμήρῳ Μώλυος, τὸ βοτάνης, ὃν οἱ μὲν αἱμοειδῆ, οἱ δὲ ἀνεμώνης ῥιζώδη, ἐν τῇ Κίρκης νήσῳ, γίγαντος, λέγεται φῦναι ἡ καὶ αὐθις ἴσχε λόγον· ὅτι ὁ συμπεσὼν τῇ Κίρκῃ τὸν γίγαντα, ὁ Ἡλιος ἦν, μάλος δὲ, ἡ μάχη· ἐξ ἧς ἡ βοτάνη. Vid. Not. in *Textum*.

Τεῦξε δέ μοι κυκεῶ χρυσέῳ δέπαϊ, ὄφρα πίοιμι·
Ἐν δέ τε φάρμακον ἧκε, κακὰ φρονέουσ' ἐνὶ θυμῷ.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δῶκέν τε, πιὼν ἔκπιον, οὐδέ μ' ἔθελξεν,
Ῥάβδῳ πεπληγυῖα, ἔπος τ' ἔφαθ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν,
Ἔρχεο νῦν συφεόνδε, μετ' ἄλλων λέξαι ἑταίρων.
Ὡς φάτ'· ἐγὼ δ' ἄορ ὀξὺ ἐρυσάμενος παρὰ μηροῦ,
Κίρκῃ ἐπῄξα, ὥστε κταμένην μνησαίμην.
Ἡ δ' μέγα ἰάχουσα ὑπέδραμε, καὶ λάβε γούνων,
Καί μ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Τίς, πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἠδὲ τοκῆες;
Θαυμά μ' ἔχει, ὡς οὔτι πιὼν τάδε φάρμακ' ἐθέλχθης.
Οὐδὲ γὰρ ὐδέ τις ἄλλος ἀνὴρ τάδε φάρμακ' ἀνέτλη,
Ὅς κε πίῃ, καὶ πρῶτον ἀμείψῃ ἕρκος ὀδόντων·
Σοὶ δέ τις ἐν στήθεσσιν ἀκήλητος νόος ἐστίν.
Ἦ σύ γ' Ὀδυσσεύς ἐσσι πολύτροπος, ὅν τέ μοι αἰεὶ
Φάσκεν ἐλεύσεσθαι χρυσόῤῥαπις Ἀργειφόντης,
Ἐκ Τροίης ἀνιόντα θοῇ σὺν νηὶ μελαίνῃ;
Ἀλλ' ἄγε δὴ κολεῷ μὲν ἄορ θέο, νῶϊ δ' ἔπειτα

Adornavitque mihi cinnum aureo poculo, ut biberem,
Intuſque pharmacum miſit, mala meditans in animo.
Caterùm poſtquam dedit & ebibi, neque me domuit,
Virgulâ teriens, verbumque dixit & proloquuta eſt,
" Abi nunc in haram, cum aliis cuba ſociis.
Sic ait, ego verò gladio acuto ſtricto à fœmore
In Circen irrui, tanquam occidere moliens:
Illa verò magnum exclamans ſubtercurrit & prendit genua,
Et mihi plorabunda verba volatilia dixit,
" Quis? cujas es hominum? ubi tibi urbs atque parentes?
" Stupor me tenet, quod nè bibens hæc venena mutatus es.
" Minimè enim quiſque alius vir hæc venena ſuſtinuit,
" Quicunque hauſerit, & primùm tranſmiſerit ſeptum dentium.
" Tibi verò quædam in pectoribus impermulcibilis mens eſt.
" Nimirum tu Ulyſſes es verſutus, quem mihi ſemper
" Prædixit venturum aureâ-virgâ utens Mercurius,
" Ex Troiâ reverſum celeri cum nave nigrâ?
" Sed agè nunc in vaginam gladium pone; & nos deinde

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

318. Ἔθελξεν.] Ἠλλοίωσεν.

320. Συφεόνδε.] Εἰς τὴν τῶν χοίρων μάνδραν. Λέξαι.] Κοιμήθητι, ἢ ἀρεσθῆναι.

322. Ἐπῄξα.] Ἐφωρμησα.

323. Μέγα ἰάχουσα.] Διὰ τὸ φοβεῖσθαι πανδίκως, ὡς λησταντίνου.

326. Ἐθέλχθης.] Ἠλλοιώθης.

327. Ἀνέτλη.] Ὑπέμεινεν.

328. Ἀμείψῃ.] Παρέλθῃ.

329. Ἀκήλητος.] * Ἀθελκτος, ἀπαράκλητος, ἀνεξαπάτητος.

331. Φάσκεν.] Ἔλεγεν.

333. Θοῇ.] Ἀπόθετε, ἔμβαλε.

N O T Æ.

316. Τεῦξε δέ μοι κυκεῶ) Qui κυκεῶ ſcribunt, malè ad χρυσέῳ referunt, quod cum δέπαϊ congruit, pro quo ὄτρυ', vel δέπᾳ, ut hìc ſcribi poſſit, quomodò, Odyſſ. λ'. v. 135. γήρᾳ, & ψ'. v. 283. poteſt & δέπᾳ, ſine *Diereſi*, aut *Subjunctione*, ἀρχαϊκῶς legi. Vid ſuprà, ad v. 290. De voce κυκεῶ.

320. Λέξαι) Olim in *Euſtath.* fol. 399. lin. 1. περιεργολαΐς, & in *Textu*, λέξαι, ut & in *Florentinâ*; à quibus malè deſciverunt *Lovaniana Reſcii*, *Aldina*, & *H. Stephanus*, λέξον legentes. *Schol. Aldina*, λέξω) κοιμηθῶ, ἢ ἀρεσθῶ, quæ verò, in λέξον) κοιμήθητι, ἢ ἀρεσθήτω, quod iſtius ſint Modi. Λέξαι itaque omninò legendum; quicquid *Editiones* à falſis deceptæ & alios hactenùs deceperint. Λέξο, ἵνιος, λέξον, deleo, ut à *Schrevelio* malè inductum.

322. Κίρκῃ ἐπῄξα, ὥστε κταμένην) *Ultima* Ϝ ἐπῄξα, aliàs per ſe *brevis*, producitur, in *Cæſurâ*, ante *Inciſum* & *Aſperum* cum *Acuto*.

323. Ἡ δ' μέγα ἰάχουσα) De *Hiatu* & productione indè factâ, &c. diximus ſuprà, v. 246.

328. Ὅς κε πίῃ ϵ' ὀρθὸν ἀμείψῃ) Pro ἀμείψῃ, hìc legitur ἀμείψῃ, Ἀπιθανῶς, ut ſuprà, ad α'. v. 41. ut & de Verſu mox ſequenti, v. 335. Ἐυῆ νεὶ φιλόνηι πεποίθομεν.

NOTÆ IN SCHOLIA.

320. Λέξο) Vid. Not. in *Textum*.

329. * Ἀθελκτος) Ita, pro *Corrupto* ἀθελκτος, ex *Aloyſii* MSto.

VARIÆ LECTIONES.

316. Δέπαϊ) χ. δέπαϊ, δέπᾳ, δέπαι, vid. Not. in *Textum*.

320. Λέξαι) χ. λέξον, λέξο, *Dr. Schol.* &c. vid. ad *Textum*.

Εὐῆς

Εὐνῆς ἡμετέρης ὑπιβήσομεν, ὄφρα μιγέντε
Εὐνῇ ᾗ φιλότητι, πεποίθομεν ἀλλήλοισιν.
Ὣς ἔφαθ', αὐτὰρ ἐγὼ μὲν ἀμείβομενος προσέειπον,
Ὦ Κίρκη, πῶς γάρ με κέλῃ σοὶ ἤπιον εἶναι;
Ἢ μοι σῦς μὲν ἔτηκας ἐνὶ μεγάροισιν ἑταίρους·
Αὐτὸν δ' ἐνθάδ' ἔχουσα, δολοφρονέουσα κελεύεις
Εἰς θάλαμόν τ' ἰέναι, καὶ σῆς ὑπιβήμεναι εὐνῆς,
Ὄφρα με γυμνωθέντα, κακὸν καὶ ἀνίμορα θείης;
Οὐδ' ἂν ἔγωγ' ἐθέλοιμι τεῆς ὑπιβήμεναι εὐνῆς,
Εἰ μή μοι τλαίης γε, θεά, μέγαν ὅρκον ὀμόσσαι,
Μήπ μοὶ αὐτῷ πῆμα κακὸν βουλεύσεμεν ἄλλο.
Ὣς ἐφάμην· ἡ δ' αὐτίκ' ἀπώμνυεν, ὡς ἐκέλευον.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ὄμοσέν τε τελεύτησέν τε τὸν ὅρκον,
Καὶ τότ' ἐγὼ Κίρκης ἐπέβην περικαλλέος εὐνῆς.
Ἀμφίπολοι δ' ἄρα τῇγε κατὰ μέγαρα πένοντο
Τέσσαρες, αἵ οἱ δῶμα κάτα δρήστειραι ἔασι.
Γίνονται δ' ἄρα ταί γ' ἔκ τε κρηνέων, ἀπό τ' ἀλσέων,
Ἔκ θ' ἱερῶν ποταμῶν, οἵτ' εἰς ἅλαδε προρέουσι.
Τάων ἡ μὲν ἔβαλλε θρόνοις ἔνι ῥήγεα καλὰ,

" Lectulum noſtrum conſcendamus, ut commixti
" In lecto & amicitiâ confidamus invicem.
Sic ait, cæterùm ego ipſam excipiens alloquebar,
" O Circe, quo pacto me jubes tibi manſuetum eſſe,
" Quæ mihi ſues quidem feciſti in domibus ſocios;
" Ipſum autem hîc detinens dolos agitans jubes
" In thalamumque ire, & tuum conſcendere cubile,
" Ut me nudatum, inutilem & effœminatum facias?
" Non ſane ego volo tuum conſcendere lectum,
" Nili mihi ſuſtineas, dea, magnum juramentum jurare,
" Ne uilum mihi detrimentum malum machineris aliud.
Sic dicebam; illa continuò juravit, ut juſſi.
Cæterùm poſtquam juravit & perfecit jusjurandum,
Tum ego Circes conſcendi pulchrum lectum.
Ancillæ autem interea quidem intra domum ſategebant
Quatuor, quæ ei domi adminiſtræ erant.
Natæ verò hæ erant ex fontibus & à ſylvis,
Et ex ſacris fluminibus, quæ ad mare profluunt;
Harum una quidem injecit thronis ſtragula pulchra,

ΣΧΟΛΙΑ.

335. Πεποίθομεν.] Πιστεύσωμεν, θαῤῥήσωμεν.
337. Κέλῃ.] Κελεύεις.
340. Ἴέναι.] Εἰσιέναι.
341. Γυμνωθέντα.] Τὸ ξίφος ἀποθέμενον. Ἀνίμορα.] Πονηρά. Ἄνευ. Θείης.] Ποιήσῃς.
348. Πένοντο.] Ἐνηργουν.
349. Δρήστειραι.] Ὑπηρέτιδες, διάκονοι.
350. Γίνονται δ' ἄρα ταί γ.] Ὑφίστανται νύμφαι πηγὰς ἐξ ὑδάτων· τινὲς δὲ, ὑστερβατον, Ἢ δὲ πρώτη ὕδωρ ἐφορᾷ ἔκ τε κρηνέων. οἱ δὲ ἀλληγορεῖσι, Κίρκην μὲ λέγοντες, τὴν ἑαυτὸν, τέσσαρας δὲ θηραπαινίδας, τὰς ἄρας· Ἔκ τε κρηνέων, ἀπό τ' ἀλσέων.] Ἔνθα αἱ Ναΐδες νύμφαι, καὶ αἱ Δρυάδες.
352. Ἔβαλλεν.] Ἐπέβαλλε.

NOTÆ.

335. Εὐνῇ ᾗ φιλότητι πεποίθομεν) Vid. ſuprà, ad v. 328.
337. Ὦ Κίρκη, πῶς γάρ μοι) Vid. ſuprà, ad v. 202.
347. Καὶ τότ' ἐγὼ Κίρκης ἐπέβην περικαλλέος εὐνῆς) Nequis *Ulyſſem* temerè à Poëtâ factum putet, nunc Continentem, nunc Incontinentem, Notandum, *Circen* filiam *Solis*, cæleſtem Influxum innuere, qui *Græcos* reliquos ad Voluptates incitaret, quibus & illi ultrò ſuccumbebant. At huic *Ulyſſes* ſe oppoſuit ſtrenuè, nec eodem ſe poculo faſcinari paſſus eſt. Hunc igitur ſuis amoribus excipit; quòd Sapiens Cæleſti Influxui Dominetur & recta innuenti etiam lubens obſequatur, juxtà illud, Sapiens dominabitur Aſtris.
349. Ἀμφίπολοι δ' ἄρα τεδνᾶ ἐνὶ μεγάροισι πένοντο τέσσαρες) *Apertè* hic ſe *Mythologum* prodit eſſe *Homerus*. *Circe*, Annum ſonat, quo nempe ſpatio apud eam *Ulyſſes* eſt detentus: Famularum *Prima*, Ver; *Secunda*, Æſtatem; *Tertia*, Autumnum; *Quarta*, Hyemem ſignificat; de quâ re *Euſtathius* adeundus, fol. 400. lin. 43. Τινὲς δέ φασι τὴν Καλυψὼ, ἀσυμβιβάστως μὲ τοῖς πλάτος ἀλληγορίας, ὅμως ὑστερόησαν, Ἐνιαυτὸν μὲ, Κίρκην· τὰς δὲ ὑπαυθις τέσσαρας αὐτῆς Ἀμαζόνας, τὰς Τέσσαρας Ὥρας, κλ. Vid. *Brevis Scholia*, ad v. 350. item ſuprà, ad v. 1. & v. 5.

VARIÆ LECTIONES.

337. Πῶς γάρ μοι) κρ. πῶς κ' ἄρ μοι, vid. ad *Textum*.
352. Θρόνοις ἔνι) κρ. θρόνοις ἐπί.

Πορφύ-

Πορφύρεα καθύπερθ', ὑπένερθε δ' ἄρα λῖτ' ὑπέβαλλεν·
Purpurea ſupernè, infernè lintea tenuia ſubjecit;

Ἡ δ' ἑτέρη προπάροιθε θρόνων ἐπίταινε τραπέζας
Altera verò ante thoros extendit menſas

Ἀργυρέας, ἐπὶ δὲ σφι πίθη χρύσεα κάνεα·
Argenteas, & iis impoſuit aureas lances.

Ἡ δὲ τρίτη κρητῆρι μελίφρονα οἶνον ἐκίρνα
Tertia quoque in cratere melliſluum vinum miſcebat

Ἡδὺν ἐν ἀργυρέῳ, νέμε δὲ χρύσεα κύπελλα·
Dulce argenteo, diſtribuitque aurata pocula.

Ἡ δὲ τετάρτη ὕδωρ ἐφόρει, καὶ πῦρ ἀνέκαιε
Quarta verò aquam ferebat, & ſuccendit ignem

Πολλὸν ὑπὸ τρίποδι μεγάλῳ· ἰαίνετο δ' ὕδωρ.
Magnum ſub tripode magno, calefiebatque aqua.

Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ ζέσεν ὕδωρ ἐνὶ ἤνοπι χαλκῷ,
Cæterùm poſtquam efferbuit aqua in ſplendido aheno,

Ἓς ῥ' ἀσάμινθον ἔσασα, λό' ἐκ τρίποδος μεγάλοιο,
In labrum me collocatum lavit ex tripode magno,

Θυμῆρες κεράσασα κατὰ κρατός τε καὶ ὤμων,
Suaviter fuſa ἀφνειὰ per caputque & humeros,

Ὄφρα μοὶ ἐκ κάματον θυμοφθόρον εἵλεθ' γυῖων,
Donec mihi laborem animum-rodentem demeret membris.

Αὐτὰρ ἐπεὶ λοῦσέν τε, καὶ ἤχρισεν λίπ' ἐλαίῳ,
Porro poſtquam lavit & unxit pingui oleo,

Ἀμφὶ δέ με χλαῖναν καλὴν βάλεν, ἠδὲ χιτῶνα·
Chlænam mihi pulchram circum induit, atque tunicam;

Εἶσε δέ μ' εἰσαγαγοῦσα ἐπὶ θρόνου ἀργυροήλου,
Collocavitque me introductum ad thronum argenteum

Καλοῦ, δαιδαλέου· ὑπὸ δ' ἀθρόος ποσὶν ἦεν.
Pulchrum, fabrefactum; ſcabellum verò ſub pedibus erat.

Χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα
Aquam præterea ancilla gutturnio perfundebat ferens,

Καλῇ, χρυσείῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
Pulchro, aurato ſuper argenteo lebete,

Νίψασθ'· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσε τράπεζαν.
Ad lavandum, juxtaque politam extendit menſam:

Σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα,
Panem verò veneranda proma appoſuit ferens,

Εἴδατα πολλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων.
Eduliis multis appoſitis, gratificata ex præſentibus,

Ἐδέμνατο δ' ἐκέλευεν· ἐμοὶ δ' οὐκ ἤνδανε θυμῷ·
Edereque juſſit; meo autem non placuit animo;

Ἀλλ' ἤμενον ἀλλοφρονέων, κακὰ δ' ὄσσετο θυμός·
Sed ſedebam alia cogitans, malaque præſagiebat animus:

Κίρκη δ' ὡς ἐνόησεν ἐμ' ἥμενον, οὐδ' ἐπὶ σίτῳ
Circe verò ut vidit me ſedentem, neque ad cibum

Χεῖρας ἰάλλοντα, συγερὸν δέ με πένθος ἔχοντα,
Manum extendentem, gravemque me dolorem habentem,

Αἶψα παρισταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Propè aſtans verba volatilia dixit,

Τίφθ' ὕπως, Ὀδυσεῦ, καθ' ἄρ' ἕζεαι ἶσος ἀνάυδῳ,
" Quid ſic, Ulyſſes, ſedes ſimilis muto

Θυμὸν ἔδων; βρώμης δ' οὐκ ἅπτεαι, οὐδὲ ποτῆτος;
" Animum macerans? cibumque non attingis, neque potum?

Ἦ πού πω δόλον ἄλλον ὀΐεαι; οὐδ' ἔπι σε χρὴ
" An aliquem dolum alium times? Non amplius te oportet

ΣΧΟΛΙΑ.

353. Λῖτ'.] Ἀπολῶ ἐπιβάλλω.
354. Ἐπέταινε.] Ἔστρωνυ, εἶλλεν.
355. Κάνεα.] Κανίσκια.
357. Νίμε.] Διεδίδε.
359. Ἰαίνετο.] Ἐθερμαίνετο.
360. Ἤνοπι.] Διαυγεῖ, ὃ ἐξ ἀέρος ἐθέλει αὐτόν.
361. Ἀσάμινθον.] Τὸν πύελον, ἤτοι λεκάνην, παρὰ τὸ ἄσαι μινύθειν. Ἔσασα.] Καθίσασα, ἐμβιβάσασα.
362. Θυμῆρες.] Καθθύμιον, ἡδύ.
363. Θυμοφθόρον.] Τὸν ψυχὴν διαφθείροντα.
374. Ἀλλοφρονέων.] Ἄλλα σκοπῶν, ἄλλα διανοούμ. Θ. Ὄσσετο.] Προσήδετο.
376. Ἰάλλοντα.] Ἐπιβάλλοντα.
378. Κατ' ἄρ' ἕζεαι.] Καθίζῃ. Ἀνάυδῳ.] Ἀφώνῳ.
379. Ποτῆτος.] Ποτοῦ.

NOTÆ.

362. Θυμῆρες) Vid. ad *Euripid.* Ion. v. 1154. & ad *Iliad. s'.* v. 336.

Δεῦ-

Δειδίμεν· ἤδη γάρ τοι ἀπώμοσα καρτερὸν ὅρκον.
Ὣς ἔφαν· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμφιβόμβος ἀγορεύων,
Ὦ Κίρκη, τίς γάρ κεν ἀνὴρ, ὃς σαίσιμος εἴη,
Πρὶν τλαίη πάσασθαι ἐδητύος, ἠδὲ ποτῆτος,
Πρὶν λύσασθ' ἑτάρους καὶ σφ' ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι;
Ἀλλ' εἰ δὴ προφρασσα πιεῖν, φαγέμεν τε κελεύεις,
Λῦσον, ἵν' ὀφθαλμοῖσιν ἴδω ἑρίηρας ἑταίρους.
Ὣς ἐφάμην· Κίρκη δ' ἐκ μεγάροιο βεβήκει,
Ῥάβδον ἔχουσ' ἐν χερσί, θύρας δ' ἀνέῳξε συφειοῦ·
Ἐκ δ' ἔλασεν σάλοισιν ἐοικότας ἐννεώροισιν.
Οἱ μὲν ἔπειθ' ἕστησαν ἐναντίοι· ἦ δ' ἄρα τοῖσιν
Ἐρχομένη προσάλφεν ἑκάστῳ φάρμακον ἄλλο.
Τῶν δ' ἐκ μὲν μελέων τρίχες ἔρρεον, ἃς πρὶν ἔφυσε
Φάρμακον ὀλοόμενον, τό σφιν πόρε πότνια Κίρκη·
Ἄνδρες δ' αἶψ' ἐγένοντο νεώτεροι, ἢ πάρος ἦσαν,
Καὶ πολὺ καλλίονες καὶ μείζονες εἰσοράασθαι·
Ἔγνωσαν δέ με κεῖνοι, ἔφυν τ' ἐν χερσὶν ἕκαστος.
Πᾶσιν δ' ἱμερόεις ὑπέδυ γόος, ἀμφὶ δὲ δῶμα
Σμερδαλέον κονάβιζε· θεὰ δ' ἐλέαιρε καὶ αὐτή·
Ἡ δέ μοι ἄγχι στᾶσα προσηύδα δῖα θεάων·
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Ἔρχεο νῦν ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης·
Νῆα μὲν ἀρ πάμπρωτον ἐρύσσατε καὶ σφ' ἀποείρετε,
Κτήματα δ' ἐν σπέεσι πελάσσατε, ὅπλα τε πάντα·

" Timere: jam enim juravi fore juramentum.
Sic ait, cæterùm ego ipsam excipiens dixi,
" O Circe, quis etenim vir, qui æquus & justus sit,
" Prius audeat gustare cibum, atque potum,
" Antequam redemerit socios & in oculis viderit?
" Sed si jam benigna bibere, edereque jubes,
" Solve; ut palàm videam dilectos socios.
Sic dicebam. Circe itaque ex ædibus ibat,
Virgam tenens in manu, januasque aperuit haræ, &
Exegit porcis similes novennibus.
Illi quidem tum stabant contrarii: hæc verò per eos
Incedens adunxit unicuique pharmacum aliud.
Horum igitur è membris pili defluebant, quos antè produxerat
Pharmacum perniciosum, quod ipsis dederat honoranda Circe.
Virique iterum reddebantur florentiores, quam antea fuerunt,
Et multò pulchriores & majores aspectu:
Agnoverunt verò me illi, inque hæserunt in manibus singuli.
Omnibus itaque jucundus ortus est luctus, perque domum
Horrendum resonabat, dea vero misericors est & ipsa.
Illa igitur prope me stans loquuta est diva dearum,
" Generose Laertiade, multiscie Ulysses,
" Vade nunc ad navem celerem & ad littus maris,
" Navem quidem omnium primùm subducite ad continentem:
" Facultates verò in speluncis abscondite, armaque omnia:

ΣΧΟΛΙΑ.

381. Δειδίμεν.] Φοβεῖσθαι.
383. Ἐναίσιμος.] Δίκαιος.
384. Πάσασθαι.] Γεύσασθαι.
386. Προφρασσα.] Πρόθυμος.
389. Συφειοῦ.] Τοῦ συφεῶνος.
390. Σιάλοισιν.] Εὐτραφέσιν. Ἐννεώροισιν.] * Ἐννέα ἐτῶν ὄντων.
393. Ἔφυσε.] Ἐποίησε φύναι.
394. Οὐλόμενον.] Ὀλέθριον.
397. Ἔγνωσαν.] Ἐγνώρισαν. Ἔφυν.] Προσφυῶς· ἐπιλαμβάνονται.
398. Ἱμερόεις.] Ἐρασμιος, ἡδύς. Ὑπέδυ.] Ὑποεισῆλθεν.
403. Ἐρύσατε.] Ἑλκύσατε.
404. Σπέεσιν.] Σπηλαίοις. Πελάσσατε.] Νῦν, αὐτὸ δὲ λάθριδε.

NOTÆ.

389. Συφειῷ) *Eustath.* fol. 403. lin. 34. Πλεοναστικῶς ἔπαθεν, ὁποῖον καὶ τὸ, ἀδελφεὸς, ἀδελφειός.
390. Ἐννεώροισιν) *Eustath.* fol. 403. lin. 35. Ἐννεώροι δὲ σύες, ἤτοι σύναιτῖς· ἢ ἐξ ἄλλως ἴσως, οἱ σύνεσ ὠρῶν, ἤγουν ἐτῶν δύο καὶ ἑνὸς μηνός· κρεῖττον δὲ, τὸ σχῶ-
των, καθὰ τὸ, Ἐννέωρα δ' τοίγε ἐ συναπήχεες, ὡς ἀπὸ ἔτ, ὥρου, συναυτῆς· ἐς ὁμώνυμον ὥρην, ἡλίαν, ἐστὶ· τὸ δὲ, συνέωροισι, συνίζησιν ἔπαθε, καὶ ἐ. κομιῶ. εἰς ἕνα πόνδε μακρόν.

VARIÆ LECTIONES.

393. Ἔφυσε) γρ. ἔφυσε.
395. Αἶψ) γρ. ἆψ, ut supra, v. 263.
397. Μὲ κεῖνοι) γρ. μ' ἐκεῖνοι, *H. Steph.*
399. Κονάβιζε) γρ. καὶ ἀχίζε, *Eustath.* fol. 404. lin. 1.

Αὐτὸς

405 Αὐτὸς δ' ἀψ ἰέναι, καὶ ἄγειν ἑρίηρας ἑταίρους.
Ὡς ἔφαθ'· αὐτὰρ ἐμοιγ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγαυὸς·
Βὰς δ' ἰέναι ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης.
Εὗρον ἔπειθ' ἐπὶ νηὶ θοῇ ἑρίηρας ἑταίρους
Οἰκτρ' ὀλοφυρομένους, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντας.
410 Ὡς δ' ὅταν ἀγραυλοι πόριες περὶ βοῦς ἀγελαίας
Ἐλθοῦσαι ἐς κόπρον, ἐπὶν βοτάνης κορέσωνται,
Πᾶσαι ἅμα σκαίρουσιν ἀνιεῖαι· ἀδέπι σφιν
Ἴσχει, ἀλλ' ἀδινὸν μυκώμεναι ἀμφὶ θέουσι
Μητέρας· ὡς ἐμὲ κεῖνοι, ἐπεὶ ἴδον ὀφθαλμοῖσι,
415 Δακρυόεντες ἔχυντο· δόκησε δ' ἄρα σφίσι θυμὸς
Ὡς ἔμπυ, ὡς εἰ παλέιό' ἱκοίατο καὶ πόλιν αὐτῆς
Τρηχείης Ἰθάκης, ἵνα τ' ἐτράφεν, ἠδ' ἐγένοντο.
Καί μ' ὀλοφυρόμενοι ἔπεα πτερόεντα προσηύδων,

" Ipſeque tandem revertere & addue dilectos ſocios.
Sic ait, cæterùm mihi perſuaſus eſt animus generoſus:
Feſtinabam igitur ire ad navem celerem & littus maris.
Inveni deinde juxta navem celerem dilectos ſocios,
Miſerabiliter lugentes, tenellas lacrymas profundentes.
Ut cum in agro degentes buculæ circa vaccas armentarias
Venientes ad mandram, poſtquam herbâ ſaturæ ſunt,
Omnes ſimul ludunt oppoſitæ, neque ipſa ſtabula
Detinent, ſed indefinenter mugientes circum currunt
Matres; ſic circum me illi, poſtquam viderunt oculis,
Lacrymantes fundebantur; videbaturque ipſorum animus
Sic eſſe, veluti in patriam veniſſent & urbem ſuam
Aſperæ Ithacæ, ubi & nutriti ſunt, atque nati.
Et me lugentes verbis volatilibus alloquebantur,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

405. Ἴέναι.] Νῦν, ἀντὶ τοῦ ἐπορεύθην.
409. Οἰκτρ' ὀλοφυρομένους.] Οἰκτεῖως ὀδυρομένους.
410. Ἀγραυλοι.] Ἐν ἀγροῖς αὐλιζόμενοι. Πόριες.] Νέαι βόες, μόσχοι. * Ἀγελαίας.] Νομαίας, ἀζεύκτους.
411. Κόπρον.] Τὸν τόπον τῶν βοῶν. Βοτάνης.] Τῆς νομῆς. Κορέσωνται.] Κορεσθῶσι.
412. Σκαίρουσι.] Σκιρτῶσι, σκιρτῶσι. Ἀνιεῖαι.] Ἀπιθανίας. Σηκοί.] Ἐπαύλεις.
413. Ἴσχει.] Κατέχουσι. Ἀδινὸν.] Οἰκτροῖς καὶ δρᾶσι. Βοῶσαι. Μυκηθμὸς δὲ ἡ φωνὴ τῶν βοῶν. Ἀμφιθέουσι.] Περιτρέχουσιν.
415. Ἔχυντο.] Ἐπιδόσεων. Δόκησεν.] Ὑπέλαβεν.
416. Ὡς ἔμπυ.] Οὕτως εἶναι. Ἔμπυ.] Εἶναι.
417. Ἵνα.] Ὅπου. Ἐτράφεν.] Ἐτρέφησαν. Ἐγένοντο.] Ἐχρυσήθησαν.

N O T Æ.

405. Αὐτὸς δ' ἀψ ἰέναι) Hic iterum ἀψ legendum moneo, & αὖψ' ad *Var. Lect.* relegandum, ut ſuprà, v. 244. & v. 263.

410. Πόριες) *Florentina* Editio, ità legit, pro σύρπες, & ità MSS. *Scholia* ad illius oram adſcripta, Codicem *Etonenſem* volo; ità *Aldina* Editio *Scholiorum*, & *Pariſienſis*; ita *Hervagiana* in *Textu* & in *Scholiis*; ità *Aldina* & *Reſcii Lovaniana*, in *Textu*; ita *Seberus*, *Scapula*, & *Euſtathius*, hoc certè in loco, videtur hanc Lectionem agnoſcere: probat enim πόριες pro σύρπες vel πόρδακες, dici; &, hoc in loco ut dicatur, *Verſûs* ratio poſtulat. *Euripid.* Bacch. v. 736. Καὶ τὸν μὲν ἂν πορεῖδες εὔθηλον πόριν, in quem locum, vid. quæ nos. *H. Steph.* primus πόρκες hìc legit, nè *Lectione* & πόριες notatâ; hunc ſecuti Moderni omnes; non ſine ignaviæ notâ: at Nos meliori auctoritate moti, πόριες hìc ſcribimus, & πόρκες ad *Var. Lect.* remittimus.

413. Ἀμφὶ θέουσι) Disjunctim potius lego, quoniam Vox ἀμφὶ referenda eſt non tantum ad μητέρας, verùm etiam ad ἰμὰ proximè ſequens.

417. Ἵνα τ' ἐτράφεν) De ἵνα, pro ὅπου, dicimus aliàs, *Pindar.* Prælect. fol. 180. Vox ἐτράφεν, pro ἐτράφησαν, παροξυτόνως ſcribenda; ut Scholiaſtes *Theocriti*, ad Idyll. 7. v. 60. ex *Callimacho* Grammatico, quomodò κόσμησεν, pro ἐκοσμήθησαν, *Æolicè*, aut *Bœoticè*. Vid. *Etymolog.* M. v. Κοσμῆσαι.

NOTÆ IN SCHOLIA.

410. * Ἀγελαίας) Hoc *Scholion* laudat *Euſtathius*, ὡς τῶν Παλαιῶν, fol. 404. lin. 8.

Variæ Lectiones.

405. Ἀψ) γρ. αὖψ', vid. in *Textum*.
409. Καλὸν δάκρυ χέοντας) γρ. καλοδάκρυχέοντας, vid. ad v. 201. & λ'. v. 5.
410. Πόριες) γρ. πόρπες, vid. Not. ad *Textum*.
412. Σκαίρουσιν) γρ. σπαίρουσιν, *Euſtath.* fol. 404. lin. 9.
413. Ἀμφὶ θέουσι) γρ. ἀμφιθέουσι, vid. Not. in *Textum*.
416. Αὐτῆς) γρ. αὐτῶν, in *Prioribus*, non æquè bene.
417. Ἐτράφεν) γρ. ἔτραφεν, & τέτραφεν. Vid. in *Textum*.

Σοὶ

Σοὶ μὲν νοστήσαντι, διοτρεφὲς, ὧς ἐχάρημεν,
Ὡς εἴτ' εἰς Ἰθάκην ἀφικοίμεθα πατρίδα γαῖαν·
Ἀλλ' ἄγε, τὴν ἄλλων ἑτάρων κατάλεξον ὄλεθρον.
Ὡς ἔφαν· αὐτὰρ ἐγὼ τοισὶ φρεσὶ μαλακοῖς ἐπέεσσιν,
Νῆα μὲν ἂρ πάμπρωτον ἐρύσσομεν ἠπειρόνδε,
Κτήματά τ' ὲν σπήεσι πελάσσομεν, ὅπλα τὲ πάντα·
Αὐτοὶ δ' ὀτρύνεσθε ἐμοὶ ἅμα πάντες ἕπεσθαι,
Ὄφρα ἴδηθ' ἑτάρους, ἱεροῖς ὲν δώμασι Κίρκης
Πίνοντας ἠδ' ἔδοντας· ἐπηετανὸν γὰρ ἔχουσιν.
Ὡς ἐφάμην· οἱ δ' ὦκα ἐμοῖς ἐπέεσσι πίθοντο·
Εὐρύλοχος δέ μοι οἶος ἐρύκανε πάντας ἑταίρους,
Καί σφεας Φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ἆ δειλοί, πόσ' ἴμεν; τί κακῶν ἱμείρετε τόσσων,
Κίρκης ἐς μέγαρον καταβήμεναι; ἤ κεν ἅπαντας
Ἢ σῦς, ἠὲ λύκους ποιήσει, ἠὲ λέοντας·
Οἵ κέν οἱ μέγα δῶμα φυλάσσοιμεν ἠνάγκη.
Ὡσπερ Κύκλωψ ἦρξ', ὅτε οἱ μέσσαυλον ἵκοντο
Ἡμέτεροι ἕταροι, σὺν δ' ὁ θρασὺς εἵπετ' Ὀδυσσεύς·
Τοῦτο γὰρ ἠείδη ἀπαδαλίῃσιν ὅλοιτο.
Ὡς ἔφαν· αὐτὰρ ἔγωγε μετ' Φρεσὶ μερμήριξα,
Σπασσάμενος τανύηκες ἄορ παχέος περὶ μηροῦ,
Τῷ οἱ ἀποτμήξας κεφαλὴν θεῖναι πελάσσαι,

"Tibi quidem redeunti, generose, sic gratulamur.
" Perinde atque si in Ithacam venissemus patriam terram:
" Sed age, aliorum sociorum narra interitum.
Sic dicebant; cæterùm ego alloquebar blandis verbis,
" Navem quidem omnium primùm subducamus in littus,
" Bonaque in speluncis recondamus, armamentaque omnia:
" Vosque accelerate me unà universi sequi;
" Ut videatis socios sacris in ædibus Circes,
" Bibentes & comedentes; copiosum enim victum habent.
Sic dicebam; illi celeritèr meis verbis credebant:
Eurylochus verò solus mihi detinebat omnes socios,
Et ipsos alloquutus verba levia proloquutus est,
" Ah miseri, quò ibimus? quid mala desideratis ista,
" Circes ad ædes descendere? quæ omnes
" Aut sues, aut lupos reddet, aut leones;
" Qui ei magnam domum custodiamus etiam necessitate.
" Sic sane Cyclops fecit, quando ejus ad stabulum venerunt
" Nostri socii, cumque his audax sequutus est Ulysses:
" Hujus enim etiam illi pervicaciâ perierunt.
Sic ait; cæterùm ego in mente deliberabam,
Extracto gladio oblongo à fœmore,
Cum illo abscissum illius caput ad solum dejicere,

ΣΧΟΛΙΑ.

420. Ἀφικοίμεθα.] Παραγγυοίμεθα.
424. Πελάσσομεν.] Ἀποθώμεθα.
427. Ἐπηετανόν.] Δαψιλές.
429. Ἐρύκανε.] Κατέσχεν, ἐκώλυεν.
431. Ἆ δειλοί;] Ἄθλιοι. * Πόσε.] Ἐς τίνα τόπον; Ἰμείρετε.] Ἐπιθυμεῖτε.
432. Καταβῆναι.] Καταβῆναι * ἐπεισοδιῶδες.
434. Φυλάσσοιμεν.] Τηρεῖμεν.
435. Μέσσαυλον.] Τὴν ἔπαυλιν.
436. Θρασύς.] Τολμηρός.
439. Σπασσάμενος.] Ἐπισπασάμενος.
440. Οὐδάσδε πελάσσαι.] Εἰς τὸ ἔδαφος ῥῖψαι.

NOTÆ.

423. Νῆα μὲν ἂρ πάμπρωτον ἐρύσσομεν) Pro ἐρύσσομεν, ut v. 424. Πελάσσομεν, pro πελάσσαμεν. De quâ re, vid. supra ad v. 328. 335, &c.

429. Ἐρύκανε) Suspicor & hìc legendum ἐρύκανε, rectissimâ voce *Homericâ*; cùm hæc vox ἐρυκάνω nusquam aliàs occurrat, ἐρυκανόω, seu ei quidem; quod moneo tantùm. Omnia enim *Exemplaria* ἐρύκανε præferunt.

NOTÆ IN SCHOLIA.

431. * Πόσε) Addo, ex *Lexicis*.
432. Καταβῆναι, * ἐπεισοδιῶδες, monstrum vocabuli, ἐπεισοδιῶδες lego, at ad v. 558. ubi locum habet, pono; hinc, ubi locum non habet, moveo.

VARIÆ LECTIONES.

429. Ἐρύκανε) γρ. ἐρύκακε, vid. Not. in *Textum*.
433. Ἠὲ λύκους) γρ. ἢ ἀλάφους, *Eustath.* fol. 405. lin. 19. & lin. 34.
439. Σπασσάμενος) γρ. ἀπασπίσας, &c.
440. Ἀποτμήξας) γρ. ἀποπλήξας, *Eustath.* fol. 405. lin. 42. &c.

Καὶ πηΐ περ ἐόντε μάλα χεδόν· ἀλλά μ' ἑταῖροι
Μειλιχίοις ἐπέεσσιν ἐρήτυον ἄλοσεν ἄλλοσε,
Διογενές, τῦτον μὲν ἐάσομεν, εἰ σὺ κελεύεις,
Αὐτῦ πὰρ νηΐ τε μένειν καὶ νῆα ἐρυσσαι.
Ἡμῖν δ' ἡγεμόνευ' ἱερὰ τεύχεα δώματα Κίρκης.
Ὣς φάμενοι, τῷδ' νηὸς ἀνήιον ἠδὲ θαλάσσης.
Οὐδὲ μὲν Εὐρύλοχος κοίλῃ τῷδ' νηΐ λέλειπτο,
Ἀλλ' ἕπετ'· ἔδδεισεν γὰρ ἐμὸν ἔπος αἰπύ μιν.
Τόφρα δὴ τοὺς ἄλλους ἑτάρους εἰν δώμασι Κίρκη
Ἐνδυκέως λοῦσέν τε, καὶ ἔχρισεν λίπ' ἐλαίῳ·
Ἀμφὶ δ' ἄρα χλαίνας ἕλας βάλεν, ἠδὲ χιτῶνας·
Δαινυμένους δ' ἄρα πάντας ἐφεύρομεν εἰν μεγάροισιν.
Οἱ δ' ἐπεὶ ἀλλήλους εἶδον, φέρασαν δὲ πάντα,
Κλαῖον ὀδυρόμενοι, περὶ δὲ μεγάροισι γένετο δῶμα.
Ἡ δέ μεν ἄγχι στᾶσα προσηύδα δῖα θεάων,
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Μηκέτι νῦν θαλερὸν γόον ὄρνυτε· οἶδα καὶ αὐτὴ
Ἡμὲν ὅσ' ἐν πόντῳ πάθετ' ἄλγεα ἰχθυόεντα,
Ἠδ' ὅσ' ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσῳ.
Ἀλλ' ἄγετ', ἐδίετε βρώμιον, καὶ πίνετε οἶνον,
Εἰσόκεν αὖτις θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι λάβητε,
Οἷον ὅτε πρῶτον ἐλείπετε παλὸν ἀϊαν

Etiamsi valdè consanguinitate me attingeret: sed me socii
Mollibus verbis continuerunt aliunde alius,
" O generose, hunc quidem linquamus, siquidem tu jubes,
' Hic juxta navem manere & navem custodire:
" Nobis autem dux es esto sacram ad domum Circes.
Sic loquuti, ab nave discedebant atque mari:
Neque quidem Eurylochus cavam apud navem relinquebatur,
Sed sequebatur; timuit enim meas asperas minas.
Interea verò alios socios in ædibus Circe
Studiosè laveratque, unxeratque pingui oleo:
Circumque pulchras chlænas induerat atque tunicas:
Epulantes igitur pulchrè omnes invenimus in ædibus.
Hi verò postquam invicem conspexerunt, reputabantque omnia,
Flebant lugentes, undiquaque autem resonabat domus.
Illa verò propè me stans alloquebatur diva dearum,
" Generose Laertiade, versute Ulysses,
" Nè amplius nunc uberem luctum excitetis: scio etiam ipsa
" Et quos in ponto passi estis dolores piscoso,
" Et quæcunque hostiles viri nocuerunt in terrâ.
" Sed agite, comedite cibum & bibite vinum,
" Donec denuò animum intra præcordia receperitis;
" Qualem quando primùm relinquebatis patriam terram

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

441. Πηΐ] Συγγενῆ. * Κιμμέριοι γὰρ ἐγγεγραμμένοι τῷ Ὀδυσσέως ἀδελφῷ.
444. Ἔρυσσ.] Φυλάσσειν.
445. Ἡγεμόνευ'.] Ἡγοῦ.
446. Ἀνήϊον] Ἀνήρχοντο.
448. Ἔκπαλον.] Ἔξοχον, μεγαλεῖον. Ἔπος αἰπύ.] Ὕβριν, κακηγορίαν, ἐπίπληξιν, ἀπειλήν.
450. Ἐνδυκέως.] Ἐπιμελῶς.
451. Οὔλας.] Ἔνιοι, καλάς.
453. Φέρασαν δ'.] Ἐπέγνωσαν.
454. Περὶ δὴ στεναχίζετο.] Περιήχει.
457. Θαλερὸν.] Ἀκμαῖον, νέον. Ὄρνυτε.] Διεγείρεσθε.
458. Ἰχθυόεντα.] Ἰχθῦς ἔχοντα.
459. Ἀνάρσιοι.] Πολέμιοι. Ἐδηλήσαντο.] Ἔβλαψαν.

N O T Æ.

444. Αὐτῦ πὰρ νηΐ π μένειν) *Ultima* Ϝ νηΐ producitur, ut ι'. v. 194.

450. Ἔχεισεν λίπ' ἐλαίῳ) Ità scribo, pro ἔχεισε, nec sine Veterum exemplo, ut suprà, v. 211.

NOTÆ IN SCHOLIA.

441. * Κιμμέριοι) Ità ex *Aloysii* MS. & *Eustathio* restituo, pro κιμβίων, quod in *Aldin. Hervagian. Lugdun.* &c. malè obtinuerat.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

443. Ἐάσομεν) γρ. ἐάσομεν, vid. suprà ad v. 291.
449. Τόφρα δὴ) γρ. τοφρόδη.
450. Ἔχεισεν λίπ') γρ. ἔχεισε λίπ', vid. Not. in *Textum*.
451. Οὔλας) γρ. καλὰς. *H. Steph.* & *Br. Schol.*
452. Δ' ἄρα) γρ. δ' ἰὼ, *Florentin. Hen. Stephanus*
Ibid. Πάντας) γρ. τάσδε, & τάσγε, *Eustath.*
457. Θαλερὸν γόον) γρ. συγχεῦ γόου, *Aristoph.* apud *Eustath.* fol. 405. lin. 53. Nec *H. Steph.* vidit.
459. Χέρσῳ) γρ. χέρσῃ.
460. Πίνετε) γρ. πίεσθε, *Eustath.* fol. 406. lin. 3.

Τρηχείης

Τρηχείης Ἰθάκης· νῦν δ' ἀσπελέες τε ἄθυμοι,
Αἰὲν ἄλης χαλεπῆς μεμνημένοι· ὐδέ ποθ' ὑμῖν
Θυμὸς ὲν εὐφροσύνῃ, ἐπεὶ μάλα πολλὰ πέποσθε.
Ὡς ἔφαθ'· ἡμῖν δ' αὖτ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγλαΐηφι.
Ἔνθα μὲν ἤματα πάντα τελεσφόρον εἰς ὲνιαυτὸν
Ἥμεθα, δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ·
Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ὲνιαυτὸς ἔην, περὶ δ' ἔτραπον ὧραι,
Μηνῶν φθινόντων, περὶ δ' ἤματα μακρὰ τελέθη,
Καὶ τότε μ' ὲκκαλέσαντες ἔφαν ἑρίηρες ἑταῖροι,
Δαιμόνι', ἤδη νῦν μεμνήσκεο πατρίδος αἴης,
Εἴ τοι θέσφατόν ἐστι σαωθῆναι, καὶ ἱκέσθαι
Οἶκον ἐς ὑψόροφον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ὡς ἔφαν· αὐτὰρ ἔμοιγ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγλαΐηφι.
Ὡς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
Ἥμεθα, δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ·
Ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν,
Οἱ μὲν κοιμήσαντο κατ' ἀμφιδρύτους ἀνὰ δώμους.
Αὐτὰρ ἐγὼ Κίρκης ἐϋπλοκάμου θείοιο
Γούνων ἐλιλαιόμενος· θεὰ δέ μευ ἔκλυεν αὐδῆς·
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·
Κίρκη, τέλεσόν μοι ὑπόσχεσιν, ἣν περ ὑπέσχες,
Οἴκαδε πεμψέμεναι· θυμὸς δέ μοι ἔοντι ἤδη,

" Asperæ Ithacæ: nunc verò defatigati & tristes estis,
" Semper erroris duri memores: neque unquam vobis
" Animus est in lætitiâ, quandoquidem valde multa passi estis.
Sic ait; nobis autem continuò paruit animus generosus.
Hic quidem diebus omnibus plenum in annum
Sedebamus, convivantes carnes immensas, & suave vinum:
Sed quando jam annus erat, & circumvertebantur horæ,
Mensibus desinentibus, circumque dies longi exacti sunt;
Et tum me evocarunt alloquuti sunt dilecti socii,
" Infelix, nunc tandem memor esto patriæ terræ,
" Si tibi fatale est servari, atque pervenire
" Domum ad excelsam, & tuam in patriam terram.
Sic dicebant; cæterum mihi persuasus est animus generosus.
Sic tum quidem toto die ad solis occasum
Sedebamus, convivantes carnes immensas & suave vinum:
Quando verò sol occidit, & crepusculum advenit,
Illi quidem dormierunt per ædes obscuras.
Cæterùm ego Circes conscenso splendido lecto
Ad genua supplex rogavi; dea verò meam audivit vocem,
Et ipsam compellando verba volatilia dixi,
" O Circe, perfice mihi promissionem, quam promisisti,
" Domum ut mitteres; at animus mihi impellitur jam,

ΣΧΟΛΙΑ.

463. Ἀσπελέες.] Ἄγαν κεκοπακηκότες, σκληροί, σκληροδύμφοι, καὶ νεκρωμένοι· ἢ ἄγαν κεκμηκότες. Ἄθυμοι.] Κεκμηκυῖαι τὸν ψυχὴν, οἷον ἄψυχοι.

464. Ἄλης.] Πλάνης.

465. Πέποσθε.] Κέκτησθε, πεπόθησε.

468. Δαινύμενοι.] Εὐσχήμονες.

469. Περὶ δ' ἔτραπον ὧραι.] Περιῆλθον ὁ πάλιν οἱ καιροὶ ἐπὶ τὸν ἐνιαυτόν.

471. Ἐκκαλέσαντες.] Ἐξω καλέσαντες.

472. Μεμνήσκεο.] Ὑπομνήσθητι.

473. Σαωθῆναι.] Σωθῆναι.

481. Γούνων ἐλιλαιόμενος.] Τῶν γονάτων ἀψάμενος παρεκάλεσα.

483. Ἣν ὡς ὑπόσχες.] Ἣν περ ὑπεσχέθης.

484. Ἔοντι.] Ἐφορμῶ.

NOTÆ.

465. Πέποσθε) *Eustath.* fol. 403. lin. 48. Οἱ μὲν ἀπὸ τοῦ πάσθω, τὸ παυθήτω, παρέγουσιν, ἀκολουθοῦντες Ἡρωδιανῷ· λέγοντες, ὅτι καθ' ἑαυτὸ λέγων, τὸ λαγχάνω· ἔστι παρακείμενον τρίτης τοῦ η'. εἰς σ'. λέλοχα, καὶ ὡσαύτως ἐν τῷ τοῖς μὴ πᾶσι ῥηθήσεται· ἔστιν ὅτε δὲ κάθω, πέποθα· ἔστι παθητικὸν, ἐπὶ τοῦ ἀναπαύομαι· ἔστι γὰρ τὸ ν'. πεπόθαπε, καὶ συνηρημένως ἔστιν ὅτε μὲ οἱ τοιοῦτοι. Ἀόριστος δὲ, τὸ, ἔκαθε πολλὰ πέποσθε. πέπαυσθε γεωφίλου ἀπὸ ἔσω, κέκλησθε. Εἰς μάτην τὸ, ἀμφὶ τὸ ὁ γεωφίλου. πέποσθε, πρεῖττον πείθουσι οἱ συνεκπίπτοντες αὐτὸ εἰς τὸ πάσθω.

Eadem Vox, *Iliad.* γ'. v. 99. Vid. *Etymolog* M. v.

VARIÆ LECTIONES.

464. Αἰὲν ἄλης) γρ. αἰεὶ ἄλης, non æquè benè, ante *Vocalem*.

465. Πέποσθε) γρ. πέπαθε, vid. Not. in *Textum*.

467. Ἔνθα μὲ) γρ. ἔνθα καὶ, *H. Steph.*

470. Μηνῶν φθινόντων) Deest hic Versus, in nonnullis, teste *H. Steph* Agnoscit *Florent. Callin. Lovan.*

481. Ἐλιλαίόμενος) γρ. ἐλιλάσομαι. Vid. suprà, v. 264.

Ἠδ' ἄλλων ἑτάρων, οἵ μοι φθιμένοισι φίλον κῆρ,
Ἀμφ' ἔμ' ὀδυρόμενοι, ὅτε πὲρ σύγε νόσφι γένηαι.
Ὣς ἐφάμην· ἡ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεάων,
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Μηκέτι νῦν ἀέκοντες ἐμοὶ σὺν μίμνετε οἴκῳ.
Ἀλλ' ἄλλῃ χρὴ πρῶτον ὁδὸν τελέσαι, ἠδ' ἱκέσθαι
Εἰς Ἀΐδαο δόμους καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης,
Ψυχῇ χρησομένους Θηβαίου Τειρεσίαο,
Μάντῃος ἀλαοῦ, τοῦ τε φρένες ἔμπεδοί εἰσι·
Τῷ καὶ τεθνειῶτι νόον πόρε Περσεφόνεια,
Οἴῳ πεπνύσθαι· τοὶ δὲ σκιαὶ ἀίσσουσιν.
Ὣς ἔφαθ'· αὐτὰρ ἔμοιγε καὶεκλάσθη φίλον ἦτορ·
Κλαῖον δ' ἐν λεχέεσσι καθήμενος, οὐδέ τι θυμὸς
Ἤθελ' ἔτι ζώειν καὶ ὁρᾶν φάος ἠελίοιο.
Αὐτὰρ ἐπεὶ κλαίων τε κυλινδόμενός τε κορέσθην,
Καὶ τότε δή μιν ἔπειτα ἀμειβόμενος προσέειπον,
Ὦ Κίρκη, τίς γὰρ ταύτῃ ὁδὸν ἡγεμονεύσῃ;
Εἰς ἄϊδος δ' οὔπω τις ἀφίκετο νηὶ μελαίνῃ.
Ὣς ἐφάμην· ἡ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεάων,
Διογενὲς Λαερτιάδη, Πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Μή τί τοι ἡγεμόνος γε ποθὴ προφερέσθω νηὶ μελέσθω·
Ἱστὸν δ' στήσας, ἀνὰ δ' ἱστία λευκὰ πετάσας,

" Atque aliorum sociorum, qui mihi afflicti charum cor,
" Circa me lugentes; quando tu seorsum abes.
Sic dicebam; illa continuo respondebat diva dearum,
" O generose Laertiade, versute Ulysses,
" Nè amplius nunc inviti meâ manete in domo.
" Sed aliam oportet primùm viam perficere, & pervenire
" Ad Plutonis domum, & severæ Proserpinæ,
" Animam consulturos Thebani Tiresiæ,
" Vatis cæci, cujus Prudentia stabilis & confirmata erat.
" Huic etiam mortuo mentem tribuit Proserpina,
" Solus ut saperet; reliqui vero umbræ circumvolitant.
Sic ait; cæterùm mihi fractum est amicum cor:
Flebam autem in lectulo desidens, neque omninò animus
Voluit amplius vivere, & videre lumen solis.
Cæterùm postquam flénsque provolutusque fatur eram,
Et tum jam ipsam verbis excipiens alloquebar,
" O Circe, quisnam hanc viam demonstrabit?
" Ad Plutonem sanè nemo unquam pervenit nave nigrâ.
Sic dixi; illa continuò respondit diva dearum,
" Generose Laërtiade, prudens Ulysses,
" Minimè tibi ducis desiderium pro nave curæ sit:
" Malum verò erigens, velisque albis extensis,

ΣΧΟΛΙΑ.

492. Ψυχῇ χρησομένους.] Διατί δὲ σὺν αὐτῷ μαντεύεται; ὅτι σὺν ἂν ἐπίστευσεν Ὀδυσσεὺς, ἐρώσης αὐτῆς καὶ συνευνηθείσης, καὶ τὰ πρόβατα, ὡς γήτευσα, μηνύσαι ἂν εἰδή· ὁ Τειρεσίας εἶπεν, εἰδὼς ἐρῶσαν τοῦ Κίρκου· ὡς δὲ τὰ λοιπὰ ἐπιτρέπει τῇ μάντει. Χρησομένους.] Μαντευσομένους.

494. Τῷ καὶ πεθνειῶτι.] Διότι ἐδιδάσθη δύο δεσμοῦσθαι ἐν τῷ Κιμμερίῳ μιγνυμένους. ὃ παραληρήσας τοῦ δεσπότου ἀνεῖλεν· καὶ ἔτας ἐγένετο γῶνη, καὶ πάλιν τὰ ἄρσενα, καὶ ἀπέλαβε τοῦ ἰδίαν φύσιν. Ζεὺς δὲ καὶ Ἥρα, ἐπὶ ἑκατέρων μετέχει, κριτοῦ αὐτὸν εἰλοῦθ', τίς μᾶλλον ἡδονῆς σὺν συνουσίᾳ, ἀνὴρ, ἢ ἡ γυνή; ὁ δὲ εἶπεν, Οἶον μὲν μοῖραι δέκα μοιρῶν τέρπει ἀνήρ· τὰς δέκα δὲ ἑκατέρωθεν γυνὴ τέρπουσα νόημα. διὸ ἡ μὲν Ἥρα ἀρνηθεῖσα, ἐπήρωσεν αὐτόν· ὁ δὲ Ζεὺς τοῦ μαντικοῦ ἔδωκεν.

495. Πεπνύσθαι.] Συνετὰ καὶ ἔμφρονα εἶναι. Ἀίσσουσι.] Κινοῦνται.

505. Ποθή.] Ἐπιζήτησις. Μελέσθω.] Ἐν φρενοῖ ἔστω.

NOTÆ.

493. Μαντῆος ἀλαοῦ) Vox ἀλαὸς, hoc in loco, *Duas* Priores habet *longas*, Primam, ob λ. *ectaticum*, *Secundam*, ob *Hiatum*, per quem πυκνικῶς στρωσὶς πως innuitur; aliàs utrasque breves. *Historiam* Tiresiæ *vid.* ad *Schol.* v. 494. *Ovid.* Metam. l. 3. §. 4. *Tzetzem* ad *Lycoph.* v. 683. *Eust.* in hunc locum & *Apollodor.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

494. Τῷ καὶ πεθνειῶτι) Hoc *Scholion* lucem fert ex *Eustath.* fol. 407. lin. 22. ex *Apollodoro*, l. 3. §. 7.

VARIÆ LECTIONES.

486. Ἀμφ' ἔμ') γρ. ἀμφί μ'.

499. Κυλινδόμενός π κορέσθην) γρ. κυλινδόμενός τ' ὀκορέσθην.

502. Ἄϊδος δ') γρ. ἄϊδόσδ'.

Ἅλς.

Ἦλθ· τλὼ δέ κέ τοι πνοιὴ Βορέαο φέρησιν.
Ἀλλ' ὁπότ' ἂν δὴ νηῒ δι' ὠκεανοῖο περήσῃς,
Ἔνθ' ἀκτή τε λάχεα καὶ ἄλσεα Περσεφονείης,
Μακραί τ' αἴγειροι, καὶ ἰτέαι ὠλεσίκαρποι,
Νῆα μὲν αὐτοῦ κέλσαι ἐπ' ὠκεανῷ βαθυδίνῃ,
Αὐτὸς δ' εἰς Ἀίδεω ἰέναι δόμον εὐρώεντα.
Ἔνθα μὲν εἰς Ἀχέροντα Πυριφλεγέθων τε ῥέουσι,
Κώκυτός θ', ὃς δὴ Στυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀπορρώξ,
Πέτρη τε, ξυνέσεις τε δύω ποταμοῖο ἐρεμνὰ
Ἔνθα δ' ἔπειθ', ἥρως, χειμῴθεις πέλας, ὡς σε κελεύω,

" Sede; illam verò tibi flatus Boreæ ferat.
" Sed cum jam navi per Oceanum transmiseris,
" Ubi littus breve & nemora Proserpinæ,
" Longæque alni, & salices frugiperdæ:
" Navem quidem illic siste in Oceano profundis vorticibus,
" Ipse autem in Plutonis eas domum obscuram.
" Hic quidem in Acherontem Pyriphlegethonque confluunt,
" Cocytusque, qui utique Stygis aquæ est fluxus,
" Petraque *est* & concursus duorum fluviorum valdè sonantium.
" Hic deinde, heros, accedens propè, ut te jubeo,

ΣΧΟΛΙΑ.

507. Φέρησιν.] Ἀποφέροι.

509. Ἀκτή.] Ἡ ἐσχηματισμένη καὶ ἐξέχουσα εἰς θάλασσαν ἄκρα. Λάχεια.] Ἐλαχίση. Ἄλσεα.] Ἱερὰ καὶ σύνδενδρα χωρία.

510. Ὠλεσίκαρποι.] Ἐπειδὴ τὸ ἄνθος λαμβάνουσιν· ἢ ἐπεὶ οἱ πίνοντες ἄνθος ἰτέας, ἄγονοι ἀμαυροῦνται. Ὠλεσίκαρποι.] Ἀποβάλλει γὰρ τὸ ἄνθος· οἰκείας δὲ ἀγόνοις φυτοῖς ἔχρησεν. * ἱκανὰ γὰρ τοῖς πολλοῖς τὰ ἄκαρπα. φησὶ δὲ Θεόφραστος τὸ φυλικῆς, τ * χυλὸν τῆς ἰτέας πινόμενον ἀφανίζειν τὸν γονὸν τῶν ἀνθρώπων.

511. Κέλσαι.] Νεωλκῆσαι, ὁρμῆσαι. Βαθυδίνῃ.] Βαθείας ἔχουσι συροφάς.

512. Δόμον εὐρώεντα.] Ἤτοι πλατὺν καὶ τὸ εὐρὺ καὶ σκοτεινόν.

513. Ἔνθα μὲν εἰς Ἀχέροντα.] Τοῦτο τὸ χῆμα καλεῖται σφοδρύζουσμένον, καὶ καθ' ὑπερβολὴν ὑπὸ σοίωνος Ἀλκμανικόν. τὸ δὲ ἑξῆς, Ἔνθα μὲν εἰς Ἀχέροντα Πυριφλεγέθων τε, καὶ Κώκυτος ῥέουσιν. Πυριφλεγέθων.] Ποταμὸς τοῦ ᾅδου.

514. Κώκυτός θ'.] Ποταμὸς τοῦ ᾅδου. Ἀπορρώξ.] Ἀπόῤῥοια.

515. Ξύνεσις.] * Συναίρεσις, καὶ οἷς ταυτὸ συμβολὴ τῶν ποταμῶν. Ἐρεμνά.] Μεγαλήχεα.

516. Χειμῴθεις.] Περιπεπλασθείς. Πέλας.] Ἐγγὺς, πλησίον.

NOTÆ.

509. Ἔνθ' ἀκτή τε λάχεια) Legerem & hìc, ἀκτή τ' ἐλάχεια, cùm & *Br. Schol.* per ἐλαχίση exponant; de quâ re *Eustath.* fol. 409. lin. 39. Λάχεα δὲ ἡ ἐλαχίση, καθὰ τὰς Παλαιὰς ἔστι χαίρειν ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ, καὶ ἡ ἐλάχεια. Vid. *Etymolog.* M. v. Λαχαίνειν, & Λάχεα.

510. Μακραί τ' αἴγειροι, ℰc) γρ. καὶ θεμεραί τ', αἴγειροί π, Citantium laptus, ℰc. *Ibid.* Ἰτέαι ὠλεσίκαρποι) Huc refer illud *Porphyrii* de Styge, apud *Stob.* §. 98. fol. 541. Ἤτοι Ἰτέαι αὐτὴ τὸ καρπὸν ἀποβάλλει, περὶ οὗ ἐμφέρεται διὸ ὠλεσίκαρπον αὐτὴν ὁ Ποιητὴς ὀνομάζει· καὶ μήποτε ἰσχνὸν, ὡς μὴ οἷόν τε θρέψαι ὁ ταύτης καρπὸς, ἀγόνους ποιεῖ τὰς πόας, καὶ καταξαίνουσι τὸ σπέρμα, ℰ μαραίνει, τὴν γόνιμον ὁρμήν. Idem *Ælian.* Animal. l. 4 c. 23. Vid. Amici Clarissimi *Gisberti Cuperi*, Apotheos. *Homeri* fol. 89. & *Theophrastum* περὶ φυτῶν.

512. Δόμον εὐρώεντα) Ἤτοι πλατὺν καὶ τὸ εὐρὺ καὶ σκοτεινόν. Vid. *Eustath.* fol. 409. lin. 53.

513. Ἔνθα μὲν εἰς Ἀχέροντα Πυριφλεγέθων τὲ ῥέουσι. Κώκυτός θ') Ἀλκμανικὸν χῆμα, quòd *Alcman* hâc Figurâ frequentiùs gauderet, ut Καίτωρ ὠκέων ἵππων ἐλατῆρε καὶ Πολυδεύκης. Vid. *Eustath.* fol. 410. lin. 6. *Porphyr.* Ζητημ. Ὁμηρικ. ϛ'. *Isaac. Casaubon.* ad *Theocrit.* p. 74. Vid. suprà, *Iliad.* ε'. v. 774. & infrà, *Odyss.* μ'. v. 78.

514. Κώκυτός θ', ὃς δὴ) Κώκυτος hoc in loco σεσημειωμένως, ut *Proprium* Nomen, licet ob sequens *Enclíticum* habeat etiam *Acutum* in *Ultimâ*; unde Prior *Acutus* olim exciderit, non benè attendentibus *Amanuensibus*.

515. Δύω ποταμοῖν) *Seberus*, in *Indice*, notat esse *Genitivum* Pluralem antiquum, δύω, pro δοῖν. Ego puto potiùs aliquando ἀκατώτως dici, sive δύω, pro omnes *Casus*, & *Genera*.

NOTÆ IN SCHOLIA.

510. * Ἱκανὰ) Ità emendo, pro ἐκεῖνα, & mox * χυλὸν, pro χιλόν.

515. Συναίρεσις) A σωαφέω, non à σωαίρω, tum enim συναφὴ, σωαφεία, vel σύναψις. Et: *Eustath.* fol. 409. lin. 53. σωαίρεσις apertè, ut & omnes Codd. Etiam *Hesych.* σωιφεσις legit.

VARIÆ LECTIONES.

508. Ὁπότ' ἂν) γρ. ὁπόταν.

509. Λάχεια) γρ. ἐλάχεια, vid. Not. in *Textum*. *Ibid.* Περσεφονείης) γρ. Φερσεφονείης, *Eustath.* fol. 408. lin. 39.

510. Μακραί τ' αἴγειροι) γρ. καὶ θεμεραί τ' αἴγειροί π. Vid. Not. in *Textum*.

Βόθρον ὀρύξαι, ὅσσον τε πυγούσιον, ἔνθα καὶ ἔνθα.
Ἀμφ' αὐτῷ δὴ χοὴν χεῖσθαι πᾶσιν νεκύεσσι,
Πρῶτα μελικρήτῳ, μετέπειτα δὲ ἡδέϊ οἴνῳ,
Τὸ τρίτον αὖθ' ὕδατι· ὀπὶ δ' ἄλφιτα λευκὰ παλύνειν.
Πολλὰ δὲ γυναικῶν νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα,
Ἐλθὼν εἰς Ἰθάκην, στεῖραν βόν, ἥτις ἀρίστη,
Ῥέξειν ἐν μεγάροισι, πυρήν τ' ἐμπλησέμεν ἐσθλῶν·
Τειρεσίῃ δ' ἀπάνευθεν ὄϊν ἱερεύσεμεν οἴῳ,
Παμμέλαν', ὃς μήλοισι μεταπρέπει ὑμετέροισιν.
Αὐτὰρ ἐπὴν εὐχῇσι λίσῃ κλυτὰ ἔθνεα νεκρῶν,
Ἔνθ' ὄϊν ἀρνειὸν ῥέξειν, θῆλύν τε μέλαιναν,
Εἰς Ἔρεβος τρέψας, αὐτὸς δ' ἀπονόσφι παραστὰς,
Ἱέμενος ποταμοῖο ῥοάων· ἔνθάδε πολλαὶ
Ψυχαὶ ἐλεύσονται νεκύων κατατεθνειώτων.
Δὴ τότ' ἔπειθ' ἑτάροισιν ἐποτρύνας καὶ ἀνώξας
Μῆλα, τὰ δὴ κατέκειτ' ἐσφαγμένα νηλεῖ χαλκῷ,
Δείρανθ' καὶ κήαντε· ἐπεύξασθαι δὲ θεοῖσιν,
Ἰφθίμῳ τ' Ἀΐδῃ καὶ ἐπαινῇ Περσεφονείῃ.

" Foſſum fode, quaſi cubitalem quoque verſum.
" Super illam libamen funde omnibus mortuis,
" Primùm mulſo, deinde & ſuavi vino,
" Tertium rurſus aquâ; inſuperque farinam albam ſparge.
" Multa verò precare mortuorum imbecilla capita, *votens*,
" Ubi veneris in Ithacam, ſterilem vaccam, quæ optima ſit,
" Sacrificaturum domi tuæ, pyramque impleturum rebus optimis:
" Tireſiæ verò ſeparatim arietem ſacrificaturum ſoli,
" Prorſus-nigrum, qui inter oves excellit veſtras.
" Cæterùm poſtquam precibus oraveris inclyta examina mortuorum,
" Ibidem ovem marem ſacrifica, fœmelliamque nigram,
" Ad Erebum verſus, ipſe verò ſeorſum averſus ſis,
" Attentus ad fluvii fluenta; ibi verò multæ
" Animæ accedent mortuorum defunctorum.
" Tum continuò ſociis impera & jube
" Oves, quæ quidem jacent mactatæ ſævo ferro,
" Excoriatas comburere; & vota facere diis,
" Animoſo Plutoni, & ſeveræ Proſerpinæ.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

517. Βόθρον.] Ὄρυγμα. Ὀρύξαι.] Ἀντὶ τοῦ ὄρυξον. Πυγούσιον.] Πυγωνιαῖον. Πυγὼν δέ ἐστι, τὸ ἀπὸ τοῦ ἀγκῶνος, μέχρι τῶν δακτύλων * κεκαμμένην, ἀφ' ἧς ἡμᾶς αἰνίττεται ὁ ἀφ' ἑτέρας τὸ μὴ ἀνιέναι, μᾶλλον δὲ ἐπ' ἐξουσίας εἶναι τὰς ποτιδιηκόσεις. ἀπὸ ὥσπερ ἔχεσθαι καὶ ἐγκεκλεῖσθαι, καθάπερ καὶ οἱ δάκτυλοι. Ἔνθα καὶ ἔνθα.] Εἰς πλάτος καὶ εἰς μῆκος.

518. Χοὴν.] Τὴν τῶν νεκροῖς ἐπιχεομένην χύσιν. Χεῖσθαι.] Ἐπιχέαι.

519. Μελικρήτῳ.] Τῷ μὴ ζαλακτοῦντι μέλιτι.

520. Παλύνειν.] Φυρᾶν, ἀλαβρίζειν.

521. Γυναικῶν.] Παρακελεύεται· Ἀμενηνά.] Ἀσθενῆ, μόνον σῶα ἔχοντα. * Ἢ σώματος δύναμιν· ἀπὸ δὲ μέρους ἔχει οἰκεῖα τὴν ψυχήν.

522. Στεῖραν βῶν.] Εἰς τὸ ὄμμιον· ἄγονα γὰρ ἐκ στείρας τὰ νεκρῶν.

523. Ἐμπλησέμεν.] Πληρώσειν.

524. Οἴῳ.] Μέλανι.

526. Λίσῃ.] Λιτανεύσῃς.

527. Ῥιζῆν.] Θύειν. Μέλαιναν.] Καὶ τοῦτο εἰς τὸ ὄμμιον.

528. Ἔρεβος.] Σκότος. Νόσφι παραστάς.] Ὡς ἀεὶ τὰς τελετάς.

529. Ἱέμενος.] Προσημαίνων.

531. Ἐποτρύνας.] * Ἐπεύξας. Ἀνώξας.] Κελεύσας.

533. Καίειν κήαντε.] Καίειν καῦσαι.

N O T Æ.

520. Τὸ τρίτον αὖθ' ὕδατι ἐπὶ δ') *Ultima* δ' ὕδατι producitur, in *Cæſurâ*, ante *Punctum*, & ob *Hiatum*, ex pauſâ; ut mox, λ'. v. 28.

525. Ὑμετέροισι) Mallem legere ἡμετέροισι, nam *Ulyſſes* nullius gregis erat Poſſeſſor; omnia illi *Circe* ex ſuis adminiſtrabat. At de futuro ſacrificio, in patriâ *Ithacâ* pòſt faciendo, ſi loquitur, rectè ſe res habet.

NOTÆ IN SCHOLIA.

517. * Κεκαμμένην) Ità, pro κεκαμμένον, emendo, ex *Euſtathio*, Ἔστι δὲ πυγὼν, τὸ ἀπὸ ἀγκῶνος, μέχρι δακτύλων κεκαμμένων, ὅ ἐστι συνεσπιγμένων, ἀφ' ἧς ἡμᾶς.

521. * Ἢ σώματος) Ità, pro *corrupto*, ex σώματος, tantum in ἢ verſo, &c.

531. * Ἐπεῖξας) Ità, pro ἐπεῖξαι.

VARIÆ LECTIONES.

517. Βόθρον ὄρυξαι, ὅσσον) γρ. βόθρον ὄρυξον, ὅσσον, & βόθρον ὄρυξ', ὅσσον, *H. Steph.*

523. Ῥέξειν ἐν μεγάροισι) γρ. ῥέξαν σ' ἐν μεγάροισι.

525. Ὑμετέροισι) γρ. ἡμετέροισι, vid. N. in *Textum*.

528. Στρεψας) γρ. τρέψας, *H. Steph.*

Αὐτὸς

Αὐτὸς ὃ ξίφος ὀξὺ ἐρυσάμενος παρὰ μηροῦ
Ἥσθαι, μηδὲ ἐᾷν νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα
Αἵματος ἆσσον ἴμεν, πρὶν Τειρεσίαο πυθέσθαι.
Ἔνθα τοι αὐτίκα μάντις ἐλεύσεται, ὄρχαμε λαῶν,
Ὅς κέν τοι εἴπῃσιν ὁδὸν καὶ μέτρα κελεύθου,
Νόστον θ', ὡς ἐπὶ πόντον ἐλεύσεαι ἰχθυόεντα.
Ὣς ἔφαθ'· αὐτίκα δὲ χρυσόθρονος ἦλυθεν Ἠώς.
Ἀμφὶ δέ με χλαῖναν τε, χιτῶνά τε, εἵματα ἕσσεν·
Αὐτὴ δ' ἀργύφεον φᾶρος μέγα ἐννύλο Νύμφη
Λεπτὸν καὶ χαρίεν, περὶ δὲ ζώνην βάλετ' ἰξυΐ,
Καλὴν, χρυσείην· κεφαλῇ δ' ἐπέθηκε καλύπτρην.
Αὐτὰρ ἐγὼ κατὰ δώματ' ἰὼν ὤτρυνον ἑταίρους,
Μειλιχίοις ἐπέεσσι παραστὰς ἄνδρα ἕκαστον,
Μηκέτι νῦν εὐδοῦσι ἀωτεῖτε γλυκὺν ὕπνον·
Ἀλλ' ἴομεν· δὴ γάρ μοι ἐπέφραδε πότνια Κίρκη.
Ὣς ἐφάμην· τοῖσιν δ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ·
Οὐδὲ μὰν ἔνθεν πὲρ ἀπήμονας ἦγον ἑταίρους·
Ἔλπήνωρ δέ τις ἔσκε νεώτατος, οὐδέ τι λίην
Ἀλκιμος ἐν πολέμῳ, οὔτε φρεσὶν ἦσιν ἀρηρώς,
Ὅς μοι ἄνευθ' ἑτάρων, ἱερῆς ἐν δώμασι Κίρκης,
Ψύχεος ἱμείρων κατελέξατο οἰνοβαρείων·
Κινυμένων δ' ἑτάρων ὅμαδόν τε δόπον τε ἄκουσας,
Ἐξαπίνης ἀνόρουσε, καὶ ἐκλάθετο φρεσὶν ἦσιν
Ἀψορρόν τε κατελθεῖν, ἰὼν ἐς κλίμακα μακρήν·
Ἀλλὰ κατανὶ κρὺ τέγεος πέσεν· ἐκ δέ οἱ αὐχὴν
Ἀστραγάλων ἔαγε, ψυχὴ δ' ἄϊδόσδε κατῆλθεν.

" Ipse interea gladio acuto exerto à fœmore
" Sedeas, neque permitte mortuorum imbecillia capita
" Ad sanguinem propè accedere, antequam Tiresiam audieris.
" Hic tibi statim vates adveniet, ô dux populorum,
" Qui utique tibi dicet viam & modum viæ,
" Reditumque, ut per pontum proficiscaris piscosum.
Sic dixit, statimque aureâ sede advenit aurora:
Me verò chlænamque, tunicamque, vestes induit:
Ipsa autem candidam togam ingentem induit Nympha
Tenuem & venustam, zonâque cinxit lumbos
Pulchrâ, aureâ; capitique imposuit flammeolum.
Cæterùm ego per domum vadens excitavi socios,
Mollibus verbis aftando, virum unumquemque:
" Nè amplius nunc dormientes indulgete dulci somno;
" *At* eamus: jam enim mihi indicavit *omnia* veneranda Circe.
Sic dicebam, illis verò persuasus est animus generosus.
Neque sanè illinc illæsos abduxi socios:
Elpenor enim quispiam erat junior natu, neque valde
Fortis in bello, neque mente suâ aptus,
Qui separatim à sociis, sacris in ædibus Circes,
Refrigerium cupiens dormivit benè potus:
Hæc autem moventium sociorum strepitum & tumultum cùm audisset
Repente surrexit: & oblitus est mente suâ
Retroversùm descendere, veniens ad scalam longam.
Sed pronè de tecto decidit; ejus autem cervix
Ex junctura fracta est; animaque ad inferos descendit.

ΣΧΟΛΙΑ.

537. Ἆσσον.] Πλησίον.
543. Ἀργύφεον.] Λευκόν.
544. Ἰξυΐ.] Ὀσφύϊ.
545. Καλύπτρην.] Κεφαλόδεσμον.
546. Ὤτρυνον.] Παρώτρυνον. ἐκίνησον.
548. Ἀωτεῖτε.] Ἀπαντλίζετε τὸν ὕπνον.
553. Ἀρηρώς.] Ἡρμοσμένος.
555. Ψύχεος ἱμείρων.] Ἀναψύξαι λέγει τὸ πίνειν. καὶ τῷ μέθῃ ἐπιθυμῶν τὸ αὔρας. Ψύχει.] Ψύχους, τὸ αὔρας. Ἱμείρων.] Ἐπιθυμῶν. Κατελέξατο.] Ἐκαθεύδησεν, κατενυσταξεν.
556. Κινυμένων.] Κινουμένων.
558. Ἀψορρόν.] Ὀπισθόρμησιν. * Καταβῆναι.] Ὑπεροίσειν.
559. Ἀνὰ κρὺ.] Κατὰ τὸ. Τέγεος.] Οἴκου. Αὐχήν.] Ὁ τράχηλος.
560. Ἀστραγάλων.] Σφονδύλων.

NOTÆ IN SCHOLIA.

558. Καταβῆναι) Ὑπεροίσειν. Hoc *Scholion*, quod malè olim aderat ad v. 432. rectiùs huc movendum.

VARIÆ LECTIONES.

559. Καταὶ κρὺ) γρ. κατ' ἀνὰ κρὺ, *Br. Schol.*

Ἐρχο-

Ἐρχομένοισι δὲ τοῖσιν ἐγὼ μύθον ἔειπον,
Φάσθε νύ πω οἰκόνδε φίλῳ ἐς πατρίδα γαῖαν
Ἔρχεσθ· ἄλλῳ δ' ἡμῖν ὁδὸν τεκμήρατο Κίρκη
Εἰς Ἀίδαο δόμους καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης,
Ψυχῇ χρησομένους Θηβαίου Τειρεσίαο.
Ὣς ἐφάμην· τοῖσιν δὲ κατεκλάσθη φίλον ἦτορ·
Ἑζόμενοι δὲ κατ' αὖθι γόων, πλόντο τε χαίτας.
Ἀλλ' οὐ γάρ πως πρῆξις ἐγίνετο μυρομένοισιν.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ ἐπὶ θῖνα θαλάσσης
Ἤϊομεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες,
Τόφρα δ' ἄρ' οἰχομένην Κίρκη παρὰ νηὶ μελαίνῃ
Ἀρνειὸν κατέδησεν ὄϊν, θῆλύν τε μέλαιναν,
Ῥεῖα παρεξελθοῦσα· τίς κ' ἐν θεὸν οὐκ ἐθέλοντα
Ὀφθαλμοῖσιν ἴδοιτ', ἠ ἔνθ', ἠ ἔνθα κιόντα;

Venientes autem hos ego sermones alloquutus sum,
" Existimatis fortassis domum charam ad patriam terram
" Venturos: aliam verò nobis viam prædixit Circe
" Ad Plutonis domum, & severæ Proserpinæ,
" Animam consulturos Thebani Tiresiæ.
Sic loquutus sum; illisque confractum est charum cor.
Desidentes autem illic flebant, evellebantque crines:
Sed neque sic ullum remedium succurrebat lugentibus.
Verùm quando jam ad navem celerem & littus maris
Ivimus tristes, calidas lachrymas profundentes;
Interea adveniens Circe ad navem nigram,
Masculam alligârat ovem, fœmellamque nigram,
Facile oculos nostros eludens: quisnam deum nolentem
Oculis videret, aut huc, aut illuc euntem?

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

563. Τεκμήραϛο.] Διεσημήναϛο.
567. Γόων.] Ἐθρήνων.
568. Πρῆξις.] Ἡ πραξις. Μυρομένοισιν.] Ὀδυρομένοις.
571. Οἰχομένην.] Ἀπελθοῦσαν.
573. Παρεξελθοῦσα.] Λάθρα παριοῦσαν.

N O T Æ.

563. Ἡμῖν) Ità omninò, pro ἡμῖν, scribendum, *Carminis* causa; ut ad *Anacreon.* v. 903.

568. Ἀλλ' οὐ γάρ πως πρῆξις) Vid. suprà, ad v. 202.

Variæ Lectiones.

563. Φάσθε) γρ. φᾶσθε. *Ibid.* Ἡμῖν) γρ. ἡμὶν, non æquè benè.
565. Χρησομένους) γρ. χρησομένους.
567. Καζῶθι) γρ. καθ' αὖθι.
568. Ἀλλ' οὐ γάρ πως) γρ. ἀλλ' οὐκ ἄρ πως, vid. ad *Textum*.
571. Τοφρα δ') γρ. τόφρα δή.

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΙΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Λ'.

Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Λ'.

Ἀπαγγέλλει, πῶς καὶ Κίρκης ἐντολὰς εἰς ᾅδου κατῆλθεν· καὶ ὡς ἤκουσε Τειρεσίου, ἃ μαίνεσθαι, περὶ τ' ἑαυτῦ καὶ τῶν ἄλλων σωτηρίας· καὶ ὡς τὰς ἥρωας ἐν παρόδῳ εἶδεν· εἶτα ᾅδου, καὶ τὴν μητέρα, καὶ εἰς Ἴλιον συστρατεύσαντων εἰδώς· καὶ τῶν ἐν ᾅδου κολαζομένων τίνας.

Ἐπιγραφαί.

* Νεκυΐα) γρ. Νεκυία. ἢ Νεκύα, ut *Eustath.* fol. 1950. lin. 64.

Νεκυομαντεῖα· ἢ, * Νεκυΐα.

Ἄλλως.

Λαμβδα δ' ὁ Ἀΐδεω ψυχαῖς ἐστύξεν Ὀδυσσεύς. LIB. XI.

Ἀυτὰρ ἐπεί ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλθομεν, ἠδὲ θάλασσαν,
Νῆα μὲν ἀρ πάμπρωτον ἐρύσσαμεν εἰς ἅλα δῖαν·
Ἐν δ' ἱστὸν πτῆμεσθα καὶ ἱστία νηὶ μελαίνῃ·
Ἐν δὲ τὰ μῆλα λαβόντες ἐβήσαμεν· ἐν δὲ καὶ αὐτοὶ
Βαίνομεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες.
Ἡμῖν δ' αὖ κατόπισθε νεὼς κυανοπρῴροιο
Ἴκμενον ἦρχον ἵει πλησίστιον, ἐσθλὸν ἑταῖρον,

Cæterum postquam ad naves venimus & mare,
Navem quidem omnium primùm deduximus in mare divinum:
Malumque imposuimus & vela navi nigræ;
Intra verò pecora accepta induximus; intro & ipsi
Conscendimus tristes, uberes lachrymas profundentes.
Nobis deinde à posteriori parte navis nigræ proræ
Secundum ventum immittit, implentem velum, bonum socium,

Σχόλια.

3. Ἐν δ' ἱστὸν πτήμεσθα.] Οὐχ ἁπλῶς ἐστήκαμεν τῇ νηΐ, ἀλλὰ μὲν τὸ ἧσται τὸ ἱστὸν, καὶ ἁπλῶσαι τὰ ἱστία, οἷον ὑπερπέτασμεν.

4. Ἐβήσαμεν.] Εἰσεβιβάσαμεν.

5. Βαίνομεν.] *Εἰαμεν, ἐβαίνομεν.

7. Ἴκμενον.] Ἰκμαντόδη, ὑγρόν. Πλησίστιον.] Πλησίον τὸ ἄρραφον. Ἑταῖρον.] Νῦν, τὸ σωτήριον.

NOTÆ.

V. 2. Ἐρύσσαμεν εἰς ἅλα δῖαν) Idem Versus, δ'. v. 577. Verùm utrobique suspicor legendum, ἐρύσσομεν εἰς ἅλα δῖαν· ut è contrà, ubi ἤπειρόνδε sequitur hoc verbum, tunc ἐρύσσομεν legendum. Contrà quidem statuit *Aristarchus*, ut notamus ad ι'. v. 73. undè certè id constat; quòd hæ voces invicem soleant confundi. Quare omninò hoc in loco debet ἐρύσσομεν inter *Var. Lection.* reponi.

7. Πλησίστιον, ἐσθλὸν ἑταῖρον) Ἄνεμον καλὸν, τοῖς πλέουσιν ἐσθλὸν ἑταῖρον καλεῖ· ὡς καὶ Φόρμιγγος, Ἐν δὲ τε φόρμιγξ Ἠπύει· ἣν ἄρα δαιτὶ θοὶ ποίησαν ἑταῖρον. *Odyss.* ρ'. v. 270. νῦν, Θεσπεσίη ἔχε Φῦζα, Φόβος κρυόεις ἑταίρη, *Iliad.* ι'. v. 2.

NOTÆ IN SCHOLIA.

V. 5. Βαίνομεν) Pro εἴημεν, *εἴαμεν scribo, & ἐβαίνομεν addo, ad *Tempus* notandum.

VARIÆ LECTIONES.

V. 2. Ἐρύσσομεν) γρ. ἐρύσσομεν, vid. N. in *Textum*. ad κ'. v. 409.

5. Καὶ θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες) γρ. καὶ θαλερὰ κατὰ δακρυχέοντες, vid.

6. Κατόπισθε) γρ. μετόπισθε, *H. Steph.*

Ἐρχομένοισι δὲ τοῖσιν ἐγὼ μετὰ μῦθον ἔειπον,
Φάσθε νύ πω οἰκόνδε φίλων ἐς πατρίδα γαῖαν
Ἔρχεσθ'· ἄλλην δ' ἡμῖν ὁδὸν τεκμήρατο Κίρκη
Εἰς Ἀΐδαο δόμους καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης,
Ψυχῇ χρησομένους Θηβαίου Τειρεσίαο.
Ὣς ἐφάμην· τοῖσιν δὲ καὶεκλάσθη φίλον ἦτορ·
Ἑζόμενοι δὲ καλαῦθι γόων, πίλλοντό τε χαίτας.
Ἀλλ' ὅ γάρ πις πρῆξις ἐγίνετο μυρομένοισιν.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης
Ἤϊομεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες,
Τοφρα δ' ἄρ' οἰχομένη Κίρκη παρὰ νηὶ μελαίνῃ
Ἀρνειὸν κατέδησεν ὄϊν, θῆλύν τε μέλαιναν,
Ῥεῖα παρεξελθοῦσα· τίς ἂν θεὸν ὧδε ἐθέλοντα
Ὀφθαλμοῖσιν ἴδοιτ', ἢ ἔνθ', ἢ ἔνθα κιόντα;

Venientes autem hos ego sermone alloquutus sum,
" Existimatis fortassis domum charam ad patriam terram
" Venturos: aliam verò nobis viam prædixit Circe
" Ad Plutonis domum, & severæ Proserpinæ,
" Animam consulturos Thebani Tiresiæ.
Sic loquutus sum; illisque confractum est charum cor.
Desidentes autem illic flebant, evellebantque crines:
Sed neque sic ullum remedium succurrebat lugentibus.
Verùm quando jam ad navem celerem & littus maris
Ivimus tristes, calidas lachrymas profundentes;
Interea adveniens Circe ad navem nigram,
Masculam alligârat ovem, fœmellamque nigram,
Facile oculos nostros eludens: quisnam deum nolentem
Oculis videret, aut huc, aut illuc euntem?

ΣΧΟΛΙΑ.

563. Τεκμήρατο.] Διεσημήνατο.
567. Γόων.] Ἐθρήνουν.
568. Πρῆξις.] Ἡ πρᾶξις. Μυρομένοισιν.] Ὀδυρομένοις.
571. Οἰχομένη.] Ἀπελθοῦσα.
573. Παρεξελθοῦσα.] Λάθρα παυόμενον.

NOTÆ.

563. Ἡμῖν) Ità omninò, pro ἡμῖν, scribendum, *Carminis* causa; ut ad *Anacreon.* v. 903.

568. Ἀλλ' ὅ γάρ πις πρῆξις) Vid. suprà, ad v. 202.

VARIÆ LECTIONES.

563. Φάσθε) γρ. φᾶσθε. *Ibid.* Ἡμῖν) γρ. ἡμῖν, non æquè bené.
565. Χρησομένους) γρ. χρησομένους.
567. Καζαῦθι) γρ. καθ' αὗθι.
568. Ἀλλ' ὅ γάρ πις) γρ. ἀλλ' εἴπ ἄρ πις, vid. ad *Textum*.
571. Τοφρα δ') γρ. τόφρα δέ.

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΙΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Λ'.

Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Λ'.

Ἀπαγγέλλει, πῶς καὶ Κίρκης σύντελὰς εἰς ᾅδου κατῆλθεν· καὶ ὡς ἤκουσε Τειρεσίου, ὃ μάντιος, περὶ τ' ἑαυτοῦ καὶ τῆς ἄλλων σωτηρίας· καὶ ὡς τὰς ἥρωας ἐν τοῖς ἠρωΐδας εἶδεν ἐν ᾅδου, καὶ τὴν μητέρα, καὶ ὡς Ἴλιον συμπολιορκήσαντων αὐτῷ, καὶ τῶν ἐν ᾅδου κολαζομένων τίνας.

Ἐπιγραφή.

* Νεκυΐα) γρ. Νεκυία, ἢ Νεκύα, ut *Eustath.* fol. 1950. lin. 64.

Νεκυομαντεία· ἢ, * Νεκυΐα.

Ἄλλως.

Λαμβδὰ δ' ὁ Αἰδεω ψυχαῖς εἰστύξαν' Ὀδυσεύς. Lib. XI.

Ἀυτὰρ ἐπεί ῥ' ἐπὶ νῆα κατηλύθομεν, ἠδὲ θάλασσαν,
Νῆα μὲν ἀρ πάμπρωτον ἐρύσσαμεν εἰς ἅλα δῖαν·
Ἐν δ' ἱστὸν πτῆμεν καὶ ἱστία νηὶ μελαίνῃ·
Ἐν δὲ τὰ μῆλα λαβόντες ἐβήσαμεν· ἐν δὲ καὶ αὐτοὶ
Βαίνομεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν χέοντες δάκρυ χέοντες.
Ἡμῖν δ' αὖ κατόπισθε νεὼς κυανοπρῴροιο
Ἴκμενον οὖρον ἵει πλησίστιον, ἐσθλὸν ἑταῖρον,

Cæterum postquam ad naves venimus & mare,
Navem quidem omnium primùm deduximus in mare divinum:
Malumque impositumus & vela navi nigræ;
Intra verò pecora accepta induximus; intro & ipsi
Conscendimus tristes, uberes lachrymas profundentes.
Nobis deinde à posteriori parte navis nigræ proræ
Secundum ventum immittit, implentem velum, bonum socium,

Σχολια.

3. Ἐν δ' ἱστὸν πτήμεθα.] Οὐχ ἁπλῶς ἐστήκαμεν τῇ νηΐ, ἀλλὰ μὴ τὸ σῆσαι τὸν ἱστὸν, καὶ ἁπλῶσαι τὰ ἱστία, οἷον ἐντεταμένα μεν.

4. Ἐβήσαμεν.] Εἰσεβιβάσαμεν.

5. Βαίνομεν.] * Εἴαμεν, ἐβαίνομεν.

7. Ἴκμενον.] Ἰκμαιτόδη, ὑγρόν. Πλησίστιον.] Πλησιέστατα τὸ ἄρρενον. Ἑταῖρον.] Νῦν, τὸ συνεργόν.

Notæ.

V. 2. Ἐρύσσαμεν εἰς ἅλα δῖαν) Idem Versus, δ'. v. 577. Verùm utrobique suspicor legendum, ἐρύσσομεν εἰς ἅλα δῖαν· ut è contrà, ubi ἤπειρόνδε sequitur hoc verbum, tunc ἐρύσσομεν legendum. Contrà quidem statuit *Aristarchus*, ut notamus ad ι'. v. 73. un dè certè id constat; quòd hæ voces invicem solent confundi. Quare omninò hoc in loco debet ἐρίσσομεν inter *Var. Lection.* reponi.

7. Πλησίστιον, ἐσθλὸν ἑταῖρον) Ἄνεμον καλὸν, τοῖς πλέουσιν ἐσθλὸν ἑταῖρον καλεῖ· ὡς καὶ Φόρμιγξ, Ἐν δὲ τῇ φόρμιγγι Ἠπύῃ· ἣν ἄρα δαιτὶ θοῇ παίσασα ἑταίρῃ. *Odyss.* ρ'. v. 270. καὶ, Θεσπεσίῃ ἔχε Φῦζα, Φόβος κρυεροῖσιν ἑταίρη, *Iliad.* ι'. v. 2.

Notæ in Scholia.

V. 5. Βαίνομεν) Pro εἴημεν, * εἴαμεν scribo, & ἐβαίνομεν addo, ad *Tempus* notandum.

Variæ Lectiones.

V. 2. Ἐρύσσομεν) γρ. ἐρίσσομεν, vid. N. in *Textum*.

5. Καὶ θάλερον χέοντες) γρ. καὶ θαλερὸν κρυοχέοντες, vid. ad κ'. v. 409.

6. Κατόπισθ') γρ. μετόπισθ', *H. Steph.*

Κίρκη ἐϋπλόκαμος, δεινὴ θεὸς, αὐδήεσσα.
Ἡμεῖς δ' ὅπλα ἕκαστα ποτησάμεθοι κατὰ νῆα,
Ἥμεθα· τὴν δ' ἄνεμός τε, κυβερνήτης τ' ἴθυνεν.
Τῆσδε παντημερίης τέτατο ἰθεῖα πομπωσύνη,
Δύσετό τ' ἠέλιος, σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί.
Ἦλθε δὲς πείρατ' ἴκανε βαθυῤῥόου Ὠκεανοῖο·
Ἔνθα δὲ Κιμμερίων ἀνδρῶν δῆμός τε, πόλις τε,
Ἠέρι καὶ νεφέλῃ κεκαλυμμένοι· οὐδέ ποθ' αὐτοὺς
Ἠέλιος φαέθων καταδέρκεται ἀκτίνεσσιν,
Οὔθ' ὁπότ' ἂν εἰχήσι πρὸς οὐρανὸν ἀστερόεντα,
Οὔθ' ὅταν αὖ ἐπὶ γαῖαν ἀπ' οὐρανόθεν πεδίοιο·
Ἀλλ' ἐπὶ νυὸς ὀλοὴ τέταται δειλοῖσι βροτοῖσι.
Νῆα μὲν ἔνθ' ἐλάσαντες ἐκέλσαμεν· ἐκ δὲ τὰ μῆλα
Εἱλόμεθ'· αὐτοὶ δ' αὖτε παρὰ ῥόον Ὠκεανοῖο
Ἤϊομεν, ὄφρ' ἐς χῶρον ἀφικόμεθ', ὃν φράσε Κίρκη.

Circe pulchricoma, veneranda dea, vocalis.
Nos itaque armis singulis ordinatis per navem
Sedimus; hanc ventusque gubernatorque dirigebat.
Hujus totâ die extendebantur vela per pontum iter facientis:
Occiditque sol, obscurabanturque omnes vici.
Illa ad fines pervenit profundi Oceani;
Ubi Cimmeriorum erat virorum populusque civitasque,
Qui caligine & nubibus tecti sunt: neque unquam eos
Sol lucidus aspicit radiis,
Neque cùm convertitur ad cœlum stelliferum,
Neque cùm in terram de cœlo defertur:
Sed nox perniciosa supervolat miseris mortalibus.
Navem quidem illuc profecti subduximus, pecoraque
Extraximus, ipsi vero deinde ad fluxum Oceani
Ibamus, donec in regionem pervenimus, quam demonstravit Circe.

ΣΧΟΛΙΑ.

9. Ποντοπόρμοι.] Ἐνεργότατοι, * εὐτρεπίσμοι.
10. Ἄνεμος.] Ὡς δὲ αἰτιᾶται ἡ Κίρκη, τὸ ἄνεμον τίθησιν. Ἴθυνεν.] Ἐπ' εὐθείας ἦγεν.
11. Παντημερίης.] Διὰ ὅλης ἡμέρας. Πομπωσύνη.] Τῷ πλάσασα διερχομένῃ, πλεύσης.
12. Ἀγυιαί.] Ἀμφοδα.
14. Κιμμερίων.] Ἔθνος βαρβαρικὸν τὸ ἀκριβὲς, οἱ Κιμμέριοι· ἔνιοι δὲ γράφουσι Χειμερίων· οἱ δὲ Κερβερίων, ὡς Κράτης. Ἡρόδοτος δὲ ὑπὸ Κιμμερίων φησὶ Σκύθας ἐξελαθῆναι ὑπὸ Κιμμερίων φασὶ δὲ τινες τοὺς κατὰ τὸν δύσιν οἰκοῦντας, καὶ συσκιάζοντος τοῖς κατὰ τὸ ᾅδου τόποις, ἢ τοῖς νεκροῖς· ἀπὸ δὲ τοῦ τοῖς * ἠρωσι κεῖσθαι.
16. Ἠλίου φαέθων ἐπιδέρκεται.] Πᾶς δὲ ζῶσιν ἢ ἐπιδέρκεται Ρ, φαέθων δὲ ἄ. Ἐπιδέρκεται.] Ἐφορᾷ. βλέπει.
17. Στείχησι.] Περιέρχεται.
18. Οὐρανόθεν πεδίοιο.] Διὰ τέτου δὲ πεδίον δεικνῦσι εἶδος ὁ ποιητὴς, ὅτι ὁ ἥλιος τὸν ἐκεῖσε περίοδον ποιεῖται ὑπὸ γῆν· ἀπὸ δύσεως εἰς ἀνατολὰς, ὅρους ὑπὸ γῆν παντὸς * ἀνθέλκει εἰς τὸ ἀναντίον καὶ αὐτός. Πεδίοιο.] Μεταβάλλει, ἀπλᾶ εἰπών.
19. Νυός.] Σοφοκλῆς ἀήρ. Τέρπεται.] Ἡσυχάζει. Δειλοῖσι.] Δειλαίοις, ἀθλίοις.

NOTÆ.

8. Θεὸς αὐδήεσσα) Vid. quæ diximus, ad κ'. v. 136.
14. Ἐνθάδε Κιμμερίων) *Strabo*, ex *Ephoro*, l. 5. fol. 375. de *Cimmeriis*, quod interdiù sub terrâ latitent, noctu erumpant. *Crates*, Κερβερίων legit, & Χειμερίων alii, ut *Proteas Zeugmatites* & *Bn. Schol.* Vid. *Etymolog. M.* v. Κιμμερίης.

NOTÆ IN SCHOLIA.

9. * Εὐτρεπίσμοι) Ità emendo, pro εὐτρεπισμοῖς.
14. * Ἥρωσι) Ità pro Corrupto ἡρωϊκοῖς lego; ità *Sensus* postulat. *Cimmeriorum* nomen de Mortuis usurpari dicit, & ideo vocari, παρὰ τὸ κεῖσθαι ἡρῶα, ἢ ἔρεα κεῖσθαι, à jacendo in Monumentis. Hoc ait *Eustath.* fol. 415. lin. 50. Δοκεῖ δὲ παραδηλῶν καὶ τὴν τῶν ἀποφορὰς ἡ λέξις, τὰς περὶ ἡρῶα κομιζούσας, ἢ κεῖσθαι ἔρεα, ὡς οἶον νεκρίους.
18. * Ἀνθέλκει) Ità, pro ἀνέλκεται, quod olim obtinebat, scribo, *Sensu* postulante, *Aloysii* Mamuscripto suffragante.

VARIÆ LECTIONES.

8. Αὐδήεσσα) κε. ἀδήεσσα. vid. Not. in *Textum*.
12. Δύσετο) κε. δύσατο, *H. Steph.* vid. ad κ'. v. 107.
14. Κιμμερίων) κε. Κερβερίων, Χειμερίων, & Κιμμερίων, ut *Etymolog. M.* vid. Not. in *Textum*.
15. Ἐπὶ νυὸς) κε. ἐπινυὸς, *Strabo*, l. 1. fol. in Marginе, ἐπινυὸς, Vett. libb.
16. Ἐπιδέρκεται) κε. καθέρκεται, *Eustath.* fol. 415. lin. 26.
17. Ὁπότ' ἂν) κε. ὁπότων.
19. Ἐπὶ νυὸς) κε. ἔπι νυὸς, & ἐπινυὸς, ut supra, v. 15.
21. Πεδίοιο) κε. πεδίου, ut aliàs.

Ἔνθ'

Ἔνθ' ἱερήια μὲν Περιμήδης, Εὐρύλοχός τε,
Εἶχον· ἐγὼ δ' ἄορ ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ,
Βόθρον ὄρυξα, ὅσον τε πυγούσιον, ἔνθα καὶ ἔνθα·
Ἀμφ' αὐτῷ δὴ χοὰς χέομεν πᾶσιν νεκύεσσιν,
Πρῶτα μελικρήτῳ, μετέπειτα δὲ ἡδεῖ οἴνῳ,
Τὸ τρίτον αὖθ' ὕδατι· ἐπὶ δ' ἄλφιτα λευκὰ πάλυνον.
Πολλὰ δὲ γουνούμην νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα,
Ἐλθὼν εἰς Ἰθάκην, στεῖραν βοῦν, ἥτις ἀρίστη,
Ῥέξειν ἐν μεγάροισι, πυρὴν τ' ἐμπλησέμεν ἐσθλῶν·
Τειρεσίῃ δ' ἀπάνευθεν ὄϊν ἱερεύσασθαι οἴῳ
Παμμέλαιν', ἣ μήλοισι μετὰ πρέπει ἠμετέροισι.
Τόσσ' ἐπεὶ εὐχωλῇσι λιτῇσί τε, ἔθνεα νεκρῶν,
Ἐλλισάμην, τοὶ δὲ μῆλα λαβὼν ἀπεδειροτόμησα
Εἰς βόθρον, ῥέε δ' αἷμα κελαινεφές· αἶψα δ' ἀγέροντο
Ψυχαὶ ὑπ' ἐξ Ἐρέβεσς νεκύων καταφθιμένων,

Hic ſacra quidem Perimedes Eurylochuſque
Geſtabant; ego verò gladio acuto extracto à fœmore
Scrobem fodi, quaſi cubitalem quoquo-verſus;
Circaque libamina fundebamus omnibus manibus,
Primùm muſto, poſtea vero dulci vino,
Tertiùm demum aquâ; inſuperque farinam à bam commiſcui.
Multùm autem precatus ſum mortuorum infirma capita, *pollicitus*,
Ubi venerim ad Ithacam, ſterilem bovem, quæ optima *eſſet*,
Sacrificaturum in ædibus, pyramque impleturum bonis:
Tireſiæ verò ſeorſim verveecem ſacrificaturum ſoli
Pernigrum, quí inter pecudes excellit noſtras.
Hos poſtquam votis precibuſque, gentes mortuorum,
Precatus ſum, & pecudes ubi cepiſſem jugulavi,
Super foſſam, fluebat vero ſanguis niger; & tum congregabantur
Animæ ex Erebo manium defunctorum,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

23. Ἱερήια.] Οὐκ ὀρθῶς. ἐπὶ μὲν νεκρῶν, τάφια καὶ ἔντομα· ἐπὶ δὲ θεῶν, ἱερεῖα· ἢ, ὅτι τὰ θρέμματα, ἱερεῖα ἐκάλουν.

24. Εἶχον.] Ἀντὶ τοῦ, κατέχον.

26. Χοὰς.] Ἐπιχέομεν.

28. Πάλυνον.] Ἐφύρων, διέβρεχον, ἢ ἐπέπασσον.

29. Γουνούμην νεκύων.] Πῶς, εἰ μὴ αἰσθάνονται οὐδὲ τοῦ πιεῖν; εἰς τὸν παλαιὸν τρόπον· ἢ δηλοῖ, ἢ γονυπετῶν; ἐπαγγελλόμενος.

34. Εὐχωλῇσιν.] Εὐχαῖς. Λιτῇσι.] Λιτανείαις, ἱκεσίαις. Ἀπεδειροτόμησα.] Ἀπεκεφάλισα.

37. Ὑπ' ἐξ Ἐρέβεσς.] Ἀπὸ τοῦ σκότους.

N O T Æ.

25. Βόθρον ὄρυξα) *Magorum* filiis ſolenne erat in Scrobibus ſacra facere, quod & teſtatur locus, 1 *Samuel* c. 28. v. 13. ubi ſaga loquitur de Diis ex terrâ aſcendentibus. *Ovid.* Metam. l. 7. §. 2. Haud procul egeſtâ ſcrobibus tellure duabus Sacra facit. Et *Horat. de Canidiâ*, & Satyr. l. 1. §. 8. —*Scalpere terram Unguibus.* De his Ritubus, *Max. Tyrius*, §. 26. Ἦν δέ που τῶν Ἰταλίας κοίλων τῶν μεγάλων Ἑλλάδα, ἐκεῖ λίμνη Ἄορνον ὕπνου καλουμένη, βαθεῖαν οὖσαν, καὶ θηροκτόνους ἔχουσαν· καὶ ἔστιν ἃ ἄντρα, ἀνάκτων ψυχαγωγοῦντας ἀνομαζόμενα· ἐν δὲ ἱερῷ· ἐστιν ὁ δάμων ἀφικόμενος, εὐξάμενος, σπονδὰς ποιήσας χοάς, ἀπαναλεῖται ψυχὴν ἀνδρὸς τῶν πατέρων, ἢ φίλων· καὶ αὐτῷ ἀπάντα ἔοικεν, ἀμυδρὸν μὲν καὶ ἰδέαν ὠμφισβητούμενον, φθογγὴν δὲ μανικόν· ἐὰν συλλάβῃ λαβὼν ἐδήδοκε. Τοῦτό μοι δοκεῖ τὸ μαντεῖον ἐν Ὁμήρου γῆς, προθεὶς τῷ Ὀδυσσεῖ τὸν ἐπ' αὐτῷ ἐδέν. *Strabo*, l. 1. fol. 46. Νεκυομαντεῖα δὲ τὸ τῷ Ἄορνι καὶ τὸν Ἀχέροντα τὸν Ὁμηρικὸν καὶ δὴ ἐν νεκυομαντείῳ ἱερεῖον ἐκπιοῦσα γυνὴ, ἐν Ὀδυσσείᾳ εἰς τοῦτο ἀφικνεῖται.

26. Πᾶσιν νεκύεσσι) Quamvis πᾶσι νεκύεσσι ſtare poſſit, ob *Caſuram* & *v. ecthaticum*; cum tamen in aliis ſimilibus optimi vetuſtiſſimique Codd. τοῖς ν. aſſumant non rarò, ego etiam in omnibus faciendum ſtatuo, & *Tyronibus* indulgendum.

28. Τὸ πρίτον αὖθ' ὕδατι) Vid. ad κ'. v. 520.

37. Ἐρέβεσς) Ἔρεβος ab *Hebraïſmo*, vel *Syriacâ* voce, *Ereb*, Veſper, ut *Joſ. Scaliger* melius, quam *Euſtath.* Δηλοῖ τὸ ὑπὸ τὸν ἥλιον βαθύσκιον, inquit *Conrad. Ritterhuſ.* in *Oppian.* Rectius autem pro ἐρίβεσς, nunc ἐρίβενς ſcribimus, cum Exemplaribus ſanioribus & vetuſtioribus. Ità *Horti* Adonidis, Θεῶν) Κεῖσαι Δωρικῇ δὲ ἐν εἰς τὴν ευ ὀφθογγον, ἠὼν, ἠῶν· ὡς, ἐρίβεως, ἐρίβεας. Locum autem *Virgilius* bis imitatur, *Georgic.* l. 4. v. 471. & *Æneid.* l. 6. v. 305. *Manes, atque Viri*, &c.

Variæ Lectiones.

24. Εἶχον) *Mſ. Steph.* ἶχον, *H. Steph.*

26. Χοὰς) *Mſ. Steph.* χοὴν, *H. Steph.*

35. Ἐλλισάμην) *Mſ. Steph.* ἐλισσάμην.

37. Ἐρέβενς) *Mſ. Steph.* ἐρίβεως· at ἐρίβενς, *Homerica* vox, & antiquior, & *H. Stephano* probata; quarè & in *Textum* ſumo, rejecto τῷ ἐρίβεως, ad *Var. Lect.*

Νύμφαι τ', ἠίθεοί τε, πολύτλητοί τε γέροντες,
Παρθενικαί τ' ἀταλαί, νεοπενθέα θυμὸν ἔχουσαι·
Πολλοὶ δ' ὑτάμνοι χαλκήρεσιν ἐγχείῃσιν,
Ἄνδρες ἀρηίφιλοι, βεβροτωμένα τεύχε' ἔχοντες,
Οἱ πολλοὶ σφὶ βόθρον ἐφοίτων ἄλλοθεν ἄλλος,
Θεσπεσίῃ ἰαχῇ· ἐμὲ δ' ὠχρὸν δέος ᾕρει.
Δὴ τότ' ἔπειθ' ἑτάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσα,
Μῆλα, τὰ δὴ κατέκειτ' ἐσφαγμένα νηλεῖ χαλκῷ,
Δείραντας κατακῆαι, ἐπεύξασθαι δὲ θεοῖσιν,
Ἰφθίμῳ τ' Ἀΐδῃ καὶ ἐπαινῇ Περσεφονείῃ.
Αὐτὰρ ἐγὼ ξίφος ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
Ἧμαι, ὐδ' εἴων νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα
Αἵματος ἆσσον ἴμεν, πρὶν Τειρεσίαο πυθέσθαι·
Πρώτη δ' ψυχὴ Ἐλπήνορος ἦλθεν ἑταίρου·
Οὐ γάρ πω ἐτέθαπτο ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης·
Σῶμα γὰρ ὃν μεγάρῳ Κίρκης καλεκείπομεν ἡμεῖς
Ἄκλαυτον καὶ ἄθαπτον· ἐπεὶ πόνος ἄλλος ἔπεγρε.
Τὸν μὲν ἐγὼ δάκρυσα ἰδὼν, ἐλέησά τε θυμῷ,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων,
Ἐλπῆνορ, πῶς ἦλθες ὑπὸ ζόφον ἠερόεντα;

Sponsæque juvenesque, & multa passi senes,
Virgunculæque tenellæ, novo-luctu-affectum animum habentes:
Multi quoque vulnerati hastis ferreis,
Viri bellicosi cruenta arma habentes;
Qui plures circa fossam obambulabant aliunde alius,
Immenso clamore: me verò pallidus timor cepit.
Certe tum tandem socios adhortatus jussi,
Pecora, quæ utique jacebant mactata sævo ferro
Excoriata adolere, & vota facere diis,
Fortique Plutoni, & gravi Proserpinæ.
Cæterum ego gladio acuto stricto à femore
Sedebam, neque sinebam mortuorum inania capita
Ad sanguinem propè accedere; antequam Tiresiam convenissem.
Prima quidem anima Elpenoris venit socii:
Nondum enim sepultus erat sub terrâ latas vias habente;
Cadaver enim in ædibus Circes reliqueramus nos
Indefletum & indefossum, quoniam labor alius urgebat.
Illum ego dedevi, ut vidi, & misertus sum animo,
Et ipsum alloquutus verba alata dixi;
" Elpenor, quo pacto venisti sub tenebras obscuras?

ΣΧΟΛΙΑ.

38. Νύμφαι τ' ἠίθεοί τε.] Ἀθετοῦνται ὅτι οἱ ἐξ *σίχοι· ὅπ ὅπου ἀποσίρχουσι. Ἐ ἀπ ἀδύνατον φέρειν πὰς ψυχὰς τ σωμάτων πληγάς· ἀλλὰ ὡσὸς ἀνακεφαλαίωσιν πποίηπαι τ μὴ πυθέπα ῥηθέντων. Ἠίθεοι.] Ἀγαμοι. Πολύτλητοι.] Πολλὰ ὑπομεμενηκότες.

39. Ἀταλαί.] Νέαι, ἁπαλαί, αἱ μηδὲν πλῆναι δυνάμεναι. Νεοπενθέα.] Ἐπὶ τῇ νεόπλῃ πεπενθέσαι.

41. Βεβροτωμένα.] Δοκεῖ βεβροπῶσθαι, ὅ ἐπιν ἠμαάχθαι.

44. Δὴ τότ' ἔπειθ' ἑτάροισι.] Αὐτὸς φησὶν, ὡς ἡ Κίρκη ἔφη αὐτῷ, ἐπὶ δ βόθρ μόνῳ· ὑπαυδᾶ δ' ἐν χωρίζῃ τὰς ἑταίρας, ἵνα μὴ καλακόσωσι τ * μαντιῶν.

49. Εἴων.] Σωιεχώρουν.

51. Πρώτη δ' ψυχὴ Ἐλπήνορος.] Ἐπὶ ἄπαφος· ᾧ δ' τοιόπον, καὶ ὡσὸ δ * πιεῖν, φίλιόν ἐ αἱ ψυχαί.

52. Εὐρυοδείης.] Μεγάλης, πλαπείας.

57. Ἐλπῆνορ πῶς ἦλθες.] Οὐδέπω ὁρᾷ τ παρὰ τὸν Κύκλωπι, ἢ ὑ Λαμπυρπία ἀπολομένων ἔπι δ εἰ καὶ αὐπόμολον, ἀλλ' ὃν ἐπάφησαν.

NOTÆ.

51. Πρώτη δ' ψυχὴ Ἐλπήνορος.) *Br. Schol.* offenduntur, quare ille & *Ulysses* agnoscat, & loquatur, licet expers sanguinis; quòd nempe nondum sepultus sit, ut ipse Poeta statim, Οὐ γάρ πω ἐτέθαπτο.

57. Πῶς ἦλθες.) *Ulysses* nesciebat illum mortuum; aut minimè advertebat, mente aliàs occupatâ.

NOTÆ IN SCHOLIA.

38. * Σπίχοι.) Hanc Vocem, quæ olim exciderat, restituo. At *Scholiastes* redarguendus, qui Sex hos Versus rejiciendos monet; quum Sensus omnino postulet, ut Innumeri Mortuorum Populi circa *Ulyssem* congregarentur: quomodò enim aliàs *Ulysses*, aut his potuit sanguinem bibendum permittere, aut illos repellere, quosque vellet, convenire; nisi ex omnibus delectum faceret? Prætercà *Virgilius* locum agnoscit, quem bis imitatur, *viz.* Georgic. l. 4. v. 475. & *Æneid.* l. 6. v. 304 ut Notamus ad v. 37.

44. * Μαντιῶν.) Ita scribo, pro corrupto * μαστευόντων. quod prius obtinebat.

51. * Πιεῖν.) Olim malè πιεῖν, in multis; πιεῖν *Aloysii* MS. *Hervag.* *Aldus*, *Morrhii*.

VARIÆ LECTIONES.

54. Ἄκλαυτον) γρ. ἄκλαυζον, *H. Steph.*

57. Ἐλπῆνορ) γρ. Ἐλπήνωρ, *H. Steph.*

Ἔφθης

Ἔφθης πεζὸς ἐὼν, ἢ ἐγὼ σὺν νηῒ μελαίνῃ.
Ὣς ἐφάμην· ὁ δέ μ' οἰμώξας ἠμείβετο μύθῳ,
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Ἀσέ με δαίμονος αἶσα κακὴ, ᾗ ἀθέσφατος οἶνος·
Κίρκης δ' ἐν μεγάρῳ κατελέξατο· οὐκ ἐάσουν
Ἀψορρον κατιέναι, ἰὼν ἐς κλίμακα μακρὴν,
Ἀλλὰ κατανίκρυ τέγεος πέσον· ἐκ δέ μοι αὐχὴν
Ἀστραγάλων ἔαγε, ψυχὴ δ' ἄϊδόσδε κατῆλθε.
Νῦν δέ σε τῶν ὄπιθεν γυνάζομαι, ὧν παρεόντων,
Πρός τ' ἀλόχου καὶ πατρὸς, ὅ σ' ἔτρεφε τυτθὸν ἐόντα,
Τηλεμάχου θ', ὃν μοῦνον ἐνὶ μεγάροισιν ἔλειπες·
Οἶδα γὰρ, ὡς ἐνθένδε νέων δόμον ἐξ Ἀΐδαο,
Νῆσον ἐς Αἰαίην ἀφίξεαι εὐεργέα νῆα·
Ἔνθα σ' ἔπειτα, ἄναξ, κέλομαι μνήσασθαι ἐμεῖο,
Μή μ' ἄκλαυτον, ἄθαπτον, ἰὼν ὄπιθεν καλέλειπε,
Νοσφισθεὶς, μή τοί τι θεῶν μήνιμα γένωμαι·
Ἀλλά με κακκῆαι σὺν τεύχεσι, ὅσσα μοί ἐστιν,
Σῆμά τέ μοι χεῦαι, πολιῆς ἐπὶ θινὶ θαλάσσης,
Ἀνδρὸς δυσμόρου, καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι·
Ταῦτά τέ μοι τελέσαι, πῆξαί τ' ἐπὶ τύμβῳ ἐρετμὸν,

" Prævenisti *scilicet*, pedes cum sis, quàm ego cum navi nigrâ.
Sic dixi; ille me ejulans excepit sermone,
" Inclyte Laertiade, ingenioſe Ulyſſes,
" Læſit me dæmonis fatum malum, & copioſum vinum:
" Circes in domo cubans non attendi,
" Retro converſus deſcendere, iens ad ſcalam longam,
" Sed pronus e tecto decidi, cervixque mihi
" Ex vertebris fracta eſt: anima verò ad inferos deſcendit,
" Nunc te per eos, qui procul te ſunt, oro, non præſentes,
" Per uxoremque & patrem, qui te enutrivit, parvulus cùm eſſes,
" Telemachumque, quem unicum in ædibus reliquiſti:
" Scio enim, quòd hinc profectus ex domo Plutonis,
" Inſulam in Ææam iſtes fabrefactam navem:
" Ibi te continuò, domine, hortor recordari mei,
" Nè me indefletum, inſepultum diſcedens pòſt relinquas,
" Sejunctus; nequa tibi deorum indignatio fiam:
" Sed me combure cum armis, quæcunque mihi reſtant,
" Sepulchrumque mihi erige ſpumoſi in littore maris,
" Viri infelicis, etiam poſteris audiendum:
" Hæc mihi perfice, figeque ſuper ſepulchrum remum,

ΣΧΟΛΙΑ.

58. Ἔφθης,] * Ἐφθασας, ἢ ἐλαβες.
59. Οἰμώξας.] Σπουδάσας.
61. Ἀσέ] Ἐβλαψεν Ἀθέσφατος.] Πολύς.
62. Καταλέξατο.] Καθηυδήσας.
66. Τῶν ὄπιθεν.] Τῶν καταλελειμμένων οἰκοι, τῶν δὲ παρεόντων. Γυνάζομαι δὲ παρεόντων.] Λείπει ἡ πρὸς, ἵν' ᾖ πρὸς τὸ δὲ παρεόντων γυνάζομαι, ἐκτείνω· ὡς καὶ τὸ ἡμῶν ἐν πρὸς Διός.
67. Πρός τ' ἀλόχου.] Οὐ προσέθηκε τὸν μητέρα· ὀφᾶ δὲ τὴν ψυχὴν αὐτῆς.
68. Μῆνιν.] Μόνον, ἀντὶ δὲ μονογλῆ.
69. Ἐνθένδε νέων] Χάριν δὲ λαβεῖν ἐφόλξω, καὶ μακρὴν τὴν δὲ πλῆ.
70. Σχήσεις.] Ὁρμήσεις.
73. Νοσφισθεὶς.] Χωρισθεὶς. Μήνιμα.] Μῆνις, ὀργή.
74. Κακκῆαι.] Καταπαῦσαι ἀντὶ δὲ καθάπαυσον.
76. Δυσμόρου.] Δυστυχοῦς.
77. Ἐρετμὸν.] Τὸν κώπην.

NOTÆ.

61. Ἀσέ μοι δαίμονος αἶσα) Suavis παρήχησις, & ἀφιλόφρασις τῆς Ἄτης, ἣ παίζει ἀάτην, &c.

67. Πρός τ' ἀλόχου, θ' πατρὸς ὅ σ' ἔτρεφε) Cùm olim ὃς ἔτρεφε ferueretur, & σὲ an ne neceſſarium eſſet, & ὁ pro ὃς familiare ſit *Homero*, legendum ſtatim duxi, ὅ σ' ἔτρεφε. Vid. ad *Iliad.* θ'. v. 283. Quòd Poeta *Uxorem Patri* præponat, id ex Legum auctoritate, & SS. Scripturæ etiam fit, quæ monet, *Patrem, matremque* reliquì debere. & *Uxoribus* adhærere; quod non noto, ut probem *Homero* notas noſtras Literas (licet id plurimi agnôrunt) ſed ut Critici *Chriſtiani* meliores erga eum fiant; quoniam nil nobis dilionum ſcribit.

74. Κακκῆαι) Pro κατακῆαι. Vid. ad *Iliad.* v. 83. Et *Anacreon*, v. 1090. κακχύδην, pro κατακύδην, & *Lycophron*, v. 1162. Λαβροῦα κακκέλλεται.

77. Πῆξαί τ' ἐπὶ τύμβῳ ἐρετμὸν) Hinc *Virgil.* Æneid. l. 6. v. 232. At pius *Æneas* ingenti mole

NOTÆ IN SCHOLIA.

58. * Ἔφθασας) Ita pro ἔφθαδες, *Schrevelii*; ἔφθασες *Morrhii*; & ἔφθασες *Ernesti*.

VARIÆ LECTIONES.

67. Ὅ σ') γρ. ὃς, vid. Not. in *Textum*.
72. Ἄκλαυτον) γρ. ἄκλαυστον, ut ſupra, v. 54.

Τῷ

Τῷ κ' ζωὸς ἔρεσσον, ἐὼν μετ' ἐμοῖς ἑτάροισιν.
Ὣς ἔφαθ'· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμφιβόμενος προσέφην,
Ταῦτά τοι, ὦ δύστηνε, τελεσσήσω τε καὶ ἔρξω.
Νῶϊ μὲν ὣς ἐπέεσσιν ἀμφιβεβήκαμεν οἰγεροῖσιν
Ἥμεθ'· ἐγὼ μὲν ἄνευθεν ἐφ' αἵματι Φάσγανον ἶσχον,
Εἴδωλον δ' ἑτέρωθεν ἑταίρων πόλλ' ἀγορεῦον·
Ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ μητρὸς καταθνητῆς,
Αὐτολύκη θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀντίκλεια,
Τὴν ζωὴν κατέλειπον, ἰὼν εἰς Ἴλιον ἱερήν.
Τὴν μὲν ἐγὼ δάκρυσα ἰδὼν, ἐλέησά τε θυμῷ·
Ἀλλ' οὐδ' ὣς εἴων προτέρω, πυκινὸν γὰρ ἀχεύων,
Αἵματος ἆσσον ἴμεν, πρὶν Τειρεσίαο πυθέσθαι.
Ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ Θηβαίου Τειρεσίαο,
Χρύσεον σκῆπτρον ἔχων, ἐμὲ δ' ἔγνω καὶ προσέειπεν,
[* Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,]
Τίπτ' αὖτ', ὦ δύστηνε, λιπὼν φάος ἠελίοιο,

" Quo etiam vivus remigabam, cùm eſſem cum meis ſociis.
Sic ait; cæterùm ego ipſum excipiens alloquutus ſum,
" Hæc tibi, ô miſer, perficiam & explebo.
Nos quidem ſic verbis *alternatim* excipientes triſtibus
Sedebamus: ego quidem ſuper ſanguine gladium tenens,
Idolum verò ex alterâ parte ſocii multa loquens:
Supervenit tandem anima matris demortuæ,
Autolyci filia magnanimi Anticlea,
Quam vivam reliqui, profectus ad Ilium ſacrum,
Hanc quidem ego deflevi conſpicatus, & miſeratus ſum animo:
Sed neque ſic permittebam priorem,
tametſi valde triſtatus,
Ad ſanguinem prope accedere, antequam Tireſiam audirem.
Supervenit tandem anima Thebani Tireſiæ,
Aureum ſceptrum tenens, meque agnovit & alloquuta eſt,
" Nobilis Laertiade, ingenioſe Ulyſſes,
" Quid huc, ô infelix, relicto lumine ſolis,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

78. Ἔρεσσον.] Ἐκωπηλάτουν.
81. Συγγενοῖσι.] Μισητοῖς, φιλτάτοις.
82. Ἶσχον.] Κατέχων.
83. Εἴδωλον.] Εἰ μὲ λάβῃ ἕν εἴδωλον, ἀφῃ μόνη ἕν, γεγκπῶν· εἰ ὃ λάβῃ ἓ εἴδως, προσλήψεται τὸ ε· * Ἀγορεῦον.] Διαλεγόμενον.
84. Καταθνητῆς.] Τελευταίας.
85. Αὐτολύκη θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀντίκλεια.] Ὁ λόγος ἦν, Ἀντίκλειαν, * ἀφ' τ πάθον ἓ παιδὸς, βεβήκῃ ἑαυτὴν ἐξαναγαῖν ἓ βίου.
86. Ζωὴν.] Ζῶσαν.
88. Προτέρω.] Πρώτην. Πυκινὸν ἀχ.] Καὶ ἀχ πολὺ λυπέμενον.
91. Ἐμὲ δ' ἔγνω.] Οὐκ εἶπε εἰμί, ἀλλ' ὅτι σφίσιν κεμίζω· μὴ τὸ πιεῖν ἀπ' τ μαντείας γνωρίζῃ αὐτὸν· ὅσῳ δ' ἂν τις ἀπέχῃ) τυφλότητι τ Τειρεσίαν, τοσούτῳ πελὸν τὸ ἔγνω, ἵνα κ τὸ ἀκοῦσαι τ ὄψιον τῇ τ συνέσεως γνώσῃ πληρῶσιν.

N O T Æ.

ſepulcrum Imponit, ſuaque arma Viro, Remumque Tubamque. Huc refer *Macrob.* Saturnal. l. 5. c. 13. *Turneb.* Adverſar. l. 28. c. 44. & *Spondan.* in hunc locum. *Archimedis* ſepulcro *Sphæra* & *Cylindrus* inſcribebantur. *P. Ramus* Dialecticen ſibi poſcebat.

83. Ἀγορεῦον) Ità pro ἀγόρευον ſcribo, ut ſit hìc Ordo, Νῶϊ μὲ ἥμεθα· ἐγὼ μέ, ἄνευθεν, Φάσγανον ἶσχον· εἴδωλον δ' ἑτέρωθεν, ἑτέρωθεν, ἀγορεῦον. Ità *Br. Schol.* Edit. *Aldin.* & Editt. *Romana* & *Baſileenſis*, *Euſtathii*, *Hervag.* *Pariſin.* *Argentorat.* & *H. Steph.*

90. Ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ ——— σκῆπτρον ἔχων) Σχῆμα ἀπὸ τὸ σημαινόμενον, ψυχὴ Τειρεσίου, ἀντὶ ἓ, Τειρεσίας, ἔχων. Vid. *Euſtathius* fol. 420. lin. 20. &c.

92. * Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ) Mirum eſt, Hunc verſum in tot *Editionibus* loco ſuo excidiſſe, nec ab *Henrico Stephano* notatum quidem, cùm tamen in ipſo *Textu Romano* paritèr & *Baſileenſi*, & proinde in *Euſtathii* Commentario, extet; & quicquid *Brevia Scholia* contendant, ab ipſo *Homero* dictum innuatur, per præcedens illud, ἰμὲ δ' ἔγνω, κ προσέειπεν. Nam & antea προσκυνοφωνήσας εἶπεν ὁ Ποιητὴς πρὸς αὐτὸν, Οἷος πίσυνος), &c. quod non ſatis advertentes *Grammatici*, hunc Verſum

NOTÆ IN SCHOLIA.

83. * Ἀγορεῦον) Licet τὸ ἀγόρευον probam *Lectionem* agnoſcam, in hoc tamen *Scholio* ἀγορεῦον legendum ſcio, quòd explicetur per τὸ, Διαλεγόμενον. Et ſane inter *Varias Lectiones* dudum repoſitum, benè in hoc loco laudatur, ut in Vett. *Aldin.* *Hervag.* *Pariſin.* *Argentorat.* &c.

85. * Διὸ τ πάθον) Deleo ἀφ' τὸ, quòd præceſſerat olim τῷ, ἀφ' τ πάθον.

VARIÆ LECTIONES.

78. Μετ' ἐμοῖς) γρ. μῦ σοῖς.
83. Ἀγορεῦον) γρ. ἀγόρευεν, Vid. Not. in *Textum*.

Ἦλυ-

Ἦλυθες, ὄφρα ἴδῃς νέκυας καὶ ἀτερπέα χῶρον;
Ἀλλ' ἀποχάζεο βόθρου, ἄπιχε δ' ἐς φάσγανον ὀξύ,
Αἵματος ὄφρα πίω, καί τοι νημερτέα εἴπω.
Ὡς φάτ'· ἐγὼ δ' ἀναχασσάμενος, ξίφος ἀργυρόηλον
Κωλεῷ ἐγκατέπηξ'· ὁ δ' ἐπεὶ πίεν αἷμα κελαινὸν,
Καὶ τότε δή μ' ἐπέεσσι προσηύδα μάντις ἀμύμων,
Νόστον δίζηαι μελιηδέα, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ·
Τόνδε τοι χαλεπὸν θήσει θεός· οὐ γὰρ ὀΐω
Λήσειν Ἐννοσίγαιον, ὅ τοι κότον ἔνθετο θυμῷ,
Χωόμενος, ὅτι οἱ υἱὸν φίλον ἐξαλάωσας.
Ἀλλ' ἔτι μήν γε καὶ ὣς, κακά περ πάσχοντες, ἵκοισθε,
Αἴ κ' ἐθέλῃς σὸν θυμὸν ἐρυκακέειν καὶ ἑταίρων,
Ὁππότε δὴ πρῶτον πελάσῃς εὐεργέα νῆα
Θρηκίῃ νήσῳ, προφυγὼν ἰοειδέα πόντον·

" Venisti, ut videas manes & tristem regionem?
" Verùm retrocede à fossâ: removeque gladium acutum,
" Ut de sanguine bibam, & tibi veradicam.
Sic ait; egoque retrocedens gladium argenteis clavis distinctum
Vaginâ recondidi; at ille quùm bibisset sanguinem nigrum,
Tum certe me verbis alloquebatur vates inculpabilis,
" Reditum quæris gratissimum, eximie Ulysses,
" Quem tibi difficilem faciet deus: non enim puto
" Latiturum se Neptunum, qui tibi iram repositi animo,
" Iratus, quòd ei filium charum excæcâsti.
" Verum adhuc quidem & sic, mala quantumvis passi, pervenietis,
" Modò velis tuum appetitum coercere & sociorum,
" *Eo tempore*, quando primùm appuleris firmam navem
" Trinacriæ insulæ, ubi effugeris obscurum pontum:

ΣΧΟΛΙΑ.

93. Ἀπρῃδέα.] Ἀπρηῦ.
94. Ἀποχάζεο.] Ἀναχάζεο. Ἄπιχε.] Ἀπόθησον, ἀπόπαυσον.
97. Κελαινόν.] Μέλαν.
99. Δίζηαι.] Ἐπιζητεῖς.
100. Θήσει.] Ποιήσει.
101. Λήσειν.] Λαθεῖν.
102. Ὅτι οἱ.] Ὅτι αὐτῷ. Ἐξαλάωσας.] Ἐξετύφλωσας.
103. Ἰκοισθε.] Παραγένοισθε.
104. Αἴ κ' ἐθέλῃς.] Ἐὰν θέλῃς.
105. Πελάσῃς.] Προσορμίσῃς.
106. Θρηκίῃ.] Τῇ Σικελίᾳ· ἐπὶ τρία ἔχει ἀκρωτήρια, Πέλωρον, Παχυνον, Λιλύβαιον. Ἰοειδέα.] Μελανοειδῆ.

NOTÆ.

hinc temere moverunt. *Florentina* quidem Editio, *Aldina*, & *Lovaniana Rescii*, mulctantur hoc Versu; at prior & potior, una *Eustathii* auctoritas.

101. Λήσειν Ἐννοσίγαιον, ὅ τοι) *Isaac. Casaubon.* in margine Codicis quondam sui, nunc Episcopi *Elienſis*, *Johannis Mori*, calamo hæc notaverat, *An ἃ. pro ὃν, ut ὅ τινα, pro ὅντινα, & similia.* Nequaquam, inquam ego, ἃ pro ὧν, vel hoc in loco, vel unquam alias. Ὅ igitur hic, pro ὃς, quod sæpè factum *Homero* & aliis probo, ad *Euripid.* Hippolyt. v. 525. Ponitur etiam consequenter pro ὅστις, ut α'. v. 9. Potest etiam & hìc, ut aliàs, pro ὅτι poni.

102. Χώμενος, ὅτι οἱ) *Ultima* Ε χώμενος producitur, in *Cæsurâ*, vi *Toni* sequentis, Literæ *Finalis*, ante *Inciſum* & *Asperum*.

103. Ἀλλ' ἔτι μήν γε καὶ ὣς, κακὰ περ πάσχοντες, ἵκοισθε) Suspicor ferè, legendum, Ἀλλὰ δόμονδε, vel δόμοιδε, quæ *Lectio* proximè ad harum literarum vestigia & sonum accedit. Certè ἰκάνω δόμον est *Homericum*, ἰκάνω, *Absolutè*, pro *Redire*, nequaquam. Et infrà, v. 110. εἰς Ἰθάκην ἱκοίμεθα. Cùm tamen vox δόμον possit etiam intelligi, & hic locus referatur, ad v. 99. νόστον δίζηαι & v. 100. Τόνδε τοι χαλεπὸν θήσει θεός· tum, ἀλλ' ἔτι μήν γε καὶ ὣς ἵκοισθε, nihil muto, verùm omnia Doctis trutinanda relinquo.

106. Θρηκίῃ νήσῳ) *Lycophroni*, νῆσος τριδίκος, dicitur. *Insula* tribus cervicibus, ut pote *Tribus* insignis *Promontoriis*, unde & τρίγωνος, *Triquetra*, & *Trinacria*, ἀπὸ τῶν τριῶν ἄκρων, quorum Nomina, *Pelorus*, *Pachynus*, *Lilybæum*; Primus, *Italiam* versus, *Medius*, versus *Peloponnesum*, Tertius, versus *Africam*. Sic & nostra *Magna Britannia* Insula, τρίδηρος, ut *Diodorus Siculus*, Tria habet Promontoria; Unum, inquit, est *Cantium*, nec tamen totam illam Regionem intelligit, verùm *Dorobherniam* duntaxat, & hoc paulum distat à Continente; secundum Promontorium, est *Bellerium*, Mons nempe D. *Michaelis*, in ultimis Finibus *Cornubiæ*; & hoc distat à Continente, ut *Diodorus Siculus*, πλῆν

VARIÆ LECTIONES.

93. Ἵδῃς) γρ. ἴδῃ.
103. Ἀλλ' ἔτι μήν γε) γρ. ἀλλὰ δόμονδε, vel δόμοιγε. vid. Not. in *Textum*.
105. Δὴ) γρ. κὰν) *H. Steph.* *Ibid.* Πελάσῃς) γρ. πελάσῃς, *Ex. Schol.*

Βάτκερ-

Βοσκομένας δ' εὕρητε βόας καὶ ἴφια μῆλα
Ἠελίου, ὃς πάντ' ἐφορᾷ καὶ πάντ' ἐπακούει·
Τὰς εἰ μέν κ' ἀσινέας ἐάας, νόστου τε μέδηαι,
Καί κεν ἔτ' εἰς Ἰθάκην, κακά περ πάσχοντες, ἵκοισθε·
Εἰ δέ κε σίνηαι, τότε τοι τεκμαίρομαι, ὄλεθρον
Νηί τε, καὶ ἑτάροις· αὐτὸς δ' εἴπερ κεν ἀλύξῃς,
Ὀψὲ κακῶς νεῖαι, ὀλέσας ἀπὸ πάντας ἑταίρους,
Νηὸς ἐπ' ἀλλοτρίης· δήεις δ' ἐν πήματα οἴκῳ,
Ἄνδρας ὑβριστὰς, οἵ τι βίοτον κατέδουσιν,
Μνώμενοι ἀντιθέην ἄλοχον καὶ ἕδνα διδόντες·
Ἀλλ' ἦτοι κείων γε βίας ἀποτίσεαι ἐλθών·
Αὐτὰρ ἐπεὶ μνηστῆρας ἐνὶ μεγάροισι τεοῖσι
Κτείνῃς, ἠὲ δόλῳ, ἢ ἀμφαδὸν ὀξέϊ χαλκῷ,
Ἔρχεσθαι δὴ πεῖτα, λαβὼν εὐήρες ἐρετμὸν,
Εἰσόκε τοὺς ἀφίκηαι, οἳ οὐκ ἴσασι θάλασσαν
Ἀνέρες, οὐδέ θ' ἅλεσι μεμιγμένον εἶδαρ ἔδουσιν,
Οὐδ' ἄρα τοί γ' ἴσασι νέας φοινικοπαρῄους,
Οὐδ' εὐήρε' ἐρετμὰ, τά τε πτερὰ νηυσὶ πέλονται).

" Pascentesque inveniatis boves & pinguia pecora
" Solis, qui omnia videt & omnia audit.
" Hos greges siquidem illæsos permiseris reditúsque memor sis,
" Sanè adhuc in Ithacam, mala licet passi, pervenietis:
" Quod si læseris, tum tibi prædico, exitium
" Navique & sodalibus; ipse verò etiamsi effugies,
" Serò calamitosè redibis, quum perdideris omnes socios,
" Nave in alienâ, invenieſque clades domi,
" Viros superbos, qui tibi substantiam consumunt,
" Procantes divinam uxorem & munera dantes:
" Sed certè illorum injurias ulciscêris adveniens.
" Cæterum postquam procos domi tuæ
" Interfeceris, sivè dolo, sivè palàm acuto ferro,
" Proficiscere deindè accepto agili remo,
" Donec ad illos perveneris, qui haud sciunt mare
" Viri, neque sale conditum cibum comedunt;
" Neque sanè hi sciunt naves prorasrubricatas-habentes:
" Neque agiles remos, qui & alæ navium sunt.

Σχολια.

107. Ἴφια.] Ἰσχυρὰ, μέγαν πλοῦτον ποιοῦντα.

109. Ἀσινέας.] Ἀσινεῖς, ἀβλαβεῖς. Ἐάας.] Καταλείψῃς. Μέδηαι.] Φροντίζεις.

111. Σίνηαι.] Βλάψῃς. Τεκμαίρομαι.] Τελειωθῆναι λέγω, ἀσφαλαίνω.

112. Ἀλύξῃς.] Ἐκφύγῃς.

113. Ὀψὲ κακῶς νεῖαι.] Ἐπὶ δὲ τῷ τὰ βοῦν τελμήσῃ ἐπῷ ἔτη ὅλα παρὰ Καλυψοῖ διατρίβει· καὶ πάλιν ναυαγήσας ἀφὸς τοὺς Φαίακας ἀφορμᾶται. Νεῖαι.] Ἀπελεύσῃ.

114. Δήεις.] Εὑρήσεις.

115. Κατέδουσι.] Καταθύουσι, καταναλίσκουσι.

116. Μνώμενοι ἀντιθέην ἄλοχον καὶ ἕδνα διδόντες.] Τῇ δὲ ἀληθείᾳ ἦθη ὄντως ἐν Ἰθάκῃ ἦν Ὀδυσσέως, καὶ ἔνδον ἐπ' αὐτῷ ἀφεσφίρουν αὐτῇ οἱ μνηστῆρες τὰ ἕδνα· ὡς τε ἄξιον μνημονεύειν ἦν δήεις, ὅ ἐστιν εὑρήσεις.

117. Ἀποτίσεαι.] Τιμωρίαν ἐκ κόλασιν εἰσπραξῇς.

119. Κτείνῃς.] Ἀνέλῃς, φονεύσεις. Ἠὲ δόλῳ, ἢ ἀμφαδόν.] Ἀντὶ τοῦ, καθ' ὅπως ἂν, καὶ δόλῳ, καὶ φανερῶς, ὅμοιον τῷ, Ἀρτέμιδι ἰκέλη, ἠὲ χρυσῇ Ἀφροδίτῃ· καὶ γὰρ σύνταξιν τὸ ἠὲ, καὶ ἀπίθανον γὰρ τὸ συζυγίζειν τὰ μάντιν· καὶ φαίνεται ἦν, τὸ μὲν σῷ δόλῳ, ἤγουν ἦν, φανερῶς ἐπιθήσει.

120. Εὐήρες.] Καλῶς ἠρεσμένον.

121. Τοί.] Περὶ τούτου. Ἀφίκηαι.] Παραγένῃ. Οἳ οὐκ ἴσασι θάλασσαν.] Ἵνα καὶ κεῖνοι γνῶσι τὴν τοῦ Ποσειδῶνος δύναμιν.

123. Φοινικοπαρῄους.] Ἐρυθρὰ βάμματι κεχειρισμένας τὰ πλάγια.

Notæ.

ἡμερῶν πεντέρων, Quatuor dierum navigationem; Tertium est ad Mare *Septentrionale*, & dicitur *Orca*; unde *Orcades* Insulæ.

109. Τὰς εἰ μέν κ' ἀσινέας ἐάας) *Scholia Victoriana* ad *Iliad.* ι'. legunt, Τὰς, pro τὰς, ut videtur, rectè; nam suprà, v. 107. βοσκομένας. Ità infrà, v. 137. Τὰς apertè legitur; quare τὰς in *Textum* recipio, τὰς ad *Var. Lect.* rejicio.

113. Ὀψὲ κακῶς νεῖαι) A νέομαι, in *Secundâ*, νέω, pro quo νέεαι, *Ionicâ* Dialyti, νῆαι & νεῖαι, per *Contractionem*.

120. Δὴ πεῖτα) De hac Scriptione, vid. ad α'. v. 290.

Variæ Lectiones.

109. Τὰς) γρ. τὰς, vid. Not. in *Textum*.

113. Νεῖαι) γρ. νῆαι. Vid. Not. in *Textum*.

120. Δὴ πεῖτα) γρ. ἦ ἔπειτα, & δ' ἔπειτα.

122. Ἀνέρες) γρ. ἀνέρας. *Ibid.* Οὐδέ θ' ἅλεσι) γρ. οὐδ' ἔθ' ἅλεσι, *Strabo*, l. 14.

Σῆμα

Σῆμα δέ τοι ἐρέω μάλ' ἀριφραδές, οὐδέ σε λήσω·
Ὁππότε κέν δή τοι ξυμβλήμενος ἄλλος ὁδίτης
Φήῃ ἀθηρηλοιγὸν ἔχειν ἀνὰ φαιδίμῳ ὤμῳ,
Καὶ τότε δὴ γαίῃ πήξας εὐήρες ἐρετμόν,
Ῥέξας ἱερὰ καλὰ Ποσειδάωνι ἄνακτι,
Ἀρνειὸν, ταῦρόν τε, συῶν τ' ἐπιβήτορα κάπρον,
Οἴκαδ' ἀποστείχειν, ἔρδειν θ' ἱερὰς ἑκατόμβας
Ἀθανάτοισι θεοῖσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν
Πᾶσι μάλ' ἑξείης· θάνατος δέ τοι ἐξ ἁλὸς αὐτῷ
Ἀβληχρὸς μάλα τοῖος ἐλεύσεται, ὅς κέ σε πέρνῃ

" Signum verò tibi dicam valde manifestum, neque te latebit:
" Quando utique jam tibi obviam factus alius viator
" Dixerit te ventilabrum habere super splendido humero,
" Tum certè quando terræ infixeris agilem remum,
" Feceritque opima sacra Neptuno regi,
" Arietem, taurumque, sumque maritum verrem,
" Domum revertere, faciasque sacras Hecatombas
" Immortalibus diis, qui cœlum latum inhabitant,
" Omnibus sanè ordine; mors verò tibi ex mari, & tamen abs, mari, ipsi
" Debilis utique talis adveniet, quæ te occidet

ΣΧΟΛΙΑ.

125. Σῆμα.] Σύμβολον, σημεῖον. Ἀριφραδὲς] Ἄγαν φανερόν.

126. Ξυμβλήμενος.] Συντυχών. Ὁδίτης.] Ὁδοιπόρος.

127. Φήῃ.] Εἴπῃ, νομιλάβοι. Ἀθηρηλοιγόν.] Τῶν ἀθήρων ὀλοθρεύτικον ὄργανον· ἀθῆρες γὰρ λέγονται κυρίως τὰ ἀσταχύων τὰ ἄκρα· λέγει δὲ τὸ πτύον, Ὡς δ' ἔστ' ἀπὸ πλατεῖαν πύοφιν, μεγάλων καθ' ἅλωνα, Θρῴσκωσι κύαμοι μελανόχροοι, ἢ ἐρέβινθοι· ὁ μὲν τοι Σοφοκλῆς ἀπιδεξάμενος τὸ Ἀθήρης κτῆνος λέγων ἔτως, Ὥμοις ἀθηρεύβροντον ὄργανον φέρων.

129. Ἱερὰ καλὰ Ποσειδάωνι ἄνακτι.] Ἢ τοῖς οἰκείοις κλήροις οἱ τιμώμενοι, εἴτ' ἂν ἄνθρωποι, εἴτε καὶ θεοί, οὐκ ἂν ἐπί τινος γένοιτο φιλοτιμίας μείζονος, εἰ μέν τις σὺν τύποις τισὶ τοῖς πρώτοις, καθ' ὃς ἡ πολιτεία, λάβοιτο γέρως· σὺν αὐτοῖς δὲ πλείων ἡ χάρις, ἣν ἤδη ἀφ' ὧν παρὰ Ὁμήρου Ὀδυσσεῖ εὐσέβεια καὶ θεραπεία, καὶ ἐπὶ θεοῖς ἀν τιμηθείη Ποσειδῶν.

131. Ἀπειχήν.] Ἀπέχειν. Ἔρδειν.] Πράττειν, θύειν· ἀντὶ τοῦ θύσαι.

133. Θάνατος δέ τοι ἐξ ἁλὸς αὐτῷ.] Οἱ νεώτεροι τὸ ὦδε Τηλέγονον ἀνέπλασαν, τὸν Κίρκης καὶ Ὀδυσσέως· ὃς δικαίᾳ καὶ ζήτησιν τοῦ πατρὸς εἰς Ἰθάκην ἐλθὼν ὑπ' ἀγνοίας τὸν πατέρα ἀφχρήσατο τυγόντα κέντρου. Αἰσχύλος δὲ σὺν Ψυχαγωγοῖς ἰδίως λέγει,

Ἐρωδιὸς γὰρ ὑψόθεν ποτώμενος·
Ὃν ὡς ἔπληξε νηδὺς κοιλώμασιν,
Ἐκ τοῦδ' ἄκανθα ποντίᾳ βοσκήμασιν
Σήψει παλαιὸν δέρμα καὶ τειχορρύτους.

Ἐξ ἁλός.] Διπλῆ ἀνάγνωσις. καὶ ἐξαλὸς ὡς ἐπαμφοτερόστομος, ἀντὶ τοῦ, ἔξω καὶ πόρρω τῆς θαλάσσης. καὶ ἐξ ἁλὸς διηρημένως, ἀφ' οὗ τὸ τοῦ τυγόντος κέντρον, ὃ ὁ Τηλέγονος, ἀντὶ ἀγχώνης, ἐχρήτο.

134. Ἀβληχρός.] Ὁ ἀσθενής.

NOTÆ.

127. Φήῃ ἀθηρηλοιγὸν) Ex hoc loco Oppianus didicit vocare *Ventilabrum*, χερσαῖον ἐρετμὸν, *Halieutic.* l. 4. v. 497. Οἷον δ' ἁρπαλίνῳ, Δηοῦς πόνον ἐκπλήσαντες, Προιῆς, χερσαίοις τὰ ἀλεκτρυόνες ἐρετμοῖς, κλ.

133. Θάνατος δέ τοι ἐξ ἁλὸς ἔσται) De hujus loci ambiguitate, quæ fit, ex diversâ *Lectione*, vid. *Meric. Casaubon.* de Nuperâ *Homeri* Editione, §. 1. p. 23, &c. item *Eustath.* in locum, fol. 422. lin. 11. & fol. 423. lin. 32. *Ptolemæus Hephæstion*, l. 4. in ipso fine, Ἄλλα, Τυρρηνῷ φαρμακίδα, Κίρκης ἱερέαν, εἰς ἵππον μεταβεβλημένην τὴν Ὀδυσσέα τοῖς φαρμάκοις, καὶ πτερωφόρον παρ' αὐτῆς, ἕως γηράσας ἐπλεύτησεν· ὃν αὐτὸς τὸν Ἰσρίωνα λύει καὶ τὸν παρ' Ὁμήρῳ λοιμόμυον.

133. Ψυχαγωγοῖς) Hunc locum aliquantò hactenùs depravatiorem, etiam in MSto, nunc ex *Johannis Meursii* emendatione restituimus; qui in *Æschyli* Ψυχαγωγοῖς hoc nobis præstitit; quam illius Emendationem *Stanleius* etiam noster admisit, in *Æschyli*

VARIÆ LECTIONES.

127. Ἔχειν ἀνὰ) γρ. ἔχειν σ' ἀνά. *Ibid.* Φαιδίμῳ ὤμῳ) γρ. φαιδίμων ὤμων, *Eustath.*

129. Ῥέξας) γρ. ἵρξας, *H. Steph.*

133. Ἐξ ἁλὸς) γρ. ἔξαλος, *Br. Schol. Eustath. H. Steph.* Vid. ad *Textum.*

Γήρᾳ ὑπαὶ λιπαρῷ ἀρημμένον· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
Ὄλβιοι ἕατο· τάδε τοι νημερτέα εἴρω.
Ὣς ἔφαθ'· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμφιδόμενος προσέφην,
Τειρεσίη, τὰ μὲν ἄρ τιν' ἐπέκλωσαν θεοὶ αὐτοί.
Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
Μητρὸς τλήμονος ὁρόω ψυχὴν καταθνητοῖο·
Ἦ δ' ἀκέων ἧται κεδνὴν αἷμα λοῦσα, σὺδὲ θέμις ἐστὶν
Ἔτλη ἐσάντα ἰδεῖν, σὺδὲ προσμυθήσασθαι.
Εἰπὲ, ἄναξ, πῶς κέν μ' ἀναγνοίη τοῖον ἐόντα.
Ὣς ἐφάμην· ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμφιδόμενος προσέφη,
Ῥηϊδίην τοι ἔπος ἐρέω, καὶ ἐπὶ φρεσὶ θείω·
Ὁντινα μὲν κεν ἐᾷς νεκύων καταθνητῶν
Αἵματος ἆσσον ἴμεν, ὅδε τοι νημερτὲς ἐνίψει·
Ὧδέ κ' ἐπιφθονέεις, ὅδε τοι πάλιν εἶσιν ὀπίσσω.
Ὣς φαμένη, ψυχὴ μὲν ἔβη δόμον Ἄϊδος εἴσω
Τειρεσίαο ἄνακτος, ἐπεὶ κατὰ θέσφαθ' ἔλεξεν·
Αὐτὰρ ἐγὼν αὐτοῦ μένον ἔμπεδον, ὄφρ' ἐπὶ μήτηρ
Ἦλυθε, καὶ πίεν αἷμα κελαινεφές· αὐτίκα δ' ἔγνω,
Καί μ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Τέκνον ἐμὸν, πῶς ἦλθες ὑπὸ ζόφον ἠερόεντα,
Ζωὸς ἐών; χαλεπὸν δὲ τάδε ζωοῖσιν ὁρᾶσθαι·
Μέσσῳ γὰρ μεγάλοι ποταμοὶ καὶ δεινὰ ῥέεθρα,
Ὠκεανὸς μὲν πρῶτα, τὸ οὔπως ἐστὶ περῆσαι,

** Senectute ſub molli conſectum, circumque populi
" Felices erunt: hæc tibi vera dico.
Sic dixit, cæterùm ego ipſum excipiens allocutus ſum,
" Tireſia, hæc nimirum decreverunt dii ipſi:
" Sed age mihi hoc dic & verè enarra,
" Matris hanc video animam demortuæ:
" Illa tacita ſedet propè ſanguinem, neque ſuum filium
" Dignatur palam aſpicere, neque alloqui.
" Dic, rex, quo pacto me agnoſcere queat talem ente.
Sic dicebam; ille me rurſus excipiens alloquutus eſt,
" Facile tibi verbum explicabo & in mente ponam;
" Quemcunque quidem fines mortuorum defunctorum
" Sanguinem propè accedere, ille tibi verum dicet:
" Cui verò invides, ille tibi abibit retrò.
Sic loquuta, anima quidem abiit in domum Plutonis intus
Tireſiæ regis, poſtquam oracula explanavit.
Cæterum ego illic manebam firmiter, donec mater
Advenit & bibit ſanguinem nigrum: ſtatim verò agnovit,
Et mihi lugens verba alata dixit,
" Fili mi, quo pacto veniſti ſub caliginem obſcuram,
" Vivus cùm ſis? difficile verò hæc viventibus viſu:
" Interſunt enim ingentes fluvii & gravia fluenta;
" Oceanus quidem primùm, quem non licet tranſmittere,

ΣΧΟΛΙΑ.

135. Λιπαρῷ.] Εὐδαίμονι. Ἀρημμένον.] Βεβλημμένον.
136. Ὄλβιοι.] Εὐδαίμονες. Εἴρω.] Λέγω.
138. Ἐπέκλασαν.] Ἐπεμοίρασαν.
143. Ἀναγνοίη.] Γνωρίσειν.
145. Ῥηΐδιον.] Ῥᾴδιον, εὐχερές. Θήσω.] Ἐμβαλῶ.
147. Ἐνίψει.] Ἐνείπῃ.
156. Μέσσῳ.] Λείπει τὸ. Μέσσῳ γὰρ μεγάλοι, ἀθετοῦνται. τὸ γὰρ ἑξῆς, μέσον ὠκεανὸς γαλοῖον ὄν, καὶ Πλέον ἐόντα.
157. Ὠκεανὸς μὲν πρῶτα.] Καὶ σὺκ ἐπήγαγε, δύσπορα ὄν ἢ ἐκ τέλους· ἄνωθι δεῖ ἡμᾶς τὸ στοιχεῖωμα διαλύσαι ὅπως, οἷον ἵνα μὴ ἄλλον ποταμὸν, ἢ ῥεῦμα λέγωμεν, αὐτὸν περῶντα ὠκεανόν.

NOTÆ.

135. Ἀμφὶ δὲ λαοὶ Ὄλβιοι ἕατο) Euſtath. fol. 423. lin. 32. Μέσῳ δὲ πάντως εὐτυχίας βασιλεῖ τὸ μύσασιν, Ὀλβίους ἐπ' αὐτῷ εἶναι τοὺς λαούς· διὸ καὶ ἀλλαχοῦ φησιν, Ἀρητῶσι δὲ λαοὶ ἐπ' αὐτῷ.
156. Μέσσῳ γὰρ μεγάλοι ποταμοὶ καὶ δεινὰ ῥέεθρα) Confer *D. Lucæ*, c. 16. v. 26. Μεταξὺ ἡμῶν καὶ ὑμῶν χάσμα μέγα ἐστήριχται, κλ. Quæ licet in *Novo Teſtamento*, ex *Veteri* tamen *Hebræorum* ſapientiâ; ut *Homeri* ferè omnia. *Brevia Scholia*, minimè id aſſecuta, Obelo locum inſignem notant, imperite ſatis.

VARIÆ LECTIONES.

135. Γήρᾳ ὑπαὶ λιπαρῷ) γρ. γήρᾳ ὕπο, ὑπὸ &c. *Ibid.* Ἀμφὶ δὲ λαοὶ) γρ. ἀμφὶ δ' ἑπαῖοι, *Euſtath.* fol. 422. lin. 13. *H. Steph.*
136. Εἴρω) γρ. βάζω.
141. Οὐδὲ θέμις) γρ. οὐδ' ἐόν.
143. Τοῖον) γρ. ἥδ', *Hervag.* Edit. in *Margine.*
144. Ἀμφιβάλῳ προσέειπεν) γρ. ἀμείβεθ' μαύτας ἀμόμους.

Πλέον

Πεζὸν ἐόντ', ἢν μή πς ἔχῃ εὐεργέα νῆα.
Ἦ νῦν δὴ Τροίηθεν ἀλώμενος ὧδέ σ' ἱκάνεις
Νηΐ τε, καὶ ἑτάροισι, πολὺν χρόνον; οὐδέ πω ἦλθες
Εἰς Ἰθάκην; ἦ δ' εἶδες ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκα;
Ὣς ἔφαθ'· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμφιβόμβησε προσέφην,
Μῆτερ ἐμή, χρειώ με καθήγαγεν εἰς Ἀΐδαο,
Ψυχῇ χρησόμενον Θηβαίου Τειρεσίαο.
Οὐ γάρ πω σχεδὸν ἦλθον Ἀχαιΐδος, οὐδέ που ἀμῆς
Γῆς ἐπέβην, ἀλλ' αἰὲν ἔχων ἀλάλημαι ἰόεντα,
Ἐξ οὗ τὰ πρῶτα σὺν ἑσπόμην Ἀγαμέμνονι δίῳ
Ἴλιον εἰς εὐῴπωλον, ἵνα Τρῶεσσι μαχοίμην.
Ἀλλ' ἄγε μοὶ τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
Τίς νύ σε κὴρ ἐδάμασσε ταναηλεγέος θανάτοιο;
Ἦ δολιχὴ νοῦσός γ'; ἦ Ἄρτεμις ἰοχέαιρα
Οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχομένη κατέπεφνεν;
Εἰπὲ δέ μοι πατρός τε, καὶ υἱέος, ὃν κατέλειπον,
Ἦ ἔτι πὰρ κείνοισιν ἐμὸν γέρας, ἦέ πς ἤδη
Ἀνδρῶν ἄλλος ἔχει, ἐμὲ δ' οὐκ ἔτι φασὶ νέεσθαι;
Εἰπὲ δέ μοι μνηστῆς ἀλόχου βυλήν τε, νόον τε,
Ἠὲ μένει παρ' οἷ παιδί, καὶ ἔμπεδα πάντα φυλάσσει;
Ἦ ἤδη μιν ἔγημε Ἀχαιῶν, ὅστις ἄριστος;
Ὣς ἐφάμην· ἡ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο πότνια μήτηρ,
Καὶ λίην κείνη γε μένει τετληότι θυμῷ
Σοῖσιν ἐνὶ μεγάροισιν· ὀϊζυραὶ δέ οἱ αἰεὶ
Φθίνυσιν νύκτες τε, καὶ ἤματα δακρυχέουσῃ.

" Peditem, niſi quis habuerit bene-compaſtam navem.
" An verò nunc tu jam à Trojâ errans huc veniſti
" Navique, & ſociis, ſero tempore? necdum acceſſiſti
" Ad Ithacam? neque vidiſti domi uxorem?
Sic aic; cæterùm ego ipſam excipiens allocutus ſum,
" Mater mea, neceſſitas adegit me ad Plutonis ædes,
" Ab animâ oraculum ſuſcepturum Thebani Tireſiæ.
" Nondum enim propè veni Achaiam, neque noſtram
" Terram aſcendi; ſed ſemper habens erro ærumnam;
" Ex quo primum ſequebar Agamemnonem divinum
" Ad Ilium eximios-equos-nutriens, ut cum Trojanis bellarem.
" Sed agè mihi hoc dic & verè narra,
" Quod te fatum edomuit ſævæ mortis?
" An diuturnus morbus? Aut Diana ſagittis gaudens
" Suis levibus jaculis ſuperveniens occidit?
" Dic item mihi & de patre & filio, quem reliqui,
" An adhuc in illorum manibus mea bona, an quiſquam jam
" Virorum alius habet, neque non ampliùs putant rediturum?
" Dic etiam mihi deſponſatæ uxoris conſiliumque mentemque.
" An manet cum puero, & ſalva omnia cuſtodit?
" An jam illam duxit Græcorum, qui ſit optimus?
Sic dicebam, ipſa ſtatim reſpondit veneranda mater,
" Et ſanè illa quidem manet afflicto animo
" Suis in ædibus; ærumnoſæ vero illi ſemper
" Abſumuntur noctesque dieſque lacrymanti:

ΣΧΟΛΙΑ.

159. Ἀλώμενος.] Πλανώμενος.
168. Εὔπωλον.] Ἱππικήν.
170. Ταναηλεγέος.] Μακροχρονίτου.
171. Δολιχή.] Μακρά.
172. Ἀγανοῖσιν.] Ἀγασοῖς.
181. Ὀϊζυραὶ δέ οἱ αἰεί.] * Οὐχ ὑπὸ μνηστήρων ὀχλουμένη (οὐδὲ γὰρ οἱ μνηστῆρες, οὔτε μὴ τίοντες ἔτι ἐπίστιον) ἀλλά σε ζητοῦσα. Ὀϊζυραί.] Ταλαίπωροι.
182. Φθίνυσιν.] Φθείρουσι, φθινύθουσι.

NOTÆ.

165. Ἀμῆς) *Euſtath.* fol. 425. lin. 3. Τὸ ἡ ἀμῆς γῆς, καὶ ὁμοιότροπα ἡ ὑμῆς, ὅσα ἐστὶν, ὑμετέρας, κατὰ διάστροφον ἀντωνυμικὸν σχῆμα.

171. Νῆσος) *Ultimam* producit, in *Ceſurâ*, ante ſtigmâ, &c. *Ibid.* Ἄρτεμις — οἷς ἀγανοῖς βελέεσσι) De hujus Phraſeos mente, vid. ad γ'. v. 279.

NOTÆ IN SCHOLIA.

181. * Οὐχ ὑπὸ μνηστήρων) Hoc *Scholion* emendatius exhibeo, delendo, φθίνυσι, &c. quæ nil huc attinebant, Parentheſeos notam adhibendo, legendoque, pro ζητοῦσι, ζητέσῃ, &c.

VARIÆ LECTIONES.

168. Εὐπωλον) γρ. εὔπωλον.
171. Ἦ δολιχὴ νῆσος, ἦ) γρ. ἦ δολιχὴ νῆσός γ', ἦ &c.
172. Οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν) γρ. οἷς ἀγανοῖσι βέλεσσιν, *Sebervus*, vid. ad γ'. v. 280.

Σὸν δ' οὔπω τὶς ἔχῃ καλὸν γέρας· ἀλλὰ ἔκηλος
Τηλέμαχος τεμένη νέμεται, καὶ δαῖτας ἐίσας
Δαίνυται, ἃς ἐπέοικε δικασπόλον ἄνδρ' ἀλεγύνειν·
Πάντες γὰρ καλέουσι· πατὴρ δ' ὅς οἱ αὐτόθι μίμνει
Ἀγρῷ, οὐδὲ πόλινδε κατέρχεται· οὐδέ οἱ εὐναὶ,
Δέμνια, καὶ χλαῖναι, καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα·
Ἀλλ' ὅγε χείματα μὲν εὕδει, ὅθι δμῶες, ἐνὶ οἴκῳ,
Ἐν κόνι, ἄγχι πυρὸς, καχὰ δ' χροϊ εἵματα εἶται·
Αὐτὰρ ἐπὴν ἔλθῃσι θέρος, τεθαλυῖά τ' ὀπώρη,
Πάντῃ οἱ κατ' ἀγρὸν ἀλωῆς οἰνοπέδοιο
Φύλλων κεκλιμένων χθαμαλαὶ βεβλήαται εὐναί·
Ἔνθ' ὅγε κεῖτ' ἀχέων· μέγα δὲ φρεσὶ πένθος ἀέξει,
Σὸν πότμον γοόων· χαλεπὸν δ' ὅπῃ γῆρας ἱκάνῃ·
Οὕτω γὰρ καὶ ἐγὼν ὀλόμην, καὶ πότμον ἐπέσπον.
Οὔτ' ἐμὲ ἐνὶ μεγάροισιν ἐΰσκοπος Ἰοχέαιρα
Οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχομένη κατέπεφνεν·
Οὔτε τὶς ὃν μοι νῆσος ἐπήλυθεν, ἥτε μάλιστα
Τηκεδόνι συγερῇ μελέων ἐξείλετο θυμόν·
Ἀλλά με σός τε πόθος, σά τε μήδεα, Φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ,

" Tuum vero nondum quiſquam poſſidet pulchrũ præmium; ſed quietus
" Telemachus poſſeſſionibus utitur, & convivia æqualia
" Epulatur, quæ decet principem virum curare;
" Omnes enim invitant: pater autem tuus illic manet
" In agro, neque in urbem concedit, neque illi lectuli,
" Strata & chlænæ, & ſtragula pretioſa.
" Sed ille hyeme quidem dormit, ubi mancipia, in domo,
" In pulveribus, propè focum, laceras verò corpori veſtes induit.
" Cæterùm poſtquam venit æſtaſque vireſcenſque autumnus,
" Undique illi per tertilem partem vineæ vitiferæ
" Ex foliis delapſis humi ſternitur lectulus.
" Hic ille jacet triſtis, ingentemque in mente dolorem auget,
" Tuum fatum deflens, moleſtaque ſenectus ſupervenit:
" Sic enim & ego perii, & fatum contraxi.
" Neque me domi ſagittandi-perita Diana
" Suis mitibus telis ſuperveniens interemit;
" Neque aliquis me morbus invaſit, qui maximè
" Tabe horrendâ ex membris tollit animum:
" Sed me tuique deſiderium, tuæque curæ, inclyte Ulyſſes,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

184. Τεμένη.] Χωρία.
185. Δαίνυται.] Εὐωχεῖται. Ἀλεγύνειν.] Καποθίειν.
188. Ῥήγεα.] Βαπτὰ ποικιλόμαλα. Σιγαλόεντα.] Ποικίλα.
189. Χείματα.] Ἐν τῷ χειμῶνι. Εὕδει.] Καθεύδει.
190. Ἐν κόνι.] Ἐν τῇ γῇ. Καχά.] Λυπηρά. Ἕσσαι.] Ἐνδεδύκασι.
192. Γηρόν.] Γήρημον τόπον.
193. Φύλλων κεκλιμένων.] Κεκλασμένων, πεπωκότων. Χθαμαλαί.] Οὐχ αἱ ἐπὶ τῆ γῆ· ἀλλ' ἐν τῇ γῇ. ἢ πεπταμέναι. Βεβλήαται.] Βεβλῶσθαι, κεῖσθαι.
194. Ἀέξει.] Αὐξεῖ.
195. Γοόων.] Θρηνῶν.
196. Οὕτω γὰρ Ε ἐγὼν ὀλόμην.] Οὐχ ὡς οἱ νεώτεροι, ὅτι ἑαυτὸν ἀνήρτησεν. Ναυπλίῳ ψευδῶς μηνύσαντος Φάναθον Ὀδυσσέως. Οὕτω γὰρ κἀγὼν ὀλόμην.] Ἀπωλόμην, ἀπέθανον.

N O T Æ.

186. Πάντες) Non videtur verum, *Telemachum* ab omnibus Invitari; quare ſatius forſan eſſet, πάντας legere; quoniam ille, præter Procos, & alios quoſvis hoſpitio exceperit, καλέουσι verò ad *Telemachi* ſervos refertur. Πάντας certè *Euſtathius* legit in παρεκβολαῖς, fol. 425. lin. 38. Vid. eundem fol. 426. lin. 49.

190. Εἵματα) Ab ἵω, *Induo*, Præterit. Perfect. Paſſiv. εἷμαι, unde εἵμα, *Veſtis*, quod facit etiam εἵσσαι, ut in *Pluſquam-Perfecto*, εἵσο, *Poeticè*, & *Ionicè*, ἕστο *Homero*, & ἕσσο, *Iliad. μ'.* v. 464. Certè in *Florentinâ*, *Aldinâ*, *Lovanianâ*, & *Er. Schol.* ἕσσαι, apertè legitur; pro quo ἕστο & εἵστο, ut *Euſtath.* fol. 425. lin. 48.

195. Σὸν πότμον γοόων) *Euſtathius*, fol. 425. lin. 51. legi etiam ait, Σὸν νόστον πενθῶν, minùs accuratè; nam licet *Ulyſſes* reverà non eſſet defunctus, pro deplorato tamen à Patre habitus eſt.

Variæ Lectiones.

186. Πάντες) γρ. πάντας, Vid. Not. in *Textum*.
189. Ἐνὶ οἴκῳ) γρ. κατ' οἶκον.
190. Ἐν κόνι) γρ. ἐν κόνῃ. *Er. Schol.* Ibid. Εἵσσαι) γρ. ἕσσαι, vid. Not. in *Textum*.
195. Σὸν πότμον γοόων) γρ. σὸν νόστον πενθῶν, vid. Not. in *Textum*.

Σή τ' ἀγανοφροσύνη μελιηδέα θυμὸν ἀπούρας.
"Ως ἔφαθ'· αὐτὰρ ἔγωγ' ἔθελον φρεσὶ μερμηρίξας
Μητρὸς ἐμῆς ψυχὴν ἐλέειν καταθνητῆς.
Τρὶς μοὶ ἐφορμήθην, ἐλέειν τέ με θυμὸς ἄνωγε,
Τρὶς δέ μοι ἐκ χειρῶν, σκιῇ ἴκελον, ἢ καὶ ὀνείρῳ,
Ἔπτατ'· ἐμοὶ δ' ἄχος ὀξὺ γενέσκετο κηδόθι μᾶλλον.
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων,
Μῆτερ ἐμή, τί νύ μ' οὐ μίμνῃς ἐλέειν μεμαῶτα,
"Οφρα καὶ εἰν Ἀΐδαο, φίλας περὶ χεῖρε βαλόντε,
Ἀμφοτέρω κρυεροῖο τεταρπώμεθα γόοιο;
Ἦ τί μοι εἴδωλον τόδ' ἀγαυὴ Περσεφόνεια
Ὤτρυν', ὄφρ' ἔτι μᾶλλον ὀδυρόμενός τε γεναχίζω;
Ὣς ἐφάμην· ἦδ' αὐτίκ' ἀμείβετο πότνια μήτηρ,
"Ω μοι τέκνον ἐμόν, περὶ πάντων κάμμορε φωτῶν,
Οὔτι σὲ Περσεφόνεια, Διὸς θυγάτηρ, ἀπαφίσκει,
Ἀλλ' αὕτη δίκη ἐστὶ βροτοῖς, ὅτε κέν τε θάνωσιν.
Οὐ γὰρ ἔτι σάρκας τε καὶ ὀστέα ἶνες ἔχουσιν,
Ἀλλὰ τὰ μὲν τε πυρὸς κρατερὸν μένος αἰθομένοιο
Δαμνᾷ, ἐπεί κε πρῶτα λίπῃ λευκὰ ὀστέα θυμός,
Ψυχὴ δ', ἠΰτ' ὄνειρος, ἀποπταμένη πεπότηται.
Ἀλλὰ φόωσδε τάχιστα λιλαίεο· ταῦτα δὲ πάντα
Ἴσθ', ἵνα καὶ μετόπισθε τεῇ εἰπήσθα γυναικί.

" Tuaque benignitas dulci animo privârunt.
Sic ait; cæterùm ego volui mente deliberans
Matris meæ animam prehendere defunctæ:
Ter quidem irrui, ampleſtique me animus invitabat;
Ter autem mihi ex manibus, inſtar umbræ, vel etiam ſomni,
Avolabat: mihi verò dolor acutus exoriebatur ex animo magis,
Et ipſam alloquutus verba velocia dixi,
" Mater mea, cur me non expectas ampleſti cupidum;
" Ut etiam apud inferos, charis circa manibus ampleſtentes,
" *Nos* ambo ſævo ſaturemur luctu?
" Nunquid mihi idolum hoc illuſtris *Proſerpina*
" Excitavit, ut adhuc magis lugens ingemiſcam?
Sic dicebam; ipſa rurſus reſpondit veneranda mater,
" Eheu, fili mi, ſuper omnes infelix viros,
" Minimè te Proſerpina, Jovis filia, eludit,
" Sed ipſa lex eſt mortalium, cum mortui fuerint:
" Non enim ampliùs carneſque & oſſa nervi ſuſtentant,
" Sed ea quidem ignis forte robur ardentis
" Abſumit ſtatim, ut primùm reliquit alba oſſa animus:
" Anima verò, tanquam ſomnium, avolitans evolitat.
" Sed in lucem *viventium* celerrimè contende; hæc autem omnia
" Scias, ut etiam in poſterum tuæ dicas uxori.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

202. Σή τ' ἀγανοφροσύνη.] Εὐχήμως τῷ ἀιχόνῳ ἐσιώπησεν, ὡς αἰπὰν ἐχόντων τὸ ἑαυτῆς ἐξαναγόντων τοῦ βίου. Ἀγανοφροσύνη.] * Παράπαν, φρενῶν περιουσία.
204. Ἔλεήν.] Περιπτύξασθαι.
205. Ἐφορμήθην.] Προσῆλθον.
207. Γενέσκετο.] Προσηγίνετο. Κηδόθι.] Ἐν κῆρι, ἐν τῇ ψυχῇ.
210. Εἰν Ἀΐδαο.] Ἐν ᾅδῃ.
211. Κρυεροῖο.] Ψύχους καὶ ῥίγους πεπληκτικοῦ. Τεταρπώμεθα.] Κορεσθῶμεν.
212. Εἴδωλον.] Τοῦτο εἰς τὸ ἰδίαν μόνον εἰκόνα, ἀλλά τι καὶ εἰς ἄλλην αἴσθησιν Ἀγαυή.] Λαμπρά.
215. Κάμμορε.] Δυστυχέστατε.
216. Ἀπαφίσκει.] Ἀπατᾷ.
217. Δίκη.] Νόμος.
218. Ἶνες.] Τὰ νεῦρα. Ἔχουσι.] Σωίζουσιν.
220. Δαμνᾷ. Φθείρει. Λίπῃ.] Καταλιμπάνῃ.
221. Πεπότηται.] Ἵπταται.
222. Λιλαίεο.] Προθυμοῦ, ἐπείγου.
223. Ἴσθι.] Ἐπίστασο, ἴσασθι. Τεῇ.] Τῇ σῇ.

N O T Æ.

205. Τρὶς μοὶ ἐφορμήθην) Hinc *Virgil.* Ter conatus ibi Collo dare brachia circum. Vid. *Macrob.* l. 5. c. 5. & 7.
206. Εἴκελον) Ità ſemper ſcribo, ubi *Prior* longa; aliàs ἴκελον.
210. Φίλας περὶ χεῖρε βαλόντε) *Pluralis* hic *Numerus* bis jungitur *Duali*, φίλας χεῖρε & βαλόντε, ἀμφοτέρω τεταρπώμεθα, ut *Iliad.* τ. v. 435.

NOTÆ IN SCHOLIA.

202. * Παράπαν (&c.) Ex *Aldo* reſtituo, pro παράπτης & περίνοια.

VARIÆ LECTIONES.

206. Εἴκελον) γρ. ἴκελον.
210. Βαλόντε) γρ. βαλόντα.

Νῶϊ μὲν ὣς ἐπέεσσιν ἀμειβόμεθ'· αἱ δ' ἅμα νυμφαι
Ἦλυθον, ὅππυιον γὰρ ἀγαυὴ Περσεφόνεια,
Ὅσσαι ἀριστήων ἄλοχοι ἔσαν, ἠδὲ θύγατρες·
Αἱδ' ἀμφ' αἷμα κελαινὸν ἀολλέες ἠγερέθοντο·
Αὐτὰρ ἐγὼ βάλλεσκον, ὅπως ἐρέοιμι ἑκάστην·
Ἦδε δέ μοι κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή,
Σπασσάμενος ταναήκες ἄορ παχέος περὶ μηροῦ,
Οὐκ εἴων πιέειν ἅμα πάσας αἷμα κελαινόν.
Αἱ δ', ὠρσμηνῆναι ἐπήεσαν· ἡ δὲ ἑκάστη
Ὃν γόνον ἐξαγόρευεν· ἐγὼ δ' ἐρεείνουν ἁπάσας.
Ἔνθ' ἥτοι πρώτιστα Τυρὼ ἴδον εὐπατέρειαν,
Ἣ φάτο Σαλμωνῆος ἀμύμονος ἔκγονος εἶναι,
Φὴ δὲ Κρηθῆος γυνὴ ἔμμεναι Αἰολίδαο.
Ἣ ποταμοῦ ἠράσατ' Ἐνιπῆος θείοιο,
Ὃς πολὺ κάλλιστος ποταμῶν ἐπὶ γαῖαν ἵησι·
Καί ῥ' ἐπ' Ἐνιπῆος πολέσκετο καλὰ ῥέεθρα.
Τὼ δ' ἄρα εἰσάμενος Γαιήοχος ἐνοσίγαιος,

Nos quidem ſic verbis reſpondebamus: ipſæ autem fœminæ
Acceſſerunt, egit enim inclyta Proſerpina
Quotquot optimatum uxores erant atque filiæ:
Illæ circa ſanguinem nigrum frequentes congregabantur.
Cæterum ego conſultabam, quo pacto interrogarem ſingulas.
Illud autem mihi in animo optimum videbatur conſilium,
Stricto acuto gladio craſſo à fœmore,
Non ſinebam bibere ſimul omnes ſanguinem nigrum.
Illæ verò deinceps accedebant, unaquæque autem
Suum genus narrabat: ego enim interrogabam ſingulas.
Hic videlicet primam Tyro vidi nobili patre natam,
Quæ dicebat Salmonei inculpati ſe filiam eſſe;
Dicebatque Crethei ſe uxorem eſſe Æolidæ.
Hæc fluvium amavit Enipeum divinum,
Qui multò pulcherrimus fluviorum per terram labitur;
Et *pra deſiderio* juxta Enipei verſabatur pulchra fluenta.
Huic ergò aſſimilatus Neptunus terram quatiens,

ΣΧΟΛΙΑ.

228. Ἐρεοίμι.] Ἐρωτήσω.

232. Περμνησῖναι.] Ἦτοι ἐπὶ μίαν ἐξῆς, ἢ ἐπάλληλοι· ἢ ἐπὶ τέκνοι· ἓν ἔστι καθὸ τὸ ἔτυμον * ωερμνησῖναι, λύσει δὲ περισπάσει τὴν ἰτέραν.

233. Ἐξαγόρευεν.] Φανερὰς ἔλεγε. Ἐρείνουν.] Ἠρώτων.

234. Τυρώ.] Σαλμωνίως θυγατέρα. Εὐπατέρειαν.] Ἐν ὕδατι εἶπεν· δυσεύρετος γὰρ ἦν ὁ Σαλμωνεὺς, ἀνυπόστατον τῷ Διὶ, καὶ ἀντικρούσιν· διὸ καὶ κεραυνοῖς ὠθεῖπετον· εὐγενείας ἕνεκεν εἰσάγει. Εὐπατέρειαν.] Καλὸν πατέρα ἔχουσα, * εὐγενῆ.

235. Σαλμωνῆος.] Σαλμωνέως. Ἔκγονος.] Θυγάτηρ.

237. Ἐνιπῆος.] Ἐνιπεὺς, Ἥλιδος ποταμὸς καὶ Θεσσαλίας· πῶς ἐν τῷ Ἰλιάδι ὁ Ἀξιός; ἢ ἴσως μὲν Ἀξιὸς τὸ ὕδωρ, ἴσως δὲ Ἐνιπεὺς τὸ σῶμα· ὅθεν καὶ ἑκατέρως.

239. Πωλέσκετο.] Ἀνεστρέφετο.

NOTÆ.

231. Πιέειν) Ità ſcribo, pro corrupto illo πινέειν, quæ vox eſt nihili; & ità mecum *Seberus* legit. *Florentina* quidem, *Aldina*, *Reſcii Lovaniana*, *Hervagiana*, & *Caſtellionæa*, cum *Euſtathio*, πίνειν legunt; quare inter *Var. Lection.* repono, at πινέειν rejectaneum & *Elzevirianum* delirium.

234. Τυρὼ) De hâc, *Br. Schol.* ad β'. v. 120. *Lucian.* Ver. Hiſtor. l. 2. *Candida Tyro*, Propert. l. 2. §. 28. Laudatiſſima formâ, *Ovidio.*

237. Ἐνιπῆος) Ità *Scholiaſtes*, *Propertius*, *Ovidius*, *Lucanus*, *Claudianus*, hunc *Theſſalia* fluvium, *Enipea* vocant omnes; nè *Herodotum* & alios memorem. *Strabo* tamen, l. 8. fol. 546. Ἐνιπέα nonnullis dictum ait, unde *Euſtath.* fol. 431. lin. 16. Τὸν δὲ ῥηθέντα Ἐνιπέα ὁ Γεωγράφος Πελοποννήσου οἶδε ποταμὸν, ἐμβάλλοντα εἰς τὸ Ἀλφειόν· ὁ γὰρ ἐν Θετταλίᾳ, Ἐνιπεύς, φησι, λέγεται, ἐξ οὗ καὶ Ἐνιπεύς. Vid. *Lud. Carrionis* Scholia, ad *C. Valerii Flacci* Argonaut. p. 195.

NOTÆ IN SCHOLIA.

232. * Περμνησῖναι) Ità, pro ωερμνησίναι, ſcribo; vid. quæ Nos ad φ'. v. 230. & *Etymolog.* M. in v.

234. * Εὐχῆι) Addo.

VARIÆ LECTIONES.

231. Πιέειν) γρ. πίνειν, vid. Not. in *Textum*.

232. Ἦδὲ ἑκάστη) γρ. ἠδὲ ἑκάστη, *H. Steph.*

234. Πρώτιστα) γρ. πρῶτον, *H. Steph.*

237. Ἐνιπῆος) γρ. Ἐνιπέος, vid. Not. in *Textum*, *Br. Schol.*

238. Ἴησι) γρ. ἵησι, *Euſtath.* fol. 430. lin. 20.

239. Ἐνιπῆος) γρ. Ἐνιπέος, ut ſuprà, v. 237.

240. Τὼ δ' ἄρα εἰσάμενος) γρ. τὼ δ' ἄρ' εἰσάμενος.

Ἐν

Ἐν ῥεέθροις ποταμοῦ παρελέξατο δινήεντος·
Πορφύρεον δ' ἄρα κῦμα περιςάθη, οὔρεϊ ἶσον,
Κυρτωθὲν, κρύψεν τε θεὸν, θνητήν τε γυναῖκα·
Λῦσε δ' παρθενίην ζώνην, καθὰ δ' ὕπνον ἔχυθεν.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἐτέλεσσε θεὸς φιλοτήσια ἔργα,
Ἕν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε,
Χαῖρε, γύναι, φιλότητι· περιπλομένου δ' ἐνιαυτοῦ,
Τέξεις ἀγλαὰ τέκνα· ἐπεὶ οὐκ ἀποφώλιοι εὐναὶ
Ἀθανάτων· σὺ δὲ τοὺς κομέειν, ἀποκαλλέμεναί τε.
Νῦν δ' ἔρχευ πρὸς δῶμα, κὴ ἴσχεο, μηδ' ὀνομήνῃς·
Αὐτὰρ ἐγώ τοι εἰμὶ Ποσειδάων ἐνοσίχθων.
Ὣς εἰπὼν, ἐς πόντον ἐδύσατο κυμαίνοντα.
Ἡ δ' ἐκυοφορήθη, Πελίῃ τέκε καὶ Νηλῆϊ·
Τὼ κρατερὼ θεράποντε Διὸς μεγάλοιο γενέσθην.
Ἀμφοτέρω· Πελίης μὲν ἐν εὐρυχόρῳ Ἰαολκῷ
Ναῖε πολυρρήμων· ὁ δ' ἄρ' ἐν Πύλῳ ἠμαθόεντι.
Τοὺς δ' ἑτέρους Κρηθῆϊ τέκεν βασίλεια γυναικῶν,
Αἴσονά τ', ἠδὲ Φέρητ', Ἀμυθάονά θ' ἱπποχάρμην.
Τοῖσδε μέτ', Ἀντιόπην ἴδον, Ἀσωποῖο θύγατρα,
Ἣ δὴ καὶ Διὸς εὔχετ' ἐν ἀγκοίνῃσιν ἰαῦσαι,

In oſtiis fluvii accubuit vorticoſi.
Cæruleus quidem fluctus circumfitit, monti æqualis,
Curvatus, abſcondiditque deum, mortalemque fœminam;
Solvit itaque virginalem zonam, ſomnumque ſuperinfudit.
Cæterùm poſtquam peſecit deus amatoria opera,
Inhæſit ſanè manui, verbumque dixit, & prolocutus eſt,
" Gaude, mulier, ob connubium hoc, circumvoluto enim anno,
" Paries pulchros liberos; quoniam non inanes concubitus
" Immortalium: tu verò hos nutri & educa:
" Nunc autem eas ad domum, & tibi cave, nè nominaveris:
" Cæterùm ego tibi ſum Neptunus terræ quaſſator.
Sic loquutus, pontum ſubiit fluctuantem.
Illa igitur imprægnata Peliam peperit & Neleum;
Qui inclyti miniſtri Jovis magni erant
Utrique: Pelias quidem in ſpaciosâ Iolco
Habitabat pecoroſus, hic verò in Pylo arenoſâ.
Alios quoque marito Cretheo peperit regina fœminarum,
Æſonemque, atque Pheretem, Amithaonâque gaudentem equis.
Poſt hanc, Antiopem vidi, Aſopi filiam;
Quæ utique & Jovis gloriabatur in ulnis dormiiſſe;

ΣΧΟΛΙΑ.

241. Ἐν ῥεέθροις ποταμοῦ παρελέξατο δινήεντος.] Ἐπαφροδίτως ὁμοῦ καὶ φιλοσόφως, ὁ αὐτὸς μίσῳ τῷ ποταμῷ, ἅ δὴ ἡ Τυρὼ ἤρα, * τῷ Ποσειδῶνι κοινωνήσας * ἐθελήσαν, ὥσπερ * ἐπιγελῶντα. Περιέχουσι δὲ, τοῖς αἷς ἐθέλησαν ἐκ ποταμῶν σώμασιν.

242. Πορφύρεον.] Μέλαν. Οὔρεϊ.] Τῷ ὄρει.

244. Λῦσε δ' παρθενίην ζώνην.] Ἀντὶ δὲ, διεπαρθένευσεν.

245. Φιλοτήσια ἔργα.] Ἐρωτικὰ τυτίσι, τὰ μίξιν.

247. Περιπλομένου.] Περιερχομένου.

248. Ἀποφώλιοι.] Ἀδόκιμοι, ἄγονοι, ἀπαίδες, ἄκαρποι.

249. Κομέειν.] Ἐπιμελείας ἀξιῶν. Ἀποκαλλέμεναι.] Ἐκ τυπίων ἀναπείθειν.

250. Ἴσχεο.] Ἡσύχαζε. Ὀνομήνῃς.] Ἐξείπῃς.

253. Ἐκυοφορήθη.] Ἔγκυος γενομένη.

254. Θεράποντε Διός.] Βασιλεῖς· καὶ γὰρ οἱ πολεμικοὶ θεράποντες Ἄρεως.

255. Εὐρυχόρῳ.] Πλατυχώρῳ, μεγάλῃ. Ἰαολκῷ.] Ἰωλκῷ. Ἰωλκὸς, πόλις Θεσσαλίας.

257. Πολυρρήμων.] Πολλὰ πρόβατα ἔχων.

258. Ἱπποχάρμην.] Ἤτοι χαίρουσι ἵπποις· ἢ ἐφ' ἵπποις μαχόμενος.

260. Εὔχετο.] Ἔλεγεν, ἐκαυχᾶτο. Ἰαῦσαι.] Καθεύδησαι.

NOTÆ.

248. Τέξεις ἀγλαὰ τέκν' ἐπεὶ οὐκ ἀποφώλιοι εὐναὶ) Cùm olim in Omnibus τέκνα plenìs ſcriberetur; Scribo τέκν', ob *Vocalem* ſequentem, & *Metri* cauſâ. ut *Ultima* ſ ἐπεὶ & οὐκ coaleſcerent.

NOTÆ IN SCHOLIA.

241. * Ἐπιγελῶντα) Pro ἐπιγελῶντα, emendando ſcribo, & * τῷ Ποσειδῶνι, pro ᾧ Ποσειδῶνος, & * θελῆσαν, pro θελῆσαι, MS. *Aleyſii* præeunte. Vid. *Philoſtrati* Imag. l. 2. § *Meles*, & lib. 1. § *Neptunus*, vel *Amymone*; nam ab illo confuſam utramque Hiſtoriam agnoſcet, qui hunc *Homeri* locum, cum ultimo illo *Philoſtrati* conferet.

258. * Ἐφ' ἵπποις) Ità pro ἐφ' ἵπποις, ex *Aldo*.

VARIÆ LECTIONES.

248. Τέκν') γρ. τέκνα, vid. Not. in *Textum*.

Καὶ

Καί ῥ' ἔτεκεν δύο παῖδ', Ἀμφίονά τε, Ζῆθόν τε,
Οἵ πρῶτοι Θήβης ἕδος ἔκτισαν ἑπταπύλοιο,
Πύργωσάν τ' ἐπεὶ ὐ μὴν ἀπύργωτόν γ' ἐδύναντο
Ναιέμεν εὐρύχορον Θήβην, κρατερώ περ ἐόντε.
Τὴν δὲ μετ', Ἀλκμήνην ἴδον, Ἀμφιτρύωνος ἄκοιτιν,
Ἣ ῥ' Ἡρακλῆα θρασυμέμονα, θυμολέοντα,
Γείνατ', ἐν ἀγκοίνῃσι Διὸς μεγάλοιο μιγεῖσα.
Καὶ Μεγάρην, Κρειοντος ὑπερθύμοιο θύγατρα,
Τὴν ἔσχεν Ἀμφιτρύων ὑὸς, μένος αἰὲν ἀτειρής.
Μητέρα τ' Οἰδιπόδαο ἴδον, καλὴν Ἐπικάστην,

Et peperit duos filios, Amphionemque Zethumque,
Qui prim. Thebarum fundamenta locarent septem-portarum,
Turribusque circumdederunt, quoniam non absq; turribus poterant
Habitare latas Thebas, quamvis fortes essent.
Post hanc autem, Alcmenam vidi, Amphitryonis uxorem,
Quæ Herculem audacem, animum-leonis-habentem,
Peperit, in complexu Jovis magnanimi congressa:
Et Megaram, Creontis magnanimi filiam;
Quam habuit *idem* Amphitryonis filius, robore semper indomitus.
Matremque Oedipodis vid., pulchram Epicastem,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

262. Οἱ πρῶτοι Θήβης.] Μετὰ γὰρ * τούτους, Κάδμος.

263. Πύργωσάν τ.] Καὶ * ἐτείχισαν. Ἐπεὶ ὐ μὲν ἀπύργωτον.] Διὰ τὰς Φλέγυας μὴ ὢν τοῦ πλούτου αὐτῶν, Εὐρύμαχος * ἠρήμωσε τὰς Θήβας, ὡς φησὶ Φερεκύδης ἐν τῇ * σύνακαὶ δικάτῃ.

264. Ναιέμεν.] Οἰκεῖν.

265. Τὴν δὲ μετ' Ἀλκμήνην ἴδον Ἀμφιτρύωνος ἄκοιτιν.] Τηλεβόαι στρατεύσαντες, κλέψαντι τὴν Ἠλεκτρύωνος παῖδα τοῦ θρεμμάτων ἀρχιζέρβου· καὶ Ἀμφιτρύων λαβὼν ἀγανάκτησιν ἀκουσίως Ἠλεκτρύωνα, φεύγει εἰς Θήβας. Ἀλκμήνη δὲ ἡ Ἠλεκτρύωνος, σὺν ἐβούλετο γαμηθῆναι, πρὶν πᾶσαι τὸν Τηλεβόας, ὅτερ τὸ αὐτῆς κάλλος φονεύσαντας ὑπῆρξε δὲ τοῦτο Ἀμφιτρύων. καὶ αὐτὸν εἰς Θήβας μισθαγωγὸν, πορεύεται ἐπὶ Τηλεβόας. σὺν ταύτῃ Ζεὺς τῇ νυκτὶ ἀφικνεῖται ἐπὶ τοῦ Ἀμφιτρύωνος οἰκίαν, ἔχων καρχήσιον ἐοικὸς Ἀμφιτρύωνι. ἡ δὲ Ἀλκμήνη δοκοῦσα τὸν ἑαυτῆς πόσον εἶναι, συνεύδει· ὡς τὸν Τηλεβόων, εἰ κατέκλεινεν αὐτούς. ὁ δὲ Ζεὺς, λέγων αὐτῇ παῖδα, ὅσα ἐγίνετο, δίδωσι καὶ τὸ καρχήσιον, φαμένου ἀφιξόμενος ἐκ τῶν Τηλεβοάων· ἡ δὲ ἀσμένως δέχεται. ἐπὶ ταύτῃ συνευδαιδεὶς Ζεὺς ἀπέρχεται, ἐν τῇ αὐτῇ παρεγκόμενος νυκτὶ Ἀμφιτρύωνι μίσγεται· καὶ χρυσῆ Ἀλκμήνη, ἐκ μὲν Διὸς, Ἡρακλέα· ἐκ δὲ Ἀμφιτρύωνος, Ἰφικλέα· ἡ ἱστορία παρὰ Φερεκύδῃ.

266. Θυμολέοντα.] Λεοντόψυχον.

268. Κρειοντος.] Κρίοντος ὄνομα ἦν κύριον, ὁ Κρέων. Καὶ Μεγάρην Κρειοντος ὑπερθύμοιο θύγατρα. Τὴν ἔσχεν Ἀμφιτρύων ὑὸς.] Θυγάτηρ Κρείοντος, ἣ Θηβῶν βασιλέως γενομένη Ἡρακλεῖ, παῖδας ἴσχε Θηρίμαχον καὶ Κρεοντιάδην· βασίζονται δὲ αὐτὸ εἰς ᾅδου. ἐπὶ τῷ κωμῳδεῖν ἄθλον, Λύκος ὁ Θηβῶν βασιλεὺς πέμπει Ἥρα. * καθεστῶτος τοὺς Ἡρακλεῖς παῖδας, ἵνα θύσῃ, ὑ χαρ αὐτὸν ἐπιτάξῃ αὐτὸ παρεγκόμενος ὁ Ἡρακλῆς, ἀναιρεῖ αὐτὸν, καὶ τοὺς ἐκείνου παῖδας μανεὶς ὑ λάβῃ τὴν Ἥραν κρίνει τοὺς ἰδίους ἔμεινε δὲ καὶ τὴν ἀδελφὴν Ἰφικλέα, εἰ μὴ ἔφθασεν Ἀθηνᾶ κωλύσασα· ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Ἀκλεπιάδῃ. Μένος αἰὲν ἀτειρὲς.] Ὀργῆς ἀφορήτου μέσος.

270. Μητέρα τ' Οἰδιπόδαο ἴδον καλὴν Ἐπικάστην.] Λάϊος, ὁ Οἰδίποδος πατὴρ, παρὰ Φοίβου μαντεῖον λαβὼν, ὅτι παίσομενος παῖς ἀπ' αὐτοῦ, ἀνέμρει αὐτὸν, Ἐπικάστην γήμας, γαμεῖ Οἰδίποδα. καὶ τέκνα ἐκτήσατο * Σικυώνιοι δὲ ἱππηφορβοὶ ἀναλαβόντες ἔτρεφον αὐτόν. ἡλικίας δὲ γενομένου ὁ Οἰδίπους, ἦλθεν εἰς Θήβας, ἐπιζητῶν τοὺς γονεῖς ἀπαίδευσαν δὲ ἀκουσίως τὸν πατέρα, λαμβάνει πρὸς γάμον, σὺν εἰδὼς, τὴν μητέρα, ἐπιλυσάμενος τὸ τῆ Σφιγγὸς αἴνιγμα, τὸ λέγον, τί ὄπους, τί τρίπους, τί τετράπους; ἔλεγεν, ὅτι τὸ ὄπους ἐστὶν ὁ ἄνθρωπος, τὸ τρίπους γέρων βακτηρίαν, καὶ τὸ τετράπους, τὸ νήπιον τὸ συρόμενον. γίνεται δὲ ἐκ τούτων

NOTÆ IN SCHOLIA.

262. * Τούτους) Pro τούτοις, ex *Aldo*.

263. * Ἐτείχισαν) Ex *Aldo* restituo, pro ἐτείχισαν— * ἠρήμωσε, pro ἤρμωσε, vel ἤρμοσε, MS. legit, quod confirmat *Eustath.* fol. 432. lin. 28. Pro δικάτῃ in *Impressis*, MS. habuit *ἰδικάτῃ*, hoc est * *σὺν* καὶ δικάτῃ, ut nunc scribo.

268. 269. Ex Duobus, malè olim discretis, *Scholiis*, Unum jam compegi, ex MSti auctoritate, *Sensu* item postulante, * *καθεστῶτος* autem lego, pro *καταστρέφει*, ex Historiâ: Coronati enim ad Aram sistebantur mactandi. Huc refer *Euripidis* Hercul. Fur. quem miror, *Scholiasten* omittisse, *Asclepiadis* longe priorem. Vid. *Eustath.* fol. 433. lin. 46.

270. * Σικυώνιοι δὲ ἱππηφορβοὶ) Ità distinguo & scribo, pro Corrupto, σκῆψαι Σικυῶνι· οἱ δὲ ἱππηφορβοὶ, &c. Non enim *Sicyone*, verùm in monte *Cithærone*, erat expositus. Pro Πελυσχε, lego * πολύχε· ἔπειτα δὲ addo, & * βοηδρόμα, pro ἀπιστεῖν, ex Historiâ; quæ *Sophocli*, in *Oedipo*, ἐπὶ Κολωνῷ. qui & ipse *Androtione* prior, nec à *Scholiastâ* nominatus.

Variæ Lectiones.

261. Ἔτεκεν) γρ. ἔσχεν, *H. Steph.* *Ibid.* Παῖδ') γρ. παῖδας, & παῖδε, non benè.

263. Οὐ μὴ) γρ. ὃ μιν, *H. Steph.* Olim, ὃ ῥα, malè.

Ἣ μέγα

Ἦ μέγα ἔργον ἔρεξεν ἀϊδρείῃσι νόοιο,
Γημαμένη ᾧ υἷϊ· ὁ δ' ὃν πατέρ' ἐξεναρίξας
Γῆμεν· ἄφαρ δ' ἀνάπυστα θεοὶ θέσαν ἀνθρώποισιν.
Ἀλλ' ὁ μὲν ὀϊζυρὴ πολυηράτῳ ἄλγεα πάσχων,
Καδμείων ἤνασσε, θεῶν ὀλοὰς διὰ βουλάς·
Ἡ δ' ἔβη εἰς Ἀΐδαο πυλάρταο κρατερῆος,
Ἀψαμένη βρόχον αἰπὺν ἀφ' ὑψηλοῖο μελάθρου,
Ὠϊ ἄχεϊ χομένη· τῷ δ' ἄλγεα κάλλιπ' ὀπίσσω
Πολλὰ μάλ', ὅσα τε μητρὸς Ἐριννύες ἐκτελέσωσι.
Καὶ Χλῶριν εἶδον περικαλλέα· τὴν ποτε Νηλεὺς
Γήμῳ, ἑὸν διὰ κάλλος, ἐπεὶ πόρε μυρία ἕδνα,
Ὁπλοτάτην κούρην Ἀμφίονος Ἰασίδαο·
Ὃς ποτ' ἐν Ὀρχομενῷ Μινυηΐῳ ἶφι ἄνασσεν,
Ἡδὲ Πύλῳ βασίλευε· τέκεν δέ οἱ ἀγλαὰ τέκνα,

Quæ ingens facinus commisit insipientiâ mentis,
Nupta suo filio; ille item suum patrem ubi interfecit,
Uxorem duxit: statim verò vulgata dii fecerunt hominibus.
Sed ille quidem in Thebe execrabili dolores patiens,
Thebanis imperabat, deorum dira per fata:
Illa autem abiit in Plutonis *domum* validas portas habentis,
Alligato fune longo ab altâ trabe,
Suo dolore correpta: huic autem dolores reliquit post se
Valde multos, quotquot matris Furiæ efficiunt.
Et Chlorin vidi perpulchram: quam olim Neleus
Uxorem duxit, suam propter pulchritudinem, postquâ præbuit spontalia,
Minimam natu puellam Amphionis Jasidæ:
Qui quondam in Orchomeno Minyéo fortitèr imperavit;
Atque in Pylo regnavit: peperitque illi pulchros liberos,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Ἐτεοκλῆς κ᾽ Πολυνείκης, Ϲ θυγατέρες, Ἀντιγόνη Ϲ Ἰσμήνη· ὕστερον ὁ ἡ Ἰοκάστη ἐπιγνῶσα, ὅτι τῷ παιδὶ παρεμίγη, ἑαυτὴν ἀνήρτησεν· ὁ ὁ Οἰδίπους ἐκπεσὼν ὑπὸ Κρέοντος, ἦλθεν εἰς τὴν Ἀττικὴν, κ᾽ ᾤκησεν Ἱππία Κολωνὸν καλούμενον, Ϲ ἱκέτευεν ἐν τῷ ἱερῷ τῶν Δήμητρος, Ϲ * πολιούχου Ἀθηνᾶς κ᾽ Διός· * ἔπεισε δ᾽ ἀγῆναι Θησέα. Τελευτῶν δ᾽ ὁ Οἰδίπους ἀφ᾽ ὕβρεως, παρεκάλεσε τὸν Θησέα μηδενὶ τῶν Θηβαίων δεῖξαι τὸν τάφον· ἐθέλησαν γὰρ αὐτὸν Ϲ νεκρὸν αἰκίσασθαι· ἡ ἱστορία παρὰ Ἀνδροτίωνι. Ἐπικάσην.] Παρὰ τοῖς τραγικοῖς, Ἰοκάσην.

271. Νόοιο.] Τῆ νῷ.

272. Ἐξεναρίξας.] Ἀνελὼν, φονεύσας.

273. Ἀνάπυστα.] Ἀνὰ στόμα πᾶσι λέγειν, κ᾽ πωμολογεῖσθαι· ἢ φανερά.

274. Πολυηράτῳ.] Πολλὰς ἀρὰς κ᾽ βλασφημίας θεῶν * ὑπομενούσῃ, ἐ γὰρ ἐρασμίᾳ· ὅπως ἂν ᾖ. τῷ ὑποκειμένῳ ἀκόλουθον.

275. Θεῶν ὀλοὰς διὰ βουλάς.] Τὸ ἑξῆς, ἄλγεα πάσχων θεῶν ὀλοὰς διὰ βουλὰς, Καδμείων ἤνασσεν· ἰσχὶ, θεῶν ὀλοὰς διὰ βουλὰς ἤνασσεν.

276. Πυλάρταο.] Τῶν πύλας ἰσχυρῶς ἐπαρτώντος κ᾽ συγκλείοντος.

277. Ἀψαμένη.] Ἐκθέσασα, ἀπάψασα. Αἰπύν.] Ὑψηλὸν, ὡσὸς τὴν γῆν ἀφιγμένον. Μελάθρου.] Οἴκου, δοκοῦ.

278. Ὠϊ ἄχεϊ χομένη.] Νικηθεῖσα ὑπὸ τῆ ἰδίας λύπης. Σχομένη.] Καθοχιθῶσα.

280. Καὶ Χλῶριν εἶδον περικαλλέα, τὴν ποτε Νηλεὺς γῆμεν ἑὸν διὰ κάλλος, ἐπεὶ πόρε μυρία ἕδνα, Ὁπλοτάτην κούρην Ἀμφίονος.] Νηλεὺς, ὁ Ποσειδῶνος κ᾽ Τυρῶς παῖς, ἐξελαυθεὶς ὑπὸ Πελίου, τὸν ἀδελφὸν, τὸν Ἰωλκὸν, ἀφίκετο εἰς Μεσσήνην τὴν Πελοποννήσου· κ᾽ λαβὼν παρὰ ἐγχωρίων, τὴν Πύλον κτίζει· κ᾽ γαμεῖ Χλῶριν, τὴν Ἀμφίονος, τοῦ Ἰάσου κ᾽ Φερσεφόνης, τῆς Μίνω * θυγατέρος· βασιλεύει τε ὁ μόνος τῶν Πυλίων, ἀλλὰ κ᾽ τῶν Ὀρχομοῦ, κ᾽ γίνεται εὐδαιμονιῶν. ἡ ἱστορία παρὰ Φερεκύδῃ.

282. Ὁπλοτάτην.] Νεωτάτην. Ἀμφίονος Ἰασίδαο.] Ἕπεται ὅτι ὁ Ἀμφίων Ἀργεῖος, ὁ Διός.

283. Ὀρχομενῷ.] Ὀρχομὸς, πόλις Βοιωτίας.

N O T Æ.

281. Γῆμεν ἑὸν διὰ κάλλος.) Omninò διὰ legendum, non μετὰ, & ità *Dionys. Halicarn.* Edit. *Hudson.* apertè legit διά. Ita *Br. Schol. Aldin.* Sic *Il.* α'. v. 72. Ἦ, διὰ μαντοσύνην. Et Hymn. *Vener.* v. 204. Ἥρπασ' ἑὸν διὰ κάλλος. Alii ζήζουσιν ad γῆμεν, & legunt ἑὸν μετὰ κάλλος ἐπὶ πόρε μυρία ἕδνα, ut *Florentina, Aldina, Lovaniana, Hervagiana,* quod minùs ferendum. At *Eustath.* fol. 436. lin. 31. Περικαλλέα ἤ τῷ Χλῶριν λέγα, ἐπεὶ Ϲ διὰ κάλλος αὐτῷ ὁ Νηλεὺς ἔγημεν. Idem tamen fol. 435. lin 19. Καὶ ἔγημε Χλῶριν μετὰ κάλλος, τετέσι διὰ κάλλος, quare omninò μετὰ inter *Varias Lectiones* reponenda.

NOTÆ IN SCHOLIA.

274. * Ὑπομενούσῃ) Ità, pro *Corrupto* ὑπομείνας ἢ. quem errorem errat & *Aloysii* MS.

280. * Θυγατέρος) Ità, pro θυγατέρα.

Variæ Lectiones.

278. Ἄχεϊ χομένη) γρ. ἄχεϊ ἰχομένη.

279. Ἐκτελίωσι) γρ. ἐκτελίωσι.

281. Διὰ) γρ. μετὰ, vid. Not. in *Textum.*

285 Νέσορά τε, Χρομίν τε, Περικλύμενόν τ' ἀγέρωχον·
Τοῖσι δ' ἔπ' ἰφθίμῳ Πηρὼ τέκε, θαῦμα βροτοῖσι,
Τὴν πάντες μνώοντο περικλύτην· οὐδέ τι Νηλεὺς
Τῷ ἐδίδου, ὃς μὴ ἕλικας βόας εὐρυμελώπους
Ἐκ Φυλάκης ἐλάσσαι βίης Ἰφικληείης

Nestoremque Chromiumque, Pericly-menumque superbum.
Et super his eximiam Pero peperit miraculum hominibus;
Quam omnes ambiebant accolæ: neque dum Neleus
Ulli dabat, qui non boves latis-frontibus
Ex Phylace abegerit violentiæ Iphiclex

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

285. Νέσορά τε, Χρομίν τε.] Πῶς ὃν ὁ Ἰλιαδ, Δώδεκα γὰρ Νηλῆος ἀμύμονος ἦσαν ἕκητες; ἐξ ἄλλων ἢ ἄλλων· ὁ μὲν Χλωρίδος ἦν τρεῖς· ἢ τῶν καὶ ἐξοχὼ τῶν τριῶν ἐμνήσθη· Χρομίν μὲν, ὡς περσευόμενος· Περικλυμένην δὲ, ὡς ἀνδρεοτάτην· Νέσορα δὲ, ὡς σωφρονέστατον· Περικλύμενόν τ' ἀγέρωχον.] Ἡσίοδος * τὸν Περικλύμενον δηλοῖ δῶρον εἰληφέναι παρὰ Ποσειδῶνος, ὥστε ἀμείβειν ἑαυτὸν εἰς οἷς ζώοις, ἢ δένδρα, ἐθέλοι εἰκόνα. Ἀγέρωχον.] Νῦν, τὸ ἄχαρι ῥᾳδίως μεταφερόμενον πρὸς μεταχόμενον εἰς ὃν ἂν βούλοιτο.

286. Τοῖσι δ' ἔπ' ἰφθίμῳ Πηρὼ τέκε θαῦμα βροτοῖσι,
Τὴν πάντες μνώοντο περικλύτην· οὐδέ τι Νηλεὺς
Τῷ ἐδίδου, ὃς μὴ ἕλικας βοῦς εὐρυμετώπους
Ἐκ Φυλάκης ἐλάσσαι βίης Ἰφικληείης.]

Νηλεὺς, ὁ Ποσειδῶνος, ἔχων θυγατέρα, Πηρὼ τὄνομα, πάσῃ σπουδαιοτάτῃ, ἐδίνει ταύτην ἐξιδιάζῃ πρὸς γάμον, εἰ μὴ ἄφθαρτον ἐκ Φυλάκης τὰς τοῦ μάντεως Τυρῶς ἐλάσειεν τὰς βοῦς παρ' Ἰφίκλου· πάσας δὲ ἀπερυθμένας, Βίας, ὁ Ταλαὸς, μόνος ὑπέσχετο δεσμὸν τοῦτο, καὶ πείθει τὸν ἀδελφὸν Μελάμποδα ῥᾴξαι τὸ ἔργον· ὁ δὲ καὶ ὡς εἰδώς, ἄπορ δὴ μάντης, ὅτι ἁλώσεται) συνιστᾷ τὸν, εἰς τὴν * Ὄθρυν ἀφικνεῖται ἐπὶ τὰς βοῦς· οἱ δὲ Φύλακες συναῦλαι καὶ αἱ βουκόλοι κλείσαντες αὐτὸν λαμβάνουσι καὶ παραδιδόασιν Ἰφίκλῳ καὶ δήθεις, ἐφυλάσσετο, περιζώσμασιν αὐτὸν δεσαμένων δύο, ἀνδρὸς καὶ γυναικός· καὶ ὁ μὲν ἀνὴρ αὐτὸν ἐπιμελῶς ἐφύλαττεν, ἡ δὲ γυνὴ φαυλότερον. ἐπεὶ δὲ ὁ συναὼς ὀλίγον πρὸς τὸ πλησθῆναι * ἔφυγεν, Μελάμπους ἀκμὴ ὑπνῷ πιεῖν συνήκων ἀφλεγμάνων, ὅτι κατεβοράκιζεν τὸ δεσμόν· καὶ τοῦτο ἀκούσας καλεῖ τὰς ἀμκόνας, καὶ κελεύει, αὐτὸν ἀφεῖναι τὸ κλίνης, λαμβανόμενον τῶν μὲν γυναῖκα πρὸς ποδῶν, τὸ δὲ ἄνδρα πρὸς κεφαλῆς· οἱ δὲ αὐτὸν ἀναλαβόντες ἀφίεσιν· ὁ δὲ τοσοῦτον δὴ καὶ ἡ δεσμὸς κατακλᾶται καὶ ἐπιπίπτει τῇ γυναικὶ καὶ κλίνῃ αὐτῷ· ὁ δὲ ἀνὴρ ἐξαγγέλλει τῷ Φυλάκῃ, ὁ δὲ Φύλαξ Ἰφίκλῳ, τὰ γενόμενα. οἱ δὲ ἐλθόντες παρὰ τὸ Μελάμποδα, ἐρωτῶσιν αὐτὸν, τίς ἐστι; ὁ δὲ ἔφη μάντις εἶναι. οἱ δὲ αὐτῷ τὰς βοῦς ὑπισχνοῦνται δώσειν, ἐὰν μηχανήν τινα εὕρῃ παίδων γένεσιν Ἰφίκλῳ, ἐκ τοῦ) τοῦτο. ὁ δὲ Μελάμπους βοῦν ἱερεύσας τῷ Διῒ Αἰθερίῳ μέρος πᾶσι τοῖς ὄρνισιν· οἱ δὲ ἦλθον) πάντες, πλὴν ἑνὸς αἰγυπιοῦ. ὁ δὲ Μελάμπους ἐρωτᾷ πάντας τοὺς ὀρνίθας, εἰ οἶδέ τινα μηχανὴν, πῶς ἂν Ἰφίκλῳ γένοιντο παῖδες· λαβοῦσα δὲ ἀκοῦσαι, κομίζεται τὸ αἰγυπιόν. ὅτις δὲ τὴν αἰτίαν τῆς ἀπαιδίας ἀπορῶν εὐθὺς εὗρεν· διώξας γὰρ τὸν Φύλακον μὴ μαχαίρᾳ τὸν Ἰφίκλου ὄντα, ἀφ' οὗ τὸ ἰδεῖν αὐτὸν ἄτοκόν τε ποιοῦσι, ἔπειτα τὸν Φύλακον μὴ καταλαμβάνοντα, πῆξαι τὴν μάχαιραν εἰς πηγὴν ἀχράδα, κἀκεῖθεν αὐτὴν τὸ φλοιόν· τὸν δὲ Ἰφίκλου ἀφ' οὗ μηκέτι παῖδας ποιῆσαι. σκέψασθαι δὲ ὁ αἰγυπιὸς τὴν μάχαιραν τὴν ἐν τῷ ἀχέρδῳ κομίζειν, καὶ ἀπομάξασθαι τὸν ἰὸν διδύναι ἐπ' αὐτὴν πεῖν ἐπὶ οἷσιν δύο ἡμέρας Ἰφίκλῳ, γενήσεσθαι δὲ αὐτὸν παῖδας ἐκ τούτου. πεισθεὶς δὲ ὁ Ἰφίκλος τοῦτο, τὴν γυναῖκα ἀναῤῥάνυσι. καὶ ἴσχει Ποδάρκην παῖδα· καὶ δίδωσι τοὺς βοῦς τῷ Μελάμποδι· * ἃς λαβὼν εἰς Πύλον, δίδωσι Νηλεῖ τὰ ἔδνα τῆς Πηρῦς, καὶ λαμβάνει αὐτὴν τῷ ἀδελφῷ Βίαντι πρὸς γάμον, ἐ αὐτὸς γένοιτο) παῖδες, Περιάλκης, καὶ Ἀρήλος, καὶ Ἀλφεσίβοια. ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Φερεκύδῃ ἐν τῇ ἑβδόμῃ.

287. Μειόντος.] Ἐμνησεύοντο. Περικλύτην.] Οἱ εὐδοκιμοῦντες.

288. Εὐρυμετώπους.] Πλατυμετώπους.

289. Ἐκ Φυλάκης ἐλάσσαι.] Τυρὼ ἦλθε παρὰ Δηϊονέα τὸν υἱὸν· ὁ δὲ κρύψας αὐτὸν, εἰς Θεσσαλίαν δίδωσι Κρηθεῖ τῷ ἀδελφῷ, ἤδη ὢν Ποσειδῶνος ἐγκυίσιος Νηλέως καὶ Πηλέως. ὁ τοίνυν Νηλεὺς Ἰφίκλον τὸν Φυλάκου καὶ * Δηϊονέως, ἀπαγγέλλει τὰ τῆς μητρὸς· καὶ ὃς εἰς ἀπιδὼν Μελάμποδα, ὁ Ἀμυθαονίδου, ὑπὸ δεσμοῖς τὰ ὦτα κρεμάμενον, ὃς καὶ τὸν ἀλόγων ὑπακούειν ζώων, τοὺς Ἰφίκλου βοῦς * ἀπελαύνειν ἐπειρᾶτο, ὑπὲρ δὲ γῆμας Πηρὼ, τὴν

Ν Ο Τ Æ.

286. Πηρὼ) *Propertius* hujus Fabulam narrat.

N O T Æ I N S C H O L I A.

285. Ἡσίοδος * τὸν Περικλύμενον) *Hesiodi* locum profert Scholiastes *Apollonii*, ad Argonautic. l. 1. v. 156.

——Περικλύμενόν τ' ἀγέρωχον, Ὄλβιον· ὃ πέρι δῶρα Ποσειδάων ἐνοσίχθων Παντοῖ· ἄλκοι μὲν γὰρ ἐν ἐρνέσι φάνεσκεν Ἀιτὸς· ἄλλοτε δ' αὖτε πελέσκετο, ἰθυπλοκὶς ἰλλάς, Μύρμηξ· ἄλκοι δ' αὖτε μελισσάων ἀγλαὸς φῦλον· Ἄλκοι δ' ἰθὺς ὄφις καὶ ἀμοιβάζεσκε· εἶχε δ' δῶρα Ποσειδῶν· οὕνεκα ὁπλοτάτου τοῦ μιν καὶ ἔπεμψε Δόλωπι, Βωλῇ Ἀθηναίης. Vid. ad *Iliad.* λ'. v. 691.

286. Τοῖσι δ' ἔπ' ἰφθίμῳ) Hoc *Scholion*, olim malè positum, in hunc ſuum locum reduxi; pro τῷ ὄφρῦν, vel ὀφρῦν, lego τῷ * Ὄθρυν, nam Mons *Othrys* Latinis *Masculus*; *Gracis*, ἡ Ὄθρυς, ut *Heſiodo* & *Nicandro*. * Περιήει, pro περήει, lego. Vid. ad v. 289.

289. Ἐκ Φυλάκης ἐλάσσαι) Hoc *Scholion* illuſtratur ab *Apollodoro*, Biblioth. l. 1. c. 9. §. 12. & ab *Euſtathio*, fol. 435. lin. 31. Partem poſteriorem hujus *Scholii*, disjungo & ad v. 286. pono; pro * ἃς

V A R I Æ L E C T I O N E S.

285. Χρομίν τε) γρ. Χρομίον τέ.

287. Οὐδέ τι) γρ. οὐδ' ἔτι.

Ἀργα-

290 Ἀργαλέας· τάσδ' οἷος ὑπέσχετο μάντις ἀμύμων
Ἐξελάαν· χαλεπὴ γὰρ θεῶν κότος ἀμφεβάλοντο,
Δεσμοί τ' ἀργαλέοι, οἳ βουκόλοι ἀγροιῶται.
Ἀλλ' ὅτε δὴ μῆνές τε καὶ ἡμέραι ἐξετελεῦντο,
Ἀψ περιτελλομένου ἔτεος, καὶ ἐπήλυθον ὧραι,
295 Καὶ τότε δή μιν ἔλυσε βίη Ἰφικληείη,
Θέσφατα πάντ' εἰποῦσα· Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή.
Καὶ Λήδην εἶδον, τὴν Τυνδάρεω παράκοιτιν,
Ἥ ῥ' ὑπὸ Τυνδαρέῳ μεγαλήτορε γείνατο παῖδε,
Κάστορά θ' ἱππόδαμον, καὶ πὺξ ἀγαθὸν Πολυδεύκεα·
300 Τὼς ἄμφω ζωὼς κατέχει φυσίζοος αἶα·
Οἵ καὶ νέρθεν γῆς τιμὴν πρὸς Ζηνὸς ἔχοντες,
Ἄλλοτε μὲν ζώουσ' ἑτερήμεροι, ἄλλοτε δ' αὖτε

Indomitas; has ſolus promiſit vates inculpatus
Abacturum: ſævum verò dei fatum impedivit,
Vinculaque difficilia, & bubulci ruſtici.
Sed quando jam menſeſque & dies perficiebantur,
Rurſus circumvoluto anno, & advenerunt horæ,
Tum certè ipſum ſolvit vis Iphiclea,
Vaticinia omnia loquutum: Joviſque perficiebatur conſilium.
Et Ledam vidi, Tyndarei uxorem,
Quæ ex Tyndareo magnanimos peperit filios,
Caſtoremque equorum domitorem, & pugnis valentem Pollucem.
Hos ambos viventes detinet fertilis terra;
Qui etiam infra terram, honorem ab Jove habentes,
Interdum quidem vivunt alternis diebus, interdum rurſus

ΣΧΟΛΙΑ.

Νηλέως, Βίαντα, τὸ ἀδελφὸν αὐτῆς συλληφθεὶς ὑπὲρ ἐκείνης εἱρκτῇ ἐμβληθείς, κραζούσας τὰ Ἀβαντιδῶν σκηλήκων, ἀλίσας ἐπὶ ἀπίχθαι τὸ δεσμοῦ, ἐπέλασεν ἐκνημιδήναι. Ὃ δὲ οἰκήσας πρωτοχθόνιος, μαθὼν ὁ Ἰφικλος, ὑποκρυπτόμενον τοῦ Μελάμποδα τοὺς βοῦς, εἶπε τὴ ἀπορίαν αὐτὸν Ἀρὰ τὸ τέχνης παύσειν· ὁ δὲ Μελάμπους πρὸ αἰγυπιοῦ μαθὼν τὴν αἰτίαν, ἐ ἀναζητήσας ἐκείνῳ τὴν μαίχμειαν ἀχέρδε φλοιοῦ κατακλυσμιδίῳ, ἣν ἐπήνεγκε Φύλακος τοῦ Ἰφίκλου ἐπὶ τὸ ἀχαῶν ἐκτόμωνος τοῦ τετραπόδου, θύσας τὰ βοῦς, μηνίσαν ὑπὲρ τὸ τὸ τεταπόδων εὐτυχίας, τὸ Ἰφικλον ἀπορήσαι πατέρα Πραισιλάου καὶ Ποδάρκου. Φυλάκης.] Πόλεως Θεσσαλίας. Ἐλάσσειν.] Ἀπελάσειν. Βίας Ἰφικληείης.] Περιφραστικῶς, ὃ Ἰφίκλου.

290. Ἀργαλέας.] Χαλεπὰς, δυσκόλους· ἀπὸ τοῦ ἐξισχύοντος ὁ καὶ ἴσχυσε περίμαχον· αὐτὸ τὸ ἐξισχύοντος ἐποιήσατο. Ἀργαλέαι γὰρ, ὅσαι αὐταὶ αἱ βόες, ἀπὸ αἱ ἐξ αὐτὰς περίμαχοι καὶ ἀκαλεῖ.

291. Ἐξελάαν.] Ἀπελαύνειν· Χαλεπόν.] Δύσκολον, κακόν.

292. Ἀχεσιῶται.] Ἄχεσιν.

293. Ἐξεπλεῖντο.] Ἐπλεισῶντο.

NOTÆ.

297. Τυνδάρεω) Ita *Plutarchus*, in Vitâ *Homeri*, *Br. Schol.* &c. verùm ob Τυνδάρεῳ ſequens, mutabatur à Sciolis; Τυνδαρέῳ tamen ad *Var. Lect.* invenies. Eſt autem κοινῶς, Τύνδαρος· Ἀττικῶς, Τυνδάρεως· ἑλληνικῶς, Τυνδάρεος. Ita Παύσανδρος, Παυσανίας, Ἐξήκεστος, Ἐξηκέστου, Ἀρίστανδρος, Ἀριστάνδρου, Ἀρίστανδρον, Ἀριστάνδρῳ, Ἀρίστανδρε, Ἀριστάνδρε, Ἀρίστανδροι, Ἀριστάνδροις, Ἀρίστανδρους, Ἀριστάνδρους, Ἀρίστανδροιν, Ἀριστάνδροιν, Ἀρίστανδρε, Ἀριστάνδρε, Ἀρίστανδροι, Ἀριστάνδροι

Τεθνᾶσιν, πιμπλὼ ϑ' λελόγχασ', ἴσα ϑεοῖσι.
Τὼδε μέτ', Ἰφιμέδειαν, Ἄλωῆ' ὦδ' ἄκοιτιν,
Εἴσιδον, ἣ δὴ φάσκε Ποσειδάωνι μιγῆναι·
Καί ῥ' ἔτεκεν δύο παῖδε, μινυνθαδίω ϑ' γενέσθην,
Ὦτόν τ' ἀντίθεον, τηλεκλυτόν τ' Ἐφιάλτην.
Οὓς δὴ μηκίστους ϑρέψε ζείδωρος Ἄρουρα,
Καὶ πολὺ καλλίστους, μετὰ γε κλυτὸν Ὠρίωνα·
Ἐννέωροι γὰρ τοί γε, καὶ ἐννεαπήχεες ἦσαν
Εὖρος, ἀτὰρ μῆκός γε γενέσθην ἐννέοργυοι.
Οἵ ῥα καὶ ἀθανάτοισιν ἀπειλήτην, ἐν Ὀλύμπῳ
Φυλόπιδα στήσειν πολυαίικος πολέμοιο·
Ὄσσαν ἐπ' Οὐλύμπῳ μέμασαν θέμεν, αὐτὰρ ἐπ' Ὄσσῃ
Πήλιον εἰνοσίφυλλον, ἵν' ἐβαιὸς ἀμβατὸς εἴη.
Καί νύ κεν ἐξετέλεσσαν, εἰ ἥβης μέτρον ἵκοντο·

Moriuntur, honorémque fortiti sunt æqualiter diis.
Post hanc, Iphimedéam, Aloëi uxorem,
Aspexi, quæ sanè dicebat Neptuno commixtam fuisse:
Et peperit duos filios, brevis autem vitæ fuerunt,
Otumque Deo-parem, inclytumque Ephialtem.
Quos utique longissimos enutrivit alma Terra,
Et longè pulcherrimos, post inclytum Oriona:
Novennes enim cùm essent, novem etiam cubitorum erant
Latitudine, cæterùm longitudo erat novem ulnarum.
Qui sanè immortalibus minabantur, in Olympo
Moturos certamen tumultuosi belli:
Ossam super Olympum conati sunt imponere, cæterum Ossæ
Pelium frondosum; ut cœlum pervium esset.
Et fortasse perfecissent, si ad pubertatis mensuram venissent:

ΣΧΟΛΙΑ.

303. Τεθνᾶσι.] Τελούτῶσι. Λελόγχασιν.] Ἔχεσι, κεκλήρωνται.

304. * Ἰφιμέδειαν.] Τὼ Ε Τείστ.

306. Μινυνθάδιοι.] Ὀλιγοχρόνιοι.

308. Οὓς δὴ μηκίστους.] Τί ἐν ὁ Τιτυὸς ἐπ' εὐτέα κεῖτο πέλεθρα; γηθμὴν ἐκεῖν. τέτυε δ' ἀντεξισάζῃ ἀνθρώποις.

310. Ἐννέωροι.] Ἐνναβῆς.

311. Εὖρος.] Πλάτος. Ἀτὰρ μῆκός τε γενέσθην ἐννέοργυοι.] Δαιμόνιον ἡ ἀκεράεια· ἀναλόγων δὲ σώματι, ἤ τὸ πλάτος, * τείτου ἐστὶ Ε μήκους. Ἐννέοργυοι.] Ἐννέα ὀργιαί. Ὀργυιὰ δέ ἐστιν, ἡ τῶν χειρῶν ἔκτασις.

NOTÆ.

303. Τεθνᾶσιν· πιμπλὼ δ' λελόγχασ' ἴσα ϑεοῖσιν) *Eustath.* fol. 483. lin. 25. Σημείωσαι δ', ὅτι τὸ λελόγχασι συσσῶ τῷ παραλήγουσαν, παρὰ τὴν κοινὴν μὲ παρατήρησιν, ἡ μακρόπαραλήκτα οἴδε τὰ τοιάυτα παρακειμένων τέλος ἀσύσωτα· πλὴν ἄλλως, ἀναλόγως τῇ ἀπὸ αὐτοῦ ὁλῃ κλίσι Ε λέλογχα· εἰ δ' ἴσως ἐφερήθη πὰ καὶ ἐκθλῖψιν τ' ληγέσης γραφόμενον, τιμὴν δ' λελόγχασ' ἴσα ϑεοῖσι, τότε δ' κὰ αὐτὸ ἐπιζευγμένον ἔσαι, καὶ τὸ πιύφασι, κὴ πεποίηκασι, ἐ τὰ ὅμοια.

304. * Ἰφιμέδειαν) Τὼ Ε Τείστ. ex *Apollodori* Bibliothec. l. 1. c. 7. §. 4.

311. Δαιμόνιον ἀκεράεια) *Eustath.* fol. 439. lin. 32. Ἐπαινοῦσιν οἱ Παλαιοὶ τὸ δαιμόνιον τ' ὲ συμμετρίᾳ σωμικῇ ἀκεραιότητος· ἀναλόγων χάρ, φασι, σῶμα·

NOTÆ IN SCHOLIA.

ἓ τὸ πλάτος, τρίτου Ε μήκους· ὡς ἐ ἐνταῦθα, ἑκάσης ὀργυιᾶς ἀντὶ τριῶν πηχέων ὄσης, τὸ ἐννεάπηχυ εὖρος, τρίτου ἐστὶ Ε ἐννεοργυίου μήκους. Hinc Corrigo *Br. Schol.* & lego * τρίτου, pro τέτρου.

VARIÆ LECTIONES.

303. Λελόγχασ') γρ. λελόγχασιν, vid. Not. in Textum.

309. Μιῷ γε κλυτὸν) γρ. μιῇ ἀγακλυτὸν, *H. Steph.*

311. Μῆκός γε) γρ. μῆκός τε, *Br. Schol.* at γὲ, *Ald.*

312. Ἀπειλήτην) γρ. ἀπειλείτην, *Eustath.* fol. 439. lin. 35.

Ἄλλ'

Ἀλλ' ὄλεσεν Διὸς υἱός, ὃν ἠύκομος τέκε Λητώ·
Ἀμφοτέρω· πρὶν σφῶϊν ὑπὸ κροκάφοισιν ἰᾶλυς
Ἀνθῆσαι, πυκάσαι τε γένυν θαλερὴϊ λάχνῃ.
Φαίδρην τε, Πρόκριν τε ἰδὲν, καλήν τ' Ἀριάδνην,

Sed perdidit Jovis filius, quem pulchricoma peperit Latona,
Ambos: antequam tibi sub temporibus lanugo
Floreret, ornaretque genam florenti barbâ.
Phadramque, Procrimque vidi, pulchramque Ariadnam,

ΣΧΟΛΙΑ.

317. Ἀλλ' ὄλεσεν Διὸς υἱός.] Οἱ νεώτεροι φασὶ, τὸν Ἄρτεμιν ἕλαφον εἶναι· δι' αὐτῶν, τὸν ὃ * εἰς τὸν ἔλαφον ἀφίξας, ἀκήλητος ἀμηχάνησε.

318. Ἰᾶλυς.] Τὰς καθ' ἕ ἥβειον πρώτας τρίχας, ἰᾶλυς λέγει· ἀφ' ὃ τὸ τὰς ἡδὺ πώτας ἔχοντας ἀρχέσθαι εἶναι ἐπὶ τὸ ὅλον, ὅθεν τὸ πλεῖον λέγει.

319. Πυκάσαι.] Καλύψαι. Εὐανθεῖ.] Εὐφυεῖ. Λάχνῃ.] Τριχώσει.

320. Φαίδρην τέ.] Φαίδρα, Μίνω καὶ Πασιφάης θυγάτηρ, γυνὴ Θησέως. Θησεὺς, ὁ Αἰγέως, ἔχων παῖδα Ἱππόλυτον ἐξ Ἀμαζόνος Ἀντόπης, ἔγημε Φαίδρην, τὸν Μίνω καὶ Πασιφάης θυγατέρα, ἣ τὴν Κρητῶν βασιλείαν· εὐλαβέμενος ὁ μὴ πατρικὰς ἐπιβουλὴν, πέμπει ἐξ Ἀθηνῶν τὸν υἱὸν Ἱππόλυτον, Τροιζηνίων ἄρχειν· ἣν δὲ αὐτῷ ἀφ' οὗ Πιτθέως * Αἴθρα μητρυιὰ τῆς ὀχῆς δίδυο. Φαίδρα ὃ ἐρωτικῶς ἀφατεθῖσα ἓ Ἱππολύτου, σφοδρῶς ἐπ' αὐτῷ πικρμήν, τὸ μὲ πρῶτον ἱερὸν Ἀφροδίτης τὸ Ἀθήνας ἱδρύσαθ, τὸ νῦν Ἱππολύτου καλούμενον· εἰς Τροιζῆνα ὃ ὕστερον παραχθεμένη, διενοεῖτο πιθεῖν τὸ νεανίσκον, ὅπως αὐτῇ μιχθείη· χαλεπῶς δ' ἐπείνα φερόμενα τὸ λόγον, λέγεται * φοβηθῖσα αὐτὸν ἀντιπράψαι τὴν αἰτίαν, καὶ φεύγειν Θησέα ἀφανίσαι, ὡς Ἱππολύτου πειρῶντος αὐτήν. ὁ ὃ τελῶν, ὡς φασὶν, αὐτῷ παρὰ ἓ Ποσειδῶνος εἰχῶν εἶναι ὠμολόγησεν, ὅ, τι ἂν εὐξηται συντελέσαι, πιστεύσας τῇ Φαίδρᾳ, μίαν τῶν γήτησαθ, τ ἓ παιδὸς ὀλέθρον. ἐκεῖνον μὲ ἓν ὁμολογῆσι τὸ ἅρμα γυμνάζοντα, παραφανέντος ἐξαίφνης ἀπὸ τ θαλάσσης ταύρου, καὶ παραχθέντων τ ἵππων, ἐλκόμενον ἀποθανεῖν· τὸν Φαίδραν ὃ. φανερᾶς γθομένης τ ἀφβολῆς, ἀπάγξασθ. ἡ ἱστορία παρὰ Ἀσκληπιάδῃ. Πρόκριν τε ἰδὲν.] Πρόκρις, Ἐρεχθέως θυγάτηρ, Κέφαλον τ ἑαυτῆς ἄνδρα συνεχῶς ἐπὶ θήραν ἐξιόντα ἐτήρει λαθραίως, ἀφ' ζηλοτυπίαν· ὁ ὃ Κέφαλος νομίσας εἶναι θηρίον ἀπ' ὄρους κλόπον, ἔλαθε αὐτὸν Πρόκριν καθαιρήσας. Πρόκριν τέ.] Κέφαλος, ὁ Δηϊονέως, γήμας Πρόκριν, τὸν Ἐρεχθέως, ὃν τῇ Θορικίων κατοίκ. θηλυν ὃ τ γυναικὸς ὀπωπεῖραθ, λέγεται εἰς ἀποδημίαν * ἀπιέναι ἐπὶ τὴν ὀκτὼ καθαλιπὼν αὐτὸν * ἐπ νύμφῳ ὄσαν· ἐπειδὴ καθακοσμήσας, καὶ ἀκοσθὴ ἑαυτὸν ποιήσας, ἦρχε ὃ εἰς τὴν οἰκίαν, ἔχων κόσμον· καὶ πείθ τὴν Πρόκριν δίξασθ τῦτο, καὶ συμμιγῆναι αὐτῷ. ἡ ὃ Πρόκρις ἀποφθαλμίσασα τῷ κόσμῳ, καὶ τὸν Κέφαλον ὁρῶσα κάρτα καλὸν, συγκοιμᾶται αὐτῷ. σαφήνας ὃ ἑαυτὸν ὁ Κέφαλος, αὐτᾶται τὴν Πρόκριν· ὁ μὴ ἀλλὰ καθαλλαγὶς ἐξέρχεται ἐπὶ θήραν. πυκνῶς δὲ αὐτὸ τῦτο θρῶϊσ, ἐπαΐσθεσεν ἡ Πρόκρις, ὅτι μίσγ γυναικὶ ἑτέρᾳ· ἀποσκλασαμένη ἓν τ οἰκείτην ἔλεγχον, εἰ συνοῖδεν· ὁ ὃ θηράσειν ἔφη, τ Κέφαλον ἰδεῖν ἐπί τινος ὄρους κρυφὴν, καὶ λέγειν συχνῶς, ὦ Νεφέλη, παραχωρῶ· καὶ τῦτο μόνον σωιεδέναι. ἡ δὲ Πρόκρις ἀκύσασα, ἔρχεται εἰς τύτην τὴν κρυφὴν, καὶ καθακρύπτεται. καὶ τὸ αὐτὸ λέγοντ αὐτοῦ πυθομένη, ἀσεβεῖ ἐπὶ αὐτόν. ὁ δὲ Κέφαλος ἰδὼν αὐτὴν ἀφνιδίως, ἔξω ἑαυτοῦ γίνεται· καὶ ὥσπερ εἶχε, βάλλει μὴ χεῖρα ἀκοντίῳ τὴν Πρόκριν, καὶ κτείν. μεθαπιμπλάμενος δὲ τ Ἐρεχθέως, θάπτει πολυτελῶς αὐτήν. ἡ ὃ ἱστορία παρὰ Φερεκύδῃ ἐν τῇ * ἑβδόμῃ. Καλήν τ' Ἀριάδνην.] Ἀριάδνη, Μίνωος θυγάτηρ, γυνὴ Θησέως· ἐξ ἧς Δημοφῶν, καὶ Ἀκάμας. Θησεὺς δὲ, ὁ Αἰγέως, λαχὼν μὴ τῶν ἡθῶν, εἰς Κρήτην πλεῖ, τῷ Μινωτούρῳ παραπεθεισόμενος εἰς ἀναίρεσιν· ἀφικόμενος δὲ αὐτοῦ, ἐρωτικῶς * εἰς αὐτὸν ἀφαπθεῖσα ἡ ἓ Μίνω θυγάτηρ, Ἀριάδνη, οἱδῶσιν ἀγαθίδα μίλτου, λαβῦσα παρὰ Δαιδάλου

NOTÆ.

τόσδε λόγον, τὸ, Εἰ ἐπεζάδη ὁ δῖος, πίερυγας ἔχεν· ἀλλὰ μὼν ὄκ ἔχει πίερυγας, ὐδ' ἄρα ἐπεζάδη. Ὁμοιον γᾶν καίπερ ὖσα τὸ, Ἐξετέλεσαν ἂν, εἰ ὣς ἦεν μέτρον ἐκεῖνο· ἀλλὰ μὴν ὐ δυνατὸν, τὸν θεμελίους ἐβῆσαι· ὐδ' ἄρα δυνατὸν ἐκπλέσαι αὐτὸς, ὃ ἦλιος. Et mox, fol. 439. lin. 13. Αἰνίττοιτο ἄν, ἢ ὅτι ὐρανολέχαι ἦσαν· ἢ ὅτι ὑπερήφανοι, ἓ ὑψίκομποι, ὡς εἴπερ μὴ ἦσαν ἐν γῆς, ἀλλ' ἐράνιοι· διὸ καὶ οἱ, παρ' αὐτῷ Δεπτεσσοφιστῇ, τῶν Ἀθηναίων κόλακες, εἰπόντες, ὡς τὸν ἐπ' ἐρανὸν ἀναφέρουσιν ὁδὸν Ἀθηναῖοι οἴδασι μόνοι, τοιῦτον ἴσως γλίχονθ ἓ αὐτοί.

NOTÆ IN SCHOLIA.

317. Τὸν ὃ * εἰς τὸν ἔλαφον) Τὸ * εἰς addo, ex Historiâ; de quâ vid. *Apollodor.* Ibid.

320. * Αἴθραν) Ità pro ἔχθραν, ex historiâ & MSto *Aloysiano*. *Euripidis Hippolytus* huic loco lucem dabit; *Asclepiaden* solum notat *Scholiastes*. *Ibid.* pro monstro illo βοηθῖσαν, lego φοβηθῖσαν. Mox in *Procridis* historiâ, addo * ἀπίναι. Παρὰ Φερεκύδῃ ἐν τῇ * ἑβδόμῃ, lego pro ἐν τῇ ζῇ, ex MSto. Paulo post, superfluam *Textûs* Repetitionem rejicio, quod MS. facit, denique * ὡς addo, & pro ἐπιφανὴς, lego * ἐπιφανεῖς, eâdem Auctoritate. Huc refer *Antonini Liberalis* Metamorphoseων, c. 41. *Ovid.* Metamorph. l. 7. §. 26. ubi tamen, pro *Graco* Νεφέλη, *Aura*.

VARIÆ LECTIONES.

319. Γένυν) χ. γένυς, pro τὰς γένυας, *Eustath.* & *H. Steph.* haud ineptè.

Κύρῃ

Κύρῃ Μίνωος ὀλοόφρονος, ἣν πόλε Θησεὺς,
Ἐκ Κρήτης ἐς γυνὸν Ἀθηναίων ἱεράων,
Ἦγε μὲν, οὐδ' ἀπέπυστο· πάρος δέ μιν Ἄρτεμις ἔκτα
Δίῃ ἐν ἀμφιρύτῃ, Διονύσου μαρτυρίῃσι.
Μαῖράν τε, Κλυμένην τε ἴδον, στυγερήν τ' Ἐριφύλην,
Ἣ χρυσὸν φίλου ἀνδρὸς ἐδέξατο τιμήεντα.

Filiam Minois prudentis, quam olim Theſeus,
Ex Cretâ in ſolum Athenarum ſacrarum,
Duxit quidem, ſed non potitus eſt: antea enim ipſam Diana detinuit
Diâ in circumfluâ, Bacchi teſtimonio.
Mæramque, Clymenemque vidi, moeſtamque Eriphylem,
Quæ aurum ob dilectum virum accepit pretioſum.

ΣΧΟΛΙΑ.

Ὃ πόλε Θησεὺς, ἢ διδάσκ. αὐτὸν, ἐπειδὴ εἰσέλθῃ, τὴν ἀρχὴν τ' ἀγαθίδης ἐποίησε, φέρε τ' ζυγὸν τ' ἄνω θύρας, ἐ ἀπελίσσοντα ἱέναι, μίχεις ἂν ἀφίκῃ εἰς τ' μυχόν. ἢ ἐὰν αὐτὸν καθεύδοντα μάρψῃ, κρατήσοντα τ' τειχῶν τ' πιφαλῆς, τῷ Ποσειδῶνι θύσαι, ἐ ἀπιέναι ὁπίσω ἀπελίσσοντα τὴν ἀγαθίδα. ὁ δὲ Θησεὺς λαβὼν τὴν Ἀριάδνην εἰς τὴν ναῦν ἐμβάλλει, ἢ τὰς ἀδίκους, ἢ παρθένους, ἢ ὅπως φθήσονται τῷ Μινοταύρῳ παραστῆναι. ἢ πεῖται ποιήσας, νυκτὸς μέσης λάπτλοι ἀστερομήτας ὑ τῇ Δίᾳ νήσῳ, ἐκβὰς ἐπὶ τ' αἰόν μιξαγωγιμαῖ· ἢ αὐτῷ ἡ Ἀθηνᾶ παραστᾶσα, κελεύῃ τὴν Ἀριάδνην ἐᾶν, ἢ ἀφικνεῖσθαι εἰς Ἀθήνας· συντόμως ὑ λέγουσιν ποιεῖ τοῦτο. καθεύδουσαν δὲ τ' Ἀριάδνης ἡ Ἀφροδίτη ἐπιφανεῖσα διαρρεῖ αὐτῇ παραινεῖ, Διονύσου ἢ ἐσεσθαι γυναῖκα, ἐ σύκλειν ἠθυσθαι· ὅθεν ὁ Θησεὺς *ἐπιφανεὶς μίσγεται αὐτῇ ἐ δωρεῖται στέφανον αὐτῇ χρυσοῦν, ὃν αὖθις οἱ θεοὶ κατησίσαντο τῇ ἐ Διονύσου χάριτι. ἀναιρεῖθηναι ὑ αὐτὴν ὑπὸ Ἀρτέμιδος, πρεσβεύειν τὴν παρθενίαν. ἡ ἱστορία παρὰ Φερεκύδῃ.

321. Κύρῃ.] Θυγατέρα.

323. Ἦγεν.] Ἔφερεν. Ἀπόντο.] Ὄντως ἔχειν. Ἔκτα.] Νῦν, ἀντὶ ἐ ἀπέλειν· γεγράφεται ἢ ἕκτα.

324. Δίῃ ἐν ἀμφιρύτῃ.] Δῆλα, ὅτι σὺν τῇ Κρήτῃ, ἥτις *νῦν Νάξος καλεῖται· ἱερὰ δὲ αὐτῇ ἐ Διονύσου. Διονύσου μαρτυρίῃσιν.] Ἐπὶ κατεμαρτύρησεν αὐτῆς ἀσέβειαν, μιγείσης τῷ τεμβρὶ αὐτῆς τῷ Θησεῖ· οἱ δὲ νεώτεροι φασὶ καταλειφθεῖσαν αὐτὴν ὑπὸ Θησέως, ἁρπαγῆναι ὑπὸ ἐ Διονύσου.

325. Μαῖράν τε.] Μαῖρα, Πρίτου ἐ Ἀντείας θυγάτηρ, ἐτελεύτησε δὲ παρθένος. Ἄλλως, Μαῖράν τε.] Μαῖρα, ἡ Περίτου, ἐ Θερσάνδρου, θυγάτηρ, ἢ Ἀντείας, τ' *Ἀμφιάρεω, ἠγνοεῖτο καλλὶ ἀξιοπιστότητι· ἠγωνίᾳ δὲ φεῦ πλείστου τὴν παρθενίαν, εἴπερ τῇ Ἀρτέμιδι ἐπὶ τὰ κυνηγέσια. τοιοῦτος ἐρασθεὶς Ζεὺς, ἀφικνεῖται ὡς αὐτὴν, ἢ λαθόντων ἀφθείρει. ἡ δὲ ἐγκυος γενομένη παῖδα Λεκτὸν τὸ ὄνομα παῖδα, ὃς Θήβας μετ' Ἀμφίονος ἢ Ζήθου οἰκίζει. τὴν δὲ Μαῖραν λέγει τοξεύθηναι ὑπὸ Ἀρτέμιδος, διὰ τὸ μηκέτι παραγένεσθαι εἰς τὰ κυνηγέσια. ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Φερεκύδῃ. Κλυμένην τ' εἶδον.] *Κλυμένη Μινύου, ὃ Ποσειδῶνος, ἡ ὡς ἔνιοι, ὃ Ἴφιος, ὁ Εὐρυανάσσης, τῆς Ὑπέρφαντος, γαμηθεῖσα Φυλάκῳ, τῷ *Δηϊονέως, Ἴφικλον τέκτει παῖδα παῖδα· † τοῦτον λέγει διὰ τὴν τ' παίδων χρότην συναμιλλᾶσθαι τοῖς ἀνέμοις, ἐπί τε τ' ἀστραγάλων διέρχεσθαι, ὁ διὰ ὃ πάχος τὸν κυφότητα μὴ ἐφελκῶν τὰς ἀῆρας. ἔνιοι δὲ αὐτὸν τὸν Κλυμένου φασὶν ἁρπασθῆναι φασὶν Ἠλίου· ἐξ ἧς Φαέθων ἐγένετο παῖς· ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Ἡσιόδῳ. Στυγερήν τ' *Ἐριφύλην.] Ἴφιος θυγατέρα, μιαιφονωτάτην δὲ, ἀφ' τὸ λαβεῖν παρὰ Πολυνείκους, ἢ Ἀδράστου, χρυσοῦν ἅρμα, καὶ ἐπεδιδώκειν Ἀμφιάρεων, τ' ἄνδρα αὐτῆς, μὴ βουλόμενον στρατεύειν ἐπὶ Θήβας, εἰδότα, ὡς μέλλοι, τὸ ἀποβησόμενον.

326. Φίλου.] Περσφιλοῦς. Ἀνδρός.] Ἀντὶ ἐ, καλῶς ἀνδρός. Ἑλίξατο.] Ἡγήσατο, ἐσύμισεν. Τιμήεντα.] Ἐνυμόπτερον. * Στυγερὴν τ' Ἐριφύλην, Ἢ χρυσὸν φίλου ἀνδρὸς ἐδέξατο τιμήεντα.] Ἀμφιάρεος, ὁ *Οἰκλέως, γάμους Ἐριφύλης, τῆς Ταλαοῦ, καὶ διαχθεὶς ὑπό τινων εἰς Ἄδραστον, καὶ πάλιν ἀφανισθείς, ἁρμάρῳ ἁμαλόγησεν, ὑπὲρ ἂν ἀφθείρων] εἰς ἀλ-

NOTÆ.

† Vid. *Apollonii* Argonaut.

323. Ἀπόντο] De hâc voce, vid. *Etymolog.* M. in Ἀπόνασθαι, & Ἀπάνατος, & ad *Iliad.* ρ'. v. 25.

325. Στυγερὴν τ' Ἐριφύλην) *Virgil.* Æn. l. 6. v. 445. — mœſtamque *Eriphylen*. *Br. Schol.* in hunc locum *Iphis* filiam; eadem verſu proximo, *Talai*. Patris *Adraſti*, quod & *Euſtathius* ait fol. 441. lin. 1. qui tamen corrigendus; pro Ταλαοῦ, ἀδελφῆς Ἀδράστου, legendum Ταλαΐ, πατρὸς Ἀδράστου.

NOTÆ IN SCHOLIA.

324. *Νῦν, ante Νάξος, ex *Aloyſii* MS. addo.

325. * Κλυμένην, Μινύου θυγατέρα, Κλυμένην τε ἴδον) His verbis deletis, * Κλυμένη Μινύου, ὃ Ποσειδῶνος, ἡ ὡς ἔνιοι, ὃ Ἴφιος, ex *Euſtath.* fol. 440. lin. 50. *Brevia* tamen *Scholia* mox ad *Ἐριφύλην) Ἴφιος θυγατέρα addunt, cùm notiſſimum ſit, Illam *Talai* filiam, *Adraſti* ſororem, ut mox, v. 326. ipſa agnoſcunt *Brevia Scholia*; quare Caveat Lector. * Ἀμφιανακτίδος, pro Ἰοβάτου, legunt, Δηϊονίως lego, pro Δηϊόνους, & ſuperflua deleo nonnulla; de quibus mox.

326. * Στυγερὴν τ' Ἐριφύλην &c.) Hæc Verba, quæ malè olim in præcedente *Scholio*, nunc in ſuum locum repono, pro Ἰοκλεῖος, lego Οἰκλέος, &c. totum denique *Scholion*, ex *Aloyſii* MSto melius paulò ordinavi, & ex hiſtoriâ; vid. *Euripidis Alcmæonis*, Argumentum: quod *Scholiaſtes* omiſit.

VARIÆ LECTIONES.

323. Ἔκτα) γρ. ἔκτα, *Euſtath.* fol. 440. lin. 30. & *Br. Schol.* nec tamen notat *H. Steph.* ſed *Iſaac. Caſaubon.* vidit.

325. Τὰ ἴδον) γρ. εἶδον, *Br. Schol.*

Πάσας

Πάσας δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ' ὀνομήνω,
Ὅσσας ἡρώων ἀλόχους ἴδον, ἠδὲ θύγατρας·
Πρὶν γάρ κεν ᾠὴ νὺξ ἀμβροσίη· ἀλλὰ καὶ ὥρη
Εὕδειν, ἢ ἐπὶ νῆα θοὴν ἐλθόντ' ἐς ἑταίρους,
Ἢ αὐτῷ· πομπὴ δ' ὑμῖν τε θεοῖς τε μελήσει.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ
Κηληθμῷ δ' ἔχοντο κατὰ μέγαρα σκιόεντα.
Τοῖσιν δ' Ἀρήτη λευκώλενος ἤρχετο μύθων,
Φαίηκες, πῶς ὔμμιν ἀνὴρ ὅγε φαίνεται εἶναι,
Εἶδός τε, μέγεθός τε, ἰδὲ φρένας ἔνδον ἐΐσας;
Ξεῖνος δ' αὖτ' ἐμός ἐστιν· ἕκαστος δ' ἔμμορε τιμῆς·
Τῷ μὴ ἐπειγόμενοι ἀποπέμπετε, μηδὲ τὰ δῶρα
Οὕτω χρηίζοντι κολύετε· πολλὰ γὰρ ὔμμιν
Κτήματ' ἐνὶ μεγάροισι, θεῶν ἰότητι, κέονται.
Τοῖσιδὲ καὶ μετέειπε γέρων, ἥρως Ἐχένηος,
Ὃς δὴ Φαιήκων ἀνδρῶν προγενέστερος ἦεν,

Omnes verò non ego eloqui poſſum,
neque *nominare*,
Quotquot Heroum uxores vidi, & filias;
Antea enim etiam nox periret divina: ſed & hora
Me dormire, ſive ad navem celeremdigreſſum ad ſocios,
Sive hìc, reductio autem diis, vobiſque curæ erit.
Sic ait; hi utique omnes quieti facti ſunt ſilentio;
Voluptate enim tenebantur per domum obſcuram.
His verò Aretæ albis-lacertis cœpit ſermonibus,
" Phæaces, quomodò vobis vir ille apparet eſſe.
" Formaque, magnitudineque, atque mente intùs pari?
" Hoſpes ſanè meus eſt; unuſquiſque autem particeps eſt honorum;
" Ideò minimè feſtinantes dimittite,
neque dona
" Sic egenti decurrate: multa enim vobis
" Bona in ædibus, deorum benignitate, jacent.
Hiſce & interfatus ſenex Heros Echeneus,
Qui certè Phæacum virorum maximus natu erat,

ΣΧΟΛΙΑ.

λήλους αὐτός τε καὶ Ἄδραστος, ἐπιτρέψῃ Ἐριφύλῃ κρίνειν, καὶ πείθηται αὐτῇ. μὴ δὲ ταῦτα γενομένης τῆς ἐπὶ Θήβας στρατείας, ὁ μὲ Ἀμφιάραος ἀπίστησε τοὺς Ἀργείους, καὶ τὸ ἐσόμενον ὅλεθρον προεμηνύετο· λαβοῦσα δὴ Ἐριφύλη τὸν ὅρμον παρὰ Πολυνείκους, τὸ τ' Ἀρμονίας, προῆκτο τοῖς υἱοῖς Ἄδραστον βιαζομένους. τὸ Ἀμφιάραον ἦν ἰδόντα τῷ τε δίκρανι καταδῦναι, καὶ πεσεῖν τὴν Ἐριφύλην αἱματοσταγῆ, αὐτὸν μὲ ἐξορμῆσαι πρὸς τὴν στρατίαν, Ἀλκμαίωνι δὲ προστάξαι, μὴ πρότερον μὲ τὸν * Ἐπιγόνων ἐπὶ Θήβας πορεύσαι, πρὶν * ἀποκτεῖναι τὴν μητέρα· ταῦτα δὲ πάντα δράσαι λέγεται τὸ Ἀλκμαίωνα, καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ μανῆναι· τοὺς δὲ θεοὺς ἀπολῦσαι τὸ νόσου αὐτὸν ἀφ' οὗ, ὅσιος ἐπεμύνοντα τῷ πατρὶ, τῇ μητέρα κτείνας· ὁ ἱστορεῖ παρὰ Ἀσκληπιάδῃ.

329. Φθῖτην.] Ἐπιλίπωσι. Ἄμβροσίη.] Θεία.

333. Κηληθμῷ.] Τῇ μὲ ἡδονῇ καὶ τέρψει· ἤτοι χάρᾳ. Ἔχοντο.] Κατεχέσθησαν.

334. Ἦρχετο.] Προκατήρχετο.

335. Φαίνεται.] Δοκεῖ.

336. Εἶσας.] Τὰς ἀναλογούσας τῇ σώμασι, ἢ ἡρμοσμένας καὶ δικαίας.

337. Ξεῖνος δ' αὖτ' ἐμός ἐστι.] Διὰ δύο φησὶν ὁ Ἀρήτη ἄξιον εἶναι μὴ μικρολογεῖσθαι, ὅτι δὴ καὶ αὐτὸς ἐστι ξένος, αὐτῇ γὰρ πρώτῃ προσῆλθε· καὶ ὅτι ἕκαστος αὐτῶν εὐπορεῖ. Ἔμμορε τιμῆς.] Οἷον μοῖραν ἔχει καὶ ὑσίαν, ὥστε καὶ τιμῆς δύνασθαι.

339. Χρηίζοντι.] Δεομένῳ. * Κολύετε.] Ἐλαττοῦτε, ἐμποδίζετε.

340. Ἰότητι.] Βουλῇ. Κέονται.] Ἀπέκεινται.

NOTÆ.

329. Φθῖτ' ἄμβροσίη) *Euſtath.* fol. 441. lin. 22. Τὸ δὲ φθῖται, σὺν ὑδήλῳ, εἴπερ ἀφ' ὀφθόω, ὡς ἀπὸ τοῦ φθίω, φθῶ· εἴπε ἀφ' οὗ ι', ὡς ἀπὸ τοῦ φθίω· πλεοναζούσης ἢ ἀφ' ὀφθόγγου γραφή. Rectè itaque Nos φθῖται ſcribimus; φθῖτ' enim, pro φθίται, corripitur, ut *Theogn.* v. 1137. Εὐσεβίων ἀνδρῶν μάλα ὀλίγοι φθῖται. Et *Odyſſ.* ο'. v. 356. & v. 357. ἀποφθιμένην & ἀπέφθιθ', & φθίσῃ, & φθῖσαι aliàs. *Penultima* tamen τοῦ ἀποφθίμενος producitur, *Odyſſ.* κ'. v. 51. quare φθῖτ', retineo in *Variis Lectionibus*. An φθίῃ; *Florentina*, *Aldina*, *Lovaniana*, φθῖτ' legunt; at in Margine *Florentin.* MS. Scholiis, φθεῖτ', legitur, & in *Br. Scholiis*, *Aldin.* &c. φθεῖτ', ἐπλίπωσι.

333 Κηληθμῷ δ' ἔχοντο) *Andronicus Rhodius*, περὶ παθῶν, Κήλησις ἡ, ἡδονὴ δι' ἀκοῆς προσκαλεῖται· ἢ ἡδονὴ ἐκ λόγου τινὸς, καὶ μουσικῆς, ἢ δι' ἀκοῆς χαιρούσης, ἢ ἀπάτης. Vid. *Etymolog.* M. & *Suidam*, v. Κληθμός. Et *Ægid. Menag.* ad *Diog. Laert.* l. 7. §. 115.

NOTÆ IN SCHOLIA.

326. * Ἐπιγόνων & * ἀποκτεῖναι) Olim ἐπιγόνων, & ἀποκτείνῃ. 339. * Κολύετε) Ità, pro κολύητε, &c.

VARIÆ LECTIONES.

329. Φθῖτ') χ. φθίτ', *H. Steph.* vid. ad *Textum*. 333. Ἔχοντο) χ. ἴσχοντο.

Ὦ φίλοι, ἢ μὰν ὔμμιν ἀπὸ σκοπῷ ὐδ' ἀπὸ δίζης
Μυθεῖται βασίλεια· τεῷ δ' ἐπιπείθεσθε.
Ἀλκινόῳ δ' ἐκ τοῦδ' ἔπεται ἔργον τε, ἔπος τε.
Τόνδ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε,
Τοῦτο μὲν οὕτω δὴ ἔσται ἔπος, αἴκεν ἔγωγε
Ζωὸς Φαίηξεσι φιληρέτμοισιν ἀνάσσω.
Ξεῖνος ὁ τλήτω, μάλα περ νόστοιο χατίζων,
Ἔμπης εἰν ὀπιμείναι ἐς αὔριον, εἰσόκε πᾶσαν
Δωτίνην τελέσω· πομπὴ δ' ἄνδρεσσι μελήσει
Πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί· τῷ γὰρ κράτος ἔστ' ἐνὶ δήμῳ.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
Εἴ με κε εἰς ἐνιαυτὸν ἀνώγοιτ' αὐτόθι μίμνειν,
Πομπήν τ' ὀτρύνοιτε, καὶ ἀγλαὰ δῶρα διδοῖτε,
Καί κε τὸ βουλοίμην, καί κεν πολὺ κέρδιον εἴη,
Πλειοτέρη σὺν χειρὶ φίλην ἐς πατρίδ' ἱκέσθαι·
Καί κ' αἰδοιότερός τε φίλοισί τε δημόθεν εἶμι
Πᾶσιν, ὅσοι μ' Ἰθάκηνδε ἰδόντες νοστήσαντα.
Τόνδ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε,
Ὦ Ὀδυσεῦ, τὸ μὲν οὔτι σ' εἰσκομέν εἰσορόωντες,

" O amici, non ſcilicet vobis præter opinionem & à ſcopo
" Loquitur regina prudens: ſed obedite:
" Alcinoo autem ex ipſo ſequetur opuſque, dictumque.
Hunc rurſus Alcinous excepit dixitque,
" Hæc utique ità erit res, ſi modo ego,
" Vivus Phæacibus navigandi-peritis imperem.
" Hoſpes autem ſuſtineat, tametſi reditûs indigus eſt,
" Nihilominùs expectare in craſtinum, donec totum
" Munus perficiam: deductio enim viris curæ erit
" Omnibus, potiſſimũ autem mihi; hujus enim imperium eſt in populo.
Hunc reſpondens alioquutus eſt prudens Ulyſſes,
" Alcinoe rex, omnium glorioſiſſime populorum,
" Si me etiam in annum juſſeritis hìc manere,
" Deductionemque apparaveritis, & ſplendida dona dederitis,
" Profectò illud mallem, & ſanè utilius eſſet,
" Pleniori cum manu charam ad patriam pervenire;
" Et magis utique honorandus & charior viris eſſem
" Omnibus, quotquot me in Ithacam viderint reverſum.
Hunc rurſus Alcinous alloquutus eſt dixitque,
O Ulyſſes, id neutiquam ſuſpicamur te aſpicientes,

ΣΧΟΛΙΑ.

343. Ἀπὸ σκοποῦ.] Ἄποθεν ἢ σκοποῦ, ἀπὸ εἰκασμοῦ· εἴρηκε δὲ ἀπὸ τοξοτῶν. Ἀπὸ δίζης.] Ἄποθεν ἧς ἔχρηζε φῦναι τὰς ξένας Ἀφθίτου.

344. Μυθεῖται.] Λέγει.

345. Ἀλκινόῳ δ' ἐκ τοῦδε.] Οἷον, ἐν Ἀλκινόῳ ἐστὶ τὸ τελείως ἀπαλλαχθῆναι. Ἔπεται.] Ἥρτηται.

347. Ἔσται.] Γενήσεται.

349. Τλήτω.] Καρτερησάτω.

355. Εἴ μὲ κε εἰς ἐνιαυτὸν ἀνώγοιτ' αὐτόθι μίμνειν.] Χαλίπτως τὸ λέγειν, ἐτοίμως ἔχειν καὶ πάντα ἐναυτὸν ἐπιμένειν αὐτόθι, τῆ διδομένων αἰεὶ πλειοναζόντων. Ἀνώγοιτε.] Κελεύοιτε.

356. Ὀτρύνοιτε.] Ἐπίγοιτε, παρασκευάζοιτε.

358. Πλειοτέρη σὺν χειρί.] Σὺν πλείοσι κτήμασιν· ἢ μᾶλλον, τῆ διδομένων πληρεμένῃ.

359. Αἰδοιότερός τε.] Αἰδοῦς ἄξιος· ἐντεῦθεν Ἡσίοδος, πλούτῳ δ' ἀρετὴ ἑπέται κῦδος ἀνδρί· μᾶλλα δὲ Ὅμηρος, * βασιλῆος ἐπὴν αἰδοίοιο.

362. Τὸ μὲν οὔτι σ' εἰσκομέν.] Τὸ μὲν, ἀπεφατικῶς τὸ ἔμμεσον καὶ ἐπικλινὲς, οὔτι σ' εἰσκομεν.

NOTÆ.

351. Πομπὴ δ' ἄνδρεσσι μελήσει) Ut appareat *Homeri* Dexteritas, in rebus Diverſis eodem modo, aut in rebus iiſdem diverſimodè efferendis, conferat curioſus Lector, quomodo, paucis mutatis, hæc eadem *Hector* proferat, *Iliad.* ζ'. v. 492. & *Telemachus*, *Odyſſ.* α'. v. 358. & ipſe nunc *Alcinous*. Adeo ſuſ *Homerus παρῳδὸς* primus; undè orta *Parodia*. Vid. *Euſtath.* fol. 442. lin. 27.

NOTÆ IN SCHOLIA.

359. * Βασιλῆος ἐπὴν αἰδοίοιο) Extat *Iliad.* δ'. v. 402. Addo autem ad *Senſum* implendum.

VARIÆ LECTIONES.

345. Ἀλκινόῳ) γρ. Ἀλκίνῳ, *H. Steph.* oſcitantèr, quùm *Proſaica* vox minimè in Verſu ſtabit.

350. Ἐς αὔριον) γρ. ἐσαῦριον, *H. Steph.*

Ἠπερο-

Ἠπεροπῆά τ' ἔμμεν ἠ ἐπίκλοπον, οἷά τε πολλοὺς
Βόσκῃ γαῖα μέλαινα πολυσπερέας ἀνθρώπους,
Ψεύδεά τ' ἀρτύνοντας, ὄφελε κέ πις ἐσθλὰ ἰδοιτο·
Σοὶ δ' ἔνι μὲν μορφὴ ἐπέων, ἔνι δ' ἦθος ἐῶλαι·
Μῦθον δ', ὡς ὅ, τ' ἀοιδὸς, ἐπιζαμενῶς κατέλεξας,
Πάντων τ' Ἀργείων, σέο τ' αὐτῆς, κήδεα λυγρά.
Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
Εἴ πινας ἀνηφέων ἑτάρων ἴδες, οἵ τοι ἅμ' αὐτῇ
Ἰλιον εἰς ἅμ' ἕποντο, καὶ αὐτοῦ πότμον ἐπέσπον.
Νὺξ δ' ἤδε μάλα μακρὴ, ἀτέσφατος· οὐδέ πω ὥρη
Εὕδειν ἐν μεγάρῳ· σὺ δέ μοι λέγε θέσκελα ἔργα·
Καί κεν ἐς ἠῶ δῖαν ἀνασχοίμην, ὅτε μοι σὺ
Τλαίης ἐν μεγάρῳ τὰ σὰ κήδεα μυθήσασθαι.
Τόν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἐξοχώτατε λαῶν,
Ὥρη μὲν πολέων μύθων, ὥρη καὶ ὕπνου.
Εἰ δ' ἔτ' ἀκουέμεναί γε λιλαίεαι, οὐκ ἂν ἔγωγε
Τύνδε σοὶ φθονέοιμι καὶ οἰκηοτέρῃ ἄλλῃ ἀγορεύσαι
Κήδε' ἐμῆς ἑτάρων, οἵ δὴ μετόπισθεν ὄλοντο·
Οἵ Τρώων μὲν ὑπεξέφυγον στονόεσσαν ἀϋτήν,
Ἐν νόστῳ δ' ἀπόλοντο, κακῆς ἰότητι γυναικός.
Αὐτὰρ ἐπεὶ ψυχὰς μὲν ἀπεσκέδασ' ἄλλυδις ἄλλη
Ἀγνὴ Περσεφόνεια γυναικῶν θηλυτεράων,
Ἦλθε δ' ὀπὴ ψυχὴ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο,
Ἀχνυμένη· ἀμφὶ δ' ἄλλαι ἀγηγέαθ', ὅσαι ἅμ' αὐτῇ

" Impostoremque te esse & furem, perinde ut multos
" Pascit terra nigra errones homines,
" Mendacia concinnantes; unde quis nequaquam viderit:
" Tibi verò ineſt elegantia verborum, mentesque bonæ;
" Historiam verò, ut & Poeta, ex ordine recensuisti
" Omnium Græcorum, tuique ipsius dolores tristes.
" Sed agè mihi hoc dic, & verè enarra;
" Si quo dam eximiorum ſociorum vidisti, qui ſecum
" Ad Ilium simul consequuti sunt, & illic fatum nacti sunt.
" Nox hæc valde longa, immensa; neque tempus est
" Dormiendi in ædibus; tu autem mihi dic mira opera:
" Equidem vel ad auroram divinam sustinerem, quando tu
" Sustineas hic in domo *meâ* tuos dolores dicere.
Hunc excipiens alloquutus est prudens Ulysses,
" Alcinoe rex, omnium gloriosissime populorum,
" Tempus quidem multa loquendi, tempus & dormiendi.
" Sin adhuc audire utique cupis, non fanè ego
" His tibi abnegaro & miserabiliores alios dicere
" Dolores nempe meorum ſociorum, qui jam poſtea perierunt;
" Qui Trojanorum quidem effugerunt luctuosum bellum,
" In reditu verò perierunt, consilio malæ fœminæ.
Cæterùm poſtquam animas quidem dispersit huc atque illuc
Casta Proserpina mulierum fœminarum,
Supervenit anima Agamemnonis Atridæ
Tristis; circumque aliæ congregabantur, quæcunque simul cum eo

ΣΧΟΛΙΑ.

363. Ἠπεροπῆα] Ἀπατεῶνα, γόητα. Ἐπίκλοπον.] * Παραλογισικόν· καὶ ἡ ὁ κλέπτης παραλογιζόμενος· κλέπτειν σημαίνει ἡ καὶ τὸ ἐπιθυμητὴν· καὶ ἡ ὁ κλέπτης ἐπιθυμία τῶν ἀλλοτρίων πεῖσαι.

364. Βόσκῃ.] Τρέφῃ. Πολυσπερέας.] * Πολυπλανεῖς.

365. Ἀρτύνοντας.] Πλάσσοντας, παρασκευάζοντας. Ὄφελ κέ πις ἐσθλὰ ἰδοιτο.] Ὄφελεν οὐδεὶς ἀφελίμως τις, ὅτι ψεύδεται.

366. Μορφή.] Εὐπρέπεια.

372. Ἀτέσφατος.] Ἀμέτρητος, πολλή.

379. Ἀκουέμεναί.] Ἀκροᾶσθαι.

380. Οἰκτροτέρῃ.] Ἐλεεινοτέρᾳ.

382. Στονόεσσαν.] Σπουδαίων αἰτίαν.

383. Κακῆς ἰότητι γυναικός.] Ἑλένης, ἢ Κλυταιμνήστρας, ἢ κακωθείσης Κασσάνδρας, ἣν Δηΐφοβος ὁ Λοκρὸς Αἴας ἐν τῷ πρυτανείῳ τῆς Ἀθηνᾶς, δυσμὴ κατέσησε τοῖς Ἕλλησι τὴν Ἀθηνᾶν.

384. Ἀπεσκέδασεν.] Πέμψαι ἐκόρησεν.

387. Ἀχνυμένη.] Λελυπημένη. Ἀγηγέαθ'.] Συνηθροισμέναι ἦσαν.

NOTÆ IN SCHOLIA.

363. * Παραλογισικὸν) Ita pro παραλογικὸν scribo, ex *Aloysii* MSto & *Eustathio*, fol. 443. lin. 36.

364. * Πολυσπερέας) Πολυπλανεῖς, lego, pro πολυπλάνους, Veteri.

VARIÆ LECTIONES.

366. Ἔνι) γρ. ἔπι, *H. Steph.*

385. Ἀγνὴ) γρ. αἰνὴ, *H. Steph.*

Οἴκῳ ἐν Αἰγίσθοιο θάνον καὶ πότμον ἑπέσπον·
Ἔγνω δ' αἶψ' ἐμὲ κεῖνος, ἐπεὶ πίεν αἷμα κελαινόν.
Κλαῖε δ' ὄγε λιγέως, θαλερὸν κατὰ δάκρυον εἴβων,
Πτυὰς εἰς ἐμὲ χεῖρας, ὀρέξασθαι μεμαώς.
Ἀλλ' οὐ γάρ οἱ ἔτ' ἦν οἷος ἔμπεδος, οὐδέ τι κίκυς,
Οἵη πὲρ πάρος ἔσκε ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσι.
Τὸν μὲν ἐγὼ δάκρυσά τ' ἰδών, ἐλέησά τε θυμῷ,
Καί μιν Φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·
Ἀτρεΐδη κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν, Ἀγάμεμνον,
Τίς νύ σε κὴρ ἐδάμασσε ταναηλεγέϊ θανάτοιο;
Ἠέ σέ γ' ἐν νήεσι Ποσειδάων ἐδάμασσεν,
Ὄρσας ἀργαλέων ἀνέμων ἀμέγαρτον ἀϋτμήν;
Ἠέ σ' ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσῳ,
Βῶς περιμαρνάμενον, ἠδ' οἰῶν πώεα καλὰ,
Ἠὲ περὶ πτόλιος μαχεσσάμενον, ἠὲ γυναικῶν;
Ὣς ἐφάμην· ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπε·
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Οὔτ' ἐμέ γ' ἐν νήεσι Ποσειδάων ἐδάμασσεν,
Ὄρσας ἀργαλέων ἀνέμων ἀμέγαρτον ἀϋτμήν,
Οὔτε μ' ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσῳ·
Ἀλλά μοι Αἴγισθος τεύξας θάνατόν τε, μόρον τε,
Ἔκτα, σὺν οὐλομένῃ ἀλόχῳ, οἰκόνδε καλέσσας,
Δειπνίσας, ὥς τίς τε κατέκτανε βοῦν ἐπὶ φάτνῃ.
Ὣς θάνον οἰκτίστῳ θανάτῳ· περὶ δ' ἄλλοι ἑταῖροι
Νωλεμέως κτείνοντο, σύες ὡς ἀργιόδοντες,

Domo in Ægisthi perierunt & facum obierunt:
Agnovit statim me ille, postquam bibit sanguinem nigrum,
Flevit autem ille vehementèr, uberes lacrymas distillans,
Extendens ad me manus, porrigere cupidus.
Sed non ampliùs ei aderat vis firma, neque ilia potentia,
Qualis utique antea erat in mobilibus membris.
Illum quidem ego flevi, ut vidi, misertusque sum in animo,
Et ipsum compellans verba alata dixi,
" Atride inclyte, rex virorum, Agamemnon,
" Quodnam te fatum domuit asperæ mortis?
" An te in navibus Neptunus domuit,
" Ciens sævorum ventorum immensos flatus?
" An te iniqui viri læserunt in terrâ
" Boves super pugnantem, atque ovium pulchros greges,
" An pro urbe pugnantem, atque fœminis?
Sic locutus, ille autem me statim excipiens alloquutus est,
" Inclyte Laertiade, multiscie Ulysses,
" Neque me in navibus Neptunus domuit,
" Excitato infestorum ventorum magno flatu;
" Neque me hostiles viri læserunt in continente:
" Sed mihi Ægisthus, structâ morteque fatoque,
" Occidit, cum perniciosâ uxore, domum vocatum,
" Convivio exceptum, quemadmodum quis occidit bovem ad præsepe.
" Sic perii miserabilissimâ morte; circumque alii socii
" Sævè occidebantur, quemadmodum sues albis-dentibus,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

390. Εἴβων.] Χέων, σταζων.
391. Πτυάς.] Ἐκτείνων. Ὀρέξασθ.] Ἐπιλαβέσθ.
392. Κίκυς.] Ἡ μὴ δυνάμεως κίνησις.
393. Γναμπτοῖσι.] Καμπτικαῖς δυναμένοις.
399. Ὄρσας.] Ἐγείρας, κινήσας. Ἀμέγαρτ.] Πολλὴν. Ἀϋτμὴν.] Πνοὴν.
401. Βοῦς περιμαρνάμενον.] Ἐπειδὴ αὐτὸς ἐλθὼν εἰς Κίκονας, καὶ ἁρπαγῆς σαπεῖ ἐπιχειρήσας, οὐκ εὖ ἀπηλλαξεν, εἰκότως τὰ ὅμοια ταύτῃσυ πεπονθέναι τὸν Ἀγαμέμνονα. Περιμαρνάμενον.] Περιμαχόμενον.
408. Τεύξας.] Καταστασιάσας.
411. Οἰκλίσῳ.] Ἀηδεστῇ, κακῷ.
412. Κτείνοντο.] Ἐφονεύοντο.

N O T Æ.

401. Βῶς * περιμαρνάμενον) Ità legendum pronuntio, pro περιμαρνάμενον, quòd qui Prædam ejusmodi peterent, Viva Animalia, & totos greges, abigere solerent, profligatis priùs Pastoribus; idque ut facerent, pertinacitèr pugnarent, & ipsi aliquandò sint capti, ut modò de *Melampode* vidimus, ad *Br. Schol.* v. 289. aliquandò cæsi. De *Ultimâ* productâ sæpè monuimus.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

400. Ἐπὶ χέρσῳ) γρ. ἐπὶ χέρσῃ, ut & mox, v. 407.
401. Περιμαρνάμενον) γρ. περιμαχόμενον, vid. Not. in *Textum*.
402. Ἠὲ γυναικῶν) γρ. ἠδὲ γυναικῶν.
407. Ἐπὶ χέρσῳ) γρ. ἐπὶ χέρσῃ, ut suprà, v. 400.
412. Ἀργιόδοντες) γρ. ἀγελιόδοντες, *Seberi* Index.

Οἵ

Οἵ ῥά τ' ἐν ἀφνειῷ ἀνδρὸς μέγα δυναμένοιο
Ἢ γάμῳ, ἢ ἐράνῳ, ἢ εἰλαπίνῃ τεθαλυίῃ.
Ἤδη μὲν πολέων ἀνδρῶν φόνῳ ἀντιβόλησας
Μητὰξ κτεινομένων, ἠὲ σὺ κρατερῇ ὑσμίνῃ·
Ἀλλά κε κεῖνα μάλιστα ἰδὼν ὀλοφύρατο θυμῷ,
Ὡς ἀμφὶ κρητῆρα, τραπέζας τε πληθούσας,
Κείμεθ' ἐνὶ μεγάρῳ· δάπεδον δ' ἅπαν αἵματι θῦεν.
Οἰκτροτάτῳ δ' ἤκουσα ὀπὰ Πριάμοιο θυγατρὸς,
Κασσάνδρης, τὴν κτεῖνε Κλυταιμνήστρη δολόμητις
Ἀμφ' ἐμοί· αὐτὰρ ἐγὼ ποτὶ γαίῃ χεῖρας ἀείρων,
Βάλλον ἀποθνήσκων ῥεῖ φασγάνῳ· ἡ δ' ὑπερώπις
Νοσφίσατ', οὐδέ μοι ἔτλη, ἰόντι περ εἰς Ἀΐδαο,
Χερσὶ καθ' ὀφθαλμοὺς ἑλέειν, σύν τε στόμ' ἐρεῖσαι.
Ὡς οὐκ αἰνότερον καὶ κύντερον ἄλλο γυναικὸς,
Ἥ τις δὴ τοιαῦτα μετὰ φρεσὶν ἔργα βάληται·
Οἷον δὴ καὶ κείνη ἐμήσατο ἔργον ἀεικὲς,
Κουριδίῳ τεύξασα πόσῃ φόνον· ἦτοι ἔφην γε
Ἀσπασίῃ παίδεσσιν, ἰδὲ δμῳῇσιν ἐμοῖσιν,
Οἴκαδ' ἐλεύσεσθαι· ἡ δ' ἔξοχα λύγρ' εἰδυῖα,
Ἥ τε καὶ αἰσχρὰ ἔχῃσι, καὶ ἐσσομένῃσιν ὀπίσσω
Θηλυτέρῃσι γυναιξὶ, καὶ ἥ κ' εὐεργὸς ἔῃσιν.

" Qui quidem in locupletis viri multùm potentis,
" Aut nuptiis, aut collatitio *convivio*,
" aut dapibus festis *mactantur*.
" Sanè quidem multorum virorum
" cædibus interfuisti,
" Separatim intersectorum, & in forti
" pugnâ,
" Sed profectò illa potissimum conspicatus ingemuisses animo,
" Ut circa crateras, mensasque plenas,
" Jacebamus in ædibus; pavimentum
" autem totum sanguine madu.t.
" Mœstissimam autem audivi vocem
" Priami filiæ,
" Cassandræ, quam occidit Clytæmnestra dolosa
" Propè me: cæterùm ego à terrâ manus sublatas
" Jactabam moribundus in gladium;
" illa autem impudentissima
" Secessit; neque mihi voluit, eunti
" licet ad Plutonis *domum*,
" Manibus oculos comprimere, atque
" os componere.
" Adeò non gravius & improbius aliud
" muliere,
" Quæcunque qeidem hujusmodi in
" mentem facinora induxerit;
" Quale certè & illa patravit facinus
" indignissimum,
" Legitimo struens marito cædem: utique putabam
" Gratum *me* liberis, atque mancipiis,
" atque ancillis meis,
" *Domum* venturum: illa vero *res*
" apprimè pernicioſas edocta,
" Sibique turpitudinem aſperſit, & etiam venturis in poſterum
" Mollibus fœminis, etiam illi, quæ
" benefica erit.

ΣΧΟΛΙΑ.

414. Ἐράνῳ.] Ἔρανος λέγεται, τὸ ἐκ συμβολῆς γινόμενον δεῖπνον.
416. Μητὰξ.] Καταμώνας.
417. Ὀλοφύρατο.] Ἠλέησας.
418. Πληθούσας.] Πεπληρωμένας.
419. Θῦεν.] Ἐπλήρουν.
420. Οἰκτροτάτῳ.] Ἐλεεινοτάτῳ. Ὀπὰ.] Φήμην, αἰτίαν.
421. Κτεῖνε.] Ἀνεῖλεν.
422. Ἀείρων.] Κυφίζων, ἐπαίρων.
423. Κυνῶπις.] Ἀναιδεστάτη.
424. Νοσφίσατο.] Ἐχωρίσθη. Ἔτλη.] Ἐκαρτέρησεν.
425. Ἕλέειν.] Καθελεῖν, συγκλεῖσαι. Ἐρεῖσαι.] Ἁρμόσαι, ἢ ἐπικλεῖσαι.
426. Αἰνότερον.] Δεινότερον, χαλεπώτερον.
428. Ἀεικὲς.] Ἀποικὸς, ἢ πρέπον.
429. Τεύξασα.] Καταskευάσασα.
432. Καθ' αἰσχρὰ ἔχῃσι.] Αἰσχύνῃ ἢ ὄνειδος κατέχουσι. Ἐσσομένῃσι.] Τοῖς μεταγενεστέραις.
433. Εὐεργὸς.] Σώφρων, καλὰ ἔργα πράσσουσα.

NOTÆ.

424. Νοσφίσατο) Potest quidem ad *Gladium* referri, quem subduxerat cadenti egregia uxor.

426. Ὡς οὐκ αἰνότερον καὶ κύντερον ἄλλο γυναικὸς) Nil gravius, nil improbius, quam Fœmina vivit. *Dnportus* in locum multa congerit ex variis Auctoribus in Mulieres convitia: verùm is auctor Cælebs erat perpetuus. Ego nihil in Muliere reperiendum puto, quod non in Viro facilè reperias. *Plutarchus* scripsit, De Claris Mulieribus. Vid. *Clement. Alexandrin.* Stromat. l. 4. fol. 380. *Angel. Politian.* Epist. l. 3. fol. 38. *Gerard. Johan. Voss.* De Philologiâ, c. 2. & quæ Nos ad *Euripid.* Medeæ v. 1084. Quibus *omnibus addatur* Anna, *M. Brittanniæ* Regina, *Belli* Fulmen, *Pacis* Ornamentum, *Ecclesiæ* Tutamen, *Regni* stabilimen, *Subditorum* gloria, *Literatorum* Patrona.

VARIÆ LECTIONES.

417. Ἀλλά κε κεῖνα) γρ. ἀλλά κ' ἐκεῖνα.
419. Κείμεθ' ἐνὶ μεγάρῳ) γρ. κείμεθα ἐν μεγάρῳ.

Ὡς ἔφαν· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον,
Ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ γόνον Ἀτρέος εὐρύοπα Ζεὺς
Ἐκπάγλως ἤχθηρε, γυναικείας ἀφὶ βουλάς,
Ἐξ ἔριδος· Ἑλένης μὲν ἀπωλόμεθ' εἵνεκα πολλοί·
Σοὶ δὲ Κλυταιμνήστρη δόλον ἤρτυε τηλόθ' ἑόντι.
[* Ὡς δὲ Κλυταιμνήστρη, λείψας Ἀγαμέμνονα δῖον,
Αἰγίσθῳ παρέλεκτο, τὸ δ' εἴλετο χείρονα θυμῷ,
Ὡς Ἑλένη ἤχνυε λέχος ξανθῆς Μενελάου.]
Ὡς ἐφάμην· ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπεν,
Τῷ νῦν μή πω σὺ γυναικὶ φρεσὶν ἠπιος εἶναι,
Μηδ' οἷ μῦθον ἅπαντα πιφαυσκέμεν, ὃν κ' εὖ εἰδῇς,
Ἀλλὰ τὸ μὲν φάσθαι, τὸ δὲ κεκρυμμένον εἶναι.
Ἀλλ' οὐ σοί γ', Ὀδυσεῦ, φάνος ἔσται ἔκ τε γυναικός·
Λίην γὰρ πινυτή τε, καὶ εὖ φρεσὶ μήδεα οἶδε,
Κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια.
Ἦ μὲν νύμφιον γε νέον καταλείπομεν ἡμεῖς,
Ἐρχόμενοι πολεμόνδε· παῖς δέ οἱ ἦν ἐπὶ μαζῷ,
Νήπιος, ὃς πω νῦν γε μετ' ἀνδράσιν ἵζει ἀριθμῷ,
Ὄλβιος· ἦ γὰρ τόν γε πατὴρ φίλος ὄψεται ἐλθών,
Καὶ κεῖνος πατέρα προσπτύξεται, ἣ θέμις ἐστίν·
Ἡ δ' ἐμὴ οὐδέ πω ἔμπλησε γόοιο ἄκοιτις
Ὀφθαλμοῖσιν ἔασε, πάρος δέ με πέφνε καὶ αὐτόν.
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσι,
Κρύβδην, μηδ' ἀναφανδά, φίλῳ ἐς πατρίδα γαῖαν
Νῆα κατισχέμεναι· ἐπεὶ οὐκ ἔτι πιστὰ γυναιξίν.
Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
Εἴπω ἔτι ζώοντα πεπυσμένος υἱὸν ἐμοῖο,

Sic dixit; cæterùm ego ipsum excipiens allocutus sum,
" Dii Boni! quam valdè genus Atrei altitonans Jupiter
" Vehementer odit, fœminea propter consilia.
" Ab initio: Helenæ quidem gratiâ perierunt plures;
" Tibi verò Clytæmneſtra dolum struxit procul absenti.
" [Sicut etiam Clytæmneſtra, linquens Agamemnona magnum,
" Ægistho concubuit, elegitque pejorem Virum;
" Ità Helena dedecoravit Cubile flavi Menelai.]
Sic dicebam; ille autem me protinùs excipiens alloquutus est,
" Ideoque nunquam etiam tu nè uxori benignior sis,
" Neque illi sermones omnes revela, quos benè noveris;
" Sed hoc quidem dic, illud verò celatum sit.
" Sed non tibi, Ulyſſes, exitium erit ex uxore;
" Valdè enim prudens & benè in mente consilia fert,
" Filia Icarii, prudens Penelope.
" Profectò ipsam nuptam juvenem reliquimus nos,
" Abeuntes in bellum; filius autem illi erat ad mamillam,
" Infans, qui alicubi nunc in virorum sedet numero,
" Beatus: certè enim eum pater charus videbit, ubi venerit,
" Et ille patrem excipiet; ita ut fas est.
" Illa autem mea haud filio *me* saturari uxor
" Oculis permisit; priùs enim me occidit & ipsum.
" Aliud verò tibi dicam, tu autem in mente reconde;
" Clàm, nequaquam palàm, charam in patriam terram
" Navem dirige, quoniam non amplius fidendum est fœminis.
" Sed agè mihi dic, & vera narra,
" An fortassis adhuc viventem audivisti filium meum,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

436. Γυναικείας ἀφὰ βουλάς.] Αἰτίας τῶν Ἀτρέσιν.
440. Εἶναι.] Ἀντὶ τοῦ, ἴσον.
441. Πιφαυσκέμεν.] Λίαν. Εὖ εἰδῇς.] Καλῶς μαθῇς.
444. Πινυτή.] Ὄλβιος, εὐδαίμων, πλουσία, συνετὴ, σώφρων.
450. Περισπτύξεται.] Φιλοφρονήσεται.
451. Υἱός.] Τῷ ὑῷ. Ἐνιπλησθῆναι.] Πλησθῆναι.
454. Κρύβδην.] Κρύφα, λαθραίως.
455. Καθισχέμεναι.] Καθορμίζειν.
457. Ἐμοῖο.] Τοῦ ἐμοῦ.

N O T Æ.

438. Σοὶ δὲ Κλυταιμνήστρη) Huc addendi sunt tres Versus, qui nescio quomodò hoc suo loco excident, quos restituo ex Veteri *Scholiaſtâ Euripidis ad Oreſt.* v. 249. fol. 57. Ὡς τε Κλυταιμνήστρη, λείψασ' Ἀγαμέμνονα δῖον, Αἰγίσθῳ παρέλεκτο, τὸ δ' εἵλετο χείρον' ἀνθρῶν· Ὡς δὴ Ἑλένη ἤχνυε λέχος ξανθοῦ Μενελάου.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

442. Τὸ δὲ φ.) κ. τὸ δή πω, *H. Steph.*
450. Καὶ κεῖνος) γε. κἀκεῖνος; *H. Steph.*

Ἦ

Ἦ πῦ ὀ Ὀρχομενῷ, ἢ ὀ Πύλῳ ἠμαθόεντι,
Ἦ πῦ πὰρ Μενελάῳ, ὀὶ Σπάρτῃ εὐρείῃ;
Οὐ γάρ πω τέθνηκεν ἐπὶ χθονὶ δῖος Ὀρέστης.
Ὣς ἔφαθ'· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμφιβόμβος προσέφην,
Ἀτρεΐδη, τί με ταῦτα διείρεαι; οὐδέ τι οἶδα,
Ζώει ὅγ', ἢ τέθνηκε· κακὸν δ' ἀνεμώλια βάζειν.
Νῶϊ μὲν ὣς ἐπέεσσιν ἀμειβομένω νεγεθοῖσιν
Ἕσταμεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν χέον δάκρυ χέουσες.
Ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ Πηλεϊάδεω Ἀχιλῆος,
Καὶ Πατροκλῆος, καὶ ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο,
Αἴαντός θ', ὃς ἄριστος ἔην εἶδός τε, δέμας τε,
Τῶν ἄλλων Δαναῶν, μετ' ἀμύμονα Πηλεΐωνα.
Ἔγνω δ' ψυχή με ποδώκεος Αἰακίδαο,
Καί ῥ' ὀλοφυδνὰ ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Σχέτλιε, τίπτ' ἔτι μεῖζον ὀὶ φρεσὶ μήσεαι ἔργον;
Πῶς ἔτλης Ἄϊδόσδε κατελθέμεν, ἔνθα τε νεκροὶ
Ἀφραδέες ναίουσι, βροτῶν εἴδωλα καμόντων;
Ὣς ἔφαθ'· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμοιβόμενος προσέφην,
Ὦ Ἀχιλεῦ, Πηλῆος ὑὲ, μέγα φέρτατ' Ἀχαιῶν,
Ἦλθον Τειρεσίαο χρὴ χρέος, εἴπερα βυλὴ
Εἴποι, ὅπως Ἰθάκης ἐς παιπαλόεσσαν ἱκοίμην.

"Sive in Orchomeno, aut in Pylo arenosâ,
"An alicubi apud Menelaum, in Spartâ latâ?
"Nondum enim mortuus est in terrâ divus Orestes.
Sic ait, cæterùm ego ipsum excipiens alloquutus sum,
"Atride, quid me hæc interrogas? neque enim scio,
"Vivatne ille, an mortuus sit: malum autem incerta loqui.
Nos quidem sic verbis alternantes tristibus
Stabamus tristati, tenellas lacrymas profundentes.
Supervenit autem anima Pelidæ Achillis,
Et Patrocli, & eximii Antilochi,
Ajacisque, qui optimus erat formaque corporeque
Aliorum Græcorum, post irreprehensibilem Achillem.
Agnovit autem me anima velocis Æacidæ,
Et lugens verba alata dixit,
"Generose Laertiade, multiscie Ulysses,
"Infelix, quid adhuc majus in mente cogitâsti facinus?
"Quo pacto audes ad inferos venire, ubi mortui
"Temerarii habitant, hominum simulachra mortuorum?
Sic ait, cæterùm ego ipsum excipiens alloquutus sum,
"Achilles, Pelei fili, excellentissime Græcorum,
"Veni Tiresiæ propter Oraculum; si quod consilium
"Diceret, quo pacto Ithacam ad asperam pervenero;

ΣΧΟΛΙΑ.

458. Ἦπυ ὀ Ὀρχομενῷ, ἢ ὀ Πύλῳ.] Ἐν Πύλῳ μὲν, διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν φιλίαν καὶ δύναμιν Νέστορος, ὥστε ὀ Σπάρτῃ, διὰ τὴν συγγένειαν. ὀ Ὀρχομενὸς δὲ, διὰ τὴν ἀσυλίαν καὶ ἀσφάλειαν· ἐκεῖ γὰρ τότε καὶ οἱ κτίσαι τὴν πόλιν ἐπῆλθον θησαυροί. αὐτὸς γοῦν τότων φησὶν ὁ Ποιητὴς ὀ Ἰλιάδι. Οὐδ' ὅσ' ἐς Ὀρχομενόν.

465. Ἔσταμεν.] Ἱστάμεθα.

467. Πατροκλῆος.] Αὕτη ἡ χρῆσις ἀπὸ εὐθείας ἐστὶ τοῦ Πατροκλῆς, ὡς Φιλοκλῆς καὶ Σοφοκλῆς.

473. Μήσεαι.] Βουλεύσῃ, ἐργάσῃ.

474. Ἔτλης.] Ἐτόλμησας.

475. Ἀφραδέες.] Ἀδιανόητοι, ἢ ἀσυμβόλοι. Εἴδωλα.] Αἱ εἰς τὸ ἰδεῖν μόνον εἰκόνες. Καμόντων.] Ἀποθανόντων.

478. Χρέος.] Μάντευμα.

NOTÆ.

477. Ὦ Ἀχιλεῦ, Πηλῆος ὑὲ, μέγα φέρτατ' Ἀχαιῶν) Vid. de Mentirâ, ad *Iliad.* α'. v. 489. Μέγα autem pro μεγάλως, *Adjectivum*, pro *Adverbio*, Atticè. Μέγα φέρτος, μέγα ὄλβιος, μέγα νήπιος, μὴν' ἀμείνων, μὴν' ἄριστος, passim *Homero*. Eodem modò, πολὺ, &c.

NOTÆ IN SCHOLIA.

458. * Ὀρχομενὸ. pro Ὀεχομενὸ. lego. Verùm ad *Scholii* dilucidationem, de *Orchomeni* Opulentiâ, notandum, Quòd *Minyas, Orchomeni* Rex, collecto amplissimo Thesauro, Ærarium primus construxit, ut *Pausanias*, in *Bœot.* fol. 310. lin. 22. Περὶ οὗ δὴ v. 381. ἐχόντος τοῦ Μινύου τοσαῦτα μέγεθος, ὡς ὑπερβαλέσθαι τοὺς ἀπ' αὐτοῦ πλούτῳ· θησαυρόν τε, ἀνθρώπων, ὧν ἴσμεν, Μινύας πρώτους εἰς ὑποδοχὴν χρημάτων οἰκοδομήσασθαι. Locus à Poetâ citatus, extat *Iliad.* ι'.

VARIÆ LECTIONES.

477. Πηλῆος ὑὲ) χρ. Πηλέος ὑὲ, Πηλεῦς ὑέ. Vid. Not. in *Textum*.

Οὐ

Οὐ γάρ πω σχεδὸν ἦλθον Ἀχαιΐδος, ἠδέ πω ἁμῆς
Γῆς ἐπέβην, ἀλλ' αἰὲν ἔχω κακά· σεῖο δ', Ἀχιλλεῦ,
Οὔτις ἀνὴρ προπάροιθε μακαρτάτιος, οὔτ' ἄρ' ὀπίσσω.
Πρὶν μὲν γάρ σε ζωὸν ἐτίομεν, ἶσα θεοῖσιν,
Ἀργείοι, νῦν αὖτε μέγα κρατέεις νεκύεσσιν,
Ἔνθάδ' ἐὼν· τῷ μήτι θανὼν ἀκαχίζευ, Ἀχιλλεῦ.
Ὣς ἐφάμην· ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέφη,
Μὴ δή μοι θάνατόν γε παραύδα, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ·
Βουλοίμην κ' ἐπάρουρος ἐὼν θητευέμεν ἄλλῳ
Ἀνδρὶ παρ' ἀκλήρῳ, ᾧ μὴ βίοτος πολὺς εἴη,
Ἢ πᾶσιν νεκύεσσι καταφθιμένοισιν ἀνάσσειν.
Ἀλλ' ἄγε μοι τοῦ παιδὸς ἀγαυοῦ μῦθον ἐνίσπες,
Ἢ ἕπετ' ἐς πόλεμον πρόφρων ἔμμεν, ἦε οὐ νέηαι;
Εἰπὲ δέ μοι, Πηλῆος ἀμύμονος εἴ πέπυσαι,
Ἢ ἔτ' ἔχει τιμὴν πολέσιν μετὰ Μυρμιδόνεσσιν,
Ἦ μιν ἀπειρέσιον ἀν' Ἑλλάδα τε Φθίην τε,
Οὕνεκά μιν χεὶρ γῆρας ἔχει χείράς τε, πόδας τε·
Οὐ γὰρ ἐγὼν ἐπαρωγὸς ὑπ' αὐγὰς ἠελίοιο,
Τοῖος ἐών, οἷός ποθ' ὑπὲρ Τροίην εὐρεῖαν
Πέφνον λαὸν ἄριστον, ἀμύνων Ἀργείοισιν.
Εἰ τοῖος δ' ἐλθοιμι μίνυνθά περ ἐς πατέρος δῶ,
Τάχα κε τέῳ σὺν ἐμὸν μένος ἠὲ καὶ χεῖρας ἀάπτοις,
Οἵ κεῖνον βιόωσι, κέργουσίν τ' ἀπὸ τιμῆς.
Ὣς ἔφαθ'· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέφην,
Ἦ τοι μὲν Πηλῆος ἀμύμονος οὔπω πεπυσμην
Αὐτάρ τοι παιδός γε Νεοπτολέμοιο φίλοιο

" Nec dum propè veni in Achajam necdum noſtram
" Terram conſcendi, ſed ſemper malum habeo: te vero Achilles
" Nullus vir majorum beatior, neque poſterorum.
" Antea enim te vivum honorabamus æqualiter diis, *nos*
" Græci, nunc rurſus latè imperas mortuis,
" Hic cum ſis; ideò neutiquam mortuus triſteris, Achilles.
Sic dicebam, ille autem me protinus excipiens alloquutus eſt,
" Ne ſane mihi mortem conſoiare, inclyte Ulyſſes:
" Vellem utique ruſticus eſſe, & mercede ſervire alii
" Viro inopi, cui nec victus ſufficiens eſſet,
" Quam omnibus mortuis vitâ-defunctis imperare.
" Sed age mihi de filio meo generoſo rem enarra;
" An pergebat ad bellum propugnator eſſe, an non?
" Dic etiam mihi, de Peleo eximio ſi quid audieris,
" An adhuc teneat honorem multos apud Myrmidonas,
" An ipſum deſpiciunt per Theſſaliam Phthiamque,
" Eò quod ipſum ſenium occupat manibuſque pedibuſque:
" Non enim ego adjutor ſub ſplendore Solis
" Talis exiſtens, qualis olim in Trojâ latâ
" Trucidabam populum bellicoſum, pugnans pro Græcis.
" Si talis venirem vel ad breve tempus in patris domum,
" Sane alicui terribiliter-offenderē *meū* robur & manus inacceſſas, *eorum*,
" Qui illum injuriâ-afficiunt detruduntque ab honore.
Sic ait, cæterùm ego ipſum excipiens allocutus ſum,
" Profectò quidem de Peleo inculpato nihil audivi;
" Sed tibi de filio utique Neoptolemo charo

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

480. Ἀμῆς.] Τῆς ἐμῆς.
482. Μακάρτατος.] Μακαριώτερος, εὐδαιμονέστερος.
485. Ἀκαχίζου.] Λυποῦ.
487. Παραύδα.] Παραμυθοῦ, παρηγόρει.
488. Θητεύοιμεν.] Ἐπὶ μισθῷ δουλεύειν.
489. Ἀκλήρῳ.] Κλῆρον οὐ ὑπάρχοντι μὴ ἔχοντι.
493. Πέπυσμαι.] Ἀκήκοας.
494. Τιμὴ.] Τῷ βασιλείαν.
499. Πέφνον.] Ἀνεῖλον, ἐφόνευσα.
501. Τῷ κε τέῳ.] Οὕτως ἂν τις. Στύξαιμι.] Εἰς καθάπληξιν ἀναγόμενοι.

N O T Æ.

480. Ἀμῆς) Pro ἡμετέρας, vid. ſuprà, ad v. 165.
482. Μακάρτατος) Ἀντὶ τοῦ, μακάρτερος, ὡς ἂν εἴ, Οὔτις σοῦ μακάρτερος. Ὑπερθετικὸν, ἀντὶ συγκριτικοῦ. Vid. ad *Euripid.* Andromach. v. 6. Νῦν δ' οὔτις ἄλλη δυσχερεστάτη γυνὴ Ἐμοῦ πίφυκε. Συγκριτικὸν, ἀντὶ θετικοῦ, ut *Iliad.* δ'. v. 277. μελάντερον, ἠύτε πίσσα.
488. Βουλοίμην κ' ἐπάρουρος) Hunc locum reſpicit ludens *Lucianus*, Dialogo, *Achillis* & *Antilochi*. Damnant nonnulli, ut indignum Heroe; cùm alia ſit rerum in hac Vitâ, atque in alterâ æſtimatio. Laudat ſanè *Virgilius*, & hic, ut ſemper, *Homerum* ſequitur, Æn. l. 6. v. 436. *Quam vellent æthere in alto* Nunc & pauperiem & duros perferre labores!

Πᾶσιν

Πᾶσαν ἀλήθειαν μυθήσομαι, ὥς με κελεύεις·
Αὐτὸς γάρ μιν ἐγὼ κοίλης ἐπὶ νηὸς ἔἴσης
Ἤγαγον ἐκ Σκύρου μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιούς.
Ἦτοι ὅτ' ἀμφὶ πόλιν Τροίλῳ Φραζοίμεθα κυδρὰς,
Αἰεὶ πρῶτος ἔβαζε, καὶ οὐκ ἠμάρτανε μύθων·
Νέστωρ τ' ἀντίθεος καὶ ἐγὼ *νικάσκομεν οἴω.
Αὐτὰρ ὅτ' ἀμφὶ πόλιν Τρώων μαρναίμεθ' Ἀχαιοὶ,
*Οὔτε πότ' ἐς πληθὺν μένεν ἀνδρῶν, οὐδ' ἐν ὁμίλῳ,
Ἀλλὰ πολὺ προθέεσκε, τὸ ὃν μένος οὐδενὶ εἴκων·
Πολλοὺς δ' ἄνδρας ἔπεφνεν ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι·
Πάντας δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι, οὐδ' ὀνομήνω,
Ὅσσον λαὸν ἔπεφνεν ἀμύνων Ἀργείοισιν.
Ἀλλ' οἷον τὸ Τηλεφίδην κατενήρατο χαλκῷ
Ἥρω' Εὐρύπυλον, πολλοὶ δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
Κήτειοι κλείνοιο γυναίων εἵνεκα δώρων.

" Omnem veritatem dicam perinde, ut jubes:
" Ipse enim illum ego cavâ in navi æquali,
" Duxi ex *insulâ* Scyro ad armatos Græcos.
" Protectò, quandò circa urbem Trojam iniremus consilia,
" Semper primus dicebat, & non aberrabat oratione:
" Nestorque eximius & ego vincebamus soli.
" Cæterum quoties circa urbem Trojanorum decerneremus Græci,
" Nunquam in multitudine manebat virorum, neque in turbâ,
" Sed longe præcurrebat, suo robore nulli cedens;
" Multos autem viros trucidavit in gravi pugnâ:
" Omnes verò non ego eloqui possem, neque nominare;
" Quantum exercitum occidit defendens *Græcos*.
" Sed ut Telephidem interfecerit ferro,
" Heroa Eurypylum, multi autem circa eum sodales
" Cetei trucidabantur, muliebria propter dona:

ΣΧΟΛΙΑ.

508. Ἐκ Σκύρου.] Ἀπὸ τῆ Σκύρου. Σκῦρος ἡ, πόλις Δολοπίας.

510. Ἔβαζεν.] Ἔλεγεν. Ἡμάρτανε.] Ἀπετύγχανε. Μύθων.] Τῶν συμβαλλομένων εἰς τὸ κρατεῖν λόγων.

511. Νικάσκομεν.] Ἐνικῶμεν. Οἷω.] Μόνοι.

518. Τηλεφίδην.] Υἱὸν Τηλέφου. Κατενήρατο.] Ἀνεῖλεν ἐσκύλευσεν. Ἀλλ' οἷον τὸ Τηλεφίδην κατενήρατο χαλκῷ ἥρω' Εὐρύπυλον, πολλοὶ δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι, Κήτειοι κλείνοιο γυναίων εἵνεκα δώρων.] Εὐρύπυλον, ὁ Ἀστυόχης καὶ Τηλέφου, ἢ Ἡρακλέους, παῖς, λαχὼν τὴν πατρῴαν ἀρχὴν, τῆς Μυσίας ἀρχῆς ἐφίστη. πυθόμενος δὲ Πελάμου τὰ περὶ τότε δυνάμεως, ἔπεμψεν ὡς αὐτὸν, ἵνα παραγένηται σύμμαχος· εἰπόντος δὲ αὐτῷ, ὡς δώσει ἐξὸν αὐτῷ λαβεῖν τὴν μητέρα, ἔπεμψεν ὁ Πέλαμος τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἀστυόχῃ δῶρον χρυσοῦν ἄμπελον. ἡ δὲ λαβοῦσα τὸν ἄμπελον, ἔπεμψεν τὸν υἱὸν ἐπὶ στρατείαν. Νεοπτόλεμος δὲ, ὁ Ἀχιλλέως παῖς, τοῦτον ἀναιρεῖ. ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Ἀκεσιλάῳ.

520. Κήτειοι.] Τινὲς ἀπέδοσαν μεγάλοι, παρὰ τὸ κῆτος. Κρεῖσσον δὲ ἀπειλήσαι, Μυσῶν ἔθνος τοὺς Κητείους.

NOTÆ.

511. * Νικάσκομεν) Ità *Textum* emendo. Olim in *Florentinâ*, & *Lovaniensi* νεικέσκομεν, in *Aldinâ*, νεικάσκομεν; hanc in *Textum* recepit *H. Stephanus*, illam in *Varias Lect.* Cùm tamen *Br. Schol.* per ἐνικῶμεν explicent, apparet omninò, legendum νικάσκομεν. Sin à νεικέω, contendo, νεικέσκομεν. At vix credibile, *Ulyssem* tantum *Neoptolemo* tribuere, ut & se, & *Nestorem*, ab eo æquiparatos dicat eloquentiâ. Satis erat *Juveni* bellatori, si ab his solis vinceretur *Linguâ*.

513. Οὔτε πότ' ἐς πληθὺν) Quamvis plura quidem *Exemplaria* legant οὔποτε, ut *Florentina*, *Aldina*, *Lovaniana*, *Hervagiana*, *Stephaniana*, *Castellionæa*, *Lugdunensis*, *Cantabrigiensis*, *Oxoniensis*, &c. quum tamen *Sensus* & *Metrum* præferat τὸ, Οὔτε πότ', quod & melius refertur ad sequens οὐδ', & *Romana* & *Basileensis*, *Eustathii* Editt. in *Textu* legant, Οὔτε πότ', hanc *Lectionem* admitto, aliâ ad *Var. Lect.* rejectâ.

519. Ἥρω' Εὐρύπυλον) Hujus Effigiem exhibet *Gronovius*, Græc. Antiquit. Vol. I. §. III. cum Inscriptione, ΕΥΡΥΠΥΛΟΣ ΗΡΩΣ.

520. Κήτειοι κλείνοιο) De hoc loco, præter *Br. Schol.* adeundus *Eustath.* fol. 425. lin. 53. Ἔνιοι δὲ

NOTÆ IN SCHOLIA.

518. Ἀλλ' οἷον τὸ Τηλεφίδην) Hoc *Scholion*, ad v. 520. olim divagatum, huc jam in suum locum reduxi.

520. Κήτειοι) Quum videris *Scholiastæ* dubitationem hoc loco, memineris hujus loci *Strabonis*, l. 13.

VARIÆ LECTIONES.

506. Ἀλήθειαν) γρ. ἀληθείην, olim, male.

511. Νέστωρ τ' ἀντίθεος) γρ. Νέστωρ ἀντίθεος, *H. Steph.* *Ibid.* Νικάσκομεν) γρ. νεικάσκομεν, & νεικέσκομεν, & νικέσκομεν, de quâ re, vid. Not. in *Textum*.

513. Οὔτε πότ') γρ. οὔποτε, vid. ad *Var. Lect.*

519. Ἥρω' Εὐρύπυλον) γρ. ἥρωα, & ἥρωα, *Eustath.* fol. 452. lin. 41.

520. Κήτειοι) γρ. κήδειοι, & χήτειοι, Vid. N. in *Text.*

Κεῖνος

Κεῖνον δὴ κάλλιστον ἴδον, μετὰ Μέμνονα δῖον.
Αὐταὶρ ὅτ' εἰς ἵππον καλεβαίνομεν, ὃν κάμ' Ἐπειός,
Ἀργείων οἱ ἄεισοι, ἐμοὶ δ' ἐπὶ πάντ' ἐτέταλτο,
Ἠμὲν ἀνακλῖναι πυκινὸν λόχον, ἠδ' ὀπιθεῖναι·
Ἔνθ' ἄλλοι Δαναῶν ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
Δάκρυά τ' ὠμόργνυντο, τρέμε δ' ὑπὸ γυῖα ἑκάστου·
Κεῖνον δ' οὔποτε πάμπαν ἐγὼν ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
Οὔτ' ὠχρήσαντα χρόα κάλλιμον, οὔτε παρειῶν
Δάκρυ' ὀμορξάμενον· ὁ δέ με μάλα πολλ' ἰκέτευεν
Ἱππόθεν ἐξίμεναι· ξίφεος δ' ἐπεμαίετο κώπην,
Καὶ δόρυ χαλκοβαρές, κακὰ δ' Τρώεσσι μενοίνα.
Ἀλλ' ὅτε δὴ Πριάμοιο πόλιν διεπέραμεν αἰπήν,
Μοῖραν γὰρ ἑαδίην ἔχων ἐπὶ νηὸς ἔβαινεν
Ἀσκληπιάδης, οὔτ' ἄρ βεβλημένος ὀξεῖ χαλκῷ,
Οὔτ' αὐτοσχεδίῃ ὑσμίνῃ· οἷά τε πολλὰ
Γίνετ' ἐν πολέμῳ· θοπὶς δέ τε μαίνετ' Ἄρης.
Ὡς ἐφάμην· ψυχὴ δ' ποδώκεος Αἰακίδαο

" Illum ſane pulcherrimum vidi, poſt Memnona divinum.
" Cæterùm cùm in equum conſcendimus, quem fabricavit Epeus,
" Græcorum optimates, commiſſa mihi erant omnia,
" Sive aperire denſas inſidias, ſive concludere:
" Hinc alii Græcorum duces, atque conſiliarii,
" Lacrymas abſtergebant; ſubtremebantque membra uniuſcujuſque:
" Illum autem nunquam prorſus ego vidi oculis,
" Neque palleſcentem corpore pulchro, neque à maxillis
" Lacrymas abſtergentem; verùm etiam is mihi multum ſupplicabat
" Ab equo exire, gladii autem affectabat capulum,
" Et haſtam gravatam ære; mala verò Trojanis cogitabat.
" Sed quando jam Priami urbem depopulavimus celſam,
" Portionem & munus eximium habens, navem conſcendit
" Incolumis, neque læſus acuto jaculo,
" Neque cominùs vulneratus, uti ſæpiùs
" Fit in bello; permixtim namque ſævit Mars.
Sic dicebam; anima autem pedibus celeris Æacidæ

ΣΧΟΛΙΑ.

τείως. ἦν γὰρ ὁ Τήλεφος Μυσίας βασιλεύς· καὶ Ἀλκαίῳ ἡ φησὶ τὸ Κήτειον, ἀντὶ τοῦ, Μυσόν. Γυναίων εἵνεκα δώρων.] Ἔνιοι μὲν γύαια δῶρα ἀπέδοσαν τὸν χρυσοῦν ἄμπελον, ἣν ἐχαρίζετο Ζεὺς Τρωΐ, ἀντὶ τοῦ Γανυμήδους ἁρπαγῆς, ἣν καθ' Ἡσιόδου μιστήσας εἰς Πέλοπα. ἠδὲ ἡ τέκνων οἶδεν Ὅμηρος· κρεῖσσον ἡ ἀποδιδύναι, ὡς ὑπέσχετο Πελοπι τῇ Εὐρυπύλῃ μίαν τῶν θυγατέρων δώσειν γυναῖκα, ὡς καὶ Ὀθρυονεῖ ὑπέσχετο. εἰ δὲ ἄλλο, τῶν δοθέντων δώρων τῇ Εὐρυπύλῃ γυναικὶ ὑπὸ Πελοπος, ἵνα πείσῃ τὸν ἄνδρα αὐτῆς ἀνῆκα ἐπισχεδεῦσαι, συμμαχήσοντα τοῖς Τρωσίν.

ΝΟΤΑ.

γραφῇσι Κήδειοι, τυτίσι κηδεσταί, συγγενεῖς, ἢ καὶ ἄλλως εἰπεῖν, κήδεσι· εἰσὶ δὲ οἱ γράφουσι Κ Χήτιοι γυναίων, εἵνεκα δώρων, τυτίσιν ἐστερημένοι γυναικῶν· ἕνεκα δώρων, ἤγουν μισθῶ· ἐπὶ δώροις ὁ Ἔκτωρ καὶ ἐδωδῇ κατέσυρε τοὺς λαοὺς, ἀφ' τοὺς συμμαχους. ὧν εἷς καὶ ὁ Εὐρύπυλος. Strabo, l. 13. fol. 915. Vid. in Not. ad Br. Schol.

NOTÆ IN SCHOLIA.

fol. 915. Αἴτιγμα τι θῆτις ἡμῖν μᾶλλον, ἢ λέγων τὶ σαφὲς· Οὔτε γὰρ τὸν Κητείους ἴσμεν, ὕστινας δέξασθαι δεῖ· οὔτε τὸ, —γυναίων ἕνεκα δώρων· ἀλλὰ καὶ οἱ Γεφυραικοὶ μυθικὰ μυθεύουσι παραβάλλοντες. εὑρησιλογῆσαι μᾶλλον, ἢ λύσαι τὰ ζητούμενα. Eustath. fol. 452. lin. 51. Ἐπὶ ἰσέον, καὶ ὅτι Κητείους, τοὺς μισθωτοὺς εἶπεν τις, ἀφ' τὸ ἀκούειν, ὡς μισθοφορᾶς κέτας· ἕτεροι δέ, ἔθνος Μυσίας φασὶ τοὺς ὕστερον Ἐλεάτας, ἀπὸ Κητείου, πολίσματος Χειμαῤῥώδους, ἐν τῇ Ἐλεάτιδι, οὗ καὶ Κητείνῳ φασίν· ἄλλοι δὲ Κητείους, τοὺς Περγαμηνοὺς εἰρῆσθαι. Quod ultimum benè confirmatur, à Nummo Pergamenorum, in quo ΗΡΩΣ ΕΥΡΥΠΥΛΟΣ. Vid. Clariſſimi Ezek. Spanhemii, Magni Regis Pruſſiæ, nunc in M. Britanniâ Legati, De Præſtantia Numiſmatum, 1 Tom. fol. 505. ubi probat ex Plinio, l. 5. c. 30. Cetium fluvium præterfluere urbem Pergamum. Verum cavendum, Nè confundatur hic Eurypylus, Telephi filius, Herculis Nepos, cum alio Eurypylo, Herculis ipſius, & Chalciopæ filio, Regis Inſulæ Co, Græcarum partium fautore, de quo Il. β'. v. 677.

VARIÆ LECTIONES.

528. Παρειῶν) γρ. παρείων.
530. Ἐξίμεναι) γρ. ἐξίμεναι, ἀντὶ τοῦ ἐκπίμψαι, παρὰ τὸ ἴω, Eustath. fol. 454. lin. 5.

Φοίτα

Φοίτα, μακρὰ βιβῶσα, καὶ ἀσφοδελὸν λειμῶνα;
Γηθοσύνη, ὅτοι υἱὸν ἑφὸν ἀειδείκελον εἶναι.
Αἱ δ' ἄλλαι ψυχαὶ νεκύων κατατεθνειώτων
Ἕστασαν ἀχνύμεναι, εἴροντο δὲ κήδε' ἑκάστη.
Οἴη δ' Αἴαντος ψυχὴ Τελαμωνιάδαο
Νόσφιν ἀφεστήκει, κεχολωμένη εἵνεκα νίκης,
Τὴν μὲν ἐγὼ νίκησα, δικαζόμενος παρὰ νηυσὶ,
Τεύχεσιν ἀμφ' Ἀχιλῆος· ἔθηκε δὲ πότνια μήτηρ·
Παῖδες δὲ Τρώων δίκασαν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη.
Ὡς δὴ μὴ ὄφελον νικᾶν τοιοῦδ' ἐπ' ἀέθλῳ·
Τοίῃ γὰρ κεφαλῇ ἕνεκ' αὐτοῦ γαῖα κατέσχεν,
Αἴαντ', ὃς πέρι μὲν εἶδος, πέρι δ' ἔργα τέτυκτο

Abibat magnificè incedens per herbosum pratum,
Læta, quòd ejus dixissem filium inclytum esse.
Aliæ verò animæ mortuorum defunctorum
Stabant tristes, narrabantque tristes fortunas unaquæque.
Sola autem Ajacis anima Telamonidæ,
Longè abstitebat, irata propter victoriam,
Quâ ipsum ego vici, judicio contendens ad naves
Pro armis Achillis; proposuit enim veneranda mater:
Filii autem Trojanorum judicârunt, & Pallas Minerva.
Utinam sanè non debuissem vincere hujusmodi in certamine:
Tale enim caput ob ista *arma* terra occulit,
Ajacem, qui eximius quidem formâ, etiam rebus gestis fuit

ΣΧΟΛΙΑ.

538. Βιβῶσα.] Διαβαίνουσα. Κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα.] Ἀσφοδιλώδη. Ἀσφόδιλος δὲ ἡ βοτάνη, ὁμοίως σκίλλη.

539. Γηθοσύνη.] Χαίρουσα. *Ὅτι.] Ἀντὶ τοῦ, ὅτι.

540. Καταπεθνειώτων.] Τελευτησάντων.

541. Εἴροντο.] Ἤλεγον, διηγοῦντο.

543. Ἀφεστήκει.] Διέστηκε, ἀνεχώρει. Κεχολωμένη] Ὠργισμένη.

546. Παῖδες δὲ Τρώων δίκασαν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη.] Φυλατιόμβροτος ὁ Ἀγαμέμνονα τὸ δίκαιον ἡττήσας χαρίσασθαι τῶν περὶ τῶν Ἀχιλλέως ὅπλων ἀμφισβητούντων, αἰχμαλώτους τῶν Τρώων ἀγαγών, ἠρώτησεν ὑπὸ ὁποτέρου * αὐτῶν οἱ Τρῶες μᾶλλον ἐλυπήθησαν. Εἰκότως δὲ τὸν Ὀδυσσέα τῶν αἰχμαλώτων, δηλαδὴ σοφώτερον εἶναι τὸ ἄμεινον κρίναντας, τὰ πλεῖστα λυπήσαντα τοὺς ἐχθροὺς, εὐθὺς τῷ Ὀδυσσεῖ τὰ ὅπλα.

547. Αἴθλῳ.] Ἄθλῳ, ἀγῶνι.

NOTÆ.

538. Ἀσφοδιλὸν λειμῶνα) *Daniel Heinsius*, Rectè ἀσφοδελὸν λειμῶνα Mortuis tribuit, quòd sint extra necessitates Vitæ hujus positi, nec rei Familiaris cura iis impendeat; sed victu simplicissimo utantur, qualis ἡ μαλάχη καὶ ἀσφόδιλος. *Homerus* enim Duos φῶτα ζώοντας constituit, τὸν ζῶντα καὶ τὸν τεθνηκότα. Hinc Mortuis in tumulo *Malvam Asphodelumque* serebant, nè deesset illis cibus. Et hoc voluit sibi *Porphyrius*, in illo Epigrammate, Νέκυσι μὲ μαλάχην τις καὶ ἀσφόδιλον πολύριζον, Κέλσῳ δ' Ἀβλάβιον τὸν καλὸν ἔνδον ἔχω. *Eustath.* fol. 454. lin. 19. Ὀξύνει] ὁ Ὁμηρικὸς ἕτις ἀσφοδιλὸς, ἀντὶ τοῦ λεπτὸς, ὡς πεφιλημένος ὢν τῷ ἀσφοδίλῳ· ἀσφόδιλος μὲν γὰρ ἀντιπεροξυτόνως, τὸ φυτὸν καθὼ Ἐρύσιμον Φίλωνι· ἀσφοδιλὸς δὲ ὀξυτόνως, ὁ αὐτῷ τόπος. Idem *Etymolog.* M. in v. Vid. ad *Iliad.* ζ. v. 433.

543. Νόσφιν ἀφεστήκει) Potest quidem, missō *Augmento*, legi ἀφεστήκει, pro ἀφεστήκει. At cùm simplex ἑστήκει multò pluries apud *Homerum* occurrat, quàm ἔστηκε, visum est certè ἀφεστήκει, inter *Var. Lectiones* reponere.

549. Αἴαντ', ὃς πέρι μὲ εἶδος) *Iambus* licet haud ineptè stare possit, in *Tertio* loco, ut in *Primo*, hic tamen τὸ, μὲ εἶ *Spondaicè* sumendum; ut μὲ producatur, in *Cæsurâ*, vi *Toni* sui. Literæ etiam *Finalis*, & ob *Circumflexum* sequentem, quod dicendum etiam ad illud, v. 575. Καὶ Τιτυὸν εἶδον. Hoc Judicium *Græcorum*, & Certamen *Ajacis* atque *Ulyssis*, pro Armis *Achilleis*, *Ovid.* Metamorph. l. 13. §. 1. Vid. *Eustath.* fol. 455. lin. 4. De *Parrhasii* lepido, super *Ajacis* infortunio, dicto.

NOTÆ IN SCHOLIA.

538. Ἀσφοδιλὸν) Vid. Not. in *Textum*.

539. *Ὅ) Ἀντὶ τοῦ, ὅτι. Hoc *addo*, ex aliis sumptum.

542. Αἴαντος ψυχὴ) Olim, vice *Scholii*, attexebantur tres Versus, cum Hemistichio, sine ullâ ἐξηγήσει, quare delevi; licet & Error isse MStum invaserit.

546. * Αὐτῶν οἱ Τρῶες) Ità emendo, pro τῶν Τρώων, *Sensu* postulante. Quique hoc valent, ad hos provoco.

VARIÆ LECTIONES.

538. Κατ' ἀσφοδιλὸν) γρ. καθὼ σφοδιλὸν, & σκιλλὸν. *Eustath.* fol. 454. lin. 13.

539. Γηθοσύνη) γρ. γηθοσύνῃ, *H. Steph.* tum expone, *præ-lætitiâ*.

543. Ἀφεστήκει) γρ. ἀφεστήκει, vid. Not. in *Textum*.

Τῶν ἄλλων Δαναῶν, μετ' ἀμύμονα Πηλείωνα·
Τὸν μὲν ἐγὼν ἐπέεσι προσηύδων μειλιχίοισιν,
Αἶαν, παῖ Τελαμῶνος ἀμύμονος, ὦκ ἄρ' ἔμελλες
Οὐδὲ θανὼν λήσεσθαι ἐμοὶ χόλῳ, εἵνεκα τευχέων
Οὐλομένων· τὰ δ' ἤπμα θεοὶ θέσαν Ἀργείοισιν.
Τοῖος γὰρ σφιν πύργος ἀπώλεο· σεῖο δ' Ἀχαιοὶ
Ἴσον Ἀχιλλῆϊ κεφαλῇ Πηληϊάδαο,
Ἀχνύμεθα φθιμένοιο· σέθεν δέ τις ἄλλος
Αἴτιος, ἀλλὰ Ζεὺς Δαναῶν πρατὺν αἰχμητάων
Ἐκπάγλως ἤχθηρε· τεὴν δ' ἐπὶ μοῖραν ἔθηκεν.
Ἀλλ' ἄγε δεῦρο, ἄναξ, ἵν' ἔπος καὶ μῦθον ἀκούσῃς
Ἡμέτερον· δάμασον δὲ μένος καὶ ἀγήνορα θυμόν.
Ὣς ἐφάμην· ὁ δέ μ' οὐδὲν ἀμείβετο, βῆ δὲ μετ' ἄλλας
Ψυχὰς εἰς Ἐρέβους νεκύων κατατεθνειώτων.
Ἔνθα μ' ὁμῶς προσέφη κεχολωμένος, ἤ κεν ἐγὼ τὸν,
Ἀλλά μοι ἤθελε θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι
Τῶν ἄλλων ψυχὰς ἰδέειν κατατεθνειώτων.
Ἔνθ' ἦτοι Μίνωα ἴδον, Διὸς ἀγλαὸν υἱόν,
Χρύσεον σκῆπτρον ἔχοντα, θεμιστεύοντα νέκυσσιν,
Ἥμενον· οἱ δὲ μιν ἀμφὶ δίκας εἴροντο ἄνακτα,
Ἥμενοι, ἑσταότες τε, καὶ εὐρυπυλὲς Ἄϊδος δῶ.
Τόνδε μετ', Ὠρίωνα πελώριον εἰσενόησα
Θῆρας ὁμοῦ εἰλεῦντα, κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα·

Aliorum Græcorum; poſt irreprehenſibilem Achillem.
Illum quidem ego verbis alloquebar mollibus,
" Ajax, fili Telamonis irreprehenſibilis, nonne debuiſti
" Saltem mortuus remittere mihi iram, ob arma
" Perniciosa? illa etenim perniciem dii fecerunt Græcis.
" Talis enim ipſis turris periiſti; propter te autem Græci
" Æquè ac propter Achillis caput Pelidæ,
" Dolebamus occiſum penitùs; neque quiſpiam alius
" In culpâ eſt; ſed Jupiter Græcorum exercitum fortium
" Horrendùm odit; tibi verò fatum impoſuit.
" Sed age, huc veni, rex, ut verbum & orationem audias
" Noſtram: doma autem robur & generoſum animum.
Sic dixi, ille verò mihi nihil reſpondit, ibat enim ad alias
Animas in Erebum mortuorum defunctorum.
Tùm nihilominus mecum allocutus fuiſſet, *licet* iratus, aut cera ego hunc,
Sed mihi maluit animus in præcordiis meis
Aliorum animas videre defunctorum.
Ibi tum Minoa vidi, Jovis glorioſum filium,
Aureum ſceptrum geſtantem, leges ferentem mortuis,
Sedentem: alii verò circa ipſum cauſas dicebant regem,
Sedentes, ſtantesque, per latam Plutonis domum.
Poſt hunc, Orionem ingentem animadverti
Feras ſimul venantem per floridum pratum;

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

553. Λήσεσθ.] Ἐπιλαθέσθ.
554. Οὐλομένων.] Ὀλεθρίων.
555. Πύργ@.] Τεῖχ@.
557. Ἀχνύμεθα.] Λυπούμεθα.
561. Δάμασον δὲ μένος.] Τῷ θυμῷ δὲ σὺ ἀρχῆς κράτησον.
568. Θεμιστεύοντα.] Δικαίζοντα.
570. Εὐρυπυλὲς] Πολύθυρα πύλας ἔχει.
571. Εἰσενόησα.] Εἶδον, ἐθεασάμην.
572. Εἰλεῦντα.] Συνειλοῦντα.

N O T Æ.

564. Ἔνθα μ' ὁμῶς προσέφη) *Euſtath.* fol. 455. lin. 1. Ἤγουν, τότε δὴ ἐκ ἐπίμεινα, ἕως ὁ Αἴας καίτοι κεχολωμένος, προσέφη ἂν ἐμοὶ, καθὰ ἐγὼ αὐτόν· ἀλλά μοι, κλ. Poſt ἔνθα itaque, pro otioſo χ', μ' pone, pro μοὶ, quòd hoc poſtulet Neceſſitas, illud etiam mox in τὸ κὲν includatur; Is enim Senſus loci, ἔνθα ὁ Αἴας ἐμοὶ προσέφη, ὁμῶς χολόμενος, ἢ ἐγὼ αὐτὸν, vel ἢ ἐγὼ, ante ᾧ, κλθὼ, ut *Euſtathius* modò.

568. Θεμιστεύοντα νέκυσσιν) Ità lego, pro νεκύεσσιν, cùm nulla ſit συνιζήσεως neceſſitas. Et hæc *Lectio Strabonis* placuit, l. 2. fol. 224. Hinc *Pindari*. θεμιστίον σκᾶπτον, Olymp. §. 1.

Variæ Lectiones.

557. Φθιμένοιο) γρ. φθινόμενοι, *H. Steph.* oſcitantèr.
561. Ἀγήνορα) γρ. ἀτειρέα, *Plutarch.* Sympoſ. p. 5. Vid. *Duport.* l. §. 16.
564. Μ') γρ. χ'. *Ib.* Ὁμῶς) γρ. ὅμως, *H. Steph.*
Ib. Ἤ κεν) γρ. ἤ κεν, & ᾗ κεν, vid. Not. in *Textum*.
568. Θεμιστεύοντα νέκυσσιν) γρ. θεμιστεύοντα νεκύεσσιν, vid. Not. in *Textum*.
572. Καθ' ἀσφοδελὸν) Vid. ad v. 538.

Τὸν

Τὸν αὐτὸς κατέπεφνεν ἐν οἰοπόλοισιν ὄρεσσι,
Χερσὶν ἔχων ῥόπαλον παλχάλκεον, ἀιὲν ἀαγές.
Καὶ Τιτυὸν εἶδον, γαίης ἐριθυδέα υἱόν,
Κείμενον ἐν δαπέδῳ· ὁ δ' ἐπ' ἐννέα κεῖτο πέλεθρα·
Γῦπε δέ μιν ἑκάτερθε παρημένω ἧπαρ ἔκειρον,
Δέρτρον ἔσω δύνοντες· ὁ δ' οὐκ ἀπαμύνετο χερσί·
Λητὼ γὰρ ἤλκησε, Διὸς κυδρὴν παράκοιτιν,
Πυθὼδ' ἐρχομένην, διὰ καλλιχόρου Πανοπῆος.
Καὶ μὴν Τάνταλον εἰσεῖδον, χαλεπ' ἄλγε' ἔχοντα,

Quas ipse occiderat in desertis montibus,
Manibus habens clavam totam æream, semper infractam.
Et Tityum vidi, terræ gloriosæ filium,
Prostratum in solo; hic etenim per novem jacebat jugera:
Vultureſque ipsum utrinque assidentes jecur fodiebant,
Rostrum intromittentes; ille autem non abigebat manibus:
Latonam enim traxit per vim, Jovis inclytam uxorem,
Ad Pytho euntem, per amœnum Panopeum.
Et sanè Tantalum vidi, graves dolores patientem,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

573. Οἰοπόλοισιν.] Ἡ ἐρήμοις, ἐν οἷς ἐστι μόνοι πολεῖς, ὅ ἐστιν ἀναστρέφεσθαι· ἢ ἡμέροις, ἐν οἷς μόνοι ἂν τις πορεύοιτο διὰ τὸ ἥμερον, ἐν οἷς ὅσοι ἀναστρέφονται), οἷον ὅπου νέμονται τὰ προβάτια.

574. Παλχάλκεον.] Παγχάλκου πεποιημένον. Ἀιὲν ἀαγές.] Τὸ μηδέποτε κεκαγνύμενον, ὅ ἐστι κλώμενον.

576. Πελέθρα.] Πλέθρα, ἀπὸ πλήθους, ὅ ἐστιν ἴσον μέρος σταδίου· λέγει δέ, ὅτι ὁ Τιτυὸς τὸ σῶμα ἐπὶ ἐννέα πλέθρα ἔκειτο πλέθρα, ὅσα κατέχειν τόπον ἐνὸς σταδίου· ἦν δὲ ὁ Τιτυὸς, Διὸς καὶ Ἐλάρας υἱός· ἐν δὲ ἄλλοις, μείζων τῆς γῆς.

577. Παρημένω.] Παραγεγενημένοι δυσὶ κἂν. Κεῖρον.] Ἔκειρον, κατήσθιον.

578. Δέρτρον.] Ἤτοι τὸν ὑπὸ τὸν σάρκα πιμελὴν, ἢ τὸ ὑπόκειμενον τοῦ ἥπατος ὠμόν· ἔνιοι δὲ ἀπέδοσαν τὸ λειόμενον ὑπὸ τῶν ἰατρῶν ἧπαρ· ἐν δὲ ἄλλοις, τὸν δερέα· * Ἀπαμύνετο.] Ἀπικάλυπτεν.

579. Ἤλκησεν.] * Εἵλκυσεν, ἀδύνησεν. Κυδρὴν.] Ἐνδοξον.

580. Πυθώδ'.] Πόλις τῆς Φωκίδος. Καλλιχόρου.] Καλὰς τόπους ἐχούσης. Πανοπῆος.] Πανόπη, πόλις Φωκίδος.

581. Τάνταλον εἰσεῖδον χαλεπ' ἄλγε' ἔχοντα.] Τάνταλον, ὁ Διὸς καὶ Πλουτοῦς, συνδιαιτᾶσθαι τοῖς θεοῖς καὶ * συνεστιᾶσθαι αὐτοῖς ἀπλήστως διετέθη· κλέψας γὰρ τὸ νέκταρ καὶ τὴν ἀμβροσίαν, οὐκ ἔξω αὐτῷ, ἔδωκε τοῖς * ὁμιλίαις· ἐφ' οἷς ἀγανακτήσαντος τοῦ Διὸς ἐκβαλεῖν αὐτὸν τῆς τῶν θεῶν δαιτὸς, καὶ ἐξαρτῆσαι ἐπ' ὄρους ὑψηλοῦ, ἐκδεδεμένον τὰς χεῖρας, καὶ τὴν Σίπυλον, ἔνθα * ἐκικέδδυτο, ἀναπτέψας· ἡ ἱστορία παρὰ Ἀσκληπιάδῃ.

N O T Æ.

575. Καὶ Τιτυὸν εἶδον) De *Secundâ* sede, vid. ad 549.

577. Γῦπε δέ μιν ἑκάτερθε) Τὸ μιν producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis*, & *Asperi* sequentis. *Jecur* autem, sedem Libidinis, à Vulturibus laceratum meritò facit Poeta; quòd ex libidine peccaverit *Tityus*, ut *Heraclides Ponticus*, ὡδὶ Ὁμήρου Ἀλληγοριῶν, Ὡσαυτῶς δὴ νομοθέτου τοὺς πατροδάμας χειροκμητοῖσι, τὸ δυσεβῆσαν αὐτῶν μέρος ἐξαιρέτους λυπήσουσιν, ὅτως Ὁμήρου τὸ ἧπαρ κολάζει, τὸ δ' ἧπαρ ἀσεβήσαν. *Eustath.* fol. 456. lin. 44. Καλῶς δ' φησὶν, εἰς ἧπαρ κολάζει), ὁ φαύλως ἐπιθυμήσας Τιτυός· ὡς γὰρ καρδίᾳ, ἢ τὸ ὑπόκειμενον τοῦ ἥπατος ὠμόν· ἔνιοι δὲ ἀπέδοσαν τὸ λειόμενον ὑπὸ τῶν ἰατρῶν ἧπαρ· ἐν δὲ ἄλλοις, τὸν δερέα· * Ἀπαμύνετο.] Ἀπικάλυπτεν.

579. * Εἵλκυσεν) Hanc vocem ex *Aloysii* MSto addo.

581. * Συνεστιᾶσθαι) Ità, pro συνεστιᾶσθαι, vel συνεδριᾶσθαι, etiam * ὁμιλίαις, pro ὁμιλίαις· item * ἐκικέδδυτο, pro ἐκικήδυτο, pro quo frustrà legebant nonnulli ἐξεδύσατο, ex *Aloysii* MSto restituo & emendo. Hoc autem *Scholion* de *Tantali* offensâ confirmat *Tzetzes*, & ipse quoque *Pindarus*, Olympionicon, §. 1. v. 95. Ἔχει δ' ὑπέρβιον βίον τῶν ὑπερθεν ἀνθρώπων, Μᾶζαν τεᾶν τιν' ἁρπάξαι Πάτερ· Ἁλιτόντων ὅτι κλέψας Ἀλίκεσσι συμποτίοις Νέκταρ, Ἀμβροσίαν τ' ἔδωκεν.

VARIÆ LECTIONES.

579. Ἤλκησε) χ. εἵλκυσε, *Heraclid. Pontic.* vid. *Daniel. Heinsii* Not. ad *Clem. Alexandr.* fol. 323.

Ἑσταότ' ἐν λίμνῃ· ἡ δ' ἐς πρόσπλαζε γενείῳ.
Σπῦτο δ' ἀϊψάων, πίειν δ' οὐκ εἶχεν ἐλέσθαι·
Ὁσσάκι γὰρ κύψειε γέρων, πίειν μενεαίνων,
Τοσσάχ' ὕδωρ ἀπολέσκε' ἀναβροχέων· ἀμφὶ δὲ ποσσὶ
Γαῖα μέλαινα φάνεσκε, καταζώννυσκε δὲ δαίμων.
Δένδρεα δ' ὑψιπέτηλα καθακρήθεν χέε καρπόν,
Ὄγχναι, ἠδ' ῥοιαί, ἠδὲ μηλέαι ἀγλαόκαρποι,
Συκαῖ τε γλυκερηαί, ἠδ' ἐλαῖαι τηλεθόωσαι·
Τῶν ὁπότ' ἰθύσειε γέρων ἐπὶ χερσὶ μάσασθαι,

Stantem in lacu; hic autem allubebat ad mentum.
Videbatur verò sitiens, nec potuit obtinere, ut biberet:
Quoties enim inclinabat se senex, bibere cupiens,
Toties aqua peribat absorpta; circaque pedes
Terra nigra apparebat, arescereque faciebat numen.
Arbores quidem procerae à capite fundebant fructum,
Pyri, mali punicæ, & aliæ mali dulcem fructum ferentes,
Ficusque dulces, & oleæ virescentes:
De quibus quum rectà pergeret senex manibus decerpere,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

582. Ἑσταότ' ἐν λίμνῃ.] Ἱσταμένου ἐν μέσῃ τῇ λίμνῃ. Προσπλάζε] Προσήγιζεν.

583. Σπῦτο.] Ἵστατο τῶν ἐπὶ τῶ ποδῶν· κέχρηται δὲ τῇ λέξει ὁ Διασκευαστὴς παρὰ τὸν τοῦ Ποιητοῦ συνήθειαν.

585. Ἀναβρόχειν.] Ἀπύδυτον. Ἀναβεβρυχέναι.] Ἀναποθεῖν, ἀναροφηθῆναι.

586. Καταζώννυσκε.] Καπνίζεσθαι· ἄζη γὰρ ἡ ξηρασία.

587. Καθακρήθεν.] Καθ' ὑπὸ κεφαλῆς. Χέε.] Ἔβαλλεν.

590. Μάσασθαι.] Ἐφάψασθαι.

Ν Ο Τ Æ.

582. Ἑσταότ' ἐν λίμνῃ) *Distichon*, quod hinc incipit, *Aristarchus* rejecit, si *Pindarico* Scholiastæ fides; qui *Oxon.* Edit. tol. 8. §. 1. locum eundem ex *Homero* laudans, addit, Πλὴν εἰ μὴ καθ' Ἀρίσταρχον τόδε εἰσὶ τὰ ἴσα τοῦτο. Hoc *Lonicerus* etiam vidit: Nos hìc notandum duximus, quià nec *Eustathius*, nec *Br. Schol.* de hoc *Aristarchi* Obelo cogitârunt.

584. Ὁσσάκι γὰρ κύψειε γέρων) Vid. infrà, ad v. 590.

585. Ἀναβρόχειν) Ità *Eustathius*, ubique; ità *Hesychius*, Ἀναβρόχειν· Ἀναποθῆν, ῥοφῆν. Ità *Isaac. Casaubonus*; ita *Scapula*, ita *Cantabrigiensis* Editio; è contra, ἀναβρόχθειν legunt *Florentina*, *Aldina*, *Lovaniana Rescii*, *Hervagiana*, *Stephan. Castell. Lugdunens.* & *Oxonienſis*; quod nec ipſum Verſui nocebit, licet τραχύτερον paulò agnoſcat, *Euſtath.* tol. 458. lin. 44. Idem *Euſtathius* Lectionem ἀναβρυχεῖν agnoſcit, quamquam minimè præferat. Et ἀναβεβρύχειν, infrà, μ'. v. 240. priori *Lectioni* favet;

Ν Ο Τ Æ Ι Ν

583. Σπῦτο) *Euſtath.* fol. 4, 8. lin. 3. Τὸ δὲ σπῦτο, αἰνὶ δέ, ἴστο· χρησαμένου, φασὶ, δὲ Διασκευαστῇ τῇ λέξει, παρὰ τὸν συνήθειαν δὲ Ποιητοῦ· ἐν Ἰλιάδι δέ, Σπόρται ἢ ἔπ' ἰρέσιν Ἕκτορ, αἰνὶ δέ, ἰσταμένοις, ἀμφιβαίνουσι, ἢ φαίνεται· ἔστι δὲ ὅμως ἐν τούτῳ ζηλωτὴς ὁ δὲ ποιητοῦ· παρ' ᾧ ἐν Ἰλιάδι κεῖται τὸ σίομαι, αἰνὶ δέ, σταθμῶμαι· ὅθεν, ὡς εἰκὸς, σύτο, ἐκ πλεονασμοῦ σύτο, καὶ συγκοπῇ, σῦτο. Vid. *Etymolog.* M. v. Σπῦτον.

Ν Ο Τ Æ Ι Ν

S C H O L I A.

De voce Διασκευαστὴς, quæ frequens *Euſtathio*, *Mericum-Caſaubonum* non rectè exiſtimâſſe palam facit hic ipſe locus, *Brevium Scholiorum*, *viz.* non Poetam ipſum notare, quem locum *Euſtathius* modò laudat. Vid. *Caſaubon.* Diſſertat. 1. De Nuperâ *Homeri* Editione, p. 37. Περὶ Διασκευῆς, vid. *Euſtathium.*

Ν Ο Τ Æ Ι Ν

V A R I Æ L E C T I O N E S.

582. Ἑσταότ') γρ. ἱσταότ'; *Euſtath.* fol 457. lin. 18. nec vidit *H. Steph.* *Ibid.* Προσπλάζε) γρ. προσπίλαζε, *Br. Schol.*

584. Κύψει') γρ. κύψει, vid. Not. in *Textum.*

585. Ἀναβρόχειν) γρ. ἀναβεβρόχθειν, & ἀναβρυχεῖν. *Euſtath.* fol. 458. lin. 45. Vid. ad *Textum.*

588. Ὄγχναι) γρ. ὄγγναι, *Florent. Aldin. Lovan. Seberi* Index, Edit. *Lugdun.* & *Oxon.*

590. Ἰθύσειε') γρ. Ἰθύσῃ, vid. Not. ad *Textum.*

Τάσθ'

Τόσσ' ἄνεμος ῥίπτασκε ποτὶ νέφεα σκιόεντα.
Καὶ μὴν Σίσυφον εἰσεῖδον, κρατερὰ ἄλγε' ἔχοντα,
Λᾶαν βαστάζοντα πελώριον ἀμφοτέρῃσιν·
Ἦτοι ὁ μὲν, σκιρποδόμενος χερσίν τε, ποσίν τε,
Λᾶαν ἄνω ὤθεσκε ποτὶ λόφον· ἀλλ' ὅτε μέλλοι
Ἄκρον ὑπερβαλέειν, τόθ' ἀπαρέψασκε κραταιὴς
Αὖτις, ἔπειτα πέδονδε κυλίνδετο λᾶας ἀναιδὴς·
Αὐτὰρ ὅγ' αὖ ὤσασκε πεφυιδόμενος, κὺδ' ἰδρὼς
Ἔρρεεν ἐκ μελέων, κονίη δ' ἐκ κρατὸς ὀρώρει.
Τόνδε μέτ', εἰσενόησα, βίλν Ἡρακληείην,
Εἴδωλον· αὐτὸς δὲ μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι

Has ventus propellebat in nubes obscuras.
Et profectò Sisyphum aspexi, immensos dolores patientem,
Lapidem gestantem ingentem utrâque manu:
Videlicet ille innixus manibusque pedibusque
Lapidem sursum pellebat ad cacumen; sed quando propè erat
Summitatem superaturus; tunc repellebat Impetuositas *quædam*
Retrò, deinde ad solum volvebatur lapis immanis:
Cæterùm ille rursus impellebat intensus: sudor autem
Demanabat ex membris, & Lixivium quodammodò ex capite defluebat.
Post hunc vidi vim Herculanam, *vel Herculis*
Effigiem; ipse enim apud immortales deos

Σ Χ. Ο Λ Ι Α.

592. Καὶ μὴν Σίσυφον εἰσεῖδον.] Ἀλλὰ κ) ὁ Σίσυφος, κίρδις ὢν, ἀφτί κολάζεται; τὸ κακότροπον ὁ Γλαῦκος, ἢ ἐκτρέπεται εἰς σύνεσιν μετήνεγκεν.

593. Ἀμφοτέρῃσιν.] Ἀμφοτέραις ταῖς χερσίν.

594. Σκηριπτόμενος.] Ἐπερειδόμενος.

595. Ὤθεσκε.] Ὤθει.

596. Κραταιὴς.] Ἡ ἰσχυρὰ δύναμις.

597. Ἀναιδὴς.] Σκληρός.

N O T Æ.

ninò benè, nec usquequaque malè. Ἰθύσας enim & κύψας legendum, sed cum notâ *Apostrophæ*, ut sit κύψας' ὁ γέρων, & ἰθύσει' ὁ γέρων, pro κύψειεν, & ἰθύσειεν, quod videoquidem *Henricum Stephanum* observâsse & mecum sentisse. Vid. ad *Iliad.* π'. v. 264.

592. Καὶ μὴν Σίσυφον εἰσεῖδον) De summo hujus loci Artificio, in *Vocibus* & *Metro, rebus* convenientibus, egregiè disputat *Dionys.* Halicarn. περὶ συνθέσεως λόγων. Et *Eustath.* fol. 459. lin. 46. Τὸ δὲ λᾶας ἄνω ὤθεσκε ποτὶ λόφον, ἐπαινεῖται χάριν τῆς σωφήκης ἐμφάσεως· ἐμφαίνει γὰρ τὴν δυσχέρειαν ἔργου, τῇ τῆς φαντασίας ἐπιλληλίφ· δι' ὧν ὀγκώδους τὸ σῶμα, οὐκ ἐᾶτον τρέχειν ὁ λόγος, ἀλλ' ὀκνηρὰ βαίνοι συνεξομοιούμενος τῇ ἐρωτήσει ἢ ἄνω ὤθειν ἀμιλᾷ τὸ. — ἔπειτα πέδονδε κυλίνδετο λᾶας ἀναιδὴς ἀχάσμητον ὄν, κ) ἄφωνον τοῦτο, οἷον τροχαϊκὸν τῇ φορᾷ, τὸ εὐπιτὲς δηλοῖ τῇ ἢ λίθου καταφορᾶς. Hæc Ars maximè apparet, v. 593, 94. 95, 96. 97, ad finem usque 99. Vid. ad *Iliad.* γ'. v. 357.

596. Κραταιὴς) Ἡ ἰσχυρὰ δύναμις, ut rectè hic, *Br. Schol.* quasi κρατεραὶ' ἰς legeretur, *Eustath.* fol. 460. lin. 5. Τὸ δὲ κραταιὴς, ἐπίρρημά ἐστιν, ἀντὶ τοῦ κραταιῶς· ἀναλογεῖ δὲ τῷ λικνφίς, κ) τοῖς τοιούτοις· γράφεται δὲ κ) διὰ δύο λίξεσι, κραταὶ ἰς, ἤγουν ἡ κραταία ἰσχὺς ἢ λίθου· οὗ δὲ ἵνα λέγῃ ἐπὶ λίθου, ποιητικώτερον, καινὸν ἐδίνησεν λέγειν κ) ἀναιδῆ τὸ τοιοῦτον λέγει. ὁ δὲ ἐμψύχων κ) τῶν μὴ ἐμψύχων· εἰ δὲ τὸ μακρὸν α ἢ κραταιὰ ἐξεθλίβη, καινὸν ἐδέ αὐτὸ ποιήσει· σύνηθες γὰρ οὕτω ἔχειν, ὅταν μυρίων ἄλλων, κ) τὸ, ἐὰν χρεὼ ᾖ, ἤγουν εἰ χρεία γένηται· Ἴσον δὲ ὅτι ὁ τὴν Ὀδύσσειαν περιφράσας καλῶς ῥήτωρ, τὸ κραταιὸν ἰς, ἢ φιλεῖ, κλ. Idem etiam agnoscit à *Demosthene*, Odysseæ Paraphrastâ, nomen haberi *Dæmonis* cujusdam proprium; qualis ipsi Poetæ alicubi occurrit, *Scyllæ* Mater, *Crataïs* dicta, ut μέ. v. 124. Κραταιὴν, μητέρα τ' Σκύλλης. Huic tamen loco primam interpretationem assigno, quod & in *Versione* testor.

601. Εἴδωλον· αὐτὸς δὲ μετ' ἀθανάτοισι) *Eustath.* fol. 460. lin. 23. Διαβάλλουσι δὲ τοῦτον οἱ Ὁμηρομάστιγες, ἀφ' ὧν τὸ εἰπεῖν τὸ Ποιητὴν, ὅτι τὴν Ἥβην ἔχει, τὴν Διὸς καὶ Ἥρας θυγατέρα, κ) τὸ μοῦνον· καὶ ὅτι εἴδωλον μὲν αὐτοῦ οἶδε, αὐτὸς δὲ σὺν θεοῖς ἄνω πέπτηγε, κ) ὅτι ἀπλοφορεῖ ὡς ἐρρίζη, κ) ὅτι αὐτὸν ἰδὼν τὸ Ὀδυσσέα λαλεῖ, περὶ ἣ πεῖν αἰμάτων· ἀλλὰ τοῦτο μὲν λυθείη ἄν, ἀφ' ὧν νοηθέντα, ὡς καλὸν τὸ σιωπώμενον ἔπος, κλ. *Irenæus*, l. 5. c. 9. *Perfectus Homo constat* Carne, Animâ & Spiritu. Hunc locum egregiè ornat, explicat, & defendit Clarissimus, idemque mihi Amicissimus, *Gisbertus Cuperus*, Apotheos.

N O T Æ I N S C H O L I A.

592. Σίσυφον.) *Br. Schol.* hìc subobscura videntur; nec tamen in *Aldinâ*, *Morrhii*, aut *Bedroti*, &c. Editt. apparent. *Eustath.* fol. 459. lin. 8. adeundus, & *Apollodor.* Bibliothec. l. 1. c. 9. §. 3.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

596. Κραταιὴς) χρ. κραταὶς, & κραταὶ' ἰς, vid. Not. in *Textum*, & *Br. Schol.*

597. Αὖτις) χρ. αὖθις. *Dionys. Halicarn.* Edit. *Hudson.* 2. Vol. fol. 38. *Ibid.* Ἔπειτα πέδονδε) χρ. ἐπὶ δάπεδόν τε, *Aristotel.* Rhetoric. l. 3. c. 11.

Τέρπ'

Τέρπεϑ' ὁ Θαλίης, ᾗ ἔχῃ καλλίσφυρον Ἥβην,
Παῖδα Διὸς μεγάλοιο καὶ Ἥρης χρυσοπεδίλου.
Ἀμφὶ δέ μιν κλαγγὴ νεκύων ἦν, οἰωνῶν ὡς,
Πάντοσ' ἀτυζομένων· ὁ δ', ἐρεμνῇ νυκτὶ ἐοικὼς,
Γυμνὸν τόξον ἔχων, καὶ ἐπὶ νευρῇφιν ὀϊστὸν,
Δεινὸν παπταίνων, αἰεὶ βαλέοντι ἐοικώς.
Σμερδαλέος δέ οἱ ἀμφὶ ϑώρηκτο στήθεσσιν ἀορτὴρ,
Χρύσεος ἦν τελαμών· ἵνα ϑέσκελα ἔργα τέτυκτο,
Ἄρκτοι τ', ἀγρότεροί τε σύες, καὶ λέοντες,
Ὑσμῖναί τε, μάχαι τὲ, φόνοι τ', ἀνδροκτασίαι τέ.
Μὴ τεχνησάμενος, μηδ' ἄλλο τι τεχνήσαιτο,
Ὃς κεῖνον τελαμῶνα ἐῇ ἐνκάτϑετο τέχνῃ.
Ἔγνω δ' αὐτίκα κεῖνος, ἐπεὶ ἴδεν ὀφθαλμοῖσι,
Καί μ' ὀλοφυδνόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,

Oblectatur in conviviis, & habet pulchris-tal s Heben,
Filiam Jovis magnanimi, & Junonis aureis fandaliis.
Circa ipſum clamor mortuorum, erat inſtar alitum,
Undique fugientium: ille vero obſcuræ nocti ſimilis erat,
Nudum arcum habens, & ad nervum ſagittam,
Grave circumſpiciens, ſemper jaculanti ſimilis erat.
Horrendus autem illi circum pectora baltheus,
Aureum erat lorum; in quo miranda opera elaborata erant,
Urſique, agreſtesque apri, timendique leones,
Prælia quoque pugnæque, cædeſque, homicidiaque,
Nec tale antè fecerat, nec ſimile quid pòſt fecerit,
Qui Cingulum illud ſuo informaverit artificio.
Agnovit ſtatim ille, poſtquam vidit oculis,
Et me commiſerans verbis alatis alloquebatur,
" Generoſe Laertiade, multiſcie Ulyſſes,

ΣΧΟΛΙΑ.

602. Θαλίης.] Ταῖς τῶν ϑεῶν εὐωχίαις. Καλλίσφυρον.] Καλλιὼ, ἀπὸ μέρους· εὔρυθμον.

605. Ἀτυζομένων.] Ταραττομένων.

608. Ἀορτήρ.] Ὁ δὲ πλαμῶν κρεμαστὴρ, ἐξ οὗ τὸ ξίφος ἤρτητο.

610. Χαροποί.] Καλλιτληκλικοὶ. φοβεροί.

611. Ἀνδροκτασίαι.] Ἀνδροφονίαι.

612. Μὴ τεχνησάμενος, μηδ' ἄλλο τι τεχνήσαιτο, Ὃς κεῖνον τελαμῶνα ἐῇ ἐνκάτϑετο τέχνῃ.] Ἐπιῤῥᾷ ϑαυμαστικῶς· ὁ γὰρ νῦς, ὁ τεχνησάμενος ϑαυμάσιόν τι τοιοῦτον ἐπὶ τοῦτο τὸ ἦλϑε ἔργον· οὔτ' ἂν ἐξῆς τοιοῦτον τεχνάσαιτο· ὁ καλλισκευάσας οἷόν τε πλαμῶνα, ἄλλον τοιοῦτον οὐκ ἐτεχνήσατο, ἀλλ' οὐδὲ τεχνήσεται· ὡς εἴ τις λίϑῳ οἷον Φειδίας ἐποίησε τὴν Δίαν, τοιοῦτο οὐδὲν ἄλλο, εἰς ὁμοῖον γὰρ τὸ * πᾶν τῷ ἑαυτοῦ τέχνης κατέλαβεν.

613. Ἐῇ ἐνκάτϑετο τέχνῃ.] Ἐνεῖχεν ἐν τῇ ἑαυτοῦ τέχνῃ, ὅ ἐστι, * ἐπενόησεν. Ἐῇ.] Τῇ ἑαυτοῦ. Ἐνκάτϑετο.] Ἐνεθήκατο.

NOTÆ.

Homeri, p. 20. Veteres tria in Homine diſtinguebant, *Corpus*, quod Terræ mandatur, vel comburitur; *Animam*, quæ Cœlum petit; *Umbram*, quæ apud Inferos ſedem ſuam habet, &c. Huc refer *Boiſſard.* de Divinat. c. 3. & *Johan. Beaumont.* de *Geniis*, c. 4. p. 90. Vid. *Br. Schol.* ad v. 622. & quæ Nos *ibid.* in *Textum*.

606. Γυμνὸν τόξον ἔχων) Quia Verbum aliquod præcipuum hactenus ſit deſideratum, mallem ego ἔχειν hic legere, pro ἔχων. Quod qui animum diligenter advertat, neceſſarium videbit; niſi in ſequenti verſu, pro παπταίνων, legerit παπταίνειν, vel in tertio, pro ἐοικὼς, ἔοικεν, tum enim æquè *Senſui*, conſultum. Vel certè ad ἔχων, ſive ad παπταίνων, ſubaudiri debet ἦν, quomodo in *Verſione*, erat, pono, *Atticé*. Minimè enim ad ea, quæ præceſſerint, referri poteſt τὸ ἔχων.

612. Μὴ τεχνησάμενος) Vid. Not. in *Br. Schol.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

612. * Πᾶν) Ità ſcribo, pro παρὰ, his rationibus, Locum hunc imitatur & explicat *Heliodorus Æthiop.* Hiſtor. l. 3. ubi de *Charicleæ* zonâ, Ὅτι ὁ τεχνησάμενος, εἰς ἐκεῖνο τὸ πᾶν τῶν ἑαυτοῦ τέχνης κατέλεσεν. Pro τὸ παρὰ itaque, quod prius obtinuit, ex *Heliodoro* lego, & corrigo, τὸ πᾶν. Tale illud *Theocriti*, Epigr. VII. —ὁ δ' εἰς ἔργον πᾶσαν ἀφῆκε τέχνην. Ità ſapientia *Solomonis*, c. 14. v. 19. Ὃ μὲν γὰρ ἐξεβιάσατο τῇ τέχνῃ τὴν ὁμοιότητα ἐπὶ τὸ κάλλιον.

613. * Ἐπενόησεν) An ἐνενόησεν; quod certè meliùs reſpondet τῷ ἐνκάτϑετο. At *Euſtathius* laudat vocem, fol. 461. lin. 32. Πάνυ ἦν καλῶς εἰρημένον ἔχει τὸ ἐνκάτϑετο. Δηλοῖ τὸ μὴ ῥᾴδιον ἐκ λήϑης κομισϑῆναι τὰ ἀφηγήσεως· ἀλλὰ πονηρᾶς μνήμης, εἶναι εἰς χρησιμον ἀναβιβάσαι.

VARIÆ LECTIONES.

606. Ἔχων) χρ. ἔχει, vid. Not. in *Textum*.

613. Ἐγκάτϑετο) χρ. ἐνκατέϑετο.

Ἆ δείλ', ἦ τινα μὴ σὺ κακὸν μόρον ἠμαλάζεις,
Ὅν περ ἐγὼν ὀχέεσκον ὑπ' αὐγὰς ἠελίοιο.
Ζηνὸς μὲν παῖς ἦα Κρονίονος, αὐτὰρ ὀιζὺν
Εἶχον ἀπειρεσίην· πολλῷ γὰρ πολὺ χείρονι φωτὶ
Δεδμήμην, ὃς δή μοι χαλεπὰς ἐπετέλλετ' ἀέθλους.
Καί ποτέ μ' ἐνθάδ' ἔπεμψε κύν' ἄξοντ'· οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλο
Φράζετο τοῦδέ τί μοι χαλεπώτερον εἶναι ἄεθλον.
Τὸν μὲν ἐγὼν ἀνέρεικα καὶ ἤγαγον ἐξ Ἀΐδαο·
Ἑρμείας δέ μ' ἔπεμψεν, ἰδὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Ὣς εἰπὼν, ὁ μὲν αὖτις ἔβη δόμον Ἄϊδος εἴσω.
Αὐτὰρ ἐγὼν αὐτοῦ μίμνον ἔμπεδον, εἴ τις ἔτ' ἔλθοι
Ἀνδρῶν ἡρώων, οἳ δὴ τοσσόθεν ὄλλοιο.
Καί νύ κ' ἔτι πρότερους ἴδον ἀνέρας, οὓς ἐθέλον περ,
Θησέα, Πειρίθοόν τε, θεῶν ἐρικυδέα τέκνα·

" Heu miser, certè aliquod & tu malum fatum festinas,
" Quale utique ego tuli sub radiis solis.
" Jovis quidem filius eram Saturnii, cæterùm æramentum
" Habui infinitum, valde enim deteriori virо.
" Subdebar, qui mihi graves imperabat dolores;
" Et olim me huc misit, ut canem ducerem, non enim aliud
" Existimabat hoc mihi gravius esse certamen.
" Hunc quidem ego subduxi & traxi ex inferis;
" Mercurius autem me deducebat, atque cæsia Minerva.
Sic fatus, ipse quidem rursus descendit infra Plutonis domum.
Cæterùm ego illic manfi firmiter, si quis ampliùs veniret
Virorum Heroum, qui utique prioribus seculis perierunt.
Et fortasse adhuc priscos vidissem viros, quos volui,
Theseum, Pirithoumque, deorum glorioſos filios;

ΣΧΟΛΙΑ.

617. Μέρον.] Ἀπώλειαν. Ἠμαλάζεις.] Διώκεις, καὶ ἐπορούεις.

618. Ὀχέεσκον.] Εἶχον, ὑπέφερον.

620. Ἀπειρεσίην.] Πολλήν.

621. Δεδμήμην.] Ὑποπεζύγιον. Ἐπετέλλετο.] Ἐντέλλεται, ἀπεσταλμένον.

622. Κύνα.] Τὸν κέρβερον. Ἄξοντα.] Ἀγαγεῖν ἀφείλοντο· πῶς γὰρ Ἡρακλῆς ἐστεφάνωται μόνων θεῶν; καὶ ἡ Ἥβη ἦν καθ' Ὅμηρον παρθένος, ἥτις καὶ οἰνοχοεῖ· ἀπίθανον ἦν αὐτὸν ἔχειν καὶ τὰ τῶν σκυλμῶν· μὴ πιὼν γὰρ πῶς ὁμιλεῖ; τὰ μὲν σκυλμὼ ἔχει καθὰ φαντασίαν· τὰς δὲ σάρκας ἐκ ἡμεῖς αἰτιούμεθα, Εἴδωλον, φησί, Τίρυνθος ἐν χαλκῇ. Οὐ πάντες γὰρ ἔσαν ἐν τῷ Ἅιδαφόν εἰσι χώρᾳ, αἱ μὲν κλαιόμενοι, οἱ δὲ κλάζοντες, ὡς ὁ Μίνως καὶ ὁ Ἡρακλῆς· ἔστι δὲ μὴ πεπωκότες ἐκ λήθης ὕδατος, ἐκ φθόγγου δὲ χωρὶς ἐκ πεῖν.

NOTÆ.

622. Καί ποτε μ' ἐνθάδ' ἔπεμψε) Multi multa multis contendunt de hoc loco, disputantes & quærentes, quomodò *Hercules* in *Cœlo* simul esset, etiam apud *Inferos*, & id postquam Corpus in *Oetâ* esset combustum. Præter quæ diximus suprà, ad v. 601. semel dicendum, in Poetæ defensionem, Non illum dicere, verum *Herculem* in duobus simul locis esse; at *Figuram* tantùm, *Imaginem*, *Effigiemve*, in *Orco*. Ipsum enim in *Cœlo*, Εἴδωλον αὐτὸς δέ, μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι. Quâ ἐκπεπερασκευῇ cùm nihil posset esse securius, Miror futiles *Grammaticos* otio suo in tantum abusos. *Ibid.* Οὐ γάρ ἔτ' ἄλλον Φράζετο τοῦδέ τι μοι χαλεπώτερον εἶναι ἄεθλον) Ἄλλον hic, pro ἄλλο, ut τοιοῦτον, τηλικοῦτον, τοσοῦτον, sæpè etiam in *Neutro* Genere; nam per τὸ, τί certò constat, ἄεθλον hic *Neutrum* esse. *Eustathius* quidem fol. 462. lin. 30. Διὸς δὲ καὶ τὸ ἔπι σώζοιτο εἰπεῖν· ἐ γὰρ ἔπ ἄλλον φράζεσθ τοῦδ' ἔπ κεφαλαιώτερον ἄεθλον, ὥστε πῶς εἶον τε τ αὐτὸν εἶναι, καὶ οὐ ἅδε καὶ ἐν ἁιδαῖ; καὶ ἡ Ἥβη ἦ καθ' Ὅμηρον παρθένος, ἥτις καὶ οἰνοχοεῖ· ἀπίθανον ἦ αὐτὸν ἔχειν καὶ τὰ τῶ σκυλμῶ· μὴ πιὼν ἦ πῶς ὁμιλεῖ; τὰ μὲ σκυλμὼ ἔχ καθὰ φαντασίαν· τὰς ἦ δὲ σάρκας ἐ ἡμεῖς αἰτιοῦμεθ, Εἴδωλον, ἐ, Τίρυνθ ἐν χαλκῇ. Οὐ πάντες ἦ ἔσαν ἐν τῷ τ ἀπάφαν εἰσὶ χώρᾳ, αἱ μ κλαιόμενοι, οἱ ἦ κλάζοντες, ὡς ὁ Μίνως κ ὁ Ἡρακλῆς· ἔστι ἦ μὴ πεπωκότες ἐ λήθης ὕδατ, ἐ φθόγγου ἦ χωρὶς ἐ πεῖν.

Ἄλλον hic, pro ἄλλο, ut τοιοῦτον, τηλικοῦτον, τοσοῦτον, sæpè etiam in *Neutro* Genere; nam per τὸ, τί certò constat, ἄεθλον hic *Neutrum* esse. *Eustathius* quidem fol. 462. lin. 30. Διὸς ἦ κ τὸ ἔπ σώζοῖτο εἶπεν· ἐ γὰρ ἔπ ἄλλον φράζεσθ τοῦδ' ἔπ κεφαλαιώτερον ἄεθλον, ὥστε πῶς εἶον τε τ αὐτὸν εἶναι, κ οὐ ἅδε κ ἐν ἁιδαῖ; κ ἡ Ἥβη ἦ καθ' Ὅμηρον παρθέν, ἥτις κ οἰνοχοεῖ· ἀπίθανον ἦ αὐτὸν ἔχειν κ τὰ τῶ σκυλμῶ· μὴ πιὼν ἦ πῶς ὁμιλεῖ; τὰ μὲ σκυλμὼ ἔχ καθὰ φαντασίαν· τὰς ἦ δὲ σάρκας ἐ ἡμεῖς αἰτιοῦμεθ, Εἴδωλον, ἐ, Τίρυνθ ἐν χαλκῇ. Οὐ πάντες ἦ ἔσαν ἐν τῷ τ ἀπάφαν εἰσὶ χώρᾳ, αἱ μ κλαιόμενοι, οἱ ἦ κλάζοντες, ὡς ὁ Μίνως κ ὁ Ἡρακλῆς· ἔστι ἦ μὴ πεπωκότες ἐ λήθης ὕδατ, ἐ φθόγγου ἦ χωρὶς ἐ πεῖν.

630. Θησέα, Πειρίθοόν τε, Θεῶν ἐρικυδέα τέκνα) *Plutarchus*, in *Pisistrato*, hunc ait Versum à *Pisistrato* hìc insertum, quasi in honorem *Atheniensium*; cùm aliàs in ipso extet Versus de *Theseo* nequaquam pejor, *Iliad.* α'. v. 265. Θησέα τ' Αἰγεΐδην, ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν. Hunc Versum in *Necyâ*, sive Ultimâ *Rhapsodiâ* Odysseæ, hodiè non reperias, inquit Doctissimus & γνώριμος Dr. *Ludolphus Kusterus*, Hist.

VARIÆ LECTIONES.

622. Ἄλλο) γρ. ἄλλον, vid. Not. in *Textum*.

623. Τοῦδέ τί μοι) γρ. τοῦδ' ἔπ μοι, vid. Not. in *Textum*.

625. Ἔπεμψεν, ἰδὲ) γρ. ἔπεμψ', ἠδὲ, *H Steph.*

630. Ἐρικυδέα) γρ. ἀελδίκεα, *Plutarch.* in *Theseo*, vid. Not. in *Textum*.

Ἀλλὰ

Ἀλλὰ πρὸ ἐπὶ ἔθνε᾽ ἀγείρετο μυρία νεκρῶν,
Ἠχῇ θεσπεσίῃ· ἐμὲ δ᾽ χλωρὸν δέος ᾕρει,
Μή μοι Γοργείην κεφαλὴν δεινοῖο πελώρου
Ἐξ Ἀΐδος πέμψειεν ἀγαυὴ Περσεφόνεια.
Αὐτίκ᾽ ἑπόμην ἐπὶ νῆα κιὼν, ἐκέλευον ἑταίρους
Αὐτούς τ᾽ ἀμβαίνειν, ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι·
Οἱ δ᾽ αἶψ᾽ εἰσέβαινον, καὶ ἐπὶ κληῖσι κάθιζον·
Τὴν δ᾽ καθ᾽ Ὠκεανὸν ποταμὸν φέρε κῦμα ῥόοιο·
Πρῶτα μὲν εἰρεσίη, μετέπρεπε δ᾽ κάλλιμος οὖρος.

Sed antea multitudo congregabatur infinita mortuorum,
Sonitu immenso; me verò pallidus timor invasit;
Nè mihi Gorgonium caput horrendi monstri
A Plutone mitteret inclyta Proserpina.
Statim deinde ad navem profectus, jussi socios
Et ipsos ascendere & rudentes solvere;
Illi itaque sunt statim ingressi, & per transtra sederunt.
Illam verò per Oceanum flumen ferebat fluctus fluenti:
Primùm quidem remigatio, postea autem secundus ventus.

ΣΧΟΛΙΑ.

633. Γοργείην κεφαλήν.] Μεδούσης, τ᾽ Γοργόνος, κεφαλήν.

636. Ἀμβαίνειν.] Ἀναβαίνειν, εἰσιέναι.

638. Φέρεν.] Ἐκόμιζεν. Ῥόοιο.] Τοῦ ῥεύματος.

639. Εἰρεσίη.] Κωπηλασία, παρὰ τὸ ἐρέσσω, τὸ κωπηλατῶ, ἐξ οὗ καὶ ἐρέτης. Κάλλιμος οὖρος.] Καλὸς ἄνεμος.

NOTÆ.

Critic. *Homeri*, §. VI. Nunquam sanè inibi reperiebatur, in *Ultimâ* scilicet; verùm in *Necyâ*, hoc est, in hoc loco, hodienum extare videmus; si excipias vocem ἀειδείκελα, quam inter *Var. Lectiones* ideò repono: Cùm utraque Vox sit *Homerica*.

632. Ἠχῇ θεσπεσίῃ) Allusum ad Mortalium Congregationes, quæ multo strepitu fieri solent; præterea τελετμόν τινα *Animabus* tribuit Poeta, ut ὅ. v. 5. ---ταὶ δ᾽ τελέζουσιν ἕκαστος, & v. 9. Ὡς αἱ τελεγοῖαι ἅμα πᾶσαι. Quod in ipso Mortis articulo verissimum esse, à nonnullis exploratum accepi.

633. Γοργείην κεφαλήν) *Eustath.* fol. 462. lin. 53. Ἀλέξανδρος ὁ Μύνδιος ἱστορεῖ, ὡς οἱ παῖς Ἀθηναίᾳ φίεται, ὅτι τὴν Γοργόνα, τὸ ζῶον καλοῦσιν οἱ ὀπὸ Λιβύης Νομάδες, ὅτε καὶ γίνεται, Καπύβλεπτα. ἡ Καπύβλεπτον· ἔστι δὲ σφοβερὰ ἀγέλη ὄμοιον ταῦρος· ἔχει δὲ πτερὰς, μόχθον τῇ ἀναπνοῇ πάντα τὰ ἐντυγχάνοντα διαφθείρει· καὶ ἐμβλέψαν δὲ, κτείνει, ὁ πυθόμενος ἀπὸ τῆς ὁμωνύμου λέξεως. Φορεᾶς.

639. Πρῶτα μὲν εἰρεσίη) Carmen hoc, ut multa alia *Homeri*, cessit in *Proverbium*. *Primo Labor, dein Pramium. Magna Cura Magna Merces.* Τῷ δὲ πονοῦντι καὶ θεὸς συμπαραβαίνει.

VARIÆ LECTIONES.

634. Ἀγαυὴ) γρ. ἀπαιτεῖ.

639. Εἰρεσίη) γρ. εἰρεσίῃ. *Eustath.* fol. 463. lin. 34.

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΙΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Μ'.

Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Μ'.

Διηγεῖται τῷ ἐξ ἅδου χθιζοτέρῳ αὐτοῦ ἐπάνοδον πρὸς Κίρκην· καὶ ὡς παρὰ τὰς Σειρῆνας παρέπλευσεν, καὶ παρὰ τὰς Πλαγκτὰς πέτρας, Σκύλλαν τε καὶ Χάρυβδιν· καὶ τῶν τοῦ αὐτοῦ νεὼς καὶ τῶν ἑταίρων ἀπώλεσαν, ἀνελόντων παρὰ τὴν ἡλίου βοῶν· καὶ ὡς μόνος ἐπὶ ξύλου πρὸς Καλυψὼ διεσώθη.

Ἐπιγραφή.

Τὰ πρὸς Σειρῆνας, καὶ Σκύλλαν, καὶ Χάρυβδιν, καὶ βόας Ἡλίου.

Ἄλλως.

Μῦ Σειρῆνας ἔχει, πλαγκτὰς, βοῦς τ' Ἠελίοιο. Lib. XII.

Ἀυτὰρ ἐπεὶ ποταμοῖο λίπεν ῥόον Ὠκεανοῖο
Νηῦς, ἐπὶ δ' ἵκετο κῦμα θαλάσσης εὐρυπόροιο,
Νῆσον ἐς Αἰαίην, ὅθι τ' Ἠοῦς ἠριγενείης
Οἰκία καὶ χοροὶ εἰσι, καὶ ἀντολαὶ Ἠελίοιο·
Νῆα μὲν ἔνθ' ἐλθόντες ἐπείσαμεν ἐν ψαμάθοισιν,
Ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
Ἔνθάδ' ἐπιμείξαντες ἐμείναμεν ἠῶ δῖαν·

CÆterum poſtquam fluvii reliquit fluentum Oceani
Navis, pervenitque ad fluctus maris latiflui,
Inſulam ad Ææam, ubi Auroræ mane-genitæ
Domicilium & chori ſunt, & Solis ortus;
Navem quidem huc digreſſi ſubduximus in arenam,
Nos ipſi autem egreſſi ſumus ad litus maris,
Hic dormientes expectavimus auroram divinam:

ΣΧΟΛΙΑ.

2. Ἀπὸ δ' ἵκετο.] Ἀφίκετο, παρεγένετο. Εὐρυπόροιο.] Πλατὺν πόρον ἔχοντος· οἱονεὶ τὸ ῥεῦμα, ἢ καλὰς πόρους ἔχοντος.

3. Ὅθι τ' ἠοῦς ἠριγενείης Οἰκία καὶ χοροί εἰσι, καὶ ἀντολαὶ ἠελίοιο.] Οὐχ ὡς * ἀναπλάσσοντες τὴν ἡμέρας ἐν τῇ Αἰαίᾳ, τοῦτο εἰρήκειν· ἀλλ' ἵνα ἁπλούστερον, ἐπὶ παρελθόμεθα, ὅπου ἡμέρα καὶ ἥλιος· ἢ κατὰ σύγκρισιν τῶν Κιμμερίων· ἢ ὡς σχεδὸν φῶς παρέχουσιν, ἀνατολὴν κέκληκεν, ἐπεὶ ὑψηλοῦ ὄντος τοῦ Κιρκαίου, ἥλιος οὐ νυκτὸς ἐπιλάμπει τοῖς τῆς Κίρκης ξοάνοις.

4. Χοροί.] Χῶραι, τόποι· ὡς καὶ εὐρύχορον λέγει * γῆν, τὴν εὔχωρον καὶ μεγάλην. Ἀντολαί.] Ἀνατολαί.

7. Ἀποβείξαντες.] Ἀπονυστάξαντες, κοιμηθέντες.

NOTÆ.

V. 1. Αὐτὰρ ἐπεὶ ποταμοῖο) De Fluvio *Oceano*, in magnum *Oceanum* ſe exonerante, vid. *Euſtath.* fol. 1704. lin. 42. Edit. *Roman.* item *Strabo.* Geogr. l. 1. fol. 6. 7. & 8. ubi *Cratetis* ſententia.

NOTÆ IN SCHOLIA.

V. 3. Οὐχ' ὡς * ἀναπλάσσοντες τὴν ἡμέρας) Ità lego, pro, * ἐπιλάσσοντες, ex *Euſtathio*, qui fol. 464. lin. 37. hoc *Scholion* laudans τὸν τῶν Παλαιῶν, ità legit.

4. Χοροὶ) Et hoc *Scholion* laudat *Euſtath.* ibid. fol. 465. lin. 12. ὡς τὸν Παλαιῶν, Ἠοῦς ὦ χοροὶ, καθὸ τοὺς Παλαιοὺς, ἢ οἱ ἁπλῶς τόποι, ἢ χῶραι· ὡς ἢ εὐρύχορον, φασι, λέγει ἀκαχοῦ γῆν, τὴν εὔχωρον, ἢ μεγάλην. Unde patet * γῆν ſupplendum poſt λέγει, ut Nos nunc facimus.

VARIÆ LECTIONES.

V. 3. Νῆσον ἐς Αἰαίην) γρ. νῆσόν τ' Αἰαίτιν, *H. Steph.* malè. 7. Ἐνθάδ') γρ. ἔνθα δ'.

Ἠμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Δὴ τότ' ἐγὼν ἑτάροις τοῖσιν δώματα Κίρκης
Οἰσέμεναι νεκρὸν Ἐλπήνορα τεθνειῶτα.
Φιτροὺς δ' αἶψα τεμόντες, ὅθ' ἀκροτάτη προέχ' ἀκτή,
Θάπτομεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες.
Αὐτὰρ ἐπεὶ νεκρός τ' ἐκάη, καὶ τεύχεα νεκρῶν,
Τύμβον χεύαντες, καὶ ἐπὶ στήλην ἐρύσαντες,
Πήξαμεν ἀκροτάτῳ τύμβῳ εὐήρες ἐρετμόν.
Ἡμεῖς μὲν τὰ ἕκαστα διείπομεν· οὐδ' ἄρα Κίρκην
Ἐξ ἀίδεω ἐλθόντες ἐλήθομεν, ἀλλὰ μάλ' ὦκα
Ἦλθ' ὀτρυναμένη· ἅμα δ' ἀμφίπολοι φέρον αὐτῇ
Σῖτον καὶ κρέα πολλὰ, καὶ αἴθοπα οἶνον ἐρυθρόν.
Ἡ δ' ὅ γε μέσσῳ στᾶσα μετηύδα δῖα θεάων,
Σχέτλιοι, οἳ ζώοντες ὑπήλθετε δῶμ' Ἀίδαο,
Δισθανέες, ὅτε τ' ἄλλοι ἅπαξ θνήσκουσ' ἄνθρωποι.
Ἀλλ' ἄγετ', ἐδέτε βρώμην καὶ πίνετε οἶνον
Αὖθι παρημέριοι· ἅμα δ' ἠοῖ φαινομένῃφι
Πλεύσεσθ'· αὐτὰρ ἐγὼ δείξω ὁδὸν, ἠδὲ ἕκαστα
Σημανέω· ἵνα μή τι κακορραφίῃ ἀλεγεινῇ,
Ἢ ἁλὸς, ἢ ἐπὶ γῆς, ἀλγήσετε πῆμα παθόντες.
Ὣς ἔφατ'· ἡμῖν δ' αὖτ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ.

Quando itaque manè genita apparuit roseis-digitis aurora,
Tunc ego socios præmisi ad domum Circes
Efferre mortuum Elpenorem defunctum.
Arboribus verò fatim excisis, ubi summum prominebat actus,
Sepelivimus tristes, ubere lacrymas fundentes.
Cæterum postquam cadaver combustum est & arma mortui,
Busto aggesto, & desuper cippo erecto,
Fiximus in summo sepulchro benefabricatum remum.
Nos quidem singula administravimus; at non Circen
Ab inferis regredi latuimus, sed valde celeriter
Venit festinabunda: simulque ancillæ ferebant cum ipsâ
Panem & carnes multas, & fragrans vinum rubrum:
At ipsa in medio stans alloquebatur diva dearum,
" Miseri, qui viventes subiistis domum Plutonis,
" Bis mortui; cùm alii semel duntaxat moriantur homines.
" Verùm agite, edite cibum, & bibite vinum.
" Hic toto die; simulque aurorâ illucescente
" Navigabitis: cæterum ego monstrabo viam atque singula
" Signa ficabo; nequam siniſtro consilio damnoso,
" Aut in mari, aut in terrâ, doleatis cladem passi.
Sic ait; nobisque statim persuadebatur animus generosus.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

11. Φιτροὺς.] Κορμούς. Προέχει.] Ἐξέχει.
12. Θάπτομεν.] Ἐκαίομεν.
14. Χεύαντες.] Χώσαντες. Ἐρύσαντες.] Νῦν φήσαντες.
16. Δεσίπομεν.] * Ἐνηρχόμεν, ἐπεξάπομεν.
17. Ἐλήθομεν.] Ἐλαθανόμεν.
18. Ἐντυναμένη.] Παρασκευαπαμένη.
22. Δισθανέες.] Δὶς ἀποθνήσκοντες.
27. Ἀλγήσετε.] Ὀδυνήσεσθε.

N O T Æ.

9. Προέλω) Vid. ad κ'. v. 100.
14. Τύμβον χεύαντες καὶ ἐπὶ στήλην ἐρύσαντες) Vid. quæ Nos ad *Iliad.* π'. v. 457.
15. Πήξαμεν ἀκροτάτῳ τύμβῳ) Vid. quæ Nos modò, ad λ'. v. 77.
22. Δισθανέες) *Eustath.* fol. 264. lin. 40. Τὸ δὲ δισθανέες, ἀντὶ τοῦ δυσὶ μέρεσι λόγου ἀναχωρήσαντ' Ἀπολλώνιος, λέγων, ὅτι τὸ δὶς καὶ τρὶς ἀποβαίνει τὸ σῆμα· ἀντὶ τοῦ πολλάκις σωζόμενοι, οἷον δίπους, τρίπους· ἔφλεγε δὲ καὶ διθανέες· κεῖται δὲ καὶ τὸ ἀνθρώπους ἅπαξ ἀποθνήσκειν.

NOTÆ IN SCHOLIA.

16. *Ἐνηρχόμεν) Ità pro ἐνηρχόμην emendo.

VARIÆ LECTIONES.

9. Προέλω) γρ. προέσω. vid. Not. in *Textum*, ad κ'. v. 100.
11. Προέχ') γρ. πρὸς'.
12. Καὶ δάκρυ χέοντες) γρ. καὶ δακρυχέοντες, ut *Odyss.* κ'. v. 409.
22. Δισθανέες) γρ. δὶς θανέες, vid. N. in *Textum*.

Ὣς

Ὡς τότε μὲν τοσσον ἦμαρ, ἐς ἠέλιον καταδύντα,
Ἥμεθα, δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα, καὶ μέθυ ἡδύ.
Ἡμος δ' ἠέλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν,
Οἱ μὲν κοιμήσαντο παρ' πρυμνήσια νηός.
Ἡ δέ με χειρὸς ἑλοῦσα, φίλων ἀπονόσφιν ἑταίρων,
Εἷσέ τε, καὶ προσέλεκτο, καὶ ἐξερέεινεν ἕκαστα.
Αὐτὰρ ἐγὼ τῇ πάντα κατ' μοῖραν κατέλεξα.
Καὶ τότε δή μ' ἐπέεσσι προσηύδα πότνια Κίρκη,
Ταῦτα μὲν ὕπω πάντα πεπείρανται· σὺ δ' ἄκουσον,
Ὡς τοι ἐγὼν ἐρέω, μνήσω δέ σε καὶ θεὸς αὐτός.
Σειρῆνας μὲν πρῶτον ἀφίξεαι, αἵ ῥά τε πάντας
Ἀνθρώπους θέλγουσιν, ὅς, τις σφέας εἰσαφίκηται.
Ὅστις ἀϊδρείῃ πελάσῃ καὶ φθόγγον ἀκούσῃ
Σειρήνων, τῷ δ' οὔτι γυνὴ καὶ νήπια τέκνα,
Οἴκαδε νοστήσαντι, παρίστανται, ὐδὲ γάνυνται.

Adeò tum quidem toto die, ad ſolem occidentem,
Sedebamus, epulantes carnes immenſas, & dulce vinum:
Quando verò ſol occidit, & crepuſculum advenit,
Illi quidem dormierunt apud rudentes navis:
At illa me manu prehendens, ſeorſim dilectis à ſociis,
Locavitque & allocuta eſt, & interrogavit ſingula:
Cæterum ego illi omnia ordine recenſui.
Et tum jam me verbis alloquebatur veneranda Circe,
" Hæc quidem ſic omnia *ſunt* perfecta: tu autem audi,
" Ut tibi ego dicam; *in memoriam* verò reducat etiam Deus ipſe.
" Ad Sirenas quidem primùm pervenies, quæ ſane omnes
" Homines demulcent, quicunque ad eas pervenerit.
" Quicunque imprudentiâ appulerit, & vocem audierit
" Sirenum, huic neutiquam uxor & infantes liberi
" Domum reverſo aſtant, neque lætantur.

ΣΧΟΛΙΑ.

34. Προσέλεκτο.] * Προσείπεν.
37. Πεπείραν̃ται.] Τετέλεσμαι.
38. Μνήσ̃ει.] Μνημονεῦσαι ποιήσει.
39. Σειρῆνας μὲν πρῶτον.] Καλῶς μὲν τὰς πολλὰς. Ἀχελῴου καὶ Στεροπῆς τῆς Παρθενοπαίου αἱ Σειρῆνες· καθ' ἑτέρους δ' Ἀχελῴου καὶ Τερψιχόρης, μιᾶς τῶν Μουσῶν· ἐλόμεναι δ' παρθενίαν, ἐμισήθησαν ὑπὸ Ἀφροδίτης, καὶ ἔχουσαι πτερὰ ἀπέπτησαν εἰς τὸ Τυρρηνικὸν πέλαγος, καὶ νῆσον κατέσχον, * Ἀνθεμοῦσαν ὀνομαζομένην· ὀνόματα δ' αὐτῶν, * Ἀγλαοφήμη, Θελξιέπεια, Πεισινόη, ἡ Λίγεια· καθ' ὁ Ὅμηρος, δύο· Σειρήσοιν γὰρ λέγει. Ἀφίξεαι.] Παραγενήσῃ.
40. Θέλγουσιν.] Ἀπατῶσιν.
43. Γάνυν̃ται.] Χαίρουσιν.

NOTÆ.

35. Αὐτὰρ ἐγὼ τῇ πάντα καθ' μοῖραν) De *Ultimâ* & καθ' productâ, videſis ad ι'. v. 245.

39. Σειρῆνας μὲν πρῶτον ἀφίξεαι) De *Sirenibus*, Heraclid. Pontic. in Allegor. *Homeri*, & *Heraclitus*, περὶ ἀπίστων, §. 14. *Plutarch.* Sympoſiac. IX. Quæſt. 14. *Xenophon*, Ἀπομνημονευμάτων, l. 2. fol. 592. *Euſtath.* fol. 469. lin. 17. *Demophilus*, Δεῖ, ὥσπερ Σειρῆνας, τὰς ἡδονὰς παρελθεῖν, τὸ καλὸν πύθεσθαι τῶν Ἀρετῶν ἰδίαν, ὡς πατρίδα. *Seneca*, Epiſt. 31. Ad ſummam ſapiens eris, ſi clauſeris Aures. Quibus ceram parum eſt obdere: firmiori ſpiſſamento opus eſt, quàm uſum in Sociis *Ulyſſem* ferunt. Vid. *Duporti* Gnomolog.

42. Τῷ δ' οὔτι γυνὴ καὶ νήπια τέκνα, παρίστανται, οὐδὲ γάνυνται) *Iſaac. Caſaubon.* ad hunc locum ità, in Codice *Elienſi* Epiſcopi, *Mori*, *No. ut* παράπαν λέγουσι, *his utraque Conſtructio eſt confuſa.* Dico ego, γυνὴ ad παρίστανται, τέκνα ad γάνυνται, referendum; etiam τέκνα, ut *Neutrum* ad παρίστανται, ut *Plurale*, ad γάνυνται. *Trajectio* dicitur. Vid. infrà, ad v. 68.

NOTÆ IN SCHOLIA.

34. * Προσεῖπεν) Emendo, pro προσείπων.

39. * Ἀνθεμοῦσαν) Pro ἀνθεμοῦσαν lego, quod facit *Aloyſii* MS. & *Apollon.* Argonaut. l. 4. v. 901. Ἀνθεμώεσσαν vocat. Vid. mox, ad v. 159. Nomina earum aliàs, * Ἀγλαόφωνος, Θελξιόπη, ἡ Θελξινόη, ἡ Μόλπη. Pro *Veteri*, ἡ Λίγεια, ex *Aloyſiano* MS. lego, ἡ Λίγεια, & poſt Σειρήσοιν addo τὸ, γάρ. Sunt & Λευκωσία & Παρθενόπη Nomina *irenum.* vel harum ipſarum alia, vel certè, Aliarum. Vid. de *Sirenibus*, Scholiaſten *Apollonii* in locum prædictum, & quæ Nos ad *Euripid.* Helen. v. 166.

VARIÆ LECTIONES.

40. Ὅς, τις σφέας εἰσαφίκηται) γρ. ὅτι σφέας εἰσαφίκανεν, *H. Steph.*
41. Ἀϊδρείῃ) γρ. αἰδρείῃ, non æquè benè, vid. ad *Iliad.* η'. v. 198. *Ibid.* Πελάσῃ, ἀκούσῃ) γρ. πιλάσῃ, ἀκούσῃ, *H. Steph.*

Ἀλλά τε Σειρῆνες λιγυρῇ θέλγουσιν ἀοιδῇ,
Ἥμεναι ἐν λειμῶνι· πολὺς δ' ἀμφ' ὀστέοφιν θὶς
Ἀνδρῶν πυθομένων, περὶ δ' ῥινοὶ μινύθουσιν.
Ἀλλὰ παρὲξ ἐλάαν· ἐπὶ δ' οὔατα πᾶσιν ἑταίρων,
Κηρὸν δεψήσας μελιηδέα, μήτις ἀκούσῃ
Τῶν ἄλλων· ἀτὰρ αὐτὸς ἀκουέμεν, αἴ κ' ἐθέλῃθα.
Δησάντων σ' ἐν νηῒ θοῇ χεῖράς τε, πόδας τε,
Ὀρθὸν ἐν ἰστοπέδῃ· ἐκ δ' αὐτῷ πείρατ' ἀνήφθω·
Ὄφρα κε τερπόμενος ὄπ' ἀκούῃς Σειρήνοιϊν.
Αἰ δέ κε λίσσηαι ἑτάρους, λῦσαί τε κελεύῃς,
Οἵδε σ' ἔπὶ πλείονσι τότ' ἐν δεσμοῖσι δεύντων.
Αὐτὰρ ἐπὴν δὴ τάσγε παρὲξ ἐλάσωσιν ἑταίρους,
Ἔνθα τοι οὐκέτ' ἔπειτα διηνεκέως ἀγορεύσω,
Ὅππῃ κεν δή τοι ὁδὸς ἔσσεται, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς
Θυμῷ βουλεύειν· ἐρέω δέ τοι ἀμφοτέρωθεν.
Ἔνθεν μὲν γὰρ πέτραι ἐπηρεφέες· ἐπὶ δ' αὐτὰς
Κῦμα μέγα ῥοχθεῖ κυανώπιδος Ἀμφιτρίτης·

"Sed Sirenes ſtridulâ dementent cantilenâ.
"Deſidentes in prato: ingens verò circùm ex oſſibus acervus
"Virorum putrefactorum, & undique cutes putreſcunt.
"Sed præternavigato: atque aures obtura ſociorum,
"Ceram malaſſans ſuavem, ne quiſquam audiat
"Aliorum: cæterùm ipſe audias, ſiquidem voles.
"Ligent te in navi veloci manuſque pedeſque
"Erectum ad modium; & ex ipſo malo funes aligentur,
"Ut magnâ voluptate vocem audias Sirenum.
"Quòd ſi rogaveris ſocios, ſolveréque juſſeris,
"Illi te in pluribus vinculis illigent.
"Cæterùm poſtquam has præternavigârint ſocii,
"Hìc tibi haud ego deinceps peremptoriè dicam,
"Utra tibi jam via erit: verùm tu ipſe
"Animo conſidera: dicam enim tibi ex utraque parte.
"Hàc enim petræ quidem opertæ; juxtaque illas
"Fluctus ingens reſonat cærulei maris;

ΣΧΟΛΙΑ.

44. Λιγυρῇ.] Ἡδείᾳ.
45. Ὀστεόφιν.] Τῶν ὀστέων. Θὶς.] Σωρός.*
46. Πυθομένων.] Σηπομένων. Ῥινοί.] Τὰ δέρματα. Μινύθουσιν.] Ἐλαττοῦνται.
47. Παρὲξ ἐλάαν.] Παρελαύνειν ἐκτὸς αὐτῶν.
48. Δεψήσας.] Μαλάξας· ἔνιοι δὲ βυρσοδέψης.
50. Δησάντων.] Δησάτωσαν, Ἀττικῶς.
51. Ἰστοπέδῃ.] Τῷ πέπλῳ, ἐν ᾧ ὁ ἱστὸς ἐστήκειται. Ἐκ δὲ αὐτοῦ.] Ἐκ τῆς ἱστοδόκης. Πείρατα.] Τὰ σχοινία. Ἀνήφθω.] Δεδέσθω.

* *Heſych.* v. Ὀσίων σωρός.

ΝΟΤΑΕ.

46. Περὶ ἧ ῥινοὶ μινύθουσιν) Vid. ad v. 35.
48. Κηρὸν δεψήσας) Adeundus *Nonius Marcellus*, in Vocibus *Condepſere* & *Depſere*. Sed tibi fortaſſis aliquis molit & depſit, *Varro* in *Myſteriis*. Ἐπὶ δ' ἄατ' ἀλεῖψαι ἑταίρων, Κηρὸν δεψήσας. Hinc *Proverbium*, Κηρὸν τοῖς ὠσὶν ἐπαλείφεις, *Apoſtolius*, Centur. VIII. Vid. ad v. 39.
51. Ὀρθὸν ἐν ἰστοπέδῃ) Cur *ἰστοπέδῃ*, per *Modium*, expono, vid. ad β'. v. 424.
54. Οἵδε σ' ἐπὶ πλείονσι τότ' ἐν δεσμοῖσι δεύντων) Nè fruſtra τὸ ἐν *bis* occurrat, vel legendum, *οἱ δέ σε μᾶλλον*, &c. quod mallem, quia nec infra *bis* legitur, v. 164. Ὑμεῖς ἧ πλείονσι &c. non ὑμεῖς δ' ἐν πλείοσι· vel τὸ *ἐν*, poſterius per *Tmeſin* referendum ad τὸ δεύντων, ut ſit, *ἐνδεύντων*, ut mox, v. 196. Πλείοσί μ' ἐν δεσμοῖσι δεῦον, vel ſimul legendum, *ἐνδεσμοῖσι*, vel poſterius ἐν rejiciendum penitus, ut legatur πλείοσι δεσμοῖσι, & ſic τὸ σ'. ante δ'. producatur, ut ad α'. v. 203. *Hervagian.* Codex in Margine, pro *ἐνὶ* legit ἔπι, elegantèr.

VARIÆ LECTIONES.

47. Παρὲξ ἐλάαν) γρ. παρεξελάαν, *H. Steph.* ut infrà, v. 55. & v. 109.
52. Ἀκούῃς) γρ. ἀκούσῃς. *H. Steph.*
54. Οἵδε σ' ἐνὶ πλείονσι) γρ. οἱ δέ σε μᾶλλον πλείοσι, & οἱ δέ σ' ἔπι, vid. Not. in *Textum*.
55. Παρὲξ ἐλάσωσιν) γρ. παρεξελάσωσιν, ut ſuprà, v. 47.
59. Ἐπηρεφέες) γρ. ἐπιῤῥεφέες, vel ἐπιῤῥεπέες, vid. ad *Iliad.* μ'. v. 54.

Πλαγκτὰς

Πλαγκτὰς δή τοι τάσγε θεοὶ μάκαρες καλέουσι·
Τῇ μὲν τ' οὐδὲ ποτητὰ παρέρχεται, οὐδὲ πέλειαι
Τρήρωνες, ταί τ' ἀμβροσίῃ Διὶ πατρὶ φέρουσιν,
Ἀλλά τε καὶ τῶν αἰεὶ ἀφαιρεῖται λὶς πέτρη·
Ἀλλ' ἄλλην σφίσι πατὴρ ἐναρίθμιον εἶναι.
Τῇδ' οὔπω τις νῆυς φύγεν ἀνδρῶν, ἥτις ἵκηται,
Ἀλλά θ' ὁμοῦ πίνακάς τε νεῶν καὶ σώματα φωτῶν
Κῦμά θ' ἁλὸς φορέουσι πυρός τ' ὀλοοῖο θύελλαι.

" Erraticas profectò eas dii beati vocant:
" Hac neque volucres prætervolant, neque columbæ
" Timidæ, quæ ambrosiam Jovi patri ferunt:
" Verùm ex iis *aliquam* semper adimit lævis petra,
" Sed aliam summittit pater, ut in numerum sufficiatur.
" Hàc nondum ulla navis effugit virorum, quæcunque accesserit,
" Sed paritèr tabulas navium, & corpora virorum,
" Fluctusque maris auferunt ignisque pernicioſi procellæ.

ΣΧΟΛΙΑ.

61. Πλαγκτάς] Ὁ μὲν Κράτης, ὅτι πλανᾶζε) τοῦτ' αὐτὰς τὸ κῦμα· οἱ δὲ, ὡς τῶν Δήλων κινουμένων καὶ φερομένων. Θεοὶ μάκαρες καλέουσι.] Ἀνθρωποι δὲ οὗτοι, κατὰ τοῦτο πλανῶνται.

62. Ποτητά.] Πτηνά.

63. Τρήρωνες.] Δειλαί. Ἀμβροσίῃ Διὶ πατρὶ φέρουσιν.] Ἤτοι μυθικῶς φησι, τὰς ἀδελφὰς ἀφ' τῶν Πλαγκτῶν πεζεύειν ἀπεκμοίζειν Διὶ ἀμβροσίαν· ἢ φυσικῶς τοῦτο εἴρηκεν· ὅτι γὰρ ἔκφυσιν τῶν Πλαγκτῶν γίνηται τὸ ἄστρον, ὁ λεγόμενος Ταῦρος, τότε συμβαίνει τὰ ἐπὶ τῶν ἀρᾶς αὐτοῦ κειμένων ἀπὸ ἀστέρων, οἱ Πλειάδες λέγονται, ἵνα ἀμαυροῦσθαι ὑπὸ τῆς ἀναφορᾶς τοῦ καπνοῦ φέρουσι τροφαὶ, ὕδωρ θαλάσσιον, ἅλας, ὃν καὶ Πλάτων τὸ Φαίδρῳ Δία σωτηρόφυσιν, Ὁ μὲν δὴ μέγας ἐν ἡγεμὼν Ζεὺς πτηνὸν ἅρμα ἐλαύνει.

64. Λὶς πέτρη.] Λεῖα δὲ ὁμαλὴ πέτρα.

65. Ἐνίησιν.] Ἐντίθησι, καὶ ἐπιπίμπλησι.

67. Πίνακας.] Τὰς σανίδας.

68. Φορέουσι.] Νῦν, φθείρουσι. Θύελλαι.] Καταιγίδες.

NOTÆ.

63. Τρήρωνες ταί τ' ἀμβροσίῃ Διὶ πατρὶ φέρουσιν) Huc refer illa *Byzantina Mœtis*, apud *Athena.* l. xi. fol. 491. & *Eustath.* fol. 1712. lin. 40. Ζεὺς δ' ἄρ' ἐπὶ Κρήτην τρίφατο μῆλα· τὸ δ' ἄρα τῆς νῦν Ἠοῖδι μακάρεσσι· ὁ δὲ αἰξὶν πᾶσι μέλεσσιν. Τὸν μὲν ἄρα τρήρωνες ὑπὸ ζαθέην τρίφον ἄντρου, Ἀμβροσίῃ φορέουσαι ἀπ' ἀκεανοῖο ῥοάων· Νικήσας δὲ τὸν πίτυος μέγας Αἰετὸς, αἰὲν ἀφύσσων, Γαμφηλῇ φορέεσκε, πατὸν Διὶ μητιόεντι. Τὸν καὶ νικήσας πατέρα Κρόνον εὐρύοπα Ζεὺς Ἀθανάτων ποίησε, θεὰν ἐγκατέλεξεν. Ὡς δ' αὔτως τρήρωσι Πελειάσιν ὦπασε τιμὴν, Αἳ δή τοι Θέτιος καὶ Χείρωνος ἄγγελοί εἰσιν. Audiendus præterea *Eustath.* Edit. *Basil.* fol. 476. lin. 7. Ἀλεξανδρος ὁ Πάφιος ἱερεὺς, τὸν Ὅμηρον ὑπὸ Αἰγυπτίων, Δημασυγόρου καὶ Αἴθρας τροφὸν ὑπ' αὐτῶν, σοφῶν τινα, ἱματίοις ἔφη, ἱερέως Ἴσιδος· ἧς ἐκ τῶν μυστῶν μέλλοι ῥίψασά ποτε εἰς τὸ σῶμα τοῦ παιδὸς καὶ τὸ βρέφος ἐν νυκτὶ φωνὰς ἐνέσα σοφάς, Χαλδαϊκὰς, Ταύρους, Περσικὰς, Κορώνης, Πέρδικος, Πορφυρίωνος, Ψαρὸς, Ἀηδόνος, καὶ Κοσσύφου· εὐρεθῆναί τε τὸν παῖδον μὴ Περσικῶν ἐνέσα παῦσαι ἐπὶ τῷ κλίνης· εὐωχεῖσθαι δὲ παρὰ τοῖς τοῦ παιδὸς Σίβυλλαν, ἐμμανῆ γαστρὸς, ἔπη χρεῶδες, ὧν ἀρχὴ, Δμῶες ἀγρόται· ἐν δὲ τοῖς ἑξῆς ἐπὶ τοῦ ἀετοῦ ἐπιτιθεμένου τῷ Διὶ τὸν Γανυμήδην ἁρπάσαντος, ἐπιφανῆναι αὐτὸν τοῦτον τὸν Ὅμηρον, καὶ ναὸν κτίσαι κελεῦσαι (τῷ πατρὶ αὐτοῦ) Ἐρμίᾳ Πηγελοῦν· ἐθέλειν δὲ τὰς Μούσας τοῦ δι' αὐτοῦ ποιῆσαι, καὶ τῷ παιδὶ ἀνδραθῆναι ἐξεπεῖν τὸ σῶμα. Καὶ τὸν Ποιητὴν ὕστερον συμβῆναι τῷ ζώῳ, οἷς βρίφος ὢν συνέπαιζε, καὶ ποιῆσαι αὐτὸ, τῷ Διὶ τὸν Ἀμβροσίαν κομίζοντα. Hinc Lux *Sophocli*, Antigon. v. 1156. Οὐδ' εἰ ἤλασε Ζηνὸς αἰετὸς βορᾶν Φέρων, νιν ἁρπάζοντος ἐς Διὸς θρόνους. Quem locum nemo intellexisse videtur, nè ipsi *Scholiastæ*, qui sicco pede prætercunt. Hunc locum plenius *Athenæus* loco prædicto discussit, à fol. 490. ad fol. 493. Et *Eustath.* fol. 475. lin. 24. &c. *Ptolemæus Hephæstion*, l. 1. Διατὶ ὁ ποιητὴς Πλειάδας ἐποίησε τροφὰς τῶν ἀγκώνας; Confer *Br. Schol.* in hunc locum, & ad *Iliad.* σ'. v. 486. *Bochart.* in *Phaleg. Longinum*, περὶ ὕψους, c. 30. §. 96. pag. 70. Notasque *Langbanii*, *Tollii*, & *Fabri* in locum.

64. Ἀλλά τι καὶ τῶν αἰεὶ ἀφαιρεῖται λὶς πέτρη) *Subaudi* τινά. Nisi *Lectio* ξ, ἀλλά τι admitteretur; quæ tamen in nullis Codd. apparet. Τὸ λὶς autem, per Ἀποκοπὴν, pro λιστὴ.

68. * Κῦμά θ' ἁλὸς φορέουσι, πυρός τ' ὀλοοῖο θύελλαι) Legendum hìc omninò κῦμά θ', pro κύμα θ',

NOTÆ IN SCHOLIA.

63. * Οὐρῆς Ταύρου) Quod obſervamus ad *Schol.* σ'. v. 272. *Pleiadas* malè poni ἐπὶ τῆ οὐρᾶς Ταύρου, nunc iterum videmus in hoc *Scholio*, quod & MS. habet hìc aperte, licet illic non item. Puto ſanè legendum utrobique Κεφοῦ, pro Ταύρου; nam ità *Hyginus* in *Taura*, fol. 84. Inter hujus finitorem corporis, i. e. *Tauri*, & *Arietis* caudam, ſtellæ ſunt, quas *Vergilias*, noſtri, *Graci* autem, *Pleiadas*, appellaverunt. Et ſaniores Aſtrologi *Pleiadas* ante genua *Tauri*, ad *Arietis* caudam, ponunt. Ità Verſiculus

VARIÆ LECTIONES.

65. Ἐνίησι) χρ. ἀνίησιν *Athena.* l. xi. fol. 492.

68. Κῦμά θ') χρ. κόμα θ', vid. Not. in *Textum*.

Οἵη

Οἴη δὴ κείνη γὲ παρέπλω πυθμένι νηῦς,
Ἀργὼ πασιμέλουσα, παρ' Αἰήταο πλέουσα·
Καί νύ κε τὴν ἔνθ' ὧκα βάλεν μεγάλας ποτὶ πέτρας,
Ἀλλ' Ἥρη παρέπεμψεν, ἐπεὶ φίλος ἦεν Ἰήσων.
Οἱ δ' δύο σκόπελοι, ὁ μὲν ὑψηρὸν εὐρὺν ἱκάνει
Ὀξείῃ κορυφῇ, νεφέλη δέ μιν ἀμφιβέβηκε

" Sola ipſa utique praternavigavit mare-ſulcans navis,
" Argo omnibus cura, ab Æetâ navigans:
" Et fortaſſe hanc ibi celeriter *ſtuctus*, collitiet magnas ad petras;
" Sed Juno præterire fecit, quoniam charus erat Jaſon.
" Quod ad duo ſcopulos attinet, hic quidem altum cœlum attingit
" Acuto vertice, nubeſque ipſum circumdat

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

69. Παρέπλω.] Παρέπλωσε, παρῆλθε.

70. Πασιμέλουσα.] Ἐπιθετικὸν τῆς Ἀργοῦς. ἀπὸ δὲ, πᾶσιν ἐυμελὲς εἶναι ἀφ' ὧν κλέος· ἢ πᾶσι *μέλουσα θεοῖς. Οἴη δὴ κείνη γὲ παρέπλω πυθμένι νηῦς, Ἀργὼ πασιμέλουσα.] Τυρὼ, ἡ Σαλμωνέως, ἔχουσα δύο παῖδας ἐκ Ποσειδῶνος, Νηλέα τε καὶ Πελίαν, ἔγημε Κρηθέα· ἐξ οὗ παῖδας ἐξ αὐτοῦ τέξεις, Αἴσονα, καὶ Φέρητα, καὶ Ἀμυθάονα. Αἴσονος δὲ καὶ *Πολυμήλας, καθ' Ἡσίοδον, γίνεται Ἰάσων, ᾧ ὁ Φερεκύδης, ἐξ Ἀλκιμιδύης πλουτῶν ὄντος καλεῖται δὲ παιδὸς ἐπίτροπον τὸν αὐτὸν Πελίαν, ἐγχειρίσας αὐτῷ καὶ τὴν βασιλείαν, ἕως αὐξηθῇ τῇ ἡλικίᾳ. ἡ δὲ Ἰάσονος μήτηρ Ἀλκιμιδὴ δύσασα, δίδωσιν αὐτὸν πρὸς Χείρωνι τῷ κενταύρῳ. παρελθὼν δὲ καὶ οὗτος ἦρχε εἰς Ἰωλκὸν, ἀπαιτῶν τὴν πατρῴαν ἀρχὴν τοῦ Πελίου. ὁ δὲ ἔφασκεν χρῆναι αὐτὸν πρότερον ἐξενεγκεῖν τὸ χρυσοῦν δέρας ἀπὸ Κόλχων, καὶ τὸν πυρφόρους ἀνελεῖν ταύρους· ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Ἰάσων, λέγει τῷ Χείρωνι, καὶ αὐτῷ ὁ Χείρων σωνεκπέμπει τὸν *ἡμιθέων καλούμενον δὲ ἡ Ἀθηνᾶ τὴν Ἀργὼ πλεούσης ἐποίησεν ἐπὶ τῷ Βιθυνῶν χώρᾳ, καὶ ὀρθὸν τὸ *Φινέα πηδὸν ἀφ' ταύτης τὴν αἰτίαν. ἔχων δὲ παῖδας ἐκ Κλεοπάτρας τῆς *Βορέου, ἐπιγήμας Εὐρυτίαν, δίδωσιν αὐτὸν τῇ μητρυιᾷ ἀφαιρεθήναι τοὺς, ὡς ἀναίρεσιν· Ζεὺς δὲ χαλεπήνας λέγει αὐτῷ, Πότερον βούλεται ἀποθανεῖν, ἢ τυφλὸς γενέσθαι; ὁ δὲ αἱρεῖται μὴ ὁρᾶν τὸν ἥλιον· ἀγαναπήσας δὲ ὁ Ἥλιος, Ἅρπυιαν ἐπέπεμψε αὐτῷ, αἵ τινες, εἴποτε μάλιστα ἐδύοντο, τὰ αὐτοῦ διέφθειρον *πάντα. ἐμβάλλουσι φλογεὰ πνεῦμα· καὶ ἔστιν Φινεὺς ἐπιμαρεῖτο. τοῦτον δὲ τὸν *Φινέα θεραπεύοντες οἱ σὺν τῷ Ἰάσονα, παρεκάλεσαν ὑποθέσθαι, πῶς *διαπλεύσωσι Πλαγκτὰς λεγομένας πέτρας· ὁ δὲ εἶπεν, ἐὰν πρὸς Ἅρπυιας ἀπαλλαξῶσι τὸν θεὸν αὐτὸν ὁρμῆς. θέντες δὲ σωθῆναι, ἐπαγγέλλονται αὐτῷ τοῦτο δράσειν. ὁ δὲ λέγει αὐτοῖς. Πόσον δύνασαι ἴχνεσι πάχος ὁ Ἀργώ; φάντων δὲ, Πελιάδος, σπάλασον ἀφοῖαν πρώτην καὶ τὴν συμβολὴν τῶν πετρῶν, καὶ μὴ μεσολαβοῦσι, μὴ θλῖψαι· ἐὰν δὲ σωθῇ, τότε περαιοῦν τὸν πλοῦν· οἱ δὲ ταῦτα ἀκούσαντες ποιοῦσι. καθεζομένης δὲ τῆς πρώτης ἀφ' τῆς ἑρᾶς, ὡσβάλλουσι *τῇ Ἀργοῖ ἀφ' Συμπληγάδων, καὶ αἱ πέτραι σωνελθοῦσαι πρύμναν τὴν νεὼς ἔκλασαν συμμύσασαι, * αὐτὴ δὲ σώζεται. οἱ δὲ Βορεάδαι Ζήτης καὶ Κάλαϊς ἀποδιώκουσι τὰς Ἅρπυιας ἀπὸ τῆς *Φινέως δείπνων, ἕως οὗτοι παραχώρησαν εἰς Κόλχους. ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Ἀσκληπιάδῃ.

72. Παρέπεμψε.] Παρῆγαγε.

73. Σκόπελοι.] Ὑψηλαὶ πέτραι.

74. Νεφέλη.] Νέφος.

N O T Æ.

70. Ἀργὼ πασιμέλουσα, παρ' Αἰήταο πλέουσα) De *Rhythmo*, diximus ad ξ'. v. 199.

73. Οἱ δὲ δύο σκόπελοι) Pro τῶνδε δύο σκοπέλων, ut *Scholiaſtes* Thucydidis, l. 1. fol. 50. §. 7. Edit. *Hudſon.* Ὁ μὲν hic, ὁ δὲ v. 101. Τὸν δ' ἕτερον σκόπελον. Ità *Iliad.* κ'. v. 224.

N O T Æ I N S C H O L I A.

quoniam infra, v. 71. Verbum βάλεν, non niſi ab hoc *Nomine* rigi poteſt, κῦμα βάλεν, non κύματα & θύελλαι; ſitque per Præoccupationem, & ferè ad Ἀλκιμιδύης χῆρος referatur, de quo, ad κ'. v. 513. & ſupra ſe è, ad v. 42. Hunc locum explicat *Ariſtoteles*, περὶ θαυμασίων ἀκουσμάτων, fol. 1190.

neſcio cujus, *Pleiades* ante genu ſeptem radiare feruntur. Vid. *Servium*, in *Virgil.* Georgic. l. 1. v. 138. & Dni. *Edvardi Sherburne* Militis, in *Seneca* Mede. §. 31. De loci ſenſu, vid. quæ Nos in *Textum*.

70. Πασιμέλουσα) In hoc *Scholio*, pro *μελλουσα, lego μιλουσα· pro *Πολημέλας, Πολυμήλας· pro *ἡμιθέων, ἡμιθέους· pro Βορέου, *Βορέου· pro **Φινέα, bis, & **Φινεὺς, Φινέα bis, & Φινεύς· *πάντα, addo: pro *δεῖ πλεῦσαι, ἀφικνεῖται· pro *τῇ Ἀργοῖ δυοῖν Πλαγκτὰς πέτραι συνελθοῦσαι τὴν νεὼς συνωμύσαν, ut olim legebatur, lego nunc, τῇ Ἀργοῖ ἀφ' Συμπληγάδων, καὶ αἱ πέτραι συνελθοῦσαι, πρύμναν τὴν νεὼς ἔκλασαν, συμμύσασαι τὸν πλοῦν, ἕως ἀναίρεσιν· Ζεὺς δὲ χαλεπήνας λέγει αὐτῷ, Πότερον βούλεται ἀποθανεῖν, ἢ τυφλὸς γενέσθαι; ὁ δὲ αἱρεῖται μὴ ὁρᾶν τὸν ἥλιον· ἀγαναπήσας δὲ ὁ Ἥλιος, Ἅρπυιαν ἐπέπεμψε αὐτῷ, αἵ τινες, εἴποτε μάλιστα ἐδύοντο, τὰ αὐτοῦ διέφθειρον *πάντα. ἐμβάλλουσι φλογεὰ πνεῦμα· καὶ ἔστιν Φινεὺς ἐπιμαρεῖτο. τοῦτον δὲ τὸν *Φινέα θεραπεύοντες οἱ σὺν τῷ Ἰάσονα, παρεκάλεσαν ὑποθέσθαι, πῶς *διαπλεύσωσι Πλαγκτὰς λεγομένας πέτρας· ὁ δὲ εἶπεν, ἐὰν πρὸς Ἅρπυιας ἀπαλλαξῶσι τὸν θεὸν αὐτὸν ὁρμῆς. θέντες δὲ σωθῆναι, ἐπαγγέλλονται αὐτῷ τοῦτο δράσειν. ὁ δὲ λέγει αὐτοῖς. Πόσον δύνασαι ἴχνεσι πάχος ὁ Ἀργώ; φάντων δὲ, Πελιάδος, σπάλασον ἀφοῖαν πρώτην καὶ τὴν συμβολὴν τῶν πετρῶν, καὶ μὴ μεσολαβοῦσι, μὴ θλῖψαι· ἐὰν δὲ σωθῇ, τότε περαιοῦν τὸν πλοῦν· οἱ δὲ ταῦτα ἀκούσαντες ποιοῦσι. καθεζομένης δὲ τῆς πρώτης ἀφ' τῆς ἑρᾶς, ὡσβάλλουσι *τῇ Ἀργοῖ ἀφ' Συμπληγάδων, καὶ αἱ πέτραι σωνελθοῦσαι πρύμναν τὴν νεὼς ἔκλασαν συμμύσασαι, * αὐτὴ δὲ σώζεται. οἱ δὲ Βορεάδαι Ζήτης καὶ Κάλαϊς ἀποδιώκουσι τὰς Ἅρπυιας ἀπὸ τῆς *Φινέως δείπνων, ἕως οὗτοι παραχώρησαν εἰς Κόλχους. ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Ἀσκληπιάδῃ.

Ità *Iliad.* κ'. v. 224.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

70. Πασιμέλουσα) γρ. πᾶσι μέλουσα.

73. Δύω σκόπελοι) γρ. δύο σκόπελοι, *Scholiaſt.* Thucydid. fol. 50. Edit. *Hudſon.* Vid. infrà, ad v. 75. Not. in *Textum*.

Κυανέη

Κυανέη· τὸ μὲν οὔποτ' ἐρωεῖ, οὐδέποτ' αἴθρη
Κείνῃ ἔχῃ κορυφὴν, οὔτ' ἐν θέρει, οὔτ' ἐν ὀπώρῃ·
Οὐδέ κεν ἀμβαίη βροτὸς ἀνὴρ, ὃ καταβαίη,
Οὐδ' εἰ οἱ χεῖρές γε εἴκοσι καὶ πόδες * εἶεν·
Πέτρη γὰρ λίς ἐστι, περιξεστὴ εἰκυῖα.
Μέσῳ δ' ἐν σκοπέλῳ ἐστὶ σπέος ἠερόειδὲς
Πρὸς ζόφον, εἰς Ἔρεβος τετραμμένον· ἦχθι καὶ ὑμεῖς
Νῆα θοὴν γλαφυρὴν ἰθύνετε, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ.
Οὐδέ κεν ἐκ νηὸς γλαφυρῆς αἰζήϊος ἀνὴρ
Τόξῳ ὀϊστεύσας κοῖλον σπέος εἰσαφίκοιτο.
Ἔνθάδ' ἐνὶ Σκύλλη ναίει, δεινὸν λελακυῖα·
Τῆς ἦτοι φωνὴ μὲν, ὅση σκύλακος νεογιλῆς,

" Obſcura: quæ quidem nunquam recedit, neque unquam ſerenitas
" Illius occupat verticem, neque in æſtate, neque in autumno:
" Neque aſcendere poterit mortalis vir, neque deſcendere,
" Neque ſi illi manus utique viginti & pedes eſſent:
" Petra enim lævis eſt, circumpolitæ aſſimilis.
" Medio autem in ſcopulo eſt ſpelunca obſcura,
" Verſus occaſum, ad Erebum converſa; quà vos quidem
" Navem cavam dirigetis, eximie Ulyſſes.
" Neque ex navi cavâ juvenis vir
" Arcu jaculatus, ad profundam ſpeluncam perveniat.
" Hìc Scylla inhabitat, gravitèr vociferans;
" Hujus profectò vox quidem, quanta catuli leonis à lacte-dejuſi,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

75. Τὸ μὲν.] Τὸ πέφυκε. Τὸ μὲν ἔ οὔποτ' ἐρωεῖ. * Σχήματος ἕνεκα τὸ σημαινόμενον ἀκόλουθον· ἕνεκα δὲ τοῦ συνάπτειν ἀπήντησε, τὸ ἔ οὔποτ' ἐρωεῖ. Ἐρωεῖ.] Ἀποχωρεῖ. Αἴθρη.] Αἰθρία, αὐγή.

77. Οὐδέ κεν ἀμβαίη.] Οὐ δυνηθῇ ἀναληθῆ. Οὐδ' ἀμβαίη.] Οὐδὲ καταλθῃ.

80. Σκοπέλῳ.] Ὑψηλῷ πέτρῳ. Ἠερόειδὲς.] Σκοτεινόν.

81. Ζόφον.] Δύσιν. Εἰς Ἔρεβος πεπραμμένον.] Εἰς τὴν ἕνεκα δύσιν μέρη νεῦον. πεπτανῶς δὲ, ἵνα μὴ ἀφανίζοντες οἱ ἁλιεῖς, πιέσωσι τὰ καπηλασίας.

82. Ἰθύνετε.] Ἐπ' εὐθείας ἄγητε.

83. Ἀζηϊός.] Νεανίας ἡλικιώτης.

84. Ἀφίκοιτο.] Ἀντὶ τοῦ, κατελάβοι.

85. Σκύλλη.] Σκύλλα, Φόρκυος θυγάτηρ ἐκ Ἑκάτης, ἔχουσα κεφαλὰς ἓξ, καὶ τοὺς πόδας ἓξ, καὶ ὠλένας ἓξ· ἐν ἑκάστῃ δὲ τῶν χειρῶν ἰχθύας εἶχε· καὶ τὸ μὲν ἄνω σῶμα ἐκρύπτετο αὐτῆς ἐν τινι σπηλαίῳ, κεφαλὰς βυθοῦ βεβλημένον, συμφυὲς ὂσα τῇ πέτρᾳ· τοὺς δὲ κεφαλὰς αὐτῆς εἶχεν ἔξω τεθηκότας, ἐφ' ἃ δελφῖνας ἐπὶ τὰ πέτρας εἰς τὸν ναῦν φλίσειν. παύσω λέγων τὰ Ἡρακλέα, ὁπότε τὰς Γηρυόνου βοῦς ἤλθε, ὡς εἶδεν αὐτὸν ἀπλησταμένον ἀνελεῖν τὰ ὃ πατρὸς Δὶ πυρὸς ἀναζέσαν πάλιν αὐτὸν ἀναζῆσαι. ἡ δὲ ἱστορία περὶ Διονύσου. Λελακυῖα.] Ἤτοι ὑλακτοῦσα· ἢ οἰκτρὸν ἦχον ἀπιπλοῦσα.

86. Νεογιλὴς.] Νεογνῆς, μάλακα περφορμένης.

N O T Æ.

75. Κυανέη· τὸ μὲν) Vid. de hâc *Syntaxi* Scholia, ut à nobis emendata: & ad eandem Notas. *Thucydides*, l. 2. c. 47. Καὶ ἡ νόσος ἀρξαμένη πρῶτον λέγεται ἐπὶ τῶν Αἰθιοπικῶν, λεγόμενον τὸ μὲν ὑστέρου πολλαχόσε ἐγκαθοκῆσαι, ἐς τὸν Αἴγυπτον) *Scholiast.* Θηλυκῶς, ἡ νόσος· τὸ δὲ, λεγόμενον, ὡς ἀφεὶς τὸ νόσημα ἐπῆνεγκεν. Ὅμηρος. Νηρίλη δὲ μιν ἀμφιβέβηκε Κυανίη· τὸ μὲν οὔποτ'· Τὸ μὲν οὔποτε, ὡς ἀφεὶς τὸ νέφος ἐπῆνεγκεν. *Scholiastes Homericus* videtur ad πραγμα referre, ut & *Suidas*, v. Νόσος.

77. Καταβαίη) Ità legitur rectè in Vetuſtioribus, & melius reſpondet τῷ ἀναβαίη, quod præcellerat; fertur tamen *Lectio* etiam non mala, καταβαίη. At *Lectionem* ἐπιβαίη, quæ malè in nonnullis in *choliis*, prorſus rejicio.

78. * Εἶεν) Ità audactèr lego, pro ἦεν, licet hanc *Lectionem* præferant *Florentina*, *Aldina*, *Lovanian.* & *Henricus Stephanus*; necdum aliquis adverterat, τὸ ἦεν eſſe ſingularis *Numeri*, & proindè ἔεν legendum, ut *Euſtath.* fol 473. lin 39. ἐεν legerit.

79. Πέτρη γὰρ λίς ἐστι, περιξεστὴ εἰκυῖα) Hinc eſſecit *Heſych* v. λίς. Conſer *Etymolog.* M.

85. Ἔνθάδ' ἐνὶ Σκύλλη) *Virgil.* Æneid. l. 3. v. 420. ad v. 428. *Apollodor.* Bibliothec. l. 3. c. 9. §. 1. *Palæphat.* περὶ ἀπίστων, ς. 21. & *Heraclit.* c. 2. *Heraclides Ponticus.*

86. Νεογιλὴς) Præter *Scholiaſtem* vid. *Heſych.* & *Etymolog.* M. v. Σκύλλα. Idem, ἰσοδυναμεῖ.

N O T Æ I N S C H O L I A.

75. Τὸ μὲν οὔποτ' ἐρωεῖ) Pro corrupto *Scholio*, quod hactenus, ad v. 73. poſt πέτρα, ſequebatur, ità lego & hìc pono, * Σχήματος, &c.

77. * Ἀποβαίη) ità pro corrupto ἐπιβαίη, vid. Not. in *Textum*.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

77. Οὐ καταβαίη) ς. οὐκ ἀποβαίη, vid. Not. in *Text.*

78. Εἶεν) ς. ἦεν, vid. Not. in *Textum*.

84. Ἐπιφοβήσειε γε εἰσαφίκοιτο] Ἐπιφοβήσειε γε εἰσαφίκοιτο

86. Ὅση) ς. ὅσον, Ἐμφανίζουσα

Γίνε᾽, αὐτὴ δ᾽ αὖτε πέλωρ κακὸς· οὐδέ κε τίς μιν
Γηθήσειεν ἰδὼν, οὐδ᾽ εἰ θεὸς ἀντιάσειεν.
Τῆς ἤτοι πόδες εἰσὶ δυώδεκα πάντες ἄωροι·
Ἓξ δέ τέ οἱ δειραὶ τρηχεῖμήκεες· ἐν δ᾽ ἑκάστῃ
Σμερδαλέη κεφαλὴ, ἐν δ᾽ τείσιχοι ὀδόντες,
Πυκνοὶ καὶ θαμέες, πλεῖοι μέλανος θανάτοιο.
Μέσση μὲν τε χύτ᾽ σπείους κοίλοιο δέδυκεν·
Ἔξω δ᾽ ἐξέχει κεφαλὰς δεινοῖο βερέθρου,
Αὐτῇ δ᾽ ἰχθυάα σκόπελον τρεμαμώωσα
Δελφῖνάς τε, κύνας τε, καὶ εἴποθι μεῖζον ἕλῃσι
Κῆτος, ἃ μυρία βόσκει ἀγάστονος Ἀμφιτρίτη.
Τῇδ᾽ οὔπω ποτὲ ναῦς ἀκήριοι εὐχετόωνται
Παρφυγέειν σὺν νηΐ· φέρει δέ τε κρατὶ ἑκάστῳ
Φῶτ᾽ ἐξαρπάξασα νεὸς κυανοπρῴρου.
Τὸν δ᾽ ἕτερον σκόπελον χθαμαλώτερον ὄψει, Ὀδυσεῦ,

" Fit, ipſa verò monſtrum ingens: neque quiſquam ipſam
" Lætabitur conſpicatus, neque ſi deus obviam-veniret.
" Hujus utique pedes ſunt duodecim omnes anteriores;
" Sex autem illi colla prælonga, in ſingulisque
" Horrendum caput inerat, tres ordines autem dentium,
" Denſi & frequentes, pleni nigræ mortis.
" Media quidem per ſpeluncam cavam immergitur:
" Extra vero ſex porrigit Capita de gravi barathro;
" Et illic piſcatur ſcopulum circumluſtrans
" Delphinaſque, caneſque *marinos*, & ſicubi majus capere poſſet
" Cetum, quæ *infinita* alit gemebunda Amphitrite.
" Hàc nondum unquam nautæ illæſi gloriari *poſſunt*
" Præternavigâſſe cum nave; aufert enim ſingulis capitibus
" Virum abripiens ex nave rubricatâ.
" Alterum verò ſcopulum humiliorem videbis, Ulyſſes,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

87. Πέλωρ.] Μέγα.

88. Ἀντιάσειεν.] Συναντήσειε, σωτύχοι.

89. Ἄωροι.] Λειπεῖ, ἔνιοι δὲ ἀπέδοσαν, παρωμωρύμενοι καὶ ἀώτευτοι· πηνὶς δὲ, δυσφύλακτοι, ὃς εὐδὶς ἄν τις δυνηθείη φυλάξασθαι, διὰ τὴν ταχεῖαν αὐτῆς διατροφὴν· ὠρεῖν γὰρ, τὸ φυλάττειν, ἔνθα ἡ ὁ πυλωρός. ἔνιοι δὲ, δασέως ἀναγινώσκουσιν ἀώρους, ὠμοὺς, ἀγρίους, ἢ μεταφορᾶς τῶν ἀώρων, καὶ μὴ πεπείρων καρπῶν· πινὲς, εὐδὲ μοιρᾶς φροντίδος ἄξιοι· ἄωρα γὰρ, ἡ φροντίς. ἔνιοι δὲ, ἀώρους τὰς ἀμαθεῖς, ὡς καὶ παρὰ τῷ * Κωμικῷ, Οὐ τὰς ἀώρους εἶπά σοι, * μαιζία, Πόδας κομίζειν; σὺ δὲ φέρεις ἀπαθεῖς; ἄμεινον δὲ ἀπολείπειν, τὰς χαλεπὰς ἢ δυσφυλάκτους, παρὰ τὸ ὠρεῖν, ὅ ἐστι φυλάσσειν· ἢ τὰς δυσπαρμήκτους, παρὰ τὸ ὀρύειν· ὀρύσσει γὰρ χρῆται αὐτοῖς ἡ Σκύλλα εἰς περίαν.

90. Δειραί.] Τράχηλοι. Πελεμήκεες.] Πελωτῶς μακραί.

91. Σμερδαλέη κεφαλή.] Καλῶς μὲ τὰς πολλὰς κυνὰς πηνικάτερον δὲ, δεινήν· ἓν γὰρ μόνον δράκων τρεῖς τοίχους ἔχει ὀδόντων. Σμερδαλέη.] Καλαπληκτική. Τείσιχοι.] Τρεῖς τάξεις ἔχουσας.

92. Πυκνοὶ καὶ θαμέες.] Ἐκ παρεμβολὴν ἴπτεξε τὰς λέξεις ἰσοδυναμούσας. Πλεῖοι.] Πλήρεις. Μέλανος.] Δεινοῦ, χαλεποῦ.

94. Ἐξέχει.] Ἐκφέρει. Βερέθρου.] Βάθους.

95. Ἰχθυάα.] Ἰχθῦς * ἀγρεύει. Μαμμώσσα.] Ἐπιπλαθόμενος, ἢ σφοδρὰ μυκώμενον.

97. Ἀγάστονος.] Μεγάλως ψόφους ἀποπλοῦσα ἢ μεγάλως συναγμοὺς ἐπιφέρουσα, διὰ τὰς ὑπὸ τῶν ναυαγίων ἀπολλυμένας.

98. Ἀκήριοι.] Νῦν, ἀντὶ κηρὸς ἐνταῦθα· ἀβλαβεῖς.

101. Χθαμαλώτερον.] Ταπεινότερον. Ὄψει.] Θεάσῃ.

Ν Ο Τ Æ.

89. Ἄωροι) *Euſtath.* fol. 478. lin. 45. Πόδες δὲ ἄωροι, καθὰ τὰς Παλαιὰς, ἢ λειπόδες, ἢ παρωμωρύμενοι καὶ ἀώτευτοι· ἢ δυσφύλακτοι, ὃς εὐδὲς ἂν ὠρήσειε, ὅ ἐστι φυλάξῃ, διὰ τὴν ὑπὸ αὐτοῦς διατροφήν· ὠρεῖν γάρ φασι, τὸ φυλάσσειν. Ἔνιοι δέ, φασι, δασέως ἀναγινώσκουσιν, ἅτινα εἶεν, ἀώροι, οἱ ὠμοὶ, ἢ σκληροὶ, καὶ ἄγριοι· ἢ μεταφορᾶς τῶν ἀώρων καὶ μὴ πεπόνων, ἤτοι πεπέρων καρπῶν, &c. Vid. & *Heſych. Suid.* & *Etymolog.* M. in v. qui ἄμωροι legit; & *Brevia* hæc *Scholia*.

94. Ἐξέχει) Edit. *Baſil.* ἓξ ἔχει, & ipſe *Euſtath.* fol. 473, lin. 43. & *Hen. Stephanus* agnoſcit; πήνας, ὅτι ταχυτρόφους, Ἐξ δὲ τέ οἱ δειραὶ, κλ. v. 90.

N O T Æ I N S C H O L I A.

89. * Pro corrupto μαίζια, lego μαιζία, & ſic reſtituo *Iambos*, legendo etiam, pro corrupto σὲ, τὲ, * σύ· nec alterutrum ſine MSti auctoritate. *Euſtath.* fol. 478. lin. 53. εἶπας πόδας &c. legit malè, at mox, σὺ δὲ &c. benè. De voce Ἄωροι, vid. Not. in *Textum*.

95. * Ἀγρεύει) Pro corrupto ἀργεύει, lego; & ità *Aldin.*

Variæ Lectiones.

89. Ἄωροι) γρ. ἀώροι, *Euſtath.* & ἄμωροι, *Etymolog.* M. Vid. Not. in *Textum*.

93. Σπείους) γρ. σπείους.

94. Ἐξέχει) γρ. ἓξ ἔχει, vid. Not. in *Textum*.

95. Πελεμαμώσσα) γρ. πέρι μαμώσσα, *H. Steph.*

Πλησίον

Πλησίον ἀλλήλων· καί κεν διοϊστεύσαις.
Τῷδ' ἐν ἐρινεός ἐστι μέγας, φύλλοισι τεθηλώς·
Τῷδε ὑπὸ δῖα Χάρυβδις ἀναρροιβδεῖ μέλαν ὕδωρ.
Τρὶς μὲν γάρ τ' ἀνίησιν ἐπ' ἤματι, τρὶς δ' ἀναροιβδεῖ
Δεινόν· μὴ σύ γε κεῖσε τύχοις, ὅτε ῥοιβδήσαι·
Οὐ γάρ κεν ῥύσαιτό σ' ὑπ' ὀλκαδος ἀκὴν ἐνοσίχθων.
Ἀλλὰ μάλα Σκύλλης σκοπέλῳ πεπλημένος, ὦκα
Νῆα πάρεξ ἐλάαν· ἐπεὶ πολὺ φέρτερόν ἐστιν,
Ἓξ ἑτάρους ἐν νηὶ ποθήμεναι, ἢ ἅμα πάντας.
Ὣς ἐφάμην· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμφιβόμβος προσέφην·
Εἰ δ' ἄγε δή μοι τῦτο, θεά, νημερτὲς ἐνίσπες,
Εἴπως τιὰ ὀλοιὴν μὲ ὑπεκπροφύγοιμι Χάρυβδιν,
Τιώδε κ' ἀμυναίμην, ὅτε μοὶ σίνοιτό γ' ἑταίρους;
Ὣς ἐφάμην· ἦ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεάων,
Σχέτλιε, ἦ δ' αὖ τοι πολεμήια ἔργα μέμηλε
Καὶ πόνος; οὐδὲ θεοῖσιν ὑπείξαι ἀθανάτοισιν;
Ἥδε τοι οὐ θνητὴ, ἀλλ' ἀθάνατον κακόν ἐστι,
Δεινόν τ', ἀργαλέον τε, καὶ ἄγριον, οὐδὲ μαχητόν.
Οὐδέ τις ἔστ' ἀλκὴ· φυγέειν κάρτιον ἀπ' αὐτῆς.

" Propè ad invicem, & sanè jaculo attingeres.
" In hoc caprificus est ingens, foliis florens:
" Sub hoc horrenda Charybdis absorbet nigram aquam.
" Ter enim eructat quotidie, ter verò resorbet
" Horrendè, ne tu utique illuc venias, quando absorbet,
" Non enim te liberârit ex illo malo neque Neptunus.
" Sed valdè Scyllæ scopulo adnavigans celeritèr
" Navem præter adige: quoniam longè satius est,
" Sex socios in navi desiderare, quàm simul omnes.
Sic ait cæterùm ego ipsam excipiens alloquutus sum,
" Agè verò mihi dic, dea, & verè enarra:
" Si quo pacto pernicioſam quidem effugerim Charybdim,
" An illam ulciscar, cùm mihi læserit socios?
Sic dicebam; illa statim respondit diva dearum,
" Infelix, & adhuc tibi bellica opera curæ sunt
" Et labor? necdum diis cedere vis immortalibus?
" Illa sanè non mortalis, sed immortale malum est,
" Graveque, difficileque, & immane, neque expugnabile.
" Neque ulla est virtus; optimum est fugere ab illâ.

ΣΧΟΛΙΑ.

102. Διοϊστεύσαις.] Τοξεύσαις, διαπεράσαις.

103. Τῷδ' ἐν ἐρινεός ἐστι.] Προμηνύομενος, ἵνα ὁ Ὀδυσσεὺς χρῆ σκηρπτομενος πλεῖν. Τῷδ' ἐν.] Ἐν τούτῳ δή. Ἐρινεός.] Ἀγελὴ συκῆ. Τεθηλώς.] Θάλλων.

104. Δῖα.] Φοβερὰ, παρὰ τὸ δέος. Χάρυβδις.] Θαλάσσης βαθος ἀναπολικόν· ἔστι δὲ μεταξὺ Σικελίας καὶ Τυρρηνικοῦ πελάγους.

105. Ἀνίησιν.] Ἀναβάλλει. Ἀναῤῥοιβδεῖ] Ἀναῤῥοφεῖ, ἀναπίνει.

NOTÆ.

105. Ἀναροιβδεῖ) Ità rectè legit *Isaac. Casaubon.* & quum vox *simplicior* ἀναροιβδεῖ, hìc bene stabit, Vox figuratior, quæ benè in *præcedenti* versu stat, hic non *item*, quid ad figuras recurrendum? *Strabo* hìc ἀναροιβδεῖ legit, quare in *Textum* recipimus. De Voce, vid *Etymolog.* M. v. Ἀναῤῥοιβδεῖ.

120. Οὐδ' τις ἔστ' ἀλκὴ· φυγέειν κάρτιον ἀπ' αὐτῆς)

NOTÆ IN SCHOLIA.

117. * Ὑποχωρήσεις, ἐνδώσεις, pro ὑποχωρήσῃ & ἐνδύσεις, ex MS. *Aloysiano*, lego.

120. * Ὁ ὃ λόγος, Οὐδέ ἐστι καθὲ τὸ Σκύλλης ἁλίξησις) Ità lego, pro corrupto, Οὐδέ ἐστι λόγος, &c. ἢ ἁλίξησις.

VARIÆ LECTIONES.

105. Τρὶς) γρ. δὶς, *Strabo*, fol. 4. *Ibid.* Ἐπ' ἤματι) γρ. ἐπ' ἤμασι, *Strabo*, ibid. *Ibid.* Ἀναροιβδεῖ) γρ. ἀναῤῥοιβδεῖ. Vid. in *Textum*.

106. Τύχοις) γρ. τύχῃς, *H. Steph.*

106. Τύχοις.] Καθὲ τύχῳ ἐμπεσεῖς. Ῥοιβδήσαι.] Ἀναῤῥοφήσῃ, ἀναπίοι.

108. Πεπλημένος.] Πλησιαζων, προσπελάζων.

111. Ἀτίζοιμι.] Ἐκπληττόμην.

114. Ἀμυναίμην.] Τιμωρησαίμην.

117. Ὑποχωρήσεις.] * Ὑποχωρήσεις, ἐνδώσεις.

119. Μαχητόν.] Πολεμικῶς δυνάμενον.

120. Οὐδέ τις ἔστ' ἀλκὴ.] Ἐντεῦθεν στικτέον· * ὁ δὲ λόγος, οὐδέ ἐστι κρατὲ τὴν Σκύλλης ἁλίξησις· φεύγειν ἄμεινον ἀπ' αὐτῆς χρεῖττον· ἀλκὴ γάρ, ἡ βοήθεια, καὶ ἁλίξησις.

NOTÆ.

Quis non hæc videt dicta, De *Carnis Libidine*; cujus vim nemo rudis experiatur; ad primum Aspectum fugere, est Vincere, v. 121. Ἦν γὰρ δὴ ἴδηαι, &c. Huc refer illud *Distichon* παροιμιῶδες, *Quid facies, facies Veneris quùm veneris ante? Ne sedeas, sed eas; nè pereas per eas.* Vid. *Palaphat.* & *Heraclid.* περὶ ἀπίστων, c. 2.

NOTÆ IN SCHOLIA.

ξησις) Ità lego, pro corrupto, Οὐδέ ἐστι λόγος, &c. ἢ ἁλίξησις.

VARIÆ LECTIONES.

109. Πάρεξ ἐλάαν) γρ. παρὲξ ἐλάαν, & παρεξελάαν, ut suprà, v. 47.

111. Ἀμυναίμην) γρ. ἀπεξόμην, *Br. Schol.* & *Aloysii* MS.

Ἦν γὰρ δηθύνηθα, κορυστόμος ὡρμὴ πέρηι,
Δείδω, μή σ' ἐξαῦτις ἐφορμηθεῖσα κίχηισι
Τόσσησιν κεφαλῆσι, τόσους δ' ἐκ φῶτας ἕληι.
Ἀλλὰ μάλα σφοδρῶς ἐλάαν, βωτρεῖν δὲ Κραναίην,
Μητέρα δ' Σκύλλης, ἣ μιν τέκε πῆμα βροτοῖσιν·
Ἣ μὲν ἔπειτ' ἀποπαύσῃ ἐς ὕστερον ὁρμηθῆναι.
Θρινακίην δ' ἐς νῆσον ἀφίξεαι· ἔνθάδε πολλαὶ
Βόσκονθ' Ἠελίοιο βόες καὶ ἴφια μῆλα,
Ἑπτὰ βοῶν ἀγέλαι, τόσα δ' οἰῶν πώεα καλά,
Πεντήκοντα δ' ἕκαστα· γόνος δ' οὐ γίνετ' αὐτῶν,
Οὐδέ ποτε φθινύθουσι· θεαὶ δ' ὀπιπεύθουσιν,
Νύμφαι ἐϋπλόκαμοι, Φαέθουσά τε, Λαμπετίη τε,
Ἃς τέκεν Ἠελίῳ Ὑπερίονι δῖα Νέαιρα.
Τὰς μὲν ἄρα θρέψασα, τεκοῦσά τε, πότνια μήτηρ,
Θρινακίην ἐς νῆσον ἀπῴκισε τηλόθι ναίειν,
Μῆλα φυλασσέμεναι πατρώϊα καὶ ἑλίκας βοῦς.
Τὰς εἰ μὲν κ' ἀσινέας ἐάας, νόστον τε μέδηαι,
Ἦ τ' ἂν ἔτ' εἰς Ἰθάκην, κακά περ πάσχοντες, ἵκοισθε·
Εἰ δέ κε σίνηαι, τότε τοι τεκμαίρομ', ὄλεθρον
Νηΐ τε, καὶ ἑτάροις· αὐτὸς δ' εἴ περ κεν ἀλύξῃς,
Ὀψὲ κακῶς νέηαι, ὀλέσας ἅπο πάντας ἑταίρους.

" Si enim tardaveris, arma fumens ad petram,
" Vereor, nè te denuò impetu facto consequatur
" Tot capitibus, tot verò viros abripiat.
" Sed valdè celeritèr præternaviga; vocaque Crataïn
" Matrem ipsius Scyllæ, quæ ipsam peperit eadem hominibus:
" Quæ ipsam deinde compescet, deinceps ne irruat.
" Trinacriam autem ad insulam perveniès; hic multæ
" Pascuntur solis boves; & pinguia pecora
" Septem boum armenta, tot ovium pulchri greges,
" Quinquaginta verò singula: propagatio autem non est ipsarum,
" Neque unquam moriuntur, deæ verò pastores sunt,
" Nymphæ pulchricomæ, Phaethusaque, Lampetieque,
" Quas peperit Soli Hyperioni diva Neæra.
" Has quidem ut educavit peperitque veneranda mater,
" Trinacriam ad insulam relegavit, ut procul habitarent,
" Ad oves custodiendas paternas, & incurvas boves.
" Eas siquidem illæsas permittas, reditúsque curam geras,
" Sanè adhuc in Ithacam, mala licet passi, venietis:
" Sin autem læseris, tum tibi prædico, exitium
" Navique & sociis; ipse verò licet effugies,
" Serò vix redibis, amissis omnibus sociis.

ΣΧΟΛΙΑ.

121. Δηθύνηθα.] Χρονίσεις. Κορυστόμος.] Ὁπλιζόμενος.

122. Ἐφορμηθεῖσα.] Ἐπιθοῦσα. Κίχῃσι.] Καταλάβοι.

123. Τόσσησιν.] Τοσαύτοις. Ἕλῃται.] Λάβοι.

124. Βωτρεῖν.] Μίσγε βοᾶν, ἐπικαλοῦ. Κραναίην.] Κραταιὰν καλεῖται ἡ μήτηρ τῆς Σκύλλας· μάθοι δὲ Ἑκάτῳ αὐτὴν καλοῦσιν.

127. Θρινακίην.] * Νῆσον τὴν ἀκταναῖ ἱερὰν Ἡλίου.

129. Ἑπτὰ βοῶν ἀγέλαι.] Ἀριστοτέλης φυσικῶς φησὶ· λέγει δὲ τοὺς καθ' ἡμέραν πυκνωτέρους τοῖς τελικωτέροις. * Λυκιανὸς, καὶ ὁ Ἡλίου τοὺς βόας, τὰ δὲ ἐγὼ ἡμέρας, εἶναι συμβάλλομαι.

131. Θεαὶ δ' ὀπιπεύθουσιν.] Οὐ κωλύουσιν αὗται, εἰδῖαι γὰρ καὶ θηρεύουσαι αὐτάς.

133. Νέαιρα.] Νεαίρα σύνεσιν ὁ Ἡλιόδωρος· ἐπειδὴ νέος ὁ θεός.

135. Ἀπῴκισε.] Μετῴκισεν.

NOTÆ.

131. Ἐπιποιμένες) Ità aliàs, γ'. v. 422. & υ'. v. 235. ἐπιβουκόλους.

NOTÆ IN SCHOLIA.

127. * Olim νῆσον ἐν Ὠκεανοῦ ἱερὰ Νείλου, quod hactenùs malè obtinebat, lego & emendo. Νῆσον ἐν ὠκεανῷ ἱερὰν Ἡλίου.

129. * Λυκιανὸς &c. addo ex *Luciani* Opere, De *Astrologia*, fol. 543. ubi tamen pro βολὰς, corrigo & lego βόας, ex historiâ. *Aristoteles*, ut in *Br. Schol.* & *Eustath.* fol. 481. lin. 47. Ἴσιον δὲ, ὅτι τοὺς ἀγέλας πύτνας, ἢ μάλιστα τοὺς τῶν βοῶν, φασὶ, τὸν Ἀριστοτέλη ἀλληγορεῖν εἰς τοὺς καθ' ἡμέραν δηλονότι τῶν σελικωτέρων μικρῶν ἡμέρας, γινομένους πυκνοτέρους τῶν τελικωτέρων.

VARIÆ LECTIONES.

126. Ἐς ὕστερον) γρ. ἐσύστερον, *H. Steph.*

131. Ἐπιποιμένες) γρ. ἐπὶ ποιμένες, *Br. Schol.*

137. Ἀσινέας) γρ. ἀσινεῖς.

Ὣς ἔφαθ'· αὐτίκα δ' ἀγχίφρων ἤλυθεν ἠώς.
Ἡ μὲν ἔπειτ' ἀνὰ νῆσον ἀπέσσυτο δῖα θεάων·
Αὐτὰρ ἐγὼν ἑτάροισι νέα κιόν, ὄφρ' ἐτανύσσας
Αὐτούς τ' ἀμβαίνειν, ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι.
Οἱ δ' αἶψ' εἰσέβαινον, ἐπὶ κληῖσι κάθιζον·
Ἑξῆς δ' ἐζόμενοι, πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς.
Ἡμῖν δ' αὖ κατόπισθε νεὼς κυανοπρῴροιο
Ἴκμενον ἦκεν ἴσον πλησίστιον, ἐσθλὸν ἑταῖρον,
Κίρκη ἐϋπλόκαμος, δεινὴ θεὸς, αὐδήεσσα.
Αὐτίκα δ' ὅσσα ἔκαστα πονησάμενοι κατὰ νῆα
Ἥμεθα· τὴν δ' ἄνεμός τε, κυβερνήτης τ' ἴθυνον.
Δὴ τότ' ἐγὼν ἑτάροισι μετηύδων, ἀχνύμενος κῆρ,
Ὦ φίλοι, οὐ γὰρ χρὴ ἕνα ἴδμεναι, οὐδὲ δύ' οἴους,
Θέσφαθ', ἅ μοι Κίρκη μυθήσαιτ', ἀγαθὴ θεάων·
Ἀλλ' ἐρέω μὲν ἐγών, ἵνα εἰδότες ἢ κε θάνωμεν,
Ἢ κεν ἀλευάμενοι θάνατον καὶ κῆρα * φύγωμεν.
Σειρήνων μὲν πρῶτον ἀνώγει θεσπεσιάων
Φθόγγον ἀλεύασθαι, καὶ λειμῶνα τεθημένα·
Οἶον ἐμὲ ἠνώγει ὄπα ἀκουέμεν· ἀλλά με δεσμὸν
Δῆσαι ἐν ἀργαλέῳ, ὄφρ' ἔμπεδον αὐτόθι μίμνω,
Ὀρθὸν ἐν ἰστοπέδῃ· ἐκ δ' αὐτῆς πείρατ' ἀνήφθω.
Αἰ δέ κε λίσσωμαι ὑμέας, λῦσαί τε κελεύω,
Ὑμεῖς δὴ πλεόνεσσι τότ' ἐν δεσμοῖσι πιέζειν.
Ἦτοι ἐγὼ τὰ ἕκαστα λέγων ἑτάροισι πίφαυσκον·
Τόφρα δὴ καρπαλίμως ἐξίκετο νηῦς εὐεργὴς

So it, ſtatim adreâ ſellâ advenit Aurora.
Illa quidem continuò per inſulam eſt digreſſa diva dearum:
Cæterùm ego ad navem digreſſus excitabam ſocios,
Et ipſi ut aſcenderent, atque rudentes ſolverent.
Illi ſtatim ingreſſi ſunt, & per tranſtra ſederunt;
Ordine verò ſedentes canum mare verberabant remis.
Nobis deinde pone navem nigræproræ
Secundum ventum immiſit implentem-vela, fidum comitem,
Circe pulchricoma, gravis dea, vocehumanâ-loquens.
Continuò omnibus armis diligentèr expeditis per navem
Conſedimus, hanc enim ventuſque gubernatorque dirigebat.
Tùm ego ſocios alloquebar, mœſto corde,
" O amici, non enim oportet unum ſcire, neque duos ſolos,
" Vaticinia, quæ mihi Circe prædixit diva dearum;
" Sed dicam ego, ut ſcientes, ſive moriamur,
" Sive evitato *periculo* mortem & fatum effugiamus.
" Sirenum quidem primùm jubet divinarum
" Vocem cavere & pratum floridum:
" Solum me jubet vocem audire; ſed me vinculo
" Ligare in moleſto, ut firmitèr illic maneam,
" Erectum in baſi mali: ex ipſo autem-malo funes alligentur.
" Quòd ſi orem vos, ſolveréque jubeam,
" Vos tamen pluribus tum vinculis conſtringite.
Equidem hæc ſingula dicens, ſociis declarabam:
Interea autem celeritèr venit navis fabrefacta

ΣΧΟΛΙΑ.

143. Ἀπέσσυτο.] Ἀπῆλθε.
157. Ἀλεύασθαι.] Ἐκκλίνειν δεῖς.
158. Θεσπεσιάων.] Θείας φθεγγομένων.
160. Οἷον ἐμὲ ἠνώγει.] Ἵνα πεῖρα μαθὼν, ὅτι ἀληθεύει, καὶ ἄλλως ἐδύ ποτε δύνασθαι τὰ μαινόμενα, ὅτε ἐκ ἐξακούοι) αἱ Σειρῆνες.
164. Πιέζειν.] Συνδεῖσθαι.
165. Πίφαυσκον.] Προεμήνυον, σαφῶς ἐσήμαινον, ἀποδείκνυον.
166. Ἐξίκετο.] Παρεγένετο, ἔφθασεν. Εὐεργὴς.] Καλῶς εἰργασμένη.

NOTÆ.

150. Δεινὴ θεὸς αὐδήεσσα) Vid. ad κ'. v. 136. & ad λ'. v. 8.
157. * Φύγωμεν) Ità pro *φύγοιμεν* ſcribò; ut meliùs concordet cum *Præcedenti* θάνωμεν, nec aliter *Romana* & *Baſileenſis Euſtathii*, licet ferè ſolæ. Vid. infrà, v. 349. Niſi quòd & κυκλικὸν ſit hìc lateat; ut *Iliad.* ι'. v. 414.
159. Λειμῶνα ἀνθεμόεντα) Poteſt etiam *Propriè* ſumi Ἀνθεμόεντα, nam *Sirenum* Inſulæ nomen Ἀνθεμοῦσαι oſtendimus, in Notis ad *Schol.* v. 39.

VARIÆ LECTIONES.

150. Αὐδήεσσα) γρ. ἀϋδήεσσα, vid. Not. in *Textum.*
157. Φύγωμεν) γρ. Φύγοιμεν, vid. Not. in *Textum.*
163. Αἰ δέ κε) γρ. εἰ δέ κε.
164. Δὴ) γρ. δ', in Prioribus; non benè.

Νῆσον Σειρήνοιιν ἔπειγε γὰρ οὖρος ἀπήμων.
Αὐτίκ' ἔπειτ' ἄνεμος μὲν ἐπαύσατο, ἦδὲ γαλήνη
Ἔπλετο νηνεμίη, κοίμησε δ' ἄκμητα δαίμων.
Ἀνσάντες δ' ἕταροι νέας ἐφία μηρύσαντο,
Καὶ τὰ μὲν ἐν νηῒ γλαφυρῇ βάλον· οἱ δ' ἐπ' ἐρετμὰ
Ἑζόμενοι, λευκαινον ὕδωρ ξεστῆς ἐλάτῃσιν.
Αὐτὰρ ἐγὼ κηροῖο μέγαν τροχὸν ὀξέϊ χαλκῷ
Τυτθὰ διαμήξας, χερσὶ σιβαρῇσι πίεζον·
Αἶψα δ' ἰάνετο κηρὸς, ἐπεὶ κέλετο μεγάλη ἴς,
Ἠελίου τ' αὐγὴ, Ὑπεριονίδαο ἄνακτος·
Ἐξείης δ' ἑτάροισιν ἐπ' οὔατα πᾶσιν ἄλειψα.
Οἱ δ' ἐν νηῒ μ' ἔδησαν ὁμῷ χείρας τε, πόδας τε,
Ὀρθὸν ἐν ἱστοπέδῃ, ἐν δ' αὐτοῦ πείρατ' ἀνῆψαν·
Αὐτοὶ δ' ἑζόμενοι πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς.
Ἀλλ' ὅτε τόσσον ἀπῆμεν, ὅσον τε γέγωνε βοήσας,
Ῥίμφα διώκυλες, τάσσ' ὑ λάθεν ὠκυάλου νηῦς
Ἐγγύθεν ὀρνυμένη· λιγυρὴν δ' ἔντυνον ἀοιδήν,
Δεῦρ' ἄγ' ἰών, πολύαιν' Ὀδυσεῦ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,

Ad insulam Sirenum, urgebat enim ventus innoxius.
Statim deinceps ventus quievit, atque tranquillitas
Erat cum venti silentio, sopiviquefluctus dæmon.
Assurgentes igitur socii navis vela complicârunt,
Et ea quidem in navi cavâ collocârunt; ipsi autem ad remos
Sedentes dealbabant aquam politis remis.
Cæterùm ego ceræ ingentem massam rotundam acuto ferro
Frustum abscissum manibus validis premebam:
Statim vero liquefiebat cera, nam urgebat magna vis,
Solisque splendor, Hyperionis regis:
Ordine verò sociis ad aures omnibus inunxi.
Illi quoque in navi me ligârunt, peritèr manusque pedesque,
Erectum ad basin mali & ex ipso malo funes alligârunt:
Ipsi demum sedentes spumosum mare verberabant remis.
Sed cùm tantùm aberamus, quantum audiatur clamans,
Celeriter penetrantes, illas non latuit velox navis
Prope impulsa: canoram verò modulabantur cantilenam.
Huc age accedens, multâ-laude-digne Ulysses, ingens gloria Græcorum,

ΣΧΟΛΙΑ.

168. Αὐτίκ' ἔπειτ' ἄνεμος μὲν ἐπαύσατο.] Ἐντεῦθεν Ἡσίοδος κωμῳδεῖ τοὺς ἀνέμους αὐτοὺς θέλγειν φησί.

169. Κοίμησε δ' κύκλωψ.] Ἴσως ἡ Κίρκη, ἵνα μὴ ἀσφυλάκτοις ἐφεστηκόσιν ἢ Ποσειδῶν, ἵνα ἀκέσῃ.

170. Μηρύσαντο.] Συνέσειλαν ἀφ' ἑαυτῶν κάλων.

171. Ἐν νηῒ γλαφυρῇ βάλον.] Καθαίρεσις δηλονότι τοῦ κέρως.

172. Λευκαινον ὕδωρ.] * Κατὰ συνεκδοχὴν, ἀντὶ δὲ, Συντόνως ἤρεσσον, ἀπὸ δὲ παρακολουθούντος· λευκαίνεται γὰρ ὑπὸ τῶν κωπῶν τὸ ὕδωρ ἀπὸ δὲ σφοδρᾶς κωπηλασίας. Ξεστῆς ἐλάτῃσιν.] Ταῖς ἀπὸ ἐλάτης· δύνδρου κατασκευασμένας κώπας.

174. Τυτθά.] Ἀντὶ δὲ, εἰς μικρά. Σιβαρῇσι.] Ἰσχυραῖς, σιβαραῖς. Πίεζον] Ἔνιοι, πίεζον, ἐμάλασσον.

175. Ἰαίνετο.] Ἐθερμαίνετο. Κέλετο.] Ἐκέλευεν, ἠνάγκαζεν.

177. Ἄλειψα.] Ἐνέφραξα.

179. Ἀνῆψαν.] Ἐδέσμευν.

182. Διώκυλες.] Ἐλαύνουσιν. Ὠκυάλου.] Ταχέως τὴν θάλασσαν διαπερωμένη.

183. Ἐγγύθεν.] Ἐκ δὲ σκησίου. Ὀρνυμένη.] Κινουμένη, πλέουσα. Ἔντυνον.] Ἐπῄδον.

184. Δεῦρ' ἄγ' ἰών, πολύαιν' Ὀδυσεῦ.] Μαθηματικοὶ αἱ Σειρῆνες. ὅθεν γεωμετρίζουσι τύπῳ. πῶς ἄν, ὅτι οὐκ ἀκούουσιν, ἐγεωμέτρουν; οὔτε θεοὶ, οἷς ἂν μὴ ἐπιστῶσιν, οὐκ ἴσασιν.

NOTÆ.

168. Αὐτίκ' ἔπειτ' ἄνεμος μὲν ἐπαύσατο) Hinc *Hesiodus* dixit, *Sirenum* Cantu Ventos etiam molliri, ut *Eustath.* fol. 472. lin. 26. Ἐντεῦθεν δέ φασιν οἱ Παλαιοὶ, ὡς ὑπεδέξατο λαβὼν Ἡσίοδος, ἐμυθεύσατο ὑπὸ Σειρήνων καὶ τοὺς ἀνέμους θέλγεσθαι. *Sensum* nempè, non ipsa verba proferens, quæ nunc videmus in *Breviariis-Scholiis.* Vox *Phœnissa* à *Bocharto* probatur; undè *Salomonis, Sur, Hassirim.*

184. Δεῦρ' ἄγ' ἰών) Hunc locum vertit *Cicero*, de *Finibus*, l. 5. O *Decus Argolicum, quin Puppim flectis, Ulysses*, &c. Vid. *Duport.* Gnomolog.

NOTÆ IN SCHOLIA.

168. Αὐτίκ' ἔπειτ' ἄνεμος] Vid. in Not. ad *Textum.*

172. * Κατὰ συνεκδοχὴν) Addo & suppleo, ex *Hesychio.*

VARIÆ LECTIONES.

171. Βάλον) γρ. θέσαν, *H. Steph.*

174. Πίζων) γρ. πίζον, *H. Steph.* & *Br. Schol.* ut infrà, v. 196.

179. Ἀνῆψαν) γρ. ἀνῆπτον, *H. Steph.*

Νῆα κατάστησον, ἵνα νωϊτέρην ὄπ' ἀκούσῃς.
Οὐ γάρ πώ τις τῇδε παρήλασε νηΐ μελαίνῃ,
Πρίν γ' ἡμέων μελίγηρυν ἀπὸ στομάτων ὄπ' ἀκοῦσαι·
Ἀλλ' ὅγε τερψάμενος νεῖται, καὶ πλείονα εἰδώς.
Ἴδμεν γάρ τοι πάνθ', ὅσ' ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ
Ἀργεῖοι, Τρῶές τε, θεῶν ἰότητι μόγησαν·
Ἴδμεν δ', ὅσσα γένηται ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ.
Ὣς φάσαν, ἱεῖσαι ὄπα κάλλιμον· αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
Ἤθελ' ἀκουέμεναι, λύσαί τ' ἐκέλευον ἑταίρους,
Ὀφρύσι νευστάζων· οἱ δ', προπεσόντες ἔρεσσον·
Αὐτίκα δ' ἀνστάντες Περιμήδης, Εὐρύλοχός τε,
Πλείοσί μ' ἐν δεσμοῖσι δέον, μᾶλλόν τε πίεζον.
Αὐτὰρ ἐπὴν δὴ τάσγε παρήλασεν, οὐδ' ἔτ' ἔπειτα
Φθόγγης Σειρήνων ἠκούομεν, οὐδέ τ' ἀοιδῆς,
Αἶψ' ἀπὸ κηρὸν ἕλοντο ἐμοὶ ἐίσητοι ἑταῖροι,
Οὓς σφιν ἐπ' ὠσὶν ἄλειψ', ἐμέ τ' ἐν δεσμῶν ἀνέλυσαν.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἐλείπομεν, αὐτίκ' ἔπειτα
Καπνὸν καὶ μέγα κῦμα ἴδον, καὶ δοῦπον ἄκουσα.
Τῶν δ' ἄρα δείσαντες ἐν χείρεσσι πτερὰ ἔρεπτα·
Βόμβησεν δ' ἄρα πάντα κατὰ ῥόον· εἴχετο δ' αὐτῇ
Νηῦς, ἐπεὶ οὐκ ἔτ' ἐρετμὰ πρόπρηκτα χερσὶν ἔπειρον.
Αὐτὰρ ἐγὼ, ἀνὰ νῆα ἰών, ὥτρυνον ἑταίρους
Μειλιχίοις ἐπέεσσι παραστὰς ἄνδρα ἕκαστον,

" Navem siste; ut nostram vocem audias.
" Non enim unquam aliquis hâc præternavigavit nave nigrâ,
" Priusquam nostram suavem ab ore vocem audiret:
" Verùm ille delectatus abiit, & plura doctus.
" Scimus enim utique omnia, quæcunque in Troja lata
" Græci, Trojanique, deorum voluntate sunt passi;
" Scimus etiam, quæcunque fiunt in terra multipascua.
Sic dicebant, edentes vocem dulcem; cæterùm meum cor
Voluit audire; solvereque jussi socios,
Ciliis innuens, illi autem anniten-tes remigabant *intensius*;
Statimque surgentes perimedes Eurylochusque
Plurimis me vinculis ligârunt, magisque premebant.
Cæterùm postquam illas præternavigavit *Navis*, neq; amplius deinde
Vocem *Sirenum* audiebamus, neque cantilenam;
Continuò ceram dempserunt mei delecti socii,
Quam illis auribus illeveram; meque ex vinculis solverunt.
Sed quando jam insulam reliquimus, fumum deinde
Fumum & ingentem fluctum vidi, & fragorem audivi.
His sane percussis, ex manibus excíderunt remi;
Insonuerunt omnes per fluctum; sistebatur autem illic
Navis; quoniam non amplius remos præacuminatos manibus urgebant.
Cæterum ego per navem gradiens excitabam socios
Blandis verbis propè astando viros singulos,

ΣΧΟΛΙΑ.

185. Καταύησον.] Καθόρμησον. Νωϊτέρην.] Τὴν ἡμετέραν.
186. Παρήλασε.] Παρῆλθε.
187. Μελίγηρυν ὄπα.] Ἡδεῖαν φωνήν.
188. Τερψάμενος.] Τερφθείς, ἡσθείς. Νεῖται.] Ἀπέρχεται.
190. Μόγησαν.] Ἐκαμον, ἐκακοπάθησαν.
192. Ἰεῖσαι.] Προφθεγξάμεναι.
193. Λῦσαι δ' ἑτάρους.] Μαρτυρία τῆς ἡδονῆς, ὅτι καὶ ὁ ἐγκρατέστερος ἥττηται.
201. Ἐλείπομεν.] Καπλείπομεν, ἐάσαμεν.
202. Καπνὸν καὶ μέγα κῦμα.] Εἰκότως καπνὸν, ὁμίχλην δὲ ὁ Φαίακος πῦρ.
203. Ἔπτηξα.] Ταχέως ἐξέπεσον.
205. Προέκοπτε.] Προέχορδα, ἢ προπεπηγυῖα τὰ πλοῖα.

NOTÆ.

192. Ἰεῖσαι ὄπα) Aliàs, Hymn. *Dian.* v. 18. ὄπ' ἰείσῃ. & *Hesiod* Theogon. v. 83 Μουσάων ὄπ' ἰείσας, mutato Spiritu; ut in vocibus Ἀείσασθαι, Ξεστόν. Nam ab ἵημι, Μέτιο, venit. *Eustath.* ad *Iliad* μ'. fol. 858. lin. 42. ob differentiam dicit, Τὸ ὄφ', Ἐπιφωνήματος· ὃ καὶ πνεύματι ὀξυνόμενον εἰσπνεόμενόν ἐγκλίνεται τοῖς ἢ ἀλγεσιν, ἢ φόβου παθεσιν, &c. ita Spiritum retinet *Asperum. H. Steph.* Lenem habet.

VARIÆ LECTIONES.

192. Ἰεῖσαι) γρ. ἰείσῃ, vid. Not. in *Textum.*
195. Αὐτίκα δ' ἀνστάντες) γρ. αὐτίκ' ἀναστάντες, *H. Steph.*
196. Πιέζειν) γρ. πιέζον, ut suprà, v. 174.
198. Φθογγῆς — ἀοιδῆς) γρ. φθογγὴν — ἀοιδὴν, *H. Steph.*
199. Αἶψ') γρ. ἄψ, ut sæpè aliàs.
204. Εἴχετο) γρ. ἴχετο, *H. Steph.*

Ὦ φίλοι, ὐ γάρ πώ τι κακῶν ἀδαήμονες εἰμέν.
Οὐ μὲν δὴ τόδε μεῖζον ἔπι κακὸν, ἢ ὅτε Κύκλωψ
Εἵλῃ ἐνὶ σπῆϊ γλαφυρῷ κρατερῇφι βίηφιν·
Ἀλλὰ κὴ ἔνθεν ἐμῇ ἀρετῇ, βουλῇ τε, νόῳ τε,
Ἐκφύγομεν· καί πῃ τῶνδε μνήσεσθαι οἴω.
Νῦν δ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼν εἴπω, πειθώμεθα πάντες·
Ὑμεῖς μὲν κώπῃσιν ἁλὸς ῥηγμῖνα βαθεῖαν
Τύπτετε, κληῖδεσσιν ἐφήμενοι, αἴκε πόθι Ζεὺς
Δώῃ τόνδε γ' ὄλεθρον ὑπεκφυγέειν κὴ ἀλύξαι.
Σοὶ δ', κυβερνῆτ', ὧδ' ὀπιτέλλομαι, ἀλλ' ἐνὶ θυμῷ
Βάλλεο, ἐπεὶ νηὸς γλαφυρῆς οἰήια νωμᾷς·
Τοῦτον μὲν καπνὸν κὴ κύμαθ' ὑπὲκ τόσδε φέρεσθαι
Νῆα· σὺ δὲ σκοπέλους ὀπιπεύειν, μή σε λάθῃσι
Κεῖσ' ἐξορμήσασα, κὴ ἐς κακὸν ἄμμε βάλῃσθα.
Ὣς ἐφάμην· οἱ δ' ὦκα ἐμοῖς ἐπέεσσι πίθοντο.
Σκύλλην δ' ὐκέτ' ἐμυθεόμην, ἄπρηκτον ἀνίην,
Μήπως μοὶ δείσαντες ἀπολλήξειαν ἑταῖροι
Εἰρεσίης, ἐντὸς δὲ πυκάζοιεν σφέας αὐτούς.
Καὶ τότε δὴ Κίρκης μὲν ἐφημοσύνης ἀλεγύνῃς
Λαυθανόμην, ἐπεὶ οὔτι μ' ἀνώγει θωρήσσεσθαι·
Αὐτὰρ ἐγὼ καδὰς κλυτὰ τεύχεα, κὴ δύο δοῦρε
Μάκρ' ἐν χερσὶν ἑλών, εἰς ἴκελα νηὸς ἔβαινον
Πρώρης· ἔνθεν γάρ μιν ἐδέγμην πρῶτα φανεῖσθαι
Σκύλλην πετραίην, ἥ μοι φέρε πῆμ' ἑταίροισιν.

" O amici, non enim ullo pacto malorum iguari ſumus;
" Non equidem hoc majus ingruit malum, quàm cum Cyclops
" Claudebat nos in ſpelunca cava fortivi.
" Sed & illinc meâ virtute conſilioque prudentiaque
" Effuginus: & alicubi horum recordaturos vos puto.
" Nunc ergo agite; quemadmodum ego dixero, obediamus omnes;
" Vos quidem remis maris fluctus profundos
" Verberate, tranſtra inſidentes; ſiquidem Jupiter
" Det & hanc mortem effugere & evitare,
" Tibi verò, gubernator, hoc præcipio; ſed in animo
" Reconde, quoniam navis cavæ gubernacula tenes;
" Hunc quidem fumum & fluctum extra dirige
" Navem; tu autem ſcopulum obſerva; nè te lateat
" Illic erumpens, & in periculum nos conjiciat.
Sic dicebam; illi celeriter meis verbis parebant.
Scyllam autem non dicebam immedicabile damnum;
Ne quo pacto timentes ceſſarent ſocii
A remigando, intraque communirent ſeipſos.
Et tum jam Circes quidem triſtium mandatorum
Oblitus ſum, quoniam neutiquam me juſſit armari:
Cæterùm ego indutus ſplendida arma, & duabus haſtis
Longis in manus acceptis, ad ſuperiora navis conſcendebam
Proræ; inde enim ipſam putabam primùm appariturum
Scyllam petroſam, quæ mihi ferebat damnum ſociis.

ΣΧΟΛΙΑ.

209. Ἔπι.] Ἐπέρχεται.
211. Ἀρετῇ.] Δυνάμει.
214. Ἀλὸς ῥηγμῖνα.] Νῦν, τὸ ἱππολάζον, παρὰ τὸ ῥήγνυσθαι παῖς κώπαις.
215. Κληίδεσσιν.] Ταῖς ἓξ ἑρετῶν καθέδραις. Ἐφήμενοι.] Ἐπικαθήμενοι.
218. Βάλλεο.] Ἐγκατάθου. Οἰήια.] Πηδάλια. Νωμᾷς.] Κατέχεις, φέρεις.
219. Ἔεργε.] Ἄπιχε.
220. Ἐπιμαίεο.] Ἐφίπτου.
221. Βάλῃσθα.] Ἐμβάλῃς.
223. Ἐμυθεόμην.] Ἔλεγον. Ἄπρηκτον ἀνίην.] Οὐδὲν γὰρ ἐκ τοῦ λυπεῖσθαι ἡδύναντο πράξαι.
225. Πυκάζοιεν.] Κρύπτοιεν.
226. Ἐφημοσύνης.] Ἐντολῆς.
227. Λαυθανόμην.] Νῦν, ἐκὼν ἠμέλουν.
228. Αὐτὰρ ἐγὼ καδὰς.] Καὶ γὰρ οἱ θεοὶ πεφώσκοσι, καὶ εἴκασι. Καδὰς.] Ἐνδυσάμενος.
229. Ἔβαινον.] Ἐπέβαινον, ἐτίθεμεν. Ἴκελα.] Τὰ καθεστῶτα μέρη τῆς νεώς.

NOTÆ.

208. Ὦ φίλοι, ὐ γάρ πω) Vid. ad κ'. v. 174. *Virgil.* Æn. l. 1. v. 202. O ſocii, neque enim ignari ſumus ante-malorum, ut *Macrob.* l. 5. c. 11.

209. Οὐ μὲν δὴ τόδε μεῖζον ἔπι κακὸν) Ἔπι, pro ἔστιν, verùm *Ultimam* producit, in *Ceſurâ*, &c. Poteſt & ἔστι legi, pro ἔπεσθαι, ut etiam in *Scholiis* per ἐπέρχεται exponitur. Verùm hoc *Scylla* monſtrum rectè cum *Cyclopico* illo malo comparatur: Utrobique enim ſex Socii pereunt; at hoc etiam magis inopinatò obvenit, citiuſque tranſit, licet aliàs longè formidabilius: potuerunt enim *Cyclopem* occidere; ſi modò ipſi vellent ſimul perire.

212. Καί πῃ τῶνδε μνήσεσθαι οἴω) Hinc *Virgil.* Æn. l. 1. v. 207. Forſan & hæc olim meminiſſe juvabit.

Οὐδὲ

Οὐδέ πη ἀθρῆσαι δυνάμην· ἔκαμον δέ μοι ὄσσε
Πάντη παπταίνοντι πρὸς ἠερόεντα πέτρην.
Ἡμεῖς δ' ἐνισσόμενοι ἀνεπλέομεν γοόωντες·
Ἔνθεν μὲν γὰρ Σκύλλη, ἑτέρωθι δὲ δῖα Χάρυβδις
Δεινὸν ἀνερροίβδησε θαλάσσης ἁλμυρὸν ὕδωρ.
Ἦτοι ὅτ' ἐξεμέσσειε, λέβης ὡς ἐν πυρὶ πολλῷ,
Πᾶσ' ἀναμορμύρεσκε κυκωμένη, ὑψόσε δ' ἀχνὴ
Ἀκρισιν σκοπέλοισιν ἐπ' ἀμφοτέροισιν ἔπιπλεν.
Ἀλλ' ὅτ' ἀναβρύξειε θαλάσσης ἁλμυρὸν ὕδωρ,
Πᾶσ' ἔντοσθε φάνεσκε μυκωμένη· ἀμφὶ δὲ πέτρη
Δεινὸν ἐβεβρύχει, ὑπένερθε δὲ γαῖα φάνεσκε
Ψάμμῳ κυανέῃ· τοὺς δὲ χλωρὸν δέος ᾕρει.
Ἡμεῖς μὲν πρὸς τὴν ἴδομεν, δείσαντες ὄλεθρον.
Τόφρα δέ μοι Σκύλλη γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἑταίρους
Ἓξ ἕλεθ', οἳ χερσίν τε, βίηφί τε, φέρτεροι ἦσαν.
Σκεψάμενος δ' ἐς νῆα θοὴν ἅμα καὶ μετ' ἑταίρους,
Ἤδη τοὺς ὑπόπροσθε πόδας, καὶ χεῖρας ὑπερθεν,
Ὑψόσ' ἀειρομένων· ἐμὲ δὲ φθέγγοντο καλεύντες
Ἐξονομακλήδην, τότε γ' ὔψιον, ἀχνύμενοι κῆρ.
Ὡς δ' ὅτ' ἐπὶ προβόλῳ ἁλιεὺς περιμήκεϊ ῥάβδῳ
Ἰχθύσι τοῖς ὀλίγοισι δόλον κατὰ εἴδατα βάλλων,
Ἐς πόντον προΐησι βοὸς κέρας ἀγραύλοιο,

Nec uſquam videre potui, laborabant autem mihi oculi
Undique circumſpicienti ad obſcuram petram.
Nos itaque anguſtum locum tranſibamus lugentes,
Ab alterâ parte Scylla, ex alterâ diva Charybdis
Horrendùm abſorbuit maris ſalſam aquam.
Quando ſanè evomeret, ſicut lebes in igne multo,
Tota immurmurabat conturbata, in altum autem aſpergo
Summis ſcopulis utrinque irruebat:
Sed quando abſorbebat maris ſalſam aquam,
Tota intùs apparebat percita: circumque petram
Horrendùm intonabat, infra autem terra apparebat
Arenâ cæruleâ; hos igitur pallidus timor invaſit.
Nos quidem ad hanc oculos intendebamus timentes interitum.
Interea autem mihi Scylla cavâ ex navi ſocios
Sex abſtulit, qui manibuſque, virtuteque, optimi erant.
Conſpicatus igitur in navem velocem ſimulque ad ſocios,
Jam horum diſcrevi pedes & manus ſupernè
In altum levatorum, me verò compellibant vocantes
Nominatim, tunc poſtremò, afflicti corde.
Quemadmodum quoties in ſcopulo piſcator prælongâ virgâ
Piſcibus minutis dolum per eſcam immittens,
In pontum dimittit bovis cornu agreſtis,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

232. Ἀθρῆσαι.] Ἰδεῖν, θεάσασθαι. Ἔκαμον.] Ἐκπέπαυσαν.

234. Στεινωπόν.] Σπιλάδη χαλκοτύπου. Γοόωντες.] Θρηνοῦντες.

236. Ἀνερροίβδησεν.] Ἀνεκόλπισεν.

237. Ἐξεμέσσειεν.] Ἐξεραύσειεν. Λέβης ὡς.] Τὰ ἐν τῷ καθόλου χυνόμενα φησὶ Χάρυβδιν λέγει.

238. Ἀναμορμύρεσκε.] Ἀνεδίδε, ἀνίζε.

240. Ἀναβρύξειεν.] Ἀναπίοι, ἀναῤῥοφήσειεν.

242. Ἐβεβρύχει.] Ἦχον ἐποίει.

244. Ἰδόμεν.] Νῦν, ἀπιβλέπομεν.

246. Οἳ χερσί τε βίηφί τε φέρτεροι ἦσαν.] Πάντες ἐπαινοῦμεν τοὺς πλουτίσαντας.

247. Σκεψάμενος.] Ἐπιδών, θεασάμενος.

251. Προβόλῳ.] Προβεβλημένῳ πέτρᾳ· ἢ πόρῳ ἐξέχοντι.

252. Τοῖς ὀλίγοις.] Τοῖς μικροῖς τοὺς μεγάλους κωνεύσας.

253. Προΐησι.] Προσελίσσει. Βοὸς κέρας.] Ἦτοι τοῦ τείχα λέγει, ἢ τὸ ἐπικείμενον τῇ ὁρμιᾷ κέρας· ἐπὶ

N O T Æ.

235. Ἑτέρωθι δὲ δῖα Χάρυβδις) Hiſtoriam *Nicolai Piſciculi*, *Siculi* Urinatoris, qui Regis *Frederici* juſſu ex *Charybdis* ipſis faucibus aureum retulit Poculum, huc refer ex *Athanaſio Kirchero*, Mund. Subterran. l. 2. c. 15. & ex *Anglico* Tractatu, De Terræ Motibus, occaſione ſumptâ ex Terræ Motu, in *Angliâ*, *Septemb.* 8. 1692. §. 2. p. 8, 9, 10. ex ipſis *Siciliæ* Archivis.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

234. Ἡμεῖς δὲ) γρ. ἡμεῖς μὲν, *H. Steph.*

235. Ἔνθεν μὲν γὰρ Σκύλλη,) γρ. ἔνθεν δὲ Σκύλλη, meliùs paulò, Admiſſâ & præcedenti *Lectione*.

238. Ἀναμορμύρεσκε) γρ. ἀναμορμύρεσκε, *H. Steph.*

245. Σκύλλη) γρ. Σκύλλα, ut ſuprà, v. 235.

246. Φέρτεροι) γρ. φέρτεροι, *H. Steph.*

Ἀσπά-

Ἀσπαίροντα δ' ἔπειτα λαβὼν ἔῤῥιψε θύραζε·
Ὡς οἱ γ' ἀσπαίροντες ἀείροντο ποσὶ πέτρας·
Αὐτοῦ δ' εἰνὶ θύρῃσι κατηύδα κεκληγότας,
Χεῖρας ἐμοὶ ὀρέγοντας ὀϊζυρῇ ἀϊστώσῃ.
Οἶκτιστον δὴ κεῖνο ἐμοῖς ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
Πάντων, ὅσσ' ἐμόγησα, πόρους ἁλὸς ἐξερεείνων.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πέτρας Φύγομεν, δεινήν τε Χάρυβδιν,
Σκύλλην τ', αὐτίκ' ἔπειτα θεοῦ ἐς ἀμύμονα νῆσον
Ἱκόμεθ'· ἔνθάδ' ἔσαν καλαὶ βόες εὐρυμέτωποι,
Πολλὰ δὲ ἴφια μῆλ' Ὑπερίονος Ἠελίοιο.
Δὴ τότ' ἐγὼν, ἔτι πόντῳ ἐὼν ἐν νηῒ μελαίνῃ,
Μυκηθμῷ τ' ἤκουσα βοῶν αὐλιζομένάων,
Οἰῶν τε βληχώ· καί μοι ἔπος ἔμπεσε θυμῷ
Μάντηος ἀλαοῦ, Θηβαίου Τειρεσίαο,
Κίρκης τ' Αἰαίης, ἥ μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλε,
Νῆσον ἀλευάσθαι τερψιμβρότου Ἠελίοιο.
Δὴ τότ' ἐγὼν ἑτάροισι μετηύδων, ἀχνύμενος κῆρ,
Κέκλυτέ μου μύθων, κακά περ πάσχοντες, ἑταῖροι,
Ὄφρ' ὑμῖν εἴπω μαντήια Τειρεσίαο,
Κίρκης τ' Αἰαίης, ἥ μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλε,
Νῆσον ἀλεύασθαι τερψιμβρότου Ἠελίοιο·

Palpitantemque deinde correptum foras projicit:
Sic illi palpitantes tollebantur ad petras;
Illic autem pro foribus depascebat vociferantes,
Manus mihi porrigentes in gravi calamitate.
Miserabilissimum sanè illud meis vidi oculis
Omnium, quæcunque passus sum, vada maris perlustrans.
Cæterum postquam petras effugimus, horrendamque Charybdim,
Scyllamque; statim deinde dei *solis* ad eximiam insulam
Pervenimus: ibi erant pulchræ boves latis-frontibus;
Multaque pinguia pecora Hyperionis Solis.
Certè cùm ego adhuc in mari existens in navi nigrâ,
Mugitum audivi boum stabulantium,
Ovium*que* balatum; & mihi sermo incidit animo
Vatis cæci Thebani Tiresiæ,
Circesque Æææ, quæ mihi sæpe sæpiùs præcepit,
Insulam evitare homines-oblectantis Solis.
Tunc itaque ego socios alloquebar, mœsto corde,
" Audite meos sermones, mala quantumvis passi, socii,
" Ut vobis dicam vaticinia Tiresiæ,
" Circesque Æææ, quæ mihi valdè diligenter præcepit,
" Insulam effugere homines-oblectantis Solis:

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

πέραιος γὰρ ὁ ὁρμιὰ πεζῇ κεφαλῇ, ᾗ αἰτλεμβόλῳ· εἰωθασι δὲ οἱ ἁλιεῖς μεταξὺ ἔγκιστρα, καὶ τὰ ἀπάρτια, πέρας βόειον ἀφοσιοῦσθαι, ἵνα καταπίοντες τὸ ἄγκιστρον οἱ ἰχθύες, μὴ τρώγωσι τὸν ἀπαρτον.

254. Ἀσπαίροντα.] Σκαρίζοντα.

257. Ὀρέγοντας.] Ἐκτείνοντας. Ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι.] Νῦν, ἐν τῇ δεινῇ ταραυσμῷ.

259 Πόρους.] Ῥεῦμα. Ἐξερεείνων.] Ἐξερευνῶν, διερχόμενος.

265. Μυκηθμῷ.] Τῆς τῶν βοῶν φωνῆς. Αὐλιζομενάων.] Εἰς κοίτην παραγινομένων.

266. Βληχώ.] Βληχὼ, ἡ τῶν προβάτων φωνή. Ἔμπεσεν.] Ἐπεισῆλθεν.

267. Μάντηος.] Μάντεως. Ἀλαοῦ.] Τυφλοῦ.

268. Ἐπέτελλεν.] Ἐντέλλοιτο, προσέτασσον.

269. Ἀλεύασθαι.] Ἐκκλίναι, φυλάξασθαι. Τερψιμβρότου.] Τέρποντος τὰς βροτούς.

272. Μαντήια.] Τὰς μαντείας.

N O T Æ.

255. Ἀείροντο ποσὶ πέτρας) Olim in multis ποτὶ, & Versus quidem etiam sic stare potuit; verùm ποσὶ elegantius hìc, & tutius, & bene statuminabit brevem Syllabam; & suprà, v. 59. gratis erat ità scriptum, quare & hic scribendum ποσὶ, rejecto ad *Var. Lect.* τοῖ ποτί. Vid. ad *Iliad. β'.* v. 137.

256. Κεκλήγοντας.) Vid. *Etymolog.* M. v. Κεκλήγοντος.

261. Θεοῦ ἐς ἀμύμονα νῆσον) Ὁ θεὸς emphaticè, pro ἥλιος dictum, Notavimus ad *Euripid. Medeæ* v. 352. ut in hoc loco.

VARIÆ LECTIONES.

255. Ἀείροντο ποσὶ) γρ. ἀείροντο ποτὶ, vid. Not. ad *Textum*.

268. Ἤ μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλε) γρ. οἵ μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλον, *H. Steph.* ut infrà, v. 273.

269. Τερψιμβρότου) γρ. φασιμβρότου, *H. Steph.* ut & mox, v. 274.

273. Ἤ μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλε) γρ. οἵ μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλον, ut suprà, ad v. 268.

274. Τερψιμβρότου) γρ. φασιμβρότου, ut suprà, v. 269.

Ἔνθα γὰρ αἰνότατον κακὸν ἔμμεναι ἄμμιν ἔφασκεν.
Ἀλλὰ παρὲξ τλῶ νῆσον ἐλαύνετε νῆα μέλαιναν.
Ὣς ἐφάμην· τοῖσιν δὲ κατεκλάσθη φίλον ἦτορ.
Αὐτίκα δ' Εὐρύλοχος στυγερῷ μ' ἠμείβετο μύθῳ,
Σχέτλιος εἶς, Ὀδυσεῦ· πέρι τοι μένος, οὐδέ τι γυῖα
Κάμνῃς· ἦ ῥά νυ σοί γε σιδήρεα πάντα τέτυκται,
Ὅς ῥ' ἑτάρους, καμάτῳ ἀδηκότας, ἠδὲ καὶ ὕπνῳ,
Οὐκ ἐάας γαίης ἐπιβήμεναι· ἔνθα κεν αὖτε
Νήσῳ ἐν ἀμφιρύτῃ λαρὸν τετυκοίμεθα δόρπον·
Ἀλλ' αὔτως ἀλαπαδνὰ νύκτα θοὴν ἀλάλησθαι ἄνωγας,
Νήσου ἀποπλαγχθέντας ἐν ἠεροειδέϊ πόντῳ.
Ἐκ νυκτῶν δ' ἄνεμοι χαλεποὶ, δηλήματα νηῶν,
Γίνονται· πῇ κέν τις ὑπεκφύγοι αἰπὺν ὄλεθρον,
Ἤν πως ἐξαπίνης ἔλθῃ ἀνέμοιο θύελλα,
Ἢ Νότου, ἢ Ζεφύροιο δυσαέος, οἵ τε μάλιστα
Νῆα ἀαγῆναι σὺν ἀεικελίῃ ἀνάκτων;
Ἀλλ' ἤτοι νῦν μὲν πειθώμεθα νυκτὶ μελαίνῃ,
Δόρπον θ' ὁπλισόμεσθα, θοὴ δ' ἐπὶ νηὶ μένοντες·
Ἠῶθεν δ' ἀναβάντες ἐνήσομεν εὐρέϊ πόντῳ.
Ὣς ἔφατ' Εὐρύλοχος· ἐπὶ δ' ἤνεον ἄλλοι ἑταῖροι.
Καὶ τότε δὴ γίνωσκον, ὃ δὴ κακὰ μήδετο δαίμων·
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων,
Εὐρύλοχ', ἦ μάλα δή με βιάζετε μοῦνον ἐόντα·
Ἀλλ' ἄγε νῦν μοι πάντες ὁμόσσατε καρτερὸν ὅρκον,
Εἴ κέ πιν' ἢ βοῶν ἀγέλην, ἢ πώεα μακρὰ

" Hinc enim præsentissimum malum
fore nobis dicebat.
" Verùm præter insulam impellite na-
vem nigram.
Sic dicebam: illis autem confractum
est amicum pectus.
Statim ergò Eurylochus molesto mi-
hi respondit sermone,
" Inclemens es, ô Ulysses; abundat
tibi robur, neq; unquam membra
" Defatigaris: planè omnia tibi ferrea
sunt;
" Qui socios, labore defatigato, atque
etiam somni *carentiâ*,
" Non permittis terram conscendere;
ubi rursus
" Insulâ in circumfluâ lautam paremus
cœnam;
" Sed temerè per noctem celerem er-
rare jubes
" Ab insulâ errabundos in obscuro
ponto.
" Ex noctibus autem venti difficiles,
pernicies navium,
" Nascuntur: quomodò quis effugerit
certam perniciem;
" Si fortassis repentè ingruat venti
procella,
" Aut Noti, aut Zephyri vehementer-
spirantis, qui vel potissimùm
" Navem disperdant, *ferè* diis regibus
invitis?
" Verùm sanè nunc quidem pareamus
nocti nigræ,
" Cœnamque apparemus, celerem juxtà
navem manentes:
" Mane autem conscensâ *navi*, intre-
mus latum pontum.
Sic ait Eurylochus, comprobârunt-
que alii socii.
Et tunc certè agnoscebam, quòd jam
mala machinaretur dæmon;
Et ipsum alloquutus, verba volatilia
dixi,
" Euryloche, profectò jam me cogitis,
solus cùm sim:
" Verùm age, nunc mihi omnes jurate
sanctum juramentum;
" Siquidem aliquod sive boum armen-
tum, aut magnum gregem ovium

ΣΧΟΛΙΑ.

278. Παρὲξ.] Παρεκτὸς.
278. Περὶ τοι μένος.] Περιττή σοι δύναμις.
281. Ἀδηκότας.] Κεκμηκότας, κάμνοντας.
282. Οὐκ ἐάας.] Οὐ συγχωρεῖς. Ἐπιβήμεναι.] Ἐπιβῆναι, ἐπὶ γῆς.
283. Τετυκοίμεθα.] Παρασκευάσαιμεν.
284. Ἀλάλησθαι.] Πλανᾶσθαι. Ἄνωγας.] Κελεύεις.
286. Δηλήματα.] Βλάβας.
289. Δυσαέος.] Σφοδρῶς πνέοντος.
290. Διαῤῥαίσωσι.] Διαφθείρωσι.
292. Ὁπλισόμεσθα.] Παρασκευάσομεν.
293. Ἐνήσομεν.] Καθηλιούμεθα.
295. Ὃ δὴ] Ὅτι δή.
297. Βιάζετε.] Βιάζεσθε.

NOTÆ.

281. Ἀδηκότας) Ità, pro ἀδηκότας, scribo, ut α'. v. 134. & *Iliad.* κ'. v. 98.
293. Ἠῶθεν δ' ἀναβάντες ἐνήσομεν) Ὑπακουέον, τλῶ νῶϊν, ut infrà, v. 401. Legitur & ἀμβάντες, ποιητικώτερον.

VARIÆ LECTIONES.

281. Ἀδηκότας) γρ. ἀδηκότας, *Br. Schol.*
287. Ὑπεκφύγοι) γρ. ὑπεκφύγῃ, *H. Steph.*
293. Ἀναβάντες) γρ. ἀμβάντες, vid. Not. in Textum.

Εὕρωμεν, μήπου τὶς ἀταθαλίῃσι κακῇσιν,
Ἢ βοῦν, ἢ ἔπι μῆλον, ἀποκτάνῃ· ἀλλὰ ἕκηλοι
Ἐδθίετε βρώμην, τὴν ἀθανάτη πόρε Κίρκη.
Ὣς ἐφάμην· οἱ δ' αὐτίκ' ἀπώμνυον, ὡς ἐκέλευον·
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ὅμοσάν τε, τελεύτησάν τε τ' ὅρκον,
Στήσαμεν ἐν λιμένι γλαφυρῇ θυέργεα νῆα,
Ἄγχι' ὕδατ' ἐνθ' γλυκερόν· κὴ ἐξαπέβησαν ἑταῖροι
Νηὸς, ἔπειτα δ' ὄρπον ὀπῃσάμεθ' τετύκοντο.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος κὴ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
Μνησάμενοι δὴ ἔπειτα φίλους ἔκλαιον ἑταίρους,
Οὓς ἔφαγε Σκύλλη, γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἑλοῦσα·
Κλαιόντεσσι δ' τοῖσιν ἐπήλυθε νήδυμος ὕπνος.
Ἧμος δ' τέτρατα νυκτὸς ἔην, μετὰ δ' ἄστρα βεβήκει,
Ὦρσεν ἐπὶ ζάλην ἄνεμον νεφεληγερέτα Ζεὺς
Λαίλαπι θεσπεσίῃ, σὺν δ' νεφέεσσι κάλυψε
Γαῖαν ὁμοῦ κὴ πόντον· ὀρώρει δ' ὐρανόθεν νύξ.
Ἧμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Νῆα μὲν ὁρμίσαμεν, κοίλον σπέος εἰσερύσαντες·
Ἔνθα δ' ἔσαν Νυμφέων καλοὶ χοροὶ, ἠδὲ θόωκοι·
Καὶ τότ' ἐγὼν ἀγορὴν θέμενος, μετὰ μῦθον ἔειπον,
Ὦ φίλοι, ἐν γὰρ νηῒ θοῇ βρωτίς τε, πόσις τε,
Ἔστιν, τῶν δὲ βοῶν ἀπεχώμεθα, μή τι πάθωμεν·

" Inveniamus, nè quis fortassis infelentiâ malâ
" Aut bovem aut etiam pecudem occidat: verum quieti
" Comedite cibum, quem immortalis præbuit Circe.
Sic dicebam; illi itaque protinùs jurârunt, ut jussi:
Porrò postquam jurârunt, perfecerunteque jusjurandum,
Appulimus in portu cavo benefactam navem,
Prope aquam dulcem, & exiverunt socii
E navi, deinceps verò cœnam scitè apparârunt.
Cæterùm postquam potûs & cibi desiderium ademerunt,
Recordati deinde charos fleverunt socios,
Quos devoraverat Scylla, cavâ ex navi arreptos:
Flentibus autem iis supervenit dulcis somnus.
Quando verò tertia pars noctis erat, & astra inclinârunt,
Immisit vehementer-fortem ventum nubium-congregator Jupiter
Turbine ingenti; nubibusque cooperuit
Terram simul & pontum: ingruit autem de cœlo nox.
Quando verò mane genita apparuit roseis digitis aurora,
Navem quidem subduximus in cavam speluncam intrò-tractam;
Ubi erant Nympharum pulchri chori, atque sedilia:
Et tum ego concione coactâ sermonem dixi,
" O amici, in navi etenim celeri cibusque, potusque,
" Est, à bubus igitur abstineamus, nè quid patiamur:

Ζαλα. Soph. in Antig. 582. 1. 584.

ΣΧΟΛΙΑ.

306. Ἐξαπίβησαν.] Ἐξῆλθον.
309. Μνησάμενοι.] Ὑπομνήσαντες.
312. Τέτρατα νυκτός.] Ἤτοι τέλα μέρη, ἢ τέλειαι μέρος τῆς νυκτός.
313. Ζαλῆν.] Σφοδρῶς πνέουσα.
314. Λαίλαπι.] Ὑετῷ, μετὰ ἀνέμου.
317. Ὡρμίσαμεν.] Ἔστοι, * ὡρμήσαμεν. Ἐστειλάκαμεν.
318. Θόωκοι.] Καθέδραι.
321. Ἀπεχώμεθα.] * Ἀποχώμεθα.

NOTÆ.

309. Μνησάμενοι δὴ ἔπειτα) Cùm omninò in hoc loco *Sensus* postulet, ut legamus δὴ ἔπειτα, non ἢ ἔπειτα, si contrahas, scribendum erit δὴ πειτα. Alias, ubi pro ἢ ἔπειτα occurrit, in *Contractione* erit δ' ἔπειτα. Potuit tamen hoc in loco, salvo etiam Versu, *incontractim* scribi, δὴ ἔπειτα. Vid. ad α'. v. 290.

313. Ζαλῆν) A *Nominativo* ζάλη, *Accusativus* ζάλεα, *Ionicus*, ζαλῆν, *Atticus*, ut πτελέτης, πτελέτα & πτελέτην, & alia *Appellativa*; necnon *Propria*, ut Ἀεισσφάτεα, Ἀεισσφάτην· Δημοδόκεια, Δημοδόκην· Ἀσυάκα, Ἀσυάκην.

321. Τῶν δὲ) *Eustath.* fol. 490. lin. 52. Τὸ δὲ γράψαι, τῶνδε βοῶν ἀπεχώμεθα, ἤγουν τούτων, ὃ δοκεῖ τοῖς Παλαιοῖς.

NOTÆ IN SCHOLIA.

317. * Ὡρμήσαμεν) Hanc *Lectionem Versus* & *Sensus* respuunt.

321. * Ἀποχώμεθα) Olim ἀπεχώμεθα, malè.

VARIÆ LECTIONES.

309. Δὴ ἔπειτα) γρ. δ' ἤπειτα, ἢ ἔπειτα, vid. Not. in *Textum*.

313. Ἐπὶ ζαλῆν) γρ. ἐπιζαλῆν, *Eustathii* παρεκβολαὶ, *Seberi* Index, *Florentin. Aldin. Lovan.* nec tamen notat *Hen. Stephanus*.

314. Σὺν δ') γρ. σὺν δέ.

317. Ὡρμίσαμεν) γρ. ὡρμήσαμεν. Vid. Not. in *Schol.*

321. Τῶν δὲ) γρ. τῶνδε, vid. Not. in *Textum*.

Δεινοῦ

Δεινοὶ γὰρ θεοὶ αἶδε βόες καὶ ἴφια μῆλα,
Ἠελίῳ, ὃς πάντ' ἐφορᾷ καὶ πάντ' ἐπακούει.
Ὣς ἐφάμην· τοῖσιν δ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγλαΐηφι.
Μῆνα δὴ πανσυδίην ἄλληκτος ἄη Νότος, οὐδέ τις ἄλλος
Γίνετ' ἔπειτ' ἀνέμων, εἰ μὴ Εὖρός τε, Νότος τέ.
Οἱ δ', ἕως μὲν σῖτον ἔχον καὶ οἶνον ἐρυθρὸν,
Τόφρα βοῶν ἀπέχοντο, λιλαιόμενοι βιότοιο·
Ἀλλ' ὅτε δὴ νηὸς ἐξέφθιτο πάντα φάγοντο,
Καὶ δὴ ἄγρην ἐφέπεσκον ἀλητεύοντες ἀνάγκῃ,
Ἰχθῦς, ὀρνιθάς τε, φίλας ὅ, τι χεῖρας ἵκοιτο,
Γναμπτοῖς ἀγκίστροισιν· ἔτειρε δὲ γαστέρα λιμός.
Δὴ τότ' ἐγὼν ἀνὰ νῆσον ἀπέστιχον, ὄφρα θεοῖσιν
Εὐξαίμην, εἴπερ μοὶ ὁδὸν φήσουσι νέεσθαι.
Ἀλλ' ὅτε δὴ κατὰ νῆσον ἰὼν ἧλυξα ἑταίρους,
Χεῖρας νιψάμενος, ὅθ' ἐπὶ σκέπας ἦν ἀνέμοιο,
Ἠρώμην πάντεσσι θεοῖς, οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν·
Οἳδ' ἄρα μοὶ γλυκὺν ὕπνον ἐπὶ βλεφάροισιν ἔχυναν.
Εὐρύλοχος δ' ἑτάροισι κακῆς ἐξήρχεθε βουλῆς,
Κέκλυτέ μευ μύθων, καταπονέων περ ἑταῖροι·
Πάντες μὲν στυγεροὶ θάνατοι δειλοῖσι βροτοῖσι,
Λιμῷ δ' οἰκτίστη θανέειν καὶ πότμον ὀπάσσαι.
Ἀλλ' ἄγε δὴ, Ἠελίοιο βοῶν ἐλάσαντες ἀρίστας,

"Metuendi enim Dei hæ boves & eximia pecora,
" Solis, qui omnia inſpicit, & omnia audit.
Sic dicebam, illis verò perſuadebatur animus generoſus.
Menſem autem integrum perpetuus flabat Notus, neque quis alius
Spirabat deinde ventorum, niſi Euruſque, Notuſque.
Illi igitur quamdiu quidem panem habebant, & vinum nigrum,
Tamdiu à bobus abſtinebant, ſtudioſi *nimirum* vitæ *tuendæ*.
Sed cùm jam è navi abſumerentur viatica omnia,
Et tum prædam ſequebantur palantes neceſſitate,
Piſces, aveſque, charas quodcunque in manus veniſſet,
Curvis hamis: affligebat verò ventrem fames.
Sane tum ego per inſulam ſeceſſi; ut diis
Supplicarem, ſi quis mihi viam monſtraret ad reditum.
Sed cùm jam per inſulam iens declinaveram à ſociis,
Manibus lotis, ubi dereliſaculum erat à vento,
Supplicabam omnibus diis, qui cœlum inhabitant;
Hi utique mihi dulcem ſomnum ciliis infuderunt.
Eurylochus verò ſociis mali dux erat conſilii,
" Audite meos ſermones, mala quamvis paſſi, ſocii;
" Omnes quidem inviſæ mortes miſeris mortalibus;
" Fame verò miſerrimum mori, & fatum aſſequi.
" Sed agite, Solis ex bobus abreptis optimis,

ΣΧΟΛΙΑ.

322. Δεινοὶ.] Δέος καὶ πομπῆς ἀξίαν.
325. Ἀλλήκτων.] Ἀκαταπαυστος. Ἄη] Ἔπνεεν.
329. Ἤια.] Βρώματα, δηλονότι.
330. Ἐφέπεσκον.] Ἐνήργουν. Ἀλητεύοντες.] Πλανώμενοι.
334. Φήσουσι.] Δείξουσιν.
335. Ἧλυξα.] Ἐξέκλινα, ἐκτὸς ὄψεως αὐτῶν ἐγενόμην.
336. Ἐπὶ σκέπας ἦν ἀνέμοιο.] Ἔνθα ἦν σκέπη ἀπὸ τοῦ μὴ πνεύματος.
337. Ἠρώμην.] Ηὐχόμην.
339. Ἐξήρχετο.] Ἐξηγεῖτο.
341. Στυγεροί.] Μισητοί.
343. Ἐλάσαντες.] Ἀπελάσαντες.

NOTÆ.

322. Δεινοὶ γὰρ θεοὶ αἶδε βόες, Ἠελίῳ) *Euſtath.* fol. 491. lin. 2. Λέγει δὲ ἐντεῦθεν καὶ δεινὸν θεὸν, τὸν Ἥλιον, ἐκφοβῶν τοὺς ἑταίρους, καθὼς τὸ, Ἥλιε νυκτὶ ἐοικὼς· ἄλλως γὰρ ἡμερὸς ἐστιν· εἰκὸς δὲ τὸ καθάπαξ, ὁ ὑπὲρ γῆς πομπεύων, ἡμέρᾳ λέγειν. De *Solis* Bobus, *Heraclitus* περὶ ἀπίστων, c. 39. & hæc *Br. Schol.* ad v. 129.

329. Νηὸς ἐξέφθιτο) *Ultima* Ε νηὸς producitur, in *Ceſura*, ut ad β'. v. 41. Hunc locum *Latino* carmine donat, explicatque *Pierius*, Hierograph. fol. 213. C.

331. Ἰχθῦς, ὀρνιθάς τε, φίλας ὅ, τι χεῖρας) Ità diſtinguo, ut φίλας referatur ad χεῖρας, non, ut *Henricus Stephanus*, magno & contagioſo errore, ad ὀρνιθας. Ità *Julian.* Orat. 6. fol. 192.

334. Εὐξαίμην) En! Unicum Precum privatarum Exemplum; quod *Ethnicorum* nemo alius notat.

342. Λιμῷ δ' οἰκτίστη θανέειν) *Dionyſ. Halicarnaſſ.* fol. 393. lin. 7. Et aliàs, Τὸν κακοδαιμονίστατον τῶν μόρων vocat. Τῷ κακίστῳ τῶν μόρων λιμῷ. *Thucydides*, Αἰσχίστῳ ἀλλήλων λιμῷ πολιτῆσαι. *Vegetius*, l. 3 Et ferro ſævior Fames eſt. Vid. *Jeremiæ* Lament. c. 4. v. 9.

VARIÆ LECTIONES.

326. Γίνετ') κ. γίγνετ'.
331. Ἰχθῦς) κ. ἰχθύας.

Ῥέξομεν ἀθανάτοισι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.
Εἰ δέ κεν εἰς Ἰθάκην ἀφικοίμεθα, πατρίδα γαῖαν,
Αἶψά κεν Ἠελίῳ Ὑπερίονι πίονα νηὸν
Τεύξομεν, ἔνθα κὲ θεῖμεν ἀγάλματα πολλὰ καὶ ἐσθλά·
Εἴ ἧ χολωσάμενός π βοῶν ἀρθοκραιράων,
Νῆ ἐθέλῃ ὀλέσαι, ἐπὶ δ' *ἕσπον θεοὶ ἄλλοι,
Βύλομ' ἅπαξ ποδὸς κῦμα χανὼν ἀπὸ θυμὸν ὀλέσαι,
Ἢ δηθὰ τρύχεσθ', εἰὼν ἐν νήσῳ ἐρήμῃ.
Ὣς ἔφαθ' Εὐρύλοχος· ἐπὶ δ' ἤνεον ἄλλοι ἑταῖροι.
Αὐτίκα δ' Ἠελίοιο βοῶν ἐλάσαντες ἀείσας
Ἐγγύθεν, οὐ γὰρ τῆλε νεὸς κυανοπρῴροιο
Βοσκέσκοντ' ἕλικες καλαὶ βόες, εὐρυμέτωποι,
Τάσδε περιστήσαντο, καὶ εὐχετόωντο θεοῖσι,
Φύλλα δρεψάμενοι τέρενα δρυὸς ὑψικόμοιο·
Οὐ γὰρ ἔχον κρῖ λευκὸν ἐϋσταέλμῳ ἐπὶ νηΐ.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' εὔξαντο, καὶ ἔσφαξαν, καὶ ἔδειραν,
Μηρούς τ' ἐξέταμον, κατά τε κνίσῃ ἐκάλυψαν,
Δίπλυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτοῖς δ' ὠμοθέτησαν·
Οὐδ' εἶχον μέθυ λείψαι ἐπ' αἰθομένοις ἱεροῖσιν,
Ἀλλ' ὕδατι σπένδοντες ἐπώπτων ἔγκατα πάντα.
Αὐτὰρ ἐπεὶ κατ' μῆρ' ἐκάη, καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο,
Μίσυλλόν τ' ἄρατ' ἄλλα, καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν·
Καὶ τότε μοι βλεφάρων ἐξέσυτο νήδυμος ὕπνος.
Βῆν δ' ἰέναι ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ ἥνα θαλάσσης.

" Sacra faciemus immortalibus, qui cœlum latum inhabitant.
" Quòd ſi in Ithacam pervenerimus, patriam terram,
" Statim Soli Hyperioni dives templum
" Faciemus; ubi utique ponemus ornamenta multa & precioſa.
" Sin iratus aliquo pacto ob boves erecta-cornua-habentes,
" Navem velit perdere, ſuffragenturque alii dii;
" Malo ſemel ad fluctus hians vitam perdere,
" Quàm diutiùs tabeſcere, verſans in inſulâ deſertâ.
Sic ait Eurylochus: collaudabant autem alii ſocii.
Statim autem Solis ex bobus quum abegerunt optimas
E propinquo, non enim longè à nave nigro-roſtro
Paſcebantur nigræ pulchræ boves, latis-frontibus,
Has circumſtabant, & vota fecerunt diis;
Folia quum decerpſiſſent tenerrima quercûs alticomæ:
Non enim habebant hordeum album in bene-tabulata navi.
Cæterùm poſteà precati ſunt & macîârunt & excoriârunt,
Femoraque conciderunt, atque adipe cooperuerunt,
Duplicantes, & ſuper iis cruda poſuerunt,
Ne quidem habebant vinum ad libandum ſuper incenſa ſacra,
Sed aquâ libantes aſſabant inteſtina omnia.
Cæterùm poſtquam femora incenſa ſunt, & viſcera comederunt,
Et in partes ſecuerunt cætera, & circa verubus infixerunt;
Et tunc mihi palpebris excidit ſuavis ſomnus:
Feſtinabamque ire ad navem velocem & littus maris.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

344. Ῥέξομεν.] Θύσομεν.
347. Θεῖμεν.] Ἀναθῶμεν.
349. Ἕσπον.] Ἀχθεσθήσονται.
351. Στρεύγομαι.] Καθῶ φάγξα, ὃ ἐστι κατ' ὀλίγον, ἀποξηρῶ.
355. Βοσκέσκοντο.] Ἐβόσκοντο.
356. Τὰς δέ.] Ταύτας δέ.
357. Δρεψάμενοι.] Λαβόμενοι. Ἐρεψάμενοι] Στεφανωσάμενοι.
362. Λείψαι.] Σπεῖσαι.

N O T Æ.

349. *Ἕσπον) Mallem ἔσσον), in *Textu* legere, ἔσσον), ad *Var. Lect.* reponere; ut meliùs cum τὸ ἐθέλῃ concordet, ſicut in re ſimili ſuprà fecerim, v. 157. Et ità *Florentin.* Edit. *Aldin.* & *Lovaniana Reſcii*, & *Seberus*, in ſuo *Indice*. Quare rata ſit *Lectio*.

350. Βύλομ' ἅπαξ ποδὸς κῦμα χανὼν) Huc facit illud *Anthолog.* l. 2. c. 40. fol. 165. Εὐδὲ καλλικλόζεις Ἐπιγράμμασιν· εἰ δ' ἀσεβήσας Βεβρώκειν πυθὸ βᾶν τὸ λιὸ Τειναιείης, Βύλομ' ἅπαξ ποδὸς κῦμα χανεῖν. *Æſchyl.* Prometh. — κρεῖσσον γὰρ εἰσάπαξ θανεῖν, Ἢ πᾶς ἀπάσας ἡμέρας πάσχειν κακῶς. Vid. *Euſtath.* fol. 1725. lin. 27. Βύλομαι autem hic pro *Malo*, ut ad π'. v. 106.

Variæ Lectiones.

348. Βοῶν ὀρθοκραιράων) γρ. βοῶν ἴσκε ὀρθοκραιράων, *H. Steph.*
349. Ἕσπον) γρ. ἔσσον), vid. Not. in *Textum*.
357. Δρεψάμενοι) γρ. ἐρεψάμενοι, *Br. Schol.*

Ἀλλ'

Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥεδὸν ἦα νεὸς ἀμφιελίσσης,
Καὶ τότε μὲ κνίσσης ἀμφ' ἤλυθεν ἡδὺς ἀὐτμή·
Οἰμώξας ἤ θεοῖσι μεῖ' ἀθανάτοισι γεγώνθην,
Ζεῦ πάτερ, ἠδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ, αἰὲν ἐόντες,
Ἦ μεμάλ' εἰς ἄτλον κοιμήσατο νηλεῖ ὕπνῳ·
Οἱ δ' ἕταροι μέγα ἔργον ἐμηχανόωντο μύονται.
Ὠκέα δ' Ἠελίῳ Ὑπερίονι ἄγγελος ἦλθε
Λαμπετίη ταυύπεπλος, ὅ οἱ βόας ἔκτανε ἑταῖροι.
Αὐτίκα δ' ἀθανάτοισι μετηύδα, χωόμενος κῆρ,
Ζεῦ πάτερ, ἠδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ, αἰὲν ἐόντες,
Τῖσαι δὴ ἑτάρους Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,
Οἵ μοι βοῦς ἔκτειναν ὑπέρβιον· ἦσιν ἐγωγε
Χαίρεσκον μυρί' ἰὼν εἰς εὐρανὸν ἀστερόεντα,
Ἠδ' ὁπότ' ἂψ ἐπὶ γαῖαν ἀπ' εὐρανόθεν τροπεώμην.
Εἰ δέ μοι ὐ τίσουσι βοῶν ἐπιείκελ' ἀμοιβήν,
Δύσομαι εἰς Ἀΐδαο, μετ' οὐ νεκύεσσι φαείνω.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς,
Ἠέλι', ἦτοι μὴν σὺ μετ' ἀθανάτοισι φάεινε,
Καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν, ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν·
Τῶν δέ κ' ἐγὼ τάχα νῆα θοὴν ἀργῆτι κεραυνῷ

But when now I was near the hollow ship,
And then me the rich odour came around,
Lamenting I to the immortals was roused,
Jupiter father, and other blessed gods, ever existing,
Surely me with sleep into a profound slumbered sleep,
But the companions a great work contrived.
Swift to Hyperion Sol a messenger came
Lampetia broad-robed, that him oxen companions
Statim autem Soli Hyperioni nuncia venit
Lampetia lato-peplo, quòd ei boves
Statim igitur deos alloquutus est iratus corde,
Jupiter father, and other blessed gods, ever existing,
Luant now companions Laertiadæ Ulyssis,
Qui mihi oxen violent slaughtered
Gaudebam quidem digressus in cœlum stelliferum,
Et when again to earth from cœlo I turned.
Quòd si mihi not luent oxen condignam compensationem,
Descendam ad Pluto's domum, and inter mortuos lucebo.
Hunc excipiens alloquutus est nubicogus Jupiter,
Sol, omninò quidem tu inter immortales lucebis,
Et mortales homines, super fertilem terram:
Horum autem ego brevi navem celerem candenti fulmine

ΣΧΟΛΙΑ.

369. Ἀμφ' ἤλυθεν.] Περιῆλθεν.
374. Ὠκέα δέ.] Ἠλίῳ.] Πῶς ὁ πάντα ἐφορῶν, οὐκ οἶδε πάντα; ἐρᾷ. ἀλλ' ἐχ ὑπὸ τὸ αὐτό.
378. Τῖσαι.] Τιμωρῆσαι.
380. Χαίρεσκον.] Ἔχαιρον.
381. Περτεφαπόμην.] Μεταβάλλομαι, ἀποκλίνω.
382. Τίσουσιν.] Ἀποδώσουσιν. Ἀμοιβήν.] Τιμωρίαν. Ἐπιείκειαν.] Προσήκουσαν.
383. Δύσομαι.] Ἀπελεύσομαι. Φαείνω.] Φανῶ λάμψω.
387. Ἀργῆτι.] Λευκῷ, ἢ πυρῷδει.

NOTÆ.

369. Ἠδὺς αὐτμὴ) Sic ε'. v. 467. Θῆλυς εἶπεν. Sic δ'. v. 709. πελὸν ἰφ' ὑγρῇ. Sic Hymn. *Mercur.* v. 110. κνίσῃ δ' ἀμφυτύζε θυμὸς αὐτμῇ. Quod imitatur *Hesiod.* Theogon. v. 696. τόσσ' ἀμφέπει θυμὸς αὐτμῇ. Ità κλυτὸς Ἱπποδάμεια, ὅπα χάλκεον, ἁλὸς πολιοῖο, ὀλοοπάτης ὀδμὴν & similia, quæ referuntur ad *Atticismum*. Quanquam nec dissimulandum, quod hoc saltem loco legi possit, ἠδὺς αὐτμῷ. Quam vocem reperies, *Iliad.* ψ'. v. 765. Κάδδ' ἄρα οἱ κεφαλῆς: χεῖ' αὐτμένα δῖος Ὀδυσσεύς. Item *Odyss.* γ'. v. 289. Ἐφεσσάτε· λιγέως δ' αὐμὴν ἐπ' αὐτμῇσι χεῖται.
372. Κοιμήσατο) Ità legit *Florentina*, Editio, *Aldina*, *Lovaniana*, *Eustathius* fol. 494. lin. 32. Ὅτε ὁ ἐπὶ βλαβῇ κοιμηθείς, ἐρεῖ ἂν τὸ, Ἦ μεμάλ' εἰς ἄτλητον κοιμήσατο νηλεῖ ὕπνῳ. Ità denique *Sebervs*, in *Indice*, & omnes *Vett. Henricus Stephanus* ex *Basileensi*, κοιμίσατο, cum simplici σ'. pessimè; quod queror ad *Iliad.* π'. v. 524. Aliàs, omninò κοιμήσατο scriberetur, ut mox, v. 373. ἐμηχανόωντο.
373. Ἐμηχανόωντο) Ità scribo, rejecto ad *Var. Lect.* τὸ ἐμηχανόωντο, quomodò μηχάσομαι rectè scribitur *Iliad.* γ'. v. 416. & ο'. v. 349. Vid. ad Versum 372.

VARIÆ LECTIONES.

369. Ἠδὺς αὐτμὴ) γρ. ἡδὺς αὐτμὴν, vid. Not. in *Textum*.
372. Κοιμήσατο) γρ. κομείσατο, vid. N. in *Textum*.
378. Τῖσαι) γρ. τίσαι, & πίσαιο, *Sebero*, in *Indice*, malè. Ita mox, ρ', v. 193. ἀποτῖσαι.

Τυτθὰ

Τυτθὰ βαλὼν κεάσαιμι, μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ.
Ταῦτα δ' ἐγὼν ἤκουσα Καλυψοῦς ἠυκόμοιο·
Ἡδ' ἔφη Ἑρμείαν ἀγγελίην αὐτὴ ἀκοῦσαι.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἠδὲ θάλασσαν,
Νείκεον ἄλλοθεν ἄλλον ἐπιφραδὸν, ὄφρά τι μῆχος
Εὑρέμεναι δυνάμεσθα· βόες δ' ἀποτέθνασαν ἤδη.
Τοῖσιν δ' αὐτίκ' ἔπειτα θεοὶ τέρατα φαῖνον·
Εἶρπον μὲν ῥινοὶ, κρέα δ' ἀμφ' ὀβελοῖς ἐμεμύκει,
Ὀπταλέα τε καὶ ὠμά· βοῶν δ' ὡς γίνετο φωνή.
Ἑξῆμαρ μὲν ἔπειτα ἐμοὶ ἑταῖροι
Δαίνυνθ', Ἡελίοιο βοῶν ἐλάσαντες ἀρίστας·
Ἀλλ' ὅτ' ἄρ' ἕβδομον ἦμαρ ἐπὶ Ζεὺς ἦκε Κρονίων,
Καὶ τότ' ἔπαυτ' ἄνεμος μὲν ἐπαύσατο λαίλαπι θύων·
Ἡμεῖς δ' αἶψ' ἀναβάντες ἐνήκαμεν εὐρέϊ πόντῳ,
Ἱστὸν στησάμενοι, ἀνὰ δ' ἱστία λεύκ' ἐρύσαντες.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἐλείπομεν, οὐδέ τις ἄλλη
Φαίνετο γαιάων, ἀλλ' οὐρανὸς, ἠδὲ θάλασσα,
Δὴ τότε κυανέην νεφέλην ἔστησε Κρονίων
Νηὸς ὕπερ γλαφυρῆς· ἤχλυσε δὲ πόντος ὑπ' αὐτῆς.

" Paululum pulſatam diffindam medio in nigro ponto.
Hæc ego audivi à Calypſo pulchricomâ,
Illaque dicebat à Mercurio internuncio ſe audiviſſe.
Cæterum poſtquam ad navem perveni atque mare,
Objurgabant alicunde alium ordine; neque remedium
Invenire potuimus: boves enim occiſi erant jam.
His continuò deinde dii prodigia oſtendebant:
Serpebant quidem pelles, carneſque ab verubus immugiebant,
Aſſatæque & crudæ, boumque velut fiebat vox.
Sex diebus quidem deinde mihi chari ſocii
Convivabantur, Solis boves mactantes optimos:
Sed quando utique ſeptimum diem Jupiter induxit Saturnius,
Tum ventus quidem ceſſavit turbine ſæviens:
Nos autem ſtatim conſcendentes commiſimus *noſmet* lato mari,
Malo erecto, atque ad malum albis velis collocatis.
Sed quando jam inſulam deſeruimus, neque uſpiam aliqua
Apparebat terrarum, ſed cœlum atque mare,
Jam tum cæruleam nebulam ſtatuit Saturnius
Navim ſupra cavam; obſcuratuſque pontus *eſt* ſub ipſâ.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

388. Κεάσαιμι.] Σχίσαιμι, ἢ καύσαιμι.
391. Κατήλυθον.] Κατῆλθον, παρεχώρουμεν.
392. Νείκεον.] Ἐκακολόγουν. Ἐπιφραδὸν.] Ἐφιεῶπες.
393. Δωσόμεσθα.] Ἠδυνάμεθα. Ἀποτέθνασαν.] Ἀποθανόντες ἦσαν.
394. Τέρατα.] Σημεῖα. Πρὸφαινον.] Προεμήνυον, ἐδείκνυον.
395. Εἶρπον.] Ἐκινοῦντο, ἐβάδιζον. Ἐμεμύκει.] Μυκηθμοῦ ὅμοιον ἦχον ἀπετέλουν.
397. Ἑξῆμαρ.] Ἐπὶ ἓξ ἡμέρας.
398. Ἐλάσαντες.] Ἀπελάσαντες.
401. Ἐνήκαμεν.] Ἐνεβάλομεν.
406. Ἤχλυσε.] Ἀχλὺς καὶ σκότος * ἐπεκαλύφθη, ἐπληρώθη.

Ν Ο Τ Æ.

389. Ταῦτα δ' ἐγὼν ἤκουσα καλυψοῦς) Tu ipſa Ithaca consulit Poeta; quomodò enim alias *Ulyſſes* Deorum confabulationes noverit? *Euſtath.* fol. 496. lin. 41. Ἰσέον ὅ, καὶ ὅτι χαίρουν μὲν τοῖς μύθοις ὁ Ποιητὴς, ὡσεὶ δόμῳ ὃ ἀπείρων συπαῦλα, ὡς ἐρῶντός τινος, πόθεν Ὀδυσσεὺς εἰδώς, λέγει τὰ κατὰ τὸν Ἥλιον καὶ τὸν Δία, οἷς αὐτὸς οὐ παρέτυχε; τὸ μὲν μῦθον εἶναι ἀναπείθει, τὸ δὲ ἀπρεπέμενον ἀπιθανον θεραπεύων, λύει, εἰπόντα Ὀδυσσέως ἔπας, Ταῦτα δ' ἐγὼν ἤκουσα Καλυψοῦς.

392. Μῆχος) *Pindari* Scholiaſtes, Edit. *Oxon.* fol. 24. μήχαρ legit, quæ Vox *Æſchylo* & *Lycophroni*, in uſu; ut altera, *Anacreonti*, v. 542. Τί μῆχος ἔν γόνυσι; & *Heſch.* Μῆχος, Μηχανή. Qui tamen idem, Μῆχαρ) Μηχάνημα, ὄφελος. *Iliad.* β'. v. 342. Οὐδέ τι μῆχος εὑρέμεναι δυνάμεσθα. Vid. *Suidam* & *Etymolog.* M. in v.

396. Ὀπταλέα τε καὶ ὠμὰ) *Ultima* ē *ἀπταλία*, in *Ceſurâ* producitur; quomodo Πόλ' ἔτεά τε, καὶ ὕλη, *Iliad.* υ'. v. 255. ut ad β'. v. 41, &c.

401. Ἀναβάντες ἐνήκαμεν εὐρέϊ πόντῳ) Ὑπακουστέον, τὴν ναῦν. Sic ſuprà, v. 293.

403. Ἀλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἐλείπομεν, οὐδέ τις ἄλλη) *Virgil.* Æn. l. 3. v. 193. *Poſtquam altum tenuêre Rates; nec jam amplius ulla Apparent terra*, &c. Item, l. 5. v. 8. Vid. *Macrob.* l. 5. c. 6, 7.

Variæ Lectiones.

392. Μῆχος) γρ. μήχαρ. vid. Not. in *Textum*.
395. Ἐμεμύκει) γρ. ἐμίμυκεν, *H. Steph.* malè.
398. Ἐλάσαντες) γρ. ἐλάσαντες. *H. Steph.*
401. Ἀναβάντες) γρ. ἀμβάντες, ut ſuprà, v. 293.

Ἦ δ' ἔθ' ὑμάλα πολλὸν ἐπὶ χρόνον· αἶψα γὰρ ἦλθε
Κεκληγὼς Ζέφυρος, μεγάλῃ σὺν λαίλαπι θύων·
Ἰσχύϊ δὴ πρυμνὸς ἔρρηξε· ἀνέμοιο θύελλα
Ἀμφοτέρους· ἰσὸς δ' ὀπίσω πέσεν, ὅπλα τε πάντα
Εἰς ἄντλον κατέχυνθ'· ὁ δ' ἄρα πρύμνῃ σὺν νηΐ
Πλῆξε κυβερνήτεω κεφαλὴν, σὺν δ' ὀστέ' ἄραξε
Πάντ' ἀμυδὶς κεφαλῆς· ὁ δ' ἄρ' ὀργυιῇσι ἐοικὼς
Κάππεσ' ἀπ' ἰκριόφιν, λίπε δ' ὀστέα θυμὸς ἀγήνωρ.
Ζεὺς δ' ἄμυδις βρόντησε, καὶ ἔμβαλε νηῒ κεραυνόν·
Ἡ δ' ἐλελίχθη πᾶσα, Διὸς πληγεῖσα κεραυνῷ,
Ἐν δὲ θείῳ πλῆτο· πέσον δ' ἐκ νηὸς ἑταῖροι.
Οἱ δὲ κορώνῃσιν ἴκελοι περὶ νῆα μέλαιναν
Κύμασιν ἐμφορέοντο· θεὸς δ' ἀπoαίνυτο νόστον.
Αὐτὰρ ἐγὼ ἀλὰ νηὸς ἐφοίτων, ὄφρ' ἀπὸ τοίχων
Λῦσε κλύδων πρόπιος· τὸν δὲ φιλὸν φέρε κῦμα.
Ἐκ δέ οἱ ἰτὺν ἔαξε ποτὶ πρόπιν αὐτὰρ ἐπ' αὐτῷ
Ἐπίτονος βέβληλο, βοὸς ῥινοῖο τετυχώς.

Et illa currebat haud sanè multum per tempus; statim enim irruit
Stridens Zephyrus ingenti cum turbine fœviens;
Mali quidem rudentes rupit venti procella
Utrosque; malus autem retrò cecidit, armamentaque omnia
In sentinam deciderunt: ipseque retrorsum in navi
Percussit gubernatoris caput, ossaque confregit
Omnia uno impetu capitis; ipse itaque urinatori similis
Decidit à tabulatis, deseruitque ossa animus generosus:
Jupiter autem simul intonuit, & injecit fulmen navi;
Ipsa itaque contorquebatur tota, Jovis percussa fulmine:
Sulphureque implebatur; ceciderunt verò ex navi socii.
Illi adeò marinis cornicibus similes
circa navem nigram
In fluctibus ferebantur: deus etenim abstulit reditum.
Cæterùm ego per navim incedebam; donec latera
Solvebat vis tempestatis à carinâ,
quam ferebat fluctus.
Evulsum enim malum fregit usque ad carinam; cæterum super ipso
Lorum revinctum erat, bovis corio factum:

ΣΧΟΛΙΑ.

407. Ἔθ'.] Ἔτι ἐχεν.
408. Κεκληγώς.] Μεγάλως ἀντιπίπτων.
409. Πρωτόνης.] Τὰ χοινίκια, τὰ κατέχοντα τὸν ἱστόν.
411. Ἄντλον.] Τὸν ἀντλίαν, εἰς ἣν ἐγχύεται τὸ καταπῖπτόμενον εἰς τὸν ναῦν ὕδωρ. Κατέχυντο.] Ἀθρόως ἔπεσεν.
412. Ἄραξε.] Συνέτριψεν.
413. Ἀμυδὶς.] Κυβιστητῆρι, ὀρχηστῇ.
414. Ἀπ' ἰκριόφιν.] Τῶν σανιδωμάτων.
416. Ἐλελίχθη.] Συνεσείσθη.

NOTÆ.

411. Πρύμνῃ, σὺν νηΐ) Cùm *Gubernatoris* locus sit in *Proràˆ*, non in *Puppi*, Navis, necessùm putabam hoc in loco. πρύμνῃ *Adverbialiter* capere, & à voce νηΐ distinguere: quare expono *retrorsum*; de quâ significatione, vid. quæ Nos ad *Euripid. Andromach.* v. 1120. Vid. *Eustath.* fol. 498. lin. 15. Καλῶς δὲ πρύμνην εἶπε, ὡσεὶ πρὸς κυβερνήτης, πρὸς ὃν διοικουμένου τοῦ σκάφους.
413. Ἀμυδὶς) De hâc voce, vid. *Etymolog.* M. v. *Ibid.* Ὁ δὲ ἀμυδὶς ἐοικὼς Κάππεσ' ἀπ' ἰκριόφιν) *Virgil.* Æn. l. 1. v. 119. ——*exsultitur, pronusque*
418. Οἱ δὲ κορώνῃσιν ἴκελοι) Τὸ κορώνῃσιν *Ultimam* producit, in *Cæsurâ*, vi Finalis, ex *Hiatu* & *Tono* sequenti; nam ἴκελος non rectè *Aspiratur*: quùm fiat pro εἴκελος, ab εἴκω. Κορώνῃσι) Εἶναι δέ φησιν ὁ Ἀπίων, τὸ ζῶον τοῦτο τῷ αὐτῷ τῷ Λάρῳ, κατὰ τὴν Αἰολίδα. *Etymolog.* M. v. Κορώνη.
423. Ἐπίτονος) *Tribrachys*, pro *Dactylo*, vel *Spondæo*, Vox *trium*, pro Voce *quatuor*, temporum; unde Ἀκέφαλοι vocant, quod in *Principio* Versûs claudicet, ut *Iliad.* ψ'. v. 2. Ἐπειδὴ νῆάς τε, ϵ Ἐλ-

NOTÆ IN SCHOLIA.

423. Ἐπίτονος) *Eustath.* fol. 498. lin. 44. Ἰσέον δὲ, ὅτι ἐπίτονος λέγεται, ἰμὰς ἀνέλκων τὸ κέρας ὑψηλὸν ὡσεὶ ἰσός· οἱ δὲ Παλαιοὶ μᾶλλόν τε ὕστερον, Ἐπίτονος, δίρμα, ᾧ πλοῖα ἰσὸς καθασφαλίζεται. Si verba, quæ hæc

VARIÆ LECTIONES.

423. Ἐπίτονος βέβληθ', βοὸς ῥινοῖο πεπυχώς) *Sic* ἐπίτονος πεπάνυσο βοὸς ἴφι κλαμψίσιο, *Athenæ.* vid. Not. in *Textum.*

Τῷ

Τῷ ῥ' ἄμφω σύνεργον ὁμῷ πρόπιν, ἠδὲ καὶ ἰσόν·
Ἐζόμενος δ' ἐπὶ τοῖς, φερόμην ὀλοοῖς ἀνέμοισιν.
Ἔνθ' ἦτοι Ζέφυρος μὲν ἐπαύσατο λαίλαπι θύων·
Ἦλθε δ' ἐπὶ Νότος ὦκα, φέρων ἐμῷ ἄλγεα θυμῷ,
Ὄφρ' ἔπι τλῶ ὀλοὸν ἀναμέτρησαιμι Χάρυβδιν.
Παννύχιος φερόμην· ἅμα δ' ἠελίῳ ἀνιόντι
Ἦλθον ἐπὶ Σκύλλης σκόπελον, δεινήν τε Χάρυβδιν.
Ἡ μὲν ἀνερροίβδησε θαλάσσης ἁλμυρὸν ὕδωρ·
Αὐτὰρ ἐγὼ ποτὶ μακρὸν ἐρινεὸν ὑψόσ' ἀερθείς,
Τῷ ῥα σέσφυς ἐχόμην, ὡς νυκτερὶς, ἠδέπη εἶχον
Οὔτε στηρίξαι ποσὶν ἔμπεδον, οὔτ' ἐπιβῆναι.
Ῥίζαι γὰρ ἑκὰς ἦσαν, ἀπήωροι δ' ἔσαν ὄζοι,
Μακροί τε, μεγάλοι τε, καλεσκίαον δὲ Χάρυβδιν.
Νωλεμέως δ' ἐχόμην, ὄφρ' ἐξεμέσσεν ὀπίσσω
Ἰστὸν καὶ τρόπιν αὖτις· ἐελδομένῳ δέ μοι ἦλθεν
Ὄψ'· ἡμόσδ' ἐπὶ δόρπον ἀνὴρ ἀγορῆθεν ἀνέστη,
Κρίνων νείκεα πολλὰ δικαζομένων αἰζηῶν,
Τῆμος δὴ τάγε δῆρα Χαρύβδιος ἐξεφαάνθη.
Ἦκα δ' ἐγὼ καθύπερθε πόδας καὶ χεῖρε φέρεσθαι,

Hoc utrunque collegavi pariter carinam atque etiam malum;
Sedensque super hæc ferebar pernicioſis ventis.
Tum certe Zephyrus quidem ceſſavit turbine ſæviens;
Supervenit autem Notus celeritèr, ferens meo dolores animo;
Ut amplius pernicioſam remetirer Charybdim.
Totâ nocte ferebar: ſimul autem ſole oriente
Veni ad Scyllæ ſcopulum, horrendamque Charybdim.
Hæc quidem abſorpſit maris ſalſam aquam;
Cæterum ego ad altam caprificum alte levatus,
Huic implicitus tenebar, veluti veſpertilio; neque uſpiam potui
Neque ſtabilire pedem firmiter, neque aſcendere.
Radices enim longe erant, diſtanteſque erant rami,
Longique ingenteſque, obumbrabantque Charybdim.
Indeſinenter verò tenebam, donec evomeret retrorſum
Malum, & carinam denuò; cupienti autem mihi advenit
Tandem; quam ſero ad prandium judex è foro ſurgit,
Judicans lites multas litigantium juvenum,
Tam ſero utique hæc ligna ex Charybdi apparebant.
Demiſi ego deſuper pedes & manus, ut poſſem ferri;

ΣΧΟΛΙΑ.

424. Συνέργον.] Συνδέσμων.
426. * Θόων.] Ὁρμῶν.
428. Ἀναμετρήσαιμι.] Διέλθοιμι, παρέλθω.
429. Ἀνιόντι.] Ἀνίσχοντι, ἀνατέλλοντι.
433. Σεσφώς.] Σεσωλακώς. Νυκτερίς.] Εἶδος ὀρνέου.
434. Στηρίξαι.] Στῆναι ἀσφαλῶς.
435. Εἶχον.] Ἀντὶ ῆ, ὑπῆρχον. Ἀπήωροι.] Ἧτοι ἀπηρτισμένοι· ἢ πολὺ ἀπὸ ἄλλων διεστηκότες, οἷον πεφυτευμένοι· ἢ ἄπωθεν.
436. Καπροκίαον.] Καπρολίαζον.
437. Ἐξεμέσσειν.] Ἐκεμέσσειν, ἀναβάλοι.
439. Ἐπὶ δόρπον.] * Ἐπὶ τλῶ δειλινῷ ὥρᾳ.
440. Κρίνων.] Δικάζων.
442. Ἦκα.] Ἀφῆκα.

NOTÆ.

Νήστιδος ἰχθύς. Vid. *Athenæ.* l. 4. c. 8. fol. 632. ubi hic Verſus videtur laudari, longè tamen Diverſâ *Lectione*, quod Notandum, Ἐπίτηδες πτάντες βοὸς ἴφι κεκμῶτες. Vid. infrà, v. 427. & ad φ'. v. 25.

427. Ἦλθε δ' ἐπὶ Νότος) Præter *Tmeſin*, notandum, *Ultimam* Ε ἐπὶ produci, in *Cæſurâ*, vi *Toni*, & *Liquidæ* ſequentis; quanquam & *Tribrachys* in *Secundo* etiam loco ſtare poſſit, ut modò in *Primo*, v. 423. æquè atque *Iambus*, de quâ re diximus, ad β'. v. 41.

433. Νυκτερὶς) Vid. ad ω'. v. 6.

435. Ἧσαν) *Euſtath.* fol 498. lin. 37. legit εἶχον, ἢ ἦσαν. *Br. Schol.* εἶχον, agnoſcunt, Editio *Florentin. Aldin. Lovan. Reſcii*, εἶχον, omnes, & *H. Steph.* Puto tamen, uti fit, hanc *Lectionem*, ex tertio ſuperiùs Verſu ortam.

NOTÆ IN SCHOLIA.

præcedunt, τῶν Παλαιῶν putes, tum hoc ipſum *Scholion* tangit; ſin hæc, quæ profero, nihil ejuſmodi inibi reperitur.

426. * Θόων &c.) Ita, pro θῦε, quod obtinebat olim.

439. * Ἐπὶ τλῶ &c.) Τὸ ἐπὶ, ex *Aloyſio Alemanno*, addo.

VARIÆ LECTIONES.

435. Ῥίζαι) γρ. ῥίζαι. *Ibid.* Ἧσαν) γρ. εἶχον, vid. Not. in *Textum*.

Μέσῳ

Μέσῳ δ' ἐνδύπησα παρὲξ ἐϋμήκεα δοῦρα,
Ἑζόμην δ' ἐπὶ τοῖσι διήρεσα χερσὶν ἐμῇσι.
Σκύλλην δ' οὐκ ἔτ' ἔασε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
Εἰσιδέειν· ἐ γὰρ κεν ὑπεκφυγον αἰπὺν ὄλεθρον.
Ἔνθεν δ' ἐννῆμαρ φερόμην· δεκάτῃ δέ με νυκτὶ
Νῆσον ἐς Ὠγυγίην πέλασαν θεοί· ἔνθα Καλυψὼ
Ναίει ἐϋπλόκαμος, δεινὴ θεὸς αὐδήεσσα,
Ἣ μ' ἐφίλησέ τ', ἐκόμισσέ τε. Τί τοι τάδε μυθολογεύω;
Ἤδη γάρ τοι χθιζὸς ἐμυθεόμην σοὶ οἴκῳ
Σοί τε καὶ ἰφθίμῃ ἀλόχῳ· ἐχθρὸν δέ μοι ἐστὶν,
Αὖτις ἀείζηλος εἰρημένα μυθολογεύειν.

Medio autem cum-ſonitu-cecidi circa oblonga ligna,
Sedenſque ſuper hæc remigavi manibus meis.
Scyllam autem hon amplius permittit pater hominumque deorumque
Adire me; non enim effugerem potuiſſem ſævam mortem.
Hinc itaque novem diebus ferebar: decimâ autem me nocte
Inſulam in Ogygiam appulerunt dii, ubi Calypso
Habitabat pulchricoma, veneranda deavocalis;
Quæ me amavitque fovitque? Quid tibi hæc dicam?
Jam enim heri enarravi in domo
Tibique & caſtæ uxori: moleſtum autem mihi eſt
Rurſus planè enarrata recenſere.

ΣΧΟΛΙΑ.

443. Δύπησα.] Πεσὼν ψόφον ἀπετέλεσα. Παρὲξ ἐϋμήκεα δοῦρα.] Τὸ ὅλον, ὡς τὰ * μακρὰ ξύλα.

444. Διήρεσα.] Ἀπεσταξόμην ταῖς χερσὶ τὸ ὕδωρ· ὥσπερ κώπαις, ταῖς χερσί μου διενηξάμην.

445. Εἰσιδέειν.] Ἰδεῖν, συνῆχεῖν.

447. Δεκάτῃ δέ μοι,] Οὐ δεῖ ζητεῖν, πῶς ἀγρυπνῶν, ἀσίτως καὶ ἀπότως ἐπὶ τοσαύτας ἡμέρας ἔμεινε· περὶ ὧν ἐν τῷ Ἀθηνᾶς, Αὐτὰρ ἐγὼ θεός εἰμι, ἀθάνατος ἢ σε φυλάσσω Ἐν πάντεσσι πόνοισιν.

450. Ἐφίλησ.] Φιλικῶς ὑπεδέχετο. Ἐκόμισ.] Ἐπιμελείας ἠξίου. Μυθολογεύω.] Διηγοῦμαι.

453. Ἀειζήλως.] Ἐκδήλως. Εἰρημένα.] Τὰ ἤδη ῥηθέντα.

NOTÆ.

444. Διήρεσα) Vid. *Etymolog.* M. v.

445. Ἔασε) Pro ἔασε ſcribendum, ob *Metrum*, ut pluries paſſim oſtendo.

447. Ἐννῆμαρ φερόμην) Quomodò *Ulyſſes* per novem dies durare inſomnis, impaſtus, potuit? Huic Quæſtioni reſpondetur, ad ε'. v. 252. Vid. *Br. Schol.*

449. Αὐδήεσσα) De *Lectione* ἐ αὐδήεσσα, *Euſtath.* fol. 496. lin. 45. Δῆλον δὲ ἐκ τούτου, ὅτι τὸ ἐ. Καλυψὼ, καὶ ὅσαι καθ' αὐτὸν αὐδήεσσαι, οὐκ εἴδωσι τὸ ἔαρ, εἰ μήτις ἐκεῖθεν ἐλθὼν αὐτὰ εἴπῃ. & Nos, ad ε'. v. 334.

NOTÆ IN SCHOLIA.

443. * Μακρὰ) Ita, pro μακρὰ, ſcribo, quòd ſit ἐξηγητικὸν ἐϋμήκεα illud, non hoc; & in hoc nobis conſentit MS. *Aloyſii.*

VARIÆ LECTIONES.

443. Ἐνδύπησα) γρ. ἐὺ δύπησα, *Br. Schol.* *Ibid.* Παρὲξ) γρ. παίρεξ, & παρ' ἔξ.

446. Εἰσιδέειν· ἐ γὰρ κεν) γρ. εἰσιδέειν μ'· ἐ γαρ κεν.

448. Πέλασαν) γρ. ἔθηκαν, *H. Steph.*

449. Αὐδήεσσα) γρ. ἠδήεσσα, vid. Not. in *Textum.*

453. Αὖτις) γρ. αὖθις, ut ſæpè aliàs.

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΙΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Ν'.

Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Ν'.

Κοιμώμενον Ὀδυσσέα, μὴ τὰ δῶρα, ἁπηΐασιν οἱ Φαίακες εἰς τὸ γλῶ τὴ Ἰθακησίων· καὶ τὸ μὲ ναῦν αὐτῶν ὑποτριφθεῖσαν, λίθον ποιεῖ Ποσειδῶν· Ἀθηνᾶ δ' ἐπὶ τοῦ αἰγιαλοῦ Ὀδυσσεῖ συμβουλεύει περὶ τῶν μνηστηροφονίας· καὶ πῶς χρήμασι ἓν τῷ ἀγροικίᾳ λανθανούσῃ, καὶ εἰς γέροντα μεταμορφοῖ τὸν Ὀδυσσέα.

Ἐπιγραφή.

Ὀδυσσέως ἀπόπλους παρὰ Φαιάκων, καὶ ἄφιξις εἰς Ἰθάκην.

Ἄλλως.

Νῦν Ἰθάκης ἐπέβη, Φαίηκων σὺν πομπῇ Ὀδυσσεύς. Lib. XIII.

Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ,
Κηληθμῷ δ' ἔσχοντο κατὰ μέγαρα σκιόεντα.
Τόνδ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε,
Ὦ Ὀδυσεῦ, ἐπεὶ ἵκου ἐμὸν δόμον ὑψερεφέα τε,
Ὑψερεφὲς, τῷ σ' οὔτι παλιμπλαγχθέντα γ' οἴω
Ἀψ ἀπονοστήσειν, εἰ καὶ μάλα πολλὰ πέποσθας.
Ὑμέων δ' ἀνδρὶ ἑκάστῳ ἐφιέμενος τάδε εἴρω,
Ὅσσοι κατὰ μεγάροισι γερούσιον αἶθοπα οἶνον

SIC dixit, illique omnes taciti facti sunt silentio,
Oblectationeque tenebantur per domos umbrosas.
Huic viciſſim Alcinous reſpondit dixitque,
" O Ulyſſes, quandoquidem veniſti meam ad ætatis domum
" Altam, ideò te non cum repulſu puto
" Retrò rediturum, & ſi valdè multa tuliſti.
" Veſtrûm præterea viro unicuique prompto animo hæc dico,
" Quicunque in atriis ſenatorium, nitidum, vinum

Σ. ΧΟΛΙΑ.

2. Κηληθμῷ.] *Τῇ δ' ἀκοῇ ἡδονῇ, θέλξει, τέρψει· κήλησις χάρ ἐστιν, ἡ δ' ᾠδὴ τέρψις, καὶ ἡδονή. Οἷον καλάσιός τις ἦσα.

4. Ἵκου.] Παρελήλυθ. Χαλκηβατής.] Ἤτοι χαλκοῦς ἔδαφος ἔχον· ἢ χαλκᾶς ἔχον τὰς βαθμοὺς τῶν θυρῶν.

5. Παλιμπλαγχθέντα.] Ὀπισθοδρομηθέντα χρόνῳ.

6. Ἀπονοστήσειν.] Ἐπανελεύσεσθαι.

7. Ἐφιέμενος.] Ἐπαλλασσόμενος, συμπλόμενος. Ἐφιέμενος τάδε εἴρω.] Μεῖζα εὐθυμίας τάδε λέγω.

8. Γερούσιον.] Τὸν τοῖς συνήθεσι διδόμενον.

ΝΟΤΑΕ.

V 1. Ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ) Ἀκὴν hic *Adverbium*, ut aliàs, *Iliad.* δ'. v. 429. ἀκὴν ἴσαν, silentèr ibant; eſt & ἀκὴν εἰμὶ, ut *Odyſſ.* β'. v. 82. ἀκὴν ἴσαν. Eſt ἀκέων quoque nunc *Adverbialiter* poſitum, ut *Odyſſ.* φ'. v. 89. Ἀλλ' ἀκέων δείνυσθε καθήμενοι, & *Iliad.* δ'. v. 22. Ἦτοι Ἀθηναίη ἀκέων ἧστο. Nonnunquam *Adjectivè* ſumitur, ut *Iliad.* α'. v. 565. Ἀλλ' ἀκέοντα κάθησο.

5. Ὑψερεφὲς) Malè in nonnullis ὑψιρεφὲς, ut aliàs queror, ad *Iliad.* ε'. v. 213.

NOTÆ IN SCHOLIA.

V. 2. *Κηληθμῷ) Hoc *Scholion* ex *Aloyſiano* MSto emendavi, ordinavi, & ſupplevi. Vid. *Heſych.* & *Etymolog.* M. in v. *Suidam*, v. Κήλησις, &c.

VARIÆ LECTIONES.

V. 4. Ἵκου) γρ. ἧκες. 5. Ὑψερεφὲς) γρ. ὑψιρεφὲς, vid. N. in *Textum*.

Αἰεὶ

Αἰεὶ πίνετ' ἐμοῖσιν, ἀκουάζεσθε δ' ἀοιδοῦ·
Εἵματα μὲν δὴ ξείνῳ εὐξέστῃ ἐνὶ χηλῷ
Κεῖται, ἠὲ χρυσὸς πολυδαίδαλος, ἄλλα τε πάντα,
Δῶρ', ὅσα Φαίηκων βουληφόροι ἐνθάδ' ἔνεικαν·
Ἀλλ' ἄγε οἱ δῶμεν τρίποδα μέγαν, ἠδὲ λέβητα,
Ἀνδρηκάδ' ἡμεῖς δ' αὖτις ἀγειρόμενοι κατ' ἀγυιὰς
Τισόμεθ'· ἀργαλέον γὰρ ἕνα τοσσοῖον ἐπαρέσσαι.
Ὣς ἔφατ' Ἀλκίνοος· τοῖσιν δ' ὀπίνδανε μῦθος.
Οἱ μὲν ἔπειτα κατὰ κλισίας ἔβαν οἶκόνδε ἕκαστος.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Νῆ' ἄρ' ἐπεστυβόλιζε, φέρον δ' εὐήνορα χαλκόν·
Καὶ τὰ μὲν εὖ κατέθηκ' ἱερὸν μέγα Ἀλκινόοιο,
Αὐτὸς ἰὼν κατὰ νηὸς ὑπὸ ζυγὰ, μή τιν' ἑταίρων
Βλάπτοι ἐλαυνόντων, ὁπότε σπερχοίατ' ἐρέσσειν.
Οἱ δ' εἰς Ἀλκινόοιο κίον, καὶ δαῖτ' ἀλέγυνον.
Τοῖσι δὲ βοῦν ἱέρευσ' ἱερὸν μέγα Ἀλκινόοιο
Ζηνὶ κελαινεφέϊ Κρονίδῃ, ὃς πᾶσιν ἀνάσσει.
Μηρὰ δὲ κιαίρειν δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα
Τερπόμενοι· μετὰ δὲ σφιν ἐμέλπετο θεῖος ἀοιδὸς

" Semper bibitis meis, auditisque cantorem:
" Vestes quidem jam hospiti politâ in arcâ
" Jacent, & aurum arte laboratum, aliaque omnia
" Dona, quæcunque Phæacum senatores huc attulerunt:
" Verùm agè ei demus tripodem magnum, & lebetem,
" Viritim; nos autem rursus colligentes per populum
" Remunerabimur; grave enim uni fuerit tantâ largitionem præbere.
Sic dixit Alcinous; his verò placuit sermo.
Illi quidem dormiturientes iverunt domum unusquisque.
Quando autem matutina apparuit roseis-digitis aurora,
Ad navem properabant, ferebantque viros-honestans æs;
Et hæc quidem benè depositi sacra vis Alcinoi,
Ipse iens per navem sub transtris, nè aliquem sociorum
Læderet impellentium, quando incumberent remis.
Hi autem ad Alcinoi *domum* iverunt, & convivium curaverunt.
Horumque gratiâ bovem mactavit sacra potestas Alcinoi
Jovi nimboso Saturnio, qui omnibus imperat.
Crura igitur assantes, epulabantur gloriosum convivium
Oblectantes *sese*; inter ipsos verò canebat divinus cantor

ΣΧΟΛΙΑ.

9. Ἀκουάζεσθε.] Ἀκροᾶσθε.

10. Ἐϋξέστῃ.] Καλῶς ἐξεσμένῃ, καλῶς εἰργασμένῃ.

11. Πολυδαίδαλον.] Ὁ ποικίλον, καὶ μὴ πίχνης κατασκευασμένον· ἢ εἰς τὸ δαιδάλεος καὶ ποικίλεος εὔηθες.

12. Βουληφόροι.] Σωφρονικοί, φρονιμωτικοί. Ἔνεικαν.] Ἤνεγκαν.

14. Ἀνδρηκάς.] Καλῶς ἄνδρα. Καλῶς δῆμον.] Ἐκ τοῦ δήμου.

15. Τισόμεθα.] Εἰσπραξόμεθα, ἢ ἀποληψόμεθα.

NOTÆ.

10. Ἐϋξέστῃ ἐπὶ χηλῷ) En! Iterum vides χηλὸν *Fœmininum*, contrà quod *Lexicographorum* turba; vid. ad Ψ. v. 424. & infrà, v. 68. Potest tamen & sic scribi, ἐϋξέστῃ, cùm sit ὁ καὶ ἡ.

13. Ἠδὲ λέβητα) *Eustath.* fol. 501. lin. 43. fatetur ἢὲ legi, at fol. 502. lin. 10. dicit, Ab Accuratioribus legi ἠδὲ, quod & probo.

NOTÆ IN SCHOLIA.

26. *Ἔνδεξαν) Ità pro ἔνδεξα legendum.

VARIÆ LECTIONES.

10. Ἐϋξέστῃ) γρ. ἐϋξέστῃ. Vid. Not. in *Textum*.

12. Ἔνεικαν) γρ. ἤνεγκαν.

13. Ἠδὲ λέβητα) γρ. ἢὲ λέβητα, vid. Not. in *Textum*.

14. Ἀνδρηκὰς) γρ. ἄνδρα καθ', *Eustath.* fol. 502. lin. 22. & *Dupont.* in locum; nec vidit *Hen. Stephanus*: Quis enim, Omnia? Αὖτις, pro αὖτι.

19. Νῆ' ἄρ') γρ. νῆά ῥ', & νῆαδ'. Ἐπιστυβόλιζε) γρ. ἐπ' ἔστ.

26. Κιαίρειν) γρ. κρέα τε. *Aloysio* MS.

Δημόδοκ@, λαοῖσι τελμήεις· αὐτὰρ Ὀδυσεὺς
Πολλὰ τρὸς ἠέλιον κεφαλὴν τρέπε παμφανόωντα,
Δῦναι ἐπειγόμεν@· δὴ γὰρ μεμέανε νέεσθαι.
Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ δόρποιο λιλαίεται, ᾧτε παῖμαρ
Νειὸν ἀν' ἕλκησιν βόε οἴνοπε πηκὶν ἄροσσον,
Ἀσπασίως δ' ἄρα τῷ κατέδυ Φάος ἠελίοιο,
Δόρπον ἐποίχεσθαι, βλάβεται δέ τε γούνατ' ἰόντι·
Ὡς Ὀδυσῆι ἀσπασὸν ἔδυ Φάος ἠελίοιο.
Αἶψα δὲ Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μετηύδα,
Ἀλκινόῳ δὲ μάλιστα πιφαυσκόμενος φάτο μῦθον,
Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων δημοτάτη λαῶν,
Πέμπετέ με σπείσαντες ἀπήμονα· χαίρετε δ' αὐτοί·
Ἤδη γὰρ τετέλεσται, ἅ μοι φίλ@ ἤθελε θυμὸς,
Πομπὴ καὶ φίλα δῶρα, τά μοι θεοὶ οὐρανίωνες
Ὄλβια ποιήσαν· ἀμύμονα δ' οἶκοι ἄκοιτιν
Νοστήσας εὕροιμι, σὺν ἀρτεμέεσσι φίλοισιν.
Ὑμεῖς δ' αὖθι μένοντες εὐφραίνοιτε γυναῖκας
Κουριδίας, καὶ τέκνα· θεοὶ δ' ἀρετὴν ὀπάσαιεν
Παντοίην· καὶ μήτι κακὸν μεταδήμιον εἴη.
Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον, ἠδ' ἐκέλευον
Πεμπέμεναι τὸν ξεῖνον, ἐπεὶ κατὰ μοῖραν ἔειπεν.
Καὶ τότε κήρυκα προσέφη μύθ@ Ἀλκινόοιο,
Πρόκλυτε, κρητῆρα κεραστάμενος, μέθυ νεῖμον
Πᾶσιν ἀνὰ μέγαρον· ὄφρ' θύσάμενοι Διὶ πατρὶ,

Demodocus, populis honoratus; at Ulysses
Multùm ad Solem caput vertebat omnia illustrantem,
Ut descenderet expetens; jamdudum enim cupiebat reverti.
Sicut autem cùm vir cœnam concupiscit, cui perdiù
Per Novale traxerunt boves atri compactum aratrum:
Expectatò quidem huic occidit lumen Solis,
Cœnam ut ineat, affliguntur nempe genua eunti:
Sic Ulyssi gratum occidit lumen Solis.
Statim igitur Phæacibus studiosis-remorum locurus est,
Alcinoo autem maximè denuntians dixit sermonem,
" Alcinoe rex, omnium princeps populorum,
" *Mittite me*, ubi sacrificaveritis, illæsum; Valeteque ipsi;
" Jam enim perfecta sunt, quæ mihi charus volebat animus,
" Comitatus & chara dona, quæ mihi dei cœlestes
" Fortunata faciant; integram autem domi uxorem
" Redux inveniam, cum incolumibus amicis.
" Vos autem hìc manentes oblectetis uxores
" Dilectas, & liberos; Dii verò virtutem dent
" Omnimodam; & nè quod malum publicum sit.
Sic dixit; illi verò omnes collaudabant, & jubebant
Mitti hospitem, quòd ritè & ut par erat, locutus esset.
Et tunc præconem alloquuta est virtus Alcinoi,
" Pontonoe, cratere impleto, merum distribue
" Omnibus in domo; *ut* appetati Jovem patrem,

Σ Χ Ο Α Ι Α.

28. Τελμήεις@.] Τελμηεὶς@, πίμι@.
29. Παμφανόωντα.] Πᾶσι φαίνοντα.
30. Μενέαινεν.] Ἐφορμᾶται.
31. Λιλαίεται.] Ἐπιθυμεῖ.
32. Νειὸν.] Γῆν νεοτομηθεῖσαν. Ἕλκησιν.] Ἕλκωσιν. Πηκτὸν.] Τὸ μὴ ἐξ αὐτῆ ἔχον τὸ * γύαι.
37. Πιφαυσκόμεν@.] Φανεροποιῶν.
40. Τετέλεσται.] Πεπλήρωται.
42. Ὄλβια.] Εὐτυχῆ.
43. Ἀρτεμέεσσιν.] Ὑγιέσι & πιστοῖς.
45. Κουριδίας.] Τὰς ἐκ παρθενίας γαμομένας. Ἀρετὴν.] Εὐδαιμονίαν.
46. Μεταδήμιον.] Ἔνδημον τῇ πόλει.

N O T Æ.

30. Δῦναι ἐπειγόμεν@, τὸ ἦλιον δηλονότι) Tale illud Πραξαποστ. c. 27. v. 29. Ἤυχοντο ἡμέραν γενέσθαι. *Meric. Casaubon.* De nuperâ *Homeri* Edit. §. 1. p. 37.

51. Πᾶσιν ἀνὰ μέγαρον, ὄφρ' εὐξάμεν@ Διὶ πατρὶ) Hic Versus διπλοῦς, quandò *Ultima* Υ ἀνὰ producatur, in *Cæsurâ*, vi *Toni* sui, & ante *Liquidam*;

N O T Æ I N S C H O L I A.

31. * Γόνυ) Ità pro γόον restituo, ex *Aloysii* MSto. Est autem ὁ γύης, pars Aratri, *Dentale* dicta.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

29. Τρίτη) γρ. πρώτη.
32. Ἀνίλκησιν) γρ. ἀν' ἕλκησιν, *H. Steph.* & *Br. Schol.*

Τὸν

Τὸν ξεῖνον πέμπωμεν ἐὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ὣς φάτο· Πόντονοος δ' ἐκίρνα οἶνον ἐκίρνα·
Νώμησεν δ' ἄρα πᾶσιν ὀπιζαδόν· οἱ δ' θεοῖσιν
Ἔαπσαν μακάρεσσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
Αὐτόθεν ἐξ ἑδρέων· ἀνὰ δ' ἵστατο δῖος Ὀδυσσεὺς,
Ἀρήτῃ δ' ἐν χερσὶ τίθη δέπας ἀμφικύπελλον,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Χαῖρέ μοι, ὦ βασίλεια, διαμπερὲς, εἰσόκε γῆρας
Ἔλθῃ, καὶ θάνατος, τά τ' ἐπ' ἀνθρώποισι τέλονται.
Αὐτὰρ ἐγὼ νέομαι· σὺ δὲ τέρπεο τῷδ' οἴκῳ,
Παισί τε, καὶ λαοῖσι, καὶ Ἀλκινόῳ βασιλῆϊ.
Ὣς εἰπὼν, ὑπὲρ οὐδὸν ἐβήσετο δῖος Ὀδυσσεύς.
Τῷδ' ἅμα κήρυκα πρόφρων μολπῆς Ἀλκινόοιο,
Ἡγεῖτο ποὶ νῆα θοὴν, καὶ ἐπὶ θαλάσσης·
Ἀρήτη δ' ἄρα οἱ δμῳὰς ἅμ' ἕπεμπε γυναῖκας·
Τὴν μὲν, φᾶρος ἔχουσαν εὐπλυνές, ἠδὲ χιτῶνα,
Τὴν δ' ἑτέρην, κιστὸν πυκινὴν ἅμ' ἕπεμπε κομίζειν·
Ἡ δ' ἄλλη σῖτόν τ' ἔφερεν, καὶ οἶνον ἐρυθρόν.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον, ἠδὲ θάλασσαν,
Αἶψα τά γ' ἐν νηῒ γλαφυρῇ πομπῆες ἀγαυοὶ
Δεξάμενοι κατέθεντο, πόσιν καὶ βρῶσιν ἅπασαν.
Κὰδ δ' ἄρ' Ὀδυσσῆϊ τόρεσσαν ῥῆγός τε, λίνον τε,
Νηὸς ἐπ' ἰκριόφιν γλαφυρῆς, ἵνα νήγρετον εὕδοι,

" Hunc hoſpitem mittamus ſuam in patriam terram.
Sic dixit; Pontonous verò mellitum vinum miſcuit,
Diſtribuitque omnibus aſtando: hi autem Diis
Libârunt beatis, qui cœlum latum inhabitant,
Illinc ex ſedibus; ſurrexit verò divinus Ulyſſes,
Aretæque in manibus poſuit pocalum rotundum,
Et ipſam compellando verba velocia dicebat,
" Vale mihi, ô regina, in perpetuum; donec ſenectus
" Veniat, & mors, quæ utique hominibus accidunt.
" At ego proficiſcor; tu autem deleſtare hâc in domo,
" Liberiſque, & populis, & Alcinoo rege.
Sic locutus ſuper limen ivit divinus Ulyſſes.
Huic ſimul præconem præmiſit virtus Alcinoi,
Præcedere ad navem velocem, & littus maris;
Arete quoque illi famulas ſimul miſit mulieres;
Hanc quidem chlamydem habentem puram & tunicam,
Alteram autem arcam pictam ſimul dedit portare:
Tertia verò panemque ferebat, & vinum rubrum.
At poſtquam ad navem pervenerunt & mare,
Statim hæc in navi concavâ comites læti
Accepta depoſuerunt, potum, & cibum omnem:
Sed Ulyſſi conſtraverunt culcitramque, linteumque
Navis in ſubſelliis concavæ, ut molliter cubaret,

ΣΧΟΛΙΑ.

54. Ἐπισταδόν.] Ἐπισταμένως, * ἐπισημόνως, ἐμπείρως· * ἢ, ἐφιστάμενοι ἐκάστῳ.
56. Ἐξ ἑδρέων.] Τῶν καθεδρῶν.
59. Διαμπερές.] Δι' ὅλου ἢ βίου.
61. Νέομαι.] Ἀπέρχομαι.
63. Ἐβήσετο.] Ἔβη, ἐπορεύθη.
67. Εὐπλυνές.] Καλῶς πλυθὲν, καθαρόν.
68. Πυκινὴν.] * Σπογγώδη. Κομίζειν.] Ἄγειν, φέρειν.
70. Κατήλυθον.] Κατῆλθον.
72. Πόσιν.] Ποτόν.
73. Λίνον.] Λεπτὸν ἱμάτιον.
74. Ἐπ' ἰκριόφιν.] Ἐπὶ τῶ καθαρωτάτῳ. Νήγρετον.] Ἀνίκητον, βαθὺν, ἢ δ' ἡδονὴν βραδύν.

NOTÆ.

& *Ultima* ῀ *μάκρει* producatur etiam, in *Ceſurâ*, vi *Finalis*, ante *Inciſum*, & ob *Acutum*, in ſequenti Voce. Vel denique poteſt *Iambus* ferri, in *Tertio* loco, ut mox in *Quarto*, v. 136. Χαλκόν τε, Χρυσόν τε ἄλις, ἐδωδήν θ' ὑφαντά.
54. Ἐπισταδόν) Vid. *Etymolog.* M. v.
68 Χηλὸν πυκινὴν) Ἡ χηλὸς, iterum; ut modò, v. 10.

NOTÆ IN SCHOLIA.

54. * Ἐπισημόνως, ἐμπείρως, ex MSto. * Cætera *Etymolog.* M. v.
68. * Σπογγώδη) Ità, pro συντετὴν, in hoc loco omninò ſcribendum; ubi de Ciſtâ res eſt.

VARIÆ LECTIONES.

56. Ἐδρέων) χρ. ἑδέων, vid. ad *Iliad.* α'. v. 534.
63. Ἐβήσετο) χρ. ἐβήσατο, ut infrà, v. 75.
68. Ἔπιμπε) γρ. ὄπασσε, *H. Steph.*
74. Εὕδοι) γρ. εὕδῃ, *H. Steph.*

Πρύμ-

Πρύμνης· ἀν ἦ ᾗ αὐτὸς ἐβήσετο, ᾗ κατέλεκτο
Σιγῇ· τοὶ ἦ κάθιζον ἐπὶ κληῖσιν ἕκαστος
Κόσμῳ· πεῖσμα δ' ἔλυσαν ἀπὸ τρητοῖο λίθοιο·
Ἔνθ' οἱ ἀνακλιθέντες ἀνέρρίπτεον ἅλα πηδῷ·
Καὶ τῷ νήδυμος ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἔπιπτε,
Νηγερέϊ, ἥδιστος, θανάτῳ ἄλγιστα ἐοικώς·
Ἡ δ', ὥς τ' ἐν πεδίῳ τετράορι ἅρσενες ἵπποι,
Πάντες ἅμ' ὁρμηθέντες ὑπὸ πληγῇσιν ἰμάσθλης,
Ὑψόσ' ἀειρόμενοι, ῥίμφα πρήσσουσι κέλευθον·
Ὣς ἄρα τ πρύμνη μὲν ἀείρετο, κῦμα δ' ὄπιθε
Πορφύρεον μέγα θῦε πολυφλοίσβοιο θαλάσσης.
Ἡ ἦ μάλ' ἀσφαλέως θέεν ἔμπεδον· οὐδέ κεν ἴρηξ
Κίρκος ὁμαρτήσειεν, ἐλαφρότατος πετεηνῶν.
Ὣς ἡ ῥίμφα θέουσα θαλάσσης κύμαΐ' ἔταμνεν,
Ἄνδρα φέρουσα, θεοῖς ἐναλίγκια μήδε' ἔχοντα·
Ὅς πρὶν μὲν μάλα πολλὰ πάθ' ἄλγεα ὃν κατὰ θυμὸν,
Ἀνδρῶν τε πτολέμους, ἀλεγεινά τε κύματα πείρων·
Δὴ τότε γ' ἀτρέμας εὗδε, λελασμένος, οἷ' ἐπεπόνθει.

In puppi: Ipſe autem ingreſſus eſt, & recubuit
Silentio, illique ſederunt in tranſtris ſinguli
Ordine, funemque ſolverunt à pertuſo lapide.
Ibique hi incumbentes jactabant mare remo:
Et huic ſuavis ſomnus in palpebris incidit,
Inexcitabilis, jucundiſſimus, morti proximè ſimilis.
Illa autem, ſicut in campo quadrijuges maſculi equi,
Omnes ſimul incitati à verberibus ſcuticæ,
Altè elevati, celeriter emeciuntur viam:
Sic quidem hujus puppis tollebatur; unda autem ponè
Nigra magna ruebat perſonantis maris.
Et hæc valde rutè currebat firmiter; neque accipiter
Circus aſſecutus fuiſſet, citiſſimus volucrum.
Sic illa celeriter currens maris undas ſecabat,
Virum ferens, diis æquas curas habentem:
Qui antea quidem multos paſſus eſt dolores ſuo in animo,
Virorumque bella, moleſtaſque undas penetrans;
Jam tunc ſecurè dormiebat, oblitus eorum, quæ paſſus fuerat.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

77. Κόσμῳ.] Ἐν κόσμῳ, ἐν τάξει. Πεῖσμα.] Τὸ ἀπήγχον χοινίον. Τρητοῦ λίθοιο.] Εἰώθασιν ἐπὶ τῶν λιμένων τρυπᾶν τοὺς λίθους.

78. Ἀνερρίπτεον.] Ἀπὸ τῶν παρεγκλινόντων, ἀναρρίπτουσι γὰρ ἐκ τῶν πλοίων τὸ ὕδωρ.

80. Ἥδιστος.] Ἡδύτατος.

81. Ἡδ' ὥς τ' ἐν πεδίῳ.] Εὖ κέχρηται τῇ παραβολῇ. ὥσπερ γὰρ ἵπποι τρέχοντες ἐκ τῶν ὀπισθίων μερῶν διαγείρονται, ὕπου καὶ ἡ ναῦς ἐλαυνομένη ἐκ τῆς πρύμνης κυφίζεται. Τετράοροι.] Τέσσαρες ἵπποι * ἐζευγμένοι τετράοροι τὸ ε μακρόν.

82. Ἰμάσθλης.] Μάστιγος.

83. Ἀειρόμενοι.] Ἐπαιρόμενοι, κυφιζόμενοι.

84. Ἀείρετο.] Ἐπήρετο. ὑψοῦτο.

87. Κίρκος.] Ἱέραξ. Ὁμαρτήσειεν.] Ἀκολουθήσειεν.

88. Ἔταμνεν.] Ἔκοπτεν.

92. Ἐπεπόνθει.] Ἔπασχεν, ὑπέμενε.

N O T Æ.

80. Νηγερέϊ, ἥδιστος, θανάτῳ ἄλγιστα ἐοικώς) *Virgil.* Æn. l. 6. v. 522. *Dulcis & alta Quies, placidaque ſimillima morti.* Totius Odyſſeæ Allegoria, *Ulyſſes*, dum Felicitatem veram quærit, quæ per *Ithacam* & *Penelopen* ſignificatur, pluribus excipitur ærumnis. Hujus Socii, per *Libidinem*, *Intemperantiam*, *Temeritatem*, reditu, votis & vitâ mulctati, Patriâ excidunt. Ipſe ſolus evadit, & tandem *Phæacum* ope, longâ in Navi, per mare, in Patriam Dormiens devehitur. *Phæaces*, à φαιὸς, *Ater*, *Lugubris*, ſunt illius Exequiarum miniſtri. *Navis*, tumulus, poſtea in *Petram* converſa, hoc eſt *Lapidem* Sepulcralem. *Somnus* illi Mors, cujus ope tandem ad *Felicitatem* migrat.

81. Τετράοροι ὠκέες ἵπποι) Τετράορος, τέτρωρος· παρὸ τὸ ὄρσηναι ἢ ὁρμᾶσθαι τὰς ἵππους. *Etymolog.* M. v. Τετράοροι) Τέσσαρες ἐπὶ ἓν πεζέππων ἐζευγμένοι. *Heſych.* Τέθριππος, αἱ τὸ ἓν, τεθρίππου. Vid. ad *Var. Lect.*

88. Κύματ' ἔταμνεν) *Virgil.* Æn. l. 5. v. 18. —*Secat æquora.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

81. * Ἐζευγμένοι) Pro corrupto ἐξηγμένοι, nec ſine MSti auctoritate.

VARIÆ LECTIONES.

75. Ἐβήσετο) γρ. ἐβάσετο, *H. Steph.* vid. ad λ'. v. 12. & ſuprà, v. 63.

76. Ἔκαστος) γρ. ἵκαστον, *H. Steph.*

81. Τετράοροι) γρ. τετράορες, *Euſt.* fol. 505. lin. 35.

85. Θοὴ) γρ. θοῦν.

86. Ἴρηξ) γρ. ἴρηξ.

Εὖτ'

Εὖτ' ἀστὴρ ὑποφέρχε Φαάνθιος, ὅς τε μάλιστα
Ἔρχει ἀγγέλων φάος Ἠῶ ἠριγενείης·
Τῆμος δὴ νήσῳ προσεπίλνατο πολυπόρος νηῦς.
Φόρκυνος δέ τις ἐστὶ λιμὴν, ἁλίοιο γέροντος,
Ἐν δήμῳ Ἰθάκης· δύο δ' ἄκραι πρόβλητες ἐν αὐτῷ
Ἀκταὶ ὑπορρῶγες, λιμένος πολυπευκέος ἄμφω·
Αἵτ' ἀνέμων σκεπόωσι δυσαήων μέγα κῦμα
Ἔκτοθεν· ἔντοσθεν δ' ἄνευθε δεσμοῖο μένουσι
Νῆες εὐσταμοι, ὅταν ὅρμου μέτρον ἵκωνται.
Αὐτὰρ ἐπὶ κρατὸς λιμένος τανύφυλλος ἐλαίη·
Ἄγχοθι δ' αὐτῆς, ἄντρον ἐπήρατον, ἠερόεντες,
Ἱερὸν νυμφάων, αἳ Νηϊάδες καλέονται.
Ἐν δὲ κρητῆρές τε καὶ ἀμφιφορῆες ἔασι

Quando ſtella exorta eſt lucidiſſima, quæ maximè
Venit nuncians lumen Auroræ manè-genitæ:
Tum jam inſulæ appropinquabat mare-permeans navis.
Phorcynis ſanè quidam eſt portus, marini ſenis,
In agro Ithacæ; duo item projecta in ipſo
Latera abrupta, in portum vergentia:
Quæ à ventis defendunt ſtridentibus magnum fluctum
Ab extra; ab intùs verò ſine vinculo manent
Naves benè-tabulatæ, cùm portûs ſpatium intraverint.
At in vertice portûs paſſis-ramis oliva;
Propeque ipſam antrum amœnum, obſcurum,
Sacrum Nympharum, quæ Naiades vocantur.
Intùs itaque craterèſque & amphoræ erant

ΣΧΟΛΙΑ.

93. Ὑπρίχν.] Ἀνίστ ην. Φαάνθιος.] Λαμπρός. * Φωσφόρος· ὃς καθιεὶς τὸ ἑῷον ἴσως ἀστήρ.

94. Ἀγγέλων.] Προμηνύων.

95. Προσεπίλναθο.] Προσεπίλαζεν.

96. Φόρκυνος.] Λιμὴν Ἰθάκης, ἐφ' ᾧ λιμένι Φόρκυνός ἐστιν ἱερὸν, ὃ θαλασσίου δαίμονος. Ἁλίοιο γέροντος.] Τοῦ Φόρκυνος. Φόρκυνος δέ τις ἐστὶ λιμὴν ἁλίοιο γέροντος.] Φόρκυν, δαίμων θαλάσσιος, τὸ σεβέσθαι λέγεται παρὰ τοῖς * Ἀρυμνίοις λεγομένοις ὄρει τῆς Ἀχαΐας, οἰκῶν τινα τὴν Φόρκυνος, ἀπ' αὐτοῦ καλουμένην. Βῆσσαν· * καίτοι φασὶν αὐτὸ, καθάλιπεῖν τὰς τελίσσας ταύτας, ἀφικνεῖσθαι εἰς τὴν Κεφαλληνίαν· ἢ τόπον ἐκλεξάμενος ἐπιτήδειον αὐτῷ, ἐκπαῦσαι ὤκησεν· λέγει δὲ Ἄμμων, ὁ τόπος. προσορμήσας εἰς τὴν τῆς Ἰθάκης λιμένα, ἀξίωσεν αὐτὸν * ἀφ' ἑαυτοῦ προσαγορευθῆναι Φόρκυνα· ἢ ἡ ἰσχὺς παρὰ Ἡροδότῳ.

98. Ἀπορρῶγες.] Διαῤῥωγυῖαι, ἐκ ὧν μέν τι ῥιζῶν ἀποπεφυκυῖαι. Πολυπευκέος.] Ἔσω νευούσης.

99. Σκεπόωσι.] Σκέπουσι, κωλύουσι, σκέπας παρέχουσι. Δυσαήων.] Κακοπνεόντων.

101. Ὅρμου μέτρον.] Ὅταν εἰς τὸ ὁρμεῖν ἥκωσιν ἀφίκωνται· τὸ μέτρον, ἢ τὸ ἀναπλῆσαι τὸ καθεκτικόν. Ἵκωνται.] Παραγίνωνται.

102. Ἐπὶ κρατὸς.] Ἐπὶ τῆς ἀρχῆς. Τανύφυλλος.] Τεθαλυῖα φύλλα ἔχουσα, μακρόφυλλος.

103. Ἐπήρατον.] Ἐπέρασεν, καλόν. Ἠερόεντες.] Μέγα καὶ ἀναπεφαμένον, εὔσκιον.

104. Νυμφάων.] Νυμφῶν. Νηϊάδες.] Ἀπὸ τοῦ Νηΐω ὄρνυμι, ἢ Ναΐδες· νύμφαι εἰσὶ τῶν ὑδάτων.

105. Ἀμφιφορῆες.] Εἶδος κεράμων ἀμφώτων.

NOTÆ.

93. Εὖτ' ἀστὴρ) *Phoſphori* Ortus.

96. Φόρκυνος δέ τις ἐστὶ λιμὴν) *Virgil.* Æn. l. 1. v. 163. *Inſula Portum Efficit, objectu laterum.* Vid. *Macrob.* l. 5. c. 3. *Turneb.* Adverſar. l. 18. c. 32.

98. Ἀπορρῶγες) Vid. *Etymolog.* M. v. Ἀπορρώξ, & Ἀπόῤῥωγες.

101. Νῆες εὐσταμοι) Hanc *veram* in hujuſmodi Vocibus & antiquam *Lectionem* paſſim probo. Sic *Iliad.* ϛ'. v. 725. Χάλκεαι ἐπιστάμεναι, προσηνεῖς, ἁρμονίαι. Sic *Heſiod. Here.* ſcut. v. 273. — ἐϋστάτην ἀπ' ἀκτίνος. Sic in ἐπιστίον, ἐπισσύα, ut ad π'. v. 4.

103. Ἄγχοθι δὲ αὐτῆς ἄντρον — ἱερὸν Νυμφάων) Imprimis adeundus *Porphyrius*, περὶ ἄντρου Νυμφῶν. & *Euſtath.* fol. 507. lin. 14. Doctor *Stephanus*, ad *Homeri Ogilbaan*, fol. 187. *Spenceruus* noſtras Poeta, in Poemate ſuo, *Faiery Queen* dicto, quem accuratè explicat Vir Cl. Ds. *Kenelmus Digby*, in Epiſtolarum Politicarum Cabalâ.

NOTÆ IN SCHOLIA.

93. * Φωσφόρος) Ex *Homero*, χ'. v. 318.

96. * Ἀρυμν.ῳ) Ità, pro corrupto Ἀρυνίῳ, lego, ex MSto. in quo tamen malè locatur hoc *Scholion*, ad hujus *Rhapſodiæ* principium, fol. 343. cum locum rectiùs poſtularet hunc, ad fol. 346. Pejus tamen in pluribus *Editionibus* deeſt. Pro καίτοι, lego * καῖτα, Senſu ſuffragante. Pro * ἀμφ', lego ἀφ'.

VARIÆ LECTIONES.

101. Εὐσταμοι) γρ. ἐϋστάμοι, vid. Not. in *Textum*.

104. Ἱερὸν) γρ. ἱερὸν, *Porphyr.* περὶ νυμφῶν ἄντρου. verùm & hic, & infrà, v. 348. ἱερὸν, in Omnibus.

Λάϊνοι· οἰῆλά δ' ἔπειτα πιθαιβώσουσι μέλισσαι.
Ἐν δ' ἰοὶ λίθοι εἰσὶ θεμήκεες, ἔνθα τε Νύμφαι
Φάρε' ὑφαίνουσιν ἁλιπόρφυρα, θαῦμα ἰδέσθαι.
Ἐν δ' ὕδαθ' ἁενάουσι· δύω δέ τέ οἱ θύραι εἰσίν·
Αἱ μὲν πρὸς Βορέαο, καταιβαταὶ ἀνθρώποισιν,
Αἱ δ' αὖ πρὸς Νότου, εἰσὶ θεώτεραι· οὐδέ τι κείνῃ
Ἀνδρες ἐπέρχονται, ἀλλ' ἀθανάτων ὁδός ἐστιν.
Ἔνθ' οἵγ' εἰπέλασαν, πολὺ εἰδότες· ἡ μὲν ἔπειτα
Ἠπείρῳ ἐπέλεσεν, ὅσον τ' ἐπὶ ἤμισυ πάσης,
Σπερχομένη· τοίων γὰρ ἐπείγετο χέρσ' ἐρεταόων.
Οἱ δ' ἐκ νηὸς βάντες ἐϋζύγου ἤπειρόνδε,
Πρῶτον Ὀδυσσῆα γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἄειραν,
Αὐτῷ σύν τε λίνῳ, καὶ ῥήγεϊ σιγαλόεντι,
Καὶ δ' ἄρ' ἐπὶ ψαμάθῳ ἔθεσαν, δεδμημένον ὕπνῳ.
Ἐκ δ' ὅλμαθ' ἅειραν, ἃ οἱ Φαίηκες ἀγαυοὶ
Ὦπασαν οἴκαδ' ἰόντι, σοφὴ μεγάθυμον Ἀθήνη.
Καὶ τὰ μὲν ἂν προθὶ πυθμέν' ἐλαίης ἀγρόα θῆκαν

Lapideæ; ibi verò præterea mellificant apes.
Intùs etiam telæ lapideæ prælongæ, illicque Nymphæ,
Velamina texunt cærulea, mirabile visu.
Intùs quoque aquæ perpetuæ, duæque ei januæ sunt;
Hæ quidem ad Boream permeabiles hominibus:
Illæ autem rursùs ad Notum, sunt sanctiores; neque illàc
Viri intrant; sed immortalium via est.
Hùc illi invecti sunt, prùs quàm scirent: hæc quidem postea
Terræ appulit, quantum ad dimidium totius i. e. *dimidiâ sui parte*,
Concitata: tantùm enim impellebatur manibus remigum.
Hi igitur ex navi egressi benè-transtratâ in terram,
Primùm Ulyssem concavâ ex nave sustulerunt,
Ipso cumque lineo, & culcitrâ splendidâ;
Atque in arenâ deposuerunt, captum somno.
Res autem extulerunt, quas Phæaces illustres
Dederant domum euntì, propter magnanimam Minervam.
Et has quidem porrò apud radicem olivæ cumulatas posuerunt

ΣΧΟΛΙΑ.

106. Τιθαιβώσουσιν.] Ἀποτίθενται τὴν βόσιν, ὅ ἐστι τὸ μέλι· οἷον θησαυρίζουσι τὰ κηρία, ἢ * νεοττοτροφοῦσι.

107. Λίθοι.] Λίθινοι.

109. Ἀενάουσι.] Ἀεὶ ῥέουσι.

110. Καταιβαταὶ ἀνθρώποισι.] Βάσιμοι, δι' ὧν καταβάσεις εἰσὶν ἀνθρώποις.

111. Θεώτεραι.] Θειότεραι, δι' ὧν μόνοι θεοὶ εἰσέρχονται.

116. Βάντες.] Ἐκβάντες, ἐξελθόντες. Ἐϋζύγου.] Εὖ σωιζόμενον.

117. Ἄειραν.] Ἐκόμισαν.

119. Καὶδ' ἄρ' ἐπὶ ψαμάθῳ ἔθεσαν.] Οὐ λέγουσιν αὐτὸν, παρὰ τὸ μὴ δοκεῖν χάριν τῇ παρεμπομπῇ ἀπαιτεῖν· ἢ ἵνα μὴ καταχθῶσιν ὑπ' αὐτῆς ἢ ὅτως φυγόμενον λέγῃ· παῖξαι γὰρ ὑπὸ τῆς μητρίας, φυσικῶς καθαίρει.

122. Πυθμένα.] Ῥίζαν.

NOTÆ.

108. Φάρε' ὑφαίνουσιν — θαῦμα ἰδέσθαι) Ità *Psalm.* 139. v. 13. 14. &c. Φοβερῶς ἐθαυμαστῶς ἐγνώσθην.

110. Ἃ μὲν πρὸς Βορέαο καταιβαταὶ ἀνθρώποισιν) Huc refer illud *Orphei*, Ἀντολίη τε, Δύσις τε, θεῶν ὁδοὶ ἀθανάτων, *Euseb.* Præparat. Evangel. l. 3. c. 9. Per *Capricornum* fingunt *Platonici*, *Animas Corpore solutas*, *in Cœlum* ascendere. De quâ re vid. *Cœl. Augustin. Curionem*, in Hieroglyph. apud *Pierium*, fol. 436. F. & Epistol. Dr. *Fryar*, VIII. fol. 421. Verùm ex ipsis *Platonicis* contrarium profert *Cœl. Rhodigin.* Antiqu. Lect. l. 15. c. 23. Scribunt, inquit, *Platonici*, & in Naturalibus non prætermisit *Macrobius*, *Capricornum*, *Cancrumque* dici à *Physicis*, Solis Portas. Quià in utroque obviante Solstitio, ulteriùs Solis inhibeatur accessus. Per has item Portas, Animas de Cœlo in Terras meare, rursumque de Terris Cælestia repetere; proindeque *Hominum* Unam dici, alteram *Deorum*. *Hominibus* dicari *Cancrum*, quia per hunc fiat ad ima defluxus; *Diis* verò *Capricornum*, quià illac postliminiò Cælestibus Animæ restituantur sedibus, &c. *Mox*, Adde, quòd *Boream* tradunt Generationi percommodum; quo fit, ut Morientes Spiritu credatur excitare, &c. quibus ultimis verbis alludit ad locum *Iliad.* σ'. v. 697. ubi *Sarpedon* ex deliquio recreatur, à *Boreâ*.

NOTÆ IN SCHOLIA.

106. * Νεοττοτροφοῦσι) Ità emendo, pro *Schrevelii* corrupto νεοττοφοῦσιν, ex MSto *Aloysii*, *Aldinâ*, *Morrhii* & *Bedroti* Editt.

VARIÆ LECTIONES.

109. Ἀενάουσι) γρ. αἰναόντα, *H. Steph.*

115. Τοίων) γρ. τῶν, *H. Steph.*

Ἔκτος

Ἐκτὸς ὁδῦ, μή πού τις ὁδιτάων ἀνθρώπων,
Πείν γ' Ὀδυσῆ ἔγρεσθαι, ἐπελθὼν δηλήσαιτο.
Αὐτοὶ δ' αὖτ' οἰκόνδε πάλιν κίον· αὐτὰρ Ἐνοσίχθων
Λήθεΐ ἀπηλάων, τὰς ἀντιθέῳ Ὀδυσῆϊ
Πρῶτον ἐπιπείλησε· Διὸς δ' ἐξείρετο βουλήν,
Ζεῦ πάτερ, οὐκέτ' ἔγωγε μεῖ' ἀθανάτοισι θεοῖσι
Τιμήεις ἔσομαι, ὅτε μὲ βροτοὶ οὔτι τίουσι
Φαίηκες, τοί πέρ τοι ἐμῆς ἐξ εἰσὶ γενέθλης.
Καὶ γὰρ νῦν Ὀδυσῆα φάμεν κακὰ πολλὰ παθόντα
Οἶκαδ' ἐλεύσεσθαι· Νόστον δέ οἱ οὔποτ' ἀπούρων
Πάσχω, ἐπεὶ σὺ πρῶτον ὑπέσχεο, καὶ κατένευσας.
Οἱ δ' εὐδοντ' ὀκὶ νηῒ θοῇ ἐπὶ πόντον ἄγουσιν
Κάτθεσαν εἰν Ἰθάκῃ, ἔδοσαν δέ οἱ ἄσπετα δῶρα,
Χαλκόν τε, χρυσόν τε ἅλις, ἐσθῆτά θ' ὑφαντήν,
Πολλά', ὅσ' ἂν δὲ ποτε Τροίης ἐξ ἤρσε Ὀδυσσεύς,
Εἴωρ ἀπήμων ἦλθε, λαχὼν ἀπὸ λητίδος αἶσαν.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς,
Ὤ πόποι, Ἐνοσίγαι' εὐρυσθενές, οἷον ἔειπες;
Οὔπω σ' ἀτιμάζουσι θεοί· χαλεπὸν δέ κεν εἴη
Πρεσβύτατον καὶ ἄριστον ἀτιμήσειν ἀλλέων.
Ἀνδράσι δ' εἴπερ τις τε βίῃ καὶ κάρτεϊ εἴξας
Οὔπω τίει, σοὶ δ' ἔστι καὶ ἐξοπίσω τίσις αἰεί.
Ἔρξον, ὅπως ἐθέλεις, καί τοι φίλον ἕπλετο θυμῷ.

Extra viam; ne aliquis viatorum hominum,
Antequam Ulysses expergisceretur, offendens violaret.
Ipsique adeò retrò domum versus redierunt: neque Neptunus
Oblitus est minarum, quas divino Ulyssi
Priùs minatus erat: Jovis tamen prius rogavit sententiam,
" Jupiter pater, non ampliùs ego in immortalibus Deis
" Honoratus ero, quandò me mortales minimè honorant
" Phæaces, qui tamen meo orti sunt ex genere.
" Etenim nunc Ulyssem dicebam mala multa passum
" Domum iturum; reditum verò illi nunquam eripui
" Omninò, quoniam tu primùm promisisti, & annuisti.
" Hi autem dormientem in navi veloci in pontum ducentes
" Deposuerunt in Ithacâ, dederuntque ei ingentia dona,
" Æsque, aurúmque multum, vestémque textam,
" Multa, quot nunquam Trojâ extulisset Ulysses;
" Si incolumis venisset fortitus de prædâ portionem.
Huic respondens affatus est nubicogus Jupiter:
" Vah! Neptune late-potens, quale dixisti?
" Non te despiciunt Dii; difficile etenim esset
" Maximè-seniorem, post Jovem, & optimum ignominiâ prosequi.
" Virorum autem si quis te vi & robore cedens
" Non colit, tibi est & posthac ultio semper:
" Fac, ut vis, & tibi jucundum est animo.

ΣΧΟΛΙΑ.

123. Ὁδιτάων.] Ὁδυτῶν.
124. Ἔγρεσθαι.] Ἀναστῶσι. Δηλήσαιτο.] Βλάψειε ἀντὶ τοῦ ἀφέλῃ.
129. Τιμήεις.] Τίμιος. Τίουσι.] Τιμῶσιν.
130. Ἐμῆς ἔξεσι γενέθλης.] Ἐν ἅπασι πᾶσι· ὃ δὲ Φαίαξ, Ποσειδῶνος καὶ Κερκύρας, τοῦ Ἀσωποῦ.
132. Ἀπούρων.] Ἀντὶ τοῦ, ἀφειλόμην.
133. Ἐπεὶ σὺ πρῶτον.] Χρονικῶς.
136. Ἄλλις.] Ἱκανῶς.
137. Ἐξήρσατο.] Ἐξαίρετα ἔλαβεν.
142. Πρεσβύτατον.] Ἐνιαύσιος· * ἢ μᾶλλον τὸν Δία· ἀλλαχοῦ γὰρ λέγει, Ἀλλὰ Ζεὺς πατὴρ * μεγίστη. Ἄριστον.] Δυνατώτατον. Ἰσόμοιρον.] Περιβόητον, διάδηλον, ἀπαίνητον.
143. Βίῃ καὶ κάρτει εἴξας.] Νικήσῃ καὶ ὑπὸ τοῦ ἰσχυροτέρου βίας, καὶ τοῦ ἰσχύος· ὅτι λέγει τοῦτο ἐξυβρίζειν.
144. Τίει.] Τιμᾷ.

NOTÆ.

130. Ἐμῆς ἔξεσι γενέθλης) Hæc potior Scriptio, quàm ἐμῆς ἔξεισι, quod sæpe notamus. Vid. ad α'. v. 406.
136. Ἄλις, ἐσθῆτά θ' ὑφαντήν) Vid. supra, ad v. 51.

NOTÆ IN SCHOLIA.

132. Ἀπούρων) Hoc *Scholion* malè ad præcedens jungebatur, in Prioribus. Ἀπήνρων, *Aldin.*
142. Voces, * ἢ μᾶλλον τὸν Δία, Addo. * Γαμβρὸν) Ità pro ἰσχυρὸν, ex ipso *Homero, Iliad.* ν'. v. 355.

VARIÆ LECTIONES.

130. Ἐξ εἰσὶ) γρ. ἔξεισι, vid. Not. in *Textum.*
132. Ἀπήνρων) γρ. ἀπηύρων, *Br. Schol. & H. Steph.*
137. Τρωΐης ἐξ ἤρατ') γρ. Τρωΐης ἐξήρατ', vid. supra, ad v. 130.

Τόνδ' ἠμείβετ' ἔπειτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
Αἶψά κ' ἐγὼν ἔρξαιμι, Κελαινεφὲς, ὡς ἀγορεύεις·
Ἀλλὰ σὸν αἰεὶ θυμὸν ὀπίζομαι, ἠδ' ἀλεείνω.
Νῦν αὖ Φαίηκων ἐθέλω θοὴν ἀλλέα νῆα
Ἐκ πομπῆς ἀνιοῦσαν ἐν ἠεροειδέϊ πόντῳ
Ῥαῖσαι· ἵν' ἤδη χῶῃ, ἀπολλήξωσι τε πομπῆς
Ἀνθρώπων· μέγα δέ σφιν ὄρος πόλει ἀμφικαλύψαι.
Τόνδ' ἀπαμείβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς,
Ὦ πέπον, ὡς μοὶ ἐμοῖ θυμοῖ δοκεῖ εἶναι ἄεισα,
Ὁππότε κεν δὴ πάντες, ἐλαυνομένῃσι προσιδών,
Λαοὶ ἀπὸ πτόλιος, θεῖναι λίθον ἐγγύθι γαίης
Νηΐ θοῇ ἴκελον, ἵνα θαυμάσσωσιν ἅπαντες
Ἀνθρωποι· μέγα δέ σφιν ὄρος πόλει ἀμφικαλύψαι.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
Βῆ ῥ' ἴμεν ἐς Σχερίην, ὅθι Φαίηκες γεγάασιν,
Ἔνθ' ἔμενε· ἡ δὲ μάλα σχεδὸν ἦλυθε πουλυπόρος νηῦς
Ῥίμφα διωκομένη· τὴν δὲ σχεδὸν ἦλθ' Ἐνοσίχθων,
Ὃς μιν λᾶαν ἔθηκε, καὶ ἐρρίζωσεν ἔνερθε,
Χειρὶ καταπρηνεῖ ἐλάσας· ὁ δὲ νόσφι βεβήκει.
Οἱ δὲ προὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον
Φαίηκες δολιχήρεμοι ναυσίκλυτοι ἄνδρες·
Ὧδε δέ τις εἶπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον,
Ὤμοι, τίς δὴ νῆα θοὴν ἐπέδησε νέῳ πόντῳ,

Huic respondit postea Neptunus quassator-terræ,
" Statim utique ego fecero, Nubium-coactor, sicut dicis:
" Sed tuum semper animum observo, & vereor.
" Nunc itaque Phæacum volo perpulchram navem
" Ex Deductione redeuntem in nigro ponto
" Perdere (ut jam abstineant, desistant-que à deductione
" Hominum) magnúmque ipsis montem urbi imponere.
Huic respondens affatus est nubicogus Jupiter,
" O Chare, sic quidem meo animo videtur esse optimum,
" Cùm jam omnis incitatum intuebitur
" Populus ab urbe, tum facere lapidem propè terram
" Navi veloci similem, (ut admirentur omnes
" Homines) magnum autem ipsis montem urbi circumdare.
At postquam hoc audivit Neptunus quassator-terræ
Ingressus est iter in Scheriam, ubi Phæaces erant.
Illic ut esset, *vel*, ibi manebat: at valdè propè venit navigatrix navis
Celeritèr remigando-acta: hanc igitur pè venit Neptunus,
Qui ipsam lapidem recit & radicavit infernè,
Manu pronâ feriens: hic verò recessit.
Ast inter se verba velocia loquebantur
Phæaces longorum remorum navibus-inclyti viri:
Sic itaque aliquis dixit intuens in propinquum alium,
" Heu, quisnam navem velocem ligavit in ponto,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

148. Ὀπίζομαι.] Φυλάττομαι, αἰδοῦμαι, ὑπεύπτομαι.
150. Ἀνιοῦσαν.] Ἀνερχομένην.
151. Ῥαῖσαι.] Διαφθεῖραι. Σχῶῃ.] Ἀπόσχωνται, παύσωσιν. Ἀπολήξωσι.] Παύσωνται.
157. Θαυμάσσωσιν.] Ὁρῶντες ἐκπλήττωνται.
163. Ἐρρίζωσεν.] Ἀκίνητον ἐποίησεν.
164. Καταπρηνεῖ.] Καταγαμφήγ. Ἐλάσας.] Τύψας, κρούσας.
168. Ἐπέδησεν.] Κατέσχεν, ἐνεπόδισεν.

N O T Æ.

157. Θαυμάσσωσιν) Ità, pro θαυμάσσωσιν, scribo; de quâ re mox, ad v. 184. *Aldina* tamen *Scholia* legunt θαυμάζωσιν, ut & Editio *Morrhii* & *Bedroti*.
163. Ὅς μιν λᾶαν ἔθηκε) Præter Interpretes, vid. *Johannis Seldeni* Illustrationes, in *Michaelis Draytoni* Polyolbion, Cant. 3. fol. 49. & 50. ubi & de *Stonehenge*.

N O T Æ I N S C H O L I A.

168. * Ἐνεπόδισεν) Pro corrupto, ἐνεπόδησεν.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

147. Κελαινεφὲς) γρ. διστεφὲς, ut *Br. Schol.* ad *Iliad.* ι'. v. 534.
151. Ἀπολλήξωσι) γρ. ἀπολήξωσι.
157. Θαυμάσσωσιν) γρ. θαυμάσωσιν, malè; θαυμάζωσιν, melius; vid. Not. in *Textum*.
161. Ἔμεν) γρ. ἴμεν, pro ἴμενον, ut sit Sensus, *Ibi expectabat*, &c.

Οἴκαδ'

Οἶκαδ' ἐλαυνομένην; ἢ δὴ πρόφαίνετο πᾶσα.
Ὣς ἄρα τὶς εἶπεσκε· τὰ δ' οὐκ ἴσαν, ὡς ἐτέτυκτο.
Τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν,
Ὦ πόποι, ἦ μάλα δή με παλαίφατα θέσφαθ' ἱκάνει
Πατρὸς ἐμοῦ, ὃς ἔφασκε Ποσειδάων' ἀγάσασθαι
Ἡμῖν, οὕνεκα πομποὶ ἀπήμονες εἰμὲν ἁπάντων.
Φῆ ποτε Φαιήκων ἀνδρῶν θοὴν ἀλλέα νῆα
Ἐκ πομπῆς ἀνιοῦσαν ἐπ' ἠερόεντα πόντον
Ῥαισέμεναι, μέγα δ' ἦμιν ὄρος πόλει ἀμφικαλύψαι.
Ὣς ἀγόρευ' ὁ γέρων· τάδε δὴ νῦν πάντα τελεῖται.
Ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼν εἴπω, πειθώμεθα πάντες.
Πομπῆς μὲν παύσασθε βροτῶν, ὅτε κέν τις ἵκηται
Ἡμέτερον πρὸς ἄστυ· Ποσειδάωνι δὲ ταύρους
Δώδεκα κεκριμένους ἱερεύσομεν, αἴ κ' ἐλεήσῃ,
Μή ποτ' ἐμῖν θεῖμεν ὄρος πόλει ἀμφικαλύψαι.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἔδδεισαν, ἑτοιμάσαντο δὲ ταύρους·
Ὣς οἱ μὲν ῥ' εὔχοντο Ποσειδάωνι ἄνακτι
Δήμου Φαιήκων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
Ἑσταότες περὶ βωμόν· ὁ δ' ἔγρετο δῖος Ὀδυσσεύς,
Εὕδων ἐν γαίῃ πατρωίῃ, οὐδέ μιν ἔγνω,
Ἤδη δὴν ἀπεών· περὶ γὰρ θεὸς ἦέρα χεύεν,

" Domum versùs incitatam? & jam apparebat tota.
Sic utique quis dixit; hæc autem non intelligebat, quomodo facta essent.
His Alcinous concionatus est, & affatus,
" Dii Boni! Certè me valdè nunc antiqua Vaticinia attingunt
" Patris mei, qui dixit Neptunum iratum fore
" Nobis, quoniam Deductores innocui sumus omnium:
" Dixit aliquando Phæacum virorum perpulchram navem
" Ex Deductione redeuntem in nigro ponto
" Perditurum, magnúmque nobis montem urbi impositurum.
" Sic dixit senex, hæc autem jam nunc omnia perficiuntur:
" Sed agè, sicut ego dicam, parete omnes.
" Deductionem quidem omittite hominum, cùm fortè quis veniat
" Nostram ad civitatem: Neptunoque tauros
" Duodecim electos sacrificemus, si misereatur,
" Neque nobis ingentem montem urbi impositurum.
Sic dixit; hi autem metuerunt, paraverunt tamen tauros.
Sic hi quidem supplicabant Neptuno regi
Populi Phæacum duces & curatores,
Stantes circùm altare. Excitatus est autem divinus Ulysses,
Recubans in terrâ patriâ, neque ipsam cognovit,
Jam diù remorus: circùm enim Dea nubem fudit,

ΣΧΟΛΙΑ.

169. Πρόφαίνετο.] Περφαίνη ἦν.
170. Οὐκ ἴσαν.] Οὐκ ᾔδεισαν.
173. Ἀγάσασθαι.] Ἄγαν ὀργισθῆναι.
182. Κεκριμένους.] Ἐπιλέκτους.
183. Πεδίμηκες.] Μέγα. Ἀμφικαλύψῃ.] Περικαλύψῃ.
185. Ὣς οἱ μὲν ῥ' εὔχοντο.] Καλῶς τὸ σιωπώμενον ἐφανέρωσεν· τὸ γὰρ κυρωθῆναι ὑπὸ θεῶν, ἐξ ἀνάγκης πληροῦται.
189. Ἀπεών.] Ἀπὼν, ἀπόδημος. Χεῦεν.] Κατέχεεν.

NOTÆ.

170. Ὣς ἄρα τὶς εἶπεσκεν) Vid. ad *Iliad.* β'. v. 271.
177. Μέγα δὴ ἦμιν ὄρος) De retracto Circumflexo, vid. ad *Anacreon*, v. 903. & ad *Sophocl.* Ajac. v. 748.
184. Ἑτοιμάσαντο δὲ ταύρους) Ubi *Vocalis*, ante *simplex* σ', corripitur *Naturâ*, σ', *duplicandum* censeo, ut in hâc voce, *Iliad.* τ'. v. 197. Κάπεσε ἑτοιμοτάτῳ παμφαίνων Διΐ τ', Ἡελίῳ τε. Et *Iliad.* α'. v. 118. Αὐτὰρ ἐμοὶ γέρας αὐτὸς ἑτοιμάσαι· ὄφρα μὴ οἶος. Quare ubi eadem *Syllaba* producenda, ex necessitate geminatur Litera; ut *Iliad.* κ'. v. 571. Θῆκ' Ὀδυσεὺς, ὄφρ' ἱερὸν ἑτοιμοτάτῃσι Ἀθήνῃ. Et hoc in Optimis & Vetustissimis *Iliados Exemplaribus*; quare & hìc fiat idem, ob eandem causam; ut & suprà, v. 157. & aliàs.
188. Πατρωίῃ) In Pluribus olim πατρώῃ, at cùm *Homerus* Incontractis libentius utatur, & rotundius ità sonet Metrum, πατρωίῃ scribendum duximus, alterâ *Lectione*, in *Variis* reservatâ, ut & mox, v. 251.

VARIÆ LECTIONES.

173. Ἀγάσασθαι) χ. ἀγάσασθ, & *Futurum* designatur.
184. Ἑτοιμάσαντο) χ. ἑτοιμάσατο, vid. Not. in *Textum*.
188. Πατρωίῃ) χ. πατρώῃ, vid. Not. in *Textum*.

Παλλὰς Ἀθηναίη, κούρη Διὸς, ὄφρα μὲν αὐτὸν
Ἄγνωστον τεύξειεν, ἕκαστά τε μυθήσαιτο·
Μή μιν πρὶν ἄλοχός γε γνοίη, ἀστοί τε, φίλοι τε,
Πρὶν πᾶσαν μνηστῆρσιν ὑπερβασίην ἀποτῖσαι.
Τοὔνεκ' ἄρ' ἀλλοιηθέα Φαιήκεσσιν πάντα ἄνακτι,
Ἀτρεπτοί τε δικαιοεργέες, λιμένες τε πάνορμοι,
Πέτραι τ' ἠλίβατοι, καὶ δένδρεα τηλεθόωντα.
Στῆ δ' ἄρ' ἀναΐξας, καὶ ῥ' εἰσίδε πατρίδα γαῖαν·
Ὠΐμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, καὶ ὡ πεπλήγετο μηρὼ
Χερσὶ καταπρηνέσσι· ὀλοφυρόμενος δ' ἔπος ηὔδα,
Ὤ μοι ἐγὼ, τέων αὖτε βροτῶν ἐς γαῖαν ἱκάνω;
Ἦ ῥ' οἵγ' ὑβρισταί τε, καὶ ἄγριοι, οὐδὲ δίκαιοι,
Ἠὲ φιλόξεινοι, καί σφιν νόος ἐστὶ θεουδής;
Πῆ δὴ χρήματα πολλὰ φέρω τάδε; πῆ δὲ καὶ αὐτὸς
Πλάζομαι; αἴθ' ὄφελον μεῖναι ἅδε Φαιήκεσσιν
Αὐτοῦ· ἐγὼ δέ κεν ἄλλον ὑπερμενέων βασιλήων
Ἐξικόμην, ὅς κέν μ' ἐφίλησι καὶ ἔπεμπε νέεσθαι.
Νῦν δ' οὔτ' ἄρ πη ἔολπα ἐπίσαμαι, οὐδὲ μὲ αὐτοῦ
Καλέψω, μήπως μοι ἕλωρ ἄλλοισι γένηται.
Ὤ πόποι, ὦ ἆρα πάντα νοήμονες, ἠδὲ δίκαιοι
Ἦσαν Φαιήκων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
Οἵ μ' εἰς ἄλλην γαῖαν ἀπήγαγον· ἦ τέ μ' ἔφαντο
Ἄξειν εἰς Ἰθάκην εὐδείελον· οὐδ' ἐτέλεσσαν.
Ζεὺς σφέας τίσαιτο ἱκετήσιος, ὅς τε καὶ ἄλλους

Pallas Minerva, filia Jovis, ut illum ipsum
Ignotum faceret, singuláque proferetur:
Ut non ipsum ante uxor cognosceret, civésque, amicíque,
Quàm omnem procis intemperiem rependeret.
Propterea variata videbantur omnia regi,
Viæque perpetuæ, portúsque conteśti.
Petræque altæ & arbores virescentes,
Stetit igitur surgens, & inspexit, patriam terram,
Flevitque postea, & sua percussit femora,
Manibus dejectis, lugensque locutus est,
" O ego, quorumnam rursus hominum in terram venio?
" Nunquid injuriosique & crudeles, neque justi?
" An hospitales, & ipsis mens est sancta?
" Quò jam res multas porro has? quò autem & ipse
" Erro? utinam mansissem apud Phæaces
" Illic; ego utique ad alium magnanimorum regum
" Perveniſſem, qui me dilexisset, & comites dedisset ad revertendum.
" Nunc autem neque usquam ponere scio, neque itidem illic
" Relinquam, ne quandò mihi præda aliis fiat.
" O Dii; Papæ! non enim omnia intelligentes, neque justi
" Erant Phæacum duces & curatores,
" Qui me in aliam terram abduxerunt: namque me dicebant
" Ductum iri in Ithacam clarum; neque perfecerunt.
" Jupiter ipsos ulciscatur supplicum vindex, qui & alios

ΣΧΟΛΙΑ.

191. Ἄγνωστον.] Ἀφανῆ.
192. Γνοίη.] Ἴδοι, ἢ ἐπιγνοῖ. Ἀστοί.] Οἱ πολῖται.
193. Ὑπερβασίην.] Ὕβριν. Ἀποτῖσαι.] Ἀποδῶναι.
194. Ἀλλοιηθέα.] Ἀλλοῖα. Φαιήκεσσιν.] Ἐφαλτοῖς.
195. Ἀτρεπτοί.] Αἱ μὴ ἔχουσαι ἐπιστροφὴν ὁδοῦ. Δικαιοεργέες.] Μακραὶ. Πάνορμοι.] Σκέπην ἔχουσαι πανταχόθεν ἀνέμων.
196. Τηλεθόωντα.] Ἄγαν θαλλόντα.

ΝΟΤΑ.

193. Ἀποτῖσαι) *Penultima* hujus Vocis, in *Infinitivo*, Naturâ longâ, quare *Circumflecto*, ut μοῖ. v. 378.
194. Τοὔνεκ' ἄρ' ἀλλοιηθέα φαιήκεσσιν) *Incontractim* ἀλλοιηθέα *Scribendum*, verùm in *Scansione*, quasi ἀλλοιήθη scriberetur, considerandum. Vid. ad β. v. 346. & infrà, ad v. 200.

NOTÆ IN SCHOLIA.

204. Πλάζομαι) γρ. πλαγχθῶμαι, Editio *Aldina*.

204. Πλάζομαι.] Πλαγηχθῶ. Αἴθ' ὄφελον μεῖναι.] Τὰ χρήματα δηλονότι.
206. Ἐξικόμην.] Ἱκέτευσα.
207. Θεοὶ.] Θεῖναι, κατοικῆσαι.
208. Καλέψω.] Καλύψω. Ἕλωρ.] * Ἐγκόρημα.
212. Οὐδ' ἐτέλεσσαν.] Οὐκ ἐπλήρωσαν.
213. Ἱκετήσιος.] Ἱκετῶν ἐποπτής.

NOTÆ IN SCHOLIA.

208. * Ἐγκόρημα) Ità, pro ἔγκυρμα, ex *Aloysii* MS. κύρμα enim & ἔγκυρμα, *Poetica* sunt.

Ἀνδρώ-

Ἀνθρώπους ἐφορᾷ, ἠ τίνυ], ὅς τις ἁμάρτῃ,
Ἀλλ' ἄγε δὴ τὰ χρήματ' ἀριθμήσω, ἠδ' ἴδωμαι,
Μή τί μοι οἴχωνται κοίλης ἐπὶ νηὸς ἄγοντες.
Ὡς εἰπὼν, τρίποδας τε βοείαλλέας, ἠδὲ λέβητας,
Ἠείθμὴ, ἠ χρυσὸν, ὑφαντά τε εἵματα καλά·
Τῶν μὲν ἄρ' οὔτι πόθῳ· ὁ δ' ὀδύρετο πατρίδα γαῖαν,
Ἑρπύζων παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
Πόλλ' ὀλοφυρόμενος· ἀγελάδην δέ οἱ ἦλθεν Ἀθήνη,
Ἀνδρὶ δέμας εἰκυῖα νέῳ, ποιμαίνοντι μήλων,
Παναπάλῳ, οἷοί τε ἀνάκτων παῖδες ἔασιν,
Δίπλυχον ἀμφ' ὤμοισιν ἔχων εὐεργέα λώπην·
Ποσσὶ δ' ὑπαὶ λιπαροῖσι πέδιλ' ἔχε, χερσὶ δ' ἄκοντα·

" Homines inſpicit, & plectit, quicunque peccat.
" Verùm agè jam res numerem, & videam,
" Ecquid mihi ſurreptum diſceſſerint concavâ in navi ferentes.
Sic dicens tripodas perpulchros & lebetes
Numerabat, & aurum, textáſque veſtes pulchras:
Horum quidem nihil deſiderabat: hic tamen lugebat patriam terram,
Perreptans juxtà littus perſonantis maris,
Multùm plorans; ad propè eum venit Minerva,
Viro corpore ſimilis juveni, paſtori ovium,
Permolli, qualeſque regum filii ſunt,
Duplicem circa humerum habens pulchram veſtem:
Pedibus verò ſub teneris calceos habebat, manúque jaculum.

ΣΧΟΛΙΑ.

214. Τίνυ].] Τιμωρεῖται.

215. Ἀλλ' ἄγε δὴ τὰ χρήματα].] Ἵνα τὸν γνάμπτω * αὐτῶν Φαιάκων παζαμαθῆ· εἰ γὰρ μηδὲν ἐλλιπῆ τὰ χρήματων, ψεύδεις ἦν τὸ εἰς ἀπορεῖαν γλῶ αὐτὸν ἀφῖχθαι· ἢ πιστεύῃ ὃ τῷ δίσμῳ τ' Κίρκης, ἥτις ἀφ' ὅλων ἐκπλῆξαι, ἢ οἰηθεὶς μεμφθήσεσθαι αὐτὸς τ δίσμόν.

216. Οἴχωνται.] Ἀπολωλῦσιν. Ἄγοντες.] Ἀπάγοντες.

217. Περικαλλέας.] Ἄγαν εὐσχεπεῖς.

219. Πόθῳ.] * Ἐζήτῳ. Ὀδύρετο.] Ἀπελαύετο.

220. Ἑρπύζων.] Καθ' τ αὐτὸν τρόπον ἀναστροφόμενος· ἢ ἕρπων, ἢ βαδίζων.

222. Νέῳ.] Νεωτέρῳ. Ἐπιβώτορι μήλων.] Ποιμενικῷ, ἀπὸ τ βοσκημάτων τὴν ἐπωνυμίαν.

223. Παναπάλῳ.] Τοιούτῳ ὁμοίως καθὼς τὸ Δαρδανίδης τ Ὀδυσσέως· ὄθεν καὶ ἐπιφέρει, Ὀδυσσεῦ γήθησεν πανταπάλῳ ἦ, ἀπαλῷ. Οἷοί τε ἀνάκτων παῖδες ἔασιν.] Τὸ πανταπάλῳ καὶ οἱ τ βασιλέων παῖδες * πανταπάλοι ὀνομάζονται, καὶ ἁπαλοί.

224. Δίπλυχον.] Ἀντὶ τ διπλῆν. Λώπην.] Ἱμάτιον, ἤτοι σκεπάσμα· ἔνθεν καὶ λωποδύτης, ὁ τοῦτον ἀφαιρούμενος, λῃστής.

225. Ἔχε.] Ὑπεδήσατο.

NOTÆ.

222. Ἐπιβώτορι) Videtur *Heſychius* ἐπιβήτορι legiſſe, qui ità exponit, Ἐφιππεύοντες· οἱ γὰρ τ βασιλέων καὶ ἀρχόντων ἐπὶ τ ἡμιόνων ἐμάθησαν. Vid. *Petri Victorii* Var. Lect. l. 8. c. 9. *Johan. Meurſius* ad *Lycophron.* v. 91. Rectè docet, Regium eſſe Antiquitus pecora paſcere, ubi tamen *Scholia* non rectè movet, ut probamus in Notis ad *Scholia*, v. 223.

223. Οἷοί τε) Haud rarò *Phraſis*, οἷός τε, & οἵος τε εἰμὶ, dicitur elegantèr, pro δύναμαι, nunc ſimplicitèr, pro ἠ οἷός, vel οἷός δὴ, quod Obſervandum.

224. Εὐεργέα λώπην) Præter *Br. Schol.* vid. quæ Nos ad *Anacreon.* v. 1267. & v. 1272.

NOTÆ IN SCHOLIA.

215. * Αὐτῶν Φαιάκων) Pro αὐτῷ ſcribo αὐτῶν, ex MSto. & Φαιάκων addo, Lectoris causâ. Hunc locum alludit & explicat *Euſtath.* fol. 513. lin. 7. Ἐθέλῃ Ὀδυσσεὺς ποιήσειν τοῦτο, ὁ σημειολογούμενος, ἀλλὰ τεκμαιρόμενος, τυτθὸν σημεῖον εὑρεῖν θέλων, παριζόμενος· εἰ γὰρ μηδὲν τ χρημάτων ἐλλείπει, ἐὸν ἄρα εἰς ἀλλοτρίαν γῆν αὐτὸν κατήγαγον· ἐ ἄλλως δὴ εἰπεῖν, εἰ καὶ τὰ χρήματα ἔπλασσαν, ἐὸν ἄρα εἰς Ἰθάκην αὐτὸν ἤγαγον. Οὐ πιστεύῃ ὃ, φασὶν, ὅτι τῷ τ Κίρκης δίσμῳ ἀνεπιβουλεύτῳ ὄντι, ὡς ἦ ἀφ' ὅλων ἄλλων ἐκπλαγεὶς ἐλαφρισθεὶς δ σκέψασθαι αὐτὸν, ἢ καὶ ὡς εἰκὸς, οἰηθεὶς τὰς Φαιάκας μεμφθήσεσθαι καὶ αὐτὰς τ πεῖραν δόντας.

219. * Πόθῳ) Ἐζήτῳ· Ὀδύρετο) Ἀπελαύετο. Olim malè, Πόθῳ) Ἀπελαύετο. MS. Ἀπεζήτῳ. Cætera ex *Textu*.

222. Ἐπιβώτορι) Vid. Not. in *Textum*.

223. Παναπάλῳ) *Meurſius* legit πανταπάλῳ, ſatis ſubtilitèr; quam *Lectionem*, propter ſequens ἁπαλοί *νοητον*, *Veram* aliquis putârit; niſi Poeta ipſe * πανάπαλοι legendum oſtendiſſet, illaque Vox ſola per *Verſum* ſtare poſſet. Vid. Not. in *Textum*.

VARIÆ LECTIONES.

214. Τίνυ]) γρ. τίνυ].

222. Ἐπιβώτορι) γρ. ἐπιβήτορι vid. Not. in *Textum*.

223. Παναπάλῳ) γρ. πανταπάλῳ, vid. Not. in *Scholia*.

225. Χερσὶ) γρ. χερσὶ, *H. Steph.*

Τὰ δ'

Τὸν δ' Ὀδυσεὺς γήθησεν ἰδὼν, καὶ ἀντίος ἦλθε,
Καί μιν φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ὦ φίλ', ἐπεί σε πρῶτα κιχάνω τῷδ' ἐνὶ χώρῳ,
Χαῖρέ τε, καὶ μή μοί τι κακῷ νόῳ ἀντιβολήσαις·
Ἀλλὰ σάω μὲ τοῦτα, σάω δ' ἐμέ· σοὶ γὰρ ἔγωγε
Εὔχομαι, ὥς τε θεῷ, καὶ σοὶ φίλα γούνατ' ἰκάνω.
Καί μοι ταῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' εὖ εἰδῶ,
Τίς γῆ; τίς δῆμος; τίνες ἀνέρες ἐγγεγάασιν;
Ἦ πού τις νήσων εὐδείελος, ἦέ τις ἀκτὴ
Κεῖθ' ἁλὶ κεκλιμένη ἐριβώλακος ἠπείροιο;
Τόνδ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Νήπιος εἶς, ὦ ξεῖνε, ἢ τηλόθεν εἰλήλουθας,
Εἰ δὴ τοῦδε τε γαῖαν ἀνείρεαι· οὐδέ πῃ λίην
Οὕτω νώνυμός ἐστιν· ἴσασι δέ μιν μάλα πολλοὶ,
Ἠμὲν ὅσοι ναίουσι πρὸς ἠῶ τ', ἠέλιόν τε,
Ἠδ' ὅσοι μετόπισθε ποτὶ ζόφον ἠερόεντα.
Ἦτοι μὲν τραχεῖα, καὶ οὐκ ἰππήλατός ἐστιν,
Οὐδὲ λίην λυπρὴ, ἀταρ οὐδ' εὐρεῖα τέτυκται.
Ἐν μὲν γάρ οἱ σῖτος ἀθέσφατος, οὐδέ τε οἶνος
Γίγνεται· αἰεὶ δ' ὄμβρος ἔχει, τεθαλυῖά τ' ἔέρση.

Hanc Ulyſſes lætabitur conſpicatu & obvius venit,
Et ipſam compellans verba velocia locutus eſt;
" O amice, poſtquam te primùm invenio hoc in loco,
" Salve, & neutiquam mihi malo animo occurreris.
" Sed ſerva hæc, ſerva etiam me, tibi enim ego
" Supplico, tanquam Deo, & ad tua chara genua accedo.
" Et mihi hæc dic verè, ut certò ſciam,
" Quæ terra? quis populus? qui viri inſunt?
" Num qua inſularum amœna? an aliquod littus
" Jacet ad mare vergens fertilis continentis?
Hunc contrà affata dea cæſia-oculis Minerva:
" Stultus es, ô hoſpes, aut longè venifti;
" Siquidem hanc terram interrogas? neque enim uſque
" Adeò ignobilis eſt, norunt eam valdè multi,
" Tam quicunque habitant ad Auroram, Solemque,
" Quàm quicunque ponè ad noctem obſcuram.
" Certè quidem aſpera, & non equitabilis eſt;
" Neque valdè ſterilis, at neque lata eſt.
" Ibi etenim Triticum multum, ibi quoque Vinum
" Adeſt, ſempérque pluvia habet *illam* vireſcenſque ros:

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

228. Κιχάνω.] Καταλαμβάνω.
229. Ἀντιβολήσῃς.] Συναντήσῃς.
230. Σάω.] Σῶσον.
235. Κεκλιμένη.] * Περιεχομένη.
239. Νώνυμος.] Ἀνώνυμος.
241. Μετόπισθεν.] Εἰς τὰ ἑσπερία μέρη.
243. Οὐδὲ λίην λυπρή.] Οὐδὲ ὅλως ἀπόπλης.
245. Τεθαλυῖα.] Θαλλουσα ποιοῦσα καὶ αὔξουσα τὰ φυτὰ, καὶ βόσκουσα· πῶς ἂν ἔνδροσος, εἰ οὐ πηγὴν νάματος; ὑδὲν κωλύει καὶ οὐ Ἰθάκῃ. ἢ βόσκουσα, βοσκημάτων πλήρης. * Ἔέρση.] Δρόσος.

N O T Æ. * Ita *Aldina* Editio.

244. Ἐν μὲν γάρ οἱ σῖτος) In pluribus *Exemplaribus*, pro οἱ, ſemper οὗ legitur, ut bis in hoc Verſu, & ſemel, v. 247. nempe, in *Florentin. Aldinâ, Lovanian.* &c. Verùm *Euſtath.* in *Textu* & παρεκβολαῖς, τὸ οἱ ubique retinet, ut & *H. Steph.* qui tamen οὗ inter *Var. Lect.* habent. In aliquibus ſemel tantùm οὗ occurrit, aut bis, toties quoque οἱ. Verùm *ter*, in omnibus, vel οἱ, vel οὗ, retinendum; οἱ tamen magis arridet.

NOTÆ IN SCHOLIA.

235. * Περιεχομένη) Ità pro corrupto περιερχομένη, ex MS. *Aloyſiano.*

245. Τεθαλυῖά τ' ἔέρση) Hoc *Scholion* benè explicat *Euſtathius* fol. 514. lin. 44. Φασὶ δέ οἱ Παλαιοὶ, ψευδεῖς τὸν ῥηθῆναι ἔπφασιν· ἐπεὶ μὴ λέγειν τὴν Ποιητὴν, οἵα ἐστὶν ἡ κρανὰη αὕτη νῆσος, ἀλλ' οἵαν εἶναι χρὴ νῆσον εὐδαιμόνως οἰκουμένην· δίχα δὲ τὸ ἄλσος εὐθὺ βάθρου ἡ νῆσος, εἶτα τὰ δή Ὀδυσσέως ἔρευνάσιμα, φασὶν, ὁ Ἡσίοδος· εἰ μὴ ἄρα συνηπλωκὼς ἦσαν τῇ Ἰθάκῃ σωματινοῦσίον ἐπὶ τῷ ἀντικρὺ αὐτῆς χειμένῳ Νήριτον.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

226. Ἐναντίος) γρ. ἐναντίον. *H. Steph.*
233. Ἐγγεγάασιν) γρ. ἐκγεγάασιν, *Seberi* Index, haud benè.
244. Ἐν μὲν — οἱ ἦ) γρ. οὗ μὲν — οὗ ἦ, vid. Not. in *Textum.*
245. Τεθαλυῖά τ' ἔέρση) γρ. τεθαλυῖά τι ἔρση.

Αἰγιβό-

Αἰγίβοτός δ' ἀγαθὴ, ἡ βόσκοτο· ἔπι μὴν ὕλη
Παντοίη, ὅθι δ' ἀρδμοὶ ἐπισταὶ παρέασιν.
Τῷ τοι, ξεῖν', Ἰθάκης γε καὶ ἐς Τροίην ὄνομ' ἵκοι,
Τὴν περ τηλοῦ φασὶν Ἀχαιΐδος ἔμμεναι αἴης.
Ὣς φάτο· γήθησεν δῖος πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
Χαίρων ἠ γαίῃ πατρωίῃ, ὡς οἱ ἔειπε
Παλλὰς Ἀθηναίη, κούρη Διὸς Αἰγιόχοιο.
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Οὐδ' ὅγ' ἀληθέα εἶπε, πάλιν δ' ὅγε λάζετο μῦθον,
Αἰεὶ σὺν φρεσὶ νόον πολυκερδέα νωμῶν,
Πυνθανόμην Ἰθάκης γε καὶ ἐν Κρήτῃ εὐρείῃ,
Τηλοῦ ὑπὲρ πόντου· νῦν δ' εἰλήλυθα καὶ αὐτὸς
Χρήμασι σὺν τοῖσδεσι· λιπὼν δ' ἔτι παισὶ τοσαῦτα
Φεύγω, ἐπεὶ φίλον υἱὸν κατέκτανον Ἰδομενῆος,
Ὀρσίλοχον πόδας ὠκύν, ὃς ἐν Κρήτῃ εὐρείῃ
Ἀνέρας ἀλφηστὰς νίκα ταχέεσσι πόδεσσιν·
Οὕνεκά με τερέσσαι τ' ληίδος ἤθελε πάσης
Τρωϊάδος, τ' εἵνεκ' ἐγὼ πάθον ἄλγεα θυμῷ,
Ἀνδρῶν τε πολέμους, ἀλεγεινά τε κύματα πείρων·
Οὕνεκ' ἄρ' οὐκ ὦ παλεὶ χαριζόμενος θεράποντι
Δήμῳ ἔνι Τρώων, ἀλλ' ἄλλων ἦρχον ἑταίρων·
Τὸν μὲν ἐγὼ καλιόντα βάλον χαλκήρεϊ δουρὶ

" Pascendis capris commoda & bubus:
" est quidem sylva
" Omnigena, ibi quoque aquationes
pergetuæ adsunt.
" Itaque, hospes, Ithacæ & in Trojam
nomen perveneric,
" Quam longe dicunt Achaicâ esse
à terrâ.
Sic dixit; lætatus est autem patiens
divinus Ulysses,
Gaudens suâ terrâ patriâ, sicut ei
dixit
Pallas Minerva, filia Jovis Ægiochi:
Et ipsam appellans velocia verba
dixit,
Neque vera dixit, iterúmque cœpit
sermonem,
Semper in præcordiis mentem peraſtutam movens,
" Audiebam de Ithacâ & in Cretâ latâ,
" Longè supra pontum, nunc autem
veni, & ipse
" Rebus cum his: Relinquens verò
adhuc filiis totidem,
" Fugio, quoniam dilectum filium interfeci Idomenei,
" Orsilochum pedibus velocem, qui in
Cretâ latâ
" Viros artifices vincebat velocibus pedibus:
" Quoniam me privare prædâ volebat
omni
" Trojanâ; cujus gratiâ ego passus sum
dolores animo,
" Virorúmque bella, triſtésque undas,
penetrans:
" Quoniam non suo patri gratificatus
serviebam
" Agro in Trojanorum; sed aliis imperabam sociis.
" Hunc quidem ego discedentem percussi æreâ lanceâ

ΣΧΟΛΙΑ.

246. Αἰγίβοτος.] Αἶγας βόσκειν δυναμένη.
247. Ἀρδμοί.] Πόλισμοί. Ἐπισταί.] Σωτηρίαι, διώρυγες. Παρέασι.] Πάρεισιν, ὑπάρχουσι.
251. Πατρωίῃ.] Πατρικῇ.
254. Πάλιν δ' ὅγε λάζετο.] Εἰς τοὐναντίον δ' ἀληθῆ· ὃ ἐστιν οὐκ ἀδυπόρου ὁ τὸν λόγον ἀντιλαμβάνετο.
255. Πολυκερδέα.] Σωστόν, ἢ πανοῦργον. Νωμῶν.] Διανέμων.
256. Πυνθανόμην.] Ἤκουον. * Hæc in *Aldina* desunt.
258. Τοῦδε δέους.] Τούτους.
259. * Φεύγω, ἐπεὶ φίλον υἱὸν κατέκτανον Ἰδομενῆος.] Ἰδομενεύς, παῖς μὲν ἦν Δευκαλίωνος, τ' Μίνω· Κρὴς δὲ τὸ γένος, ἄριστος δὲ πολέμιος παρ' ἅπασιν οὗτος ἀριστεύει.
260. Ὀρσίλοχον.] Τὸν παῖδα Ἰδομενέως.
261. Ἀλφηστάς.] Εὐμεγέθεις.
262. Σπερέσσαι.] Ἀποστερῆσαι.
263. Τρωϊάδος.] Τρωϊκῆς.
264. Πείρων.] Διαπερῶν, διερχόμενος.
267. Τὸν μὲν ἐγὼ καλιόντα.] Σκηπτίζεται τ' Ἰδομενέως υἱὸν αἰτηγενέσθαι, ἵνα αὐτὸν * ἀσφαλίσωνται οἱ μνηστῆρες, ὡς ἐχθρὸν τ' Ὀδυσσέως φίλον· ἑαυτὸν δὲ αὖ Κρήτῃ ὑὸς

NOTÆ IN SCHOLIA.

267. * Προσθέσωνται.] Olim παρέσωνται, in *Elzevir.* παρώσωνται, in Aliis, & in MS. *Aloysii.* Verùm *Eustath.* hæc *Scholia* illustrat, fol. 516. lin. 34. Ἐν τῷ ῥηθέντι χωρίῳ γεγράφασιν οἱ Παλαιοὶ, ὅτι πυθομένῳ ὁ σοφὸς Ὀδυσσεὺς, ὡσεὶ τ' φανόμενον Ἰθακήσιον παῖδα, πολλοῖοι αἰτηγενέσθαι μὲν Ἰδομενέα, ἐθέλειν δὲ τ' Ὀ-

VARIÆ LECTIONES.

247. Ἔν) γρ. ὦ, ut suprà, v. 244.
251. Πατρωίῃ) γρ. πατρώῃ, vid. suprà, v.

Ἀγρόθεν, ἐγγὺς ὁδοῖο λοχησάμενος σὺν ἑταίρῳ.
Νὺξ δ' μάλα δνοφερὴ κάτεχ' οὐρανόν, οὐδέ τις ἡμέας
Ἀνθρώπων ἐνόησε· λάθον δέ ἑ θυμὸν ἀπούρας.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τόν γε κατέκτανον ὀξέϊ χαλκῷ,
Αὐτίκ' ἐγὼν ἐπὶ νῆα κιὼν Φοίνικας ἀγαυοὺς
Ἐλλισάμιλω, καί σφιν μυθησάμενος λησίδα δῶκα·
Τοὺς μ' ἑκέλευσα Πύλονδε καταγῆσαι ἠ ἐφέσασθαι,
Ἢ εἰς Ἦλιδα δῖαν, ὅθι κρατέουσιν Ἐπειοί.
Ἀλλ' ἦτοι σφέας κεῖθεν ἀπώσαλο ἰς ἀνέμοιο,
Πόλλ' ἀεκαζομένους· οὐδ' ἤθελον ἐξαπατῆσαι.
Κεῖθεν δὴ πλαγχθέντες ἰκάνομεν ἐνθάδε νυκτός·
Σπευδῆ δ' ἐς λιμένα προερέσσαμεν, οὐδέ τις ἡμῖν
Δόρπου μνῆστις ἔην, μάλα περ χατέουσιν ἑλέσθαι·
Ἀλλ' αὐτοὶ ἐπιβάντες ἑκείμεθα νηὸς ἄπαντες.
Ἔνθ' ἐμὲ μὲν γλυκὺς ὕπνος ἐπήλυθε κεκμηῶτα.
Οἱ δὲ χρήματ' ἐμὰ γλαφυρῆς ἑκ νηὸς ἑλόντες,
Κάτθεσαν, ἔνθα περ αὐτὸς ἐπὶ ψαμάθοισιν ἑκείμην.
Οἱ δ' ἐς Σιδονίην εὖ ναιομένην ἀναβάντες
Ὤϊχοντ'· αὐτὰρ ἐγὼ λιπόμην ἀκαχήμενος ἦτορ.

" Rure, propè viam insidiatus cum socio.
" Nox autem valdè obscura occupaverat cœlum, neque aliquis nos
" Hominum animadvertit; latui itaque, cùm *illum* animâ spoliabem.
" At postquam hunc interfeci acuto
" ære,
" Statim ego in navem lens Phœnicas
" illustres
" Oravi, & ipsis, quæ satis esset, præ-
" dam dedi.
" Hos me jussi Pylum deferre & collo-
" care,
" Vel in Elida Divinam, ubi domi-
" nantur Epei:
" Sed certè ipsos illinc repulit vis
" venti
" Multùm nolentes; neque enim vo-
" lebant fallere.
" Illinc autem errantes venimus huc
" nocte;
" Ægréque in portum appulimus, ne-
" que aliqua nobis
" Cœnæ mentio erat, valdè licet in-
" digentibus sumere;
" Sed temerè egressi jacebamus ex navi
" omnes.
" Hic me quidem dulcis somnus invasit defessum:
" Hi verò fortunas meas concavâ ex
" navi sublatas
" Deposuerunt, ubi ipse in arenis jacebam.
" Atque illi in Sidoniam pulchram
" navi conscensâ
" Iverunt; at ego relictus sum tristis animo.

ΣΧΟΛΙΑ.

φησὶν εἶναι, ὅτι τὰς πυμαντήσονσας ἔξω· καὶ τ' Ὀρσιλόχου δ' θάνατον λέγει ἀφ' οὗ λείαν· δεικνὺς, ὅτι οὐδὲ ἐκείνῳ παρεχωρήσαν ἀνυμνεῖν. Φοίνικας δὲ πιστοὺς λέγει, ἵνα μὴ ἀδικήσῃ, λογισάμενος, ὅτι οἱ φιλοκερδέσταται αὐτῶν ἐφείσαντο.

268. Ἀγερθεν.] Ἐκ δὲ ἀγρῶν. Λοχησάμενος.] Δοκήσας, ὑποδρύσας.

269. Δνοφερή.] Μέλαινα, σκοτεινή.

273. Μυοτιχίαν.] Περσεῖ δὲ * ἀρέσκουσιν τῇ ψυχῇ.

274. Καταγῆσαι.] Ἀποκαθῆσαι. Ἐφέσασθαι.] Ἱδρύσασθαι εἰς τὸν ναῦν.

276. Ἀπώσατο.] * Ἀποθήσαλο.

277. Ἀεκαζομένους.] Ἄκοντας, μὴ βουλομένους. Οὐδ' ἤθελον ἐξαπατῆσαι.] Ἐπειδὴ τοὺς Φοίνικας, ὅτι ὁ ἀκὼν μιμεῖται.

278. Πλαγχθέντες.] Πλανηθέντες. Ἰκάνομεν.] Παρεγενόμεθα.

279. Περσερέσσαμεν.] Καθηλκύσαμεν, ἀντὶ δὲ οἰσάλθομεν.

280. Μνῆστις.] Μνήμη. Κατέουσι.] Χρῄζουσι, δεομένοις.

281. Ἀναβάντες.] Ἐξελθόντες.

282. * Ἐπέλλαβε.] Κατέσχεν.

285. Σιδονίην.] Τὴν τῶν Σιδωνίων χώραν, τὴν Φοινίκην.

NOTÆ IN SCHOLIA.

δυσεῖ· ὡς ἂν αὐτὸν ᾠήσωνται, φασὶ, δ' αὐτῷ οἱ μονηρεῖς, ὅτι σφσθλξωνται. ὡς ἐχθρὸν δὲ Ἰδομενέως, ὃν Ὀδυσεὺς φίλον· φιλεῖται γὰρ ὑπὸ πάντων ὑπὸ τῶν μοναρχούντων, ὁ τοῦ φίλου δὲ Ὀδυσέως ἐχθρός. Ἰοὺς δ', φασὶν, ἐν Κρήτῃ ἔχειν λέγει, ἐπιφθόνους, ὡς εἰπὼν καὶ πεῖθει τὸν Ἰδάκης κακόν, ἵξεσθαι τοὺς πυμαντήσοντας. Καὶ τ' Ὀρσίλοχον δ' ἀναιρεῖ λέγει, ἀφ' οὗ τιμῆσαι τ' λείας, δεικνὺς, ὡς ἀμυνόμενος ὢν οὐδὲ τὸν παρεχωρήσαν τοῖς τὸν Ἰδάκης, ἀναμνησθεὶς πεῖσαι αὐτὸν, ὃν ἔχει χρημάτων· τοὺς Φοίνικας δ' ἐπαινεῖ, διδάσκων, μὴ δεῖν ἀδικεῖσθαι, μηδὲ ὑπὸ τῶν κοινῶν τῶν Ἰθακήσιων, εἰ καὶ οἱ φιλοκερδεῖς Φοίνικες αὐτῷ ἐφείσαντο.

273. * Ἀρέσκουσιν) Pro ἀρέσκουσι scribo, ob λησίδα, &c.

276. * Ἀποθήσαλο) Et hoc pro corrupto λαθήσαλο.

282. * Ἐπέλλαβε) γρ. ἐπήλυθε, MS. *Aloys.* & Omnes Editt. Vett. ἐπέλαβε. Vid. infrà, ad v. 391.

VARIÆ LECTIONES.

282. Ἐπήλυθε) γρ. ἐπέλαβε, vid. Not. in *Schol.*

Ὣς φάτο· μείδησεν δὲ θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Χειρί τέ μιν κατέρεξε· δέμας δ' ἴκτο γυναικὶ
Καλῇ τε, μεγάλῃ τε, καὶ ἀγλαὰ ἔργ' εἰδυίῃ·
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Κερδαλέος κ' εἴη καὶ ἐπίκλοπος, ὅς σε παρέλθοι
Ἐν πάντεσσι δόλοισι, καὶ εἰ θεὸς ἀντιάσαι.
Σχέτλιε, ποικιλομῆτα, δόλων ἆτ', οὐκ ἄρ' ἔμελλες,
Οὐδ' ἐν σῇ τοι ἐὼν γαίῃ, λήξειν ἀπατάων,
Μύθων τε κλοπίων, οἵ τοι πεδόθεν φίλοι εἰσίν;
Ἀλλ' ἄγε μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα, εἰδότες ἄμφω
Κέρδε'· ἐπεὶ σὺ μὲ ἐσσὶ βροτῶν ὄχ' ἄριστος ἁπάντων
Βουλῇ καὶ μύθοισιν· ἐγὼ δ' ἐν πᾶσι θεοῖσι
Μήτε τε κλέομαι καὶ κέρδεσιν· οὐδὲ σύ γ' ἔγνως
Παλλάδ' Ἀθηναίην, κούρην Διός, ἥτε τοι αἰεὶ
Ἐν πάντεσσι πόνοισι παρίσταμαι, ἠδὲ φυλάσσω,
Καὶ δέ σε Φαίηκεσσι φίλον πάντεσσιν ἔθηκα;
Νῦν δ' αὖ δεῦρ' ἰκόμην, ἵνα τοι σὺν μῆτιν ὑφήνω,
Χρήματά τε κρύψω, ὅσα τοι Φαίηκες ἀγαυοὶ
Ὤπασαν, οἴκαδ' ἰόντι, ἐμῇ βουλῇ τε, νόῳ τε·
Εἴπω θ', ὅσσα τοι αἶσα δόμοις ἔνι ποιητοῖσι
Κήδε' ἀναρρέξαι· σὺ δὲ τετλάμεναι καὶ ἀνάγκῃ,
Μηδέ τῳ ἐνφάσθαι, μήτ' ἀνδρῶν, μήτε γυναικῶν,
Πάντων, οὕνεκ' ἄρ' ἦλθες ἀλώμενος· ἀλλὰ σιωπῇ
Πάσχειν ἄλγεα πολλὰ, βίας ὑποδέγμενος ἀνδρῶν.

Sic dixit; risit autem dea glaucis-oculis Minerva,
Manuque ipsum demulsit; corpus verò assimilatum est mulieri
Pulchræque, magnæque, & illustria opera scienti,
Et ipsum appellans verba velocia alloquuta est,
" Dolosus esset, & fallax, qui te superaret
" In omnibus dolis, & si Deus occurreret.
" Male, versute, dolis insatiabilis, non utique eras,
" Neque in tuâ cùm sis terrâ, desiturus à fallaciis,
" Verbisque fallacibus, quæ tibi ab ortu amica sunt?
" Sed agè nè ampliùs hæc dicamus,
cùm sciamus ambo
" Dolos; quoniam tu quidem es hominum quàm optimus omnium
" Consilio & verbis; ego autem inter omnes Divos
" Consilióque inclyta sum & dolis: neque tu cognoscebas
" Pallada Minervam filiam Jovis, quæ tibi semper
" In omnibus laboribus asto, & servo;
" Atque te Phæacibus gratum omnibus reddidi?
" Nunc rursus huc veni, ut tibi consilium contexam,
" Fortunásque abscondam, quascunque tibi Phæaces illustres
" Dederunt, domum eunti meo consilióque, mentéque.
" Dicámque, quos tibi fatale est ædibus in fabrefactis
" Dolores tolerare: tu autem tolera etiam necessitate,
" Neque alicui eloquere, neque virorum, neque mulierum
" *Nè hilum quidem* omnium, quòd venisti errans: sed tacendo
" Patere dolores multos, injurias sustinens virorum.

ΣΧΟΛΙΑ.

288. Δίμας δ' ἴκτο γυναικί.] Ἐντεῦθεν Ξενοφῶν τῷ * Ἀρετῇ & τῷ * Κακίᾳ ἀντέπλασεν. Ἵκτο.] Ὡμοίωτο.

291. Κερδαλέος.] Πανοῦργος. Ἐπίκλοπος.] Παραλογιστής. Παρέλθοι.] Νικήσῃ, μεταφορικῶς.

294. Λήξειν.] Παύσεσθαι. Ἀπατάων.] Παραλογισμῶν.

295. Κλοπίων.] Τῶν κεκλεμμένων, καὶ μὴ ἀληθῶν. Πεδόθεν.] Ἐκ νέας ἡλικίας· ἢ, ἀπὸ θεσπεσίου.

299. Μήτ.] Βουλῇ, γνώμῃ. Κλέομαι.] Δοξάζομαι.

303. Ὑφήνω.] Καλλωπιδεύσω.

308. Μὴ δέ τῳ.] Μηδέ πῃ. Ἐνφάσθαι.] Εἰπεῖν.

310. Ὑποδέγμενος.] Ὑποδεχόμενος.

NOTÆ.

299. Μήτ) Pro μήπωδε, vel μήπῃ, *Contractim*, quare & *Ultima* producitur.

NOTÆ IN SCHOLIA.

288. * Τῷ Ἀρετῇ καὶ τῇ Κακίᾳ) Ad hujus *Scholii* explicationem adeundus *Xenophon*, Ἀπομνημονευμάτων, l. 2. ubi *Prodicum* imitatur, qui in Ὥρας *Herculem* introducit, à *Virtute* & *Voluptate*, diversim interpellatum; de quo *Philostratus*, Vitâ *Sophistarum*, l. 1. *Silius Italicus*, l. 5. *Maximus Tyrius* §. IV. *Aristoph.* Schol. fol. 81. *Lucian.* In Somnio, M. *Cicero*, & Nos in Vitâ *Euripidis*, §. XII. fol. x.

VARIÆ LECTIONES.

295. Κλοπίων) γρ. κλοπίμων & πλοκίων, *H. Steph.*

Τὸν δ' ἀπαμείβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ἀργαλέον σε, θεά, γνώναι βροτὸν ἀντιάσαντα,
Καὶ μάλ' ἐπιφραδέως· σὲ γὰρ αὐτῷ παντὶ εἴσκω.
Τῦτο δ' ἐγὼν εὖ οἶδ', ὅτι μοι πάρος ἦπια ἤδα,
Ἕως σὺν Τροίῃ πολεμίζομεν υἷες Ἀχαιῶν·
Αὐτὰρ ἐπεὶ Πριάμοιο πόλιν διεπέρσαμεν αἰπήν,
Βῆμεν δ' ἐν νήεσσι, θεὸς δ' ἐκέδασσεν Ἀχαιούς,
Οὔ σέ γ' ἔπειτα ἴδον, κούρη Διός, οὐδ' ἐνόησα
Νηὸς ἐμῆς ἐπιβᾶσαν, ὅπως τί μοι ἄλγος ἀλάλκοις.
Ἀλλ' αἰεὶ φρεσὶν ἧσιν ἔχων δεδαϊγμένον ἦτορ
Ἠλώμην, εἷως με θεοὶ κακότητος ἔλυσαν·
Πρίν γ' ὅτε Φαιήκων ἀνδρῶν ἐν πίονι δήμῳ
Θάρσυνάς τ' ἐπέεσσι, καὶ ἐς πόλιν ἤγαγες αὐτήν.
Νῦν δέ σε πρὸς πατρὸς γουνάζομαι, οὐ γὰρ οἴω
Ἥκειν εἰς Ἰθάκην εὐδείελον, ἀλλά πὴ ἄλλην
Γαῖαν ἀναστρέφομαι· σὲ δὲ κερτομέουσαν οἴω
Ταῦτ' ἀγορεύεμεναι, ἵν' ἐμὰς φρένας ἠπεροπεύσῃς.
Εἰπέ μοι, εἰ ἐτεόν γε φίλην ἐς πατρίδ' ἱκάνω;
Τόνδ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Αἰεί τι τοιοῦτον ἐνὶ στήθεσσι νόημα·
Τῶ σε κατὰ δύναμαι προλιπεῖν δύσηνον ἐόντα,
Οὔνεκ' ἐπιστήμων τ' ἐσσὶ, καὶ ἀγχίνοος, καὶ ἐχέφρων.
Ἀσπασίως γάρ κ' ἄλλος ἀνὴρ ἀλαλήμενος ἐλθὼν

Huic respondens, locutus est prudens Ulysses:
" Difficile est te, Dea, cognoscere homini occurrenti,
" Licet valdè scienti; te enim ipsam cuilibet assimilas.
" Hoc autem ego certò scio, quod mihi antèa benigna eras,
" Quamdiù in Trojâ pugnabamus filii Achivorum:
" At postquam Priami civitatem diripuimus altam,
" Conscendimúsque naves, Deúsque dissipavit Achivos,
" Non te postea vidi, filia Jovis, neque animadverti
" Navem meam ascendentem, ut mihi dolorem averteres.
" Sed semper mentibus propriis habens contectum cor
" Erravi, quousque me dei malo solverunt:
" Priusquam quandò ta Phæacum virorum in ubere populo
" Confirmâsti verbis, & in civitatem duxisti ipsa.
" Nunc igitur te per patrem supplex oro; non enim puto
" Venisse in Ithacam conspicuam, sed aliquam aliam
" Terram obversor; téque illudendentem puto
" Hæc dicere, ut meam mentem deciperes;
" Dic mihi, an verè dilectam in patriam veni?
Huic respondit demùm dea cæsiis oculis Minerva,
" Semper tibi talis in præcordiis cogitatio:
" Propterea & te non possum derelinquere afflictum exittentem,
" Quoniam facundus es, & ingeniosus & prudens.
" Libentèr enim alius vir errans reversus,

ΣΧΟΛΙΑ.

313. Σὲ γὰρ αὐτῷ παντὶ εἴσκεις.] Ὑποτυπώσεως, ὅτι σὺ τοῖς Φαίαξι καὶ παρθένῳ καὶ ἀνδρὶ ὁμοιωθεῖσα παραφαίνεις αὐτόν.

314. Ἠπία.] Περιττόν.

315. Πολεμιζόμεθα.] Ἐπολεμοῦμεν.

321. Ἔλυσαν.] Ἐλυτρώσαντο.

330. Τοιοῦτο νόημα.] Εὐξιπατήτως· ἀντὶ δὲ, οὐκ εὐξιπατήτως, ἢ ἧ *ἀσύστατον.

331. Περιλιπεῖν.] Ἐάσαι.

332. Ἐπιστήμων.] Φρόνιμος, καὶ λόγιος, παρὰ τὸ ἐπος. Ἀγχίνοος.] Περὶ τὸ νοῆσαι ταχύς. Ἐχέφρων.] Σώφρων.

333. Ἀλαλήμενος ἐλθών.] Ἀπὸ πλάνης παρηλλαγμένος.

NOTÆ.

315. Ἕως σὺν Τροίῃ) *Amphibrachys*, pro *Dactylo*, de quâ re diximus, ad δ'. v. 90. aliàs poterat legi, εἷως σὺ Τροίῃ. Minimè autem εἷως σὺν, ut *Aldina*, & aliæ *Vett.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

330. Τοιοῦτο νόημα) Εὐξιπατήτως. Ità *Aloysii* MS. prætereaque nihil. Quæ sequuntur, in *Elzevirianâ* Editione, minimè à *Schrevelio* nobis obtruduntur, ut passim *Iliados* Editores queruntur: Extant enim in *Aldinâ*, *Bedrotianâ*, *Hervagianâ*, *Morrhii*, *Parisiis*, &c. τὸ σωιῖλον, tantum in *ἀσύστατον*, emendo.

333. Ἀλαλήμενος) Vid. *Etymolog.* M. v. & in v. Ἀλάλημαι.

VARIÆ LECTIONES.

315. Ἕως σὺν) γρ. εἷως σοὶ, & εἷως σὸν, vid. Not. in Τοιοῦτο.

324. Πατρὸς) γρ. Διὸς, idem: cùm *Jupiter* sit *Minervæ* pater. Vid. Hymn. *Ven.* v. 131.

Ἵετ'

Ἶετ' ἐνὶ μεγάροις ἰδέειν παῖδάς τ', ἄλοχόν τε·
Σοὶ δ' οὔπω Φίλον ἐστὶ δαήμεναι, οὐδὲ πυθέσθαι,
Πρὶν γέ τι σῆς ἀλόχου πρόφρασιν, ἥτε τοὶ αὖτως
Ἧσται ἐνὶ μεγάροισιν· ὀϊζυραὶ δέ οἱ αἰεὶ
Φθίνουσιν νύκτες τε καὶ ἤματα δακρυχεούσῃ.
Αὐτὰρ ἐγὼ τὸ μὲν οὔποτ' ἀπίστεον, ἀλλ' ἐνὶ θυμῷ
Ἤιδη, ὃ νοστήσας ὀλέσας ἅπο πάντας ἑταίρους.
Ἀλλά τοι οὐκ ἐθέλησα Ποσειδάωνι μάχεσθαι
Πατροκασιγνήτῳ, ὅς τοι χόλον ἔνθετο θυμῷ,
Χωόμενος, ὅτι οἱ ἑὸν Φίλον ἐξαλάωσας.
Ἀλλ' ἄγε τοι δείξω Ἰθάκης ἕδος, ὄφρα πεποίθῃς.
Φόρκυνος μὲν ὅδ' ἐστὶ λιμὴν, ἁλίοιο γέροντος·
Ἦδε δ' ὅπη κρατὸς λιμένος τανύφυλλος ἐλαίη·
Ἄγχόθι δ' αὐτῆς ἄντρον ἐπήγαιον, ἠερόεσσες,
Ἱρὸν Νυμφάων, αἳ Νηϊάδες καλέονται.
Τῦτο δέ τοι σπέος εὐρὺ κατηρεφὲς, ἔνθα σὺ πολλὰς
Ἕρδεσκες Νύμφῃσι τελήεσσας ἑκατόμβας·
Τῦτο δ' Νήριτόν ἐστιν ὄρος, καταείμενον ὕλῃ.
Ὣς εἰπῦσα θεὰ σκέδασ' ἠέρα· εἴσατο δ' χθών·
Γήθησέν τ' ἄρ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,
Χαίρων ᾗ γαίῃ· κύσε δ' ζείδωρον ἄρουραν·
Αὐτίκα δὴ Νύμφῃς ἠρήσατο χεῖρας ἀνασχών,
Νύμφαι Νηϊάδες, κῦραι Διὸς, οὔποτ' ἔγωγε

" Cuperet in ædibus videre filiosque uxoremque:
" Tibi verò nondum gratum est scire, neque quærere,
" Antequam tuæ uxoris periculum feceris, quæ tibi negligitur
" Sedet in ædibus, luctuosæ verò ei semper
" Pereunt noctes & dies lacrymanti.
" At ego hoc quidem nunquam non credidi, sed in animo
" Sciebam, quòd rediturus esses, perditis omnibus sociis:
" Sed tui causâ nolui Neptuno obsistere
" Patruo, qui iram contrà te induxerat in animum,
" Iratus, quòd ei filium dilectum excæcâsti.
" Verùm agè tibi ostendam Ithacæ solum, ut credas.
" Phorcynis quidem hic est Portus marini senis;
" Hæc itidem in vertice portûs patula Oliva:
" Propè verò ipsam Antrum altum obscurum,
" Sacrum Nympharum, quæ Naiades vocantur:
" Hæc item spelunca lata, contecta, ubi tu multas
" Sacrificabas Nymphis perfectas hecatombas:
" Hic autem Neritus est mons indutus sylvâ.
Sic fata, Dea dissipavit nebulam; apparuit autem terra:
Lætatúsque est tandem patiens divinus Ulysses,
Gaudens suâ terrâ, osculatúsque est almam tellurem.
Statim utique Nymphis supplicavit manibus sublatis,
" Nymphæ Naiades, filiæ Jovis, nunquam ego

ΣΧΟΛΙΑ.

335. Φίλον.] Νῦν, ἀντὶ τοῦ, οἰκείμενον.
340. Ὅπ νοστήσας.] Ὅτι ἐπανήλθοις.
344. Πεποίθῃς.] Πιστεύσῃς.
349. Καταρεφὲς.] Σκιερωτάτον, καταφυλλότατον, καὶ καταστέγον.
351. Νήριτον.] Ὄρος Ἰθάκης, ἀντικρὺ τῆς Ἠπείρου. Καταείμενον.] Καταπεπυκασμένον.

NOTÆ.

340. Ὀλέσας ἅπο) Retraho *Accentum*, quòd τὸ ἀπὸ suo Verbo postponatur, cui præponendum esset; nam pro ἀπολέσας ponitur.

345. Φόρκυνος μὲν ὅδ' ἐστὶ λιμὴν) Prolixior suprà, v. 96. Descriptio, hìc paulò brevior, ut *Ulyssi* scienti facta; *Eustath.* tol. 519. lin. 31. Ὅτι ἐπίτηδες ἐδήλωσεν, ὡς ἐκ τούτου εἰδότα, τὸ Φόρκυνος μὲν ὅδ' ἐστὶ λιμὴν ἀλίοιο γέροντος Ἦδε δ' ὅπη κρατὸς λιμένος τανύφυλλος ἐλαίη· Ἄγχόθι δ' αὐτῆς ἄντρον ἐπήρατον, ἠερόεσσες, Ἱρὸν Νυμφάων, αἳ Νηϊάδες καλέονται. Οὕτοι δὲ οἱ δύο στίχοι ἐν πᾶσι τοῖς Ἀπογραφοῖς ἀκεῖνται· τὸ μέντοι ἐφεξῆς, ἐν ἅπασι κεῖται, Τῦτο δέ τοι σπέος εὐρὺ, &c.

347. Ἄγχόθι δ' αὐτῆς ἄντρον) Distichon hoc in nonnullis Exemplaribus desiderari testatur *Eustathius*, ut in Notis præcedentibus.

355. Αὐτίκα δὴ Νύμφῃς) Τὸ δὴ, in *Cæsura*, vi *Toni* sui, & ante *Liquidam* producitur, ut sæpe aliàs. At δὴ multò meliùs hìc legitur.

VARIÆ LECTIONES.

336. Πρίν γέ τι) γρ. πρίν γ' ἅπ.
340. Ὀλέσας ἅπο) γρ. ὀλέσας ἀπό.
342. Χόλον) γρ. κότον, *Eustath.* fol. 519. lin. 28.
351. Νήριτον) χρ. Νήρικον, ut ad ι'. v. 22.
355. Δὴ) γρ. δῆ, ut Not. in *Textum*.

Ὄψεσθ' ὔμμ' ἐφάμην· νῦν δ' εὐχωλῆς ἀγανῆσι
Χαίρετ'· ἀταρ καὶ δῶρα διδώσομεν, ὡς τοπάρος περ,
Αἶψα μεν ἐξ φρεσὶν μὲ Διὸς θυγάτηρ ἀγελείη
Αὐτόν τε ζώειν, καί μοι φίλον υἱὸν ἀέξῃ.
Τόνδ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Θάρσει, μή σοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μελόντων.
Ἀλλ' ἄγε, χρήματα μὲν μυχῷ ἄντρου θεσπεσίοιο
Θείομεν αὐτίκα νῦν, ἵνα πὲρ τάδε τοὶ σόα μίμνῃ·
Αὐτοὶ δ' φραζώμεθ', ὅπως ὄχ' ἄριστα γένηται.
Ὡς εἰποῦσα, θεὰ δῦνε σπέος ἠερόειδὲς,
Μαιομένη κευθμῶνας ἀνὰ σπέος· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Ἄσσον πάντ' ἐφόρει χρυσὸν καὶ ἀτειρέα χαλκὸν,
Εἵματά τ' εὐποίητα, τά οἱ Φαίηκες ἔδωκαν.
Καὶ τὰ μὲν εὖ κατέθηκε· λίθον δ' ἐπέθηκε θύρῃσι
Παλλὰς Ἀθηναίη, κούρη Διὸς Αἰγιόχοιο.
Τώδε καθεζομένω, ἱερῆς πρὸ πυθμένι ἐλαίης,
Φραζέσθην μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ὄλεθρον.
Τοῖσίδε μύθων ἦρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Φράζου, ὅπως μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφήσῃς,
Οἵ δή τοι τρίετες μέγαρον κατακοιρανέουσιν,
Μνώμενοι ἀντιθέην ἄλοχον, καὶ ἕδνα διδόντες.
Ἡ δὲ σὸν αἰεὶ νόστον ὀδυρομένη κατὰ θυμὸν,

" Visurum *me* vos dicebam: nunc votis humanis
" Salvete: at & dona dabimus, ſicuti antehàc,
" Si ſinet prompta Jovis filia prædatrix
" Ipſumque vivere, & mihi charum filium augebit.
Hunc rurſus affata eſt Dea cæſiaoculis Minerva,
" Contide, nè te hæc in præcordiis tuis ſolicitent.
" Verùm age, fortunas quidem in intimo antri divini *recepſi*
" Ponamus ſtatim nunc, ubi utique hæc tibi ſalva maneant:
" Ipſi demùm conſultemus, quo pacto optimè fiat.
Sic ioquuta Dea intravit ſpeluncam ſubobſcuram,
Quærens latibulum per ſpeluncam; at Ulyſſes
Propiùs omnia portavit, aurum & ſolidum æs,
Veſtesque benè-elaboratas, quas ei Phæaces dederant.
Et hæc quidem probè diſpoſuit; lapidemque impoſuit foribus
Pallas Minerva, filia Jovis Ægiochi.
Hi adeò ſedentes ſacræ apud radicem olivæ,
Moliebantur procis inſolentibus mortem.
Hiſce verò verba incepit Dea cæſiaoculis Minerva,
" Generoſe Læertiade, prudens Ulyſſes,
" Conſidera, quomodo procis impudentibus manus inferas,
" Qui jam tibi triennium per domum dominantur,
" Ambientes divinam uxorem & dona dantes.
" Illa verò tuum ſemper reditum lugens in animo,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

357. Ὄψεσθ' ὔμμε.] Ὑμᾶς. Ἀγανῆσι.] Περισσαγκίαν ἐπῶσαι δυναμένας.
359. Ἐξ.] Συνεχωρήσαμεν.
360. Αἶξῃ.] Αὐξηθῆναι ποιήσῃ.
364. Σόα.] Σῶα, ὑγιῆ. Μίμνῃ.] Μίμνῃ.
366. Ἠερόειδὲς.] Νῦν, καθαρὸν ἀέρα ἔχον.
367. Μαιομένη.] Ἐρευνῶσα, ζητοῦσα. Κευθμῶνας.] Τὰς κοιλάδους· ἢ, τὰς κοίλας πέτρας.
368. Ἐφόρει.] Ἔφερε, παρεκόμιζεν.
373. Φραζέσθην.] Ἐβουλεύοντο.
376. Ἐφήσῃς.] Ἐπιβάλῃς.
378. Μνώμενοι.] Μνηστευόμενοι. Ἀντιθέην.] Ἴσον καὶ ὁμοίαν θεαῖς καὶ θεοειδῆ.

N O T Æ.

372. Τώγε καθεζομένω ἱερῆς παρὰ πυθμένι ἐλαίης) Rectè Poeta, ut Omnia, *Minervam* facit, ſub *Olivâ* ſedentem; quam *Iſidi* quoque vocat: quòd nempè illa Arbor *Minervæ* ſit Sacra & ſemper Virens, quæ licet in *Athenarum* Acropoli, à *Medis* quondam exuſta, refloruit poſteà, teſte *Herodoto*,——De quibus omnibus & Nos olim ad *Euripidis* Ion. v. 1433. & v. 1435. Rectè quoque *Olivam*, *Providentiæ* Symbolum, ad Antrum Nympharum ponit, hujus *Mundi* Symbolum; quià *Mundus* eſt Germen, & Tutela Divinæ Providentiæ, δηλονότι ἐκ αὐτοματισμοῦ τινος ἢ τύχης ἀλόγου ὑποστάσης, ἀλλὰ φύσεως νοερᾶς καὶ σοφίας θείας. De quâ re *Porphyrius*, ut ſuprà, v. 103. & *Cæl. Rhodig.* l. 12. c. 19.

Variæ Lectiones.

372. Τώδε) γρ. τώγε, quod paulò melius.
377. Μέγαρον κατακοιρανέουσι) γρ. μέγαρον κάτα κοιρανέουσι.

Πάντας μὲν ῥ' ἔλπῃ; κ' ὑπίσχεῃ ἀνδρὶ ἑκάστῳ,
Ἀγγελίας προϊεῖσα· νόος δέ οἱ ἄλλα μενοινᾷ.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο
Φθίσεσθ' κακὸν οἶτον ὀϊὶ μεγάροισιν ἔμελλον,
Εἰ μή μοι σὺ ἕκαστα, θεά, κτὶ μοῖραν ἔειπες.
Ἀλλ' ἄγε μῆτιν ὕφηνον, ὅπως ἀποτίσομαι αὐτούς·
Πὰρ δέ μοι αὐτὴ στῆθι, μενοινήν τε θράσος τε
Οἷον, ὅτε Τροίης λύομεν λιπαρὰ κρήδεμνα.
Αἴθε μοὶ ὡς μεμαυῖα παραστήσαιο, Γλαυκῶπι,
Καί κε τριηκοσίοισιν ἐγὼν ἄνδρεσσι μαχοίμην,
Σὺν σοί, πότνια θεά, ὅτε μοὶ προφέροις' ἐπαρήγοις.
Τόνδ' ἠμείβεθ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Καὶ λίην τοι ἔγωγε παρέσομαι, ὅδέ με λήσεις,
Ὁππότε κεν δὴ ταῦτα πενώμεθα· καί τιν' οἶμαι
Αἵματί τ', ἐγκεφάλῳ τε, παλαξέμεν ἄσπετον οὖδας,
Ἀνδρῶν μνηστήρων, οἵ τοι βίοτον κατέδουσιν.
Ἀλλ' ἄγε σ' ἄγνωστον τεύξω πάντεσσι βροτοῖσι·
Κάρψω μὲν χρόα καλὸν ὀϊὶ γναμπτοῖσι μέλεσσι,
Ξανθὰς δ' ἐκ κεφαλῆς ὀλέσω τρίχας, ἀμφὶ δὲ λαῖφος
Ἕσσω, ὅ κεν φυγέσιν ἰδὼν ἄνθρωπος ἔχοιτο.

" Omnibus quidem ſpem dat, & pollicetur unicuique
" Nunciis præmiſſis; mens autem ei alia verſat.
Huic reſpondens, locutus eſt prudens Ulyſſes,
" Dii Boni! Certè jam omninò Agamemnonis Atridæ
" Periturus malâ morte in ædibus eram,
" Niſi mihi tu quæque, Dea, opportunè dixiſſes.
" Verùm age conſilium texe, quomodo puniam ipſos:
" Apud me quoque ipſa aſta, animum peraudacem immittens,
" Qualem, quando Trojæ ſolvimus magna mœnia:
" Si mihi ſic animoſa aſtiteris, Minerva,
" Et cum trecentis ego viris pugnarem,
" *Una* Tecum, venerabilis dea, quandò me prompta adjuvares.
Huic tandem reſpondit Dea cæſia Minerva,
" Et valde tibi ego adero, neque me latebis,
" Cùm hæc jam ſtruxerimus, & aliquem ſpero
" Sanguinéque, cerebróque perfuſurum magnum pavimentum,
" Virorum procorum, qui tibi fortunas edunt.
" Verùm age te incognitum faciam omnibus hominibus:
" Aretaciam quidem cutem pulchram in flexibilibus membris;
" Flavoſque ex capite delebo crines, circúmque pallium
" Induam, quod averſetur conſpicatus quilibet habentem:

ΣΧΟΛΙΑ.

381. Προϊεῖσα.] Προπέμπουσα.
386. Ἀποτίσομαι.] Τιμωρίαν καὶ κόλασιν εἰσπράξομαι.
387. Πολυθαρσές.] Τολμηρόν.
388. Λύομεν.] Καπλύομεν. Λιπαρά.] Ἐκδηλα, λαμπρά. Κρήδεμνα.] Μεταφορικῶς, τὰ τεῖχη.
391. Πότνια.] Σεβασμία, τιμία. Ἐπαρήγοις.] Βοηθοίης.
395. Παλαξέμεν.] Μολύναι, φύραι.
397. Ἄγνωστον.] Ἀγνώριστον. Πάντεσσι βροτοῖσι.] Πῶς δὲ ἡ Εὐρύκλεια γινώσκει; ἐπειδὴ χρεία αὐτῆς.
398. Κάρψω.] Μειώσω, ξηράνω.
399. Λαῖφος.] Ἱμάτιον.
400. Ἕσσω.] Ἐνδύσω. Στυγέησι.] Μισήσῃ, ἀποστραφῇ. Ἔχοιτο.] Ἀντὶ δ, εὐθυδρομῶν.

NOTÆ.

391. Σύν σοι, πότνια θεά) Ità quidem *Florentin. Aldin. Lovanian.* &c. ut θεά, μετασυλλάβως efferatur; legitur & πότνια θεά, ut in Vett. *Scholiis*, *Aldina* Edit. &c. ut in Not. ad *Schol.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

391. Σύν σοι, πότνια θεά) Πότνια. MS. *Aloyſii*, & *Hervag.* & *Aldina*, & *Morrhii* Editio, quare in *Scholiis* certè vocem retinendam cenſeo; quoniam *Varia Lectio* ità ſervatur: Quam rem *Hackiani* Editores minimè advertebant, quod dicendum ad v. 282. &c. ubi pro ἐπίλοιβε, quæ *Varia Lectio* in MS. *Aloyſ.* & Omnibus aliis *Scholiorum* Editionibus, illi ex *Textu* ſubſtituerant τὸ ἐπήλυθε.
397. Πῶς δὲ ἡ Εὐρύκλεια γινώσκει) Præter quæ reſpondent *Scholia*, dicendum, Illam minimè ex facie agnoviſſe, verùm ex Plagæ ulcere. ut *Euſtath.* fol. 523. lin. 1. Ἄγνωστος ὃ γὰρ πᾶσι, δίκαι γὰρ μαίας, Εὐρυκλείας· πλὴν ἐδ' αὐτὴ οὐ δι' εἰδους ἀπλῶς ἀναγνωρίζει τὸν Ὀδυσσέα· οὐ γὰρ παρὸν τὸ μηδὲν ὃλης ὡς φανῆναι.

VARIÆ LECTIONES.

391. Πότνια θεά) γρ. πότνια θεά, vid. Not. in *Textum*.

Κυζώστα

Κυζώσω δέ τοι ὄσσε, πάρος περικαλλέ' ἐόντε,
Ὡς ἂν ἀεικέλιος πᾶσι μνηστῆρσι φανείης,
Σῇ τ' ἀλόχῳ, ἠδ παιδί, ἥ τοι μεγάροισιν ἔλιπες.
Αὐτὸς δ' πρώτιστα συβώτεω εἰσαφικέσθαι,
Ὅς τοι ὑῶν ἐπίουρος· ὅμως δέ τοι ἤπια οἶδε,
Παῖδά τε σὸν φιλέει, ἠδ ἐχέφρονα Πηνελόπειαν.
Δήεις τόν γε σύεσσι παρήμενον· αἱ δ' νέμονται
Πὰρ Κόρακος πέτρῃ, ἐπὶ τε κρηνὴν Ἀρεθούσης,
Ἔδουσαι βάλανον μενοεικέα, ἠδ μέλαν ὕδωρ
Πίνουσαι, τά τ' ὕεσσι τρέφει τεθαλυῖα ἀλοιφή.
Ἔνθα μένειν, ἠδ πάντα παρήμενος ἐξερέεσθαι,
Ὄφρ' ἂν ἐγὼν ἔλθω Σπάρτιν ἐς καλλιγύναικα,
Τηλέμαχον καλέουσα, τὸν φίλον υἱόν, Ὀδυσσεῦ·
Ὅς τοι ἐς εὐρύχορον Λακεδαίμονα πὰρ Μενέλαον
Ὠΐχετο, πευσόμενος μὴ σὸν κλέος, εἴπερ ἔτ' εἴης.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Τίπτε τ' ἄρ' ἔ οἱ ἔειπες, ἐνὶ φρεσὶ πάντ' εἰδυῖα;
Ἦ ἵνα πὴ καὶ κεῖνος ἀλώμενος ἄλγεα πάσχῃ
Πόντον ἐπ' ἀτρύγετον; βίοτον δέ οἱ ἄλλοι ἔδουσι.
Τόνδ' ἠμείβεθ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,

" Deformabo etiam tibi oculos antè perpulchros;
" Ut turpis omnibus procis appareas,
" Tuæ uxori & filio, quem in ædibus reliquisti.
" Ipse verò primùm subulcum pete,
" Qui tibi suûm custos est; nihilominùs autem tibi benè vult,
" Filiumque tuum diligit, & prudentem Penelopem.
" Invenies hunc suibus assidentem: hæ verò pascuntur
" Apud Coracis petram; & ad fontem Arethusam,
" Comedentes glandem gratam, & nigram aquam
" Bibentes, quæ suibus innutriunt florentem pinguedinem.
" Illic mane, & omnia assidens interroga;
" Quousque ego eam ad Spartam ornatam-mulieribus,
" Telemachum vocatura tuum dilectum filium, ô Ulysses;
" Qui in latam Lacedæmonem ad Menelaum
" Ivit, percunctaturus tuam famam, ſicubi adhuc esses.
Huic respondens, loquutus est prudens Ulysses,
" Cur non ei dixisti, in præcordiis omnia sciens?
" An ut & ille errans dolores patiatur
" Pontum super impacatum? fortunas interim ei alii edunt.
Huic respondit demùm Dea glaucos-oculos habens Minerva,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

401. Κυζώσω.] Ῥυσιώσω, ἀσχημοσύνης πλήσω· οὕτω δὲ οἱ τὰ κεφαλαλγοῦντα, καὶ συμπλάσεως, καὶ κακώσεως.

404. Συβώτεω.] Συντρόφου, χειροβοσκοῦ.

405. Ὑῶν.] Χοίρων. Ἐπίουρος.] Ἐπίσκοπος, φύλαξ.

406. Ἐχέφρονα.] Ἔμφρονα, σωφρονοῦσαν.

407. Δήεις.] Εὑρήσεις.

408. Πὰρ Κόρακος πέτρῃ.] Οὗτος ὁ Κόραξ κωμῳδεῖται, διὰ τὰ πίτυρα πιεῖν, ἐπλούτησε· καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ Ἀρέθουσα ἑαυτὴν ἀπήγξατο. Ἀρέθουσαι δὲ τέσσαρες, ἡ Συρακουσίη, καὶ Σμύρνη, καὶ Χαλκὶς, καὶ αὐτὴ Ἰθάκη. Ἀρεθούσης.] Ἀρέθουσα κρήνη Ἰθάκης, καὶ Ἄργους.

410. Ἀλοιφή.] Λίπος, πιμελή.

411. Μένειν.] Αὐτὸν δηλονότι.

413. Καλέουσα,] Καλέσαι ὀφείλουσα.

N O T Æ.

409. Ἔδουσι βάλανον.) Huc refer *Ælian.* Animal. l. 5. c. 45.

N O T Æ I N S C H O L I A.

408. Ἀρέθουσαι δὲ τέσσαρες) Nullum hæc habent vestigium in *Aloysii* MSto. nec tamen ideò *Schrevelii* dicendum. Nam Tres prædictæ Editt. habent, & ex *Eustathio* sumpta sunt, vel *Eustathius* potiùs hinc hausit. Ità enim ille, fol. 524. lin. 34. Κόραξ δὲ ἔστιν ὃν ἐγχώριον αὐτὸν, ὡς Ἀρεθούσης γυναικὸς ἣ οὖσα ὃς διώκων λαγὼν εἰς Ἰθάκην, καὶ ὧδε κρημνοῦ ἐπέχθη, καὶ πέπτωκεν· ἡ δὲ μήτηρ αὐτῷ λύπῃ ἐληθεῖσα ἐπί τινα κρήνην, ἀπήγξατο. εἰσὶν δὲ αἱ μητρὸς, Ἀρέθουσα κρήνη ἁλμυρὸν, λύπῃ δὲ ἣ ἐφ' ᾗ, Κόρακος πέτρα· ἣς ὁ εὐτυχὴς, Κορακοπολίτης ἔστι δὲ, φασὶν, Ἀρέθουσα ἐν Σμύρνῃ, καὶ ἐν Χαλκίδι τῇ κατὰ Εὔβοιαν, καὶ ἐν Συρακούσαις. *Stephan.* Ἐν πόλεσι, Κόρακος πέτρα, πόλις ἐν Ἰθάκῃ, Ὅμηρος· ὁ πολίτης αὐτῶν, Κορακοπετρεύς. Contrà quod *Eustathius*, suprà, Κορακοπολίτης, quod Notandum.

Variæ Lectiones.

419. Ἔδουσι) γρ. ἔδωσι.

Μὴ δή τοι κεῖνός γε λίην ὀφθύμῳ ἔῃσιν·
Αὐτὴ μὲν πόμπευον, ἵνα κλέος ἐσθλὸν ἄροιτο,
Κεῖσ' ἐλθών· ἀτὰρ ὅσσ' ἔχῃ πάνος· ἀλλὰ ἔκηλος
Ἧσται ὀν Ἀτρείδαο δόμοις, ὅθι δ' ἄσπετα κεῖται.
Ἡ μὰν μιν λοχόωσι νέοι σὺν νηὶ μελαίνῃ,
Ἱέμενοι κτεῖναι, πρὶν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι.
Ἀλλὰ τά γ' ἐκ οἴω, πρὶν καί τινα γαῖα καθέξῃ
Ἀνδρῶν μνησήρων, οἵ τοι βίοτον κατέδουσιν.
Ὣς ἄρα μὶν Φαμβὴ ῥάβδῳ ἐπεμάσσατ' Ἀθήνη·
Κάρψε μὰν οἱ χρόα καλὸν ὑπὲρ γναμπτοῖσι μέλεσσι,
Ξανθὰς δ' ἐκ κεφαλῆς ὄλεσε τρίχας, ἀμφὶ δὲ δέρμα
Πάντεσσιν μελέεσσι παλαιῷ θῆκε γέροντος.
Κνύζωσεν δέ οἱ ὄσσε, πάρος περικαλλέ' ἐόντε.
Ἀμφὶ δέ μιν ῥάκος ἄλλο κακὸν βάλεν, ἠδὲ χιτῶνα,
Ῥωγαλέα, ῥυπόωντα, κακῷ μεμορυγμένα καπνῷ.
Ἀμφὶ δέ μιν μέγα δέρμα ταχείης ἔσσ' ἐλάφοιο
Ψιλόν· δῶκε δέ οἱ σκῆπτρον καὶ ἀεικέα πήρην,
Πυκνὰ ῥωγαλέην· ἐν δ' τρόφος ἦεν ἀορτήρ.
Τὼ γ' ὡς βουλεύσαντε διέτμαγον· ἡ μὲν ἔπειτα
Εἰς Λακεδαίμονα δῖαν ἔβη μετὰ παῖδ' Ὀδυσῆος.

" Nè jam tibi ille valdè curæ sit:
" Ipsa illum mihi, ut famam bonam adipiscatur
" Illuc iens; at nullum habet dolorem, sed quietus
" Sedet in Atridæ ædibus, multa enim ei adsunt.
" Certè quidem illi insidiantur juvenes cum navi nigrâ;
" Cupientes interficere, antequam in patriam terram veniat,
" Sed hæc non puto, potiùs & aliquem terra detinebit
" Virorum procorum, qui tibi fortunas devorant.
Sic igitur ipsum alloquens virgâ tetigit Minerva:
Siccavit quidem ei cutem pulchram in flexibilibus membris:
Flavosque ex capite delevit crines, circumque pellem
Omnibus membris antiqui posuit senis.
Deformavit quoque ei oculos antè perpulchros.
Circùm ipsum lacernam aliam malam injecit, & interulam,
Fractas, sordidas, malo consspurcatas, fumo.
Circumque ipsum magnam pellem velocis induit cervi
Depilem: deditque ei baculum & indecentem sacculum
Crebris locis rimosum; inersque tortum lorum.
Quùm hi ità consultâssent, separati sunt: hæc quidem postea
In Lacedæmonem divinam ivit ad filium Ulyssis.

ΣΧΟΛΙΑ.

421. Ἐνθύμιος.] Διὰ φροντίδος.
422. Πόμπευον.] Παρέπεμπον.
423. Πόνος.] Νῦν, ἀλγηδόνα.
429. Ἐπεμάσσατο.] Καθήψατο.
430. Κάρψεν.] Ἐξήρανεν.
435. Ῥωγαλέα.] Διερρωγότα. Μεμορυγμένα.] Μεμολυσμένα, πεφυρμένα.
438. Πυκνὰ ῥωγαλέην.] Ἤτοι σεσηχυῖαν ἔχουσα ῥαγάδας, ἢ πολλῶν ῥηγμάτων πεπληρωμένην, ἢ σεσηχισμένην. Στερόν.] Ἐκ χοινίκων ἑφαμμένον, ἢ ἱμὰς σεσεγμένας. Ἀορτήρ.] Ἐξ οὗ ἀπῆρται· ἤτοι, παρὰ τὸ ἀείρειν.

NOTÆ.

429. Ἐπεμάσσατο) Ità, pro ἐπεμάσσαθ, emendo; vid. ad *Iliad.* ε'. v. 564.

435. Μεμορυγμένα) *Suidas*, v. Μορύσσει· Μορύσσει, τὸ μολύνει· Ὅμηρος· γῦν, τὸ μεμολυσμένον, μεμορυγμένον φησίν.

439. Τὼ γ' ὡς βουλεύσαντε διέτμαγον) Idem *Iliad.* α'. v. 531. *Ibid.* Ἡ μὲν ἔπειτα Εἰς Λακεδαίμονα δῖαν ἔβη μετὰ παῖδ' Ὀδυσῆος) Ex hoc Versu, sequens *Rhapsodia*, licet Initium non capiat, quoniam tum vix finem hæc rectè faceret, per ἀναπομπὴν tamen rectè Initium capere judicanda; ut sit Ordo, Τὼ γὰρ διέτμαγον, ἡ μὲν ἔπειτα· Αὐτὰρ ὁ ἐν λιμένι, κ.λ. Si tamen ità visum esset *Criticis*, hæc *Rhapsodia* congruè finem posset habere, cùm ἀορτὴρ, & Sequens, initium, cùm τῷ, Τὼ γ' ὡς, &c.

VARIÆ LECTIONES.

429. Ἐπεμάσσατο) γρ. ἐπεμάσσαθ, vid. N. in *Text.*
435. Ῥυπόωντα) γρ. ῥυπόεντα. *H. Steph.*
Ibid. Μεμορυγμένα) γρ. μεμορυχμένα.
439. Διέτμαγον) γρ. διέτμαγεν, vid. ad *Il.* α'. v. 531.

ΤΗΣ

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ
ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ
ΡΑΨΩΙΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Ξ'.

Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Ξ'.

Ξενισμὸς Ὀδυσσέως γίνεται παρ' Εὐμαίῳ, τῷ ὑφορβῷ· καὶ ποικίλη τις ὁμιλία.

Ἄλλη ὑπόθεσις.

Ὀδυσσέως παρουσία πρὸς τὸν Εὔμαιον, καὶ λόγοι γίνονται, ἀναπλάττοντος ἑαυτὸν, καὶ πρᾶξεις τινὰς ἐκτιθεμένου.

Ἐπιγραφή.

Ὀδυσσέως πρὸς Εὔμαιον ὁμιλία.

Ἄλλη.

* Vid. infrà, ad v. 31. Not. in *Textum*.

* Ἡ πρὸς τὸν συβώτην Ὀδυσσέως ἀνάβασις.

Ἄλλως.

Εἰ δ' Ὀδυσσεὺς ξείνισεν Εὔμαιον ἀγρῷ ὑφορβός. Lib. XIV.

Αὐτὰρ ὁ ἐκ λιμένος πρὸς ὄρεα τραχέα βήσετο, ἀτρυγέτην
Ὕλην διὰ καὶ κατὰ πίονα χῶρον ἀφίκανε,
Τῇ ῥ' ἔμεν' ἀμφιπολεύοντα συβώτην, ὃν ἄνακτος ἑοῖο
Κτήματα ἐφέστασαν ἐν γαίῃ τηλοῦ ἀπούρων.
Τὸν δ' εὗρ' ἑζόμενον προδόμῳ ἔνι· τοῦ δὲ καὶ αὐτοῦ
Ὑψηλὴ δέδμητο, περισκέπτῳ ἔνι χώρῳ,

AT hic ex portu ingressus est asperam semitam,
Locum per sylvosum, per juga, quâ ei Minerva
Dixerat, nobilem *esse* subulcum, qui ei fortunas maximè
Curabat famulorum, quos acquisierat divinus Ulysses:
Hunc in vestibulo invenit sedentem, ubi ei villa
Alta ædificata erat, circumspicuo in loco,

Σχόλια.

1. Πρὸς ἄστυ.] Πρὸς πόλιν.

2. Διὶ ἄγγελος.] Καθὰ τὰς ἀγγελείας.

3. * Δῖον.] Νῦν, * τὸν συγγενέσθαι. Ὑφορβόν.] Χειροβοσκόν.

5. Προδόμῳ.] Τῇ αὐλῇ ἢ οἴκῳ τινί.

Notæ.

V. 3. Δῖον ὑφορβόν) Ὅτι ὁ Ποιητὴς, σεμνύνων τὸν ὑφορβὸν Εὔμαιον, νῦν δῖον καλεῖ, ποτὲ καὶ ὄρχαμον ἀνδρῶν, *Eustathius* ferè ad Eminentiam inter Servos refert, fol. 526. & σπεύδει πρὸς τὰ δυσπολιτικὰ πεφάγμενα, ἢ φιλοδεσποτίαν, καὶ ἀγαθὸν ἦθος. Verùm addo Ego & Generis nobilitatem; Regis enim erat filius, ut patet, *Odyss.* ο'. v. 412. quod miror latuisse *Eustathium*; Hoc tantùm moneo, nè φιλομύθῳ Lectori desit Argumentum, ad obturandum os *Homeri* obtrectatoribus: Regis enim filius, licet Captivus & Servus, est nobilis. Addo itaque & hoc *Scholion*, * Δῖον) Νῦν, τὸν συγγενέσθαι.

Notæ in Scholia.

V. 3. * Τὸν συγγενέσθαι, ex *Aloysii* MS.

Variæ Lectiones.

V. 1. Ὃ) γε. ὃγ', *Dionys. Halicarnass.* Edit. *Hudson.* fol. 58.

6. Περισκέπτῳ ἔνι χώρῳ) γε. καταφυχίοιο λίθοιο. *Eustath.* fol. 527. lin. 2. & lin. 34. nec tamen *H. Steph.* advertebat.

Καλὴ

Καλή τε, μεγάλη τε, θεόδμητος· ἦν ῥα συβώτης
Αὐτὸς δείματ' ἔεργεν, ἀποιχομένοιο ἄνακτος,
Νόσφιν δεσποίνης, ἠ Λαέρταο γέροντος,
Ῥυτοῖσιν λάεσσι, καὶ ἐθείρκωσεν ἀχέρδῳ·
Σταυροὺς δ' ἐκτὸς ἔλασσε θαμειὰς ἔνθα καὶ ἔνθα,
Πυκνοὺς καὶ θαμέας, τὸ μέλαν δρυὸς ἀμφικεάσας.
Ἐντοσθεν δ' αὐλῆς συφεοὺς δυοκαίδεκα ποίει
Πλησίον ἀλλήλων, θύρας συσίν· ἐν δὲ ἑκάστῳ
Πεντήκοντα σύες χαμαιευνάδες ἐρχατόωντο,
Θήλεαι τοκάδες· τοὶ δ' ἄρσενες ἐκτὸς ἴαυον,
Πολλὸν παυρότεροι· τοὺς γὰρ μινύθεσκον ἔδοντες
Ἀντίθεοι μνηστῆρες· ἐπεὶ θεσπέσιος συβώτης
Αἰεὶ ζαθεέων σιάλων ἔρσαν ἀπάντων·
Οἱ δὲ τριηκόσιοί τε καὶ ἑξήκοντα πέλοντο.
Πὰρ δὲ κύνες, θῆρεσσιν ἐοικότες, αἰὲν ἴαυον
Τέσσαρες, οὓς ἔτρεφε συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν.
Αὐτὸς δ' ἀμφὶ πόδεσσιν ἑοῖς ἐράεσσε πέδιλα,
Τάμνων δέρμα βόειον, εὐχροές· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι

Pulchráque, magnáque, quæ circumiri poterat; quam subulcus
Ipse ædificaverat sibi, abiente rege,
Sine dominâ, & Laërte sene,
Advectis lapidibus, & cinxerat sepe spinosâ:
Paloíque extrà adegit prorsus hinc & hinc,
Densos & crebros, nigro robore scisso;
Intra verò hanc villam suilia duodecim fecerat
Prope inter se, quasi cubilia suibus; in singulis autem
Quinquaginta intra se humi-jacentes continebantur
Fœmineæ fœtæ; mares etenim foris dormiebant,
Multò pauciores, hos enim minuebant comedentes
Impii proci; quoniam mittebat subulcus
Semper saginatorum altilium optimum omnium:
Hi tamen trecentique & sexaginta erant.
Juxtáque Canes, Leonibus similes, semper cubabant
Quatuor, quos nutriverat subulcus princeps virorum.
Ipse autem circa pedes suos aptabat calceamenta
Incidens pellem bovinam pulchricolorem; alique jam

ΣΧΟΛΙΑ.

7. Περίδρομον.] Περιοδυτὴ, γείτονας μὴ ἔχουσα τὰς ἐμποδίζουσας τῷ βαλομένῳ θεὸς δαμεῖν καὶ περιελθεῖν αὐτήν.

10. Ῥυτοῖσι λάεσσι.] Ἐλκυστοῖς, μεγάλοις, καὶ μὴ δυναμένοις ἀφ' χειρῶν βασαχθῆναι, λίθοις. Ἐθείργκωσεν.] Ἐχαράκωσεν· θείρκους γὰρ λέγει ἢ ἐπὶ τοῖς οἰκοις στέφανον. Ἀχέρδῳ.] Ἀχερδὸς ἐστι ἀκανθώδης φυτὸν, ἐξ οὗ τοὺς αἰγικτὰς ποιοῦσιν. ἔνιοι δὲ ἀπίδεσσιν τὴν ἀχρίαν ἄπιον· ἀκανθώδης γὰρ ἡ αὐτὴ εἶναι.

11. Σταυρούς.] Τὰ ὀρθὰ καὶ ἀπεξυσμένα ξύλα. Ἐκτὸς ἔλασσε.] Ἔξω ἀφ' τοίχων ξύλα ὤκλασεν ὀρθά.

12. Τὸ μέλαν δρυός.] Ἤτοι διὰ τὸν, ἢ τὴν * συπεριώνιον, τὸ ἐγκάρδιον τῆς δρυός· μελάνδρυον γὰρ λέγει ἀφ' τὴν χροιὰν, καὶ ἀπὸ τοῦ ἀκόλουθον αὐτοῖς· πολλὰ γὰρ τῶν ἄλλων τετραπόδων ὀρθὰ κοιμᾶται καὶ ἑστῶτα. Ἀπίων δὲ, ἐπὶ βοῦς ἐρύουσι, ἀφ' τὸ ἀπὸ τῆς χροιᾶς, ἢ τὸ φλοιὸν τῆς δρυός. Ἀμφικεάσας.] Περιεχίσας.

15. Ἐρχατόωντο.] Καθηρμόσθαι ἦσαν.

16. Τοκάδες.] Ἐπίτοκοι.

17. Παυρότεροι.] * Ἐλάττους.

18. Ἀντίθεοι μνηστῆρες.] Νῦν, οἱ ἀναιδεῖς τοῖς θεοῖς. Περίαλλα.] Προέπεμπε.

19. Σιάλων.] Εὐτραφῶν, λιπαρῶν.

20. Πέλοντο.] Ἦσαν, ὑπῆρχον.

21. * Θήρεσσιν.] Λύκοις, ἢ λέουσιν. Ἴαυον.] Ἐκοιμῶντο.

22. Ὄρχαμος.] Νῦν, ἔχοντες ἐπὶ τῇ εὐχροίᾳ.

23. Ἀράεσκε.] Ἥρμοττεν.

NOTÆ.

7. Καλή τε, μεγάλη τε) Prius τὸ, τὲ producitur, in *Cæsurâ*, ante *Liquidam* & σιγμὴν. Vid. suprà, ad ν'. v. 355.

15. Χαμαιευνάδες) Οἱ σύες, ἀπὸ τοῦ ἀκολουθεῖν αὐτοῖς· πολλὰ γὰρ τῶν ἄλλων τετραπόδων ὀρθὰ κοιμᾶται καὶ ἑστῶτα. Ἀπίων δὲ, ἐπὶ βοῦς ἐρύουσι, ἀφ' τὸ

NOTÆ IN SCHOLIA.

12. * Ἐπιριώνιον) Ità, pro corrupto ἐπιριώρειον, lego, ex *Aloysii* MS. *Hesychio*, & *Eustathio*, fol. 528. lin. 6.

17. Παυρότεροι) * Ἐλάττους, ità ex *Morrhii* Editione, cæteræ male, ἐλαττότεροι, ut MS. *Aldin. Bedorot. Hervag. Elzevir.* &c.

VARIÆ LECTIONES.

12. Θαμειὰς) γρ. μεγάλας. *Eustath.* fol. 527. lin. 14. *H. Steph.* Ibid. Μέλαν δρυός) γρ. μελάνδρυον, *Br. Schol.*

24. Εὔχροες) γρ. εὔχροον, *H. Steph.*

Ὣ ἔχον᾽ ἄλλυδις ἄλλος, ἅμ᾽ ἀγομβύοισι σύεσσιν
Οἱ τρεῖς· τ᾽ ἦ τέταρτον ἀποπρόεηκε πόλινδε,
Σῦν ἀγέμω μνηστῆρσιν ὑφορβιάλοισιν ἀνάγκῃ,
Ὄφρ᾽ ἱερβύσαιντες κρειῶν κορεσσάιατο θυμόν.
Ἐξαπίνης δ᾽ Ὀδυσῆα ἴδον κύνες ὑλακόμωροι·
Οἱ μ᾽, κεκληγοντες ἐπέδραμον· αὐτὰρ Ὀδυσεὺς
Ἔζετο κερδοσύνῃ· σκῆπτρον δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.
Ἔνθα κέν ᾧ ᾧδε γαθμῷ ἀεικέλιον πάθεν ἄλγος,
Ἀλλὰ συβώτης ὦκα ποσὶ κραιπνοῖσι μεταπρὼν
Ἔσσυτ᾽ ἀνὰ πρόθυρον· σκύτος δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.
Τὸν μὲν ὁμοκλήσας στεδεν κύνας ἄλλυδις ἄλλη
Πυκνῇσιν λιθάδεσσιν· ὁ δ᾽ ᾧρσέειπεν ἄνακτα,
Ὦ γέρον, ἦ ὀλίγω σε κύνες διεδηλήσαντο
Ἐξαπίνης· καί κέν μοι ἐλεγχείω κατέχθυας.
Καὶ δέ μοι ἄλλα θεοὶ δόσαν ἄλγεά τε, στοναχάς τε.
Ἀντιθέω γὰρ ἄνακτι ὀδυρόμενος κ᾽ ἀχεύων
Ἥμαι, ἄλλοισιν δ᾽ σύας σίαλος ἀπτάλλω
Ἔδμεναι· αὐτὰρ κεῖνος ἐελδόμενός πε ἐδωδῆς
Πλάζεται ἐπ᾽ ἀλλοθρόων ἀνθρώπων δῆμόν τε, πόλιν τε,
Εἴπερ ἔπ ζώει, καὶ ὁρᾷ φάος ἠελίοιο.
Ἀλλ᾽ ἕπεο, κλισίηνδ᾽ ἴομεν, γέρον, ὄφρα καὶ αὐτὸς

Iverant aliò alius; cum ſtabulantibus ſuibus
Tres; quartum autem miſerat ad urbem,
Suem ducere procis ſuperbis neceſſitate;
Ut mactantes, carnibus ſatiarent animum.
Repente verò Ulyſſem viderunt canes latratores;
Hi quidem clamantes accurrerunt; at Ulyſſes
Sedit aſſutiâ, virgáque ei excidit manu.
Tunc proprium apud ſtabulum indignum tulerat dolorem,
Sed ſubulcus celeriter pedibus velocibus ſubſequens,
Cucurrit per veſtibulum, coriúmque ei excidit manibus:
Et objurgans canes populit, aliò alium
Crebris lapidationibus; ipſe verò affatus eſt dominum,
" O ſenex, certè propemodùm te canes diſperdidiſſent
" Improviſo; & mihi crimen inhumanitatis affudiſſes.
" Atqui mihi alios Dei dederunt dolores gemitúſque;
" *Propter* divinum enim herum lugens & dolens
" Sedeo; aliiſque ſues pingues nutrio
" Ad comedendum: at ille egens forte cibi
" Errat apud peregrinorum virorum populumque, civitatemque,
" Sicubi adhuc vivit & videt lumen ſolis.
" Verùm ſequere, ad ſtabulum eamus, ſenex, ut & ipſe

ΣΧΟΛΙΑ.

28. Κορεσσάιατο.] Κορέσωσιν. Θυμόν.] Νοῦν, τὴν ἐπιθυμίαν.

29. Ὑλακόμωροι.] Ὁ μὲν Ἀρίσταρχος, ἐξύφωνος. κρεῖττον δὲ ἀποδιδόναι, οἱ περὶ δὲ ὑλακεῖν μεμωρημένοι, ἤ ἐστι πεπονημένοι, ἴδιον μὲν κυνῶν τὸ ὑλακεῖν· * ἐν ἄλλῳ, οἱ περὶ τὸ ὑλακτεῖν ἐπτοημένοι, ἢ ὑλακτικοί.

ΝΟΤΑ

29. Ὑλακόμωροι) *Euſtath.* fol. 528. lin. 53. Καθὸ μὲν Ἀρίσταρχος, οἱ ἐξύφωνοι· ἐπεὶ καὶ μόρον τὸν ἄλλοις ἐδηλώθη λέγειν τὸ ἐξύ· ὁ ἐξεβλήθη τοῦ ὑλακόμωροι· κρεῖττον δέ, φασὶν οἱ Παλαιοί, ἀποδιδόναι, Οἱ περὶ τὸν ὑλακεῖν μεμωρημένοι, ἤ ἐστι πεπονημένοι, ἐκβληθέντος καὶ πάλιν δὲ ὁ τοῦ παραληγόντος· ἢ δὲ οἱ περὶ τὸν ὑλακεῖν καὶ φυλακεῖν ὄντες, παρὰ τὴν ὥραν, τὴν φυλακήν ἵνα εἶεν, ὑλακωροί, πλεονάσαντος δὲ καὶ μ᾽. ὑλακόμωροι. Confer *Br. Schol.* & *Etymolog.* M. in v.

31. Ἔζετο κερδοσύνῃ) *Euſtath.* in locum, fol. 529. lin. 10. Φασὶ δὲ φυσικὸν βούλημα εἶναι ἀνθρώποις πρὸς ὑπομείλιξιν κυνῶν, τὸ καθιζάνειν πως, καὶ στείλαι

ΝΟΤΑΕ ΙΝ

29. * Ἐν ἄλλῳ, οἱ περὶ τὸ ὑλακτεῖν, ex MS. *Aloyſii.*

31. Ἔζετο κερδοσύνῃ) Præter *Br. Schol.* vid. Not.

ΣΧΟΛΙΑ.

31. Ἔζετο κερδοσύνῃ] Φυσικὸν φησὶ βούλημα πρὸς ἀποτροπὴν κυνῶν τὸ καθιζάνειν καὶ στείλαι τὴν ῥᾳδιουργίαν, ὡς μὴ ἐπιτηδείως. Κερδοσύνῃ.] Σωφίσμ. Ἔκπεσε.] Οὐ λάβρον φόβον, ἀλλ᾽ ἱκανὸν ἐρέψαι αὐτόν.

33. Μεταπρὼν.] Ἐπιδρομών.

34. Σκῦτος.] Δέρμα, * ῥινόν.

ΤΑΕ.

* Ità, pro ῥίν. τὸ γὰρ χρσὶν ὅπλον, ὡς μὴ ἐπιλήθωμεν· ὅθεν τὰς κόνας ἀνιέναι τὸν θυμὸν τοῖς πεπτοῦσι, ὡς καὶ ἀγγίσασάς πως καὶ ὀσφρησαμένας, ἵνα ὃ οἷς καὶ στέργουσιν ἀπολάβωσι. *Antigonus Caryſtius*, Hiſtor. Mirabil. c. 28. Ἱκανῶς δὲ ὁ Ποιητὴς λέγει παρὰ πάντων ἐπιμελὴς καὶ πολυστέργμων εἶναι· ὁ γὰρ Ὀδυσεὺς, ἐπιφερομένων αὐτῷ τῶν κυνῶν, τὸ * τὴν ὀργὴν τοῦ σύβωτος ἀναβάσας, * Ἔζετο κερδοσύνῃ· σκῆπτρον δέ οἱ ἔκπεσε χειρός· Οὐ γὰρ, φασὶν, ὅτ᾽ ἂν διακόμβος τις συγκαθίσῃ, ἀδικεῖν τὰς κύνας. Et *Plinius*, l. 8. c. 40. Impetus Canum & Sævitia mitigatur ab Homine, confidente humi. Confer *Br. Schol.*

SCHOLIA.

in *Textum*. Suſpicor autem ἐπιτηδεσάμενον, vel ἐπιτηδεσάμενον.

Σίτῳ

Σίτῳ τ' οἴνοιο χορεσσάμενον κατὰ θυμὸν,
Εἴπῃς, ὁππόθεν ἐσσί, καὶ ὁππόσα κήδε' ἀνέτλης.
Ὣς εἰπὼν κλισίηνδ' ἤγαγλο δῖος ὑφορβός.
Εἶσεν δ' εἰσαγαγὼν, ῥῶπας δ' ὑπέχυθε δασείας.
Ἐξόρεσεν δ' ἔπι δέρμα ἰονθάδος ἀγελαίου αἰγὸς,
Αὐτῷ ἀνθύναιον, μέγα τε δασύ· χαῖρε δ' Ὀδυσσεύς,
Οἷ μιν ὡς ὑπέδεκτο· ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε,
Ζεύς τοι δοίη, ξεῖνε, καὶ ἀθάναλοι θεοὶ ἄλλοι
Ὅ, τι μάλιστ' ἐθέλῃς, ὅτι μὲ τοιόφρων ὑπέδεξο.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη, Εὔμαιε συβῶτα,
Ξεῖν', ἤ μοι θέμις ἔστ', οὐδ' εἰ χακίων σέθεν ἔλθοι,
Ξεῖνον ἀτιμῆσαι· πτωχοὶ γὰρ Διός εἰσιν ἅπαντες
Ξεῖνοί τε, πτωχοί τε· δόσις δ' ὀλίγη τε, φίλη τε
Γίγνεται ἡμετέρη· ἡ γὰρ δμώων δίκη ἐστὶν,
Αἰεὶ δειδιότων, ὅτ' ὀπιτραλέουσιν ἄνακτες
Οἱ νέοι· ἦ γὰρ τοῦγε θεοὶ κατὰ νόστον ἔδησαν,
Ὅς κεν ἐμὶ εὐδυκέως ἐφίλῃ, καὶ κτῆσιν ὄπαζεν,
Οἷά τε φ οἰκῆι ἄνακτι εὐθυμενέως ἔδωκεν,
Οἶκόν τε, κλῆρόν τε, πολυμνήστην τε γυναῖκα,
Ὅς οἱ πολλὰ κάμῃσι, θεὸς δ' ἐπὶ ἔργον ἀέξῃ·

" Cibo & vino saturatus ex animo,
" Dicas, unde sis, & quot dolores toleraveris.
Sic loquutus stabulum versùs præcessit nobilis subulcus;
Collocavitque *illum* introductum; virgultaque substravit densa:
Instravitque pelliem villosæ syvestris capræ,
Ibidem stratum magnum & densum: gavisus est autem Ulysses,
Quod ipsum sic suscepérat, verbumque dixit & appellavit,
" Jupiter tibi det, hospes, & immortales dei alii
" Quodcunque maximè vis, quia me benignus suscepisti.
Hunc respondens alloquutus est Eumæus subulcus,
" Hospes, non mihi fas est, neque si pejor te veniat,
" Hospitem contemnere; ab enim Jove sunt omnes
" Hospitésque, pauperésque; munus verò exiguumque, charumque
" Est nostrum: Hic enim servorum mos est,
" Semper timentium, cùm dominantur heri
" Novi: certè enim illius reditum Dii impedierunt,
" Qui me valdè diligebat & possessionem *procul dubio* dedisset,
" Qualia suo Domestico Dominus benignus dederit,
" Domumque & Facultates, & desiderabilem uxorem;
" Qui nempè fidelitèr ei inservierit, Deúsq; illius laborem incremento auxerit:

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

50. Ἰονθάδος.] Ἤτοι νέας, ἢ ταχείας, παρὰ τὸ ἴανω ᾄδην· ἢ δασείας, ἰονθοι γάρ, αἱ ῥίζαι καὶ σκόφυσεις τῶν τειχῶν· ἢ ἰόνθυς ἰσχύος· ἰονθοι δὲ, ἐξανθήματα ἀκμαζοῦσι σώμασι.

51. Ἐγκυμαινον.] * Ἐγκοίμητερον, ἐγκοίτερον.

N O T Æ.

50. Ἰονθάδος) *Aristophanes* Grammaticus, apud *Eustath.* fol. 350. lin. 2. περὶ Ἰονθάδος Ὁμηρικῆς, ὅτι ἀφ' ἡλικίας τινὸς καὶ ὡραιότητος αὐτό φησιν ὁ Ποιητής. *Idem*, fol. 529. lin. 49. Ἰονθάδος δὲ, ἢ τὰ νέας, καθὰ τὰς Παλαιὰς, ἢ τὰ ταχείας, παρὰ τὸ ἴανω ᾄδην· ὥσπερ ἔστιν Ἴξαλος, παρὰ τὸ ἴξομαι ἅλις· ἴνα ᾖ ταυτὸν, Ἰονθάς, καὶ Ἴξαλος· ἢ τὰ δασείας· ἰονθοι γάρ, φασὶν, αἱ ῥίζαι, ἐξ αἱ πηγῶν τῶν τειχῶν σκόφυσεις, κλ. Ἰονθάδος αὖθις) Ἀπίων, τὰ ἰσχυὰς γοῦν· ἢ ἰόνθυς ἰσχύος, οἷον σκόφυσμα σκληρόν.

NOTÆ IN SCHOLIA.

50. Ἰονθάδος) De hâc voce, ut & de Ἴξαλος, vid. in Not. ad *Textum*.

51. * Ἐγκοίμητερον, pro corrupto ἐγκοίτερον, lego. MS. *Aloysii* malè hìc ἔγκοιτερον, *Morrhius* ἐγγύτερον, *Aldus*, *Hervagius*, & *Elzevirius* ἐγκοίτερον, *Eustath.* fol. 530. lin. 12. Ἐγκύμαινον δέ φασιν, ἐγκοίμητερον, ἐγκοίτερον, ubi hunc ipsum locum τῶν Παλαιῶν laudat. Hinc obitèr emendo *Hesychium*, Ἐγκύμαινον) Μέγα καὶ πολὺ * ἐγκύπτον, lego. * ἐγκοίτερον.

56. * Ἡ πινίστερος καὶ εἰδικτέστερος) Ex *Eustathio*, fol. 530. lin. 22.

VARIÆ LECTIONES.

46. Σίτῳ τ' οἴνοιο) γρ. οἴνῳ τ' σίτῳ.

65. Ἀέξει) γρ. αὐξῃ, *H. Steph.*

Ὡς ϗ ἐμοὶ τόδε ἔργον ἀέξῃ, ᾧ ἔπι μίμνω.
Τῷ κέ με πίλλ' ἄνησεν ἄναξ, εἰ αὐτόθ' ἐγήρα·
Ἀλλ' ὄλεθ'· ὡς ὤφελλ' Ἑλένης ἀπὸ φῦλον ὀλέσθαι
Πρόχυν, ἐπεὶ πολλῶν ἀνδρῶν ὑπὸ γύναλ' ἔλυσεν·
Καὶ γὰρ ὃ εἵνεκα ἔβη Ἀγαμέμνονος εἵνεκα τιμῆς
Ἴλιον εἰς εὐπῶλον, ἵνα Τρώεσσι μάχοιτο.
Ὡς εἰπὼν, ζωστῆρι θοῶς συνέεργε χιτῶνα·
Βῆ δ' ἴμεν ἐς συφεούς, ὅθι ἔσσυτο ἔρκος ὑῶν·
Ἔνθεν ἑλὼν δύ' ἔεικε, τὰ ἀμφοτέρους ἰέρευσεν·
Εὖσέ τε, μίστυλλέν τε, τὰ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειρεν.
Ὀπτήσας δ' ἄρα πάντα φέρων παρέθηκ' Ὀδυσῆι,
Θέρμ' αὐτοῖς ὀβελοῖσιν· ὁ δ' ἄλφιτα λευκὰ πάλυνεν·
Ἐν δ' ἄρα κισσυβίῳ κίρνη μελιηδέα οἶνον·
Αὐτὸς δ' ἀντίον ἷζεν, ἐποτρύνων τ' ὠφελίεσθαι,
Ἔδθιε νῦν, ὦ ξεῖνε, τά τε δμῳῆσι πάρεστι
Χοίρε· ἀτὰρ σίαλος γε σύας μνηστῆρες ἔδουσιν,
Οὐκ ὄπιδα φρονέοντες ἐνὶ φρεσὶν, οὐδ' ἐλεητύν.
Οὐ μὰν ἀέτλια ἔργα θεοὶ μάκαρες φιλέουσιν,
Ἀλλὰ δίκαιον τίουσι καὶ αἴσιμα ἔργ' ἀνθρώπων·
Καὶ μὰν δυσμενέες καὶ ἀνάρσιοι, οἵτ' ἐπὶ γαίης

" Ut & mihi hic meus Labor fuccessu augetur, in quo occupor.
" Ideò me plurimùm juvisset Dominus *meus*, si hic senuisset;
" Verùm periit. Quàm debuit Helenæ genus periisse
" Funditùs, quoniam multorum virorum genua solvit.
" Etenim ille ivit Agamemnonis propter honorem
" In Ilium equestre, ut Trojanos oppugnaret.
Sic loquutus, cingulo celeriter coercuit tunicam:
Perrexitque ire ad fusilia, ubi greges includebantur porcorum:
Illinc captos duos attulit, & ambos mactavit,
Ustulabatque, concidítque, & verubus infixit.
Quùm itaque assavit omnia, ferens appositit Ulyssi,
Calida ipsis in verubus; hic verò farinam albam perspersit;
In poculoque miscebat dulce vinum:
Ipse autem è regione sedit; adhortansque alloquutus est,
" Comede nunc, ô hospes, quæ utique servis adsunt
" Porcina; at pingues porcos proci comedunt,
" Non ultionis metum habentes in mentibus, neque misericordiam.
" Nequaquam sanè impia opera Dei beati amant;
" Sed jus colunt, & pia opera hominum.
" Etiam Hostes quidem & infesti, qui terram

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

67. Ὤνησεν.] Ὠφέλησεν.
68. *Ὄλεθ'.] Ὤλετο, ἀπώλετο. Ὤφελλεν.] Ὤφελεν.
69. Πρόχυν.] Νῦν, παντελῶς.
72. Ζωστῆρ.] Ζώνην. Συνέεργε.] Συνέδησεν.
75. Εὖσέ τε.] Ἔφλόγισεν.
77. Πάλυνεν.] Διέβρεχεν.
78. Κισσυβίῳ.] Ἀγγειακῷ σκεύει.
79. Ἀντίον.] Ἐξ εὐθείας.
82. Ὄπιδα.] Τὴν εἰς τὸ μέλλον τῶν θεῶν ἐπιστροφήν. Φρονέοντες.] Λογιζόμενοι. Τρεμιοῦσες.] Φοβέρμους. Ἐλεητύν.] Ἔλεον· Αἰολικὴ ἡ ἀλάλητον.

N O T Æ.

69. Ὑπὸ γύναλ' ἔλυσε) *Eustath.* fol. 531. lin. 10. Τὸ ὑπὸ γύναι' ἔλυσε, δηλοῖ ἀνυπόπτως εἰρῆσθαι τὸ πρόχυν· ἵνα πῶς λέγῃ, Ὡς ἐπὶ πολλοῖς ὑπὸ γύναι' ἔλυσε. Qui & alibi, Τὸ ὑπὸ γύναι' ἔλυσε, πρὸ ἑνὸς ἐπὶ πολλῶν ἐκφέρεσθαι. Ita *Iliad.* β'. 117. — πολίων κατέλυσε κάρηνα, Ἠδ' ἔτι καὶ λύσει· τετύκται, πόλεις ἐπόρθησε, καὶ πορθήσει.

83. Οὐ μὰν ἀέτλια ἔργα θεοὶ μάκαρες φιλέουσιν) *Catullus* Epigr. 31. *Nec Facta impia fallacûm hominum Cœlicolis placent.* *M. Anton. Muretus*, hunc *Homeri* locum adnotavit. Vid. *Duport.* Gnomolog. *Homeric.*

85. Καὶ μὰν δυσμενέες) Hunc quoque locum, per *Sex totos Versus*, accuratiùs paulò vertimus; de Versione enim priori non immeritò queritur *Meric. Casaubon.* ibid. p. 19. Confer similem locum *Obadiæ*, c. 1. v. 5. *Quomodò excisa es? si Fures advenirent tibi, si Graſſatores nocturni, nonne furarentur?*

V A R I Æ L E C T I O N E S.

66. Ἔπι μίμνω) γρ. ἐπιμίμνω, *H. Steph.*
75. Εὖσέ τε) γρ. εὖσεν, *H. Steph.*
78. Κίρνη) γρ. κρίνα, *H. Steph.*
82. Φρονέοντες) γρ. τρομέοντες, *Br. Schol.*
84. Τίουσι) γρ. πίσυσι, *Grotius*, in *Stobæi* Excerpt. *Ibid.* Αἴσιμα ἔργ') γρ. ἴσασιν ἔργ', *Idem*, ibid. at *Media* Syllaba ἔ ἴσασιν perpetuò *Longa*; lege ergò ἴσασ' ἔργα. Vid. *Duport.* Gnomolog. p. 222. ubi *Variæ Lectiones* dictæ.

Ἀλλα-

Ἀλλοτρίης βῶσιν, καί σφιν Ζεὺς λητίδα δώῃ,
Πλησάμενοι δέ τε νῆας ἔβαν οἰκόνδε ἕκαστος.
Καὶ μοὶ τοῖς ὄπιδος κρατερὸν δέος ἐν φρεσὶ πίπτει·
Οἵδε ϝ' * καί τι ἴσασι, θεῶν δέ τιν' ἔκλυον αὐδήν,
Κείνου λυγρὸν ὄλεθρον, ὅτ' οὐκ ἐθέλουσι δικαίως
Μνᾶσθαι, οὐδὲ νέεσθαι ἐπὶ σφέτερ'· ἀλλὰ ἕκηλοι
Κτήματα δαρδάπτουσιν ὑπέρβιον, οὐδ' ἔπι φειδώ.
Ὅσσαι γὰρ νύκτες τε, καὶ ἡμέραι ἐκ Διός εἰσιν,
Οὔποθ' ἓν ἱερεύουσ' ἱερήϊον, οὐδὲ δύ' οἴω·
Οἶνον δ' ἐφθύουσιν ὑπέρβιον ἐξαφύοντες.
Ἦ γάρ οἱ ζωὴ γ' ἦν ἄσπετος· οὔτινι τόσση
Ἀνδρῶν ἡρώων, οὔτ' Ἠπείροιο μελαίνης,
Οὔτ' αὐτῆς Ἰθάκης· οὔτε ξυνεείκοσι φῶτες
Ἕς' ἄφενος τοσσοῦτον· ἐγὼ δέ κε τοι καταλέξω·
Δώδεκ' ἐν Ἠπείρῳ ἀγέλαι· τόσα πώεα οἰῶν,
Τόσσα συῶν συβόσια, τόσ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν
Βόσκουσι ξεῖνοί τε, καὶ αὐτοὶ βώτορες ἄνδρες.
Ἐνθάδε τ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν ἕνδεκα πάντα

" Alienam invaſerint & iis Jupiter prædam dederit,
" Quandò tamen ſemel impleverint Naves, redierunt domũ unuſquiſque:
" Equidem his ultionis divinæ ingens metus in animos cadit.
" Hi verò etiã aliquatenùs ſciunt (Dei nempè aliqualem audièrunt vocẽ)
" Illius triſtem obitum; quandoquidem nolunt honeſtè
" Ambire, neque ire ad ſua: ſed ſecuri
" Bona diſſipant immoderatè, neque eiſ parſimonia.
" Quotquot enim noctesque & dies ab Jove oriuntur,
" Nunquam unam ſacrificant victimam, neque duas ſolas,
" Vinum verò conſumunt immoderatè exhaurientes.
" Certe enim ei facultates erant magnæ; nulli tantæ
" Virorum heroum, neque Epiri feracis,
" Neque ipſius Ithacæ, neque viginti virorum
" Sunt divitiæ tantæ: ego verò tibi connumerabo:
" Duodecim in Epiro armenta ſunt; tot greges ovium,
" Tot ſuum paſcua, tot ſtabula lata caprarum,
" Paſcunt amicique, & ipſius paſtores viri.
" Et hoc in loco ſtabula lata caprarum undecim ipſa

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

86. Βῶσιν.] Ἐπίλῃσιν ἐπὶ βόσιν.
88. Ἱκπτό.] Ὑπισέρχεται.
92. Φειδώ.] Ἐπιστροφή.
94. Ἱερήϊον.] Ἱερεῖον. Οἰῶ.] Μόνω.
95. Ἐξαφύοντες.] Ἀπαντλοῦντες.
96. Ζωή.] Ἡ ὡς ἐκ τῶν ζώων πυρρακόλη. * Τὰ ἤια.
Οὔ τινι.] Οὐδενί.
97. Ἠπείροιο.] Τῆς ἀντικρὺ Ἰθάκης. Ἠπείροιο μελαίνης.] Τῆς κατ' ἀντικρὺ Κεφαλληνίας νῦν λέγει· μείων δ' ἐστὶ τῆς μελαίνης Ἠπείρου αὕτη, ἐκ μιᾶς ὀλίγων ἐπῳκισμένη, Δώδεκ' ἐν Ἠπείρῳ ἀγέλαι.
98. Ξυνεείκοσι.] Ὁμοῦ εἴκοσι.

N O T Æ.

rentur, quod ſatis eſſet? Si *Vindemiatores adveniſſent tibi, nonne relinquerent* aliquot *racemos?* Item, *Jeremiæ*, c. 49. v. 9.

89. Οἵδε ϝ' καί τι ἴσασι) In pluribus τὸ * ϝ excideſat, quod omninò reſtituendum.

92. Δαρδάπτουσιν) Ἔδουσι, παραφθείρουσι, μὴ ἀναμένοντες κατὰ θεοὺς κυρίως μέν, ἐπὶ θηρίων· λέγει δ' Ὅμηρος ϝ ἐπ' ἄλλων, χρήσεται δαρδάπτουσι, ἀφανίζουσιν ἁπαλίσκουσιν, *Heſych.*

94. Οὔποθ' ἓν ἱερεύουσ' ἱερήϊον) Non Unum, nec Duo duntaxat, quod Moderati Nebulones faciunt, ſed Plurima indiſcriminatim; mactabant; quod Prodigi & Effrontes facere ſolent. Pro *ἱερεύουσ'*, *Cantabrigienſis ἱερεύουσ'*, legit, ſed ferè ſola; quanquam & illa Vox ſit *Homerica*. Nulla alia ſubeſt cauſa, quod *ἱερεύουσ'*, mutemus. Cùm enim ante *Vocalem*, etiam *Diphthongus* corripi poſſit, *ἱερεῦ Dactylus* eſſe poteſt. Vid. *Prura*, ad β'. v. 289.

101. Συβόσια) Ità *Veteres* hanc vocem legebant, ut & *κηλεφάδεια*, κ'. v. 169. Sin legatur *συβόσια*, *Penultima* dicatur produci ex Neceſſitate *πολυβοτείας*, de quâ re, ad *Iliad.* β'. v. 113.

NOTÆ IN SCHOLIA.

96. * Τὰ ἤια, addo ex *Aloyſii Alemanni* MSto.

Variæ Lectiones.

89. Οἵδε ϝ' καί τι ἴσασι) *ꝛc.* οἵδε δή τι ἴσασι, vid. Not. in *Textum*.
92. Οὐδ' ἔτι) *ꝛc.* οὐκ ἔτι, *Euſtath.* fol. 533. lin. 34. οὐκ ἔτι, *H. Steph.* οὐδή τι, ut aliàs in ſimilibus.
94. Ἱερεύουσ') *ꝛc. ἱερεύουσ'*, vid. Not. in *Textum*.

Ἑκατὸν

Ἐχατῃ βόσκουσ'· ἐπὶ δ' ἀνέρες ἐσθλοὶ ὄρουσ'.
Τῶν αἰεί σφιν ἕκαστος ἐπ' ἤματι μῆλον ἀγινεῖ,
Ζατρεφέων αἰγῶν, ὅς τις φέρτατος εἶσι.
Αὐτὰρ ἐγὼ σῦς τάσδε φυλάσσω τε, ῥύομαί τε,
Καί σφι συῶν ἢ ἄριστον ἐὺ κρίνας ἀποπέμπω.
Ὣς φάθ'· ὁ δ' ἀδυκέως κρέατ' ἤσθιε, πῖνέ τε οἶνον
Ἀρπαλέως, ἀχέων· κακὰ δ' μνησῆρσι φύτδεν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δείπνησε, χόλῳ ἤρασε θυμὸν ἐδώδῃ,
Καί οἱ πλησάμενος δῶκε σκύφος, ᾧ περ ἔπινεν,
Οἴνου ἐνίπλεον· ὁδ' ἐδέξατο, χαῖρε δὲ θυμῷ,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ὦ φίλε, τίς γάρ σε πέλατο κτεάτεσσιν ἑοῖσιν,
Ὧδε μάλ' ἀφνειὸς καὶ χαριεὶς, ὡς ἀγορεύεις;
Φῆς δ' αὐτὸν φθίσθαι Ἀγαμέμνονα εἵνεκα τιμῆς.
Εἰπέ μοι, αἴκε πόθι γνώω τοιοῦτον ἐόντα.
Ζεὺς γάρ πού τόγε οἶδε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
Εἴ κέ μιν ἀγγείλαιμι ἰδών· ἐπὶ πολλὰ δ' ἀλήθω.

" In extremitate agri pascuntur; insuperque viri boni observant.
" Quorum semper ipsis unusquisque in die pecudem fert,
" Saginatarum caprarum, quæcunque appareat optima.
" At ego sues has servóque, tucórque,
" Et ipsis suùm optimum curiosè electum mitto.
Sic dixit: at ille intentè carnes comedebat, bibebátque vinum
Raptim, tacitè; mala autem procis ferebat.
At postquam cœnaverat, & expleverat animum cibo,
Etiam ei impletum dedit *Eumæus* poculum, quo ipse bibisset,
Vino plenum: hic verò suscepit, gavisusque est animo,
Et ipsum appellans verba velocia alloquutus est,
" O amice, quisnam te emit rebus suis,
" Sic valde dives, & fortis, sicut dicis?
" Dicis enim ipsum periisse Agamemnonis propter honorem.
" Dic mihi, sicubi fors cognòrim,
talis quum fuerit;
" Jupiter enim hoc scit, & immortales dei alii,
" Si fortè ipsum nunciem vidisse: multùm etenim erravi.

ΣΧΟΛΙΑ.

104. Ὄρουσ'.] Ὀρῶσι, φυλάττουσιν. Ὄρουται.] Ἐπακολουθοῦσιν.
105. Ἀγινεῖ.] Ἄγῃ, κομίζῃ.
108. Εὐκρίνας.] * Καθαλιξάμενος.
110. Ἀρπαλέως.] Ἁρπακτικῶς. Φύτδεν.] Κατεσκεύασεν.
113. Ἐνίπλεον.] Πεπληρωμένον.
117. * Φθεῖσθαι.] Φθαρῆναι, ἀπολωλεκέναι.
118. Γνώω.] Γνωρίσω, ἐπιγνῶ. Τοιοῦτον ἐόντα.] Θαυμαστὸν, οἷον σὺ λέγεις.
120. Ἀγγείλαιμι.] Μηνύσω. Ἀλήθω.] Ἐπλανήθην.

NOTÆ.

105. Μῆλον ἀγινεῖ Ζατρεφέων αἰγῶν) Hìc apertè μῆλον, non pro *Ove*, sed pro *Capellâ*. Ità *Exod.* c. 12. v. 5. Paschalis *Agnus*, potuit esse vel *Agnus*, vel *Hœdus*.

107. Φυλάσσω τε, ῥύομαί τε) Vid. ad *Iliad.* ε'. v. 257.

108. Εὐ κρίνας) Tutius est *disjunctim* scribere, ἐὺ κρίνας, non ut olim ἐϋκρίνας, quomodò infrà, v. 247, ἐὺ πλαγχθῆ, pro ἐϋπλαγχθῆ. Idem dicendum de voce, ἐὺ τρέφειν, quam *disjunctim* in nostrâ *Editione* lego, ἐὺ τρέφειν, ad τ'. v. 354. Vid. quæ Nos

NOTÆ IN SCHOLIA.

108. * Καθαλιξάμενος, pro ὁπλιξάμενος, ex *Aloysii* MSto.

117. * Φθεῖσθαι) Ità MS. *Scholia Aloysii*, ità *Aldina*, ità *Bedrotiana*, *Hervagiana*, & *Parisiana Morrhii*; quin *Henr. Steph.* inter *Var. Lect.* agnoscit; quare nè hujus quoque *Lectionis* antiqua vestigia prorsus deleantur; licet φθείσθαι in *Textu* maneat, φθεῖσθαι tamen, ut priùs, *Scholiis* restituo.

VARIÆ LECTIONES.

108. Εὐ κρίνας) γρ. ἐϋκρίνας, vid. Not. in *Textum*.
110. Ἀχέων) γρ. ἀχέων, vid. Not. in *Textum*.
112. Σκύφος) γρ. σκύφον, *Eustath.* fol. 535. lin. 9.
115. Τίς γάρ σε) γρ. τίς τ' ἄρ σε. Vid. ad κ'. v. 174. & v. 190.
117. Φθείσθαι) γρ. φθεῖσθαι, *H. Steph.* & *Br. Schol.* vid. Not. in *Scholia*.
120. Ἐπὶ πολλὰ) γρ. ἐπίπολλα, *H. Steph.*

Τόνδ'

Τόνδ' ἠμείβεθ' ἕπφτα συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
Ὦ γέρον, οὔτις ἐκεῖνον ἀνὴρ ἀλαλήμενος ἐλθὼν
Ἀγγέλλων πείσαι γυναῖκά τε καὶ φίλον υἱόν.
Ἀλλ' ἄλλως κομιδῆς κεχρημένοι ἄνδρες ἀλῆται
Ψεύδονται, οὐδ' ἐθέλουσιν ἀληθέα μυθήσασθαι.
Ὅς δ' ἂν ἀλητεύων Ἰθάκης ἐς δῆμον ἵκηται,
Ἐλθὼν ἐς δέσποιναν ἐμὴν, ἀπατήλια βάζει.
Ἡ δ' εὖ δεξαμένη, φιλέει τε καὶ ἔκαρα μέλλει,
Καί οἱ ὀδυρομένῃ βλεφάρων ἄπο δάκρυα πίπτει,
Ἣ θέμις ἐπὶ γυναικὸς, ἐπὴν πόσις ἄλλοθ' ὄληται.
Αἶψά κε καὶ σὺ, γέρον, ἔπος τετεκμήραιο,
Εἵματα τοὶ χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἵματα δοίη.
Τῷ δ' ἤδη μέλλουσι κύνες, ταχέες τ' οἰωνοὶ,
Ῥινὸν ἀπ' ὀστεόφιν ἐρύσαι· ψυχὴ δ' ἔλιπεν.
Ἦ τον γ' ἢ πόντῳ φάγον ἰχθύες, ὀστέα δ' αὐτῷ
Κεῖται ἐπ' ἠπείρῳ, ψαμάθῳ εἰλυμένα πολλῇ.
Ὣς ὁ μὲν ἔνθ' ἀπόλωλε· φίλοισι δὲ κήδε' ὀπίσσω
Πᾶσιν, ἐμοὶ δὲ μάλιστα, τετεύχαται· οὐ γάρ ἔτ' ἄλλον
Ἤπιον ὧδε ἄνακτα κιχήσομαι, ὁππόσ' ἐπέλθω,
Οὐδ' εἴ κεν πατρὸς καὶ μητρὸς αὖτις ἵκωμαι
Οἶκον, ὅθι πρῶτον γενόμην, καί μ' ἔτρεφον αὐτοί.
Οὐδέ τι τῶν ἔπι τόσσον ὀδύρομαι, ἀχνύμενός περ,
Ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι, ἐὼν ἐν πατρίδι γαίῃ·
Ἀλλά μ' Ὀδυσσῆος πόθος αἴνυται οἰχομένοιο.
Τὸν μὲν ἐγὼν, ὦ ξεῖνε, καὶ ὃς πάρεοντ' ὀνομάζειν

Hùic respondit posteà subulcus, princeps virorum,
" O senex, nullus illum vir peregrinus veniens
" Nuncians persuaserit uxorique & dilecto filio.
" Sed temerè receptionis indigi viri peregrini
" Mentiuntur, neque volunt vera loqui:
" Quicunque enim peregrinus Ithacæ in populum venit,
" Profectus ad dominam meam fallacia loquitur.
" Hæc verò benignè exceptum, diligit & fingula inquirit,
" Et ei lugenti palpebris lacrymæ decidunt;
" Ut mos est mulieris, cùm maritus alibi periit.
" Statim fors & tu, senex, verbum fabricaveris,
" Si quis tibi penulámque, tunicámque, vestimenta det.
" Illius autem jam destinant canes velocesque vultures
" Cutem ab ossibus trahere; anima enim destituit.
" Vel illum in ponto comederunt pisces, ossaque ipsius
" Jacent in terrâ, arenâ mersa multâ.
" Sic ille quidem illic periit; amicis verò dolores pòst
" Omnibus, mihi autem maximè, suppetunt! non enim ampliùs alium
" Humanum adeò dominum inveniam, quocunque ibo.
" Neque si ad patris & matris iterum irem
" Domum, ubi primùm ortus sum, & me educaverunt ipsi;
" Neque ob hos ampliùs tantùm lugeo mœstus,
" Oculis ut videam, existens in patriâ terrâ;
" Sed me Ulyssis desiderium capit absentis;
" Hunc quidem ego, ô hospes, & non præsentem nominare

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

123. Ἀγγέλλων.] Μιμούμενον.
124. Ἄλλως.] Μάτην. Κομιδῆς.] Ἐπιμελείας. Κεχρημένοι.] Χρήζοντες. Ἀλῆται.] Οἱ πλανώμενοι.
126. Ἀλητεύων.] Πλανώμενος.
127. Ἀπατήλια.] Ἀπατηλά. Βάζει.] Λέγει, φθέγγεται.
128. Φιλέει.] Φιλικῶς ὑποδέχεται. Μεταπέμπεται.] Ἐπιζητεῖ.
131. Παρφάσεται.] Παρεμπεσόμενος, παρὰ τὸν ἀλήθεια * καζασκυάσεις.
134. Ἐρύσαι.] Ἑλκύσαι, ἀπασπάσαι.
136. Φαμαθῷ.] * Φάμμῳ, ἢ κόνει. Εἰλυμένα.] Κεκαλυμμένα.
137. Ἀπόλωλε.] Ἀπώλεσε.
144. Ποθή.] Ἐπιζήτησις. Αἴνυται.] Λαμβάνει.
145. Τὸν μὲν ἐγὼν, ὦ ξεῖνε.] Φησὶν, ἡ Ὀδυσσεὺς φιλοφρονημάτων ἕνεκεν ἐπιμελείας ὀνομάζειν αἰδέσιμον πρεσβύτερον ἢ ἀδελφὸν καλεῖ.

NOTÆ IN SCHOLIA.

131. * Καζασκυάσεις) Hanc vocem in fine addo, ex *Aloysii* MSto.

136. * Φάμμῳ) Ità ex eodem MSto. *Aloysii*, pro ψαμάθῳ, nè vox ulla per se exponi videretur.

VARIÆ LECTIONES.

126. Ὅς δ' ἂν) γρ. ὅς δέ κ', *H. Steph.*
142. Οὐδέ τι τῶν) γρ. οὐδέ τω τῶν, *H. Steph.*

Αἰδέσιμον.

Αἰδέομαι· θεὸς γάρ μ' ἐφίλει καὶ κήδετο θυμῷ·
Ἀλλά μιν ἠθεῖον καλέω, καὶ νόσφιν ἐόντα.
Τόνδ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσεύς,
Ὦ φίλ', ἐπεὶ δὴ πάμπαν ἀναίνεαι, οὐδέ τι φῂς
Κεῖνον ἐλεύσεσθαι, θυμὸς δέ τοι αἰὲν ἄπιστος·
Ἀλλ' ἐγὼ οὐκ αὔτως μυθήσομαι, ἀλλὰ σὺν ὅρκῳ,
Ὡς νεῖται Ὀδυσεύς· δίκαγγέλιον δέ μοι ἔστω,
Αὐτίκ', ἐπεί κεν κεῖνος ἴῃ τὰ ἃ δώματ' ἵκηται,
Ἕσσαι μὲ χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἵματα καλά·
Πρὶν δέ κε, καὶ μάλα περ κεχρημένος, οὔ τι δεχοίμην.
Ἐχθρὸς γάρ μοι κεῖνος, ὁμῶς Ἀΐδαο πύλῃσι
Γίνεται, ὃς πενίῃ εἶκων ἀτητήλια βάζει.
Ἴστω νῦν Ζεὺς πρῶτα θεῶν, ξεστή τε τράπεζα,
Ἑστίη τ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἣν ἀφικάνω,
Ἦ μήν τοι τάδε πάντα τελεῖται, ὡς ἀγορεύω·
Τῷδ' αὐτῷ λυκάβαντι ἐλεύσεται ὧδ' Ὀδυσεύς,
Τῷ μὲν φίλοισι μισθός, τῷ δ' ἱερὰ μῆλα,

" Revereor; valdè enim me diligebat & curabat in animo;
" Sed tamen ipsum fratrem majorem voco, vel longè absentem.
Hunc rursus alloquutus est patiens divinus Ulysses,
" O amice, quandoquidem omninò negas, neque dicis
" Illum venturum esse, animus utique tibi semper incredulus;
" Verùm ego non temerè loquar, sed cum juramento,
" Quòd redibit Ulysses; præmium-boni-nuntii verò mihi sit,
" Tum statim, postquam ille redux suas ædes pervenerit,
" Induc me penulam, & tunicam, vestes pulchras;
" Antè autem, licet magnopere indigens, nequaquam accipiam.
" Inimicus enim mihi ille non minùs Ditis januis
" Est, qui egestate coactus fallacia loquitur.
" Sciat nunc Jupiter primùm deorum, hospitalisque mensa,
" Penatesque Ulyssis irreprehensi, quos advenio;
" Certè quidem hæc omnia perficientur, sicut dico:
" Hoc autem ipso anno veniet huc Ulysses,
" Vel fine hujus Mensis, vel Principio sequentis,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

147. Ἠθεῖον.] Πρεσβύτερον ἀδελφόν. * Θαυμαστὸν ἄγαν.

149. Ἀναίνεαι.] Ἀπιστεῖς, παραιτῇ.

152. * Νεῖται.] Ἐλεύσεται, ἔρχεται. Εὐαγγέλιον.] Ἀγαθῆς ἀγγελίας δῶρον.

159. Ἴσῃ τ' Ὀδυσῆος.] Ὁ βωμὸς τῆ ἱερίας.

161. Λυκάβαντος.] Ἐνιαυτὸς· ἐρῶσι δὲ λοιπὸν ἢ λυκαίους βαίνειν, ὅ ἐστι σκοτεινῶς περιέχειν· λελήθοτες δὲ ὁ χρόνος διήκειται.

162. Τῷ μὲν φίλοισι μισθὸς, τῷ δ' ἱερὰμήλοισι.] Περὶ τελετάρχου καὶ νομίσεως. Φθίνοντος.] Λήγοντος. Ἱσταμένου.] Ἀρχομένου.

N O T Æ.

147. Ἠθεῖον) Vid. ad *Iliad.* χ'. v. 229.

152. Εὐαγγέλιον δέ μοι ἔστω) Apertè in hoc loco Εὐαγγέλιον sonat, δῶρον ὑπὲρ ἀγαθῆς ἀγγελίας. *Hispanicè*, Los Albricios. Ita mox, v. 165. Οὐδ' ἄρ' ἐγὼν εὐαγγέλιον τόδε τίσω. Neque ego bonum hoc nuncium retribuam, οὐδὲν σοι ἀποδώσω ἐπὶ τούτῳ ἀγαθῷ ἀγγέλματι, ubi idem significat, quod apud Nos *Christianos*, quibus Nuntium omnium exoptatissimum, viz. Deum in *Christo* Peccatoribus conciliatum, Εὐαγγέλιον dicitur.

156. Ἐχθρὸς γάρ μοι κεῖνος) Huic *Distichо* ferè geminum habemus, *Il.* ι'. v. 312. Ità *Homerus*, seipsum παρῳδῶν, originem *Parodiis* dedit. *Psal.* 28. v. 3.

159. Ἴσῃ τ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος.) *Etymolog.* M. v. Ἐσίη, legit apertè, Ἴσῃ τ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος. Et mox. Καὶ οἱ μὲν Ἀττικοὶ, ἀφ' οὗ ε. ἰσιῶ, καὶ ἰσία· οἱ δὲ Ἴωνες καὶ Δωριεῖς, ἀφ' οὗ ι. ἰσιῶ, ἐς ἰσία· ἀμφότερα δὲ εἴσι παρὰ τῷ Ποιητῇ, Ἴσῃ τ' Ὀδυσῆος· ἐς ἀφ' οὗ ε. ἐν τῷ Ἀνέσι. Vid. ad *Var. Lect.* & Not. in *Textum*, τ'. v. 304. & ad υ'. v. 231.

161. Τῷδ' αὐτῷ λυκάβαντι) *Julian.* Apostata, Orat. 4. fol. 154. Καί τοι λυκάβαντα φασιν ἀπὸ θεοῦ Ἡλίου, τὸν ἐνιαύσιον χρόνον. Ὀνομάζει δὲ αὐτὸν οὐκ Ὁμηρος μόνον, ἀλλὰ οἱ γνώριμοι τῶν Ἑλλήνων, τοῦτο τὸ ὄνομα· ὡς ὁ καὶ ὁ θεός· Ἀμαυτὸν γάρ φησιν, Ὀρχήσομαι λυκάβαντα, δυωδεκάμηνα κέλευθα.

NOTÆ IN SCHOLIA.

147. * Θαυμαστὸν ἄγαν) Hæ voces in tribus Vett. *Impressis* adsunt, in MSto. frustrà quæras.

Variæ Lectiones.

151. Οὐκ αὔτως) γρ. οὐκ αὔτως. *Eustath.* fol. 537. lin. 8. Ἴστεον, ὅτι τὸ οὐκ αὔτως οἱ μὲν τῆς Ἀλκιγενέους, ἀφ' οὗ κ'. ἀναφερόμενοι, δηλοῖ ψιλῶς τὸ αὔτως, Ἰωνικῶς· ἡ δὲ ὡς ἀπὸ οὗ, αὐτός.

159. Ἐσίη) γρ. ἰσίη. MSS. *Aloysii* Schol. *Romana* Editio, & *Basileensis Eustathii*, Textus, & παρεκβολαὶ, *Aldina*, *Bedroti* & *Morrhii* Editt. *Scholiorum*; etiam *Etymolog.* M. ut in Not. ad *Textum*; omnes denique Codd. in τ'. v. 304. quare & hic in *Textum* admitto.

Οἴκαδε

Οἶκαδε νοστήσῃ, καὶ τίσεται, ὅς κεν ἕκηλος
Ἐνθάδ' ἀπημάξῃ ἄλοχον καὶ φαίδιμον υἱόν.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα,
Ὦ γέρον, ἦτ' ἄρ' ἐγὼν εὐαγγέλιον τόδε τίσω,
Οὔτ' Ὀδυσεὺς ἔπι οἶκον ἐλεύσεται· ἀλλὰ ἔκηλος
Πῖνε, καὶ ἄλλα παρέξ μεμνώμεθα, μηδέ με τούτων
Μίμνησκ'· ἦ γὰρ θυμὸν ἐνὶ φρεσὶν ἐμοῖσιν
Ἄχνυμαι, ὁππότε τις μνήσῃ κεδνοῖο ἄνακτος.
Ἀλλ' ἤτοι ὅρκον μὲν ἐάσομεν· αὐτὰρ Ὀδυσεὺς
Ἐλθοι, ὅπως μὶν ἔγωγ' ἐθέλω, καὶ Πηνελόπεια,
Λαέρτης θ' ὁ γέρων, καὶ Τηλέμαχος θεοειδής.
Νῦν αὖ παιδὸς ἄλαστον ὀδύρομαι, ὃν τέκ' Ὀδυσεύς,
Τηλεμάχῳ· τὸ ἐπεὶ θρέψαν θεοί, ἔρνεϊ ἶσον,
Καί μιν ἔφην ἔσεσθαι ὀπηδόσιν οὔτι χερείω
Πατρὸς ἑοῖο φίλοιο, φρένας καὶ εἶδος ἀγητόν·
Τῷδέ τις ἀθανάτων βλάψε φρένας ἔνδον ἐΐσας,
Ἤ τις ἀνθρώπων· ὁ δ' ἔβη, μετὰ πατρὸς ἀκουὴν,
Ἐς Πύλον ἠγαθέην· τὸ ἦ μνηστῆρες ἀγαυοὶ
Οἶκαδ' ἰόντα λοχῶσιν, ὅπως ἀπὸ φῦλον ἅπῃ
Νάνυμον ἐξ Ἰθάκης Ἀρκεισίῳ ἀντιθέοιο.
Ἀλλ' ἤτοι κεῖνον μὲν ἐάσομεν, ἤ κεν ἁλώῃ,
Ἦ κε φύγοι, καί κέν οἱ ὑπέρσχοι χεῖρα Κρονίων.

" Domum revertetur, & puniet, quicunque illius
" Hìc vituperat uxorem, & illustrem filium.
Hunc respondens alloquutus es, Eumæe subulce,
" O senex, neque profectò ego boni-nuncii-munus hoc rependam,
" Neque Ulysses adhuc domum veniet: verùm quietus
" Bibe, & alia præterea memoremus, neque mihi hæc
" Memora: certè enim animo in pectore meo
" Tristor, quando aliquis meminit honorandi Domini.
" Sed nunc juramentum quidem sinamus: at Ulysses
" Veniat, ut ipsum ego volo, & Penelope,
" Laërtéque senex, & Telemachus divinus.
" Nunc rursus nati casum lugeo, quem genuit Ulysses,
" Telemachi, quem postquam nutriverunt dii, plantæ simílem,
" Et ipsum dicebam fore in viris non pejorem
" Patre suo charo, consiliis & specie admirabilem;
" Hunus aliquis immortalium læsit mentem intùs æquabilem,
" Ve aliquis hominum; hic enim ivit, post patris auditionem,
" In Pylum divinam: hunc verò proci superbi
" Domum venientem insidiis petunt; ut genus prorsus pereat
" Sine nomine ex Ithacâ Arsecii divini.
" At verò illum quidem sinamus, sive oppressus sit,
" Sive fugerit, & eum protegat manu Saturnius:

ΣΧΟΛΙΑ.

168. Μεμνώμεθα.] Μνηθῶμεν.
169. Μίμνησκε.] Ὑπομνήσθω *ποίῃ.
170. Μνήσῃ.] Ὑπομνήσῃ. Κεδνοῖο.] Ἐπιμελοῦς.
174. Ἄλαστον,] Ἀλάστως, ἀνεπιλήστως.
176. Χερείω.] Χείρονα, ἐλάττονα.
181. Λοχῶσιν.] Ἐπιτηρῶσιν.
182. Νάνυμον.] *Ἀνώνυμον, ἀκλεᾶ, ἄπικνον· ᾧ οὐκ εἰσὶ κληρονόμοι ὁμόφυλοι.

NOTÆ.

166. Οὔτ' ἄρ' ἐγὼν εὐαγγέλιον) Vid. suprà, ad v. 152.

171. Ἐάσομεν) Ità scribendum, pro ἐάσομεν, sæpè probo; & olim, *Iliad. ω'.* v. 71.

NOTÆ IN SCHOLIA.

169. *Ποίῃ) Ità pro ἐποίει, lego; cùm sit *Imperativum*.

182. Νάνυμον) Ἀνώνυμον, ἀκλεᾶ, ἄπικνον· ᾧ οὐκ εἰσὶ κληρονόμοι ὁμόφυλοι. Tale quid ad hunc locum hactenùs desideratum constat; nam quæ priùs hìc legebantur Νανύμους) Ἀνωνύμους, καὶ δυσφήμους· οἷς οὐκ ἄν τις εὔφημον εἴποι, ea quidem nullum hic jus aut locum habent, at ad *Iliad. μ'.* v. 70. summo jure pertinent. Adeò dispersa & malè ordinata hæc *Scholia* sæpenumerò invenias, & aliquando etiam ex Veteribus Lexicographis compilata, sine ullo delectu, aut judicio, ut hoc ipsum ex illo *Hesychii*, Νάνυμον) Ἀνώνυμον, δύσφημον· ὃν οὐκ ἄν τις εὔφημον εἴποι. Vid. infrà, ad v. 327.

VARIÆ LECTIONES.

163. Νοσήσῃ) γρ. νοστήσας, *H. Steph.*
168. Πῖνε καὶ ἄλλα) γρ. πῖνέ τε, καὶλλα, *H. Steph.*
171. Ἐάσομεν) γρ. ἐάσομεν, vid. Not. in *Textum*.
183. Ἐάσομεν) γρ. ἐάσομεν, vid. suprà, ad v. 171.

Ἀλλ' ἄγε μοὶ σὺ, γεραιὲ, τὰ σ' αὐτῷ κήδε' ἔνισπε,
Καί μοι τῦτ' ἀγόρθυσον ἐτήτυμον, ὄφρ' εὖ εἰδῶ,
Τίς; πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοὶ πόλις, ἠδὲ τοκῆες;
Ὁπποίης δ' ἐπὶ νηὸς ἀφίκεο; πῶς δέ σε ναῦται
Ἦγαγον εἰς Ἰθάκην; τίνες ἔμμεναι εὐχετόωντο;
Οὐ μὲν γάρ τί σε πεζὸν ὀΐομαι ἐνθάδ' ἱκέσθαι.
Τόνδ' ἀπαμείβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Τοιγὰρ ἐγώ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω,
Εἴη μὲν νῦν νῶϊν ἐπὶ χρόνον ἠμὲν ἐδωδὴ,
Ἡδὲ μέθυ γλυκερὸν, κλισίης ἔντοσθεν ἐοῦσι,
Δαίνυσθαί τ' ἀκέοντ', ἄλλοι δ' ἐπὶ ἔργον ἕπεσθαι,
Ῥηϊδίως κεν ἔπειτα καὶ εἰς ἐνιαύσιον ἄπαντα
Οὔτι διαπρήξαιμι, λέγων ἐμὰ κήδεα θυμῷ,
Ὅσσα γε δὴ ξύμπαντα θεῶν ἰότητι μόγησα.
Ἐκ μὲν Κρητάων γένος εὔχομαι εὐρειάων,
Ἀνέρος ἀφνειοῖο πάϊς· πολλοὶ γὰρ ἄλλοι
Υἱέες ἐν μεγάροις ἠμὲν τράφεν, ἠδ' ἐγένοντο,
Γνήσιοι ἐξ ἀλόχου· ἐμὲ δ' ὠνητὴ τέκε μήτηρ

"Sed age mihi tu, senex, tua ipsius incommoda enarra,
"Et mihi hoc dic verum; ut benè intelligam,
"Quis? unde es virorum? ubi tibi civitas & parentes?
"Quâ autem in nave venisti? quomodo te nautæ
"Duxerunt in Ithacam? qui esse profitebantur?
"Nequaquam enim te peditem puto huc venisse.
Hunc respondens, alloquutus est prudens Ulysses,
"Etenim tibi ego hæc valdè verè dicam.
"*Suppono*, quòd sit quidem nunc nobis *in longum* tempus & cibus,
"Et vinum dulce, tecta intra manentibus,
"Epularique quietè, alii autem opus exequantur,
"Facile postea & in annum omnes
"Ne sic percurrerem dicens meos dolores animi,
"Quotquot jam omnes deorum voluntate pertuli.
"Ex Cretâ quidem genus profiteor amplâ
"Viri divitis esse filius, multi verò & alii
"Filii in ædibus & educati sunt, & orti
"Legitimi ex uxore; me autem empta peperit mater

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

193. Ἐδωδή.] Τροφή.
194. Ἔασιν.] Οὖσιν, ὑπάρχουσιν.
195. Ἀκέοντες.] Ἡσυχάζοντες. Ἕπεσθαι.] Ἐνεργεῖν.
197. Διαπρήξαιμι.] Διέλθοιμι.
198. Ξύμπαντα.] Ὁμοῦ πάντα.
199. Κρητάων.] Τῆς Κρήτης. Εὐρειάων,] Ἀντὶ εὐρείας· νῦν δὲ, μακρᾶς· ἔστι δὲ ἡ Κρήτη. ἐντεῦθεν δέ φασιν εἶναι φεύγοντα τὸν Ἕλενον, ἐπὶ πόρρω τὴν Ἑλλάδος.
201. Ἐμίγοντο.] Ἐφυσήθησαν.
202. Ὠνητή.] Ἐξ ἀγορασίας δήλη.

N O T Æ.

199. Ἐκ μὲν Κρητάων γένος εὔχομαι εὐρειάων) Κρητικῶν, ἀντὶ τοῦ, Κρήτης. Ità *Catullus*, Mavult quàm *Syrias Britanniasque*. Et *Propertius*, Dic alias iterum naviget *Illyrias*. *Jos. Scaliger* dicit, Solenne fuisse, *Romanorum* Provincias Numero *Plurali* enuntiare. In hoc Versu *Rhythmus* insignis, ut *Odyss. α'.* v. 40. Ἐκ δὲ Διὸς ἀρχώμεσθα καὶ ἐξ Διὸς ἄρχε δαῖσθαι. & v. 397. Αὐτὰρ ἐγὼν οἴκοιο ἄνακτ ἔσσομαι ἠμὲ τεοῖο. Item, *δ'.* v. 224. Οὔτ' Ἠρακλῆϊ, οὔτ' Εὐρύτῳ Οἰχαλιῆϊ. Et *μ'.* v. 70. Ἀρχὼ πασιμήλεσσα πάρ' Αἰθρηι πλείστη. Talis ille *Simmiæ* in *Gorgo*, apud *Athenæum*. l. XI. fol. 491. Αἰθιοπῆος ὠκυπόλοι πτέρυγες πέλεια. Item *Antholog.* l. I. c. 13. §. 16. fol. 19. Περάζεις τὸν Νείλον· ὁ δὲ, τὸν δίνας κροκόδειλον. Item, Τῆ καλυκώπιδι τὸν ἐρῶντα Ἀρηϊδίῳ. Hâc Rhythmi dulcedine capti Neoterici, præsertim *Orientalibus* & *Septentrionalibus* Linguis ὁμοιοτελεύτοις cadentibus, sonum semper sibi similem, in Versibus condendis, captabant, quod in *Anglicâ* nostrâ Linguâ, *Gallicâ*, & *Germanicâ*, aptiùs, quàm in *Græcâ*, aut *Latinâ*, conveniet. Verùm nec *Ovidius*, nec *Virgilius* hanc rem intactam reliquerunt, præsertim in ὁμοιοπτωτοις. Sed *Monachorum* indocta supinitas, Schola *Salerni*, Carmina *Proverbialia*, *Cambdenique* nostri Reliquiæ plus satis hujus generis suppeditabunt, & Nos, in Prælectionibus *Græcis*, ad *Odyss. α'.* §. XXVII.

Variæ Lectiones.

185. Σ' αὐτῷ) γρ. σαυτῷ, vid. ad *Iliad. κ'.* v. 389.
193. Νῶϊν) γρ. ἡμῖν. *Eustath.* fol. 539. lin. 27.
195. Ἐπὶ ἔργα ἕπεσθαι) γρ. ἐπὶ ἔργα ἕπεσθαι, & ἐπὶ ἔργα τράπεσθαι. *Eustath.* fol. 539. lin. 30. & 47.
201. Υἱέες ἐν μεγάροις) γρ. ἡμὲς ἐν μεγάροις. & μεγάρῳ, *H. Steph.*

Παλλα-

Παλλακὶς, ἀλλά με ἶσον ἰθαγενέεσσιν ἐτίμα.
Κάστωρ Ὑλακίδης, τοῦ ἐγὼ γένος εὔχομαι εἶναι·
Ὃς ποτ' ἐνὶ Κρήτεσσι, Θεὸς ὡς, πέπτο δήμῳ,
Ὄλβῳ τε, πλούτῳ τε, καὶ υἱάσι κυδαλίμοισιν.
Ἀλλ' ἤτοι τὰ κῆρες ἔβαν θανάτοιο, φέρουσαι
Εἰς Ἀΐδαο δόμους· τοὶ δ' ζωοὶ ἐδάσαντο
Παῖδες ὑπέρθυμοι, καὶ ἐπὶ κλήρους ἐβάλοντο·
Αὐτὰρ ἐμοὶ μάλα παῦρα δόσαν, καὶ οἴκι' ἔνειμαν.
Ἠγαγόμην δὲ γυναῖκα πολυκλήρων ἀνθρώπων,
Εἵνεκ' ἐμῆς ἀρετῆς· ἐπεὶ οὐκ ἀπιφόλιος ἦα,
Οὐδὲ φυγοπόλεμος· νῦν δ' ἤδη πάντα λέλοιπεν·
Ἀλλ' ἔμπης καλάμιλλα γέ σ' οἴομαι εἰσορόωντα
Γινώσκειν· ἦ γάρ με δύη ἔχεν ἠλιθα πολλή.
Ἦ μὲν δὴ Θάρσος μοι Ἄρης τ' ἔδοσαν καὶ Ἀθήνη,
Καὶ ῥηξηνορίην· ὁπότε κείνοισι λόχονδε
Ἄνδρας ἀρίστους, κακὰ δυσμενέεσσι φυτεύων·
Οὔποτέ μοι θάνατον προφυγόντι θυμὸς ἀγλαΐαρ,

" Pellex; ſed me pariter cum legitimis æſtimabat
" Caſtor Hylacides, hujus ego genus profiteor eſſe:
" Qui quondam in Cretenſibus, ut Deus, colebatur populo,
" Fortuniſque, divitiis que, & filiis glorioſis.
" Sed certè illum fata iverunt mortis, ferentia
" Ad Ditis domos: facultates verò diviſerunt
" Filii inſolentes, & ſortes jecerunt:
" At mihi valdè pauca dederunt, & ædes tribuerunt.
" Duxi tamen uxorem locupletiſſimorum hominum
" Gratiâ meæ virtutis, quoniam non rejectaneus eram,
" Neque pugnæ deſertor: nunc autem jam omnia defecerunt.
" Sed tamen ſtipulam te arbitror intuentem
" Cognoſcere; certè enim me calamitas tenet valdè multa.
" Sanè quidem tunc audaciam Marſque dederunt & Minerva,
" Et fortitudinem; cùm legerem ad inſidias
" Viros optimos, mala inimicis moliens;
" Nunquam mihi mortem ante-oculos-poſuit animus virilis,

ΣΧΟΛΙΑ.

203. Ἰθαγενέεσσιν.] Τέκνοις γνησίοις.
204. Ὑλακίδης.] Ὑλάκου παῖς.
206. Κυδαλίμοισιν.] Ἐνδόξοις.
208. Ζωοὶ.] Περιουσίαν.
209. Ἐδάσαντο.] Ἐπιδιήνειμαν.
210. Οἰκία.] Οἰκήσιν, οἴκην.
211. Πολυκλήρων.] Πλουσίων.
214. Καλάμιλλα.] Τὰ γῆρας, τὸ λεῖψανον ὥσπερ τοῦ σώματος, καὶ μεταφορά· ἐπεὶ γὰρ τὰ εὐχῆς πυρὸν, ἐκ τῆς ὑπολήψεως καλάμης δυνάμεθα νοῆσαι· ἔστι γὰρ καλάμη, ἡ ὑποστᾶσα τοῦ ὑπολήπουσα σίτου. Καλάμιλλα.] Πιθανῶς τῷ παραδείγματι, ὡς γὰρ ἐκεῖ ἄγρωστικὸν ὄντος τοῦ λόγου· ἴσα ἦν ἀδύνατον ἦτον εὐαργές· ὡς γὰρ ἀπὸ τῶν καλάμων ἔνεστι νοῆσαι τὸ καλάμου τῶν πηλισμένων καρπῶν, ἅτινα καὶ ἐκ περισσοῦ κάμηλον τὸν ὀχαϊκὸν ἔξιν καζανοῆσαι.
215. Δύη.] Κακοπάθεια, καὶ ἡ ἐξ εὐδίας δυσχία.
217. Ῥηξηνορίην.] Τοιοῦτον ῥῆσιν τὸν ἀνορείαν, ὃ ἐστι τὸν ἀνδρείαν καὶ γοναικώδη τῶν πολεμίων. Κείνοισι.] Διαχωρίζουσι. Λόχονδε.] Εἰς ἔνεδρον.
219. Περιόσσεσθε.] Περιβλεπτε, περισκέπτεσθε.

NOTÆ.

203. Ἰθαγενέεσσιν) Miror, hoc in loco *Henrici Stephani* diligentiam fugiſſe, quod alia ſit *Lectio* τοῦ Ἰθαιγενέεσσιν, etiam apud *Euſtathium*, quem videri ſibi vult totum excuſiſſe; & eo nomine pluribus magnis Viris impoſuit; cùm tamen in *Variis Lectionibus*, haud rarò illum omiſiſſe, quæ *Euſtathius* notavit, probemus. De hâc certe voce, *Euſtath.* fol. 542. lin. 27. Ἔστι δέ, ὅτε μὲν πλεονασμῷ τοῦ ἰῶτα λέγεται Ἰθαιγενὴς, ὡς καὶ σπανιάζει τινὲς γράφειν· ἀμείνων τοῦ Ἰθαμείνης, Ἰθαιμένης, κύριον. Alludit nempe, & reſpicit illud *Homeri*, Iliad. π'. v. 586. Καί ῥ' ἔβαλε Σθενέλαον Ἰθαιμένεος φίλον υἱόν. *Aloyſii Alemanni*

VARIÆ LECTIONES.

203. Ἰθαγενέεσσιν) γρ. Ἰθαιγενέεσσιν, *Euſtath.* fol. 542. lin. 26. nec tamen *H. Steph.* vidit, vid. Not. in *Textum*.

205. Ὃς ποτ') γρ. ἐς τότ', *H. Steph. Ibid.* Κρήτεσσι) γρ. Κρήτησι. Vid. ad v. 199. ubi Κρῆτες, pro Κρῆτα.

Ἀλλὰ πολὺ πρώτιστος ἐπάλμυ' ἔϛχε, ἕλεσκον
Ἀνδρῶν δυσμενέων, ὅ, τε μοὶ εἴξειε πόδεσσι
Τοῖος ἔ' ὲν πολέμῳ· ἔργον δέ μοι ὐ φίλον ἔσκεν,
Οὐδ' οἰκωφελίη, ἥτε τρέφῃ ἀγλαὰ τέκνα·
Ἀλλά μοι αἰεὶ νῆες ἐπήρετμοι φίλαι ἦσαν,
Καὶ πόλεμοι, ϗ ἄκοντες ἐΰξεστοι, ϗ ὀϊστοὶ,
Λυγρὰ, τά τ' ἄλλοισίν γε καταιγίδα πέλονται.
Αὐτὰρ ἐμοὶ τὰ φίλ' ἔσκε, τά πῃ Θεὸς ὲν φρεσὶ θῆκεν·
Ἄλλος γάρ τ' ἄλλοισιν ἀνὴρ ὀπιτέρπεται ἔργοις.
Πρὶν μὲν γὰρ Τροίης ὀπιβήμεναι υἷας Ἀχαιῶν,
Εἰνάκις ἀνδράσιν ἦρξα, ϗ ὠκυπόροισι νέεσσιν,
Ἄνδρας ἐς ἀλλοδαπούς· καί μοι μάλα τύϛχανε πάντα·
Τῶν ἐξαιρεύμην μνησάμενος, πολλὰ δ' ὀπίσσω
Λάϛχανον· αἶψα δ' οἶκος ὀφέλλετο, καί ῥα ἔπειτα
Δεινός τ', αἰδοῖός τε, μετὰ Κρήτεσσι τετύγμην.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τλῶδε τυγερὸν ὁδὸν θὺγατερ Ζεὺς
Ἔφρασατ', ἣ πολλῶν ἀνδρῶν ἐκὸ γυῖα λύσει,
Δὴ τότε μ' ἤωρον ϗ ἀγακλυτὸν Ἰδομενῆα
Νῆες ἀγήσασθαι ἐς Ἴλιον· οὐδέ τι μῆχος
Ἦεν ἀνήνασθαι, χαλεπὴ δ' ἔχε δῆμος Φῆμις.

" Sed multò primus adoriens lætus occidebam
" Virorum inimicorum, quicunque mihi concederet pedibus.
" Talis eram in bello; agricultura verò mihi non grata erat,
" Neque res familiaris, quæ nutrit claros filios.
" Sed mihi ſemper naves remigabiles gratæ erant,
" Et bella, & tela levia, & ſagittæ,
" Triſtia, quæque aliis perhorrenda ſunt.
" At mihi ea grata erant, quæ utique Deus in animo poſuit:
" Alius enim alius vir delectatur operibus.
" Antè enim quàm in Trojâ pedem ponerent filii Achivorum,
" Novies viris imperator fui, & velocibus navibus,
" Viros adverſos externos, & mihi valde aderant omnia,
" Quorum ſeligebam quæ volui; multa autem pòſt
" Sortitò-obtinebam, ſtatimque domus augebatur, & poſtea
" Graviſque, reverenduſque inter Cretenſes evaſi.
" Sed cùm jam odioſum hoc iter magnus Jupiter
" Decrevit; quod multorum virorum ſubtus genua ſolvit,
" Tunc me juſſerunt & inclytum Idomenea
" Naves ducere in Ilium, neque alla ratio
" Erat denegandi, adverſa enim prohibuit vulgi fama.

ΣΧΟΛΙΑ.

220. Ὅλεσκον.] Ἔκτεινον, ἔλεσκον, ἀνῄρουν, ἐφόνευον.
221. Εἴξειε.] Ὑποχωρήσειε.
222. Ἔργον.] Τὸ κακῶς γεωργεῖσθαι.
223. Οἰκωφελίη.] Οἰκουρία, οἰκονομία, ἐπιμέλεια.
225. Ἄνωγπς.] Δόρατα.
226. Ῥιγηλά.] Φοβερὰ, φοβερά.
230. Τύϛχανεν.] Ἐπιτύγχανεν.
232. Ἐξαιρεύμην.] Ἐξαίρετα ἐλάμβανον.
233. Λάϛχανον.] Κληρούμενον ἐλάμβανον.
234. Τετύγμην.] Ἤμην, ὑπῆρχον.
237. Ἤωρτον.] Ἠνάγκαζον.
239. Χαλεπὴ δ' ἔχε.] Ἐβίαζε γὰρ * ἡμᾶς. Φῆμις.] Φήμη, λόγος.

NOTÆ.

220. Ἕλεσκον) In *Florentinâ*, ad Marginem, ὄλεσκον, quod in *Br. Scholiis*, ut *Textuale*, præponitur. *Henr. Steph.*

221. Ὅ, τι μοὶ εἴξειε πόδεσσι) Ὅστις μὴ ἧσσον παχὺς, ἢ ὠλίνος ὑπερδεδραμὼν κιχήσαιμι. Pro ὅστ, ut ὅπις pro ὅπως, *Iliad.* γ'. v. 279.

222. Τοῖος ἔ' ὲν πολέμῳ) Ἔ' hoc in loco *Critici* volunt pro ἧα, quod pro ἦν, ut pluribus *Eustath.* fol. 543. lin. 26. &c. Extat ſane ἧα, paulò infrà, v. 352. Poteſt tamen æquè benè legi, *Τοῖος ἦλθ πολέμῳ. Ibid.* Ἔργον δέ μοι ὐ φίλον ἔσκε) Vid. *Lamberti Bos* Obſervat. Critic. c. 6. p. 32. &c.

227. Αὐτὰρ ἐμοὶ τὰ φίλ' ἔσκε, τά πῃ Θεὸς ὲν φρεσὶ θῆκεν) *Duportus* omninò adeundus, qui multa in hanc rem congerit, *Gnomolog.*

239. Χαλεπὴ δ' ἔχε δῆμος φῆμις) *Spondanus*, in

NOTÆ IN SCHOLIA.

239. * Ἡμᾶς, lego pro ὑμᾶς, corrupto, licet MS. *Aloyſii* ὑμᾶς habeat: etiam *Senſus* ἡμᾶς flagitat.

VARIÆ LECTIONES.

220. Ἕλεσκον) γρ. ὄλεσκον, *Br. Schol.* & *Florentin.* MS. Not. in Margine, & *H. Steph.*

222. Τοῖος ἔ' ὲν πολέμῳ) γρ. τοῖος ἦλθ πολέμῳ.

226. Καταιγίδα) γρ. κακῶς ῥιγηλὰ, *Br. Schol.* καταιβόγηλα, Vett. Codd.

Ἔργα

Ἔνθα μὲν εἰνάετες πολεμίζομεν υἷες Ἀχαιῶν,
Τῷ δεκάτῳ δὴ πόλιν Πριάμου πέρσαντες ἔβημεν
Οἴκαδε σὺν νήεσσι· θεὸς δ' ἐκέδασσεν Ἀχαιούς.
Αὐτὰρ ἐμοὶ δειλῷ κακὰ μήδετο μητίετα Ζεύς·
Μοῦνα γὰρ οἱ ἔμεινα παρ' ἁρπόμενος παλέεσσι,
Κυδιόνῃ τ' ἀλόχῳ, ἠδ' κτήμασιν· αὐτάρ ἔπειτα
Αἰγυπτόνδε με θυμὸς ἀνώγει ναυπλεκέας,
Νῆας εὖ εἰλαρὰς σὺν ἀντιθέοις ἑτάροισιν.
Ἐννέα νῆας ἔειλα, θοῶς δ' ἐσαγείρατο λαός.
Ἑξῆμαρ μοὶ ἕπονθ' ἑταῖροι
Δαινυνθ'· αὐτὰρ ἐγὼν ἱερήια πολλὰ παρέσχον,
Θεοῖσίν τε ῥέζειν, αὐτοῖσί τε δαῖτα πένεσθαι.
Ἑβδομάτῃ δ' ἀναβάντες ἀπὸ Κρήτης εὐρείης,
Ἐπλέομεν Βορέῃ ἀνέμῳ ἀκραέϊ, καλῷ,
Ῥηϊδίως, ὡσεί τε κατὰ ῥόον· οὐδέ τις ἦν μοι
Νηῶν πημάτη, ἀλλ' ἀσκηθέες καὶ ἄνοσοι
Ἥμεθα· τὰς δ' ἀνέμός τε, κυβερνῆταί τ' ἴθυνον.
Πεμπταῖοι δ' Αἴγυπτον ἐϋρρείτην ἱκόμεσθα·
Στῆσα δ' ἐν Αἰγύπτῳ ποταμῷ νέας ἀμφιελίσσας·

" Ibi quidem novem annis belligerabamus filii Achivorum,
" Decimo autem civitatem Priami populati, ivimus
" Domum cum navibus; Deus verò disjecit Achivos.
" At mihi misero mala statuit consiliarius Jupiter;
" Mensem enim solum manfi memet delectans filiis,
" Dilectâque conjuge, & bonis: at postea
" In Ægyptum me animus impulit navigare,
" Naves benè parantem cum divinis sociis.
" Novem naves paravi; citóque coactæ sunt copiæ.
" Sex diebus quidem postea mihi delecti socii
" Convivati-sunt; at ego sacra multa præbui,
" Divisque sacrificando, ipsisque epulas præbendo.
" Septimo conscendentes à Cretâ longâ,
" Navigavimus Boreâ vento vividulo, bono,
" Facilè, utpote secundo flumine: neque aliqua mihi
" Navium læsa est, sed sospites & incolumes
" Sedebamus: has autem ventúsque naucleríque gubernabant.
" Quinto die igitur Ægyptum pulchrè-fluentem venimus:
" Statuique in Ægypto fluvio naves curvas.

ΣΧΟΛΙΑ.

240. Πολεμιζομεν.] Ἐπολεμιζομεν. 241. Ἔβημεν.] *Ἐπορευθημεν. 244. Τετραπομεν Ω.] Τετραπομεν Ω. 246. Ἀνώγει.] Προστάττει. Νεωπλεκέας.] Πλέοντας. 247. Στείλασα.] Παρασκευάσασα. 248. Σπίδα.] Παρεσκευάσατο. Ἐσαγείρατο.] Συνηθροίσθη. *Ita, pro ἐπορευθημεν. 250. Ἱερήια.] Θρίαμβαζε. 253. Ἀκραέϊ.] Ἄκρως πνέοντι, καθαρῷ. 255. Ἀσκηθέες.] Ἀσκηθέες, ἀβλαβεῖς, ὑγιεῖς. Ἄνοσοι.] Ἐκτὸς νόσου. 257. Πεμπταῖοι.] Διὰ πέμπτης ἡμέρας. Ἐϋρρείτην.] Καλὰ ῥεύματα ἔχοντα.

NOTÆ.

Quinto loco, πτοιικῶς, quasi subito horreret Vir generosus, ad Infamiæ mentionem; aliàs enim facilè legi potuit, χαλεπὴ δήμῳ δ' ἔχε φῆμις. *Iliad.* ι'. v. 460. Δήμῳ δῆκε φάσιν.

247. Νῆας εὖ στείλασα) Ità melius puto, disjunctim scribere, pro εὐστείλασα, cùm & simplex εῦ benè possit dissolvi, quicquid *Scapula* somniet, ut *Iliad.* γ'. v. 235 Οἵς κεν εὖ γνοίῃ. Vid. suprà, ad v. 108.

251. Θεοῖσίν τε ῥέζειν) Nequis hìc Tyronum miretur, notandum τὸ θοῖσιν legi debere ἀναλλαβῶς, per συνίζησιν, ut ad *Iliad.* α' v. 18.

253. Ἀκραέϊ) Vid. in ιὰ, ad v. 299. & præter *Brevia Scholia* in hunc locum, *Etymolog.* M. v. Ἀκραέϊ Ζεφύρῳ.

257. Αἴγυπτον ἐϋρρείτην) Patet hìc, ex *Masculino* Epitheto, *Ægyptum* hìc non dici de *Terrâ*, sed de *Fluvio*; contrà quod *Gisanius* & *Spondanus*. Præterea hoc *Epitheton* semper de *Fluvio* apud *Homerum* dicitur. Vid. plura in Notâ proximè sequenti.

258. Στῆσα δ' ἐν Αἰγύπτῳ ποταμῷ) Vetus *Nili* nomen *Ægyptus* fuit, testantibus unà cum *Homero* Scripturis nostris, 4 *Regum*, c. 24. v. 7. Ceperat enim Rex *Babyloniæ* à fluvio *Ægypti*, usque ad fluvium *Euphratis*, quicquid fuerat Regis *Ægypti*. Imò tempore *Salomonis*, 2 *Chronic.* c. 7. v. 8. Ab *Hamath* usque ad fluvium *Ægypti*. Quin & *Mosis* tempore, ut Interpretes reddunt, *Genes.* c. 15. v. 18. Eopse die pepigit *Jehova* fœdus cum *Abrahamo*,

VARIÆ LECTIONES.

246. Αἴγυπτόνδε μὲ) γρ. Αἴγυπτόνδ' ἐμέ. 247. Εὖ στείλασα) γρ. ἐϋστείλασα, vid. Not. in *Textum*.

Ἔνθ' ἤτοι μὲν ἐγὼ κελόμην ἑτάροισι φίλοισι
Αὐτοῦ πὰρ νήεσσι μένειν, καὶ νῆας ἐρύσσαι·
Οπλίτας δὲ κατὰ σκοπιὰς ὤτρυνα νέεσθαι.
Οἱ δ', ὕβρει εἰξάντες, ὀπισσόμενοι μενεαίνῃ
Αἶψα μάλ' Αἰγυπτίων ἀνδρῶν ἐριαλλέας ἀγροὺς
Πόρθεον, ἐκ δὲ γυναῖκας ἄγον, καὶ νήπια τέκνα,
Αὐτούς τ' ἔκτανον· τάχα δ' ἐς πόλιν ἵκετ' ἀϋτή·
Οἱ δ', βοῆς ἀΐοντες, ἅμ' ἠοῖ φαινομένῃφιν
Ἦλθον· πλῆτο δὲ πᾶν πεδίον πεζῶν τε καὶ ἵππων,
Χαλκῷ τε στεροπῆς· τοῖσιν δὲ Ζεὺς τερπικέραυνος
Φύζαν ἐμοῖς ἑτάροισι κακὴν βάλεν, οὐδέ τις ἔτλη
Μείνας ἀντίβιον· πολλαὶ γὰρ κακὰ πάντοθεν ἦεν.
Ἔνθ' ἡμέων πολλοὺς μὲν ἀπέκτανον ὀξέϊ χαλκῷ,
Τοὺς δ' ἄγαγον ζωοὺς, σφίσιν ἐργάζεσθαι ἀνάγκῃ.
Αὐτὰρ ἐμοὶ Ζεὺς αὐτὸς ἐνὶ φρεσὶ τῦτο νόημα
Ποίησ', ὡς ὄφελον θανέειν, καὶ πότμον ὀπισπεῖν
Αὐτῷ ἐν Αἰγύπτῳ· ἔτι γάρ νύ με πῆμ' ὑπέδεκτο·
Αὐτίκ' ἀπὸ κρατὸς κυνέην εὐτυκτον ἔθηκα,
Καὶ σάκος ὠμοιϊν· δόρυ δ' ἔκβαλον ἔκτοσε χειρός·
Αὐτὰρ ἐγὼ βασιλῆος ἐναντίον ἤλυθον ἵππων,
Καὶ κύσα γούνατ' ἐλών· ὁ δ' ἐρύσσατο, καί μ' ἐλέησεν·
Ἐς δίφρον δέ μ' ἔσας ἄγεν οἰκαδε δακρυχέοντα.
Ἦ μὰν μοι μάλα πολλοὶ ἐπήϊσαν μελίῃσιν,

" Ibi quidem ego juſſi charos ſocios,
" Illic apud naves manere, & naves ſubducere, *vel* tueri;
" Speculatores autem per ſpeculas miſi ut irent.
" Hi autem injuriæ cedentes, obſequentes robori ſuo,
" Statim valdè Ægyptiorum virorum perpulchros agros
" Populabantur; mulieréſque abducebant, & infantes natos,
" Ipſoſque interficiebant; ſtatim itaque in urbem venit rumor.
" Illi autem vocem audientes, ſimul cum aurorâ apparente,
" Venerunt: impletus eſt verò totus *campus* peditúmque & equitum,
" Æriſque fulgore: Jupiterque fulminator
" Fugam meis ſocìs malam ingeſſit, neque aliquis ſuſtinuit
" Manere contrà: circùm enim mala undique ſtecebant.
" Ibi noſtrorum multos quidem interfecerunt acuto ære;
" Alios autem duxerunt vivos ſibi ſervire neceſſitate.
" At mihi Jupiter ipſe in mente ita conſilium
" Fecit, utinam debuiſſem mori, & mortem aſſequi
" Illic in Ægypto: adhuc enim me moleſtia excepit.
" Statim enim de capite galeam fabrefactam depoſui,
" Et ſcutum humeris, lanceámque projeci ex manu.
" At ego regis obvìam ivi equis;
" Et oſculatus ſum genua complexus, hic autē ſervavit & mei miſert. eſt;
" In currúmque me locatum duxit domum lachrymantem.
" Certe me valde multi adoriebantur fraxineis haſtis,

ΣΧΟΛΙΑ.

261. Ὀπτῆρας.] Καζσκόπους. Σκοπιὰς.] Ὑψηλοὺς τόπους.

262. Ὕβρει εἰξαντες.] Νικηθέντες ὑπὸ τῆ ὕβρεως. Ἐπισσόμενοι.] Ἐπακολυθήσοντες. Ὤτρυνα.] Ἤγειρα. ἐκίνησα. Σφῶϊ.] Τῶ ἑαυτῶν.

264. Πόρθεον.] Ἐπόρθουν. Ἄγον.] Ἀντὶ τῦ, ὡς αἰχμαλωσίαν ἀπέφερον.

272. Ἄγαγον.] Ἀπέφερον. Ζωούς.] Ζῶντας, ἵνα ἔργωσι. Ἐργάζεσθαι.] Γεωργεῖν.

277. Ἔκβαλον.] Ἔρριψα.

278. Βασιλῆος ἐναντίον.] Ἐναντίον τῦ βασιλέως.

280. Ἔσας.] Καθίσας.

281. Μελίῃσι.] Μελίναις δόραξιν.

NOTÆ.

dicens, Semini tuo dedi Terram hanc, à Flumine *Ægypti*, ad flumen uſque magnum, flumen *Euphratis*. Notandum, ὁ Αἰγυπτ῝, *Fluvius*, ἡ Αἰγυπτ῝, *Regio*; ut notat *Bodinus* ex *Phavorino*. Vid. *Plin.* l. 5. c. 9. ubi *Siris*, ab *Hebræo*, Sihor, ut puto, dictus; etiam *Triton*.

278. Αὐτὰρ ἐγὼ βασιλῆ῝ ἐναντίον) *Euſtath.* fol. 548. lin. 17. Φασὶ δὲ οἱ Παλαιοὶ τὸ τῦ, Βασιλῆ῝ ἐναντίον ἦλυθον, Ὅτι ὁ Σεθὼς ἐβασίλευσεν Αἰγύπτ῝ τότε.

VARIÆ LECTIONES.

273. Ἐνὶ φρεσὶ τῦτο νόημα) γρ. ἐνὶ φρεσὶν ἦδε νόημα, *H. Steph.*

279. Ἐρύσσατο) γρ. ἐρύσατο, vid. ſuprà, ad v. 171.

Ἰέμενοι

Ἰέμενοι κτεῖναι· δὴ γὰρ κεχολώατο λίην·
Ἀλλ' ἀπὸ κείνος ἔρυκε· Διὸς δ' ὠπίζετο μῆνιν
Ξείνιον, ὅς τε μάλιστα νεμεσσᾶται κακὰ ἔργα.
Ἔνθα μὲν ἐπτάετες μίμνον αὐτόθι, πολλὰ δ' ἄγεφα
Χρήματ' ἀν' Αἰγυπτίους ἄνδρας, δίδοσαν γὰρ ἅπαντες.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ὄγδοόν μοι ἐπιπλόμενον ἔτος ἦλθε,
Δὴ τότε Φοῖνιξ ἦλθεν ἀνὴρ, ἀπατήλια εἰδὼς,
Τρώκτης, ὃς δὴ πολλὰ κάκ' ἀνθρώποισιν ἐώργει.
Ὃς μ' ἄγε παρπεπιθὼν ἧσιν φρεσὶν, ὄφρ' ἱκόμεσθα
Φοινίκῃ, ὅθι τῷγε δόμοι καὶ κτήματ' ἔκειτο.
Ἔνθα παρ' αὐτῷ μεῖνα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτόν·
Ἀλλ' ὅτε δὴ μῆνές τε, καὶ ἡμέραι ἐξετελέσθη
Ἀψ περιελλομένοιο ἔτεος, καὶ ἐπήλυθον ὧραι,
Ἐς Λιβύην μ' ἐπὶ νηὸς ἐέσσατο πολυπόρου,
Ψεύδεα βουλεύσας· ἵνα οἱ σὺν φόρτον ἄρωμι,
Κεῖθι δέ μ' ὡς περάσῃσι, καὶ ἄσπετον ὦνον ἕλοιτο.
Τῷ ἑπόμην ἐπὶ νηός, ὀϊόμενός περ, ἀνάγκῃ.
Ἡ δ' ἔθεεν Βορέῃ ἀνέμῳ ἀκραέϊ, καλῷ,
Μέσσον ὑπὲρ Κρήτης· Ζεὺς δέ σφιν μήσατ' ὄλεθρον.
Ἀλλ' ὅτε δὴ Κρήτην μὲν ἐλείπομεν, οὐδέ τις ἄλλη
Φαίνετο γαιάων, ἀλλ' οὐρανὸς, ἠδὲ θάλασσα,
Δὴ τότε κυανέην νεφέλην ἔστησε Κρονίων
Νηὸς ὕπερ γλαφυρῆς· ἦχλυσε δὲ πόντος ὑπ' αὐτῆς.

" Cupientes interficere, namque irati erant valdè;
" Verùm ille eripuit; Jovisque veritus est iram
" Hospitalis, qui maximè ægrè fert mala opera.
" Ibi septem annos mansi ibidem, multásque coëgi
" Pecunias inter Ægyptios viros, dederant enim omnes.
" Sed cùm jam octavus mihi rediens annus venit,
" Jam tunc Phœnix venit vir fallacia sciens,
" Veterator, qui jam multa mala hominibus recerat:
" Qui me induxit deceptum animo meo, ut iremus
" In Phœniciam, ubi hujus domus, & bona erant.
" Ibi apud ipsum mansi perfectum in annum:
" Sed quando jam mensesque & dies perfecti sunt
" Iterum se circumvolventis anni, & supervenerunt tempora,
" In Libyam me in navi misit mare sulcanti,
" Mendaciis excogitatis, ut unà cũ illo merces, *ad navis* onus, ducerem;
" Illic autem me ut venderet, & magnum pretium acciperet.
" Hunc sequebar in nave, suspicans licet, necessitate.
" Illa verò currebat Boreâ vento vivido bono
" Permedium ad Cretam: Jupiter autem eis deliberabat mortem.
" Sed quando jam Cretam quidem liquimus, neque aliqua alia
" Apparebat terrarum, sed cœlum & mare,
" Jam tum atram nubem statuit Saturnius
" Nave super concavâ, obscuratúsque est pontus sub ipsâ;

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

282. Κεχολώατο.] Ὠργίζοντο.
283. Ἔρυκε.] Ἐκώλυεν, ἐμποδίζειν. Ὠπίζετο.] Ἐνετρέπετο, ἐπισκέπτετο. * Γεφύρᾳ, ἀποπίζεται.
288. Δὴ τότε Φοῖνιξ.] Ἐπὶ ἦλθε καὶ τὸν Εὔμαιον τοῦ Φοινίκων πατρὸς μέρος.
289. Τρώκτης.] Πανοῦργος, ἀπατεών. Ἐώργει.] Ἐποίει, ἐπιτηδεύσει.
290. Παρπεπιθών.] Πείσας.
295. Ἐεσσάτο.] Ἐκάλεσεν, ἐνεβίβασεν.
296. Ψεύδεα.] Δόλους, ἀπάτας.
297. Περάσῃσι. Πωλήσῃ. Ὦνον.] Ὠνιὰ, τιμή.
298. Ὀϊόμενός περ.] Καὶ ὡς ὑποπτεύων.

N O T Æ.

286. Αἰγυπτίους) Duæ ultimæ Syllabæ coalescunt in unam, ut mox, in ὄγδοον.

287. Ἀλλ' ὅτε δὴ ὄγδοόν μοι ἐπιπλόμενον ἔτος ἦλθε) Τὸ ὄγδοον, vox trisyllaba, legitur in Scansione, δισυλλάβως, per *συνίζησιν*, ut modo Αἰγυπτίους, τελεσυλλάβως, ut suprà, v. 251. *Ultima* δὲ ἐπιπλόμενον producitur, in *Cæsura*, vi *Finalis*, & *Acuti* sequentis.

297. Κεῖθι δέ μ' ὡς περάσῃσι) Malè olim in *Lugdunensi* & *Cantabrigiensi*, περάσῃσι, reliqui omnes Libri περάσῃσι, *Florentina* tantùm legit in *Textus* περάσεις, proque ἕλοιτο, ἄροιτο· at MS. in Margine ejusdem *Etonensis* Codicis, περάσῃσι, & ἕλωτο. *H. Steph.* γρ. ἄροιτο.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

289. Ἀνθρώποισιν ἐώργει) γρ. ἀνθρώπους ἐώργει, Textus *Basil.* & *H. Steph* nec tamen benè.

297. Περάσῃσι) γρ. περάσεις, *Florentin.* περάσῃσι, malè *Elzevir.* *Ibid.* Ἕλοιτο) γρ. ἄροιτο, *Florentin.* *H. Steph.*

300. Δέ σφιν) γρ. γάρ σφισι, *H. Steph.*

Ζεὺς

Ζεὺς δ' ἄμυδις βρόντησε, καὶ ἔμβαλε νηῒ κεραυνόν.
Ἡ δ' ἐλελίχθη πᾶσα, Διὸς πληγεῖσα κεραυνῷ,
Ἐν δὲ θείῳ πλῆτο, πέσον δ' ἐκ νηὸς ἅπαντες.
Οἱ δὲ κορώνησιν ἴκελοι, περὶ νῆα μέλαιναν
Κύμασιν ἐμφορέοντο· θεὸς δ' ἀπαίνυτο νόστον.
Αὐτὰρ ἐμοὶ Ζεὺς αὐτὸς, ἔχοντί περ ἄλγεα θυμῷ,
Ἰφὶν ἀμαιμάκετον νηὸς κυανοπρῴροιο
Ἐν χείρεσιν ἔθηκεν, ὄπως ἔτι πῆμα φύγοιμι.
Τῷ ῥα περιπλεχθεὶς, φερόμην ὀλοοῖς ἀνέμοισιν·
Ἐννῆμαρ φερόμην, δεκάτῃ δέ με νυκτὶ μελαίνῃ
Γαίῃ Θεσπρωτῶν πέλασεν μέγα κῦμα κυλίνδον.
Ἔνθα μὲ Θεσπρωτῶν βασιλεὺς ἐκομίσσατο Φείδων
Ἥρως ἀπειρέσιος· φίλος γὰρ οἱ υἱὸς ἐπελθὼν
Αἴθρῃ καὶ καμάτῳ δεδμημένον ἦγεν ἐς οἶκον,
Χειρὸς ἀναστήσας, ὄφρ' ἵκετο δώματα πατρός.
Ἀμφὶ δέ με χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἵματα ἔσσεν.
Ἔνθ' Ὀδυσῆος ἐγὼ πυθόμην· κεῖνος γὰρ ἔφασκεν,
Ξεινίσαι, ἠδὲ φιλῆσαι, ἰόντ' ἐς πατρίδα γαῖαν.
Καί μοι κτήματ' ἔδειξεν, ὅσα ξυναγείραθ' Ὀδυσεὺς,
Χαλκόν τε, χρυσόν τε, πολύκμητόν τε σίδηρον.
Καί νύ κεν ἐς δεκάτην γενεὴν ἕτερόν γ' ἔπι βόσκοι·
Τόσσα οἱ ἐν μεγάροις κειμήλια κεῖτο ἄνακτος.
Τόνδ' ἐς Δωδώνην φάτο βήμεναι, ὄφρα Θεοῖο

" Jupiter verò crebro tonuit, & injecit navi fulmen
" Hæc autem conversa est tota Jovis percussa fulmine,
" Vaporeque impleta est, ceciderunteque ex nave omnes.
" Hi igitur cornicibus similes circum navem nigram
" Fluctibus inferebantur: Deus verò abstulit reditum.
" At mihi Jupiter ipse, habenti licet dolores animo,
" Malum longum navis nigræ-proræ
" In manibus posuit, ut adhuc malum fugerem.
" Hunc amplexus, ferebar perniciosis ventis;
" Novem diebus ferebar, decimâ autem me nocte nigrâ
" Terræ Thesprotorum applicuit magna unda versans.
" Tunc me Thesprotorum rex accepit Pheidon
" Heros gratis; hujus enim dilectus filius superveniens
" Frigore & labore afflictum duxit in domum;
" Manu sublevatum, quoad perveniret ad ædes patris:
" Circúmque me pepulam, tunicámque, velamina indu.t.
" Ibi de Ulysse ego aud vi; ille enim dixit,
" Hospitio se illum suscepisse, & direxisse euntem in patriam terram.
" Et mihi o. endit, quas coëgerat Ulysses
" Æs.e, a rúm que, e'aboratissimúmque ferrum.
" Etiam in decimam generationem alium quemvis a eret:
" Tot ei in domibus thesauri jacebant regis.
" Hunc in Dodonem dicebat iviſſe, ut Dei

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

309. Ἀπαίνυτο νόστον.] Ἀφῃρεῖτο.

311. Ἀμαιμάκετον.] Ἀκαταγώνιστον, μέγαν.

315. Θεσπρωτῶν.] Θεσπρωτία, πόλις περὶ τὴν Ἠπειρον ἀφ' Θεσσαλίας.

316. Ἐκομίσσατο.] Ἐπιμελείας ἠξίωσεν. Φείδων.] Ὄνομα κύριον.

318. Αἴθρῃ.] Ψυχῇ, πάλῃ.

322. Ξεινίσαι.] Ξενοδοχῆσαι. Φιλῆσαι.] Φιλικῶς ὑποδέξασθαι.

325. Βόσκοι.] Τρέφοι.

327. Τὸν δ' ἐς Δωδώνην φάτο βήμεναι ὄφρα θεοῖο
Ἐκ δρυὸς ὑψικόμοιο Διὸς βουλὴν ἐπακούσῃ.] Ποιμαίνῃ

Ν Ο Τ Æ.

316. Ἔνθα μὲ Θεσπρωτῶν βασιλεὺς) Hunc locum minimè videtur attendisse *Thucydides*, cui Θεσπρωτοὶ ἀβασίλευτοι dicuntur, fol. 131.

318. Αἴθρῃ καμάτῳ) *Etymolog.* M. Αἴθρῃ) Τῇ ψυχῇ, διὰ τὴν αἰθρίαν, Αἴθρῃ ὁ καματερὸς, εἰς τὸν Ὀδυσσέα· ἢ τὸ ἐξ αἰθρίας πνεῦμα· ὅτι ἐπιμελῶς ἐν πᾶσι αἰθρίαις τὸ ψῦχος γίνεται· ἄλλοι δὲ ἀγνοήτης χάριν, Λάθρῃ καὶ καμάτῳ· τῷ δὲ ναυαγῷ οὔτε ἱδρὼς ἐρμώζει, οὔτε αἷμα· ἐκπαλαίει γὰρ ἀμφοῖν· ὑπὸ δὲ τῆς αἰθρίας ἐδιδάχθησαν, ὡς ναυαγὸς ἀσκεπάς, κλ.

327. Τόνδ' ἐς Δωδώνην) De *Dodonæ* Oraculo, *Eustath.* fol. 544. lin. 49. *Strabo*, fol. 505. *Pausa-*

NOTÆ IN SCHOLIA.

327. Τὸν δ' ἐς Δωδώνην) Hoc *Scholion*, in MSto *Aloysii* & Veteribus *Impressis*, ex suo loco ferè ad

Variæ Lectiones.

318. Αἴθρῃ καὶ καματέρῳ) Vid. Not. in *Textum*.

322. Ξεινίσαι, ἠδὲ φιλῆσαι) γρ. ξενίσαι, ἠδὲ φιλῆσαι. Edit. *Basil.*

Ἐκ

Ἐκ δρυὸς ὑψικόμοιο Διὸς βουλῇσ ἐπακούσῃ,
Ὅππως νοστήσῃ Ἰθάκης ἐς πίονα δῆμον,
Ἤδη δηὖτ' ἀπεών, ἢ ἀμφαδόν, ἠὲ κρυφηδόν.
Ὤμοσε δ' ὡς ἔμ' αὐτόν, ὑπαπένδων οἱ οἶκῳ,
Νῆα κατερύσσαι, καὶ ἑταίρους ἔμμεν' ἑταίρους,
Οἵ κέ μιν πέμψωσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ἀλλ' ἐμὲ μὲν οὐ πέπεμψε· τύχησε γὰρ ἐρχομένῃ νηῒ
Ἀνδρῶν Θεσπρωτῶν ἐς Δουλίχιον πολύπυρον.
Ἔνθ' ὅγε μ' ἠνώγει πέμψαι βασιλῆϊ Ἀκάστῳ
Ἐνδυκέως· τοῖσιν δὲ κακὰ φρεσὶν ἤνδανε βουλή
Ἀμφ' ἐμοί, ὄφρ' ἔτι πάγχυ δύης ἔτι πῆμα γενοίμην.
Ἀλλ' ὅτε γαίης πολλὸν ἀπέπλω πολιοπόρος νηῦς,
Αὐτίκα δοῦλιον ἦμαρ ἐμοὶ μετεμηχανόωντο.
Ἐκ μέν με χλαῖναν τε, χιτῶνά τε, εἵματ' ἔδυσαν,
Ἀμφὶ δέ μοι ῥάκος ἄλλο κακὸν βάλον, ἠδὲ χιτῶνα,
Ῥωγαλέα, τά κ' αὐτὸς ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὄπωπας.

Ex quercu procerâ Jovis sensum audiret,
Quomodo rediret Ithacæ in fertilem agrum,
Jam diu absens, an manifestè, an occultè.
Juravit autem coram me ipso, libans in domo,
Navem deductam fuisse & paratos esse socios,
Qui jam ipsum comitentur dilectam in patriam terram.
Sed me prius misit: contigit enim ut iret navis
Virorum Thesprotorum in Dulichium frumentarium.
Tunc hic me jussit mittere ad regem Acastum
Commendatè: illis autem malum in animo placuit consilium
De me, ut adhuc omnino super calamitate ipsa Miseria herem.
Sed quando profecta est à terrâ procul mare permeans navis,
Statim servitutis diem mihi excogitabant,
Me quidem penulâ tunicâque velaminibus exuerunt,
Circumque me scrutum aliud malum injecerunt & tunicam
Pertusam, quæ & ipse in oculis videas.

ΣΧΟΛΙΑ.

κρυπτέμεναι ὑποβάλλω ἐν τοῖς τ' Δωδώνῃ ἔλεσι, ἢ πόλας ὑφειλέσθ' * ποίμνιον καλλίγυναικὸς ἐρέας εἰς τὸν σφετέραν αὐλὸν ἐφύλασσεν, ὅθεν φασὶ τὸ δεσπότῃ ζητεῖν παρὰ τοῖς ποιμέσι τὸ κεκλεμμένον ὑποβάτα, μὴ εὑρόντα δ', ἐρωτᾶν τὸ θεῖον, πῇ ἐστι; * τότε πρῶτον φασὶ τὸν δρῦν φωνὴν ἀφεῖναι, ὅτι τῷ ἀκολουθοῦντων ὁ ναύτιλος· ἐξεπίσασθαι δὲ τὸ λόγιον εὑρεῖν παρὰ τῷ ποιμένι νεανίσκῳ * βοσκήσωνι τῷ χωρίου· ἀκόλουθοι δὲ λέγονται οἱ ποιμένες· ἦν δὲ τῷ ὄνομα Μαρδύλας ὁ κλέψας. τοῦτον δὲ λέγουσι, ὑποστορνύντα τῇ δρυΐ, θελῆσαι αὐτὸν ὀκκύψαι νύκτωρ. * πλησάσας δὲ οἱ ξένους ἀνακύψασαι, ἐπιβᾶσαι μὴ τοῦτο δρᾶν, λέγουσαι, μὴ * θίγειν δὲ ἱερᾶς τοῦτο δένδρου.

τὸ δὲ ὑποβάτα θέντα μηκέτι τοῦτο πλημμῆσαι· ἢ μᾶλλον ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὸ πλημμῆσαι μᾶλλον αὐτὸ τοὺς ἁπτεσθαι· ὅθεν καὶ λαβόντας δηλονότι ταύτην εἰσπεσεῖν τ' * ἀπ' αὐτοῦ * ἐπιμονῆς τὸ μάντιν ὑποφάγῃ· ἡ ἱστορία παρὰ τῷ Πραξίνᾳ.

332. Ἐπαρτίας.] Ἑτοίμους.

334. Τύχσε.] Ἔτυχε.

338. Δυὸς ἐπὶ πῆμα.] Ἐπὶ πᾶσι συμβεβηκυίαις πημοσύναις ἄλλην βλάβην ὑπομείναιμι.

341. Ἕλσαν.] Ἀπέδυσαν.

343. Ὄψαι.] Ὁρᾷς, βλέπεις.

NOTÆ.

nias, *Sophoclis Scholiastes*, ad *Trachin.* v. 176. & v. 1174. *Lycophronis* Scholiastes, ad v. 1319. *Maximus Tyrius*, §. 26. *Cæl. Rhodigin.* l. 19. c. 15. Et *Spondanus* in hunc locum.

330. Ἢ ἀμφαδόν, ἠὲ κρυφηδόν) Δηλονότι, βιαίως, ἢ δολερῶς. Carmen *Proverbiale*, Ἢ δόλῳ, ἢ βίᾳ· ἢ ἀμφαδόν, ἢ κρυφηδόν, *Apostolius*, Centur. IX. Huc refer illud *Virgilii*, *Dolus, an Virtus* &c.

343. Ῥωγαλέα, τά κεν αὐτὸς) *Ultima* ᾰ ῥωγαλέα producitur, in *Cæsura*, ante *Incisum*, &c.

NOTÆ IN SCHOLIA.

hujus *Rhapsodiæ* finem divagatum erat, nempè circa, v. 530. *Elzeviriana* Editio in suum locum reduxerat, at mendis aliquot scatens; quas nunc ità diluo. Imprimis * ποίμνιον pro νομὸν lego, etiam contra Codicum & MSti fidem, ut sit ὑφειλέσθ' ποίμνιον, quis enim *pascuum* ipsum, potuit surripere? Et paulò infra hoc Furtum dicitur, κεκλεμμένον ὑποβάτα. Cætera omnia emendat MStum, ut pro ὑφείλαζθ, legit ὑφείλεθ' τόπ, pro τὸ δ', βοσκήσωνι, pro βοσκήσωνα, θίγειν, pro θήγειν, τ' ἀπ' αὐτοῦ ἐπιμονῆς, pro τ' αὐτοῦ λοιμονῆς. Excipio πλησάδας, quod in MSto. & in *Impressis* legebatur, pro quo tamen lego πλειάδας.

VARIÆ LECTIONES.

328. Ἐπακούσῃ) γρ. ἐπακούσῃ.

333. Πίμψωσι) γρ. πίμψωσι.

338. Δύης ἔπι) γρ. δύης ἐπὶ, olim; non bene.

340. Ἐμοὶ μετεμηχανόωντο) γρ. ἐμοὶ πέρι, & ἐμοῦ πέρι. Neutra æquè bona.

343. Ὄρηαι) γρ. ὀρῇαι, *Eustath.* fol. 548. lin. 40.

Ἐσπέριοι δ' Ἰθάκης δὺς δείελα ἔργ' ἀφίκοντο·
Ἔνθ' ἐμὲ μὲν κατέδησαν ἐϋστέλμῳ ἐνὶ νηΐ,
Ὅπλῳ ἐϋστρεφέι στερεῶς· αὐτοὶ δ' ἀποβάντες
Ἐσταμένως ῥῶπάν τε θαλάσσης δόρπον ἕλοντο.
Αὐτὰρ ἐμοὶ δεσμὸν μὲν ἀνέγναμψαν Θεοὶ αὐτοὶ
Ῥηϊδίως· κεφαλῇ δὲ κατ' ῥάκος ἀμφικαλύψας,
Ξεστὸν ἐφόλκαιον καταβὰς ἐπέλασσα θαλάσσῃ
Στήθεϊ· ἔπτα δὲ χερσὶ διήρεσα ἀμφοτέρῃσι
Νηχόμενος, μάλα δ' ὦκα δύῃ φ' ἔα ἀμφὶς ἐκείνων.
Ἔνθ' ἀναβὰς, ὅθι τε δεῖος ἦν πολυανθέϊ ὕλης,
Κείμην πεπτηώς· οἱ δὲ μεγάλα στενάχοντες
Φοίτων· ἀλλ' ὃ γάρ σφιν ἐφαίνετο κέρδιον εἶναι
Μαίεσθαι προτέρω· τοὶ μὲν πάλιν αὖτις ἔβαινον
Νηὸς ἔπι γλαφυρῆς· ἐμὲ δ' ἔκρυψαν Θεοὶ αὐτοὶ
Ῥηϊδίως, καί μι φαθμὸν ἐπέλασσαν ἄγοντες
Ἀνδρὸς ἐπιφραδέος· ἔτι γάρ νύ μοι αἶσα βιῶναι.
Τόνδ' ἀμαμφόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα,

" Sub occasum verò Ithacæ amœnæ
" ad opera pervenerunt:
" Ibi me quidem ligaverunt benè tabulatâ in navi,
" Fune bene-torto arctè; ipsique egressi
" Certatim ad littus maris cœnam sumpsere.
" At mihi vinculum quidem dissolverunt Dii ipsi
" Facilè, capiti itaque scruto obvoluto
" Levi temone descendens applicui mari
" Pectus, posteáque manibus navigavi ambabus
" Natans: valdéque citò excessi longè ab illis.
" Tunc ascendens, ubi quercetum erat lætissimæ sylvæ,
" Jacebam subsidens: illi itaque valdè suspirantes
" Ibant; sed (non enim ipsis visum est melius esse
" Inquirere ulteriùs) hi quidem iterum redierunt
" Navi in concavâ; me autem absconderunt Dei ipsi
" Facilè, & me fabulo applicuerunt ducentes
" Viri prudentis; adhuc enim mihi fatum vivere.
Hunc respondens alloquutus es, Eumæe subulce,

ΣΧΟΛΙΑ.

344. Ἐσπέριοι.] Δείλιοι.
346. Ὅπλῳ.] Σχοινίῳ.
348. Ἀνέγναμψαν.] Ἀνέλυσαν.
350. Ξεστόν.] Καλῶς ἐξεσμένον. Ἐφόλκαιον.] Πηδάλιον· ὑπὸ δέ * ἐφέλκεσθαι τῷ ναῦν· ἢ ἐφέλκεσθαι ὑπὸ τῷ ναῦν· ἢ ἐφέλκεσθαι ὑπὸ τὸ νεώς. Ἐπέλασσα.] Ἐγγίσω ἐποίησα.
352. Θυῄφι.] Ἔξω * ἀηδόνι. * Ἔα.] Ἦν.
353. Δρυόϊ.] Δρυοειδὴς καὶ σύσκιον τόπον.
354. Πεπτηώς.] Πεπλωκώς. Στενάχοντες.] Στένοντες, λυπούμενοι.
356. Μαίεσθαι.] Ἐπιζητεῖν.
358. Ἐπέλασσαν.] Πλησιάσαι ἐποίησαν.
359. * Ἐπιφραδέος.] Ἐπιστήμονος, σώφρονος, καὶ νουνεχοῦς.

NOTÆ.

353. Δρίος) Ità *Florentina*, *Aldina*, *Lovaniana Rescii*, *Eustathii* Textus, *H. Steph. Lugdunensis*, & *Oxoniensis*; at *Castellionea*, *Cantabrigiensis* &c. δρύος, item Not. MS. ad *Florentin.* Etonensi. *Brevia* quoque *Scholia*. *Isaac. Casaubon.* ad oram Cod. sui, manu notavit, *Alii* δρύϊ, *malè*.

NOTÆ IN SCHOLIA.

350. * Ἐφίλκεσθαι scribo, pro ἐφίλκυσθαι, &c.
352. * Ἀηδόνι, apertè præfert MS. *Aloysii*, quare ità scribo, pro corrupto σώφρονι, an pro εἰσηγμένον; *Ibid.* * Ἔα) Ἦν. Addo ex *Eustathio*, qui pro ἦα & ἦν, positum agnoscit, fol. 543. lin. 51. &c.
359. * Ἐπιφραδέος) *Elzevir.* solus, ἐπιφραδέως, ἐπιστήμονος, σώφρονος, νουνεχοῦς, Aliæ Editt. ut nunc Nos. Nullo modo mihi persuadere possum, *Cornelium Schrevelium* hæc *Scholia* accuratè. Ordinâsse fortè, & in suum singula locum collocâsse potuit, quod erat Diligentiæ non perfunctoriæ; at certè qui Prælo incubuit, siquis omninò erat, millies *Schrevelio* minor habendus; aut certe Cerevisiæ, Opii, aut Somni amantissimus. Nec est, quòd metuamus hujusmodi hominem *Scholia* ulla de suis nobis obtrusisse. Quod ad *Odysseam* attinet, hoc in me possum recipere, nihil usquàm tale deprehendi posse; nempè quod præter MS. additur, quod non antea in Vett. Libris Impressis aderat; licet in MS. deessent, aut certè malè locarentur. Nam plurima, quæ penitùs abesse, primâ fronte putabam, adesse tandem reperi, licet ordine miserè turbato.

VARIÆ LECTIONES.

352. Θύῃφ') γρ. Θύηθ', *Hervag.* Text. non benè.
353. Δρίος) γρ. δρύος, vid. Not. in *Textum*.

Ἄ δειλὲ ξείνων, ἦ μοι μάλα θυμὸν ὄρινας,
Ταῦτα ἔκαστα λέγων, ὅσα δὴ πάθες, ἠδ' ὅσ' ἀλήθης.
Ἀλλὰ τὰδ' ὃ χρὴ κόσμον ὀίομαι, οὐδέ με πείσεις,
Εἰπὼν ἀμφ' Ὀδυσῆϊ· τί σε χρὴ τοῖον ἐόντα
Μαψιδίως ψεύδεσθαι; ἐγὼ δ' εὖ οἶδα καὶ αὐτὸς
Νόστον ἐμοῖο ἄνακτος, ὅτ' ἤχθετο πᾶσι θεοῖσι
Πάλχυ μάλ', οὔτι μιν οὔτε Τρώεσσι δάμασσαν,
Ἠὲ φίλων ἐν χερσίν, ἐπεὶ πόλεμον τολύπευσε.
Τῷ κἄν οἱ τύμβον μὲν ἐποίησαν παναχαιοὶ,
Ἠδέ κε καὶ ᾧ παιδὶ μέγα κλέος ἤρατ' ὀπίσσω.
Νῦν δέ μιν ἀκλειῶς Ἅρπυιαι ἀνηρείψαντο.
Αὐτὰρ ἐγὼ παρ' ὕεσσιν ἀπόπροπος ἠδὲ πόλινδε
Ἔρχομαι, εἰ μή πού τι τεῖφρων Πηνελόπεια
Ἐλθέμεν ὀτρύνησιν, ὅτ' ἀγγελίη ποθὲν ἔλθῃ.
Ἀλλ' οἱ μὲν τὰ ἕκαστα πορήμενοι ἐξερέουσιν,
Ἠμὲν οἳ ἄχνυνθ' ὅλιον οἰκομένοιο ἄνακτος,
Ἠδ' οἳ χαίρουσιν βίοτον νήποινον ἔδοντες.
Ἀλλ' ἐμοὶ οὐ φίλον ἐστὶ μεταλλῆσαι, καὶ ἔρεθος,
Ἐξ οὗ δή μ' Αἰτωλὸς ἀνὴρ ἐξήπαφε μύθῳ,
Ὅς τ' ἄνδρα κτείνας, πολλὴν ἐπὶ γαῖαν ἀλήτης,
Ἦλυθ' ἐμὸν πρὸς δῶμα· ἐγὼ δέ μιν ἀμφαγάπαζον.
Φῆ δέ μιν ἐν Κρήτῃσι παρ' Ἰδομενῆϊ ἰδέσθαι
Νῆας ἀκειόμενον, τάς οἱ ξυνέαξαν ἄελλαι·
Καὶ φάτ' ἐλεύσεσθαι, ἢ ἐς θέρος, ἢ ἐς ὀπώρην,

" O miser hospitum, certè valdè animum commovisti
" Hæc singula dicens, quæ utique tulisti, & quæ vagatus es.
" Sed hæc non ita dicta puto, neque mihi persuadebis,
" Dicens de Ulysse; quid te oportet, cùm talis sis,
" Temerè mentiri? ego enim certè scio & ipse
" Reditum mei domini, quod ingratus sit omnibus Deis
" Omninò valdè, quando ipsum non inter Trojanos domuerunt,
" Vel amicorum in manibus, postquam bellum exantlarat.
" Tunc ei sepulchrum quidem fecissent omnes Achivi,
" Ac etiam suo filio magna gloria crevisset in posterum:
" Nunc autem ipsum sine gloriâ Harpyiæ dilaniârunt.
" At ego apud sues separatus: neque ad civitatem
" Eo, nisi fortè prudens Penelope
" Venire jubeat, quando nuncium alicunde veniat.
" Sed hi quidem singula assidentes interrogant,
" Tum qui tristantur diù absente rege.
" Tum qui lætantur victum impunè edentes,
" Sed mihi non gratum est inquirere & interrogare;
" Ex quo me Ætolus vir decepit verbo;
" Qui viro interfecto, multas per regiones vagatus,
" Venit meas ad ædes: ego autem ipsum amicè habui.
" Dixit itaque inter Cretenses apud Idomeneum vidisse
" Naves refarcientem, quas ei fregerant procellæ:
" Et dixit venturum, vel in æstatem, vel in autumnum,

ΣΧΟΛΙΑ.

361. Ὄρινας.] Ἐκίνησας, ἐτάραξας.
362. Ἀλήθης.] Ἐπλανήθης.
366. Ἤχθετο.] Ἐμισεῖτο.
367. Δάμασσαν.] Ἀνεῖλον.
372. Ἀπόπροπος.] Κεχωρισμένος.
374. Ἀγγελίη.] Ἀντὶ δὲ, ἀπαγγέλλων τίς.
375. Παρήμενοι.] Παρακαθήμενοι.
381. Ἀμφαγάπαζον.] Ἐφιλοφρονούμην.
383. Ἀκειόμενον.] Θεραπεύουσα, ἰώμενον.
384. Ὀπώρην.] Νῦν, τὸ μετόπωρον.

NOTÆ.

369. Τῷ κἄν οἱ τύμβον) Cùm malè olim κὲν hic adesset, ad *Versûs* & *Sensûs* complementum, κἄν apponendum duxi, ut & olim, *Iliad.* ι'. v. 273. Ubi licet aliquot Codd. legant κὲν, & Veteres, & non pauci, κἄν legebant, & *Seberi* etiam Index.

NOTÆ IN SCHOLIA.

384. *Μετόπωρον) MS. μεθοπώρου, alii Codices μεθόπωρον, *Morrhii* solus μετόπωρον, rectè.

VARIÆ LECTIONES.

366. Ὅτ' ἤχθετο) γρ. ὃς ἔχθετο, *Eustath.* fol. 549. lin. 49.
369. Τῷ κἄν οἱ) γρ. τῷ κέν οἱ, vid. N. in *Textum.*
380. Ὅς τ' ἄνδρα) γρ. ὃς ῥ' ἄνδρα, *H. Steph.*
381. Ἦλυθ' ἐμὸν πρὸς δῶμα) γρ. ἦλυθ' ἐμὰ πρὸς δώματ'. *H. Steph.*

Πολλὰ χρήματ' ἄγονθα, σὺν ἀντιθέοις ἑτάροισι.
Καὶ σὺ, γέρον πολυπενθὲς, ἐπεί σέ μοι ἤγαγε δαίμων,
Μήτε τί μοι ψεύδεσσι χαρίζεο, μήτε τι θέλγε.
Οὐ γὰρ τοὔνεκ' ἐγώ σ' αἰδέσομαι, οὐδὲ φιλήσω,
Ἀλλὰ Δία ξένιον δείσας, αὐτόν τ' ἐλεήσας.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ἦ μάλα τίς τοι θυμὸς ἐὶ στήθεσσιν ἄπιστος,
Οἷόν σ' οὐδ' ὁμόσας πὲρ ἐπήγαγον, οὐδέ σε πείθω.
Ἀλλ' ἄγε νῦν ῥίπτωμεν· ὑπερθε
Μάρτυροι ἀμφοτέροισι θεοὶ, τοὶ Ὄλυμπον ἔχουσιν.
Εἰ μέν κεν νοστήσῃ ἄναξ τεὸς ἐς τόδε δῶμα,
Ἕσσας μὲ χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἵματα, πέμψαι
Δουλιχιόνδ' ἰέναι, ὅθι μοὶ φίλον ἔπλετο θυμῷ·
Εἰ δέ κε μὴ ἔλθῃσιν ἄναξ τεὸς, ὡς ἀγορεύω,
Δμῶας ὀπασσεύσας, βαλέειν μεγάλης ἀπὸ πέτρης,
Ὄφρα καὶ ἄλλος πτωχὸς ἀλεύηται ἠπεροπεύειν.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη σῦς ὑφορβὸς,
Ξεῖν', ὅπως γάρ κέν μοι ἐὐκλεὴς τ', ἀρετή τε,
Εἴη ἔπ' ἀνθρώπους ἅμα τ' αὐτίκα, καὶ μετόπισθα,
Ὅς σ' ἐπεὶ ἐς κλισίην ἄγαγον, καὶ ξείνια δῶκα,
Αὖθις ἢ κλέψαιμι, φίλον δ' ἀπὸ θυμὸν ἐλοίμην,

" Multas opes ducentem cum divinis sociis.
" Et tu, senex multa passus, postquam te ad me duxit fortuna,
" Ne mihi mendaciis gratificare, neque mulceas.
" Non enim ob id ego te honorabo, neque diligam,
" Sed Jovem hospitalem veritus, teque ipsum miseratus.
Hunc respondens alloquutus est prudens Ulysses,
" Certe valde quidam tibi animus in pectoribus incredulus,
" Qualem ne jure jurando induxi; neque tibi persuadeo.
" Sed age nunc pactum faciamus, & insuper *sint*
" Testes amborum Dii, qui Olympum habitant.
" Siquidem redibit rex tuus in hanc domum,
" Indutum me chlamydemque, tunicámque, vestes mittito
" Ad Dulichium ire; quò mihi gratum est animo.
" Si autem non venerit rex tuus, ut dico,
" Famulis jube dejicere magnâ de petrâ;
" Ut & alius pauper caveat decipere.
Hunc respondens alloquutus est divinus subulcus,
" Hospes, sic mihi bona fama virtúsque
" Foret inter homines, simul nunc & in futurum,
" Qui te in fabulum duxi, & hospitalia *munera* dedi,
" Rursus tandem interficiam, dilectumque animum auferam;

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

386. Πολυπενθὲς.] Πολλὰς λύπας σὺ ἐαυτῷ ἔχων.
387. Θέλγε.] Ἀπάτα.
388. Αἰδέσομαι.] Περισέξομαι, καὶ τιμήσω, ὡς ἱκέτην.
389. Ξένιον.] Ξένων ἔφορον.
392. Ἐπήγαγον.] Περιηγαγόμην, ἔπεισα.
393. Ῥίπτωμεν.] Τῶν ἐπὶ ῥιπτοῖς καὶ ὁμολογημάτοις συνθήκων.
395. Τεὸς.] Ὁ σός.
396. Ἕσσας.] Ἐνδύσας.
397. Δουλιχιόνδε.] Πόλις τῶν Κεφαλληνίας.
399. Ἐπιστεύσας.] Κελεύσας, ἐφορμήσας.
405. Ἐλοίμην.] Ἀφέλωμαι.

N O T Æ.

388. Αἰδέσομαι) Αἰδήσομαι olim in Omnibus; & tamen quùm sæpe aliàs αἰδέσσαι, pro αἰδῆσαι, scriptum videamus, minimè αἰδέσσαι, ut *Iliad.* ι'. v. 636. Item αἰδέσσεται, non αἰδήσεται, *Iliad.* χ'. v. 419. Præterea cum *Aloysii* MS. apertè legat αἰδέσομαι, ut & Vett. Editt. *Brevium Scholiorum*, & αἰδέσεται, ter in *Iliade* reperiatur, hanc vocem in *Textum* revoco, vix aliâ ad *Var. Lect.* rejectâ.

389. Αὐτόν τ' ἐλεήσας) Malè exciderat τὸ τε Editioni *Elzeviriana*.

400. Ἀλεύηται) Ἀττικῶς, ἀντὶ ᾖ, ἀλεύῃ). Ὁμηρικὸν, ἀντὶ Ὑποτακτικοῦ. Vid. ad α'. v. 41. Scribitur & ἀλεύεται, ut ω'. v. 29. Vid. ad *Var. Lect.*

V A R I Æ L E C T I O N E S.

388. Αἰδέσομαι) γρ. αἰδήσομαι. vid. Not. in *Textum*.

389. Αὐτόν τ' ἐλεήσας) γρ. αὐτόν τ' ἐλεαίρων, *Eustath.* fol. 555. & lin. 11. nec omisit *H. Steph.*

393. Ὑπερθε) γρ. ὄπιθε, *H. Steph.*

399. Ἐπιστεύσας) γρ. ἐπιστεύσας, *Br. Schol.*

400. Ἀλεύηται) γρ. ἀλεύεται, ut ω'. v. 29. Vid. Not. in *Textum*.

403. Μετόπισθεν) γρ. μετόπισθεν, *H. Steph.*

Πρόφρων

Πρόφρων δή κεν ἔπειτα Δία Κρονίωνα λιτοίμην;
Νῦν δ' ὥρη δόρποιο· τάχιστά μοι ἔνδον ἑταῖροι
Εἶεν, ἵν' ὡς κλισίῃ λαχὼν τετυκοίμεθα δόρπον.
"Ως οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Ἀσχίμαλον δὴ σύες τε, καὶ ἀνέρες ἦλθον ὑφορβοί,
Τὰς μὲν ἄρα ἔρξαν κατ' ἤθεα κοιμηθῆναι·
Κλαγγὴ δ' ἀπείρων ὦρτο συῶν αὐλιζομένων.
Αὐτὰρ ὁ οἷς ἑτάροισιν ἐπέκλεθε δῖος ὑφορβός,
"Αξεσθ' ὗν ἕνεκα ἄριστον, ἵνα ξείνῳ ἱερσήσω
Τηλεδαπῷ· πρὸς δ' αὐτοὶ ἀνησόμεσθ', οἵκοθι γὰρ δὴ
Δηρὸν ἔχομεν, πάσχοντες ὑὸν ἕνεκ' ἀργιόδοντων·
"Αλλοι δ' ἡμέτερον κάματον νήποινον ἔδουσιν.
Ὡς ἄρα φωνήσας κέρσε ξύλα νηλεῖ χαλκῷ·
Οἱ δ' ὗν εἰσῆγον μάλα πίονα πενταέτηρον·
Τὸν μὲν ἔπειτ' ἔστησαν ἐπ' ἐσχάρῃ· οὐδὲ συβώτης
Λήθετ' ἄρ' ἀθανάτων, φρεσὶ γὰρ κέχρητ' ἀγαθῇσιν.
Ἀλλ' ὅγ' ἀπαρχόμενος, κεφαλῆς θρίξας ἐν πυρὶ βάλλεν
Ἀργιόδοντος ὑὸς, καὶ ἐπεύχετο πᾶσι θεοῖσι,
Νοστῆσαι Ὀδυσῆα πολύφρονα, οἶκόνδε δόμονδε.
Κόψε δ' ἀναχόμενος σχίζῃ δρυὸς, ἣν λίπε κείων·
Τόνδ' ἔλιπε ψυχή· τοὶ δ' ἔσφαξάν τε καὶ ὗσαν.

" Promptus utiq; sic postea Jovi Saturn. supplicarer; *si inhospitalis adeò esse?*
" Verùm nunc hora cœnæ: ocyùs mihi intùs foci
" Erunt, ut in tugurio dulcem præparemus cœnam.
Sic hi quidem talia inter se dicebant;
De propinquo autem suesque & viri venerunt subulci;
Has quidem igitur incluserunt in sua claustra ad dormiendum;
Clamor verò multus ortus est suûm in haram-euntium.
At suis sociis jussit divinus subulcus,
" Ducite suûm optimum, ut hospitis *in gratiam* mactem
" Peregrini; unà & ipsi recreabimur, qui ærumnam
" Diù habemus, patientes suûm gratiâ habentium dentes-albos;
" Alii autem nostrum laborem impunè edunt.
Sic loquutus, scidit ligna acuto ferro:
Hi verò suem abduxerunt valdè pinguem quinquennem;
Quem quidem postea statuebant ad focum; neque subulcus
Oblitus est immortalium; mentibus enim utebatur bonis.
Sed hic incipiens capitis crines in ignem jecit
Albos habentis dentes suis, & precatus est omnes Deos,
Ut rediret Ulysses prudens suam domum.
Percussitque in altum tollens flijtë querno, quem liquit nudens;
Hunc reliquit anima: hi verò jugularunt & usserunt;

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

406. Λιτοίμην.] Ἱκετεύσαιμι.
411. Ἔρξαν.] Σωσίκλεσαν. Ἤθεα.] * Τὰς συνήθεις τόπους ἢ ἀμφιθύρας.
415. Τηλεδαπῷ.] Πόρρωθεν ἀφιγμένῳ. Ἀνησόμεσθα.] Ἀνήσεως καὶ ὠφελείας μεταχοιμεθα.
418. Κέρσεν.] Ἔσχισεν.
425. Κόψε.] Ἔπαισεν, ἔκρυσεν. Κείων.] Σχίζων ἢ καίων.
426. Εὗσαν.] Περιέκαυσαν, ἐφλόγισαν.

N O T Æ.

411. Τὰς μὲν ἄρα ἔρξαν) *Ultima* in ἄρα producitur, in *Cæsurâ*, ante *Asperam* cum *Acuto*. *Isaac. Casaubon.* in sui Codicis margine, nunc *Etiensis* Episcopi, *Mori*, cum *Leni* scribit ἔρξαν non bene: nam in hoc loco fit ab ἴρχω, pro εἴργω, *Includo*, non ab ἔρχω, *Arceo*, nec ab ἔρδω, *facio*.

422. Ἀλλ' ὅγ' ἀπαρχόμενος κεφαλῆς τρίχας) *Eustath.* Ἀναμνησις τοῦ παλαιοῦ ἐθους ἐκ τριχῶν καὶ δερῶν. Notanda hinc Poetæ hæc tenùs ignoti Pietas; qui nec *Bubulcum Deorum oblitum* ait; *quòd & sana erat mentis*, v. 420. Οὐδὲ συβώτης Λήθετ' ἄρ' ἀθανάτων· φρεσὶ γὰρ κέχρητ' ἀγαθῇσιν. Vid. infrà, ad v. 446.

N O T Æ I N S C H O L I A.

411. * Ἤθεα) Τὰς συνήθεις πόρρω καὶ ἀμφιθύρους. Hoc *Scholion* ex *Hesychio* huc migrat, eò certè omninò pertinens; quod lubentius feci; quum viderem, Magnos Viros de hâc voce errare, & exponere, *de more*, ut *Versio* nupera hìc fecit.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

406. Δή κεν ἔπειτα) γρ. κὲν δ' ἔπειτα, *H. Steph.*
411. Ἔρξαν) γρ. ἔρξαν, *Isaac. Casaubon.* vid. Not. in *Textum*.
419. Εἰσῆγον) γρ. εἰσάγαγον, *H. Steph.*
425. Κόψε δ' ἀναχόμενος) γρ. πλῆξε δ' ἀπαρχόμενος, *Dionys.* Halicarn. Editt. *Hudson.* 2 Vol. fol. 11. & *Fred. Sylburg.* *Ibid.* Κείων) γρ. καίων, *Br. Schol.*

Αἶψα

Αἶψα δὲ μιν διέχθαν· ὁ δ' ὠμοθετεῖτο συβώτης,
Πάντοθεν ἀρχόμενος μελέων, ἐς πίονα δημόν.
Καὶ τὰ μὲν ἐν πυρὶ βάλλε, παλύνας ἀλφίτῳ ἀκτῇ,
Μίστυλλόν τ' ἄρα τἄλλα, κὴ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειρεν,
Ὤπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα·
Βάλλον δ' εἰν ἐλεοῖσιν ἀολλέα· ἂν δ' ἄρα συβώτης
Ἴστατο δαιτρεύσων· περὶ γὰρ φρεσὶν ᾔδη ἄριστα·
Καὶ τὰ μὲν ἑπτάχα πάντα διημοιρᾶτο δαίζων·
Τιῶν μὲν ἴαν Νύμφῃσι κὴ Ἑρμῇ Μαιάδος υἱῖ
Θῆκεν ἐπευξάμενος, τοῖς δ' ἄλλας νεῖμεν ἑκάστῳ·
Νώτοισιν δ' Ὀδυσῆα διήνεκέεσσι γέρειρεν
Ἀργειφόντης υἱός· κύδαινε δὲ θυμὸν Ἀνακτι·
Καί μιν φωνήσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Αἴθ' ὕτως, Εὔμαιε, φίλῳ Διὶ πατρὶ γένοιο,
Ὡς ἐμοί, ὅτι μὲ τοῖον ἐόντ' ἀγαθοῖσι γεραίρεις.
Τόνδ' ἀταμφίβρωτος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα,
Ἔδμεν, δαιμόνιε ξείνων, κὴ τέρπεο τοῖσδε,
Οἷα πάρεστι· θεὸς γὰρ τὸ μὲν δώσει, τὸ δ' ἑάσει,
Ὅ, τι κὲν ᾧ θυμῷ ἐθέλῃ· δύναται γὰρ ἅπαντα.
Ἦ ῥα, κὴ ἄρχματα θῦσε θεοῖς αἰειγενέτῃσι·
Σπείσας δ' αἴθοπα οἶνον, Ὀδυσσῆϊ πτολιπόρθῳ

Statimque ipſum diviſerunt, crudaque poſuit ſubulcus,
Undique initio facto à membris, in pinguem adipem;
Et partim quidem in ignem jecit; ubi commiſcuiſſet farinæ flore,
Minutatim verò ſecuerunt alia, & circum verua fixerunt,
Aſſáveruntque rite, extraxerúntque omnia.
Poſuerant autem in diſcis ſimul omnia; ſubulcus verò
Surrexit, in quadram-divifurus, valdè enim mentibus æqua ſciebat;
Atque illa quidem ſeptifariam omnia partitus eſt dividens,
Partem quidem unam Nymphis, & Mercurio Majæ filio
Poſuit apprecatus, alias diſtribuit ſingulis:
" Dorſis autem Ulyſſem integris honoravit
" Albi dentis ſuis; recreabat verò animum Heri;
Et ipſum appellatum alloquutus eſt prudens Ulyſſes,
" Utinam ſic, Eumæe, dilectus Jovi patri ſis,
" Sicut mihi, ſiquidem me, talis cum ſim, bonis honoras.
Hunc reſpondens allocutus es, Eumæe ſubulce,
" Comede, miſerrime hoſpitum, & delectare his,
" Qualia adſunt, Deus autem hoc quidem dabit, hoc verò tollet,
" Quodcunque ſuo animo vult; poteſt enim omnia.
Dixit, & primitias ſacrificavit Deis ſempiternis;
Libatóque nigro vino, Ulyſſi urbium-deſtructori

ΣΧΟΛΙΑ.

427. Ὠμοθετεῖτο.] Ὠμῶν ὄντων τῶν κρεῶν ἀπήρχετο τοῖς θεοῖς.

428. Ἀρχόμενος.] Ἀπαρχόμενος.

429. Παλύνας.] Ἀναπτίψας καὶ μαζοποιήσας.

432. Ἀολλέα.] Ὁμοῦ πάντα.

433. Δαιτρεύσων.] Μερίσων.

434. Ἑπτάχα.] Εἰς ἑπτὰ μέρη. Διημοιρᾶτο.] Διενεῖμε, διεμέρισεν.

435. Ἴαν.] Μίαν. Νύμφῃσι κὴ Ἑρμῇ.] Καὶ Σιμωνίδης θύειν αὐτὸς φησὶ Νύμφαις καὶ Μαιάδι τόκῳ, ὅτι ἦδ ἀνδρῶν αἷμα ἔχουσι ποιμένων.

446. Ἀρχμάτα.] Τὰς ἀπαρχάς.

NOTÆ.

433. Περὶ γὰρ φρεσὶν αἴσιμα ᾔδει) Malè exciderat vox φρεσὶν *Elzeviriana* Editioni.

434. Πάντα διημοιρᾶτο δαίζων) In voce διημοιρᾶτο. τὸ ᾶ producitur, ante Literam ἀναδιπλώσεως capacem, ut ε'. v. 226. Ἀλλ' ἐπὶ ὧν δὴ ἔρχα κακὰ ἔμμορε, καὶ δ' ἀπόλοιτο. Item σ'. v. 361. ubi *Varia Lectiones* agnoſcunt Literam μ'. ſingularem; licet *Tyrannum* gratiâ, quod fieri ſolet, duplicetur in *Textu*. Sic *Iliad.* β'. v. 527. Ἀλλὰ πολὺ μείων, ubi tamen *Accentus* opitulatur. Vid. ad *Odyſſ.* χ'. v. 2. & infrà, ad v. 485.

444. Ἑάσει) Vid. ſuprà, ad v. 171.

446. Ἀργμάτα) Vid. *Etymolog.* M. v. Ἀπάργματα. Vid. ſuprà, ad v. 422.

NOTÆ IN SCHOLIA.

435. Νύμφῃσι κὴ Ἑρμῇ) Huic *Scholio* per omnia aſſentit *Euſtath.* tol. 552. lin. 28. Verùm hìc *Simonidæ* locus, ex ejuſdem *Iambis*, ità legendus, Θύειν Νύμφαις, τὰ π Μαιάδος τόκῳ· Οὗτοι γὰρ ἀνδρῶν αἷμα ἔχουσι ποιμένων.

VARIÆ LECTIONES.

435. Υἱῖ) κ. Ἱεῖ, *H. Steph.*

436. Ἑκάσῳ) κ. ἑκάστῳ, *H. Steph.*

444. Τὸ μὲ δώσει, τὸ δ' ἑάσει) κ. τὰ μὲ δώσει, τὰ δ' ἑάσει, *H. Steph.*

Ἐν

Ἐν χείρεσιν ἔθηκεν, ὁ δ' ἔζετο ἦ παρὰ μοίρῃ.
Σῖτον δὲ σφιν ἔνεμε Μεσαύλιος, ὃν ῥα συβώτης
Αὐτὸς κτήσαλο οἷος, ἀποιχομένοιο ἄνακτος,
Νόσφιν δεσποίνης, καὶ Λαέρταο γέροντος.
Πὰρ δ' ἄρα μὲν Ταφίων πρίατο κτεάτεσσιν ἑοῖσιν·
Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Σῖτον μὲν σφιν ἀφεῖλε Μεσαύλιος· οἱ δ' ἐπὶ κοῖτον,
Σίτῳ καὶ κρειῶν κεκορημένοι, ἐστεύοντο.
Νὺξ δ' ἄρ' ἐπῆλθε κακὴ σκοτομήνιος, ὗε δ' ἄρα Ζεὺς
Πάννυχος· αὐτὰρ ἄη Ζέφυρος μέγας αἰὲν ἔφυδρος.
Τοῖσδ' Ὀδυσεὺς μετέειπε, συβώτεω πειρητίζων,
Εἴπως οἱ ἑκὰς χλαῖναν πόροι, ἤ τιν' ἑταίρων
Ἄλλον ἐποτρύνειεν· ἐπεὶ ἔο κήδετο λίην.
Κέκλυθι νῦν, Εὔμαιε, καὶ ἄλλοι πάντες ἑταῖροι,
Εὐξάμενός π ἔπος ἐρέω· οἶνος γὰρ ἀνώγει
Ἠλεὸς, ὅς τ' ἐφέηκε πολύφρονά περ μάλ' ἀείσαι,
Καί θ' ἁπαλὸν γελάσαι, καί τ' ὀρχήσασθαι ἀνῆκεν,
Καί τι ἔπος φατέηκεν, ὅ περ τ' ἄρρητον ἄμεινον.
Ἀλλ' ἐπεὶ ἂν τὸ πρῶτον ἀνέκραγον, οὐκ ἐπιθύσω,
Εἴθ' ὡς ἡβώοιμι, βίη τέ μοι ἔμπεδος εἴη,
Ὡς ὅθ' ὑπὸ Τροίῃ λόχον ἤγομεν ἀρτύνοντες.
Ἡγείσθην δ' Ὀδυσεύς τε, καὶ Ἀτρεΐδης Μενέλαος,
Τοῖσί δ' ἅμα τρίτος ἦρχον ἐγώ· αὐτοὶ γὰρ ἄνωγον.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἱκόμεθα ποτὶ πτόλιν, αἰπύ τε τεῖχος,
Ἡμεῖς μὲν περὶ ἄστυ κατὰ ῥωπήια πυκνὰ,
Ἀνδόνακας καὶ ἕλος ὑπὸ πυκάσσαμεν ἐσθλοὶ
Κείμεθα· νὺξ δ' ἄρ' ἐπῆλθε κακὴ, Βορέαο πεσόντος,

In manibus posuit, hic verò sedebat
suam juxtà partem
Cibum autem ipsis distribuit Mesaulius, quem subulcus
Ipse emerat solus, absente domino,
Seorsum à dominâ & Laërte sene:
Ipsum nempe à Taphiis emerat suis facultatibus.
Hi itaque in cibos pararos, propositos, manus extendebant.
At postquam potûs & cibi desiderium amoverunt,
Cibum quidem ab ipsis abstulit Mesaulius; hi autem ad cubitum
Cibo & carnibus saturati iverunt.
Nox verò venit mala obscura, pluitque Jupiter
Totâ nocte, at spirabat Zephyrus magnus semper aquosus.
Hos itaque Ulysses alloquutus est, subulcum tentans;
Si quò ab eo exutam sibi chlænam præberet, vel aliquem sociorum
Alium urgeret: si quidem sui tædebat valdè.
" Audi nunc me, Eumæe, & alii omnes socii,
" Gloriabundus aliquod verbum dicam; vinum enim jubet
" Stultum, quod impellit sapientem etiam valdè cantare,
" Et leniter ridere, & saltare impellit,
" Et aliquod verbum emisit, quod non dictum melius:
" Sed postquam primùm garrulus esse cœpi, non dissimulabo.
" Utinam sic pubescerem, visque mihi firma esset,
" Sicut quando sub Troja insidias duximus parantes.
" Duces autem erant Ulysses & Atrides Menelaus,
" Cum his una tertius dux fui ego, ipsi enim jusserant:
" Sed quando venimus ad urbem, altumque murum,
" Nos quidem circa urbem in virgultis densis,
" Inter calamos & paludem sub armis prostrati,
" Jaculimus: nox autem advenit mala, Boreâ ingruente,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

449. Μεσαύλιος.] Ὄνομα κύριον.
456. Κεκορημένοι.] Κορεσθέντες.
457. Σκοτομήνιος.] Ἀστέλλως, σκοτεινὴ ἢ καθ' ὃν χρόνον ἡ σελήνη ἀπεκόπτω τῆς πρὸς τὸν ἥλιον συνόδου· μείων γάρ, ἡ σελήνη.
458. Πάννυχος.] Διὰ πάσης νυκτός. Ἔφυδρος.] Πεπλωκώς.
463. Εὐξάμενος.] Καυχησάμενος.
464. Ἠλεός.] Ἠλιθιότιος, μάταιος.
466. Ἄρρητον.] Μὴ ῥητόν.
474. Ἀνδόνακας.] Ἀνὰ καλάμους. Πεπληγότες.

Variæ Lectiones.

455. Κεῖτον) γρ. κοίτῳ, H. Steph.
474. Ἀνδόνακας) γρ. ἀν δόνακας, ut in similibus.

Πηγυ-

Πηγυλὶς, αὐτὰρ ὕπερθε χιὼν γένεϊ, ἠΰτε πάχνη,
Ψυχρὴ, ἣ σακέεσσι περιῤῥέφετο κρύσταλλος.
Ἔνθ' ἄλλοι πάντες χλαίνας ἔχον, ἠδὲ χιτῶνας,
Εὖδον δ' ἐύκνημοι, σάκεσιν εἰλυμένοι ὤμους·
Αὐτὰρ ἐγὼ χλαῖναν μὲν ἰὼν ἑτάροισιν ἔλειπον
Ἀφραδίαις, ἐπεὶ οὐκ ἐφάμην ῥιγωσέμεν ἔμπης.
Ἀλλ' ἑπόμην σάκος οἶον ἔχων καὶ ζῶμα φαεινόν.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τέτατο νυκτὸς ἔκης, μετὰ δ' ἄστρα βεβήκει,
Καὶ τότ' ἐγὼν Ὀδυσῆα προπρύδων ἐγρύσ ἐόντα,
Ἀγχοῦ νύξας· ὁ δ' ἄρ' ἐμμαπέως ὑπάκουε,
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Οὔτι ἔτι ζωοῖσι μετέσσομαι, ἀλλὰ μὲ χεῖμα
Δάμναται· οὐ γάρ ἔχω χλαῖναν· παρά μ' ἧπαφε δαίμων,
Οἰοχίτων' ἔμεναι· νῦν δ' οὐκ ἔτι φυκτὰ πέλονται.
Ὣς ἐφάμην· ὁ δ' ἔπειτα νόον κέκλετο τόνδ' εἰς θυμόν,
Οἷος ἐκεῖνος ἔην βουληφόρος, ἠδὲ μάχεσθαι.
Φθεγξάμενος δ' ὀλίγη ὀπὶ μοι πρὸς μῦθον ἔειπε,
Σίγα νῦν, μήτις σοῦ Ἀχαιῶν ἄλλος ἀκούσῃ.
Ἦ, καὶ ἐπ' ἀγκῶνος κεφαλὴν κλίνας, εἶπέ τε μῦθον,

" Glacialis, at ſuper nix facta eſt, veluti pruina,
" Frigida, & ſcutis circum accreſcebat cryſtallus.
" Tunc alii omnes veſtes habebant & tunicas,
" Dormiebantque quieti ſcutis cooperti humeros;
" At ego veſtem quidem diſcedens ſociis reliqui.
" Inconſiderate; quoniam non putabam tantum frigus futurum.
" Sed ſequebar, ſcutum ſolum habens, & veſtem nitidam;
" Sed quando jam extrema pars noctis erat, & aſtra recederent,
" Et tunc ego Ulyſſem allocutus ſum, qui propè erat,
" Cubito pungens; hic verò promptè audivit,
" Nobilis Laërtiade prudens Ulyſſes,
" Non ampliùs inter vivos ero; ſed me hyems
" Interficiet; non enim habeo chlænam; me decepit fortuna,
" Una cum tunica ut ſim; nunc verò non amplius remedia adſunt.
Sic dixi; hic igitur tandem mentem tenuit hanc in animo,
Qualis ille erat ad conſultandum & pugnandum.
Loquens autem ſummiſſa voce me in *hæc* verba allocutus eſt,
" Sile nunc, nè quis te Achivorum alius audiat.
Dixit, & in cubito caput tenuit, dixitque verbum,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

476. Πηγυλίς.] Παγετὸς. * ἡ ψυχρά. Πάχνη.] Νυκτὸς αἰὲν ψυχρά.
477. Κρύσταλλος.] Τὸ πεπηγὸς ὕδωρ.
481. Ῥιγωσέμεν.] Ῥιγώσειν.
482. Ζῶμα.] Νῦν, τὸ χιτῶνα.
485. Ἐμμαπέως.] Ταχέως, προθύμως.
487. Μετέσσομαι.] Ἔσομαι.
489. Οἰοχίτωνα.] Ἐν ἱματίῳ ἔχοντα, μονοχίτωνα.
491. Βουληφόρος.] Βουλεύειν.

N O T Æ.

476. Πηγυλὶς) Ità rectè ſcribitur, à πήγω, vel πήγνυμι, quanquam Auctor *Etymologici* M. πηγυλὶς apertè legat, quem tamen *Suidæ*, *Apollonii*, *Heſychii*, auctoritate refutat *Fredericus Sylburgius*.

485. Ἀγκῶνι νύξας) *Ultima* in ἀγκῶνι producitur, in *Cæſurâ*, ante Liquidam ἀναδιπλώσεως capacem; ut ſuprà, v. 434. Alia tamen *Lectio*, Ἀγκῶν' ἀνύξας, pro ἀγκῶνι ἀνανύξας, optimè omnium convenit, & *Verſui* & *Senſui*.

489. Φυκτὰ) Ità pro φευκτὰ legendum probo, ad α'. v. 18. & ad *Iliad.* ζ'. v. 488.

NOTÆ IN SCHOLIA.

476. Πηγυλὶς) Παγετὸς· ἡ ψυχρά. Ità diſtinguo, & τὸ ἡ addo, ut *Subſtantivum* ſegregetur ab *Adjectivo*. *Euſtath.* fol. 555. lin. 43. Πηγυλὶς, ἤγουν παγετὸς, καὶ τὸν Παλαιὸν, ἡ παγετώδης.

485. Ἐμμαπέως) Ἦγουν, ταχὺ, καὶ ἅμα ἔπει, *Euſtath.* fol. 556. lin. 2.

VARIÆ LECTIONES.

476. Πηγυλὶς) γρ. πηλυγὶς, vid. Not. in *Textum*. *Ibid.* Ὑπερθε) γρ. ὑπειρ, *H. Steph.*

479. Σάκεσσιν) γρ. σακέσσι, ut ſuprà, v. 477.

481. Ἀφραδίαις) γρ. ἀφρειδίαις, *H. Steph.*

485. Ἀγκῶνι νύξας) γρ. ἀγκῶν' ἀνύξας, vid. Not. in *Textum*.

487. Οὔτι ἔτι) γρ. οὔτι ἔπι.

489. Ἕλωρα) γρ. ἴλμενον, *H. Steph.* & ἴλμεναι & ἰέναι. *Ibid.* Φυκτὰ) γρ. φευκτὰ, vid. ad Σ'. v. 299.

491. Βουληφόρος, ἠδὲ μαχέσθαι) γρ. πλέσσαι ἔργον τὸ, ἔπος τε, *Euſtath.* fol. 558. lin. 50. Γραφεῖ δὲ, οἷος ἐκεῖνος ἔην πλέσσαι ἔργον τὸ, ἔπος τε. Nec hoc tamen vidit *H. Steph.*

Κλῦτε

Κλῦτε, φίλοι, θεῖός μοι ὑπήνιον ἦλθεν ὄνειρος·
Λίην γὰρ νηῶν ἐκὰς ἤλθομεν· ἀλλά τις εἴη
Εἰπεῖν Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν,
Εἰ πλέονας ὧδε ναῦφιν ἐποτρύνει νέεσθαι.
Ὣς ἔφατ· ὦρτο δ' ἔπειτα Θόας, Ἀνδραίμονος υἱός,
Καρπαλίμως, ἀπὸ δ' ἧκε χλαῖναν θέτο φοινικόεσσαν,
Βῆ δ' ἰθὺς νήεσσι· ἐγὼ δ' ἐνὶ εἵματι κείνου
Κείμην ἀσπασίως· φάε δ' ἠυσόθρονος ἠώς.
Ὡς νῦν ἡβώοιμι, βίη τέ μοι ἔμπεδος εἴη,
Δοίη κέν τις χλαῖναν ἐνὶ φαθμοῖσι συφορβῶν,
Ἀμφότερον, φιλότητι καὶ αἰδοῖ φωτὸς ἑῆος·
Νῦν δέ μ' ἀπημάζουσι, κακὰ χροῒ εἵματ' ἔχοντα.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα,
Ὦ γέρον, αἶνος μήν τοι ἀμύμων, ὃν κατέλεξας,
Οὐδέ τί πω ἔπος ἦεν ἀκοσμητὸν ἔειπες.
Τῷ οὔτ' ἐσθῆτος δηθύνεται, οὔτε τεῦ ἄλλου,
Ὧν ἐπέοικ' ἱκέτῃ ταλαπείριον ἀντιάσαντα,
Νῦν· ἀτὰρ ἠῶθέν γε τὰ σὰ ῥάκεα δυσπαλίξεις.

"Audite, amici, divinum mihi in somnis afferit insomnium;
"Quum à navibus longè venimus; verùm aliquis eat
"Nunciatum Atridæ Agamemnoni pastori populorum,
"An plures à navibus jubeat *hùc* venire.
"Sic dixit; surrexitque indè Thoas, Andræmonis filius,
"Subitò, & à se chlænam jecit purpuream.
"Perrexitque ire ad naves; ego verò in veste illius
"Jacui libenter; illuxit autem aurea-throno aurora.
"Utinam nunc ità pubescerem, visque mihi firma esset,
"Daret aliquis chlænam in stabulis subulcorum
"Æque amicitiâ *motus*, ac reverentiâ viri boni:
"Nunc autem me negligunt, malas circa corpus vestes habentem.
Hunc respondens, allocutus est Eumæus subulcus,
"O senex, fabula quidem bona, quam dixisti;
"Nec omnino citrà decorum verbum inutile locutus es:
"Ideò neque veste indigebis, neque aliâ re,
"Quam conveniat supplici misero obviam venienti accipere,
"Nunc; at manè tuis te vestibus amicies:

ΣΧΟΛΙΑ.

496. Εἴη.] Πορεύοιτο.

499. Ἀνδραίμων ὁ υἱός.] Ὁ Θόας.

502. Φάε] Ἔφαινεν.

508. Αἶνος.] Ἔπαινος, * ἢ λόγος συμβολικὸς ἐκ μύθου ἢ ἱστορίας, σωφρόνειαν ἔχων παραινετικήν. ἢ Ἀρχίλοχος δὲ λέγει, Αἶνός τις ἀνθρώπων ὅδε, Ὡς ἆρ' Ἀλώπηξ κ' Αἰητὸς ξυναυλίην ἔμιξαν. Αἶνος δ' ἐστὶ, ἢ ὁ ὑποβεβλημένος λόγος.

509. Παρὰ μοῖραν.] Παρὰ τὸ πρέπον, ἔξω τοῦ πρέποντος. Νηκερδὴς.] Ἀσύμφορον, ἀκερδές.

512. Ῥάκεα.] Παλαιὰ ἐκ διεφθαρμένης ἱματία. Δυσπαλίξεις.] Ἀμφιέσεις, * συρράψεις.

NOTÆ.

499. Ὦρτο δ' ἔπειτα Θόας) Cum Celeritas in Legationibus & Nuntiis sit maximè requisita, rectissimè hìc Poeta tale Nomen Nuntio dat, ut *Lycophron*, v. 1471. hujusmodi virum τεθχὺν vocat, παρὸ τὸ τρέχειν, ut hìc Θόας, παρὸ τὸ θεῖν. Vid. quæ Nos ad *Euripidis Danaen*, v. 47.

NOTÆ IN SCHOLIA.

508. Αἶνος) Ἔπαινος, * ἢ λόγος συμβολικὸς ἐκ μύθου, ἢ ἱστορίας, σωφρόνειαν ἔχων παραινετικήν. Ità lego, & emendo, pro absurdo illo, ἔπαινος, ὁ εἰς σωτηρίαν σωφρόνειαν, &c. Ità certe *Eustath.* fol. 556. lin. 32. Δῆλον δὲ, ὅτι αἶνος παρὰ τοῖς Παλαιοῖς, ὁ μόνον ἔπαινος· ἐξ ἧς πολύσημος Ὀδυσσεὺς, ὡς αἰνέσεις εἰπών· ἀλλὰ ἐκ λόγος συμβολικὸς ἐκ μύθου, ἢ ἱστορίας σωφρόνειαν ἔχων παραινετικήν· ῥητῶς δὲ καθὸ τὸ Παλαιὸν εἰρῆσθαι, Λόγος μυθικὸς ἀποφερόμενος ἀπὸ ἀλόγων ζώων, ἢ φυτῶν, εἰς ἀνθρώπων παραίνεσιν, ὡς εἰρήσθω. διὸ καὶ Ἡσίοδος τὸν περὶ τὸν Ἀηδόνος παρ' αὐτῷ λόγον, αἶνον, ὡς ἐρρέθη, καλεῖ· καὶ Ἀρχίλοχος δέ φησιν, ὅτι Αἶνός τις ἀνθρώπων ὅδε, Ὡς ἆρ' Ἀλώπηξ καὶ Αἰητὸς ξυναυλίην ἔμιξαν, ἢ καθ' ἑτέραν γραφὴν, ἤμειξε. Mox aliud simile *Archilochi*, Πίθηκος ἦτε, θηρίων ἀπόκελητε, Μῦς ἀν' ἁλμάδα· Τῷ δ' ἆρ' Ἀλώπηξ κερδαλῆ σωωτῆτε, Πυκνὰ φρονοῦσα νόον.

512. * Συρράψεις) Ità emendo, pro corrupto συρέψεις, ità MS. *Aloysii* & quidem *Eustathius* in locum, fol. 559. lin. 14. Τὸ δὲ ῥάκεα δυσπαλίξεις, ἀντὶ

VARIÆ LECTIONES.

500. Θέτο) γρ. βάλε, *H. Steph.*

501. Βῆ δ' ἰθὺς) γρ. βῆ δ' ἴεναι, *H. Steph.*

509. Ἔειπες) γρ. ἔειπας, MSS. ut sæpè in *Iliade*, & aliàs notatum; εἴπατε, *H. Steph.*

Οὐ γὰρ πολλαὶ χλαῖναι, ἐπημοιβοί τε χιτῶνες
Ἐνθάδε ἔπυσθαι, μία δ' οἵη φωτὶ ἑκάστῳ.
Αὐτὰρ ἐπὴν ἔλθῃσιν Ὀδυσσῆος φίλος υἱὸς,
Αὐτός τοι χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἵματα δώσει,
Πέμψει δ', ὅππῃ σὲ κραδίη θυμός τε κελεύει.
Ὡς εἰπὼν ἀνόρουσε· πίθεν δ' ἄρα οἱ πυρὸς ἐγγὺς
Εὐνὴ, ἔνθ' ὅ γε οἴων τε κῶας αἰγῶν δέρματ' ἔβαλλεν.
Ἔνθ' Ὀδυσεὺς κατέλεκτ'· ἐπὶ δ' ἄρ χλαῖναν βάλεν αὐτῷ
Πυκνὴν καὶ μεγάλην, ἣ οἱ * παρεκέκαστ' ἀμοιβὰς,
Ἔνθ', ὅτε τις χειμὼν ἔκπαγλος ὄρσῃ.
Ὡς ὃ μὲν ἔνθ' Ὀδυσεὺς κοιμήσατο, τοὶ δ' ἄρ' αὐτοὶ
Ἄνδρες κοιμήσαντο νεηνίαι, ὐδὲ συβώτῃ
Ἤνδανεν αὐτόθι κεῖσθαι, ὑὸν ἄπο κοιμηθῆναι·
Ἀλλ' ὅγ' ἄρ' ἔξω ἰὼν ὡπλίζετο· χαῖρε δ' Ὀδυσσεὺς
Ὅττι ῥά οἱ βιότου ὠμηστέος, νόσφιν ἐόντος.
Πρῶτον μὲν ξίφος ὀξὺ περὶ στιβαροῖς βάλετ' ὤμοις.
Ἀμφὶ δ' χλαῖναν ἕσσατ' ἀλεξάνεμον μάλα πυκνὴν,

" Non enim multæ chlænæ mutatoriæque tunicæ
" Hîc ad induendum, unica autem ſola viro ſingulo.
" At poſtquam venerit Ulyſſis dilectus filius,
" Ipſe tibi chlænamque, tunicámque, veſtes dabit,
" Mittétque, quò te cor animúſque jubet.
Sic loquutus ſurrexit, poſuitque ei prope ignem
Lectum, inque caprarum & ovium pelles injecit.
Ibi Ulyſſis dormiebat, inſuper chlænam injecit ipſe
Denſam & molem, quæ ei præſto erat mutatoria,
Cum ſe indueret, quando aliqua hyems terribilis orta eſſet.
Sic quid m tunc Ulyſſes diſcubuit; at apud ipſum
Viri cubitum-ibant juvenes, neque ſubuico
Placuit hinc in lectò à ſuibus longè cubare.
Sed hic extra iens armabatur; lætabatur verò Ulyſſes
Quòd opũ ſuarũ curã-gereret, licet ipſe longe abeſſet, at patabatur.
Primùm quidem enſem acutum circum lortes poſuit humeros,
Circumque chlænam induit expellentem-ventum, valdè denſam,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

513. Χλαῖναι.] Χλαμύδες. τὰ ἔξωθεν περιβλήματα. Ἐπημοιβοί τε.] Ἤτοι ἃς ἀμοιψάμενοί τις δύναται· ἢ μεταλαμβάνειν, εἴποτε χειμὼν εἴη· ἢ ἀλλάσσειν ἄλλῳ, ἀντὶ ἄλλης. Χιτῶνες.] Τὰ ἐσωθεν ἀνδρεῖα ἱμάτια.

521. Παρεκέκαστ' ἀμοιβάς.] Παρεῖχε τὰς ἀμοιβὰς καὶ ἐναλλαγάς· ἢ * παρεκάστεο, παρεκάστο· ἀμοιβάς, εἴδες ἐναλλαγάς.

522. Ὄρσῃ.] Διεγερθῇ, ἀναστῇ.

523. Κοιμήσατο.] Ἐκαθεύδησεν.

524. Νεηνίαι.] Νεώτεροι.

529. Ἀλεξάνεμον.] Βοηθὸν ψύχους, δυναμένην ἀποπαύεσθαι ἀνέμων· ἢ ἀπείργουσαν τοὺς ἀνέμους.

N O T Æ.

521. * Παρεκέκαστ' ἀμοιβὰς) Ità omninò legendum ſtatuo, pro corrupto, quod prius obtinuit, παρεχέσκετο, nam ἐκέκαστο Regulariter pro ἔκετο, occurrit, pro quo *Ionicè* legitur κέσκετο, *Odyſſ. φ'. v.* 41. Κέκασθ' ἐπὶ μοχλόφοισι. *Heſychius*, Κέσκετο, Ἔκειτο. Ità hic παρεκέκαστ' ἀμοιβὰς) Παρέκετο ἀμοιβαίη. Jam verò ἐχέσκομεν nuſquam gentium reperitur, quod ſciam; licet ἔχεσκον, pro εἶχον, vel ἔχον, agnoſcamus. Quare παρεχέσκετο ad *Varias Lectiones* abhinc relegendum cenſeo, & in *Textum* reſtituendum τὸ παρεκέσκετο, quod & ipſe *Euſtathius* videtur primitus legiſſe; *Textum* enim exponens ait, fol. 559. lin. 40. Πυκνὴν καὶ μεγάλην· ἣ οἱ παρεκέσκετο, ἤτοι παρέκειτο, ἢ παρεχέσκετο, ἤγουν παρεῖχετο. Et *Brevia* quidem *Scholia*, MS. *Aloyſii Alemanni*, apertè legunt Παρεκέκαστο) παρέκειτο. Quæ præterea in *Impreſſis* legimus, non *Schrevelius* adjecit, alioquin facilè rejiceremus. verum Vett. aliquot Codd. Hinc tamen *Lectionem* Henr. Stephanus aut non vidit, aut neglexit.

NOTÆ IN SCHOLIA.

Ἢ, παῖς χειρὸν ἔξεις· παῖς παλαίμαας δεήσεις, ἢ δυνήσεις· οἷα συῤῥάπτων, ἢ καὶ ἄλλως μεταχειριζόμενος, ἢ καλύπτων πάλι, ἢ οἰκείαν μέρη σαρκός, κλπ. Vid. *Etymolog.* M. v. Ἀποπαλίζω.

521. * Παρεκέκαστο, ità omninò in *Scholiis* legendum, pro παρέχετο, de quâ re vid. Not. in *Textum*.

VARIÆ LECTIONES.

Textum.

517. Θυμός τε κελεύῃ) γρ. ἢ θυμὸς ἀνώγῃ.

521. Μεγάλην) γρ. μαλακὴν, *Hen. Stephan.*

Ibid. Παρεκέκαστο) γρ. παρεχέσκετο, vid. Not. in

527. Νόσφιν ἐόντος) γρ. νόσφιν ἐόντα.

529. Ἀμφὶ δὲ χλαῖναν ἕσσατ') γρ. ἐ ἕσσατ'.

Ἀν

530 Ἂν δ' ἄρα νάκην ἕλετ' αἰγὸς εὐτρεφέος μεγάλοιο·
Εἵλετο δ' ὀξὺν ἄκοντα, κυνῶν ἀλκτῆρα καὶ ἀνδρῶν.
Βῆ δ' ἴμεν᾽ ἐκ θαλάμοιο, ὅθι περ σύες ἀργιόδοντες
Πέτρῃ ὑπὸ γλαφυρῇ εὗδον, Βορέω ὑπ' ἰωγῇ.

Ac pellem accepit capræ altilis magnæ:
Accepitque acutam lanceam contrà canes adjutricem & viros.
Perrexit autem ire subiturus, ubi sues albis dentibus
Petrâ sub concavâ stabulabant Boreæ sub tegmine.

ΣΧΟΛΙΑ.

530. Νάκην.] Δέρμα αἰγὸς δασύμαλλον.

532. Κείων.] Κοιμησόμενος.

533. Πέτρῃ ὑπὸ γλαφυρῇ εὗδον Βορέω ὑπ' ἰωγῇ.] Ἐριχθεὺς, ὁ τῶν Ἀθηναίων βασιλεὺς, ἰχθῦ θυγατέρα τέτροφα Ὠρείθυιαν, καὶ ἀφ' ἁρπασιπόλιν ταύτην ποτὲ, πέμπτῳ καινηφόρου θύσαντα εἰς τὴν ἀκρόπολιν τῇ Πολιάδι Ἀθηνᾷ· ταύτης ὁ Βορέας ἐρασθεὶς, λαθὼν τὰς βλέπουσας καὶ φυλάττουσας τὴν κόρην, ἥρπασεν καὶ * Ἀφνεμίσας εἰς Θράκην, ποιεῖ γυναῖκα. γίνον) ὁ αὐτῷ παῖδες ἐξ αὐτῆς Ζήτης καὶ Κάλαϊς· οἳ καὶ δι' ὀρτυγίδων μὴ τῶν ἡμιθέων εἰς Κόλχους ἐπὶ τὸ * πάλ. ἔπλωσαν σὺν τῇ * Ἀργοῖ. ἡ δὲ ἱστορία πιθανὴ Ἀχιλλέως. Ἰωγῇ.] Τῇ σκέπῃ.

NOTÆ IN SCHOLIA.

533. Βορέω ὑπ' ἰωγῇ) Hoc *Scholion*, in *Elzevirianâ* Editione longe corruptius, ex MSto. *Aloysii* emendavi, & ex *Aldinâ*, *Bedrotianâ*, *Morrhianâ*, &c. * Ἀφνεμίσας nempe lego, pro Ἀφνεμήσας, * πάλ., pro ἄκ., & * Ἀργοῖ, pro Ἀργῷ. Nollem hujusmodi minutiis immorari; verùm *Criticorum* gens incredula & inficeta postulat, ut omnium vel levissimarum mutationum rationes exhibeam. Verùm, ut dicam, quod sentio, Malè huc advecta est à sciolo quodam hæc Historia; nec enim aliud putandum; quùm nihil omninò præter *Boreæ* nomen *Textus* habeat, quæ tam operosam postulet Historiam. *Ibid.* Ἰωγῇ) Τῇ σκέπῃ. Huc refer *Hesych.* Ἰωγὴ) Σκέπη, ἡσυχία, φωνὴ, πνοὴ, βοὴ, αὐλαλὸς, κραυγή. Εὗδον Βορέω ὑπ' ἰωγῇ· Αἰσχύλος, σκέπῃ. Item *Etymolog.* M. v. Ἰωγή.

VARIÆ LECTIONES.

533. Ὑπὸ) κ. ὕπο. *Ibid.* Ἰωγῇ) γρ. ἰωγῆς.

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Ο΄.

Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Ο΄.

Τηλέμαχον Ἀθηνᾶ ὄναρ ἐπιστᾶσα εἰς Ἰθάκην ἐπανελθεῖν κελεύει· ὃς δῶρα παρὰ Μενελάου λαβὼν πλεῖται. καὶ ἐμβαίνειν μέλλων εἰς τὴν ναῦν, Θεοκλύμενόν τινα Ἀργεῖον μάντιν ἀναλαμβάνει ἐπὶ φόνῳ φεύγοντα. καὶ Εὔμαιον Ὀδυσσεῖ διηγεῖται, ὡς Φοίνικες αὐτὸν λῃσάμενοι ἐκ Συρίας νήσου, ἀπέδοντο Λαέρτῃ· καὶ ἡ Τηλεμάχου ναῦς κατέρχεται εἰς Ἰθάκην, καὶ παύεται εἰς ἄντρον λαθεῖν μέλλουσα, αὐτὸς δὲ Εὔμαιον ἔρχεται.

Ἐπιγραφαί.

Τηλεμάχου ἐπάνοδος· Μνησῖρων λόχος· Τηλεμάχου πρὸς Εὔμαιον ἄφιξις.

Ἄλλως.

Οὐ, ἐπίβη Ἰθάκης, Λακεδαίμονος ἐξ Ὀδυσῆος. Lib. XV.

Ἦ δ' εἰς εὐρύχορον Λακεδαίμονα Παλλὰς Ἀθηνὴ
Ὤϊχεθ', Ὀδυσσῆος μεγαθύμου Φαίδιμον υἱὸν
Νόστου ὑπομνήσουσα, καὶ ὀτρυνέουσα νέεσθαι·
Εὗρε δὲ Τηλέμαχον, καὶ Νέστορος ἀγλαὸν υἱὸν
Εὕδοντ' ἐν προδόμῳ Μενελάου κυδαλίμοιο·
Ἦτοι Νεστορίδην μαλακῷ δεδμημένον ὕπνῳ·
Τηλέμαχον δ' οὐκ ὕπνος ἔχε γλυκύς, ἀλλ' ἐνὶ θυμῷ
Νύκτα δι' ἀμβροσίην μελεδήματα πατρὸς ἔγειρεν.
Ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθηνή,

In latam verò Lacedæmona Pallas Minerva
Abiit, Ulyssis magnanimi illustrem filium,
De reditu admonitura, & suasura, ut redeat.
Invenit verò Telemachum, & Nestoris inclytum filium
Dormientem in vestibulo domûs Menelai illustris,
Nimirùm Nestoridem molli domitum somno;
Telemachum autem non somnus tenebat dulcis; sed in animo
Noctem per solitariam curas de patre excitabat.
Propè igitur stans alloquuta est glaucis-oculis Minerva;

Σχολια.

3. Ὀτρυνέουσα.] Ἐπείγουσα.
5. Εὕδοντ.] Καθεύδοντι, δυϊκῶς.
8. Μελεδήματα.] Μερίμνας.

Notæ.

V. 1. Εὐρύχορον Λακεδαίμονα) De *Spartanorum* Chorcis, *Plutarch.* Apopthegm. & Λακεδαιμονίων ἐπιτηδεύματα. 2 Vol. fol. 238. Τελῶν ἓν χορῶν ὄντων, καθ' οὓς τρεῖς ἡλικίας, καὶ συνισταμένων ἐν ταῖς ἑορταῖς, ὁ μὲν τῶν μειρόντων, ὀρχούμενος ᾖδεν, Ἡμεῖς ποθ' ἥμεθ' ἄλκιμοι νεανίαι· εἶτα ὁ τῶν ἀκμαζόντων ἀνδρῶν, ἀμείβομενος, Ἡμεῖς δὲ γ' ἐσμέν· αἰὲ δ' ὃς βούλεσθε· ὁ δὲ τρίτος, ὁ τῶν παίδων, Ἡμεῖς δὲ γ' ἐσόμεσθα πολλῷ κρείσσονες. Vid. *Isaac. Casaubon.* Not. ad *Athenæ.* l. 4. c. 3. fol. 249. *Apollo*, apud *Herodot.* Ἡμεῖς δ' αὖ Σπάρτης οἰκήτορες εὐρυχόρου. Unde *Virgil.* Æn. l. 1. v. 502. Qualis in Eurotæ ripis, aut per juga Cynthi Exercet Diana choros. Quanquam alii εὐρύχορον per εὐρύχωρον explicent, ut *Eustath.* fol. 465. lin. 15. Ὡς καὶ εὐρύχορον, φασὶ, λέγειν ἀλλαχοῦ γῆν, τὴν εὐρύχωρον, καὶ μεγάλην.

5. Εὕδοντ' ἐν προδόμῳ) *Br. Schol* pro εὕδοντι poni asserunt δυϊκῶς· quùm tamen ipse Poeta de *Telemacho* affirmatè dicat, Minimè illum dormire, v. 7. Τηλέμαχον δ' οὐκ ὕπνος ἔχεν. Quare pro εὕδοντα poni ego dico, atque ità exponendum censeo.

Τηλέ-

Τηλέμαχ', ἠχ ἔπι καλὰ δόμων ἄπο δὴν ἀλάλησαι,
Κτήματά τε προλιπὼν, ἄνδρας τ' ἐν σοῖσι δόμοισιν
Οὕτω ὑφρίαλως· μή τοι κατὰ πάντα φάγωσι
Κτήματα δαιτυμόνες, σὺ δ' ἤ τηὔσιλον ὁδὸν ἔλθῃς.
Ἀλλ' ὄτρυνε τάχιστα βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον,
Πεμπέμεν, ὄφρ' ἔτι οἶκον ἀμύμονα μητέρα τέτμῃς·
Ἤδη γάρ ῥα πατήρ τε, κασίγνητοί τε κέλονται
Εὐρυμάχῳ γήμασθ'· ὁ γὰρ περιβάλλει ἅπαντας
Μνηστῆρας δώροισι, καὶ ἐξώφελλεν ἔεδνα·
Μή νύ τι, σεῦ ἀέκητι, δόμων ἐν κτῆμα φέρῃ.
Οἶσθα γάρ, οἷος θυμὸς ἐνὶ φρεσὶ θήλεος ἔστὶ γυναικός·
Κεῖνος βούλεται οἶκον ὀφέλλειν, ὅς κεν ὀπίσσω,
Παίδων ἠ προτέρων καὶ κεδνοῖο φίλοιο

"Telemache, non jam benè à tuâ domo diutius aberras,
"Facultatibúsque relictis, iisque viris in tuis domibus,
"Qui sic superbi sunt; ne omnia comedant,
"Possessionibus divisis, tu autem inanem viam veneris.
"Verùm impelle citissimè voce bonum Menelaum
"Ad te dimittendum; ut adhuc domi bonam matrem invenias:
"Jam enim patérque fratrésque jubent
"Eurymacho nubere, hic enim superat omnes
"Procos donis, & adauget dotes:
"Nequa, te invito, ex domibus res efferatur.
"Scis enim, qualis animus in pectoribus mulieris;
"Illius vult domum augere, quicunque duxerit:
"Filiorum autem priorum, & matitiprioris dilecti,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

1.0. Καλά.] Ἀντὶ τοῦ, καλῶς. Ἀλάλησαι.] *Πεπλάνησαι.

13. Τηὔσιλον.] Ματαίαν. Τινὲς *ἀργὸν, ἄλλοι βλαβερὰν, ἢ ἀβέβαιον.

15. Ἀμύμονα.] Ἀμώμητον. Τέτμῃς.] Καταλάβῃς.

16. *Ἤδη γάρ ῥα πατήρ τε καὶ κασίγνητοί τε κέλονται Εὐρυμάχῳ γήμασθ'.] Ἰκανῶς, ὁ Οἰδίπους, γαμεῖ Δωροδόκην, τὴν Ὀρσιλόχου, ἢ καὶ Φερεκύδης, Ἀστεροδίαν, τὴν Εὐρυπύλου, ὃ Τελέστορος· *ἐξ ὧν Πηνελόπη. *κασίγνητοι δὲ Πηνελόπης, Σῆμος Ἰκαρεὺς] καὶ Αὐλήτης· *ἔτι δὲ ἀδελφὴ, Ἰφθίμη. πυθόμενος δὲ Λαέρτης καὶ ὁ Πηνελόπης, ὅτι ἐκ τοῦ καλοῦ, ἐκ παῖς φρονεῖ πάντων τὰ καθ' ἑαυτὴν γυναικῶν, ἄγει αὐτὴν τῷ παιδὶ Ὀδυσσεῖ εἰς γάμον, ἢ ποσάκις εἶχεν ἀρετὴν, ὥστε καὶ τὴν Ἑλένην τὴν ἐκ Διὸς ἔσαν τοῦ τὸ ἀρετῆς *ὑπερβάλλειν καλοῦ· ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Φιλοστεφάνῳ καὶ Φερεκύδῃ.

17. Περιβάλλει.] Νικᾷ, ὑπερβάλλει.

18. Ἐξώφελλεν.] Ἐξόχως αὔξησιν· ὀφέλλει, αὔξει.

21. Ὀπυίσω.] Γαμεῖ.

22. Κεδνοῖο.] Τῷ ἐκ παρθενίας γαμετοῦ.

N O T Æ.

13. Τηὔσιλον) De voce τηὔσιν, quòd omninò sit Originis *Hebraicæ*, diximus, ad γ'. v 316.

16. *Κασίγνητοι) *Eustath.* fol. 563. lin. 12. Κασίγνητοι Πηνελόπης, Σῆμος Ἰκαρεὺς καὶ Αὐλήτης.

18. Ἔεδνα) Hic tertior scribendi modus, ἔδνα, ἔεδνα· ut ἥλιος, ἠέλιος· ἔρση, ἐέρση.

NOTÆ IN SCHOLIA.

V. 10. *Πεπλάνησαι) Ità, pro corrupto, πλανᾶσαι, ex *Etymolog.* M. v. Ἀλάλημαι.

13. *Ἀργὸν) Ità pro corrupto ἀρχαίαν, ex *Hesychio*, qui ità, Τηὔσιλον, Ματαίαν, Σὺ δὲ τηὔσιν ὁδὸν ἔλθῃς. Τινὲς ἀργίαν, lego ἀργὴν· ἄλλοι βλαβερὰν, ἢ ἀβέβαιον. In hoc *Scholio*, Τηὔσιλον ὁδὸν ἔλθῃς, ut superfluum, rejicio; *Hesychio* quidem congruebat. De voce τηὔσιν, ad ι'. v. 316.

16. Ἤδη γάρ ῥα πατήρ τε, κασίγνητοί τε κέλονται Εὐρυμάχῳ γήμασθ'.) Plenius *Textum* præfibo, ex *Aloysii* MSto. intero autem *ἐξ ὧν Πηνελόπη, ad Sensum supplendum. Et ex *Eustathio* fol. 563. lin 12. *Κασίγνητοι δὲ Πηνελόπης, Σῆμος ἰκαρεὺς καὶ Αὐλήτης. Ex ipso demùm Poetâ, *Odyss.* δ'. v. 797.

VARIÆ LECTIONES.

V. 10. Δὴν) χρ. τῆλ'. *Eustath.* fol 561. lin. 50. & *H. Steph.*

12. Οὕτω) χρ. ὕστως, *Eustath.* in *Textu* repetendo; at non hæc Lectio *Metro* convenit.

18. Ἔεδνα) χρ. ἔεδνα. Vid. Not. in *Textum*.

Οὐκέτι

Οὐκέτι μέμνηϑ' τεθνηότος, ὐλλὰ μεταλλᾷ.
Ἀλλὰ σύγ' ἐλϑὼν αὐτὸς ὀπιπτεύσας ἔκαρσα
Δμωάων, ἥτις τοὶ ἀρίστη φαίνεται εἶναι,
Εἴτέ τοι φήνωσι Θεοὶ κυδρὴν ἀϑανάτοιν.
Ἄλλο δέ τοί γε ἔπος ἐρέω· σὺ δὲ σύνϑεο θυμῷ.
Μνηστήρων σ' ἐπιτηδὲς ἀριστῆες λοχόωσιν
Ἐν πορθμῷ Ἰθάκης τε, Σάμοιό τε παιπαλοέσσης,
Ἱέμενοι κτεῖναι, πρὶν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι.
Ἀλλὰ τά γ' ὐκ ὀΐω· πρὶν καί τινα γαῖα καθέξει
Ἀνδρῶν μνηστήρων, οἵ τοι βίοτον κατέδουσιν·
Ἀλλὰ ἑκὰς νήσων ἀπέχειν εὐεργέα νῆα·
Νυκτὶ δ' ὁμῶς πλείειν· πέμψει δέ τοι ἕψον ὄπιϑεν
Ἀϑανάτων, ὅς τις σὲ φυλάσσει τε, ῥύεταί τε.
Αὐτὰρ ἐπὴν πρότονον ἀκτὴν Ἰθάκης ἀφίκηαι,
Νῆα μὲν εἰς πόλιν ὀτρῦναι σὺ πάντας ἑταίρους·
Αὐτὸς δ' πρῶτα συβώτην εἰσαφικέσθαι,
Ὅς τοι ὑῶν ἐπίουρος· ὁμῶς δέ τοι ἤπια οἶδεν.
Ἔνθα δὲ νύκτ' ἀέσαι· τὸ δ' ὀτρῦναι πόλιν εἴσω
Ἀγγελίην ἐρέουσα περίφρονι Πηνελοπείῃ,
Οὕνεκά οἱ σῶς ἐστι, καὶ ὐκ Πύλῳ εἰλήλυθας.
Ἦ μὰν ἄρ' ὣς εἰπὼν ἀπέβη ποτὶ μακρὸν Ὄλυμπον.
Αὐτὰρ ὁ Νεστορίδην ἐξ ἡδέος ὕπνος ἔγειρεν,
Λὰξ ποδὶ κινήσας, καί μιν ποτὶ μῦϑον ἔειπεν·
Ἔγρεο, Νεστορίδη Πεισίστρατε, μώνυχας ἵππους
Ζεῦξον ὑπ' ἄρματ' ἄγων, ὄφρα πρήσωμϑ' ὁδὸν.

" Non ampliùs recordatur mortui, neque inquirit.
" Sed tu ubi veneris ipse committes fingula
" Ei famularum, quæ optima videbitur esse,
" Quoulque quidem tibi ostendant Dei honorabilem uxorem.
" Aliud autem tibi verbum dico, tu verò repone animo,
" Procorum tibi diligentèr selectiores insidiantur
" In freto Ithacæque, Samique pulverulentæ,
" Cupientes occidere, antequàm in patriam venias.
" Sed hæc non puto fore; antè & aliquem terra detinebit
" Virorum procorum, qui tibi victum comedunt;
" Sed longe ab insulis impelle benè fabricatam navem;
" Nocteque simul naviga, mittet verò tibi ventum à tergo
" Immortalium, quicunque te custodirque, liberátque.
" At ut primùm littus Ithacæ perveneris,
" Navem quidem in civitatem mitte & omnes socios;
" Ipse vero primum subulcum adi;
" Qui tibi suum custos est, veruntamen tibi mitia sentit.
" Illic quidem noctem illam dormi; hunc autem mitte urbem intra
" Renunciaturum castæ Penelopæ;
" Quòd ei salvus es, & ex Pylo venisti.
Hæc quidem sic fata abivit ad altum Olympum.
At hic Nestoridem ex dulci somno excitavit
Calcitratum pede motum, & ei verbum dixit,
" Surge, Nestoride Pisistrate, uniusunguis equos
" Junge currui subigens; ut eamus viam.

ΣΧΟΛΙΑ.

24. Ἐπιτρέψειας.] Πιστεύσας.
26. Φήνωσι.] Δείξωσιν.
28. Ἐπιτηδὲς.] Ἐπιτηδείως.
29. Πορθμῷ.] Πορθμὸς ἐστι, στενὴ θάλασσα ὑπὸ γῆς ἐκδεχομένη· ἰσθμὸς δ', στενὴ γῆ ὑπὸ θαλάσσης περιεχομένη. Σάμοιο.] Τῷ Σάμῳ εἰρηκε Σάμον ἀπὸ τοῦ μέ-τρου, καὶ τὸν δῖλον * δειλὸν ἐν ἄλλοις.
36. Ἀκτὴν.] Τὸν αἰγιαλόν.
40. Αἴσαι.] Καθεύδησον, ἀνάπαυσαι.
42. Σῶς.] Σῶος, ὑγιής.
47. Πρήσωμεν.] * Περάσωμεν.

NOTÆ IN SCHOLIA.

29. * Δειλὸν, pro δῖλον, lego ex *Aloysii* MSto nam ità scribendum, quod ibi δῖλον scribitur.
47. * Περάσωμεν) Ità ex MSto *Aloysii*, pro πράσσωμεν, quod malè in *Elzevir.* Περάσωμεν, etiam *Bedrot.* & *Aldus*; Quin *Morrhius*, περάσομεν, περάσομεν.

VARIÆ LECTIONES.

23. Τεθνηότος) γρ. τεθνειότος, *H. Steph.*
26. Φήνωσι θεοὶ) γρ. δείξωσι Θεὸς, *Eustath.* fol. 562. lin. 24.
34. Ὁμῶς) γρ. ὅμως.
39. Ὅς τοι ὑῶν ἐπίουρος) γρ. ὅς θ' ὑῶν ἐπίουρος, *H. Steph.* ex corrupto loco Edit. *Basil.* ὑῶν enim priorem corripit.

Τόνδ'

Τόνδ' αὖ Νεστορίδης Πεισίστρατος ἀντίον ηὔδα,
Τηλέμαχ', οὔπως ἐστὶν, ἐπφρομόθους περ ὁδοῖο,
Νύκτα δι' ἀμφιβρότην ἐλάαν· τάχα δ' ἔσεται ἠώς.
Ἀλλὰ μάλ', εἰσόκε δῶρα φέρων ἐπιδίφρια θείη
Ἥρως Ἀτρεΐδης, δουρικλυτὸς Μενέλαος,
Καὶ μύθοις ἀγανοῖσι παραυδήσας ἀποπέμψῃ.
Τῷ γάρ τε ξεινοσύνης μιμνήσκεται ἤματα πάντα
Ἀνδρὸς ξεινοδόκου, ὅς κεν φιλότητα τοδέχηται.
Ὣς ἔφατ'· αὐτίκα δ' χρυσόθρονος ἦλυθεν ἠώς·
Ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
Ἀνστὰς ἐξ εὐνῆς, Ἑλένης πάρα καλλικόμοιο.
Τόνδ' ὡς δὴ σύνσεν Ὀδυσσῆος φίλος υἱὸς,
Σπερχόμενός ῥα χιτῶνα περὶ χροϊ σιγαλόεντα
Δῦνεν, ἀμφὶ μέγα φᾶρος ἐπὶ στιβαρῇσι βάλ' ὤμοις
Ἥρως· βῆ δ' ἰθύσας, παρισάμενος δὲ προσηύδα
Τηλέμαχος, φίλος υἱὸς Ὀδυσσῆος θείοιο,
Ἀτρεΐδη, Μενέλαε διοτρεφὲς, ἄρχαμε λαῶν,
Ἦδη νῦν μ' ἀπόπεμπε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν·
Ἦδη γάρ μοι θυμὸς ἐέλδεται οἴκαδ' ἰκέσθαι.
Τόνδ' ἠμείβεθ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
Τηλέμαχ', ἦ μ' ἔγωγε πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἐρύξω
Ἱέμενον νόστοιο· νεμεσσῶμαι δὲ καὶ ἄλλῳ
Ἀνδρὶ ξεινοδόκῳ, ὅς κ' ἔξοχα μάλ' φιλέῃσιν,
Ἔξοχα δ' ἐχθαίρῃσιν· ἀμείνω δ' αἴσιμα πάντα.
Ἰσόν τοι κακόν ἐστ', ὅς τ' ὀδὸν ἐξελόντα νέεσθαι
Ξεῖνον ἐποτρύνῃ, καὶ ὃς ἐσσύμενον κατερύκῃ·

Hunc Neſtorides Piſiſtratus contra alloquutus eſt,
" Telemache, nondum licet, quantumvis cupidos viæ,
" Noctem per tenebroſam aurigari; citò autem aderit Aurora.
" Sed mane, quouſque dona ferens in currus ponat
" Heros Atrides lanceâ-inclytus Menelaus,
" Et verbis mitibus allocutus remittat.
" Hujus enim *rei* hoſpes recordatur dies omnes
" Viri *nempè* hoſpitalis, qui amicitiam præbeat.
Sic fatus eſt; ſtatimque aurea venit Aurora:
Propè autem ad eos venit bello clarus Menelaus,
Ubi ſurrexit è lecto Helenâ ab pulchricomâ.
Hunc poſtquam igitur cognovit Ulyſſis dilectus filius,
Feſtinans veſtem circum corpus (ple. didam
Induit, & magnum pallium in fortes jecit humeros
Heros, ivitque foràs, aſtanſque allocutus eſt
Telemachus dilectus filius Ulyſſis divini,
" Atride, Menelaë divine, princeps populorum,
" Jam nunc me remitte dilectam in patriam terram;
" Jam enim mihi animus cupit domum ire.
Huic reſpondit poſtea bello clarus Menelaus,
" Telemache, non te ego multum tempus hic detinebo
" Cupientem reditûs; indignor enim & alii
" Viro hoſpitali, qui eximiè quidem diligit,
" Eximie autem odit; meliora enim moderata omnia:
" Æquale utique malum eſt, qui & no'entem redire
" Hoſpitem impellit, & qui abituriem detinet:

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

51. Ἐπιδίφρια.] Ἐπὶ τὰ δίφρου τιθέμενα, ἢ τὸ ἅρμα. Θείη.] Ἀποδῶται.
53. Παραυδήσας.] Παραμυθησάμενος.
54. Μιμνήσκεται.] Μεμνῆσθαι.
55. Ξεινοδόκου.] Τοῦ ξενοδοχοῦντος. Φιλότητα παραχη.] Φιλικῶς ὑποδέξηται.
61. Δῦνεν.] Ἐνεδύσατο.
68. Ἐρύξω.] Κατέχω, κωλύσω.
70. Φιλέῃσιν.] Φιλικῶς ὑποδέχῃται.
71. Ἐχθαίρῃσιν.] Μισῇ.

Ν Ο Τ Æ.

69. Νεμεσσῶμαι δὲ καὶ ἄλλῳ — ὅς ἔξοχα μὲν φιλέῃσιν) Huc refer illud *Pittaci*, Μηδὲν ἄγαν. *Plutarch.* Vitâ *Homeri*, §. 19. Καὶ δὴ ἄλλῳ νεμεσῶ, ὃς ἔξοχα μὲν φιλέῃσιν. Et hinc Auctores-laudantium libertas notanda; qui tantas faciunt mutationes, ut *Sensum* ſuum Auctorum verbis quoquomodò exprimant. Unde tantus *Variarum Lectionum* numerus.

Variæ Lectiones.

63. Τηλέμαχος.) Hic Verſus in nonnullis omittitur, *H. Steph.* & Edit. *Baſil.*

Χρὴ

Χρὴ ξεῖνον παρεόντα φιλεῖν, ἐθέλοντα δὲ πέμπειν.
Ἀλλὰ μεῦ', εἰσόκε δῶρα φέρων ὀπιδίφρια θείω
Καλὰ, σὺ δ' ὀφθαλμοῖσιν ἴδῃς· εἴπω δὲ γυναιξίν,
Δεῖπνον ἐνὶ μεγάροις τετυκεῖν, ἅλις ἔνδον ἐόντων.
Ἀμφότερον, κῦδός τε, καὶ ἀγλαΐη, καὶ ὄνειαρ,
Δειπνήσαντ' ἴμεν πολλὴν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν.
Εἰ δ' ἐθέλεις περάαν ἀν' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος,
Ὄφρα τοι αὐτὸς ἕπωμαι, ὑποζεύξω δέ τοι ἵππους,
Ἀγρεύδ' ἀνθρώπων ἡγήσομαι· ἠδέ τις ἡμέας
Αὖτως ἀποπέμψει, δώσει δέ τι ἔν γε φέρεσθαι,
Ἤ τινα τριπόδων ἐϋχάλκων, ἠὲ λεβήτων,
Ἠὲ δύ' ἡμιόνους, ἠὲ χρύσειον ἄλεσσον.
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Ἀτρεΐδη, Μενέλαε διοτρεφὲς, ὄρχαμε λαῶν,
Βούλομαι ἤδη νεῖσθαι ἐφ' ἡμέτερ'· οὐ γὰρ ὄπιθεν
Οὖρον ἰὼν κατέλειπον ἐπὶ κτεάτεσσιν ἐμοῖσι.
Μὴ πατέρ' ἀντίβιον διζήμενος, αὐτὸς ὄλωμαι,
Ἤ τί μοι ἐκ μεγάρων κειμήλιον ἐσθλὸν ὀλῃται.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τόν' ἄκουσε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
Αὐτίκ' ἄρ' ἢ ἀλόχῳ, ἠδὲ δμωῇσι κέλευσε,
Δεῖπνον ἐνὶ μεγάροις τετυκεῖν, ἅλις ἔνδον ἐόντων.
Ἀσχίμολον δέ οἱ ἦλθε Βοηθοίδης Ἐτεωνεύς,
Ἀνσὰς ἐξ εὐνῆς, ἐπεὶ ῥ' πολὺ ναῖεν ἀπ' αὐτῆς·

" Oportet hospitem præsentem amicè tractare, volentemque dimittere.
" Sed mane, donec dona ferens in currum ponam
" Pulchra; tuque oculis videbis: dicam etiam mulieribus
" Jentaculum in domibus ut parent sufficienter ex iis quæ intùs sunt:
" Utrunque, gloriáque, & splendor, & utilitas,
" Jentatos ire multam in longam terram,
" Sin vis divertere in Græciam & medium Argos,
" Ut ipse sequar, subjungam utique equos;
" Et ad urbes hominum ducam; neque aliquis nos
" Fruitra remitter, dabit verò aliquid ferendum,
" Vel aliquem tripodem benè-æratum, vel lebetem,
" Vel duos mulos, vel aureum poculum.
Hunc rursus Telemachus prudens contrà allocutus est,
" Atride, Menelaë divine, princeps populorum,
" Volo jam redire ad nostra; non enim à tergo
" Custodem discedens reliqui in rebus meis:
" Nè patrem divinum quærens, ipse peream,
" Aut mihi ex domibus aliquod depositum bonum pereat.
At postquam hoc audivit bello fortis Menelaus,
Statim suæ uxori & famulis jussit,
Jentaculum in domibus præparare, sufficienter intùs existentium:
Prope autem ipsum venit Boethœdes Eteoneus,
Excitus e lecto; quoniam non adeò procul habitabat ab ipso:

ΣΧΟΛΙΑ.

74. Χρὴ ξεῖνον παρεόντα.] Τοῦτο τὸ χρῆμα καλεῖται γνωμικόν. Φιλεῖν.] Φιλοφρονεῖσθαι.
77. Τετυκεῖν.] Παρασκευάσαι.
78. Κῦδος.] Παράσημα ψυχῆς. Ἀγλαΐη.] Ἀγλαίσματα, καλλονή.
80. Τεταφθῆναι.] Ὁρμηθῆναι· γεφύσται καὶ *περφθῆναι. * lege περφθῆναι.
88. Ὄπιθεν.] Παρὰ τὴν ὄψιν * ἢ ἐξ ἐπιφορᾶς φυλάττοντος.
89. Οὖρον.] Φύλακα.

NOTÆ.

74. Χρὴ ξεῖνον παρεόντα φιλεῖν, ἐθέλοντα δὲ πέμπειν) Ælian. Hist. Animal. l. 1. c. 52. Καὶ οἷα ἄνθρωποι ὑποδέχονται αὐτὴν (χελιδόνα) καθὲ τὸ τῆς Ὁμηρικῆς ξενίας ἦθος, ὃς κελεύει τὸ φιλεῖν τὸ παρόντα, καὶ ἑτέρα βουλόμενον, ἀποπέμπειν. Hunc locum *Theocritus*, §. 16. v. 27. Μηδὲ ξεινοδόκον κακὸν ἔμμεναι· ἀλλὰ τραπίζαν Μειλίξαι· ἀπάν' ἐθέλοντα νέεσθαι. Vid. *Duport.* Gnomolog. in locum.
83. Αὖτως ἀποπέμψει) De *Anapæsto*, in quovis loco, pro *Dactylo*, posito, diximus, ad β'. v. 289.

NOTÆ IN SCHOLIA.

88. * Τῇ — φυλάττοντος, pro τὸ φυλάττοντα, corrigo & emendo, licet MS. in hâc parte nil juvet.

VARIÆ LECTIONES.

74. Ἐθέλοντα ἢ πέμπειν) γρ. ἐθέλοντ' ἀποπέμπειν, *Ælian.* & *Theocrit.* vid. Not. in *Textum.*
80. Τραφθῆναι) γρ. τεταφθῆναι, *Br. Schol.*

Τὸν

Τὸν πῦρ κῆαι ἄνωγε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
Ὀπτῆσαί τε κρεῶν· ὁ δ' ἄρ' οὐκ ἀπίθησεν ἀκούσας.
Αὐτὸς δ' ἐς θάλαμον κατεβήσατο κηώεντα,
Οὐκ οἷος, ἅμα τῷγ' Ἑλένη κίε φῶτ' Μεγαπένθης.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἵκανον, ὅθ' οἱ κειμήλια κεῖτο,
Ἀτρεΐδης μὲν ἔπειτα δέπας λάβεν ἀμφικύπελλον,
Υἱὸν δ' ἦρ κρητῆρα φέρειν Μεγαπένθε' ἄνωγεν
Ἀργύρεον· Ἑλένη δ' παρίσταλο φωριαμοῖσιν,
Ἔνθ' ἔσαν οἱ πέπλοι ποικιλόμητες, ἃς κάμε αὐτή.
Τῶν ἓν ἀειραμένη Ἑλένη φέρε, δῖα γυναικῶν,
Ὃς κάλλιστος ἔην ποικίλμασιν, ἠδὲ μέγιστος.
Ἀστὴρ δ' ὡς ἀπέλαμπεν, ἔκειτο δὲ νείατος ἄλλων.
Βὰν δ' ἰέναι διὰ δώματ', ἔως ἵκοντο
Τηλέμαχον· τὸν δὲ προσέφη ξανθὸς Μενέλαος,
Τηλέμαχ', ἦ τοι νόστον, ὅπως φρεσὶ σῇσι μενοινᾷς,
Ὡς τοι Ζεὺς τελέσειε, βροντήσας πόσις Ἥρης.
Δώρων δ', ὅσσ' ἂν ἐμοῦ οἴκῳ κειμήλια κεῖται,
Δώσω, ὃ κάλλιστον καὶ τιμιώτατον θήσω.
Δώσω τοι κρητῆρα τετυγμένον· ἀργύρεος δὲ
Ἔστιν ἅπας, χρυσῷ δ' ἐπὶ χείλεα κεκράανται·
Ἔργον δ' Ἡφαίστοιο· πόρεν δέ ἑ Φαίδιμος ἥρως,

Hunc ignem accendere juſſit bello fortis Menelaus,
Aſſaréque carnes; hic verò non neglexit, ubi audivit.
Ipſe autem in thalamum deſcendit odoratum
Non ſolus, ſimul cum ipſo Helena ibat, & Megapenthes.
Sed quando jam pervenerunt, ubi ei res prætioſæ jacebant,
Atrides quidem tum poculum accepit rotundum,
Filiúmque craterem portare Megapenthem juſſit
Argenteum: Helena verò aſſitit arcis,
Ubi erant veſtes illi variegatæ, quas elaboraverat ipſa.
Harum unam ſubiatam Helena portabat, divina inter mulieres,
Quæ pulcherrima erat verſicoloribus texturis, & maxima:
Stella verò tanquam reſplendebat, ac jacebat infima omnium.
Perrexerunt igitur ire ulteriùs per domum, quouſque pervenerunt
Ad Telemachum: hunc autem alloquutus eſt flavus Menelaus,
" Telemache, certè reditum quemadmodum animo tuo deſideras,
" Sic tibi Jupiter perniciat, valdè-tonans maritus Junonis.
" Donorum autem, quæcunque in meâ domo depoſita jacent,
" Dabo, quod optimum & honoratiſſimum eſt.
" Dabo tibi craterem fabricatum, argenteus verò
" Eſt totus, auróque labra ornata ſunt:
" Opus utiq; Vulcani; donavit autē illud Phædimus, *vel* celebris, heros,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

98. Ὀπτῆσαί π κρεῶν.] Τῶν ἀπελελειμμένων, ἵνα ἀπαρασκεύαστον.

104. Φωριαμοῖσιν.] Τοῖς κιβωτοῖς, ἀφ' τὸ αὐτόθι τὰ φάρη ἀμάσθαι, ὅ ἐστι σωρεύεσθαι, ἢ ἀφ' τὸ τὰς φάρας ἀπείργειν.

108. Νείατος.] Ὕστερος.

N O T Æ.

98. Ὀπτῆσαί τε κρεῶν) Mallem hìc legere, ὀπτῆσαι κρειῶν, ut ſenſus ſit, *Ignem juſſit accendere, Ad Aſſandum carnes. Genitivus* autem, pro *Accuſativo*, ut *Anacreon*, v. 323. Δότε δ' ἀνθέων ἐκείνων, & *Xenophon*, Διέπεμπε τοῖς φίλοις τῶν πηνιῶν, ubi, ut hìc, μερίδων ſubintelligitur.

101. Ὅθ' οἱ) Ità pro ὅθι οἱ, ſcribendum, ex *Metri* neceſſitate, nec plenè τὸ ὅθι ſcribendum, ut malè hactenus in omnibus. Verùm ob tot *Editionum* reverentiam, quæ pertinaciter omnes τὸ ὅθι retinent, nequis fortè ſuſpicetur, ὅθ', pro ὅτι poni, inter *Var. Lectiones* ὅθι repono.

109. Ἕως ἵκοντο) En! *Amphibrachyn* in *Sexto* loco, ut aliquando in *Primo*, *Secundo*, &c. de quâ re diximus, ad *Iliad.* α'. v. 193.

113. Δώρων δ', ὅσσ' ἂν ἐμοῦ) Hic locus, per totos ſeptem Verſus, aliàs legitur, δ'. v. 613. &c.

117. Πόρεν δέ ἑ Φαίδιμος ἥρως) De hoc *Sidoniorum* Rege, diximus, ad δ'. v. 617. de Verborum Ordine nunc dicendum, ὁ Φαίδιμος ἔπορεν αὐτὸν, δηλονότι κρητῆρα, ἐμοί· ut ſit Duplex *Accuſativus* poſt *Dandi* Verbum. De voce νοσήσαντα, quam per *Profectum*, reddo, audiùs *Phavorinum*, Νοσῆσαι, ἀπὸ τοῦ οἴκαδε ἐπανελθεῖν εἰρῆσθαι· κεῖται δ' παρ' Ὁμήρῳ, κἀμὲ αὐτὶ τοῦ, ἁπλῶς ἐλθόντα, Κείνόν με νοσήσαντα. Aliàs κεῖθι erat dicendum, quod *à loco* ſonat, ut κεῖσε, *in lo-*

Variæ Lectiones.

98. Ὀπτῆσαί π κρεῶν) γρ. ὀπῆσαι κρειῶν.

101. Ὅθ' οἱ) γρ. ὅθι οἱ, vid. Not. in *Textum*.

109. Ἕως) γρ. εἶος, *H. Steph.*

117. Φαίδιμος) γρ. Χείραμος, vid. ad δ'. v. 617.

Σιδονίων βασιλεὺς, ὅθ' ἑὸς δόμος ἀμφεκάλυψεν
Κεῖσέ με ποσσαυτα· τιὴν δ' ἐθέλω τόδ' ὀπάσαι.

120 Ὡς εἰπὼν, ὀν χερσὶ τίθη δέπας ἀμφικύπελλον
Ἥρως Ἀτρείδης· ὁ δ' ἄρα κρητῆρα φαεινὸν
Θῆκ' αὐτῷ προπάροιθε Φέρων κρατερὸς Μεγαπένθης
Ἀργύρεον· Ἑλένη δ' παρίσταλο καλλιπάρηος,
Πέπλον ἔχουσ' ὀν χερσὶν, ἔπος τ' ἔφαθ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν,

125 Δῶρόν τοι κἀγὼ, τέκνον φίλε, τοῦτο δίδωμι,
Μνῆμ' Ἑλένης χερῶν, πολυηράτου ἐς γάμου ὥρην,
Σῇ ἀλόχῳ φορέειν· τέως δ' φίλη ὧδε μητρὶ
Κείσθω ὀνὶ μεγάρῳ· σὺ δέ μοι χαίρων ἀφίκοιο
Οἶκον ἐϋκτίμενον, κἀ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.

130 Ὡς εἰπῦσ' ὀν χερσὶ τίθη· ὁ δ' ἐδέξατο χαίρων.
Καὶ τὰ μὲν ἐς πείρηθα τίθη Πεισίστρατος ἥρως
Δεξάμενος, κἀ πάντα ἐφ' θυμήναλο θυμῷ.
Τοὺς δ' ἦγε πρὸς δῶμα κάρη ξανθὸς Μενέλαος·
Ἑζέσθην δ' ἄρ' ἔπειτα κατ' κλισμοὺς τε, θρόνους τέ.

135 Χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε Φέρουσα
Καλῇ, χρυσείῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
Νίψασθ'· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
Σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε Φέρουσα,
Εἴδατα πολλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων.

140 Πὰρ δὲ Βοηθοίδης κρέα δαίετο, κἀ νέμε μοίρας,
Οἰνοχόει δ' υἱὸς Μενελάου κυδαλίμοιο·
Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.

" Sidoniorum rex, quando ſua domus cooperuit
" Illic me profectum: tibi autem volo hoc præbere.
Sic locutus, in manibus poſuit poculum rotundum
Heros Atrides; craterem verò lucidum
Poſuit illo coràm portans fortis Megapenthes
Argenteum: Helenáque aſſitit pulchrigena,
Veſtem habens in manibus, verbumque dixit, & *illum* compellavit,
" Donum tibi & ego, fili dilecte, hoc do,
" Monumentum Helenæ manuum, optatiſſimarũ in nuptiarum tempus,
" Ut tuæ uxori portes; interim verò dilectam apud matrem
" Jaceat in domo: tu autem mihi gaudens abi
" Domum benè-ædificatam, & tuam in patriam terram.
Sic loquuta in manibus poſuit, & hic ſuſcepit gaudens:
Et hæc quidem in pyxidem poſuit Piſiſtratus heros
Suſcepta & omnia ſuo admiratus eſt animo.
Hos autem duxit in domum capite flavus Menelaus:
Sederunt verò poſtea in ſedibúſque, throniſque.
Lavacra autem famula gutturnio infudit ferens
Pulchro, aureo, ſuper argenteo lebete,
Ad lavandum: juxtaque politam extendit menſam.
Panem verò modeſta famula appoſuit ferens,
Cibis multis impoſitis, gratificans è præſentibus.
Præſtoque Boethœdes carnes incidebat, & diſtribuebat partes,
At à poculis erat filius Menelai inclyti:
Hi igitur in cibos paratos præjacentes manus mittebant.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

126. Μνῆμ' Ἑλένης.] Οὐ μόνον * δεδωκυίας, ἀλλὰ καὶ ἐργασαμένης.

231. Πεισίστρα.] Κυβέρνας τ' ἀμαξῆς· ἀφ' ἧ * κρατεῖ ἡνιά τις ὁ ὀχεύων.

140. Δαίετο.] Ἐμερίζετο.

N O T Æ.

eum, vel, *in loco*, pro κεῖθι. Vid. quæ Nos de v. νόσφι & νοσφὶ, ad *Euripid.* Rheſ. v. 427. *Helen.* v. 481. & v. 897. Item *Homeric.* Prælect. 11. ad *Odyſſ.* v. 5.

125. Τέκνον φίλε) Σχῆμα, ἀπὸ τὸ σημαινόμενον, ut β'. v. 363.

NOTÆ IN SCHOLIA.

126. * Δεδωκυίας) Ità, pro corrupto, δεδωκείης ſcribo.

131. * Κατέχηκε τι) Ità, pro κατέχηκε, ſcribo. Verùm hoc *Scholion*, undeundè ſumptum à *Schrevelio*, nec in *Aloyſio* MSto. nec in ullo Trium Vett. Codd. apparet, certè non ſuo in loco; nec apertum ſatis erat, antequam τὸ, τι addiderim. Eſt tamen tunc utile, ſi conferatur cum illo *Scholio* ad *Iliad.* ω'. v. 190. Πεισίστρα) Τὸ ἐπικείμενον τῷ ἁμάξῃ πλωθίον, ἀφ' ἧ φέρεται τὰ φορτία· Ὁ δὲ Δίδυμος, τὸ ὑπὸ ῥιπῶν πεπλεγμένον πλωθίον, κ. λ.

Αὐτὰρ

Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
Καὶ τότε Τηλέμαχος καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱὸς
Ἵππους τε ζεύγνυσι, ἀνὰ θ' ἅρματα ποικίλ' ἔβαινον·
Ἐκ δ' ἔλασαν προθύροιο καὶ αἰθούσης ἠχήεντος.
Τοὺς δὲ μετ', Ἀτρείδης ἔκιε ξανθὸς Μενέλαος,
Οἶνον ἔχων ἐν χερσὶ μελίφρονα δεξιτερῇφι,
Χρυσέῳ ἐν δέπαϊ, ὄφρα λείψαντε κιοίτην·
Στῆ δ' ἵππων προπάροιθε· δεδισκόμενος δὲ προσηύδα,
Χαίρετον, ὦ κέκλω, καὶ Νέστορι ποιμένι λαῶν
Εἰπεῖν· ἦ γὰρ ἔμοιγε, πατὴρ ὡς, ἤπιος ἦεν,
Εἴως ἐν Τροίῃ πολεμίζομεν υἷες Ἀχαιῶν.
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχον πεπνυμένον ἀντίον ηὔδα,
Καὶ λίην κείνῳ γε, διοτρεφές, ὡς ἀγορεύεις,
Πάντα τάδ' ἐλθόντες καταλέξομεν· αἴ γὰρ ἐγὼν ὧς
Νοστήσας, Ἰθάκηνδε κιὼν, Ὀδυσῆϊ ἐνὶ οἴκῳ
Εἴποιμ', ὡς πρόφρασσα σέθεν τυχὼν φιλότητος ἀπάσης
Ἔρχομαι, αὐτὰρ ἄγων κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλά.
Ὡς ἄρα οἱ εἰπόντι ἐπέπταθο δεξιὸς ὄρνις,
Αἰετὸς, ἀργιλιὼ χῆνα φέρων ὀνύχεσσι πέλωρον,
Ἥμερον ἐξ αὐλῆς· οἱ δ' ἰύζοντες ἕποντο
Ἀνέρες ἠδὲ γυναῖκες· ὁ δὲ σφισιν ἐγγύθεν ἐλθὼν
Δεξιὸς ἦιξε πρόθ' ἵππων, οἱ δὲ ἰδόντες
Γήθησαν, καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη.

At postquam potûs & cibi desiderium amoverunt,
Et tunc Telemachus & Nestoris illustris filius
Equos junxerunt, suprâque currus variegatos ascenderunt;
Extraque impulerunt vestibulum & porticum valde-sonantem.
Cum his verò Atrides ibat flavus Menelaus,
Vinum habens in manu dulce dextrâ,
Aureâ in paterâ, ut libantes proficiscerentur.
Stetit igitur equos ante; salutansque locutus est,
" Valete, ô juvenes, & Nestori pastori populorum
" Dicite *salutem*; certe enim mihi, pater tanquam, mitis erat,
" Quousque in Trojâ pugnavimus filii Achivorum.
Hunc Telemachus prudens contrà allocutus est,
" Et valde illi, generose, sicut dicis,
" Omnia hæc euntes narrabimus: utinam enim ego sic
" Redux in Ithacam veniens, Ulyssi in domo
" Dicerem, ut à te consecutus amicitiam omnem
" Venio; at duco pretiosa dona multa & bona.
Sic ei loquuto advolavit dextera avis
Aquila, album anserem ferens unguibus magnam,
Domesticam è stabulo; sed & clamantes sequebantur
Viri & mulieres; hæc autem ipsos propè veniens
Dextera irruit ante equos: hi verò conspicati
Gavisi sunt, & omnibus in mentibus animus lætatus est.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

149. Λείψαντε.] Σπείσαντες. Κιοίτην.] Ἀπέλθοιεν.

161. Ἀργιλιὼ.] Λευκιὼ.

162. Ἰύζοντες.] Βοῶντες.

N O T Æ.

146. Ἐρυδέπτῳ) Ità pro *Stephani* ἐριγδέπτῳ rescribo; quòd ità *Florentina* legat, *Aldina*, *Lovaniana*, *Romana*, & *Basileensis Eustathii*, & ità γ'. v. 493. & *Iliad.* ω'. v. 323. ubi hic Versus. Quo utroque in loco ipse *Henr. Steph.* ἐριδέπτῳ rectè habet, utut hoc in loco, per incuriam, ἐριγδέπτῳ legat, & infrà etiam, v. 191. Malè utrobique, & in offensionem minùs cautorum hominum.

149. Χρυσέῳ ἐν δέπαϊ, ὄφρα λείψαντε κιοίτην) *Tertius* Pes sanatur, ob *Incisum*, *Cæsuram*, & *Hiatum*, de quâ re sæpè monemus, & infrà, v. 405. *Quartus*, ob λ'. *ectaticum*.

163. Ὁ δὲ σφισιν) Ità ex *Florentinâ*, *Aldinâ*, *Lovaniana*, utràque *Eustathii*, τὸ σφισιν, restituo, pro *Henrici Stephani* σφὶν, quem *Errorem*, posit illum, errârunt quotquot minus cauti *Editores*. Ipse tamen ex prosaicâ *Textûs* repetitione *Eustathii*, uti fit, tulit incautus.

Variæ Lectiones.

144. Καὶ τότε) γρ. δὴ τότε, *H. Steph.*

146. Ἐρυδέπτῳ) γρ. ἐριγδέπτῳ, *H. Steph.* vid. Not. in *Textum*.

153. Ἕως σὺ Τρῳ΄ν) γρ. ἕως σὺ Τρωσὶ.

157. Κιὼν, Ὀδυσῆϊ ἐνὶ οἴκῳ) γρ. κιχὼν Ὀδυσῆα οἷ οἴκῳ, *Hen. Stephan.* ex *Eustath.* & Ὀδυσῆ pro Ὀδυσῆϊ, legitur, ι. v. 398.

163. Σφισιν) χρ. σφὶν, *Eustath.* fol. 559. lin. 39. Vid. Not. in *Textum*.

Τοῖσι δὲ Νεστορίδης Πεισίστρατος ἤρχετο μύθων,
Φράζεο δή, Μενέλαε διοτρεφὲς, ὄρχαμε λαῶν,
Εἰ νῶϊν τόδ' ἔφηνε θεὸς τέρας, ἦέ σοι αὐτῷ.
Ὣς φάτο· μερμήριξε δ' ἀρήϊφιλος Μενέλαος,
Ὅππως οἱ κατὰ μοῖραν ὑποκρήναιτο νοήσας·
Τὸν δ' Ἑλένη ταναύπεπλος ὑποφθαμένη φάτο μῦθον,
Κλῦτέ μευ, αὐτὰρ ἐγὼ μαντεύσομαι, ὡς ἐνὶ θυμῷ
Ἀθάνατοι βάλλουσι, καὶ ὡς τελέεσθαι οἴω.
Ὡς ὅδε χῆνα ἥρπαξε, ἀπαλλομένην ἐνὶ οἴκῳ,
Ἐλθὼν ἐξ ὄρεος, ὅθι οἱ γενεή τε, τόκος τε·
Ὣς Ὀδυσεὺς κακὰ πολλὰ παθὼν, καὶ πόλλ' ἐπαληθείς,
Οἴκαδε νοστήσῃ, καὶ τίσεται· ἦέ καὶ ἤδη
Οἶκοι, ἀτὰρ μνηστῆρσι κακὸν πάντεσσι φυτεύει.
Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Οὕτω νῦν Ζεὺς θείη, ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης,
Τῷ κέν τοι καὶ κεῖθι, θεῷ ὣς, εὐχετοώμην.
Ἦ, καὶ ἐφ' ἵπποιιν μάστιν βάλεν· οἱ δ' ἅμ' ἄρα
Ἤϊξαν πεδίονδε κατὰ πτόλιος μεμαῶτες.
Οἱ δ' πανημέριοι σείον ζυγὸν ἀμφὶς ἔχοντες·
Δύσετό τ' ἠέλιος, σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί.
Ἐς Φηρὰς δ' ἵκανον, Διοκλῆος ποτὶ δῶμα,
Υἱέος Ὀρσιλόχοιο, τὸν Ἀλφειὸς τέκε παῖδα.

His autem Neſtorides Piſiſtratus incepit ſermonem,
" Conſidera jam, Menelaë generoſe, princeps populorum,
" Si nobis hoc oſtendit deus portentum, an tibi ipſi,
Sic dixit, cogitabat autem bellicoſus Menelaus,
Quomodo ei ritè reſponderet meditatus.
Hunc Helena extenſis-veſtibus ſermonem excipiens dixit;
" Audite me, at ego vaticinabor, ſicut in animo
" Immortales ſuggerunt, ſicut & perfici puto.
" Sicut hæc anſerem rapuit, nutritam in domo,
" Profecta ex monte; ubi ei generatioque, partúſque;
" Sic Ulyſſes mala multa paſſus, & multa vagatus,
" Domum redibit & puniet; vel & jam eſt
" Domi, at procis malum omnibus ſerit.
Hanc rurſus Telemachus prudens è contrà dixit,
" Sic nunc Jupiter faciat, valdè-ſonans maritus Junonis,
" Ideò tibi & illic, tanquam Deo, Vota fecerim.
Dixit, & equis flagellum jecit: hi autem valdè celeritèr
Ruerunt versùs campum per urbem prompti.
Hi *equi* itaque toto die quatiebant jugum utrinque habentes;
Occiditque ſol, obſcuratæque ſunt omnes viæ.
In Pheram verò pervenerunt, Dioclei ad domum,
Filii Orſilochi, quem Alphéus genuit filium.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

170. *Ὑποκρίναιτο.] Ἀποκριθείη. *Vid. *Iliad.* μ'. v. 228.
171. Ὑπεφθαμένη.] Ὑπολαβοῦσα.
174. Ἀπαλλομένην.] Ἐπιμελῶς ἀναπτεροῦσθαι.
177. Ἦ καὶ ἤδη οἶκοι.] Ὑπακουστέον τὸ, ἔστιν.
180. Ἐρίγδουπος.] *Μεγαλόψοφος, ἀλλὰ τῶν βροντῶν.
181. Εὐχετοώμην.] Εὐχοίμην.
182. Μάστιν.] Μάστιγα.

Ν Ο Τ Æ.

178. Κακὸν πάντεσσι φυτεύει) Quùm olim in plurimis κακὰ legeretur, ſuſpicabar illam vocem malè ex v. 176. vocatam, & κακὸν ſcribendum; ut in Omnibus, aliàs, *Odyſſ.* ρ'. v. 159. Ἔστιν· αἰτὰρ μνηστῆρσι κακὸν πάντεσσι φυτεύει. Ità certè *Euſtathius*, in hoc ipſo loco legit, ἐν παρεκβολαῖς, fol. 569. lin. 53. Ἦ καὶ ἤδη οἶκοι ἐσὶ, μνηστῆρσι κακὸν πάντεσσι φυτεύων. Corruptio utraſque *Euſtathii* Editiones, in *Textu*, invaſit, *Florent. Aldin. Lovanian. Stephan. Caſtellion. Elzevirian.* nec minùs tamen Error.

ΝΟΤÆ ΙΝ SCHOLIA.

180. *Μεγαλόψοφος, ἀλλὰ *βροντῶν) Hoc *Scholion* ex *Heſychio* emendo; quùm olim eſſet, ὁ μεγαλόψοφος ἀκτή. De, *Jove* autem res eſt, non de Litore. In MS. deeſt, & in Vett. aliquot.

Variæ Lectiones.

171. Τόδ') γρ. τόνγ', *H. Steph.*
178. Κακὸν) γρ. κακὰ. vid. Not. in *Textum.*
185. Δύσετο) γρ. δύσαθ, & δύσαθ, vid. ad ν'. v. 75.
186. Ἐς Φηρὰς δ' ἵκανον) γρ. ἐς ἣ Φερὰς ἵκοντο, ut mox, v. 296. Ἐς ἣ Φερὰς ἐπέβαλλεν.

Ἐνθάδε

Ἐνθάδε νύκτ' ἄεσαν· ὁ δ' ἐς τοῖς πὰρ ξείνια θῆκεν.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
Ἵππους τε ζεύγνυσ', ἀνὰ δ' ἅρμαθ' ποικίλ' ἔβαινον·
Ἐκ δ' ἔλασαν θεσπεσίου ὑπὸ αἰθούσης ἠδὲ θύρης.
Μάστιξεν δ' ἐλάαν· τὼ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην.
Αἶψα δ' ἔπειτ' ἵκοντο Πύλον αἰπὺ πολίεθρον·
Καὶ τότε Τηλέμαχος θεσπεσίην Νέστορος υἱὸν
Νεστορίδη, πῶς κέν μοι ὑποσχόμενος τελέσσας
Μῦθον ἐμόν; ξεῖνοι δὲ διαμπερὲς εὐχόμεθ' εἶναι
Ἐκ πατέρων φιλότητος· ἀτὰρ καὶ ὁμήλικες ἐσμέν·
Ἥδε δ' ὁδὸς καὶ μᾶλλον ὁμοφροσύνησιν ὄρσει.
Μή με παρὲξ ἄγε νῆα, διοτρεφές, ἀλλὰ λίπ' αὐτοῦ,
Μή με γέρων ἀέκοντα κατάσχῃ ὦκα δόμονδε,
Ἱέμενον φιλέειν· ἐμὲ δὲ χρεὼ θᾶσσον ἰκέσθαι.
Ὣς φάτο· Νεστορίδης δ' ἄρ' ἐφ' συμφράσσατο θυμῷ,
Ὅππως οἱ κεν μοῖραν ὑποσχόμενος τελέσσειε.
Ὧδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι·
Στρέψ' ἵππους ἐπὶ νῆα θοὴν, καὶ ἐπὶ θῖνα θαλάσσης·
Νηῒ δ' ἐνὶ πρύμνῃ ἐξαίνυτο κάλλιμα δῶρα,
Ἐσθῆτα, χρυσόν τε, τά οἱ Μενέλαος ἔδωκε·
Καί μιν ἐποτρύνων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Σπεῦδε νῦν ἀνάβαινε, κέλευέ τε πάντας ἑταίρους,
Πρὶν ἐμὲ οἶκαδ' ἱκέσθαι, ἀταρτηρά τε γέροντα.
Εὖ γὰρ ἐγὼ τόδε οἶδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
Οἷος ἐνεῖναι θυμὸς ὑπερφίαλος· οὔ σε μεθήσει·

Hîc nocte *illâ* dormierunt: hic verò his hospitalia posuit.
Quando igitur matutina apparuit rosea Aurora,
Equosque junxerunt, supérque currus varios ascenderunt.
Extráque impulerunt vestibulum & porticum resonantem:
Verberavitque ad impellendum; hi autem non inviti volabant.
Statim verò postea venerunt Pyli altam civitatem:
Et tunc Telemachus alloquutus est Nestoris filium,
" Nestoride, quomodo mihi pollicitus perficies
" Verbum meum? hospites etenim in perpetuum dicimur esse·
" Ex patrum amicitiâ; at & æquales-ætate sumus:
" Hoc autem iter & magis concordiâ nos nunc conjunget.
" Nè me extra duc à navi, ò Generose, sed relinque illic;
" Nè me senex invitum detineat suâ in domo,
" Cupiens excipere; mihi autem opus est citò abire.
Sic dixit; Nestorides igitur suo consultavit animo,
Quomodo ei, ut par est, pollicitus perficeret:
Sic verò ei cogitanti visum est melius esse;
Vertit equos in navem velocem, & littus maris;
Navi autem in puppi deprompsit pulcherrima dona,
Vestem, aurúmque, quæ ei Menelaus dedit;
Et ipsum hortans verba velocia alloquutus est,
" Festinanter nunc ascende, jubéque omnes socios;
" Priusquam ego domum eam, renuntiemque seni.
" Benè enim ego hoc scio in mente & animo,
" Qualis illius animus generosus, neque te dimittet,

ΣΧΟΛΙΑ.

195. Τελίσσας.] Ποιήσας, πληρώσας.
198. Ὁμοφροσύνησι.] Φιλίαις γνησιωτέραις. Ἐρέσσ.] Ἐμβαλεῖ.
199. Μή μοι παρὲξ ἄγε νῆα.] Μή μοι παρὰ τὴν φιλοξενίαν ἐπὶ τῶν ναῦν, ἀλλ' ἐπὶ τὴν ὁδὸν ἐπάγγε.
209. Σπεῦδε.] Ἐπισπάσθαι, καὶ τάχος.
212. Ὑπέρβιος.] Ὑπὲρ δύναμιν.

NOTÆ.

188. Ἐνθάδε νύκτ' ἄεσαν· ὁ δ' ἐς τοῖς πὰρ ξείνια θῆκεν) Ἐνθάδε, pro ἔνθα δέ, ut sæpè aliàs, hîc scribendum: ita *H. Steph.* & Sensus postulat. Tertius autem Pes hic sanatur, ob *Punctum, Cæsuram,* & *Asperum* sequentem.
189. Τειχὴ ἢ πάντα δίδαγμαι) Vid. *Callimach. Hymn. Jovis,* v. 60. & 66. item *Maxim. Tyr.* §. 24.
191. Αἰθούσης ἠδὲ θύρης) Idem hîc dicendum, atque suprà, ad v. 146.
201. Χρεὼ) *Neutrum* hoc, & nunc pro χρεὼ ponitur, aliquandò pro χρειὼ. Vid. ad α'. v. 225. & *Suidam,* v. χρεών.

VARIÆ LECTIONES.

188. Ἐνθάδε) γρ. ἔνθα δέ, olim in *Textu*: ἐνθάδε, ut suprà, v. 146. in *Var. Lect.*
191. Ἠδὲ θύρης) γρ. ἠριγένεια, *H. Steph.* non benè.
199. Παρὲξ) γρ. πάρεξ, *Br. Schol.*

Ἀλλ'

Ἀλλ' αὐτὸς καλέων δεῦρ' ἴσε· οὐδέ σε φημὶ
Ἄψ ἰέναι κενεόν· μάλα γὰρ κεχολώσεται ἔμπης.
Ὣς ἄρα φωνήσας ἔλασεν καλλίτριχας ἵππους
Ἄψ Πυλίων εἰς ἄστυ, θοῶς δ' ἄρα δώματ' ἵκανε.
Τηλέμαχος δ' ἑτάροισιν ἐποτρύνων ἐμέλθυσεν,
Ἑσκομεῖτε τὰ τεύχε', ἑταῖροι, νηῒ μελαίνῃ·
Αὐτοί τ' ἀμβαίνωμεν, ἵνα πρήσσωμεν ὁδοῖο.
Ὣς ἔφατ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον, ἠδ' ἐπίθοντο.
Αἶψα δ' ἄρ' εἰσέβαινον, ἐπί τε κληῖσι κάθιζον.
Ἧτοι ὁ μὲν τὰ πονείτο, καὶ εὔχετο· θῦε δ' Ἀθήνῃ
Νηῒ παρὰ πρύμνῃ· ἀνὴρ δέ οἱ ἦλυθεν ἀπήνη
Τηλεδαπός, φεύγων ἐξ Ἄργεος, ἄνδρα κατακτάς,
Μάντις· ἀταρ γενεὴν γε Μελάμποδος ἔκγονος ἦεν,
Ὅς ποθ' μὲν ποτ' ἔναιε Πύλῳ ἔνι, μητέρι μήλων,
Ἀφνειὸς Πυλίοισι μέγ' ἔξοχα δώματα ναίων·

" Sed ipſe invitaturus huc veniet, neque te dico
" Retrò ire vacuum: valde enim iraſcetur nihilominus.
Sic loquutus impulit pulchrorum-pilorum equos
Retrò Pyliorum in civitatem, velociterque ad ædes pervenit.
Telemachus verò ſocios *illos* concitando juſſit,
" Parate arma, ſocii, in navem nigrâ;
" Ipſique aſcendamus, ut perficiamus iter.
Sic dixit; hi igitur hunc valdè quidem audiverunt, & obediverunt:
Statimque ingreſſi ſunt, & in ſedibus ſederunt.
Certè hic quidem hæc moliebatur ſupplicabarque Minervæ
Navis in puppi; cominùs autem ei venit vir
Peregrinus, fugiens ex Argo, ob virum interfectum
Vates, at genere Melampodis proles erat;
Qui *Melampus* antea quidem habitabat in Pylo, gentrice ovium,
Dives inter Pylios, valdè egregias domos habitans;

ΣΧΟΛΙΑ.

214. Κενεόν.] Μηδὲν λαβόντα.

218. Ἑσκομεῖτε.] Ἐν παξὶ ποιεῖτε. Τεύχεα.] Τὰ τῶν νεὼς ἁρμάλεια.

219. Ἀμβαίνωμεν.] Ἀναβῶμεν, εἰσέλθωμεν.

223. * Σχεδόθεν δ' οἱ ἦλυθεν ἀνὴρ Τηλεδαπὸς φεύγων ἐξ Ἄργεος ἄνδρα κατακτάς.] Πολυφειδης, ὁ Μαντιος, Σαριδῶνα γήμας, γίνεται αὐτῷ παῖδες Ἄμφιος καὶ Θεοκλύμενος· ὃς κτείνας ἀμφύλιον ἄνδρα, φεύγει εἰς τὴν Πύλον· σωτυχὼν δὲ τούτῳ Τηλεμάχῳ, δείπνου αὐτῷ σῶσαι αὐτὸν εἰς τὴν Ἰθάκην· ὁ δὲ ἀσθενὴς τὴν δ' ἀνδρὸς φυγὴν, καὶ καπλεήσας τὸ ὁμόλογα, σὺν ἑαυτῷ τῶν ἄγει εἰς τὴν Ἰθάκην· εἰσπέμπει δὲ αὐτὸν πρὸς τὸν πατρὸς ἀληθῆ μαντεία. πολὺ μᾶλλον ἐτίμησεν· ὅθεν καὶ Θεοκλύμενος φιλοφρονέσθαι ὑπὸ τοῦ τοῦ τὴν Ὀδυσσέα, δεῦρο τὸν βίον κατασκευή. ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Φερεκύδῃ.

225. Ἀταρ γενεὴν γε Μελάμποδος ἔκγονος ἦεν.] Μελάμπους, ὁ Ἀμυθάονος παῖς, πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα λέγεται ὑπὸ μανικῆς παρέσεως ἐπαθεῖν, καὶ ἡνίκα ἦν ἐν Ἀργει συνοικῶν τοῖς περὶ τὰς Προίτου θυγατέρας ἐμάνησαν· ἐκβοηθοῦντος δὲ τοῦ Βασιλέως τοῦ Ἀργείων Λυσίππης, καὶ ἰάσεως, λέγεται τὸν ἀνιαρὸν τοῦτον ἐκπλῆξαι· ἁμαρτῶν εἰς Ἥραν, παραλόμενος εἰς τὸ τῆς θεοῦ τέμενος, ἐκπεσὼν * αὐτῷ, λέγουσι πλησιάσαι μοι ἐν * τῷ δὲ πατρὸς οἴκῳ. Καὶ λέγεται, μάλιστα δὲ, πάντα χρόνον ὁ Μελάμπους, ὑπάρχειν πᾶσιν θεραπεύειν, εἰ λαβοι καθέξειν τὴν θεραπείας μισθόν· ἤδη δὲ ἡ τοῦ θεὸς δίκαιος, ἐ ἀδύνη φέρειν ὁ μισθὸς αὐταῖς εἰς χόρας. ἀλλὰ καὶ τοῖς γεγωνόσιν· ἐπαγγειλαμένῳ δὲ Προίτῳ τῇ Μελάμποδι ἐ μέρος τὸ βασιλείας, ἐ μέσον τῶν θυγατέρων. ἢν δὲ θέλοι, εἰς γάμον δώσειν, ἐάσειν τὸν νόσον ὁ Μελάμπους, λέγεται τὸν ἱκεσιῶν καὶ θυσιῶν τοῦ Ἥρας μαλλιχίους, ἐ λαμβάνει τὸν γάμον Ἰφιανασσαν. ἴδιον αὐτῷ τὸ ἰατρείων καρπωσάμενον. ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Φερεκύδῃ. Ἔκγονος.] Ἀπόγονος.

220. Ὅς ποθ' μὲν ποτ' ἔναιε.] Ὁ Μελάμπους.

NOTÆ.

225. Μάντις· ἀταρ γενεὴν γε Μελάμποδος) *Pauſanias*, Ἠλιακῶν β'. cap. XVII. de *Eperaſto* Vate, Τῶν δὲ ἱερογλυφῶν Κλυτιὸς γίνεται μάντις· ἀπ' ἰσθμίων αἵματος Μελαμποδιδῶν. Vid. *Brevia Scholia*, ad λ'. v. 286. & v. 289.

NOTÆ IN SCHOLIA.

223. * Σχεδόθεν δ' οἱ ἦλυθεν, κλ.) Hoc *Scholion*, in MS. *Aloyſii*, non niſi in ipſo fine reperies, è regione Verſûs ultimi totius *Rhapſodiæ*; benè autem ſe habet. Quod quidem inibi ſequitur *Scholion*, pertinet etiam ad v. 225. de quo mox.

225. Ἀταρ γενεὴν γε Μελάμποδος) Et hoc *Scholion*, poſt illud, in MSto. inventum; non uſquequaque emendatum. Nos * *αὐτῷ*, pro *αὐτὸν* legimus, & * *τὸν*, pro *τῶν* &c.

VARIÆ LECTIONES.

213. Οὐδέ σε φημὶ) γρ. οὐδέ ἐ φημι, *H. Steph.*

221. Εἰσβαινον) γρ. ἐμβαινον, *H. Steph.* haud benè. Nam hic Verſus plus *ſexies* apud *Homerum* legitur, εἰσβαινον autem ſemper.

Ἀὴ τότε γ' ἄλλον δῆμον ἀφίκεθ', πατρίδα φεύγων,
Νηλέα τε μεγάθυμον, ἀγαυότατον ζωόντων,
Ὅς οἱ χρήματα πολλὰ πολεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
Εἶχε βίῃ· ὁ δὲ τῶς μὲν ἐνὶ μεγάροις Φυλάκοιο
Δεσμῷ ἐν δεινῷ δέδετο, κρατερὴ δ' ἄλγεα πάσχων,
Εἵνεκα Νηλῆος κούρης, ἄτης τε βαρείης,
Τλῶ οἱ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ δασπλῆτις Ἐρινύς·
Ἀλλ' ὁ μὲν ἔκφυγε κῆρα, καὶ ἤλασε βῶς ἐριμύκους
Ἐς Πύλον ἐκ Φυλάκης, καὶ ἐτίσατο ἔργον ἀεικές,
Ἀντίθεον Νηλῆα, κασιγνήτῳ τε γυναῖκα
Ἠγάγετο ᾗσιν δώμασι· ὁ δ' ἄλλων ἵκετο δῆμον,
Ἄργος ἐς ἱππόβοτον· τόθι γάρ νυ οἱ αἶσιμον ἦεν
Ναιέμεναι πολλοῖσιν ἀνάσσονθ' Ἀργείοισιν.
Ἔνθά δ' ἔγημε γυναῖκα, καὶ ὑψερεφὲς θέτο δῶμα,
Γείνατο δ' Ἀντιφάτην καὶ Μάντιον, ἆμφὶ κραταιώ.
Ἀντιφάτης μὲν ἔπεκτεν Οἰκλῆα μεγάθυμον·
Αὐτὰρ Οἰκλείης λαοσσόον Ἀμφιάρηον,
Ὃν θεὸς κῆρι φίλῃ Ζεύς τ' Αἰγίοχος, καὶ Ἀπόλλων
Παντοίῃ φιλότητι· οὐδ' ἵκετο γήραος οὐδόν,
Ἀλλ' ὄλεθ' ὑπὲκ Θήβης, γυναίων εἵνεκα δώρων.
Τοῦδ' ἡμῖν ἐγένοντ' Ἀλκμαίων, Ἀμφίλοχός τε.
Μάντιος αὖ τέκετο Πολυφείδη τε, Κλεῖτόν τε·
Ἀλλ' ἦτοι Κλεῖτον χρυσόθρονος ἥρπασεν Ἠώς,

Jam tunc alium ad populum venit, patriam fugiens,
Neleumque magnanimum, clarissimum vivientium,
Qui sibi opes multas perfectum in annum
Habuit vi; hic verò interim quidem in domibus Phylaci
Vinculo in difficili ligatus est, duros dolores patiens,
Gratiâ Neleï filiæ, nocumentique gravis,
Quod ei in mentibus posuit Dea gravis Erinnys.
Sed hic quidem effugit mortem, & abegit boves valde-mugientes
In Pylum ex Phylace, & ultus est facinus indignum,
Divinum Neleum, fratrique uxorem
Duxit ad domos: ipse verò aliorum pervenit populum
Ad Argos, equorum altrix; ibi enim ei fatum erat
Habitare multis imperantem Argivis.
Ibi duxit uxorem, & altam posuit domum,
Genuitque Antiphatem & Mantium, filios fortes.
Antiphates quidem genuit Oïcleum magnanimum;
At Oicleus populo-salutarem Amphiaraum,
Quem animo diligebat Jupitérque Ægiochus, & Apollo
Omni amicitiâ; neque tamen pervenit ad senectutis limen;
Sed periit Thebis muliebrium gratiâ donorum.
Huic filii generati sunt Alcmæon, Amphilochusque.
Mantius iterum genuit Polyphidemque, Clitumque;
Sed certe Clitum aureæ-sedis rapuit Aurora,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

230. *Ὅς οἱ χρήματα.] Διαθέτου τοῦ τὸ Ἰφίκλου βουκόλων, ἀπήνεγκε τὰ χρήματα, καθοφθέντας, ὡς ὑ χρυσαίων αὐτῶν.

231. Τίσε μὲν.] Ἕως δὲ πλανηθῆναι τὸ ἐνιαυτόν.

233. Ἄτης τε βαρείης.] * Φρενοβλαβείας.

234. Δασπλῆτις.] Δυσπροσπέλαστος, καὶ μεγάλως ἐμπιπλάζουσα, δυσχερής, * ᾧ ἂν τις προσπέλαση ἢ.

235. Ἐριμύκους.] Μεγαλοφώνους.

236. Ἐπέτισε ἔργον ἀεικές.] Καὶ ἐπεμωρήσατο τὸν Νηλέα, ἀπαμείνας ἔργον χαλεπόν.

246. Οὐδ' ἵκετο γήραος οὐδόν.] Θεὸς δὲ παραμυθήσῃς οὐκ ἀπολύει, ζῶντι ὃ ἀγαθῷ αἴτιος γίνεται· ἢ καὶ τὸ Μενελάου. Ὃν οἱ θεοὶ φιλέουσι, ἀθάνατος νέος.

247. Γυναίων εἵνεκα δώρων.] Τὸν ὅρμον ἐπὶ τῷ Ἀμφιαράῳ ἀκουσίου.

249. Μάντιος.] Ὄνομα κύριον.

N O T Æ.

245. Ὃν φὶλ κῆρι φίλῃ Ζεὺς, — οὐδ' ἵκετο γήραος οὐδόν) Juxta illud, in *Scholiis* Ὃν φιλεῖ θεὸς, θνήσκει νέος. Hunc locum ornat *Plato*, in *Axiocho*, fol. 368.

N O T Æ I N S C H O L I A.

230. *Ὅς οἱ χρήματα.) Malè olim hoc *Scholion* adsuebatur, ad *Scholion*, v. 226.

233. * Φρενοβλαβείας.) Emendo, pro φρενοβλαψίας.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

244. Ἀμφιάρεον.) γρ. Ἀμφιάραον, *Seberus*, & mox *H. Steph.* ad v. 253.

246. Παντοίῃ φιλότητι.) γρ. παιδιᾷ φιλότητι, *Plato*, in *Axiocho*.

Κάλλε-

Κάλλεος εἵνεκα οἷο, ἵν' ἀθανάτοισι μελέῃν.
Αὐτὰρ ὑπέρθυμον Πολυφείδεα μάντιν Ἀπόλλων
Θῆκε βροτῶν ἔχ' ἄριστον, ἐπεὶ θάνεν Ἀμφιάρηος,
Ὃς ῥ' Ὑπερησίηνδ' ἀπενάσσατο, παλεὶ χολωθείς·
Ἔνθ' ὅγε ναιετάων μαντεύετο πᾶσι βροτοῖσι.
Τῷ μὲν ἄρ' υἱὸς ἐπῆλθε, Θεοκλύμενος δ' ὄνομ' ἦεν,
Ὃς τότε Τηλεμάχῳ πέλας ἵζανε· τὸ δ' ἐνίκανε
Σπένδοντ', εὐχόμενόν τε, θοῇ παρὰ νηῒ μελαίνῃ·
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ὦ φίλ', ἐπεί σε θύοντα κιχάνω τῇδ' ἐνὶ χώρῳ,
Λίσσομ' ὑπὲρ θυέων τε δαίμονος, αὐτάρ ἔπειτα
Σεῖο τ' αὐτοῦ κεφαλῆς, καὶ ἑταίρων, οἵ τοι ἕπονται,
Εἰπέ μοι εἰρομένῳ νημερτέα, μηδ' ὑποκεύσῃς.
Τίς; πόθεν εἰς ἀνδρῶν; ποῦ τοι πόλις, ἠδὲ τοκῆες;
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Τοιγὰρ ἐγώ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω·
Ἐξ Ἰθάκης γένος εἰμί, πατὴρ δέ μοι ἐστὶν Ὀδυσσεύς,
Εἴ ποθ' ἔην· νῦν δ' ἦδη ἀπέφθιτο λυγρῷ ὀλέθρῳ.
Τοὔνεκα νῦν ἑτάρους τε λαοὺς καὶ νῆα μέλαιναν
Ἦλθον πευσόμενος πατρὸς δηρὸν οἰχομένοιο.
Τόνδ' αὖτε προσέειπε Θεοκλύμενος θεοειδής,
Οὕτω τοι κἀγὼν ἐν πατρίδος, ἄνδρα κταμένας
Ἔμφυλον· πολλοὶ δὲ κασίγνητοί τε, ἕταί τε,
Ἄργος ἀν' ἱππόβοτον, μέγα δὲ κρατέουσιν Ἀχαιοί·
Τῶν ὑπαλυσκάνων θάνατον, καὶ κῆρα μέλαιναν
Φεύγω· ἐπεί νύ μοι αἶσα καλ' ἀνθρώπους ἀλάλησθαι.

Pulchritudinis ſui gratiâ; ut immortalibus intereſſet.
At magnanimum Polyphideum vatem Apollo
Fecit hominum valdè optimum, poſtquâ mortuus eſt Amphiaraus;
Qui Hypereſiam habitabat, patri iratus;
Ille ibi habitans vaticinabatur omnibus hominibus.
Hujus quidem filius advenit, Theoclymenuſque nomen ei erat,
Qui prope Telemachum ſtetit; hunc verò invenit
Libantem, ſupplicantémque, velocem apud navem nigram,
Et ipſi appellato verba velocia dixit,
" O amice, quoniam te ſacrificantem invenio hoc in loco,
" Supplico per ſacrificia & numen, & inſuper
" Tuum ipſius caput, & per ſocios, qui te ſequuntur,
" Dic mihi interroganti vera, neque occultes.
" Quis? unde es virorum? ubi tibi civitas, & parentes?
Hunc rurſus Telemachus prudens contra allocutus eſt,
" Tibi equidem, hoſpes, valdè verè dicam:
" Ex Ithacâ genere ſum, patérque mihi eſt Ulyſſes,
" Si quando erat; nunc enim jamdudum interiit gravi morte.
" Propterea nunc ſociſque acceptis & nave nigrâ,
" Veni interrogaturus de patre diù abſente.
Hunc rurſus allocutus eſt Theoclymenus divinus,
" Sic & ego ex patriâ, viro interfecto
" Contribule; multi enim fratréſque ſocique *adſunt:*
" In Argo equos paſcenti, valde autem dominantur Achivi:
" Ab his fugiens necem, & parcam nigram
" Exulo; quoniam mihi fatum *eſt* inter homines errare.

ΣΧΟΛΙΑ.

251. Μετρίη.] Σωφρ.
254. Ὑπερησίην.] Ὄνομα πόλεως. Ἀπενάσσατο.] Μετῴκησεν.
255. Ναιετάων.] Οἰκῶν.
260. Κιχάνω.] Καταλαμβάνω.
261. Ὑπὲρ θυίων ϵ δαίμονος.] Ὑπὲρ ταύτης τ᾽ θυσίας καὶ τ᾽ δαίμονος, ἢ θύεις· ἀντὶ τ᾽, τ᾽ θυσίας τ᾽ δαίμονος.
263. Ἐπικεύσῃς.] Κρύψῃς.
272. Οὕτω τοι κἀγών.] Ὡς ὁρᾷς, μένω φεύγω.
273. Ἔμφυλον.] Ὁμόφυλον.

NOTÆ.

254. Ὑπερησίην) Πόλιν Ἀχαΐας, ἐξ Ὑπερησίης, τ᾽ Λυκάονος.

VARIÆ LECTIONES.

251. Οἷο) γρ. εἷο.
253. Ἀμφιάρηος) γρ. Ἀμφιάραος, *H. Steph.*
262. Αὐτὰρ ἔπειτα) γρ. ἠδὲ τοκῆων, *Euſtath.* fol. 574. lin. 42. & *H. Steph.*

Ἀλλά

Ἀλλά με νηὸς ἔφεσσαι, ἐπεί σε Φυγὼν ἱκέτευσα,
Μή με καταπτείνωσι· διωκέμεναι γὰρ ὀΐω.
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Οὐ μὲν δή σ' ἐθέλοντά γ' ἀπώσω νηὸς ἐίσης·
Ἀλλ' ἕπευ, αὐτὰρ κεῖθι φιλήσεαι, οἷά κ' ἔχωμεν.
Ὡς ἄρα φωνήσας οἱ ἐδέξατο χάλκεον ἔγχος,
Καὶ τόδ' ἐπ' ἰκελόφιν τάνυσεν νεὸς ἀμφιελίσσης·
Ἂν δ' ἣ γ' αὐτὸς νηὸς ἐβήσατο πολυπόροιο.
Ἐν πρύμνῃ δ' ἄρ' ἔπειτα καθέζετο· πὰρ δέ οἱ αὐτῷ
Εἵσε Θεοκλύμενον· τοὶ δ' πρυμνήσι' ἔλυσαν.
Τηλέμαχος δ' ἑτάροισιν ἐποτρύνας κελέυσεν
Ὅπλων ἅπτεσθαι· τοὶ δ' ἐκπρύμνως ἐπίθοντο.
Ἱστὸν δ' εἰλάπινον κοίλης ἔντοσθε μεσόδμης
Στῆσαν ἀείραντες· κατὰ δ' ἱστόποδι βάλον αὐτούς·
Ἕλκον δ' ἱστία λευκὰ ἐϋπρέπτοισι βοείοις.
Τοῖσιν δ' ἴκμενον οὖρον ἵει γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Λάβρον ἐπαιγίζοντα δι' αἰθέρος, ὄφρα τάχιστα
Νηῦς ἀνύσαι θέουσα θαλάσσης ἁλμυρὸν ὕδωρ.
[* Βὰν δ' ἴθυ κατὰ Κρουνὸς, καὶ Χαλκίδα καλλιρέεθρον·]
Δύσετό τ' ἠέλιος, σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί.

" Sed me navi insidere fac, postquàm te fugiens supplicavi,
" Nè me interficiant: persequi enim *illos me* puto.
Hunc rursus Telemachus prudens contra allocutus est,
" Non quidem jam volentem expellam navi æquali:
" Sed sequere, at illic amicè excipieris *de tis*, quæ habemus.
Sic loquutus, illius suscepit æream lanceam,
Et hanc in tabulis extendit navis utrinque agitatæ:
Ipse quoque navem ascendit permare meantem:
In puppi verò postea sedit; apudque *serpsum*
Sedere fecit Theoclymenum: hi verò rudentes solverunt.
Telemachus verò sociis *illos* exhortando jussit,
Arma capessèrent: hi itaque festinanter obediverunt.
Malum enim abiegnum concavum intra tabulatum
Statuerunt erectum, & funibus ligaverunt:
Traxeruntque vela alba benè-versis loris.
His autem secundum ventum misit oculis-cæsia Minerva
Vehementem, ingruentem per aërem; ut velocissime
Navis conficeret currens maris salsam aquam.
[Radebant vero Crunos, & Chalcida pulchrifluam:]
Occidítque Sol, obscuratæque sunt omnes viæ.

ΣΧΟΛΙΑ.

277. Ἔφεσσαι.] * Ἐπιβίβασον.
293. Ἐπαιγίζοντα.] Ἐπικραταιόντα.
294. Ἀνύσειε.] Διαπεράσαι.

NOTÆ.

295. Βὰν δ' ἴθυ κατὰ Κρουνὸς & Χαλκίδα καλλιρέεθρον) Hic Versus hactenùs desideratus, in omnibus *Impressis*, etiam *Florentinâ*, &c. ante Δύσετό τ' ἠέλιος, κλ. quod etiam *Isaac. Casaubonus* Manu notavit, in Episcopi *Elien sis*, *Mori*, codice, & nos mittit ad *Strabonis* testimonium. " Deest, inquit, hic " Versus. Vid. *Strabo*, l. VIII. ubi hunc ipsum locum, & identidem hunc Versum laudat, fol. 350. & l. X. fol. 447. In priorem locum hæc *Casaubon.* " Hoc Carmen, ut *Xylander* observavit, in toto " illo Libro (hoc est *Odyss.* ε'.) non reperitur hodiè, " nec ab *Eustathio* videtur agnosci; nullam enim " ejus mentionem facit, quod tamen factum oportuit. Et *Sensus* ipse ostendit, Hunc *Versum* hactenùs desideratum. Quare *Strabonis* in hâc parte auctoritas est admittenda, & forsitan ipsius *Homeri*, sive magni certè & antiqui illius *Homerissæ*, qui in Hymno *Apollinis*, v. 425. Βὰν δ' ἴθυ κατὰ Κρουνὸς, καὶ Χαλκίδα, & παρὰ Δύμην, Ἠδὲ παρ' Ἠλιδα δῖαν, ὅθι χρήσουσι Ἐπειοὶ· Εὖτε Φρικὸς ὑπέβασεν, ἀγλαὸν ὕδωρ Διὸς ὄμβρῳ. Hic ἀγλαὸν ὕδωρ, ut mox, v. 196. ἱστὸν ὑγρὸν, quare *Varia Lectio* esto.

NOTÆ IN SCHOLIA.

277. * Ἐπιβίβασον) Ità MS. *Aloysii* apertè, & tres *Codd.* Vett. Solus *Elzevir.* ἐπιβίουσαι, monstro Vocabuli.

VARIÆ LECTIONES.

280. Ἐθέλοντα) γρ. ἀέκοντα. Id certè *Sensus* postulare videtur.
284. Ἐβήσατο) γρ. ἐβάσατο.
294. Νηῦς ἀνύσειε) γρ. βὰν δ' παρὰ Κρουνὸς, κλ. Vid. Not. in *Textum*.
295. Καλλιρέεθρον) γρ. παρέασσιν, *Strabo*, fol.

Ἡ ἧ Φερὰς ἐπέβαλλεν, ἐπιγρομένη Διὸς ἔργῳ
Ἠδὲ παρ' Ἠλίδα δῖαν, ὅθι κρατέουσιν Ἐπειοί.
Ἔνθεν δ' αὖ νήσοισιν ὀϊσαμένη θοῇσιν,
Ὁρμαίνων, ἢ κεν θάνατον φύγοι, ἢ κεν ἁλώῃ.
Τὼ δ' αὖτ' ἐν κλισίῃ Ὀδυσεὺς καὶ δῖος ὑφορβὸς
Δορπείτην· παρὰ δὲ σφιν ἐδόρπεον ἄνέρες ἄλλοι.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιός τε καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
Τοῖς Ὀδυσεὺς μετέειπε, συβώτεω πειρητίζων,
Εἴ μιν ἔτ' ὀφθαλμοῖς φιλέοι, μεῖναί τε κελεύοι
Αὐτῇ ἐνὶ σταθμοῖς, ἢ ὀτρύνοι πόλινδε·
Κέκλυθί νῦν, Εὔμαιε, καὶ ἄλλοι πάντες ἑταῖροι,
Ἠῶθεν μετὰ μῦθον ἀπειρέσιον ἀγορεύσω,
Πτωχεύσων, ἵνα μή σε κατατρύχω καὶ ἑταίρους.
Ἀλλά μοι εὖ γ' ὑπόθου, καὶ ἄμ' ἡγεμόν' ἐσθλὸν ὄπασσον,
Ὅς κέ με κεῖσ' ἀγάγῃ· χρὴ δ' ἡμῖν πόλιν αὐτὸς ἀνάσσῃ
Πλάγξομαι, αἴ κεν τίς κοτύλιν καὶ πύρνον ὀρέξῃ.
Καί κ' ἐλθὼν μετὰ δώμαθ' Ὀδυσσῆος θείοιο,
Ἀγγελίην εἴποιμι περίφρονι Πηνελοπείῃ·
Καί κεν μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισι μιγείην,
Εἴ μοι δεῖπνον δοῖεν, ὀνείατα μυρί' ἔχοντες·
Αἶψά κεν εὖ δρώοιμι μάλ' σφίσιν, ὅ, τι θέλοιεν·

Hæc Pheras pertranſiit, feſtinans Jovis vento ſecundo,
Et præter Elida divinam; ubi dominantur Epęi.
Hinc rurſus inſulis *Teleæ* immiſit *navem* acutis,
Cogitans, ecquid mortem fugiat, an caperetur.
Hi autem interea in ſtabulo Ulyſſes & divinus ſubulcus
Cœnabant; apúdque ipſos cœnabant viri alii.
At poſtquam potûs & cibi deſiderium amoverunt,
His Ulyſſes dixit, ſubulcum tentans;
Si ipſum accuratè diligat, maneréque jubeat
Illic in ſtabulo, an hortetur ad civitatem *ire*.
" Audi nunc, Eumæe, & alii omnes ſocii,
" Manè ad civitatem cupio ire
" Mendicaturus, ut non te vexem & ſocios.
" Sed me benè mone, & ſimul ductorem bonum præbe,
" Qui me illuc ducat: per civitatem autem ipſe neceſſitate
" Oberrabo, ſiquis forte poculum & panem porrigat;
" Equidem proteſtus ad domos Ulyſſis divini,
" Nuncium ejus prudenti Penelopæ,
" Et procis ſuperbis miſcebor;
" Si mihi cœnam dent, ut qui cibos ſufficientes habeant.
" Statim gnaviter agam inter ipſos, quicquid volent:

ΣΧΟΛΙΑ.

296. Ἐπιβαλλεν.] * Ἐπέτυχεν, ὡς, † Οὐ γὰρ πᾶς ἐπίβολος. Ἡ ναῦς ἂν ἐπιβαλοῦ ἐπιεῖτο, ὥστε τυχεῖν τῆ Φερῶν. * Ἄλλως, Ἐπίβαλλε.] * Προσγραφ. ἀντὶ τοῦ, παρέβαλεν.

† Odyſſ. β'. v. 319.

298. Ἐπιστρέψειεν.] Ἐπιφέρειν. Θορύβων.] Ταῖς λαγωβόλοις ἐξ' ἀκοντίοις, μικροῖς ἀγκυλωτοῖς, ὃν ἔστι καὶ κύκλῳ ἐξεῖναι· ἐπὶ τὸ καὶ χάλικας.

301. Δορπείτην.] Ἐλιστροφοῦντα.

308. Πτωχεύσων.] Ἐπαιτήσων, τὰ πτωχοῖς ἁρμόδια αἰτήσων.

309. Ὑπόθου.] Συμβούλευσον.

311. Κοτύλην.] Ἐκπώματος, ἤτοι πυελίδα, εἶδος ποτοῦ, καὶ μέτρου. Πόρνον.] Πάγκαρπον ἄρτον.

316. Δρώοιμι.] * Διακονοίμην.

NOTÆ.

298. Νήσοισιν ἐπιστρέψειε θοῇσιν) *Strabo*, l. 10. fol. 702. Καὶ πάντες ἢ σχεδὸν Κεφαλληνίας ἐσθ' ὅτε, καὶ Ἰθάκης ἐπὶ τὴν Δουλίχιον ἐπὶ, καλοῦσι νῦν Δολίχιον, καὶ αἱ Ὀξεῖαι καλούμεναι, ἃς ὁ Ποιητὴς Θοὰς εἶπε. Vid. *Plin.* Nat. Hiſt. l. 4. c. 12. *Steph.* ἐξῆς παλίσσ.

316. Ὅτι θέλοιεν) Hinc quidem apparet, Veterum Obſervationem de *Homero*, quòd nuſquam utatur voce θέλω, ſaltem eſſe, nec ſatis firmo niti fundamento; de quâ re diximus, ad *Iliad.* α'. v. 133.

NOTÆ IN SCHOLIA.

296. * Ἐπίβαλλεν) Totum hoc *Scholion*, intra *Aſteriſcos* aſſervatum, ex *Porphyrii* Ὁμηρικῶν Ζητημάτων αʹ τόμου, huic loco aſſuendum duxi. Quæ in ejus fine, ex Vett. * niſi quòd ἐσσῆμαι, pro ἐσσῆται, emendem.

316. * Διακονοῦμαι, Ità MS. *Aloyſii*, cùm *Impreſſi* omnes Διακονοίην, quis verò hìc *Dialecti* uſus? *Heſych.* tamen, Δρώοιμι) Ὑπηρετῶμι, quod *Atticum* eſt, pro ὑπηρετοίμην.

VARIÆ LECTIONES.

296. Ἡ δ' Φερὰς ἐπίβαλλεν) γρ. Ἡ Φερὰς δ' ἐπέβαλλεν. Vid. ad δ'. v. 488. *Ibid.* Ἐπεσσυμένη) ἐπαθροισθεῖσα. Vid. Not. in *Textum*, ad v. 295. *

Ἐκ

Ἐκ γάρ τοι ἐρέω, σὺ δ᾽ ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσι,
καί μευ ἄκουσον,
Ἑρμείαο ἑκὰς ἀμφιπολεύει, ὃς ῥά τε πάντων
Ἀνθρώπων ἔργοισι χάριν καὶ κῦδος ὀπάζει,
Δρηξοσύνῃ εἴκ᾽ ἄλλος ἐρίσσεται ὅττε τις ἄλλος
Πῦρ τ᾽ εὖ νήσῃ, ἀμφί τε ξύλα δαιὰ κεάσσῃ,
Δαιτρεῦσαί τε, καὶ ὀπτῆσαι, καὶ οἰνοχοῆσαι·
Οἷά τε τοῖς ἀγαθοῖσι θεραπόντεσσι γένηται.
Τόνδε μέγ᾽ ὀχθήσας προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα,
Ὤ μοι ξεῖνε, τίη τοι ἐνὶ φρεσὶ τῦτο νόημα
Ἔπλεο; ἦ σύ γε πάγχυ λιλαίεαι αὐτόθ᾽ ὀλέσθαι,
Εἰ δὴ μνηστήρων ἐθέλεις κατὰ δῆριν ὅμιλον,
Τῶν ὕβρις τε, βίη τε, σιδήρεον οὐρανὸν ἵκει.
Οὔτοι τοιοίδ᾽ εἰσὶν ὑποδρηστῆρες ἐκείνων,
Ἀλλὰ νέοι, χλαίνας εὖ εἱμένοι, ἠδὲ χιτῶνας,
Αἰεὶ δὲ λιπαροὶ κεφαλὰς καὶ καλὰ πρόσωπα,
Οἵ σφιν ὑποδρώωσιν· ἐΰξεστοι δὲ τράπεζαι
Σίτου, καὶ κρειῶν, ἠδ᾽ οἴνου βεβρίθασιν.
Ἀλλὰ μάλ᾽· ἐν γάρ τίς τοι ἀνιᾶται παρεόντι,
Οὔτ᾽ ἐγὼ, οὔτε τις ἄλλος ἑταίρων, οἵ μοι ἔασιν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ ἔλθησιν Ὀδυσσῆος φίλος υἱὸς,

" Etenim tibi dico, tu autem attende, & me audi;
" Mercurii voluntate intermuncii, (qui quidem omnium
" Hominum operibus gratiam & gloriam præbet)
" Servili obsequio non mihi contenderit homo alius,
" Ad ignémque benè cumulandum, adque ligna ficca findenda,
" Adque carnes dividendas, & ad assandum, & ad pincernam agendū;
" Qualia Fortunatis administrant inferiores.
Hunc valdè ingemiscens allocutus est Eumæus subulcus,
" Hei mihi, hospes, cur in mentibus hoc consilium
" Fuit? certè omninò cupis illic perire,
" Si jam procorum vis ingredi multitudinem,
" Quorum injuriáque, visque, ferreum cœlum invadit.
" Non tales sunt ministri illorum;
" Sed juvenes, chlænas benè-induti, & vestes,
" Semper utique perunctī capite & pulchro vultu,
" Qui ipsis administrant; benè politæ autem mensæ
" Pane, & carnibus, & vino, oneratæ sunt.
" Sed mane; non enim aliquis te molestatur præsente,
" Neque ego, neque alius sociorum, qui mihi sunt:
" At postquam venerit Ulyssis dilectus filius,

ΣΧΟΛΙΑ.

318. Ἑρμείαο ἑκὰς] Ἐκτὸς κῆρυξ· καὶ παρὰ τοῖς ἥρωσι ὁ κήρυκες, οἱ τοῦτο ὑπουργοῦντες. Ἑκὰς.] Βουλήσει.
320. Δρηξοσύνῃ.] Τῇ εὐτῇ ἀλκαιείᾳ ὑπουργίᾳ.
321. Πῦρ τ᾽ εὖ νήσῃ.] Ξύλα σχίσαι, ἵνα καὶ ὁ πῦρ καίσῃ. Κεάσσῃ.] Κλάσῃ, ἢ χίσῃ.
322. Δαιτρεῦσαι.] Μαγειρεῦσαι.
323. Ὀρέξαι.] Διακονῆσαι.
327. Καβδῶσιν,] Ὑπνοκλοπῶσι.
328. Σιδήρεον.] Ἰσχυρόν.
329. Ὑποδρηστῆρες.] Ὑπηρέται. Θεράποντες.
331. Λιπαροὶ κεφαλάς.] Ἠλειμμένοι.
332. Ὑποδρώωσι.] Ὑπηρετοῦσιν.
333. Βεβρίθασιν.] Βαρύνουσι. πλήρεις εἰσὶν.
334. Ἀνιᾶται.] Λυπεῖται.
336. Ἔπλυ.] * Ἐπειδή.

NOTÆ.

nisi ἦτ᾽, pro ἤπι, legatur, quod tamen nunquam aliàs apud *Homerum* occurrit. Et in Hymno *Apollinis*, v. 46. Εἴ τίς οἱ γαίων ἠὲ θέλῃ εἰκία θέσθαι. ubi nullo modo ἐθέλῃ potest legi.

320. Δρηξοσύνῃ) Vid. ad *Var. Lect.* *Ibid.* Ἐρίσσεται) Cur ità scribo, vid. infrà ad v. 386.

321. Δαιὰ) *Etymolog.* M. v. Δαιὰ, τὰ ξηρὰ ξύλα.

* Olim ἐπειδ᾽ ἂν, malè.

ὅπου εἰς τὸ Ῥητορικόν· οἷον, Διὰ τί ξύλα δαιὰ κεάσας· παρὰ τὸ δάω, τὸ ἐπὶ πολὺν χρόνον, γίνεται δαιά, τὰ δὲ ἧττον ξηρά· ἢ παρὰ τὸ δαίω, τὸ καίω, τὰ εἰς καῦσιν ἁρμόδια, σύκινα, ἢ ἐρινεά.

331. Αἰεὶ δὲ λιπαροὶ) De voce λιπαρὸς, Nos ad *Anacreon*, v. 427. Pro δὲ potiùs δὴ legendum videtur.

VARIÆ LECTIONES.

320. Δρηξοσύνῃ) γρ. δρησμοσύνῃ, MS. *Sluisk.* in *Perizonii* Not. ad *Ælian.* Var. Hist. l. 7. c. 5. §. 2.

321. Πῦρ τ᾽ εὖ νήσῃ) γρ. πῦρ τε καὶ εὖ κάσσαι, MS. *Lugdun.* vid. *Perizon.* ibid. *Eustath.* fol. 577. lin. 19. Τινὲς δὲ, πῦρ εὖτε νήσαι γράφουσι, ἵνα φυλάξαι, παυδινῆσαι· ζωπυρῆσαι δὲ σποδῷ. Hæc *Lectio* non erat *H. Steph.* prætermittenda, quod apud *Eustathium* fit, & ferè ad Cod. *Sluisk.* MS. accedit, ubi καὶ ἀντὶ σαι, licet ibi divisim. *Ibid.* Ξύλα δαιὰ) γρ. ξύλα παλλὰ. *Eustath.* ibid. & *H. Steph.*

323. Παρεσθίωσι) γρ. παρὰ δαῖτα σι, *Eustath.* ibid. lin. 23. *H. Steph.* & *Br. schol.*

Κεῖνός σε χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἵματα ἕσσῃ,
Πέμψῃ δ', ὅππη σὲ κραδίη, θυμός τε κελεύῃ.
Τόνδ' ἠμείβεθ' ἔπειτα πολύτλας, δῖος Ὀδυσσεύς,
Αἴθ' ὕτως, Εὔμαιε, φίλος Διΐ πατρὶ γένοιο,
Ὡς ἐμοί, ὅττι μ' ἔπαυσας ἄλης ϗ ὀϊζύος αἰνῆς·
Πλαγχθοσύνης δ' οὐκ ἔστι κακώτερον ἄλλο βροτοῖσιν.
Ἀλλ' ἕνεκ' ὀλομένης γαστρὸς κακὰ κήδε' ἔχουσιν
Ἀνέρες, οὗ κεν ἵκῃ ἄλη, ϗ πῆμα, ϗ ἄλγε'.
Νῦν δ' ἐπεὶ ἰχανάας, μεῖναί τε μὲ κεῖνον ἄνωγας,
Εἶπ' ἄγε μοι περὶ μητρὸς Ὀδυσσῆος θείοιο,
Πατρός θ', ὃν κατέλιπεν ἰὼν ἐπὶ γήραος οὐδῷ,
Εἴπερ ἔτι ζάουσιν ὑπ' αὐγὰς ἠελίοιο,
Ἦ ἤδη τεθνᾶσι, ϗ εἰν ἀΐδαο δόμοισι.
Τόνδ' αὖτε προσέφη συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
Τοιγὰρ ἐγώ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω·
Λαέρτης μὲν ἔτι ζώει, Διὶ δ' εὔχεται αἰεὶ,
Θυμὸν ἀπὸ μελέων φθίσθαι οἷς ἐν μεγάροισιν·
Ἐκπάγλως γὰρ παιδὸς ὀδύρεται οἰχομένοιο,
Κυδιάνης τ' ἀλόχοιο δαίφρονος, ἥ ἑ μάλιστα
Ἦκαχ' ἀπορθιμύνῃ, ϗ ἐν ὠμῷ γήραϊ θῆκεν.
Ἡ δ' ἄχεϊ ξ παιδὸς ἀπέφθιτο κυδαλίμοιο,
Λυγαλέῳ θανάτῳ· ὡς μὴ θάνοι, ὅς τις ἔμοιγε
Ἐνθάδε ναιετάων φίλος εἴη ϗ φίλα ἕρδοι.

" Ille te chlænámque, tunicámque, veſtes induet:
" Et mittet, quo te cor, animúſque jubet.
Huic reſpondit poſtea laborioſus divinus Ulyſſes,
" Utinam ſic, Eumæe, dilectus Jovi patri fieres,
" Sicut mihi; quòd me ceſſare feciſti ab errore & ærumnâ gravi:
" Errore enim non eſt pejus aliquid hominibus.
" Sed gratiâ pernicioſi ventris malos dolores ferunt
" Viri, quemcunque acceſſit vagatio, penuriáque, & mœror.
" Nunc verò quoniam detines, meque manere, talem *quem vides*, jubes,
" Dic age, mihi de matre Ulyſſis divini,
" Patréque, quem reliquit proficiſcens in ſenectutis limine,
" Sicubi adhuc vivunt ſub ſplendore Solis,
" An jam mortui ſunt & in inferni domibus.
Hunc rurſus allocutus eſt ſubulcus, princeps virorum,
" Tibi equidem hoſpes, valdè verè dicam:
" Laërtes quidem adhuc vivit, Jovi autem ſupplicat ſemper
" Animum à membris perire ſuis in domibus:
" Mirum in modum enim de filio dolet qui periit,
" Deque uxore, quam quidem juvenem duxerat: quæ ipſum maximè
" Triſtitiâ affecit demortua, & in crudâ ſenectute poſuit.
" Illa enim dolore ſui filii mortua eſt glorioſi,
" Triſti morte; ſic non moriatur, quicunque
" Hìc habitans amicus ſit & amica faciat.

ΣΧΟΛΙΑ.

342. Πλαγχθοσύνης.] Πλάνης.
345. * Ἰχανάας.] Ἐπίχρης.
346. Μητρὸς Ὀδυσσῆος θείοιο πατρός π.] Περὶ δὲ πατρὸς βουλόμενος μαθεῖν, ὑποκείσεται τὸ μὴ εἰδότα τὸν περὶ Ἀντικλείας.
347. Γήραος οὐδοῦ.] Περιφραστικῶς τοῦ γήρως.
356. Ὠμῷ γήραϊ θῆκεν.] Πρὸς ὥρας γηράσας ἐποίησεν, ἀφ' ἑαυτοῦ ἐπ' αὐτῇ λύπην.

ΝΟΤΑΕ.

353. Θυμὸν ἀπὸ μελέων φθίσθαι) Τὸ ἀπὸ *Ultimam* producit, ob *Tonum*, *Cæſuram* & *Ecſtaticam* ſequentem; quanquam & ἀπαὶ legi poſſit, ut ſæpè aliàs. Quod præter φθίσθαι ſcribatur & φθῖσθαι, oſtendo, ad λ'. v. 329.

358. Λυγαλέῳ θανάτῳ· ὡς μὴ θάνοι) *Euſtath.* fol. 578. lin. 38. Λέγει δ' ὅτι πάντῃσι διεφθάρη, καθά πνες· ἕτεροι δέ, ὡς κρὴ σωτηρίῳ, ἀγχόνῃ φασὶν αὐτὸν μεταλαβεῖν τὸν βίον· διὸ καὶ τὸν Εὔμαιον ἀπεύχεσθαι τὸν τοιοῦτον θάνατον, ἀφ' τὸ μὴ καθαρὸν εἶναι, ὡς οἱ τῆς μιαιφονίας δηλωτικὸς ὁ Ποιητής. Alludit ad χ'. v. 462. Τὸ ὡς verò quùm non ſit *Optantis*, verùm ad τὸ θάνοι pertineat, omninò *Accentu* notandum, quod & olim in *Var. Lect.* nunc factum viceversâ.

NOTÆ IN SCHOLIA.

345. *Ἰχανάας) Ἐπίχρης, ex *Aloyſii Alemanni* MSto.

VARIÆ LECTIONES.

344. Ἀνέρες, οὗ κεν) γρ. ἀνέρες, ὅν τιν', *Florent. Aldin. Lovan. Hervag.* nec id notavit *H. Steph.*
353. Ἀπὸ) γρ. ἀπαί. *Ibid.* Φθίσθαι) γρ. φθῖσθαι, vid. Not. in *Textum*.
358. Ὡς μὴ θάνοι) γρ. ὡς μὴ θάνοι, vid. Not. in *Textum*. *Ibid.* Ἔμοιγε) γρ. ἐμοίγε.

Ὄφρα

Ὄφρα μὲν δὴ κεῖνη ἔην, ἀχέουσά περ ἔμπης,
Τόφρα τί μοι φίλον ἔσκε μεταλλῆσαί τε ἕεδνα,
Οὕνεκά μ' αὐτὴ θρέψεν ἅμα Κτιμένῃ τανυπέπλῳ,
Θυγατέρ' ἰφθίμῃ, τιὼ ὁπλοτάτῃ τέκε παίδων·
Τῇ ὁμῶς ἐτρεφόμην, ὀλίζον δέ τί μ' ἧσσον ἐτίμα.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἥβην πολυήρατον ἱκόμεθ' ἄμφω,
Τιὼ μὲν ἔπρηθ' Σάμονδ' ἔδοσαν, τὼ μυρί' ἔλοντο.
Αὐτὰρ ἐμὲ χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἵματ' ἐκείνη
Καλὰ μάλ' ἀμφιέσασα, ποσὶν δ' ὑποδήματα δῦσα,
Ἀγρόνδε προΐαλλε· φίλῃ δέ με κηδόμενον μᾶλλον.
Νῦν δ' ἤδη τούτων ὀπιδεύομαι· ἀλλά μοι αὐτῷ
Ἔργον ἀέξουσιν μάκαρες Θεοί, ὥ ἐπιμίμνω·
Τῶν ἔφαγόν τ', ἔπιόν τε, τὼ αἰδοίοισιν ἔδωκα.
Ἐξ δ' ἄρα δεσποίνης ὑπὸ μείλιχόν ἐστιν ἀκοῦσαι
Οὔτ' ἔπος, οὔτε τι ἔργον· ἐπεὶ κακὸν ἔμπεσεν οἴκῳ,
Ἄνδρες ὑπερφίαλοι· μέγα δ' ὄμβρος κατέχουσιν
Ἀντία δεσποίνης φάος, τὼ ἔκαρα πυθέσθαι·
Καὶ φαγέμεν, πίεμέν τέ· ἔπρηθ' τὼ καί τι φέρεσθαι
Ἀγρόνδ', οἷά τε θυμὸν ἀεὶ δμώεσσιν ἰαίνῃ.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ὦ πόποι, ὡς ἄρα τυτθὸς ἐὼν, Εὔμαιε συβῶτα,
Πολλὸν ἀπεπλάγχθης σῆς παλαίδος ἠδὲ τοκήων.
Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, τὼ ἀτρεκέως κατάλεξον,

"Quamdiu quidem igitur illa erat, dolens quantumvis,
"Tamdiu aliquid mihi dilectum scrutari & interrogare,
"Quoniam me ipsa nutrivit, unà cum Ctimene extensâ-veste,
"Filiâ procerâ, quam juniorem peperit liberorum:
"Hàc simul nutritus sum, paulòque me minus honorabat.
"At postquam pubertatem multùm-amatam venimus ambo,
"Hanc quidem postea in Samum nuptîs dederunt, & infinita acceperunt:
"At me chlænámque, tunicámque, vestes, illa
"Pulchras valdè circumindutum, pedibusque calceamentis datis,
"Ad agrum præmisit: diligebat enim me corde magis.
"Nunc verò jam horum indigeo; sed mihi ipsi
"Opus augent beati Dii, cui immaneo:
"Ex his comedique, bibique, & venerandis, i. e. *egentibus*, dedi.
"Ex autem dominâ non dulce est audire,
"Neque verbum, neque opus; quoniam malum incidit domui,
"Viri superbi; valdè verò famuli indigent
"Palàm dominam alloqui, & singula interrogare,
"Et comedere biberéque, deindeetiam aliquid portare
"Ad agrum, qualia animum semper famulis lætificant.
Hunc respondens alloquutus est prudens Ulysses,
"O Dii bon! Ut parvulus existens, Eumæe subulce,
"Multùm aberràsti à tuâ patriâ & parentibus.
"Sed agè mihi hoc dic, & verè enarra:

ΣΧΟΛΙΑ.

362. Κτιμένη.] Κυρίως, ἡ Ὀδυσσέως ἀδελφή.
364. Ὁμῶς.] Ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ.
370. Τούτων ὀπιδεύομαι.] Ὧν ἡ Ἀντίκλεια ἐχαρίζετο, τούτων ἐνδεὴς εἶμι.
376. Πυθέσθαι.] Ἐρωτῆσαι.
378. Ἰαίνει.] Θεραπεύῃ.
380. Τυτθός.] Μικρός.

NOTÆ.

362. Οὕνεκά μ' αὐτὴ θρέψεν) Ut videas, quantum ad Errorem conferat propagandum Magni alicujus Viri auctoritas, scias, quùm in *Henrici Stephani* Exemplari τρέψεν, loco vocis θρέψεν, fortuitò scriptum esset, hinc in *Castellionis* Editionem, & in *Spondani*, *Elzevirii*, & quod doleo, Amici *Oxoniensis*, (quis enim cum *H. Stephano* Errare dubitaret?) fluxisse; licet Omnes *Latinè* vertant per *Nutrivit*. Θρέψεν autem habet *Florentina*, *Aldina*, *Lovaniana*, *Hervagiana*, *Romana* & *Basileensis Eustathii*, MSS.

372. Καὶ αἰδοίοισιν ἔδωκα) Ὑπάκουσον, ξένους, ἢ τοιούτους. Ità *Odyss.* ι'. v. 271. — ξείνοισιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ. Et §. XXXIII. v. 1. Αἰδοῖος ξείνων καχεχρήμενος. Malè itaque lusit, qui exponebat, *Rei Venereæ impendi*. De quâ re *Conrad. Ritterhus.* ad *Oppian.* p. 341. Nec sanè illa *vox*, cum illâ *mente*, tam ingenuum decebat Famulum, qualem *Homerus* exhibet *Eumæum*. Nebulo aliquis hæc honesta illius verba per παροιδίαν & lusum aliò detorsit.

VARIÆ LECTIONES.

372. Τῶν ἔφαγον) κ. τῶνδ' ἔφαγον, *H. Steph.*

Ἠὲ

Ἠὲ διεπρήθετο πόλις ἀνδρῶν θρυάγμα,
Ἧι ἔνι ναιετάασκε πατὴρ ἠὲ πότνια μήτηρ·
Ἦ σέ γε μουνοφέντα παρ' οἰέσιν, ἢ παρὰ βουσὶν,
Ἄνδρες δυσμενέες ληισὶν λάβον, ἠὲ ἐπέρασαν
Τῆσδ' ἀνδρὸς πρὸς δώματ', ὁ δ' ἄξιον ὧνον ἔδωκεν.
Τόνδ' αὖτε προσέφη συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
Ξεῖνε, ἐπεὶ δὴ ταῦτά μ' ἀνείρεαι, ἠδὲ μεταλλᾷς,
Σιγῇ νῦν ξυνίει καὶ τέρπεο, πῖνέ τε οἶνον
Ἥμενος· αἴδε γὰρ νύκτες ἀθέσφατοι· ἔστι μὲν εὕδειν,
Ἔστι δὲ τερπομένοισιν ἀκουέμεν· οὐδέ τί σε χρὴ
Πρὶν ὥρη, κατακεῖσθαι· ἀνίη καὶ πολὺς ὕπνος.
Τῶν δ' ἄλλων ὅπινα κραδίη καὶ θυμὸς ἀνώγοι,
Εὐδέτω ἐξελθών· ἅμα δ' ἠοῖ φαινομένηφι
Δειπνήσας, ἅμ' ὕεσσιν ἀναξομένοισιν ἑπέσθω.
Νῶϊ δ' ἐνὶ κλισίῃ πίνοντέ τε, δαινυμένω τε,
Κήδεσιν ἀλλήλων τερπώμεθα λευγαλέοισι,
Μνησομένω· μετὰ γάρ τε καὶ ἄλγεσι τέρπεται ἀνὴρ,
Ὅστις δὴ μάλα πολλὰ πάθῃ καὶ πολλ' ἐπαληθῇ.

" Utrum vastabatur Civitas virorum lætitia,
" Quâ inhabitabat pater & veneranda mater;
" An te solum-positum apud oves, vel apud boves,
" Viri inimici navibus acceperunt & vendiderunt
" Hujus viri ad domos; hic autem dignum pretium dedit.
Hunc rursus alloquutus est subulcus, princeps virorum,
" Hospes, quoniam jam hæc me interrogas, & inquiris,
" Silentio nunc audi, & delectare, bibéque vinum
" Sedens, hæ etenim noctes magnæ; licet quidem dormire;
" Fas est etiam lubentibus audire; neque te oportet
" Ante horam, decumbere; nocumentum est & multus somnus.
" Horum itaque aliorum quemcunque cor & animus jubet,
" Dormiat egressus; simúlque aurorâ apparente
" Jentatus, simul sues heriles sequatur.
" Nos autem in stabulo bibentésque, comedentésque,
" Doloribus mutuis delectemur tristibus,
" Recordantes; inter etenim vel dolores delectatur vir,
" Quicunque jam valdè multa passus est, & multa erravit.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

383. Διεπρήθετ.] Διεπρήθη.
391. Ἀθέσφατοι.] Θεῖαι, μεγάλαι, μακραί.
393. Πρὶν ὥρη.] Ἐπαίειν, γίνῃ. Κατακεῖσθαι.] Καθεύδειν.
396. Ἀνακτορίῃσι.] Ταῖς βασιλικαῖς. Ἐπίσθω.] Ἀκολουθείτω.
399. Μνησομένω.] Μαρτυρικόμενοι.

Ν Ο Τ Æ.

386. Ἐπέρασαν) Ità scribo, pro ἐπέρασαν, quod priùs obtinuit, *Versûs* gratiâ. Quandò enim cum *simplici* σ'. scribitur, corripitur Naturâ, ut infrà, v. 427. — πέρασαν δὲ μοι δῶρ' ἀλαπάξης. Et in *Iliade* sanè (qui Codex correctior ut plurimum habetur, quia plures utique in eo emendando sudárunt) plus semel cum duplici σ'. legitur, ut φ'. 78. Καί μ' ἐπέρασσεν ἄνδρ' ἄγων πολέας, π, φίλων τέ. Et v. 102. Τρώων· ἐ πολλὰς ζωὰς ἕλον, ἠδ' ἐπέρασσα. Ità suprà, v. 320. ἐρέσσειν, cum duplici σ'. scribo, & aliis similibus in locis, ipsius *Homeri* exemplo. Vid. infrà, ad π'. v. 15. & v. 82. *Philippus Labbæus* geminum hîc σ'. postulat, Prosod. *Græc.* Regul. 14.

393. Ἀνίη καὶ πολὺς ὕπνος) Confer *Duperr.* Gnomolog. in locum. Alias, σ'. v. 52. — ἀνίη καὶ τὸ φιλεῖσθαι παύεσθαι ἐγείρουσα.

394. Ὅπινα) N. B. ὅπινα, pro ὄπνος legi & scribi: Ὅσις, &c. pro eo, ὅς, facit ὁ per omnes *Casus*, & *Numeros*, in *Compositione*, non autem per omnia *Genera*; neque enim in *Femininis* fit; quod probo, ad *Iliad.* σ'. v. 491. Vid. quæ Nos ad *Euripid.* Supplic. v. 847.

396. Δειπνήσας ἅμ' ὕεσσιν ἀναξομένοισιν ἑπέσθω) Ταῖς βασιλικαῖς, ἢ βασιλικαῖς ὑπηρεσίαις· ὁ δὲ Ἡλιόδωρος, παρὰ τὸ ἀνακτορίας. Δειπνήσας ἅμ' ὕεσσιν ἀναξομένοισιν ἑπέσθω. *Hesych.* v. Ἀνακτορίαν, ubi malè * ἀμύσσειν, *Salmasius* pejus Δειπνήσασι * μύσσειν. Emendo, ex hoc loco.

400. Ὅστις δὴ μάλα πολλὰ πάθῃ, ἐ πολλ' ἐπαληθῇ) Ità *Florent. Aldin. Lovan. H. Steph. Eustath.* &c. *Elzevirius* solus, Ὅς δὴ &c. *Aristoteles* Rhetoric. l. 1. c. 11. Μνημόν., ὅτις πολλὰ, *Sensum* spectans, non verba; μνημόν. autem ibi pro μαρτυρικόν., ut λιγμόν., pro διλιγμόν.

Variæ Lectiones.

386. Ἐπέρασσεν] γρ. ἐπέρασαν, olim malè, ut in Not. ad *Textum*.

400. Ὅστις δὴ μάλα πολλὰ πάθῃ καὶ πολλ' ἐπαληθῇ] γρ. Μνημόν., ὅς δὴ πολλὰ πάθῃ, καὶ πολλὰ ἔοργεν, *Aristotel.* Rhetoric l. 1. c. 11. in Margine. Μνησικάκει, ὅτε, &c. vid. Not. in *Textum*.

Τῦτο

Τῦτο δέ τοι ἐρέω, ὅ μ' ἀνείρεαι, ἠδὲ μεταλλᾷς·
Νῆσός τις Συρίη κικλήσκεται, εἴπερ ἀκούεις,
Ὀρτυγίης ὑπέρθεν, ὅθι τροπαὶ ἠελίοιο.
Οὔτι πολυπλήθὴς λίην τόσον· ἀλλ' ἀγαθὴ μέν,
Εὔβοτος, εὔμηλος, οἰνοπληθὴς, πολύπυρος·
Πεῖνα δ' οὔποτε δῆμον ἐσέρχεται, οὐδέ τις ἄλλη
Νοῦσος ἐπὶ στυγερὴ πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσιν·
Ἀλλ' ὅτε γηράσκωσι πόλιν κατὰ φῦλ' ἀνθρώπων,
Ἐλθὼν ἀργυρότοξος Ἀπόλλων, Ἀρτέμιδι ξὺν,
Οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχόμενος κατέπεφνεν.
Ἔνθα δύω πόλιες, δίχα δὲ σφίσι πάντα δέδασται·
Τῇσίν δ' ἀμφοτέρῃσι πατὴρ ἐμὸς ἐμβασίλευε
Κτήσιος Ὀρμενίδης, ἐπιείκελος ἀθανάτοισιν.
Ἐνθάδε Φοίνικες ναυσίκλυτοι ἦλυθον ἄνδρες
Τρῶκται, μυρί' ἄγοντες ἀθύρματα νηὶ μελαίνῃ.
Ἦσκε δὲ πατρὸς ἐμοῖο γυνὴ Φοίνισσ' εἰδυῖα,

" Hoc igitur tibi dicò, quod me interrogas, & inquiris:
" Insula quædam Syria vocatur, ſicubi audis,
" Trans Ortygiam; ubi mutationes Solis,
" Non ita valdè magna; ſed bona quidem,
" Fertilis-boum, fertilis-ovium, viniferax, & multi-frumenti:
" Fames verò nunquam populum invadit, neque aliquis alius
" Morbus odioſus ingruit miſeris hominibus:
" Sed quando ſeneſcunt in civitate familiæ hominum,
" Veniens argentei-arcûs Apollo cum Dianâ
" Suis mitibus ſagittis aggrediens interficit.
" Illic duæ civitates, bifariámque ipſis omnia diviſa ſunt:
" His ambabus pater meus imperavit
" Cteſius Hormenides, ſimilis immortalibus.
" Illuc Phœnices navibus-inclyti venerunt viri
" Veteratores, infinitas ducentes res-ludicras nave nigrâ.
" Fuit autem patris mei mulier Phœniſſa in domo

ΣΧΟΛΙΑ.

402. Συρίη.] Μία τῶν Κυκλάδων νήσων καλεῖται.

403. Ὅθι τροπαὶ.] Ἔνθα φασὶν εἶναι τὸ ἡλίου στρέλαιον, ἀλ' ὃ σημαίνοντες τὰς ἡλίου τροπάς.

404. Πολυπλήθὴς.] Μεγάλη.

405. Εὔβοτος.] Ἢ εἰς βάσιν κεῖται τροφὴν ἐπιτηδείαν. Εὔπυρος.] Καλὰ θρέμματα ἔχουσα.

414. Ναυσίκλυτοι.] Καθὸ πολὺς ναῦς ἐνδέχεται.

415. Τρῶκται.] Φιλέργους, πανοῦργους. Ἀθύρματα.] Παίγνια. κόσμια.

416. Πατρὸς ἐμοῖο γυνή.] Τοῦτο ἴσως οἱ Φοίνικες λαίτρᾳ διηγήσαντο πρὸς ἄξιον αὐτὸν ὑποβολιμαῖον.

NOTÆ.

402. Νῆσός τις Συρίη) Eadem Inſula Σῦρος, cum *Penultimâ* longâ, ut *Strabo*, *Stephanus* & *Euſtathius*; & Συρίη. cum *Primâ* brevi; ſicut aliàs ψῦρος & ψυρία. Malè intellexit *Philip. Labbæus*, quaſi Σύρη hoc in loco legendum eſſet, cum *priori* longâ; id enim fit tantum in voce Σῦρος, pro quâ rectè Συρίη.

403. Ὅθι τροπαὶ ἠελίοιο) Qui hæc de *Heliotropio* ſumunt, parùm vident, aut plùs ſatis; quòd & illud à *Pherecyde* inventum, atque proindè *Homero* parem, aut priorem allucinantur, *Cl. Dodwelli* rationes nihil faciunt: cùm *Lycurgus*, qui ipſas *Olympiadas* præceſſit, *Homeri* Opera à *Creophyli Samii* poſteris excepta, in *Græciam* primus intulerit, ut *Heraclides*, & *Plutarchus* in *Lycurgo*. Ità *Poſidonius Homerum*, ſi Diis placet, *Anacharſide* juniorem fecerit, quòd *Rotam* audiret ab *Anacharſide* inventam; ut notamus ad *Iliad.* σ'. v. 601.

405. Εὔβοτος, εὔπυρος, οἰνοπληθὴς) *Tertius* hìc Pes ſanatur ob *Cæſuram*, *Inciſum*, & *Hiatum*; ut ſuprà, ad v. 149.

406. Πεῖνα) Undè πεινῶν, *Anglicè*, To PINE.

409. Ἀργυρότοξος Ἀπόλλων, Ἀρτέμιδι ξὺν) Hìc *Apollo* & *Diana* Homines ſenio confectos occidere dicuntur, hic nempè Viros, illa Fœminas; de quâ re diximus ad γ'. v. 279. & aliàs.

416. Ἦσκε δὲ πατρὸς ἐμοῖο γυνὴ Φοίνισσ' εἰδυῖα) *Senſus* loci, *Eras Mulier* Phœniſſa *Patris mei* mobilibus, quæ inter Servas principem locum nacta eſt, & curam habuit Regis ipſius filii *Eumæi*. Verùm *Euſtathius* toto cœlo errat, cùm exponit, quaſi γυνὴ πατρὸς ἐμοῦ eſſet, & ſic facit *Eumæi* matrem, non ſuam; nam & ξ'. fol. 540. lin. 50. & fol. 582. lin. 8. & fol. 583. lin. 3. ſemper facit *Phœniſſam* hanc *Eumæi* matrem; quo errore nihil miſerabilius. Quis enim hanc Mulierem, ſi Regii eſſet tori particeps, illum velle jam relinquere, Prædonum gratiâ, & filium proprium vendere, nec tale quid uſpiam dicit *Homerus*, at contrà. Ità enim hæc ipſa Mulier, v. 448. Καί δέ κεν αὖτ' ἐπέβησθον ἐμὴν ἐθέλοντε γε

VARIÆ LECTIONES.

407. Ἐπὶ στυγερὴ) γρ. ἐπιστυγερὴ. *Euſtath.* fol. 581. lin. 32. ut *Heſiodo*, Ἀχλὺς ἐπιστυγερή. Ità mox v. 413. ἐπιόντα.

Καλὰ

Καλή τε, μεγάλη τὲ, καὶ ἀγλαὰ ἔργ' εἰδυῖα·
Τὴν δ' ἄρα Φοίνικες πολυπαίπαλοι ἠπεροπεῦσαν·
Πλυνέουσαν τὶς πρῶτα μίγη, κοίλην περὶ νῆα,
Εὐνῇ καὶ Φιλότητι· τά τε φρένας ἠπεροπεύει
Θηλυτέρησι γυναιξὶ, καὶ εἴ τ' εὐεργὸς ἔησιν·
Εἰρώτα δὴ ἔπειτα, τίς εἴη, καὶ πόθεν ἔλθοι·
Ἡ δ' ἀμάλ' αὐτίκα πατρὸς ἐπέφραδεν ὑψερεφὲς δῶ·
Ἔκ μὴν Σιδόνος πολυχάλκου εὔχομαι εἶναι·
Κέρη δ' εἰμὶ Ἀρύβαντος ἐγὼ ῥυδὴν ἀφνειοῖο·
Ἀλλά μ' ἀνήρπαξαν Τάφιοι, λῃστῆρες ἄνδρες,
Ἀγρόθεν ἐρχομένην· πέρασαν δέ με δεῦρ' ἀγαγόντες
Τῇδ' ἀνδρὸς τοῦδε δώματ'· ὁ δ' ἄξιον ὦνον ἔδωκεν.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπεν ἀνὴρ, ὃς ἐμίσγετο λάθρῃ,
Ἦ ῥά κε νῦν πάλιν αὖτις ἄμ' ἡμῖν οἴκαδ' ἔποιο,
Ὄφρα ἴδῃς πατρὸς καὶ μητέρα ὑψερεφὲς δῶ,
Αὐτούς τ'; ἦ γὰρ ἔτ' εἰσὶ, καὶ ἀφνειοὶ κεκλέονται.
Τόνδ' αὖτε προσέφη γυνὴ, καὶ ἀμείβετο μύθῳ,
Εἴη κὲν καὶ τοῦτ', εἴ μοι ἐθέλοιτέ γε, ναῦται,
Ὅρκῳ πιστωθῆναι, ἀπήμονά μ' οἴκαδ' ἀπάξειν.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀπώμνυον, ὡς ἐκέλευεν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὄμοσάν τε, τελούτησάν τε τ' ὅρκον,
Τοῖσδ' αὖτις μετέφη γυνὴ, καὶ ἀμείβετο μύθῳ,
Σιγᾷ νῦν, μή τις μὲ προσαυδάτω ἐπέεσσιν

" Pulchráque, magnáque, & ſplendidorum operum perita:
" Hanc utique Phœnices callidi deceperunt:
" Dum lavaret, quidâ primùm mixtus cum eâ, concavam propter navim,
" Lecto & amicitiâ; quæ mentes decipiunt
" Libidinoſis mulieribus; & ſi bona artifex ſit.
" Interrogabatque poſtea, quæ eſſet, & unde veniret.
" Hæc confeſtim patris dixit altam domum,
" Ex Sidone quidem multi-æris glorior eſſe,
" Filia vero ſum Arybantis ego abundè divitis:
" Sed me rapuerunt Taphii latrones viri
" Ex agro venientem, vendiderúntque me huc deductam,
" Hujus viri ad domos; hic etenim dignum pretium dedit.
Hanc rurſus alloquutus eſt vir, qui mixtus erat clam,
" Numquid & jam nos rurſus in patriam ſimul ſequare,
" Ut videas patris & matris altam domum,
" Ipſoſque? certè enim adhuc ſunt, & divites vocantur.
Hunc rurſus alloquuta eſt mulier, & reſpondit verbo:
" Sit & hoc, ſi mihi velitis, nautæ,
" Juramento fidem dare; indemnem me abducere.
Sic dixit; & hi omnes juraverunt, ſicut juſſit.
At poſtquam juraveruntque, perfeceruntque juramentum,
Hos rurſus interlocuta eſt mulier, & reſpondit verbo.
" Silentio nunc; nè quis me alloquatur verbis

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

418. Πολυπαίπαλοι.] Παντῦργοι.
419. Ἠπεροπεύουσι.] Ἠπάτων.
422. Εἰρώτα.] Ἐπυνθάνετο.
424. Σιδόνος πολυχάλκου.] Σπηρᾶς· ὁ αὐτῇ δὲ χαλκὸς ὁ γέννημα· ἢ πλουσίου, ὡς πορφύρεος ὁ αὐτῇ γεωμένης.
425. Ῥυδὴν ἀφνειοῦ.] Ῥύδην πλοῦτον ἔχοντος, τουτέστι, τῷ πλούτῳ χυδὴν πλουτοῦντος, ἢ ἐπιῤῥοιαν ἔχοντος πλούτου, πλουσίου.
426. Λῃστῆρες.] Λῃσταί.
427. Πέρασαν.] Παρεγένοσαν.
439. Προσαυδάτω.] Προσαγορευέτω, προσφωνείτω.

N O T Æ.

δείαν· Παῖδα δὲ ἀνδρὸς τίνος οὐ μεγάροις ἀπεφάλλω, κλ. Τόν κεν ἄγοιμι· ἐπὶ νῆας· ὁ δ' ὑμῖν μυρίον ὦνον Ἄλφοι. Quare contrà *Euſtathium* & *Spondanum*, alioſque aſtruendum, quòd hæc Nutricula, alumnum ſuum, Regis & Domini ſui filium, &, cùm ex *Homero* nihil repugnet, etiam ex legitimâ Uxore, velle ſecum abreptum dono dare conterraneis ſuis, eâ conditione, ut in Patriam illam reportent. *Euſtathii* errorem errant *oi Παλαιοὶ*, ut *Br. Schol.* oſtendunt. Quinimo ipſe *Eumæus* Matrem ſuam, excluſivè ad hanc, memorat, v. 460. Juxta tamen hunc errorem Veteres nomen *Eumæi* matris excuderunt Ἰσίαις, ut refert *Democritus*, in libro περὶ Ὁμήρου, teſte *Euſtathio*, de quâ re *Ægid. Menag.* in Diog. Laert. l. IX. §. 48. *Euphorion Pantheam* vocat, alii *Damnen.* Vid. ſuprà, ad ξ'. v. 3.

Variæ Lectiones.

433. Προσέειπε) γρ. μετέειπε. *H. Steph.* malè; cum *Deo* tantùm loquuntur: mox, v. 438. benè.
439. Σιγᾷ) γρ. σιγὴ, *H. Steph.*

Ὑμετέ-

Ὑμετέρων ἑτάρων, συμβλήμενος, ἢ σὺ ἀγυιῇ,
Ἦ πὺ ἐπὶ κρήνῃ· μή τις ποτὶ δῶμα γέοντι
Ἐλθὼν ἐξείπῃ· ὁ δ' ὀϊσάμενος καταδήσῃ
Δεσμῷ σὺ ζαλεῷ, ὑμῖν δ' ὀπιφράσεται ὄλεθρον.
Ἀλλ' ἔχεί σὺ φρεσὶ μῦθον, ἐπείγετε δ' ὦκα ἑοῖο.
Ἀλλ' ὅτε κὲν δὴ νηῦς πλείη βιότοιο γένηται,
Ἀγγελίη μοι ἔπειτα θοῶς ἐς δῶμα' ἰκέσθω·
Οἵπω γὰ χρυσὸν, ὅτις χ' ὑποχείριος ἔλθῃ·
Καὶ δέ κεν ἄλλ' ἐπίδαθρον ἐγὼν ἐθέλουσά γε δοίην·
Παῖδα γὰρ ἀνδρὸς ἑοῦ σὺν μεγάροις ἀπάλλω,
Κερδαλέον δὴ τοῖον, ἁμαξοχόωντα θύραζε,
Τόν κεν ἄγοιμ' ἐπὶ νηός· ὁ δ' ὑμῖν μυρίον ὦνον
Ἄλφοι, ὅπη περάσητε θοὰς ἀλλοθρόους ἀνθρώπους.
Ἦ μὰν ἄρ' ὣς εἰποῦσ', ἀπέβη θοὰς δώματα καλά·
Οἱ δ' σὺν αὖτις ἅπαντα παρ' ἡμῖν αὖθι μένοντες
Ἐν νηῒ γλαφυρῇ βίοτον πολὺν ἐμπολόωντο·
Ἀλλ' ὅτε δὴ κοίλη νηῦς ἤχθετο τοῖσι νέεσθαι,
Καὶ τότ' ἄρ' ἄγγελον ἦκαν, ὃς ἀγγείλαι γυναικί·
Ἦλυθ' ἀνὴρ πολύϊδρις ἐμῷ θοὰς δώματα πατρὸς,
Χρύσεον ὅρμον ἔχων, μετὰ δ' ἠλέκτροισιν ἔερτο.
Τὸν μὰν ἄρ' σὺν μεγάρῳ δμῳαὶ ἠΰτ' μήτηρ
Χείρεσιν ἀμφαφόωντο, καὶ ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶντο·

" Veſtrorum ſociorum, obvians, vel in viâ,
" Vel ad fontem; ne quis ad domum ſeni
" Veniens dicat; hic autem intelligens liget *me*
" Vinculo in difficili, vobiſque conſultabit mortem.
" Verùm retinete in mente rem; & feſtinate emptionem Mercium.
" Sed quando jam navis plena victu fuerit,
" Nuncius mihi deindè velocitèr ad domos veniat:
" Portabo enim & aurum, quodcunque ſub manus venerit;
" Et aliud quidem naulum ego volens dabo;
" Filium enim viri boni in domibus nutrio,
" Aſſurum jam talem, ſimul currentem foràs,
" Hunc ducam in navim, hic vobis infinitum precium
" Inveniet, ubicunque vendideritis ad diverſilingues homines.
" Hæc quidem ſic fata, abivit ad domos pulchras,
" Hi verò per annum totum apud nos manentes
" In navi concavâ, facultates multas lucrabantur:
" Sed quando jam concava navis gravata erat, ut illi redirent,
" Et tunc nuncium miſerunt, qui nunciaret mulieri:
" Venit vir multa ſciens mei ad domos patris,
" Aureum monile habens, & præterea electris impeditum erat.
" Hoc quidem in domo famulæ & verenda mater
" Manibus tractabant, & oculis videbant

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

440. Συμβλήμενος.] Συναντήσας.

441. Ἦπυ] Ἴσως, χεδόν.

444. Ἐπείγετε δ' ὦκα ἑοῖο.] Σπουδάζετε ὡς τάχιστα ἐπὶ τὸν ἀγοραστὴν τὰ φορτία.

447. Ὑποχείριος ἔλθῃ.] Τῇ χειρί μου ὑποπέσῃ.

448. Ἐπίβαθρον.] Μισθὸν, ὃ ἐστι ναῦλον, τὰ ἐπιβάστεως τῆς νεώς.

450. Ἁμαξοχόωντα θύραζε.] Ἤτοι ἤδη δυναμένου τρέχειν ἔξω· ἢ δυνατὸν ὄντα ἐπικολλᾶσθαι. γράφεται καὶ ἅμα τροχόωντα.

455. Ἐμπολόωντο.] Ὠνοῦντο.

456. Ἤχθετο.] Ἐβαρύνετο τῇ πλήθει.

459. Ὅρμον.] Περιδεραχίλιον κόσμον. Μετὰ δ' ἠλέκτροισιν ἔερτο.] Ἠλέκτροις ὃ * συνείληπται. Ἔερτο.] Συνεκέκλειστο, εἱργασμένον ἦν.

461. Ἀμφαφόωντο.] Ἐψηλάφων. Ὁρῶντο.] Ἐθεῶντο.

N O T Æ.

449. Ἀνδρὸς ἑοῦ) *Euſtath.* fol. 559. lin. 11. Τὸ ὃ ἑοῦ, τετάσται ἀγαθοῦ, γίνεται μὲ, ἀντὶ τοῦ ἑοῦ, ἑοῖο, καθὰ μισθοῦσιν. Vid. *Etymolog.* M. v. Ἑοῦ.

450. Ἁμαξοχόωντα) *Porphyrius,* Ὁμηρικ. Ζητημ. δὲ ſatis minute diſputat de Differentiâ τῆς ἁμαξοχίας & ἁμαξοχίας.

NOTÆ IN SCHOLIA.

459. * Συνείληπται, Pro συνέλεκται. lego ex MS. *Aloyſii Alemanni.*

VARIÆ LECTIONES.

450. Ἁμαξοχόωντα) γρ. ἅμα τροχόωντα, *Br. Schol. Florentin. Aldin.* &c. ὁμοτροχόωντα, *Euſtath.* fol. 585. lin. 14.

459. Ἔερτο) γρ. ἔιρκτο, *Euſtath.* fol. 585. lin. 17.

Ὦνον ὑπιχόμψαι· ὁ δὲ τῇ κατένυσσε σιωπῇ·
Ἦ τοι ὁ καννεύσας κοίλῃ ἐπὶ νηῒ βεβήκει·
Ἡ δ' ἐμὲ χειρὸς ἑλοῦσα δόμων ἐξῆγε θύραζε·
Εὗρε δ' ἐνὶ προδόμῳ ἠμὲν δέπας, ἠδὲ τραπέζας
Ἀνδρῶν δαιτυμόνων, οἳ μοι κατέρ' ἀμφεπένοντο·
Οἱ μὲν ἄρ' ἐς ἀγῶνα θοὸν ἔσαν, δήμιόν τε φῆμιν.
Ἡ δ' αἶψα τρεῖ ἄλεισα καθαρύψασ' ὑπὸ κόλπῳ
Ἐκφερεν· αὐτὰρ ἐγὼν ἑπόμην ἀεσιφροσύνησι·
Δύσετό τ' ἠέλιος, σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί.
Ἡμεῖς δ' ἐς λιμένα κλυτὸν ἤλθομεν ὦκα κιόντες,
Ἔνθ' ἄρα Φοινίκων ἦν ἀνδρῶν ὠκυάλου νηῦς.
Οἱ μὲν ἔπειτ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ὑγρὰ κέλευθα,
Νὼ ἀναβησάμενοι· ἐπὶ δὲ Ζεὺς ὦρον ἔπεμπεν.
Ἑξῆμαρ μὲν ὁμῶς πλέομεν νύκτας τε καὶ ἦμαρ·
Ἀλλ' ὅτ' ἄρ' ἕβδομον ἦμαρ ἐπὶ Ζεὺς ἤκαε Κρονίων,
Τὸν μὲν ἔπειτα γυναῖκα βάλ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα·
Ἄντλῳ δ' ἐνδύπησε πεσοῦσ', ὡς εἰναλίη κήξ·
Καὶ τὸν μὲν φώκῃσι καὶ ἰχθύσι κύρμα γενέσθαι
Ἐκβαλον· αὐτὰρ ἐγὼ λιπόμην, ἀκαχήμενος ἦτορ.
Τὼς δ' Ἰθάκῃ ἐπέλασσε φέρων ἄνεμός τε καὶ ὕδωρ·
Ἔνθα μὲ Λαέρτῃ πεπάλῳ κεδάτεσσιν ἔπασσεν.
Οὕτω τῷδε τε γαῖαν ἐγὼν ἴδον ὀφθαλμοῖσιν.

" Precium pollicitæ: hic interea huic innuit tacitè.
" Certè hic quandò innuerat, concavam ad navem ivit:
" Hæc autem me in manu capiens domibus eduxit foras,
" Invenit verò in vestibulo partim pocula, partim mensas,
" Virorum convivarum, qui circa meum patrem versabantur;
" Hi quidem in concionem processerant, populique cœtum.
" Hæc verò statim tria pocula abscondens in sinu
" Exportavit, at ego sequebar stultitiis;
" Occidit autem sol, obscuratæque sunt omnes viæ.
" Nos verò in portum inclytum venimus celeritèr euntes,
" Ubi Phœnicum erat virorum velox in-mari navis.
" Hi quidem ubi tandem ascendissent, navigabant humidas vias.
" Nos navi imponentes; Jupitérque ventum immisit.
" Sex diebus quidem simul navigavimus nosque & die;
" Sed quando septimum diem Jupiter induxit Saturnius,
" Hanc quidem tum mulierem interfecit Diana sagittis gaudens.
" In sentinam verò infonuit cadens, sicut marina fulica:
" Et hanc quidem phocis & piscibus escam fieri
" Ejecerunt; at ego relictus sum, dolens animo.
" Hos igitur Ithacæ admovit portans ventusque & aqua:
" Ubi me Laërtes emit rebus suis,
" Sic hanc terram ego vidi oculis.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

462. Ὑπιχόμψαι.] Ὑπιχνέμψαι. Κατένυσσεν.] Διένευσεν.
463. Καννεύσας.] Καζανεύσας.
465. Δέπα.] Ποτήρια.
467. Πρόμολον.] Περῆλθον. Ἐς ἀγῶνα.] Εἰς βουλὴν Φήμιν.] Ἐκκλησίαν, συνέδριον.
468. Ἄλφσε.] Ἐκπώματα.
469. Ἀεσιφροσύνησι.] Μαζιώτητι, ἀφροσύνῃ, ἢ μωρίαις.
470. Δύσετο τε] Ἀντὶ τοῦ, ἔδυ.
472. Ὠκυάλου.] Ὠκεῖα, ταχεῖα, ταχύπλους, παραχώρως.
474. Νὼ.] Ἡμᾶς, τὼς δύο. Ἀναβησάμενοι.] Ἀναβιβάσαντες εἰς τὸν ναῦν.
478. Ἄντλῳ.] Τῇ αὐλίᾳ δὲ πλοίου. Κήξ.] Ὄρνεον θαλάσσιον, παραπλήσιον χελιδόνι· ἔνιοι δέ, λάρον αὐτὸν λέγουσιν· οἱ δέ, αἰθυίαν.
483. Οὕτω τῷδε τε γαῖαν ἐγὼν ἴδον.] Εἰκὸς αὐτὸν ἀκηκοέναι παρὰ τοῦ Λαέρτου, ᾧ διηγήσασθαι οἱ Φοίνικες.

N O T Æ.

465. Δέπα) Ità, pro δέπας, vid. ad v. 467. ubi τρεῖα ἄλεισα, sive δέπα.
474. Νὼ ἀναβησάμενοι) *Eustath.* ἀναβησισάμενοι, *Florentina* ἀναβιβασάμενοι, & *Aldina, Lovaniana* denique, pro quò malè *H. Steph.* ἀναβασάμενοι, ex utrisque debuit vocem unam genuinam elicere, qualis est ἀναβησάμενοι, quæ *Lectio* confirmatur ab *Hesychio*, Ἀναβησάμενοι· Ἀναβιβάσαντες ἐπὶ τὸν ναῦν. hunc ipsum locum respiciens iisdem ferè verbis, quibus *Brevia Scholia*.
478. Εἰναλίη Κήξ) Ὁ λάρος, κηρύλος. Ἀπίωνα· λέγεται δὲ καὶ Καύηξ· τινὲς Αἰθυίαν ἀποδιδόασιν· οἱ δὲ, Κέρφον· οἱ δὲ, διαφέρειν ἀλλήλων. *Hesych.* v. Κήξ.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

462. Ὑπιχόμενοι) γρ. ὑποχόμενοι, *H. Steph.*
465. Δέπας) γρ. δέπα & δέπασ, pro δέπασα. Ità certè *Scholia*, ut nunc emendo, ex *Aldinâ* Editione.
474. Νὼ ἀναβησάμενοι) γρ. νὼ ἀναβιβασάμενοι, vid. Not. in *Texium*.

Τόνδ'

Τόνδ' αὖ διογενὴς Ὀδυσεὺς ἠμείβετο μύθῳ,
Εὔμαι', ἦ μάλα δή μοι ὀϊὶ Φρεσὶ θυμὸν ὄρινας,
Τάδε τ' ἔκαζα λέγων, ὅσα δὴ πάθες ἄλγεα θυμῷ.
Ἀλλ' ἦτοι σοὶ μὲν ὧδε κακῷ ἐαδλὸν ἔθηκε
Ζεὺς, ἐπεὶ ἀνδρὸς δώματ' ἀφίκεο πολλὰ μογήσας
Ἠπίῳ, ὃς δή τοι παρέχῃ βρῶσίν τε, πόσιν τὲ,
Ἐνδυκέως· ζάῃς δ' ἀγαθὸν βίον· αὐτὰρ ἔγωγε
Πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἄστε' ἀλάλημαι ὀϊδάδ' ἱκάνω.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
Καδδεαθέτην δ' ὀ πολλὸν ἐπὶ χρόνον, ἀλλὰ μίνυνθα·
Αἶψα γὰρ ἠὼς ἦλθεν ἐὐθρονος· οἱ δ' ἐπὶ χέρσῳ
Τηλεμάχῳ ἕταροι λύον ἱστία· καὶδ' ἕλον ἱστὸν
Καρπαλίμως, τὴν δ' εἰς ὅρμον προέρυσαν ἐρετμοῖς.
Ἐκ δ' εὐνὰς ἔβαλον, κτῖ' ἢ πρυμνήσι' ἔδησαν.
Ἐκ ἢ αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης,
Δεῖπνόν τ' ὀϊτύνοντο, κερῶντό τε αἴθοπα οἶνον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἔξ ἔον ἔντο,
Τοῖσίδε Τηλέμαχος πεπνυμένος ἤρχετο μύθων,
Ὑμεῖς μὲν νῦν ἄστυδ' ἐλαύνετε νῆα μέλαιναν·
Αὐτὰρ ἐγὼν ἀγρόνδ' ἐπελεύσομαι, ἠδὲ βοτῆρας·
Ἐσπέριος δ' εἰς ἄστυ ἰδὼν ἐμὰ ἔργα κάτελθε·
Ἠῶθεν δέ κεν ὔμμιν ὁδοιπόριον φορέοιμι,
Δαῖτ' ἀγαθὴν κρειῶν τε καὶ οἴνου ἡδυπότοιο.

Huic rursus nobilis Ulysses respondit verbo,
" Eumæe, certè valdè jam mihi in mentibus animum movisti,
" Hæc singula dicens, quæcunque jam passus es mala animo.
" Sed utique tibi quidem etiam ad malum bonum posui:
" Jupiter, quoniam in viri domos perveniſti multa passus
" Humani, qui jam tibi præbet cibumque, potumque,
" Decenter; degisque bonam vitam: at ego
" Multas hominum per civitates errans huc perveni.
Sic hi quidem talia inter seipsos dicebant;
Dormierunt verò non multum in tempus, sed paululum;
Statim enim aurora venit pulchræsedis. Hi interim ad terram
Telemachi socii solvebant vela, deposueruntque malum
Statim; illamque in portum impulerunt remis.
Extra verò anchoras jecerunt, funesque ligaverunt.
Sed & ipsi descenderunt in littere maris,
Cœnamque parabant, miscebantque rubrum vinum.
At postquam potûs & cibi desiderium amoverunt,
Hisce Telemachus prudens infit sermonibus,
" Vos quidem nunc ad civitatem impellite navem nigram,
" At ego ad agrum ibo, & ad pastores;
" Vespertinus verò in urbem, conspicatus mea opera, descendam;
" Manè autem vobis viaticum apponam,
" Convivium bonum carniúmque, & vini dulcis-potûs.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

493. Καδδεαθέτην.] Κατεκοιμήθησαν.
494. Ἐπὶ χέρσῳ.] Ἄνω ἐπὶ τὴν γῆς.
495. Καὶδ' ἕλον.] Καθεῖλον, κατήγαγον.
503. Βοτῆρας.] Βοσκοὺς, νομεῖς.
505. Ὁδοιπόριον.] Τὸν ἀφ' ὁδοῦ τὸ πλῶν δίδοντα, ἢ ἐφοδιάζοντα.

N O T Æ.

493. Καδδεαθέτην) Cum olim καὶδ' δεαθέτην disjunctim legeretur, jungendas voces nunc curavi, quomodò κάββαλε, κατέδυσαν, & similia, & καδδύσαι, *Iliad.* τ'. v. 25. & παρεῖσαι, *Odyss.* ψ'. v. 87. *Isaac. Casaubon.* manu notavit. *Cur non jungitur voci* δε. Longè alia ratio ἔ. κάδδ' ἔβαλεν, & ἕ κάδδ' ἕλον, τὸ ἓ enim intervenit. *Ibidem.* Editioni *Elzeviriana* exciderat, ante χρόνον, τὸ ἐπί.

496. Περίεσσαν) Ità scribo & hìc, pro περίεσσαν, *Versûs* Causâ, & quòd sæpè aliàs ità scribatur; de quâ re sæpiùs moneo. An & hìc legendum περίεσσαν, *viz.* ob sequens ἐρέτμοις; Vid. Not. in *Textum*, ad ι'. v. 73.

505. Ὁδοιπόριον) Anglicè, A Voy; ponitur per Appositionem, ad δαῖτ' ἀγαθὴν, &c. Ut verò in ὁδοπόρος Syllaba *brevis* producitur per *Diphthongum*, quomodò μεσοπόλιος fit μεσαιπόλιος, itaque aliquando per η. fit productio, ut ῥαβδηφόρος, ὁρυκτηφόρος. *Eustathius* notat τὸ παφαηφόρος, γραμματηφόρος, ἀνθηφόρος, ζυγηφόρος, θαλαμηπόλος dici, ob vitandam πολυβαχείαν συμφώνων. Ità & ὁδιδρόμος.

Variæ Lectiones.

494. Ἐπὶ χέρσῳ) γρ. ἐπὶ χέρσῃ.
496. Περίεσσαν) γρ. περίεσσον, vid. Not. in *Textum*.
503. Ἐπελεύσομαι) γρ. ἐπιλεύσομαι.

Τόνδ' αὖτε προσέφη Θεοκλύμενος θεοειδής,
Πῆ δ' ἐγώ, φίλε τέκνον, ἴω; τεὸ δώματ' ἴκωμαι
Ἀνδρῶν, οἱ κραναὴν Ἰθάκην καθαροιγανέουσιν;
Ἦ ἰθὺς σῆς μητρὸς ἴω ἐς σοῖο δόμοιο;
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Ἄλλως μέν σ' ἂν ἔγωγε ἐς ἡμέτερόνδε κελοίμην
Ἔρχεσθ'· ὐ γάρ τοι ξενίων ποθή· ἀλλά σοι αὐτῷ
Χεῖρον· ἐπεί τοι ἐγὼν μὲν ἀπέσομαι, οὐδέ σε μήτηρ
Ὄψεται· ὐ μὲν γάρ πω θαμὰ μνηστῆρσ' ἐνὶ οἴκῳ
Φαίνεται, ἀλλ' ἄπο τῆσδ' ὑπερωΐῳ ἰσὸν ὑφαίνει.
Ἀλλά τοι ἄλλον φῶτα πιφαύσκομαι, ὅν κεν ἴκηαι,
Εὐρύμαχον, Πολύβοιο δαΐφρονος ἀγλαὸν υἱόν,
Τὸν νῦν ἴσα θεῷ Ἰθακήσιοι εἰσορόωσι.
Καὶ γὰρ πολλὸν ἄριστος ἀνὴρ, μέμονέν τε μάλιστα
Μητέρ' ἐμὴν γαμέειν, ἠδ' Ὀδυσῆος γέρας ἔξειν.
Ἀλλὰ τά γε Ζεὺς οἶδεν Ὀλύμπιος αἰθέρι ναίων,
Εἰ καί σφιν πρὶν γάμοιο τελευτήσει κακὸν ἦμαρ.
Ὣς ἄρα οἱ εἰπόντι ἐπέπταλο δεξιὸς ὄρνις,
Κίρκος, Ἀπόλλωνος ταχὺς ἄγγελος· ἐν δὲ πόδεσσι
Τίλλε πέλειαν ἔχων, κὰτ' ἄρα πλεκὰ χεῦεν ἔραζε,
Μεσσηγὺς νηός τε καὶ αὐτοῦ Τηλεμάχοιο.
Τὸν δὲ Θεοκλύμενος ἑτάρων ἀπονόσφι καλέσσας,
Ἔν τ' ἄρα οἱ φῶ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε,
Τηλέμαχ', ἦ τοι ἄνθρ' θεοῦ ἕπετο δεξιὸς ὄρνις·
Ἔγνων γάρ μιν ἐσάντα ἰδὼν, οἰωνὸν ἐόντα.
Ὑμετέρῳ δ' οὐκ ἔστι γένους βασιλεύτερον ἄλλο
Ἐν δήμῳ Ἰθάκης, ἀλλ' ὑμεῖς καρτεροὶ αἰεί.
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,

Hunc rursus alloquutus est Theoclymenus divinus,
" Quonam ego, dilecte fili, ibo? cujus domos perveniam
" Virorum, qui asperam Ithacam dominantur?
" An rectà tuam matrem adibo & tuam domum?
Hunc Telemachus prudens contrà alloquutus est,
" Alitèr quidem te ego, & nostram *domum* juberem
" Ire, non enim tibi hospitiorum penuria; sed tibi ipsi
" Pejus, *id esset*: quoniam tibi ego quidem abero, neque te mater
" Videbit; non quidem enim frequenter procis in domo
" Apparet, sed *seorsim* ab his in cœnaculo telam texit.
" Verùm tibi alium virum indicabo, ad quem ibis,
" Eurymachum, Polybi prudentis inclytum filium,
" Quem nunc æqualitèr Deo Ithacenses respiciunt.
" Etenim longè optimus vir est, affectatque maximè
" Matrem meam ducere uxorem, & Ulyssis honorem habere.
" Verùm hæc Jupiter scit Olympius in æthere habitans,
" Si & ipsis ante nuptias perficiet malum diem.
Sic igitur ei loquuto advolavit dextra avis,
Accipiter, Apollinis velox nuncius; in pedibus autem
Vellebat columbam tenens, deorsum autem pennas fundebat ad terram,
In medio navisque & ipsius Telemachi.
Hunc itaque Theoclymenus à sociis seorsim compellans,
Inhæsit illi manu, verbúmque dixit, ac denominavit,
" Telemache, non sine Deo venit dexter ales;
" Cognovi enim ipsum è regione conspicatus, augurium quòd sit.
" Vestro verò non est genere regalius aliud
" In populo Ithacæ, sed vos potentes eritis semper,
Hunc statim Telemachus prudens contrà alloquutus est,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

513. Ξενίων.] Τῶν σοὶ ξένων ὑποδοχῶν ἐπιτηδείων.

516. Ὑπερῴῳ.] Ἀνωτέρῳ οἴκῳ.

531. Οἰωνόν.] Σημεῖον, μάντευμα.

533. Καρτεροί.] Διαπρύσιος, ἐγκεχυτῆς. ἐπεὶ καὶ ὃ τὸ, ἴσεσθε.

N O T Æ.

525. Κίρκος Ἀπόλλωνος ταχὺς ἄγγελος.) Κίρκος, ἱέραξ. Aristophan. —ὁ Ζεὺς γὰρ, ὁ τῶν βασιλεύων, Αἰετὸν ἔσχε ὄρνιν ἔχων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς βασιλεὺς ὤν· Ἡ δὲ αὖ θυγάτηρ Γλαῦξ· ὁ δὲ Ἀπόλλων, ἄστραψ θεόπεμπτον, ἱέραξ.

VARIÆ LECTIONES.

517. Ἵκηαι) γρ. ἵκοιο. H. Steph.

Αἲ γὰρ τῦτο, ξεῖνε, ἔπος τετελεσμένον εἴη·
Τῶ κε τάχα γνοίης φιλότητά τε πολλά τε δῶρα
Ἐξ ἐμεῦ, ὡς ἄν τίς σὲ συναντόμενος μακαρίζοι.
Ἦ, καὶ Πείραιον προσεφώνεε πιφαῦσκον ἑταῖρον,
Πείραιε Κλυτίδη, σὺ δέ μοι τά περ ἄλλα μάλιστα
Πειθὴ ἐμοῖς ἑτάροις, οἵ μοι Πύλον εἰς ἅμ' ἕποντο·
Καὶ νῦν μοι τὸν ξεῖνον ἄγων σὴ δώμασι σοῖσιν,
Ἐνδυκέως φίλεειν καὶ πέμπε, εἰσόκεν ἔλθω.
Τόνδ' αὖ Πείραιος δουρικλυτὸς ἀντίον ηὔδα,
Τηλέμαχ', εἰ γάρ κεν σὺ πολὺν χρόνον ἐνθάδε μίμνοις,
Τόνδε δ' ἐγὼ κομιῶ, ξενίων δέ οἱ ἐν ποθὴ ἔσται.
Ὡς εἰπὼν, ἐπὶ νηὸς ἔβη, κέλευσε δ' ἑταίρους
Αὐτούς τ' ἀμβαίνειν, ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι.
Οἱ δ' αἶψ' ἔσβαινον, καὶ ἐπὶ κλισίσι κάθιζον.
Τηλέμαχος δ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
Εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξείῃ χαλκῷ,
Νηὸς ἄπο ἰκελόφιν· τοὶ δ' πρυμνήσι' ἔλυσαν.
Οἱ μὲν, ἀνώσαντες πλέον ἐς πόλιν, ὡς ἐκέλευσεν
Τηλέμαχος φίλος υἱὸς Ὀδυσσῆος θείοιο.
Τὸν δ' ὦκα προβιβῶντα πόδες φέρον, ὄφρ' ἱκεῖ' αὐλήν,
Ἔνθα οἱ ἦσαν ὗες μάλα μυρίαι· ἦσι συβώτης
Ἑδλὸς ἐὼν σήμαινε, ἀνάκτεσσιν ἥπια εἰδώς.

" Utinam enim hoc, hospes, verbum perfectum sit;
" Ideò citò agnosceres amicitiámque multáque dona
" A me, adeo ut aliquis tibi obvius beatum dicat.
Dixit, & Peiræum alloquutus est hdum socium,
" Peiræe Clytide, tu etenim mihi quod ad alia, maximè
" Pares meorum sociorum, qui me Pylum insecuti sunt;
" Et nunc mihi hunc hospitem ducens in domibus tuis
" Solicite complectere & honora, donec veniam.
Hunc rursus Peiræus lanceâ inclytus contra alloquutus est,
" Telemache, etiamsi tu multò tempore hìc maneas,
" Hujus tamen quidem curam geram, nec xeniorum ei penuria erit.
Sic loquutus in navem ivit, jussitque socios
Ipsos ascendere, atque funes solvere.
Hi igitur statim ascenderunt, & in sedibus sederunt.
Telemachus verò sub pedibus ligavit pulchra calceamenta,
Accepitque fortem lanceam cuspidatam acuto ære,
Navis à tabulatis: hi autem rudentes solverunt.
Hi quidem impulsâ nave navigabant in civitatem, sicut jusserat
Telemachus dilectus filius Ulyssis divini.
Hunc autem celeriter præeuntem pedes ferebant, ut iret in stabulum;
Ubi ei erant sues valdè multæ; quibus subulcus
Bonus nimirum vir interdormiebat, de dominis benignè sentiens.

ΣΧΟΛΙΑ.

537. *Μακαρίζοι.] Μάκαρα λέγει.
542. Τιθῶ.] Τιμῶ.
544. Ἐνδέδι.] Ἀντὶ ΟΥ, ἐπὶ τῶ ἀχῶν. Μίμνοις.] Μένοις.
545. Κομιῶ.] Ἐπιμελείας ἀξιώσω.
550. *Ἀκαχμένον.] Σεσιδηρωμένον.
552. Ἀνώσαντες.] Εἰς τὸ ἄνω τῶν πλῶν ποιήσαντες.
554. Προβιβῶντα.] Προβαίνοντα
556. Ἔνθ' ἦσαν.] Καθ' ἣν διέτριβεν. Ἀνάκτεσσι.] Δεσπόταις.

NOTÆ IN SCHOLIA.

537. *Hoc *Scholion*, ex MS. *Aloysii Alemanni*; ut fit Σὲ μακάρα λέγει ἄν τις· ὡς ἄν τις σὲ μακαρίζοι.
550. *Ἀκαχμένον) Ità lego ex *Textu*, pro ἀκαχμένον, quod hujus loci non est.
556. Καθ' ἣν διέτριβεν.) Hic ordo, ὄφρ' ἵκετ' αὐλὴν, ἔνθα, ὅ ἐστι, καθ' ἣν ἐσίαυεν, ἣ διέτριβεν.

VARIÆ LECTIONES.

548. Εἴσβαινον) γρ. ἔσβαινον, Edit. *Elzevir.*
556. Ἐσίαυεν) γρ. ἐπίαυεν, *H. Steph.*

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Π'.

Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Π'.

Ἐλθόντος εἰς τὰς ἀγρὰς Τηλεμάχου, πέμπεται Εὔμαιος εἰς τὴν πόλιν, ὀφείλων ἀπαγγεῖλαι Πηνελόπῃ τὴν παρουσίαν· γίνεται δὲ καὶ τοῖς ἐξῆς Ὀδυσσέως φανέντος τοῦ υἱοῦ ἀναγνωρισμὸς, καὶ βάλλουσιν Ἀθηνᾶς· καὶ τοῦ ἐπὶ τὴν οἰκίαν Τηλεμάχου πορευομένου *μνηστήρων ἐπὶ τὴν πόλιν ὑποστροφή.

*μνηστήρων, Vox loco neceſſaria.

Ἐπιγραφή.

Ἀναγνωρισμὸς Ὀδυσσέως ὑπὸ Τηλεμάχου.

Ἄλλως.

Πῶς δὴ ἄρα Τηλέμαχος ἀναγνωρίζει πατέρα ὃν. LIB. XVI.

Τῷ δ' αὖτ' ἐν κλισίῃς Ὀδυσεὺς καὶ δῖος ὑφορβὸς
Ἐντύνοντο ἄεισον ἅμ' ἠοῖ, κειαμβόω πῦρ,
Ἐκπεμψάν τε νομῆας ἅμ' ἀγρομβώοισι σύεσσι.
Τηλέμαχον δ' ἐφοίτεσκεν κύνες ὑλακόμωροι,
Οὐδ' ὕλαον ποσὶν ὄντα· νόησε δὲ δῖος Ὀδυσεὺς
Σαίνοντάς τε κύνας, ποσί τε κλὺν ἦλθε πεδοῖιν·

HI autem rurſus in ſtabulis Ulyſſes & divinus ſubulcus
Parabant jentaculum ſimul cum aurorâ, incendentes ignem,
Emiſeruntque paſtores cum congregatis ſuibus.
Telemachum verò circumblandiebantur canes latrantes,
Neque latrabant advenientem: intellexit autem divus Ulyſſes
Adulantes canes, & circùm ſonus venit pedum;

ΣΧΟΛΙΑ.

2. *Ἄριστον.] Τῷ ἐωθινῷ τροφῇ, ὃν τινες ἀκρατισμὸν λέγουσιν.

4. Περίστασιν.] Ἔστασιν, ἐκγλάκτιζον, ἠσπάζοντο.

5. Ὕλαον.] Ὑλάκτουν, ἐβόων.

6. Ποδοῖιν.] Ποδῶν.

NOTÆ.

V. 2. Ἐντύνοντο ἄεισον ἅμ' ἠοῖ) Videat Curioſus Lector, quæ *Euſtath.* fol. 584. lin. 35. inter quæ, Ἔστι δέ, φησὶν Ἀθήναιος, ἡ τάξις τῶν ὀνομάτων καὶ παρ' Αἰσχύλῳ. ἐν οἷς παρέχει τὸ Παλαμήδην λέγοντα ἔπος, Σίτου δ' εὑδένδρου διάρσιος, Ἄεισα, δεῖπνα, δόρπα δ', εἰρεσίᾳ, τρία. Aliàs, φαιναῖς τὸ πρωϊνὸν ἴμβραμα, δεῖπνον καλεῖ.

4. Περίστασιν) Ità infrà ſcribo, v. 10. ἀφίστασθαι. Τὸ Σ hic etiam duplicandum; ut in *Mediis* Vocibus, quomodò in ἐύστελμος, πλοπόννησος, ὑποστείβω, ἐνίπτω, παρράλιος, συννεχὶς, &c. vid. ad ν'. v. 215. Ità infrà, v. 425. ὑποδδείσας.

NOTÆ IN SCHOLIA.

V. 2. *Ἄεισιν) Hoc *Scholion*, ex *Aloyſii* MS.

VARIÆ LECTIONES.

V. 1. Θεῖος) γρ. δῖος, *Dionyſ. Halicarn.* Edit. *Hudſon.* §. 2. fol. 5. *Spondan.* &c. vid. infrà, ad v. 20.

2. Ἐντύνοντο) γρ. ἐντύναντες, vid. *Dionyſ. Halicarnaſ.* ibid. *Ibid.* Κειαμένου) γρ. κηαμένου, *Euſtath.* fol. 589. lin. 29.

3. Ἐκπεμψάν τε) γρ. ἐκπέμψαντο.

4. Περίστασιν) γρ. ἀφίστασιν, vid. Not. in *Textum*, & infrà, ad v. 10.

6. Περί τε κτύπος) γρ. ὑπό τε κτύπος, *Dionyſ. Halicarn.* ibid.

Αἶψα

Αἶψα δ' ἄρ' Εὔμαιον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Εὔμαι', ἦ μάλα τίς τοι ἐλεύσεται ὠκὺς ἑταῖρος,
Ἢ καὶ γνώριμος ἄλλος· ἐπεὶ κύνες οὐκ ὑλάουσιν,
Ἀλλὰ φοιτηθμοῖσι· ποδῶν δ' ὑπὸ δοῦπον ἀκούω.
Οὔπω πᾶν εἴρητο ἔπος, ὅτε οἱ φίλος υἱὸς
Ἔστη ἐν προθύροισι· ταφὼν δ' ἀνόρουσε συβώτης·
Ἐκ δ' ἄρα οἱ χειρῶν πέσεν ἄγγεα, τοῖς ἐπονεῖτο,
Κιρνὰς αἴθοπα οἶνον· ὁ δ' ἀντίος ἦλυθ' ἄνακτος·
Κύσσε δέ μιν κεφαλήν τε, καὶ ἄμφω φάεα καλὰ,
Χεῖράς τ' ἀμφοτέρας· θαλερὸν δέ οἱ ἔκπεσε δάκρυ·
Ὡς δ' ὅτε πατὴρ ὃν παῖδα φίλα φρονέων ἀγαπάζῃ,
Ἐλθόντ' ἐξ ἀπίης γαίης δεκάτῳ ἐνιαυτῷ,
Μοῦνον τηλύγετον, τῷ ἔπ' ἄλγεα πολλὰ μογήσῃ·
Ὡς τότε Τηλέμαχον θεοειδέα δῖος ὑφορβὸς

Statim itaque Eumæum verba velocia alloquutus eſt,
" Eumæe, certè aliquis veniet huc ſocius,
" Vel & cognitus alius; quoniam canes non latrant,
" Sed circumblandiuntur; pedum etiam ſtrepitum ſubaudio.
Nondum omne dictum erat verbum, quando ejus dilectus filius
Stetit in veſtibulis, ſtupefactus verò ſurrexit ſubulcus:
At ex ejus manibus ceciderunt vaſa, quibus laborabat,
Miſcens nigrum vinum; hic igitur contra venit regem,
Oſculatuſque eſt ipſum capiteque & ambobus luminibus pulchris,
Manibuſque ambabus; diffuſa autem ei excidit lachryma:
Sicut verò pater ſuum filium benevolus amplectitur,
Venientem ex longinquâ terrâ decimo anno,
Solum unicum in ſenectute genitum, ob quem dolores multos paſſus eſt:
Sic tunc Telemachum divinum divus ſubulcus

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

9. Ὑλάουσι.] Βοῶσιν, ὑλακτοῦσιν.

12. * Ταφών.] Θαμβηθείς, ἐκπλαγείς, ἢ θαυμάσας· ἔστι δὲ τύπος ἀόριστος ἐκ τοῦ θήπω, θῆπον, καὶ ἔπαφον, καὶ ταφών, Ἰωνικῶς· ἢ μεταφορικῶς ἐκ τῶν πύρων· καὶ ὃ ἡμεῖς ἐρῶντες τὰς πύρας ἐκπληττόμεθα, καὶ ἀφ' τὸ ἐπιστερχόμενον ἡμῖν δεινόν.

15. Φάεα.] Τὰς ὀφθαλμούς.

17. Ἀγαπάζῃ.] Περιπλύσῃ.

N O T Æ.

15. Κύσσε δέ μιν κεφαλήν τε & ἄμφω φάεα καλά) *Græcum* hunc morem ſuaviandi Os, Oculoſque, expreſſit hinc *Catullus*, Epigr. 11. *Jucundum Os Oculoſque ſuaviabor.* De Voce κύσσε, ità *Euſtath.* fol. 591. lin. 25. Σημείωσαι ὅτι, ὅπερ ἐν μὲν τῷ, Κῦσε δέ μιν κεφαλὴν, ἐκτενῆ τὸ κῦσε παραλήγουσιν· ἐν δὲ τῷ, πάντα κύσεν ἕλκεα, συνῃρημένῳ αὐτήν. Minùs quidem placet hæc *Euſtathii* ratio, & in hoc loco duplicatur σ'. in Editt. *Florentinâ, Aldinâ, Lovanianâ Reſcii; Hervagianâ, Hen. Stephani, Caſtellionis, Spondani, Seberi* Indice, *Elzevir. Oxon.* Editt. & aliàs ἔκυσσε, *Iliad. Χ'.* v. 371. & *Odyſſ. Φ'.* v. 225. Sic *Heſiodo* Κυσαμείνη, plus ſemel. Ità & olim, υ'. v. 68. κόμισσε. Vid. mox, v. 82.

17. Ὡς ὅ πατὴρ ὃν παῖδα φίλα φρονέων) Ità potiſſimum *Homerus* disjunctim legit φίλα φρονέων, ut in hoc loco *Romana* & *Baſileenſis, Euſtathii, Florentina, Aldina, Lovaniana Reſcii, Hervagiana*, cum MSS. *Scholiis*; contra quorum omnium auctoritatem & fidem, *Henricus Stephanus* φιλοφρονέων ſcripſit, nec aliam *Lectionem* inter *Var.* repoſuit. Illum, uti ſolent, ſequuntur *Caſtellio, Spondanus, Elzevir.* &c.

18. Ἀπίης γαίης) Præter quæ Nos ad *Iliad. α'.* v. 270. γ'. v. 49. Vid. etiam *Etymolog.* M. v.

N O T Æ I N S C H O L I A.

12. * Ταφών) Hoc *Scholion*, in *Impreſſis* ſimul & MS. *Aloyſii*, licet non ſuo in loco; nam poſt v. 28. ſequitur inibi. *Punctum* autem facio, ad Ἰωνικῶς ut μεταχὺ ſubaudiatur; non enim ad μεταφορικῶς pertinere poteſt. Vid. *Euſtath.* fol. 746. lin. 11.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

7. Ἔπεα πτερόεντα προσηύδα) γρ. προσεφώνεεν ἴσχυος ἀόρτῃ, *Dionyſ. Halicarn.* ibid.

10. Περισαίνουσι) γρ. θεισαίνουσι, vid. ſuprà, ad v. 4.

11. Εἴρητο) γρ. εἶρηϰ, *Dionyſ. Halicarn.* ibid. ex MS. *Colbertino.*

14. Ἀντίος ἦλυθ' ἄνακτος) γρ. ἀντίος ἦλθεν ἀνακτος, *Sylburg.* ἀντίος ἐδραμ' ἄνακτι, *Reg.* 2. apud *Dionyſ.* ibid. & hæc *Lectio* ſervi fidiſſimi alacritatem melius notat. γρ. ἀντίον, *H. Steph.*

15. Κύσσε) γρ. κύσε, & κῦσε, *Euſtath.* fol. 591. lin. 25.

17. Φιλοφρονέων) γρ. φίλα φρονέων, Vid. Not. in *Textum.*

19. Μογήσῃ) γρ. μογήσει, *Euſtath.* fol. 591. lin. 15.

20. Δῖος) γρ. θεῖος, ut v. 1.

Πάντα

Πάντα κύσεν ὡς ἐκ θανάτοιο φυγόντα·
Καί ῥ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
"Ηλθες, Τηλέμαχε, γλυκερὸν φάος, οὐ σ' ἔτ' ἔγωγε
"Οφεσθαι ἐφάμην, ἐπεὶ ὤχεο νηῒ Πύλονδε·
Ἀλλ' ἄγε νῦν εἴσελθε, φίλον τέκος, ὄφρα σὲ θυμῷ
Τέρψομαι εἰσορόων νέον ἄλλοθεν ἔνδον ἐόντα.
Οὐ μὰν γάρ τι θάμ' ἀγρὸν ἐπέρχεαι, οὐδὲ νομῆας,
Ἀλλ' ἐπιδημεύεις· ὡς γάρ νύ τοι εὐάδε θυμῷ,
Ἀνδρῶν μνηστήρων προσοπτῆρ' ἀίδηλον ὅμιλον.
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Ἔστω ταῦτ', ἄπα· σέθεν δ' ἕνεκ' ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι,
Ὄφρα σέ τ' ὀφθαλμοῖσιν ἴδω, καὶ μῦθον ἀκούσω,
Εἴ μοι ἔτ' ἐν μεγάροις μήτηρ μένει, ἦέ τις ἤδη
Ἀνδρῶν ἄλλος ἔγημε· Ὀδυσσῆος δέ κε εὐνὴ
Κήτεϊ ὀδυναίων κάκ' ἀράχνια κεῖται ἔχουσα.

Totum osculatus est, circumplexus, ut mortem elapsum;
Et lugens verba velocia alloquutus est,
" Venisti, Telemache, dulce lumen, neque te ampliùs ego
" Visurum putabam, postquam ivisti navi ad Pylum:
" Sed agè nunc ingredere, dilecte fili, ut te animo
" Delectem, inspiciens nuper aliunde intra existentem.
" Non quidem enim frequenter in agrum venis, neque ad pastores;
" Sed in urbe moraris: sic enim placuit animo
" Virorum procorum providere perniciosam multitudinem.
Hunc rursus Telemachus prudens contra alloquutus est,
" Erit sic, ô tu: tui enim causâ huc veni,
" Ut te videam oculis, & verbum audiam,
" Si mihi adhuc in domibus mater manet, an aliquis jam
" Virorum alius duxit uxorem: Ulyssis utique cubile
" Penuriâ incubantium malis araneis jacet obtutum.

ΣΧΟΛΙΑ.

24. Ὠΐχω.] Ἀπῆλθες.
26. Τέρψομαι.] Τερφθῶ.
28. Ἐπιδημεύεις.] Ἐν τῇ πόλῃ ἀφικνεῖς, ἢ ἀφιτελέβεις. * Εὐάδειν.] Παρὰ τὸ ἥδω, ὁ δεύτερος αὐξησις, ἄδω, ἄδεις, ἄδει, καὶ μὴ ᾶ ευ, εὐάδει· ἢ ἐστι, ἥδομαι, ἥδεις, ἥδει, καθὸ ἀφίλυσιν, ἴαδε, καὶ πλεονασμῷ ᾶ υ, εὐάδει, ταυτέστιν, ἀρέσκει.
29. Αἴδηλον ὅμιλον.] Τὸν ἀδηλοποιὸν καὶ πάντα φθείροντα· ἢ τὸ ᾶ φλαρῶναι καὶ ἀπλοῦς αἴτιον.
31. Ἄπα.] * Ἐπίφθεγμα τιμητικὸν νεωτέρου πρὸς παλαιότερον, εἰρῆ) παρὰ τὸ ἄππα, καθὰ Μακεδόνες, τροπῇ γινομένῃ ᾶ π εἰς τ, ἄπα.
35. Κήτεϊ.] Σπείρῃ, λαπείῃ. Ἐνδυναίων.] Τῶν εὐρηστεμβόων, ὁ ἐστι κοιμησομένων· ἢ τὸ ἀβεβολαίων.

NOTÆ.

31. Ἄπα) De hâc voce nonnihil *Br. Schol.* plura *Eustathius*, at nihil ad *Rhombum*. Illa enim ad ἄππα *Macedonicum* referunt, quod ab ἄππας, ὁ τροφεύς· undè forte *Abbas*, ut *Martinius*; certè *Abba*, *Hebraicum*, fons erit. Hic verò, fol. 592. lin 20. Καὶ ἔστιν ἡ λέξις ἀπιραίωτος, ἀκίνητος, καὶ τὸ ὅλον εἰπεῖν, πρωτοθέτου· ὁ γάρ ἐστι, ἀρχὴν πατὴρ ἢ ἄπα εὑρεῖν, καὶ ὁδὲ ἑρμηνείαν ἔχει· διὸ ἐξ ἀμεταβλήτου, ἦγεν ἀνερμήνευτον, τοῦτο τῶν Παλαιῶν λέγει). Hæc ille, quòd *Græca* Originis esse putaret, at *Hebræa* Vox *Attah*, sonat *Tu*. Quâ compellatione utimur erga *Inferiores*, aut Ignotos, ut *Anglicè*, YOU, YOU, SIR. Malè itaque *Callimachus*, Hymnn. *Dian.* v. 6. Δός μοι παρθενίην αἰώνιον, ἄπα, φυλάσσειν, ubi de *Jove*, * Idem, *Etymolog. M. v.* Patre & Principe Deorum; nisi fors ibi Vera Lectio sit, ἄππα. Vid. *Dan. Heinsii* Prolegom. ad *Nonni* Paraphras. *D. Johan.* p. 46. Ἄπα, pro ὁ δῖνα, nomine omisso. Vid. ad *Iliad. ι'.* v. 603.

35. Ὀδυσσῆος δέ κε εὐνὴ Κήτεϊ ὀδυναίων κάκ' ἀράχνια κεῖται ἔχουσα) *Gerard. Falkenberg.* in illud *Nonni*, Dionys. l. 38. v. 13. —ἔκειτο δ' ὑπλόον χάρμης -- ἀραχνιόωσα βοείη) Est Clypeus telis aranearum tectus; quod diuturnæ Pacis tempore fieri solet. *Bacchylides*, Σιδαιρεβάτοισι πέρπαξιν αἰθὲν ἀραχνᾶν ἐσὶ πίλον)· ἔγχεά τε λογχωθῆ, ξίφεά τ' ἀμφάκεα, εὐρὺς δάμονα). *Theocrit.* Idyll. 16. v. 96. —ἀράχνια δὲ εἰς ὅπλ' ἀράχναι λεπτὰ ἀφησαιν· βοᾶς δ' ἐν μυσὶ' ὄνομ' εἶη. Dein hunc *Homeri* locum superinfine, post τὸ εὐάδει, addat etiam, ταυτέστιν ἀρέσκει.

NOTÆ IN SCHOLIA.

28. * Εὐάδει) Totum hoc quicquid est *Scholii*, ex MS. *Aloysiano*, quod utrum ex *Etymologico* M. an hoc ex illo, non licet asserere; per omnia enim concordant, excepto, quod *Etymolog.* M. inter τὸ Εὐάδει, & τὸ Παρὰ, habeat ἀντὶ τοῦ ἤρεσεν, MS. in

31. Ἄπα) Hoc *Scholion* explicatur, hæc certè *Vox*, quam *Scholiastes* non satis assequi videtur, in Notis ad *Textum*.

VARIÆ LECTIONES.

21. Οὔ σ' ἴσ') χρ. ἦ σέ γ', Vulg. Editt.

Τόνδ'

Τόνδ' αὖτε προσέφη συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
Καὶ λίην κείνη γε μνῇ πεπλήσθω θυμῷ
Σοῖσιν ἐνὶ μεγάροισιν· ὀϊζυραὶ δέ οἱ αἰεὶ
Φθίνυσιν νύκτες τε καὶ ἤματα δακρυχεούσῃ.
40 Ὡς ἄρα φωνήσας, οἱ ἐδέξατο χάλκεον ἔγχος·
Αὐτὰρ ὅγ' εἴσω ἴεν, καὶ ὑπέρβη λάϊνον οὐδόν.
Τῷδ' ἕδρης ἐπιόντι πατὴρ ὑπόειξεν Ὀδυσεύς·
Τηλέμαχος δ' ἑτέρωθεν ἐρήτυε, φώνησέν τε,
Ἧσο, ὦ ξεῖν'· ἡμεῖς δὲ καὶ ἄλλοθι δώομεν ἕδρην
45 Σταθμῷ ἐν ἡμετέρῳ· πάρα δ' ἀνήρ, ὅς κεν ἀφήσῃ.
Ὡς φάθ'· ὁ δ' αὖθις ἰὼν καθ' ἄρ' ἕζετο· τῷ δὲ συβώτης
Χεῦεν ὕπο χλωρὰς ῥῶπας, καὶ κῶας ὕπερθεν,
Ἔνθα καθέζετ' ἔπειτα Ὀδυσσῆος φίλος υἱός.
Τοῖσιν δὲ κρειῶν πίνακας παρέθηκε συβώτης
50 Ὀπταλέων, ἃ ῥα τῇ γε προτέρῃ ὑπέλειπον ἔδοντες·
Σῖτον δ' ἐσυμβώσω παρενίσσεεν ἐν κανέοισιν,
Ἐν δ' ἄρα κισσυβίῳ κίρνη μελιηδέα οἶνον·
Αὐτὸς δ' ἀντίον ἷζεν Ὀδυσσῆος θείοιο·
Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
55 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιός καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Δὴ τότε Τηλέμαχον προσεφώνεε δῖον ὑφορβὸν,
Ἄττα, πόθεν τοι ξεῖνος ὅδ' ἵκετο; πῶς δέ ἑ ναῦται
Ἤγαγον εἰς Ἰθάκην; τίνες ἔμμεναι εὐχετόωντο;
Οὐ μὲν γάρ τι πεζὸν οἴομαι ἐνθάδ' ἱκέσθαι.
60 Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα,
Τοιγὰρ ἐγώ τοι, τέκνον, ἀληθέα πάντ' ἀγορεύσω.

Hunc rursus alloquutus est subulcus princeps virorum,
" Et valde illa manet patienti animo
" Tuis in domibus: ærumnosæ verò ei semper
" Occidunt noctesque & dies lachrymanti.
Sic utique loquutus ejus suscepit æream lanceam:
At hic introivit, & transivit lapideum limen,
Huic sedem petenti pater cessit loeum Ulysses;
Telemachus verò ex alterâ parte retinuit, dixitque,
" Sede, hospes; nos autem & alibi inveniemus sedem
" Stabulo in nostro; adest nempè vir, qui deponet.
Sic dixit; hic igitur rursus iens sedit: huic autem subulcus
Sufludit viridia virgulta, & pellem insuper;
Ubi sedit postea Ulyssis dilectus filius.
His itaque rursus carnium lances appolsuit subulcus
Assatarum, quas priori die reliquerant comedentes;
Panem quoque festinantèr cumulavit in canistris;
In poculoque miscebat dulce vinum:
Ipse verò è regione sedit Ulyssis divini.
Hi itaque in cibos paratos præjacentes manus mittebant.
At postquam potûs & cibi desiderium amoverunt,
Jam tunc Telemachus alloquutus est divinum subulcum,
" Heus, tu, unde hospes hic venit? quomodo autem ipsum nautæ
" Duxerunt in Ithacam? quinam se esse gloriabantur?
" Non quidem enim ipsum pedestrem puto huc venisse.
Hunc respondens alloquutus est Eumæus subulcus,
" Certè ego tibi, fili, vera omnia dicam:

ΣΧΟΛΙΑ.

41. Ἦιεν.] Ἐπορεύετο.
42. Ἕδρης.] Τῆς καθέδρας. Ἐπιόντι.] Ἐπερχομένῳ. Ὑπόειξεν.] Ὑπεχώρησεν.
43. Ἐρήτυεν.] Ἐκώλυσεν.
47. Χεῦεν.] Ἐπέβαλλεν. Κῶας.] Δέρμα.
51. Ἐσυμβώσω.] Ἐπεισβύσας. Παρενίσσεεν.] Παρεσώρευεν, παρετίθη.

NOTÆ.

ducit. Cui alludit *Catullus* suo & omnium Poetarum nomine, —*nam tui* Catulli *Plenus sacculus est aranearum.* Et *Plautus* in *Aululariâ*, Anne quis ædes auferat? Nam hìc apud Nos nihil est aliud quæsti furibus. Ità inaniis sunt oppletæ atque arancis.

VARIÆ LECTIONES.

38. Φθίνυσιν) γρ. Φθινύθουσιν. *Florent. Aldin.* &c.
44. Ἧσο, δ' ξεῖν') γρ. ἧσο, ξεῖν'.
46. Αὖθις) γρ. αὖτις.
49. Τοῖσιν δὲ κρειῶν) γρ. τοῖσιν δ' αὖ κρειῶν, *H. Steph.*
58. Εὐχετόωντο) γρ. εὐχετάοντες, *H. Steph.* vid. infrà, v. 223.

Ἐκ μὲν Κρητάων γένος εὔχεται εὐρειάων·
Φησὶ δὲ πολλὰ βροτοὺς ἐπὶ ἄστεα διηθεῦσαι
Πλαζόμενος· ὡς γάρ οἱ ἐπέκλωσεν τάγε Δαίμων.
Νῦν δ' αὖ Θεσπρωτῶν ἀνδρῶν ἐκ νηὸς ἀπόδρας
Ἦλυθ' ἐμὸν πρὸς σταθμόν· ἐγὼ δέ σοι ἐγγυαλίξω·
Ἔρξον, ὅπως ἐθέλεις· ἱκέτης δέ τοι εὔχεται εἶναι.
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Εὔμαι', ἦ μάλα τῶτο ἔπος θυμαλγὲς ἔειπες·
Πῶς γὰρ δὴ τὸν ξεῖνον ἐγὼν ὑποδέξομαι οἴκῳ;
Αὐτὸς μὲν νέος εἰμὶ, καὶ οὔπω χερσὶ πέποιθα
Ἀνδρ' ἀπαμύνασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ·
Μητρὶ δ' ἐμῇ δίχα θυμὸς ἐνὶ φρεσὶ μερμηρίζει,
Ἢ αὐτῆ παρ' ἐμοί τε μένῃ, καὶ δῶμα κομίζῃ,
Εὐνήν τ' αἰδομένη πόσιος, δήμοιό τε φῆμιν,
Ἢ ἤδη ἅμ' ἕπηται Ἀχαιῶν, ὅς τις ἄριστος
Μνᾶται ἐνὶ μεγάροισιν ἀνὴρ, καὶ πλεῖστα πόρῃσιν.
Ἀλλ' ἦτοι τὸ ξεῖνον, ἐπεὶ τὸν ἴκελο δῶμα,
Ἕσσω μὲν χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἵματα καλά·
Δώσω δὲ ξίφος ἄμφηκες καὶ ποσὶ πέδιλα,
Πέμψω δ', ὅππη μὲν κραδίη θυμός τε κελεύῃ.
Εἰ δ' ἐθέλῃς σὺ, κόμισσον ἐνὶ σταθμοῖσιν ἐρύξας·
Εἵματα δ' ἐνθάδ' ἐγὼ πέμψω, καὶ σῖτον ἅπαντα,
Ἔδμεναι, ὡς ἂν μή σε καταδύσῃ καὶ ἑταίρους.

" Ex Cretâ quidem genere gloriatur latâ;
" Dicit autem multas per hominum civitates divertisse
" Errans; sic enim ei destinavit hæc Deus.
" Nunc tandem rursus Thesprotorum virorum ex nave elapsus
" Venit meum ad stabulum: ego verò tibi in manus eum tradam;
" Fac, quomodo vis; suppliex enim tibi dicit esse.
Hunc rursus Telemachus prudens alloquutus est,
" Eumæe, certe hoc verbum triste dixisti;
" Quomodo enim jam hunc advenam ego suscipiam domi?
" Ipse quidem juvenis sum, & nondum manibus ausus sum
" Virum propulsare, quando prior lacessat.
" Matri autem meæ bifariàm animus in mentibus cogitat,
" An illic apud me maneat & domum curet,
" Lectum venerans mariti, populique famam,
" An jam simul sequatur Achivorum, quicunque optimus
" *Nuptias ejus* ambit in domibus vir, & plurima det.
" Sed certè hunc hospitem, quoniam tuam venit domum,
" Induam ipsum chlænamque, vestemque, indumenta pulchra:
" Dabo etiam ensem utrinque acutum, & pedibus calceamenta;
" Mittamque, quo ipsum cor animusque jubet.
" Sin vis tu, excipe in stabulis eum detinendo:
" Vestes autem huc ego mittam, & opsonium omne genus;
" Ut comedat, ne tibi sit tædio & sociis.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

62. Εὔχεται.] Νῦν, λέγει.
63. Διηθῆναι.] Ἀναστρέφειν.
64. Ἐπέκλωσεν.] Εἱμαρμένον γνόντες ἐποίησεν.
69. Θυμαλγὲς.] Λυπηρόν.
72. Χαλεπήνῃ.] Εἰς χαλεπότητα τραπείη.
74. Κομίζῃ.] Ἐπιμελοῖτο.
77. Μνᾶται.] Μνηστεύει.
79. Ἕσσω.] Ἀμφιέσω, ἐνδύσω.
80. Ἄμφηκες.] Ἡκονημένον ἀμφοτέρωθεν.
82. Κόμισσον.] Ἐπιμελήθητι.
84. Καταδύσῃ.] Καταφθεῖρῃ, βλάψῃ.

N O T Æ.

82. Κόμισσον) In Editione *H. Stephani* κόμιζον, qui error dormientibus Operariis irreplit, nam κόμιζε, in *Imperativo*, non κόμιζον· hinc tamen *Castellio, Spondanus, Elzevir.* eundem errorem hauserunt; qui omnes Unicam illam Editionem sibi imitandam proposuerunt, nè suo sibi judicio reservato. *Hervagiana* tamen Editio, ut verum fatear, κόμιζον, habet, pro κόμισσον. Duplicandum autem σ', ut diximus suprà, ad v. 15. MS. *Aloysii* Κομίζοι) Ἐπιμελοῖτο, unde fortè Error primò ortus. Manifestum autem, aliud Tempus huic loco deberi.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

67. Ἐθέλῃς) γρ. ἰθέλῃς, *H. Steph.*
69. Ἔειπες) γρ. ἴειπας, MS. CCC. *Cantabr.* MS. *Laud. Oxon.* vid. ad *Iliad.* α'. v. 286.
82. Κόμισσον) γρ. κόμιστον, & κόμιζον malè, vid. Not. in *Textum.*
84. Καταδύσῃ) γρ. καθαπτύχοι, *Aloysii* MS. in *Schol.* Καθαπτύχοι) Καθαπτοιεῖ, βλάπτει.

Κεῖσε

Κεῖσε δ' ἀν οὔ μιν ἔγωγε μὴ μνηστῆρας ἐφῆμαι
Ἔρχεσθ'· λίην γὰρ ἀτάσθαλον ὕβριν ἔχουσι,
Μή μιν κερτομέωσιν, ἐμοὶ δ' ἄχος ἔσσεται αἰνόν.
Πρῆξαι δ' ἀργαλέον τὶ καὶ εἰνοσιφύλλοισι μετελθόντ'
Ἀνδρασι καὶ πολέεσσιν· ἐπεὶ πολὺ φέρτεροί εἰσι.
Τὸν δ' αὖτε προσέφη πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
Ὦ φίλ', ἐπεὶ θεμὶς ἐστὶ καὶ ἀμείψασθαι θέμις ἔστιν,
Ἦ μάλα μὲν κραδίη τε ἀκούοντος φίλον ἦτορ,
Οἷα φατὲ μνηστῆρας ἀτάσθαλα μηχανάασθαι
Ἐν μεγάροις, ἀέκητι σέθεν τοιόσδε ἐόντος.
Εἰπέ μοι, ἦέ ἑκὼν ὑποδάμνασαι, ἢ σέ γε λαοὶ
Ἐχθαίρουσ' ἀνὰ δῆμον, ὀπαζόμενοι θεοῦ ὀμφῇ·
Ἦ πὴ κασιγνήτοις ὀπιμέμφεαι· οἷσί περ ἀνὴρ
Μαρναμένοισι πέποιθε, καὶ εἰ μέγα νεῖκος ὄρηται.
Αἴ γὰρ ἐγὼν ὕτω νέος εἴην τῷδ' ἐνὶ θυμῷ,
Ἢ παῖς ἐξ Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἦε καὶ αὐτὸς
Ἐλθοι ἀληθέων· ἔτι γὰρ ἐλπίδος αἶσα,
Αὐτίκ' ἐπεὶ ἀπ' ἐμεῖο κάρη τάμοι ἀλλότριος φώς,
Εἰ μὴ ἐγὼ κείνοισι κακὸν πάντεσσι γενοίμην,
Ἐλθὼν ἐς μέγαρον Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος.
Εἰ δ' αὖ με πληθύι δαμασσαίατο μοῦνον ἐόντα,
Βουλοίμην κ' ὀφέλλειν ἐμοῖσι καταφθίμενος μεγάροισι
Τεθνάμεν, ἢ τάδε γ' αἰὲν ἀεικέα ἔργα ὁράασθαι,
Ξείνους τε φρεπίζομένους, δμωάς τε γυναῖκας

" Illuc verò non ipsum ego ad procos sinam
" Ire, valdè enim petulantem injuriam retinent;
" Ne ipsum convitientur, mihique dolor esset gravis.
" Facere autem difficile quid *eum, qui* inter plures existit,
" Etiamsi vir *sit* robustus; quoniam multò potentiores sunt.
Hunc rursus alloquutus est multùm-tolerans divus Ulysses,
" O amice, quoniam mihi & respondere fas est,
" Certe valdè mei laceratum est audientis dilectum cor,
" Qualia dicitis procos injusta perpetrare
" In domibus, invito te, talis qui sis.
" Dic mihi, an voluntarius submittis; an te populus
" Odit in civitate, obsequentes Dei Providentiæ?
" An consanguineos accusas; quibus vir
" Pugnantibus confidit, & si magna contentio moveretur.
" Utinam enim ego sic juvenis essem hoc in animo,
" Vel filius ex Ulysse strenuus, vel & ipse
" Veniret errans: adhuc enim & spei portio;
" Protinùs omninò mihi caput decollârit alienus vir,
" Si non ego illis detrimento omnibus essem,
" Profectus in domum Laertiadæ Ulyssis;
" Sin verò me multitudine superarent solum existentem,
" Malim *ego* in meis interfectus domibus
" Mori, quàm hæc semper indecentia opera videre,
" Hospites indignis modis tractatos, famulásque mulieres

ΣΧΟΛΙΑ.

87. Κερδιώσασι.] Χλευάσασι.
92. Δάπτ.] Ἐσθίεται.
97. Κασιγνήτοις ὀπιμέμφεαι.] Ἀντὶ τοῦ, οὐκ εἰσί σοι ἀδελφοί;
98. Ὄρηται.] Κινηθῇ, ὀρμήσῃ.
99. Εἴην.] Ὑπάρχοιμι.
108. Στυφελιζομένους.] Ὑβριζομένους, ἢ σφοδρῶς πλακιζομένους.

NOTÆ.

92. Καταδάπτει) Pro καταδάπτεται, ut referatur ad ἦτορ, aliàs καπεδάπτει, pro καπεδάπτεται, ut ἦτορ sit *Accusativus*, non amplius *Nominativus*, & ad φατὲ respiciat.

95. Ἦ σέ γε λαοὶ Ἐχθαίρουσ' ἀνὰ δῆμον, ὀπαζόμενοι θεοῦ ὀμφῇ) Prudenter Poeta, Pios homines, ab improborum malitiâ, non sine Dei Providentiâ, exerceri novit. Ità enim expurgatiores fiunt Boni, & inexcusatiores, Mali. Hinc, *Vox Populi, vox Dei.* Idem Distichon, suprà, γ'. v. 214.

106. Βουλοίμην) Βέλομαι, ἀντὶ τοῦ, αἱρῶμαι, ἢ ἐκβέλομαι. Ità *Iliad.* α'. v. 117. Βέλομ' ἐγὼ λαὸν σόον ἔμμεναι, ἢ ἀπολέσθαι. Item *Odyss.* ρ'. v. 81. Αὐτὸν ἔχοντα σὺ βέλεο ἐπικρήηνον, ἢ πᾶσι πῶνδι. Vid. ad *Odyss.* μ'. v. 350.

VARIÆ LECTIONES.

92. Καταδάπτει) γρ. καπεδάπτει, vid. ad Not. in *Textum. Brevia Scholia* κατὰ δάπτ), disjunctim.
98. Ὄρηται) γρ. ὀρώρῃ, ut infrà, v. 116.
106. Κ' εἰ) γρ. κέν.

Ῥυσάζοντας ἀεικελίως κτ' δώματα καλά·
Καὶ οἶνον ἀφυστόμφυον, ἠδ σῖτον ἔδοντας
Μάψ, αὔτως ἀτέλεστον, ἀνιλύστῳ ἐπὶ ἔργῳ.
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Τοιγὰρ ἐγώ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀπρεκέως ἀγορεύσω,
Οὔτε τί μοι πᾶς δῆμος ἀπεχθόμενος χαλεπαίνῃ,
Οὔτε κασιγνήτοις ἐπιμέμφομαι, οἷσί τε μάλιστα
Μαρναμένοισι πέποιθε, καὶ εἰ μέγα νεῖκος ἄρηται·
Ὧδε γὰρ ἡμετέρην γενεὴν μήσαντο Κρονίων·
Μοῦνον Λαέρτεω Ἀρκεισιάδην ἐπίλε,
Μοῦνον δ' αὖ Ὀδυσῆα πατὴρ τέκεν· αὐτὰρ Ὀδυσεὺς
Μοῦνον ἔμ' ἐν μεγάροισι τεκὼν λίπεν, οὐδ' ὀπίνησε·
Τῷ νῦν δυσμενέες μάλα μυρίοι εἰσὶ' ἐνὶ οἴκῳ.
Ὅσσοι γὰρ νήσοισιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι,
Δουλιχίῳ τε, Σάμῃ τε, καὶ ὑλήεντι Ζακύνθῳ,
Ἠδ' ὅσσοι κραναὴν Ἰθάκην καταδημοβατέουσιν,
Τόσσοι μητέρ' ἐμὴν μνωῦσ', πρύχουσι δ' οἶκον.
Ἡ δ' οὔτ' ἀρνεῖται στυγερὸν γάμον, οὔτε τελευτὴν
Ποιῆσαι δύναται· τοὶ δ' ἤδη φθινύθουσιν ἔδοντες
Οἶκον ἐμόν· τάχα δή με ἀπορραίσουσι καὶ αὐτόν.
Ἀλλ' ἤτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται.
Ἄτλα, σὺ δ' ἔρχεο θᾶσσον, ἐχέφρονι Πηνελοπείῃ
Εἰπέ, ὅτι οἱ σῶς εἰμι, καὶ ἐκ Πύλου εἰλήλουθα.

" Violantes fœdè in domibus pulchris;
" Et vinum exhauſtum, & cibum comedentes
" Temerè, ita indefinenter, interminando in opere.
Hunc rurſus Telemachus prudens contra alloquutus eſt,
" Tibi enim ego, hoſpes, valdè verè dicam,
" Neque mihi omnis populus odio habens moleſtus eſt;
" Neque conſanguineos accuſo; quibus vir
" Pugnantibus confidit, & ſi magnalis moveatur.
" Sic enim noſtram progeniem ſolam & *quaſi ſingularem* fecit Jupiter,
" Solum Laertem Arceſius filium genuit;
" Solumque rurſus Ulyſſem pater genuit: at Ulyſſes
" Solum me in ædibus procreatum liquit, neque fruitus eſt;
" Ideò nunc inimici valdè infiniti ſunt in domo.
" Quot enim in inſulis dominantur optimi,
" Dulichioque, Samóque, & nemoroſa Zacynthо;
" Et quot per aſperam Ithacam dominantur,
" Tot matrem meam petunt, conſumuntque domum.
" Hæc verò neque negat odioſas nuptias, neque finem
" Facere poteſt: hi interà corrumpunt comedentes
" Domum meam; citò utique me deſtruent & ipſum:
" Sed certè quidem hæc deorum in genibus jacent.
" Sodes, *Eumæe*, tu verò vade citò, prudenti Penelopæ
" Dic, quòd ei ſalvus ſum, & ex Pylo veni.

ΣΧΟΛΙΑ.

109. Ῥυσάζοντας.] Ἕλκοντας, βιαζομένους, μεθ' ὕβρεως ἀσελγαίνοντας.
110. Διαφυστόμφυον.] Ἀντλήμφυον.
111. Ἀνιλύστῳ.] Μὴ ἀνυομένῳ.
114. Καλεπαίνῃ.] Ὀργίζεται.
120. Ἀπόνησε.] Οὐκ εἰ φίλοις ἔσχεν.

NOTÆ.

117. Μοῦνον Λαέρτεω) *Ulyſſis* Genealogia hæc. *Fotis*, vel, ut alii, *Mercurii*, & *Euryodeæ*, *Arceſius*; *Arceſii* & *Chalcomeduſæ*, *Laertes*; *Laertæ* & *Antiæ*, *Ulyſſes*; *Ulyſſis* & *Penelopæ*, *Telemachus* Solus; at ex aliis alios filios *Ulyſſes* habuit; ut *Arceſilaum*, ab Authore τοῦ Τηλεγονείας vocatum; *Euryalum*, quem *Sophocles* à *Telemacho* occiſum ait; *Agrium* & *Latinum*, ex *Circe*, ut *Heſiodus*; *Telegonum*, ut alii; *Nauſithoum* denique, & *Nauſinoum*.

121. Τῷ νῦν δυσμενέες) Cùm in Omnibus ferè aliis *Editionibus* τῷ ſcriberetur, quod factum eſt per Exſcriptorum incuriam, ob ſimilem ſonum deceptorum, ego repoſui τῷ, ob *Senſûs* neceſſitatem; quam *Lectionem* Verſio *Latina* & olim agnoſcere viſa. Verùm *Euſtath.* fol. 596. lin. 32. Διὸ, φασὶν, ἀφ' τῶν τοιούτων μόνοις, δυσμενέες μάλα μυρίοι εἰσὶν ἐν οἴκῳ. Et *Baſil.* Editio τῷ legit; quare τῷ rejicio, ad *Var. Lect.*

130. Ἄτλα) Ità ſemper hæc Vox *Homero*, de Inferioribus uſurpatur; ut ſuprà, v. 31.

VARIÆ LECTIONES.

116. Ὀργῇ) γρ. ἀρᾷ, ut ſuprà, v. 98.
121. Τῷ νῦν) γρ. τῷ νῦν, vid. Not. in *Textum*.
Ibid. Εἰσ' ἐνὶ οἴκῳ) γρ. εἰσὶν ἐν οἴκῳ, vid. Not. in *Textum*.
124. Καδαποιφανίσσι) γρ. κάπι κοιφανίσσιν.
131. Εἰμὶ) γρ. εἶμι, non bené.

Αὐτὰρ

Αὐτὰρ ἐγὼν αὐτῦ μιμνέω· σὺ δ' ἴθι δεῦρο νέεσθαι,
Οἴῃ ἀπαγγείλας· τῷσι δ' ἄλλων μή τις Ἀχαιῶν
Πεύθεσθω· πολλοὶ γὰρ ἐμοὶ κακὰ μηχανόωνται.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα,
Γιγνώσκω, φρονέω· τά γε δὴ νοέοντι κελεύεις.
Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως καταλέξον,
Εἰ καὶ Λαέρτῃ αὐτῷ ὁδὸν ἄγγελος ἦλθε
Δυσμόρῳ· ὃς τείως μὲν Ὀδυσσῆος μέγ' ἀχεύων,
Ἔργα τ' ἐποπτεύεσκε, μετ' ἀμφίπολον δ' οἰνοχόον τε
Πῖνε καὶ ἤσθ', ὅτε θυμὸς ἐπὶ φρεσὶν ἀνώγοι·
Αὐτὰρ ἐπὴν, ἐξ οὗ σύ γε ὤχεο νηῒ Πύλονδε·
Οὔπω μὲν φασὶν φαγέμεν καὶ πίνεμεν αὔτως,
Οὐδ' ἐπὶ ἔργα ἰδεῖν, ἀλλὰ γοναχῇ τε γόῳ τε
Ἧσται ὀδυρόμενος, φθινύθει δ' ἀμφ' ὀστέφιν χρώς.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Ἄλγιον, ἀλλ' ἔμπης μὲν ἐάσομεν, ἀχνύμενόν περ.
Εἰ γάρ πως εἴη αὐτάγρετα πάντα βροτοῖσι,
Πρῶτόν κεν τῷ πατρὸς ἑλοίμεθα νόστιμον ἦμαρ.

" At ego hic manebo; tu verò huc redi,
" Soli ubi nunciâris; aliorum verò nullus Achivorum
" Audiat, multi enim mihi mala cogitant.
Huic respondens, alloquutus es, Eumæe subulce,
" Cognosco, intelligo; hæc jam advertenti jubes.
" Sed age mihi hùc dic & verè enarra;
" Si & Laerti eâ ipsâ viâ nuncius veniam
" Infelici, qui enimverò quidem ob Ulyssem valdè dolens,
" Operáque spectabat, & cum famulis in domo
" Bibebat & comedebat, quando animus in pectoribus jubebat:
" At nunc, ex quo tu ivisti navi ad Pylum,
" Nondum ipsum dicunt comedere & bibere solito modo;
" Neque in opera inspicere, sed suspiriosque luctúque
" Sedet lamentans, tabescit autem circum ossa corpus.
Hunc rursùs Telemachus prudens contra alloquutus est,
" Mœstius & illud, sed tamen ipsum sinamus, dolentem licet.
" Si enim utique suo arbitrio, percipi possent omnia ab hominibus,
" Priùs patris optaremus redituì diem:

ΣΧΟΛΙΑ.

134. Παθήσθω.] Ἀκουσάτω.
139. Ὃς τείως.] Τέως, ἐφεξῆς.
148. Αὐτάγρετα.] Αὐθαίρετα, αὐτόλητα, χωρὶς κωμῳδίας.

NOTÆ.

136. Γιγνώσκω, φρονέω) *Julianus* videtur hinc illud suum fecisse, Ἀνέγνων, ἔγνων, κατέγνων.

143. Φαγέμεν καὶ πιέμεν) Πινέμεν, hic omninò legendum, ut suprà, v. 141. Πῖνε καὶ ἤσθε. *Prior* enim ῑ πίομαι corripitur, ut σ'. v. 377. Καὶ φαγέμεν, πιέμεν τε· ἔπειτά τ καὶ τ φίεσθαι· Πίνω verò *Priorem* semper producit, ut *Phocylides*, v. 64. Μέτρῳ μὲ φαγέειν, πίνειν, ἐ μυθολογεύειν. Et *Iliad.* δ'. v. 262. Δαιτὸν πίνωσιν. *Odyssea* quidem σ'. v. 3. Ἄζηχὶς φαγίμεν καὶ πιέμεν, hactenus legebatur, pro quo tamen *Etymolog.* M. v. Ἀμολτῶν, legebat πινέμεν, antequam *Sylburgius* ex *Eustathio* corrigeret in πιέμεν, quùm nescio, an hunc potiùs ex illo deberet corrigere. Scio tamen huic *Lectioni* illud *Athenæi*, fol 446. favere; ubi docet, *Priorem* ῑ πίομαι, non paucis *Veterum* produci æquè, atque corripi solitam. Ille tamen Versus *Anacreontis*, quem in exemplum hujus loci *H. Stephanus* adducit, bis certè *priorem* corripit, v. 481. Πιὼν, πιεῖν ἐμοῦσί. Quare alium, nempè, v. 935. muto & lego Λαβὼν δ' ἔπινον αὐτόν. Dicendum tamen, Πιόμενον *Homero* priorem producere, ut *Odyss.* κ'. v. 160. Πιόμενον· δὴ γάρ μιν ἔχον μύριον ἠλίοιο. Et *Iliad.* ν'. v. 493. Πιόμενόν τε βοείην. Quas voces, dicit *Eustathius*, ἐκτείνειν τὸ πῖ, ἐχ ὡς ἀορίστε δευτέρε, ἀλλ' ὡς ἐνεστῶτος, fol. 1652. lin. 58. Hinc *Oppian.* Cyneget. l. 4. v. 326. Πιόμενον· τὸ δ' αἶψα καὶ ἀνίφας ὀρμηθῆτε. Verùm dicendum, ut πῖ, in πίον, undè πίσω, producitur eodem more, quo τῖ, in τίον, sic πῖ, in πιεῖν, *Aor.* 2. semper corripi debere, ut *Odyss.* κ'. v. 386. Ἀλλ' εἰ δὴ σεσάφαται πιεῖν φαγέμεν τε κελεύεις. Est & πῖμι, & πίμι· ut, Ἤ πίθι, ἢ ἄπιθι· & Πῖθι, λέγε τὰ τέρδεα, καὶ ὄργια μαίνεται Βάκχῳ, & illud *Ameipsiæ* apud *Athenæ.* fol. 446. Λαγὼν περαίας πῖθι τ θαλάσσιον.

147. Ἐάσομεν) Ità scribo, cum duplici σ', ut & olim *Iliad.* ω'. v. 71. Ἀλλ' ἤτοι κλίνω μὲ ἐάσομεν, cum simplici enim σ'. corripi debet, ut *Odyss.* φ'. v. 233. Οὐκ ἐάσουσιν ἐμοὶ δύμονας βιὸν ἐν φαρέτρῃσιν.

VARIÆ LECTIONES.

140. Ἐποπτεύεσκε) γρ. ἐποπτεύσκε.
141. Ὅτε) γρ. ὅ, τε.
142. Σύ γε ὤχεο) γρ. σύ γ' ἀπῴχεο.
143. Πινέμεν) γρ. πίμεν, vid. Not. in *Textum*.
147. Ἐάσομεν) γρ. ἐάσομεν, vid. Not. in *Textum*.

Ἀλλὰ

Ἀλλὰ σύ γ' ἀγρείλας ὀπίσω κίε, μηδὲ καθ' ἁμὰς
Πλάζεσθ' μεθ' ὁμῆας· ἀτὰρ τῷ μητέρα εἰπεῖν,
Ἀμφίπολον ταμίλλω ὀτρυνέμεν, ὅττι τάχιστα,
Κρύβδην· κείνη γάρ κεν ἀπαγγείλειε γέρουσι.
Ἦ ῥα, καὶ ὦρσε συφορβόν· ὁ δ' εἴλετο χερσὶ πέδιλα·
Δησάμενος δ' ὑπὸ ποσσὶ πόλινδ' ἴεν· αὐτὰρ Ἀθήνη
Λῆθεν ἀπὸ σταθμοῖο κιὼν Εὔμαιον ὑφορβόν·
Ἀλλ' ἦλθε σχεδὸν ἦλθε, δέμας δ' ἴκελο γυναικὶ
Καλῇ τε, μεγάλῃ τε, καὶ ἀγλαὰ ἔργ' εἰδυίῃ.
Στῆ δ' ἐπ' ἀντίθυρον κλισίης Ὀδυσῆϊ φανεῖσα·
Οὐδ' ἄρα Τηλέμαχος ἴδεν ἀντίον, οὐδ' ἐνόησεν·
Οὐ γάρ πω πάντεσσι θεοὶ φαίνονται ἐναργεῖς·
Ἀλλ' Ὀδυσεύς τε, κύνες τὲ ἴδον· καί ῥ' οὐχ ὑλάοντο,
Κυζήθμῳ δ' ἑτέρωσε διὰ σταθμοῖο φόβηθεν.
Ἡ δ' ἄρ' ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε· νόησε δὲ δῖος Ὀδυσεύς·
Ἐκ δ' ἦλθεν μεγάροιο παρὲκ μέγα τειχίον αὐλῆς,
Στῆ δ' πάροιθ' αὐτῆς· τὴ δὲ προσέφη Ἀθήνη,
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσεῦ,
Ἤδη νῦν σῷ παιδὶ ἔπος φάο, μηδ' ἐπίκευθε,
Ὡς ἂν μνηστῆρσιν θάνατον καὶ κῆρ' ἀραρόντε
Ἔρχησθον πρὸς ἄστυ περικλυτόν· οὐδ' ἐγὼ αὐτὴ
Δηρὸν ἀπὸ σφῶϊν ἔσομαι, μεμαυῖα μάχεσθαι.
Ἦ, καὶ χρυσείῃ ῥάβδῳ ἐπεμάσσατ' Ἀθήνη·
Φᾶρος μὲν οἱ πρῶτον ἐϋπλυνὲς, ἠδὲ χιτῶνα,

" Sed tu, quandò nunciàris, retrò veni; neque ad agros
" Vagare potì illum: verùm Matri dic,
" Ut famulam œconomam urgeat, quam citiſſimè,
" Clanculùm; illa etenim nunciaverit ſeni.
Dixit, & movit ſubulcum; hic accepit manibus calceamenta,
Ligatiſque ſub pedibus ad civitatem ivit; neque Minervam
Latuit à ſtabulo iens Eumæus ſubulcus;
Sed hæc propè venit, corporéque aſſimilata eſt mulieri
Pulchræque, magnæque, & ſplendida opera ſcienti.
Stetit verò è regione oſtii ſtabuli Ulyſſi apparens,
Neque Telemachus vidit obvius, neque advertebat:
Non enim omnibus Dii apparent manifeſti.
Sed Ulyſſeſque, caneſque viderunt & non latrárunt,
Gannitu autem ex alterâ parte per ſtabulum reſtitabant:
Hæc itaque ſupercilliis annuit, intellexit autem divinus Ulyſſes;
Exivitque domo extra magnum murum ſtabuli;
Stetitque ante ipſam; hunc igitur alloquuta eſt Minerva,
" Generoſe Laërtiade, aſtute Ulyſſes,
" Jam nunc tuo filio rem dicito, neque occulta;
" Ut procis morte & nece compoſitâ
" Eatis ad civitatem inclytam; neque ego ipſa
" Diù procul à vobis ero prompta pugnare.
Dixit, & aureâ virgâ contigit eam Minerva:
Veſtem quidem ei priùs benè lavatam & interulam

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

156. Λῆθεν.] Ἔλαθεν.
159. Ἀντίθυρον.] Ἀντικρὺ τῆς θύρας.
163. Κυζηθμῷ.] Ἤτοι ποσπασμῷ, ἢ μᾶλλον κλαυθμῷ ποιᾷ ἤχῳ τῶν κυνῶν· [*ἰδίωμα φωνῆς κυνῶν.]
165. Ἐκ δ' ἦλθεν.] Ἐξῆλθεν δέ. Τειχίον.] Ἔνιοι θειγκίον· τὸ περίφραγμα.
168. Φάο.] Λέγε.
169. Ἀραρόντε.] Καθασκευάσωσιν.

N O T Æ.

162. Ἀλλ' Ὀδυσεύς τε, κύνες τὲ ἴδον) Ità noſtræ Literæ teſtantur, *Aſinum* Balaami Angelum Dei primò vidiſſe, dein ipſius Herum, ut *Numer.* c. 22. v. 22. Confer 2 *Reg.* c. 6. v. 17. De *Duplicitèr-Oculatis*, qui & *Angelorum* & *Dæmonum* præſentiam agnoſcunt, vid. Not. in *Textum* ad ε'. v. 845. & v. 127. & *Beaumontium*, de *Geniis*.

168. Ἔπος φάο) Expono, *Rem dicito*. Λόγος enim & ἔπος, pro πρᾶγμα, vel χρῆμα, & eſt *Hebraiſmus* inſignis, τοῖς Ἑβδομηκονταίδοις perquam familiaris, quod & alii obſervârunt, & Nos quoque in *Eſthera* Præfatione, p. VII.

NOTÆ IN SCHOLIA.

163. * Ἰδίωμα φωνῆς κυνῶν) Addo, ex *Aloyſii* MSto.

Variæ Lectiones.

165. Τειχίον) γρ. θειγκίον, *Br. Schol.* & *H. Steph.*
172. Ἐπεμάσσατ') γρ. ἐπεμάσσατ', vid. ſuprà, ad ρ'. v. 429. & ad *Iliad.* ε'. v. 564. & υ'. v. 425. γρ. ἐπεμάξατο.

Θῆκ' ἀμφὶ στήθεσσι· δέμας δ' ὤφελλε καὶ ἥβει.
Ἦλθε δὲ μελαγχροιὴς γένετο, γναθμοὶ δὲ τάνυσθεν.
Κυάνεαι δ' ἐγένοντο * γενειάδες ἀμφὶ γένειον.
Ἡ μὲν ἄρ' ὣς ἔρξασα, πάλιν κίεν· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Ἤιεν ἐς κλισίην· θάμβησε δέ μιν Φίλος υἱός.
Ταρβήσας δ' ἑτέρωσε βάλ' ὄμματα, μὴ Θεὸς εἴη,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ἀλλοῖός μοι, ξεῖνε, φάνης νέον, ἠὲ πάρος περ,
Ἄλλα δ' εἵματ' ἔχεις, καί τοι χρὼς οὐκ ἔτ' ὁμοῖος.
Ἦ μάλα τις θεός ἐσσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν·
Ἀλλ' ἵληθ', ἵνα τοι κεχαρισμένα δώσομεν ἱερὰ,
Ἠδὲ χρύσεα δῶρα τετυγμένα· φείδεο δ' ἡμέων.
Τόνδ' ἠμείβετ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
Οὔ πῃ τοι Θεός εἰμι, τί μ' ἀθανάτοισιν ἐίσκεις;
Ἀλλὰ πατὴρ τέος εἰμί, τοῦ εἵνεκα σὺ γενεχίζων
Πάσχεις ἄλγεα πολλὰ, βίας ὑποδέγμενος ἀνδρῶν.
Ὣς ἄρα φωνήσας υἱὸν κύσε, καὶ δὲ παρειῶν
Δάκρυον ἧκε χαμᾶζε· πάρος δ' ἔχε νωλεμὲς αἰεί.
Τηλέμαχος δ', οὐ γάρ πω ἐπείθετο ὃν πατέρ' εἶναι,
Ἐξαῦτίς μιν ἔπεσσιν ἀμειβόμενος προσέφη,

Posuit circum pectora, corpúsque auxit & pubertatem.
Rursúsque nigro-colore evasit, genæ autem extensæ sunt:
Nigrique facti sunt pili circà mentum.
Hæc quidem, quùm ità feciſſet, abiit: at Ulyſſes
Ivit in ſtabulum, ſtupuit verò ipſum dilectus filius;
Timenſque ex alterà parte jecit oculos, ne Deus eſſet,
Et ipſo compellato verba velocia alloquutus eſt,
" Alius *& diverſus* mihi, hoſpes, apparet modò quàm ante,
" Alia quoque veſtimenta habes, & corpore haud item ſimilis:
" Certè aliquis deorum es, qui cœlum latum habitant:
" Verùm propitius eſto; ut tibi grata demus ſacra,
" Et aurea dona arte elaborata; parce verò nobis.
Hunc reſpondit poſteà pertolerans divinus Ulyſſes,
" Non aliquis Deus ſum; cur me diis aſſimilas?
" Sed pater tuus ſum, cujus gratiâ tu ſuſpirans
" Pateris dolores multos, contumelias tolerans virorum.
Sic loquutus, filium oſculatus eſt, perque genas
Lacrymam mittebat in humum; antè autem tenebat indefinenter ſemper.
Telemachus verò, nondum enim perſuaſus fuerat ſuum patrem eſſe,
Rurſus ipſum verbis reſpondens alloquutus eſt,

ΣΧΟΛΙΑ.

174. Ὤφελλε.] Ηὔξησεν.
175. Γναθμοὶ.] Γνάθοι. Τάνυσθεν.] Ἐπάγησαν.
185. Δῶρα τετυγμένα.] Ἀναθήματα, ἀγάλματα.
188 Στεναχίζων.] Στενάζων, λυπούμενος.

NOTÆ.

176. Κυάνεαι δ' ἐγένοντο * γενειάδες ἀμφὶ γένειον) Suaviſſima παρήχησις. In plurimis olim codicibus ἰθαιρεάδες erat ſcriptum, pro quo γενειάδες ſubſtituo. *Iſaac. Caſaubon.* in Margine Codicis tunc ſui, nunc *Epiſcopi Elienſis*, *Johannis Mori*, manu notaverat, *ſcr.* γενειάδες. Idem, in *Lection. Theocrit.* ad *Idyll.* 1. v. 34. Lect. c. 2. p. 22. " *Quæ notant Veteres ad* " *illa* verba, καλὸν ἰθαιρέζοντες, *ea ſic ſcribi* debent: " Ἐθαιρέζοντες) Κομῶντες τὰς τρίχας· ὁ γενειῶντες, " ὥς τινες. Ἔθειρα γὰρ, ἡ τῆς κεφαλῆς θρὶξ· ὅθεν Ἀρι- " στοτέλης τὸν Ὁμηρον ἔγραψεν. Κυάνεαι δ' ἐγένοντο γε- " νειάδες ἀμφὶ γένειον, οὐκ ἰθαιρεάδες. Locus eſt in " *Odyſſ.* π'. v. 176. Sed in noſtris Libris Vulgata " Lectio, quam *Ariſtoteles* exhibuerat, adhuc locum occupat. *Euſtathius* verò, fol. 600. lin. 35. " γενειάδες, pro genuinâ ſcripturâ amplectitur potiùs, quam ἰθαιρεάδες. Sed mirum tacuiſſe illum " de hâc *Ariſtotelis* emendatione. Quòd igitur id " ſciamus, debemus eam gratiam illi Grammatico, " qui primus ad iſtum locum annotavit, ſive is eſt " *Amarantus*, ſive quis alius, *&c.* Et paulò poſt, " p. 24. Porrò, ad hunc *Homeri* Verſum refero, " quod in *Etymologico* M. ſcriptum eſt, Γενειάδες, " αἱ καλῶς τὰ γένεια γενάμεναι τρίχες· πυκνὰς καλῶς, " ἰθαιρεάδες. Ità lego illum locum, inquit ille, nempè " καλῶς, pro γὰρ. Addo ego, *Euſtathii* verba ſunt hæc, fol. 600. lin. 35. Κυάνεαι δ' ἐγένοντο γενειάδες, ἤ ἰθαιρεάδες, & mox, fol. 601. lin. 10. Ἐτυμολογικὸν δὲ τὸ, γενειάδες ἀμφὶ γένειον, ἤγουν τρίχες ἀμφὶ τὸν γναθον· εἰ ὃ γράφει), ἰθαιρεάδες, δῆλον, ὡς ἀπὸ τοῦ ἰθέρω, ἤ ἴθειρα, — ἀπ' αὐτῆς ὄν, παρήχησεν, ἤ ἰθαιρεάς. *Heſychius*, Γενειάδες) Αἱ περὶ τὸ γένειον τρίχες· γενειάς, ἰκλ. Vid. *Suidam*, & *Scapulam*, v. Γενειάς.

VARIÆ LECTIONES.

176. Γενειάδες) γρ. ἰθαιρεάδες, vid. Not. in *Textum*.

Οὐ σύγ' Ὀδυσσεύς ἐσσι, πατὴρ ἐμός· ἀλλά με Δαίμων
Θέλγῃ, ὄφρ' ἔτι μᾶλλον ὀδυρόμενος τανύσσω·
Οὐ γάρ πως ἂν θνητὸς ἀνὴρ τάδε μηχανόῳτο
Ὧι αὐτῷ γε νόῳ, ὅτε μὴ θεὸς αὐτὸς ἐπελθών,
Ῥηϊδίως ἐθέλων θείη νέον, ἠδὲ γέροντα.
Ἦ γάρ τοι νέον ἦδα γέροντα, καὶ ἀεικέα ἕσσα,
Νῦν δὲ θεοῖσιν ἔοικας, οἵ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Τηλέμαχ', οὔ σε ἔοικε φίλον πατέρ' ἔνδον ἐόντα
Οὔτε τι θαυμάζειν περιώσιον, οὔτ' ἀγάασθαι·
Οὐ μὲν γάρ τοι ἔτ' ἄλλος ἐλεύσεται ἐνθάδ' Ὀδυσσεύς.
Ἀλλ' ὅδ' ἐγὼ τοιόσδε, παθὼν κακὰ, πολλά τ' ἀνατλὰς,
Ἦλυθον εἰκοστῷ ἔτεϊ ἐς πατρίδα γαῖαν.
Αὐτάρ τοι τόδε ἔργον Ἀθηναίης ἀγελείης,
Ἥ τέ με τοῖον ἔθηκεν, ὅπως ἐθέλῃ· δύναται γάρ·
Ἄλλοτε μὲν πτωχῷ ἐναλίγκιον, ἄλλοτε δ' αὖτε
Ἀνδρὶ νέῳ, καὶ καλὰ περὶ χροῒ εἵματ' ἔχοντι.
Ῥηΐδιον δὲ θεοῖσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
Ἠμὲν κυδῆναι θνητὸν βροτὸν, ἠδὲ κακῶσαι.
Ὣς ἄρα φωνήσας, καθ' ἄρ' ἕζετο· Τηλέμαχος δὲ
Ἀμφιχυθεὶς πατέρ' ἑοῖο ὀδύρετο, δάκρυα λείβων.
Ἀμφοτέροισι δὲ τοῖσιν ὑφ' ἵμερος ὦρτο γόοιο·
Κλαῖον δὲ λιγέως, ἀδινώτερον, ἢ τ' οἰωνοὶ
Φῆναι, ἢ αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες, οἷσί τε τέκνα
Ἀγρόται ἐξείλοντο, πάρος πετεηνὰ γενέσθαι·
Ὣς ἄρα τοί γ' ἐλεεινὸν ὑπ' ὀφρύσι δάκρυον εἶβον·
Καί νύ κ' ὀδυρομένοισιν ἔδυ φάος ἠελίοιο,

" Non tu Ulyſſes es pater meus, ſed me Deus
" Demulcet ; ut adhuc magis lugens ſuſpirem :
" Non enim aliquo modo mortalis vir hæc excogitaverit
" Suo ipſius animo ; quando non Deus ipſe adveniens
" Facilè volens faciat juvenem & ſenem.
" Certè enim nuper eras ſenex, & indecenter indutus eras,
" Nunc vero Diis ſimilis es, qui cœlum latum habitant.
Hunc reſpondens allocutus eſt prudens Ulyſſes,
" Telemache, non te decet dilectum patrem, intus cùm ſit,
" Neque demirari valdè, neque ſtupere :
" Non quidem enim ampliùs alius veniet huc Ulyſſes.
" Sed hic ego ſum talis, paſſus mala, multis verò toleratis,
" Veni vigeſimo anno in patriam terram.
" At hoc opus Minervæ prædatricis,
" Quæ me talem reddit, quomodocunque voluit, poteſt enim ;
" Aliquando quidem pauperi ſimilem, aliquando item
" Viro juveni, pulchras circum corpus veſtes habenti.
" Facile verò Diis, qui cœlum latum habitant,
" Et gloriâ illuſtrare mortalem hominem, & malo-afficere.
Sic loquutus ſedit ; Telemachus igitur
Circumfuſus patrem bonum lugebat lacrymas fundens :
Ambobus verò his deſiderium obortum eſt luctûs.
Flebant itaque ſtridulè miſerabiliùs, quàm aves
Offifragæ aquilæ, vel vultures curvæ unguibus, quibus pullos
Ruſtici excipiunt, antequam volatiles ſint :
Sic hi miſerabiliter ſub ſuperciliis lacrymam fundebant.
Et lugentibus occidiſſet lumen Solis,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

196. Μηχανόῳτο.] Ἐπινοήσει, πράξει.
203. Περιώσιον.] Περισσὸν καὶ τὸ ἀθρόον· παρὰ τὸ ἄσιον, γίνεται ἀθρόον, ἐκθλίψει τοῦ σ, εἰς ω. Ἀγάασθαι.] Ἐκπλήττεσθαι.
205. Ἀνατλὰς.] Ὑποφέρων.
214. Ἀμφιχυθεὶς.] Περιπλακείς.
216. Ἀδινώτερον.] Οἰκτρότερον.
217. Αἰγυπιοί.] Γύπες.
218. Ἀγρόται.] Θηρευταὶ, κυνηγοί. Ἐξείλοντο.] Ἀφείλοντο. Πετεηνὰ.] Πτῆσιν δυνάμενα.
219. Εἶβον.] Ἔχεον, ἔτηκον.

N O T Æ.

211. Ῥηΐδιον ἢ θεοῖσι) Vid. *Duport.* Gnomolog. in locum, & quæ Nos ad *Euripid.* Troad. v. 608.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

195. Σπαχίζω) γρ. τανύσσω.
204. Γάρ τοι) γρ. χάρ τι, *H. Steph.*

Εἰ μὴ Τηλέμαχος προσεφώνεεν ὃν πατέρ' αἶψα,
Ποίῃ γὰρ νῦν δεῦρο, πάτερ φίλε, νηΐ σε ναῦται
Ἤγαγον εἰς Ἰθάκην; τίνες ἔμμεναι εὐχετόωντο;
Οὐ μὲν γάρ τί σε πεζὸν ὀΐομαι ὧδ' ἱκέσθαι.
Τὸν δ' αὖτε προσέφη πολύτλας, δῖος Ὀδυσσεύς,
Τοιγὰρ ἐγώ τοι, τέκνον, ἀλήθειαν καταλέξω,
Φαίηκές μ' ἄγαγον ναυσίκλυτοι, οἵ τε καὶ ἄλλους
Ἀνθρώπους πέμπουσιν, ὅπῃ σφέας εἰσαφίκηται.
Καί μ' εὕδοντ' ἐν νηῒ θοῇ ἐπὶ πόντον ἄγοντες
Κάτθεσαν εἰς Ἰθάκην· ἔπορον δέ μοι ἀγλαὰ δῶρα,
Χαλκόν τε, χρυσόν τε ἅλις, ἐσθῆτά θ' ὑφαντήν·
Καὶ τὰ μὲν ἐν σπῆεσι θεῶν ἰότητι κέονται.
Νῦν δ' αὖ δεῦρ' ἰκόμην, ὑποθημοσύνῃσιν Ἀθήνης,
Ὄφρα κε δυσμενέεσσι φόνου πέρι βουλεύσωμεν.
Ἀλλ' ἄγε μοι μνηστῆρας ἀριθμήσας κατάλεξον,
Ὄφρ' εἰδέω, ὅσοι τε, καὶ οἵτινες ἀνέρες εἰσί·
Καί κεν ἐμὸν κῆρ ἐν θυμὸν ἀμύμονα μερμηρίξας,
Φράσομαι, εἴτε νῶϊ δυνησόμεθ' ἀντιφέρεσθαι,
Μοῦνω ἄνευθ' ἄλλων, ἢ καὶ διζησόμεθ' ἄλλους.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Ὦ πάτερ, ἦτοι σεῖο μέγα κλέος ἀιέν ἄκουον,
Χεῖράς τ' αἰχμητὰ ἔμμεν, καὶ ἐπίφρονα βουλήν.
Ἀλλὰ λίην μέγα εἶπες, ἄγη μ' ἔχει· οὐδέ κεν εἴη,
Ἀνδρε δύω πολλοῖσι καὶ ἰφθίμοισι μάχεσθαι.
Μνηστήρων δ' οὔτ' ἂρ δεκὰς ἀτρεκὲς, οὐδὲ δύ' οἶαι,
Ἀλλὰ πολὺ πλέονες· τάχα δ' εἴσεαι ὧδ' ἀριθμόν.

Nisi Telemachus alloquutus fuisset suum patrem statim,
" Quali enim huc, pater, navi te nautæ
" Duxerunt in Ithacam? qui esse profitebantur?
" Non etenim te pedestrem puto hùc venisse.
Hunc rursus allocutus est laboriosus, divinus Ulysses,
" Ergò ego tibi, fili, veritatem apertè dicam;
" Phæaces me duxerunt navibus inclyti, qui & alios
" Homines mittunt, quicunque eos adeat.
" Et me dormientem nave veloci in pontum ducentes
" Deposuerunt in Ithacam, dederuntque mihi splendida dona,
" Æsque, aurúmque copiose, vestémque textam;
" Et hæc quidem in speluncis Deorum consilio jacent.
" Nunc autem hùc veni admonitionibus Minervæ,
" Ut inimicorum de cæde consulamus.
" Sed age mihi procos enumerans recense,
" Ut sciam, quótque, & qui viri sint:
" Et meo in animo strenuo agitato consilio
" Considerem; si nos poterimus adversari,
" Soli sine aliis, an & quæremus alios.
Hunc rursus Telemachus prudens contrà alloquutus est,
" O pater, certè tuam magnam gloriam semper audivi,
" Manibúsque bellicosum esse, & prudentem consilio;
" Sed valdè magnum dixisti, stupor me habet, neque esset possibile,
" Viros duos multis & fortibus pugnare.
" Procorum autem neque decas una, neque duæ solæ,
" Sed multò plures, citò etenim scies hic numerum.

ΣΧΟΛΙΑ.

230. Ἔπορον.] Ἔδωκαν.
236. Εἰδέω.] Μάθω.
238. Ἀντιφέρεσθαι.] Ἐξισοῦσθαι.
239. Διζησόμεθα.] Ζητήσομεν.
242. Ἐπίφρονα.] Σωστήν.
245. Οἷαι.] Μόναι.
246. Εἴσεαι.] Γνώσῃ, μαθήσῃ.

NOTÆ.

226. Ἀλήθειαν) Ità pro ἀληθείην scribo, vid. ad *Iliad.* ψ'. v. 361. & suprà, ad ϕ. v. 297.

245. Μνηστήρων δ' οὔτ' ἂρ δεκὰς ἀτρεκὲς) Totus omnium Procorum Numerus, unà cum Famulis, erat Centum atque Octodecim; ut per partes enumerans hinc probat Poeta.

VARIÆ LECTIONES.

223. Εὐχετόωντο) γρ. εὐχετόωνται. *H. Steph.* vid. suprà, ad v. 58.

226. Ἀλήθειαν) γρ. ἀληθείην, malè, ut Not. in *Textum*.

Ἐκ μὲν Δουλιχίοιο, δύω καὶ πεντήκοντα
Κοῦροι κεκλιμένοι, ἓξ δ' ὀρηστῆρες ἕποντο·
Ἐκ δὲ Σάμης, πίσυρές τε καὶ εἴκοσι κοῦροι ἔασιν,
Ἐκ δὲ Ζακύνθου, ἔασιν εἰκοσι φῶτες Ἀχαιῶν,
Ἐκ δ' αὐτῆς Ἰθάκης δυοκαίδεκα πάντες ἄριστοι·
Καί σφιν ἅμ' ἑπὶ Μέδων κῆρυξ, καὶ θεῖος ἀοιδὸς,
Καὶ δοιὼ θεράποντε, δαήμονε δαιδοσυνάων.
Τῶν εἴ κεν πάντων ἀντήσομεν ἔνδον ἐόντων,
Μὴ πολύπικρα καὶ αἰνὰ βίας ἀποτίσεαι ἐλθών.
Ἀλλὰ σύ γ', εἰ δύνασαι τίν' ἀμύντορα μερμηρίζαι,
Φράζευ· ὅ κεν τὶς νῶϊν ἀμύνοι θεσφρονι θυμῷ.
Τόνδ' αὖτε προσέφη πολύτλας, δῖος Ὀδυσσεύς,
Τοιγὰρ ἐγὼν ἐρέω, σὺ δὲ σύνθεο, καί μοι ἄκουσον,
Καὶ φράσαι, εἰ καὶ νῶϊν Ἀθηναίη, σὺν Διὶ πατρὶ,
Ἀρκέσῃ, ἦέ τιν' ἄλλον ἀμύντορα μερμηρίξω.
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Ἔθλω τοι τοῦτω γ' ἐπαμύντορε, τὼς ἀγορεύεις,
Ὑψι περ ἐν νεφέεσι καθημένω· ὥστε καὶ ἄλλοις
Ἀνδράσι τε κρατέουσι, καὶ ἀθανάτοισι Θεοῖσι.
Τόνδ' αὖτε προσέφη πολύτλας, δῖος Ὀδυσσεύς,
Οὐ μήν τοι κεῖνω γε πολὺν χρόνον ἀμφὶς ἔσεσθον
Φυλόπιδος κεκλεγμένης, ὁπότε μνησῆρσι καὶ ἡμῖν
Ἐν μεγάροισιν ἐμοῖσι μιγὼς κελάδῃ Ἄρηϊ.
Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν ἔρχευ, ἅμ' ἠοῖ φαινομένῃφιν,
Οἴκαδε, καὶ μνησῆρσιν ὑφορβίοισιν ἑμίλει·
Αὐτὰρ ἐμὲ πρῶτα ἄγυ συβώτης ὕστερον ἄξει,

" Ex quidem Dulichio, duo & quinquaginta
" Juvenes electi; sex insuper famuli sequuntur:
" Ex Samo quoque, quatuorque & viginti juvenes sunt;
" Item ex Zacyntho, viginti sunt viri Achivorum:
" At ex ipsâ Ithacâ, duodecim omnes optimi;
" Et cum ipsis simul est Medon præco, & divinus cantor,
" Et duo servi, scientes epulas facere.
" Hos si omnes aggrederemur, dum intùs sunt,
" *Vide*, ne perquam amarè & graviter *hospitii* insolentias ulciscaris reversus.
" Sed tu, si potes aliquem adjutorem excogitare,
" Animadverte; qui nobis auxilietur prompto animo.
Hunc rursus, alloquutus est laboriosus, divinus Ulysses,
" Tibi ergò ego dico, tu autem confidera & me audi,
" Et cogita; si & nobis Minerva cum Jove patre
" Sufficiat, an adhuc alium adjutorem cogitabo?
Hunc rursus *Telemachus prudens* contra alloquutus est,
" Boni sanè hi sunt adjutores, quos dicis,
" Alte licet in nebulis sedentes; quique & aliis
" Viris dominantur, & immortalibus Diis.
Hunc rursus allocutus est pertolerans, divinus Ulysses,
" Non quidem illi multo tempore separatim erunt
" Pugnâ sorti, quando procis & nobis
" In domibus meis robur decernatur Martis.
" Sed tu quidem nunc vade, simul aurorâ apparente,
" Domum, & procis superbis versare:
" At me ad civitatem subulcus posteà ducet,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

248. Κεκλιμένοι.] Ἐπίλεκτοι. Δρηστῆρες.] Ὑπηρέται.
249. Πίσυρες.] Τέσσαρες.
252. Μέδων.] Ὄνομα κύριον.
253. Δαιτροσυνάων.] Μαγειρικῶν ἔργων.
254. Ἀντήσομεν.] Μεθέξομεν.
255. Πολύπικρα.] Πολὺ πικρῶς, καὶ δεινῶς· λείπει δ, δίδω, ἢ πιεῖται τι.
256. Ἀμύντορα.] Βοηθόν.
261. Ἀρκέσῃ.] Βοηθήσῃ.
270. Ἔρχευ.] Ἔρχου.
272. Ἄξει.] Κομιεῖ.

N O T Æ.

255. Μὴ πολύπικρα) Br. Schol. Λείπει δ δίδω, ἢ πιεῖται τι. Infinita sunt hujus Ἐλλείψεως, apud omnes Auctores, & Sacrosanctos quoque Scriptores, exempla. Vid. infrà, ad v. 381.

Variæ Lectiones.

263. Ἐπαμύνορε) γρ. ἴσ' ἀμύντορε. *Ibid.* Ἔρχεο) Ἔρχευ, ut sæpè aliàs, & præsertim *Iliad.* α'. v. 290.
270. Μὲν νῦν) γρ. μέν νυν, *H. Steph.* malè.

Πτωχὸς

Πτωχῷ λθυγαλέῳ ἀναλίγκιον, ἠδὲ γέροντι.
Εἰ δέ μ' ἀπμήσουσι δόμοι κάτα, σὸν δ' ἧ φίλον κῆρ
Τετλάτω ἐν στήθεσι, κακῶς πάσχοντος ἐμεῖο,
Ἤν περ καὶ σφαῖρα δόμα ποδῶν ἕλκωσι δύρασζε,
Ἢ βέλεσιν βάλλωσι· σὺ δ' εἰσορόων ἀνέχεσζ,
Ἀλλ' ἦτοι παύεσζ ἀνωγέμεν ἀφροσυνάων,
Μειλιχίοις ἐπέεσσι παραυδῶν· οἱ δέ τοι οὐχὶ
Πείσονται· δὴ γάρ σφι παρίσταται αἴσιμον ἦμαρ.
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν·
Ὁππότε κεν πολύβουλος ἐνὶ φρεσὶ θήσῃ Ἀθήνη,
Νεύσω μέν τοι ἐγὼ κεφαλῇ· σὺ δ' ἔπειτα νοήσας,
Ὅσσα τοι ἐν μεγάροισιν ἀρήια τεύχεα κεῖται,
Ἐς μυχὸν ὑψηλῆς θαλάμης καταθεῖναι ἀείρας
Πάντα μάλ'· αὐτὰρ μνηστῆρας μαλακοῖς ἐπέεσσι
Παρφάσζ, ὅτε κέν σε μεταλλῶσιν ποθέοντες,
Ἐκ καπνοῦ κατέθηκ'· ἐπεὶ οὐκέτι τοῖσιν ἐῴκει,
Οἷά ποτε Τροίηνδε κιὼν κατέλιφθεν Ὀδυσσεὺς,
Ἀλλὰ κατήκισται, ὅσσον πυρὸς ἵκετ' αὐτμή.
Πρὸς δ' ἔτι μοὶ τόδε μεῖζον ἐνὶ φρεσὶ θῆκε Κρονίων,
Μήπως οἰνοφλύγες, ἔριν στήσαντες ἐν ὑμῖν,
Ἀλλήλους τρώσητε, καταιχμώσητέ τε δαῖτα,

"Pauperi miserando similem & seni.
" Si autem me dehonorabunt in ædibus, tuus tamen dilectus animus
" Toleret in pectoribus, malè patiente me;
" Etiamsi per domum pedibus trahant foras,
" Vel plagis percutiant; tu tamen inspiciens, tolera;
" Veruntamen cellare jube ab insipientiis,
" Suavibus verbis compellans: hi verè tibi non
" Parebunt; jam enim ipsis adest fatalis dies.
" Aliud autem tibi dico, tuque in mentibus pone tuis;
" Quando multi-consilii in animo ponet Minerva,
" Annuam quidem tibi ego capite, tuque tandem intelligens,
" Quæcunque tibi in domibus Martia arma jaceat,
" In secessum alti thalami depone elevando
" Omnia valdè: at procos mollibus verbis
" Palpare; quando te inquirent arma desiderantes;
" *Dicens ad illos*, Ex fumo deposui; quoniam non his similia sunt,
" Qualia quondam ad Trojam proficiscens dereliquit Ulysses;
" Sed deturpata sunt; quantum ignis ivit vapor, *i.e.* fumus;
" Adhuc autem mihi hoc majus in animo posuit Saturnius,
" Nè quando vino-domiti, concitatâ contentione inter vos,
" Alios invicem vulneretis, fœdetisque convivium,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

275. Τετλάτω.] Καρτερησάτω.
277. Βέλεσι.] Βλήμασι.
278. Ἀφραδέσσι.] Ἀνοίαις, μωρίαις.
279. Παραυδῶν.] Παραινῶν, συμβουλεύων.
281. Θήσῃ.] Ἐμβάλῃ.
285. Ἐς μυχόν.] Εἰς τὸ ἐσώτατον.
287. Παρφάσζ.] Παραπίσαι, παραλογίσασθαι, συμβουλεῦσαι. Μεταλλῶσι.] Ἀντὶ τοῦ, ἐρωτῶσιν.
288. Ἐκ καπνοῦ.] Ἔξω τῆς χορτὸς τοῦ καπνοῦ. Ἐῴκει.] Ὁμοῖα ἦν.
290. Κατήκισται.] Βέβλαπται, ἠφάνισται. Πυρὸς αὐτμή.] Ὁ καπνός.
292. Οἰνοβλῆτες.] Μεθυσθέντες.

N O T Æ.

279. Οἱ δέ τοι οὐχὶ Πείσονται) Huc refer illud 1 *Samuel.* c. 2. v. 25. ubi locus Parallelus de *Hophni* & *Phineas*, filiis *Eli*; & illud 2 *Chron.* c. 25. v. 16. Ubi Propheta ait, scire se, Deum *Amazia* Regis interitum determinâsse, quòd illius Consilio minus esset morigerus. Hunc locum uberius tractamus, Prælect. *Odyss.* XXI. fol. 137. Vid. *Duport. Gnomolog.* in hunc locum.

284. Ὅσσα τοι ἐν μεγάροισιν Ἀρήια τεύχεα κεῖται) Quòd hi Versus hoc in loco malè à Veteribus obelo notarentur, dicimus infrà, ad τ'. v. 4. Not. ad *Scholia*, & *Textum*.

286. Πάντα μάλ') Hic locus, per Novem integros Versus iterum occurrit, τ'. v. 5. ad v. 13.

NOTÆ IN SCHOLIA.

287. *Συμβουλεῦσαι) Ità Nos, pro corrupto, συμβολεῖσαι.

VARIÆ LECTIONES.

273. Γέροντι) γρ. γήροϊ, Cod. *Colbertin.* apud *Dionys. Halicarn.* Edit. *Hudson.* §. 2. fol. 9.
282. Ὁππότε κεν) γρ. ὁππότε δὴ, *H. Steph.* malè.
291. Πρὸς δ' ἔτι μοὶ τόδε μεῖζον) γρ. ὡς δὴ τὸ τόδε μεῖζον, *H. Steph.*

Καὶ μνηστὴν· αὐτὸς γὰρ ἐφέλκεται ἄνδρα σίδηρος.
Νῶϊν δ' οἷοισιν δύο φάσγανα ἠὲ δύο δοῦρε
Καλλιπέειν, ἠὲ δοιὰ βοάγρια χερσὶν ἑλέσθαι·
Ὡς δὴ ὀπηδύσαντες ἑλοίμεθα· τῶνδε κ' ἔπειτα
Παλλὰς Ἀθηναίη θέλξῃ καὶ μητίετα Ζεύς.
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν,
Εἰ ἐτεόν γ' ἐμός ἐσσι, καὶ αἵματος ἡμετέροιο,
Μή τις ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἀκουσάτω ἔνδον ἐόντος,
Μήτ' αὐτὸν Λαέρτης ἴσκω τόγε, μήτε συβώτης,
Μήτε τις οἰκήων, μήτ' αὐτὴ Πηνελόπεια·
Ἀλλ' οἶοι σύ τ', ἐγώ τε, γυναικῶν γνώομεν ἰθύν.
Καί κε τέον δμώων ἀνδρῶν ἔπι πειρησείομεν,
Ὅς κεν ὅπως τίς νῶϊ πέρι καὶ δείδιε θυμῷ,
Ὅς τ' ἴσην οὐκ ἀλέγει, σὲ δ' ἀτιμάζει τοῖον ἐόντα.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη εἶδος Τηλεμάχοιο·
Ὦ πάτερ, ἦτοι ἐμὸν θυμὸν καὶ ἔπειτά γ' ὀΐω
Γνώσεσθ· οὐ μὰν γάρ τι χαλιφροσύνῃ γέ μ' ἔχουσιν·
Ἀλλ' οὔτοι τόδε κέρδος ἐγὼν ἔσεσθαι ὀΐω.
Ἡμῖν ἀμφοτέροισι· σὲ δὴ φράζεσθαι ἄνωγα.
Δηθὰ γὰρ αὖτως εἴσῃ ἑκάστῳ πειρητίζων,
Ἔργα μετερχόμενος· τοὶ δ' ἐν μεγάροισιν ἔκηλοι

" Et ſponſalis; ipſam enim trahit virum ferrum.
" Nobis verò ſolis duos enſes, & duas lanceas
" Relinque, & duo ſcuta manibus capienda;
" Ut impetu facto accipiamus: hos utique poſtea
" Pallas Minerva decipiet & conſiliarius Jupiter.
" Aliud autem tibi dico, tu verò in mentibus pone tuis,
" Si verè meus es, & ſanguinis noſtri,
" Nè quis poſtea Ulyſſem audiat intùs eſſe,
" Neque igitur Laërtes ſciat hoc, neque ſubulcus,
" Neque aliquis domeſticorum, neque ipſa Penelope.
" Sed ſoli tuque, egóque, mulierum cognoſcamus ingenium:
" Et aliquem ex famulis maribus etiam exploremus,
" Tam ubi aliquis nos honorat, & timet animo,
" Quàm qui non curat, at te dehonorat, talem exiſtentem.
Hunc reſpondens alloquutus eſt illuſtris filius,
" O pater, certè meum animum & poſtea puto
" Cognoſces, non quidem enim ſocors-mollicies me tenet:
" Sed non hoc lucrum ego fore puto
" Nobis ambobus, te itaque conſiderare ſuadeo.
" Diu enim ſic cognoſces unumquemque tentans,
" Opera obiens; hi verò in domibus quieti

ΣΧΟΛΙΑ.

294. Αὐτὸς γὰρ ἐφέλκεται ἄνδρα σίδηρος.] Πρόχειρος γὰρ ἀνὴρ πρὸς φόνον, παρασκευάζει σιδήρῳ. Ἐφέλκεται.] Ἐρεθίζει.

295. Νῶϊν.] Ἡμῖν. Οἷοισιν.] Μόνοις.

296. Καλλιπέειν.] Καβαλιπεῖν· ἀντὶ τοῦ, καβάλιπε.

302. Ἴσκω.] Ἐπιτάδω.

304. Ἰθύν.] Τὴν ἀληθείας ἀλήθειαν.

305. Πειρησείομεν.] Διαπειραν ληψώμεθα.

306. Δείδιε.] Φοβεῖται.

307. Ἀλέγει.] Διὰ φροντίδος ἔχει. Ἀτιμάζει.

310. Χαλιφροσύνῃ.] Ἦτοι ἀφροσύνῃ, ἢ κεχαλασμένῃ καὶ ἔκλυτοι φρένες, ἢ σκαιαὶ καὶ * ἀβέλτεροι τὴν ἀληθείαν.

311. Κέρδος.] Ὄφελος.

314. Μετερχόμενος.] Διὰ πανδοῦς ἔχων.

NOTÆ.

294. Αὐτὸς γὰρ ἐφέλκεται ἄνδρα σίδηρος.) Et hic locus iterum occurrit, τ'. v. 13. Huc refer illud *Taciti*, Hiſtor. l. 1. p. 281. *Tempus* in ſuſpicionem, *Cauſa* in crimen, *Affectatio* quietis in tumultum valuit, & *wiſa inter temulentos Arma cupidinem ſui movêre*. Vid. *Duport.* Gnomolog. in locum, & Not. in *Br. Schol.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

294. Πρόχειρος γὰρ ἀνὴρ πρὸς φόνον) *Euſtath.* fol. 606. lin. 10. Πρόχειρος εἰς μάχλα ἀνὴρ, καβάλιπε τὸν Παλαιὸν, παρασκευάζει σιδήρῳ· ἵνα ἀσφαλῶς σίδηρον ἡ μαγαίρης, ἵνα αὐτὸς ἐπάγῃ τὸ θυμούμενον· καὶ ἀλη-θῶς, ἁπλοῦν ἀχορηγήτῳ θυμῷ, πᾶν τὸ παρατυχόν.

310. * Ἀβέλτεροι) Ità, pro malo ἀβέλτερα, nam ἀ καὶ ἡ ἀβέλτερος.

VARIÆ LECTIONES.

300. Καὶ αἵματός] ἡμετέροιο) γρ. ἐμοὶ δὲ σε γείνατο μήτηρ, *Plutarch.* Vitâ *Homeri*, §. XVIII.

302. Μήτ' ἂν Δαέρτης ἴσκω τόγε) γρ. Μήτε τὶ Λαέρτης ἴσκω τόδε, *Plutarch.* ibid.

305. Πειρησείομεν) γρ. πειρησόμεθα.

Χρήματα

Χρήματα δαπανᾶσιν ὑπέρβιον, οὐδ' ἔπι φειδώ.
Ἀλλ' ἤτοί σε γυναῖκας ἐγὼ διδάσασθαι ἄνωγα,
Αἵ τέ σ' ἀπημάζουσι, καὶ αἳ νηλητεῖς εἰσιν·
Ἀνδρῶν δ' οὐκ ἂν ἔγωγε κατὰ ζατμὸν ἐθέλοιμι
Ἡμέας πειράζειν, ἀλλ' ὕστερα ταῦτα πένεσθαι,
Εἰ ἐτεὸν γέ τι οἶσθα Διὸς τέρας Αἰγιόχοιο.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Ἡ δ' ἄρ' ἔπτ' Ἰθάκηνδε κατήγαγε νηῦς εὐεργὴς,
Ἣ Φέρε Τηλέμαχον Πυλόθεν καὶ πάντας ἑταίρους·
Οἱ δ' ὅτε δὴ λιμένος πολυδευκέος ἐντὸς ἵκοντο,
Νῆα μὲν οἵγε μέλαιναν ἐπ' ἠπείροιο ἔρυσαν,
Τεύχεα δέ σφ' ἀπένηκαν ὑπέρθυμοι θεράποντες·
Αὐτίκα δ' ἐς Κλυτίοιο φέρον πρεπτὰ δῶρα.
Αὐτὰρ κήρυκα πρόεσαν δόμον εἰς Ὀδυσῆος,
Ἀγγελίην ἐρέοντα πρόφρονι Πηνελοπείῃ,
Οὕνεκα Τηλέμαχος μὲν ἐπ' ἀγρῷ, νῆα δ' ἀνώγει
Ἄσυδ' ἁπλεύειν· ἵνα μὴ δείσασα σὺ θυμῷ
Ἰφθίμην βασίλεια τέρεν χύσῃ δάκρυον εἴσω.
Τῷ ἧ συβώτῃ κῆρυξ, καὶ δῖος ὑφορβός,
Τῆς αὐτῆς ἕνεκ' ἀγγελίης, ἐρέοντε γυναικί.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἵκανε δόμον θείου βασιλῆος,
Κῆρυξ μὲν ῥα μέσῃσι μετ' δμῳῇσιν ἔειπεν,

" Res devorant præter modum, neque
" adhibetur parsimonia.
" Sed certe te mulieres ego explorare
hortor,
" Quæque te dehonorant, & quæ in-
culpatæ sunt:
" Virorum autem nondum ego per se-
des vellem
" Nos tentare, sed postea hæc labo-
rare;
" Si verè saltem scis Jovis portentum
Ægiochi.
Sic hi quidem talia inter se loque-
bantur.
Ast interea Ithacam deducta est na-
vis benè-fabricata,
Quæ tulerat Telemachum a Pylo, & omnes socios;
Hi verò quando jam portum valdè profundum intraverunt,
Navem quidem hi nigram in terram traxerunt,
Armaque illis exportârunt magnanimi servi:
Statim autem *ad* Clytii *domum* portaverunt perpulchra dona.
At præconem præmiserunt domum ad Ulyssis,
Nuncium dicentem perprudenti Penelopæ,
Quòd Telemachus quidem in agro, navem autem jusserat
Civitatem adnavigare; ut non timens in animo
Potens regina teneras lacrymas fundat.
Obvii igitur facti fuerunt præco, & divinus subulcus,
Ejusdem gratiâ nuncii, dicturi mulieri.
Sed quando jam pervenerunt domum divini regis,
Præco quidem mediis in ancillis dixit,

Σ. Χ. Ο Λ Ι Α.

316. Διδάσασθαι.] Μαθήσεσθαι.

317. Νηλητεῖς.] Σημαίνει τὰς ἁμαρτωλάς· ὡς λὸ ℈ εὐσεβὴς, γίνεται εὐσεβέες, εὐσεβεῖς· ἅτινος καὶ λὸ ℈ νηλητὴς, νηλητέες, νηλητεῖς· γίνεται ὃ παρὸ ℈ νη στερητικῶ μορίω, καὶ ℈ ἀλιτεῖν, ὃ σημαίνει τὸ ἁμαρτεῖν. καὶ λέγε τοῦτο, ℈ ἀλιτεῖν λέγε ℈ ι * γραφομένω, τὸ νηλητὴς γράφε λέγε ℈ η· ἔστι οἱ Αἰολεῖς ἔτρεπον τὸ ι εἰς η.

318. Σπαθμιάς.] Νῦν, τὰς οἴκους.

331. Δείσασα.] Φοβηθεῖσα.

333. Σιωπητήτω.] Σιωπάσθω, συνιώτησαν.

334. Ἐρέοντε.] Εἰπεῖν ὀφείλοντες.

N O T Æ.

317. Νηλητεῖς) Ità scribi debere testantur οἱ Παλαιοὶ, ut videre est in *Br. Schol.* exponitur autem per ἀναμαρτήτῳ, παρὸ τὸ νὴ & ἀλιτεῖν. Vocem ergò νηλιτεῖς ad *Var. Lect.* moveo. Potest tamen νηλητέες legi paulò rotundius & νηλήπεδες, vel νηλίπεδες; *Eustath.* fol. 725. lin. 41. Nec has *Lectiones* tamen notat *H. Steph.* Vid. infrà, ad ω'. v. 65. ad *Var. Lect.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

317. * Γεγραφομένῳ) In tribus Vett. Codd. γεγράφθαι, non æquè benè. Νηλητεῖς in *Scholio* semper scribo, ex mente ipsius *Scholiasta*. Prior *Scholii* pars ex *Etymologico* M. vel hoc certè ex illo. Confer cum hoc & illud *Scholion*, ad *Iliad.* τ'. v. 498. Ex Literarum ordine, ità apud *Hesychium* legendum constat, Νηλητεῖς) Ἀναμαρτήτῳ· παρὸ τὸ μὴ ἁλιτεῖν· ℈. Νηλητίδες.

VARIÆ LECTIONES.

315. Ἔπι) γρ. ἔπ.

317. Νηλητεῖς) γρ. νηλητέες, νηλιτεῖς, νηλίπεδες, & νηλήδες. Vid. Not. in *Textum*.

Ἦδη

Ἦδη τοὶ, βασίλεια, Φίλος παῖς εἰλήλυθε.
Πηνελοπείη δ' εἶπε συβώτης ἄγχι παραστὰς
Πάντ', ὅσα οἱ Φίλος υἱὸς ἀνώγει μυθήσασθαι.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ πᾶσαν ἐφημοσύνην ἀπέειπε,
Βῆ ῥ' ἴμεν' αὖτις δ' ὖας, λίπε δ' ἕρκεά τε, μέγαρόν τε.
Μνηστῆρες δ' ἀκάχοντο, κατήφησάν τ' ἐνὶ θυμῷ·
Ἐκ δ' ἦλθον μεγάροιο παρὲκ μέγα τειχίον αὐλῆς,
Αὐτῇ ἧ περ πάρος ἦεν ἐπὶ προθύροισι θύρησιν·
Τοῖσιν δ' Εὐρύμαχος, Πολύβου πάϊς, ἦρχ' ἀγορεύειν,

" Jam tibi, ô Regina, dilectus filius venit.
Penelopæ autem dixit fubulcus propè aſtans
Omnia, quæcunque ei dilectus filius juſſit loqui.
At poſtquam omne præceptum denunciavit,
Perrexit ad ſues, liquitque ſeptaque, domumque;
Proci autem triſtati ſunt, mœſtique ſunt in animo,
Atque exiverunt domo apud magnum murum atrii;
Et illic ante januas ſederunt:
His igitur Eurymachus, Polybi filius, incepit dicere,

Ὦ φίλοι, ἦ μέγα ἔργον ὑπερφιάλως τετέλεσται
Τηλεμάχῳ, ὁδὸς ἥδε· φάμην δέ οἱ οὐ τελέεσθαι.
Ἀλλ' ἄγε νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν, ἥτις ἀρίστη·
Ἐς δ' ἑτέρας ἁλιπλῆας ἀγείρομεν, οἵ κε τάχιστα
Κείνοις ἀγγείλωσι θοῶς οἶκόνδε νέεσθαι.
Οὔπω πᾶν εἴρητ', ὅτ' ἄρ' Ἀμφίνομος ἴδε νῆα,
Στρεφθεὶς ἐκ χώρης, λιμῷ τολυεντέος ὀρμοῦ,
Ἱστία τε στέλλοντας, ἐρετμά τε χερσὶν ἔχοντας.
Ἡδὺ δ' ἄρ' ἐκγελάσας μειλιφώνεεν οἷς ἑτάροισι,
Μή πιν' ἔτ' ἀγγελίην ὀτρύνομεν· οἵδε γ' ἔνδον.
Ἦ τίς σφιν τόδ' ἔειπε θεῶν, ἢ εἶσιδον αὐτοὶ
Νῆα παρερχομένην, τὴν δ' οὐκ ἐδύναντο κιχεῖν;
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἀνστάντες ἔβαν ἐπὶ θῖνα θαλάσσης.
Αἶψα δὲ νῆα μέλαιναν ἐπ' ἠπείροιο ἔρυσαν,
Θοῦχοι δέ σφ' ἀπέσχον ὑπέρθυμοι θεράποντες.
Αὐτοὶ δ' εἰς ἀγορὴν ἴσαν ἀθρόοι, οὐδέ τιν' ἄλλων
Εἴων, οὔτε νέων μελαΐζειν, οὔτε γερόντων.

" Nè aliquem nuncium moveamus; hi enim intús:
" Vel aliquis eis hoc dixit deorum, vel viderunt ipſi
" Navem prætervenientem, hanc autem non poterant conſequi.
Sic dixit; aſt illi ſurgentes iverunt in littus maris.
Statim verò navem nigram in terram traxerunt,
Armáque ipſis abſportárunt magnanimi ſervi.
Ipſi autem ad concilium iverunt denſi, neque aliquem aliorum
Siverunt, neque juvenum conſidere, neque ſenum:

Σχολια.

341. Μετ' ὖας.] Ἐπὶ τὰς σῦς.
342. Κατήφησαν.] Ἐλυπήθησαν, ἐσύγησαν.
343. Ἐκ δ' ἦλθον.] Ἐξῆλθον δή.
350. Ἀγγείλωσιν.] Ἀπαγγείλωσιν, εἴπωσιν.
353. Σπέρχονται.] Σοσίβονται.
357. Κιχεῖν.] Καταλαβεῖν.
362. Μειλίζειν.] Συγκαθίσαι.

Notæ.

347. Φαμὴν δέ οἱ ὐ τελέεσθαι) Ità rectè. Verùm in corruptioribus quibuſdam priorum *Editionum* Exemplaribus, viz. *Roman.* & *Baſil. Euſtathii*, *Aldin. Louvan.* φαμὴν δέ μιν μὴ τελέεσθαι, de quâ *Lectione Renatus Guillenius*, in *Gnomone*, p. 45. Vid. ad λ'. v. 261. ubi & παῖδας, ſimiliter malè, pro παῖδ' legebatur, & pejus defendebatur, ut plura alia ejuſmodi à Grammaticaſtris, qui operoſiùs nugabantur in Corruptis defendendis. *Florentina* tamen, ut Nos legit, φαμὴν δέ οἱ ὐ τελέεσθαι, quam ſolam *Lectionem* agnoſcit *H. Stephanus* in ſuâ *Editione*, & eadem in omnibus occurrit, δ'. v. 664. φαμὴν δέ οἱ ὐ τελέεσθαι.

Variæ Lectiones.

337. Εἰλήλυθε) γρ. εἰληλύθῃ, ut aliàs.
347. Φαμὴν δέ οἱ ὐ τελέεσθαι) γρ. φαμὴν δέ μιν μὴ τελέεσθαι, vid. Not. in *Textum*.
354. Μετεφώνεον οἷς ἑτάροισιν) γρ. μετεφώνεε μετὰ ἑταίροισιν, *H. Steph.*

Τοῖσιν

Τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη, Εὐπείθεος υἱός,
Ὦ πόποι, ὡς τόνδ' ἄνδρα θεοὶ κακότητος ἔλυσαν·
Ἦμαρ μὲν σκοποὶ ἷζον ἐπ' ἄκρης ἠνεμοέσσας
Αἰὲν ἐπαντίτεροι· ἅμα δ' ἠελίῳ καταδύντι,
Οὔποτ' ἐπ' ἠπείρου νύκτ' ἄσαμεν, ἀλλ' ἀνὰ πόντῳ
Νηῒ θοῇ πλείοντες ἐμίμνομεν ἠῶ δῖαν,
Τηλέμαχον λοχόωντες, ἵνα φθίσωμεν ἑλόντες
Αὐτόν· τὸ δ' ἄρα τέως μὲν ἀπήγαγεν οἴκαδε Δαίμων·
Ἡμεῖς δ' αὖτάδε οἱ φραζώμεθα λυγρὸν ὄλεθρον
Τηλεμάχῳ· μηδ' ἧμας ὑπεκφύγοι· ὐ γὰρ ὀΐω,
Τούτῳ γε ζώοντες, ἀνύσσεσθαι τάδε ἔργα·
Αὐτὸς μὲν γὰρ ὄπιστα μάων ξυνίησί τε νόῳ τε·
Λαοὶ δ' οὐκ ἔπι πάμπαν ἐφ' ἡμῖν ἦρα φέρουσιν.
Ἀλλ' ἄγε, πρὶν κεῖνον ὁμηγερίσασθαι Ἀχαιούς
Εἰς ἀγορήν· ὐ γάρ τι μεθησέμεναί μιν ὀΐω,
Ἀλλ' ὀπομνίσει, ἐρέει δ' ἐν πᾶσιν ἀνάγκας,
Οὕνεκά οἱ φόνον αἰπὺν ἐράπτομεν, οὐδ' ἐνίχνεμεν.
Οἱ δ' οὐκ αἰνήσουσιν ἀκούοντες κακὰ ἔργα,
Μή τι κακὸν ῥέξωσι, καὶ ἡμέας ἐξελάσωσι
Γαίης ἡμετέρης, ἄλλον δ' ἀφικώμεθα δῆμον.
Ἀλλὰ φθάωμεν ἑλόντες ἐπ' ἀγρῷ νάσφι πόληος,
Ἢ ἐν ὁδῷ· βίοτον δ' αὐτοὶ καὶ κτήματ' ἔχωμεν,

His itaque Antinous dixit Eupithei filius,
" O amici, ut hunc virum dii malo liberârunt!
" Die quidem ſpeculatores ſedebant in ſummitatibus ventoſis
" Semper ſuccedanei; ſimul autem ſole occidente,
" Nunquam in terrâ nocte dormiebamus, ſed in ponto
" Navi veloci navigantes expectabamus auroram divinam,
" Telemacho inſidiantes, ut interficeremus interceptum
" Ipſum: hunc interim quidem abduxit domum Deus.
" Nos tamen hic ei conſultemus gravem mortem
" Telemacho, neque nos ſubterfugiat: non enim puto,
" Hoc vivente, perfectum iri hæc opera:
" Ipſe quidem enim peritus conſilioque menteque,
" Populique non jam uſquequaque nobis favent.
" Sed agite, antequam ille cogat Achivos
" Ad concionem; (non enim remiſſurum ipſum puto,
" Sed ad iracundiam excitabit; dicetque inter omnes, quum ſurrexerit,
" Quòd ei cædem gravem ſtruximus, neque aſſecuti ſumus,
" Hi autem non laudabunt audientes mala opera)
" Nè quid malum faciant, & nos expellant
" Terrâ noſtrâ, aliumque adeamus populum.
" Verùm præveniamus interficientes in agro procul à civitate,
" Vel in viâ, ſubſtantiamque ipſi, & res habeamus,

ΣΧΟΛΙΑ.

364. Κακότητος.] Τῆς ἐπιβουλῆς.
365. Σκοποί.] Καθίσαν οἱ σκοποί. Ἐπ' ἄκρης.] Ἐπὶ τοῦ ὑψηλοτάτου μέρους τοῦ ὄρους.
366. Καταδύντι.] Δύνοντι.
367. Ἄσαμεν.] Ἐκοιμήσαμεν.
368. Ἐμίμνομεν.] Ἐφυλάσσομεν.
369. Φθίσωμεν.] Ἀνέλωμεν.
373. Ἀνύσσεσθαι.] Ἀνυσθῆναι.
376. Ὁμηγερίσασθαι.] Ἀθροῖσαι, συναγαγεῖν.
377. Μεθησέμεναι.] Παρεάσειν.
378. Ἀπομνίσει.] Ὀργισθήσεται.
379. Ἐράπτομεν.] Κατεσκευάζομεν.
381. Ἐξελάσωσι.] Διώξωσι.
383. Φθάωμεν.] Φθάσωμεν, προλάβωμεν. Ἑλόντες.] Ἀνελόντες.

NOTÆ.

372. Ἦμας) Ità omninò ſcribendum, pro ἧμιας, ob *Metrum*, ut *Euſtathius* ait, Ἰωνικῶς, ἐκ Ἀττικῶς, ἀναπεμφθέντος τοῦ τόνου, συνεσάλη ἡ λήγουσα. Sic, v. v. 177. Ῥαισέμεναι· μέζα δὲ ἦμιν ὄρος πολὺ ἀμφικαλύψαι, & v. v. 272. Τηλεμάχῳ· μέζα δὲ ἦμιν ἀπειλήσας ἀγορεύῃ. Vid. *H. Steph.* quæque Nos ſuprà, ad Υ. v. 569.

376. Ἀλλ' ἄγε, πρὶν κεῖνον) De inſigni hâc *Elleipſi*, dicemus infrà, ad v. 381. Vid. ſuprà, ad v. 255.

381. Μή τι κακὸν ῥέξωσι) *Elleipſis*, ut ſuprà, v. 255. *Euſtath.* fol. 610. lin. 13. Ἐλλειπτικῶς ἔχει λείπει γὰρ τὸ, διὸ δίδυκα· ἢ ἄλλο τι ὅμοιον· θυμῷ δὲ χρῆμα ἐστὶ ποιῆσαι, μὴ ἐῶντα λαλεῖν ἀνειλικρινῶς· οἷόν τι κἀκεῖ τὸ, Ἀλλ' ἄγε, πρὶν κεῖνον ὁμηγερίσασθαι Ἀχαιούς, ἐν ᾧ τῷ ἄγετε, λείπει ῥῆμα πληρωτικόν, οἷον τὸ, ὁλοῃρεύσωμεν.

VARIÆ LECTIONES.

372. Ἦμας) γρ. ἡμῶς, malè. Vid. Not. in *Textum*.

Δαιτά-

Δασσάμενοι κτ\ μοῖραν ἐφ' ἡμέας, οἰκία δ' αὖτις
Κείνῳ μητέρι δοῖμεν ἔχειν, ἠδ' ὅς τις ὀπυίοι.
Εἰ δ' ὑμῖν ὅδε μῦθος ἀφαυδάνῃ, ἀλλὰ βέλεσθε
Αὐτόν τε ζώειν καὶ ἔχειν πατρώϊα πάντα,
Μή οἱ χρήματ' ἔπειτα ἄλις θυμηδὲ ἔδωμεν
Ἐνθάδ' ἀγειρόμενοι, ἀλλ' ὃν μεγάροιο ἕκαστος
Μνάᾶσθ' ἐέδνοισιν διζήμενος· ἣ δ' ἂν ἔπειτα
Γήμαιτ', ὅς κεν πλείστα πόροι, καὶ μόρσιμος ἔλθοι.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
Τοῖσιν δ' Ἀμφίνομος ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν,
Νῖσος Φαίδιμος υἱὸς, Ἀρητιάδαο ἄνακτος·
Ὅς ῥ' ὃν Δουλιχίου πολυπύρου, ποιήεντος,
Ἡγεῖτο μνηστῆρσι· μάλιστα δὲ Πηνελοπείῃ
Ἤνδανε μύθοισι· φρεσὶ γὰρ κέχρητ' ἀγαθῇσιν.
Ὅς σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν,
Ὦ φίλοι, οὐκ ἂν ἔγωγε κατακτείνῃν ἐθέλοιμι
Τηλέμαχον· δεινὸν δὲ γένος βασιλῆϊόν ἐστι
Κτείνῃν, ἀλλὰ πρῶτα θεῶν εἰρώμεθα βουλάς·
Εἰ μὲν κ' αἰνήσωσι Διὸς μεγάλοιο θέμιστες,

" Diviſis, ut par eſt, inter nos; ædes autem rurſus
" Illius matri dabimus habere, & quicunque acceperit uxorem.
" Sin vobis hæc res non placet, ſed mavultis
" Ipſum vivere & habere paterna omnia,
" Nec tum ei facultates ſatis animo congruas devoremus
" Hic congregati, ſed ex domo unuſquiſque
" Petat uxorem dotibus inquirens; & illa demùm
" Nubat ei, qui plurima dabit, & cui ſorte obtigerit.
Sic dixit: ait hi omnes quieti facti ſunt ſilentio.
His verò Amphinomus concionatus eſt & dixit,
Niſi illuſtris filius, Aretiadæ regis,
Qui ex Dulichio feraci frumenti, herboſâ,
Dux fuit procis; maximè autem Penelopæ
Placuit verbis, mentibus enim utebatur bonis:
Hic illis prudens concionatus eſt, & dixit,
" O amici, non ego interficere velim
" Telemachum, arduum enim genus regium eſt
" Interficere: ſed primùm deorum interrogemus conſilia:
" Siquidem probabunt Jovis magni jura,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

385. Καὶ μοῖραν ἐφ' ἡμέας.] Τυτίπ καθ' ἑαυτούς. μὴ τοῖς ἀπῶσι μερίσωμεν. Ἐφ' ἡμέας.] Καθ' ἑαυτούς.

386. * Ὀπυίοι.] Γαμοῖ.

387. Ἀφαυδάνῃ.] Ἀπαρέσκῃ.

389. Θυμηδέα.] Τὰ τῇ ψυχῇ ἡδέως παρέχοντα. Ἔδωμεν.] Ἐσθίωμεν.

N O T Æ.

387. Εἰ δ' ὑμῖν ὅδε μῦθος ἀφαυδάνῃ, ἀλλὰ βελεσθε) Quomodò hic Verſus ſtabit, meritò dubitatum; niſi βόλεσθε, pro βέλεσθε, legamus, per ἔλλειψιν *Subjunctivæ* Vocalis, quæ certè erat vetus ſcribendi conſuetudo; & indè, ab obſoleto βέλω, pro βέλομαι, fiebat, βόλω, unde *Latinum* Volo. Etiam βυλὴ, οἱονεὶ βολή τις λίαν, ut *Euſtath.* fol. 42. lin. 24. Sic à *Græco* Συρακόσιος, fit Συρακόσιος, ut *Virgil. Eclog.* 6. v. 1. *Prima Syracoſio dignata eſt ludere Verſu. Bailius* dicit, τὸ λ', in Dimenſione liqueſcere, ut illius nulla prorſus ratio habeatur. Tale illud, α'.

v. 234. Νῦν δ' ἑτέρως ἐβούλοντο θεοὶ πρὶν μητιόωντες, ut legunt *Br. Schol.* Editio *Florentina, Aldina, Lovanian. Schol.* MS. *Gonvillo-Caienſ. Cantabr.* & ipſe *Euſtath.* quanquam τὸ ἐβούλοντο ibi præferat. Aliàs legi potuit, ἣ βέλεσθε, vel ἀλλὰ βέλεσθε, vel ἀλλ' ἐθέλητε; & ſi quod Exemplar faveret audaciæ, facilè legendum ſuaderem, Εἰ δ' ὑμῖν ὅδε μῦθος ἀφήνδανε, καὶ βέλεσθε.

403. Θέμιστες) Quod Vett. legerint τεμεῦσι, aut τεμεῦσι, *Strabo* teſtatur. l. 7. fol. 328. ad finem; in quem locum videſis *Iſaac. Caſaubon.* idem *Euſtath.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

386. * Ὀπυίοι) Γαμοῖ, MS. *Aloyſ.* excepto, quòd ibi γάμοι, fortè pro γαμίζοι, cujuſmodi ſatis ibi occurrit.

VARIÆ LECTIONES.

387. Ἀλλὰ βέλεσθε) γρ. ἀλλὰ βόλεσθε, ἀλλ' ἐθέλητε, vid. Not. in *Textum.*

391. Εἰδοισιν) γρ. εἰδησιν. Vid. ad *Il.* ν'. v. 382. Nec reſtè *Etymolog. M.* v. ἔειπεν, contrà militat.

392. Γήμαιθ') γρ. γήμαιτ', vid. ad υ'. v. 335.

403. Θέμιστες) γρ. τεμεῦσι, τεμεῦσι, & τέμυσι, vid. Not. in *Textum.*

Αὐτὸς

Αὐτός τε κτενέω, τούς τ' ἄλλους πάντας ἀνώξω·
Εἰ δέ κ' ἀποτρωπῶσι Θεοί, παύσαλθ' ἄνωγα.
Ὣς ἔφαθ' Ἀμφίνομος· τοῖσιν δ' ἐπιώδανε μῦθος·
Αὐτίκ' ἔπειτ' ἀνιάλιες ἔβαν δόμον εἰς Ὀδυσῆος,
Ἐλθόντες δ' ἑκάθιζον ἐπὶ ξεστοῖσι θρόνοισιν.
Ἡ δ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε περίφρων Πηνελόπεια,
Μνηστῆρσι φανεῖσα ὑπέρβιον ὕβριν ἔχουσι·
Πεύθετο γὰρ ἑῷ παιδὸς ἐν μεγάροισιν ὄλεθρον·
Κῆρυξ γάρ οἱ ἔειπε Μέδων, ὃς ἐπεύθετο βουλάς,
[* Αὐλῆς ἐκτὸς ἐών· οἱ δ' ἔνδοθι μῆτιν ὕφαινον.]
Βῆ δ' ἰέναι μεγαρόνδε, σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν·
Ἀλλ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο δῖα γυναικῶν,
Στῆ ῥα θοὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο,
Ἄντα παρειάων χαλύβῃ λιπαρὰ κρήδεμνα·
Ἀντίνοον δ' ὠνείπειν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν,
Ἀντίνο', ὕβριν ἔχων, κακομήχανε, καὶ δέ σε φασὶν
Ἐν δήμῳ Ἰθάκης μετ' ὁμήλικας ἔμμεν' ἄριστον
Βουλῇ καὶ μύθοισι· σὺ δ' οὐκ ἄρα τοῖος ἔπεσθαι.
Μάργε, τίη δὴ σὺ Τηλεμάχῳ θανάτόν τε, μόρον τε

" Ipſeque interficiam, aliòſque omnes jubebo:
" Sin avertant Dei, quieſcere ſuadeo.
Sic dixit Amphinomus; atque his placuit verbum.
Statim poſtea quum ſurrexiſſent iverunt in domum Ulyſſis,
Venientes autem ſederunt in politis ſedibus.
At verò aliud excogitavit prudens Penelope,
Procis apparere immenſam injuriam habentibus;
Audivit enim ſui filii in domibus mortem fuiſſe *determinatam*,
Nam Præco ei dixit Medon, qui ſciebat conſilia,
[Quùm extra Aulam eſſet, illi enim intùs conſilium texebant.]
Perrexit igitur ire in domum cum famulis mulieribus:
Sed quando jam procos pervenit divina mulierum,
Stetit ad limen domûs ornatè factæ,
Contra maxillas tenens ornata vela:
Antinoum verò reprehendit, verbumque, dixit ac nominavit,
" Antinoë, injuriam habens, malè cogitans, & jam te dicunt
" In populo Ithacæ inter æquales eſſe optimum
" Conſilio & verbis, tu verò neutiquam talis es.
" Inſane, quid enim tu Telemacho cædemque, mortemque,

ΣΧΟΛΙΑ.

405. * Ἀποτρωπῶσιν.] Ἀποτρέπωσι, κωλύωσιν.
419. Ἐν δήμῳ.] Ἐν τῇ πόλει. Μετ' ὁμήλικας.] Ἐν τοῖς ὁμηλιξί.
420. Ἔνθα.] * Ὑπάρχεις.
421. Μάργε.] Μαινόμενε.

* Ità, pro ὑπάρξεις, legò.

NOTÆ.

fol. 545. lin. 4. & fol. 611. lin. 32. Nec tamen *H. Steph.* notavit. Quæ Vox *Lycophroni* nota, v. 223. Τόμυρε, ὡς τὰ λάστα νεμιστήσεις. *Scholia*, Τόμυρος) Ὁ μαίνης, ὁ τὸ μὴ ὂν ὁρῶν, ἤτοι ὁ τὸ μήπω γεγονὸς βλέπων. *Heſychius*, Τόμυροι) Προφῆται, ἱερεῖς, οἰωνοσκόποι, μάντεις. *Strabo*, ibid. Τομύρος) Ὄνομα ὄρεως ἐν Ἠπείρῳ, ὅπου Διὸς ἱερὸν Δωδωναίου. Quare huic *Lectioni* ſuus debeatur honos. Vid. ad *Var. Lect.* De voce θέμιστες, diximus ad ι'. v. 112. & dicemus ad Hymn. *Apoll.* v. 394.

412. Κῆρυξ γάρ οἱ ἔειπε) Poſt hunc Verſum apud *Euſtathium*, in utràque Editione, ſequitur alter Verſus, quem, cum *Senſui* ſit neceſſarius, & repetatur in omnibus, ad δ'. v. 678. ſuo loco interſerendum duxi. Quomodò enim *Medon* Præco illorum Arcana audiverit, quùm Proci ex hoc ſuo Concilio, præter ſe, excluſerint omnes; niſi eſſet alicubi extrà Concilii locum, * Αὐλῆς ἐκτὸς ἐών· οἱ δ' ἔνδοθι μῆτιν ὕφαινον. Vid. ad *Var. Lect.* Lego autem ἔνδοθι, non ἔνδοθι, ut malè in Codd. *Euſtath.* quùm ἔνδοθι, pro ἔνδοθεν, *extrà* ſonet, ἔνδοθι, *intrà*.

413. * Αὐλῆς ἐκτὸς ἐών) Vid. Not. ad v. 412.

NOTÆ IN SCHOLIA.

405. * Ἀποτρωπῶσιν) Ἀποτρέπωσι, κωλύωσιν, & hoc ex MS. *Aloyſii*, niſi quod bis -ωσι, pro -ωσι.

VARIÆ LECTIONES.

404. Αὐτός τε) γρ. Αὐτός δ' ἴ. *Ibid.* Κτενέω) γρ. κτανέω, *Strabo*, l. 7ᵒ fol. 526. Edit. ult.

405. Ἀποτρωπῶσι θεοί) γρ. ἀποτρόπιμοι θεοί, *Strabo*, ibid. *Ibidem*, Παύσασθαι) γρ. παύεσθαι, *Strabo*, ibid. & παύσεσθαι.

412. Βουλάς, * Αὐλῆς ἐκτὸς ἐών· οἱ δ' ἔνδοθι μῆτιν ὕφαινον, Βῆ δ' ἰέναι) γρ. Βουλάς, Βῆ δ' ἴεναι, *H. Steph.* in *Textu*, & v. Αὐλῆς ἐκτὸς, in *Var. Lect.* addit; quùm hic Verſus apud *Euſtath.* vid. Not. in *Textum*.

Ῥάπῖεις, ὐδ' ἱκέτας ἐμπάζεαι, οἷσιν ἄρα Ζεὺς
Μάρτυρος; ὐδ' ὁσίη κακὰ ῥάπῖειν ἀλλήλοισιν.
Ἦ ὄχ οἶθ', ὅτε δεῦρο πατὴρ τεὸς ἵκεῖο φεύγων,
Δῆμον Θεσπρωτῶν ὑποδδείσας; δὴ γὰρ κεχολώατο λίην,
Οὕνεκα ληϊσῆρσιν ὑπασπόμενος Ταφίοισιν
Ἤκαχε Θεσπρωτοὺς· οἱ δ' ἡμῖν ἄρθμιοι ἦσαν·
Τόν ῥ' ἔθελον φθῖσαι, καὶ ἀπορρῆϊσαι φίλον ἦτορ,
Ἠδὲ καὶ ζωὸν φαγέειν μενοεικέα πολλά·
Ἀλλ' Ὀδυσεὺς κατέρυκε, καὶ ἔσχεθεν, ἰεμένους περ.
Τῷ νῦν οἶκον ἄτιμον ἔδεις, μνάᾳ δ' ἄλοχον, καὶ
Παῖδά τ' ἀποκτείνῃς, ἐμὲ δ' ἂν μεγάλως ἀκαχίζοις.
Ἀλλά σε παύσασθαι κέλομαι, καὶ ἀνωγέμεν ἄλλους.
Τοῖσδ' αὖτ' Εὐρύμαχος, Πολύβου παῖς, ἀντίον ηὔδα·
Κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια,
Θάρσει, μή τι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μελόντων.
Οὐκ ἔστ' οὐδ' ἔσται, οὐδὲ γένηται,
Ὅς κεν Τηλεμάχῳ σῷ ἐπὶ χεῖρας ἐποίσῃ,
Ζώοντός γ' ἐμέθεν καὶ ἐπὶ χθονὶ δερκομένοιο.
Ὧδε γὰρ ἐξερέω, καὶ μὴν τετελεσμένον ἔσται,
Αἶψά οἱ αἷμα κελαινὸν ἐρωήσῃ περὶ δουρὶ
Ἡμετέρῳ· ἐπεὶ καὶ ἐμὲ πολύπορθος Ὀδυσεὺς
Πολλάκι γούνασιν οἷσιν ἐφεσσάμενος, κρέας ὀπτὸν
Ἐν χείρεσσιν ἔθηκεν, ἐπέσχε τε οἶνον ἐρυθρόν.
Τῷ μοι Τηλέμαχος πάντων πολὺ φίλτατός ἐστιν

" Struis, neque ſupplices curas, quibus Jupiter
" Teſtis? minimè juſtum eſt mala ſtruere mutuò.
" An non ſcis, quando huc pater tuus venit fugiens,
" Populum reveritus? jam enim irati erant valdè,
" Quoniam latrones inſequens Taphios
" Affecerat dolore Theſprotos: hi verò nobis amici erant.
" Hunc volebant occidere, & perdere dilectum cor,
" Et facultates conſumere ſufficientes multas;
" Verùm Ulyſſes prohibuit, & detinuit, licet *cupientes*.
" Hujus nunc domum ignominiosè comedis, procariſque uxorem,
" Filiumque interficis, me verò valdè triſtitiâ afficis.
" Sed te ceſſare jubeo, & jubere alios, *ut ceſſent*.
Hanc rurſus Eurymachus Polybi filius contra alloquutus eſt.
" Filia Icarii, prudens Penelope
" Confide; nec tibi hæc in mentibus tuis curæ ſint;
" Non eſt hic vir, neque erit, neque fuerit,
" Qui Telemacho tuo filio manus interet,
" Vivo me & ſuper terram vidente.
" Sic enim dicam, & ſanè perfectum erit,
" Statim ejus ſanguis niger fluet circum lanceam
" Noſtram; quoniam & me urbium-populator Ulyſſes
" Sæpè genibus ſuis inſidere faciens carnem aſſatam
" In manibus poſuit, præbebatque vinum rubrum.
" Ideò mihi Telemachus omnium multo chariſſimus eſt

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

422. Ῥάπῖεις.] Καθοσιοῦσαι. Ἱκέτας ἐμπάζεαι.] Τὰς ἀθετουμένας ἱκέτας ὀνόμασεν, ὁμωνύμους αὐτὰς τοῖς ἱκετεύουσιν, ὡς ἄν τις εἴποι τὰς ἱκετοδόχους. ὥστε χρῆται λέξει οἱ ὀφείλοντες, καὶ οἱ δανείζοντες.

423. Μάρτυρος.] Μάρτυς καὶ Ἴσως. * Οὐδ' ὁσίη.] Οὐ θέμις ἐστίν.

425. Ὑποδδείσας.] Φοβηθείς, εὐλαβηθείς.

426. Ἐπασπόμενος.] Ἐπακολουθῶν.

427. Ἄρθμιοι.] Φίλοι.

428. Ἀπορρῆϊσαι.] Διαφθεῖραι.

429. Ζωὸν.] Τὸν βίον, τὰ τῆς οὐσίας ἀφανιζόν.

431. Ἄτιμον.] Ἀτίμως.

443. Ἐφεσσάμενος.] Ἐπικαθίσας.

443. Ἔπεσχε.] Ἐπέδωκεν.

NOTÆ.

425. Δῆμον ὑποδδείσας) Vid. ſuprà, ad v. 4.

441. Αἶψά οἱ αἷμα) Idem Verſus, *Iliad. α'.* v. 303.

NOTÆ IN SCHOLIA.

423. * Οὐδ' ὁσίη) Hoc *Scholion* ex *Aloyſii* MS.

VARIÆ LECTIONES.

423. Οὐδ' ὁσίη) γρ. οὐχ ὁσίη. *Euſtath.* fol. 612. lin. 28. *Ibid.* Ῥάπτειν) γρ. ῥαπτέμεν.

425. Ὑποδδείσας) γρ. ὑπαδείσας & ὑπαδείσας.

428. Φθῖσαι) γρ. φθῆσαι, *Euſtath.* fol. 612. lin. 35. *Error Preli*, ut puto.

434. Παῖδ) γρ. παῖς.

Ἀνδρῶν.

Ἀνδρῶν· ὐδέ τι μὶν θάναλον τρομέεσθαι ἄναγα
Ἐκ γε μητιήων· θεὸθεν δ' ὐκ ἔτ' ἀλέασθαι.
Ὣς φάτο θαρσύνων, τῷ δ' ἤρτυεν αὐτὸς ὄλεθρον.
Ἡ μὲν ἄρ' εἰσαναβᾶσ' ὑπερώϊα σιγαλόεντα,
Κλαῖεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα, φίλον πόσιν· ὄφρα οἱ ὕπνον
Ἡδὺν ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Ἐσπέριος δ' Ὀδυσῆι ἑῷ ἐΐος ὑφορβὸς
Ἦλυθεν· οἱ δ' ἄρα δόρπον ἐπιστάδὸν ὡπλίζοντο,
Σῦν ἱερεύσαντες ὀιαύσιον· αὐτὰρ Ἀθήνη
Ἄγχι παριστάμενη Λαερτιάδην Ὀδυσῆα,
Ῥάβδῳ πεπληγυῖα, πάλιν ποίησε γέροντα·
Λυγρὰ δ' εἵματα ἕστο περὶ χροΐ· μή ἑ συβώτης
Γνοίη ἐσάντα ἰδὼν, ἰὼ ἐχέφρονι Πηνελοπείη
Ἔλθοι ἀπαγγέλλων, μηδὲ φρεσὶν εἰρύσαιτο.
Τὸν δ' ἠλέμαχος πρόσθεος πρὸς μῦθον ἔειπεν,
Ἦλθες, δῖ' Εὔμαιε· τί δὴ κλέος ἔστ' ἀνὰ ἄστυ;
Ἦ ῥ' ἤδη μνηστῆες ἀγλαὸφρονες ἔνδον ἔασιν
Ἐξ λόχυ; ἦ ἔτι μ' αὖτ' εἰρύατ' οἴκαδ' ἰόντα;
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα,
Οὐκ ἐμελέν μοι ταῦτα μεταλλῆσαι ἰὼ ἔρεθος,
Ἄστυ κάτα βλώσκοντα· τάχιστά με θυμὸς ἄνωγεν
Ἀγγελίην εἰπόντα, πάλιν δεῦρ' ἀπονέεσθαι.
Ὡμήρησε δέ μοι παρ' ἑταίρων ἄγγελος ὠκὺς

" Virorum; neque ipſum mortem timere juſſi
" A procis; à Deo autem non eſt fugere.
Sic dixit animum-addens; huic ramen ordinârat ipſe mortem.
Hæc autem aſcendens in cœnacula ſplendida,
Flebat demùm Ulyſſem dilectum maritum; donec ei ſomnum
Dulcem in palpebris fudit oculis-cæſia Minerva.
Veſpertinus autem Ulyſſi & filio divinus ſubulcus
Venit; hi verò cœnam ſtando parabant,
Quùm ſuem ſacrificâſſent anniculum: at Minerva
Propè ſtans Laërtiadem Ulyſſem,
Virgâ percutiens, iterum fecit ſenem:
Turpiáque veſtimenta induit circùm corpus; nè ipſum ſubulcus
Cognoſceret coràm conſpicatus, & prudenti Penelopæ
Iret nuncians; neque mentibus cuſtodiret.
Hunc & Telemachus prior verbum alloquutus eſt,
" Veniſti, divine Eumæe; & quis in urbe rumor eſt?
" Nunquid jam proci ſuperbi intrà venerunt
" Ex inſidiis? an adhuc me rurſus obſervant domum euntem?
Hunc reſpondens alloquutus es, ô Eumæe ſubulce,
" Non curæ erat mihi hæc inquirere & interrogare,
" Civitatem ingreſſo: citiſſimè me animus juſſit,
" Nuncio perlato, rurſus hunc redire.
" Obviavit tamen mihi à ſociis *tuis miſſus* nuncius velox

ΣΧΟΛΙΑ.

446. Τεθμίεσσ.] Φοβεῖσθ.
449. Σιγαλόεντα.] Ποικίλως κατεσκευασμένα.
453. Ἐπισταδὸν.] Ἐπιτηδείως.
457. Λυγρὰ.] Εὐτελῆ, ἢ λαμπρά. Χροΐ.] Τῷ σώματι.
459. Εἰρύσαιτο.] Φυλάξαιτο.
466. Βλώσκοντα.] Ἀνύοντα, ἢ κατελθόντα, ἢ πορευόμενον.
468. Ὡμήρησε.] Ὁμοῦ συνέβαλε, συνέτυχεν.

NOTÆ.

453. Ἐπισταδὸν) Hæc *Lectio* ſimplicitati Ruſticæ convenit, at aliam Ξ, ἐπὶ τεθμὸν, *Seberus* agnoſcit: & *H. Steph. Florentina, Hervagiana, Aldina, Lovaniana* Reſcii, habent; *Euſtathii* tamen utraque Editio ἐπισταδὸν, in *Textu*, & in παρεμβολαῖς.

463. Εἰρύαθ') Τετάσιν, εἰρυμένοι εἰσὶν, ἀντὶ Ξ, εἴρυνθ'. Εἰρύομαι γὰρ, φυλάσσομαι, ἢ λοχῶμαι.

466. Ἄστυ κάτα βλώσκοντα) *Euſtath.* fol. 615. lin. 14. Τὸ δὲ βλώσκοντα, δύναται γραφῆναι καὶ βλώσκοντι, καθὰ πίθοιν δεδικὼ, ὃ ἐστιν ἀμφοτέρως ἀσφαλτον. Idem fol. 614. lin. 41. Ἄστυ καταβλώσαντα legit in παρεκβολαῖς. Neutram harum *Lectionum* vidit *H. Steph.*

468. Ὡμήρησε δέ μοι παρ' ἑταίρων ἄγγελος ὠκὺς) *Euſtath.* fol. 615. lin. 21. Ὡμήρησε ἤ, ἀντὶ Ξ, συνελύ-

VARIÆ LECTIONES.

447. Ἔκ γε) γρ. ἴκ τε, *H. Steph. Aldina* Edit. *Ibid.* Ἐξ ἀλίασθαι) γρ. ἴσαν ἀλύξαι.

453. Ἐπισταδὸν) γρ. ἐπὶ τεθμὸν, *H. Steph.* Vid. Not. in *Textum*.

459. Εἰρύσαιτο) γρ. εἰρύσαιτ', Vett. Codd. *Impreſſ.*

466. Ἄστυ καταβλώσκοντα) γρ. ἄστυ κάτα βλώσκοντα, *Br. Schol.* & καταβλώσαντα, vid. Not. in *Textum*.

468. Ὠκὺς) γρ. ἰλθὼν, vid. Not. in *Textum*.

Κῆρυξ, ὃς δὴ πρῶτος ἔπος ἀπὸ μητρὶ ἔειπεν.
Ἄλλο δέ τοι τόδε οἶδα, τὸ μὲν ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
Ἤδη γὰρ πόλεως, ὅτι Ἑρμαῖος λόφος ἐστὶν,
Ἦα νεών, ὅτε νῆα θοὴν ἰδόμην καλιῆσαν
Ἐς λιμένα ἡμέτερον πολλοὶ δ' ἔσαν ἄνδρες ἐν αὐτῇ
Βεβελήχει δ' σάκεσι καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισι·
Καὶ σφέας ὠϊόθην τοὺς ἔμμεναι· οὐδέ τι οἶδα.
Ὣς φάτο· μείδησεν δ' ἱερὴ ἰς Τηλεμάχοιο,
Ἐς πατέρ' ὀφθαλμοῖσιν ἰδών· ἀλέεινε δ' ὑφορβόν.
Οἱ δ' ἐπεὶ ἓν παύσαντο πόνου, τελύκοντό τε δαῖτα,
Δαίνυντ'· οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐΐσης·
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
Δὴ τότε κοιμήσαντο, καὶ ὕπνου δῶρον ἕλοντο.

" Præco, qui jam primus rem tuæ matri dixit.
" Aliud verò utique hoc scio, hoc enim vidi oculis,
" Modò super civitate, ubi Hermæus tumulus est,
" Eram progressus, quando navem velocem vidi devenientem
" In portum nostrum, multique erant viri in ipsâ:
" Gravabatur insuper scutis & lanceis utrinque-acutis;
" Et ipsos putavi hos esse, neque aliquid scio.
Sic dixit; ritsitque sacra vis Telemachi,
Patrem oculis conspicatus; cavit autem subulcum.
Quùm jam igitur cessarent à labore, paraverantque Convivium,
Convivati sunt, neque animus indiguit convivio æquali;
At postquam potûs & cibi desiderium amoverunt,
Jam tunc dormiverunt, & somni donum acceperunt.

ΣΧΟΛΙΑ.

471. Ὑπὲρ πόλιος.] Ἀντὶ τοῦ, ἕξω τῆς πόλεως. Ἑρμαῖος λόφος.] Ὁ στρεὸς τῆς λίθου ἐν ταῖς ὁδοῖς, Ἑρμαῖον ὀνομάζεται· ἢ παντὸς ἰδάφους βωμός· ἢ λόφος Ἑρμαίου· ἢ ὡς ἐπί τινος λόφου Ἑρμοῦ ἱδρυμένου. * Ἑρμῆς, κατὰ Διὸς κέλευσιν ἀνελὼν Ἄργον, τὸ τοῦ Ἰοῦς φύλακα, ἤλθε πρὸς Δίκλον, Ἥρας αὐτὸν κατὰ τῶν ἄλλων ἀγαγόντων θεῶν εἰς κρίσιν, ὅπως παῦσαι ἐπιβουλήσῃ δαιμόνιον θνητῶν μιάσματι τὸν Ἄργον, καὶ ἀνηρέθη· κρίνουσι δὲ τοὺς θεοὺς εὐλαβεῖσθαι μὴ τὸ ὑποδίκου γενήσεσθαι τὸν Ἑρμῆν ταῖς ἑαυτοῦ παραγγελίαις· ἅμα δὲ * ἀφοσιωμένους τὸ ἄγος, καὶ τὸ ἀνδροφονίας ἀπολούσασθαι, αἷς εἶχον ὀργὴν ἀπὸ τοῦ ξίφους τοῦ σφαγέως τὰς ψήφους, καὶ ὕπως ἐπισωρεύσωσι * σφοδρὰς τοῖς ποσὶ τοῦ Ἑρμοῦ ψήφους πλῆθος. ὅθεν καὶ τοὺς ἀνθρώπους ἄγει τοῦ νῦν, εἰς τιμὴν τοῦ Ἑρμοῦ κατὰ τὰς ὁδούς, ἀφ' οὗ τὸ τὴν θεὸν εἶναι τέτραν κεφαλὴν μόνα, καὶ * ἐπίτροπον τῶν ἀδικουμένων, σφοδρὰς ποιεῖν λίθων· ἐξ ἀφόρου σφοδρὰλλειν λίθους, * καὶ τούτους καλεῖν Ἑρμαίους λόφους· ἓν δὲ λόφος, πᾶν τὸ ὑψηλὸν μετέωρον. ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Ἀντικλείδῃ.

474. Βεβελήχει.] Ἐβεβαρήθη, ἐπιπλήρωτο.

475. Ὠϊόθην.] Ὑπενόησα.

478. Πόνου] Τοῦ περὶ τὸ δεῖπνον.

NOTÆ.

τησεν, ὁμοῦ γέγονεν· ὡς γάρ. Οἶνος, οἰνηρός. Οἰσυπηρός, οἰσυπηροῦς, ἐξ οὗ ὅσια οἰσυπηρά, τὰ ῥυπώδη· ὅτου φασὶν, ἐκ δὲ Ὁμοῦ, Ὁμηρος, ὅθεν Ὁμηρῷ ῥηθέν, τὸ συναρμῶ δεχεῖ ἢ καὶ ἄλλως ἡ λέξις μετῆχθαι, ὡς τοῦ ὁμοῦ ἐφεστότων, ἢ συναρηρότων· Ὁμηρον δ' ἔφαμεν, ἐξ οὗ καὶ τὰ ἐπὶ Εἰρήνῃ λεγόμενα Ὁμηρα, ἐτέρων οἱ Ὁμηροι. *Harpocration*, v. Ὁμηρεύσοντες. hunc Versum laudans, * ἰλθὼν, pro ὠκὺς, legit, paulò commodius, ut mihi videtur; quare *Lectio* saltem Notanda. Vid. *Hesiod.* Theogon. v. 39. Φαντῇ ὁμηρεύσας.

471. Ἤδη γὰρ πόλεως· ὅθι Ἑρμαῖος λόφος ἐσίν) Cùm olim πόλιος legeretur in hoc loco, licet illius vocis *Ultima* produci posset, in *Cæsurâ*, ante *Pomilium*, & *Asperum* cum *Acuto*, ego πόλεως potiùs hìc scribo, ut & olim *Iliad.* λ'. v. 168. Ἰσθμοι πόλεως· ὁ δὲ κεκλησῶς ἔπεσ' αἰεί. Et certum est, multas *Lectiones* in *Odysseâ* & emendari posse, & debere, ex *Iliade*. *Ibid.* Ἑρμαῖος λόφος) Præter *Brev. Schol.* vid. *Eustath.* fol. 615. lin. 24. *Hesych. Suid. Etymolog.* M. & *Elia Schedii* Syntagma §. 2. c. 23. p. 344.

NOTÆ IN SCHOLIA.

471. Ἑρμαῖος λόφος) In hoc *Scholio*, ubi totus hic Versus occurrebat ἀσεσσιδιούσας, * deleo: pro ἀφοσιωμένους, lego * ἀφοσιωμένους, pro σφοδρὰς τοῦ Ἑρμοῦ, ex *Aloysii* MSto, * σφοδρὰς τοῖς ποσὶ τοῦ Ἑρμοῦ, paulò post, pro τρόπον τῶν ἀδικούντων, lego * ἐπίτροπον τῶν ἀδικουμένων (malè enim MS. ἀδικούντων) & ante τούτους καλεῖν, addo * καὶ, ex MS. eodem.

VARIÆ LECTIONES.

471. Πόλεως) γρ. πόλιος, Vett. *Impressi*. vid. Not. in *Textum*. *Ibid.* Ἑρμαῖος) γρ. ὅρμαιος: *Philoponus* Grammaticus, apud *Eustath.* fol. 615. lin. 25.

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ
ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Ρ'.

Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Ρ'.

Εἰς τὴν πόλιν ἐλθὼν Τηλέμαχος διηγεῖται τῇ μητρὶ Πηνελόπῃ τὴν ἀποδημίαν καὶ κεφάλαια· ὕστερον δὲ Ὀδυσσεὺς ἀφθεὶς ἀπὸ δὲ Εὐμαίου εἰς Ἰθάκην ἀπὸ τῶν ἀγρῶν, εἰς τὸ συμπόσιον τῶν μνηστήρων εἰσέρχεται· ὁ δὲ Ποιητὴς ἀπαγγέλλει, πῶς ὁ κύων ἀναγνωρίζει τὸν δεσπότην· καὶ ὡς Εὔμαιος μὲν εἰς τὰς ἀγρὰς ἀπορρίπτει, Ὀδυσσεὺς δὲ εἰς αὐτοὺς μβλέπει.

Ἐπιγραφαί.

Ἐπάνοδος Τηλεμάχου εἰς Ἰθάκην.

Ἄλλως.

Ῥᾶ βάλες, αἰπόλε τὸ, μνηστὴρ πύκινόν γε νόημα. LIB. XVII.

Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
Δὴ τότ' ἔπειθ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
Τηλέμαχος, φίλος υἱὸς Ὀδυσσῆος θείοιο·
Εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ὅ οἱ παλάμῃφιν ἀρήρει,
Ἀσπὸς ἰέμενος, ἣ εἶσιν ἀφορμηθῆναι συβώτην,
Αὐτάρ, ἤτοι μὲν ἐγὼν εἶμ' ἐς πόλιν, ὄφρα μὲ μήτηρ
Ὄψεται· ὃ γάρ μιν ἔπειτα παύσεσθαι οἴω
Κλαυθμῷ τε στυγερῷ, γόοιό τε δακρυόεντος,
Πέμψω δ' αὐτόν μ' ἐσίδῃ· ἀτὰρ σοί γ' ὧδ' ὀπιτέλλω,
Τὸν ξεῖνον δύσηνον ἄγ' ἐς πόλιν, ὄφρ' ἂν ἐκεῖθι
Δαῖτα πτωχεύῃ· δώσει δέ οἱ, ὅς κ' ἐθέλῃσι,
Πύρνον καὶ κοτύλην· ἐμὲ δ' οὐκ ἐάει ἅπαντας
Ἀνθρώπους ἀνέχεσθαι, ἔχοντά περ ἄλγεα θυμῷ·
Ὁ ξεῖνος δ' εἴ περ μάλα μιμνάσκῃ, ἄλγιον αὐτῷ.

Quando jam matutina apparuit roseis digitis Aurora,
Jam tunc poſtea ſub pedibus ligavit pulchra calceamenta
Telemachus dilectus filius Ulyſſis divini;
Accepit etiam validam lanceam, quæ ejus manibus congrueret,
Ad civitatem iturus, & ſuum alloquutus eſt ſubulcum,
" Tu, certè quidem ego vado in civitatem, ut me mater
" Videat, non enim ipſam antè ceſſare puto
" Fletuque odioſo, luctúque lacrymoſo,
" Quàm ipſum me inſpiciat; ſed tibi ſic præcipio,
" Hunc hoſpitem infelicem duc in civitatem, ut illic
" Victum mendicet; dabit autem ei, quicunque voluerit,
" Panem & poculum: me enim nequaquam licet omnes
" Homines ſuſtinere, habentem utique dolores animo.
" Sin ipſe hoſpes valdè iraſcetur, gravius ipſi

ΣΧΟΛΙΑ.

4. Παλαμῄφιν.] Ταῖς χερσί.
11. Δαῖτα πτωχεύειν.] Τὰ παρὰ τοῖς πλουσίοις ἐπαιτεῖν.
13. Ἀνέχεσθαι.] Ὑποδέχεσθαι.
14. Μιμνάσκῃ.] Ὀργισθῇ.

VARIÆ LECTIONES.

V. 9. Πέμψω δ' αὐτόν μ' ἐσίδῃ) γρ. πείσω δ' αὐτόν μ' ἐσιδέσθαι, *Euſtath.* fol. 616. lin. 44.

Ἔστε δ'

Ἔσται· ἦ γὰρ ἐμοὶ φίλ' ἀληθέα μυθήσαιο.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ὦ φίλος, οὐδέ τοι αὐτὸς ἐρύκεσθαι μενεαίνω
Πτωχὸν βέλτιόν ἐστι κατὰ πόλιν, ἢ κατ' ἀγρούς,
Δαῖτα πτωχεύειν· δώσει δέ μοι, ὅς κ' ἐθέλησιν.
Οὐ γὰρ ἔτι καθμοῖσιν ἐπὶ θαλίκῳ εἰμὶ,
Ὡς τ' ἐπιειλαμένῳ σημάντορι πάντα πιθέσθαι.
Ἀλλ' ἔρχευ· ἐμὲ δ' ἄξει ἀνὴρ ὅδε, ὃν σὺ κελεύεις,
Αὐτίκ', ἐπεί με πυρὸς θερέω, ἀλέη τε γένηται·
Αἰνῶς γοῦν τάδε εἵματ' ἔχω κακά· μή με δαμάσῃ
Στίβη ὑπηοίη· ἔκαθεν δέ τοι ἄστυ φάτ' εἶναι.
Ὡς φάτο· Τηλέμαχος δ' ἄρα καθμοῖο βεβήκει,
Καμπτὰ ποσὶ προβιβάς· κακὰ δ' μνηστῆρσι φύτευεν.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἵκανε δόμους εὖ ναιετάοντας,
Ἔγχος μὲν ῥ' ἔστησε φέρων πρὸς κίονα μακρὴν,
Αὐτὸς δ' εἴσω ἴεν, κοῦφον διὰ λάϊνον οὐδόν.
Τόνδε πολὺ πρώτη εἶδε τροφὸς Εὐρύκλεια,
Κώεα καταρύσασα θρόνοις ἔνι δαιδαλέοισι·
Δακρύσασα δ' ἔπειτ' ἰθὺς κίεν· ἀμφὶ δ' ἄρ' ἄλλαι

" Erit; certè enim mihi amicum vera loqui.
Hunc respondens allocutus est prudens Ulysses,
" O amice, neque ipse detineri cupio;
" Pauperi melius est in civitate, quàm in agris,
" Cibum mendicare; dabit etenim mihi quicunque voluerit.
" Non enim stabulis manere amplius aptus sum,
" Ut præcipienti Hero in omnibus paream.
" Sed vade; me autem ducet vir hic, quem tu jubes,
" Statim, postquam incaluero, tepórque factus fuerit;
" Valdè enim hæc vestimenta habeo mala, nè me violet
" Frigus submatutinum; procul enim civitatem dicitis esse.
Sic dixit, Telemachus verò ex stabulo egressus est,
Velocitèr pedibus procedens; mala etenim procis meditabatur.
Sed postquam pervenit domos benè habitatas,
Lanceam quidem posuit portans ad columnam longam,
Ipseque intrò ivit, & transivit lapidem limen.
Hunc longè prima vidit nutrix Euryclea,
Pelles sternens sedibus in variegatis:
Lacrymansque statim rectà ivit, circumque aliæ

ΣΧΟΛΙΑ.

17. Ἐρύκεσθαι.] Κατέχεσθαι.

20. Θαλίκῳ.] * Τῆς δεύσης ἡλικίας.

21. Σημάντορι.] Τῷ ἐπιτάττοντι, ἢ ἐπιστάτῃ.

23. Πυρὸς θερέω.] Πυρὶ θερμαινῶ. Ἀλέη.] Ἡ θερμασία ἢ ἡλίου· σημαίνει καὶ τὴν ἀπόφυγήν.

25. Στίβη ὑπηοίη.] Ὁ παγετὸς ὁ ὀρθρινός.

26. Βεβήκει.] Ἐπορεύετο.

30. Αὐτὸς δ' εἴσω ἴεν.] Ἐνήλατο· ἢ τάξις· τὸ γὰρ ἑξῆς, Αὐτὸς δ' ὑπέρβη λάϊνον οὐδὸν, καὶ εἴσω ἴεν.

32. Κώεα.] Περβόλια δορέα. Καταρύσασα.] Καταφρωντίσασα.

NOTÆ.

V. 15. Ἐμοὶ φίλ' ἀληθέα μυθήσαιο) *Eustath.* fol. 617. lin. 22. Τὸ γὰρ Φίλ' ἀληθέα μυθήσασθαι, ἢ Ἀττικῶς, ἀντὶ τοῦ, φίλον ἐστὶ, πάλιν θὴ εἰπεῖν· ἢ, φίλα τὰ ἀληθῆ, ἅττα εἰπεῖν αὐτά.

19. Ὅς κ' ἐθέλησιν) Ità pro, ὅς κε θέλησιν, & hìc scribo, ut & olim suprà, v. 11. & infrà, v. 559. Vid. ad *Iliad.* α'. v. 277. & ad *Odyss.* ε'. v. 316.

33. Ἔπειτ' ἰθὺς) Ità audactèr, pro ἔπειτα ἰθὺς, lego; cùm prior ῦ ἰθὺς, & *Derivatorum* semper producatur, ut in ἰθύνω, ut *Iliad.* ζ'. v. 3. Ἀλλὰ

NOTÆ IN SCHOLIA.

V. 20. * Pro τῆσδε δεύσης ἡλικίας. *Meric. Casaubon.* §. 1. De nuperâ *Homeri* Editione, p. 58. legendum statuit, τῆσδε ὕσης ἡλικίας, quod vix admitto; quoniam τῆσδε non est Vox *Prosaica*, & quòd MS. nostrum, *Casaubono* ignotum, veterem lectionem confirmet, & *Eustathii* τοιαύτης ἡλικίης contrà potius militet; rectè etiam dicitur, Θαλίκῳ εἰμὶ, τουτέστι, τῇ δεύσῃ ἡλικίᾳ εἰμὶ, hoc certè in loco.

23. * Πυρὶ θερμαινῶ) Ità, pro corrupto ἐκθερμαινῶ, licet in hâc parte MS. *Aloysii* laboret, ut sæpè aliàs. Et *Eustathius* fol. 617. lin. 46. Ἤτοι κε πυρὸς θερέω) ἤγουν ἀφὲ πυρὸς θερμαινῶ.

32. * Καζαστρωντύσσα, pro corrupto, καζασροντίσσα, lego.

VARIÆ LECTIONES.

19. Ὅς κ' ἐθέλησιν) γρ. ὅς κε θέλησιν, vid. Not. in *Textum.*

25. Στίβη ὑπηοίη) γρ. στίβη ὑπ' ἠοίη, *Florentin.* & *Lovan.* at ὑπ' ἠοΐῃ, MS. CCC. *Cantabr.*

33. Ἔπειτ' ἰθὺς) γρ. ἔπειζα ἰθὺς, vid. Not. in *Textum.*

Δμωαὶ

Δμωαὶ Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἠγερέθοντο,
Καὶ κύνεον ἀγαπαζόμεναι κεφαλήν τε καὶ ὤμους·
Ἡ δ' ἴεν ἐκ θαλάμοιο θεὴ πολύφρων Πηνελόπεια,
Ἀρτέμιδι ἰκέλη, ἠδὲ χρυσέῃ Ἀφροδίτῃ·
Ἀμφὶ δὲ παιδὶ φίλῳ βάλε πήχεε δακρύσασα.
Κύσε δέ μιν κεφαλήν τε καὶ ἄμφω φάεα καλὰ,
Καί ῥ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
"Ηλθες, Τηλέμαχε, γλυκερὸν φάος· οὔ σ' ἔτ' ἔγωγε
Ὄψεσθαι ἐφάμην, ἐπεὶ ᾤχεο νηῒ Πύλονδε
Λάθρη, ἐμεῦ ἀέκητι, φίλου μετὰ πατρὸς ἀκουὴν·
Ἀλλ' ἄγε μοι κατάλεξον, ὅπως ἤντησας ὀπωπῆς.
Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Μῆτερ ἐμή, μή μοι γόον ὄρνυθι, μηδέ μοι ἦτορ
Ἐν στήθεσσιν ὄρινε, φυγόντι περ αἰπὺν ὄλεθρον·

Ancillæ Ulyſſis patientis congregatæ ſunt,
Et oſculatæ ſunt amplectentes caputque & homeros:
Perrexit autem è thalamo prudens Penelope,
Dianæ ſimilis, & aureæ Veneri:
Circumque filium dilectum jecit brachia lacrymans,
Et oſculata eſt ipſiuſque caput & ambo lumina pulchra,
Et lugens verba velocia alloquuta eſt,
" Veniſti, Telemache, dulce lumen: non te amplius ego
" Videre putabam, poſtquam iviſti nave Pylum
" Clàm, me invitâ, dilecti ad patris auditionem:
" Sed agè mihi narra, quomodo obvius veniſti aſpectui?
Hanc rurſus Telemachus prudens contrà alloquutus eſt.
" Mater mea, nè mihi luctum excita, neque mihi cor
" In pectoribus commove, fugienti licet gravem mortem:

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

35. Κύνεον.] Ἐφίλευν. Ἀγαπαζόμεναι.] Περιπτυσσόμεναι.

37. Χρυσῇ.] Καλῇ, χρυσοφόρῳ.

46. Ὄρνυθι.] Ἔγειρε.

47. Θεσπ.] Ταράττε.

N O T Æ.

λων ἰχνομένων χαλκήρεα δῶρα. Quare *Iliad. ε'.* v. 632. πάντ' ἰθύνει, legendum, pro πάντα ἰθύνει, quod in Nonnullis malè hactenùs obtinuit. Ità *Odyſſ. φ'.* v. 44. — ἐπὶ σταθμὸν ἰθύνῃ, & *χ'.* v. 8. Ἦ, καὶ ἐπ' Ἀντινόῃ ἰθύνετο πικρὸν ὀϊστόν. Ità *ψ'.* v. 207. ut nos ex Editione *Florentinâ* legimus, Δακρύσασα δ' ἔπειτ' ἰθὺς κίεν, Scribitur enim in omnibus, ad *ω'.* v. 101. Τὸν δ' ἄρα θαμβήσαντ' ἰθὺς κίεν, item v. 240. Τὰ φρονέων ἰθὺς κίεν αὐτῆ, & v. 396. Ὡς ἄρ' ἔφη· Δολίη δ' ἰθὺς κίε. Ità *Iliad. δ'.* v. 507. Ἴθυσαν δ' ποτὶ ϖεδίονδε. Ità *Heſiod.* l. 1. v. 7. Ῥεῖα δέ τ' ἰθύνῃ, & *Herc. Scut.* v. 97. Malè itaque *Duportus*, Proverb. *Salomon.* c. 23. v. 19. Καὶ πεπυμένῳ ἴσον, καὶ εἰν ὁδῷ ἦτορ ἰθύνει. Contrà enim, *Homerus* certè, *Iliad.* & *Odyſſ.* plus Quinquagies. Hæc noſtra confirmantur, à *Philippo Labbæo*, in Theſauro-Proſodico, *Græco-Latino*, v. Ἰθαγενής.

37. Ἀρτέμιδι ἰκέλη, ἠδὲ χρυσέῃ Ἀφροδίτῃ) *Ultima* Ἀρτέμιδι producitur, ob *Cæſuram* & *Hiatum*, pro ἠδὲ, autem puto legendum, ἠΐ, alterutrà nempè Dearum, non ſimul Ambabus. Quanquam potuit etiam Duabus hiſce Deabus ſimul *Penelopam* comparare Poeta, ob diverſas prorſus rationes, ob *Caſtitatem* nempè, *Dianæ*, *Veneri*, ob *Formam*. Certè ad *τ'.* v. 54. ubi idem Verſus iterum occurrit, *Latina Verſio* & olim habuit, *vel*, quaſi ἠὲ legeretur. Χρυσέῃ, & χρυσῇ, Ὁμηρικώτερον.

39. Κύσε δέ μιν κεφαλήν τε, καὶ ἄμφω φάεα καλὰ) Ità hunc *Verſum* lego, emendo & ſuppleo, ad exemplar *Homericum*, quod extat ſuprà, *π'.* v. 15. ubi & τε, quod hìc omittebatur, rectè aderat. Ità apud *Orpheum*, ſive *Onomacritum*, in *Argonaut.* oſculatur *Peleus Achillem*, κεφαλὴν δ' ὅμματά τε καλά. *Euſtath* fol. 618. lin. 19. Καὶ ἴσως ὁρμηθείς τις σύνηθες εἶναι ἂν χειρὸς φιλεῖν, τὸ ἀμφοῖν ἴλλοις, εἶτα καὶ ἄμφω φάεα καλὰ ἐφιλῆσαι. Hinc *Catullus* ad *Veranniam*, Jucundum os oculoſque ſuaviabor. Vid. *André. Schott.* Obſervat. l. 2. c. 36.

41. Οὔ σ' ἔτ' ἔγωγε) Ità lego, pro, ἤ σέ τ' ἔγωγε, quod priùs malè diſtinguebatur; cum vox ἔτι ſit neceſſaria; ut ex Verſione apparet.

VARIÆ LECTIONES.

36. Ἦ δ' ἴεν ἐκ θαλάμοιο) γρ. βῆ δ' ἰέναν θαλάμοιο, *H. Steph.*

37. Ἠδὲ) γρ. ἠΐ, vid. Not. in *Textum*.

Ibid. Χρυσέῃ) γρ. χρυσῇ, vid. in *Textum*.

38. Φίλῳ) γρ. φίλου, *Euſtath.* fol. 618. lin. 29. Ἴσον ἦ, καὶ ὅτι ἐν τῷ, Ἀμφὶ παιδὶ φίλῳ βάλε πήχεε, δύνατ' τὸ φίλου, ἐπὶ τῷ παιδὶ προσκεῖσθαι, καὶ λίκας λέγεσθαι πρὸς τὸ πήχεε· καθότι καὶ φίλαι πρὸ χειρῶν, καὶ φίλη χεὶρ λέγεται.

39. Κύσε) γρ. κῦσε, *Euſtath.* & κύσε, vid. Not. in *Textum*, ad *π'.* v. 15.

41. Οὔ σ' ἔτ') γρ. ἤ σέ τ', vid. Not. in *Textum*.

Ἀλλ'.

Ἀλλ' ὑδρηναμένη, καθαρὰ χροΐ εἵματ' ἑλοῦσα,
Εἰς ὑπερῷ' ἀναβᾶσα, σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν,
Εὔχετο πᾶσι θεοῖσι, τελήεσσας ἑκατόμβας
Ῥέξειν, αἴκε πόθι Ζεὺς ἄντια ἔργα τελέσσῃ.
Αὐτὰρ ἐγὼν ἀγορήνδε ἐλεύσομαι, ὄφρα καλέσσω
Ξεῖνον, ὅτις μοι κεῖθεν ἅμ' ἕσπετο δεῦρο κιόντι.
Τὸν μὲν ἐγὼ πρόεηκα σὺν ἀντιθέοις ἑτάροισι·
Πείραιον δέ μιν ἠνώγεα προτὶ οἶκον ἄγοντα
Ἐνδυκέως φιλέειν καὶ πέμπειν, εἰσόκεν ἔλθω.
Ὣς ἄρ' ἐφώνησεν· τῇ δ' ἄπλετος ἔπλετο μῦθος,
Ἡ δ' ὑδρηναμένη, καθαρὰ χροΐ εἵματ' ἑλοῦσα,
[*Εἰς ὑπερῷ' ἀναβᾶσα, σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν,]
Εὔχετο πᾶσι θεοῖσι, τελήεσσας ἑκατόμβας
Ῥέξειν, αἴκε πόθι Ζεὺς ἄντια ἔργα τελέσσῃ.
Τηλέμαχος δ' ἄρ' ἔπειτα δι' ὦκα μεγάροιο βεβήκει,
Ἔγχος ἔχων· ἅμα τῷ γε κύνες πόδας ἀργοὶ ἕποντο.
Θέσπεσίην δ' ἄρα τῷγε χάριν κατέχυθεν Ἀθήνη·
Τὸν δ' ἄρα πάντες λαοὶ ἐπερχόμενον θηεῦντο.
Ἀμφὶ δέ μιν μνηστῆρες ἀγήνορες ἠγερέθοντο,
Ἔσθλ' ἀγορεύοντες, κακὰ δὴ φρεσὶ βυσσοδόμευον.
Αὐτὰρ ὁ τῶν μὲν ἔπειτα ἀλεύατο πυκνὸν ὅμιλον,
Ἀλλ', ἵνα Μέντωρ ἧστο, καὶ Ἄντιφος, ἠδ' Ἁλιθέρσης,
Οἵ τε οἱ ἐξ ἀρχῆς πατρώιοι ἦσαν ἑταῖροι,
Ἔνθα καθέζετ' ἰὼν· τοὶ δ' ἐξερέεινον ἕκαστα.
Τοῖσιν ἐπὶ Πείραιος ἀρηικλυτὸς ἐγγύθεν ἦλθεν,

" Sed lota puris corpori veſtimentis captis
" In chalcidicum aſcendens cum famulis mulieribus,
" Vove omnibus Diis perfectas hecatombas
" Sacrificare, ſicubi Jupiter perfecerit, ut vices rependantur.
" At ego ad concionem ibo; ut vocem
" Hoſpitem, qui me illinc ſimul ſecutus eſt huc venientem.
" Hunc quidem ego præmiſi cum divinis ſociis;
" Piræumque ipſum juſſi ad domum ducentem
" Accurate tractare & honorare; donec veniſſem.
Sic loquutus eſt; huic verò firmum fuit verbum.
Hæc igitur lota, pura corpori veſtimenta capiens,
[In chalcidicum aſcendens, cum famulis fœminis,]
Vovit omnibus Diis perfectas hecatombas
Sacrificare, ſicubi Jupiter perfecerit, ut vices rependantur.
Telemachus autem ſtatim ex domo ivit,
Lanceam habens: ſimul hunc canes pedibus veloces ſequebantur.
Divinam huic gratiam perfudit Minerva:
Hunc ergo omnes populi advenientem admirabantur.
Circum verò ipſum proci ſuperbi congregati ſunt,
Felicia illi optantes, malè autem mentibus meditabantur.
At hic horum quidem ſtatim declinabat frequentem turbam;
Sed, ubi Mentor ſedebat, & Antiphus, & Halitherſes,
Qui ei à principio paterni erant amici,
Illic ſedit iens; aſt illi interrogabant ſingula.
Ad hos Peiræus lanceâ inclytus juxta venit,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

51. Ἄντια.] Ἀντιμοίρητα.
57. Ἄπλετος μῦθος.] Ἤτοι ἰσόπλετος, ταχύς· ἢ ὅτι ἀπέπλη ὁ λόγος, ἀλλ' ὑπέμενεν, μὴ ἔχων πλεῖον. λείπει δὲ, ὅπ * σεσήκασι τὸ λόγου, ταχέως ἤκουσεν· Ἡρωδιανὸς δὲ, ἕτοιμος λόγος.

N O T Æ.

57. Ἄπλετος ἔπλετο μῦθος) Vid. *Etymolog.* M. v. Ἄπλετος.
59. *Εἰς ὑπερῷ' ἀναβᾶσα, σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν) Hic verſus omninò repeti debet, & poni ante ſequentem, ut ſuprà, v. 49. Eadem eſt ratio enim, ut omnes ſimul iterum hìc occurrant non ut hìc unus excidat, quare reponimus in *Textum*. Vid. ſuprà, ad π'. v. 413.

NOTÆ IN SCHOLIA.

57. * Πεσσήκασι, ad finem *Scholii*, ex *Aloyſii Alemanni* MS. addo. *Euſtath.* fol. 618. lin. 45. Κεῖται δὲ τὸ, ἄπλετος ἔπλετο μῦθος, εἰς ἴσον τῷ, ταχέως ἐσεσήκασι, φασὶ, τὸ λόγου.

VARIÆ LECTIONES.

67. Ἔπειτα ἀλεύατο) γρ. ἔπειθ' ὑπαλεύατο.
58. Ἡ δ' ὑδρηναμένη — * Εἰς ὑπερῷ' ἀναβᾶσα — Εὔχετο) γρ. ἡ δ' ὑδρηναμένη — Εὔχετο.

Ξεῖνον

Ξεῖνον ἄγων ἀγορηνδε διὰ πτόλιν· οἱ δ' ἄρ' ἔπι δίων
Τηλέμαχος ξείνοιο ἑκὰς τραπέτ', ἀλλὰ παρέστη.
Τὸν δ' ἐξ Πειραιος πρότερος προσέειπε μύθον ἔειπεν,
Τηλέμαχ', αἶψ' ὄρσειον ἐμὸν ποτὶ δῶμα γυναῖκας,
Ὡς τοι δῶρ' ἀποπέμψω, ἃ τοι Μενέλαος ἔδωκε.
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Πείραι', ὐ γάρ τ' ἴδμεν, ὅπως ἔσται τάδε ἔργα·
Εἴ κεν ἐμὲ μνηστῆρες ἀγήνορες ἐν μεγάροισι
Λάθρη κτείναντες, πατρῷα πάντα δάσωνται,
Αὐτὸν ἔχοντά σε βούλομ' ἐπαυρέμεν, ἤ τινα τῶνδε.
Εἰ δέ κ' ἐγὼ τούτοισι φόνον καὶ κῆρα φυτεύσω,
Δὴ τότε μοι χαίρουσι φέρειν πρὸς δώματα χαίρων.
Ὡς εἰπὼν, ξεῖνον ταλαπείριον ἦγεν ἐς οἶκον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἵκοντο δόμους εὖ ναιετάοντας,
Χλαῖναν μὲν κατέθεντο κατ' κλισμούς τε, θρόνους τέ·
Ἐς δ' ἀσαμίνθους βάντες εὐξέστας λούσαντο.
Τοὺς δ' ἐπεὶ οὖν δμῳαὶ λοῦσαν, καὶ χρῖσαν ἐλαίῳ,
Ἀμφὶ δ' ἄρα χλαίνας οὔλας βάλον, ἠδὲ χιτῶνας,
Ἐκ ῥ' ἀσαμίνθων βάντες ἐπὶ κλισμοῖσι κάθιζον.
Χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα,
Καλῇ, χρυσείῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
Νίψασθ'· παρὰ δ' ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
Σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα,
Εἴδατα πολλ' ὀπάσασα, χαριζομένη παρεόντων.
Μήτηρ δ' ἀντίον ἷζε παρὰ σταθμὸν μεγάροιο,

Hospitem ducens ad concionem per civitatem: neque adhuc diù
Telemachus ab hospite longè versus est, sed astitit.
Hunc & Peiræus prior verbum alloquutus est,
" Telemache, statim concita meam ad domum mulieres,
" Ut tibi dona mittam, quæ tibi Menelaus dedit.
Hunc rursus Telemachus prudens contrà alloquutus est,
" Peiræe, non utique scimus, quomodo erunt hæc opera.
" Si me proci superbi in domibus
" Clam interfecto, paterna omnia dividant,
" Ipsum habentem te mihi frui, quàm aliquem horum.
" Sin ego his cædem & mortem struxero,
" Jam tunc mihi gaudenti porta ad domos gaudens.
Sic loquutus, hospitem miserum duxit in domum.
At postquam venerunt domos benè habitatas,
Vestem quidem deposuerunt in lectisiciisque, sedibusque,
Inque balnea euntes benè-polita lavârunt se.
Hos postquam famulæ laverant & unxerant oleo,
Et circum vestes pretiosas jecerunt & interulas,
E balneo quidem euntes in sedibus sederunt.
Aquam igitur lavandis manibus serva gutturnio infudit portans,
Pulchro, aureo, super argenteo lebete,
Ad lavandum: juxtaque politam explicabat mensam.
Panem igitur verecunda dispensatrix apposuit portans,
Cibis multis impositis, largiens de præsentibus.
Mater verò contrà sedit ad valvas domûs,

ΣΧΟΛΙΑ.

73. Τραπέτ'.] Ἐτραπε.
75. Ὄπυιον.] Ἔπεμψον.
81. Ἐπαυρέμεν.] Ἐπιτυφῆσαι.
95. Παρεόντων.] Τῶν παραφρόντων, καὶ τοῖς μὴ σπουδάζουσι.

NOTÆ.

81. Αὐτὸν ἔχοντά σε βούλομ' ἐπαυρέμεν, ἤ τινα τῶνδε) Nota Ἀντωνυμίαν, αὐτὸν σὲ, pro σεαυτόν. De βούλομαι, pro *Malo*, diximus, ad π'. v. 106.

88. Τόσσ' ἐπὶ ἴν δμῳαὶ) Mirum, hucusque vocem ἐπὶ, quæ per Errorem in *Lovanianam* irrepsit, in *H. Stephani* Editione inemendatam hæsisse; etiam in alios hunc errorem profluxisse, viz. *Castellionem*, *Spondanum*, *Elzevirium*, *Oxonienſem*, &c. Verùm ex *Florentinâ*, *Aldinâ*, Utrâque *Eustathii*, *Romanâ* & *Basileensi*, *Frobenianâ*, veram *Lectionem*, ἐπὶ, restituo, *Sensu* omninò flagitante, & *Locis* parallelis; ut mox, v. 226. Ἀλλ' ἐπὶ ἴν δὴ ἔργα, κλ.

VARIÆ LECTIONES.

80. Δάσονται) κ. δάσωνται, non malè.

88. Τόσσ' ἐπὶ) κ. τὰς δ' ἐπὶ, vid. Not. in *Textum*.

Κλισμῷ κεκλιμμένη, λέπτ' ἠλάκατα τρωφῶσα.
Οἱ δ' ἐπ' ὀνείατ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Τοῖσιδε μύθων ἦρχε περίφρων Πηνελόπεια,
Τηλέμαχ', ἦτοι ἐγὼν ὑπερῴϊον εἰσαναβᾶσα
Λέξομαι εἰς εὐνήν, ἥ μοι γοόεσσα τέτυκται,
Αἰεὶ δάκρυσ' ἐμοῖσι πεφυρμένη, ἐξ οὗ Ὀδυσεὺς
Ὤιχετ' ἅμ' Ἀτρεΐδῃσιν ἐς Ἴλιον· οὐδέ μοι ἔτλης,
Πρὶν ἐλθεῖν μνηστῆρας ἀγήνορας εἰς τόδε δῶμα,
Νόστον σοῦ πατρὸς σάφα εἰπέμεν, εἴπερ ἄκουας.
Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Τοὶ γάρ ἐγώ τοι, μῆτερ, ἀληθείην καταλέξω·
Ἤιχόμεθ' ἔς τε Πύλον καὶ Νέστορα, ποιμένα λαῶν·
Δεξάμενος δέ μ' ἐκεῖνος ἐν ὑψηλοῖσι δόμοισιν,
Ἐνδυκέως ἐφίλει, ὡσεί τε πατὴρ εὖν ὅγε
Ἐλθόντα χρόνιον νέον ἄλλοθεν, ὡς ἐμὲ κεῖνον
Ἐνδυκέως ἐκόμιζε, σὺν υἱάσι κυδαλίμοισιν.
Αὐτὰρ Ὀδυσῆος ταλασίφρονος οὔποτ' ἔφασκε
Ζῶντος, οὐδὲ θανόντος, ἐπιχθονίων τευ ἀκοῦσαι,
Ἀλλά μ' ἐς Ἀτρεΐδην δουρικλειτὸν Μενέλαον
Ἵππουσι προέπεμψε καὶ ἅρμασι καλλιτρίχοισιν.
Ἔνθ' ἴδον Ἀργείην Ἑλένην, ἧς εἵνεκα πολλὰ
Ἀργεῖοι, Τρῶές τε, θεῶν ἰότητι μόγησαν.
Εἴρετο δ' αὐτίκ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος
Ὅτῳ χρηίζων ἱκόμην Λακεδαίμονα δῖαν.

In ſede reclinata, tenues lanas verſans.
Hi autem in cibos paratos adjacentes manus jecerunt:
At poſtquam potûs & cibi deſiderium amiſerant,
Illis verba incepit prudens Penelope,
" Telemache, certè ego in cœnaculum ubi conſcendero,
" Dormiam in lecto, qui mihi ſuſpiriosus factus eſt,
" Semper lacrymis meis irrigatus; ex quo Ulyſſes
" Ivit cum Atridis ad Ilium; nequedum mihi ſuſtinuiſti,
" Antequam venerint proci ſuperbi in hanc domum,
" Reditum tui patris apertè dicere, ſicubi audiviſti.
Hanc rurſus Telemachus prudens contrà alloquutus eſt,
" Tibi ergo ego, mater, veritatem narrabo:
" Ivimus inque Pylum & ad Neſtorem paſtorem populorum.
" Suſceptum autem me ille in altis domibus
" Accuratè dilexit, tanquam pater ſuum filium,
" Venientem longo-poſt tempore nuper aliunde; ſic me ille
" Studiosè curavit, unà cum filiis glorioſis.
" At de Ulyſſe miſero nunquam dixit,
" Quòd vivus eſſet, vel mortuus, ſe ab aliquo mortalium audiviſſe:
" Sed me ad Atridem lanceâ-inclytum Menelaum
" Equis præmiſit, & curribus conglutinatis.
" Illic vidi Argivam Helenam, cujus gratiâ multa
" Argivi, Trojanique, deorum voluntate laborârunt.
" Interrogavit verò ſtatim tum bellopræſtans Menelaus,
" Quo indigens veniſſem Lacedæmona divinam:

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

101. Ὑπερῴϊον.] * Ἀνώγειον οἴκημα.
102. Λέξομαι.] Καθεκοιμηθήσομαι. Σπυέσσα.] Σπιαγμῶν αἰτία. * Ità, pro ἀνώγειον, lego.
113. Κόμιζε.] Ἐπεμπελεῖτο.
121. Ὅτῳ.] Τινός.

N O T Æ.

100. Τοῖσίδε) Ità omninò ſcribendum, vel τοῖσδεσι, pro τοῖσι δ', quod hìc quidem ſtare nequit; τὸ δ enim περίληπτ. & eſt *Encliticum*; nec verò ſignificat, ut attentus *Lector* & peritus facilè agnoſcet. Vid. ad π'. v. 47.

108. Ἀλήθειαν) Ità pro ἀληθείην ſcribo, ut ad π'. v. 226. Ità mox, v. 122.

116. Ἀλλά μ' ἐς Ἀτρεΐδην * δουρικλειτὸν Μενέλαον) Quamvis hic in omnibus fere Exemplaribus δουρικλυτὸν legeretur, legendum tamen & hìc & aliàs ſemper in ſimilibus δουρικλειτὸν, contendo, ut ad *Iliad.* α'. v. 55. Vid. ad *Odyſſ.* δ'. v. 52.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

108. Ἀλήθειαν) χρ. ἀληθείην, vid. Not. in *Textum*.
110. Δέ μ' ὁπαδῷ.) χρ. δέ μοι κεῖσε, ut mox, v. 112. ὡς ἐμὲ κεῖνον.
116. Δουρικλεῖτον) γρ. δουρικλυτὸν, vid. N. in *Textum*.
118. Πολλὰ) γρ. πολλοὶ. *H. Steph.*
121. Ὅτῳ) χρ. ὅττεο. *Herv. ag.* Edit. in Margine.

Αὐτὰρ

Αὐτὰρ ἐγὼ τῷ πᾶσαν ἀλήθειαν κατέλεξα.
Καὶ τότε δή μ' ἐπέεσσιν ἀμειβόμενος προσέφατο,
Ὤ πόποι, ἦ μάλα δὴ κρατερόφρονος ἀνδρὸς ὀφ εὐνῇ
Ἤθελον θυμηδῆναι ἀναλκιδέες αὐτοὶ ἐόντες.
Ὡς δ' ὁπότ' ἐν ξυλόχῳ ἔλαφος κρατερῷῐ λέοντος
Νεβροὺς κοιμήσασα νεηγενέας γαλαθηνούς,
Κνημοὺς ἐξερέῃσι καὶ ἄγκεα ποιήεντα
Βοσκομένη, ὁ δέ τ' αὖτε εἰὴ εἰσύλυθεν θυλήῳ,
Ἀμφοτέροισι δὲ τοῖσιν ἀεικέα πότμον ἐφῆκεν·
Ὣς Ὀδυσεὺς κείνοισιν ἀεικέα πότμον ἐφήσῃ.
Αἲ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Ἀθηναίη, καὶ Ἄπολλον,
Τοῖος ἐὼν, οἷός ποτ' ἐϋκλειήν ἐνὶ Λέσβῳ
Ἐξ ἔριδος Φιλομηλείδῃ ἐπάλασσεν ἀναγκαίῃ,
Κὰδδ' ἔβαλε κρατερῶς, κεχάρηλο δὲ πάντες Ἀχαιοί·
Τοῖος ἐὼν μνηστῆρσιν ὁμίλησειεν Ὀδυσεύς·
Πάντες κ' ὠκύμοροί τε γενοίατο πικρόγαμοί τε.
Ταῦτα δ', ἅ μ' εἰρωτᾷς καὶ λίσσεαι, οὐκ ἂν ἔγωγε
Ἄλλα παρεξ εἴποιμι παρακλιδόν, οὐδ' ἀπαλήσω·
Ἀλλὰ τοὶ μέν μοι ἔειπε γέρων ἁλιερὸς νημερτὴς,
Τῶν οὐδέν τοι ἐγὼ κρύψω ἔπος, οὐδ' ἐπικεύσω.

" At ego huic omnem veritatem dixi.
" Et tunc utique me verbis respondens alloquutus est,
" O Dii certè jam fortis viri in lecto
" Voluerunt dormire, impotentes ipsi cum sint.
" Sicut quando in arboreto cerva validi leonis
" Hinnulos dormire faciens nuper-natos lacte-nutritos,
" Colles inquirit, & valles herbosas
" Pascens, hic verò statim suum ingressus est cubile,
" Ambobusque illis indignam mortem præbuit.
" Sic Ulysses illis turpem mortem afferet.
" Utinam enim, ô Jupiter pater, & Minerva, & Apollo
" Talis, qualis olim benè ædificatâ in Lesbo
" Ex provocatione cum Philomelide luctatus est, ubi surrexisset,
" Dejecitque fortiter, gavisique sunt omnes Achivi:
" Talis existens cum procis versaretur Ulysses,
" Omnes utique subitæ mortis fierent & amararum nuptiarum.
" Hæc autem, quæ me interrogas & precaris, non ego
" Alia præter *verum* dixerim obliquè, neque decipiam:
" Sed quæ quidem mihi dixit senex marinus verax,
" Horum nullum tibi ego occultabo verbum, neque abscondam.

ΣΧΟΛΙΑ.

134. Φιλομηλείδῃ.] Ὁ Φιλομηλείδης, ὡς Φιλομήλα ὁ ὑὸς· ὁ γὰρ Πάτροκλος ὑ δύναται δηλῶσαι, ὡς Φιλομήλας ὁ ὑὸς. * ὅτι τὸ παὶ ἀπὸ μητέρων ὑ χηματίζει ὁ Ποιητής· καὶ ὅτι τὸ ἐπιφερόμενον οὐκ οἰκεῖον ἦν ἐπὶ Πατρόκλου. Κὰδδ' ἔβαλε κρατερῶς. κεχάρηλο δὲ πάντες Ἀχαιοί· Καὶ τὸ Ἰλιάδι ὁ λίγα. * Νῦν τις σύνεσις Πατροκλῆος θεοῖο Μνησάσθω.

* *Iliad.* ρ'. v. 670.

NOTÆ.

122. Ἀλήθειαν) Vid. suprà, v. 108.

134. Φιλομηλείδῃ) Vid. Not. in *Br. Schol.*

138. Ἄ μοι) Malè olim in pluribus junctæ erant voces, ἄμοι enim pro ἄ μοι scribebatur.

141. Τῶν) Ità pro ὧν scribo, ex *Eustathio*; quanquam, ut verum fatear, τὸ ὦν, in ipsâ *Florentinâ*, *Aldinâ*, *Lovaniana Rescii*, nè alias Editiones hic memorem. Quùm tamen suprà, ubi hic totus locus, τῶν ἐν μεγάροισι, ἰδὲ τῶν ἐν νήεσσι, ὧν ἐν ἀγῶνι, ὧν ἐν ἀγορῇ, ὧν ἐν πεδίῳ, ὧν ἐν ὄρεσσι, ὧν ἐν ἀνθρώποις, ὧν ἐν ὑλῇ, ὧν ἐν ὁδῷ, ὧν ἐν ἀλὶ, ὧν ἐν ἀνέμοις, ὧν ἐν ἀρούρῃ, ὧν ἐν ἀκτῇ, ὧν ἐν ἀγυιῇ, ὧν ἐν ἀγρῷ, ὧν ἐν ἀμφιρύτῃ, ὧν ἐν ἀπείρονι, ὧν ἐν ἀπείρονι, ὧν ἐν ἀπείρονι

Φῆ μιν ὅδ' ἐν νήσῳ ἰδέειν κρατερ' ἄλγε' ἔχοντα,
Νύμφης ἐν μεγάροισι Καλυψοῦς, ἣ μιν ἀνάγκῃ
Ἴσχει· ὁ δ' ἐ δυσάγ) ἦν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι·
Οὐ γάρ οἱ πάρα νῆες ἐπήρετμοι, ἠ ἑταῖροι,
Οἵ κέ μιν πέμποιεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
Ὣς ἔφαθ' Ἀτρείδης δουρικλειτὸς Μενέλαος.
Ταῦτα τελευτήσας νεόμην· ἔδοσαν δέ μοι ἤρῳον
Ἀθάνατοι, τοί μ' ὦκα φίλην ἐς πατρίδ' ἔπεμψαν.
Ὣς Φάτο· τῇ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινε.
Τοῖσίδε καὶ μετέειπε Θεοκλύμενος θεοειδὴς,
Ὦ γύναι αἰδοίη Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,
Ἦτοι ὅδ' ἀσφαλέως οἶδεν· ἐμεῖο δὲ σιγάζεο μῦθον·
Ἀτρεκέως γάρ σοι μαντεύσομαι, οὐδ' ἐπικεύσω·
Ἴστω νῦν Ζεὺς πρῶτα θεῶν, ξενίη τε τράπεζα,
Ἑστίη τ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἣν ἀφικάνω,
Ὡς ἦτοι Ὀδυσεὺς ἤδη ἐν πατρίδι γαίῃ
Ἥμενος, ἢ ἕρπων, τάδε πευθόμενος κακὰ ἔργα,
Ἐσθλὰ μνησῆρι κακὸν πάντεσσι φυτεύῃ.
Τοῖον ἐγὼν οἰωνὸν ἐυσσέλμῳ ἐπὶ νηὸς
Ἥμενος ἐφράσάμην, καὶ Τηλεμάχῳ ἐγεγώνευν.
Τόνδ' αὖτε πρόσφατε θεῖφρων Πηνελόπεια,
Αἴ γὰρ τοῦτο, ξεῖνε, ἔπος τετελεσμένον εἴη·
Τῷ κε τάχα γνοίης φιλότητά τε, πολλά τε δῶρα,

" Dixit ipsum in insulâ vidisse duros dolores habentem,
" Nymphæ in domibus Calypsûs, quæ ipsum necessitate
" Detinet: ille verò non poterat suam in patriam terram venire:
" Non enim adsunt naves remigabiles & socii,
" Qui & ipsum subvehant in lata dorsa maris.
" Sic dixit Atrides lanceâ inclytus Menelaus.
" His peractis discessi; dederunt enim mihi ventum
" Immortales, qui me velocitèr dilectam in patriam miserunt.
Sic dixit; huic autem animum in pectoribus movit.
His & loquutus est Theoclymenus divinus,
" O conjux veneranda Laertiadæ Ulyssis,
" Certè hic non apertè scit; meum verò attende verbum.
" Verè enim tibi vaticinabor, neque occultabo.
" Sciat nunc Jupiter primùm deorum, hospitalisque mensa,
" Domusque Ulyssis strenui, ad quam veni,
" Quòd certè Ulysses jam in patriâ terrâ
" Sedens, vel repens, hæc auditurus mala opera,
" Est, at procis malum omnibus serit:
" Talem ego Avem benè-tabulatâ in navi
" Sedens observavi, & Telemacho indicavi.
Hunc rursùs alloquuta est prudens Penelope,
" Utinam hoc, hospes, verbum perfectum esset;
" Tum citò sentires amicitiamque, multaque dona,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

158. Ἕρπων.] Κατ' ὀλίγον προσερχόμενον. γώσεον.] Ἐσήμαινον, ἔλεγον.
161. Ἐφρασάμην.] Ἐθαυμάμην, ἔγνων. Ἐγ-

Ν Ο Τ Æ.

eus occurrebat, nempè ν. v. 350. Τῶν apertè legatur, in his ipsis *Editionibus*, & aliis omnibus; hic autem locus sit ex isto desumptus: & in hoc ipso loco scribatur ϓ in utràque *Eustathii* Editione, & *Sensus* quoque hanc *Lectionem* postulet, & Poetæ Usus etiam præferat, nequaquam debuit *H. Steph.* τὸ ἄν in suo *Textu* ponere, & τὸ ϓ in *Marginem* rejicere, verùm potiùs, contrà facere, si satis advertisset, & contulisset, ut Nos nunc facimus.

142. Κρατερ' ἄλγε' ἔχοντα) *Eustath.* fol. 621. lin. 28. Ἔφη αὐτὸν ὁ Πρωτεὺς. ἐν νήσῳ ἰδέειν κρατερ' ἄλγε' ἔχοντα, ἤγουν πάσχοντα· ἢ θαλερὸν καὶ δάκρυ χέοντα, quasi hæc esset altera *Lectio* & *H. Steph.* θαλερὸν καὶ δάκρυ χέοντα ponit inter *Var. Lect.* quod tamen Obelo notandum, nam nec Versus admittet, nisi θαλερὸν rejicias; τὸ ἰδέειν enim omninò necessarium.

147. Ὣς ἔφατ' Ἀτρείδης δουρικλυτὸς Μενέλαος) Ità & hìc δουρικλυτὸς, pro δουρικλειτὸς, lego, ut suprà, v. 116.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

142. Κρατερ' ἄλγε' ἔχοντα) γρ. καὶ δάκρυ χέοντα, vid. Not. in *Textum*.
147. Δουρικλειτὸς) γρ. δουρικλυτὸς, vid. suprà, ad v. 116.
155. Ἑστίη) γρ. Ἰστίη. Vid. ad ξ. v. 156.
158. Πεύθόμενος) γρ. πεύσόμενος.
160. Τοῖον) γρ. οἷον, *H. Steph.*

Ἐξ

Ἐξ ἐμοῦ, ὡς ἄν τίς σε σωκαλόμῳ μακαρίζοι.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
Μνηστῆρες δ' πάρεσταν Ὀδυσσῆι μεγάροιο
Δίσκοισιν τέρποντο, καὶ αἰγανέῃσιν ἱέντες
Ἐν τυκτῷ δαπέδῳ, ὅθι περ πάρος ὕβριν ἔχεσκον.
Ἀλλ' ὅτε δὴ δεῖπνησε ἴδον, καὶ ἐπήλυθε μῆλα
Πάντοθεν ἐξ ἀγρῶν, οἱ δ' ἦγαγον, οἵ τοπάρος περ,
Καὶ τότε δὴ σφιν ἔειπε Μέδων, ὃς γάρ ῥα μάλιστα
Ἥνδανε κηρύκων, καί σφιν παρεγίνετο δαιτί,
Κοῦροι, ἐπεὶ δὴ πάντες ἐτέρφθητε φρένα δαῖτι,
Ἔρχεσθε πρὸς δῶμα, ἵν' ὑμῖν δαῖτα πονήσω·
Οὐ μὲν γάρ τι χέρηιον ὥρη δεῖπνου ἐλέσθαι.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἀνστάντες ἔβαν, πείθοντό τε μύθῳ.
Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἵκανον δόμους εὖ ναιετάοντας,
Χλαίνας μὲν κατέθεντο κατ' κλισμούς τε, θρόνους τε,
Οἱ δ' ἱέρευν ὄϊς μεγάλους καὶ πίονας αἶγας.
Ἱέρευν δὲ σύας σίάλους καὶ βοῦν ἀγελαίην,
Δαῖτ' ὑπτιώμενοι· τοὶ δ' ἐξ ἀγροῖο πόλινδε
Ὦρτο μολὼν, Ὀδυσεύς τ' ἴσκε καὶ δῖος ὑφορβός.
Τοῖσι δὲ μύστων ἦρχε συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
Ξεῖνε, ἐπεὶ ἂρ δὴ πρῶτα πόλινδ' ἴσκεν μνησαίμην
Σήμερον, ὡς ἐπέτελλεν ἄναξ ἐμός, ἦ σ' ἂν ἔγωγε
Αὐτῷ βουκολίῳ σταθμῷ ῥυτῆρα γενέσθαι·
Ἀλλὰ τὰ αἰδέομαι, καὶ δείδια, μή μοι ὀπίσσω

" Ex me; ut aliquis te obvius beatum prædicaret.
Sic hi quidem talia inter se loquebantur.
Proci autem ante Ulyssis domum
Discis delectabantur, & tragulis *eas* jaciendo
In elaborato pavimento; ubi antea injuriam habebant.
Sed quando jam cœnandi tempus erat, & supervenerunt oves
Undique ex agris, hi verò duxerunt, qui antea;
Et tunc sanè ipsis dixit Medon, hic enim maximè
Placebat præconum, & ipsis affuit in convivio,
" Juvenes, postquam jam omnes delectati estis mente certaminibus,
" Ite in ædes, ut paremus convivium:
" Non enim incommodum *est* in tempore cœnam capere.
Sic dixit, hi autem surgentes ibant, & paruerunt dicto.
At postquam venerunt *in* ædes benè habitatas,
Vestes quidem deposuerunt in sedibus, thronisque:
Hi igitur mactaverunt oves magnas & pingues capras;
Mactaverunt quoque sues pingues, & bovem armentariam,
Convivium parantes: hi interim ex agro ad civitatem
Properè se accingebant, ut irent Ulysseſque & divus subulcus.
Ex iis autem verba incepit subulcus, princeps virorum,
" Hospes, quoniam jam nunc ad civitatem ire valdè cupis
" Hodiè, sicut jussit dominus meus, certè te ego
" Hic mallem stabulorum custodem relinqui:
" Sed vereor & timeo, nè mihi in posterum

ΣΧΟΛΙΑ.

170. Δεισηνῆς.] Βαρυτόνως μὲν ὁ δεῖπνος ἄσημος· ὀξυτόνως δὲ, τὸ δεῖπνον.
175. Ἐντωσόμεθα.] Εὐτρεπίσωμεν.
183. Ὦρτο μολὼν.] Παρεισχυάζουσι.
187. Ῥυτῆρα.] Φύλακα· σταθμῶν δὲ, τῶν ἐπαύλεων.

NOTÆ.

170. Ἀλλ' ὅτε δὴ δεισηνῆς ἴλοι) *Etymolog.* M. v. Δεισηνῆς) Ἔστι δεισηνῶ δεισηνίτης. Ἀλλ' ὅτε δὴ δεισηνῆς ἴλοι, τροπικῶς, τὸ σῖγμα. Διὰ δὲ τοῦτο γεγράφηται· ἀπὸ δὲ δεισηνίζω, δεισηνίτης. Ὧρος. Idem tamen rectius alias, Δορπηνῆς legit, in v. quo etiam modo δεισηνῆς.

181. Ἱέρευν δὲ σύας σίάλους) De *Anapæsto* in Versu Heroico, diximus ad ξ'. v. 94. ubi & de hoc loco. Potest & ἱέρευον hic saltem legi, licet rectè, suprà, ad v. 180. Οἱ δ' ἱέρευον ὄϊς μεγάλους.

185. Δὴ πρῶτα) Ità lego, pro δ' ἤπρωτα.

VARIÆ LECTIONES.

170. Δεισηνῆς) γρ. δείπνησε, *H. Steph.* & Δεισηνὲς, vid. *Brevia Scholia* & Not. in *Textum*.
174. Ἀΐδηλοις) γρ. ἀΐθλων.
177. Ἔβαν, πείθοντό τε μύθῳ) γρ. ἔβαν εἰκότα ἔκας, *H. Steph.* cujus *Sensum Latina* Versio habet; ut mox, v. 223. χειότερ aptior, licet & ibi χερείονα.

Νεκείης

Νεικείη· χαλεπαὶ δέ τ' ἀνάκτων εἰσὶν ὁμοκλαί.
190 Ἀλλ' ἄγε νῦν ἴομεν· δὴ γὰρ μέμβλωκε μάλιστα
Ἦμαρ, ἀταρ πάχα τοι ποτὶ ἕσπερα ῥίγιον ἔσται.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Γιγνώσκω, φρονέω· τά γε δὴ νοέοντι κελεύεις,
Ἀλλ' ἴομεν· σὺ δ' ἔπειτα ἀμαιμακέας ἀγεμόνευε.
195 Δὸς δέ μοι, εἴ ποθί τοι ῥόπαλον τετμημένον ἔστιν,
Σκηρίπτεσθ', ἐπεὶ φάτ' ἀεισφαλέ' ἔμμεναι ὁδόν.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμφ' ὤμοισιν ἀεικέα βάλλετο πήρην
Πυκνὰ ῥωγαλέην· ἐν δὲ τρόφος ἦεν ἀορτήρ·
Εὔμαιος δ' ἄρα οἱ σκῆπτρον θυμαρὲς ἔδωκεν.
200 Τὼ βήτην· ταθμὸν δὲ κύνες καὶ βῶτορες ἄνδρες
Ῥύατ' ὄπιθε μένοντες· ὁ δ' ἐς πόλιν ἦγεν ἄνακτα,
Πτωχῷ λυγαλέῳ ἐναλίγκιον ἠδὲ γέροντι,
Σκηπτόμενον· τὰ δὲ λυγρὰ περὶ χροῒ εἵματα ἕστο.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τείχεός ὁδὸν κάτα παιπαλόεσσαν
205 Ἆσσον ἐγγὺς ἔσαν, καὶ ἐπὶ κρουνὴν ἀφίκοντο
Τυκτὸν, καλλίροον, ὅθεν ὑδρεύοντο πολῖται,

"Excandescat: difficiles etiam dominorum sunt minæ.
" Sed age nunc eamus, jam enim præterit maximâ ex parte
" Dies, at citò sub vesperam frigidius erit.
Hunc respondens alloquutus est prudens Ulysses,
" Cognosco, mente teneo; hæc jam intelligenti injungis:
" Verùm eamus; tu autem exin perpetuo præi.
" Da verò mihi, sicubi baculum incisum est,
" Ut innitar; quoniam dicitis valdè lubricam esse viam.
Dixit, & circum humeros turpem imposuit peram
Densis *fenestris* rimosam, tortilis verò inerat funis:
Eumæus autem ei baculum gratum dedit.
Hi iverunt: stabulum verò canes & pastores viri
Custodiebant à tergo manentes: hic autem versus civitatem duxit regē,
Pauperi miserando similem & seni,
Baculo innitentem: mala enim circū corpus vestimenta indutus erat.
Sed quando *jam euntes* viam per asperam
Civitatem prope erant, & ad fontem pervenerant,
Elaboratum, pulchrè-fluentem, unde aquam petebant cives,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

189. Χαλεπαί.] Δύσκολοι· κακαὶ τῇ διαστολῇ αἱ ἀπειλαί. Ἀνάκτων.] Διαστολῆς· Ὁμοκλαί.] Ἀπειλαί.

190. Μέμβλωκε μάλιστα ἦμαρ.] Τὸ πλεῖστον τῆς ἡμέρας παρελήλυθεν.

191. Ποτὶ ἕσπερα ῥίγιον.] Πρὸς ἑσπέραν μᾶλλον χειμὼν ἐστι. Ῥίγιον.] Χειμών. ψύχος.

195. Τετμημένον.] Κεκομμένον.

196. Σκηρίπτεσθαι.] Ἐπερείδεσθαι. Ἀεισφαλέα.] Τραχεῖαν, σκληράν, σφάλλουσαν πάντα δυναμένην, δύσβατον, ὀλισθηράν. ὅπερ κινδυνεύει καὶ παρεπεῖν· ὁδὸν ἢ νῦν, ἀντὶ τοῦ, τὴν ὁδόν.

199. Θυμαρές.] Εὐάρεστον.

202. Λυγαλέῳ.] Εὐπλεῖ.

203. Σκηπτόμενον.] Ἐπερειδόμενον. Ἔστο.] Ἐνεδέδυτο.

Ν Ο Τ Æ.

196. Ἀεισφαλὲς ἔμμεναι ὁδὸν) *Eustath.* fol. 623. lin. 44. Καὶ ὅρα, τὸ ὁδὸν, ἀντὶ τοῦ ὁδὸν, ἐπιθέσει Αἰολικῇ τοῦ ν. ἄπαξ δέ, φασιν, εὑπαίδευτα εἶπε τὴν λέξιν· καὶ δέδωκεν ἀφορμὴν ἐτυμολογίας τῇ ὁδῷ, καὶ ἐκεῖθεν ἡ ὁδὸς εἰς οἶκόν ἐστιν. Ἡρακλείδης δὲ ἐν οἷς ἀθροίζει δυσκλίτων ῥημάτων, γράφει, Ἀεισφαλὲς ἔμμεναι ὁδούς φασι γράφειν, οὐκ ἄλλως, ἀπὸ πτωτ. Verùm quùm ὁδὸς sit *Ionicum*, pro ὁδός. & ὁδὸς, *Pavimentum*, non tam *Lectionem* illam puto, quam παρασυνήσιν. Παραπεποιῆσθαι ἢ δοκεῖ ἐκ τοῦ Ποιητοῦ. *viz.* ex hoc loco.

201. Ῥύατ') Pro ἐῤῥύατο, hoc est, ἐῤῥυμένοι ἦσαν, ut *Iliad.* σ'. v. 515.

203. Σκηπτόμενον) *Eustath.* fol. 625. lin. 1. Ὅ ἐστι, σκηριπτόμενον· ἢ σφαλιζόμενον. ἐκ φαινομένου· ἐκ γὰρ πλήθους τοιούτους ἦν.

206. Ὅθεν ὑδρεύοντο πολῖται) Confer, quæ Nos ad η'. v. 131.

NOTÆ IN SCHOLIA.

196. Ἀεισφαλέα) In hoc *Scholio Masculæ* Epitheta in *Fœminina* verto omnia, quòd ὁδὸς ᾖ, pro ὁδός.

Variæ Lectiones.

189. Ὁμοκλαί) γρ. ἀπειλαί, *Scholiastes* Æschyli, vid. *Duport.* Gnomolog.

196. Ἀεισφαλὲς ἔμμεναι ὁδὸν) γρ. ἀεισφαλὲς ἔμμεναι ὁδὸς· *Eustath.* & *H. Steph.* vid. Not. in *Textum.*

199. Θυμαρὲς) γρ. θυμᾶρες.

206. Καλλίροον) γρ. καλλίῤῥοον, at in *Scansione*, ut καλλίῤῥοιν, considerandum.

Τὲὶ

Τὼ ποίησ' Ἰθακος, καὶ Νήριτος, ἠδὲ Πολύκτωρ·
Ἀμφὶ δ' ἄρ' αἰγείρων ὑδατοτρεφέων ἦν ἄλσος
Πάντοσε κυκλοτερὲς, καθὰ δὴ ψυχρὸν ῥέεν ὕδωρ
Ὑψόθεν ἐκ πέτρης· βωμὸς δ' ἐφύπερθε τέτυκτο
Νυμφάων, ὅθι πάντες ἐπιρρέζεσκον ὁδῖται·
Ἔνθα σφέας ἐνίκαι' υἱὸς Δολίοιο Μελανθεὺς,
Αἶγας ἄγων, αἳ πᾶσι μετέπρεπον αἰπολίοισι,
Δεῖπνον μνηστῆρσι· δύω δ' ἅμ' ἕποντο νομῆες.
Τόνδε ἰδὼν νείκεσσεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν
Ἐκπαγλον καὶ ἀεικές· ὄρινε δὲ κῆρ Ὀδυσῆος·
Νεῦ μὴ δὴ μάλα πάσχω κακὸς κακὸν ἡγλάϊσται·

Quem fecit Ithacus, & Neritus, & Polyctor;
Circùm verò alnorum aquis-nutritarum erat nemus
Undique circulare, frigidáque defluebat aqua
Ex alto, ex petrâ: ara item suprà facta erat
Nympharum, ubi omnes sacrificabant viatores;
Illic ipsos invenit filius Dolii Melantheus,
Capras ducens, quæ omnibus antecedebant gregibus,
Cœnam procis; duo autem simul sequebantur pastores.
Hos conspicatus increpavit, verbumque dixit & compellavit
Terribiliter & indecenter; movitque animum Ulyssis;
" Nunc sanè verò verius malus malum ducit:

ΣΧΟΛΙΑ.

207. Ἰθακος καὶ Νήριτος, ἠδὲ Πολύκτωρ.] * Πτερελάου παῖδες, Ἰθακος καὶ Νήριτος, ἀπὸ Διὸς ἔχοντες τὸ γένος, ἦκαν τὴν Κεφαλληνίαν· θρέπτας δὲ αὐτοῖς τοῦτο, καθαλιπόντες τὰ σφέτερα ἤθη, παραγίνονται εἰς τὴν Ἰθάκην καὶ τόπον ἰδίοντες εὔ πιπτησιφόρον, εἰς σωφρονισμὸν. Ἀφ' ὧν τὸ τῶν παραπλησίων ὑψηλότερον εἶναι, ἐκ καθίκησαν δεῦρο τὴν Ἰθάκην ἔκλεσαν· καὶ ὁπόσοι μὲν ἦσαν Ἰθάκης, ἡ νῆσος ἐπωνομάσθη Ἰθάκη, τὸ δὲ παρακείμενον ὄρος ἀπὸ τοῦ Νηρίτου, Νήριτον. ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Ἀκουσιλάῳ.

208. Ἀμφὶ δ' ἄρ' αἰγείρων ὑδατοτρεφέων ἦν ἄλσος] Ἥλιος Ῥόδῃ μιχθεὶς τῇ Ἀσωπίδι, παῖδας ἔσχε, Φαέθοντα, καὶ * Λαμπετίδα, καὶ Αἰγλάην, καὶ Φαέθουσαν· ἀνδρωθεὶς δὲ ὁ Φαέθων, ἤρετο τὴν μητέρα, τίνος εἴη παιδός· πυθόμενος δὲ, ὡς Ἥλιου, παρεγίνετο ἐπὶ τὰς τοῦ πατρὸς ἀναβολὰς· γνωρισθεὶς δὲ, ἔτυχε ἐδέσθη τοῦ πατρὸς, ἐπ' ὀλίγον αὐτῷ συγχωρήσαι τὸ ἅρμα καὶ τοὺς ἵππους, ὅπως καθεστήσῃ τὸ κόσμον· ὁ δὲ Ἥλιος ἀκούσας, παραυτὰ μὲν ἀντέλεγεν, εἰδὼς ἃ πείσῃ· σφόδρα δὲ αὐτῷ ἐγκειμένῳ, συγχωρεῖ, διδάξας, ὅ, τι τὸ μεσαίχμιον ἐπιβὰς ὁ ἐκεῖνος δὲ ἄρματος, ἀπήκτως ἤλασεν, ὡς τε * παφλάζειν, πάντα τὰ ἐπὶ τῆς γῆς φρύγειν, καὶ δὴ τῆς ἀφορμώσης ἐπιχεῖν αὐτὸν πυρωτὴ τῷ Διΐ· καταπεσόντος δὲ αὐτοῦ μὴ τὸ θείας φλογὸς ἐπὶ τὸ Ἠλιάδων πεδίον, καὶ Φαρείντος, αἱ ἀδελφαὶ παρεγενόμεναι κατὰ τὸν τόπον δὲ Κελλικῆ πλαίγας, ἐδρύσαν ἡμέρας * ἀδιαλείπτως καὶ νυκτὸς· ὅθεν * καπλήσας ὁ Ζεὺς, πεύσας ἀνάμνησιν ἐνεποίησεν τῶν κακῶν, μεταμορφῶν αὐτὰς εἰς * αἰγείρους, αἵπερ εἰσὶ δενδρα· λέγεται δὲ καὶ ὑπὸ ἀπαγχονάδος τὸ ἤλεκτρον τὸ ἀρχαῖος οἰμωγῆς· ἀποδακρύονται δὲ τοῦτον καρπὸν ἀπὸ δένδρου· ἡ δὲ ἱστορία παρὰ τῆς τραγικῆς. Ἰδαίτερον.] Τῶν ὑδάτων τροφίμων.

* Ita, pro κατελεήσαντος τὴν Δίαν, &c.

211. Ὀδῖται.] Ὀδιπόροι.

213. Μετίστασον.] Ἐπίσημοι ἦσαν.

214. Νομῆες.] Ποιμένες.

216. Ἔκπαγλον δὲ ἀεικές.] Δεινῶς ὑβριστικόν.

217. Ἠγλάϊσται.] Ἄγλ.

NOTÆ IN SCHOLIA.

208. * Πτερελάου, pro Πτερελάου, & * Λαμπετίδα lego. pro corrupto λαμπατίνεται, mox * παπταίνειν πάντα τὰ ἐπὶ, pro priori παπταίνειν τὰ πάντα ἐπὶ etiam * ἀδιαλειπίας, pro ἀδιαλείπτως, & * αἰγείρους, pro monstro illo αἰχείρους, (in solâ *Elzevir.*) ex MS. *Aloysii*, & partim ex Vett. *Impressis*. Notandum in fine, per vocem * Τραγικῆς, *Euripidem* præcipuè designari; cujus Drama, *Phaethon*, hoc Argumentum tractat, ut & *Nonni Dionys.* l. 38. & *Ovid.* Metamorph. l. 1. ad finem, item l. 2. §. 1, 2, 3. Verùm *Euripides* & *Ovidius Phaethontis* matrem *Clymenen* vocant, quam *Scholiastes* noster *Rhoden*, & quam hic *Asopi* filiam, *Neptuni* & *Amphitritæ* vocat *Apollodor.* Biblioth. l. 1. c. 4. §. 5. Dicendum ampliùs, quòd cùm *Homerus*, *Ulyssis* tempore, *Solis* boves ab harum sororum duabus pasci fingat, *Odyss.* μ'. v. 132. Νύμφαι ἐϋπλόκαμοι, Φαέθουσά τε, Λαμπετίη τε, visus est *Ovidius* illud minimè probâsse; quòd sorores *Phaethontis* in Arbores sint versæ: Et ille *Neæram* his Matrem assignat, ut μ'. v. 133. Ἃς τέκεν Ἠελίῳ Ὑπερείων δῖα Νέαιρα. Vid. *Joh. Alberti Fabricii Bibliothecam Græcam*, 1 Vol. p. 623. v. Φαέθων, ἡ Κλυμένη. Hæc *Scholia* in MS. *Aloysii* extant quidem, at non suo loco, sed longè infrà, è regione, v. 590.

VARIÆ LECTIONES.

208. Ἦν) γρ. ἦεν, πίλεν.

211. Ἐπιρίζεσκον) γρ. ἐπιῤῥίζεσκον, *H. Stephan.* Quidam, ἐπιρίζεσκον, & ἐπιῤῥίζεσκον, & ἐπὶ ῥίζεσκον.

212. Σφέας) γρ. σφᾶς.

Ὡς ;

Ὡς αἰεὶ τ' ὁμοῖον ἄγχι θεὸς ὡς τ' ὁμοῖον.
Πῆ δὴ τόνδε μολοβρὸν ἄγεις, ἀμέγαρτε συβῶτα,
Πτωχὸν ἀνιηρὸν, δαιτῶν ἀπολυμαντῆρα;
Ὅς πολλῇσι φλιῇσι παρέστηκεν φλίψῃ ὤμους,
Αἰτίζων ἀκόλους, οὐκ ἄορας, οὐδὲ λέβητας.
Τόν κ' εἴ μοι δοίης σταθμοῦ ῥυτῆρα γενέσθαι,
Σηκοκόρον τ' ἔμεναι, θαλλόν τ' ἐείρειν φορῆσαι,
Καί κεν ὀΐν πίνων, μεγάλῳ ἐπιγνάμπτοι θείτο.

" Adeò ſemper ſimilem ducit Deus ad ſimilem.
" Quonam utique hunc voracem ducis, immanis ſubulce,
" Mendicum importunum, convivorum deſtructorem?
" Qui multis limin.bus aſtans deteret humeros,
" Petens fruſta, non enſes, neque lebetes.
" Hunc ſi mihi dares ſtabulorum cuſtodem ſieri
" Ut eſſet ſtabuli-curator & pabulum hœdis portaret,
" Etiam vel ferù bibens, magnum genu ponceret, & in corpulentiâ excreſceret.

ΣΧΟΛΙΑ.

219. Μολοβρόν.] Τὸν ἐπαίτην, τὸν γαστρίμαργον, * τὸ μελίσκοντα ἐπὶ τῷ βορᾷ, τὸ ἀκόρεστον πρὸς. Ἀμείναρτε συβῶτα.) Ἡ ὁ τῶ βωτῶν ἀφθόνως, ὃ δηλοῖ τὸ καλῶς περιέπειν· ἢ ᾧ οὐκ ἄν τις φθονήσαι ὃ συβωτεῖν, οἷον, ἄξιε ὃ συφορβεῖν.

220. Πτωχόν.] Ἐπαίτην. Δαιτῶν ἀπολυμαντῆρα.] Λυμεῶνα τῶν εὐωχιῶν· ἢ, * τὸν τὰ καθαρμοῖα * ἀποφερόμενον τῶν εὐωχιῶν.

221. Πολλῇσι.] Πολλαῖς. Φλιῇσι] Ταῖς παραστάσι τῶν θύρας. Φλίψῃ.) Αἰολικῶς. Ἔνιοι, θλίψῃ, θλιβήσεται· ὃς οὐκ ἐνέβησεν) τὸν φλιῶν. * Οὐδὲ εἴξει· εἰώθασι δὲ οἱ πλούσιοι προσκλίνειν τοῖς θύραις, καὶ προσερείδεσθαι.

222. Αἰτίζων.] Αἰτῶν. Ἀκόλους.] Ψωμοὺς, ἃς οὐκ ἄν τις καλύσαι ἀφῇ τῷ βρόχῳ. Ἄορας.] Οἱ μὲν, χοίρους δέ σι, τὰ ξίφη, παρὰ τὸ ἄειρ· οἱ δὲ, μῆ

ΝΟΤΑ.

218. Ὡς αἰεὶ τ' ὁμοῖον ἄγχι θεὸς ὡς τ' ὁμοῖον) Prior ὡς, pro ὅπως, at poſterior, pro εἰς, *Atticè*; de quâ re diximus ſatis ad *Euripid.* Phœniſſ. v. 1409. Huc refer Fabulam *Æſopicam*, Περὶ Ἀηδοκλέους καὶ Γναφέως, ὅτι πᾶν τὸ ἀνόμοιον, ἀκοινώνητον. Quod Veteres ὁμῆον, non ὅμοιον, dixerint, ut ἑτῆμον, non ἔτιμον, τερπαῖον, non τέρπαιον, ἐρῆμον, non ἔρημον, quodque *Atticum* ſit & *Homericum*, Veteres Grammatici. *Euſtath.* fol. 432. lin. 45. Τὸ ὃ ἐρῆμα παραδεδιαπῶσιν οἱ Παλαιοί· ὥσπερ γὰρ ἑτῆμον λέγει Ὁμηρος παραδεδιαπεμένους, καθὰ Ἀρχαίσμὸν, ὅτι καὶ ἐρῆμον, τὸ παρ' ἡμῖν ἔρημον· καὶ καινὸν ὠδὴν, εἶγε καὶ ἔσ, τερπωδὰς ἄορας· οἱ μὲ τὰς, ἀπὸ τῶ αἴγωνων λαμβανομένας, ἄθλα, γυναῖκας· λέγει γάρ που, * Ἡ τέτμον, ἢ γυνή· ἢ ἄορας, οἱ ὃ τὰς τερπωδὰς, τὰς ὧπερ ἔχοντας, ἐξ ὧν αἴρεσθαι δύναντο). * *Iliad.* χ'. v. 164.

223. Δοίης.] Παράσχοις.

224. Σηκοκόρον.] Ἐπιμελητὴν ἐπαύλεως, ἢ τὸν σαίροντα τὰς σηκὰς· σηκοὶ γὰρ λέγονται, αἱ μάνδραι, ἐν οἷς τόποις, ἔνθα συγκλείονται αἱ αἶγες καὶ τὰ πρόβατα. Θαλλόν.] * Πᾶν τὸ ἐκ γῆς φυόμενον· ἢ τὴν φυλλάδα. Πᾶς γὰρ κλάδος δένδρου, βλαστὸς προσηγορεύεται· ὡσὰ τ' Ἀθηναῖοι ὃ μόνον ὁ τῆς ἐλαίας. Φορῆσαι.] Φέρειν, κομίζειν.

225. Ὀρόν.] Ἀντὶ δὲ, ὀρρὸν, τὸν ὀδυπτὸν καὶ ἐφθαρμένον ὑποστάθμιον δὲ γαλακτὸς ἢ τὸ ἄπηκτον γάλα, τὸ ὑπολιπόμενον ὑδατώδες. Ἐπιγνάμψει.] Τὸν δὲ σύμπαντα εὐεξίαν· ἀπὸ μέρους δὲ καθὰ τὸ γόνυ δηλοῖ τὸν πᾶν ἰσημαίνει, ἢ τὸ ὑπερέχον δὲ γόνατος.

Θυκυδίδης ἀσυνήθως τερπαῖον λέγει, ἀντὶ τοῦ ἡδέως.— Et mox, lin. 51. Διὸ Ἡρωδιανὸς φησὶν, ὅτι τὸ παρ' Ὁμήρῳ ἐρῆμον, καὶ ἑτῆμον, καὶ παντοῦ Ἀτθικοὶ ἀναλόγως φασὶν, ἔρημον, ὅμοιον, καὶ ἔτιμον. Item fol. 432. lin. 22. Τὸ ὃ ὁμοῖον, ὅτι ἀναλόγως ἀντὶ τοῦ ἴσου, καὶ ἐπὶ παντὸς τόπου, καθὰ τὸ ἀντιπροξυβούλῳ ὅμοιον, πολεμαχῆ δηλοῖ). ὥσπερ καὶ τὸ ὁμοίως ἴσως τι ἄλλως καὶ ἐν Ὀδυσσείᾳ, ὃ πάντως ἀναλογώτερον, καὶ ὅμοιος. Et fol. 627. lin. 2. Τὸ μὲ ὁμοίῳ, ὕστερον οἱ Ἀτθικοὶ ἀντιπαρέζευξαν. Vid. *Etymolog.* M. v. Γλοῖος.

222. Αἰτίζων ἀκόλους) De voce ἄκολος, *Etymolog.* M.

NOTÆ IN SCHOLIA.

219. * Clauſulam illam, * τὸ μολίσκοντα. &c. ex MS. *Aloyſii* addo.

220. * Τὸν & * ἀποφερόμενον, pro οἱ & ἀποφερόμενοι, lego. *Senſu* poſtulante, ſi taceret MS.

221. * Οὐδὲ εἴξει· εἰώθασι δὲ οἱ πλούσιοι προσκλίνειν τοῖς θύραις, καὶ προσερείδεσθαι, addo ex MS. *Aloyſii*; licet etiam in *Vett. Impreſſis* extent, in *Aldinâ* nempè, *Bedrotianâ*, *Morrhianâ*, &c. excepto quòd ibi, voces, οὐδὲ εἴξει, ut *Textûs* pars laudentur, & ἢ in fine, pro καὶ, legatur.

224. * Πᾶν τὸ ἐκ γῆς φυόμενον· ἢ τὴν φυλλάδα. hæc ex MS. *Aloyſii*; quæ ſequuntur, Πᾶς γὰρ κλάδος, &c. ut olim: verùm notandum, Vett. *Impreſſos* per omnia cum MS. convenire, ſolam *Elzevirianam* priori parte mulctatam; quòd ex Literarum formâ fraus facta eſſet *Editori*.

VARIÆ LECTIONES.

221. Φλίψῃ) γρ. θλίψῃ, *Br. Schol. H. Stephan. Euſtath.* fol. 627. lin. 38.

222. Ἄορας) γρ. ἄορα, *Br. Schol. H. Steph.*

223. Γενέσθαι) γρ. λιπέσθαι, *Euſtath.* fol. 626. lin. 21. vid. ad v. 187.

Ἀλλ'

Ἀλλ' ἐπεὶ δὴ ἔργα κάκ' ἔμαθεν, οὐκ ἐθελήσῃ
Ἔργον ἐποίχεσθαι, ἀλλὰ πτώσσων κατὰ δῆμον
Βούλεται αἰτίζων βόσκῃν λιὼ γαστέρ' ἄναλτον.
Ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, τόδε δ' ἤδη τετελεσμένον ἔσται,
Αἴ κ' ἔλθῃ τοῦς δώμαθ' Ὀδυσσῆος θείοιο,
Πολλά οἱ ἀμφὶ κάρῃ σφέλα ἀνδρῶν ἐκ παλαμάων
Πλῆται ἀποδείψουσι, δόμον κάτα βαλλομένοιο.
Ὣς φάτο· τὸ δ' ἀιστὸν λὰξ ἔνθορεν ἀφραδίῃσιν
Ἰσχίῳ· οὐδὲ μιν ἔκτοθι ἀπαρπίλλε ἐτυφέλιξεν,
Ἀλλ' ἔμπ' ἀσφαλέως· ὁ δ' ἄρ' ἐμερμήριξεν Ὀδυσσεύς,
Ἠὲ μεταΐξας ῥοπάλῳ ἐκ θυμὸν ἕλοιτο,
Ἦ τοῦς γῆν ἐλάσαι κάρη, ἀμφ' ὀδὰς ἀείρας.
Ἀλλ' ἐπελώμησε, φρεσὶ δ' ἔσχετο· τὸν δ' ἄρα συβώτης
Νείκεσεν ἄντα ἰδών· μέγα δ' εὔξατο, χεῖρας ἀνασχών,
Νύμφαι κρηναῖαι, κοῦραι Διός, εἴποτ' Ὀδυσσεὺς
Υ̓́μμι ἐπὶ μηρί' ἔκηε, καλύψας πίονι δημῷ,
Ἀρνῶν, ἠδ' ἐρίφων, τόδε μοι κρηήνατ' ἔελδωρ,
Ὡς ἔλθοι μιν κεῖνον ἀνὴρ, ἀγάγοι δέ ἑ δαίμων·
Τῷ κέ τοι ἀγλαΐας γε διασκεδάσειεν ἁπάσας,

" Sed quandoquidem jam opera mala didicit, non volet
" Opus adire, ſed mendicans in populo
" Mavult orando paſcere ſuum ventrem inſatiabilem.
" Verùm edico hoc, quod & perfectum erit;
" Si iverit in ædes Ulyſſis divini,
" Multa ei circum caput ſcabella virorum ex manibus
" Latera attrent per domum percuſſi.
Sic dixit: & eum aggrediens calce irruit inſipientiis
In coxam, neque ipſum extra viam dimovit,
Sed firmus permanſit: verùm cogitavit Ulyſſes,
Utrum irruens baculo animum auferret,
An ad terram dejiciat caput circa pavimentum ſublatum:
Sed pertulit, animoque cohibitus eſt; illum verò ſubucus
Increpavit contra conſpicatus; altéque precatus eſt, manibus ſublatis,
" Nymphæ fontanæ, filiæ Jovis, ſi unquam Ulyſſes,
" Vobis fœmora combuſſit cooperta pingui adipe
" Agnorum & hœdorum, hoc mihi perficite deſiderium,
" Ut veniat *tandem aliquandò* ille vir, ducátque ipſum numen:
" Sic tibi inſolentias utique diſſiparet omnes,

ΣΧΟΛΙΑ.

227. Πτώσσων.] Πτωχεύων.

228. Βόσκῃν.] Τρέφειν. Ἄναλτον.] Ἀπλήρωτον.

231. Πολλά οἱ ἀμφὶ κάρῃ.] Τινὲς μέν, ἀμφοτέρωθεν οἱονεὶ κεφαλὰς ἔχοντα· ἄμφω δὲ καλῶς παραθήσει ἀναγινώσκειν ἀμφὶ κάρῃ, ἀντὶ τοῦ κεφαλῇ. Σφέλα.] Τὰ ὑποπόδια· ἢ τὰ ἀνίσταμενα, τὰ διωλισθήματα σφῆλαι, ὅ ἐστι κινήσεις. Σφέλα.] Τὰ ἀμφοτέρωθεν ἐξοχὰς καὶ ἀπαναστάσεις ἔχοντα· ἢ ἴσως παρὰ τὸ ἀπὸ σφῶν συμπήχθαι. σφῆνες δὲ, τὰ μικρὰ ξύλα. σφέλα δὲ, τὰ μικρὰ ὑποπόδια. Παλαμάων.] Τῶν χειρῶν.

232. Πλῆται ἀποδείψουσι.] Ἐμφαντικῶς, ὅτι αἱ τύτε πλῆται ἀποδείψουσι τὰ ὑποπόδια.

237. Ἀμφ' ὀδὰς.] Περὶ τὸ ἴδιον. Ἐρείσας.] Πλησιάσας πυκνάς.

238. Ἐπελώμησεν.] Ὑπεμίμνησεν.

240. Νύμφαι κρηναῖαι.] Ταύτας προσαγορεύει, ὅτι, καθ' ὃ ἀγρέοικός ἐστιν ἢ, ὅτι τότε τὴν κρήνην προσῆλθε.

244. Ἀγλαΐας.] Τὰς καλλωπισμούς. Διασκεδάσειεν.] Διασκορπίσει.

NOTÆ.

226. Ἔμμαθεν) *Euſtath.* fol. 628. lin. 33. Τὸ δὲ ἔργα κάκ' ἔμαθε, διπλάζει τὸ μὲ εἰ τῷ ἔμμαθε, καθὰ τὰς Παλαιάς.

232. Πλῆται) *Florentina, Aldina, Lovaniana, H. Steph.* πλῆτας habent, & MS. *Aloyſian.* ſemel; mox tamen idem explicans ait, αἱ τύτε πλῆται, ut *Impreſſi*: & figuratior quidem hæc *Lectio*. Scio τὸ ἀς hoc *Heſiodo* & *Theocrito* corripi, ut in πρόπας ἠελίοιο, & πὰς τίχυας ἐμίεις. verùm hoc ità fieri apud *Homerum* haud memini. Vid. infrà, ad ιιι. v. 106. At *Euſtath.* fol. 628. lin. 48. diſertiſſimè πλῆται legit, & legendum probat, & fol. 629. lin. 5.

240. Νύμφαι) De *Nympharum* Cultu, *P. Victor.* Var. Lect. l. 6. c. 24.

VARIÆ LECTIONES.

226. Ἔμμαθεν) γρ. ἴμαθεν. Vid. infrà, ad σ'. v. 361.

231. Ἀμφὶ κάρῃ) γρ. ἀμφικάρῃ, *Euſtath.* fol. 629. lin. 3. *Br. Schol.* & *H. Steph.*

232. Πλῆται) γρ. πλῆτας, *Florentin.* &c. vid. Not. in *Textum*.

237. Ἀμφ' ὀδὰς ἀείρας) γρ. ἀμφιβὰς ἐρείσας, *Euſtath.* fol. 626. lin. 29. & fol. 629. lin. 17. & *H. Steph.* Ἐρείσας, *Br. Schol.*

Τὰς νῦν ὑβρίζων φορέεις, ἀλαλήμενος αἰεὶ
Ἀστυ κάτ'· αὐτὰρ μῆλα κακοὶ φθείρουσι νομῆες.
Τόνδ' αὖτε προσέφη Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν,
Ὦ πόποι, οἷον ἔειπε κύων, ὀλοφώϊα εἰδώς;
Τόν ποθ' ἐγὼν ἐπὶ νηὸς εὐσταμένοιο μελαίνης
Ἄξω τῆλ' Ἰθάκης, ἵνα μοὶ βίοτον πολὺν ἄλφοι.
Αἲ γὰρ Τηλέμαχον βάλοι ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
Σήμερον ἐν μεγάροις, ἢ ὑπὸ μνηστῆρσι δαμείη,
Ὡς Ὀδυσῆί γε τηλοῦ ἀπώλεθρον νόστιμον ἦμαρ.
Ὣς εἰπὼν, τοὺς μὲν λίπεν αὐτόθι, ἦκα κιόντας,
Αὐτὰρ ὁ βῆ· μάλα δ' ὦκα δόμους ἵκανεν ἀνακτος.
Αὐτίκα δ' εἴσω ἴεν, μετὰ δ' μνηστῆρσι κάθιζεν,
Ἀντίον Εὐρυμάχου· τὸν γὰρ φιλέεσκε μάλιστα.
Τῷ ῥ' ἄρα μοῖραν κρειῶν μοῖραν θέσαν, οἱ πονέοντο.
Σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα,
Ἐν μεμαυῖ· ἀλγίμολον δ' Ὀδυσεὺς καὶ δῖος ὑφορβὸς
Στήτην ἐρχομένω· περὶ δὲ σφέας ἦλυθ' ἰωὴ
Φόρμιγγος γλαφυρῆς· ἀνὰ γὰρ σφισι βάλλετ' ἀείδειν
Φήμιος· αὐτὰρ ὁ χειρὸς ἑλὼν προσέφη συβώτην,
Εὔμαι', ἢ μάλα δὴ τάδε δώματα κάλ' Ὀδυσῆος,
Ῥεῖα δ' ἀείγνωτ' ἐστὶ καὶ ἐν πολλοῖσιν ἰδέσθαι.
Ἐξ ἑτέρων ἕτερ' ἐστίν· ἐπήσκηται δὲ οἱ αὐλὴ
Τοίχῳ καὶ θριγκοῖσι, θύραι δ' εὐεργέες εἰσὶ
Δικλίδες· οὐκ ἄν τίς μιν ἀνὴρ ὑπερόπλιος ἄλλος.
Γιγνώσκω δ', ὅτι πολλοὶ ἐν αὐτῷ δαῖτα πίθενται
Ἄνδρες· ἐπεὶ κνίση μὲν ἀνήνοθεν, ἐν δέ τε φόρμιγξ

" Quas nunc injurius profers, errabundus ſemper
" Per civitatem: at pecora mali corrumpunt paſtores.
Hunc rurſus alloquutus eſt Melanthius, cuſtos caprarum,
" Evax! quale dixit canis, aſlutias ſciens?
" Quem aliquando ego in navi benè tabulatâ nigrâ
" Agam longè ab Ithacâ, ut mihi victum multum inveniat.
" Utinam enim Telemachum interficiat argentei-arcûs Apollo
" Hodie in ædibus, vel à procis interficiatur,
" Sicut Ulyſſi longè perîit reditûs dies.
Sic loquutus, hos quidem liquit illic, lentè euntes:
At hic ivit, valdè autem celeriter ad ædes pervenit Domini.
Statimque introivit, & inter procos ſedebat,
E regione Eurymachi; hunc enim colebat maximè.
Huic quidem carnium partem appoſuerunt *ii*, qui *cibos* inſtruebant:
Panemque veneranda proma conda appoſuit ferens,
Ad comedendum: propè autem Ulyſſes & divinus ſubulcus
Steterunt venientes: circum enim venit ſonitus
Citharæ concavæ, interque ipſos cœpit canere
Phemius; at hic manu captum alloquutus eſt ſubulcum,
" Eumæe, certè omninò hæ ædes pulchræ Ulyſſis,
" Facilè etiam ſunt dignoſcendæ & inter multas viſendæ.
" Ex aliis aliæ ſunt: ornata eſt autem ei aula
" Muro & valvis, januæ verò benè laboratæ ſunt
" Biſores, non aliquis ipſam vir vituperaverit.
" Cognoſco autem, quòd multi in ipsâ convivia faciunt
" Viri; quoniam nidor quidem aſcendit, cithara verò

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

247. Αἰπόλ.] Αἰγονόμ.
248. Κύων.] Ἀναιδής.
254. Κιόντας.] Πορδυομένους.
256. Καθίζετο.] Ἐκαθέζετο.
266. Ἐξ ἑτέρων ἕτερ' ἐστίν.] Διὰ τούτων βάλλει δηλῶν, ὡς ὁ μνηστεύων τὴν βασιλείαν ἔνδον, ἀλλὰ πολυτέχνως.
Ἐπήσκηται.] Μετ' ἐπιμελείας διακεκόσμηται.
267. Θριγκοῖσι.] Σπιφάνοις, προβόλοις. Εὐεργέες.] Ἀσφαλεῖς· εἰ ὃ εὐεργίας, καλῶς εἰρασμένας.
268. Ὑπερόπλιος.] Ἤτοι ὑπερφανὴς, * αὐταλίστερος, ἢ εὐχερῶς ἐποδυλεύσαι.
270. Ἀνήνοθεν.] Ἀνέρχεται. Φόρμιγξ.] Κιθάρα.

N O T Æ.

* Vid. *Etymolog.* M. v. Ὑπεροπλίαν.

251. Αἲ γὰρ Τηλέμαχον βάλοι ἀργυρότοξος Ἀπόλλων) Optat *Telemacho* mortem ſubitaneam; vel ut à *Procis* propediem occidatur. De *Phraſi* diximus, ad γ'. v. 279.

VARIÆ LECTIONES.

262. Γὰρ σφίσι) γρ. δὲ σφίσι, *H. Steph.*
267. Εὐεργέες) γρ. εὐερκέες, *Euſtath.* fol. 630. lin. 4. *Br. Schol. H. Steph.*
270. Κνίση) γρ. κνίσῃ, *Herodian.* apud *Euſtath.* fol. 630. lin. 13. *Ibid.* Ἀνήνοθεν) γρ. ἀνώνοθεν, *Euſtath.* fol. 630. lin. 9. *H. Steph.*

Ἠνύει,

Ἠπύῃ, ἣν ἄρα δαιτὶ Θεοὶ ποίησαν ἑταίρῃ.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὐμαιε συβῶτα,
Ῥεῖ' ἔγνως· ἐπεὶ οὐδὲ τά τ' ἄλλα πὲρ ἔσκες ἀνοήμων.
Ἀλλ' ἄγε δὴ φραζώμεθ', ὅπως ἔσται τάδε ἔργα.
Ἠὲ σὺ πρῶτος ἔσελθε δόμους εὖ ναιετάοντας,
Δύσεο δ' μνηστῆρας, ἐγὼ δ' ὑπολείψομαι αὐτοῦ·
Εἰ δ' ἐθέλεις, ἐπίμενον, ἐγὼ δ' εἶμι προπάροιθε·
Μηδὲ σὺ δηθύνῃν, μή πὴς σ' ἔκτοθεν οἰήσας
Ἢ βάλῃ, ἢ ἐλάσῃ· τάδε σὲ φράζεσθαι ἄνωγα.
Τόνδ' ἠμείβεθ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
Γιγνώσκω, φρονέω· τά γε δὴ *νοέοντι κελεύεις·
Ἀλλ' ἔρχου προπάροιθεν, ἐγὼ δ' ὑπολείψομαι αὐτοῦ.
Οὐ γάρ τι πληγέων ἀδαήμων, οὐδὲ βολάων,
Τολμήεις μοι θυμός, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέπονθα
Κύμασι καὶ πολέμῳ· μετὰ καὶ τόδε τοῖσι γενέσθω.
Γαστέρα δ' οὔπως ἐστὶν ἀποκρύψαι μεμαυῖαν,
Οὐλομένην, ἣ πολλὰ κάκ' ἀνθρώποισι δίδωσι.
Τῆς ἕνεκεν καὶ νῆες ἐΰζυγοι ὁπλίσσονται
Πόντον ἐπ' ἀκρύοεντα, κακὰ δυσμενέεσσι φέρουσαι.
Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
Ἂν δὲ κύων κεφαλήν τε καὶ οὔατα κείμενος ἔσχεν

" Sonat, quam convivio Dii fecerunt amicam.
Hunc respondens alloquutus es, Eumæe subulce,
" Facilè nôsti; quoniam neque alioquin es imprudens;
" Sed agè jam consultemus, quomodo erunt hæc opera.
" Vel tu primùm ingredere ædes benè habitatas,
" Et accede procos; ego autem remanebo hic.
" Sin vis, remane; ego verò vadam ante;
" Neque tu morare, nè quis te extra animadvertens
" Vel percutiat, vel impellat; hæc te considerare jubeo.
Huic respondit statim prudens divinus Ulysses,
" Scio, cognosco, hæc jam intelligenti injungis:
" Sed vade antè, ego autem remanebo hic.
" Non enim prorsus plagarum inscius, neque ictuum,
" Patiens mihi animus, quoniam mala multa passus sum
" Undis & in bello; ad illa accedat & hoc.
" Ventrem etenim nullatenùs licet occultare avidum,
" Pernicioſum, qui multa mala hominibus dat:
" Cujus gratiâ & naves benè-transſtratæ armantur,
" Pontum in indomitum, mala inimicis portantes.
Sic hi quidem talia inter ſe dicebant,
Canis autem caputque & aures jacens elevavit

ΣΧΟΛΙΑ.

271. Ἠπύει.] Ἐπικεῖ.
273. Ἀνοήμων.] Ἀνόητος.
276. Δύσεο.] Εἴσελθε. Ὑπολείψομαι.] Ἀπολειφθήσομαι.
279. Βάλῃ.] Τύψῃ, πλήξῃ.
283. Βολάων.] Βλημάτων.
284. Τολμήεις.] Ὑπομενητικός.
288. Εὔζυγοι.] Εὖ σεσειραδμένοι. καὶ ἡρμοσμένοι. Ὁπλίζονται.] Παρασκευάζονται.
291. Ἂν δὲ κύων.] Πῶς τὸ μεταμορφούμενον ἐπιγινώσκει; ὅτι παρὰ τὰς ἀνθρώπους, καὶ τὰ ἄλογα ζῶα μᾶλλον ἀντιλαμβάνεται, καὶ ὅτι τὸ ὀδμῆς αὐτὸν ἐπίγνω. ἀλλὰ μὴ τοσοῦτος ἦτο πῶς ἴζῃ; Ἀριστείδης φησὶν, τέσσαρας καὶ εἴκοσι ζῆν ἔτη κύνα. Ἔσχεν.] Ἀνέτεινεν.

NOTÆ.

281. Γιγνώσκω, φρονέω· τά γε δὴ *νοέοντι κελεύεις) Ità quidem hic Versus legitur suprà, v. 193. & π'. v. 136. & ità *Eustath.* fol. 630. lin. 42. in ipsis παρεκβολαῖς, licet in *Textu*, utriusque Editionis, ut etiam in *Florentin. Aldin. Lovanian.* & omnibus aliis, hoc certè in loco, pro νοέοντι, legatur φρονέοντι. At quùm φρονέω præcedat in eodem Versu, Nos omnium Exemplarium fidem in Prioribus potiùs amplectimur.

285. Κύμασι καὶ πολέμῳ) Hic Versus legitur & aliàs, ε'. v. 224.

291. Ἂν δὲ κύων Ἀργος Ὀδυσσῆος) Huc alludit *Ælian.* Histor. Animal. l. 7. c. 29. ubi bella de Canis fide Historiola. Vid. *Sext. Empiric.* l. 1. p. 14. *Br. Schol.* & Not. in *Scholia*, item *Eustath.* fol. 632. lin. 20. Καὶ ὅρα τὸν ἰσχύοντα, ἐπὶ πόσον ὁ Ἄργος ἐξήρκεσε ζῆν· ὡς εἴκοσι γὰρ ἔτη, ὡς ὁ Ποιητὴς ἐπιτηδὲς παρεσημήνατο· ὅπερ δὴ καὶ εἰκοσιπέντε ζῶσιν ἔτη κύνες,

VARIÆ LECTIONES.

271. Ἄρα) γρ. ἀνὰ, *Plutarch.* Vit. *Homeri.*
281. Ταῦτα δὴ) γρ. τάδε δὴ, *Eustath.* fol. 630. lin. 42. *Ibid.* Νοέοντι) γρ. φρονέοντι, vid. Not. in *Textum.*

Ἄργος Ὀδυσῆος ταλασίφρονος, οὐ ῥά ποθ' αὐτὸς
Θρέψε μὺν, οὐδ' ὄπιν̣λε· πάρος δ' εἰς Ἴλιον ἱρὴν
Ὤιχετο· τοῖσδε πάροιθεν ἀγίνεσκον νέοι ἄνδρες
Αἶγας ἐπ' ἀγροτέρας, ἠδὲ τραγους, ἠδὲ λαγωούς.
Δὴ τότε κεῖτ' ἀπύθεος, ἀποιχομένοιο ἄνακτος,
Ἐν πολλῇ κόπρῳ, ἣ οἱ προπάροιθε θυράων,
Ἡμιόνων τε, βοῶν τε, ἅλις κέχυτ'· ὄφρ' ἂν ἄγοιεν
Δμῶες Ὀδυσῆος τέμενος μέγα κοπρήσοντες·
Ἔνθα κύων κεῖτ' Ἄργος, ὀπίπλειος κυνοραιστέων.
Δὴ τότε γ', ὡς ἐνόησεν Ὀδυσσέα ἐγγὺς ἐόντα,
Οὐρῇ μὺν ῥ' ὄγ' ἔσηνε, καὶ οὔατα κάββαλεν ἄμφω·
Ἆσσον δ' οὐκ ἔτ' ἔπφατο δυμήσασθαι ὀΐω ἄνακτος
Ἐλθέμεν· αὐτὰρ ὁ νόσφιν ἰδὼν ἀπομόρξατο δάκρυ,
Ῥεῖα λαθὼν Εὔμαιον· ἄφαρ δ' ἐρεείνετο μύθῳ,
Εὔμαι', ἦ μάλα θαῦμα, κύων ὅδε κεῖτ' ἐνὶ κόπρῳ,

Argus Ulyſſis laborioſi, quem quondam ipſe
Nutrivit, neque fruitus eſt: ante enim in Ilium ſacrum
Ivit; hunc verò antehàc duxerunt juvenes viri
Contra capras ſylveſtres, & cervos, & lepores.
Jam tunc jacebat abjectus, abeunte hero,
In multo ſtercore, quod ei ante januas
Mulorumque, boumque, ſatis fuſum erat; donec auferrent
Servi Ulyſſis campum magnum ſtercoraturi:
Illic canis jacebat Argus, plenus ricinorum.
Tunc utique, ut agnovit Ulyſſem propè exiſtentem,
Caudâ quidem hic adulatus eſt, & aures dejecit ambas:
Propè autem non amplius tum potuit ſuum dominum
Venire: at ille longè ipſum conſpicatus abſterſit lachrymam,
Facilè latens Eumæum; ſtatimque interrogavit verbo,
Eumæe, certè valde miraculum, canis hic jacet in ſimo,

ΣΧΟΛΙΑ.

292. Ἄργος.] Ὅτοιμα κύεσιν ἢ Ὀδυσσέως κυνός.
294. Ἀγίνεσκον.] Ἀπῆγον.
295. Προκάδων.] Δορκάδων εἰδῶν, ἢ ἐλάφων, ἢ παρ' ἔνιοις τῶν ἐλάφων.
296. Ἀπόθεος.] Ἀνεπιμελήτου, ἀπημελημένου, ἀπόθητου.
298. Κέχυτο.] Χύδην ἔκειτο. Ἄγοιεν.] Ἀπάγοιεν.
299. Τέμενος.] Χωρίον. Κοπρήσοντες.] Κοπρίσαι ὀφείλοντες.
300. Ἐνίπλειος.] Πλήρης. Κυνοραιστέων.] Τῶν ἰσόρροπον οἱ μυθῶδες Ὅμηρον. *Ælian.* quidem hæc Canum longævitas pro Fabulâ habetur; *Ariſtotelis* Auctoritas huic opponatur, Hiſtor. *Animal.* l. 4. c. 40. *Laconici* Canes vivunt Denis, fœminæ Duodenis annis; cætera Genera, quindecim Annos, aut Viginti. Vid. & *Plinium.*

NOTÆ.

296. Ἀπόθητος) *Etymolog.* M. Ἀπόθεος, ἀπόθητος, οὐκ ἐπιζητούμενος· ὅ ἐστιν, ἠμελημένος, μὴ πεπόθημένος· ὁ δὲ πεπόθημος. Idem *Euſtath.* fol. 102. lin. 37. in *Odyſſ.* Vid. ad *Callimach.* Hymn. *Cerer.* v. 48. Πολύθητοι. Item *Apollon.* Argon. l. 1. v. 824. *Schol.*
299. Κοπρήσοντες) Vid. *Petri Victorii*, Var. Lect. l. 28. c. 4. An ſtercoratio ſit *Homero* nota.
304. Ἀπομόρξατο) Vid. *Etymolog.* M. v.

NOTÆ IN SCHOLIA.

300. Κεφαλῶν bis, pro corrupto κεφλόνων, lego, & λίγεται, pro λίγαξ, τζιβίκια demùm, pro τεβίκια, voce *Barbarâ*, ex *Euſtathio*, & ultima Vox recta etiam in Vett. *Impreſſis.* Verùm *Euſtath.* fol. 633. lin. 12. ludit, qui ab his Animalculis *Proverbium* putat ortum, Ὑγιέστερος Κεφαλῶνος· Περὶ ὧν ἀκριβέστερον, inquit, ἐν τοῖς Περιηγηταῖς κεῖται. Et ipſe longè rectius ad Urbem *Crotonem* refert, ἐν παροιμιολαῖς ad *Dionyſ.* Περιηγ. v. 369. ubi illam originem explodit.

VARIÆ LECTIONES.

296. Ἀποιχομένοιο ἄνακτος) γρ. ἀποιχομένου Ὀδυσῆος, *H. Steph.*
299. Κοπρήσοντες) γρ. κοπελισσῆες, *Etymolog.* M. v. Κοπρεύς.
300. Κυνοραιστέων) γρ. κυνοραϊστέων, verùm ea Scriptio minùs neceſſaria, nam & Ἰλιοραιστής.
301. Ἔσσε) γρ. ἴοντα, nam & Verſio *Latina* hactenus habuit, *euntem.*
305. Μύθῳ) γρ. μοῦθον, *H. Steph.* minùs benè.

Καλὸς

Καλὸς μὲν δέμας ἐστὶν, ἀτὰρ τόδε γ' ὐ σάφα οἶδα,
Εἰ δὴ κὴ ταχὺς ἔσκε θέειν ἐπὶ εἴδεϊ τῷδε,
Ἦ αὔπως, οἷοί τε τραπεζῆες κύνες ἀνδρῶν
Γίγνοντ', ἀγλαΐης δ' ἕνεκεν κομέουσιν ἄνακτες.
Τόνδ' ἀπαμφοτέρωθεν προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα,
Καὶ λίην ἀνδρός γε κύων ὅδε τῆλε θανόντος.
Εἰ τοῖος δ' εἴη ἠμὲν δέμας, ἠδὲ καὶ ἔργα,
Οἷόν μιν Τροίηνδε χιὼν κατέλιπεν Ὀδυσεύς,
Αἶψά κε θηήσαιο, ἰδὼν ταχυτῆτα καὶ ἀλκήν.
Οὐ μὲν γάρ τι φύγεσκε βαθείης βένθεσιν ὕλης
Κνώδαλον, ὅ, τι ἴδοιτο· καὶ ἴχνεσι γὰρ περὶ ᾔδη·
Νῦν δ' ἔχεται κακότητι· ἄναξ δέ οἱ ἄλλοθι πάτρης
Ὄλετο· τὼ δὲ γυναῖκες ἀκηδέες ὐ κομέουσι·
Δμῶες δ', εὖτ' ἂν μηκέτ' ὑπερφιάλοισιν ἄνακτες,
Οὐκ ἔτ' ἔπειτ' ἐθέλουσι καταίσιμα ἐργάζεσθαι·
Ἥμισυ γάρ τ' ἀρετῆς ἀπαίνυται εὐρύοπα Ζεὺς
Ἀνέρος, εὖτ' ἂν μιν κατὰ δῆλιον ἦμαρ ἕλῃσιν.
Ὣς εἰπὼν, εἰσῆλθε δόμους εὖ ναιετάοντας·
Βῆ δ' ἰθὺς μεγάροιο μετὰ μνηστῆρας ἀγαυούς.
Ἄργον δ' αὖ κῆρ μοῖρ' ἔλαβεν μέλανος θανάτοιο,
Αὐτίκ' ἰδόντ' Ὀδυσῆα ἐεικοστῷ ἐνιαυτῷ.
Τόνδε πολὺ πρῶτος ἴδε Τηλέμαχος θεοειδὴς
Ἐρχόμενον κατὰ δῆμα συβώτιον· ὦκα δ' ἔπειτα

" Pulcher quidem corpore eſt, at hoc
non liquidò ſcio,
" An & velox fuerit ad currendum,
præter formam hanc.
" An fruſtrà, qualeſque menſales canes
virorum
" Sunt; deliciarum enim gratiâ nu-
triunt Domini.
Hunc reſpondens alloquutus es, Eu-
mæe ſubulce,
" Et valdè viri canis hic procul mor-
tui:
" Sin talis eſſet *nunc* & corpore, atque
operibus,
" Qualem ipſum ad Trojam iens reli-
quit Ulyſſes,
" Statim admiraveris, conſpicatus velo-
citatem & robur:
" Non quidem enim aliqua fugiebat
denſæ in profunditatibus ſylvæ
" Fera, quamcunque viderit; etiam
veſtigia enim ſciebat.
" Nunc autem tenetur malo, domi-
nuſque ejus procul à patriâ
" Periit: hunc interim mulieres negli-
gentes non curant.
" Servi etenim, quando non ampliùs
imperant domini,
" Non amplius poſtea volunt decentia
operari:
" Dimidium enim virtutis aufert late-
ſonans Jupiter
" Viri, quando ipſum ſervilis dies
occupat.
Sic loquutus ingreſſus eſt domos bene-habitatas;
Ivit autem rectà per domum ad proc-
os ſuperbos.
Argum verò denuò parca occupavit
nigræ mortis,
Cùm primùm vidiſſet Ulyſſem vige-
ſimo in anno.
Hunc primus vidit Telemachus
divinus
Euntem *viz.* in domum ſubulcum:
celeriter autem ſtatim

ΣΧΟΛΙΑ.

308. Εἰδεῖ.] Τῇ μορφῇ.
309. Τραπεζῆες.] Οἱ ἐπὶ τὰς τραπέζας ὄντες.
310. Ἀγλαΐης.] Καλλονῆς.
317. Κνώδαλον.] Κυρίως μὲ τὸ θαλάσσιον θηρίον, τὸ κῆτος· νῦν δὲ θηρίον, γενικῶν ἁλισκόμενον.
318. Ἔχεται.] Σωίζεται. Κακότητι.] Βλάβῃ, νόσῳ.
Ἄλλοθι πάτρης.] Ἀντὶ ἐν, ἀπὸ ξένης.
319. Ἀκηδέες.] Ἀμελεῖς. Οὐ κομέουσιν.] Ἐπιμελείας οὐκ ἀξιοῦσιν.
322. Ἀρετῆς.] Τῆς ἀκριβοῦς φυσικῶς τοῦ ἔργα ἐργάζης.
Ἀπαίνυται.] Ἀφαιρεῖται.
323. Δήλιον ἦμαρ.] Ἡ θανάτου.

NOTÆ.

315. Ταχυτῆτα) De ratione hujus Vocis Accentûs, vid. ad *Iliad.* χ'. v. 363.
322. Ἥμισυ γάρ τ' ἀρετῆς ἀπαίνυται) *Plato*, l. 6. De Legibus, & *Athenæ.* l. 6. fol. 264. legunt, Ἥμισυ γάρ τε νόου ἀπαμείρεται. *Scholiaſtes Ariſtophanis*, Plut. ut Nos, legit. Ità in proximo Verſu, pro ἀνέρος, εὖτ' ἂν μιν, *Athenæus*, ἀνέρος· ἧς ἂν δῇ, & *Plato*, ἀνδρῶν, ἧς ἂν δῇ. *Etymolog.* M. agnoſcit. τὸ Ἀπαμείρεται, in v. at ἀπαίνυται in v. Δῆλος.
326. Ἄργον δ' αὖ κῆρ μοῖρ' ἔλαβεν) De Canum longævitate ſuprà, ad v. 291.

VARIÆ LECTIONES.

322. Ἥμισυ γάρ τ' ἀρετῆς ἀπαίνυται) γρ. ἥμισυ γάρ τε νόου ἀπαμείρεται, vid. Not. in *Textum*.
323. Ἀνέρος, εὖτ' ἂν μιν) Ἀνέρος· ἧς ἂν δῇ. *Athenæ.* Ἀνδρῶν, ἧς ἂν δῇ. Vid. in *Textum*.

Νεῦσ'

Νεῦσ' ἐπὶ οἱ καλέσας· ὁ δ', παπλήνας ἔλε δίφρον
Κείμηλον, ἐνθάδε δαιτὸς ἐφίζεσκεν, κρέα πολλὰ
Δαιόμενος μνηστῆρσι, δόμον κάτα δαινυμένοισι.
Τὸν κατέθηκε φέρων τοῖς Τηλεμάχοιο πάπτηνα
Ἀντίον· ἐνθάδ' ἄρ' αὐτὸς ἐφέζετο· τῷ δ' ἄρα κῆρυξ
Μοῖραν ἑλὼν ἐτίθει, κανέῳ τ' ἐν σῖτον ἀείρας.
Ἀσχίμολον δ' μετ' αὐτὸν ἐδύσετο δώματ' Ὀδυσσεύς,
Πτωχῷ λυγαλέῳ ἐναλίγκιος, ἠδὲ γέροντι,
Σκηπόμενος· τὰ δ' ἔσω λυγρὰ πρὸ χροὸς εἵματα ἕστο·
Ἷζε δ' ἐπὶ μελίνου ὀδοῦ ἔντοσθε θυράων,
Κλινάμενος καθαρῷ Κυπαρισσίνῳ, ὅν ποτε τέκτων
Ξέσσεν ὀπηδάμωσε, καὶ ἐπὶ σταθμὸν ἴθυνε.
Τηλέμαχος δ' ἐπὶ οἱ καλέσας προσέφη συβώτην,
Ἄρτον τ' ἦλον ἑλὼν πολυκαλλέα ἐν κανέοιο,
Καὶ κρέα, ὡς οἱ χεῖρες ἐχάνδανον ἀμφιβαλόντι,
Δὸς τῷ ξείνῳ ταῦτα φέρων· αὐτόν τε κέλευε,
Αἰτίζειν, μάλα πάντας ἐποιχόμενον μνηστῆρας·
Αἰδὼς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένῳ ἀνδρὶ πρόκτῃ.
Ὣς φάτο· βῆ δ' συφορβὸς, ἐπεὶ τ' μῦθον ἄκουσεν,
Ἀσχῦ δ' ἰσάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,

Annuit ad se vocans; hic igitur ubi conspicatus esset, accepit sedem
Jacentem, ubi coquus fecerat, carnes multas
Incidens procis, in domo convivantibus.
Hanc deposuit portans ad Telemachi mensam
E regione, ubi & ipse sedit: illi autem præco
Partem captam proposuit, ex canistroque panem elevatum.
At paulò post ipsum intravit domum Ulysses,
Pauperi tristi similis & seni,
Baculo innixus; laceraque circum corpus vestimenta induitus erat;
Sedit autem in fraxineo limine intra januas,
Acclinatus postì Cypariſſino, quem olim faber
Poliverat scienter, & in perpendiculum direxerat.
Telemachus verò ad se vocatum alloquutus est subulcum,
Panemque totum capiens perpulchro ex canistro,
Et carnes, quantum ei manus erant capaces circumjacienti,
" Da huic hospiti hæc ferens, ipsumque jube
" Petere victum, valdè omnes adeuntem procos:
" Pudor enim non est bonus indigenti viro supplici.
Sic dixit; ivitque subulcus, postquam verbum audivit;
Et propè stans verba velocia alloquutus est,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

335. Περτίθη.] Παρεθήκε. Καινόν.] Καινοπίν.
336. Ἐδύσετο.] Εἰσῆλθεν.
339. Μελίνου.] Ἀπὸ μελίας ξύλου γλυφέντος.
340. Κλινάμενος.] Περσυναπολήγοντος. Κυπαρισσίνῳ.] Ἀπὸ Κυπαρίσσου γλυφέντος.
341. Ξέσσεν.] Εἰργάσατο.
342. Ἐπὶ οἱ.] Πρὸς ἑαυτόν.
343. Οὖλον.] Ὅλον, καὶ ἔκλειψιν τοῦ υ. Περικαλλέα.] Πάνυ καλόν.
344. Ἐχάνδανον.] Ἐχώρουν.

N O T Æ.

331. Ἐνθάδε) Ità junctim scribo, pro ἔνθα δ', quod malè olim divisim, ab *Imperitis* primò scriptum, tum nè à *Peritis* notatum satis; quod & sæpè aliàs contigit, & mox, v. 334. ubi ideò quoque junctim lego.

334. Ἐνθάδε') Ità, pro ἔνθα δ', omninò scribendum probo, ut ad v. 331.

342. Ἄρτον τ' ἦλον) Ità quidem *Florentina*, omnium Vetustissima, ità *Aldina*, & *Lovaniana*; etiam utraque *Eustathii*, *Romana* & *Basileensis*; quare malè *Henr. Stephanus*, pro τ', scripsit δ'. ut qui Distichon, quod hinc inchoat, *Telemachi* Orationis partem putabat; cùm nihil minùs: Oratio enim non nisi his verbis incipit, Δὸς τῷ ξείνῳ. *Castellio* quidem τὴ videtur in *Latinâ* Versione agnoscere; non tamen ausus est *Stephani* auctoritati contrà ire. Judicet Peritus Lector, qui viderit, ἄρτον τὴ, ad τὸ, ᾧ κρέας referri, & hanc esse Actionem *Telemachi* jam locuturi, nondum loquentis.

347. Αἰδὼς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένῳ) *Michael Apostolius*, Proverb. Centur. 1. Αἰδὼς γὰρ οὐ κωλύσει ἀδεῖν ἀφιλεῖ. Vid. quæ Nos ad *Euripid.* Hippolyt. v. 385. *Hesiod.* l. 2. v. 118. Ἐλπὶς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένον ἄνδρα κομίζει. De Περτίθη, vid. infrà, ad v. 352.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

331. Ἐνθάδε) γρ. ἔνθα δ', olim, malè. Vid. Not. in *Textum*.
334. Ἐνθάδε) γρ. ἔνθα δ', vid. suprà, v. 331.
335. Ἐπίθη) γρ. παρέθηκε, *Brevia Scholia*.
343. Ἄρτον τ') γρ. ἄρτον δ', vid. N. in *Textum*.
347. Περτίθη) γρ. παρέθηκε, *Plato* in *Charmide*. Vid. *Duport.* Gnomolog.

Τηλέ-

Τηλέμαχός τοι, ξεῖνε, δίδοι τάδε, καί σε κελεύει
Αἰτίζων μάλα πάντας ἐποιχόμενον μνηστῆρας·
Αἰδῶ δ' οὐκ ἀγαθὴ φησ' ἔμμεναι ἀνδρὶ προίκῃ.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ζεῦ ἄνα, Τηλέμαχόν μοι ὀν ἀνδράσιν ὄλβιον εἶναι,
Καί οἱ πάντα γένοιθ', ὅσα φρεσὶν ἦσι μενοινᾷ.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμφοτέρῃσιν ἐδέξατο, καὶ κατέθηκεν
Αὖθι, ποδῶν προπάροιθεν, ἀεικελίης ἐπὶ πήρης.
Ἤδιε δ', ὡς ὅτ' ἀοιδὸς ὀνὶ μεγάροισιν ἄειδεν,
Εὖθ' ὅδ' ἐδειπνήκῃ, ὅδ' ἐπαύσατο θεῖος ἀοιδός.
Μνηστῆρες δ' ὁμάδησαν ἀνὰ μέγαρ'· αὐτὰρ Ἀθήνη,
Ἄγχι παρισταμένη, Λαερτιάδην Ὀδυσῆα
Ὦρσεν, ὡς ἂν πύργα κατὰ μνηστῆρας ἀγείροι,
Γνοίη θ', οἵ τινές εἰσιν ἐναίσιμοι, οἵ τ' ἀθέμιστοι·
Ἀλλ' οὐδ' ὣς τιν' ἔμελλ' ἀπαλεξήσειν κακότητος.
Βῆ δ' ἴμεν αἰτήσων ὀνδέξια φῶτα ἕκαστον,
Πάντοσε χεῖρ' ὀρέγων, ὡς εἰ πτωχὸς πάλαι εἴη.
Οἱ δ', ἐλεαίροντες δίδοσαν, καὶ ἐθάμβεον αὐτόν·
Ἀλλήλους τ' εἴροντο, τίς εἴη, καὶ πόθεν ἔλθοι.
Τοῖσι δὴ καὶ μετέειπε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν,
Κέκλυτέ μευ, μνηστῆρες ἀγακλειτῆς βασιλείης,
Τοῦδε πέρι ξείνου· ἦ γάρ μιν πρόσθεν ὄπωπα.
Ἦ τοι μὲν οἱ δεῦρο συβώτης ἡγεμόνευεν·
Αὐτὸν δ' οὐ σάφα οἶδα, πόθεν γένος εὔχεται εἶναι.
Ὣς ἔφαθ'· Ἀντίνοος δ' ἔπεσιν νείκεσε συβώτην,

" Telemachus tibi, ô hospes, dat hæc,
& te jubet
" Petere victum valdè omnes adeuntem procos:
" Pudorem enim non bonum dicit
esse viro mendico.
Hunc respondens allocutus est prudens Ulysses,
" Jupiter rex, Telemachus mihi inter
Viros beatus sit,
" Et ei omnia fiant, quæcunque mentibus suis cogitat.
Dixit, & ambabus suscepit, & deposuit
Illic pedes ante, indecenti super perâ.
Comedit autem, quamdiu cantor in domibus canebat;
Et quandò ille cœnaverat, tum cessavit divinus cantor.
Proci verò tumultuabantur in domibus: at Minerva,
Prope accedens ad Laertiadem Ulyssem,
Commovit, ut stipem à procis congreget,
Cognoscatque, qui sint justi, quique injusti:
Sed neque sic aliquem servaturus erat ab infortunio.
Perrexit igitur ire rogaturus dextrorsum virum quemque,
Undique manum porrigens, tanquam pauper diù esset.
Hi verò miserantes dederunt, & admirati sunt ipsum;
Mutuoque interrogabant, quis esset, & unde venisset.
Inter hos itaque dixit Melanthius, custos caprarum,
" Audite me, proci inclytæ reginæ,
" De hoc hospite; utique enim antèa ipsum vidi.
" Certè quidem huic hùc subulcus præivit:
" Ipsum autem non apertè scio, unde genus dicat esse.
Sic dixit: Antinous verò igitur verbis arguebat subulcum,

ΣΧΟΛΙΑ.

350. Διδοῖ.] Δίδωσιν.
352. Προίκτην.] Μισθίτην, παρὰ τὸ ἱκετεύειν καὶ προσαιτεῖν. * Ἀρχίλοχος, Προϊείναι χεῖρα, Προίσομαι.
354. Ὄλβιον εἶναι.] Ἀπὸ κτηνῶν, ποίμνων.
357. Ἀεικελίης.] Εὐτελοῦς. Ἐπὶ πήρης.] Ἐπείναι δὲ πήρης· ἀπλοῦσαι γὰρ τὼ πήρα. αὐτὶ τραπέζης, ἐπείνα ἔχηκεν. Αὖθι ποδῶν προπάροιθεν.
358. Ὡς ὅπ.] Μίχεις ὦ.
362. Πόρνα.] Πύρινα σιτία. Ἀγείροι.] Σωκομίσωσι.
363. Ἀθέμιστοι.] Ἄδικοι.
364. Ἀπαλεξήσειν.] Ἀποκωλύσει. Κακότητος.] Τῆ ἀναιδεῖ κινδύνῳ.
365. Αἰτήσων.] Ἐπαιτῶν ὀφείλων. Ἐνδέξια.] Ἀπὸ δὲ δεξιοῦ μέρους.
367. Ἔλεια ξοντες.] Ἐλεοῦντες.

NOTÆ IN SCHOLIA.

352. * Ἀρχίλοχος, &c. ex *Etymolog.* M. v. Προίκτης. Vid. & *Suidam*, in v.

VARIÆ LECTIONES.

352. Προϊξίν) γρ. παρεῖναι, ut suprà, v. 347. certè pro ἴως positum rectè astruit; & id *Brevia* *Scholia* videntur innuere, in ἐξηγήσει.

Ὦ ῥίγιστε συβῶτα, πόθι δὴ σὺ τόνδε πόλινδε
Ἦγαγες; ἦ οὐχ ἄλις ἦμιν ἀλήμονές εἰσι καὶ ἄλλοι
Πτωχοὶ ἀνιηροί, δαιτὸς ἀπλυμανέες;
Ἦ ὄφρα, ὅπι τοὶ βίοτον κατέδωσιν ἄνακτος
Ἐνθάδ' ἀγειρόμενοι; σὺ δὲ καὶ ποθι τόνδ' ἐκάλεσσας;
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα,
Ἀντίνοε, ἦ μὴν καλὰ καὶ ἐθλὸς ἐὼν ἀγορεύεις·
Τίς γὰρ δὴ ξεῖνον καλεῖ ἄλλοθεν αὐτὸς ἐπελθὼν
Ἄλλον γ', εἰ μὴ τῶν, οἱ δημιοεργοὶ ἔασιν;
Μάντιν, ἢ ἰητῆρα κακῶν, ἢ τέκτονα δούρων,
Ἦ καὶ θέσπιν ἀοιδόν, ὅ κεν τέρπῃσιν ἀείδων;
Οὗτοι γὰρ κλητοί γε βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν·
Πτωχὸν δ' οὐκ ἄν τις καλέοι πρόσσω ἐ αὐτόν.
Ἀλλ' αἰεὶ χαλεπὸς πέρι πάντων εἰς μνηστήρων
Δμωσὶν Ὀδυσῆος, πέρι δ' αὖτ' ἐμοί· αὐτὰρ ἔγωγε

" O valde cognite Subulce, quare verò
" Duxisti? an non satis nobis errantes & alii
" Pauperes importuni, conviviorum destructores?
" An pro nihilo ducis, quod facultates edunt heri *tui*
" Hìc congregati? tu autem & alicunde hunc vocâsti?
Hunc respondens alloquutus es, Eumæe subulce,
" Antinoë, non quidem bona, etiamsi bonus sis, dicis:
" Quis enim hospitem vocat aliunde ipse perveniens
" Alium, nisi horum *aliquem*, qui opifices sunt?
" Vatem, vel medicum malorum, vel fabrum lignorum,
" Vel & venerandum cantorem, qui delectet canendo?
" Hi enim invitandi utique hominum in infinitâ terrâ:
" Pauperem autem non aliquis vocaret vexaturum seipsum.
" Sed semper difficilis super omnes es procos
" Servis Ulyssis, præcipue verò mihi: at ego

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

375. Ὦ ῥίγιστε.] Ἐπίσημε, ἄγαν ἐκδηλε, ὅτι συβώτης ὑπάρχεις.
376. Ἀλήμονες.] Πλανῆται.
378. Ὄφρα.] Νῦν, ἀντὶ τοῦ, ὠφελῇ.
379. Πόθι.] Πόθεν.
383. Δημιοεργοί.] Δημιουργοὶ, τεχνῖται.
384. Κακῶν.] Τῶν νόσων.
385. Θέσπιν.] Θεῖον, θαυμαστόν.
386. Κλητοί.] Κεκλημένοι.
387. Τρύχοντα.] Καθαπτόμενον.

N O T Æ.

376. Ἦγαγες· ἦ οὐχ ἄλις ἦμιν ἀλήμονες εἰσι) In *Scansione*, τὸ ἦ & τὸ οὐχ, in Unam Syllabam coalescunt, ut *Iliad.* ε'. v. 533. Ἦ λαθὴ, ἢ σὸν ὀόησιν. *Ibid.* Ἦμιν) *Eustath.* fol. 637. lin. 25. Ἐν δὲ τῷ, ἦμιν ἀλήμονες εἰσιν, ἀλήμονας μέν τινες ἀλῆται λέγουσι· τοὺς δὲ ἦμιν, συστελλομένου τοῦ λήγοντος, ὡσανεὶ ἦ τῷ ἄργυπαν λόγῳ ἐγκλιτικοῦ, καθά που καὶ ὁ Ἀλκαῖος ἐποίησε. Vid. *Etymolog.* M. v. Ἄμμι.

378. Ἦ ὄφρα) *Eustath.* fol. 637. lin. 26. Τὸ δὲ, ἦ ὄφρα, ἀσείως ἔφη, ἀντὶ τοῦ, ἦ μὴν ὠφελῇ, ἡμῖν δηλαδὴ, ἢ τοῖς ἀλήταις, ὡς μὴ βορὸς ὦσι, μηδὲ δαπανᾷ εὖ δυναμένοις πολὺ τοῦ οἴκου τῶν δεσποτῶν· καὶ Ἀριστοτέλης τοῦτο κατ' ἰτέαν ἄγων, τὸν ἀξιολογώτερον καταφαγεῖν ἐκείνα; Καὶ ἔστι ἔννοια ὁμοία ἐπὶ τοῦ, Ἀλλ' ὄφρ' ὅς σε ὄλοιτο ὀνόσασθαι κακότητος· ὅπως σὺ τῇ ῥᾳθυμίᾳ σου ὁ Ποσειδῶν ὠφελήσῃ τὸν Ὀδυσσέα φησὶ· καὶ ὅτι μὲ καλῶς

NOTÆ IN SCHOLIA.

378. Ἦ ὄφρα) Νῦν, ἀντὶ τοῦ ὠφελῇ, ità pro *Elzeviriano* ὠφελεῖ, ex *Aldinâ*, *Bedrotianâ*, *Morrhianâ*, *Hervagianâ*, & ipso MS. *Aloysiano*. Videtur autem in hâc parte errare *Scholiastes*, qui ὄφρα hìc pro *Fuvo*, capit, quùm potius pro *Parvi-pendeo*, sumatur. Vid. Not. in *Textum*.

VARIÆ LECTIONES.

375. Ὦ ῥίγιστε) γρ. ὦ ἀῤῥίγιστε.
378. Κατέδωσιν) γρ. κατέδομεν.
382. Τίς γὰρ δὴ) γρ. ἀλλ' οἷον, &c. vid. Not. in *Textum*.
384. Ἰητῆρα κακῶν) γρ. ἰητῆρα νόσων.
385. Ἦ καὶ θέσπιν ἀοιδὸν) γρ. οἳ καλέσωσιν ἀοιδὸν, *Aristot.* Polit. 8. 3. *Ibid.* Ὅ κεν) γρ. ὃς ἂν. *H. Steph.* *Ibid.* Ἀοίδων) γρ. ἄπαντας, *Aristot.* ibid.
387. Τρύχοντα ἐ αὐτὸν) γρ. τρύχοντα ἑαυτόν. Et τρύχοντα ἂν οἶκον. Vid. Not. in *Textum*.

Οὐκ

Οὐκ ἀλέγω, εἴως μοὶ ἐχέφρων Πηνελόπεια
Ζώῃ ἐνὶ μεγάροις ἠ Τηλέμαχος θεοειδής.
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Σίγα, μή μοι τοῦτον ἀμείβεο πόλλ' ἐπέεσσιν·
Ἀντίνοος δ' εἴωθε κακῶς ἐρεθιζέμεν αἰεὶ
Μύθοισιν χαλεποῖσιν, ἐποτρύνει δ' ἠ καὶ ἄλλους.
Ἦ ῥα, καὶ Ἀντίνοον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ἀντίνοε, ἦ μὰλα καλὰ, πατὴρ ὡς κήδεαι ἡμέων,
Ὅς τ' ξεῖνον ἄνωγας ἀπὸ μεγάροιο δίεσθαι
Μύθῳ ἀναγκαίῳ· μὴ τοῦτο θεὸς τελέσειε.
Δός οἱ ἑλών· οὔ τοι Φθονέω· κέλομαί γ' ἔγωγε.
Μήτ' ἂν μητέρ' ἐμὴν ἄζευ τόγε, μήτε τιν' ἄλλον
Δμώων, οἳ κατὰ δώμαθ' Ὀδυσσῆος θείοιο.
Ἀλλ' οὔ τοι τοιοῦτον ἐνὶ φρεσὶ νόημα·
Αὐτὸς γὰρ φαγέμεν πολὺ βέλτερος, ἢ δόμεν ἄλλῳ.
Τόνδ' αὖτ' Ἀντίνοος ἀπαμείβετο προσέφη τε,
Τηλέμαχ' ὑψαγόρη, μῦθος ἄγαν ἐλάει, ποῖον ἔειπες;
Εἰ οἱ τόσσον ἅπαντες ὀρέξειαν μνηστῆρες,
Καί κέν μιν τρεῖς μῆνας ἀπέργοι οἶκον ἐρύκων.
Ὣς ἄρ' ἔφη, καὶ θρῴσκων ἑλὼν ὑπέφηνε τραπέζῃ
Κείμενον, ᾧ ῥ' ἔπεχεν λιπαρὰς πόδας εἰλαπινάζων.
Οἱ δ' ἄλλοι πάντες δίδοσαν, πλῆσαν δ' ἄρα πήρην
Σίτου καὶ κρειῶν· τάχα δὴ καὶ ἔμελλεν Ὀδυσεὺς,
Αὖτις ἐπ' ἠδὴν ἰὼν, προικὸς γεύσεσθαι Ἀχαιῶν·
Στῆ δ' παρ' Ἀντίνοον, καί μιν προὸς μῦθον ἔειπεν,
Δός, φίλος· ἠ μάλ μοι δοκέεις ὁ κάκιστος Ἀχαιῶν
Ἔμμεναι, ἀλλ' ἄριστος, ἐπεὶ βασιλῆϊ ἔοικας.

" Non curo, usquedum mihi prudens Penelope
" Vivit in domibus, & Telemachus divinus.
Hunc rursus Telemachus prudens contrà loquutus est,
" Tace, ne mihi huic respondè multùm verbis.
" Antinous autem consuevit malè contendere semper
" Verbis pravis, quin ad *hoc* incitat & alios.
Dixit, & Antinoum verbis velocibus alloquutus est,
" Antinoë, tu quidem præclarè me curas, ut pater filium,
" Qui hospitem jussisti à domo exire
" Verbo necessario: non hoc Deus perficiat.
" Da ei *aliquid* captum: non equidem invideo, jubeo enim ego:
" Neque quid matrem meam vereare hâc *in* re, neque aliquem
" Servorum, qui in ædibus *sunt* Ulyssis divini.
" Sed non tibi talis in pectoribus dispositio animi:
" Ipse enim comedere multò mavis, quàm dare alii.
Huic rursus Antinous respondens loquutus est,
" Telemache altiloque, robur indomite, quale dixisti?
" Si ei tantum omnes dederint proci,
" Et ipsum tres menses procul hinc domus *sua* detineret.
Sic dixit, & scabellum capiens ostendit mensæ
Jacens, quo fulciebat unctos pedes convivans.
Ei tamen alii omnes dederunt, impleveruntque peram
Pane & carnibus: citò & futurus erat Ulysses,
Rursus ad limen iens, munus gustare Achivorum:
Stetit tamen apud Antinoum, & ipsum verbo alloquutus est,
" Da, amice; non mihi videris pessimus Achivorum
" Esse, sed optimus; quoniam regi similis es.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

393. Ἀμείβεο.] Ἐξ ἀμοιβῆς ἀπεκρίνω.
394. Εἴωθε.] Ἔθος ἔχει. Ἐρεθιζέμεν.] Παροξύνειν.
399. Μύθῳ ἀναγκαίῳ.] Ἀναγκαστικῶς.
407. Ὀρέξειαν.] Δοῖεν.
408. Τρεῖς μῆνας ἀπέργοιν οἶκον ἐρύκοι.] Οὐκ ἂν ἐπὶ τρεῖς μῆνας προσέλθοι αὐτήσων.
409. Ὑπέφηνε.] Ἔξω εἵλκυσε, φανερὸν ἐποίησεν.
410. Ἔπεχεν.] Ἐπέθηκε.
413. Προικός.] Τῆς δωρεᾶς δόσεως.

Variæ Lectiones.

394. Σίγα, μή μοι) γρ. ἄπλα, μή μοι, *Eustath.* fol. 638. lm. 22. & *H. Steph.* malè tamen; quandoquidem *Ultima* Σ ἄπλα brevis est.
398. Ἀπὸ) γρ. ἀπαί.
401. Μήτ' ἂν μητέρ' ἐμὴν) γρ. μήπω τι μητέρ'
ἐμὴν, *H. Steph.*
406. Ἔειπες) γρ. ἴειπας, *H. Steph.* & MSS.
409. Ὑπέφηνε) χρ. ὑπ' ἔφηνε.
415. Μίν μοι) χρ. μίν τι, *H. Steph.*
416. Ὅριστος) γρ ἄριστος, vid. ad *Iliad.* λ'. v. 488.

Τῷ σε χρὴ δίμμιμ᾽ ἠ λάϊον, ἠέ τῳ ἄλλοι,
Σίτῳ· ἐγὼ δ᾽ ἄν σε κλείω καὶ ἀπείρονα γαῖαν.
Καὶ γὰρ ἐγώ ποτε οἶκον ἐν ἀνθρώποισιν ἔναιον
Ὀλκιος ἀφνειὸν, ἠ πολλάκι δόσκον ἀλήτῃ
Τοίῳ, ὁποῖός ἔοι, ἠ ὅτῳ κεχρημένος ἔλθοι·
Ἦσαν ἠ δμῶες μάλα μυρίοι, ἄλλα τὲ πολλὰ,
Οἷσίν τ᾽ εὖ ζώουσι ἠ ἀφνοὶ καλέονται·
Ἀλλὰ Ζεὺς ἀλάπαξε Κρονίων, ἤθελε γάρ πῃ,
Ὅς μ᾽ ἅμα λῃϊστῆρσι πολυπλάγκτοισιν ἀνῆκεν
Αἰγυπτόνδ᾽ ἰέναι, δολιχὴν ὁδὸν, ὄφρ᾽ ἀπολοίμην·
Στῆσα δ᾽ ἐν Αἰγύπτῳ ποταμῷ νέας ἀμφιελίσσας.
Ἔνθ᾽ ἤτοι μὲν ἐγὼ κελόμην ἑταίρους
Αὐτῇ παρ νήεσσι μένειν, ἠ νῆας ἐρύσσαι,
Ὀπλίσσας ἠ κατὰ σκοπιὰς ἄρσενα νέεσθαι·
Οἱ δ᾽ ὕβρει εἴξαντες, ὑπασπόμενοι μενεῖ σφῷ,
Αἶψα μάλ᾽ Αἰγυπτίων ἀνδρῶν θείκαλλέας ἀγροὺς
Πέρθεον, ἐκ ἠ γυναῖκας ἄγον, ἠ νήπια τέκνα,
Αὐτούς τ᾽ ἔκτανον· τάχα δ᾽ ἐς πόλιν ἵκετ᾽ ἀϋτή.
Οἱ ἠ, βοῆς ἀίοντες, ἅμ᾽ ἠῖ φαινομένῃφιν,
Ἦλθον· πλῆτο ἠ πᾶν πεδίον πεζῶν τε, ἠ ἵππων,
Χαλκοῦ τε στεροπῆς· ἐκ ἠ Ζεὺς τερπικέραυνος
Φῦζαν ἐμοῖς ἑτάροισι κακὴν βάλεν· οὐδέ τις ἔτλη
Στῆναι ἐναντίβιον· πολὲι γὰρ κακὰ πάντοθεν ἦεν.
Ἔνθ᾽ ἡμέων πολλοὺς μὲν ἀπέκτανον ὀξέϊ χαλκῷ,
Τοὺς δ᾽ ἄναγον ζωοὺς σφίσιν ἐργάζεσθαι ἀνάγκῃ.
Αὐτὰρ ἔμ᾽ ἐς Κύπρον ξείνῳ δόσαν ἀντιάσαντι
Δημήτορι Ἰασίδῃ, ὃς Κύπρῳ ἶφι ἄνασσεν·
Ἔνθεν δὴ νῦν δεῦρο τόδ᾽ ἵκω, πήματα πάσχων.
Τόνδ᾽ αὖτ᾽ Ἀντίνοος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε,

" Ideò te oportet dare & melius quàm alii,
" E pane; ego autem te laudabo in lata terra.
" Etenim ego aliquando domum inter homines habitavi
" Beatus divitem, & sæpè dedi eroni
" Tali, qualis esset & cujuscunque tandem rei indigus veniret
" Erant etiam servi valde multi, aliáque multa,
" Quibus bene vivunt, & divites vocantur.
" Sed Jupiter destruxit Saturnius, voluit enim nimirum,
" Qui me cum latronibus multùm errantibus misit
" In Ægyptum ire longam viam, ut perirem.
" Statui verò in Ægypto fluvio naves utrinque agitatas:
" Tunc sanè ego jussi amabiles socios
" Illic apud naves manere, & naves in portum ducere,
" Speculatoresque ad speculas jussi ire.
" Hi verò intemperantiæ cedentes, & obsecuti animo suo,
" Statim valdè Ægyptiorum-virorum perpulchros agros
" Populari sunt: mulieres verò captivas duxerunt & infantes filios,
" Ipsosque interfecerunt: citò verò in civitatem ivit clamor.
" Hi itaque clamore audito, simul Aurorâ apparente
" Venerunt; impletusque est omnis campus peditibus & equis,
" Ærisque splendore: sed Jupiter gaudens fulmine
" Fugam meis sociis malam injecit, neque aliquis sustinuit
" Stare contrà; circum enim mala undique stabant.
" Tunc nostrûm multos quidem interfecerunt acuto ære;
" Aliosque abduxerunt vivos ipsis operaturos necessitate:
" At me in Cyprum *deferendum* hospiti dederunt occurrenti,
" Dmetori Jasidæ, qui Cypro fortitèr imperabat:
" Hinc jam nunc huc venio, nocumenta patiens.
Huic rursus Antinous respondit & compellavit,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

418. Κλείω.] Δοξάσω, ὑμνήσω.
420. Ἀλήτῃ.] Πλανωμένῳ, πλανήτῃ.
423. Οἵσί τ᾽ εὖ ζώουσι.] Δι᾽ οὓς καλῶς ζῶσιν.
424. Ἀλάπαξε.] Κατέφθειρε, πένητα ἐποίησεν.
425. Πολυπλάγκτοισι.] Πολλὰ πλανωμένοις.
443. Δημήτορι Ἰασίδῃ.] Καὶ ὁ Ἰλιακὸς πόλεως τοῦ βασιλέως ἦεν.
444. Τόνδ᾽ ἵκω.] Ἐντεῦθεν παραγίγνομαι.

VARIÆ LECTIONES.

423. Οἵσί τ᾽ εὖ ζώουσι) γρ. οἷσί τ᾽ ἰὼ ζώουσι, Br. Schol. & MS. Aloysii.
431. Μίμνεν σφῷ) γρ. μίμνειν ἅμ᾽, melius.

Τίς.

Τίς δαίμων τόδε πῆμα προσήγαγε, δαιτὸς ἀνίλιν;
Στῆθ' ὕπως ἐς μέσσον, ἐμῆς ἀπάνευθε τραπέζης,
Μὴ τάχα πικρὸν Αἴγυπτον καὶ Κύπρον ἴδηαι·
Ὡς πὶς θαρσαλέος καὶ ἀναιδὴς ἐσσι προίκτης.
Ἐξείης πάντεσσι παρίστασαι· οἱ δὲ διδοῦσι
Μαψιδίως· ἐπεὶ οὔπις ἐπίσχεσις, οὐδ' ἐλεητὺς
Ἀλλοτρίων χαρίσασθαι, ἐπεὶ πάρα πολλὰ ἑκάστῳ.
Τόνδ' ἀναχωρήσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ὦ πόποι· οὐκ ἄρα σοίγ' ἐπὶ εἴδεϊ καὶ φρένες ἦσαν·
Οὐ σύ γ' ἂν ἐξ οἴκου σὸν ἐπιστάτην ὀδὰ ἄλλα δοίης,
Ὅς νδν ἀλλοτρίοισι παρήμενος, οὔτι μοὶ ἔτλης
Σίτου ἀποπροελὼν δόμεναι· τὰ δὲ πολλὰ πάρεστιν.
Ὡς ἔφαθ'· Ἀντίνοος δ' ἐχολώσατο κηρόθι μᾶλλον,
Καί μιν ὑποδρα ἰδὼν ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Νῦν δή σ' οὐκ ἔτι καλὰ δι' ἔκ μεγάροιό γ' ὀΐω
Ἁψ ἀναχωρήσειν, ὅτε δὴ καὶ ὀνείδεα βάζεις.
Ὡς ἄρ' ἔφη· καὶ ὑπνῶοντι ἐλὼν βάλε δεξιὸν ὦμον,
Πρυμνότατον κατὰ νῶτον· ὁ δ' ἐρράθη, ἠΰτε πέτρη,
Ἔμπεδον· οὐδ' ἄρα μὶν σφῆλεν βέλος Ἀντινόοιο,
Ἀλλ' ἀκέων κίνησε κάρη, κακὰ βυσσοδομεύων.
Ἁψ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰὼν καθ' ἄρ' ἕζετο, κὰδ δ' ἄρα πήγην
Θῆκεν εὐπλείλῳ· μῦθον δὲ μνηστῆρσιν ἔειπεν,
Κέκλυτέ μοι, μνηστῆρες ἀγακλυτῆς βασιλείης,
Ὄφρ' εἴπω, τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
Οὐ μὰν οὐδ' ἄχος ἐστὶ μετ' Φρεσὶν, οὐδέ τι πένθος,

" Ecquis malus Genius hanc cladem adduxit, convivii moleſtiam?
" Sta ſic in medio, meâ procul à mensâ,
" Ne citò amaram Ægyptum, & Cyprum videas.
" Adeò quidam petulans & impudens es mendicus.
" Singulatim omnibus aſtas: hi autem dant
" Temere; quoniam nulla eſt parſimonia, neque frugalitas
" Ex alienis donare; quoniam adſunt multa unicuique.
Hunc recedens alloquutus eſt prudens Ulyſſes,
" Dii Boni! Non tibi cum hâc formâ mentes ſunt:
" Non tu utique ex tuâ domo ei, qui à te petiérit, neque ſalem dares,
" Qui nunc alienis aſſidens, non aliquid mihi toleras
" De pane præcerptum dare; quamvis multa adſunt.
Sic dixit; Antinous verò iratus eſt animo magis,
Et ipſum torvè tuens verba velocia alloquutus eſt,
" Nunc jam te non amplius benè ex domo puto
" Retrò ceſſurum, quando utique & opprobria dicis.
Sic dixit, & ſcabello capto percuſſit dextrum humerum,
Ultimum in dorſum: hic tamen ſtetit tanquam petra
Firmiter, neque ipſum commovit ictus Antinoi:
Sed tacitè movit caput, mala profundè-cogitans.
Rurſus itaque ſuper limen iens deſedit, peramque
Depoſuit benè-plenam: & inter Procos locutus eſt,
" Audite me, proci perinclytæ reginæ,
" Ut dicam, quæ me animus in pectoribus jubet:
" Non quidem, neque dolor eſt in mentibus, neque luctus,

ΣΧΟΛΙΑ.

451. Ἐπίχεσις.] Κώλυσις, ἀποφασις. Ἐλεητύς.] Ἔλεος, οἶκτος.

455. Οὐδ' ἄλλα δοίης.] Ὁ μὲν Ἀρίσταρχος διαστέλλει τὸν τόνον· καὶ ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ἄλλα δοίης· Καλλίστρατος δὲ ψιλῶς, * ὄὐαλα, ἐνδιχόμενος ἀντὶ τοῦ κόπρια, ἃ παρὰ τὰ ὐαλα κεῖται· ὐδὸς δέ, ὁ βατήρ.

463. Πρυμνότατον.] Ἔσχατον.

464. Σφῆλεν.] Ἔσφηλεν, ἔσεισεν.

467. Εὐπλείλῳ.] Παλιν πεπληγμβρίλῳ.

NOTÆ.

455. Οὐδ' ἄλλα δοίης) Imitatur *Theocrit.* Idyl. 27. v. 60. — πάχα δ' ὕστερον ὐδ' ἄλλα δοίης. De Lectionibus οὐδ' ἄλλα & ὄὐαλα, vid. *Meric. Caſaubon.* de Nuperâ *Homeri* Editione, p. 58. & *Ludolphi Küſteri* Suidam, v. Ἄλλα, in Notis, etiam *Euſtath.* fol. 642. lin. 12. & *Br. Schol.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

455. * Οὐδ' ἄλλα, corrigo, & emendo, in ὄὐαλα, vid. Not. in *Textum.*

VARIÆ LECTIONES.

448. Ἴδηαι) γρ. ἵκηαι, *H. Stephanus*, non benè.

451. Ἐπίχεσις) γρ. ἐπὶ χέσις.

455. Οὐδ' ἄλλα) γρ. ὄὐαλα, vid. N. in *Textum.*

457. Ἀποπροελὼν) γρ. ἄπο προελὼν, *H. Steph.*

Ὁππότ' ἀνὴρ ᾧσι μαχήμων κλεάτεσσι
Βλήεται, ἢ ᾧσι βουσὶν, ἢ ἀργεννῆς ὀΐεσσιν·
Αὐτὰρ ἐμὲ ᾿Αντίνοος βάλε γαστέρος εἵνεκα λυγρῆς,
Οὐλομένης, ἣ πολλὰ κάκ' ἀνθρώποισι δίδωσιν.
Ἀλλ' εἴπερ πτωχῶν γε θεοὶ καὶ ἐρινύες εἰσὶν,
᾿Αντίνοον πρὸ γάμοιο τέλος θανάτοιο κιχείη.
Τόνδ' αὖτ' ᾿Αντίνοος προτέρη, Εὐπείθεος υἱὸς,
Ἐδθι ἔκηλος, ξεῖνε, καθήμενος, ἢ ἄπιθ' ἄλλη·
Μή σε νέοι πρὸς δώματ' ἐρύσσωσ', οἵ' ἀγορεύεις,
Ἢ ποδὸς, ἢ καὶ χειρὸς, ὀπισθύψωσι δὲ πάντα.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ὑπερφιάλως νεμέσησαν·
Ὧδε δέ τις εἴπεσκε νέων ὑπερθυμοφερόντων,
᾿Αντίνο', ἦ μάλ' ἔβαλες δύσμορον ἀλήτεω,
Οὐλόμεν', εἰ δή που τὶς ἐπουράνιος θεός ἐστι;
Καί τε θεοὶ ξείνοισιν ἐοικότες ἀλλοδαποῖσι,
Παντοῖοι τελέθοντες, ἐπιστρωφῶσι πόληας,
᾿Ανθρώπων ὕβριν τε καὶ εὐνομίην ἐφορῶντες.
Ὣς ἄρ' ἔφαν μνηστῆρες· ὁ δ' οὐκ ἐμπάζετο μύθων,
Τηλέμαχος δ' ἐν μὰν κραδίῃ μέγα πένθος ἄεξε
Βλημένου· ἐν δ' ἄρα δάκρυ χαμαὶ βάλεν ἐκ βλεφάροιϊν,

" Quando vir, pro ſuis pugnans poſ-
" ſeſſionibus,
" Percutitur, vel de bobus, vel can-
" didis ovibus:
" At me Antinous percuſſit ventris
" gratiâ mali,
" Pernicioſi, qui multa mala homini-
" bus dat.
" Sed ſicubi pauperum Dii & *Ultrices*
" furiæ ſunt,
" Antinoum antè nuptias finis mortis
" inveniat.
Hunc Antinous alloquutus eſt, Eu-
pithei filius,
" Comede tacitus, hoſpes, ſedens, vel
" abi aliò;
" Ne te juvenes per domos trahant,
" qui ſic loquaris,
" Vel pede, vel & manu; lacerentque
" omnia.
Sic dixit; hi verò omnes vehemen-
ter indignati ſunt;
Sic autem aliquis dixit *etiam* juve-
num ſuperborum,
" Antinoë, non quidem bene percuſ-
" ſiſti infelicem erronem;
" Perdite, quid ſicubi forte quis cœ-
" leſtis Deus ſit?
" Etenim Dii, hoſpitibus ſimiles pere-
" grinis,
" Omnimodi exiſtentes, verſantur per
" civitates,
" Hominum faſque nefaſque inſpicien-
" tes.
Sic dixerunt proci: hic autem non
curavit verba.
Telemachus verò in corde quidem
magnum luctum augebat.
Illius percuſſi *gratiâ*, neq; tamen la-
chrymâ humũ emiſit ex palpebris.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

472. Βλήεται.] Βληθείη.
479. Ἐρύσσωσιν.] Ἑλκύσωσιν.
480. Ἀποθύψωσιν.] Ἀποδιέρωσιν.
486. Τελέθοντες.] Γινόμενοι, φαινόμενοι. Ἐπιστρωφῶσιν.] Ἐπέρχονται.
487. Εὐνομίην.] *Εὐνομησίαν· καθ' ἣν εὖ νεμόμενα καὶ διαπολιτευόμενα.

N O T Æ.

475. Ἀλλ' εἴπερ πτωχῶν γε θεοὶ καὶ ἐρινύες εἰσὶν) *Dio Chryſoſtomus*, Orat. 7. Ὡς ἔστι Περίανδρος χρῆμα τῷ ὄντι ἱερὸν καὶ ἄσυλον· καὶ οὐδεὶς ἀδικεῖ πέπωκεν, οὐδὲ γε ἅπτεται, ἢ τὰς τοῦ κηρύκεια ἔχοντας.

485. Καί τε θεοὶ ξείνοισιν ἐοικότες) Hoc omninò ex Hiſtoriâ ſumptum, *Geneſeos*, c. 18. & 19. ubi oſtenditur, Deum ipſum cum Duobus Angelis deſcendiſſe ad *Sodomitarum* ſcelera flagitioſa reprimendum, aut vindicandum, *Abrahamique* & *Loti*, Juſtorum hominum, Defenſionem. Confer *Hebræ.* c. 13. v. 2. *Gerardus Croeſius* libro, cui titulus, Ὅμηρος Ἑβραΐζων, p. 115. " Eſt hæc mea Opinio,
" *Homerum* non modò multas habere γνώμας, ſeu
" ſententias, conſimiles SS. Scripturæ, verùm eas
" quoque mutuatum eſſe è Scripturâ Sacrâ; neque
" tamen alias, quàm quas invenit in Libris *Moſis*,
" nonnullas, quas in reliquis Libris Hiſtoricis,
" itemque in *Jobo*, & *Pſalmis*, & Libris *Solomonis*. Vid. *Max. Tyr.* §. 26. in ipſo fine, & Doctiſſimi Viri, *Reginenſis*, *Joh. Daviſii* Not. ibidem.

NOTÆ IN SCHOLIA.

487. *Εὐνομησίαν, pro corrupto, εὐνομισίαν, lego, propter illud *Heſychii*, ſi emendatè legas, Νόμ(ος)· Ὁ ποιητὴς τὸ καθ' ἡμᾶς νόμον οὐκ οἶδε· θέμιστας δὲ εὐνομίαν λέγει, ἀπὸ τοῦ νεμήσεως. Ἀνθρώπων ὕβριν τὰ ἐς εὐνομίαν ἐφορῶντες.

VARIÆ LECTIONES.

478. Ἄλλη) γρ. ἄλλῃ.
487. Ὕβριν τὲ ἐ εὐνομίην) γρ. ὕβρεις τὰ καὶ εὐνομίας, *Sextus Empiricus*, adverſ. Mathemat. *Ibid.* Ἐφορῶντες) γρ. ἐφιστῶντες, *Syneſius*, De Regno.

Ἀλλ'

Ἀλλ' ἀκέων κίνησε κάρη, κακὰ βυσσοδομεύων.
Τῷ δ' ὡς οὖν ἤκουσε θεὸς Πηνελόπεια,
Βληθμῷ ἐν μεγάρῳ, μετ' ἄρα δμωῇσιν ἔειπεν,
Αἴθ' ὕτως αὐτόν σε βάλοι κλυτότοξος Ἀπόλλων.
Τὴν δ' αὖτ' Εὐρυνόμη ταμίη θεὸς μῦθον ἔειπεν,
Εἰ γὰρ ἐπ' ἠρῆσιν τέλοι ἡμετέρῃσι γένοιτο,
Οὐκ ἄν τις τούτων γε εὐθρονον ἠῶ ἵκοιτο.
Τὴν δ' αὖτε προσέφη θεὸς Πηνελόπεια,
Μαῖ, ἐχθροὶ μὲν πάντες, ἐπεὶ κακὰ μηχανόωνται·
Ἀντίνοος δ' ἀμάλιστα μελαίνῃ κηρὶ ἔοικεν.
Ξεῖνός τις δύστηνος ἀλητεύει κατὰ δῶμα,
Ἀνέρας αἰτίζων· ἀχρημοσύνη γὰρ ἀνώγει·
Ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ὀνέπλησάν τ', ἔδοσάν τε·
Οὗτος δὲ θρηϋῦϊ πρυμνὸν βάλε δεξιὸν ὦμον.
Ἦ μὲν ἄρ' ὣς ἀγόρευε μετὰ δμωῇσι γυναιξίν,
Ἡμένη ἐν θαλάμῳ· ὁ δ' ἐδείπνεε δῖος Ὀδυσσεύς.
Ἣ δ' ἐπὶ οἱ καλέσασα θεοπρόπον δῖον ὑφορβὸν,
Ἔρχεο, δῖ' Εὔμαιε, κιὼν τ' ξεῖνον ἄνωχθι
Ἐλθέμεν, ὄφρα τί μιν προσπτύξομαι, ἠδ' ἐρέωμαι,
Εἴ που Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἠὲ πέπυσται,
Ἢ ἴδεν ὀφθαλμοῖσι· πολυπλάγκτῳ γὰρ ἔοικεν.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα,
Εἰ γάρ τοι, βασίλεια, σιωπήσειαν Ἀχαιοί,
Οἵ' ὅδε μυθεῖται, θέλγοιτό κέ τοι φίλον ἦτορ.
Τρεῖς γὰρ δή μιν νύκτας ἔχον, τρία δ' ἤματ' ἔρυξα
Ἐν κλισίῃ, πρῶτον γὰρ ἐμ' ἵκετο νηὸς ἀποδράς·
Ἀλλ' οὔπω κακότητα διήυσεν ἣν ἀγορεύων.

Sed tacitus movit caput, mala profundè cogitans.
Hunc poſtquam igitur audivit prudens Penelope
Percuſſum in domo, ſtatim inter ancillas dixit,
Utinam ſic ipſum te percutiat inclytus-arcu Apollo.
Hanc rurſus Eurynome promaconda alloquuta eſt,
" Si enim votis exitus noſtris fieret,
" Haud quis horum ad pulchram Aurorâ perveniret, *i. e. cras ſupereſſet.*
Hanc rurſus alloquuta eſt prudens Penelope,
" Nutrix, inimici quidem omnes, quoniam mala excogitant;
" Antinous verò maximè nigræ mortiſimilis eſt.
" Hoſpes quidam infelix mendicat in domo,
" Viros rogans: egeſtas enim cogit;
" Ibi alii quidem omnes impleverunt-que, dederuntque;
" Hic autem ſcabello extremum percuſſit dextrum humerum.
Hæc quidem ſic dixit inter famulas mulieres,
Sedens in thalamo; verùm cœnavit divinus Ulyſſes;
Hæc autem ad ſe vocatum alloquuta eſt divinum ſubulcum,
" Vade, divine Eumæe, profectus hoſpitem jube
" Venire, ut ipſum ſalutem & interrogem,
" Sicubi de Ulyſſe miſero vel audivit,
" Vel vidit oculis; errabundo enim ſimilis eſt.
Hanc reſpondens allocutus es, Eumæe ſubulce,
" Utinam enim tibi, regina, tacerent Achivi, *Proci*,
" Qualia hic loquitur, mulceret tibi dilectum cor.
" Tres enim jam ipſum noctes habui, tres autem dies detinui
" In ſtabulo, primum enim *ad me* venit, ubi à nave aufugiſſet;
" Sed nondum calamitatem ſuam explicuit dicendo.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

496. Ἐπ' ἠρῆσιν.] Ἐπὶ ταῖς εὐχαῖς.
501. Ἀλητεύει.] Νῦν, ἀντὶ τοῦ ἀπαίδευτος.
502. Ἀχρημοσύνη.] Ἀπορία, ἔνδεια.
503. Ἐνέπλησαν.] Ἐκόρεσαν.
507. Ἐπὶ οἱ.] Πρὸς ἑαυτήν.
509. Προσπτύξομαι.] Νῦν, προσδέξομαι· γενέσθω· καὶ, φθέγξομαι.
514. Θέλγοιτο.] Εὐφραίνοιτο.

Ν Ο Τ Æ.

513. Ἀχαιοὶ) Μνηστῆρες οὐκαῦθα, Ἀχαιοὶ λέγουσι. Ità ſuprà, v. 415. infrà v. 596. & mox, v. 93.

Variæ Lectiones.

496. Τέλοι) γρ. τέκοι, *Euſtath.* fol. 645. lin. 6. Τὸ δὲ τέλοι, γραφικῶς· ἵνα λέγῃ ἡ χαῦς ὅτι, Ὦ τέκνον, εἰ δὲ ἐπ' ἀρεταῖς ἡμετέραις, ἤγετ ἂν ἡμῶν ὁ Ἀπόλλων γένοιτο, πάντες ἂν ἀπόλοιντο.
506. Ὁ δ' ἐδείπνεε) γρ. ἐδείπνει, *H. Steph.*
509. Προσπτύξομαι) γρ. προσφθέγξομαι, *Br. Scholi.* & MS. ad *Florentin.* *Etonenſ.*

Ὡς δ' ὅτ' ἀοιδὸν ἀνὴρ πολυδέρκεϑ', ὅς τε Θεῶν ἐξ
Ἀείδῃ δεδαὼς ἔπε' ἱμερόεντα βροτοῖσι,
Τῷ δ' ἅμοι μεμάασιν ἀκουέμμεν, ὁππότ' ἀείδῃ·
Ὡς ἐμὲ κεῖνο ἔϑελγε παρήμενος ἐν μεγάροισι.
Φησὶ δ' Ὀδυσσῆος ξεῖνο πάϑεος εἶναι,
Κρήτῃ ναιετάων, ὅϑι Μίνῳος γένος ἐστίν.
Ἔνϑεν δὴ νῦν δεῦρο τόδ' ἵκετο πήματα πάσχειν,
Προπροκυλινδόμενος· τεῦ δ' Ὀδυσῆος ἀκοῦσαι,
Ἀσχῷ Θεσπρωτῶν ἀνδρῶν ἐν πίονι δήμῳ,
Ζωὸν· πολλὰ δ' ἄγε κειμήλια ὄνδε δόμονδε.
Τόνδ' αὖτε πρόσφατε φέρων Πηνελόπεια,
Ἔρχεο, δεῦρο κάλεσσον, ἵν' ἀντίον αὐτὸς ἐνίσπῃ.
Οὗτοι δ' ἠὲ θύρῃσι καθήμενοι ἐφιαάδων,
Ἢ αὐτῇ κατὰ δῶμα· ἐπεὶ σφίσι θυμὸς ἐΰφρων.
Αὐτῶν μὲν γὰρ κτήματ' ἀκήρατα κεῖτ' ἐνὶ οἴκῳ,
Σῖτος καὶ μέθυ ἡδύ· τὰ μὲν οἰκῆες ἔδουσιν·
Οἱ δ' εἰς ἡμέτερον πωλεύμενοι, ἤματα πάντα,
Βοῦς ἱερεύουσι, καὶ οἶς, καὶ πίονας αἶγας,
Εἰλαπινάζουσιν, πίνουσί τε αἴϑοπα οἶνον
Μαψιδίως· τὰ δὲ πολλὰ κατάνεται· οὐ γὰρ ἔπ' ἀνὴρ,
Οἷος Ὀδυσσεὺς ἔσκεν, ἀρὴν ἀπὸ οἶκον ἀμῦναι.
Εἰ δ' Ὀδυσεὺς ἔλθοι, καὶ ἵκοιτ' ἐς πατρίδα γαῖαν,
Αἶψά κεν ᾧ σὺν παιδὶ βίας ἀποτίσεϑ' ἀνδρῶν.

" Sicut verò quando cantorem quis aſpicit, qui à Diis
" Canit doctus verba ſuavia hominibus,
" Hunc indefinenter prompti ſunt audire, quando canit:
" Sic me ille mulſit aſſidens in domibus.
" Dicit inſuper ſe Ulyſſis amicum paternum eſſe
" In Cretâ habitantem, ubi Minois genus eſt.
" Hinc jam nunc huc venit clades patiens,
" Hinc & hinc verſatus: prædicat autem de Ulyſſe ſe audiviſſe, quæ
" Propè Theſprotorum virorum in pingui populo
" Vivus ſit, multos autem ducit theſauros ſuam domum.
Hunc rurſus alloquuta eſt prudens Penelope,
" Vade, huc voca; ut coràm ipſe dicat.
" Hi autem vel in januis ſedentes delectentur,
" Vel illic in domibus, quando ipſis animus lætus eſt.
" Ipſorum quidem enim poſſeſſiones, inconſumptæ jacent in domo;
" Panis & vinum dulce; hæc quidem domeſtici comedunt:
" Hi verò in noſtrâ domo verſantes, dies omnes,
" Boves ſacrificantes, & oves, & pingues capras
" Convivantur, bibuntque nigrum vinum
" Incaſſum; plurima autem abſumuntur: non enim adeſt vir,
" Qualis Ulyſſes fuit, qui cladem domo expellat.
" Sin Ulyſſes venerit, & acceſſerit in patriam terram,
" Statim ſuo cum filio injurias rependet iſtorum virorum.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

524. Τόσ' ἴκελο.] Ἐνταῦϑα παρεγένετο.

525. Προπροκυλινδόμενος.] Πλανώμενος.

530. Ἐφιαάδων.] Ἀντὶ τοῦ παίζοντες, ἀγελαγέλωτες.

Ν Ο Τ Æ.

533. Τὰ μὲν οἰκῆες ἔδουσιν) Τὸ μὲ producitur, in *Caſurâ*, vi Literæ, *Tonique* ſui, & ob *Hiatum*; quanquam hìc puto meliùs μὰν legi debere.

537. Καζόντω) Ità lego, rejecto penitùs corrupto illo καζαίνεται, quod, licet *Henricus Stephanus* & illius ſequaces admittant, nullibi extat, nihil ſignificat. Καζαίνεται verò ab *Heſychio* exponitur, καζανύεται, ἀναλίσκει). Ità *Odyſſ. β'.* v. 58. ubi hic idem Verſus occurrit, καζαίνεται legitur in Omnibus Exemplaribus, & ab *Euſtathio* inibi exponitur, καζαλίσκεται, à *Brevibus Scholiis*, καζαναλίσκει). Sic *Iliad. κ'.* v. 251. ἄνεται, & *Odyſſ. γ'.* v. 496. ἤνυτο ἔδων. Sic *Apollon.* Argon. l. 2. Ἤματος ἀτρεμίοντος. Quin hoc ipſo in loco, *Florentina* Editio, Omnium Vetuſtiſſima, καζάνει) legit apertè, ut *Aldina*, & *Lovaniana Reſcii*.

538. Ἀρὴν ἀπὸ οἶκον ἀμῦναι) De Voce ἀρὴ, videſis infrà, ad χ'. v. 208.

540. Αἶψά κεν ᾧ σὺν παιδὶ) Si, ut olim, Αἶψά κε σὺν ᾧ παιδὶ, Τὸ σὺν producitur, in *Caſurâ*, vi *Finalis* & *Toni*, etiam ob *Aſperum* ſequentem, cum *Circumflexo*. At noſtra *Lectio* tutior, meliorque.

Variæ Lectiones.

533. Μὲν) γρ. μὰν, vid. Not. in *Textum*.

534. Ἡμίτεοι πωλεύμενοι) γρ. ἡμιτεόν γε πολεύμενοι, *Euſtath.* & *H. Steph.*

538. Ἀρὴν) γρ. ἀρὴ, vid. ad χ'. v. 208.

540. Αἶψά κεν ᾧ σὺν παιδὶ) γρ. Αἶψά κε σὺν ᾧ παιδὶ, olim; non benè.

Ὡς

Ὣς φάτο· Τηλέμαχος δ' μέγ' ἔπταρεν· ἀμφὶ δ' ἄρα δῶμα
Σμερδαλέον κονάβησε· γέλασσε δ' Πηνελόπεια·
Αἶψα δ' ἄρ' Εὔμαιον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ἔρχεό μοι, τ' ξεῖνον ἐναντίον ὧδε κάλεσσον.
Οὐχ ὁράας, ὅ μοι υἱὸς ἐπέπταρε πᾶσιν ἔπεσσιν;
Τῷ κε δὴ οὐκ ἀτελὴς θάνατος μνηστῆρσι γένοιτο
Πᾶσι μάλ', οὐδέ κέ τις θάνατον δὴ κῆρας ἀλύξοι.
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν,
Αἴκ' αὐτὴν γνώω νημερτέα πάντ' ἐνέποντα,
Ἕσσω μὲν χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἵματα καλά.
Ὣς φάτο· βῆ δὲ συφορβὸς, ἐπεὶ τ' μῦθον ἄκουσεν·
Ἀγχοῦ δ' ἱστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ξεῖνε πάτερ, καλέῃ σε περίφρων Πηνελόπεια,
Μήτηρ Τηλεμάχοιο· μεταλλῆσαί τί ἑ θυμὸς
Ἀμφὶ πόσῃ κέλεται, καὶ κήδεά περ πεπαθυίῃ.
Εἰ δέ κέ σε γνοίη νημερτέα πάντ' ἐνέποντα,
Ἕσσῃ σε χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, τῷ σὺ μάλιστα
Χρῄίζεις· σῖτον δὲ καὶ αἰτίζων κατὰ δῆμον,
Γαστέρα βοσκήσῃς· δώσει δέ τοι, ὅς κ' ἐθέλῃσιν.
Τόνδ' αὖτε προσέφη πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
Εὔμαι', αἶψά κ' ἐγὼ νημερτέα πάντ' ἐνέποιμι
Κούρῃ Ἰκαρίοιο περίφρονι Πηνελοπείῃ.

Sic dixit; Telemachusque altè ſternutavit, circumque domus
Horrendum reſonuit: ridit verò Penelope.
Statimque Eumæum verbis velocibus alloquuta eſt,
" Vade mihi, hoſpitem coràm huc voca:
" Nonne vides, quòd mihi filius ſternutavit ad omnia verba?
" Ideò & non imperfecta mors procis fiet
" Omnibus valdè; neque quiſquam mortem & fatum vitabit.
" Aliud autem dico, tu verò in mentibus pone tuis;
" Si ipſum cognoſcam, vera omnia dicentem,
" Induam ipſum chlænamque, interulamque, veſtimenta pulchra.
Sic dixit, ivit verò ſubulcus poſtquam verbum audivit.
Propeque ſtans verbis velocibus alloquutus eſt,
" Hoſpes pater, vocat te prudens Penelope,
" Mater Telemachi; inquirere aliquid ipſam animus
" Circa maritum jubet, quamvis dolores paſſa ſit.
" Sin te cognoſcet vera omnia dicentem,
" Induet te chlænamque, interulamque, quorum tu maxime
" Indiges; panem autem & petens in populo
" Ventrem paſces; dabit verò tibi, quicunque voluerit.
Hunc rurſus alloquutus eſt multa paſſus divinus Ulyſſes,
" Eumæe, ſtatim ego vera omnia dicam
" Filiæ Icarii perprudenti Penelopæ.

ΣΧΟΛΙΑ.

559. * Βοσκήσῃς.] Θρέψεις.

NOTÆ.

541. Τηλέμαχος δ' μέγ' ἔπταρεν) *Euſtath.* fol. 647. lin. 6. Ὅρνις γάρ πως ἦν τοῖς Παλαιοῖς, καὶ ὁ πτάρμος· ἐπεὶ ἡ κεφαλὴ τιμία, ἐξ ἧς τὸ πνεῦμα σύμβολον· διὸ καὶ σεσεμνεῖτο ὁ πλείων· καὶ τῶν αἰτίαν λέγουσιν οἱ σοφοὶ, ὧν εἷς ὁ Ἀελιανὸς. Huc refer *Catullianum* illud, De *Septimio* & *Acme*.

555. Πεπαθυίῃ) Pro πεπαθηκυίῃ. *Euſtath.* fol. 647. lin. 49. Ἐπαθεν κεῖ) χῆμα κακὸν, ὅτι Σολοικοφανὲς τὸ τῷ, μεταλλῆσαί τί ἑ θυμὸς κέλεται καὶ κήδεά ὥς πεπαθυίῃ. τὸ μὲ γὰρ ὀρθὸν, Ὅπη κέλεται αὐτὸν ὁ θυμὸς μεταλλῆσαί τι καὶ κήδεα ὥς πεπαθέναι. Ὁ δὲ συβώτης, ἢ ὡς δῆλον βαρβαρίζων, ἢ καὶ τὸν ἀπὸ τῆς Ἀντικυρείας οἶνον λαβών, ὡς εἰκὸς εἶπεν, ὅτι ὁ θυμὸς αὐτῇ βέλεται μεταλλῆσαι, ἐπάγει τὸ πεπαθυίῃ ἀντὶ τοῦ πεπαθηκυίῃ· ὡς ἴσον εἶπεν, αὐτῇ παθόσῃ. Τὸ δὲ πεπαθυίῃ, ἀσύνηθες εἰς χρῆσιν· διὸ εἰκὸς σολοικίσαι, εἰ μὴ μόνον, ὅτι ἐκ δὲ πήλω. ἀχρείου ὑπερῶντος, γίνεται, ὡς τὸ παθεῖν δηλοῖ· ὅθεν τὸ πάθω· ἐξ οὗ τὸ παθήσω, ὡς τυχήσω· ἢ παρακείμενον, πεπαθηκώς· ἐκ παθῶ, πεπαθώς, ὅθεν ἡ πεπαθυῖα, ὡς Ἡρακλείδης ἐμπλατύνεται.

NOTÆ IN SCHOLIA.

559. * Βοσκήσεις) Θρέψεις, MS. *Aloyſianus*.

VARIÆ LECTIONES.

542. Κονάβησε) γρ. κανάχησε, *Euſtath.* fol. 647. lin. 46. *H. Steph.*

545. Ἐπέπταρε πᾶσιν) γρ. ἐπέπταρεν οἵοις, *Origen.* contra *Celſum* l. 1. p. 226. verùm error.

555. Πεπαθυίῃ) γρ. πεπαθυῖαν, vid. Not. in *Textum*.

559. Ὅς κ' ἐθέλῃσιν) γρ. ὅς κε θέλῃσιν, vid. Not. in *Textum*, ad v. 19.

Οἶδα

Οἶδα γὰρ εὖ τοῦτ' ἐνθάδε· ὁμῶς δ' ἀνεδείσμεθ' ὀίζυν.
Ἀλλὰ μνηστήρων χαλεπῶν ὑποδείδιμεν ὄμμα,
Τῶν ὕβρις τε, βίη τε, σιδήρεον οὐρανὸν ἵκει.
Καὶ γὰρ νῦν, ὅτε μ' ὧδε ἀνὴρ κατὰ δῶμα κιόντα
Οὔπω κακὸν ῥέξαντα βαλὼν ὀδύνησιν ἔδωκεν,
Οὔτε τι Τηλέμαχος τόγ' ἐπήρκεσεν, οὔτε τις ἄλλος.
Τῷ νῦν Πηνελόπειαν ἐνὶ μεγάροισιν ἄνωχθι
Μείναι, ἐπειγομένῳ περ, ἐς ἠέλιον καταδύντα.
Καὶ τότε μ' εἰρέσθω πόσιος πέρι νόστιμον ἦμαρ,
Ἀσσοτέρω καθίσασα παρὰ πυρί· εἵματα γάρ τοι
Λύγρ' ἔχω· οἶδα καὶ αὐτὸς, ἐπεὶ σε πρῶτ' ἱκέτευσα.
Ὣς φάτο· βῆ δὲ συφορβὸς, ἐπεὶ τ' μῦθον ἄκουσεν·
Τόνδ' ὑπὲρ οὐδοῦ βάντα προσηύδα Πηνελόπεια,
Οὐ σύ γ' ἄγες, Εὔμαιε; τί τῶτ' ἐνόησεν ἀλήτης;
Ἦ πού πω δείσας ἐξαίσιον; ἦε καὶ ἄλλως
Αἰδεῖται κατὰ δῶμα; κακὸς δ' αἰδοῖος ἀλήτης.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα,
Μυθεῖται κατὰ μοῖραν, ἄφαρ κ' οἴοιτο καὶ ἄλλος,
Ὕβριν ἀλυσκάζων ἀνδρῶν ὑπερηνορεόντων.
Ἀλλά σε μεῖναι ἄνωγεν ἐς ἠελίου καταδύντα.
Καὶ δέ σοι αὖθ' αὐτῇ πολὺ κάλλιον, ὦ βασίλεια,
Οἴῃ πρὸς ξεῖνον φάσθαι ἔπος, ἠδ' ἐπακοῦσαι.
Τόνδ' αὖτε προσέφη πεφνιδρὼν Πηνελόπεια,
Οὐκ ἄφρων ὁ ξεῖνος ὁίεται, ὅς γε ἂν εἴη·
Οὐ γάρ πω τινὲς ὧδε κατηφορέουσιν ἀνθρώπων

" Scio enim benè de illo; parem enim
" sustinemus ærumnam.
" Sed procorum difficilium timeo
" multitudinem;
" Quorum superbiáque, visque, ad
" terreum cœlum surgit.
" Etenim modò, quando me hic vir
" per domum euntem
" Nihil mali patrantem percutiens
" doloribus dedit,
" Neque aliquid Telemachus hâc *in re*
" adjuvit, neque aliquis alius.
" Ideò nunc Penelopen in domibus ex-
" ora
" Manere, festinantem licet, in Solem
" occidentem.
" Et tunc me interroget mariti de re-
" ditûs die,
" Propiùs componens apud ignem,
" vestimenta enim
" Mala habeo, scis & ipse, quoniam
" te priùs oravi.
Sic dixit; ivit igitur subulcus post-
quam verbum audivit;
Hunc super limen euntem allocuta
est Penelope,
" Non tu ducis, Eumæe? quid hoc
" excogitavit *ille* erro?
" An aliquem reveritus nimium? an
" & aliter
" Verecundatur in domo? malè vero
" *sibi consulit* verecundus peregrinus.
Hanc respondens alloquutus es, Eu-
mæe subulce,
" Loquitur, ut par est, quæ putaret
" alius,
" Petulantiam fugiens virorum super-
" borum:
" Sed te manere orat in solem occi-
" dentem.
" Tibi verò sic ipsi multò melius, ô
" regina,
" Solam ad hospitem loqui verbum &
" audire.
Hunc rursus alloquuta est prudens
Penelope,
" Non insipiens hospes videtur, qui-
" cunque deorum sit;
" Non enim aliqui sic mortalium ho-
" minum

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

563. Ὁμὴν.] Τὴν αὐτήν. Ἀνεδείγμεθα.] Ἀνεδεξάμεθα.
571. Εἰρέσθω.] Ἐρωτησάτω.
572. Ἀσσοτέρω.] Ἐγγυτέρω.
575. Βάντα.] Ἐπιβάντα, εἰσελθόντα.
577. Ἐξαίσιον.] Μεγάλως.
578. Αἰδοῖος.] Νῦν, ὁ αἰδήμων.
580. Οἴοιτο.] Νομίσοι, ὑπολάβοι.
581. * Ἀλυσκάζειν.] Ἐκφυγεῖν.

N O T Æ.

579. Τῷδ' ἀπαμειβόμενος) Olim in pluribus *Editionibus*, τοῦδε erat, errore gravissimo ab *H. Stephano* orto; at τῷδε *Florentina* exhibet, *Aldina*, *Lovaniana Rescii*, utraque *Eustathii*, & *Sensus* eò accedit. *Penelopen* enim alloquitur, ut mox v. 583. — ὦ βασίλεια. Quin etiam in corruptis *Latina* Versio habuit, *Hanc*, &c.

NOTÆ IN SCHOLIA.

581. * Ἀλυσκάζειν) Ἐκφυγεῖν, MS. *Aloysianum.*

Variæ Lectiones.

579. Τῷ) γρ. τὴν, malè olim. Vid. N. in *Textum.* *Br. Schol.* MSS. *Aloysiana.*
581. Ἀλυσκάζων) γρ. ἀλυσκάζειν, *H. Steph.* & 587. Πὴ) γρ. πῶς *H. Steph.*

Ἀνέχεις

Ἀνέρες ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανόωνται.
Ἦ μὲν ἄρ' ὡς ἀγόρευεν· ὁ δ' ὤρνυτο δῖος ὑφορβὸς
Μνηστῆρων ἐς ὅμιλον, ἐπεὶ διεπέφραδε πάντα.
Αἶψα δὲ Τηλέμαχον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ἄγχι κὰχ κεφαλῆς, ἵνα μὴ πθυθοίατ' οἱ ἄλλοι·
Ὦ φίλ', ἐγὼ μὲν ἄπειμι, σύας τε κῆνα φυλάξων,
Σόν τε ἐμόν τε βίοτον· σοὶ δ' ἐνθάδε πάντα μελόντων.
Αὐτὸν μέν σε πρῶτα σάω, τε φράζεο θυμῷ,
Μή τι πάθῃς· πολλοὶ δὲ κακὰ φρονέουσιν Ἀχαιῶν·
Τοὺς Ζεὺς ἐξολέσειε, πρὶν ἡμῖν πῆμα γενέσθαι.
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Ἔστω οὕτως, ἄπποθ· σὺ δ' ἔρχεο δειελίησας·
Ἠῶθεν δ' ἴεναι τε ἄγειν ἱερήια καλά·
Αὐτὰρ ἐμοὶ τάδε πάντα τε ἀθανάτοισι μελήσει.
Ὣς φάτ'· ὁ δ' αὖπις ἄρ' ἕζετ' ἐϋξέστῃ ἐπὶ δίφρῳ,
Πλησάμενος δ' ἄρα θυμὸν ἐδητύος, ἠδὲ ποτῆτος,
Βῆ ῥ' ἴμεναι μετ' ὕας· λίπε δ' ἔρκεά τε, μέγαρόν τε
Πλεῖον δαιτυμόνων· τοὶ δ' ὀρχηστύϊ τε ἀοιδῇ
Τέρποντ'· ἤδη γὰρ τε ἐπήλυθε δείελον ἦμαρ.

" Viri petulantes injusta cogitant.
Hæc quidem sic dixit; ivit autem divinus subulcus
Procorum in cœtum, postquam dixerat omnia.
Statim autem Telemachum verbis velocibus allocutus est,
Collato capite, ut non audirent alii,
" O dilecte, ego quidem abeo, sues & illa custoditurus,
" Tuum *nimirùm* & meum victum: tibi verò hic omnia curæ sint.
" Ipsum quidem te primùm serva, & considera in animo,
" Nè quid patiaris; multi enim mala cogitant Achivorum:
" Quos Jupiter disperdat, antequam nobis nocumento sint.
Hunc rursus Telemachus prudens contrà alloquutus est,
" Erit sic, ὁ pater; tu igitur vade merendâ sumptâ;
" Manè autem veni, & duc sacrificia pulchra:
" At mihi hæc omnia & immortalibus curæ erunt.
Sic dixit; hic igitur rursus sedit benè politâ in sede;
Ubi replevit vero animum cibo & potu,
Perrexit ire ad sues, liquitque claustraque, domumque
Plenam convivarum: hi verò saltu & cantu
Delectabantur: jam enim & egressus erat meridianus dies.

ΣΧΟΛΙΑ.

592. Ἄγχι χάρ.] * Ἐγγὺς φθονερόν.

599. Δειελίησας.] Πρὸς τὸν δειλινὸν ἄρας παραχώρησον· τουτέστι, τὸν μεσημβρίαν, ἢ τὸν ἑσπερινὸν ἀφελείψας. ἔνιοι δὲ, τὸν δειλινὸν τροφὸν αἰτῶν, καὶ Καλλίμαχος φησὶ, Δείελον αἰτίζουσιν, ἄγουσι δὲ χεῖρας ἀπ' ἔργων, τὸν φοβούμενοι τὴν δειλινὴν τροφὴν αἰτοῦντες, ἢ δίοντος. φθονερόν γὰρ, ὅτι οἱ ἀρχαῖοι τελοῦσι μόνον τροφαῖς ἐχρῶντο.

606. Δείελον ἦμαρ.] Τὸ τῆς δειλινῆς ὥρας.

NOTÆ.

589. Δῖος ὑφορβὸς) Vid. suprà, ad ξ'. v. 3.

592. Ἄγχι χὰρ κεφαλῆς) Hic Versus aliàs occurrit plus simplici vice. Vid. ad α'. v. 157. undè & hoc *Scholion* ad hunc locum *Duportus* notavit.

599. Ἄπποθ) De hâc Voce diximus, ad *Iliad.* ι'. v. 603.

604. Βῆ ῥ' ἴμεναι) Idem Versus, suprà, π'. v. 341. *Ibid.* Ἔρκεα) γρ. ἑρκία, ut ad *Iliad.* ι'. v. 472.

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΙΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Σ'.

Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Σ'.

Ὁ Δυσεὺς καὶ Ἶρος πυγμὴν γίνεται· φαίνεται δὲ καὶ Πηνελόπη τοῖς Μνηστῆρσι, καὶ παρ' αὐτῶν δῶρα λαμβάνει γίνεται δὲ καὶ πᾶς ἡ κατὰ τὴν ἱστορίαν περὶ τοῦ Εὐρύμαχον.

Ἐπιγραφή.

Ὀδυσσεὺς ἐν Ἴρου πυγμῇ.

Ἄλλως.

Σῆμα ἔην Ἴρου, εὐχὼ Ὀδυσῆος, δῶρά τ' ἀνάκτων. LIB. XVIII.

Ἦλθε δ' ἐπὶ πτωχὸς πανδήμιος, ὃς κατὰ ἄστυ
Πτωχεύεσκε· Ἰθάκης, μετὰ δ' ἔπρεπε γαστέρι μάργῃ,
Ἀζηχὲς φαγέμεν καὶ πιέμεν· οὐδέ οἱ ἦν ἰς,
Οὐδὲ βίη· εἶδος δὲ μάλα μέγας ἦν ὁραάσθαι.
Ἀρναῖος δ' ὄνομ' ἔσκε· τὸ γὰρ θέτο πότνια μήτηρ,

VEnit autem *ad illos* pauper publicus, qui in civitate
Mendicabat Ithacæ, excellebat verò ventre edaci,
Incessanter comedere & bibere; neque ei erat vis,
Neque robur; staturâ autem valdè magnus erat conspectu.
Et Arnæus nomine erat: hoc enim imposuit veneranda mater

ΣΧΟΛΙΑ.

1. Πτωχός.] Ἐπαίτης. Πανδήμιος.] Ὁ καθ' ὅλον τὸν δῆμον ἐπαιτῶν, καὶ δ' ὅλης τῆς πόλεως ἐπιών.

2. Γαστέρι μάργῃ] Γαστριμαργίᾳ μανιοδῶς.

3. Ἀζηχές.] * Δεινὸν, μέγα, συνεχὲς, διηνεκὲς. ἀδιάλειπτον, μεγαλόφωνον· ἀφ' οὗ τὸ, Ἀζηχὲς μυκηθμῷ. * Πολλά.

NOTÆ.

V. 2. Γαστέρι μάργῃ) Ἀντὶ τοῦ, γαστριμαργίᾳ, διαλελυμένως εἴρηται· ὁμοίως τοῦ πόλις ἄκρη, ἀντὶ τοῦ, ἀκροπόλις. Vid. *Eustath.* fol. 651. lin. 11.

3. Ἀζηχὲς φαγέμεν, καὶ πιέμεν) *Etymolog.* M. v. Ἀνάλτως, legit πινέμεν, de quâ re Nos satis ad Σ'. v. 143.

4. Μάλα μέγας ἦν) *Ultima* in μάλα producitur, in *Cæsurâ*, ante *Liquidam*, &c.

5. Ἀρναῖος δ' ὄνομ' ἔσκε) *Ptolemæus Hephæstion*, l. 5. Ὡς ὁ παρ' Ὁμήρῳ Ἴρος, Βοιωτὸς ἦν, quod & *Phorius* ex illo laudat, fol. 250. Credo, quod ut *Stephanus* ἀπὸ πόλεως, Ἄρνη, πόλις Βοιωτίας· Ὁμηρικὸν ἐθνικὸν Ἀρναῖος· οὕτω καὶ ὁ Ἴρος ἀπὸ τῆς Ἄρνης.

NOTÆ IN SCHOLIA.

V. 2. Ex hoc Scholio corrige *Hesych.* v. Γαστέρι μάργῃ, & lege γαστριμαργίᾳ, pro γαστριμάργῳ.

3. *Δεινὸν) Hoc *Scholion*, præter διηνεκὲς & ἀδιάλειπτον, ex τῶν Παλαιῶν, ut *Eustath.* fol. 651. lin. 19. Οἱ δὲ Παλαιοὶ λέγουσι, καὶ ὅτι ἀζηχὲς, δεινόν· μέγα· συνεχές· ἀδιάλειπτον· μεγαλόφωνον· εἴρηται δὲ παρ' αὐτοῖς τὸ μεγαλόφωνον, ἀφ' οὗ καὶ τὸν ῥηθὲν, Ἀζηχὲς μυκηθμῷ, *Iliad.* Δ'. v. 435. Vocem *πολλά, ex MS. *Aloysii* addo, in quo tamen reliquæ duæ Voces minimè apparent.

VARIÆ LECTIONES.

V. 3. Πιέμεν) κ. πινέμεν, *Etymolog.* M. vid. Not. in *Textum*.

5. Πότνια μήτηρ) κ. οἱ ποτε μήτηρ, *Etymolog.* M. v. Ἀρναῖος.

Ex

Ἐκ γενετῆς· Ἶρον δ᾽ νέοι κίκλησκον ἅπαντες,
Οὕνεκ᾽ ἀπαγγέλλεσκε κιὼν, ὅτε πᾶς τις ἀνώγοι.
Ὣς ῥ᾽ ἐλθὼν Ὀδυσῆα διώκελο οἷο δόμοιο,
Καί μιν νεικείων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Εἶκε, γέρον, προθύρου, μὴ δὴ τάχα κὴ ποδὸς ἕλκῃ·
Οὐκ ἀΐεις, ὅτι δή μοι ὀπαλίζουσιν ἅπαντες,
Ἑλκέμεναι δ᾽ κέλονται; ἐγὼ δ᾽ αἰδέομαι ἔμπης.
Ἀλλ᾽ ἄνα, μὴ τάχα νῶϊν ἔρις κὴ χερσὶ γένηται.
Τόνδ᾽ ἄρ᾽ ὑπόφα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Δαιμόνι᾽, οὔτε τί σε ῥέζω κακὸν, οὔτ᾽ ἀγορεύω,
Οὔτε πιὰ φθονέω δόμεναι, κὴ πόλλ᾽ ἀνελόντα.
Οὐδὲς δ᾽ ἀμφοτέρῃς ὅδε χείσεται· ἠδέ τι σὲ χρὴ
Ἀλλοτρίων φθονέειν· δοκέεις δέ μοι εἶναι ἀλήτης,
Ὡς περ ἐγών· ὄλβον δ᾽ θεοὶ μέλλουσιν ὀπάζειν.
Χερσὶ δ᾽ μήτι λίην προκαλίζεο, μή με χολώσῃς,
Μή σε, γέρων περ ἐὼν, ῥηϊδίως κὴ χείλεα φύρσω
Αἵματι· ἡσυχίη δ᾽ ἂν ἐμοὶ κὴ μᾶλλον ἔτ᾽ εἴη
Λύσειν· ἠ μὴν γάρ τί σ᾽ ὑποφρέψεσθαι οἴω

Ex nativitate: Irum tamen juvenes vocabant omnes;
Quoniam nuncios-deferebat profectus; quando aliquis jubebat.
Qui superveniens Ulyssem expellere *voluit* suâ domo,
Et ipsum objurgando verba velocia dixit,
" Recede, senex, è vestibulo, ne jam citò & pede traharis;
" Non sentis, quòd jam mihi innuunt omnes;
" Trahereque hortantur? Ego tamen verecundor omninò.
" Verùm surge, nè citò nobis contentio etiam manibus fiat.
Hunc torvè conspicatus, alloquutus est altutus Ulysses,
" Miser, neque aliquid tibi facio mali, neque dico,
" Neque aliquem invideo dare, quantumvis multa acceperit.
" Limen tamen ambos hoc capiet: neque aliquid te oportet
" Ex alienis invidere alteri; videris etenim mihi esse erro,
" Sicut ego; opulentiam verò Dei differunt præbere,
" Manibus autem nè valdè provoca, nè me in iram conicias,
" Nè te, licet sim senex, pectus & labra commaculem
" Sanguine; quieíque mihi & magis adhuc erit
" Cras: non quidem enim te reversurum puto

ΣΧΟΛΙΑ.

6. Ἶρον.] Παρὰ τὸ εἴρειν.
8. Διώκελο.] Ἔδιωκεν
10. Εἶκε.] *Ὑποχώρει.
11. Ὀπαλίζουσι.] Τοῖς ὁμιλοῦσι Δαναοῖς.
16. Ἀνελόντα.] Ἀντὶ τοῦ, ἀνελόμενον, λαβόντα.
17. Χείσεται.] Χαρήσει· ὀφὲ κὴ χαίρω, τὸν καθαρὸν ἢ ὀφειν.
19. Ὄλβον δ᾽ θεοὶ μέλλουσιν ὀπάζειν.] Ἐοίκασι δ᾽ οἱ θεοὶ *Δαναοῖς εἶναι εὐδαιμονίας, ὧν ἡ φαινομένη ἡμῖν ἴλεως. Ὀπάζειν.] Παρέχειν, δωρεῖσθαι.
20. Προκαλίζεο.] Προκαλοῦ. Χολώσῃς.] Ὀργισθῆναι ποιήσῃς.
21. Φύρσω.] Μολυνῶ.

NOTÆ.

ρεῖν. Οἵ τε πολυσταφύλου τ᾽ Ἄρισβε ἶχον. Vid. *Etymol.* M. v. Ἀριστεῖν. & *Eustath.* tol. 651. lin. 38. *Ibid.* Τὸ δ᾽ δῖτο πάτρις μήτηρ] Vid. ad *Var. Lect.* & quæ Nos ad *Euripid.* Electr. v. 1126.

11. Οὐκ ἀΐεις, ὅτι δή μοι ἐπιλίζουσιν ἅπαντες) Similitèr locutus Poeta, ε΄. v. 545. Οὐχ ὁρᾶις, ὅ μοι ὧδε ἐπέπλεκται ἐν μεταίχμιον; ubi τὸ ἀΐεις, de re *audibili*, ut hic τὸ ἀΐεις, de re *visibili*; rectè omninò & ex mente Philosophiæ filiorum: Nam quùm *Animus* omnia in Sensibus agat, & Organa sint Sensûs *Animi*, quævis Perceptio per quemvis Sensum potest exprimi; undè *Epicharmus*, Νῦς ὁρᾷ, & νῦς ἀκούει· πάντα κωφὰ καὶ τυφλά. Et *Ovid.* de *Pythagoræ*, ——quæ *Natura* negavit *Visibus humanis*, *Oculis* ea *Pectoris* hausit. Quod siquis mavelit esse litigiosior, referri potest ad sequentia verba, Ἑλκέμεναι δ᾽ κέλονται. Vid. *Eustath.* fol. 1831. lin. 50. Edit. *Roman.* & fol. 652. lin. 19. Edit. *Basil.* de voce ἐπιλαλίζω, & *Porphyr.* Ζητημ. Ὁμηρικ. ια΄. *Etymolog.* M. v. Ἐπιμίζουσιν. *Suidas*, v. Ἐπιλαλίζω.

22. Αἵματι) Τὸ ἐξῆς. Φύρσω τὰ αἵματος φύρσιμα. Ut *Act.* c. 27. v. 1. Ἀπεκρίθη δ᾽ ἀπόκλιν, δηλονότι τὸ κεῖμα.

NOTÆ IN SCHOLIA.

10. *Ὑποχώρει) Ità pro ὑποχώρει, scribo, quòd εἶκε sit *Imperandi*. Modo in hoc loco, &c.

19. *Δαναοῖς, MS. *Aloysii* δωρικοῖς, voce ejusdem significationis.

VARIÆ LECTIONES.

7. Πᾶς τις) *γρ.* κὰν τις, *H. Steph.*
11. Ἅπαντες) *γρ.* Ἀχαιοὶ, *Etymol.* M. v. Ἐπιμίζουσιν.
18. Ἀλλοτρίων φθονέειν) *γρ.* ἀλλοτριοφθονέειν, *H. Steph.*

Δεύτερον ἐς μέγαρον Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος.
Τόνδε χολωσάμενος προσεφώνεεν Ἶρος ἀλήτης,
Ὦ πόποι, ὡς ὁ μολοβρὸς ἐπιζαφέλως ἀγορεύει,
Γρηῒ καμινοῖ ἴσος· τὸν ἂν κακὰ μηλοσαίμην,
Κόπτων ἀμφοτέρῃσι, χαμαὶ δ' ἐν πάντας ὀδόντας
Γναθμῷ ἐξελάσαιμι, συὸς ὡς ληϊβοτείρης.
Ζῶσαι νῦν, ἵνα πάντες ἐπαγνώσωσι καὶ οἵδε
Μαρναμένω· πῶς δ' ἂν σὺ νεωτέρῳ ἀνδρὶ μάχοιο;
Ὣς οἱ μὲν προπάροιθε θυράων ὑψηλάων
Οὐδῷ ἔπι ξεστῷ παντυμαδὸν ὀχριόωντο.
Τοῖιν δ' ξωυέντ' ἰερὸν μένος Ἀντινόοιο,
Ἡδὺ δ' ἄρ' ἐκγελάσας μετεφώνεε μνηστῆρας ἅπαντας,
Ὦ φίλοι, ἢ μάλα πω τὶ πάρος τοιοῦτον ἐτύχθη·
Οἴῳ περπολλὰ Θεὸς ἤγαγεν ἐς τόδε δῶμα;
Ὁ ξεῖνός τε καὶ Ἶρος ἐρίζετον ἀλλήλοιϊν
Χερσὶ μαχέσασθαι· ἀλλὰ ξυνελάσομεν ὦκα.

" Iterum intra domum Laërtiadæ Ulyssis.
Hunc iratus alloquutus est Irus mendicus,
" Vah! ut iste gulosus volubiliter loquitur
" Veruæ fuliginosæ similis; quem male mulctabo,
" Percutiens ambabus *manibus*; in terram etenim omnes dentes
" Maxillis expellam, porci sicut segetem depascentis.
" Cinge nunc; ut omnes agnoscant & hi
" Nos pugnantes: quomodo enim tu juniori viro pugnabis?
Sic hi quidem ante januas altas
Limine in polito toto-animo litigabant.
Hos autem animadvertit sacrum robur Antinoi;
Suaviterque ridens allocutus est procos,
" O amici, non quidem unquam aliquid antea tale factum est;
" Qualem delectationem Deus duxit in hanc domum!
" Hospesque & Irus contendunt mutuò.
" Manibus pugnare: verum committamus citò.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

26. Ἐπιζαφέλως.] Ἐπισυστρόφως. Ἀγορεύει.] Διαλέγεται.

27. Καμινοῖ.] Καμινοδιέρᾳ, φρυγόσῃ κεραμίδι· ἔστι δὲ ἡ εὐθεῖα, καμινώ.

28. Κόπτων.] Πλήσσων, τύπτων.

29. Ληϊβοτείρης.] Τῆς καταφθείσης τὸ λήϊον, ὅ ἐστι τὸ σπερμάτιον χωρίον· ἐὰν γὰρ εὑρεθῇ συὸς ἀλλότριον σπέρμα ἐν πιδίῳ βοσκομένης, ἐξοδεντίζεται.

30. Ἐπιγνώσωσιν.] Ἀντὶ τοῦ, γνάσωνται.

31. Μαρναμένω.] Μαχομένῳ.

33. Παντυμαδόν.] Ἐκθύμως, πάσῃ τῇ ψυχῇ, ἄγαν ὀργίλως. Ὀχριόωντο.] Ἐταραχύνοντο, διαφέροντο, διεπληκτίζοντο.

37. Οἴῳ.] Ὁποῖον. Περπολλὰ.] Τέρψιν.

38. Ἐρίζετον.] Φιλονεικοῦσιν. Ἀλλήλοιϊν.] Πρὸς ἀλλήλους.

39. Ξυνελάσομεν.] Συμπλακώμεθα.

N O T Æ.

27. Μηλοσαίμην) Ità scribendum, Duplici σ', ob *Metrum*; ut ad μ'. v. 373.

29. Συὸς ὡς ληϊβοτείρης) Huc refer *Ælian.* Animal. l. 5. c. 45. in ipso fine, Ἐν Σαλαμῖνι ἢν, χλωρᾷ σίτᾳ καὶ ληΐᾳ κομιζόντος, ἐὰν σὺς ἐμπησῶσα λάσκειεν, νόμος ἐστὶ Σαλαμινίοις τὰς ὀδόντας ἐκτέμνειν αὐτῆς· καὶ τοῦτο εἶναι τὸ παρ' Ὁμήρῳ, συὸς ληϊβατείρης φασὶν· οἱ δὲ ἕτέρως νοοῦσιν, καὶ λέγουσι, χλωρᾷ σίτᾳ τῷ ὖν μυσαμένῳ, ἀδυνασίᾳ ἔχειν τὰς ὀδόντας. *Eustath.* fol. 653. lin. 36. Σὺς δὲ ληϊβότειρα, ἡ ἀβοσκοτέρη ἀλλοτρίου λήϊον· ἢν ἐξωδόντιζον οἱ ἀστοί. Ἔστι χωρίον· ὁ νόμος δέ φασι παρὰ Κυπρίοις. Confer *Br. Schol.* quòd *Edentatio* Suum, alienam segetem depascentium, ex Lege *Cypriotum*, vel *Salaminiorum Cypriorum* fiat, vid. *Conrad. Gesneri* Histor. Quadruped. fol. 834. & *Hieroglyph. Pierii*, l. 8. fol. 63. *E.*

34. Ἰρὸν μένος) Qui ἱλαρὸν legebant, nescie-bant *Homerum* ad *Antinoi* μένος referre, quod à Deo provenit, non ad ipsum; & ἱλαρὸν, minimè Vox *Homerica*. Ità olim, II. sive Hymn. *Apollin.* v. 371. ἵμερον, pro ἱερόν.

36. Οὔ μέν πω τοιοῦτον) Miror, Nemini observatum, quod πλικοῦτος, ποσοῦτος, τοσοῦτος, non modò in *Neutro* genere definant in ε, verùm etiam in ον quod multis probo, in Prælect. *Pindaric.* §. XII. ex *Eusebio*, D. *Basilio*, D. *Chrysostomo*, *Luciano*, *Euripide*, *Xenophonte*, *Homero*.

Variæ Lectiones.

24. Δεύτερον ἐς μέγαρον) γρ. αὖτις ἔσω μεγάρου, *H. Steph.*

27. Μηλοσαίμην) γρ. μηλοσαίμαν, Priores Codd.

34. Τοῖιν) γρ. τοῖσιν, *H. Steph.* *Ibid.* Ἰρὸν) γρ. ἱλαρόν. Vid. Not. in *Textum*.

35. Μετεφώνεε) γρ. μετεφώνη, *H. Steph.*

Ὣς.

Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀνήϊξαν γελόωντες,
Ἀμφὶ δ' ἄρα πλωχοὶ κακοείμονες ἠγερέθοντο.
Τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη, Εὐπείθεος υἱός,
Κέκλυτέ μοι, μνηστῆρες ἀγαυοί, ὄφρα τί εἴπω·
Γαστέρες αἴδ' αἰγῶν κέατ' ἐν πυρί· τάσδ' ἐπὶ δόρπῳ
Κατθέμεθα, κνίσης τε καὶ αἵματος ἐμπλήσαντες·
Ὁππότερος δέ κε νικήσῃ, κρείσσων τε γένηται,
Τάων ἥν κ' ἐθέλῃσιν ἀναΐξας αὐτὸς ἑλέσθω·
Αἰεὶ δ' αὖτ' ἡμῖν μεταδαίσεται, οὐδέ πιν ἄλλον
Πτωχὸν ἔπω μίσγεσθαι ἐάσομαι αἰτήσοντα.
Ὣς ἔφαθ' Ἀντίνοος· τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος.
Τοῖς δὲ δολοφρονέων μετέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ὦ φίλοι, οὔπως ἐστὶ νεωτέρῳ ἀνδρὶ μάχεσθαι
Ἀνδρα γέροντα, δύη ἠκαχυῖαν· ἀλλά με γαστὴρ
Ὀτρύνει κακοεργός, ἵνα πληγῇσι δαμείω.
Ἀλλ' ἄγε νῦν μοι πάντες ὀμόσσατε καρτερὸν ὅρκον,
Μή πις ἐπ' Ἴρῳ ἧρα Φέρων ἐμὲ χερσὶ παχείῃ
Πλήξῃ ἀταλλάων, τύτῳ δέ με ἶφι δαμάσσῃ.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀπώμνυον, ὡς ἐκέλευεν.
* Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ὄμοσάν τε, τελεύτησάν τε τὸν ὅρκον,
Τοῖσιν δ' αὖτις μετέειφ' ἱερὴ ἰς Τηλεμάχοιο,
Ξεῖνοι, εἰ σ' ὀτρύνει κραδίη καὶ θυμὸς ἀγαυὸς,
Τῦτον ἀλέξασθαι, τῶνδ' ἄλλων μή πιν' Ἀχαιῶν
Δείδιθ'· ἐπεὶ πλεόνεσσι μαχήσεται, ὅς κέ σε θείνῃ.
Ξεινοδόκος μὲν ἐγών, ἐπὶ δ' αἰνεῖτον βασιλῆε

Sic dixit: hi igitur omnes surrexerunt ridentes.
Circumque pauperes pannosos congregati sunt.
Hisce Antinous locutus est, Eupithei filius,
" Audite me, proci strenui; ut aliquid dicam:
" Ventres hi caprarum jacent in igne; quos in cænam
" Deposuimus, pinguedine & sanguine impletos.
" Uter igitur vincet potentiorque fuerit,
" Horum quam voluerit, ubi surrexerit, ipse eligat.
" Semper etiam deindè nobiscum convivabitur, neque aliquem alium
" Pauperem intrò unquam admittere sinemus mendicaturum.
Sic dixit Antinous: atque his placuit sermo.
Hos autem astutus alloquutus est prudens Ulysses,
" O amici, nullo modo *agnum* est cum juniori viro pugnare
" Virum senem, calamitate *insuper* debilitatum; sed me venter
" Movet malus-artifex, ut plagis domer.
" Verùm età nunc mihi omnes jurate forte juramentum,
" Ne quis Iro auxilium ferens, me manu forti
" Percutiat prævaricans, illâque re me fortiter domet.
Sic dixit; hi autem omnes juraverunt, sicut postulabat:
At postquam juraverant, & finierant juramentum,
Inter hos rursus locuta est vis sacra Telemachi,
" Hospes, si te movet cor & animus fortis,
" Hunc expellere; aliorum ne aliquem Achivorum
" Time, quoniam pluribus pugnabis qui te verberabit.
" Hospitii-dominus equidem ego; assentiuntur vero præterea principes

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

41. Κακοείμονας.] Κακὰ ἱμάτια ἐφορέσαντας.
43. Ἀγλαΐσσεις.] Νῦν, οἱ ἄγαν ἀνδρεῖοι.
44. Γαστέρες αἴδ' αἰγῶν.] Τὰς φυσικὰς λέγει· οἰκείων τὸ εἶδος, τοῖς ἀεὶ γαστρὶ δυσχεραίνουσι.
45. Κατθέμεθα.] Κατεθέμεθα.
48. Μεταδαίσεται.] Συνδαιτυμόσεται.
50. Ἐπιήνδανε.] Ἤρεσκε.
51. Δολοφρονέων.] Ἀπατῶν.
57. Δαμάσσῃ.] Τύψῃ, διέξῃ.
62. Ξεινοδόκος.] Ὁ τὰς ξένους ὑποδεχόμενος. Ἐπὶ δ' αἰνεῖτον.] Συγκαταθήσεται.

N O T Æ.

53. Ἀρημένον.) Vid. *Etymolog.* M. v. *Eustath.* fol. 365. lin. 34. βεβλαμμένον, exponit.

59. Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ὄμοσάν τε, τελεύτησάν τε τὸν ὅρκον.) Hic Versus, qui è pluribus Editionibus excidera[illegible]

Variæ Lectiones.

44. Τάσδ') γρ. τὰς δ', *H. Steph.*
50. Ἐπιήνδανε) γρ. ἐπὶ ἤνδανε, *Br. Schol.*
58. Ὡς ἐκέλευεν, Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ὄμοσαν—Τοῖσδ' αὖτις) γρ. ὡς ἐκέλευε, Τοῖς δέ, vid. Not. in *Textum*, v. 59.
59. Μετέειφ') γρ. μετέφη, *Eustath.* & *H. Steph.*; Vid. infrà, v. 404.

* Αὐτὰρ

* Ἀντίνοός τε, καὶ Εὐρύμαχος, πεπνυμένω ἄμφω.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Σάσατο μὲν ῥάκεσιν περὶ μήδεα, φαίνε δ' ὑπ' ἀγλὰ
Καλά τε, μεγάλά τε· φάνεν δέ οἱ εἰρέες ὦμοι,
Στήθεά τε, σφυγοί τε βραχίονες· αὐτὰρ Ἀθήνη
Ἄγχι παρισταμένη μέλε' ἤλδανε ποιμένι λαῶν.
Μνησῆρες δ' ἄρα πάντες ὑπερφιάλως ἀγάσαντο·
Ὧδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον,
Ἦ τάχα Ἰρῷ ἄϊρῷ ἐπίσπασον κακὸν ἕξει·
Οἵην ἐν ῥακέων ὁ γέρων ἐπιγυίδα φαίνει·
Ὣς ἄρ' ἔφαν· Ἶρῳ δὲ κακὰς ὠρίνετο θυμός.
Ἀλλὰ καὶ ὣς δρηστῆρες ἄγον ζώσαντες ἀνάγκῃ,
Δειδίσσα· σάρκες δὲ περιδρομέοντο μέλεσσιν.
Ἀντίνοος δ' ἐνένιπεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν,
Νῦν μὲν μήτ' εἶης, βωτάρη, μήτε γένοιο,
Εἰ δὴ τῶτόν γε τρομέεις καὶ δείδιας αἰνῶς,
Ἄνδρα γέροντα, δύῃ ἀζηχέϊ, ὅν μιν ἱκάνῃ.
Ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, τόδε καὶ τετελεσμένον ἔσται,
Αἴ κέν σ' αὖτος νικήσῃ, γναθμοῖσιν τε γένηαι,
Πέμψω σ' Ἠπειρόνδε, βαλὼν ἐν νηῒ μελαίνῃ,

" Antinousque, & Eurymachus, prudentes ambo.
Sic dixit; hi igitur omnes assensi sunt; at Ulysses
Circumcinxit quidem pannis genitalia, ostenditque crura
Pulchraque, magnaque; apparuerunt autem et lati humeri,
Pectoraque, fortiaque brachia: ac Minerva
Prope adstans membra auxit pastori populorum.
Proci igitur omnes vehementèr admirati sunt;
Sic autem aliquis dixit conspicatus ad propinquum alium,
" Certe certò Irus miser-Irus adscitum malum habebit:
" Qualem ex vestimentis senex coxam ostendit.
Sic dixerunt, Iro autem miserè motus est animus.
Verùm & sic famuli duxerunt percinctum necessitate,
Timentem; carnes verò circum tremebant membra.
Antinous igitur increpuit, verbumque
Loquutus est, atque nominavit,
" Nunc quidem neque esses, jactator, neque natus fores;
" Siquidem hunc tremis & times graviter,
" Virum senem, calamitate debilitatum, quæ ipsum corripit,
Sed tibi edico, quod & perfectum erit,
" Si te hic vincet, potentiorque erit,
" Mittam te in Epirum, conjectum in navi nigrâ,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

69. Ἤλδανεν.] Ηὔξανεν.
70. Ἀγάσαντο.] Ἐθαύμασαν.
72. Ἄϊρῷ.] Ἶρῳ, * ἐπὶ κακῷ ὀνομαζόμενος. Ἐπισπασάν.] Ἑκάσιον, ἀπὸ τῶν ὀρτύγων τῶν διλιτροχαλούντων καὶ ἐπισπωμένων ἰσχυρῶς τὸ ὄλεθρον.
78. Βωτάρη.] Μεγάλως ἐπαιρόμενε, βοῶν ἔργα ποιῶν.

N O T Æ.

in utrâque *Eustathii* Editione, *Romanâ* atque *Basileensi*, rectè adest; quare restituendum Poetæ curavi. Inter *Var. Lect.* agnoscit *H. Steph.* at in aliis locis extat in omnibus Codd.

64. * Ἀντίνοός π, καὶ Εὐρύμαχος) Ità Codd. *Eustathiani*, in *Textu* simul & *Notis*; & ità decebat Regium Juvenem, qui palpum omnibus Procis obtrudit, Principem Procorum omnium *Antinoum*, primò Nominare; in pluribus hactenùs erat Εὐρύμαχός τε, καὶ Ἀντίνοος. At *Antinous*, ut præstantior, potest etiam ultimò nominari, ut mox, φ'. v. 277.

72. Ἦ τάχα Ἰρῷ ἄϊρῷ) Ità Πατρὸς δὲ παπταίνεις, *Iliad.* γ'. v. 39. & κακοβούλου, *Odyss.* τ'. v. 260.

73. Οἵην ἐν ῥακέων ὁ γέρων) *Strabo*, l. 1. fol. 28. Οἵην ἐν ῥακέων ὁ Βίων, παροιμιωδῶς.

78. Βωτάρη) Τὸ βώ καὶ ἐπίτασιν· ὡς ἐν τῷ βωτιάνα, ἡ μεγάλη πεύκη· καὶ βάγλωσσος, βάπτης, βαλιμία, βεόρωσις, *Homero*. Vid. *Eustath.* fol. 806. lin. 16. 941. 12. & 1205. 11. Etiam *Odyss.* fol. 657. lin. 48. Γαίω δὲ, τὸ γαυρίω, ὅθεν τὸ, κύδει γαίων.

N O T Æ I N S C H O L I A.

72. * Ἐπὶ κακῷ) Has voces addo, ex aliis paribus locis, ut *Iliad.* γ'. v. 39. & π'. v. 31. Confer *Hesych.* v. Αἰναρίτη, item *Meric. Casaubon.* de Nuperâ *Homeri* Edit. §. 1. p. 62. & *Duportum*.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

64. Ἀντίνοός τε καὶ Εὐρύμαχος] γρ. Εὐρύμαχός τε ἐ Ἀντίνοος, vid. Not. in *Textum*.
66. Μιν) γρ. καὶ, *H. Steph* non satis congruè.
81. Τόδε) γρ. τὸ δ. olim in pluribus, non benè.

Eis

Εἰς Ἔχετον βασιλῆα, βροτῶν δηλήμονα πάντων,
Ὃς κ' ἀπὸ ῥῖνα τάμῃσι, καὶ οὔατα νηλεῖ χαλκῷ,
Μήδεά τ' ἐξερύσας, δώῃ κυσὶν ὠμὰ δάσασθαι.
Ὣς φάτο· τῷ δ' ἔπι μᾶλλον ὑπὸ στόμες ἔλλαβε γυῖα·
Ἐς μέσσον δ' ἄναγον· τὼ δ' ἄμφω χεῖρας ἀνέσχον.
Δὴ τότε μερμήριξε πολύτλας, δῖος Ὀδυσσεύς,
Ἢ ἐλάσῃ, ὡς μιν ψυχὴ λίποι αὐτόθι πεσόντα,
Ἦέ μιν ἦκ' ἐλάσῃσι, τανύσσειέν τ' ἐπὶ γαίῃ.
Ὣδε δέ οἱ φρονέοντι δόσσαλο κέρδιον εἶναι,
Ἦκ' ἐλάσαι, ἵνα μή μιν ἐπιφροσύνῃσι Ἀχαιοί

" Ad Echetum regem hominum nequissimum omnium.
" Qui nasum abscindet, & aures sævo ære:
" Genitaliaque extrahens dabit canibus cruda discerpenda.
Sic dixit; hic vero adhuc magis tremebundi subibat membra:
Nihilominùs in medium duxerunt; hi igitur ambas manus elevaverunt.
Sanè tunc cogitavit laboriosus divinus Ulysses,
An percuteret; ut ipsum anima linquat illic cadentem,
An ipsum sensim percuteret, extenderetque in terram.
Sic autem ei cogitanti visum est melius esse
Sensim percutere, ut non ipsum subolerent Achivi.

ΣΧΟΛΙΑ.

84. Εἰς Ἔχετον βασιλῆα βροτῶν δηλήμονα πάντων.] Ἔχετος ἦν μὲν ὁ Βυκέτης, ἀφ' οὗ καὶ ἡ Σικελίας πόλις Βύκετος καλεῖται. Σικελῶν δὲ τύραννος λέγεται. τοῦτον τὸν μὲν ἐγχωρίους κακῶς πάντα τρόπον διαθεῖναι, τοὺς δὲ ξένους ἀναιρεῖν * λαβόμενον· τοσαύτῃ δὲ κακίᾳ ἔχειν, ὡς καὶ τοὺς ἡμικρανεῖς οἰκτίρας, ὅπ᾽ ἀθλίοις σφόδρα πονᾶ πιμωρῆσαι, καὶ ξένῳ ἐμβαλεῖν ὀφθαλμῶν ὀκτίμησιν * αὐτοῦ· πολλὰς γὰρ μηχανὰς ἐξευρεῖν τοῦτον αἰκίας· ὅθεν τὸ λαὸν ἐκ ὑποφέρειν τὸν πικρὸν τύραννίδα, λῦσαι δὲ αὐτὸν ἀνελεῖν. ἢ δὲ ἱστορία παρὰ Μιμασέᾳ καὶ Μαρσύᾳ. Ἔχετον.] Ἔχετος βασιλεὺς ἦν τῆ Ἠπείρου,

Εὐχιλίῳ παῖς, ἀμῶς καὶ ἀσίπμου, ὃς καὶ τὸν ὀφθαλμὸν ἐξεπόνησε Μετώπῳ, ἢ Ἀμφίσσαν, ὑπὸ Αἰχμοδίκης φθαρεῖσαν, πηρώσας, ἀνάγκασε σιδηρᾶς ἁλύσεις κελεύσας, λέγων τόπ ἀποδίσειν τὰς ὄψεις, ὅπ ἀκίσῃ τὰς κελεύσας· τὸν δὲ Αἰχμοδίκην ἐπὶ ἱστίαισιν καλίσας, ἠκρωτηρίασεν, καὶ τὰ αἰδοῖα αὐτοῦ ἀπίκοψε· ὑπερμῆνις δὲ τοῦ μανῆς, ὁ δὲ ἰδίων ἐμφορήσεις σαρκῶν ἀπίσθη.

85. Τάμῃσι.] Κόψῃ.

86. Ἐξερύσας.] Ἐξελκύσας.

90. * Ἐλάσσειε.] Πλήξειε βαλών.

NOTÆ.

84. Εἰς Ἔχετον βασιλῆα) Huc refer Proverbium ex *Michaelis Apostolii* Centur. xx. Φαλάριδος ἀρχὴ καὶ Ἐχέτου. *Eustath.* fol. 658. lin. 21. Ἔχετος, βασιλεὺς ἦν τῆ Ἠπείρου, ὑὸς Εὐχήνορος καὶ Φλογίας, ἀμῶς καὶ ἀσπάθραπος, ὃς ἐ τὸν θυγατέρα Μετώπου, ἢ καὶ Ἀμφίσσαν, ὑπό τινος Αἰχμοδίκης φθαρεῖσαν, πηρώσας, ἠνάγκασεν ἁλύσεσι κελεύσας σιδηρᾶς, ποιησάμενος κελεύσαι αὐτῷ εἰπεῖν τινικαῦτα τὰς ὄψεις ἀπολήψεσθαι, ὅπ᾽ τὰς τοιαύτας κελεύσας εἰς ἄλφιτα λαμβάνοι καὶ τὸν μὲ θυγατέρα οὔπω μετῆλθε· τὸν δὲ Αἰχμοδίκην, ὡς ἐπὶ ἱστίαισιν καλέσας, ἠκρωτηρίασεν, ἀποκόψας ἐ τὰ αἰδοῖα. τέλος μέντοι ὑπερμηνεὶς καὶ τῶ ἰδίων ἐμφορήσεις σαρκῶν ἀπίσθη, φασίν. Hunc locum explicat, & confirmat *Apollon.* Argonautic. l. 4. v. 1102. ——— νέον γὰ μὲ, ἀσὶ ἀποπλῶ Ὑβρίσεις Ἔχετον γλήναις ἔνι χαλκεα κέντρα πῆξε θυγατὸς ἧς· φονόεντι δὲ κάρφει ὁτῳ Ὀρφναίῃ σὺ χαλκὸν ἀλιτρεύουσα καλιῇ. Quòd autem *Scholiastes* ait Ἔχετον γλήναις ἔνι χαλκεα κέντρα πῆξε θυγατὸς ἧς, *Eustathio* ad verbum sumpta, aut viceversâ; vid. in Notis ad *Textum*.

85. Τάμῃσι) Κόψῃ. Ita *Eustathius*, ut supra, ad *Ulyssis* usque tempora durâsse, velut admiratus; simul debuit attendere, *Alcinoum* quoque Regem, *Phæacia*, cum *Aretâ* suâ Reginâ, ab *Argonautarum* tempore, ad *Ulyssis* durâsse, licet reverâ minùs illud mirabile, justum & pium Regem *Alcinoum* diù vivere, quàm impium & crudelem hunc Tyrannum. Huc refer *Hesych.* v. Ἔχεπς. Nota, *Homerum* βασιλέα vocare, non τύραννον, illa enim Vox iis temporibus extabat quidem, ut Hymn. *Martis*, v. 5. Ἄρηα βροτοστυγέα τύραννε, de quâ re *Eustath.* fol. 658. lin. 31.

86. Ἐξερύσας) Ἐξελκύσας. Ita *Eustathius*, ut supra, ad *Ulyssis* usque tempora durâsse, velut admiratus; simul debuit attendere, *Alcinoum* quoque Regem, *Phæacia*, cum *Aretâ* suâ Reginâ, ab *Argonautarum* tempore, ad *Ulyssis* durâsse, licet reverâ minùs illud mirabile, justum & pium Regem *Alcinoum* diù vivere, quàm impium & crudelem hunc Tyrannum. Huc refer *Hesych.* v. Ἔχεπς. Nota, *Homerum* βασιλέα vocare, non τύραννον, illa enim Vox iis temporibus extabat quidem, ut Hymn. *Martis*, v. 5. Ἄρηα βροτοστυγέα τύραννε, de quâ re *Eustath.* fol. 658. lin. 31.

90. Ἐλάσσειε) Ità omninò & hic scribendum, pro ἐλάσῃ, ut *Versu* sequenti, ἦ μιν ἦκ' ἐλάσσειε, τανύσσειέν τε, atque in hunc morem *Scholion* adorno.

93. Ἀχαιοὶ) Ἐπαΰτας, οἱ μνησῆρες. ut suprà, ε'. v. 513. & infrà, σ'. v. 190. Vid. ad v. 11. *Var. Lect.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

84. * Λαβόμενον, emendo, pro λαβώμενον, & αὐτοῦ, pro αὐτῆς. N. B. Prior pars hujus *Scholii* ad Μαρσύᾳ, extat quidem in MS. & in tribus Veti. *Impressis*, verùm non ad hunc locum; sed ad finem ipsum. Altera pars ejusdem *Scholii*, extat in hoc suo loco, tam in MSto, quàm in reliquis. Verùm non ejusdem esse manûs videtur, verùm ex *Eustathio* ferè ad verbum sumpta, aut viceversâ; vid. in Notis ad *Textum*.

90. * Ἐλάσσειε) Πλήξειε βαλών. Ità, pro *Futuro Indicativi*; vid. Not. in *Textum*.

VARIÆ LECTIONES.

88. Ἔλλαβε) γρ. ἤλυθε, *H. Steph.*

90. Ἐλάσσειε) γρ. ἐλάσῃ, olim, pro ἐλάσῃ, ut probo in Not. ad *Textum*.

91. Τανύσσειέν τ') γρ. τανύσειεν, olim, malè.

Δὴ

Δὴ τότ' ἀναχριμφθώ, ὁ μὲν ἤλασε δεξιὸν ὦμον
Ἶρις, ὁ δ' αὐχέν' ἔλασσεν ὑπ' οὔατος, ὀφθὰ δ' εἶτα
Ἔβλασεν· αὐτίκα δ' ἦλθεν ἀνὰ στόμα φοίνιον αἷμα,
Καὶ δ' ἔπεσ' ἐν κονίῃσι μακὰν, σὺν δ' ἤλασ' ὀδόντας,
Λακτίζων ποσὶ γαῖαν· ἀτὰρ μνηστῆρες ἀγαυοὶ
Χεῖρας ἀναχθόμενοι γέλῳ ἔκθανον· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Εἵλκε δ' ὑπ' προθύροιο, λαβὼν ποδὸς· ὄφρ' ἵκεθ' αὐλὴν,
Αἰθούσης τε θύρας, καὶ μιν ποτὶ ἕρκεϊ αὐλῆς
Εἶσεν ἀνακλίνας· σκῆπτρον δέ οἱ ἔμβαλε χειρὶ,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ἔνταυθ' εἶ νῦν ἧσο, κύνας τε σύας τ' ἀπερύκων,
Μηδὲ σύ γε ξείνων κὴ πτωχῶν κοίρανος εἶναι,
Λυγρὸς ἐών· μή πού τι κακὸν κὴ μεῖζον ἐπαύρῃ.
Ἦ ῥα, κὴ ἀμφ' ὤμοισιν ἀεικέα βάλλετο πήρην,
Πυκνὰ ῥωγαλέην· ἐν δὲ τρόφις ἦεν ἀορτήρ.
Αὖ δ' ὅγ' ἐπ' ὐδὸν ἰὼν καθ' ἅρ' ἕζετο· τοὶ δ' ἴσαν εἴσω
Ἡδὺ γελάοντες, καί ἑ δεικανόωντ' ἐπέεσσιν,
Ζεύς τοι δοίη, ξεῖνε, κὴ ἀθάνατοι Θεοὶ ἄλλοι,
Ὅ, τι μάλιστ' ἐθέλεις, καί σοι φίλον ἔπλετο θυμῷ,

Tunc itaque elevati, hic quidem percussit dextrum humerum
Iris, ille autem cervicem percussit sub aure, ossaque intus
Fregit, statimque venit in os ruber sanguis:
Decidit autem in pulveribus clamans, simulque ejecit dentes;
Calce trans pedibus terram: at proci superbi,
Manibus elevatis risu emoriebantur,
sed Ulysses
Pertraxit per vestibulum, capto pede; quousque ivit ad atrium,
Portasque januas, & ipsum ad septum atri
Statuit reclinatum, baculumque ei imposuit manui,
Et ipsum compellatum verbis velocibus alloquutus est,
" Hic nunc sede, canesque, suesque expellens;
" Neque tu quidem hospitum, & pauperum dominus esto,
" Cum sis nequam; necubi aliquid malum & majus accipias.
Dixit, & circum humeros indecentem jecit peram,
Densis *sarcinis* rimosam, tortumque inerat lorum.
Retrò verò hic ad limen iens desedit; alii illi ibant intrò
Suaviter ridentes, & eum blandè exceperunt verbis,
" Jupiter tibi det, hospes, & immortales Dii alii,
" Quodcunque maximè vis & tibi gratum est animo;

ΣΧΟΛΙΑ.

94. Ἀναχριμφθώ.] Ἀναπίναυσις.
96. Φοίνιον.] Ἐρυθρὸν, πυῤῥόν.
97. Σὺν δ' ἤλασε.] Συνέκρουσε.
99. Γέλῳ ἔκθανον.] Ἀπέθανον ὑπὸ γέλωτος.
104. Ἔνταυθ' εἶ.] Ἔνταυθα, ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ. Ἀπερύκων.] Ἀποκωλύων.
110. Γελάοντες.] Γελῶντες. * Δεικανόωντ' ἐπέεσσιν.] Ἤγουν ἐδείκνυσαν, παρὰ τὸ δείκνυμι.

NOTÆ.

99. Γέλῳ ἔκθανον) *Suidas*, Ἐν χερσὶ τῷ χερσὶ ὁ χερσὶ, ἢ χερσὶ. Ἀττικῶς· ὡς γέλως, γέλωτι οἱ δὲ, ἀπὸ τοῦ χερὸς, χερσὶ, ἀπογραφῆ τοῦ π συλλαβῆς. *Eustath.* fol. 659. lin. 15. Ἐν δὲ τῷ γέλῳ, ἄδηλον, εἴτε καθ' ὁσονοῦν καθάληκεν κλίσιν ἡ δισυλλαβία τοῦ γέλῳ, εἴτε καθ' ἁπλοῦν, ὡς τοῦ γέλωτι· ὅπου καὶ ἂν ἔχει τὸ ἴωτα ἀσυγκεκαμμένον· ἡ οἷ αὐτὸ ἀδηλόν κὴ ἐπὶ τοῦ ἤρως, ἀντὶ τοῦ ἥρωι. Vid. ad Φ. v. 483. & ζ. v. 303.

101. Ἐρκίου) De Tono, vid. ad *Iliad.* ι'. v. 472.

104. Κύνας τὲ, σύας τ' ἀπερύκων) *Voculam* priorem τὲ *Henricus Stephanus* fortè omisit, *Schrevelius* etiam hunc errorem cæcè secutus; restituo tamen, ex *Florentinâ*, *Aldinâ*, *Lovaniana*, *Romanâ*, & *Basileensi Eustathii*, *Hervagianâ*, *Castellion.* & *Oxon.*

111. Ζεύς τοι δοίη, ξεῖνε) Observa insigne Omen, quo ipsi ejusdem inimici omnia illi felicia apprecantur; quo major ei Audacia & Fides accresceret: qualia multa passim notanda, nec pauca illis, quæ *Gideoni* obtigerunt, *Judic.* c. 6. & 7. similia; ut mox, v. 116. 121. 152. &c. Item τ'. v. 358. 535. Denique ν'. v. 100. 120. 199. 350. φ'. v. 153. 413. χ'. v. 205. &c.

NOTÆ IN SCHOLIA.

110. * Δεικανόωντ') Hæc ex *Aloysii* MSto.

VARIÆ LECTIONES.

99. Γέλῳ) γρ. γέλῳ, vid. Not. ad *Textum*.

104. Κύνας τὲ, σύας τ') γρ. κύνας, σύας τὲ, *Elzevir.* contra fidem Veterum, Prosodiam, &c.

106. Ἐπαύρῃ) γρ. ἐπαύρῃς, *H. Steph.*

109. Αὖ δ' ὅγ' ἐπ' ὐδὸν) γρ. αὖ δ' ἅρ' ὅγ' ὐδὸν, *H. Steph.*

110. Καί ἑ δεικανόωντ') γρ. κὴ δεικανόωντ', *H. Steph.*

Ὅς

Ὅς τοῦτον τ' ἄπαλτον ἀλητεύειν ἀπέπαυσας
Ἐν δήμῳ· τάχα γάρ μιν ἀνάξομεν Ἠπειρόνδε
Εἰς Ἐχέτον βασιλῆα, βροτῶν δηλήμονα πάντων.
Ὣς ἄρ' ἔφαν· χαῖρεν δὲ κλεηδόνι θεῖος Ὀδυσσεύς·
Ἀντίνοος δ' ἄρα οἱ μεγάλην ἐπὶ γαστέρα θῆκεν
Ἐμπλείην πίειρης τε καὶ αἵματος· Ἀμφίνομος δὲ
Ἄρτους ἐκ κανέοιο δύω παρέθηκεν ἀείρας,
Καὶ δέπαϊ χρυσέῳ δειδισκέλο, φώνησέν τε,
Χαῖρε, πάτερ, ὦ ξεῖνε· γένοιτό τοι ἔσσω ὀπίσσω
Ὄλβος, ἀτὰρ μὲν νῦν γε κακοῖς ἔχεαι πολέεσσι.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ἀμφίνομ', ἦ μάλα μοι δοκέεις πεπνυμένος εἶναι·
Τοιοῦτος γὰρ πατρὸς, ἐπεὶ κλέος ἐσθλὸν ἄκουον,
Νίσου Δουλιχίοιο εὐῦν τ' ἔμμεν, ἀφνειόν τε·
Τῷ σ' ὅτι φασὶ γενέσθαι· ἐπιτρὸπῳ δ' ἀνδρὶ ἔοικας.
Τοὔνεκά τοι ἐρέω· σὺ δὲ σεύεο, καί μευ ἄκουσον·
Οὐδὲν ἀκιδνότερον γαῖα τρέφει ἀνθρώποιο

" Qui hunc infatiabilem à mendicando cohibuisti
" In populo; citò enim ipsum reducemus in Epirum, *vel* continentẽ,
" Ad Echetum regem, hominum pessimum omnium.
Sic dixerunt; gavisus est autem Omine divinus Ulysses.
Antinous verò ei magnum ventrem appposuit
Plenum pinguedineque & sanguine; Amphinomusque
Panes ex canistro duos appposuit elevans,
Et poculo aureo honoravit, compellavitque,
" Salve, pater, ò hospes, adsit ubi saltem in futurum
" Felicitas; at quidem nunc malis teneris multis.
Hunc respondens allocutus est prudens Ulysses,
" Amphinome, certè valdè mihi videris prudens esse;
" Tali enim patre es; quoniam famam bonam audivi,
" Nisum Dulichium probúmque esse, divitemque;
" Ex hoc te dicunt natum esse; experto autem viro similis es.
" Propter hoc tibi dico, tu verò attende & me audi;
" Nihil imbecillius Terra nutrit homine

Σχολια.

113. Ἄναλτον.] Ἀκόρεστον. Ἀληπόνητον.] Πλανᾶσθαι, ἢ μισθωτεῖν.
114. Ἀνάξομεν.] Ἀναχθήναι ποιήσομεν. Ἀνάξομεν.] Ἀπαγάγωμεν.
116. Κλεηδόνι.] Κληδόνι, φήμῃ.
117. Θῆκεν.] Παρέθηκεν.
118. Ἐμπλείην.] Πεπληρωμένην.
121. Ἔσσω ὀπίσσω.] Εἰς τὸ μὴ παῦσαι.
122. Ἔχεαι.] Ἔχῃ, κατέχῃ.
126. Δουλιχιῆα.] Τὸν ἀπὸ Δουλιχίου.
127. Ἐπιτρῷ.] Δεινῷ εἰπεῖν, ἢ λογίῳ παρὰ τὸ ἴσον.

Notæ.

121. Χαῖρε, πάτερ ὦ ξεῖνε· γένοιτό τοι ἔς ὥς ὀπίσσω) Tutius æstimo πατὴρ legere, quàm πάτερ, ut suprà, ρ'. v. 415. Δὸς, φίλος, &c. At ἔσσω omninò, pro ὥσσω, legendum moneo, ex *Romanâ* & *Basileensi*, *Henrico Stephano*, & *Spondano*, qui tamen ὥσσω inter *Var. Lect.* ponunt. At *Spondanus* vertit, ὥσσω ὀπίσσω, *sicut antea*, quod & *Schrevelius* facit; cùm tamen ὀπίσσω *tempus-futurum* signet. *Eustathius* fol. 660. lin. 6. Χαῖρε, φησι, πάτερ ὦ ξεῖνε, γένοιτό τοι ἔσσω ὀπίσσω, ἤγουν ἐσύστερον, ἐ ἐς τὸ μέλλον, ὄλβος. Qui ὥσσω legebant, ὀπίσσω exponebant per *antea*, satis ridiculè. Nè tamen *Sensus* vacillet, cui hæc *Lectio* consulit, & *Brevia Scholia* exponunt verè, εἰς τὸ μὴ παῦσαι· quare & ibi ἔσσω ὀπίσσω restituendum curavi, ex *Aldinâ*, *Bedrotianâ*, *Morrhianâ*, &c. Quin idem Versus iterum occurrit, *v.* v. 199. ubi in ipso *Schreveliano* Codice ἔσσω ὀπίσσω, ut & in *Castellionæo* quoque, & *Oxoniensi*; quare ὥσσω, licet *Error inveteratus*, in *Florentinâ*, *Aldinâ* & *Lovaniana*, &c. omninò tollendus.

122. Κακοῖς ἔχεαι πολέσσι) *Odyss. υ'.* v. 200. ubi hic Versus iterum occurrit, legitur in Omnibus κακοῖς ἔχεαι πολλοῖσι. Quare alterutra Vox certè inter *Var. Lect.* reponenda.

129. Οὐδὲν ἀκιδνότερον γαῖα τρέφει ἀνθρώποιο) *Simonides*, Ἀνθρώπων ὀλίγον μὲ κάρτος· ἅπερ ἀχθεῖς ἢ μιλανδύης· αἰῶνι ἢ πυρὶ πόνος ἀμφὶ πόνῳ· ὁ δ' ἄφυκτος ὅμως ἐπικρέμαται· χείνῳ γὰρ ἴσον λάχον μίζος οὔτ' ἀγαθοὶ, ὅστις τε κακός. Simile illud *Iliad.*

Variæ Lectiones.

116. Θεῖος) γρ. δῖος, ut *Odyss. Φ'.* v. 539. &c.
117. Παρὲξ) γρ. ἐκὼς, *H. Steph.* *Ibid.* Γαστέρα θῆκεν) γρ. γαστὶ ἔθηκεν.
121. Πατὴρ ὦ ξεῖνε) γρ. πάτερ ὦ ξεῖνε, vid. Not. in *Textum*. *Ibid.* Ἔσσω) γρ. ὥσσω, vid. ut modò.
122. Πολέσσι) γρ. πολλοῖσι, vid. Not. in *Textum*.
129. Οὐδὲν) γρ. οὐθὲν, *Zenodot.* apud *Eustath.* fol. 661. lin. 36.

Πάντων, ὅσα τε γαῖαν ἐπὶ πνείῃ τε ϗ ἕρπῃ.
Οὐ μὴν γάρ ποτε φησὶ κακὸν πείσεσθαι ὀπίσω,
Ὅφρ' ἀρετὴν παρέχωσι θεοὶ, ϗ γοῦνα ὀρώρῃ·
Ἀλλ' ὅτε δὴ ϗ λυγρὰ θεοὶ μάκαρες τελέσωσι,
Καὶ τὰ φέρῃ ἀεκαζόμενος τετληότι θυμῷ.
Τοῖος γὰρ νόος ἐστὶν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
Οἷον ἐπ' ἦμαρ ἄγησι πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
Καὶ γὰρ ἐγώ ποθ' ἔμελλον ὀνήσεσθαι ὄλβιος εἶναι,
Πολλὰ δ' ἀτάσθαλ' ἔρεξα, βίῃ ϗ κάρτεϊ εἴκων,
Πατρί τ' ἐμῷ πίσυνος, ϗ ἑμοῖσι κασιγνήτοισι.
Τῷ μή τίς τοι πάμπαν ἀνὴρ ἀδεμίστιος εἴη,
Ἀλλ' ὅγε σιγῇ δῶρα θεῶν ἔχοι, ὅ, τι δίδοιεν.
Οἶ' ὁρόω, μνηστῆρας ἀτάσθαλα μηχανόωντας,
Κτήματα κείροντας, ϗ ἀπιμάζοντας ἄκοιτιν
Ἀνδρὸς, ὃν οὐκ ἔτι φημὶ φίλων ϗ πατρίδος αἴης
Δηρὸν ἀπέσσεσθ'· μάλα δὴ χεδόν· ἀλλά σε δαίμων

" Omnium, quæcunque super terram spirant & serpunt.
" Non quidem enim unquam putat malum passurũ esse se in futurum,
" Quousque copiam præbeant Dei, & genua moveantur:
" Sed quandò jam & adversa Dei beati perficiant,
" Et hæc suffert nolens reluctanti animo.
" Talis enim mens est mortalium hominum,
" Qualem diem, i.e. Vitæ conditionem, inducit pater virúmque deúmque.
" Etenim ego quondam videbar inter viros beatus esse;
" Multa autem injusta feci, vi & robore impotens,
" Patri meo fretus, & meis fratribus.
" Quare nequis omninò vir injustus esto;
" Sed hic silentio dona Deorum habeat, quodcunque dent.
" Quæ ita video procos injusta perpetrantes,
" Facultates accidentes, & dedecorantes uxorem
" Viri, quem non ampliùs dico ab amicis & patriâ terrâ
" Diù abfore: valdè nimirùm propè est. Verum te Deus

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

131. Πείσεσθαι.] Ὑπομεῖναι.

132. Ὅφρ' ἀρετὴν παρέχωσι.] Νῦν, τοῖς ἀγαθοῖς παρέχουσιν εὐδαιμονίαν· ὁμοίως τὸ, ἀρετῶσι ϗ λαοί.

133. Τελέσωσι.] Ποιῆσιν, ἐπιφέρουσιν.

134. Φέρῃ.] Ὑποφέρῃ. Ἀεκαζόμενος.] Μὴ θέλων.

135. Τοῖος γὰρ νόος ἐστίν.] Οἱ μὲν φιλόστοφοι σκόπει, ὅτι οἷον ἂν ᾖ τὸ καθίσημα ϗ ἀέρος, τοιαύτην καὶ τὴν ἡμέραν ἄγουσιν οἱ ἄνθρωποι· ὁ δὲ Ποιητὴς λέγει, ὅτι οἷα ἂν ᾖ τὰ σώματα ἕκαστα, τοῦτοι ἐξομοιοῦνται.

137. Ἔμελλον.] Ἐφάνην, ἐνομιζόμην.

142. Μηχανόωντας.] Ἐπινοοῦντας.

145. Ἀπίσεσθαι.] Ἀπεῖναι.

Ν Ο Τ Æ.

ρ'. v. 446. *Οὐ μὲν γάρ τί πω ἔστιν ὅτις ζωὸς πέλεται ἀνδρῶν.* *Meric. Casaubon.* de Nuperâ *Homeri* Editione, §. 2. p. 71. super hoc loco *Homerico* disputans, confert cum illo, & opponit ex parte Dei, locum *Euripidis*, Supplic. à v. 196. ad v. 218. Vid. *Plutarch.* in Consolatorio, ad *Apollonium*; *Duport.* Gnomolog. in hunc locum; & quæ Nos ad Prælect. *Pindaric.* XXV.

130. Γαῖαν ἐπὶ πνείῃ τε ϗ ἕρπῃ) Ità pro ἐπιπνείῃ lego; ut τὸ ἐπὶ sic æquè referri possit ad πνείῃ, & ἕρπῃ, vel etiam ad τὸ γαῖαν.

132. Ὅφρ' ἀρετὴν παρέχωσι θεοὶ, ϗ γοῦνα' ὀρώρῃ) Posteriora sunt Priorum ἐξηγητικά. Ἀρετὴ enim hic εὐδαιμονίαν, εὐτυχίαν, & successum denotat, ut §'. v. 329. Οὐκ ἀρετᾶ κακὰ ἔργα. Confer *Br. Schol. Ibid.* Γοῦνατ' ὀρώρῃ) Hinc illud *Theocriti*, —οἷς γόνυ χλωρόν.

135. Τοῖος γὰρ νόος ἐστὶν) Hunc locum egregiè quoque tractat idem *Meric. Casaubon.* ibid. p. 84. *Archilochi* verò locum, ex hoc *Homeri* delineatum, liceat nobis correctiùs proferre, Τοῖος ἀνθρώποισιν ἔπι, ὦ Γλαῦκε, παῖ Λεπτίνεω, Γίγνεται, ἥντινα ἡμέρην Ζεὺς ἐπ' ἀνθρώπους ἄγῃ. Quòd ἐπ' ante *Asperum* lego, id prudens ac sciens facio, quòd *Ionum* hoc sit: simile & illud *Simonidæ*, apud *Stobæum*. Οἷα τοῖς, Περὶ βίου, ὅτι βραχὺς ὁ κύκλος, &c. Νόος δ' ἐπ' ἀνθρώποισιν οὐκ ἐφημέρῳ· Ἔσσ', ἀλλ' ἐφήμερος θεοῖσι δὴ ζώομεν, Ὅπως ἑκάστην σκοπιάσωσιν Θεοί· Πρὸς τὰς τύχας γὰρ πᾶς φρένας κεκλήμεθα. Vid. *Duport.* in locum & *Plutarch.* Vitâ *Homeri*, §. XIX.

136. Πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε) Sic *Aratus*, sub initio, — ἐκ γὰρ Διὸς ἀρχώμεσθα· *Virgilius*, — Divûm Pater atque Hominum Rex. *Homero* propius, *Hominum Pater atque Deorum*. Vid. *Duport.* in locum.

145. Μάλα δὴ χεδόν) Vel hinc elucet *Ulyssis* insignis Clementia; quâ vult *Amphinomum*, de quo aliàs Poeta, π'. v. 398. — φρεσὶ γὰρ κέχρηθ' ἁγαθῇσι, cavere sibi temporius; adeò ut tantùm se non prodit illi. At Mali homines oculos suos monitori-

Variæ Lectiones.

130. Ἐπὶ πνείῃ) γρ. ἐπιπνεύσῃ, vid. N. ad *Textum*.

145. Δὴ) γρ. γὰρ, at τὸ δὴ præstat: vid. N. in *Textum*.

Οἴκαδ'

Οἶκαδ' ὑπεξαγάγῃ, μηδ' ἀντάσειας ὀπίσσω,
Ὁππότε νοστήσειε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν·
Οὐ γὰρ ἀναιμωλεὶ γε δαήσεσθαι οἴω
Μνηστῆρας, κἀκεῖνον, ἐπεί κε μέλαθρον ὑπέλθῃ.
"Ως φάτο· τὸν σπείσας ἔπιεν μελιηδέα οἶνον·
Ἂψ δ' ὃν χερσὶν ἔθηκε δέπας κοσμήτορι λαῶν.
Αὐτὰρ ὁ βῆ κατὰ δῶμα, φίλον τετιημένος ἦτορ,
Νωμῶν κεφαλῇ· δὴ γὰρ κακὸν ὄσσετο θυμῷ.
Ἀλλ' οὐδ' ὡς φύγε κῆρα· πέδησε γὰρ ἀγχίμολον τὴν
Τηλεμάχου λαοῖσι φίλοις ἰφθίμοισι δαμῆναι·
Ἂψ δ' αὖτις κατ' ἄρ' ἕζετ' ἐπὶ θρόνου, ἔνθεν ἀνέστη.
Τῷ δ' ἄρ' ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
Κούρῃ Ἰκαρίοιο, περίφρονι Πηνελοπείῃ,
Μνηστῆρσι φανῆναι, ὅπως πεφίσοιτο μάλιστα
Θυμὸν μνηστήρων, ἰδὲ τιμήεσσα γένοιτο
Μᾶλλον πρὸς πόσιός τε, καὶ υἱέος, ἢ πάρος ἦεν.
Ἀχρεῖον δ' ἐγέλασσεν, ἔπος τ' ἔφαθ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν,

" Domum ſubducat, nè obvios illi,
" Quandò redibit dilectam in patriam terram:
" Non enim ſine cruore dijudicatum iri puto
" Procos *inter*, & illum; poſtquam in ædes venerit.
Sic dixit, & libans bibit dulce vinum;
Iterum verò in manibus poſuit poculum duci populorum.
At hic ivit per domum, dilectum cruciatus cor,
Conquaſſans caput; jam enim malum augurabatur animus.
Sed neque ſic fugit *mortem*: impedivit enim & hunc Minerva,
Telemachi ut manibus & haſtâ fortitèr interficeretur;
Rurſus verò iterum ſedit in ſede, unde ſurrexerat.
Huic verò in mentibus poſuit cæſia Minerva
Filiæ *nempè* Icarii, prudenti Penelopæ,
Procis apparere, ut diffunderet maximè
Animum procorum, & honorata fieret
Magis à viroque & filio, quàm antea erat.
Leviter igitur riſit, verbúmque dixit denominavitque,

ΣΧΟΛΙΑ.

146. Ἀνασσέας.] Συναιθήσεως.
148. *Ἀναιμωλεί.] Ἄνευ αἵματος.
159. Πεφίσοιτο.] Ἐκπλήξειεν· ἀπὸ τῆς ἀλαζονικῶς ἢ φειδόσεως ἡ Πηνελόπη, ἀλλ' ὅπως μὴ βιασθῇ, φησὶν ὁ
μθὼν, καὶ ἐλπιδοποιῆσαι τῷ δοκεῖν τινὶ συνοικήσειν.
160. Τιμήεσσα.] Τιμιωτέρα.
162. Ἀχρεῖον.] Οἷον, ἀπὸ τοῦ ἀχρειδής.

NOTÆ.

bus claudunt; quare in caſſes tandem incidunt, & hoc Dei judicium agnoſcitur mox, v. 154.—πίδησε ἢ καὶ ἢ Ἀθήνη. Τὸ ἢ autem, quod priùs obtinuit, ad *Var. Lect.* relego, & δὴ in *Textum* admitto, ut magis huic loco congruum.

149. Ὑπίλθοι) Ità Editt. *Romana* & *Baſileenſis*, & ipſe *Euſtathius* in παρεκβολαῖς, quæ vox aptè clandeſtinum *Ulyſſis* adventum ſignificat; quare alteram *Lectionem*, ἢ ἐπίλθῃ, poſthabendam duco, licet *Florentina* præferat, *Aldina*, *Lovaniana Reſcii*, *Stephan. Caſtell.* Rectè Οxon. ἐπέλθοι.

152. Καὶῶ δῶμα) Rectè; quoniam *Amphinomus* nunc reliquerat *Ulyſſem* ad limen, ipſe in Domum deſcendens; quod qui non viderunt, ἀλλ' legendum putabant, minùs congruè.

162. Ἀχρεῖον δ' ἐγέλασσεν) *Euſtath.* fol. 663. lin. 46. Τὸ ἢ ἀχρεῖον ἐγέλασσεν, ἀντὶ τοῦ, ἄκαιρον, ἢ πρὸς ὠφέλειαν χρείαν. Ἀττικοὶ δέ, φασι, τῷ λίξιν πιθάνως προσαρμόσαντες, ἄχρειον λίχνους, &c. Vid. *Etymolog.* M. v. Ἀχρεῖος, & v. Ἀχρεῖον. Hinc ἀχρειόγελως ἄνθρωπος, *Michael Apoſtolius* Proverb. Centur. V. vid. *Suidam*, v. Ἀχρειόγελως ἄνθρωπος, Proverbium, Γέλως ἄκαιρος, δεινὸν ἐν βρότοις κακόν. Nam Riſu inepto res ineptior nulla, ut *Catullus*. *Theocrit.* Idyll. 25. v. 72. Ἀχρεῖον κλάζοντα, de Canibus blandientibus. De *Therſite*, *Iliad.* β'. v. 269. Ἀχρεῖον ἰδών. Hoc verò in loco, ἀχρεῖον γελᾶν, eſt *Levitèr ſubridere*, non quaſi ex animo.

NOTÆ IN SCHOLIA.

148. *Ἀναιμωτί) Hæc ex *Aloyſii Alemanni* MSto.

VARIÆ LECTIONES.

148. Ἀναιμωλεί) γρ. ἀναιμωλί.
149. Ὑπίλθοι) γρ. ἐπίλθῃ. *Florentin. Aldin.* &c. ut in Not. ad *Textum*.
152. Καὶῶ) γρ. ἀλλ'. *H. Steph.* vid. N. in *Textum*.
153. Θυμῷ) γρ. θυμὸς, *H. Steph.*
160. Ἰδὲ) γρ. ἢ, paulò meliùs.
162. Ἀχρεῖον) γρ. ἄχρειον, *Atticè*, vid. Not. in *Textum*.

Εὐρυόμη, θυμός μοι ἐέλδεται, οὔπω πάρος γε,
Μνησιδέεσι Φαίηκας, ἀπεχθομένοισί περ ἔμπης·
Παιδὶ δὲ καὶ εἴποιμι ἔπος, τό κε κέρδιον εἴη,
Μὴ πάντα μνησῖῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ὁμιλεῖν,
Οἵτ' εὖ μὲν βάζουσι, κακὰς δ' ὅπιθεν φρονέουσιν.
Τὸν δ' αὖτ' Εὐρυόμη ταμίη τοῖς μῦθον ἔειπεν,
Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, τέκος, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
Ἀλλ' ἴθι, καὶ σοὶ παιδὶ ἔπος φάο, μήδ' ἐπίκυδνε,
Χρῶτ' ὀπιν-ψαμένη, καὶ ὀπιχρίσασα παρειάς.
Μήδ' ἅτε δακρύοισι πεφυρμένη ἀμφὶ πρόσωπα
Ἔρχευ· ἐπεὶ κάκιον πενθήμεναι ἄκριτον αἰεί·
Ἤδη μὲν γάρ τοι παῖς τηλίκος, ὃν σὺ μάλιστα
Ἠρῶ Ἀθανάτοισι γενείσασθαι ἰδέσθαι.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πεφραδὼν Πηνελόπεια,
Εὐρυόμη, μὴ τᾶδε παραύδα, κηδομένη περ,
Χρῶτ' ὀπονίπτεσθαι, καὶ ἐπιχρίεσθαι ἀλοιφῇ·
Ἀγλαΐην γὰρ ἔμοιγε Θεοὶ τοὶ Ὄλυμπον ἔχουσιν,
Ὤλεσαν, ἐξ οὗ κεῖνος ἔβη κοίλης ἐπὶ νηυσίν.
Ἀλλά μοι Αὐτονόην τε, καὶ Ἱπποδάμειαν, ἄνωχθι
Ἐλθέμεν, ὄφρα κέ μοι παρὰ δέλτον σὺν μεγάροισιν·
Οἴη δ' οὐκ εἴσειμι μετ' ἀνέρας· αἰδέομαι γάρ.
Ὣς ἄρ' ἔφη· γρηὺς δ' ὦκα μεγάροιο βεβήκει,
Ἀγγελέουσα γυναιξὶ, καὶ ὀτρυνέουσα νέεσθαι.
Ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Κώμῃ Ἰκαρίοιο κατὰ γλυκὺν ὕπνον ἔχυτο.

" Eurynome, animus mihi cupit, non antea quidem, *at nunc omnino*
" Procis apparere, invisis quantumvis:
" Filio etiam fors dicam verbum, quod perutile erit,
" Non usquequaque procis cum superbis conversari,
" Qui bene quidem dicunt, malè autem pòst cogitant.
Huic rursus Eurynome promaconda verbum dixit,
" Næ jam hæc omnia, filia, ut par est, dixisti.
" Sed vade, & tuo filio verbum dic, neque occulta,
" Corpore priùs lavato & unctis genis.
" Neque sic lacrymis irrigata circum faciem
" Vade; quoniam malum *est* lugere continuè semper.
" Jam quidem enim tibi filius talis, qualem tu maxime
" Supplicabas Diis barbescentem videre.
Hanc rursus alloquuta est prudens Penelope,
" Eurynome, nè hæc suadeas, *me*-curans licet,
" Corpusque lavare, & ungere unguento:
" Pulchritudinem enim mihi Dii, qui Olympum habitant,
" Perdiderunt, ex quo ille ivit concavis in navibus:
" Sed mihi Autonoemque, & Hippodamiam, jube
" Venire, ut mihi astent in domibus;
" Nam sola non accedam ad viros; verecundiâ enim ducor.
Sic dixit; vetula igitur è domo exivit
Nunciatura mulieribus, & impulsura ad eundum.
Tunc demùm aliud cogitavit Dea cæsia Minerva:
Filiæ Icarii dulcem somnum affudit.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

167. Φρονέουσι.] Βουλεύονται, σκοποῦσι.
173. Πενθήμεναι.] Πενθεῖν, θρηνεῖν. Ἄκριτον.] Ἀδιαλείπτως· ἢ πολὺ, διὰ μακρῶς.
175. Ἠρῶ.] Ηὔχου.
178. Ἀλοιφῇ.] Ἐλαίῳ.
179. Ἀγλαΐην.] Τὸ κάλλος.
185. Ἀγγελέουσα.] Λέξουσα.

N O T Æ.

165. Παιδὶ δὲ κἀν εἴποιμι) Olim κὲν erat, & potuit quidem per *Metrum* stare, nempè producebatur, in *Cæsurâ*, & ob *Finalem* ἀναδιπλώσεως capacem. At κἀν omninò hìc præstat legere; nam proposuit sibi Regina, Filium suum, si fors obtigerit, à Procorum consortio deterrere; at hoc non fecit, quare κἀν magis huic loco congrua *Lectio*; aliàs etiam bis eadem Vox in eodem versu occurreret; ut olim etiam *Iliad.* ε'. v. 273.

182. Παρσηίδην) *Etymolog.* M. v. Ἥλιος. Ὥστε ἐπὶ τὸ σῆτον. μετὰ τοῦ παρὰ, παρεδρηδὸν, ἢ συγκοπῇ, ἢ πλεονασμῷ τοῦ σ', παρσήετον.

Variæ Lectiones.

165. Κἀν) γρ. κὲν, vid. Not. in *Textum*.
169. Ἔεσπες) γρ. ἔεσπας.
182. Ὄφρα κέ μοι) γρ. ὄφρ' ἂν ἐμοὶ, *H. Steph.*
183. Οὐκ εἴσειμι) γρ. οὐ κεῖσ' εἶμι, *H. Steph.*

Εὖδε

Εὗδε δ' ἀνακλιν θεῖσα· λύθεν δέ οἱ ἅψεα πάντα
Αὐτῷ ἐνὶ κλιντῆρι· τέως δ' ἄρα δῖα θεάων
Ἄμβροτα δῶρα δίδη, ἵνα μὲν θηήσιαθ' Ἀχαιοί·
Κάλλεϊ μὲν οἱ πρῶτα πρόσωπά τε καλὰ κάθηρεν
Ἀμβροσίῳ, οἵῳ περ ἐϋστέφανος Κυθέρεια
Χείθ', εὖτ' ἂν ἴῃ Χαρίτων χορὸν ἱμερόεντα.
Καί μιν μακροτέρην τε πάσσονά θ' ἧκεν ἰδέσθαι.
Λευκοτέρην δ' ἄρα μὲν θῆκεν πριστῷ ἐλέφαντι·
Ἣ μὲν ἄρ' ὡς ἔρξασ' ἀπεβήσατο δῖα θεάων.
Ἦλθον δ' ἀμφίπολοι λευκώλενοι ἐκ μεγάροιο,
Φθόγγῳ ἐπερχόμεναι· τὴν δ' γλυκὺς ὕπνος ἀνῆκε,
Καί ῥ' ἀπομόρξατο χερσὶ παρειὰς, φώνησέν τε,
Ἦ με μάλ' αἰνοπαθῆ μαλακὸν περὶ κῶμ' ἐκάλυψεν·
Αἴθε μοὶ ὡς μαλακὸν θάνατον πόροι Ἄρτεμις ἁγνὴ
Αὐτίκα νῦν, ἵνα μηκέτ' ὀδυρομένη κραδίην θυμὸν
Αἰῶνα φθινύθω, πόσιν πολυήρατα φίλοιο
Παντοίην ἀρετήν· ἐπεὶ ἔξοχον ἦεν Ἀχαιῶν.
Ὡς φαμένη, κατέβαιν' ὑψῴϊα σιγαλόεντα,
Οὐκ οἴη· ἅμα τῇγε καὶ ἀμφίπολοι δύ' ἕποντο.
Ἣ δ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο δῖα γυναικῶν,
Στῆ ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποικίλοιο,
Ἄντα παρειάων σκοπέουσ' λιπαρὰ κρήδεμνα·
Ἀμφίπολος δ' ἄρα οἱ κεδνὴ ἑκάτερθε παρέστη.

Dormivit ergò reclinata; & lo uta sunt ei membra omnia
Illic in lecto; tunc igitur præstans dearum
Immortalia dona dedit; ut ipsam admirarentur Achivi, *Procl.*
Unguento quidem ei vultusque pulchros purgavit
Immortali, quali benè-coronata Venus
Ungitur, quando adit Gratiarum chorum amabilem.
Et ipsum proceriorem & succulentiorem fecit videri;
Candidioremque ipsam fecit secto elephante;
Hoc quidem sic facto abivit præstans dearum.
Venerunt igitur famulæ albis-ulnis ex domo,
Cum strepitu advenientes; hanc autem dulcis somnus dimisit;
Et abstersit manibus genas, & locuta est,
" Certe me ærumnosam mollis somnus cooperuit;
" Utinam mihi sic mollem decessum daret Diana casta
" Quamprimùm; ut nè amplius lugens animo
" In longum tempus macerarem, mariti desiderans dilecti
" Perfectam virtutem; quoniam eximius erat inter Achivos.
Sic loquuta, descendit ex cœnaculis splendidis,
Non sola, simul hanc & famulæ duæ sequebantur.
At quando jam ad procos pervenit diva mulierum,
Stetit utique in limine domûs ormatefactæ,
Ante genas habens nitida vela;
Famulaque ei prudens utrinque astitit.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

189. Κλιντῆρι.] Τῇ κλίνῃ.
191. Καλλεϊ.] Νῦν, τὸ μέγεθος * αἰνίττεται. Καλλος, τὸ τοῦ Ἀφροδίτης μέγεθος. Κάθηρεν.] Ἔχεσεν, ἤλειψεν.
192. Κυθέρεια.] Ἡ Ἀφροδίτη.
194. Πάσσονα.] Παχυτέραν.
198. Φθόγγῳ ἐπερχόμεναι.] Μετὰ φωνῆς ἐπιοῦσαι.
200. Αἰνοπαθῆ.] Δεινοπαθῆ. Κῶμα.] Ὕπνον.
203. Φθινύθω.] Φθίσω.

N O T Æ.

190. Ἀχαιοί) Νῦν, ἀντὶ τοῦ, μνηστῆρες, ut suprà, v. 93.
191. Καλλεϊ) *Hesych.* Καλλος) Τὸ τοῦ Ἀφροδίτης μέγεθος.
195. Πριστῷ ἐλέφαντι) Vid. *Plinii* Nat. Histor. l. 8. c. 10. & l. 16. c. 43. *Virgil.* Æn. l. 3. v. 464. *Sectoque Elephanto.*

N O T Æ I N S C H O L I A.

191. * Αἰνίττεται· καλλος, τὸ τοῦ Ἀφροδίτης μέγεθος. Vocem αἰνίττεται addo, ad *Syntaxeos* supplementum; aliàs enim τῷ μέγεθος esset. Cætera ex *Hesychio*, qui habet, Καλλή) Τοῦ μέγεθος τοῦ Ἀφροδίτης, ipsum hunc locum respiciens. *Etymolog.* M. v. Κάλλος. Τίθεται καὶ ἐπὶ τοῦ μέγεθος τοῦ Ἀφροδίτης.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

191. Μὲν) γρ. μοὶ.
193. Εὖτ' ἂν ἴῃ) γρ. εὖτ' αἰνίῃ. *Ibid.* Ἱμερόεντα) γρ. εἰς ἱερόεντα.

Τῶν

Τῶν δ' αὐτῷ λύτο γυῖα, ἔρῳ δ' ἄρα θυμὸν ἔθελχθεν·
Πάντες δ' ἠρήσαντο παραὶ λεχέεσσι κλιθῆναι·
Ἦδ' αὖ Τηλέμαχον προσεφώνεεν ὄν Φίλον υἱόν,
Τηλέμαχ', ἠκέπι τοί Φρένες ἔμπεδοι, ἠδὲ νόημα·
Παῖς ἔτ' ἐών, ἢ μᾶλλον ἐνὶ Φρεσὶ κέρδε' ἐφάσκες·
Νῦν δ', ὅτε δὴ μέγας ἐσσι, καὶ ἥβης μέτρον ἱκάνεις,
Καί κέν τις Φαίη, γόνον ἔμμεναι ὀλβίου ἀνδρὸς,
Ἐς μέγεθος καὶ κάλλος ἐρώμενος, ἀλλότριος φώς,
Οὐκέτι τοὶ Φρένες εἰσὶν ἐναίσιμοι, ἠδὲ νόημα.
Οἷον δὴ τόδε ἔργον ἐνὶ μεγάροισιν ἐτύχθη,
Ὅς τ' ξεῖνον ἔασας ἀεικιαθήμεναι ἥτω·
Πῶς νύ; εἴπε ξεῖνος, ἐν ἡμετέροισι δόμοισιν
Ἥμενος, ὧδε πάθοι ῥυσακλύτῳ ἐξ ἀλεγεινῆς,
Σοί κ' αἶσχος, λώβη τε, μετ' ἀνθρώποισι πέλοιτο.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Μῆτερ ἐμή, τὸ μὲν οὔ σε νεμεσσητὸν κεχολῶσθαι·
Αὐτὰρ ἐγὼ θυμῷ νοέω καὶ οἶδα ἕκαστα,
Ἐσθλά τε, καὶ τὰ χέρηα· πάρος δ' ἔπι νήπιος ἦα.
Ἀλλά τοι ἐ δύναμαι πεπνυμένα πάντα νοῆσαι·
Ἐκ γάρ με πλήσσουσι, παρήμενοι ἄλλοθεν ἄλλος,
Οἵδε κακὰ φρονέοντες· ἐμοὶ δ' ἐκ εἰσὶν ἀρωγοί.
Οὐ μέν τοι ξείνῳ γε καὶ Ἴρῳ μῶλος ἐτύχθη
Μνηστήρων ἰότητι· βίη δ' ὅγε φέρτερος ἦεν.
Αἲ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Ἀθηναίη, καὶ Ἄπολλον,
Οὕτω νῦν μνηστῆρες ἐν ἡμετέροισι δόμοισι

Horâ verò illic solvebantur genua, & præ amore animos deliniebantur; Omnesque optârunt *apud eam* in lectis dormire.
Hæc demùm Telemachum alloquuta est suum charum filium,
" Telemache, non ampliùs tibi mentes firmæ, neque cogitatio:
" Puer adhuc cum esses, & magis in mente solertiam versabas:
" Nunc autem, quando jam magnus es, & pubertatis *ad* limitẽ perveniſti,
" Et aliquis diceret filium te esse beati viri,
" Magnitudinem & pulchritudinem videns, alienus vir,
" Non ampliùs tibi mens est competens, neque cogitatio.
" Quale utique jam hoc facinus *in* ædibus factum est,
" Qui hospitem sivisti indecentèr tractari eo modo.
" Quomodo ergò? Si quis hospes in noſtris ædibus
" Sedens, sic pateretur ex vexatione molestâ,
" Tibi dedecus, & contumelia, inter homines fuerit.
Hanc ergò Telemachus prudens contrà alloquutus est,
" Mater mea, hàc quidem *in re* non te accuſo, *quòd* iraſceris:
" At ego animo intelligo & scio singula,
" Bonaque, & pejora; antea tamen adhuc infans eram,
" Sed non possum prudentia omnia intelligere:
" Nam me perterrent assidentes aliunde alius,
" Hi quidem mala cogitantes; mihi autem non adsunt auxiliatores.
" Non tamen hospitis & Iri pugna facta est
" Procorum consilio; fortitudine nihilominùs hic potentior fuit.
" Utinam enim, Jupiterque pater, & Minerva, & Apollo,
" Sic nunc proci in noſtris domibus,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

211. Ἔρα.] Ἐρωῖ. Ἐθελχθεν.] Ἠλοιώθησαν.
215. Κέρδια.] Σωτήρια. Ἐνάσκες.] Ἐκίνεις, αὐτὶ τοῦ, ἐνετίθεις.
216. Ἥβης μέτρον.] Τὸ ἀκμαῖον τῆς ἡλικίας.
221. Ἀεικιαθήμεναι.] Αἰκιαθῆναι, ὑβριαθῆναι.
223. Ῥυσακλύτου.] Ἑλκυσμοῦ, αἰκίας.
224. Πέλοιτο.] Ἔσται.
231. Ἀρωγοί.] Βοηθοί.

N O T Æ.

211. Ἔρα) Ὁ ἔρος, αὐτὶ τοῦ ἔρως, ἔρωτος· ὡς, Αὐτὰρ ἐπὶ πόσιος ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο. Vid. quæ Nos ad *Euripid.* Hippolyt. v. 449. & ad *Anacreon.* v. 809. & 1182.

228. Ἐσθλά τε καὶ τὰ χέρηα) Idem Versus infrà, ad v. v. 310. ubi tamen χέρεια. At aliâ etiam Lectio *Eustathio* defenditur.

235. Ἡμετέροισι δόμοισι) γρ. ὑμετέροισι. Suo ita-

V A R I Æ L E C T I O N E S.

211. Τῶν δ' αὐτῷ λύτο γυῖα) γρ. Τῶν δ' αὖ λῦτο τὰ γύατ', *Mar. Meibomius*, ut ad δ'. v. 703. & infrà, v. 237. *Ibid.* Ἔρα δ' ἄρα θυμὸν ἔθελχθεν) γρ. ἔρως δ' ἄρα θυμὸν ἔθελγεν, *Plutarch.* Vitâ *Homeri.*
221. Ἔασας) γρ. ἔασας.
228. Χέρεια) γρ. χέρεια. Δ' ἔπι) γρ. δὴ τε, *H. Steph.*
235. Ἡμετέροισι) γρ. ὑμετέροισι, malè; ut Not. in *Textum.*

Νδοιεν

Νθύσιεν κεφαλὰς δεδμημένοι, οἱ μὲν ἐν αὐλῇ,
Οἱ δ' ἔντοσθε δόμοιο, λέλυτο δὲ γυῖα ἑκάστου·
Ὡς νῦν Ἶρος ἔκειτο ἐπ' αὐλείῃσι θύρῃσιν
Ἧστο νθυζάζων κεφαλῇ, μεθύοντι ἐοικώς,
Οὐδ' ὀρθὸς δύνατο στῆναι ποσὶν, οὐδὲ νέεσθαι
Οἶκαδ', ὅπη οἱ νόστος· ἐπεὶ φίλα γυῖα λέλυντο.
Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
Εὐρύμαχος δ' ἐπέεσσι προσηύδα Πηνελόπειαν,
Κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια,
Εἰ πάντες σὲ ἴδοιεν ἀν' Ἴασον Ἄργος Ἀχαιοὶ,
Πλείονές κεν μνηστῆρες σῷ ὑμετέροισι δόμοισιν
Ἠῶθεν δαινύατ'· ἐπεὶ περὶ πασέων γυναικῶν,

" Inclinarent capita domiti, hi quidem in veſtibulo,
" Hi autem intra domum, ſolutaque eſſent membra uniuſcujuſque;
" Sicut nunc Irus ille ad veſtibulares januas
" Sedet nutans capite, ebrio ſimilis,
" Neque rectus poteſt ſtare pedibus, neque reverti
" Domum, quò ei reditus erat; quoniam directa membra ſoluta ſunt.
Sic hi quidem talia inter ſe loquebantur:
Eurymachus autem verbis alloquutus eſt Penelopen,
" Filia Icarii, prudens Penelope,
" Si omnes te viderent per Jaſum Argos Achivi,
" Plures proci in veſtris domibus
" Manè convivarentur; quoniam præſtas mulieribus,

ΣΧΟΛΙΑ.

245. Ἴασον Ἄργος.] Ἴασος, βασιλεὺς Πελοποννήσου. Ἄργος ἓν νῦν, τὴν Πελοπόννησον νῆσον· ἢ ἐν ἄλλῳ τῷ Ἑλλάδα λέγει. 247. Δαινύατο.] Εὐωχοῖντο. Πλείοσι.] Ὑπερβάλλουσι.

NOTÆ.

que in Codice *Iſaac. Caſaubon.* ſcribit, *Lege ὑμετέροισι, ut in aliis.* Id verò ego prohibeo; in omnibus enim omninò *Exemplaribus*, hoc certè in loco, ἡμετέροισι ſcribitur, & rectè; quùm *Telemachus* de ſuâ Domo nunc loquatur: vid. ad v. 246. ubi alia quidem res eſt: rectè enim ibi ὑμετέροισι.

237. Λέλυτο) γρ. λέλυντο, inquit idem *Iſaac. Caſaubonus*, ut mox, v. 241. λέλυνθ, & aliàs, passim λέλυνθ, & *Seberus* Lectionem illam agnoſcit. Verùm *Penultimam* in λέλυθ *Meibomius* ſatis longam putat, & id ſatis in λῦτο apparere, *Iliad. ω'.* v. 1, licet Nos aliud in eum locum oſtendamus, λῦτο, nempè, pro λύετο, poni, non pro λέλυντο, cujus *Penultima* novies apud *Homerum* corripitur, ut ad *Odyſſ. δ'.* v. 703. & ι'. v. 421. Rectius itaque, licet dubitantèr, *Euſtath.* fol. 667. lin. 4. Τὸ δὲ, Λέλυτο, ταυτόν ἐστι τῷ λυθεῖεν· ὁριστικὸν μὲν ὄν, τεθὲν δὲ, ἀντὶ εὐκτικοῦ· ἴσως δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ λελύοιτο, συγκόπτων, & ſic congruit cum τῷ νεύοιεν κεφαλὰς, quòd præceſſerat. *Etymolog.* M. Λελῦτο) Παρὰ τὸ λύω, τὸ εὐκτικόν. Vid. infrà, ad v. 247.

246. Πλείονές κεν μνηστῆρες σῷ ὑμετέροισι δόμοισι) Vel πλείονες hìc habendum pro *Amplioribus*, ut δ'. v. 485. Ταῦτα μὲν δὴ ἔπι πλείω, γέρον, ὡς σὺ κελεύεις. Vel certè, quamvis ſcribatur τρισυλλάβως, in *Scanſione* legendum πλείες, διασυλλάβως, de quâ re monco, ad ε'. v. 266. & 368. Vel denique πλέονες legendum; ut ſit *Anapæſtus* in *Primâ* ſede, quod fieri ſæpè ſolere probo, ad β'. v. 289. *Iſaac. Caſaubon.* πλέονες legit. *Ibid.* Ὑμετέροισι) *Henricus Stephanus*, cui ex præcedenti, v. 235. inopinatò obortus error, & hìc ἡμετέροισι ſcripſit, quem ſequuntur *Spondanus*, *Elzevir. Oxon.* &c. At minimè credendum, *Eurymachum* eò audaciæ perveniſſe, ut *Telemachi* & *Penelopæ* ædes coràm ipſis vocaret ſuas. Et ſanè ὑμετέροισι legit hìc *Florentina*, *Aldina*, *Lovaniana Reſcii*, *Hervagiana*, *Romana* & *Baſileenſis Euſtathii*, *Caſtellionæa*, &c. neque ullus dubito, quin *Iſaac. Caſaubon.* hunc Verſum præ oculis haberet, quùm ὑμετέροισι legendum ſuaderet, ad v. 235. ut facile in ſimilibus locis vicinis decipimur. Præterea omnes Verſiones, *veſtris* hìc habent, & *noſtris* illic, ſatis rectè.

247. Ἠῶθεν δαινύατο) Ut *Iliad. ω'.* v. 665. ubi *Media* Syllaba in δαινῦτο producitur, quià ponitur, pro δαινύοιτο, teſte *Euſtathio*, fol. 1511. lin. 37. Εἰ δ' ἀν' εὐπαῦδα τὸ δαίνυτο, συγκοπὴν ἴσως ἐν τῷ δαινύοιτο· ἵνα ὁμοιογκλίτως εἴη, ἀκόλουθον, δαινύοιτο τὸ λαός· Ità hìc δαινύατ', *Ionicè*, pro δαίνυθ, quod per συγκοπὴν, pro δαινύοιθ, quæ cauſa *Penultimam* producendi, ad ἴδοιεν enim reſpicit, v. 245.

NOTÆ IN SCHOLIA.

245. Ἴασον Ἄργος) Confer cum *Scholiis*, *Euſtath.* fol. 667. lin. 10. & 17. *Heſych.* Ἴασον Ἄργος) Ἡ Πελοπόννησος· ἀπὸ Ἴασου βασιλέως· ἢ ἡ Ἀχαΐα.

VARIÆ LECTIONES.

237. Λέλυθ) γρ. λέλυθ, λύοιτο, λελῦτο, vid. Not. in *Textum*.

246. Ὑμετέροισι) γρ. ἡμετέροισι malè olim, in Recentioribus; ut Not. in *Textum*.

Εἶδός

Εἰδός τε, μέγεθός τε, ἰδὲ φρένας ἔνδον ἐίσας.
Τόνδ' ἠμείβετ' ἔπειτα πολύφρων Πηνελόπεια,
Εὐρύμαχ', ἤτοι ἐμὴν ἀρετὴν, εἶδός τε, δέμας τὲ,
Ὤλεσαν ἀθάνατοι, ὅτε Ἴλιον εἰσανέβαινον
Ἀργεῖοι· μετὰ τοῖσι δ' ἐμὸς πόσις ἦεν Ὀδυσσεύς.
Εἰ κεῖνός γ' ἐλθὼν ἦ ἐμὸν βίον ἀμφιπολεύοι,
Μείζων κεν κλέος εἴη ἐμὸν καὶ κάλλιον οὕτω.
Νῦν δ' ἄχομαι· τόσα γάρ μοι ἐπέκλωσεν κακὰ δαίμων.
Ἦ μὰν δὴ ὅτε τ' ἦϊε λιπὼν κατὰ πατρίδα γαῖαν,
Δεξιτερὴν ἐπὶ καρπῷ ἑλὼν ἐμὲ χεῖρα προσηύδα,
Ὦ γύναι, οὐ γάρ οἴω εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς
Ἐκ Τροίης εὖ πάντας ἀπήμονας ἔσεσθαι·
Καὶ γὰρ Τρῶας φασὶ μαχητὰς ἔμμεναι ἄνδρας,
Ἠμὲν ἀκοντιστὰς, ἠδὲ τυτῆρας ὀιστῶν,
Ἵππων τ' ὠκυπόδων ἐπιβήτορας, οἵ κε τάχιστα
Ἔκριναν μέγα νεῖκος ὁμοίης πολέμοιο.
Τῷ οὐκ οἶδ', εἴ κεν μ' ἀνέσῃ Θεὸς, ἦ κεν ἁλώω
Αὐτῇ ἐν Τροίῃ· σοὶ δ' ἐνθάδε πάντα μελόντων.
Μεμνῆσθαι πατρὸς ἠμὲ καὶ μητέρος ἐν μεγάροισιν,
Ὡς νῦν, ἠ ἔτι μᾶλλον, ἐμεῦ ἀπούρου ἐόντος.

" Specieque, staturâque, & mentibus intùs æqualibus.
Huic respondit tandem prudens Penelope,
" Eurymache, certè meam virtutem, speciemque, corpusque,
" Perdiderunt immortales, quandò in Ilium nave profecti sunt
" Argivi, cum his item meus maritus ibat Ulysses.
" Si ille redux hanc meam vitam gubernaret,
" Major gloria esset mea & melior ita.
" Nunc verò tristor: tot enim mihi immisit mala sinistrum numen.
" Certè quidem, quando ivit relictâ patriâ terrâ,
" Manu dextrâ in carpo captam me allocutus est,
" O mulier, non puto bellicosos Achivos
" Ex Trojâ benè omnes illæsos redituros:
" Etenim Trojanos dicunt pugnaces esse viros,
" Et jaculatores, & extensores sagittarum,
" Equorumque pedibus velocium agitatores; qui velocissimè
" Dijudicare *possint* magnam contentionem dubii belli.
" Ideò nescio, si me remittet Deus, an capiar
" Illic in Trojâ: tibi autem hìc omnia curæ sint.
" Recordare patris & matris in domibus,
" Sicut nunc, vel etiam magis, procul cùm ego fuero.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

252. Ἦεν.] Ἀπῆλθ', ἐπορεύετο.
253. Ἀμφιπολεύοι.] Διέποι, θεραπεύοι.
255. Ἄχομαι.] Λυπεῦμαι. Ἐπέσβεσεν.] Ἐπήγαγεν.
257. * Ἐπὶ καρπῷ.] Ἐπὶ τῷ χειρὸς μέρει.
260. Καὶ γὰρ Τρῶας φασί.] Πιθανῶς ἐλπιδοποιεῖ τὰς μνηστῆρας, ὅτι τοῖς ἄλλοις εἰκὸς ἀνηρῆσθαι αὐτόν.
261. Τυτῆρας ὀιστῶν.] Τοξότας.
262. Ἵππων ἐπιβήτορας.] Ἱππικούς.
263. Ἔκριναν.] Διέκρινεν, διεχώρισεν.
264. Ἀνέσῃ.] Ἐάσῃ, ἀναπέμψῃ.
266. Μεμνῆσθαι.] Νῦν, ἐπιμελεῖσθαι.

N O T Æ.

256. Ἦ μὰν δὴ, ὅτι τ' ἦϊε λιπὼν κατὰ πατρίδα γαῖαν) Licet ἦϊε scribatur τετρασυλλάβως, at διτρισυλλάβως tamen legendum, quasi scriptum esset ᾖε, sicut suprà, ad v. 252. cujusmodi oppidò plura passim observamus, ut suprà, ad v. 246. item ad *Euripid.* Phœniss. v. 1388. & 1469. & ad *Medeam*, v. 635. in vocibus nempè, εἶσα, οἶσος, ἵημι, &c.

263. Ἔκριναν) Subaudi ἄν, ut sit pro κρίνειαν, quanquam ἔκρειναν omnia *Exemplaria* præferant: nam *Conrado Rittershusio*, ad *Oppian.* p. 341. non jam assentior, qui hæc dicta de Priori Bello *Trojano*, sub *Hercule* & *Laomedonte*; non enim tunc illorum Equites prævalebant: verùm etiamsi victi tum essent, aliquandò prævaluerit sunt visi, edito tum Virtutis specimine, licet non usquequaque felicitér.

NOTÆ IN SCHOLIA.

257. * Ex *Eustathio.*

Variæ Lectiones.

252. Ἦεν) γρ. ᾖεν, *Br. Schol.*
254. Κὴν κλέος) γρ. κὲ κλέος, & γὲ κλέος, quod meliùs sonat, quàm κε.
256. Ἦϊε) γρ. ᾖε. vid. Not. in *Textum.*
263. Ἔκρειναν) γρ. κρίνειαν, vid. Not. in *Textum.*

Αὐτὰρ

Αὐτὰρ ἐπὴν δὴ παῖδα γενειήσαντα ἴδηαι,
Γήμασθ', ᾧ κ' ἐθέλῃσθα, τεὸν κτέ῾ δῶμα λιπῆσα.
Κεῖνός γ' ὡς ἀγόρευε· τὰ δὴ νῦν πάντα τελεῖται.
Νὺξ δ' ἔσται, ὅτε δὴ συγερὸς γάμος ἀντιβολήσῃ
Οὐλομένης ἐμέθεν, ἣ τε Ζεὺς ὄλβον ἀπιύρα.
Ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίῃ καὶ θυμὸν ἰκάνῃ·
Μνηστήρων οὐκ ἦσθ' δίκη τοπάροιθε τέτυκτο,
Οἵτ' ἀγαθῇ τε γυναῖκα καὶ ἀφνειοῖο θύγατρα
Μνηστεύειν ἐθέλωσι, καὶ ἀλλήλοις ἐείσωσιν·
Αὐτοὶ τοί γ' ἀπάγουσι βόας, καὶ ἴφια μῆλα,
Κήρυκας δαῖτα φίλοισι, καὶ ἀγλαὰ δῶρα διδοῦσιν·
Ἀλλ' οὐκ ἀλλότριον βίοτον νήποινον ἔδουσιν.
Ὣς φάτο· γήθησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
Οὕνεκα τοῦ μᾶλλον δῶρα παρέλκετο, θέλγε δὲ θυμὸν
Μειλιχίοις ἐπέεσσι· νόος δέ οἱ ἄλλα μενοίνα.
Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη, Εὐπείθεος υἱὸς,
Κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρον Πηνελόπεια,
Δῶρα μὲν ὅς κ' ἐθέλῃσιν Ἀχαιῶν οἶσθά θ' ὑπάσσαι,
Δέξασθ'· οὐ γὰρ καλὸν ἀνήνασθαι δόσιν ἐστίν.
Ἡμεῖς δ' οὔτ' ἐπὶ ἔργα πάρος γ' ἴμεν, οὔτε πῃ ἄλλη,
Πρίν γέ σε τῷ γήμασθαι Ἀχαιῶν, ὅς τις ἄριστος.
Ὣς ἔφαθ' Ἀντίνοος· τοῖσιν δ' ἐπιμύδαλε μῦθος.

" At poſtquam jam filium pubeſcentem videbis,
" Nube, cui voluerit, tuâ domo relicta.
" Ille ſic dixit: hæc jam nunc omnia perficiuntur.
" Nox autem erit, quando jam odioſæ nuptiæ obvenient
" Perditæ mei, cujus Jupiter beatitudinem abſtulit.
" Sed hic gravis dolor cor & animum cepit;
" Procorum non hic utique mos antea fuit,
" Qui bonamque mulierem & divitis filiam
" Deſpondere vellent, & inter ſe contenderent;
" Iidem ipſi abducunt boves & pingues oves,
" Amicis puellæ, *i.e. ſpenſæ*, convivium, & ſplendida dona dant:
" Verùm non alienum victum impune edunt.
Sic dixit: lætatus eſt interea laborioſus divinus Ulyſſes,
Quoniam horum quidem dona attraheret, mulcereque animum
Suavibus verbis; mens verò ejus alia cogitabat.
Hanc Antinous allocutus eſt, Eupithei filius,
" Filia Icarii, prudens Penelope,
" Dona quidem quicunque voluerit Achivorum hùc ferre,
" Suſcipere *te velim*, non enim bonum renuere dationem eſt;
" Nos verò neque ad opera antè imus, neque ullibi aliò,
" Quàm tu alicui nupſeris Achivorum, quicunque optimus.
Sic dixit Antinous; his autem placuit ſermo.

ΣΧΟΛΙΑ.

268. Γενειήσαντα ἴδηαι.] Ἐν ᾧ σοφιστὴς, ὁ τέτῳ διατρίβων· χρεὼν γὰρ τότε ἐγίνετο.

269. Γήμασθαι.] Γαμηθῆναι. Λιπῆσα.] Καταλιπῆσα.

271. Νὺξ δ' ἔσται.] Σκότος γενήσεται. Ἀντιβολήσῃ.] Συμπλεχθήσεται, ἤδη γὰρ σοὶ αὐτῷ τῷ πάλαι εἰμί.

272. Οὐλομένης ἐμέθεν.] Ἀπολωλυίης μοῦσαν, ἢ σοφθείσης τῶν κοίτων ὑπ' ἀνδρός.

274. Οὐκ ἦσθ' δίκη.] Οὐκ ἔτος ὁ τρόπος. Πάροιθε τέτυκτο.] Ἐν τῷ σοφῷ τότε χρόνῳ.

276. Ἐείσωσι.] Φιλονεικήσωσιν.

281. Τῶν μὲν δῶρα παρέλκετο.] Εἰ μὲν γὰρ ἦσαν ἐν παρέλκεσθαι, * παρολκὼ ἐλάμβανεν· εἰ δὲ δηγεμένως, παρὰ * τούτων ἐλάμβανεν, καὶ ἀνεπλήρου τὰ ἀναλώματα. Παρέλκεσθαι.] Παρίστα.

285. Ἐνείκαι.] Ἐνεγκεῖν.

286. Δίξασθαι.] Ἀντὶ τοῦ, δέξαι.

NOTÆ.

280. Γήθησεν δὲ Ὀδυσσεὺς, Οὕνεκα τοῦ μᾶλλον δῶρα παρέλκεσθαι) Huc refer *Plutarch.* de Audiendis Poetis, Πάλιν τὸ Πηνελόπης, κ. λ.

NOTÆ IN SCHOLIA.

281. * Παρολκὼ, pro corrupto παρελκὼν, & * τούτων, pro τοῦτον, lego, ex MSS. Tres Vett. *Impreſſi* παρολκὼν, unde Miſeri Correctores pejus lapſi.

VARIÆ LECTIONES.

270. Κεῖνός γ' ὡς ἀγόρευε) γρ. κεῖνος τόσ' ἀγόρευε, *Ariſtarch.*

274. Πάροιθε τέτυκτο) γρ. πάροιθ' ἐτέτυκτο, *H. Steph.*

281. Παρέλκεσθαι) γρ. παρ' ἕλκεσθαι, *Br. Schol.*

284. Περίφρων) γρ. φρένας, *H. Steph.*

288. Πρίν γέ σε τῷ) γρ. πρίν γέ τοι τῳ, &, πρὶν σὲ γε τῷ, *H. Steph.*

Δῶρα δ' ἄρ' οἰσέμεναι πρόεσαν κήρυκα ἕκαστος·
Ἀντινόῳ μὲν ἔνεικε μέγαν πολυκαλλέα πέπλον
Ποικίλον· ἐν δ' ἄρα οἱ περόναι δυοκαίδεκα πᾶσαι
Χρύσειαι, κλῃσὶν εὐγνάμπτοις ἀραρυῖαι.
Ὅρμον δ' Εὐρυμάχῳ πολυδαίδαλον αὐτίκ' ἔνεικε,
Χρύσεον, ἠλέκτροισιν ἐερμένον, ἠέλιον ὥς·
Ἔρματα δ' Εὐρυδάμαντι δύω θεράποντες ἔνεικαν,
Τείγλλωνα, μορόεντα· χάρις δ' ἀπελάμπετο πολλή·
Ἐκ δ' ἄρα Πεισάνδροιο, Πολυκτορίδαο ἄνακτος,
Ἶδμον ἤνεικεν θεράπων, πολυκαλλὲς ἄγαλμα·
Ἄλλο δ' ἄρ' ἄλλος δῶρον Ἀχαιῶν καλὸν ἔνεικεν.
Ἡ μὲν ἔπειτ' ἀνέβαιν' ὑψῴϊα δία γυναικῶν·
Τῇ δ' ἄρ' ἅμ' ἀμφίπολοι ἔφερον πολυκαλλέα δῶρα.
Οἱ δ' εἰς ὀρχηστύν τε καὶ ἱμερόεσσαν ἀοιδὴν
Τρεψάμενοι τέρποντο· μένον δ' ὀπὶ ἕσπερον ἐλθεῖν·
Τοῖσι δὲ τερπομένοισι μέλας ἐπὶ ἕσπερος ἦλθεν.
Αὐτίκα λαμπτῆρας πρῆις ἔφασαν ἐν μεγάροισιν
Ὄφρα φαείνοιεν· πρὶ δὲ ξύλα κάππεσον ἧκαν
Αὖχ πάλαι, πολύκμηλα, νέον κεκεασμένα χαλκῷ·

Ad dona itaque præmiserunt portanda præconem unusquisque:
Ab Antinoo quidem portavit Præco magnum perpulchrum peplum
Varium; intus autem erant fibulæ duodecim omnes
Aureæ, junctûris benè-flexibilibus congruentes.
Monile verò ab Eurymacho pervarium statim portavit *idem præco*,
Aureum, electris fulgens, sicuti Sol:
Inaures autem *ab* Eurydamante duo servi portaverunt,
Perstupendas, elaboratas; gratamque perspiendebat multa:
A Pisandro verò, Polyctoride rege,
Monile portavit servus, perpulchrum ornamentum:
Aliud itidem alius donum Achivorum pulchrum dedit.
Hæc quidem interim ascendit *ad* cœnacula princeps mulierum:
Illique simul famulæ portabant perpulchra dona.
Hi verò in saltationem & suavem cantum
Conversi delectabantur; manseruntque, donec Hesperus veniret:
His itaque se delectantibus niger Hesperus supervenit.
Statim faces tres *magnas* statuerunt in domibus
Ut lucerent; circumque ligna arida posuerunt,
Sicca diù, valde dura, nuper scissa ære;

ΣΧΟΛΙΑ.

292. Περόναι.] Πόρπαι.

293. Κλῃσὶν.] Καλαῖς ἁρμοσταῖς, εἰς ἃς καθίσασαι αἱ περόναι. Εὐγνάμπτοις.] Καλῶς ἐπικεκαμμένας.

294. Ὅρμον.] Τὸν κοινῶς ὃ τραχήλιον καλούμενον χρυσοῦν κόσμον.

296. Ἔρικτα.] Δῶρα, * ἅπερ ἦσαν κόσμοι· ὃ ἐστὶ τὰ σώματα.

297. Τείγλλωνα.] Τείχεσι κόσμια, ἐκ τοῦ τὰ τειχόφθαλμα τείχεσι. Μορόεντα.] Τὰ μὲν πολλῷ μόρῳ καὶ κακοπαθείᾳ κατασκευασμένα.

298. Πολυκτορίδαο.] Πολύκτορος παιδός.

299. Ἶδμονα.] Περίλευκόν τινα ἔνθεν καὶ παρόμοια λέγοντα τῷ ὅρμῳ· τὸ μὲν γὰρ περιέχεται τῷ τραχήλῳ, ὁ δὲ ὅρμος κεχαλασμένος· ἴδμων δὲ, ὁ τραχήλος, ἀπὸ τοῦ εἰσίνειν τῷ τροφῷ δι' αὐτοῦ.

306. Λαμπτῆρας.] Ἐλάφους πεποίησε· ἢ τοὺς χρυσοποδίσκους, ἀφ' ὧν ἔκαιον.

307. Φαείνοιεν.] Λάμπωσιν. Θῆκαν.] Ἐπέθηκαν.

308. Κεκεασμένα.] Ἐκκεκομμένα.

NOTÆ.

297. Τείγλλωνα, μορόεντα) *Ultima* τείγλλωνα producitur, in *Cæsurâ*, ante *Incisum*, & vi *Liquidæ* sequentis, vid. infrà, ad τ'. v. 92. Voces τείγλλωνα & μορόεντα satis explicant *Eustath.* ad *Iliad.* ξ'. v. 183. fol. 964. lin. 31. *Hesych.* v. Τρίγλλωνα, & v. Μορόεντα. Item *Etymolog.* M. *Suidas*, *Phavorinus*, in iisdem vocibus. Vocem autem μορόεντα, hoc certè in loco, existimo non solùm spectare ad Operis elegantiam exquisitam, aut Opificis industrium & elaboratum ingenium, verùm etiam ad fatalem tandem earundem gemmarum Retributionem; quam nacti sunt ab *Ulyssis* manibus hi Proci: Quasi ejusdem essent generis, cum *Eriphyle* Armillâ, seu Aureo Monili; aut Equo *Sejani*, & *Auro Tholosano*; quorum Prius ante *Trojana* tempora. Hoc enim maximè decet Poetæ nostri Ingenium.

NOTÆ IN SCHOLIA.

296. * Τῶν ἅπερ &c. ex *Aloysii* MS. addo, perquam accommoda.

299. Ἶδμονα) Cum his *Scholiis* confer *Etymolog.* M. v.

VARIÆ LECTIONES.

300. Ἔνεικεν) χ. ἔδωκεν, *H. Steph.*

Κα

Καὶ δαΐδας μετέμισγον· ἀμοιβηδὶς δ' ἀνέφαινον
Δμωαὶ Ὀδυσσῆος παλαισίφρονος· αὐτὰρ ὁ τῆσιν
Αὐτὸς διογενὴς μετέφη πολύμηλος Ὀδυσσεύς,
Δμωαὶ Ὀδυσσῆος, δίου οἰχομένοιο ἄνακτος,
Ἔρχεσθε πρὸς δώματ', ἵν' αἰδοίη βασίλεια·
Τῇ δ' πάρ' ἠλάκατα τροφαλίζετε· τέρπετε δ' αὐτὴν
Ἥμενα μεγάρῳ, ἢ εἴρεια πείκετε χερσίν.
Αὐτὰρ ἐγὼ τύπτοισι φάος πάντεσσι παρέξω.
Ἠῶθεν γάρ κ' ἐθέλωσιν ἐΰθρονον ἠὼ μίμνειν,
Οὔπω μὲ νικήσουσι· πολυτλήμων δ' εἰμί.
Ὣς ἔφαθ'· αἱ δ' ἐγέλασσαν, ἐς ἀλλήλας δ' ἴδον ὀφθαλμούς·
Τόνδε αἰσχρῶς ὀνείπτε Μελανθὼ καλλιπάρῃος,
Τὴν Δολίος μὲν ἔτικτε, κόμισσε δὲ Πηνελόπεια,
Παῖδα δ' ὡς ἀτίταλλε· δίδου δ' ἄρ' ἀθύρματα θυμῷ,
Ἀλλ' οὐδ' ὣς ἀχέθε πένθος ἐνὶ φρεσὶ Πηνελοπείης·
Ἀλλ' ἦγ' Εὐρυμάχῳ μισγέσκετο, τὸν φίλεσκεν·
Ἣ ῥ' Ὀδυσῆ ὀνείπτεν ὀνειδείοις ἐπέεσσι,
Ξεῖνε τάλαν, σύ γέ πῃς φρένας ἐκπεπαταγμένος ἐσσὶ,
Οὐδ' ἐθέλεις εὕδειν χαλκήϊον ἐς δόμον ἐλθὼν,
Ἠέ που ἐς λέσχην· ἀλλ' ὀθάδε πολλὰ ἀγορεύεις

Et lampadas miscuerunt; alternatim verò prælucebant
Famulæ Ulyssis laboriosi; at hic illis
Ipse generosus loquutus est prudens Ulysses,
" Famulæ Ulyssis, diù absentis regis,
" Ite ad domos, ubi & veneranda regina:
" Huic verò juxta colos vertite; & delectate ipsam
" Sedentes in domo, vel lanas aptate manibus.
" At ego his lumen omnibus præbebo,
" Siquidem voluerint pulchræ-sedis Auroram expectare,
" Non me vincent; perpatiens enim valdè sum.
Sic dixit; hæ autem riserunt, & se invicem respiciebant:
Hunc turpiter corrupit Melantho pulchra-genis,
Quam Dolius quidem genuerat, nutriverat autem Penelope,
Filiamque velut educârat, dabatque delitias animo:
Sed neque sic tenuit dolorem in mentibus ob Penelopen;
Sed hæc Eurymacho mixta est, & amabat.
Hæc Ulyssem improperabat contumeliosis verbis,
" Hospes miser, tu aliquis es mente attonitus, *i.e. amens*;
" Neque vis dormire æreum in domum profectus;
" Vel alicubi in tabernam; sed hic multa dicis

ΣΧΟΛΙΑ.

309. Μετέμισγον.] Συνανεμίσγοντο. Ἀμοιβηδὶς.] Ἀνὰ μέρος.
314. Στροφαλίζετε.] Στρέφεσθε.
315. Πείκετε.] Ξαίνετε.
321. Κόμισσε.] Μετ' ἐπιμελείας ἔθρεψε.
323. Σχέθε.] Εἶχεν.
324. Μισγέσκετο.] Συνεμίγνυτο.
326. Τάλαν.] Ἄθλιε. Ἐκπεπαταγμένος.] Ἐκπεπληγμένος τὰς φρένας, ἄφρων.
327. Χαλκήϊον.] * Χαλκοῦν οἴκημα.
328. Λέσχην.] Δημόσιον οἴκημα, οἷον * λέσχην, παρὰ τὸ ἐν αὐτῷ τοὺς μὴ ἔχοντας οἰκήματα λέσχῃ χρῆσθαι· ἢ παρὰ τὸ λελαλῆσθαι ἐν αὐτῷ, ὅ ἐστιν ὁμιλεῖν.

NOTÆ.

315. Εἴρεια) *Eustath.* fol. 325. lin. 2. Ὅμηρος μὲ τὸ εἴρειον ἀσυναιρέτως, ὁμοίως τῷ λαΐεσσιν· οἱ δὲ ὕστερον, παρεξούσας τὰς ἀναλογίας ἑτέρων παρεκτεινόντων

Δακτυλικῶν λέξεων· ἵνα ᾖ, ὡς πῆχυς, τεῖχος· ἔτυπτε εἶρος, εἴρειον.

NOTÆ IN SCHOLIA.

327. * Χαλκήϊον δῶμον) MS. apertè, χαλκῆον δῶμον, & *Eustath.* fol. 672. lin. 32. χαλκοῦν vocat.

328. * Λέσχην) Ità lego pro λέσχῃ, nè sit idem explicatum per idem. Vid. *Hesych. Etymolog.* M. *Suidam* & *Phavorinum*, in v. *Eustathius*, fol. 672. lin. 34. Ἦν δὲ λέσχη, δημόσιον οἴκημα· ἔνθα οἱ ἁπλῶς συναγόμενοι, ὡς λέσχης τι αὐτὸ εἶχον, ἢ ἐλαχιστον δή, ὅ ἐστιν, ὁμιλοῦσι, τὸ δεικτικὸν δηλονότι αὐτοῦ. Μέμνηται δὲ τούτου καὶ Ἡσίοδος, Παρ' οἱ ἴδε χάλκεον τε δόμον, καὶ ἐπαλέα λέσχην. At hanc explicationem vox οἴδειν evertit; nec enim licuit cuivis, in Fabri ferrarii officinâ dormire & pernoctare; quare χαλκεῖον δῶμον exponendum, ut χαλκοβατὲς δῶ, &c. *Suidas*, Λέσχαι ἦσαν δημοσίαι πῶς τόποι, ἐν οἷς σχολὴν ἄγοντες ὁμωμόζουν πολλοί· Ὅμηρος, Οὐδ' ἤθελες εὕδειν χαλκεῖον ἐς δῶμον ἰλθὼν, Ἠέ που εἰς λέσχην.

VARIÆ LECTIONES.

321. Δόλιος) *al.* Δολίου, vid. ad *Iliad.* β'. v. 856.

Θαρσαλέως πολλοῖσι μεθ' ἀνδράσιν· ἠδέ τι θυμῷ
Ταρβεῖς· ἦ ῥά σε οἶνος ἔχει φρένας, ἤ νύ τοι αἰεὶ
Τοιοῦτος νόος ἐστίν, ὃ σὺ μεθαμώλια βάζεις·
Ἦ ἀλίης, ὅτι Ἶρον ἐνίκησας τ' ἀλήτην;
Μή τίς τοι τάχα Ἴρου ἀμείνων ἄλλος ἀναστῇ,
Ὅς τις σ' ἀμφὶ κάρῃ κεκοπὼς χερσὶ βιαρῇσι,
Δώμασδε κπέμψῃσι, φόβῳ ἄιμαλι πολλῷ.
Τὼ δ' ἄρ' ὑποδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ἦ τάχα Τηλεμάχῳ ἐρέω, κύον, εἴ τ' ἀγορεύεις,
Κεῖσ' ἐλθών, ἵνα σ' αὖτι διαμελεϊσὶ τάμησιν.
Ὣς εἰπὼν, ἐπέεσσι διεπτόησε γυναῖκας.
Βὰν δ' ἴμεν ἀμφὶ δόμα· λύθεν δ' ὑπὸ γυῖα ἑκάστης
Ταρβοσύνῃ· φὰν γάρ μιν ἀληθέα μυθήσασθαι.
Αὐτὰρ ὁ πὰρ λαμπῆρσι φαείνων * αἰθομένῃσιν
Εἰσήκει ἐς πάντας ὁρώμενος· ἄλλα δέ οἱ κῆρ
Ὥρμαινε φρεσὶν ἦσιν, ἃ ῥ' οὐκ ἀτέλεστα γένοντο.
Μνηστῆρας δ' ὃ πάμπαν ἀγλαΐσας εἶα Ἀθήνη
Λάβρης ἰσχεδὸν θυμαλγέος, ὄφρ' ἔτι μᾶλλον
Δύνῃ ἄχος κραδίῃ Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος.
Τοῖσιν δ' Εὐρύμαχος, Πολύβου παῖς, ἦρχ' ἀγορεύειν,
Κερτομέων Ὀδυσῆα· γέλων δ' ἑτάροισιν ἔθυξε.
Κέκλυτέ μοι, μνηστῆρες ἀγακλείτης βασιλείης,
Ὄφρ' εἴπω, τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει·

" Confidenter multos inter viros, neque quid animo
" Times: certè tibi vinum habet mentes, vel tibi semper
" Talis mens est, quare & vana dicis.
" An gaudio efferris; quòd Irum vicisti erronem?
" Cave, nè quis tibi citò Iro melior alius assurgat,
" Qui te circum caput percussum manibus fortibus
" Domo emittat, fœdarum sanguine multo.
Hanc torvè conspicatus alloquutus est prudens Ulysses,
" Certè citò Telemacho dicam, canis, qualia loqueris,
" Illuc profectus, ut te denuò membratim incidat.
Sic loquutus, verbis perterruit mulieres:
Perrexerunt autem ire per domum, solutaque sunt membra singulis
Timore, putabant enim ipsum vera dicere.
At hic propè lampadibus prælucens accensis
Stabat omnes aspiciens; alia verò ejus animus
Cogitabat mentibus, quæ non imperfecta fuerunt.
Procos igitur non omninò superbos sinebat Minerva
Contumeliâ abstinere molestâ; ut adhuc magis
Ingrederetur dolor cor Laërtiadæ Ulyssis.
His itaque Eurymachus, Polybi filius, incepit dicere,
Incessens Ulysiem; risumque sociis fecit,
" Audite me, proci inclytæ reginæ,
" Ut dicam, quæ me animus in pectoribus jubet;

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

332. Ἀλύεις.] Χαίρεις, χαυλιᾷς.
333. Ἀναστῇ.] Ἀγωνίσῃ.
335. Φοβύξας.] Μολύνας.
338. * Διαμελεϊσὶ.] Διὰ μέλη.
349. Γέλων.] Γέλωτα, Ἀπίκως.

N O T Æ.

329. Θαρσαλέως πολλοῖσι) Iidem Versus hi Quatuor aliàs leguntur, viz. infrà, v. 389. &c.

342. Λαμπῆρσι φαείνων * αἰθομένῃσιν) Malè in pluribus αἰθομένησιν. Solæ, *Romana* & *Basileensis Eustathii*, αἰθομένοισι rectè legunt; nam à λαμπήρ.

Florentina certè αἰθαμένησιν habet, *Aldina, Lovaniana Rescii, Hervagiana, Stephaniana, Castellionea, Spondan. Elzevir. Cantabrig. Oxoniens.* Ità aliquandò prudentibus etiam obrepunt Errores, quos Magnorum virorum Auctoritas incautis solet obtrudere.

NOTÆ IN SCHOLIA.

338. * *Aloysii* MS. hoc dabat.

Variæ Lectiones.

331. Μεθαμώλια) γρ. μεθαμάλια, vid. infrà, ad v. 391.
332. Ἀλύεις) γρ. ἀλύεις, ut ad ι'. v. 398. in Not. ad *Textum*.
338. Διαμελεϊσὶ) γρ. ἀμφιμελεϊσὶ, & ἀμφὶ μελεϊσὶ, vid. ad ι'. v. 291.
342. Αἰθομένῃσιν) γρ. αἰθαμένησιν, vid. Not. ad *Textum*.
347. Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος) γρ. Λαερτιάδην Ὀδυσῆα, *H. Steph.*
349. Ἔτυξε) γρ. ἔτυχε, *H. Steph.*

Οὐκ

Οὐκ ἀθεεὶ δὴ ἀνὴρ Ὀδυσῆϊον ἐς δόμον ἵκει·
Ἔμπης μοὶ δοκέει δαιδῶν σέλας ἔμμεν αὐτῷ,
Καὶ κεφαλῆς· ἐπεὶ οὔ οἱ ἔνι τρίχες οὐδ' ἠϊάσιν.
Ἦ ῥ', ἅμα τὲ ποσσὶν πτερόεντ' Ὀδυσῆα πολίπορθον,
Ξεῖν', ἦ ἄρ κ' ἐθέλεις θητεύεμεν, εἴ σ' ἀνελοίμην,
Ἀγρῷ ἐπ' ἐσχατιῇς, μισθὸς δέ τοι ἄρτιος ἔσται,
Αἱμασιάς τε λέγων, καὶ δένδρεα μακρὰ φυτεύων;
Ἔνθά δ' ἐγὼ σῖτον μὲν ἐπηετανὸν παρέχοιμι,
Εἵματά τ' ἀμφιέσαιμι, ποσὶν δ' ὑποδήματα δοίην·
Ἀλλ' ἐπεὶ ἦν δὴ ἔργα κακ' ἔμμαθες, οὐκ ἐθελήσεις
Ἔργον ἐποίχεσθαι· ἀλλὰ πλάσσειν κατὰ δῆμον
Βούλευ, ὄφρ' ἂν ἔχῃς βόσκειν σὸν γαστέρ' ἄναλτον.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσεύς·
Εὐρύμαχ', εἰ γὰρ νῶϊν ἔρις ἔργοιο γένοιτο
Ὥρῃ ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τ' ἤματα μακρὰ τέλονται,
Ἐν ποίῃ, δρέπανον μὲν ἐγὼν εὐκαμπὲς ἔχοιμι,
Καὶ ἣ σὺ τοῖον ἔχοις, ἵνα πειρησαίμεθα ἔργου
Νήστιες ἄχρι μάλα κνέφαος, ποίη δ' ἅφθονος εἴη·
Εἰ δ' αὖ καὶ βόες εἶεν ἐλαυνέμεν, οἵ τε ἄριστοι,
Αἴθωνες, μεγάλοι, ἄμφω κεκορηότε ποίης,
Ἥλικες, ἰσοφόροι, τώ τε θέειν εὐ ἀλαπαδνόν,
Τέλεθόντι δ' εἴη, εἶκοι δ' ὑπὸ βῶλος ἀρότρῳ·

" Non sine Deo hic vir Ulyssem in domum venit
" Prorsus mihi videtur facularum splendor esse ex ipso,
" Et capite ipsius, quoniam non ei sunt capilli ne tantilli quidem.
Dixit, simulque alloquutus est Ulyssem urbium-destructorem,
" Holpes, nunquid vis mercede servire, si te suscipiam,
" Agri in extremitate, merces etenim tibi sufficiens erit,
" Sepesque colligens, & arbores longas plantans?
" Illic ego victum quidem affatim dabo,
" Vestimentaque circumdabo, pedibusque calceamenta dabo.
" Sed quandoquidem opera mala didicisti, non voles
" Opus inire; sed mendicare per populum
" Vis; ut possis pascere tuum ventrem insatiabilem.
Hunc respondens alloquutus est prudens Ulysses,
" Eurymache, utinam nobis contentio operis esset
" Tempore in verno, quando dies longi sunt,
" In herbâ falcem quidem ego benè-flexam haberem,
" Et tu quoque talem haberes, ut experiremur opus
" Jejuni usque valdè ad tenebras, herba interim adesset.
" Utinam rursus & boves essent ad impellendum, qui optimi,
" Pingues, magni, ambo saturati herbâ,
" Æquales, pari-oneri-apti, quorum robur non imbecillum;
" Sed arvum magnum esset, cedarque gleba aratro;

ΣΧΟΛΙΑ.

352. Οὐκ ἀθεεί.] Οὐκ ἄνευ θεοῦ.
353. Ἔμπης.] Νῦν, ἀντὶ τοῦ, * ὁμοίως.
356. Ἀνηλοίμην.] Ἀναλάβοιμι.
357. Ἄρκιος.] Ἱκανός.
358. Αἱμασιάς.] Τὰς ἀφειδώλους τῶν τοίχων, τὰς χάλικας. Λίχων.] Οἰκοδομῶν ἀκ συλλέκτων λίθων.
362. Πτώσσειν.] Πτωχεύειν.
367. Ποίῃ.] * Ἐνταῦθα ποίη, ὁ Δημοτελικὸς χόρτος.
371. Κεκορεσμένοι.] Κεκορεσμένοι.
372. Ἥλικες.] Ὁμήλικες. Ἰσοφόροι.] Ἴσως φέροντες. καὶ ἴλικγες. * Ἀλαπαδνόν.] Ἀσθενές, παρὰ τὸ ἀλαπάζω, τὸ πορθῶ.
373. Τετρήγων.] Τέσσαρας ἔχων γύας· γόνυ δὲ, μέτρον γῆς.

NOTÆ.

352. Οὐκ ἀθεεί) Σαρκαστικῶς μὲν εἶπε· ἀληθῶς δὲ, ὡς ὕστερον ἐφάνη.
361. Ἔμμαθες) Vid. suprà, ad ρ'. v. 226. ubi iidem tres Versus, Mutatis tantùm mutandis.

NOTÆ IN SCHOLIA.

353. * Ὁμοίως, pro ὅμως, scribo; nam MS. ὅμοιον habet, & *Eustath.* fol. 674. lin. 34. per ἐπίσης explicat.
367. * Ἐνταῦθα ποίη, ὁ Δημοτελικὸς χόρτος, vo-ces ἐνταῦθα ποίη, addo; ut rectè se habeat *Syntaxis*.
372. * Hoc *Scholion* ex *Aloysii* MS. ubi tamen ἀθενῆ, malè.

VARIÆ LECTIONES.

354. Καὶ κεφαλῆς) γρ. καικεφαλῆς.
356. Ἐθέλεις) γρ. ἐθέλοις, *H. Steph.*
361. Ἔμμαθες) γρ. ἔμαθες, vid. Not. in *Textum*.

Τῷ

Τῷ κέ μ' ἴδοις, εἰ ὦλκα διηνεκέα προταμοίμην.
Εἰ δ' αὖ ἡ πόλεμόν ποθεν ὀρμήσειε Κρονίων
Σήμερον, αὐτὰρ ἐμοὶ σάκος εἴη, ἡ δύο δοῦρε,
Καὶ κύνεη παίσχαλος ἐπὶ κροτάφοις ἀραρυῖα·
Τῷ κέ μ' ἴδοις πρώτοισιν ἐνὶ προμάχοισι μιγέντα.
Οὐδ' ἄν μοι τλῶ γαστὴρ ὀνειδίζων ἀγορεύοι.
Ἀλλὰ μάλ' ὑβρίζεις, καί τοι νόος ἐστὶν ἀπηνής·
Καί πῃ τὶς δοκέεις μέγας ἔμμεναι, ἠδὲ κραταιὸς,
Οὕνεκα πὰρ παύροισι καὶ οὐκ ἀγαθοῖσιν ὁμιλεῖς·
Εἰ δ' Ὀδυσεὺς ἔλθοι, καὶ ἵκοιτ' ἐς πατρίδα γαῖαν,
Αἶψα κέ τοι τὰ θύρετρα, καίπερ θύρεα πὲρ μάλ' ἐόντα,
Φεύγοντι στείνοιτο δι' ὀκριόεντος θύραζε.
Ὣς ἔφαθ'· Εὐρύμαχος δ' ἐχολώσατο κηρόθι μᾶλλον,
Καί μιν ὑποδρα ἰδὼν, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ἄ δειλ', ἦ τάχα τοι τελέω κακὸν, οἵ' ἀγορεύεις
Θαρσαλέως, πολλοῖσι μετ' ἀνδράσιν· οὐδέ τι θυμῷ
Ταρβεῖς· ἦ ῥά σε οἶνος ἔχει φρένας, ἤ νύ τοι αἰεὶ
Τοιοῦτος νόος ἐστὶν, ὃ καὶ μεταμώλια βάζεις;
Ἦ ἀλύεις, ὅτι Ἶρον ὀΐσκησας τ' ἀλήτην;
Ὣς ἄρα φωνήσας, σφέλας εἵλετο· αὐτὰρ Ὀδυσεὺς
Ἀμφινόμου ποδὸς γύνα καθέζετο δεξιτερηΐ,
Εὐρύμαχον δείσας· ὁ δ' ἄρ' οἰνοχόον βάλε χεῖρα
Δεξιτερηΐ· ποτὸς δὲ χαμαὶ βόμβησε πεσοῦσα·
Αὐτὰρ ὅγ' οἰμώξας πέσεν ὕπτιος ἐν κονίῃσι.

" Tunc me videres, si sulcum longum proscinderem.
" Sin rursus & bellum alicundè moverit Saturnius
" Hodiè, verùm mihi scutum esset, & duæ lanceæ,
" Et galea tota-ærea in temporibus congruens;
" Tunc me videres primis in pugnatoribus mixtum,
" Neque mihi ventrem exprobrans loquereris.
" Sed valdè insolescis, & animus tibi durus;
" Et quodammodò quidam videris magnus esse & fortis,
" Quoniam cum paucis, & non bonis versaris.
" Sin Ulysses veniret, & accederet in patriam terram,
" Statim tibi portæ, & latæ quamvis sint,
" Fugienti arctarentur è vestibulo foràs.
Sic dixit; Eurymachus verò iratus est animo magis,
Et ipsum torvè conspicatus, verba velocia loquutus est,
" Ah miser, certè citò tibi perficiam malum, qualis dicis
" Confidenter multos inter viros, neque quid animo
" Times: nunquid vinum tuas mentes occupat; an tibi semper
" Talis mens est, quoniam & vana dicis?
" An insolescis-præ-gaudio; quòd Irum vicisti scurram?
Sic locutus scabellum accepit: at Ulysses
Amphinomi ad genua desedit Dulichii,
Eurymachum veritus: hic itaque puerum-a poculis percussit manum
Dextram; gutturnium verò humi sonuit cadens;
At hic plorans cecidit resupinus in pulveribus.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

374. Διηνεκέα.] Τῷ ὑπὸ μιᾶς ὁρμῆς χιλομήλιον. Προταμοίμην.] Διακόψαιμι.
375. Ὀρμήσειεν.] Ἐγείρῃ, κινήσῃ.
378. Μιχθήσῃ.] Μιχθήσῃ, ἀντὶ δ', σωνελθόντα.
384. Τὰ θύρετρα φεύγοντι στείνοιτο.] Οὕτως περασ-σήμερον. Ἀλλ' ἢ ἀμύνεται ἢ φυγῶν φύγῃς, ὡς δοκεῖ στοχαζόμενος.
393. Σφέλας.] Τὸ ὑποπόδιον· ἢ τὸ βλῆμα, τὸ σφῦλαι δυνάμενον.
396. Ποτὸς δὲ χαμαὶ βόμβησε πεσοῦσα.] Ὁ ξύσης.

N O T Æ.

379. Οὐδ' ἄν μοι τλῶ γαστὴρ ὀνειδίζων ἀγορεύοι.) Huc pertinet illud *Michaelis Apostolii*, Proverb. Centur. V. Γαστέρα μοι σοφίσας· καλλιον ὀνειδος ἀπίστων· Ἡ πλήσης μὲ, ἢ λαφθορίσῃ· κενὴ ἦ, βαρεῖα.
389. Θαρσαλέως πολλοῖσι) Versus iidem *quatuor* suprà ab illius Concubinâ *Melantho* usurpati, quos nunc *Eurymachus* ipse profert; adeò sui semper memor Poeta.

Variæ Lectiones.

382. Οὐκ ἀγαθοῖσι) γρ. ἀπιθανοῖσι, confer *Iliad. α'.* v. 231.
391. Μιζαμώλια) γρ. μιζαμώτια, *Hesych. Eustath.* *H. Steph.* & *Duport.* Vid. suprà, ad v. 331.
394. Εἵλετο) γρ. ἕλαβε, *H. Steph.*

Μνησι-

Μνησῆες δ' ὁμάδησαν ἀνὰ μέγαρα σκιόεντα·
Ὡδέ δέ πις εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον,
Αἴθ' ὥφελλ' ὁ ξεῖνος ἀλώμενος ἄλλοθ' ὀλέσθαι,
Πρὶν ἐλθεῖν· τῷ κ' οὔτι τόσον κέλαδον μεθέηκεν.
Νῦν ἢ περὶ πῶχῳ ἐριδαίνομεν· οὐδέ τι δαιτὸς
Ἐοθλῆς ἔστ' ἦδος, ἐπεὶ τὰ χερείονα νικᾷ.
Τοῖσι δ' ἀγορήσατο ἱερὴ ἰς Τηλεμάχοιο,
Δαιμόνιοι, μαίνεσθε, καὶ οὐκέτι κεύθετε θυμῷ
Βρῶσιν, οὐδὲ ποτῆτα· θεῶν νύ τις ὔμμ' ὀρόθυνε·
Ἀλλ' εὖ δαισάμενοι κατακείετε οἴκαδ' ἰόντες,
Ὁππότε θυμὸς ἄνωγε· δίωκα δ' οὔτιν' ἔγωγε.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ὀδὰξ ὑπὸ χείλεσι φύντες,
Τηλέμαχον θαύμαζον, ὃ θαρσαλέως ἀγόρευεν.
Τοῖσιν δ' Ἀμφίνομος ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν,
Νίσου Φαίδιμος υἱός, Ἀρητιάδαο ἄνακτος,
Ὦ φίλοι, οὐκ ἂν δή τις ἐπὶ ῥηθέντι δικαίῳ
Ἀντιβίοις ἐπέεσσι καθαπτόμενος χαλεπαίνοι.
Μήτε τι τ' ξεῖνον σφελίζετε, μήτε τίν' ἄλλον
Δμώων, οἳ κατ' δῶμα Ὀδυσσῆος θείοιο.
Ἀλλ' ἄγε δή, οἰνοχόος μὲν ἐπαρξάσθω δεπάεσσιν,
Ὄφρα σπείσαντες κατακείομεν οἴκαδ' ἰόντες·
Τὸν ξεῖνον δ' ἐάσωμεν ἐνὶ μεγάροις Ὀδυσῆος
Τηλεμάχῳ μελέμεν· ὅ γὰρ φίλον ἵκετο δῶμα.

Proci ergò tumultuati sunt in domibus umbrosis:
Atque ita aliquis dixit, ubi aspexisset propinquùm alium,
" Utinam hic hospes errans alibi periisset,
" Antequam veniisset; sic non tantum strepitum intulisset.
" Nunc autem de paupere contendimus: neque aliqua convivii
" Boni est voluptas; quoniam pejora vincunt.
Hos quoque inter locuta est sacra vis Telemachi,
" Miseri, insanitis, & non jam retinetis animo
" Cibum, neque potum; Deorum aliquis vos concitat.
" Sed bene convivari dormite domum profecti,
" Quando animus jubet; cogo verò neminem ego.
Sic dixit; hi autem omnes, mordicùs labris compressis,
Telemachum admirabantur, quòd audactèr locutus esset.
His Amphinomus concionatus est, & dixit,
Nisi illustris filius, Aretiadæ regis,
" O amici, nequaquam aliquis ob dictum justum
" Contrariis verbis mordens aliquem indignetur;
" Neque ampliùs hospitem verberate; neque aliquem alium
" Famulorum, qui sunt in domibus Ulyssis divini.
" Verùm agite, pocillator incipiat ministrare poculis,
" Ut postquam libaverimus, dormiamus domum profecti;
" Hospitem verò sinamus in ædibus Ulyssis
" Telemacho curæ esse: hujus enim dilectam pervenit domum.

ΣΧΟΛΙΑ.

398. * Ὁμάδησαν.] Θόρυβον ἐποίησαν.
401. Μεθέηκεν.] Ἐποίησεν.
405. Δαιμόνιοι.] Θαυμάσιοι, ἐπὶ κακῷ.
408. Διώκω δ' οὔτιν' ἔγωγε.] Ἴσα * παραμείνασι καὶ ἀναμεῖναι.
409. Φύντες.] Ἐνδυκόντες.
414. Χαλεπαίνοι.] Εἰς ὀργὴν κινήσοι.
415. Σφελίζετε.] Διώκετε, ὠθείζετε.
417. Ἐπαρξάσθω.] Ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ὀρξάσθω.
418. Καταχείομεν.] Καθευδήσωμεν.
420. Τηλεμάχῳ μελέμεν.] Ἐπιμελὰς ἀξιοῦσθαι ὑπὸ Τηλεμάχου.

NOTÆ.

403. Ἐπὶ τῷ χερείονα νικᾷ) Idem *Iliad.* α'. v. 576. Imitatur *Sophocl.* Philoctet. v. 456. Ὅταν τὸ χεῖρον πάσχοθ' ἡσσον ὀδύνῃ.

411. Τοῖσιν δ' Ἀμφίνομος) De hujus æquitate, diximus suprà, ad v. 145. & ad hunc, velut Patronum, modò fugisse *Ulyssem* constat, v. 394.

NOTÆ IN SCHOLIA.

398. * Et hoc *Aloysii* MS. præbuit, ubi tamen, per Exscriptoris incuriam, Θόρυβον.

408. * Παραμείνασι, pro παραμείνασι, lego, MSti, & Trium *Impressorum* Vett. auctoritate.

VARIÆ LECTIONES.

404. Μετέιφ') γρ. μετίφη, ut suprà, v. 59.
415. Μήτε τι) γρ. μήτ' ἐπ.

Ὡς

Ὣς φάτο· τοῖσι δὲ πᾶσιν ἐαδότα μῦθον ἔειπε·
Τοῖσιν δὲ κρητῆρα κεράσσατο Μύλιος ἥρως,
Κῆρυξ Δυλιχιεύς· θεράπων δ' ἦν Ἀμφινόμοιο·
Νώμησεν δ' ἄρα πᾶσιν ὀπιζομένως ἑκάστῳ.
Σπείσαντες μακάρεσσι, πίον μελιηδέα οἶνον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τ', ἔπιόν θ', ὅσον ἤθελε θυμός,
Βάν ῥ' ἴμμιχ κείοντες ἐὰ κατὰ δώματ' ἕκαστος.

Sic dixit; & illis omnibus gratum verbum locutus est:
Illis itaque craterem miscuit Mulius heros
Præco Dulichius, famulus verò erat Amphinomi,
Distribuit igitur omnibus ritè: hi autem Diis
Ubi libâssent beatis, biberunt dulce vinum.
At postquam libârunt, biberuntque, quantum voluit animus,
Perrexerunt ire dormitum sua ad cubicula unusquisque.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

421. Ἐαδότα.] *Ἀδότα, ἀρέσκοντα. 424. Ἐπιστάμενος.] *Ἐφιστάμενος.

* Ità lego, pro corrupto, ἐπιστάμενος. Vid. ad ν'. v. 54.

NOTÆ IN SCHOLIA.

421. *Ἀδότα. MS. suppeditat, & Tres Codd. *Impressi*; quibus tamen τὸ ἀρέσκοντα exciderit; quare utramque vocem restituo. Est autem ἄδω, & ἀδύω.

Variæ Lectiones.

425. Σπείσαντες) γρ. λείψαντες, *H. Steph.*

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ
ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ
ΡΑΨΩΙΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Γ.

Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Γ.

ΣΥΝ Τηλεμάχῳ ἔκθεσιν ποιεῖται τῶν ὅπλων Ὀδυσσεύς, καὶ ὡς Πισιστράτῳ ἐν Κρήτῃ εἶναι ὑποκείμενα· γίγνεται δ' αὐτοῦ δι' ἐλῆς ἀναγνωρισμὸς ὡς ἐν Εὐρυκλείᾳ, τὼ πόδας αὐτῷ νίψασα· ἐν ᾧ καὶ παρίκασιν ὁ ποιητὴς διηγεῖται, ὡς ἐν Παριασσῷ ὑπὸ συὸς ἐπλήγη κωνηγῶν.

Ἐπιγραφή.

Ὀδυσσέως καὶ Πηνελόπης ὁμιλία· καὶ τὰ Νέστορος· ἢ, ὁ ὑπὸ Εὐρυκλείας ἀναγνωρισμός.

Ἄλλως.

Ταῦ δ' ἀναγνωρίζει ἐξ ἐλῆς χειρὸς Ὀδυσσεύς. LIB. XIX.

Αὐτὰρ ὁ ἐν μεγάρῳ ὑπελείπετο δῖος Ὀδυσσεύς,
Μνησήρεσσι Φόνον συὼ Ἀθήνη μερμηρίζων·
Αἶψα δὴ Τηλέμαχον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Τηλέμαχε, χρὴ τοὶ τεύχε' ἀρήια κατθέμεν εἴσω
Πάντα μάλ'· αὐτὰρ μνηστῆρας μαλακοῖς ἐπέεσσι
Παρφάσθαι, ὅτε κέν σε μετάλλωσιν πυθέσθαι·
Ἐκ καπνοῦ κατέθηκ'· ἐπεὶ οὐκέτι τοῖσιν ἐοικώς,

AST in domo remansit divinus Ulysses,
Procis cædem cum Minervâ conſtruens:
Statim igitur Telemachum verbis velocibus alloquutus eſt,
" Telemache, oportet arma bellicoſa deponere intùs
" Omnia prorſus; at procos mollibus verbis
" Decipere; quandò à te inquirent curioſè deſiderantes:
" Ex fumo depoſui, *inquias*; quoniam non his ſimilia ſunt,

ΣΧΟΛΙΑ.

1. Γ' Πελείπετο.] Ὑπελείφθη, ἔμενεν.
4. Χρὴ τεύχεα.] Οἱ ἀστερίσκοι· ὅτι συνῆδε τὰ ὅπλα. Κατθέμεν.] Καθοπλίσαι.

NOTÆ.

V. 1. Αὐτὰρ ὁ ἐν μεγάρῳ) Hoc *Diſtichon* mox recurrit, v. 51.

4. Τηλέμαχε, χρὴ τεύχε' ἀρήια) *Euſtath.* fol. 606. lin. 27. Ἴσον δέ, καὶ ὅτι ἡ ὡδὲ τὰ ὅπλα συνῆδε παραγγελίᾳ, τῇ τὰ τ'. μᾶλλον ῥαψῳδίᾳ φησὶν καὶ τοὺς Παλαιούς· ὧδε φησὶ, Ὀβελίζουσι, φησὶ, τὸ τοιοῦτον ἔπος, μὴ Ἀστερίσκων· ὅτι δὲ καιριώτερόν ἐστιν, ὅπου καὶ εἶδεν Ὀδυσσεὺς τὰ ὅπλα· νῦν γάρ, φασὶν, ἐν ἀγροῖς ὢν, πῶς οἶδεν, ὅπου ὡσύτως κεῖνται ὅπλα ἐν τῷ οἴκῳ; Denique idem, ad hunc ipſum locum, fol. 678. lin. 47. Ἔνθα δὲ κεῖται ὡσὶ ἑκάστῳ τοίχῳ, Ἀστερίσκος, δίχα Ὀβελοῦ, ὡς συνῆδε τὰ τοιαῦτα τοίχων ἄλλοσε κειμένων, καλῶς, ὅτι ἐοίκασι τὰ ὅπλα. Κατθέμεν.] Καθοπλίσαι.

NOTÆ.

ᾗ οἷον ἀστερίσκῳ· οἷόν τι λαμπτῆρα, ἢ μοῦν ἐκεῖ, ὡς ἐπιτηδεύουσιν οἱ Παλαιοί. At quicquid Veteres illi *Critici* in hâc parte ſtatuerint, æquè neceſſario ad π'. v. 284. adhibentur, atque hic. Non enim *Ulyſſes* ex præſentibus tantum prudens erat, ſed longè antè proſpexit futura; & abſens etiam ſciebat, quæ Arma in ſuâ eſſent domo, & ubinam. Quare utrinque *Aſteriſci* debent appingi, ſine Obelo; utrobique enim non ſine ſingulari Artificio, à Poetâ conſummatiſſimo ponuntur.

5. Πάντα μάλ') Vid. ſuprà, ad π'. v. 286. ubi hic locus.

NOTÆ IN SCHOLIA.

V. 4. Οἱ Ἀστερίσκοι) Ad explicationem hujus *Scholii* faciunt, quæ in *Textum* notamus.

Οἷά ποτε Τροίηνδε νεὼν κατέλειπεν Ὀδυσσεύς,
Ἀλλὰ κατήκισται, ὅσσον πυρὸς ἵκετ' αὐτμή.
Πρὸς δ' ἔτι καὶ τόδε μεῖζον ἐνὶ φρεσὶν ἔμβαλε Δαίμων,
Μήπως οἰνοβαρέντες, ἔρεν στήσαντες ἐν ὑμῖν,
Ἀλλήλους τρώσητε, καταισχύνητε δὲ δαῖτα,
Καὶ μνηστύν· αὐτὸς γὰρ ἑφέλκεται ἄνδρα σίδηρος.
Ὣς φάτο· Τηλέμαχος δὲ φίλῳ ἐπεπείθετο πατρί·
Ἐκ δὲ καλεσσάμενος προσέφη τροφὸν Εὐρύκλειαν,
Μαῖ', ἄγε δή μοι ἔρυξον ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκας,
Ὄφρα κεν ἐς θάλαμον καταθείομαι ἔντεα πατρὸς
Καλά, τά μοι κὴν οἴκῳ ἀκηδέα καπνὸς ἀμέρδει,
Πατρὸς ἀποιχομένοιο· ἐγὼ δ' ἔτι νήπιος ἦα.
Νῦν δ' ἐθέλω καταθέσθαι, ἵν' ἡ πυρὸς ἵξεται αὐτμή.
Τόνδ' αὖτε προσέειπε Φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια,
Αἴ γὰρ δή, τέκνον, ἀφροσύνας ἀνέλοιο,
Οἴκου κήδεσθαι, καὶ κτήματα πάντα φυλάσσειν.
Ἀλλ' ἄγε, τίς τοι ἔπειτα μενοινήσει φάος οἴσει;
Δμῳὰς δ' ἐκ εἴας προβλωσκέμεν, αἵ κεν ἔφαινον.
Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Ξεῖνος ὅδ'· ἢ γὰρ ἀεργὸν ἀνέξομαι, ὅς κεν ἐμῆς γε
Κοίνικος ἅπτηται, καὶ τηλόθεν εἰληλουθώς.
Ὣς ἄρ' ἐφώνησεν· τῇ δ' ἄπτερος ἔπτετο μῦθος·
Κλῇσεν δ' θύρας μεγάρων εὖ ναιεταόντων.

" Qualia quondam ad Trojam proficiscens reliquit Ulysses,
" Sed deformata sunt, quantum ignis pervasit flatus, i.e. *fumus*.
" Adhuc autem mihi & hoc majus in mentibus posuit Saturnius;
" Nè inebriati, contentione inter vos excitatâ,
" Vos vicissim vulneretis, deturpetisque convivium,
" Et sponsalia; ipsum enim attrahit virum ferrum.
Sic dixit; Telemachus verò dilecto obedivit patri:
Extraque vocatam allocutus est nutricem Euryclean,
" Nutrix, age utique mihi continens in atriis fœminas,
" Usque dum in thalamum attulero arma patris
" Pulcra, quæ mihi in domo neglecta fumus denigrat,
" Patre absente; ego verò adhuc parvulus eram:
" Nunc autem volo deponere, quò non ignis ibit flatus.
Hunc rursus allocuta est dilecta nutrix Euryclea,
" Utinam enim jam tandem, fili, prudentiam susciperes
" Domum curare, & res omnes servare.
" Sed agè, quæ tibi deindè adsistens lumen portabit?
" Famulas enim non finis exire, quæ præluceant.
Hanc rursus Telemachus prudens contra loquutus est,
" Hospes hic; non enim ociosum tolerabo, qui meum
" Modium, *i.e. cibum*, attingat, etiam si longè venerit.
Sic utique dixit: huic firmum fuit verbum.
Clausit itaque januas domorum benè habitatarum.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

15. Ἐκ δὲ καλεσσάμενος.] Ἔξω δὲ καλέσας.
22. Ἐπιφροσύνας ἀνέλοιο.] Φρόνιμος γένῃ.
23. Κήδεσθαι.] Ἐπιμελεῖσθαι.
25. Οὐκ εἴας.] Οὐ συνιχνεύεις. Προβλωσκέμεν.] Προϊέναι, προέρχεσθαι.
27. Ἄεργόν.] Ῥᾴθυμον.
28. Κοίνικος ἅπτηται.] Τροφὴς λαμβάνῃ· τὸ, τὴν μετρεῖν καὶ τὸ μετρούμενον, χοίνιξ. Εἰληλουθώς.] Ἐλθών.
30. Κλῇσεν.] Ἔκλεισεν.

Ν Ο Τ Æ.

13. Αὐτὸς γὰρ ἑφέλκεται ἄνδρα σίδηρος.) De hoc loco diximus, ad π'. v. 294.

16. Ἄγε δή μοι ἔρυξον ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκας.) *Eustath.* fol. 679. lin. 12. Ὅτι ἐς τοσοῦτον αἱ δμωαὶ ἦσαν Ὀδυσσέως ἄπιστοι, ὥστε σὺν ἔχῃ ὁ Τηλέμαχος καθαρίσαι τὰ ὅπλα ἐν ἀσφαλεῖ, εἰ μὴ λάθοι αὐτάς, τὸ μὴ ἐξεστιν, δηλαδὴ τοῖς μνηστῆρσιν· διὰ τοῦτο ὕστερον κλαυθήσονται.

27. Οὐ γὰρ ἀεργὸν ἀνέξομαι, ὅς κεν ἐμῆς γε Κοίνικος ἅπτηται.) Hinc illud *Pythagoræ*, Ἐπὶ κοίνικος μὴ καθῆσθαι· ἤγουν, μὴ τρέφεσθαι ἀργόν. *Eustath.* fol. 680. lin. 14. Κοῖνιξ δὲ νῦν, ἡ τροφή· δίσημος δὲ ἡ λέξις ἐπί τε σκεύους τοῦ μετρεῖσθαι, καὶ τοῦ μετρουμένου περιέγματος. ὅτου δὲ καὶ ὁ μόδιος, ἐν τοῖς παλαιοῖς, καὶ ὁ ξέστης *Budæus* de Asse, l. 5. & *Otho Gualperius* in Sylloge, ad Novum Testamentum, p. 444. de *Chœnice*.

30. Κλῇσεν δ' θύρας.) Ità cum duplici σ'. scribendum, ut & olim, α'. v. 165. —καλήσασα θύρας, vid. ad π'. v. 15.

Variæ Lectiones.

V. 12. Δὲ) γρ. τὸ.
25. Εἴας) γρ. εἰᾷς.
30. Κλῇσεν) γρ. κλῄσεν, vid. Not. in *Textum*.

Τὼ

Τὼ δ' ἄρ' ἀναΐξαντ' Ὀδυσεὺς καὶ φαίδιμος υἱὸς
Εἰσφόρεον κόρυθάς τε, καὶ ἀσπίδας ὀμφαλοέσσας,
Ἔγχεά τ' ὀξυόεντα· πάροιθε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη,
Χρύσεον λύχνον ἔχουσα, φάος θείοιο καλλὲς ἐποίει.
Δὴ τότε Τηλέμαχος προσεφώνεεν ὃν πατέρ' αἶψα,
Ὦ πάτερ, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι·
Ἔμπης μοὶ τοῖχοι μεγάρων, καλαί τε μεσόδμαι,
Εἰλάπιναί τε δοκοὶ, καὶ κίονες ὑψόσ' ἔχοντες
Φαίνονθ' ὀφθαλμοῖς, ὡσεὶ πυρὸς αἰθομένοιο·
Ἦ μάλα τις Θεὸς ἔνδον, οἳ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Σίγα, καὶ σὸν νόον ἴσχανε, μηδ' ἐρέεινε·
Αὕτη τοι δίκη ἐστὶ Θεῶν, οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν.
Ἀλλὰ σὺ μὲν καθάλεξαι· ἐγὼ δ' ὑπολείψομαι αὐτοῦ,
Ὄφρα κ' ἔπι δμωὰς καὶ μητέρα σὴν ἐρεθίζω·
Ἡ δέ μ' ὀδυρομένη εἰρήσεται ἀμφὶς ἕκαστα.
Ὣς φάτο· Τηλέμαχος δὲ δι' ἐν μεγάροιο βεβήκει
Κείων ἐς θάλαμον, δαΐδων ὑπολαμπομένάων,
Ἔνθα πάρος κοιμᾶθ', ὅτε μὶν γλυκὺς ὕπνος ἱκάνοι·
Ἔνθ' ἄρα καὶ τότ' ἐλέχθο, καὶ ἠῶ δῖαν ἔμιμνεν.
Αὐτὰρ ὁ ἐν μεγάρῳ ὑπελείπετο δῖος Ὀδυσσεὺς,
Μνηστῆρσι φόνον σὺν Ἀθήνῃ μερμηρίζων.
Ἡ δ' ἦεν ἐκ θαλάμοιο θείφρων Πηνελόπεια,

Hi ergò festinantes Ulysses & illustris filius,
Intrò portaverunt galeasque & scuta umbilicosa,
Lanceasque acutas; antè autem Pallas Minerva.
Auream lucernam tenens lumen perpulchrum faciebat.
Jam tunc Telemachus alloquutus est suum patrem statim,
" O pater, certò magnum miraculum hoc oculis video,
" Prorsus mihi parietes domorum pulchraque intercolumnia,
" Abiegnæque trabes, & columnæ sursum arrectæ
" Lucent oculis, tanquam igne ardente:
" Certè omninò aliquis Deus intus eorum, qui cœlum latum habitant.
Hunc respondens allocutus est prudens Ulysses,
" Tace, & in tuo animo retine, neque interroga:
" Hic mos est Deorum, qui Olympum habitant.
" Sed tu quidem cubitum eas; ego verò remanebo hic,
" Ut vel magis famulas & matrem tuam incitem;
" Hæc verò dolens interrogabit circa singula.
Sic dixit: Telemachus itaque ex domo discessit
Dormiturus in cubiculum, lampadibus-lucentibus,
Ubi antea dormiebat, quandò ipsum dulcis somnus capiebat:
Illic igitur & tunc dormivit, & Auroram expectabat.
Ast in domo relictus est divinus Ulysses,
Procis cædem cum Minervâ construens.
Ibat interea ex thalamo prudens Penelope,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

31. Ἀναΐξαντ.] Ἀνορμήσαντες.
32. Εἰσφόρεον.] Εἰσέφερον.
34. Χρύσεον λύχνον.] Τῷ δᾶδα κυρίως * τῷ ἐν παρ' ἡμῖν καλουμένῳ λύχνῳ τὰς ἡδυσμένας χεροὶ δίας ὁ Ποιητὴς οὐκ εἰσάγει, καὶ οὔτε Ἡσίοδος μέμνηται· ὀρθῶς ὑπονοήσει τὸν Ἀθηναῖον, φήσαντα ὅσων, καθαρὸν αὐτῷ παρέχειν τὸ φῶς καὶ οἰκειως, ἀφ' ὧν ἄσβεσεν Ἀθήνησι λύχνον. * Ità, pro ὧν, & ᾧ, &c.
36. Θαῦμα.] Ἔκπληξιν.
37. Μεσόδμαι.] Τὰ μεταξὺ τῶν κιόνων ἀφ' ὧν φέγγομεν οἱ πένητες ἡσυχῇ τοὺς τοίχους, τὰ ἄκρα βαστάζοντες τῶν δοκῶν.
42. Ἴσχανε.] Κάτεχε.
43. Αὕτη τοι δίκη ἐστὶ θεῶν.] Οὕτως ὁ τραγῳδὸς, τὸ, ὡς βέλος, φαίνεται.
44. Ὑπολείψομαι.] Μενῶ.

N O T Æ.

32. Εἰσφόρεον) Ità pro ἐσφόρεον, paulò enim sonantius, & *Br. Schol.* apertè ità legunt & MS.

40. Ἦ μάλα τις θεὸς ἔνδον) Rectè concluditur, nam *Splendores* magni, *Odores* suaviſſimi, Muſicique *Concentus*, ſine causâ aliquâ evidenti, notæ habentur Divinæ Præſentiæ. Vid. ad *Euripid.* Hippolyt. v. 1391.

42. Σίγα, καὶ κατὰ σὸν νόον ἴσχανε) Simile quid de B. Virgine Matre, D. *Lucas*, c. 2. v. 19. & v. 51.

VARIÆ LECTIONES.

32. Εἰσφόρεον) γρ. ἐσφόρεον.
38. Ὑψόσ' ἔχοντες) γρ. ὑψοῦ ἔχοντες.
40. Τὶς θεὸς ἔνδον) γρ. τὶς θεῶν ἔνδον, *Stobæus*, *Grotii*, ut ſit σωίζησις.
48. Δαΐδων ὑπολαμπομένάων) γρ. δαΐδων ὑπολαμπομένάων. *Schol. Pindari*, ad Olymp. ζ'. & *Henr. Stephan.* fol. 78. lin. ult. *Oxon.* Edit. Vid. ad ψ'. v. 291.

Ἀρτέμιδι ἰκέλη, ἠδὲ χρυσέῃ Ἀφροδίτῃ·
Τῇ ῥα πρὸς μὲν κλισίῃ πυρὶ κάτθεσαν, ἔνθ' ἄρ' ἕφιζε,
Δινωτὴν ἐλέφαντι καὶ ἀργύρῳ· ἣν ποτε τέκτων
Ποίησ' Ἰκμάλιος, καὶ ὑπὸ θρῆνυν ποσὶν ἧκε,
Πρόσφυξ' ἐξ αὐτῆς, ὅθ' ἐπὶ μέγα βάλλετο κῶας.
Ἔνθα καθέζετ' ἔπειτα θεὰ περίφρων Πηνελόπεια.
Ἦλθον δὲ δμῳαὶ λευκώλενοι ἐκ μεγάροιο·
Αἱ δ' ἀπὸ μὲν σῖτον πολλὸν ἤγειραν, ἠδὲ τραπέζας,
Καὶ δέπα, ἔνθεν ἄρ' ἄνδρες ὑπερφιάλοντες ἔπινον.
Πῦρ δ' ἀπὸ λαμπήρων καμάδις βάλον· ἄλλα δ' ἐπ' αὐτῶν
Νήησαν ξύλα πολλά, φόως ἔμεν, ἠδὲ θέρεθρον.
Ἡ δ' Ὀδυσῆ ἐπέπιθε Μελανθὼ δεύτερον αὖτις,
Ξεῖν', ἔπι καὶ νῦν ἐνθάδ' ἀνήσεις νύχα δυσὴν
Δινεύων κατὰ οἶκον; ὀπιπεύσεις δὲ γυναῖκας;
Ἀλλ' ἔξελθε θύραζε, πάλαι, καὶ δαιτὸς ὄνησο·
Ἢ τάχα καὶ δαλῷ βεβλημένος εἶσθα θύραζε.
Τὴν δ' ἄρ' ὑποδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Δαιμονίη, τί μοι ὧδ' ἐπέχεις κεχολημένη θυμῷ,
Ἢ ὅτι μοι λίπόω; κακὰ δὲ χροῒ εἵματα εἶμαι;

Dianæ similis, vel suæ Veneri;
Huic apud ignem quidem sedem depoluerunt, ubi utique assidebat,
Circumcirca-ornatam ebore & argento, quam quondam faber
Fecit Icmalius, & sub scabellum pedibus misit,
Aptum ex ipsâ; ubi magna injiciebatur pellis.
Illic sedit tum-temporis prudens Penelope.
Venerunt autem famulæ albæ-ulnis ex domo,
Hæ quidem panem multum asportaverunt & mensas,
Et pocula, unde proci superbi biberant.
Ignem verò à faculis ad terram jecerunt; aliaque supra ipsas
Cumulârunt ligna multa, ad præbendum lumen & calefaciendum.
Aft Ulyssem increpuit Melantho secundo rursus,
" Hospes, adhuc & nunc hìc molestus eris per noctem
" Frequentans in domo; observasque mulieres?
" Sed exi foràs, miser, & convivio juvare;
" Vel citò & torre percussus ibis forás.
Hanc torvè conspicatus allocutus est prudens Ulysses,
" Mala, cur in me sic invehis irato animo?
" Nunquid quòd sordeo? maláque corpori vestimenta sum indutus?

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

58. Περσφνία.] Περσεφονείαν, ἀναβλίλω.
61. Ἡῖξεον.] Ἀφῆξεν.
64. Νήησαν.] Ἐνέβαλον. Θέρεθρ.] Θέρμην ποιεῖν.
69. Δαλῷ.] Τῇ λαμπαδι.
71. Δαιμονίη.] Θαυμαστὸν * ἐπὶ κακῷ. Ἐπέχεις.] Ἐπέκεισαι.
72. Οὐ λιπόω.] Τῇ πυρᾷ ἢ λελίπασμαι.

N O T Æ.

54. Ἀρτέμιδι ἰκέλη, ἠδὲ χρυσέῃ Ἀφροδίτῃ) Vid. quæ Nos ad ε'. v. 37.

56. Δινωτὴν) *Hesych.* v. Δινωτὴν, πεποικιλμένον ἢ κύκλῳ· ἢ, πεπερασμένην· ἢ, τὴν ἐμπαθῆ διειλημμένην.

58. Ὀθ' ἐπὶ μέγα βάλλετο κῶας) *Ultima* Θ' ἐπὶ producitur, in *Cæsurâ*, vi *Toni*, & *Liquidæ*; de quâ re, ad σ'. v. 297. & aliàs.

62. Δέπα') Pro δέπαα, δέπα, *contractum*, ut in aliquibus olim scriptum.

63. Ἀλλὰ δ' ἐπ' αὐτῶν) Cum in *Schreveliana* male adesset αὐτῆς, emendavi in αὐτῶν auctoritate Editionum *Florentinæ*, *Aldinæ*, *Lovanianæ Rescii*, *Romanæ*, *Basileensis*, *Hervagianæ*, *Stephanianæ*, *Castell. Spondan. Cantabrig. Oxonienf.* &c. refertur autem ad λαμπήρων.

72. Ἢ ὅτι μοι λιπόω) Ità fuè *Romana*, & *Basileensis*, *Eustathii*, item παρακβολαὶ, *Hen. Stephanus*, *Castellio*, *Spondanus*, *Schrevelius*, *Cantabrigiensis*, & *Oxonienses*, *Brevia Scholia* & *Aloysii* MS. at aliæ legunt, Ἢ ὅτι τοι ῥυπόω, ut *Florentina*, *Aldina*, *Lovaniana Rescii*, & *Hervagiana*. Eodem recidunt.

NOTÆ IN SCHOLIA.

71. * Ἐπὶ κακῷ) Adduntur, ex τῶν Παλαιῶν, & ex *Aloysii* MS. Vid. *Eustath.* in Perieg. v. 680.

Variæ Lectiones.

54. Ἠδὲ) γρ. ἠΐ, vid. N. in *Textum*. *Ibid.* Χρυσέῃ) γρ. χρυσῇ.
55. Ἔνθ' ἄρ' ἕφιζε) γρ. ἐνθάδ' ἕφιζε. *H. Steph.*
56. Δινωτὴν) γρ. δινωτὴν, *Hesych.* Vid. N. in *Text.*
62. Δέπα') γρ. δέπα, olim, ut in N. ad *Textum*.
67. Ὀπιπεύσεις) γρ. ὀπιπεύσεις.
72. Ἢ ὅτι μοι λιπόω) γρ. ἢ ὅτι τοι ῥυπόω, vid. Not. in *Textum*.

Πτωχεύω

Πτωχεύω δ' ἀνὰ δῆμον; ἀναγκαίη γὰρ ἐπείγει.
Τοιοῦτοι πλωχοὶ καὶ ἀλήμονες ἄνδρες ἔασι.
Καὶ γὰρ ἐγώ ποτε οἶκον ἐν ἀνθρώποισιν ἔναιον
Ὄλβιος ἀφνειὸν, καὶ πολλάκι δόσκον ἀλήτῃ
Τοίῳ, ὁποῖός ἔτι, καὶ ὅτῳ κεχρημένος ἔλθοι.
Ἦσαν δὲ δμῶες μάλα μυρίοι, ἄλλα τε πολλὰ,
Οἷσίν τ' εὖ ζώουσι καὶ ἀφνειοὶ καλέονται.
Ἀλλὰ Ζεὺς ἀλάπαξε Κρονίων· ἤθελε γάρ πω.
Τῷ νυῦν μή ποτε καὶ σὺ, γύναι, ἀπὸ πᾶσαν ὀλέσσῃς
Ἀγλαΐην, τῇ νῦν γε μετ' ἀμφιπολοισι κέκασσαι,
Μή πως τοὶ δέσποινα κοτεσσαμένη χαλεπήνῃ,
Ἢ Ὀδυσεὺς ἔλθῃ· ἔτι γὰρ καὶ ἐλπίδος αἶσα.
Εἰ δ' ὁ μὲν ὡς ἀπόλωλε, καὶ ὀψέ ποτε νόστιμός ἐστιν,
Ἀλλ' ἤδη παῖς τοῖος Ἀπόλλωνός γε ἔοικε
Τηλέμαχος· τὸ δ' οὔτις ἐνὶ μεγάροισι γυναικῶν
Λήθῃ ἀταθάλλουσ'· ἐπεὶ ὀψέ ποτε τηλίκος ἐστίν.
Ὣς φάτο· τὴ δ' ἥνησε περίφρων Πηνελόπεια·
Ἀμφίπολον δ' ἐνένιπεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν,
Πάντως, θαρσαλέη, κύον ἀδδεές, οὔπι με λήθεις
Ἔρδουσα μέγα ἔργον, ὃ σῇ κεφαλῇ ἀναμάξεις.
Πάντα γὰρ εὖ ἠδηθ', ἐπεὶ ἐξ ἐμεῦ ἔκλυες αὐτῆς,

" Mendico etiam in populo? Neceſſitas enim urget.
" Tales pauperes & erratores viri ſunt.
" Etenim ego quondam domum inter homines habitavi
" Beatus divitem, & ſæpè dedi erroni
" Tali, qualis eſſet, & quacunque re indigens veniret.
" Erant *mihi* verò ſervi valdè multi, aliaque multa,
" Quibus bene vivunt, & divites vocantur.
" Sed Jupiter diſſipavit Saturnius; voluit enim utique.
" Ideo nunc ne aliquando & tu, mulier, omnem perdas
" Pulchritudinem, quâ nunc inter ancillas ornata es;
" Nè tibi aliquo modo domina irata ſæviat,
" Vel Ulyſſes veniat; adhuc enim & ſpei fatum.
" Sin hic quidem omninò periit, & non ampliùs rediturus eſt,
" Nihilominus jam filius talis Apollinis ope
" Telemachus; quem nulla in domibus mulierum
" Latet, quæ perperam agat; quoniam non ampliùs intra ætatem eſt.
Sic dixit; hunc verò audivit prudens Penelope,
Ancillamque allocuta eſt, verbumque dixit, denominavitque,
" Omninò, audax, canis intrepida, non me lates
" Perpetrans magnum facinus, quod tuo capite perlues.
" Cuncta enim benè ſcis, quoniam à me audiviſti ipsâ,

ΣΧΟΛΙΑ.

76. * Δόσκον.] Ἐδίδουν.
85. Νόστιμος.] Ἀναγκαῖος ἐπανελθεῖν.
86. Ἀπόλλωνός γε ἔοικε.] * Κεφαλὴ γὰρ ὁ θεός. * Vid. ad XLV. v. 1.
88. Ἀταθάλλουσα.] Ὑβρίζουσα.
91. * Ἄδδεές.] Ἀπαρρές.
92. Ἔρδουσα.] Πράττουσα. Σῇ κεφαλῇ ἀναμάξεις.] Πάντως ἑαυτῇ ἐπεξελεύσεις· ἢ ἀναλήψεις.
93. Ἤδηθα.] Ἤδεις, ἐπίστασο.

NOTÆ.

73. Ἀναγκαίη γὰρ ἐπείγει) Hinc illud *Pythagoræ*, Aur. Carm. Δύναμις γὰρ ἀνάγκης ἐγγύθι ναίει. In quem locum videſis *Hieroclem*, & *Duportum*, Gnomologum, in hunc locum.

76. Πολλάκι δόσκον ἀλήτῃ) Vid. *Ariſtotel.* Nicomach. l. 4. c. 4. Ità notat *Iſaac. Caſaubon.* in Codice olim ſuo, nunc Epiſcopi *Elienſis*, *Mori*.

86. Παῖς τοῖος Ἀπόλλωνός γε ἔοικε) Quoniam *Juvenes* Viros immaturè morientes *Apollo* diceretur tollere, *Puellas Diana*; è contrà cùm *Juvenes* florerent & auctiores fierent, Ἀπόλλωνος ἔοικε, dicitur id factum: Hinc Ἀπόλλων καὶ Ἄρτεμις κηροτρόφοι. Vid. *Br. Schol.* huc annexa, & ad υ'. v. 71.

92. Ἔρδουσα μέγα ἔργον) *Ultima* Ο ἔρδουσα producitur, in *Cæſurâ*, & ante *Liquidam*; ut ad σ'. v. 297. *Ibid.* Ὃ σῇ κεφαλῇ ἀναμάξεις) Ità infrà, χ'. v. 217. ——σοὶ δ' αὐτῷ κρατὶ πόνος.

93. Πάντα γὰρ εὖ ἠδηθ', ἐπεὶ ἐξ ἐμεῦ ἔκλυες αὐτῆς) Quoniam in hoc Verſu Editio *Florentina* malè ſe habuit, viz. ità, Πάντα γὰρ εὖ ἠδηθα, ἐπεὶ κυνικῶς

NOTÆ IN SCHOLIA.

76. * Δόσκον) Ἐδίδουν, & hoc ex *Aloyſii* MSto.
91. * Ἄδδεές) Ἀθαρσές. Ἐκ τῶν Παλαιῶν, & ex *Aloyſii* MSto.

VARIÆ LECTIONES.

93. Ἤδηθ') γρ. ἤδησθα. vid. Not. in *Textum*.

Ὡς ἦ ξεῖνον ἔμελλεν ἐνὶ μεγάροισιν ἑοῖσιν
Ἀμφὶ πόσῃ εἴρεσθαι· ἐπεὶ πυκινῶς ἀκάχησο.
Ἦ ῥα, ἡ Εὐρυνόμῃ ταμίην ὧδε μῦθον ἔειπεν,
Εὐρυνόμη, φέρε δὴ δίφρον καὶ κῶας ἐπ' αὐτῷ,
Ὄφρα καθεζόμενος εἴπῃ ἔπος, ἠδ' ἐπακούσῃ
Ὁ ξεῖνος· ἐμέθεν· ἐθέλω δέ μιν ἐξερέεσθαι.
Ὡς ἔφαθ'· ἡ δ' ἅμα μάλ' ὀπηδείως κατέθηκε φέρουσα
Δίφρον εὐξέστον, ἡ ἐπ' αὐτῷ κῶας ἔβαλλεν·
Ἔνθα καθέζετ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε περίφρων Πηνελόπεια,
Ξεῖνε, τὸ μέν σε πρῶτον ἐγὼν εἰρήσομαι αὐτὴ,
Τίς; πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις, ἠδὲ τοκῆες;
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ὦ γύναι, οὐκ ἄν τις σε βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν
Νείκεοι· ἦ γάρ σευ κλέος οὐρανὸν εὐρὺν ἰκάνει·
Ὡς τε θεοῦ ἢ βασιλῆος ἀμύμονος, ὅς τε θεουδὴς
Ἀνδράσιν ἐν πολλοῖσι καὶ ἰφθίμοισιν ἀνάσσων,
Εὐδικίας ἀνέχησι· φέρῃσι δὲ γαῖα μέλαινα
Πυρούς, καὶ κριθάς, βρίθῃσι δὲ δένδρεα καρπῷ·
Τίκτῃ δ' ἔμπεδα μῆλα, θάλασσα δὲ παρέχῃ ἰχθῦς
Ἐξ εὐηγεσίης· θρέπτῶσι δὲ λαοὶ ὑπ' αὐτῷ.
Τῷ ἐμὲ νῦν τὰ μὲν ἄλλα μεταλλήσας σῷ ἐνὶ οἴκῳ·
Μήδ' ἐμὸν ἐξερέεινε γένος καὶ πατρίδα γαῖαν,

" Quòd hospitem **eram** in domibus meis
" De marito interrogatura; quoniam frequenter tristor.
Dixit, & Eurynomen promam-condam verbo allocuta est,
" Eurynome, porta jam sedem, & pellem in ipsâ,
" Ut sedens dicat verbum, & audiat
" Hospes ex me; volo enim ipsum interrogare.
Sic dixit; hæc valdè festinanter deposuit portans
Sedem benè-politam, & in ipsam pellem jecit:
Illic sedit postèà laboriosus divinus Ulysses.
Illis autem verba cœpit prudens Penelope,
" Hospes, hoc quidem te primùm ego interrogabo ipsa,
" Quis? undè es virorum? ubi tibi civitas & parentes?
Hanc respondens allocutus est prudens Ulysses,
" O mulier, non aliquis tecum hominum in infinitâ terrâ
" Contendat; certè enim tua gloria ad cœlum latum pervenit:
" Sicut alicujus etiam regis inculpati; qui *Deum-colens*
" Viris in multis & fortibus regnans,
" Jura distribuat; feratque terra nigra
" Triticæ & hordea, graventurque arbores fructu;
" Pariuntque firma pecora, mare quoque præbet pisces,
" Ex rectâ-administratione, fœliciterque degunt populi sub ipso.
" Ideò me nunc quidem alia inquire tuâ in domo;
" Nè verò meum interroga genus & patriam terram,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

95. Πυκινῶς.] Ἀντὶ τοῦ, πάνυ.
108. Νεικέοι.] Κακηλογήσῃ.
111. Εὐδικίας.] Δικαιοσύνας. Ἀνέχῃσι.] Ἄνω ἔχῃ, αὔξει.
112. Βρίθῃσι.] Πεπλήρωται.
114. Εὐηγεσίης.] Τῆς εὐδαιμονίας· ἢ τῆς εὐαρχίας, παρὰ τὸ εὖ ἠγεῖσθαι· κακῶς δὲ οἱ σὺν τῷ ρ γράφοντες, εὐιρρεσίης. Θρέπτῶσιν.] Ἐν ἀρετῇ καὶ εὐδαιμονίᾳ ἀφόωσιν.

N O T Æ.

ἀκάχημαι, quod ultimum *Hemistichium*, ex v. 95. ortum, Ἀμφὶ πόσει εἴρεσθαι· ἐπὶ πυκινῶς ἀκάχημαι. Error illius Editionis, quo ἤδηθα scriberetur suis omnibus literis, per omnes libros, exceptis mox excipiendis, propigatus. At omninò ᾔδηθ' hic legendum Versûs causâ; quod monet *Isaac. Casaubon.* in Codice Episcopi *Elienſis*, *Mori*. Et *Romana* quidem Editio, & *Basileensis Eustathii*, apertè legunt ᾔδηθ', ut & *Oxonienſis*.

113. Παρίχῃ) Prior Syllaba Ῑ παρίχῃ producitur, quòd ρ'. fit Litera ἀναδιπλώσεως capax, & *Asperum* in se habeat, sic *Iliad*. ζ'. v. 62. Αἴσιμα παρειπών. Sic η'. v. 121. idem χ'. v. 792. ο'. v. 404. &c. Idem fit in voce παραλιῶν, Ἀραβίη, & similibus, quas cum gemino ρ'. Poetæ solent efferre. *Plato* legit, πολιτειῶν, l. 2. fol. 363. Τίκτῃ & παρίχῃ, ut βελθῃσι, &c.

Variæ Lectiones.

113. Τίκτει — παρίχῃ) γρ. τίκτῃ — παρίχῃ, *Plato*, ut Not. in *Textum*.
114. Εὐηγεσίης) γρ. εὐιρρεσίης, *Br. Schol.*

Μή μοι μᾶλλον θυμὸν ὀπιπλήσῃς ὀδυνάων
Μνησαμένῳ· μάλα δ' εἰμὶ πολύφρονος· ἀλλά τι μὲ λῷον
Οἴῳ σὺν ἀλλοτρίῳ γοόωσά τε, μυρομένη τε,
Ἦ·ος· ἐπεὶ κάκιον πενθήμονα ἄκριτον αἰεί.
Μή τις μοὶ δμωῶν νεμεσήσεται, ἠὲ σύ γ' αὐτή·
Φῇ δὲ δακρυπλώειν βεβαρηότα μὲ φρένας οἴνῳ.
Τόνδ' ἠμείβετ' ἔπειτα πολύφρων Πηνελόπεια,
Ξεῖν', ἦτοι μὲν ἐμοὶ ἀρετὴν, εἶδός τε, δέμας τε,
Ὤλεσαν ἀθάνατοι, ὅτε Ἴλιον εἰσανέβαινον
Ἀργεῖοι· μετὰ τοῖσι δ' ἐμὸς πόσις ἦεν Ὀδυσεύς.
Εἰ κείνός γ' ἐλθὼν τὴν ἐμὸν βίον ἀμφιπολεύοι,
Μεῖζόν κε κλέος εἴη ἐμὸν καὶ κάλλιον ὥπα·
Νῦν δ' ἄχομαι· τόσα γάρ μοι ἐπέκλωσεν κακὰ δαίμων·
Ὅσσοι γὰρ νήσοισιν ὑπερφιάλοισιν ἄριστοι,
Δουλιχίῳ τε, Σάμῃ τε, καὶ ὑλήεντι Ζακύνθῳ,
Οἵ τ' αὐτὴν Ἰθάκην εὐδείελον ἀμφινέμονται,
Τοί μ' ἀεκαζομένην μνῶνται, τέρεα δὲ οἶκον.
Τῷ οὔτε ξείνων ἐμπάζομαι, οὔτ' ἱκετάων,
Οὔτε τι κηρύκων, οἱ δημιοεργοὶ ἔασιν·
Ἀλλ' Ὀδυσῆα ποθέουσα, φίλον κατατήκομαι ἦτορ.
Οἱ δὲ γάμον σπεύδουσιν· ἐγὼ δὲ δόλους τολυπεύω·
Φάρεϊ μέν μοι πρῶτον ὑπέφησε φρεσὶ δαίμων
Στησαμένῃ μέγαν ἱστὸν καὶ μεγάροισιν ὑφαίνειν,

" Nè mihi magis animum implicas doloribus
" Recordanti: valdè enim sum suspiriosus; neque aliquid me decet
" Domo in alienâ lugentemque flentemque
" Sedere; quoniam pejus lugere valdè semper.
" Nè aliqua mihi ancillarum irascatur, ve. tu ipsa;
" Dicatque lacrymas spargere gravatum me mentibus vino.
Huic respondit statim prudens Penelope;
" Hospes, certè quidem meam virtutem, speciemque, corpusque,
" Perdiderunt immortales, quandò ad Ilium conscenderunt
" Argivi; cum his quoque meus maritus ivit Ulysses.
" Si ille redux hanc meam vitam gubernaret,
" Major gloria esset mea, & melius sic *esset mihi*:
" Nunc autem doleo: tot enim mihi destinavit mala siniſtrum numen.
" Quicunque enim insulis dominantur optimi,
" Dulichioque, Samæque, & sylvosæ Zacyntho,
" Quique ipsam Ithacam temperatam incolunt,
" Hi me nolentem petunt uxorem, conteruntque domum.
" Ideò neque hospites curo, neque supplices,
" Neque præcones, qui publicè operam suam navant:
" Sed Ulyssem desiderans dilecto contabesco animo,
" Hi tamen nuptias festinant: ego verò dolos adorno;
" Vestem quidem mihi primùm inspiravit mentibus Deus
" Statuenti magnam telam in domibus texere,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

121. Νεμεσήσεται.] Μέμψεται.
122. Δακρυπλώειν.] Δακρύων πλησθύειν.
127. Τὸν ἐμὸν βίον ἀμφιπολεύοι.] Τῶ ἐμῶ βίῳ θεραπεύοιτο.
133. Ἀεκαζομένην.] Ἄκουσαν, μὴ βουλομένην.
137. Τολυπεύω.] Κατειργάζομαι, μηχανῶμαι.

N O T Æ.

122. Φῇ δ' δακρυπλώειν) Inter *Var. Lect.* habes aliam hujus Versûs longè diversam Lectionem, ex *Aristotele*, Problem. §. 30. fol. 816. undè colligas, illum Sensum tantùm respexisse, vel aliam Editionem secutum.

124. Ξεῖν', ἦτοι μὲν ἐμοὶ ἀρετὴν) Toti sex abhinc Versus ab eâdem *Penelopâ* suprà dicti, σ'. v. 250. *Εὐρύμαχ', ἦτοι ἐμοὶ ἀρετὴν, κλ.*

128. Μεῖζόν κε κλέος) Vid. ad σ'. v. 254.

133. Τοί μ' ἀεκαζομένην μνῶνται) Ità pro οἵ μ', lego hìc τοί μ', quòd *Homero* sit familiare, post οἵ, inferre τοί, ut οἱ, sit pro *qui*, τοὶ, pro ὅτοι, *hi*. Ità infrà, v. 565. & 567.

139. Στησαμένη μέγαν ἱστὸν) Hic locus, per Novem totos Versus, extat suprà, β'. v. 94. &c. item infrà, α'. v. 128. Ità *Iliad.* β'. v. 110. ad v. 118. & *Iliad.* ι'. v. 17. ad v. 27. *Archaismum* redolet.

VARIÆ LECTIONES.

122. Φῇ δ' δακρυπλώειν βεβαρηότα μὲ φρένας οἴνῳ) γρ. Καὶ νύ μοι φῆσι δακρυπλύνειν βεβαρημένον οἴνῳ, *Aristot.* vid. Not. in *Textum*. *Ibid.* Δακρυπλώειν) γρ. δάκρυ πλώειν, *H. Steph.*
126. Τοῖσι δ' ἐμὸς) γρ. τοῖς δ' ἐμὸς, *H. Steph.*
128. Μεῖζόν κε κλέος) γρ. μεῖζόν κεν κλέος.
129. Ἐπέκλωσεν) γρ. ἐπέκλωσεν, *H. Steph.*
133. Τοί) γρ. οἵ, vid. in *Textum*.

Λεπτὴ

Λεπτὸν γ' ἀμφὶμετρον· ἄφαρ δ' αὐτοῖς μετέφασον,
Κοῦροι, ἐμοὶ μνηστῆρες, ἐπεὶ θάνε δῖος Ὀδυσσεύς,
Μίμνετ' ἐπευχόμενοι τ' ἐμὸν γάμον· εἰσόκε φᾶρος
Ἐκτελέσω, μή μοι μεταμώλια νήματ' ὄληται,
Λαέρτῃ ἥρωϊ ταφήϊον, εἰσότε κέν μιν
Μοῖρ' ὀλοὴ καθέλῃσι τανηλεγέος θανάτοιο·
Μή πῃς μοὶ κτὴ δῆμον Ἀχαιϊάδων νεμεσήσῃ,
Αἴ κεν ἄτερ σπείρου κεῖται, πολλὰ κλεπτάσας.
Ὣς ἐφάμην· τοῖσιν δ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγλαΐηρ.
Ἔνθα κὲν ἡματίη μὲν ὑφαίνεσκον μέγαν ἱστόν,
Νύκτας δ' ἀλλύεσκον, ἐπὶν δαΐδας παραθείμην.
Ὣς τρίετες μὲν ἔληθον ἐγὼ, καὶ ἔπειθον Ἀχαιούς·
Ἀλλ' ὅτε τέτρατον ἦλθεν ἔτος, καὶ ἐπήλυθον ὧραι,
Μηνῶν φθινόντων, πολλαὶ δ' ἤματα πόλλ' ἐτελέσθη,
Καὶ τότε δή μες, ἀφαὶ δμωαὶ, κύνας οὐκ ἀλεγούσας,
Εἶλον ἐπελθόντες, καὶ ὁμοκλήσαντ' ἐπέεσσιν.
Ὣς τὸ μὲν ἐξετέλεσσα καὶ οὐκ ἐθέλουσ' ὑπ' ἀνάγκης·
Νῦν δ' ὔτ' ἐκφυγέειν δύναμαι γάμον, ὔτε πὴ ἄλλην
Μῆτιν ἐφευρίσκω· μάλα δ' ὀτρύνουσι τοκῆες
Γήμασθ'· ἀχαλάα δὲ παῖς βίοτον κατεδόντων,
Γιγνώσκων· ἤδη γὰρ ἀνὴρ οἷός τε μάλιστα
Οἶκον κήδεσθαι, τῷ τε Ζεὺς κῦδος ὀπάζῃ.
Ἀλλὰ καὶ ὥς μοι εἰπὲ τεὸν γένος, ὁππόθεν ἐσσί·
Οὐ γὰρ ἀπὸ δρυὸς ἐσσι παλαιφάτου, οὐδ' ἀπὸ πέτρης.

" Tenuem & immenſam: ſtatim igitur inter illos dixi,
" Juvenes, mei proci, quoniam mortuus eſt divinus Ulyſſes,
" Expectate feſtinantes has meas nuptias, donec veſtem
" Perficiam, ne mihi vana fila pereant,
" Laertæ heroi funebrem, *in tempus* quando ipſum
" Parca perniciola capiet in longum extendentis *homines* mortis:
" Ne aliqua mihi in populo Græcarum ingemiſcatur,
" Si ſine veſte jaceat, multa qui poſſederit.
" Sic dixi; his autem perſuaſus eſt animus ſuperbus.
" Tunc interdiu quidem texebam magnam telam,
" Noctes verò reſolvebam, poſtquam lampades apponebam.
" Sic triennium quidem latui ego, & perſuaſi Achivis, i. e. *Procis*:
" Sed quando quartus venit annus, & venerunt horæ
" Mentibus definentibus, & in orbem dies multi perfecti,
" Et tunc me, propter famulas canes non curantes,
" Ceperunt ingredientes, & minati ſunt verbis.
" Sic hanc telam perfeci, & non volens neceſſitate.
" Nunc igitur neque effugere poſſum nuptias, neque aliquod aliud
" Conſilium invenio; valdè enim hortantur parentes
" Nubere, & ægre fert filius facultates *ill's* dilapidare,
" Cognoſcens; jamdudum enim Vir eſt maximè habilis
" Ad domum curandam, cuique Jupiter gloriam præbet.
" Sed & ſic mihi dic tuum genus, unde ſis?
" Non enim à quercu es antiquâ, neque a petrâ.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

150. Ἀλλύεσκον.] Ἀνέλυον.
153. Ἐτελέσθη.] Ἐτελειώθη, ἐπραχθη.
154. Οὐκ ἀλεγούσας.] Φροντίδα μὴ ποιουμένας.
155. Ὁμοκλήσαντ'.] Ὁμοῦ πάντες ἐπέπληξαν.
161. Ὀπάζῃ.] Παρέχῃ.
163. Παλαιφάτου.] Παλαιὰ φατιζομένης, ἐξ ἧς παλαιὰ μυθεύεται· οἱ γὰρ παλαιοὶ ὑπελάμβανον τὰς ἀφ' ἑαυτῶν ἐκ δρυῶν καὶ πετρῶν γεγενῆσθαι. Ἀφ' τὸ

N O T Æ.

141. Κοῦροι ἐμοὶ μνηστῆρες) Idem locus ſuprà, β'. v. 96.
151. Ἀχαιὲς) Ἀντὶ Ε, μνηστῆρας, ut, σ'. v. 190. &c.
160. Οἷός τε μάλιστα) Hæc Vera *Lectio*, οἷός τε μάλιστα· Ὃς καὶ πάνυ δυνατός ἐστιν οἶκον κήδεσθαι. Quare cavendum, nequis *Lectionem Henrici Stephani* admittat, οἷός πε, μίγας τε, errore ex alio loco orto, οἷός τε, μέγας τε.
163. Οὐ γὰρ ἀπὸ δρυὸς ἐσσι παλαιφάτου, οὐδ' ἀπὸ πέτρης) Huc omninò refer *Duporti* Gnomolog. in

Variæ Lectiones.

143. Μεταμώλια) γρ. μεταμώνια, *H. Steph.* Vid. σ'. v. 331. & v. 391.
144. Εἰσότε) γρ. εἰς ὅτε, vid. ad β'. v. 99.
160. Οἷός τε μάλιστα) γρ. οἷός τε, μίγας τε, *H. Steph.* Vid. Not. in *Textum*.
161. Κῦδος) γρ. ὄλβον, *H. Steph.*
163. Παλαιφάτου) γρ. παλαιφάγου, παλαιφύτου, vid. Not. in *Textum*.

Τὼ δ'

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,

165 Ὦ γύναι αἰδοίη Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,
Οὐκ ἔτ' ἀπολλήξεις τ' ἐμὸν γόνον ἐξερέεσσα;
Ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω· ἦ μὴν μ' ἀχέουσί γε δώσεις
Πλείοσιν, ἢ ἔχομαι· ἦ γὰρ δίκη, ὁππότε πάτρης
Ἧς ἀπέῃσιν ἀνὴρ τόσσον χρόνον, ὅσσον ἐγὼ νῦν,

170 Πολλὰ βροτοὺς διὰ ἄστε ἀλώμενος, ἄλγεα πάσχων·
Ἀλλὰ καὶ ὡς ἐρέω, σὺ δ' ἐμὸν μ' ἀνείρεαι, ἠδὲ μεταλλᾷς.
Κρήτη τίς γαῖ' ἐστί, μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ,
Καλὴ, καὶ πίειρα, περίρρυτος· ἐν δ' ἄνθρωποι
Πολλοί, ἀπειρέσιοι, καὶ ἐννήκοντα πόληες.

175 Ἄλλη δ' ἄλλων γλῶσσα μεμιγμένη· ἐν μὲν Ἀχαιοί,
Ἐν δ' Ἐτεόκρητες μεγαλήτορες, ἐν δὲ Κύδωνες,
Δωριέες τε διχάϊκες, δῖοί τε Πελασγοί.

Hanc respondens allocutus est prudens Ulysses,

" O uxor venerabilis Laërtiadæ Ulyssis,
" Non ampliùs cessabis meum genus interrogare?
" Verùm age tibi dicam; certe quidem me doloribus dabis
" Pluribus, quàm teneor: nempe hic mos, quandò à patriâ
" Suâ abest vir tanto tempore, quanto ego nunc,
" Multas hominum ad civitates errans, dolores patiens:
" Sed & sic dicam, quodcunque me interrogas, & inquiris.
" Creta quædam terra est, medio in nigro ponto,
" Pulchra, & pinguis, circumflua; in hâc autem homines
" Multi infiniti, & nonaginta civitates.
" Alia autem aliorum lingua mixta: in ipsâ quidem Achivi,
" In eâ Indigenæ-Cretenses magnanimi, in eâ Cydones,
" Dorienseſque triplicitèr-diviſi, divinique Pelasgi.

ΣΧΟΛΙΑ.

τὰς πικτήσας εἰς τὸ πλείχη ἐ ασθλαια σεσθήκας τὸ παιδία· ἔστι ὃ ὁ λόγος, ὃ ἦν δὲ ἀπείνων εἰ σύ· * εἰς πόληνον ὃ τὴν πάλαι ἀνθρώπως ἐν ταῖς ἐρημίαις τὰς μίξεις ποιοῦσι πλησίον δρυῶν καὶ πετρῶν· πύκες ὃ παλαιφόγυα, ἐκεῖθεν οἱ παλαιοὶ ἐδαλαιφάγυν· παρὰ τοῦτο καὶ φηγὸς, ὡς φαγὼς τις ὤσα.

166. Ἀπονλήξεις.] Ἀπαυσύσῃ.

167. Ἀχέουσι.] Λύπας. Δώσεις.] Ἐμβαλεῖς.

169. Ἀπέῃσιν.] Ἄπεισιν.

173. Πίειρα.] Λιπαρά. Περίρρυτος.] Ὑδρηλά.

174. Πολλοὶ ἀπειρέσιοι.] Ἐπλώισγκε τῷ πυλλοὶ, τὸ ἀπειρέσιοι, αὐξήσεως ὄντος. Ἐννήκοντα πόληες.] Ἐν Ἰλιάδι ἑκατόμπολιν τὴν Κρήτην λέγει, ὡς ἑκατὸν πόλεις ἔχουσαν, ἀλλὰ ἀντὶ Ϝ, πολλάς. ἔνιοι ὃ φασὶν, Ἰδομενέα, καθ' ὃν ἐξ Ἰλίου ἀνάπλουν, ἀπολωνόμενον τῆς Κρήτης * ὑπὸ Λεύκου, ὃν ἡτοῦν ὄντα παῖδα, φυλάξαι τὴν βασιλείαν, δίκα πόλεις πορθῆσαι· μὴ ὃ τὰ * Τρωϊκὰ αἱ δέκα πόλεις * ἀφανισθῆναι.

175. Ἄλλη δ' ἄλλων γλῶσσα.] Περιποιήσειν, ἵνα μή τις αὐτὸν ἐλέγξῃ. Διὰ τὸ μὴ χρῆσθαι τῇ Δωριέων αὐτῶν. Ἐν μὲν Ἀχαιοί.] Μετὰ τὰ Ἰλιακὰ Ταλθύβιος ἐκ Μυκηνῶν ἦγαγε δωρικίσας.

176. Ἐπέκρητες.] Οἱ αὐτόχθονες Κρῆτες· ἢ οἱ Ἠγαμενεῖς.

177. Τειχαΐκες.] Τειχῆ διαιρεθέντες· οἱ μὲν γὰρ Εὔβοιαν κατῴκησαν· οἱ ὃ Πελοπόννησον· οἱ ὃ Κρήτην.

NOTÆ.

locum; qui dicit παροιμιωδῶς dictum pro, ὁ δυσμενὴς καὶ ἀνώνυμος. Confer *Etymolog.* M. v. Παλαιφάτῳ, *Hesych.* v. Οὐδ' ἀπὸ παλαιφάτου δρυὸς, & *Br. Schol.* Legitur & παλαιφότῳ eidem *Hesychio*, & παλαιφάγῳ, *H. Stephanus*, ex *Eustathio*, *Hesych. Br. Schol. Seber.* &c.

163. * Εἰς πόληνον) Τὸ εἰς tollendum puto, quòd ex vocibus præcedentibus εἰ σὺ, malè fictum fuerit.

174. * Ὑπὸ λεύκῳ * ὄντα παῖδα) *Hiatum* hunc, quem ex *Aloysii* MSto omnes pòst Editiones sumpserunt, supplevimus, ὑπὸ Λεύκου, ὃν ἡτοῦν ὄντα παῖδα, ex *Eustathio*, fol. 689. lin. 50. Ἐννηκοντάπολις ὃ νῦν Κρήτη, ἡ δὲ Ἰλιάδι ἑκατόμπολις, καθὼ προεῖπεν· ἀναιρεθήναι γάρ φασι δέκα πόλεις ὑπὸ Ἰδομενέως ἀπονεμηθέντος ἐξ Ἰλίου ὅτε Λεύκου αὐτὸν ἀπέλαυνεν.

VARIÆ LECTIONES.

166. Ἀπονλήξεις) γρ. ἀπολήξεις, *H. Steph.* Vid. ad σ'. v. 361.

174. Ἐννήκοντα) γρ. ἐνενήκοντα, *H. Steph.* Prosaico Vocabulo, pro *Var. Lect.* per errorem sumpto.

Τοῖσίδ' ἔνι Κνωσὸς μεγάλη πόλις· ἔνθα τὲ Μίνως
Ἐννέωρος βασίλευε Διὸς μεγάλου ὀαριστής,
Πατρὸς ἐμοῖο πατήρ, μεγαθύμου Δευκαλίωνος.
Δευκαλίων δέ μ' ἔτικτε, ϗ Ἰδομενῆα ἄνακτα·
Ἀλλ' ὁ μὲν ἐν νήεσσι κορωνίσιν Ἴλιον εἴσω
Ὤιχετ' ἅμ' Ἀτρεΐδῃσιν· ἐμοὶ δ' ὄνομα κλυτὸν Αἴθων
Ὁπλότερος γενεῇ· ὁ δ' ἄρα, πρότερος ϗ ἀρείων.
Ἔνθ' Ὀδυσῆα ἐγὼν ἰδόμην, ϗ ξείνια δῶκα.
Καὶ γὰρ τὸν Κρήτηνδε κατήγαγεν εἰς ἀνέμοιο,
Ἰέμενον Τροίηνδε, παρηλάγξαντα Μαλειῶν·
Στῆσε δ' ἐν Ἀμνισῷ, ὅθι τε σπέος Εἰλειθυίης,

" Inter hos eſt Cnoſſus magna civitas ubi Minos
" Per-novem-annos regnavit, Jovis magni confabulator,
" Patris mei pater magnanimi Deucalionis.
" Deucalion igitur me genuit, & Idomeneum regem:
" Sed hic quidem in navibus roſtratis Ilium versùs
" Ivit ſimul cum Atridis; mihi verò nomen inclytum Æthon,
" Junior natu; ille etenim prior & melior.
" Illic Ulyſſem ego vidi, & hoſpitalia dona dedi:
" Etenim hunc ad Cretam deduxit vis venti
" Euntem ad Trojam, ubi abduxiſſet à Maleis;
" Statuitque in Amniſo, ubi ſpelunca Lucinæ,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Ἀπολλωνίῳ ὁ τὰς πολεμικὰς λέγει, ἀπὸ δ' αἰσυητίας ϗ ἐπισειοσίας τὰς κόμας ἐν τῇ τετιχεφαλαίᾳ * ἐν τῷ πολεμεῖν, ἴσον τῷ κορυθαίκας· εἰσὶ δ', οἱ τὰς *τειλόφους, οἱ δ', τὰς *ὀρχηστὰς ἀποδιδόασιν. Δῖοι.] Οἱ εὐγλωίσσαβοι.

178. Τοῖσι δ' ἐνὶ Κνωσὸς μεγάλη πόλις, ἔνθα τὲ Μίνως Ἐννέωρος βασίλευε Διὸς μεγάλου ὀαριστής.] Μυθολογεῖται τὴν Εὐρώπης * ἐκ Διὸς Μίνωα ἐν Κρήτῃ οἰκῆσαι διὰ σοναιτίας ἀφικνεῖσθαι παῖδα τὸν πατέρα παιδιὰ γησόμενον· ἐξ ὡς παρὰ σοφιστῶν μανθάνειν τὰ δίοντα, ἃ μὲν αὐτὰ ϗ ἐξ ἀρχῆς τοὺς ἀποδείξεις διδόναι· ὧν μιμησάμενος ἐν τῇ τετάρτῃ συναγωγείῳ παρὰ Διὸς, ὅθεν ϗ τὰ πάντων αὐτῶν βασιλέα καθίστησι· τῇ τε γνώμῃ ϗ τῇ κρίσει διενεγκεῖν, ὡς τε ἐν ᾅδου δικαστὴν γενέσθαι τῶν ἀδίκων ψυχῶν. ἡ δ' ἱστορία παρὰ Πλάτωνι.

179. Ἐννέωρος.] Οἱ μέν, ὅτι ἀπὸ συνέσεως ἐτῶν τὸ αὐτὸς οἰκῆσαι, οἷον, — πάντες δ' Τευχαΐκες καλέονται, Οὕνεκα τειστὴν γαῖαν ἐκὰς πάτρης ἐδέσαντο. Τρία γὰρ Ἑλληνικὰ ἔθνη τὴν Κρήτην ἐπόκησαν, Πελασγοί, Ἀχαιοί, Δωριεῖς. *Euſtath.* fol. 690. lin. 23. Τευχαΐκες Δωριεῖς, ἐπίσης, οἱ μὲν Εὔβοιαν, οἱ δὲ Πελοπόννησον, οἱ δὲ Κρήτην ᾤκησαν· ἔνιοι δὲ τοὺς πολεμικοὺς φασι, κατ' ὁμοιότητα δ', [*Iliad.* χ'. v. 132.] Κορυθαΐκι πλημμυρίῃ· ἤ δηλαδὴ οἱ τὰ τετιχεφαλαίᾳ τείχη αἴσυσι, τυτίσι σείον) καλὸν πόλεμον· ἄλλοι δὲ τοὺς τειλόφους φασίν, οἷς λόφοις τεῖχος ἔνεισι· εἰσὶ δ', οἳ τὸ κύφως ὀρχηστὰς εἶπον τοὺς τευχαΐκας· ἐπὶ καὶ ἀρίστη Κρητῶν, ἡ καλὸν πόλεμον Ὀρχησική. Tum *Geographum* laudat, l. 10. fol. 475. Confer *Thucydid.* & *Diodor. Sicul.* Vocem τευχαΐκες, ad *Scholiorum* mentem interpretor, de quâ re *Gulielm. Burton*, Hiſtor. *Grac.* Ling. p. 31.

179. Ἐννέωρος βασίλευε Διὸς μεγάλου ὀαριστής.)

N O T Æ I N S C H O L I A.

ante πολεμεῖν· pro corrupto κορυθαΐκι, lego ex MSS. κορυθαΐκαι· pro τειλόφους, etiam τειλόφως· & ὀρχηστὰς, pro ὀοχιστὰς, ex *Analogiâ*.

178. * Καὶ) Ità lego, pro ἐκ, & * μανθάνειν, pro μανθήνει, ex MS. *Aloyſſii*, ubi tamen non ſuo loco.

179. * Συνοὶ lego, pro corrupto, συνιὼν, *Senſu* poſtulante.

Ἐν

Ἐν λιμέσιν χαλεποῖσι· μόλις δ' ὑπάλυξεν ἀέλλας.
Αὐτίκα δ' Ἰδομενῆα μεταλλᾶ, ἄσυδ' ἀνελθών·
Ξεῖνον γάρ μιν ἔφασκε φίλον τ' ἔμμεν, αἰδοῖόν τε.
Τῷδ' ἤδη δεκάτη, ἢ ἐνδεκάτη πέλεν ἠὼς
Οἰχομένῳ σὺν νηυσὶ κυρωνίσιν Ἴλιον εἴσω.
Τὸν μὲν ἐγὼ τεῦς δώματ' ἄγων εὖ ἐξείνισσα,
Ἐνδυκέως φιλέων, πολλῶν χατ' οἶκον ἐόντων·
Καί οἱ, τοῖς τ' ἄλλοις ἑτάροις, οἱ ἅμ' αὐτῷ ἕποντο,
Δημόθεν ἄλφιτα δῶκα, καὶ αἴθοπα οἶνον ἀγείρας,
Καὶ βῦς ἰερεύσασθ'· ἵνα πλησαίατο θυμόν.
Ἔνθα δυώδεκα μὲν μέμον ἤματα δῖοι Ἀχαιοί·
Εἶλε γὰρ Βορέης ἄνεμος μέγας, οὐδ' ἐπὶ γαίῃ
Εἶα ἵστασθ'· χαλεπὸς δέ τις ὦρορε δαίμων·
Τῇ τεισκαιδεκάτῃ δ' ἄνεμος πέσε· τοὶ δ' ἀνάγοντο.
Ἴσκεν, ψεύδεα πολλὰ λέγων, ἐτύμοισιν ὁμοῖα·
Τῆσδ' ἄρ' ἀκηέσης ῥέε δάκρυα, τήκετο δ' χρώς.
Ὡς δ' χιὼν κατατήκεται ὀρεσφιν,
Ἣν τε Εὖρος κατέτηξεν, ἐπιὼν Ζέφυρος καταχεύας·
Τηκομένης δ' ἄρα τε ποταμοὶ πλήθουσι ῥέοντες·
Ὡς τῆς τήκετο καλὰ παρήϊα δακρυχεούσης,

" In portibus difficillibus: vix etenim evasit procellas.
" Statim igitur Idomeneum quærebat, ad civitatem profectus;
" Hospitem enim ipsum dicebat, dilectumque esse, reverendumque.
" Huic verò jam decima vel undecima fuit Aurora
" Eunti cum navibus rostratis Ilium versus.
" Hunc quidem ego ad domos ducens comiter hospitio excepi,
" Accuratè tractans, cum satis multa in domo supperetrent;
" Et ei, atque aliis sociis, qui simul ipsum sequebantur,
" Publicè farinas dedi, & nigrum vinum collectum,
" Et boves mactandos, ut satiarent animum.
" Illic duodecim quidem manserunt dies clari Achivi;
" Detinebat enim Boreæ ventus magnus, neque in terrâ
" Sinebat stare, sævus verò aliquis movebat Deus.
" Tertiodecimo autem die ventus cecidit: Et hi solverunt.
Ita dixit, *mendacia* multa dicens, veris similia;
Huic utique audienti fluebant lacrymæ, liquefiebatque corpus:
Sicut autem nix liquefit in altis montibus,
Quam Eurus liquefecit, postquam Zephyrus diffuderit,
Liquefactâ igitur hâc fluvii implentur fluentes:
Sic hujus liquefiebant pulchræ genæ lacrymantis,

ΣΧΟΛΙΑ.

190. Μεταλλᾶ.] Ἐπιζητεῖ.
192. Δεκάτη ἢ ἐνδεκάτη.] Ψευδόμενος ἐπαὶ λέγωσι τὸ μὴ εἰδέναι ἀληθῶς, πιθανώτερος δοκῶσιν εἶναι.
194. Ἐξείνισσε.] Φιλικῶς ὑποδεξάμενος.
195. Φιλέων.] Φιλοφρονούμενος.
197. Δημόθεν.] Ἐκ τῆς πόλεως.
198. Ἰερεύσασθ'.] Ἰερεῦσαι. Πλησαίατο.] Πλησθῶσιν, κορεσθῶσιν.
202. Πέσεν.] Ἀντὶ τοῦ, ἐπαύσατο.
203. Ἴσκεν ψεύδεα πολλὰ λέγων.] Τινὲς βέλον), τὸ * ἔλεγε σημαίνειν· ἄλλοι δέ, τὸ ἴσκε, τὸ εἴκασεν, * ὁμοίως· τὸ δὲ ὅλον, πολλὰ ψευδῆ λέγων εἴκαζεν, ὡς τι ὅμοια εἶναι ἀληθέσιν· λέγ δ' εἴδω, ὃ μέλλων, ἐσσω. Ἐτύμοισι.] Τοῖς ἀληθέσιν.
206. Καταχεύας.] Ἄγαν καχεύ.
207. Πλήθουσι.] Πληρωμυρῶσιν.
208. Παρήϊα.] Αἱ παρειαί.

NOTÆ.

203. Ἴσκεν ψεύδεα πολλὰ λέγων) Cum *Brevibus Scholiis* confer *Etymolog.* M. v. Ἴσκε, necnon *Eustath.* fol. 691. lin. 12. Τὸ δὲ, ἴσκεν, οἱ μὲν γλωσσογράφοι, ἀντὶ δέ, ἔλεγεν ἐκδέχονται· οἱ δὲ ἀκριβέστεροι, ἀντὶ δέ, εἴκαζεν, ὃ ἐστιν εἰκάζει, ἀπεικονίζων τοὺς ἀληθεύοντας. *Hesiod.* imitatur, *Theogon.* v. 27. Ἴσμεν ψεύδεα πολλὰ λέγειν, ἐτύμοισιν ὁμοῖα.
205. Ὡς δ' χιὼν καταχεύσῃ') Mirantur elegantiores Suavitatem horum Versuum, dulcemque παρέχησιν agnoscit ipse *Scaliger*.

NOTÆ IN SCHOLIA.

203. * Ἔλεγε, lego, pro ἔλεγεν, & * ὁμοίως, pro ὁμοῖα, priùs ex *Contextu*, alterum ex tribus Vett. Codd. hoc enim *Scholion* in MS. *Aloysii*, ut puto, nusquam apparet, certè non suo in loco.

VARIÆ LECTIONES.

190. Μεταλλᾶ) γρ. μεταλλάσειν.
198. Ἰερεύσασθ') γρ. ἱερεῦσαι, *Br. Schol.*
201. Εἶα) γρ. εἴασεν.
206. Καταχεύσας) γρ. καταχεύῃ, *H. Steph.*

Κλαιούσης ἑὸν ἄνδρα παρήμενον· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Θυμῷ μὲν γοόωσαν ἐλεαίρε γυναῖκα,
Ὀφθαλμοὶ δ' ὥστε κέρα ἔστασαν, ἠὲ σίδηρος,
Ἀζέμας ἐν βλεφάροισι· δόλῳ δ' ὅγε δάκρυα κεύθεν.
Ἦδ' ἐπεὶ οὖν τάρφθη πολυδακρύτοιο γόοιο,
Ἐξαῦτίς μιν ἔπειτα ἀμειβομένη προσέειπεν,
Νῦν μὲν δή σθ, ξεῖνέ γ', ὀΐω πειρήσεσθαι,
Εἰ ἐτεὸν δὴ κεῖθι σοὶ ἀμφιθέοις ἑτάροισιν
Εἰνίσας ἐν μεγάροισιν ἐμὸν πόσιν, ὡς ἀγορεύεις.
Εἰπέ μοι, ὁπποῖ', ἄσσα περὶ χροϊ εἵματα ἕσσο,
Αὐτός θ' οἷος ἦεν, ἠδ' ἑταίρους, οἵ οἱ ἕποντο.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ὦ γύναι, δεινὸν τόσσον χρόνον ἀμφὶς ἐόντα
Εἰπέμεν· ἤδη γάρ οἱ εἰνοσίφυλλον ἔτος ἐστίν,
Ἐξ οὗ κεῖθεν ἔβη, ἠδ' ἐμῆς ἀπελήλυθε πάτρης.
Ἀλλὰ τὸν ὡς ἐρέω, ὡς μοι ἰνδάλλεται ἦτορ·
Χλαῖναν πορφυρέην οὔλιον ἔχε δῖος Ὀδυσσεύς,
Διπλῆν· αὐτὰρ οἱ περόνη χρυσοῖο τέτυκτο
Αὐλοῖσιν διδύμοισι· πάροιθε δὲ δαίδαλον ἦεν·
Ἐν ποσὶ τέροισι πόδεσι κύων ἔχε ποικίλον ἔλλον

Flentis ſuum virum aſſidentem: at Ulyſſes
Animo quidem lugentem ſuam miſerabatur uxorem,
Oculi tamen tanquam cornua ſtabant, vel ferrum,
Immoti in palpebris; dolo enim hic lacrymas occultabat.
Hæc igitur poſtquam ſatiabatur multarum lacrymarum luctu,
Iterum ipſum, verbis reſpondens allocuta eſt,
" Nunc jam te, hoſpes, puto *me* tentaturam,
" An verè jam illic cum divinis ſociis
" Hoſpitio-excepiſti domibus meum maritum, ſicut dicis.
" Dic mihi, qualia, quæ circa corpus veſtimenta indutus erat,
" Ipſeque qualis erat; & ſocios, qui ipſum ſequebantur.
Hanc reſpondens allocutus eſt prudens Ulyſſes,
" O mulier, difficilè tanto tempore ſeorsùm exiſtentem, *i.e. ſeparatum*,
" Dicere; jam enim ei vigeſimus annus eſt,
" Ex quo illinc ivit, & meâ abiit patriâ.
" Verùm & ſic dicam, ſicut mihi ſimilitudinem-aſſequitur animus.
" Veſtem purpuream ſubtilem habebat divinus Ulyſſes,
" Duplicem; at ei fibula auro facta erat
" Calamis duplicibus; antrorsùm verò opus-muſivum erat:
" In prioribus pedibus canis habebat varium cervum

ΣΧΟΛΙΑ.

211. Κέρα.] Τάξαι· ἵνα ᾖ, πῶμα ἦν τὸ ἐφεστὸς τοῖς ὀφθαλμοῖς, ὥσπερ τόξα· ἢ ἄλλως, τὴν φύσιν. Κέρατα· * ἐλάμβανε· σκληρὸν γάρ.

213. Τάρφθη.] Ἐκορέσθη, ἐτέρφθη· ἢ ἐξετρέφθη ὁ γόος. Πολυδακρύτοιο.] Ποιοῦντος δακρύων αἰτίου.

214. Ἀμειβομένη.] Ἐξ ἀμοιβῆς λαμβανομένη.

215. Πειρήσεσθαι.] Διαπειρᾶσθαι λήψεσθαι.

217. Εἰνίσας.] Ὑποδέξας.

218. Ὁπποῖ', ἄσσα.] Ὁποῖα, ἅπερα.

221. Ἀμφὶς ἐόντα.] Χωρὶς ὄντα, λάθρα.

224. Ὡς μοι ἰνδάλλεται ἦτορ.] Ὡς μοι ἀναφέρει ἡ ψυχὴ, οἷς ἀμέμνημαι.

225. Πορφυρέην οὔλιον.] Ἦτοι ὁλοπόρφυρον· ἢ πυρφυρᾶν. * Ἔχε.] Ἀντὶ τοῦ, ἐφόρεβίβλητο.

226. Περόνη.] Πόρπη.

227. Αὐλοῖσι.] Ῥάβδοις σιδηραῖς, εἰς ἃς καλοκλείονται αἱ πρόναι. Διδύμοισι.] Διπλαῖς, ἢ συμφυέσι πρόναις. Δαίδαλον.] Καλλωπισμάσμα ποικίλον.

228. Ποσὶ τέροισι.] Τοῖς ἐμφανέσι. Ἔλλον.] Νεβρὸν, τοιοῦτον ἔλαφον.

NOTÆ.

226. Διπλῆν· αὐτὰρ οἱ περόνη) *Ultima* τοῦ αὐτὰρ producitur, etiam extra *Cæſuram*, vi *Toni*, & *Finalis*, necnon *Aſperi* ſequentis.

228. Ἐν ποσὶ τέροισι πόδεσι κύων ἔχε ποικίλον ἔλλον) Operis *Muſivi* apud *Græcos* Antiquitas vel hinc notanda, *Sidoniis*, *Hebræis*, atque *Ægyptiis*, ortum ferens; dein *Medis*, *Perſis*, atque *Indis*. *Ariſtophanes*, ἐν Βαταλέχοις, Οὐχ ἱπταλικτευόνας, ἅπερ τραγαλάφους, *preſſis*. Malè olim ad v. 228. ubi ἔχε quidem, at alio *Senſu*.

NOTÆ IN SCHOLIA.

211. * Ἐλάμβανε) Pro τοῦτο λάβε, reſtituo, ex MS. *Aloyſii*.

225. * Hæc ex MS. *Aloyſiano* & trib. Vett. *Im-*

VARIÆ LECTIONES.

213. Τάρφθη) γρ. πάρπη, *Hervagian.* Edit. in margine, & *Er. Schol.*

224. Ἀλλὰ τὸν ὡς ἐρέω) γρ. αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω, *H. Steph.*

226. Αὐτὰρ οἱ) γρ. αὐτὰρ ἑοῖ, *Hervagian.* Edit. in margine.

Ἀσπαί-

Ἀσπαίρονθα λάων· τὸ δ᾽ θαυμάζεσκον ἅπαντες,
Ὡς οἱ χρύσεοι ὄντες, ὁ μὲν λάε νεβρὸν ἀπάσχων,
Αὐτὰρ ὁ, ἐκφυγέειν μεμαὼς, ἥσπαιρε πόδεσσι.
Τὸν δ᾽ χιτῶν᾽ ἐνόησα περὶ χροῒ σιγαλόενθα,
Οἷόν τε κρομύοιο λοπὸν καθ᾽ ἁλαλέσιο.
Τῶς μὲν ἔην μαλακὸς, λαμπρὸς δ᾽ ἦν, ἠέλιος ὥς·
Ἦ μὲν πολλαί γ᾽ αὐτὸν ἐθηήσαντο γυναῖκες.
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ᾽ ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν·
Οὐκ οἶδ᾽, εἰ τάδε ἕσσο περὶ χροῒ οἷκόθ᾽ Ὀδυσῆος,
Ἦ τις ἑταίρων δῶκε θοῆς ἐπὶ νῆας ἰόντι,
Ἦ τις πὴ ξ᾽ ξεῖνος· ἐπεὶ πολλοῖσιν Ὀδυσσεὺς
Ἔσκε φίλος· παῦροι γὰρ Ἀχαιῶν ἦσαν ὁμοῖοι.
Καί οἱ ἐγὼ χάλκειον ἄορ, καὶ δίπλακα δῶκα
Καλὴν, πορφυρέην, καὶ περμιόεντα χιτῶνα.
Αἰδοίως δ᾽ ἀπέπεμπον ἐϋσσέλμῳ ἐπὶ νηός·
Καὶ μιν οἱ κῆρυξ ὀλίγον περιγενέστερος αὐτῆ
Εἵπετο· καὶ τόν τοι μυθήσομαι, οἷος ἔην περ·
Γυρὸς ἐν ὤμοισιν, μελανόχροος, ὑλοκάρηνος·

" Tremeatem videns; & hoc admirabantur omnes;
" Quòd hi aurei existentes, hic quidem respexit hinnulum suffocans,
" At hic, effugere nitens, palpitabat pedibus.
" Interulam verò observavi circa corpus splendidam,
" Tanquam cæpæ juxta tunicam aridæ.
" Sic quidem erat mollis; splendida enim erat, Sol sicut:
" Certè quidem multæ ipsum admirabantur mulieres.
" Aliud autem tibi dico, tu verò in mentibus pone tuis:
" Nescio, an hæc indutus fuerit circa corpus domi Ulysses,
" An aliquis sociorum dederit velocem in navem euntí,
" An aliquis alicubi & hospes, quoniam multis Ulysses
" Fuit amicus; pauci enim Achivorum erant similes,
" Et ei ego æreum ensem, & duplicem dedi vestem
" Pulchram, purpuream, & talarem tunicam:
" Honoratè autem dimisi benè-tabulatâ in navi.
" Et quidem eum præco paululùm ætate-major ipso
" Sequebatur, & hunc tibi dicam, qualis erat:
" Gibbosus in humeris, nigro corpore, crispo capite;

ΣΧΟΛΙΑ.

229. Λάων.] Ὁ μὲν Ἀρίσταρχος, ἀπλαῶν, ἀπλαωστικῶς ἔχων· ὁ δὲ Κράτης λάων φησὶν, ἀντὶ τοῦ βλέπων· ὅθεν καὶ σέρσιν ἀλαὸς, ὁ τυφλός. οἱ δὲ φασὶν ἀφῃρῆσθαι τὸ ν. ἴνα ᾖ ὑλαῶν· ἢ ἀπιλαούων. Θαυμαζεσκον.] Ἐξεπλήττοντο.

230. Λάε.] Οἱ μὲν ἐπιβλέπτου· οἱ δὲ ἀπλαωστικῶς ἤσθιεν.

232. Σιγαλόεντα.] Ἁπαλόν.

233. Λοπόν.] * Λέπυρον· εἴρηται δὲ ὡσὲ τὸ ἰσχνὸν ἄκρη σὺ, Ἐν τοῖσι παραπεφάσμασι τοῖς Μηδικοῖς γεγράφασιν. *Sidonius*, Peregrina det supellex, *Ctesiphontis*, ac *Niphatis* Juga texta, Belluasque Rapidas, vacante panno; Acuit quibus furorem Benè ficta plaga cocco, &c. Quid sit ἀλλὸς, vid. *Photii* Bibliothec. fol. 2583. & *Etymolog.* M. v. Ἐλλόπους, & v. Ἑλλοί. Hinc ἀλλοφόνος Ἄρτεμις.

229. Ἀσπαίροντα λάων) *Eustath.* fol. 693. lin. 46. Τὸ δὲ λάων Ἀρίσταρχος μὲν, ἀντὶ τοῦ ἀπλαούων· ἀφ᾽ οὗ περᾶται καὶ ἐπὶ τὸ ὑφῆνα τοῦτον· παρὰ τὸ ὑφῶ τοῦ λεπίσματος. Καθ᾽ ἑαυτὸ δὲ ἐξαλλάσσον.] Κατ᾽ ἐχυῆ, καὶ λεπῆ.

241. * Δίπλακα.] Διπλοΐδα, διπλῶ χλαῖναν.

242. Περμιόεντα.] Οἱ μὲν τέλειον, συναπτόμενον ζώμασι πολλοῖς· οἱ δὲ σύμμετρον, καὶ μήτε σύδεσιν, μήτε ἐπίπλεκτον.

246. Γυρὸς ἐν ὤμοισι.] Περιφερεῖς καὶ προγνάθους ἔχων τοὺς ὤμους· ἢ κυρτός. ὁ τρόπος εἰκονισμός.

NOTÆ.

233. * Λέπυρον) Ita, pro corrupto * λέπουον, ex *Eustath.* fol. 693. lin. 53. Κερμοὺς δὲ λεπτὸς, λέπυρον, παρὰ τὸ λέπω. Error omnes *Impressos* & MS. *Aloysii* pervaserat. Καθ᾽ ad λεπτὸν refertur.

241. * Δίπλακα) Hoc *Scholion*, ex *Hesychio*, restituo τῆς Παλαιοῖς.

VARIÆ LECTIONES.

229. Ἀσπαίροντα λάων) γρ. ἀσπαίροντ᾽ ὑλάων, & ἀσπαίρον᾽ ἐλάων, *Er. Schol.*

244. Καὶ μιν οἱ) γρ. ἐμὶν οἱ, non æquè benè.

246. Γυρὸς ἐν ὤμοισιν) γρ. γυρὸς ἔλω ὤμοισιν, & γυρὸς ἔλω ὤμοις, vid. Not. in *Textum*.

Εὐρυ-

Εὐρυβάτης δ' ὄνομ' ἔσκε· τίεν δέ μιν ἔξοχον ἄλλων
Ὧν ἑτάρων Ὀδυσῆος, ὅτι οἱ φρεσὶν ἄρτια ἤδη.
Ὡς φάτο· τὴν δ' ἔτι μᾶλλον ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο,
Σήματ' ἀναγνόσῃ, τά οἱ ἔμπεδα πέφραδ' Ὀδυσεύς.
Ἦδ' ἐπεὶ οὖν τάρφθη πολυδακρύτοιο γόοιο,
Καὶ τότε μιν μύθοισιν ἀμειβομένη προσέειπε,
Νῦν μὲν δή μοι, ξεῖνε, πάρος περ ἐὼν ἐλεεινὸς
Ἐν μεγάροισιν ἐμοῖσι, φίλος τ' ἔσῃ, αἰδοῖός τε·
Αὐτὴ γὰρ τάδε εἵματ' ἐγὼ πόρον, οἷ' ἀγορεύεις,
Πτύξασ' ἐκ θαλάμου· περόνην τ' ἐπέθηκα φαεινὴν,
Κείνῳ ἄγαλμ' εἶναι· τὸ δ' οὐκ ὑποδέξομαι αὖτις
Οἶκαδε νοστήσαντα, φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
Τῷ ῥα κακῇ αἴσῃ κοίλης ἐπὶ νηὸς Ὀδυσσεὺς
Ὤιχεθ' ἑπόψόμενος κακοίλιον ἐκ ὀνομαστήν.
Τὴν δ' ἀπαμφίδρυμος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεὺς,
Ὦ γύναι αἰδοίη Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,
Μηκέτι νῦν χρόα καλὸν ἐναίρεο, μηδέ τι θυμὸν

" Eurybates verò nomen fuit, honorabat autem ipſum præ cæteris
" Suorum ſociorum Ulyſſes; quòd ei animo congrua ſciret.
Sic dixit; huic adhuc magis deſiderium movit lucûs
Signa agnoſcenti, quæ ei firma dixit Ulyſſes.
Hæc autem quùm ſatiata eſt multùm lacrymabili luctu,
Et tunc ipſum verbis reſpondens alloquuta eſt,
" Nunc quidem mihi, hoſpes, antea licet eſſes miſerabilis
" In domibus meis, amicuſque eris, honorabiliſque;
" Ipſa enim hæc veſtimenta ego præbui, qualia dicis,
" Plicata ex cubiculo, fibulamque impoſui lucidam,
" Ut illi ornamento eſſet; hunc autem non ſuſcipiam rurſus
" Domum redeuntem, dilectam in patriam terram,
" Ideò malo fato concavâ in navi Ulyſſes
" Ivit inſpecturus malam-Trojam non nominabilem.
Hanc reſpondens alloquutus eſt prudens Ulyſſes,
" O uxor veneranda Laërtiadæ Ulyſſis,
" Nè ampliùs nunc corpus pulchrum macera; neque animum

ΣΧΟΛΙΑ.

248. Ἅρπα.] Ἀσφαλῆ, βέβαια.
250. Ἀναγνόσῃ.] Γνωρισάσῃ.
263. * Ἀναίρεο.] Καθάφθειρε, * ἀφάνιζε.

NOTÆ.

Editt. *Florentinâ*, *Aldinâ*, *Lovaniana* *Reſcii*, *Hervagianâ*, utrâque *Euſtathii*; quùm ex unicâ *Hen. Stephani* Editione, Error in plurimas proſeminaretur; ille enim Γυρὸς ἴλιο ὤμοιιν, μολυντόχροον, ὑλακόμην, quem ſecuti *Caſtellio*, *Spondanus*, *Schrevelius*, &c. *Oxonienſis* in hâc parte feliciùs, Γυρὸς ἴλιο ὤμοις, cui *Lectioni* & ipſe libens accederem; niſi Vett. Exempl. ſatis commodè legiſſent. Etiam in *Scholiis* MSS. legitur γυρὸς ἐν ὤμοιιν, quin ità legit *Etymolog.* M. v. Γυρὸς, & *Maximus Tyrius*, §. 1. Quin Vett. *Brevium Scholiorum* Editores ita legunt, ad quarum Exemplar noſtra *Scholia* emendamus. Denique *Johan. Tzetzes*, Γυρὸς ἐν ὤμοιιν legit, MSS. *Schol.* ad *Iliad.* α'. v. 2. in v. ἴλιον. Τὸ ἴλιο non erat hic repetendum; cùm præceſſerit, Verſu in ultimo præcedenti. *Suidas*, etiam Edition. *Küſteriana*, corruptè legit, &, quod mireris, περὶ Ὀδυσσέως, quaſi dictum eſſet de *Ulyſſe*; cùm de *Ulyſſis* præcone, *Eurybate* dicatur; ut ex hoc ipſo *Homeri* loco conſtat. *Neocoro* itaque erat certè notandum, aut ſupplendum, legendo. περὶ Ὀδυσσέως κήρυκος, Εὐρυβάτου. Vid. *Suidam*, v. Γυρὸς.

250. Σήματ' ἀναγνόσῃ) Vid. ad ψ'. v. 205.

261. Τὴν δ' ἀπαμφίδρυμος) Cùm fortè fortunâ in *Henrici Stephani* Editione, Τόν δ' ederetur, cæteræ Editiones ſubſecutæ, Errori auctoritatem dare videbantur. Ego manifeſtum Errorem ſiſtendum duxi; quùm & *Senſus* probat, Orationem ad *Penelopem* dirigi, & olim etiam Verſio haberet *Hanc*, & *Oxonienſis* Editio τὴν δὲ reſtituit; quod & *Florentina* fecerat, *Aldina*, *Lovaniana*, *Hervagiana*, utraque *Euſtathii*, omnes *Henrico Stephano* priores. Vid. infrà, ad ψ'. v. 25.

263. Μηκέτι νῦν χρόα καλὸν ἐναίρεο) Vid. Not. in *Scholia*.

NOTÆ IN SCHOLIA.

263. * Ἀναίρεο) Ità quidem in MS. & *Impreſſis*, ab ἀναίρω, tollo, voce *Euripideâ*; at ἐναίρεο, Vox

VARIÆ LECTIONES.

250. Ἀναγνόσῃ) γρ. ἀναγνόσας, *Euſtath.* ut in Not. ad *Odyſſ.* ι'. v. 256.
257. Εἶναι) γρ. ἶσιναι, *H. Steph.*
263. Ἐναίρεο) γρ. ἀναίρεο. *Br. Schol.* Edit. *Hervagian.* in margine, & *Schrevelian.*

Τῆκε,

Τῆκε, πόσιν γοόωσα· νεμεσσῶμαί γε μὲν ἔδην·
Καὶ γάρ τίς τ' ἀλλοῖον ὀδύρεται ἄνδρ' ὀλέσασα
Κυρίδιον, τῷ τέκνα τέκῃ φιλότητι μιγεῖσα,
Ἢ Ὀδυσῆ, ὃν φασι θεοῖς ἐναλίγκιον εἶναι.
Ἀλλὰ γόου μὲν παῦσαι, ἐμεῖο δ' σύνθεο μῦθον·
Νημερτέως γάρ τοι μυθήσομαι, οὐδ' ὑποκεύσω,
Ὡς ἤδη Ὀδυσῆος ἐγὼ περὶ νόστου ἄκουσα,
Ἀγχοῦ Θεσπρωτῶν ἀνδρῶν ἐν πίονι δήμῳ,
Ζωὸν αὐτάρ ἄγοι κειμήλια πολλὰ ἀγινεῖ,
Αἰτίζων ἀνὰ δῆμον· ἀτὰρ ἑτάροις ἐτέτυκτο
Ὤλεσε, καὶ νῆα γλαφυρὴν, ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ,
Θεινακίης ἀπὸ νήσου ἰών· ὀδύσαντο γὰρ αὐτῷ
Ζεύς τε, καὶ Ἠέλιος· τοῦ γὰρ βόας ἔκτανον ἑταῖροι,
Οἱ μὲν πάντες ὄλοντο πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ·
Τὸν δ' ἄρ' ἐπὶ τρόπις νεὸς ἔκβαλε κύμ' ἐπὶ χέρσου
Φαιήκων ἐς γαῖαν, οἳ ἀγχίθεοι γεγάασιν.
Οἳ δή μιν περὶ κῆρι, θεὸν ὡς, τιμήσαντο,
Καί οἱ πολλὰ δόσαν, πέμπειν τέ μιν ἤθελον αὐτοὶ
Οἶκαδ' ἀπήμαντον· καί κεν πάλαι ἐνθάδ' Ὀδυσεὺς
Ἦεν· ἀλλ' ἄρα οἱ τό γε κέρδιον εἴσατο θυμῷ,
Χρήματ' ἀγυρτάζειν πολλὸν ἐπὶ γαῖαν ἰόντι·
Ὡς πέρι κέρδεα πολλὰ καταθνητοῖσ' ἀνθρώποις
Οἶδ' Ὀδυσεύς· οὐδ' ἄν τις ἐρίσσειε βροτὸς ἄλλος,
Ὡς μοι Θεσπρωτῶν βασιλεὺς μυθήσατο Φείδων.
Ὤμνυε δ' ᾧ γε ἔμ' αὐτὸν, ἀποσπένδων ἐνὶ οἴκῳ,

" Tabefac, virum lugens; reprehendo quidem nihil:
" Etenim aliqua & aliusmodi lugeat virum perdens,
" *Quem* juvenem *kalueris*, cui filios peperit amore mixta,
" Quàm Ulyssem, quem dicunt Deis similem esse.
" Sed à luctu quidem cessa, meîque intellige sermonem;
" Verè enim tibi loquar, neque occultabo,
" Nam jam de Ulyssis ego reditu audivi,
" Propè Thesprotos viros in pingui populo,
" Vivi: at ducit thesauros multos & delectos,
" Efflagitans per populum: verùm amabiles socios
" Perdidit, & navem concavam in nigro ponto,
" Trinacriâ ab insulâ veniens: irascebantur enim ipsi
" Jupiterque & Sol: hujus enim boves interfecerunt socii;
" Qui quidem omnes perierunt undoso in ponto:
" Hunc autem super carinâ navis ejecit unda in continentem,
" Phæacum in terram, qui Diis similes sunt.
" Hi utique ipsum ex animo, tanquam deum, honorabant,
" Et ei multa dederunt; mitteréque ipsum voluissent ipsi
" Domum illæsum: & jam pridem huc Ulysses
" Venisset; sed ei hoc utilius visum est animo,
" Res congregare multam in terram euntem:
" Adeò astutias multas præ mortalibus hominibus
" Cognovit Ulysses; neque aliquis contendat homo alius;
" Sicut mihi Thesprotorum rex locutus est Phedon.
" Juravit autem ad me ipsum, sacrificans in domo

ΣΧΟΛΙΑ.

284. Ἀγυρτάζειν.] Ἀθροίζειν.

NOTÆ.

284. Χρήματ' ἀγυρτάζειν) Τὰ δῶρα συναθροίζειν, συλλέγειν. Ἀγυρτὰς, συναθροιστὰς, μάντεις, ὡς Ἀπίων. *Hesych.* v. Ἀγυρτάζει & Ἀγυρτὰς. *Etymolog.* v. Ἀγύρ).

286. Οὐδ' ἄν τις ἐρίσσειε βροτὸς ἄλλος) Ità semper, cùm Vocalis *brevis* sit producenda, geminandam Literam sequentem censeo; de quâ re sæpè passim monemus, & ad π'. v. 15.

288. Ὤμνυε δ' ᾧ γε ἔμ' αὐτὸν) Ità pro ἐμαυτὸν semper apud *Homerum* scribendum probo, ad *Iliad.* α'. v 271. Καὶ μαχόμην καθ' ἑμὸ αὐτὸν ἐγώ. *Eustath.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

Homerica, est Vera *Lectio*. Addo in *Scholiis* Vocem dudum deperditam *ἀφάιζι, quam in *Scholiis* ad locum reperit *Isaac. Casaubon.* ad D. *Matthæ.* c. 6. v. 16. nisi *Eustathium* fortè notaverit, qui per ἀφαΐζειν, αἰχόνειν, reddit, fol. 695. lin. 34.

VARIÆ LECTIONES.

268. Μῦθον) γρ. μοῦθον. *H. Steph.*
283. Ἦλω) γρ. ἦεν, *Seberus*, Indice *Homerico*.
285. Πέρι) γρ. περὶ, non æquè benè.
286. Ἐρίσσειε) γρ. ἐρίσσειεν, olim.

Νῆα κατειρύσσ, ἠ ἑπαρτέας ἔμμεν ἑταίρους,
Οἵ δή μιν πέμψουσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ἀλλ' ἐμὲ μὲν ἀπέπεμψε· τύχησε γὰρ ἐρχομένη νηῦς
Ἀνδρῶν Θεσπρωτῶν ἐς Δουλίχιον πολύπυρον.
Καί μοι κλήματ' ἔδειξεν, ὅσα ξυναγείρατ' Ὀδυσσεύς·
Καί νύ κεν ἐς δεκάτην γενεὴν ἕτερόν γ' ἔπι βόσκοι,
Ὅσσα οἱ ἐν μεγάροις κειμήλια κεῖτο ἄνακτος.
Τὸν δ' ἐς Δωδώνην φάτο βήμεναι, ὄφρα Θεοῖο
Ἐκ δρυὸς ὑψικόμοιο Διὸς βουλὴν ἐπακούσῃ,
Ὅππως νοστήσειε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
Ἤδη δηὶν ἀπέων, ἢ ἀμφαδόν, ἠὲ κρυφηδόν·
Ὣς ὃ μὲν ἔτως ἐστὶ σόος, καὶ ἐλεύσεται ἤδη
Ἆσσον μάλ'· σὺν δ' ἔπι τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης
Δηρὸν ἀπεσσεῖται· ἔμπης δέ τοι ὅρκια δώσω·
Ἴστω νῦν Ζεὺς πρῶτα, Θεῶν ὕπατος καὶ ἄριστος,
Ἰσίη τ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἣν ἀφικάνω,
Ἦ μὴν τοι τάδε πάντα τελείεται, ὡς ἀγορεύω·
Τῷδ' αὐτῷ λυκάβαντι ἐλεύσεται ὐφάδ' Ὀδυσεύς,
Τῷ μὲν φθίνοντος μηνὸς, τῷ δ' ἰσταμένοιο.
Τόνδ' αὖτε προσέειπε πολύφρων Πηνελόπεια,
Αἲ γὰρ τοῦτο, ξεῖνε, ἔπος τετελεσμένον εἴη·
Τῷ κε τάχα γνοίης φιλότητά τε, πολλά τε δῶρα,

" Navem detractam esse, & præparatos esse socios;
" Qui nempè ipsum deducent dilectam in patriam terram.
" Sed me priùs dimisit; contigit enim veniens navis
" Virorum Thesprotorum in Dulichium ferax-frumenti.
" Et mihi res ostendit, quascunque congregaverat Ulysses:
" Quin vel in decimam ætatem alterum adhuc pascerent,
" Quantæ ei in ædibus opes jacebant regis.
" Ipsum autem in Dodonem dicebat iisse, ut Dei
" Ex quercu altâ Jovis consilium audiret,
" Quomodo rediret dilectam in Patriam terram
" Jam diù absens, vel manifestè, vel clàm.
" Ità quidem ille adeò est salvus, & veniet jam
" Propè valdè, neque nunc longè ab amicis & patriâ terrâ
" Diù aberit: veruntamen tibi juramenta dabo;
" Sciat nunc Jupiter primùm, Deorum maximus & optimus,
" Domúsque Ulyssis strenui, ad quam perveni,
" Hoc modo hæc omnia perficientur, sicut dico:
" Hoc ipso anno veniet huc Ulysses,
" Hoc quidem finiente mense, illo autem incipiente.
Hunc rursus alloquuta est prudens Penelope,
" Utinam enim hoc, hospes, verbum perficiendum esset:
" Ideò citò cognosceres amicitiamque, multaque dona,

ΣΧΟΛΙΑ.

294. Ἕτερον γ' ἔπι βόσκοι.] Ἐπείπερ, γάρ.
299. Κρυφηδόν.] Κρύφα, λαθραίως.
305. Ἦ μὴν τοι.] Τοῦτο τῷ τοιούτῳ.

NOTÆ.

fol. 696. lin. 29. Μίμνηκε δὲ ἀνακτοφαλασιλικῶς καὶ νῦν, καθὰ καὶ ἐν τοῖς ἐπὶ Ἐὐμαιον δὲ τὸ Θεσπρωτῶν βασιλέως Φείδωνος· λέγει δὲ ἐκεῖ τὰς τρεῖς εἴκας, δι' ἃν ἐκείνου ἄμοινε πρὸς δὲ Ὀδυσσέως, ἀποστίνδην εἰς εἶκα· καὶ τὰς ἑπτὰς δὲ τρεῖς εἴκας τὰς περὶ τὰ δίξιως τὰ δὲ Ὀδυσσέως κλημάτων, καὶ τὰ αὐτῶν ποσότητος· καὶ τὰς τέσσαρας εἴκας τὰς περὶ τὰ ἐς Δωδώνην ἁπλεύσεως δὲ Ὀδυσσέως, φράσας μὲ ἀπαρελλάκτως αὐτὰ ἐκείνα τὰ ἔπη, μεταθέξας δὲ τὰς συνοίας· καὶ τὸ μὲ ὕστερον, ἐν τοῖς ἐκεῖ τὸ, Ὤμοινε δὲ πρὸς ἔμε αὐτὸν, πρῶτον ἐνταῦθα φησὶ· δεύτερον δὲ, τὸ ἐκεῖσε πρῶτον, τῷ τὰ κλημάτων δηλαδὴ ὑποδείξαι· τρίτον δὲ, τὸ ἐκεῖσε δεύτερον, τὰ περὶ τὰ Δωδώνης λόγου· εἶδε γὰρ ὁ πολὺς ῥήτωρ Ὅμηρος, ὡς ἀφορᾷ γραφῆς πρεπῆ καὶ ἡ τῶν πραγμάτων μεταβάσεις.

296. Τόνδε] ἐς Δωδώνην) Vid. ad ξ'. v. 327.

304. Ἰσίη τ' Ὀδυσῆος) Suavis iterum παρήχησις, ἔ ἴσω, & ἰσίη. Notandum autem hoc in loco Omnes Codices habere Ἰσίη, quare ad eandem normam τὸ ἰσίη, quod olim erat, ξ'. v. 159. in ἰσίη refingo, ut *ibidem*, in *Var. Lect.* Communis autem ἰσίη *Asperatur*; *Ionica* ἰσίη *Lenitur*; ut ostendo, ad *Anacreon*, v. 44. Παρὰ δὲ] ἰσίῳ καθίσας, & ad v. 1091. Πίνουσι τῷ ἰπίσιον. Vid. infrà, ad υ'. v. 231.

309. Αἲ γὰρ τοῦτο, ξεῖνε) Tres hi Versus omnes iterum occurrunt suprà, ad ο'. v. 535. & ρ'. v. 163.

VARIÆ LECTIONES.

295. Ὅσσα) γρ. τόσσα, ut ξ'. v. 326.
297. Ἐπακούσῃ) γρ. ἐσακούσῃ.
304. Ἰσίη) γρ. Ἐσίη, vid. Not. in *Textum*.

Ἐξ

Ἐξ ἐμεῦ· ὡς ἄν τις σὲ σὺν ἀλόμβος μακαρίζοι.
Ἀλλά μοι ὧδ' ἀνὰ θυμὸν ὀίεται, ὡς ἔσεται περ·
Οὔτ' Ὀδυσεὺς ἔτι οἶκον ἐλεύσεται, οὔτε σὺ πομπῆς
Τεύξῃ· ἐπεὶ ἤτοι σημάντορές εἰσιν ἐν οἴκῳ,
Οἷος Ὀδυσεὺς ἔσκε μεθ' ἀνδράσιν, εἴποτ' ἔωγε,
Ξείνους αἰδοίους ἀποπεμπέμεν, ἠδὲ δέχεσθαι.
Ἀλλά μιν, ἀμφίπολοι, ἀπονίψατε, κάτθετε δ' εὐνήν,
Δέμνια, καὶ χλαίνας, καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα,
Ὡς κ' εὖ θαλπιόων χρυσόθρονον ἠῶ ἵκηται.
Ἠῶθεν δ' μάλ' ἔπειτα λοέσας τε, χρίσας τε,
Ὡς κ' ἔνδον ποτὶ Τηλεμάχῳ δείπνοιο μέδηται
Ἥμενος· ὀφρα μεγάρῳ· τῷ δ' ἄλγιον, ὅς κεν ἐκείνων
Τῦτον ἀπάζῃ θυμοφθόρος, οὐδέ τι ἔργον
Ἐνθάδ' ἔτι πρήξῃ, μάλα περ κεχολωμένος αἰνῶς.
Πῶς γὰρ ἐμεῖο σύ, ξεῖνε, δαήσεαι, εἴ τι γυναικῶν
Ἄλλάων περίειμι νόον καὶ ἐπίφρονα μῆτιν,
Εἴ κεν ἀϋσταλέος, κακὰ εἱμένος, ἐν μεγάροισι
Δαινύῃ; ἄνθρωποι δὲ μινυνθάδιοι τελέθουσιν.
Ὅς μὴ ἀπιλήης τ' αὐτὸς ἔῃ, καὶ ἀπιλέα εἰδῇ,
Τῶδε κακαρῶν πάντες βροτοὶ ἄλγε' ὀπίσσω

" Ex me; ut aliquis tibi obvius te beatum dicat.
" Sed mihi sic in animo putatur, fcut erit;
" Neque Ulyſſes ampliùs domum veniet, neque tu reductionem
" Aſſequeris; quoniam non tibi Directores ſunt in domo,
" Qualis Ulyſſes fuit inter viros (ſicubi fuerit)
" Hoſpites honoratos dimittere & ſuſcipere.
" Verùm ipſum, famulæ, lavate, & ſternite lectum,
" Stramenta, & chlænas, & cooperimenta ſplendida;
" Ut bene caleſactus ad aureæ-ſedis Auroram perveniat.
" Manè autem valdè maturè lavate ungiteque,
" Ut intùs apud Telemachum cœnam curet
" Sedens in domo: huic autem pejus erit, qui illorum
" Hunc triſtitiâ afficiet perniciosus, neque aliquod opus
" Hìc ampliùs faciet, valdè quamvis iratus graviter.
" Quomodo enim me tu, hoſpes, cognoſces, ſi quid mulieribus
" Aliis præſto mente, & prudenti conſilio,
" Si ſqualidus, malè indutus, in domibus
" Convivaris? homines autem brevis- & fugacis-*vitæ* ſunt.
" Qui quidem ſævus ipſe erit, & crudelia patravit.
" Huic imprecantur omnes homines dolores in futurum

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

314. Σημάντορες.] Οἱ καλούμενοι, διεπτῆ.
317. Κάτθετε.] Ἀντὶ τοῦ, ῥαψάτε.
319. Θαλπιόων.] Θαλπόμενος, θερμαινόμενος.
320. Λοέσας.] Λοῦσαι.
326. Περίειμι.] Ὑπερβάλλω.
327. Ἀϋσταλέος.] Αὐχμῶν.
328. Δαινύῃ.] Εὐωχεῖται μέλλεις. Ἄνθρωποι δὲ μινυνθάδιοι τελέθουσι.] Τοῦτο πρὸς τὸν εὐφημίαν εἰρηκεν· καὶ ἀναφέρεται ἐπὶ τὸ κλέος· ὀλιγοχρόνιοι δὲ ὑπάρχουσι οἱ ἄνθρωποι, ὀφείλουσι εὖ περᾶν τὸν βίον, καὶ φήμην ἀγαθὴν ἑαυτῶν καταλιπεῖν.

N O T Æ.

325. Πῶς γὰρ ἐμεῖο σύ, ξεῖνε, δαήσεαι) Insignis locus, & *Aſteriſco*, ſiquis alius, notandus. *Quomodò tu, Hoſpes, de me cognoveris, utrum Virtute reliquis antecello*, aut *Prudentiâ; niſi tu aliquod inſigne Bonitatis mea reportaveris monimentum.* Tales ego Viros fortunâ magnos, opibus dites, & præceſſo loco poſitos acceſſi non paucos, de quibus ut malè loqui nolim, certè benè loqui non poſſum. O ſi Mundi hujus Magnatibus hæc *Penelopæ* verba ante Oculos obverſarentur! Verùm nec illis ipſius *Chriſti* Oracula, necdum *Homeri* eloquia ſalivam ſolent movere. Valeant itaque iſti per me cum ſuis falſis honoribus & opibus perituris; verùm vel inviti audient, quæ *Homerus* de iis mox pronuntiet, v. 328. —Ἄνθρωποι δὲ μινυνθάδιοι τελέθουσιν· Ὅς μὴ ἀπιλήης τ' αὐτὸς ἔῃ, καὶ ἀπιλέα εἰδῇ. Τῶδε κακαρῶν πάντες βροτοὶ ἄλγε' ὀπίσσω Ζηνὸς ἀταρ πιθέωτί γ' ἐφεψιόωντες ἄπαντες, κλ. Ἐμεῖο δαήσεαι) Ἢ περὶ ἐμοῦ ἤ, ὡς πρόξεν οὐ οἶδας.

VARIÆ LECTIONES.

314. Εἰσὶν ἐν οἴκῳ) γρ. εἶσ' ἐνὶ οἴκῳ.
319. Εὖ θαλπιόων) γρ. εὐθαλπιόων, *H. Steph.* & *Euſtath.* fol. 697. lin. 40. ὑφ' ἓν legi fatetur.
323. Οὐδέ τι ἔργον) γρ. οὐδέ τι & οὐδέκιν, *H. Steph.*
324. Ἐνθάδ' ἔπ) γρ. ἐνθάδε τι, *Euſtath.* fol. 697. lin. 43. & *H. Steph.*
325. Περίειμι) γρ. πέρι εἰμί.
330. Τῶδε) γρ. τῷ δὲ, *H. Steph.* malè.

Ζωῷ ἀτὰρ τεθνεῶτί γ' ἐφεψιόωνται ἅπαντες·
Ὃς δ' ἂν ἀμύμων αὐτὸς ἔῃ, καὶ ἀμύμονα εἰδῇ,
Τῷ μέν τε κλέος εὐρὺ διὰ ξεῖνοι φορέουσι
Πάντας ἐπ' ἀνθρώπους· πολλοὶ δέ μιν ἐσθλὸν ἔειπον.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ὦ γύναι αἰδοίη Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,
Ἦτοι ἐμοὶ χλαῖναι, καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα
Ἤχθεθ', ὅτε πρῶτον Κρήτης ἔξεα νιφόεντα
Νοστήσαιμι ἐπὶ νηὸς ἰὼν δολιχηγέτμοιο.
Κεῖθι δ', ὡς τὸ πάρος περ ἀύπνους νύκτας ἴαυον.
Πολλὰς γὰρ δὴ νύκτας ἀεικελίῳ ἐνὶ κοίτῃ
Ἄεσα, καί τ' ἀνέμενα ἐύθρονον ἠῶ δῖαν.
Οὐδέ τι μοὶ ποδάνιπτρα ποδῶν ὀπίηνα θυμῷ
Γίγνετ'· οὐδέ γυνὴ ποδὸς ἅψεται ἡμετέρειο
Τάων, αἵ τοι δῶμα κάτα δρήστειρα ἔασιν,
Εἰ μή τις γρηὺς ἐπὶ παλαιὴ, κέδν' εἰδυῖα,

" Vivo; at mortuo maledicent omnes.
" Qui autem bonus ipse erit, & bona sciet,
" Hujus quidem gloriam latam hospites ferent
" Omnes per homines, multique huic bene dixerunt.
Hanc respondens allocutus est prudens Ulysses,
" O uxor veneranda Laërtiadæ Ulyssis,
" Certè mihi indumenta, & cooperimenta splendida
" Odio fuerunt, quando primùm Cretæ montes nivales
" Reliqui in navi proficiscens, longos-remos-habente.
" Dormio itaque, sicut antea insomnes noctes dormiebam:
" Multas enim noctes indecenti in culcitrâ
" Dormivi, & expectavi pulchro-throno Auroram divinam.
" Neque mihi pelvis pedum amabilis in animo
" Est: neque mulier pedem tanget nostrum
" Harum, quæ tibi in domo ministræ sunt.
" Nisi aliqua vetula est antiqua, prudentia sciens,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

331. Ἐφεψιόωνται.] Καταπτύσονται, καὶ λοιδορήσονται· ἢ ἐπιχαίρουσι, καὶ ἐφήδονται.

333. Φορέουσι.] Διαδιδόασι, διαφημίζονται.

338. *Ἤχθεθ'.] Τὸ ἔχθος ἐμβάλλει.

339. Νοσφισάμην.] Ἐχωρίσθην. Δολιχηρέτμοιο.] Μεγάλης, ἐπιμήκους.

340. Κεῖθι.] Κοιμηθήσομαι. Ἴαυον.] Ἀναπαύομην.

341. Ἀεικελίῃ.] Εὐπλεῖ.

342. Ἄεσα.] Ἐχειμαίθλουν, * ἀνίπτοδυσα.

344. Οὐδέ γυνὴ ποδὸς ἅψεται.] Διὰ τὸ ὑβριστικὸν τῶν γυναικῶν.

346. Εἰ μή τις γρηὺς ἐπί.] Ἀθετοῦνται οἱ πρεῖς στίχοι μου, ὅτι * αἰρεῖται τῷ δυναμένῳ ἐπιγνῶναι· εἶτα δὲ καὶ * γλοιὸν τὸ. Ἥπις δὲ τέτληκε. Τίς γὰρ φθονεῖ τῷ ἀγαθαίνῃ;

N O T Æ.

338. Ἤχθετο) Mira *Syntaxis*. Ἐμοὶ χλαῖναι, καὶ ῥήγεα ἤχθεθ, ut *Verbum* referatur ad Nomen ῥήγεα, nihil autem attineat, ad *Nomen* χλαῖναι, tum enim ἤχθονται dicendum. *Eustath.* fol. 699. lin. 6. Τὸ δὲ, χλαῖναι καὶ ῥήγεα ἤχθεθ. Αἰολικὸν σχῆμα καὶ Δωρικόν· καὶ ἴσως παρὰ Πινδάρῳ τοιαῦτα πολλά. Ἀττικὸς δὲ ἀνὴρ οὐκ ἂν εἴπε φαίσοι· ἀπαθὲς ἀφ' ἁπαλὰς χλαίνας, ἐμοῦ ἄν, ἤχθονται, πληθυντικῶς.

346. Εἰ μή τις γρηῦς ἐστι) *Eustath.* fol. 698. lin. 48. Καὶ τοίνυν Ὀδυσσεὺς μὲν οὐκ ἂν ἴσως δοκοίη σκέψασθαι καλῶς, ὑπὸ τοιαύτης γυναικὸς τὰς πόδας νίψασθαι, οἷα αἰρεύμενον, φασὶ, τὸν δυναμένην ἐκ τοῦ ἐπισήμως γνωρίσαι αὐτὸν ἑλκῆς· διὸ καὶ ἀθετοῦσι τοῦτον τὸν στίχον πρὸς τῶν Παλαιῶν. Ὁ μέντοι Ποιητὴς εὐμηδὴς, εἴτουν εὐπλάστως, ἀφ' τοιαύτης γραὸς, τὴν Ὀδυσσέα νίψας, αὐτὸν μὲν ἐᾷ βλαφῆ, πιθανῶς πλάσας τὸ πᾶν,

NOTÆ IN SCHOLIA.

338. *Ἤχθεθ) Hoc *Scholion*, ex *Aloysii* MSto.

342. *Ἀνίπτοδυσα) Hanc vocem ex *Eustathio* addo, fol 698. lin. 19.

346. *Αἰρεῖται) Ità, pro αἱρεῖται, MS. *Aloysiis* * γλοιὸν τὸ, pro γλόουσα corrupto &c. De Sensu *Scholii*, vid. Not. in *Textum*. Nec enim, si verè *Tres hi Versus repudiandi essent*, soli illi interciderentur; eâdem enim ratione totum quicquid est suavissimum ἀπαισίδοξον tolleretur, à v. 345. ad v. 507. *inclusivè*. Quare valeant isti κενώσεις ἀκελεῖς, unà cum *suis Obelis*. Poeta quidem non facit *Ulyssem* de Cicatrice cogitâsse (ut sæpè vel prudentiss-

VARIÆ LECTIONES.

341. Κοίτῃ) γρ. οἴκῳ. *H. Steph.*

343. Ἐπήρατα θυμῷ) γρ. ἐπίηρ' ἀνὰ θυμόν, *Eustath.* fol. 699. lin. 14. nec probat. *H. Steph.* addit, ἐπίηρ' ἀνὰ θυμόν. Vid. *Etymolog.* M. v. Ἐπήρατα. Legi potest & ἐπὶ ἤρατα χύνῃ, pro, ἐπιχύνῃ.

Ἥπις

Ἥπις τέτληκεν τόσσα φρεσὶν, ὅσσα τ' ἐγώ περ·
Τὼδε δ' ἀν' ὑ φθονέοιμι ποδῶν ἅψασθ' ἐμεῖο.
Τὴν δ' αὖτε πρὸς μῦθον ἔειπε πολύφρων Πηνελόπεια,
Ξεῖνε φίλ', ἦ γάρ πω τις ἀνὴρ πεπνυμένος ὧδε
Ξείνην τηλεδαπὴν φιλίων ἐμὸν ἵκετο δῶμα,
Ὡς σὺ μάλ' εὐφραδέως πεπνυμένα πάντ' ἀγορεύεις.
Ἔστι δέ μοι γρηῢς, πυκινὰ φρεσὶ μήδεα εἰδυῖα,
Ἣ κεῖνον δύστηνον ἐὺ τρέφεν, ἠδ' ἀπάλλεν,
Δεξαμένη χείρεσσ', ὅτε μιν πρῶτον τέκε μήτηρ,
Ἥ σε πόδας νίψῃ, ὀλιγοπελέουσά περ ἔμπης.
Ἀλλ' ἄγε νῦν ἀνστᾶσα, πολύφρων Εὐρύκλεια,

" Quæ toleravit tot mente, quot ego;
" Huic non invidero pedes tangere meos.
Hunc rursus allocuta est prudens Penelope,
" Hospes dilecte, non enim unquam aliquis vir prudens adeò
" Hospitum peregrinorum magis-dilectus meam pervenit domum,
" Sicut tu valdè circumspectè prudentia omnia dicis.
" Est itaque mihi anus prudentia mente consilia habens,
" Quæ illum infœlicem benè-nutrivit, & educavit,
" Susceptum manibus; quandò ipsum primùm peperit mater;
" Quæ tibi pedes lavabit, debilis quamvis sit.
" Sed agè nunc surgens, prudens Eurycleа,

ΣΧΟΛΙΑ.

351. Τηλεδαπῶν.] Πόρρωθεν ἀφιγμένων.
353. Πυκινά.] Σωτικά.
356. Ὀλιγοπελέουσα.] Ὀλίγην ἰσχύουσα, ἀδυνατοῦσα.
357. Ἀνστᾶσα.] Ἀναστᾶσα.

NOTÆ.

ἢ αὐτυχῶς ἀπαλλαξας αὐτόν· ἦν ἢ τὸ ὄντι ἀναγκαῖον, ἔχειν δὲ γυναῖκα οὐκ ἦν ἔνδον, ὡς ἐρρέθη, συναερωμένην αὐτῷ. Εἰ δ' ἴσως ἢ ἐξ ἱστορίας τοῦτο ἔχει ὁ Ποιητὴς, οὐκ ἂν ἑτέρα εὑρέθη κρείττων εἰς τοιοῦτον ἔργον, ἢ Εὐρύκλεια· Σημειώσασθαι δὲ τὸ τόπον τοῦτον εἰς παράδειγμα βελτιόμενον, οὐκ εὖ μὲ ἐκπεμφόντα, εἰς ἀγαθὸν δὲ ἐπιβάντα. ἰδὼ δὲ Ὀδυσσεὺς εἰ καὶ καλῶς ἐπιλέξατο, τὸν δυναμένην ἀναγνῶναι αὐτὸν, ἀλλ' ὅμως αὐτυχῶς ἔχει ἀναγνωρισθεὶς ὑπ' αὐτῆς· πολλὰ γὰρ τῇ * μοναδικοτέρα δὲ ἡ τοιαύτη συνήθεια χαρᾶς Εὐρύκλειαν· καὶ ταῦτα μὲν οὐκ ἔξω λόγου. Et hæc Agnitio ulteriùs aliquando inserviet ad confirmandum *Penelopæ* diffidentem animum, ut mox ψ'. v. 73. Ἀλλ' ἄγε τοι ἐγὼ σῆμα ἀριφραδὲς ἄλλο τί εἴπω, Οὐλῶ, τὸν πότμον μὲν οὔ ἤλασε λύκος ἀδινὸς, τὸν ἀπηνίζουσα φερέσβιον. Vid. plura apud *Eustath.* fol. 707. lin. 19. & fol. 708. lin 5. * Ἐπιγραφὴ τ' χ'.

348. Τὼδε δ' ἂν ἐ φθονέοιμι) *Eustath.* fol. 699. lin. 17. Τὸ ὃ, ἐ φθονέοιμι, ποδῶν ἅψασθ', ἀντὶ ἔ. ἐ μεμφοίμην· πολλαχῶ δὲ ὁ φθόνος ἐπὶ μεμψεως ἁπλῶς τίθηται. *Idem* fol. 62. lin. 47. &c. Elegans ἀστειωσις *Platoni, Luciano,* & aliis probis auctoribus familiaris, φθονεῖν, pro ἀρνεῖσθαι, *Invidere* non *Honori*, sed *Labori*; hoc est, *non permittere*, vel *concedere*. Ità illis, οὐδεὶς φθονεῖ, vel ἐ φθονήσω, i. e. οὐκ ἀρνήσομαι. Vid. Not. in *Schol.* ad v. 346.

350. Φιλίων) *Eustath.* fol. 699. lin. 24. Ἔστι δὲ φιλίων, ὁ φιλτρος· ἐ γίνεται ὁπ' ἔ φίλος, ὁμοίως τῷ, καλλος, καλλίων· κεῖται δὲ πε ἐ ἀλλαχῶ παρὰ τῷ Ποιητῇ· τέτυ τὸ ὑπερθετικὸν παρὰ Σοφοκλεῖ, ὁ τῶν φιλίστων σκήνων. Ordo itaque, ξεῖνε φίλε, ἐ γὰρ φίλτρός τις ξείνων, &c.

353. Ἔστι δέ μοι γρηῢς) Τὸ γρηῢς omninò nunc δισυλλάβως scribendum, ob *Metrum*, potest & scribi γρηὺς, teste *Eustathio*.

354. Ἐὺ τρέφεν) In hujusce modi *Dictionibus* semper mallem *distinctim* legere; εὐτρέφω enim non dicitur, sed εὐγεάφω, nec εὐγεάφω, sed εὐγεάφειν, καλλιγραφέω & similia: Verùm εὖ γεάφω *distinctim* dicimus, & *Poeticè*, ἐὺ γεάφω. Quare attendendum de hâc voce. Vid. ad ξ'. v. 108. & ad *Iliad.* ξ'. v. 202.

NOTÆ IN SCHOLIA.

simis Viris oboriatur oblivio) antequam deventum esset ad v. 390. quando serius paulo esset: tum tamen, quod unicum erat reliquum, avertit se à Luce ad tenebras; quanquam & hic plus satis erat cautus *Ulysses*; fidissimam enim Nutricem & ante, & pòst fuisse apparebit. Decori igitur semper memor Poeta Probabilitati studet, nec tamen elegans Episodium & παίθους plenum rejicit. Suspicor in fine legendum, * τ' μὴ ἀτυχέσιν. Vox φθονέοιμι minimè intellecta, scrupulos hos *Scholiographo* injecit. Vid. Not. in *Textum* ad v. 348. de φθονεῖν, pro μεμφομαι.

VARIÆ LECTIONES.

347. Ἥπις τέτληκεν τόσσα φρεσὶν) γρ. ἵπις δὴ τέτληκε τόσα φρεσὶν, *Br. Schol.* MS.

348. Τὼδε δ' ἂν ἐ φθονέοιμι) γρ. τὼδ' οὐκ ἂν φθονέοιμι, *H. Steph.* nequaquam ineptè.

354. Ἐὺ τρέφεν) γρ. ἐὔτρεφον, olim, malè; ut notamus ad *Textum*.

Νίψον σεῖο ἄνακτος ὁμήλικα· καί πυ Ὀδυσεὺς
Ἤδη τοιόσδ' ἐστὶ πόδας, τοῖος δέ τε χεῖρας·
Αἶψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγηράσκουσιν.
Ὣς ἄρ' ἔφη· γηθὺς δ' κατέχεθε χερσὶ πρόσωπα,
Δάκρυα δ' ἔκβαλε θερμὰ, ἔπος δ' ὀλοφυδνὸν ἔειπεν,
Ὤ μοι ἐγὼ σέο, τέκνον, ἀμήχανος· ἦ σε μὲν Ζεὺς
Ἀνθρώπων ἤχθηρε θεοειδέα θυμὸν ἔχοντα.
Οὐ γάρ πώ τις τόσσα βροτῶν Διὶ τερπικεραύνῳ
Πίονα μηρί' ἔκηε, ὐδ' ἑξαίτους ἑκατόμβας,
Ὅσσα σὺ τῷ ἐδίδους, ἀρώμενος ἔως ἵκοιο
Γῆράς τε λιπαρὸν, θρέψαιό τε Φαίδιμον υἱόν·
Νῦν δέ τοι ὧδέ σε πάμπαν ἀφείλετο νόστιμον ἦμαρ.
Οὕτω που κἀκείνῳ ἐφεψιόωντο γυναῖκες
Ξείνων τηλεδαπῶν, ὅτε τοῦ κλυτὰ δώματ' ἵκοιτο,

" Lava tui domini æqualem; & forte Ulyſſes
" Jam talis eſt pedibus, taliſque manibus;
" Statim enim in malo homines conſeneſcunt.
Sic dixit; Vetulaque operuit manibus vultum,
Lacrymaſque emiſit calidas, verbumque miſerandum dixit,
" Hei mihi! Ego tui *causâ*, ô Fili, impos-animi. Certè te Jupiter ſupra
" Homines odit pium animum habentem.
" Nec enim unquam Mortalium aliquis tot Jovi fulmine gaudenti
" Pinguia crura combuſſit, neque eximias hecatombas.
" Quot tu huic dediſti, precans ut pervenires
" Ad ſenectutem maturam, nutriresque illuſtrem filium;
" Nunc autem ſic tibi omninò abſtulit reditùs diem.
" Sic alicubi illi illuſerunt mulieres
" Hoſpitum peregrinorum, quando alicujus ad inclytas domos pervenit,

ΣΧΟΛΙΑ.

358. Σεῖο.] Τῷ σῷ.
361. Κατέχεθε.] Κατέχε.
363. *Ἀμήχανος.] Περὶ ὃν, δηλονότι τὸν Δία, οὐκ ἔστι τινὰ μηχανὴν εὑρεῖν· ἐξ ὧν, δηλονότι, καὶ χαλεπός ἐστιν.
370. Ἐφεψιόωντο.] Καθήπτοντο, ἐλοιδοροῦντο.

NOTÆ.

358. Νίψον σεῖο ἄνακτος ὁμήλικα) Miro Artificio hìc & deinceps Alluſiones ſuas Poeta ſpargit, ut aliàs, fauſtas *Ominationes*, ad σ'. v. 111. &c. Confer v. 363. 378. 380.

360. Αἶψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγηράσκουσι) Vid. *Duporti* Gnomolog. in locum. Quòd verò *Heſiodus* & hoc *Homerico* Verſu, & aliis haud paucis fruatur, præter quæ ille afferat, dicendum, Nos hoc Argumento probare *Homerum* eſſe originem, & *Heſiodum*, præſertim in *Scuto* (ſi modo illud verè ſit illius opus) ejuſdem ſervilem Imitatorem, aut potiùs plagiarium Compilatorem (non hoc de vero *Heſiodo* loquor) apparere. Omnes enim hi Verſus, in *Homero*, non facti, ſed nati, & ſuo loco poſiti, videntur; in *Heſiodo*, vel adeſſe, vel abeſſe, ſine *Sensûs* jacturâ poſſe; vel ſaltem non ſine vi quâdam, & præter Naturam, eò torqueri. Adeò verum eſt, Idem eſſe, Carmen *Homero*, Clavam *Herculi*, & Fulmen *Jovi*, extorquere. Vid. ad φ'. v. 28.

363. Ὤ μοι ἐγὼ σέο, τέκνον, ἀμήχανος) Ingeniosiſſimè Poeta inducit Vetulam *Ulyſſis* Nutricem, ipſum *Ulyſſem*, quem abſentem putabat, ut præſentem alloquentem; mox ad fictitium illum Mendicum revertentem. *Euſtath.* fol. 699. lin. 42. Ὅτι πάνυ εἰκότως Ὅμηρος ποιεῖ τὸν Πηνελόπην ἐν ᾧ παραπυχόμενος εἰκάσαι τῇ μαίᾳ Εὐρυκλείᾳ νόημα ἱερόθηκεν αὐτῆς εἰς τὸ τὸν ξένον ἐκπρεπῶς ἀκριβῶς μεθοδεύσαι· ἐκ τούτου δὲ ἰδίως ἐπ' ἀναγνωρισμῷ ἔφη Ὀδυσσέως φησὶ γάρ, Νίψον σεῖο ἄνακτος ὁμήλικα· καί πυ Ὀδυσσεὺς Ἤδη τοιόσδ' ἐστὶ πόδας, τοιόσδε τε χεῖρας· ἀλλ' ὅτι μὲν ὑπόθεσις ἦν φύσει, ἀλλ' ἴσως οὐκ ἐπιθέτου, ἀλλὰ τοῦ κάκωσιν.

371. Δάμασθ' ἵκοιτο) *Henr. Stephanus* hìc fortè per ἀβλεψίαν habuit, δύσασθ' ἵκοιτο, cujus παροράματος cæci ſequuntur, *Caſtellio*, *Schrevelius*, &c. at v. 273. pertinere; niſi & hic forte ἀμήχανος ad Ζεὺς referatur. Vid. infrà, ad v. 560.

NOTÆ IN SCHOLIA.

363. *Ἀμήχανος) MS. *Aloyſii*, Ἀμήχανος) Περὶ ὃν, δηλονότι τὸν Δία, οὐκ ἔστι τινὰ μηχανὴν εὑρεῖν· ἐξ ὧν δηλονότι, καὶ χαλεπός ἐστιν. Puto hoc *Scholion* ad *Iliad.* τ'.

VARIÆ LECTIONES.

358. Σεῖο) γρ. σοῖο, MS. *Aloyſii*.
363. Ἀμήχανος· ἦ σὲ μὲν Ζεὺς) γρ. ἀμήχανος ἦ σὲ μὲν Ζεὺς, vid. Not. in *Scholia*.
370. Ἐφεψιόωντο γυναῖκες) γρ. ἐφεψιόωνται γυναῖκες, *Euſtath.* fol. 701. lin. 25. Εἰ δὲ γράφοι ἐφεψιόωντο, δυσμενείαν ἴσχε. At Error ortus, quòd mox infrà, v. 472. καθεψιόωντο legatur.

Ὡς

Ὡς σέθεν αἱ κύνες αἴδε καθεψιόωνται ἅπασαι·
Τάων νῦν λώβην τε, καὶ αἴσχεα πόλλ', ἀλεείνων,
Οὐκ ἐάς νίζειν· ἐμὲ δ' οὐκ ἀέκητι ἀνώγεις
Κύδρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια.
Τῷ σε πόδας νίψω, ἅμα τ' αὐτῆς Πηνελοπείης,
Καὶ σέθεν εἵνεκ'· ἐπεί μοι ὀρώρεται ἔνδοθι θυμὸς
Κήδεσιν· ἀλλ' ἄγε νῦν ξυνίει ἔπος, ὅ, τι κέν εἴπω·
Πολλοὶ δὴ ξεῖνοι ταλαπείριοι οἰφάδ' ἵκοντο,
Ἀλλ' οὔπω τινά φημι ἐοικότα ὧδε ἰδέσθαι,
Ὡς σύ, δέμας, φωνήν τε, πόδας τ', Ὀδυσῆι ἔοικας.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ὦ γεγάασι, οὕτω Φασὶν, ὅσοι ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
Ἡμέας ἀμφοτέρους, μάλα εἰκέλω ἀλλήλοιϊν
Ἔμμεν· ὡς σύ γὰρ αὐτὴ ὑποφρονέουσ' ἀγορεύεις.
Ὡς ἄρ' ἔφη· γρηῢς δ' ἐλέησε παμφανόωσα,
Τῷ πόδας ἐξαπένιζεν, ὕδωρ δ' ἐνεχεύατο πηλὸν
Ψυχρόν· ἔπειτα δὲ θερμὸν ἐπήφυσεν· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Ἷζεν ἐπ' ἐσχαρόφιν, ποτὶ δὲ σκότον ἐτράπετ' αἶψα·
Αὐτίκα γὰρ κατὰ θυμὸν ὀίσατο, μή ἑ λαβοῦσα
Οὐλίῃ ἀμφράσσαιτο, καὶ ἀμφαδὰ ἔργα γένοιτο.
Νίζε δ' ἄρ' ἆσσον ἰοῦσα ἄνακτ' ἑόν· αὐτίκα δ' ἔγνω
Οὐλίην· τὴν ποτέ μιν σὺς ἤλασε λευκῷ ὀδόντι
Παρνησόνδ' ἐλθόντα, μετ' Αὐτόλυκόν τε, καὶ υἱας

" Sicut tibi, *ô senex*, canes hæ illudunt omnes:
" Harum nunc contumeliam & opprobria multa fugiens,
" Non finebas lavare; me verò non invitam jubet
" Filia Icarii prudens Penelope.
" Ideò tibi pedes lavabo, simulque ipsius Penelopes,
" Et tui gratiâ: quoniam mihi movetur intùs animus
" Doloribus; sed agè nunc intellige verbum, quod dicam.
" Multi sanè hospites miseri huc pervenerunt,
" Sed nondum aliquem dico similem sic vidisse,
" Sicut tu, corpore, voceque, pedibusque, Ulyssi *similis es*.
Hanc respondens allocutus est prudens Ulysses,
" O vetula, sic dicunt, quicunque viderunt oculis
" Nos ambos, valdè similes inter nos
" Esse; sicut tu advertens ipsa dicis.
Sic dixit; vetula verò lebetem accepit splendidum,
Quo pedes lavabat; aquamque infudit multam
Frigidam, tum demum calidam superfudit; at Ulysses
Sedit in foco, & ad tenebras versus est statim:
Subitò enim in animo cogitavit, nè ipsum tractans
Cicatricem animadverteret, & manifesta res fieret.
Lavabat itaque propè iens regem suum; statimque cognovit
Cicatricem: Aper quam illum aliàquando percussit albo dente,
Parnassum euntem, ad Autolycumque & filios,

ΣΧΟΛΙΑ.

372. Κύνες.] Ἀναιδῆς.
374. Νίζειν.] Πλύνειν.
376. Τῷ σὲ πόδας νίψω.] Διό σε νίψω τοὺς πόδας.
377. Ὀρώρεται.] Τέθυμωται.
379. Ταλαπείριοι.] Ταλαίπωροι.
384. Ἰκέλω] Ὁμοίους. Ἀλλήλοιϊν.] Ἀλλήλοις.
386. Λίβηξε.] Νῦν, τὴν λευκάνιλω.
387. Ἐξαπένιζεν.] Ἀπένιπτεν.
388. Ἐπήφυσεν.] Ἐπλώτλησεν.
390. Λαβοῦσα.] Καθαχοῦσα.
391. Οὐλίῃ.] Τὸ ὀγιαθὲν τραῦμα. Ἀμφράσσαιτο.] Ἐπιγνῷ. Ἀμφαδὰ.] Ἐκδηλα, σαφανῆ.
394. Παρνησόνδε.] Εἰς τὸ Παρνασσὸν, * τὸ ὄρος Δελφῶν.

NOTÆ.

Spondanus hìc se in libertatem asseruit, & δώμασ' ἵκηται legit, ut & *Oxonienses* amicus; quomodò & olim *Florentina*, *Aldina*, *Lovaniana Rescii*. Verùm fatendum, *Hervagianam* hìc cæspitare; nam nec optima semper mendis vacat.

390. Ὀίσατο) Ità cum gemino σ'. scribo, cùm aliàs *Antepenultima* foret brevis, ut in αἰτιόωντο. Sic ὀδυσάμενος, & ὀδύσσατο· ἀγασσάμενος, & ἀγάσσατο· ἀασάμην, & ἄασσατο· δαμάσσαι, & δαμάσσαι· ἀρεσσάσθω, & ἀρεσσάσθω· νίκησεν, & νείκεσσεν· νοσφισσάμην & νοσφισσάμενος· ut passim probamus, & suprà, v. 286.

NOTÆ IN SCHOLIA.

394. Παρνασὸν, * τὸ ὄρος.) Ità, pro Παρνασόν. * Παρνασὸς ἢ τὸ ὄρος.

VARIÆ LECTIONES.

384. Εἰκέλω) γρ. ἰκέλω, *Br. Schol.* malè.
389. Ἷζεν ἐπ') γρ. ἵζεν ἀπ', *H. Steph.*
390. Ὀίσατο) γρ. οἴσατο, malè olim.
391. Ἀμφράσσαιτο) γρ. ἀμφράσσοιτο, ut modò

Μητρὸς

Μητρὸς ἑῆς πατέρ' ἐσθλὸν, ὃς ἀνθρώπους ἐνίκησε
Κλεπτοσύνῃ θ', ὅρκῳ τέ· θεὸς δέ οἱ αὐτὸς ἔδωκεν
Ἑρμείας· τῷ γὰρ κεχαρισμένα μηρία κᾶε
Ἀρνῶν ἠδ' ἐρίφων· ὁ δέ οἱ πρόφρων ἅμ' ὀπήδει.
Αὐτόλυκος δ' Ἰθάκης ἐλθὼν ἐς πίονα δῆμον,
Παῖδα νέον γεγαῶτα κιχήσατο θυγατέρος ἧς·
Τὸν ῥά οἱ Εὐρύκλεια φίλοις ἐπὶ γούνασι θῆκε
Παυομένῳ δόρποιο· ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν,
Αὐτόλυκ', αὐτὸς νῦν ὄνομ' εὕρεο, ὅ, τι κέ θείης
Παιδὸς παιδὶ φίλῳ· πολυάρητος δέ τοι ἐσσί.
Τὼ δ' αὖτ' Αὐτόλυκος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε,
Γαμβρὸς ἐμὸς, θυγάτηρ τε, πάθεθ' ὄνομ', ὅ, τι κεν εἴπω·
Πολλοῖσιν γὰρ ἔγωγε ὀδυσάμενος τόδ' ἱκάνω
Ἀνδράσιν, ἠδὲ γυναιξὶν, ἀνὰ χθόνα πουλυβότειραν·
Τῷ δ' Ὀδυσεὺς ὄνομ' ἔστω ἐπώνυμον· αὐτὰρ ἔγωγε,
Ὁππότ' ἂν ἡβήσας μητρώϊον ἐς μέγα δῶμα
Ἔλθῃ Παρνησσόνδ', ὅθι πέρ μοι κτήματ' ἔασιν,
Τῶν οἱ ἐγὼ δώσω, καί μιν χαίροντ' ἀποπέμψω.
Τῶν ἕνεκ' ἦλθ' Ὀδυσεὺς, ἵνα οἱ πόροι ἀγλαὰ δῶρα·
Τὸν μὲν ἄρ' Αὐτόλυκός τε, καὶ υἱέες Αὐτολύκοιο
Χερσίν τ' ἠσπάζοντο, ἔπεσί τε μειλιχίοισι·

Matris ſuæ patrem bonum, qui homines ſuperabat
Furtoque, juramentoque. Deus verò ei ipſe dederat
Mercurius; huic enim grata crura comburebat
Agnorum & hædorum: hic igitur promptus ſimul adfuit.
Autolycus autem Ithacæ veniens in pinguem populum,
Filium nuper natum invenit filiæ ſuæ:
Hunc illi Eurycléa charo in gremio poſuit
Finienti cœnam, verbumque dixit & compellavit,
" Autolyce, ipſe nunc nomen inveni, quod ponas
" Filiæ filio dilecto; multis-votis exoptatus utique eſt.
Huic rurſus Autolycus reſpondit, dixitque,
" Gener meus, filiaque, ponite nomen, quodcunque dicam:
" Multis enim ego ſub iratus huc veni
" Viris & mulieribus ſupra terram multa-paſcentem:
" Quare Ulyſſes nomen ſit cognomen: at ego,
" Quando adoleſcens-factus maternam in magnam domum
" Venerit ad Parnaſſum, ubi alibi mihi Poſſeſſiones ſunt;
" Ex his illi ego impertiam, & ipſum gaudentem dimittam.
Horum gratiâ venit Ulyſſes, ut ei præberet ſplendida dona:
Hunc quidem Autolycuſque, & filii Autolyci
Manibuſque ſalutaverunt, verbiſque ſuavibus:

ΣΧΟΛΙΑ.

395. Ἐκίκασε.] Ἐνίκα.
404. Πολυάρητος.] Μισῶ πολλῶν ἐχθῶν ῥιζόβρωτος.
407. Ὀδυσάμενος.] Μισηθεὶς, ἢ ὀργὴν ἀγαγών, ἢ βλάψας.
409. Ἐπώνυμον.] Φερώνυμον.
410. Ἡβήσας.] Ἐν ἀκμῇ ἡλικίας γενόμενος.

NOTÆ.

400. Θυγατέρος ἧς) Vid. ad *Iliad. φ'.* v. 504.

404. Πολυαρήτος δ' ἔσσι τοι ἐσσὶ) Voces ἀρητὸς & πολυάρητος, & earum *Thema* ἀράομαι, *Homero* ſemper *Primam* producunt, ut & ἀρά, *Odyſſ. ν'.* v. 767. —Θεαὶ δέ οἱ ἔκλυον ἀρῆς. Nam in illo loco, *Iliad. σ'.* v. 100. —ἀρῆς ἀλκτῆρα γοήσαι, multi legunt ἄρους, pro ἄρεος· ut in illo *Heſiodi*, Ἀλκτὴρ ἀθανάτοισιν ἀρῆς γένετο κρυεροῖο. Certo tamen certius conſtat, apud *Scenicos* hanc Syllabam corripi, ut *Sophocl.* Trachin. v. 1247. Φθίσουσι μοῖραι· ἀλλά τοι θεῶν ἀρά. *Euripid.* Phœniſſ. v. 772. Ἡμᾶς δ' ἀρᾶσθαι, ἢν τύχῃ, κελεύσεις, & v. 883. Ἐξηγέλασεν· ὦν δ' ἔπιδε σ' αὐτοῖς ἀραῖς, & v. 1313. & 1435. Quare non erat, cur *Philippus Labbæus* diffideret *Criticis* & *Lexicographis*, qui hunc *Euripidi* verſum tribuunt, Εἰ δ' ἦν ἀραῖον δαίμοσι βροτῶν γένος.

407. Πολλοῖσιν γὰρ ἔγωγε ὀδυσάμενος—Τῷ δ' Ὀδυσεὺς ὄνομ' ἔστω) Hinc *Sophocles*, perpetuus *Homeri* imitator, Ὀρθῶς σὺ μ' ἐπώνυμον κακοῖς· Πολλοὶ γὰρ ὠδύσαντο δυσσεβεῖς ἐμοί. Vid. *Sophoclis* Vitam, & *Ludolphi Kuſteri* Hiſtor. Critic. *Homeri*, p. 27. Alii Nomen datum volunt, Ὅτι ἐν ὁδῷ ἐπικοπῇ, τοῦ Σισύφου, τῷ μητέρα αὐτῆς μιγνυμένου, vid. *Ptolemæi Hephæſtion.* p. 307. Alii Ὀδυσσεὺς, quaſi ὁ δυσσόμενος, ut *Gerardi Croeſii*, Ὁμηρικὸς Ἐβραϊσμὸς, p. 229.

VARIÆ LECTIONES.

397. Μηρία κατῖον) γρ. μηρί' ἔκαιον.
410. Ὁππότ' ἂν) γρ. ἐπεύτυκτον.

Μήτηρ

Μήτηρ δ' Ἀμφιθέη μητρὸς, περιφῦσ' Ὀδυσῆϊ,
Κύσσ' ἄρα μὲν κεφαλώ τε, καὶ ἄμφω φάεα καλά.
Αὐτόλυκος δ' υἱοῖσιν ἐκέκλετο κυδαλίμοισι,
Δεῖπνον ἐφοπλίσασθαι· τοὶ δ' ὀτρύνοντος ἄκουσαν·
Αὐτίκα δ' εἰσάγαγον βοῦν ἄρσενα πενταέτηρον·
Τὸν δέρον, ἀμφὶ δ' ἔπον, καὶ μὲν διέχθαν ἅπαντα.
Μίστυλλόν τ' ἄρ' ὀπταμύως, πείρά τ' ὀβελοῖσιν,
Ὤπτησάν τε περιφραδέως, δάσαντό τε μοίρας.
Ὡς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύτα
Δαίνυντ'· οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐίσης·
Ἠμόσθη δ' ἠελίῳ καταδύντι, καὶ ἐπὶ νέφας ἦλθε,
Δὴ τότε κοιμήσαντο, καὶ ὕπνου δῶρον ἕλοντο.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Βάν ῥ' ἴμεν ἐς θήρην ἠμὲν κύνες, ἠδὲ καὶ αὐτοὶ
Υἱέες Αὐτολύκου· μετὰ τοῖσι δῖος Ὀδυσσεὺς
Ἤιεν· αἰπὺ δ' ὄρος πρωτόβαν κατεμέμβλετο ὕλῃ
Παρνησσῷ· τάχα δ' ἵκανον πτύχας ἀνεμοέσσας.
Ἠέλιος μὲν ἔπειτα νέον προσέβαλλεν ἀρούρας,
Ἐξ ἀκαλαρρείταο βαθυρρόου Ὠκεανοῖο·

Mater quoque Amphithea matris, amplexa Ulyssem,
Osculata est ipsum caputque, & ambo lumina pulchra.
Autolycus verò filiis jussit gloriosis
Cœnam parare; illi quoque impellenti obtemperârunt.
Statim verò induxerunt bovem masculum quinquennem:
Quem excoriârunt, circumque versabant, & ipsum diviserunt omnem,
Minutim inciderunteque scienter, fixeruntque verubus,
Assaveruntque perite, divisseruntque partes.
Sic tunc quidem toto die in Solem descendentem
Convivabantur, neque animus indigebat convivio æquali;
Quando Sol descendit, & advenerunt tenebræ,
Jam tunc dormiverunt, & somni donum acceperunt:
Quando verò manè-genita apparuit roseis-digitis Aurora,
Perrexerunt ire in venationem, tam canes, quam & ipsi
Filii Autolyci: cum his quoque clarus Ulysses
Ivit, altum verò montem ascenderunt indutum sylvâ
Parnassi; statimque pervenerunt ad concavitates ventosas.
Sol quidem tum nuper percusserat arva
Ex tacitè-fluenti profundifluo Oceano;

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

416. Ἀμφιθέη.] Ἀνάκλησις μήτηρ. Περιφῦσα.] Περιπλακεῖσα.

431. Προσέβαν.] Ἀντὶ τοῦ, ἀνῆλθον.

432. Παρνησσῷ πάχα δ'.] ἵκανον πτύχας ἀνεμοέσσας.] * Φιλωνὶς, ἡ Δαιδαλίωνος θυγάτηρ, οἰκοῦσα τὸ Παρνασσὸν, ὑπὸ αὐτοῦ παρελήφθη * τοῦ Ἑρμοῦ καὶ Ἀπόλλωνος. εἶχε δὲ τὸ κάλλος ἐφάμιλλον ἀμφοτέροις, ὥστε καὶ τοὺς θεοὺς ζηλοτυπῆσαι καθ' ὃ * αὐτὸ φιλῆσαι μίσγεσθαι. εἶτα ὑπὸ μὲν τοῦ Ἀπόλλωνος γίνεται Φιλάμμων ἀνὴρ σοφιστὴς, ὃς καὶ πρῶτος ἐδίδαξε χορεύειν συμπόσιον παρθένων· ὑπὸ δὲ Ἑρμοῦ Αὐτόλυκος, ὃς οἰκῶν τὸ Παρνασσὸν πλεῖστα κλέπτων ἐθησαύριζεν. εἶχε δὲ παῖδα τὸν τέχνῳ παρὰ δὲ πατρὸς ὥστε τοὺς ἀνθρώπους, ὅτι κλέπτοι τι, λανθάνειν, καὶ τὰ θριμμάτα τὰ λείας ἀλλοιοῦν εἰς ὃ θέλοι μορφῆς, ὥστε πλείστης αὐτὸν διαστάσεως γίνεσθαι λείας· ἡ δὲ ἰσορία παρὰ Φερεκύδῃ. Πτύχας.] Τὰς ὑπερκείσεις.

434. Ἐξ ἀκαλαρρείταο.] Ἐξ ἡσύχως ῥέοντος.

N O T Æ.

417. Κύσσ' ἄρα μὲν) Κύσσε lego, pro κύσε, vel κῦσε, quod priùs hoc in loco, nec enim in aliis, obtinebat; de quâ re videsis ad π'. v. 15.

NOTÆ IN SCHOLIA.

432. * Φιλωνὶς ἡ Δαιδαλίωνος) Olim Φιλωνὶς, ἡ Δηΐου. *Ceycis* frater *Dadalion*, filius *Luciferi*, cujus filia *Philonis*, quæ & *Chione*, ab *Apolline* & *Mercurio* eodem die compressa, huic *Autolycum*, illi *Philammona* peperit, ut *Ovid.* Metamorph. l. xi. §. 8. Hinc *Conon* Narrat. vii. Φιλάμμωνα, παῖδα Φιλωνίδος, ἣ γίγνεται ἐξ Εὐσφόρου, ut *Photius* Bibliothec. Vid. Not. ad *Iliad.* β'. v. 595. *Hyginus* §. cc. Nomen *Chione* agnoscit, quam & ab aliis *Philonidem* dictam ait, & Patris nomen *Dadalionem* verè pronuntiat. In hoc *Scholio* τοῦ Ἑρμοῦ καὶ Ἀπόλλωνος lego ex historiâ; & pro καθ' ὃ τὸ αὐτῆ, lego, καθ' ὃ τὸ αὐτὸ, ex MS. *Aloysiano* & *Morrhianâ* Editione. *Schreveliana* quidem καθ' ὃ τὸ αὐτοῦ *pessimè*. Hoc *Scholion* in MS. malè locatum è regione v. 581.

434. * Hoc *Scholion*, ex *Aloysii* MSto, verùm idem extat ad *Iliad.* η'. v. 422.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

417. Κύσσ') γρ. κῦσ' & κύσ', vid. Not. in *Textum*.

Od'.

Οἵδ' ἐς βῆσαν ἵκανον ἐπακλῆῆες· τοὶ δ' ἄρ' αὐτῶν
Ἴχνη ἐρευνῶντες κυῶες ἤισαν· αὐτὰρ ὄπιθεν
Υἱέες Αὐτολύκου μετὰ τοῖσι ἧος Ὀδυσσεὺς
Ἤιεν ἄγχι κυνὸς, κραδάων δολιχόσκιον ἔγχος.
Ἐνθάδ' ἄρ' ἐν λόχμῃ πυκινῇ κατέκειτο μέγας σῦς·
Τὴν μὲν ἄρ' οὔτ' ἀνέμων διάβη μένος ὑγρὸν ἀέντων,
Οὔτε μὶν ἠέλιος φαέθων ἀκτῖσιν ἔβαλλεν,
Οὔτ' ὄμβρος περάασκε διαμπερές· ὡς ἄρα πυκνὴ
Ἦεν, ἀτὰρ φύλλων ἐντὸς χύσις ἦλθε πολλή.
Τόνδ' ἀνδρῶν τε κυνῶν τε πόδες κλύπος ἦλθε ποδοῖιν,
Ὡς ἐπάγοντες ἐπῆσαν· ὁ δ' ἀντίος ἐκ ξυλόχοιο
Φρίξας εὖ λοφιὴν, πῦρ δ' ὀφθαλμοῖσι δεδορκὼς,
Στῆ ῥ' αὐτῶν σχεδόθεν· ὁ δ' ἄρα πρώτιστος Ὀδυσσεὺς
Ἔσσυτ', ἀναχόμενος δολιχὸν δόρυ χειρὶ παχείῃ,
Οὐτάμεναι μεμαώς· ὁ δέ μιν φθάμενος ἔλασεν σῦς
Γουνὸς ὕπερ· πολλὸν δὲ διήρυσε σαρκὸς ὀδόντι
Λικριφὶς αἰζηὸς, ὑπὸ δ' ὀστέον ἶκελο φωτός.
Τόνδ' Ὀδυσσεὺς οὔτησε, τυχὼν κατὰ δεξιὸν ὦμον,
Ἀκμὴν ἠ διῆλθε φαεινῇ δουρὸς ἀκωκή·
Κὰδ' δ' ἔπεσ' ἐν κονίῃσι μακών· ἀπὸ δ' ἔπτατο θυμός.
Τὸν μὲν ἄρ' Αὐτολύκου παῖδες φίλοι ἀμφεπένοντο,

Hi ad ſaltum pervenerunt venatores, antè verò ipſos
Veſtigia ſcrutantes canes ibant; at retrò
Filii Autolyci, cum his quoque clarus Ulyſſes
Ibat prope canes, vibrans longam haſtam.
Tunc utique in ſylvâ densâ jacebat magnus aper,
Quam quidem neque ventorum penetrabat vis humida ſpirantium,
Neque ipſam ſol lucens radiis percutiebat,
Neque imber tranſibat penitus, adeò denſa
Erat; at foliorum inerat fuſio valdè multa.
Ad hunc virorumque canumque ſonus pervenit pedum;
Quandò venantes ingruerunt: hic igitur obvius ex fruticeto,
Valdè exhorrens ſetosâ cervice, ignemque oculis aſpiciens,
Stetit ipſos propè; ipſe itaque primus Ulyſſes
Irruit, elevatâ longâ lanceâ manu forti,
Vulnerare cupiens: hic tamen ipſum prævenies percuſſit aper
Genu ſuper; multumque exhauſit carnis dente
Obliquè ruens, neque *ad* os pervenit viri.
Hunc Ulyſſes vulneravit in dextro humero;
Ex-alia-parte verò tranſivit lucidæ lanceæ cuſpis;
Decidit igitur in pulveribus grunniens, longeque volavit animus.
Hunc quidem Autolyci filii dilecti circum laborabant;

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

435. Βῆσαν.] Τὰ ἀφάτταια δ' ὄρνις.

436. Ἤισαν.] Ἐπορεύοντο.

439. Λόχμη.] Συνδένδρη τόπος.

440. Διαάν.] Διάπνοή.

443. Ἤλιθε.] Γίνεται δὲ καὶ βάλλω, τὸ συναθροίζω· ἀθρόως ἐπίῤῥημα, σημαίνει τὸ ἀθρόως πίπτειν ἢ ἕ

αὐτὶ δ' μεταίσιος εἶον, * Ἐπίχρεον ὦλιθε χερσὶν, αὐτὶ δ', μεθαίνος. * *Apollon.* Argonaut. l. 2. v. 283.

445. Ἐπῆσαν.] Ἐπόρχοντο.

446. Λοφιὴν.] Τίνονται.

450. Γουνὸς ὕπερ.] Ὑπεράνω δ' γόνατος. Διήρυσε.] Διέκοψε, διέχισεν.

451. * Λικριφὶς.] Πλαγίως.

N O T Æ.

445. Ἐπάγοντες) *Venantes* expono; ἐπάγω enim Vox *Venatoribus* propria, unde *Heſych.* Ἐπακτὴρ) Κυνηγός. Ἐπακλῆῆες, *Venatores*, ſuprà, v. 435. Ἀκτῆῆες, idem, infrà, §. xxxi. v. 6.

446. Φρίξας εὖ λοφίην, πῦρ δ' ὀφθαλμοῖσι δεδορκὼς) De hâc Phraſi, vid. *Euſtath.* in *Iliad.* fol. 917. lin. 26. *Sopingius*, ad *Heſych.* v. *Λοφιὴν*, hunc Verſum malè *Empedocli* tribuit, legitque *ὁ λοφιᾷ*. Poſtremum Hemiſtichium *Virgil.* l. 6. v. 300. exprimit, *—ſtant lumina flammâ.* Et alius, *Igne micant oculi.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

443. * Hoc *Scholion* ferè ad verbum ex *Etymolog.* M. vel viceverſa. At illud, Ἐπίχρεον ὦλιθε χερσὶν, apud *Homerum* non apparet. Eſt nempè *Apollonii*; ut notamus, ad *Schol.* Confer *Heſych.* v. Ἤλιθε.

451. * Λικριφὶς) Πλαγίως. MS. *Aloyſii*, excepto, quòd malè ibi, πλάγιος.

VARIÆ LECTIONES.

136. Ἴχνη) γρ. ἴχνια, & ἴχνι'.

439. Ἐνθάδ') γρ. ἔνθα δ', olim, non bene.

440. Διάαν) γρ. ἀλάη, vid. ad ε'. v. 478. *Var. Lect.*

445. Ὡς) γρ. ὥς, *Euſt.* fol. 703. lin. 39. & *H. Steph.*

Ὥστει-

Ὠτειλὼ δ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος ἀντιθέοιο
Δῆσαν ἐπισταμένως· ἐπαοιδῇ δ' αἷμα κελαινὸν
Ἔσχεθον· αἶψα δ' ἵκοντο φίλω ἐς δώματα πατρός.
Τὸν μὲν ἄρ' Αὐτόλυκός τε, καὶ υἱέες Αὐτολύκοιο
Εὖ ἰησάμενοι, ἠδ' ἀγλαὰ δῶρα πορόντες,
Καρπαλίμως χαίροντα φίλην χαίροντες ἔπεμπον
Εἰς Ἰθάκην· τὼ μὲν ῥα πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
Χαῖρον νοστήσαντι, καὶ ἐξερέεινον ἕκαστα,
Οὐλήν, ὅ, τι πάθοι· ὁ δ' ἄρα σφίσιν εὖ κατέλεξεν,
Ὡς μιν θηρεύοντ' ἔλασεν σὺς λευκῷ ὀδόντι
Παρνησόνδ' ἐλθόντα σὺν υἱάσιν Αὐτολύκοιο.
Τὴν χερσὶν χείρεσσι καταπρηνέσσι λαβοῦσα,
Γνῶ ῥ' ἐπιμασσαμένη· πόδα δ' ἧκε φέρεσθαι·
Ἐν δὲ λέβητι πέσε κνήμη· κανάχησε δὲ χαλκός,
Ἂψ δ' ἑτέρωσ' ἐκλίθη· τὸ δ' ἐπὶ χθονὸς ἐξέχυθ' ὕδωρ.
Τὼ δ' ἅμα χάρμα καὶ ἄλγος ἕλε φρένα· τὼ δέ οἱ ὄσσε

Vulnuſque Ulyſſis optimi heroici
Ligaverunt ſcienter, & incantatione ſanguinem nigrum
Cohibuerunt, ſtatim verò iverunt dilecti ad ædes patris.
Hunc quidem Autolycuſque, & filii Autolyci
Benè medicati, & ſplendidis donis datis,
Statim gaudentem dilectam gaudentes miſerunt
In Ithacam: eo quidem pater & venerandа mater,
Gaviſi ſunt reverſo, & interrogaverunt ſingula,
De cicatrice, quid paſſus ſit: hic autem ipſis bene narravit,
Ut *nempè* ipſum venantem percuſſit aper albo dente
Parnaſſum euntem cum filiis Autolyci.
Hanc *Cicatricem* anus manibus pronis tenens,
Agnovit attrectans, pedemque dimiſit ferri;
In lebetem verò cecidit ſura; reſonuitque ahenum,
Et in alteram partem inclinavit; inque terram effuſa eſt aqua.
Hujus ſimul gaudium & dolor invaſit mentem; ejuſque oculi

ΣΧΟΛΙΑ.

457. Ἐπαοιδῇ δ' αἷμα.] Διοκλῆς ἐπαοιδὼ παρέδωκε τὴν παρηγορίαν· ἴσαμεν δὲ εἶναι ταύτην, ὅταν τὸ πνεῦμα δι' ὑγρωμάτων φερόντων ᾖ, καὶ ὥσπερ φθορηταμένου τοῦ παρηγοροῦντος, ὡς ἐκ δι' ἑτέρων, † Ἀλλαὶ σὺ μὲν ἡρέπαν πολυπρήτω. * Ἐπαοιδῇ.] Ἰσέον, ὅτι ἀρχαία ἐστὶν ἡ λέξις· τὸ ἐπαοιδὴς θεραπεία, ὅθεν καὶ Πίνδαρος ἐπὶ Ἀσκληπιοῦ, μαλακαῖς ἐπαοιδαῖς, λέγει.

458. * Ἔσχεθον.] Αὐτὶ δὲ, ἔπαυσαν.

460. Πορόντες.] Δόντες, παρεχόντες.

468. Ἐπιμασσαμένη.] Αὐτὶ δὲ, ἰφαψαμένη.

471. Χάρμα καὶ ἄλγος.] Σοφοκλῆς, * Ὡς χάρμ' ὑφίρπει δάκρυσιν ἀκροκλαύτοις.

† *Iliad.* ε'. v. 401.

NOTÆ.

457. Ἐπαοιδῇ δ' αἷμα κελαινὸν Ἔσχεθον) Περίαπτα novit *Homerus*, ut ex *Ceſti* narratione colligit *Euſtath.* fol. 706. lin. 35. Ἐπᾴδω, ſive *Incantationem*, apertè vel ex hoc loco cognitam videmus: ut rectè in hâc parte *Etymolog.* M. v. Ἐπαοιδή. Ἰσέον, ὅτι ἀρχαία ἐστὶν ἡ λέξις τὸ ἐπαοιδὴς θεραπεία. Ὅμηρος, ἐπαοιδῇ δ' αἷμα κελαινὸν Ἔσχεθον· ὁ Πίνδαρος ἐπὶ δὲ Ἀσκληπιοῦ· Τὸν μὲν μαλακαῖς ἐπαοιδαῖς. Vid. *Pindar.* Pythionic. §. 3. v. 91. *De la Cerdam*, alioſque *Virgilii* Interpretes, ad *Æn.* l. 7. v. 757. ——*neque enim juvere in vulnera Cantus Somniferi, & Marſis quæſita in montibus herbæ.* Huc refer *Pliinii* Nat. Hiſt. l. 28. c. 1. Dixit *Homerus* profluvium ſanguinis, vulnerato fœmine, *Ulyſſem* inſ

hibuiſſe Carmine; *Theophraſtus* Iſchiadicos ſanari: *Cato* prodidit, Luxatis membris Carmen auxiliari. *M. Varro, Podagris.* Vid. *Abrahami Coulai* Not. ad *Davideidos* l. 1. §. 32. ubi plura de *Muſicæ* Virtutibus. De Incantationibus, vid. *Pralect.* noſtr. *Sophocl.* xxxiii. fol. 210. *Bodin.* Dæmonoman. l. 2. c. 2. *Meric. Caſaubon.* de *Enthuſiaſmo. Petri Lotichii* Commentarios in *Petron.* l. 1. c. 15. p. 104. ex *Rodolpho Goclenio* juniore, in Tractatu, De Unguento Armario; item *Froiſſardi* Hiſt. & *Camerarii* Hiſtoric. Meditationes, *&c.*

467. Γνῶ) Ità διευκρινήσεως & hic ſcribo, ob Metrum, vid. ſuprà, ad v. 353.

NOTÆ IN SCHOLIA.

457. * Ἐπαοιδῇ) Hæc Verba ad hoc *Scholion* addo, ex *Aloyſii* MSto. licet modico intervalio ibi diſtent. Locus *Pindari* extat *Pythionicôn*, 3. v. 91 quem locum *Scholiaſtes* hunc *Homeri* laudat. Vid. quæ Nos ad *Euripid.* Alceſt. v. 968.

458. * Ἔσχεθον) Hoc *Scholion* in ſuum tantùm locum removi, malè olim ad finem v. 257. adhærens.

471. * Ὡς χάρμ' ὑφίρπει) Locum reſtituo ex *Euſtath.* fol. 707. lin. 7. MS. ἀκαλαμώδη legit, ut *Impreſſi*, non benè. Confer Αὐλικοκατόπτρου, ſive *Eſtheram* noſtram, in *Schol.* ad v. 1160. Ubi de *Lacrymis præ gaudio obortis.*

Δακρυόφιν πλῆσθεν· θαλερὴ δέ οἱ ἔσχεθε φωνή.
Ἀψαμένη δ' γενείου Ὀδυσῆα προσέειπεν,
Ἦ μάλ' Ὀδυσθύς ἐσσι, φίλον τέκος· οὐδέ σ' ἔγωγε
Πρὶν ἔγνων, πρὶν πάντα ἄνακτ' ἐμὸν ἀμφαφάασθαι.
Ἦ, καὶ Πηνελόπειαν ἐσείδεκεν ὀφθαλμοῖσι,
Περφραδέειν ἐθέλουσα φίλον πόσιν ἔνδον ἐόντα.
Ἡ δ' οὔτ' ἀθρῆσαι δυνάτ' ἀντίη, οὔτε νοῆσαι·
Τῇ γὰρ Ἀθηναίη νόον ἔτραπεν· αὐτὰρ Ὀδυσθὺς
Χεῖρ' ἐπιμαστάμενος, φάρυγος λάβε δεξιτερῇφι·
Τῇ δ' ἑτέρῃ ἔθεν ἆσσον ἐρύσσατο, φώνησέν τε,
Μαῖα, τίη μ' ἐθέλεις ὀλέσαι; σὺ δέ μ' ἔτρεφες αὐτὴ
Τῷ σῷ ἐπὶ μαζῷ· νῦν δ' ἄλγεα πολλὰ μογήσας,
Ἦλυθον εἰκοστῷ ἔτεϊ ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ἀλλ' ἐπεὶ ἐφράθης, καί τοι θεὸς ἔμβαλε θυμῷ,
Σίγα, μήπως τ' ἄλλος ἐνὶ μεγάροισι πύθηται.
Ὧδε γὰρ ἐξερέω, τόδε δὲ τετελεσμένον ἔσται,
Εἴ κ' ὑπ' ἐμοί γε θεὸς δαμάσῃ μνηστῆρας ἀγαυούς,
Οὐδέ τροφῷ οὔσης σοὶ ἀφέξομαι, ὁππότ' ἂν ἄλλας
Δμωὰς ἐν μεγάροισιν ἐμοῖς κτείναιμι γυναῖκας.
Τόνδ' αὖτε προσέειπε πεφιδωμένη Εὐρύκλεια,
Τέκνον ἐμόν, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;
Οἶδα μὲν, οἷον ἐμὸν μένος ἔμπεδον, οὐκ ἐπιεικτόν.
Ἔξω δ', ὡς ὅτε τις στερεὴ λίθος, ἠὲ σίδηρος.
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν·
Εἴ κ' ἐτὸ σοί γε θεὸς δαμάσῃ μνηστῆρας ἀγαυούς,
Δὴ τότε τοι καταλέξω ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκας,

Lacrymis impleti sunt; tenuisque ipsi hæsit vox:
Attrectansque ejus mentum, Ulyssem allocuta est,
" Certè Ulysses es, chare fili; neque equidem te
" Prius agnovi, quàm totum regem meum contrectârim,
Dixit & Penelopem inspexit oculis,
Indicare volens dilectum maritum intus existere.
Hæc interim neque videre potuit, etsi erat è regione, neque cognoscere;
Illi enim Minerva mentem *aliò* vertit:
at Ulysses
Manu prehendens guttur cepit dextrâ.
Alterâ verò *mana* ipsam propè traxit, dixitque,
" Nutrix, cur me vis perdere? tu etenim me nutrivisti ipsa,
" Ipsa tuâ in mammâ; nunc dolores multos passus
" Veni vigesimo anno in patriam terram.
" Sed postquam intellexisti, & tibi Deus injecit animo,
" Tace; neque quis alius in domibus audiat.
" Sic enim dico, quod & perfectum erit;
" Si mihi Deus interficiet Procos superbos,
" Neque à te, licet nutrix fis, abstinebo, quandò alias
" Famulas in domibus meis interficiam mulieres.
Hunc rursus allocuta est prudens Euryclea,
" Fili mi, quale verbum fugit septum dentium?
" Scis quidem, qualis meus animus constans, nec impotens.
" Tenebo autem, sicut quando aliquis solidus lapis, vel ferrum.
" Aliud verò tibi dico, tu autem in mentibus pone tuis;
" Si tibi Deus domabit procos superbos,
" Jam tunc tibi narrabo in ædibus mulieres,

ΣΧΟΛΙΑ.

477. Πιφαδίειν.] Ἐπιδεῖξαι, εἰπεῖν.
479. Ἔτραπεν.] Ἔτρεψεν.
480. Φάρυγος.] * Φάρυγος, ἢ στόμαλος. Λάβε.] * Ἐκράτησεν.
485. Ἐφράθης.] Ἐπέγνως.
489. Ἀφίξομαι.] Ἀπόχωμαι, φείσωμαι.
494. Ἔξω.] Ἐν ἐμαυτῇ κατέχω.
497. Καταλέξω.] Ἐκάστην εἶπω.

NOTÆ IN SCHOLIA.

480. * Φάρυγος.) Hanc voculam addo, ad Loci complementum. Vid. ad nostri *Euripid.* Cyclop. v. 409. *Ibid.* Λάβε) * Ἐκράτησεν, ità pro λάβεν, lego. Hoc *Scholion* in MS. ad v. 61. locatur, miro subsultu.

VARIÆ LECTIONES.

490. Κτείναιμι) χρ. κτείνωμι *Eustath.* fol. 701. lin. 18. & *H. Steph.* verùm haud nimis probo.

Αἵ τέ σ' ἀπημάζουσι, καὶ αἱ νηλητεῖς εἰσιν.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Μαῖα, τίη δὴ σὺ τὰς μυθήσεαι; οὐδέ τι σὲ χρή.
Εὖ νυ καὶ αὐτὸς ἐγὼ φρήσομαι καὶ εἴσομαι ἑκάστην·
Ἀλλ' ἔχε σιγῇ μῦθον, ἐπίτρεπε δὲ θεοῖσιν.
Ὣς ἄρ' ἔφη· χρηὺς δὲ διὲκ μεγάροιο βεβήκει,
Οἰσομένη πλύνεσκε· τὰ δ' ὠκύτερ' ἔκχυτο πάντα.
Αὐτὰρ ἐπεὶ νίψεν τε, καὶ ἤλειψεν λίπ' ἐλαίῳ,
Αὖτις ἄρ' ἀσσοτέρω πυρὸς ἕλκετο δίφρον Ὀδυσσεὺς
Θερσόμενος, ἠλιθα δὲ κατὰ ῥακέεσσι κάλυψε.
Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πολύφρων Πηνελόπεια,
Ξεῖνε, τὸ μέν σ' ἔτι τυτθὸν ἐγὼ εἰρήσομαι αὐτή·
Καὶ γὰρ δὴ κοίτοιο τάχ' ἡδέος ἔσται ὥρη,
Ὁππότε γ' ὕπνος ἕλοι γλυκερὸς, καὶ κηδόμενόν περ.
Αὐτὰρ ἐμοὶ καὶ πένθος ἀμέτρητον πόρε δαίμων·
Ἦμαρ μὲν γὰρ τέρπομ' ὀδυρομένη, γοόωσα,
Ἔς τ' ἐμὰ ἔργ' ὁρόωσα καὶ ἀμφιπόλων, αἳ οἴκῳ·
Αὐτὰρ ἐπὴν νὺξ ἔλθῃ, ἕλῃσί τε κοῖτος ἅπαντας,
Κεῖμαι ἐνὶ λέκτρῳ, πυκιναὶ δέ μοι ἀμφ' ἀδινὸν κῆρ
Ὀξεῖαι μελεδῶναι ὀδυρομένην ἐρέθουσιν.
Ὡς δ' ὅτε Πανδαρέου κούρη, χλωρηῒς ἀηδών,

" Quæ te dedecorant, & quæ inculpatæ ſunt.
Hanc reſpondens, allocutus eſt prudens Ulyſſes,
" Nutrix, cur verò tu eas indicabis? neque aliquid te oportet.
" Benè & ipſe ego intelligam, & cognoſcam unamquamque:
" Sed tene ſilentio rem, & committe diis.
Sic dixit; anus autem per domum exivit,
Portatura lavacra; priora enim effuſa ſunt omnia.
Sed poſtquam lavitque & unxit pingui oleo,
Iterum propè ignem traxit ſedem Ulyſſes
Calefaciendus, cicatricem autem pannis cooperuit.
Hiſce verò ſermones cæpit prudens Penelope,
" Hoſpes, hoc quidem te adhuc parumper ego interrogabo ipſa;
" Etenim jam ſomni citò dulcis erit hora,
" Quemcunque ſomnus capit dulcis, & dolentem licet.
" Sed mihi & dolorem magnum præbuit Deus:
" Dies quidem enim deflctor lamentans, lugens,
" In mea opera inſpiciens, & ancillarum, in domo:
" At poſtquam nox venit, cepitque ſomnus omnes,
" Jaceo in lecto, denſæque mihi circa tenerum cor
" Acutæ cogitationes lugentem impellunt.
" Sicut verò quando Pandarei filia floridula luſcinia

ΣΧΟΛΙΑ.

498. Νηλητῆς.] Λίαν ἁμαρτωλαὶ, ἄλλοι ἀπίδεσαι, ἢ νη ἐπιζηλικῶ ὀντ· ὡς σὺ τῷ, νήχυ· ἔρπῃξ· ἄμφενον ἢ πᾶς ἀναμαρήτης, συγκειμένης τὸ λέξεως ὦν ἢ νη περηλικῶ μορίω καὶ ἢ ἀλιταίνειν· ἵν' ᾖ, ὅσην ἁμαρτάνουσι, καὶ ὅσην.

507. Θερσόμ.] Θερμανθησόμ.

511. Ὁππότε γ' ὕπνος ἕλοι.] Οἷον, ἐμὲ μὲ γὰρ ἐκ αἱρεῖ·

510. Κοῖτος.] Ἀντὶ ἢ, ὕπνος.

516. Πυκιναί.] Συνεχεῖς.

517. Μελεδῶναι.] Μερίμναι.

518. Ὡς δ' ὅτε Πανδαρέου κούρη.] Διαφόρως τοῖς νεωτέροις, καὶ ἐκεῖ Παυσίου, εἰ μὴ ἄρα διάνυμος ἦν. Πανδάρεω ἢ Μέροπος, Μιλησίᾳ τὸ γένος, γένοιτ' ἂν ἐξ Ἁρμωθόης * γ' θυγατέρες, Ἀηδὼν, Κλεοθήρα, Μερόπη· ἔστι κύνα κλέψας χρυσῆν Ἡφαίστοιο τέχνην ἔμψυχον

* Duæ tantùm *Pauſaniæ*, Phocic. c. 30. quarum Nomina, Καμειρώ τε καὶ κλυτίη.

NOTÆ.

498. Νηλητῆς) Vid. Not. in *Textum*, ad π'. v. 317.

518. Ὡς δ' ὅτε Πανδάρεω) Vid. Not. in *Textum*, ad λ'. v. 297. & ad υ'. v. 66.

NOTÆ IN SCHOLIA.

498. Νηλητῆς) Rationem hujus ὀρθογραφίας dedi ſuprà, ad π'. v. 317. Confer *Scholia* ad hunc & illum locum, inter ſe.

518. Ὡς δ' ὅτε Πανδάρεω) Hoc *Scholion* ex MS. *Aloyſii* emendavi, ex *Euſtathio* ampliùs explicandum, fol. 709. lin. 47. Τὸν ἢ πρὸ δ' Ἀηδόνος μοῦθον. Διαφόρως, ἤτοι ἀνομοίως τοῖς νεωτέροις μυθογραφεῖ ὁ Ποιητής· ὅτε γὰρ Παυσίδικος ὁμοίως αὐτῆς μεμνηται,

VARIÆ LECTIONES.

498. Νηλητῆς) γρ. νηλητάς, νηλιτάς, νηλιτεῖς, & νηλίτιδες, *Euſtath.* fol. 708. lin. 46.

510. Τάχ' ἡδὺ ἔστ) ὥρη) γρ. τάχ' ἔστ) ἡδέος

ὥρη, *H. Steph.*

518. Πανδάρεω) γρ. Πανδαρέω, vid. Not. in *Textum*, & in *Scholia*.

Καλὸν ἀείδησιν, ἔαρ νέον ἱσταμένοιο,
Δενδρέων ἐν πετάλοισι καθεζομένη πυκινοῖσιν,
Ἥτε θαμὰ τρωπᾶται χέει πολυηχέα φωνὴν,
Παῖδ' ὀλοφυρομένη Ἴτυλον φίλον, ὃν ποτε χαλκῷ
Κτεῖνε δι' ἀφραδίας, κοῦρον Ζήθοιο ἄνακτος·
Ὣς ἐμοὶ δίχα θυμὸς ὀρώρεται ἔνθα καὶ ἔνθα,
Ἠὲ μίμνω οἶκόν τε παῖδά τε κτῆσιν ἐμὴν, δμῳάς τε, καὶ ὑψερεφὲς μέγα δῶμα,
Εὐνήν τ' αἰδομένη πόσιος, δήμοιό τε φῆμιν·
Ἢ ἤδη ἅμ' ἕπωμαι Ἀχαιῶν, ὅστις ἄριστος
Μνᾶται ἐνὶ μεγάροισι, πορὼν ἀπερείσια ἕδνα.

" Suavitèr canit, vere recens orto,
" Arborum in foliis ſedens denſis,
" Quæ frequentèr verſans fundit perſonantem vocem,
" Filium lugens Itylum dilectum, quem quondam ferro
" Interfecit per errorem, filium Zethi regis:
" Sic & mihi bifariam animus movetur huc & illuc,
" Utrum maneam apud filium, & firma omnia ſervem,
" Poſſeſſionem meam, famulaſque & altam magnam domum,
" Lectúmque reverita mariti, populique famam:
" An jam ſimul ſequar Achivorum *illum*, qui optimus
" Procatur *me* in domibus, præbens innúmeras dotes.

ΣΧΟΛΙΑ.

ἐκ Κρήτης ἐκ τοῦ Διὸς τεμένους, παρεκατέθετο Ταντάλῳ. Διὸς δὲ κελεύοντος Ἑρμῆς ἀπαιτῶν αὐτὸν, ὥρμησεν ὁ Τάνταλος μὴ ἔχειν, ὅτι ὁ Ζεὺς κατέπιεν αὐτῷ Σίπυλον τὸν υἱόν· τὸ μὲν οὖν κύνα Ζεὺς δὲ Ἑρμῆ ἀπέλαβεν· ὁ δὲ Πανδάρεως ἔφυγε εἰς Ἀθήνας, κἀκεῖθεν εἰς Σικελίαν, ἔνθα διέφθειρε μὲν τὴν γυναικὸς σωφροσύνην δὲ τοῦ θυγατέρων αὐτῶν Κλεοθήρων μὲν τὴν Μερόπην, ὡραίας χρυσᾶς, ἁρπυίας τοὺς ἀνέμους, καὶ παραδοθῆναι Ἐριννύσιν ὑπηρετῆσαι. Ἀηδὼν δὲ, ἡ περισσοτέρα, Ζήθῳ γαμηθεῖσα, τῷ Διὸς μὲν παιδὶ, Ἀμφίονος δὲ ἀδελφῷ, Ἴτυλον ἔσχε παῖδα· φθονοῦσα δὲ τῇ ὁμοιόμορφα τῇ Ἀμφίονος γυναικὶ Νιόβῃ τῇ Ταντάλου, πρὸς καὶ Ἰαπετιονίδαις, πλείονας ἐχούσῃ παῖδας, ὧν ὁ Ἄρης ἦν Ἀμαλιὸς, ἐπιβάλλουσι τοῦτο ἐπὶ τῶν αἰνιγμῶν συντεφρωθῆναι, ὅτι καὶ συνηγμένα θᾶττον συνέβη, κρύφα παρῆσεν τῷ εὐδοτέρῳ κοίτῃ ἀλιεῖ, ὅπως εὐεπιβούλευτον αὐτῇ νύκτωρ ὁ Ἀμαλιὸς γένηται. Ἴτυλον δὲ, τὸ ἑαυτῆς, ἀντὶ δὲ Ἀμαλέως, ἀποτείνῃ, καὶ δὲ παῖδες αὐτῷ σφόδρα καταλαβόντος, ἠύξατο πᾶσι θεοῖς μεταδοῦναι ἐξ ἀνθρώπων· καὶ ἠλάγη εἰς τὸ ὁμώνυμον ὄρνεον. Χλωρίς.] Ἥτε ἐν χλωροῖς ἀφοβεόμενα ἢ ἄμμα πῆς χλωροῖς φαινομένη, ἔαρος δὲ φαίνεται· ἢ ἀφὸ τοῦ χρῶμα· καὶ παρὰ Σιμωνίδῃ δὲ χλωραύχενες λέγει αἱ Ἀηδόνες.

521. Πολυηχία.] Πολλὰς μεταβολὰς ποιουμένη.

523. Κοῦρον.] Παῖδα. Κοῦρον Ζήθοιο ἄνακτος.] * Ἀνιόπῃ τῇ Νυκτέως Διὸς μίγνυται, ἐξ ἧς Ζήθος γίγνεται καὶ Ἀμφίων· ἅτινα πάντα Θηβαϊκὰ οἰκεῖα πρῶτοι, καὶ καλέσαντα * Διὸς κοῦροι Λυκόποδες· γαμεῖ δὲ Ζήθος μὲν Ἀηδόνα, τὴν δὲ Πανδαρέως· ἣ δὲ γίνεται Ἴτυλος καὶ Νηΐς. Ἴτυλον δὲ ἡ μήτηρ Ἀηδὼν ἀποκτείνῃ ἀφὸ νυκτὸς, δοκοῦσα εἶναι τὸν Ἀμφίονος παῖδα, ζηλοῦσα * τὴν δὲ Ἀσωπιδὸς γυναῖκα, ὅτ' αὐτῇ μὲν ἦσαν ἑξ παῖδες, αὐτὴ δὲ δύο· ἐφορμᾷ δὲ ταύτῃ ὁ Ζεὺς ποιεῖν· ἡ δὲ εὔχεται ὄρνις γενέσθαι, καὶ ποιεῖ αὐτὴν ὁ Ζεὺς Ἀηδόνα· ἡνιοῖ δὲ ἀεὶ ποτὲ τὸν Ἴτυλον, ὃς φησι Φερεκύδης.

NOTÆ.

522 Ἴτυλον) Non hìc pro Ἴτυν, ὑποκοριστικῶς, ut nonnulli autumant. Res alia, nomina alia, Eventus dispar. *Itylus*, hic *Zethi*, *Thebarum* Regis filius, ut Versu proximo: confer *Br. Schol.* ad v. 523. quibus adde *Antonin. Liberal.* Metamorphωσεων, c. xi. *Itys*, *Tereus*, *Progne* & *Philomele*, alia Fabula.

NOTÆ IN SCHOLIA.

εἰ μὴ ἄρα διώνυμος οὗτος ἦν Παυδάρεός τε καὶ Παυδίων καλούμενος. ἔτι Περάνης, ἔτι Τηρίως· καὶ τὸ παρὰ τῆς νεωτέρους δὲ Ἴτυν, Ἴτυλον αὐτὸς λέγει· καὶ ἡ μὲν καθὸ τὸ Ποιητὴν ἱστορία τε καὶ μυθολογία, μὴ μικρὸν εἰρήσει· καὶ μὴν καὶ τὸ τῶν νεωτέρων. Εὑρὴς γεγραφὴν Παλαιὰ, τὸ παρὰ τοῦ Ποιητοῦ Ζήθου, Ζήτου γεάφουσα, οἷον — κοῦρον Ζήθοιο ἄνακτος· καὶ τὸ Ἴτυλον, βιλομένη Ἄκτυλον εἶναι, καθὰ ἀφαίρεσιν δὲ τοῦ ἄλφα, Ἴτυλον ἀφὸ δὲ ἦτα, ὡς οἱονεὶ ἐξ Ἄκτυ γίνεται ἴλιγγος· ὅθεν καὶ ὁ πατὴρ Ζήτης· Βορέου δὲ ἐκεῖνος υἱός. Tum aliam refert historiam, & pro Ἀμαλιὸς, ille Ἀμαλὶς bis legit, ut & *Aloysii* MS. unde Nos emendamus; at Clausulam, * Ἴτυλον δὲ, τὸ ἑαυτοῦ, ἀντὶ δὲ Ἀμαλέως, ἀποκτείνει δὲ δὲ παῖδες, addo, quòd *Sensus* aliàs periclitaretur; Huc refer *Antonini Liberalis* Metamorph. c. xi. &c. xxxvi. Item *Schol.* ad v. 523. & ad v'. v. 66. & v. 67. *Pindari* demùm *Scholiasten*, Olymp. §. i. fol. 8. *Oxon.* Edit.

523. * Ἀνιόπῃ) Addo hanc vocem, ex historiâ. Illud * Διὸς κοῦροι λυκόποδες lucem accipiet ex Notis nostris ad *Euripid.* Herc. Fur. v. 29. * ζηλοῦσα τὸν, pro ζηλοῦπαν, corrupto, ex *Aldinâ* emendo.

VARIÆ LECTIONES.

Vid. Not. in *Schol.* ad v. 518.

521. Πολυηχία) γρ. πολυδυκία. *Ælian.* Animal. li. 5. c. 38. aliàs, πολυκηδία.

523. Ζήθοιο) γρ. Ζήτου, *Eustath.* fol. 709. lin. 51.

529. Μνᾶται) ἐνὶ) γρ. μνᾶται ἔμ' ἐν. *Ibid.* Ἀπερείσια ἕδνα) γρ. ἀπερείσι' ἔδνα.

Παῖς

Παῖς δ' ἐμὸς, ἕως μὲν ἔλω ἔτι νήπιος, ἠδὲ χαλίφρων,
Γήμασθ' ὅ μ' εἴα, πόσιος χῆν δῶμα λιπῆσαν·
Νῦν δ' ὅτε δὴ μέγας ἐστὶ, καὶ ἥβης μέτρον ἱκάνῃ,
Καὶ δή μ' ἀρᾶται πάλιν ἐλθέμεν ἐκ μεγάροιο,
Κτήσιος ἀχαλόων, τιμὴν οἱ κατέδουσιν Ἀχαιοί.
Ἀλλ' ἄγε μοι τὸ ὄνειρον ὑποκρίναι, καὶ ἄκουσον·
Χῆνές μοι κατὰ οἶκον ἐείκοσι πυρὸν ἔδουσιν
Ἐξ ὕδατος, καί τέ σφιν ἰαίνομαι εἰσορόωσα·
Ἐλθὼν δ' ἐξ ὄρεος μέγας αἰετὸς ἀγκυλοχείλης
Πᾶσι κατ' αὐχένας ἦξε, καὶ ἔκτανε· οἱ δ' ἐκέχυντο
Ἀθρόοι ἐν μεγάροις· ὁ δ' ἐς αἰθέρα δῖαν ἀέρθη.
Αὐτὰρ ἐγὼ κλαῖον καὶ ἐκώκυον, ἔν περ ὀνείρῳ,
Ἀμφὶ δέ μ' ἠγερέθοντο ἐϋπλοκαμῖδες Ἀχαιαὶ,
Οἰκτρ' ὀλοφυρομένην, ὅ μοι αἰετὸς ἔκτανε χῆνας.
Ἂψ δ' ἐλθὼν κατ' ἄρ' ἕζετ' ἐπὶ προθύροιο μελάθρου·
Φωνῇ ἣ βροτέῃ κατερήτυε, φώνησέ τε,
Θάρσει, Ἰκαρίου κούρη τηλεκλειτοῖο·

" Filius autem meus, quousque quidem fuit adhuc infans & inexpertus,
" Nubere non me sinebat, mariti domum derelinquentem:
" Nunc verò quando jam magnus est, & ad pubertatis mensurâ pervenit,
" Etiam me precatur iterum excedere e domo,
" Ob possessionem dolens, quam ei consumunt Achivi.
" Verùm agè mihi somnium dijudica, & audi:
" Anseres mihi in domo viginti triticum edunt
" Ex aquâ, & ipsis lætor inspiciens:
" Veniens verò ex monte magnâ Aquila curvo-rostro,
" Omnibus cervices confregit & interfecit; hi igitur fusi sunt
" Conferti in domibus: ille verò in æthera divinum elevatus est.
" Ast ego flebam & lugebam, in somnio licèt,
" Circumque me congregatæ sunt pulchræ-crinibus Achivæ
" Miserabiliter lugentem, quod mihi aquila interfecit anseres.
" Retrò igitur veniens desedit in prominenti atrio;
" Voceque mortali compescuit, locutusque est,
" Confide, Icarii filia valdè-inclyti;

ΣΧΟΛΙΑ.

530. Χαλίφρων.] * Κεχαλασμένας ἔχων τὰς φρένας, ἀσύνετος καὶ ἄφρων. σκαντὸς τοῦ πυκινὰ φρεσὶ μήδε' ἔχοντος. ἴσιοι δὲ, χαλίφρονα, τὴν ἀκρεμόφρονα, * χάλις γὰρ, ὁ οἶνος, ὁ ἀναχαλῶν τὰς φρένας, * καὶ ποιῶν ἀκρεμόφρονα· σκαντίον δὲ τὸ, † Φρεσὶ γὰρ κέχρηται ἀγαθῇσι· τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ἐπὶ Ξ, * Χαλιφροσύνας γέ μ' ἔχουσι, δηλονότι, οἷον ἀφροσύνας πάλιν.

533. Ἐλθέμεν.] Ἀντὶ Ξ. ἐξελθεῖν.

† Odyss. γ'. v. 266 * π'. v. 310.

535. Ὑποκρίναι.] Ἀντὶ Ξ. κρῖνον.

537. Ἐξ ὕδατος.] Ἔξω δὲ χωρὶς ὕδατος.

538. Ἀγκυλοχείλης.] Ἐπικαμπῆ ἔχων χείλη.

539. Ἦξε.] Ἔκλασεν, * ἔαξεν, παρὰ τὸ ἄγω, ἄ ἐστι, τὸ ῥήγνυμι. Ἐκέχυντο.] Ἐκειντο.

540. Αἰθέρα.] Ἐπήρθη.

542. Ἐϋπλοκαμῖδες.] Εὔκοσμοι, ἀπὸ μέρους.

545. Βροτέῃ.] Ἀνθρωπίνῃ.

NOTÆ.

535. Τὸν ὄνειρον) Editio *Schreveliana* sola, quod sciam, τὸ ὄνειρον, reliquæ omnes, ut *Florentina, Aldina, Lovaniana*, utraque *Eustathii, Hervagiana, H. Steph. Castell. Spondan. Cantabrig. Oxon.* &c. τὸν ὄνειρον legunt rectè; nam τὸ ὄναρ, ὁ ὄνειρος. Hoc dictum, nequis auctoritate Erroneâ seducatur. Vid. infrà, ad v. 560.

546. Θάρσει, Ἰκαρίου κούρη) Miror, *Hen. Stephanum* hoc in loco legere, Ἰκαρίοιο κούρη, contra omnium *Codicum* fidem paritèr & *Rationem*, & Ἰκαρίου κούρη ad *Var. Lect.* relegare; cum Ἰκαρίου κούρη esset in ipso Textu sui ipsius Exemplaris, *Romana Eustathii* Editionis, ut & *Basileensis*, item *Florentina, Aldina, Lovaniana Resch, Hervagiana*: & vox Ὀμηρι-

NOTÆ IN SCHOLIA.

530. * Κεχαλασμένας, pro corrupto κεχασμένας, ex tribus Vett. Codd. & MS. ut & μήδ' ἔχοντος, pro μήδε' ἔχοντος, ex *Homero*, cujus *Hemistichium*, ut & φρεσὶ γὰρ κέχρηται ἀγαθῇσι, ut & χαλιφροσύνας γ' ἔμ' ἔχουσι. * Καὶ ποιῶν addo, ad *Sensum* explendum; * χάλις lego, pro corrupto χάλιξ &c. Vocula πάλιν, nec in MS. nec in tribus Vett. Codd. apparet.

539. Ἔαξεν, addo ex *Eustathio*, fol. 712. lin. 30. * Reliqua ex *Aloysii* MS. παρὰ τὸ ἄγω, ὅ ἐστι, τὸ ῥήγνυμι.

VARIÆ LECTIONES.

540. Αἰθέρα) γρ. ἠέρα, *Eustath.* fol. 711. lin. 47. fol. 712. lin. 33. & *H. Steph.*

546. Ἰκαρίου κούρη) γρ. Ἰκαρίοιο κόρη, vid. Not. in *Textum*.

Οὐκ

Οὐκ ὄναρ, ἀλλ' ὕπαρ ἐσθλόν, ὅ τοι τετελεσμένον ἔσται.
Χῆνες μέν, μνηστῆρες· ἐγὼ δέ τοι αἰετὸς ὄρνις
Ἦα πάρος, νῦν αὖτε τεὸς πόσις εἰλήλουθα,
Ὃς πᾶσι μνηστῆρσιν ἀεικέα πότμον ἐφήσω·
Ὣς ἔφαν· αὐτὰρ ἐμὲ μελιηδὴς ὕπνος ἀνῆκε.
Παπτήνασα δ' ἐγὼ χῆνας κατὰ μέγαρα νόησα
Πυρὸν ἐρεπτομένους ὡς πρὶν πύελον, ἧχι πάρος περ.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ὦ γύναι, οὔπως ἐστὶν ὑποκρίνασθαι ὄνειρον
Ἄλλῃ ἀποκλίναντι· ἐπεὶ ῥά τοι αὐτὸς Ὀδυσσεὺς
Πέφραδ', ὅπως τελέει· μνηστῆρσι δὲ φαίνετ' ὄλεθρος
Πᾶσι μάλ'· οὐδέ κέ τις θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξει.
Τὸν δ' αὖτε πεπνυμένη πεφίλητο Πηνελόπεια,
Ξεῖν', ἦτοι μὲν ὄνειροι ἀμήχανοι, ἀκριτόμυθοι
Γίνοντ', οὐδέ τι πάντα τελείεται ἀνθρώποισι.
Δοιαὶ γάρ τε πύλαι ἀμενηνῶν εἰσιν ὀνείρων·

" Non somnium, sed Visio fausta, quæ utique suum finem sortietur.
" Anseres quidem sunt proci, ego autem Aquila avis
" Fui anteà, nunc rursus tuus maritus veni,
" Qui omnibus procis indecentem mortem immittam.
Sic dixit; at me dulcis somnus dimisit.
Circumspiciens verò anseres in domibus vidi
Triticum comedentes apud pelvim, ubi anteà.
Hanc respondens alloquutus est prudens Ulysses,
" O mulier, nullo modo fas est declarare somnium
" Aliò deflectenti; quandoquidem ipse tibi Ulysses
" Dixit, quomodo fit: procis igitur apparet cædes
" Omnibus valdè, neque aliquis mortem & parcas fugiet.
Hunc rursus alloquuta est prudens Penelope,
" Hospes, certè quidem somnia difficilia, indiscriminata-loquentia
" Sunt, neque omninò omnia perficiuntur hominibus.
" Duæ etenim portæ debilium sunt somniorum:

ΣΧΟΛΙΑ.

547. Ὕπαρ.] Τὸ μετ' ἡμέραν φανόμενον σύμπτωσιν.
555. Ὑποκρίνασθαι.] Ἀποκρίνασθαι.
556. Ἀποκλίναντι.] Ἔξω τῆς ἀληθείας εἰπόντι.
560. Ἀμήχανοι.] Πρὸς ἃς μηχανὴν εὑρεῖν οὐκ ἔστιν. Ἀκριτόμυθοι.] Ἀκρίτα δὲ διὰ πολλὰ καὶ διαλελυμένα λέγοντες.
561. Τελείεται.] Τελεῖται καὶ πληροῦται.
562. Δοιαὶ γάρ τε πύλαι ἀμφιβάλλουσιν εἰσὶν ὀνείρων.] Οἱ μὲν φασὶ κεραΐνῳ πύλῃ, συνεκδοχικῶς τὰς ὀφθαλμούς. Κεραΐδης γὰρ ὁ περὶ κιττὸν καὶ ὀφθαλμούς. Ἐλεφαντίνῃ δὲ, ὁμοίως καὶ ἑτέρωθι ἐλεφαντόχρωτας τὰς ὀδόντας. Ἐκ δὲ τούτου πιστοῦται εἶναι τὰ ἀραμένα τῶν λεγομένων. Καὶ ὅτι μὲν κέρατος οἷόν τι καὶ ἰδεῖν, δῆλον· ἐλέφας δὲ ἢ ὅτου ἂν τις τὸ πλησμονὴν προφῆς ἰδεῖ, πεῦσαι εἶναι ψοφοδῆ. Κεραΐνην μὲν οὖν, εἶναι τὴν ἀληθῆ, παρὰ τὸ ἵπτεσθαι καίειν καὶ πλείους· ἐλεφαντίνην

NOTÆ.

κωτίζει fit κώζει, & frequens, κόζει nusquam aliàs appareat. Non benè itaque recepit in *Textum Stephanus* contrà tantam auctoritatem, nam sic *Moderniorum* constantiam labefecit & fidem fefellit.

548. Χῆνες μέν, μνηστῆρες) Quare *Anseres* significent Procos, Improbos & Procaces viros, videsis *Pierii* Hieroglyph. l. XXIV. fol. 174. De *Anseres*, Titulo, Improbitas, F. At hoc faustum *Omen Ulyssi*.

560. Ξεῖν', ἦτοι μὲν ὄνειροι, ἀμήχανοι, ἀκριτόμυθοι) Vid. ad *Euripid.* Iphigen. *Tauric.* v. 569. *Salomon*, Ecclesiastæ, c. 5. v. 7. *Ubi multa somnia, & multiloquium, multæ Vanitates.*

562. Δοιαὶ γάρ τε πύλαι) Hinc *Virgil.* Æn. l. 6. v. 894. *Sunt geminæ Somni Portæ, quarum altera fertur Cornea, quâ veris facilis datur Exitus umbris: Altera candenti perfecta nitens elephanto, Sed falsa ad cœlum mittunt Insomnia manes.* Vid. *Macrob.* de Somnio *Scipionis*, & *Porphyrium, Brev. Scholia, Eustath.* fol. 713. lin. 18. &c. *D. Eduardi Sherburn.* Not. ad *Coluthi* de Raptu *Helenæ*, v. 311. §. 53. Doctor. *Steph.* Not. in hunc locum. *Ibid.* Ἀμφηνῶν) Vid. N. in *Schol.* & ad *Il.* ν'. v. 562. voce, Ἀμφήνασεν.

NOTÆ IN SCHOLIA.

560. *Ἀδιάσταλλα) Ità, pro corrupto illo ἀδιαστάντα, ex *Aloysii* MSto. *Hesych.* Ἀκριτόμυθοι· Ἀδιάσταλα λέγων. Corrige & lege, ἀδιάσταλλα.

562. Δοιαὶ γάρ τε πύλαι ἀμφηνῶν εἰσιν Ὀνείρων) Τὴν ἔκθυσιν τῶν Ὀνείρων Ὅμηρος μεταφορικῶς εἶπεν· Ἡλιόδωρος ἀπίδωκε, τὰ ἀλιανόητα, τὰ ἀμβλυωπά. *Hesych.* v. Ἀμφήνασεν.

VARIÆ LECTIONES.

556. Ἐπεὶ ῥα) γρ. ἐπὶ ἦ ῥα, *H. Steph.*

562. Ἀμενηνῶν) γρ. ψευσάων, *Etymol. g.* M. v. Τυφλῶν ὀνείρων.

Αἱ μὲν γὰρ κεράεσσι τετεύχαται, αἱ δ' ἐλέφαντι·
Τῶν οἱ μέν κ' ἔλθωσι διὰ πριστὸν ἐλέφαντα,
Τοὶ δ' ἐλεφαίρονται, ἔπε' ἀκρέαντα φέρονται·
Οἱ δ' ἄρα διὰ ξεστῶν κεράων ἔλθωσι θύραζε,
Τοί ῥ' ἔτυμα κραίνωσι, βροτῶν ὅτε κέν τις ἴδηται.
Ἀλλ' ἐμοὶ οὐκ ἀπιτεύδων οἴομαι αἰνὸν ὄνειρον
Ἐλθέμεν· ἢ κ' ἀσπασὸν ἐμοὶ καὶ παιδὶ γένοιτο.
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν·
Ἠδὴ δὴ ἠὼς εἶσι δυσώνυμος, ἥ μ' Ὀδυσῆος
Οἴκου ἀποιχήσῃ· νῦν γὰρ καταθήσω ἄεθλον,
Τοὺς πελέκεας, τοὺς ξεῖνος ἐνὶ μεγάροισιν ἔοισιν
Ἴσας ἐξείης, δρυόχους ὡς, δώδεκα πάσας,
Στὰς δ' ὄγε πολλὸν ἄνευθε, διαρρίψασκεν ὀϊστόν·
Νῦν δ' μνηστῆρσιν ἄεθλον τῶνδ' ἐφήσω.

" Unæ quidem enim cornibus factæ sunt; alteræ autem ebore:
" Horum quæ quidem egressa fuerint per sectum ebur,
" Hæc spe-frustrantur nos, verba irrita portantia:
" Quæ verò per polita cornua eunt foràs,
" Hæc vera perficiunt; hominum quando aliquis videt.
" At mihi non hinc puto grave somnium
" Venisse: certe utique gratum mihi & filio fiat.
" Aliud autem tibi dico, tu verò in mentibus pone tuis:
" Hæc jam aurora venit infamis, quæ me Ulyssis
" A domo abducet: nunc enim deponam certamen,
" Secures, quas ille in domibus suis
" Disposuit ordine, sicut annulos, duodecim omnes;
" Stans tamen ille valdè procul, trajiciebat sagittam:
" Nunc itaque procis certamen hoc permittam.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

λω δ', τὸ ψευδὲς ἐλεφαίρεσθαι γὰρ τὸ παραλογίσασθαι ἐστὶ κατὰ τοὺς ἀπατῆσαι· ὡς, * Οὐδ' ἄρ' Ἀθηναίην ἐλεφήρατο μῦθος λαθών· Ἀπόλλων. τινὲς δὲ ἔτος ἀπέδοσαν. Κεραλίνην μὲν τὸ ἀληθὲς καὶ ἀληθῆ καὶ λάμπουσαν. Ἐλεφαντίνην δὲ, τὸ ψευδῆ καὶ ἀσαφῆ καὶ συσκιαζομένην. οἱ δὲ φασὶν κέρατα ἀπεικάζειν τοὺς ὑραλίους ὀνείρους, οἷ πρὸς καὶ ἀληθεύουσι τοῦ τὸ κέρας εἰς ὕψος αὐξανόμενον· ἐλέφαντι δὲ, τοὺς χθονίους. τὸ γὰρ τῶν ἐλεφάντων κέρας κάτω νεύει. διττοὺς δὲ οἴδεν ὀνείρους. ἐπὶ μὲν γὰρ τῶν οὐρανίων φησὶν, † Ἢ ἐ ὀνειροπόλον, καὶ γάρ τ' ὄναρ ἐκ Διός ἐστιν. Ἐπὶ δὲ τῶν χθονίων, ‡ Πάρ δ' ἴσαν Ὠκεανοῦ τε ῥοὰς καὶ λευκάδα πέτρην, Ἠδὲ παρ' ἠελίοιο πύλας καὶ δῆμον ὀνείρων.

563. Τετεύχαται.] Κατασκεύασμένοι εἰσί.
565. Ἐλεφαίρονται.] Ἐξαπατῶσιν.
567. Ἔτυμα.] Ἀληθῆ.
572. Ἀποιχήσῃ.] Πόρρω καθίξει.
573. Πελέκεας.] Τὰ σιδήρεα τετρυπημένα.
574. Ἴσας'.] Ἴσα. Δρυόχους.] Κυρίως μὲν, τὰς παστάδας, ἐφ' ὧν τὸν πόπιν * ἱστᾶσι τῶν καινουργουμένων πλοίων· ἐξῆς δὲ μάλιστα ὅσα πήγνυται, ἵνεκα τοῦ ἱστὸν γηΐσας τὸν ναῦν. Νῦν δὲ, ἐφ' ὧν ἐπιθῇ τὰς πελέκεας.
575. Διαρρίψασκεν.] Ἔρριπτεν, ἐτόξευεν.

* *Iliad.* α'. v. 63. † ψ'. v. 388. ‡ *Odyss.* ω'. v. 11.

N O T Æ.

574. Δρυόχους) *Etymolog.* M. v. Δρυόχους, τὰς πελέκας· οἱ μὲν κίρκους ἀκύσους πινας μεγάλους ἐπ' ὀβελίσκων κειμένους· ὡς καθαπήγνυσθαι εἰς τὸν γῆν, ὥστε δι' αὐτῶν τοξεύειν, κλ. Ἄμεινον δὲ, ἀκύειν, Δρυόχους, ξύλα ὀρθὰ, ἐφ' ὧν ἡ τροπὶς ἐρείδεται πηγνυμένης νεὼς, ἤγουν σηρίγματα· καλοῦσι δὲ αὐτὰ οἱ ἰπηγκινίδες. Confer *Brevia Scholia.*

576. Ἄεθλον τῶνδ' ἐφήσω) *H. Steph.* τῶνδε hic legit, nec τοῦτο inter *Var. Lect.* reponere dignatur; licet in utraque *Eustathii* & in παρεκβολαῖς occurrat, & eam etiam Lectionem *Eustathius* defendere videatur, in hoc quidem loco; licet infrà, v. 584. τοῦτον omninò legendum concedat. Τοῦδε quidem & hic *Florentina* præfert, *Aldina*, *Lovaniana Rescii*, *Hervagiana*, &c. nec *Eustathius* Lectionem hanc aversatur, fol. 715. lin. 39. Τὸ δὲ, ἄεθλον τῶνδε ἐφήσω, δυνατὸν μὲν γραφῆναι, ἐ ἄεθλον τοῦτον ἐφήσω, ὡς δηλοῖ ἑξῆς, τὸ, * Μηκέτ' ἀναβαλλώμεθα πέρην ἄεθλον· ἔδει δὲ ὅμως τῷ Ποιητῇ, τὸ ἄεθλον, σαφεστέρα διατάξει εἰπεῖν τὸ, ἄεθλον, ὁμοίως τῷ, ὁ λύχνος, καὶ τὸ λύχνον, καὶ τοῖς τοιούτοις. Fatendum, Ὁ ἄεθλος, *Certamen*, τὸ ἄεθλον, *Certaminis præmium* sonare, licet *Pindarus* τὸ ἄεθλον, pro ὁ ἄεθλος, ponat; ut Nos in Prælection. *Pindaricis*, §. XII. quod & *Homerum* hoc certè in loco fecisse testatur, ut vidimus, *Eustathius*. Potest tamen τὸ τοῦτον, ut & τὸ τοιοῦτον, dici,

N O T Æ I N S C H O L I A.

574. * Ἰσᾶσι, quod in omnibus hucusque deerat, ex *Aloysii* MSto addendum curavi. Alias ἐρείδουσι posuissem, ex *Etymolog.* M. Vid. Not. in *Textum.* * Infrà, v. 584.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

565. Τοίδ') γρ. οἵδ', vid. ad v. 133.
567. Τοί ῥ') γρ. οἵ ῥ', vid. ad v. 133.
575. Διαρρίψασκεν) γρ. διερρίψασκεν, ut aliàs, διεκόσμουν, διελίξας, non διακόμεσον, &c.
576. Ἄεθλον τοῦτον) γρ. ἄεθλον τῦτο, vid. Not. in *Textum.*

Ὡς

Ὅς δέ κε ῥηΐτατ' ἐντανύσῃ βιὸν ἐν παλάμῃσι,
Καὶ διοϊστεύσῃ πελέκεων δυοκαίδεκα πάντων,
Τῷ κεν ἅμ' ἑσπόμενος, νοσφισσάμενος τόδε δῶμα
Κυρίδιον, μάλα καλόν, ἐνίπλειον βιότοιο·
Τοῦ ποτὲ μεμνήσεσθαι ὀίομαι, ἤν περ ὀνείρου.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ὦ γύναι αἰδοίη Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,
Μηκέτι νῦν ἀνάβαλλε δόμοις ἔνι τοῦτον ἄεθλον·
Πρὶν γάρ τοι πολύμητις ἐλεύσεται ἐνθάδ' Ὀδυσσεύς,
Πρὶν τούτους, τόδε τόξον ἐΰξοον ἀμφαφόωντας,
Νευρήν τ' ἐντανύσαι, διοϊστεῦσαί τε σιδήρου.
Τὸν δ' αὖτε περιφρων Πηνελόπεια,
Εἰ κ' ἐθέλοις μοί, ξεῖνε, παρήμενος ἐν μεγάροισι
Τέρπειν, οὔ μοι ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισι χυθείη.
Ἀλλ' οὐ μὲν πως ἔστιν ἀΰπνους ἔμμεναι αἰεὶ
Ἀνθρώπους· ἐπὶ γάρ τοι ἑκάστῳ μοῖραν ἔθηκαν
Ἀθάνατοι θνητοῖσιν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν.
Ἀλλ' ἦτοι μὲν ἐγών, ὑπερῷϊον εἰσαναβᾶσα,
Κεῖσομαι εἰς εὐνήν, ἣ μοι γοερὸν τέτυκται,
Αἰεὶ δάκρυσι ἐμοῖσι πεφυρμένη, ἐξ οὗ Ὀδυσσεὺς

" Qui verò facillimè intendat arcum in manibus,
" Et jaculetur per fecures duodecim omnes,
" Hunc fequar, ubi *me* abduxero *ab* hâc domo,
" Quæ-juventutem-*meam*-vidit, perpulchrâ, plenâ victu,
" Cujus aliquando *me* recordatam-iri puto, vel in fomnio.
Hanc refpondens alloquutus eft prudens Ulyfles,
" O uxor veneranda Laërtiadæ Ulyffis,
" Nè ampliùs nunc differ in domibus hoc certamen:
" Antè enim prudens veniet huc Ulyffes,
" Quàm ifti, arcum benè-politum tractantes,
" Nervumque intenderint, jaculenturque per ferrum.
Hunc rurfus alloquuta eft prudens Penelope,
" Si velis mihi, hofpes, aſſidens in domibus
" Delicias-facere, non mihi fomnus in palpebris fundetur.
" Sed nequaquam fas eft inſomnes eſſe fempèr
" Homines; fingulis enim rebus momentum fuum dederunt
" Immortales apud mortales fuper fertilem terram.
" Verùm ego, cœnaculum ubi aſcendero,
" Dormiam in lecto, qui mihi fuſpirioſus factus eſt,
" Semper lacrymis meis irrigatus, ex quo Ulyſſes

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

577. Ῥηΐτατα.] Ῥᾳδίως, εὐκόλως.
578. Διοϊστεύσῃ.] Τοξεύσῃ, ἀφῆσῃ.
579. Ἑσπόμενος.] Ἀκολουθήσαιμι. * Νοσφισσαμένη.] Καταλιπόσα.
584. Ἀνάβαλλε.] Ὑπερτίθει.
590. Χυθείη.] Ἐπιχυθῇ, ἐπέλθῃ.

N O T Æ.

vid. *Euripid.* Troad. v. 972. Oeconomiam autem hujus loci miratur, ornat, explicatque egregiè per partes, *Euſtath.* fol. 714. lin. 17. Ὅτι τὸ σὺ Ποιήσῃ εὔτακτον καὶ ῥητῶν παντάχοῦ μάλιστα ὁ Ποιητὴς, σύμεθόδως λίαν τὴν ἀρὰ φθεγγάλλων, καὶ φθοιμιαζόμενον τῷ καθ' ἕτερον μνηστῆρων μάχῳ, ποιεῖ γὰρ τὸν Πηνελόπην, κλ.

579. Νοσφισσαμένη) Ità *Seberus* legit, quod neceſſarium probo paſſim; ubi aliàs ſyllaba eſſet *brevis*, ut *Odyſſ.* λ'. v. 424. Νοσφίσαι, ἐδέ μοι ἔτλη, Ἰόντα πὸρ εἰς ἀΐδαο, & τ'. v. 339. Νοσφισσάμην ἐπὶ νηὸς ἰὼν δολιχηρέτμοιο. Vid. ad φ'. v. 77.

584. Τοῦτον ἄεθλον) Ità hìc legitur in omnibus, etiam ab *Euſtathio*, ut ad v. 576.

591. Ἀλλ' ἤ γ') De γε otioſo, *Euſtath.* fol. 697. lin. 20. Ἐνταῦθα ἡ κεῖται καὶ ὁ γε σύνδεσμος, οὐκ αἰολικῶν, ἀλλὰ πάντη ἀργὸς, οὐ τοῦ, Αἰ γὰρ τοῦτο, ξεῖνε. Et in hunc ipſum locum, fol. 716. lin. 5. Ὅρα ἡ κατὰ τὸν, ὅτι ἀρξάμενος λέγειν ἀπὸ τοῦ γε συνδέσμου, ἀπέδωκεν εἰς τὸ, Ἀλλά.

595. Λέξομαι εἰς εὐνήν, ἣ μοι γοερὸν) Eadem omninò *Phraſis* apud Regium Pſalten, *Davidem*, Pſalm. 6. v. 6. quam licet *Duportus* in Gnomologiâ ſuâ inobſervatam reliquerit, in ſuâ certe *Pſalmorum* Verſione ſatis accuratè notavit, Πυκνὰ μάλα στενάχων ἔκαμον· κατάδυσα δὲ λέκτρον Κλαίων παννύχιον· γοερὸν δέ μοι πέλεν εὐνὴ, Αἰεὶ δάκρυσ' ἐμοῖσι πεφυρμένη, ἠδὲ ῥέουσα. Confer *Buchan.* Pſalm.

Variæ Lectiones.

579. Νοσφισσαμένη) γρ. νοσφισαμένη, vid. Not. in *Textum*.
589. Ἐθέλοις) γρ. ἐθέλῃς, *H. Steph.*
596. Αἰεὶ δάκρυσ' ἐμοῖσι) γρ. Δάκρυσιν αἰὲν ἐμοῖσι.

Ῥίχετ'

Ὤϊχετ' ἐποψόμενος κακοίλιον οὐκ ὀνομαστήν.
Ἔνθα κε λεξαίμην· σὺ δ' ἐνὶ οἴκῳ,
Ἢ χαμάδις ῥεῖσας, ἢ τοι κτ' δέμνια θέντων.
Ὡς εἰπῶν' ἀνέβαιν' ὑψῴϊα σιγαλόεντα,
Οὐκ οἴη· ἅμα τῇ γε δμῳαὶ ἀμφίπολοι κίον ἄλλαι.
Ἐς δ' ὑψῳ' ἀναβᾶσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶ,
Κλαῖεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα, φίλον πόσιν· ὄφρα οἱ ὕπνον
Ἡδὺν ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη.

" Ivit visurus malum-Ilium, neque nominandum.
" Illic utique dormiam: tu verò dormi hâc in domo,
" Vel humi sternens, vel tibi lectos ponant.
Sic loquuta, ascendit cœnacula splendida,
Non sola; cum eâ & famulæ ibant aliæ.
Inque superiora ubi ascendisset cum ancillis mulieribus,
Flebat tum Ulyssem, dilectum maritum; usquedum ei somnum
Dulcem in palpebris jecit cæsia Minerva.

ΣΧΟΛΙΑ.

599. Θέντων.] Ἀποθημόνων, δηλονότι τῶν θεραπαινῶν. * Ἁπλικὰς, ἀντὶ τοῦ δίμνια θέτωσαν· αἱ δυλίδες, δηλαδή.

NOTÆ IN SCHOLIA.

599. * Ἁπλικὰς &c. ex *Eustathio*, fol. 716. lin. ult. * δίμνια θέτωσαν, αἱ δυλίδες δηλαδή.

VARIÆ LECTIONES.

598. Λίξιο) γρ. λίξαιο, *Eustath.* fol. 716. lin. 33. Τὸ ὃ λίξιο, σχηματικὸν, πάνυ καινῶς ἔχει· γίνεται ὃ ἀπὸ τοῦ λίγω, λίξω· ὃ ἀναδραμόντος εἰς ε συντόνως, ἔστιν αὐτοῦ παθητικὸν, τὸ λιξόμαι· ὃ παραλλακὸς, ἐλιξόμην, τὸ τελικὸν, λίξετο, ἐξ οὗ αὐτοῦ, σχηματικὸν, τὸ λίξεο. Εἰ δέ γε καὶ Εὐκλικόν τι εὑρεθείη ἐν Ἀλεξανδρείοις, εὔοδον καὶ ἵππῳ τὸ μέτρον ἔσαι, ἀφ' οὗ συνιζήσεως.

599. Χαμάδις ῥεῖσας) γρ. χαμαὶ δὲ ῥεῖσας, *Eust.* fol. 716. lin. 20. 36. &c. & *H. Steph.* nec tamen benè. *Ibid.* Καζ' δίμνια) γρ. καζδίμνια, *Eustath.* fol. 716. lin. 37. Non tamen benè; quùm sit *Tmesis*, καζὰ δίμνια θέντων, pro δίμνια καζαθέντων.

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ
ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ
ΡΑΨΩΙΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, γ'.

Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας γ'.

Βουλῆς ἀναλεῖ Ὀδυσσεὺς παῖς μνηστῆρσι ἠρασπαιδας, καὶ μειζονας, ἀφ' ἧς ἐξῆς φησὶ Εὔμαιον καὶ Φιλοίτιον ἀφελέσθαι· οὐ φ ἕ τ' μνηστῆρων γλιχ) ὁμιλία.

Ἐπιγραφή.

Τὰ περὶ τ' μνηστηροφονίας.

Ἄλλως.

Υ, Βεγνῶς Ζεὺς ἥρσεν' Ὀδυσσία καὶ χέδ' Ἀχαιούς. Lib. XX.

Αὐτὰρ ὁ ἐν προθύροιο θύραζε δῖος Ὀδυσσεὺς
Καμμὸν ἀδέψητον βοέην ἔρρεσ', αὐτὰρ ὕπερθε
Κώεα πόλλ' οἰῶν, τὰς ἱερεύεσκον Ἀχαιοί·
Εὐρυνόμη δ' ἄρ' ἐπὶ χλαῖναν βάλε κοιμηθέντι.
Ἔνθ' Ὀδυσεὺς μνηστῆρσι κακὰ φρονέων ἐνὶ θυμῷ,
Κεῖτ' ἐγρηγορόων· ταὶ δ' ἐκ μεγάροιο γυναῖκες
Ἤϊσαν, αἵ μνηστῆρσιν ἐμισγέσκοντο πάρος περ,
Ἀλλήλῃσι γέλωτα καὶ θρασμὸν παρέχουσαι.
Τῷ δ' ὠρίνετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι·

AT ipse in vestibulo cubabat divinus Ulysses:
Subter quidem crudam bovinam pellem stravit; sed desuper
Pelles multas ovium, quas sacrificaverant Achivi:
Eurynome verò chlænam super injecit decumbenti.
Illic Ulysses procis mala cogitans in animo,
Jacebat vigilans: ex domo verò mulieres
Iverunt, quæ procis miscebantur antea,
Mutuò risum sibi & lætitiam præbentes.
Hujus intùs movebatur animus in pectoribus suis:

Σχολια.

1. Ἐγηγόρεσι.] Ἀνεπαύετο, ἑαυτὸν εὐτρεπίζων πρὸς ὕπνον.

2. Καμμόν.] Καλὸν μόν. Ἀδέψητον.] * Ἀνέργαστον, ἀμυάλακτον, * ἀβύρσωτον.

4. Κοιμηθέντι.] Καταπλιθέντι, ἤ πάντως ὑπνώσαντι.

9. Ὠρίνετο θυμός.] Ἐθυμοῦτο.

Notæ.

V. 2. Καμμὸν) Pro καλὸν μὲν, cui respondet καδδὲ, pro κατὰ δέ. Ità *Iliad.* λ'. v. 172. καμμίσσος, & *Iliad.* ω'. v. 529. καμμίξας, & *Iliad.* ζ'. v. 201. καπνιστὸν.

Notæ in Scholia.

V. 2. * Ἀβύρσωτον) Ex *Aloysii* MSto. *ἀνίργαστον, pro *Schreveliano* ἀνίργαζον, ex Vett. Codd. Tribus.

4. Κοιμηθέντι) Hoc *Scholion*, ex *Hesychio*, revoco in hunc locum suum; & illius mentem in *Versione* sequor, *Decumbenti*, non *Dormienti*; ut malè habuit *Stephanus*. Vid. Not. in *Textum*.

Variæ Lectiones.

V. 3. Ἱερεύεσκον) γρ. ἱερεύεσκον, *Seberus*. Vid. infrà, ad v. 250.

6. Κεῖτ' ἐγρηγορόων) γρ. κεῖτο ἐγρηγορόων, *Eustath.* fol. 717. lin. 29. Vid. Not. in *Textum*.

8. Γέλωτα καὶ εὐφροσύνην) γρ. γέλωτ τὲ ἕ εὐφροσύνην, *Eustath.* fol. 718. lin. 42. Nec *Steph.* vidit.

Πολλὰ

Πολλὰ ᾽ὴ μερμήριζε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
Ἦε μελαΐξας θάνατον πύξειεν ἑκάστῳ,
Ἦ ἔτ᾽ ἐφ᾽ μητῆρσιν ὑφορίαλοισι μιγείη
Ὑσταΐ᾽ ἠ πύματα· κραδίη δέ οἱ ἔνδοθι υλάκτει.
Ὡς δ᾽ ὅτε κύων ἀμαλῇσι περὶ σκυλάκεσσι βεβῶσα,
Ἄνδρ᾽ ἀγνοιήσασ᾽ υλάῃ, μέμονέν τε μάχεσθαι·
Ὣς ῥα ὅ ἔνδοθι υλάκτει ἀχνυμένῳ κακὰ ἔργα·
Στῆθος δ᾽ πλήξας, κραδίῃ ἠνίπαπε μύθῳ,
Τέτλαθι δὴ, κραδίη· καὶ κύντερον ἄλλο ποτ᾽ ἔτλης,
Ἤματι τῷ, ὅτε τοι μένος ἀκέλιος ἤσθιε Κύκλωψ
Ἰφθίμους ἑτάρους· σὺ δ᾽ ἐτόλμας, ὄφρα σὲ μῆτις
Ἐξάγαγ᾽ ἐξ ἄντροιο, δοιόμενον θανέεσθαι.
Ὡς ἔφαθ᾽, ὃ δὲ φρεσὶ καθαπλόμενος φίλον ἦτορ·
Τῷ ὅ μάλ᾽ ἐν πείσῃ κραδίη μένε τετληυῖα
Νωλεμέως· ἀτὰρ αὐτὸς ἑλίσσετο ἔνθα καὶ ἔνθα.

Multa verò cogitabat in mente & in animo,
An irruens mortem pararet unicuique,
An ſineret cum procis ſuperbis miſceri
Extremò & ultimò: cor autem ei intùs latrabat.
Sicut verò canis teneros circùm catulos iens,
Virum ignorans latrat, & eſt prompta ad pugnandum:
Sic hujus intùs latrabat cor ægrè ferentis mala opera:
Pectore igitur percuſſo, animum increpuit verbo,
" Tolera utique, anime; & pejus aliud aliquando tolerâſti
" Die illo, quo tibi robore intolerandus comedit Cyclops
" Fortes ſocios, tu verò audax perſtitiſti, uſquedum te prudentia
" Eduxit ex antro putantem meri.
Sic dixit, in pectoribus inceſſens ſuum cor:
Ibi igitur in hâc deliberatione cor manebat tolerans
Indefinenter; at ipſe vertebatur huc & illuc.

ΣΧΟΛΙΑ.

13. Ὑλάκτει.] Σωτηχῶς ὑπνεῖτο.

14. Ἀμαλῇσιν.] Ἀπαλαῖς. Βεβῶσα.] Ἑστῶσα.

15. Ἀγνοιήσασα.] Ἀγνοήσαντα ἐθέσα.

16. Ἀχαιομύθῳ.] Ἄχαν θαυμάζοντος· ἢ χαλεπαίνοντος.

17. Ἠνίπαπε.] Ἐνουθέτησεν.

22. Καθαπλόμενος φίλον ἦτορ.] Καθοπλίζων, τὸν λόγισμον ποιούμενον εἰς τὸν ψυχὸν, ὅπερ αὐτῆς ἄψασθαι λεγόμενα.

23. Ἐν πείσῃ.] Ἀντὶ τοῦ, καὶ χάρων· * οὐκ ἔτι ἦν ὁ κινούμενος, ἀλλ᾽ ὁ ἑστηκὼς ἔμενεν, ἢ ὁ οἷς ἐπέπνευ ὁ ἐγκαίνιος οἷον, οὐκ ἔμελεν αὐτῷ. Τετληυῖα.] Καρτεροῦσα.

24. Νωλεμέως.] Σωτηχῶς. Ἑλίσσετο.] Ἐκυλίετο, ἐφέρετο.

NOTÆ.

16. Ἀχαιομύθῳ) *Etymolog.* M. v. Ἀπαίων. τὸ θαυμάζω δὲ ἀπαλλάττομαι, Ἀπαιομύθῳ κακὰ ἔργα. Vid. infrà ad *Var. Lect.*

18. Τέτλαθι δὴ, κραδίη.) Huc omninò referenda bella hiſtoriola de *Pardala* ergo petulantes *Simias* patientiâ, *Ælian.* Animal. l. 5. c. 54. & illud ad finem *Petronii* Satyric. *Quid?* Non *Ulyſſes cum corde litigat ſuo?* N. B. παρφδίαν, Τέτλαθι δὴ, παίδα, καὶ ἀνάσχου μωραλογίαν.

21. Οἰόμενον) Licet *Ulyſſes* dicatur κραδίην alloqui, agnoſcitur tamen *Seipſum* alloqui; quare & *Maſculino* genere utitur hìc Poeta, ut *Euſtath.* fol. 1881. lin. 22. & refertur ad χῆμα. ἀντὶ τοῦ σημαινόμενον.

23. Τῷ ὅ μάλ᾽ ἐν πείσῃ κραδίη μένε) *Heſych.* Πείσῃ, πεισιγλώσσῃ χάρᾳ, vel ut legi volunt alii, πείσμασι ἀγκύρᾳ. Et mox, Πείσμασι) Σχοινία λίνεα, πυμαίνεσθαι. Πείσμα enim χοινίον ἀγκυραῖον, ut *Paul. Leopard.* monet, *Emendat.* l. 15. c. 19. Huc refer *Thomas Gatakeri* Annot. ad *M. Antonin.* l. 3. §. 6. fol. 103. ex cujus mente *Brevia Scholia* leviter emendo. Hunc locum *Plutarchus* alludit, Περὶ ἀοργησίας, Ἐν τῇ Ὁμηρικῇ πείσῃ μένοντι τὸν θυμόν. Et *Syneſius*, in *Calvitiei* encomio, Τηρεῖν τὸν καρδίας τὸ πίσυγγ. Lexicon Vetus, Ἐν πίσυγγ μένειν) Ἐν ἡσυχίᾳ καὶ ὑπομονῇ εἶναι ἐπιδηλοῖ· Ἡ λέξις ἄπαξ Ὁμήρῳ εἴρηται.

NOTÆ IN SCHOLIA.

23. * Οὐκ ἔτι ἦν ὁ κινούμενος) Ità, pro corrupto, οὐκ ἔστιν ἦν ὁ ὁ κινούμενος, ex *Aloyſii* MSto. quod video jam *Gatakerum*, ex conjecturâ felicitèr emendâſſe, in Annot. ad *M. Antonin.* p. 103. col. 1. lin. 31.

VARIÆ LECTIONES.

16. Ἀχαιομύθῳ) γρ. ἀπαιομύθῳ. *Euſtath.* fol. 719. lin. 4. *Etymolog.* M. v. Ἀπαίων, & *H. Steph.*

19. Ὅπη τοι) γρ. ὅτε μοι, *H. Steph.* vel, ὅτ᾽ ἐμοί.

52 Ὡς δ' ὅτε γαστέρ' ἀνὴρ, πολέος πυρὸς αἰθομένοιο,
Ἐμπλείην κνίσης τε καὶ αἵματος, ἔνθα καὶ ἔνθα
Αἰόλλῃ, μάλα δ' ὦκα λιλαίεται ὀπτηθῆναι·
Ὡς ἄρ' ὅγ' ἔνθα καὶ ἔνθα ἑλίσσετο, μερμηρίζων,
Ὅππως δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφήσῃ,
30 Μοῦνος ἐὼν πολέσιν· ταχέως δέ οἱ ἦλθεν Ἀθήνη,
Οὐρανόθεν καταβᾶσα· δέμας δ' ἴκελο γυναικί·
Στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί μιν προσέφη μύθον ἔειπε,
Τίπτ' αὖτ' ἐγρήσῃς, πάντων πέρι κάμμορε φωτῶν;
Οἶκος μὲν τοι ὅδ' ἐστὶ, γυνὴ δέ τοι ἦδ' ἐνὶ οἴκῳ,
35 Καὶ παῖς, οἷόν πού τις ἐέλδεται ἔμμεναι ὗα.
Τὼ δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, θεὰ, κατὰ μοῖραν ἔειπες·
Ἀλλά τι μοὶ τόδε θυμὸς ἐνὶ φρεσὶ μερμηρίζει,
Ὅππως δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφήσω
40 Μοῦνος ἐών· οἱ δ' αἰὲν ἀολλέες ἔνδον ἔασι.
Πρὸς δ' ἔτι καὶ τόδε μεῖζον ἐνὶ φρεσὶ μερμηρίζω,
Εἴπερ κε κτείνω μι, Διός τε, σέθεν τε ἕκητι,
Πῇ κεν ὑπεκπροφύγοιμι; τὸ σὲ φράζεσθαι ἄνωγα.
Τόνδ' αὖτε προσέφη θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
45 Σχέτλιε, καὶ μή τίς τε χερείονι πείθεται ἑταίρῳ,

Sicut quandò ventrem vir, multo igne ardenti,
Plenum pinguedinéque & sanguine huc & illuc
Varié-verſat, citiſſimè verò cupit aſſatum eſſe:
Sic hic huc & illuc vertebatur cogitans,
Quomodo nempè procis impudentibus manus injiceret,
Solus cùm eſſet multis: prope verò ipſum venit Minerva
Cœlitùs deſcendens, corporeque aſſimilata erat mulieri;
Stetit igitur ſuper capite, & illum ſermone alloquuta eſt,
" Quid tandem vigilas, omnes ſupra infortunate viros?
" Domus quidem tibi hæc eſt, uxor autem tibi hæc in domo,
" Et filius, qualem aliquis cuperet eſſe filium.
Hanc reſpondens allocutus eſt prudens Ulyſſes,
" Certè jam hæc omnia, Dea, ut par eſt dixiſti:
" Verùm quiddam mihi hoc animus in mentibus cogitat,
" Quomodo nempe procis impudentibus manus injiciam,
" Solus cum ſim; hi autem ſemper frequentes intùs ſunt.
" Adhuc item aliquid & hoc majus in mentibus cogito,
" Siquidem enim interficiam, Joveque, teque volente,
" Quò ſubterfugiam? hoc te animadvertere oro.
Hunc rurſus alloquuta eſt dea cæſia Minerva,
" Miſer, & quidem aliquis pejori credit ſocio,

ΣΧΟΛΙΑ.

27. Αἰόλλῃ.] Ποικίλως φέρεται, ἢ κινεῖ.
33. Ἐγήσεις.] Γρηγορεῖς.
40. Ἀολλέες.] Ἀντὶ τοῦ, πολλοί.
45. * Σχέτλιε.] Ὀλιγόπιστε.

NOTÆ.

25. Ὡς δ' ὅτε γαστέρ' ἀνὴρ) *Euſtath.* Iliad. fol. 696. lin. 33. ad κ. v. 5. Ὡς δ' ὅταν ἀστάφιδα, quùm ſatis illius Comparationis magnificentiam prædicâſſet, ſtatim de hujus μικροψυχείᾳ ità, Ἐν δὲ Ὀδυσσείᾳ θαυμάζεται ἄλλως, ὅτι τὸν πλουτοῦντα Ὀδυσσέα καταμικρύνει τῇ εἰκόνι, ἀνδρὶ ἀπείκασας ὀπλῶντα γαστέρα κνίσης γέμουσαν· ὅλως γὰρ ὁ Ποιητὴς ἄνεσις εἰκονίζειν, καὶ σφοδρῶς τοῖς καιροῖς πῇ τὴν μεγαλοψυχίαν ἐνδύναι, πῇ τὴν σμικροψυχίαν. Vid. *Gallicum* Scriptorem, D. *Boſſu*, de *Epopœiâ*. l. 6. c. 3. & c. 8.

43. Τὸ * σὲ φράζεσθαι ἄνωγα) Qui neſciebant τὸ ἄνωγα, non ſolùm κελεύω, verùm & ἱκετεύω ſignificare, loco σὲ, ſcripſerunt hìc τὸ Ν. Nos 5 in marginem quidem rejicimus, quod in *Florentinâ*, *Aldinâ*, &c. reperiatur, σὲ autem in *Textum* admittimus, quòd *Euſtathio* probetur, & *H. Stephano* agnoſcatur. Etiam πὲ σὲ legitur in *Baſil.* Edit.

NOTÆ IN SCHOLIA.

45. * Σχέτλιε) Ὀλιγόπιστε. Hoc *Scholiolum* audaciùs aſſuendum duxi; quòd hìc Poeta ſuam *Minervam* inducat, *Chriſti* ferè modo, τὸν ἀπιστίαν Ὀδυσσεῖ ὀνειδίζουσαν.

VARIÆ LECTIONES.

34. Τοὶ) γρ. σοί. *Ibid.* Γυνὴ δέ τοι) γρ. γυνὴ ἧ σὴ, ex *Conjecturâ*.
37. Ἔειπες) γρ. ἔειπας, MSS. ut ſæpè aliàs.
41. Πρὸς δ' ἔτι) γρ. πρὸς δὲ π, *Florentin. Aldin. Lovan. Reſcii.*
43. Τὸ σὲ φράζεσθαι ἄνωγα) γρ. πὲ σὲ φράζεσθαι ἄνωγα, *Euſtath.* Edit. *Baſil.* τὸ Ν, &c. vid. in *Textum*.

Ὅσσ

Ὅσσῳ θνητός τ' ἐστὶ, καὶ οὐ τόσα μήδεα οἶδεν·
Αὐτὰρ ἐγὼ θεός εἰμι, γενεὴν καὶ πρέσβα τέτυγμαι
Ἐν πάντεσσι πόνοις· ἐρέω δέ τοι ἐξαναφανδόν·
Εἴπερ πεντήκοντα λόχοι μερόπων ἀνθρώπων
Νῶϊ περιστᾶεν, κλεῖναι μεμαῶτες ἄρηϊ,
Καί κεν τοῖσ' ἐλάσαιο βόας καὶ ἴφια μῆλα.
Ἀλλ' ἔλεπτώ σε καὶ ὕπνος· ἀνίη καὶ τὸ φυλάσσειν
Πάννυχον ἐγρήσασθαι· κακῶν δ' ὕπο δύσεαι ἤδη.
Ὣς φάτο· καὶ ῥά οἱ ὕπνον ἐπὶ βλεφάροισιν ἔχυτο·
Αὐτὴ δ' αὖθ' εἰς Ὄλυμπον ἀφίκετο δῖα θεάων,
Εὖτε τ' ὕπνος ἔμαρπτε, λύων μελεδήματα θυμῷ,
Πυκνὰ μελεδήσασα περίφρων Πηνελόπεια·
Κλαῖε δ' ἄρ' ἐν λέκτροισι καθεζομένη μαλακοῖσιν·
Αὐτὰρ ἐπεὶ κλαίουσα κορέσσατο ὃν κατὰ θυμόν,
Ἀρτέμιδι πρώτιστον ἐπεύξατο δῖα γυναικῶν·
Ἄρτεμι, πότνα θεὰ, θύγατερ Διός, αἴθε μοὶ ἤδη
Ἰὸν ἐνὶ στήθεσσι βαλοῦσ' ἕκ θυμὸν ἕλοιο
Αὐτίκα νῦν· ἢ ἔπειτά μ' ἀναρπάξασα θύελλα
Οἴχοιτο φερόμενη κατ' ἠερόεντα κέλευθα,
Ἐν προχοῇς δὲ βάλοι ἀψορρόου Ὠκεανοῖο·

" Qui etiam mortalis eſt, & non tanta conſilia novit;
" At ego Dea ſum, continuò quæ te cuſtodio
" In omnibus laboribus; dico etenim tibi expreſsè,
" Siquidem quinquaginta manipuli diverſi linguium hominum
" Nos circumſtarent, interficere prompti Marte, *ſengladio*,
" Etiam horum abigeres boves & pingues oves.
" Verùm capiat te etiam ſomnus: moleſtum *eſt* & excubare
" Totâ nocte vigilantem; è malis verò emerges jam nunc.
Sic dixit; & ei ſomnum palpebris affudit:
Ipſa autem retrò in Olympum abivit præſtans Dearum,
Quando hunc ſomnus ceperat ſolvens curas animi,
Solvens-membra: uxor verò tandem evigilavit caſtè edocta;
Flebatque in lectis ſedens mollibus.
At poſtquam flens ſatiata eſt ſuo in animo,
Dianæ primùm ſupplicavit præſtans mulierum,
" Diana, veneranda Dea, Jovis filia, utinam mihi jam
" Sagittâ in pectoribus jactâ animum adimas.
" Statim nunc, vel demùm me raptam procella
" Eat portans per aëreas vias,
" In fluentaque jaciat retrogradi Oceani.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

49. Λόχοι.] Τῶν πολεμίων συνήμασι.
50. Ἄρηϊ.] Ἄρης νῦν, ὁ σίδηρος.
52. Ἐλέπτω σὲ ὁ ὕπνος.] Ἀντὶ ὅ, κοιμώμενος. Ἀνίη καὶ τὸ φυλάσσειν.] Ἀνία ἐστὶ καὶ * τὸ δι' ὅλης νυκτὸς ἀγρυπνεῖν.
53. Κακῶν δ' ὕπο δύσεαι.] * Κακώσεως ὑποξέλθῃς. Ἤδη.] Παραυτίκα.
56. Ἔμαρπτε.] Κατέλαβεν.
63. Ἢ ἔπειτά.] Νῦν, ἀντὶ ὅ, παραυτίκα.
64. Ἠερόεντα κέλευθα.] Τὸν ἀέρα, ἢ τὸ ἄδηλον.
65. Προχοῇς.] Τοῖς ῥεύμασιν. Ἀψορρόου Ὠκεανοῖο.] Τῷ κύκλῳ φερομένῳ τοῦ ὑγροῦ, καὶ ἀψ πάλιν ἐπὶ τὰ αὐτὰ ἀφικνουμένου.

NOTÆ.

52. Ἀνίη καὶ τὸ φυλάσσειν Πάννυχον ἐγρήσασθαι) Supra dixerat, ε'. v. 393. Ἀνίη καὶ πολὺς ὕπνος.
61. Ἄρτεμι, πότνα θεὰ) Vid. ad *Var. Lect.* Precatur autem ſubitaneâ morte mori, ex Doctrinâ illâ, quam paſſim retulimus, *Apollini* nempè *Virorum*, *Dianæ* tribui *Mulierum* mortes naturales; ut τ'. v. 86. ϕ'. v. 251.

NOTÆ IN SCHOLIA.

52. * Καὶ τὸ δ' ὅλης) Ità emendo, pro καὶ τόδ' ὅλης, ex MS. *Aloyſii*, & Vett. Codd. *Morrhii* & *Bedroti*; nec enim *Aldinus* Codex in hâc parte ſanus.
53. * Κακώσεως ὑποξέλθῃς) Ità omninò legendum, pro κάκωσιν ὑποστέλθῃς. *Senſu* omninò poſtulante; jam nunc enim *finem malorum illi adeſſe ſpondes Minerva.*

VARIÆ LECTIONES.

48. Ἐν πάντεσσι πόνοις· ἐρέω) γρ. ἐν πάντεσσι πόνοισ· ἐρέω, & πόνοισιν· ἐρέω, *H. Steph.*
53. Κακῶν δ' ὕπο δύσεαι ἤδη) γρ. κακῶν δ' ὑποδύσεαι ἤδη, *H. Steph.*
61. Πότνα θεὰ) γρ. πότνια θεὰ, vid. ad ε'. v. 215.

Ὣς

Ὡς δ' ὅτε Πανδάρεω κοῦραι ἀνέλοντο θύελλαι·
Τῇσι τοκῆας μὲν φθῖσαν θεοί· αἱ δὲ λίποντο
Ὀρφαναὶ ἐν μεγάροισι, κόμισσε δὲ δῖ' Ἀφροδίτη
Τυρῷ, καὶ μέλιτι γλυκερῷ, καὶ ἡδέϊ οἴνῳ·
Ἥρη δ' αὐτῇσιν περὶ πασέων δῶκε γυναικῶν
Εἶδος καὶ πινυτήν, μῆκος δ' ἔπορ' Ἄρτεμις ἁγνή,

" Sicut quando Pandari filias abripuerunt procellæ:
" His parentes quidem perdiderunt Dei; hæ autem relictæ sunt
" Orphanæ in domibus; nutriebat verò divina Venus
" Placentis, & melle dulci, & suavi vino:
" Juno quoque ipsis præ omnibus dedit mulieribus
" Speciem & prudentiam; staturamque præbuit Diana casta,

ΣΧΟΛΙΑ.

66. Ὡς δ' ὅτε Πανδαρέω.] Πανδάρεως, ὁ Μέροπος καὶ νύμφης * ὀρείας πατὴρ, Μιλήσιος τὸ γένος, γήμας Ἁρμοθόην, τὴν Ἀμφιδάμαντος, ἴσχει παῖδας τρεῖς, Ἀηδόνα καὶ Κλεοθήραν καὶ Μερόπην· ἃς τρέφουσιν Ἀφροδίτη καὶ Ἀθηνᾶ ἐκ Ἥρας. Πανδάρεως δὲ παραχρῆμα φεύγει εἰς Κρήτην, κλέψας τὸν Διὸς κύνα, καὶ αὐτὸν σὺν ὕεγκαν εἰς Μίλητον, δίκας τὰ Δίᾳ παρὰ * Ταντάλῳ δὲ εἰς Φρυγίαν καταπλεύσας, φάρμακον ἄγειν ἐκ Φοινίκης τοῦτον· ὁ δὲ Τάνταλος δεξάμενος ἐφύλασσεν. ἔπεμψε * Ἑρμῆς, κελεύσαντος Διὸς ἀφεῖναι τὸν κύνα. παραγίνεται πρὸς Τάνταλον· ὁ δὲ ὀργισθεὶς, καὶ ὄμνυσι τὰ Δίᾳ, καὶ τοὺς ἄλλους θεοὺς, μὴ σωσιδίκην τὸν πρὸς Διὸς κυνός. ὁ δὲ Ἑρμῆς ὑφίσταται αὐτὸν παρ' αὐτῷ· ὡς δὲ ὁ Πανδάρεως ἐπόθητο, φεύγει ἐκ τῆς πατρίδος σὺν τῇ γυναικὶ Ἁρμοθόῃ, καὶ ταῖς θυγατράσιν, ἀγάμοις οὔσαις, Κλεοθήρᾳ τε καὶ Ἀηδόνι καὶ Μερόπῃ, εἰς Ἀθήνας, ὅτε ὁ Ἀθηνῶν εἰς Σικελίαν. ὁ δὲ Ζεὺς αὐτὸν ἐδίδου, κλαίουσι σὺν τῇ γυναικί· ταῖς δὲ θυγατράσιν αὐτοῦ τὰς Ἁρπυίας ἐφορμᾷ· αἱ δὲ ἀνελόμεναι, Ἐριννύσιν αὐταὶς διδοῦσιν δουλεύειν, ἃ μὲν ἄλλα καὶ νέοις αὐταῖς ἐμποδίζει Ζεὺς, καλεῖ δὲ αὖτις, λύων.

67. Αἱ δὲ λίποντο ὀρφαναί.] Προεῖπεν τὸ κεφάλαιον· ὕστερον δὲ σωιόσας καὶ δὴ οὖσι ὀρφανὰς αὐτὰς * ἀνειρήψατο ἡ Ἀφροδίτη, ἅπαξ καὶ ἐφάπαξ. τὸ δὲ ἑξῆς δὲ λόγου, Τῇσι τοκῆας μὲν φθῖσαν θεοί· Ἀφροδίτη δὲ φησὶν Δίας. * αἰτήσασα αὐτοὺς γάμους, παρεγένετο· ὃν δὲ τούτῳ Ἄρπυιαι αὐτὰς ἀνειρέψαντο. Δι' ἃς αὐτὰς αἱ θεαὶ ἀνεῖπον. ἀγνοοῦσι γὰρ πεπεισμένοι ὅτι ὁ Ζεὺς οἶδε † μοῖραν τ' ἀμφιφορῆα τε ὀμβρίου.

71. Μῆκος δ' ἔπορ' Ἄρτεμις.] Κυριεύφορον δὲ ἡ θεὸς, * ὀμβρίου τῷ ἀδελφῷ Ἀπόλλωνι.

† Infrà, v. 76.

NOTÆ.

66. Ὡς δ' ὅτε Πανδάρεω κοῦραι) Hinc corrigo *Juliani* Apostatæ Orat. 2. fol. 108. Ἀλλ' εἶπε αὐτὸν δαίμων πρεσβεὺς ξυναρπάσας, καθάπερ Ὁμηρός φησι, τὰς Τανταλίδας θυγατέρας, &c. Lego Πανδάρεω, hunc enim locum omninò respicit: licet de illâ re nihil *Dionysius Petavius*, nec ipse *Spanhemius*, fol. 59. Πανδάρεω autem, pro Πανδαρίου, Scribo, Vett. Codd. *Scholiorum*, & ejusdem *Juliani* auctoritate. *Pausan.* Phocicis, c. 30. Ἐφεξῆς δὲ τοῖς Πανδάρεω θυγατέρας ἔγραψεν ὁ Πολύγνωτος· Ὁμήρῳ δὲ, ὃν Πεισιστράτου λόγοις ἐσὶν, ὡς ἀηδόνιοι μὲ παῖδες παρθένοις οἱ γεγαμμένοι καλοῦ μήτημα ἐκ θεῶν· αὐτὰς δὲ ὀρφανὰς τροφῆναι μὲ ὑπὸ Ἀφροδίτης· λαβεῖν δὲ καὶ παρ' ἄλλων θεῶν, Ἥρας μὲ φρονεῖν τε ἱκανὰς εἶναι, ἐκ εἴδες καλὰς· μῆκος δὲ ἐκ σώματος, Ἄρτεμιν φασὶν αὐτοῖς δωρήσασθαι. ἔργα δὲ γυναικῶν ἁρμόζοντα ὑπὸ Ἀθηνᾶς διδαχθῆναι. Ἀφροδίτην μὲ ἓν ἐς ἑκατὸν ἀνέρχεσθαι, παρὰ Διὸς γάμου εὐδαίμονα ἐθέλουσαν παισὶν εὐειδέσι. τοὺς δὲ, ἀπόντος ἐκείνου, ἁρπασθῆναί τε ὑπὸ Ἁρπυιῶν, καὶ Ἐλευσῖνι ὑπ' αὐτῶν Ἐριννύσιν τάδε μὲν ἐπὶ ἐς αὐτὰς πεποιημένα Ὁμήρου.

69. Τυρῷ, ἐ μέλιτι γλυκερῷ, καὶ ἡδεῖ οἴνῳ) *Isaac. Casaubon.* in illud *Theocriti* §. 1. v. 58. — τυρόεντα μέγαν λευκοῖο γάλακτος, Id est, *Placentam.* Sic enim appellabant, cui erat immixtus Caseus; ψαιστὸν, cui non erat. Vulgò *caseum* interpretantur non rectè. Τυρὸς igitur hoc in loco, pro τυρόεις. Vid. *Athena.* fol. 110. & fol. 147. *Hesych.* Τυρόεντα) Πλακοῦντα. *Mel*, *Vinum*, & *Lac* in deliciis, apud *Hagiographos.* Et *Euripides*, Bacch. v. 142. Ἐεῖ δὲ γάλακτι πίδαν, ῥεῖ δ' οἴνῳ, ῥεῖ δὲ μελισσῶν νέκταρος. Τροφῆς ἓν ἐδεσμάτων, ut ait *Eustath.* fol. 722. lin. 29. Hinc *Callimach.* Hymn. *Jovis*, v. 49. — γλυκὺ κηρίον ἔβρως. Vid. *Isaie*, c. 7. 22. *Philostratus*, Heroic. de *Achille*, à *Chirone* nutrito, fol. 705. Ὁ δὲ ἔτρεφεν αὐτὸν κηρίοις τε καὶ μυελοῖς ταύρων. *Batrachomyomach.* v. 39. Οὐ χρὴν μολίπαμα, τὸ δὲ μάκαρες καλέουσιν. Hinc autem apparet τυρὸς *priorem* producere; uti probo, ad *Batrachom.* v. 38.

NOTÆ IN SCHOLIA.

66. Ὡς δ' ὅτε Πανδάρεω) Hoc *Scholion* in Vett. & in MS. *Aloysii*, ad ipsum ferè *Rhapsodiæ* finem ponitur; quùm hìc sit ejusdem locus. Confer cum *Schol.* ad τ'. v. 518. Pro Ὀρείας, lego * ὀρείης, Literâ minusculâ; * Ταντάλῳ, pro Τανταλίῳ, ut mox παρ' αὐτῷ. Item, ἔπεμψε * Ἑρμῆς lego, quæ vox Ἑρμῆς hactenùs desiderabatur; & * ἀνειλόμεναι, pro corrupto ἀναλόμενα, ex *Aloysii* MSto.

67. * Ἀνειρήψατο, pro ἀνερρίψατο, & * αἰτήσασα, pro αἰτήσασα, MS. auctoritate, *Sensu* suffragante.

71. * Ἄρτεμις & * ὀμβρίου addo, hoc ex MS. *Aloysii*, illud ex ipso Poetâ.

VARIÆ LECTIONES.

66. Πανδάρεω) γρ. Πανδαρίου, vid. N. in *Textum.*

67. Αἱ δὲ λιποντο) γρ. αἱ δ' ἐλίποντο, ut δ', v. 125.

Ἔργα

Ἔργα δ' Ἀθηναίη δέδαε κλυτὰ ἐργάζεσθαι.
Εὖτ' Ἀφροδίτη δῖα πεσέτιχε μακρὸν Ὄλυμπον,
Κέρῃσ' αἰτήσασα τέλος θαλεροῖο γάμοιο,
Ἐς Δία τερπικέραυνον· ὁ γάρ τ' εὖ οἶδεν ἅπαντα,
Μοῖράν τ', ἀμμορίην τε, καταθνητῶν ἀνθρώπων·
Τοφρά δὲ τὰς κήρας Ἅρπυιαι ἀνηρείψαντο,
Καί ῥ' ἔδοσαν στυγερῇσιν Ἐρινύσιν ἀμφιπολεύειν·
Ὣς ἔμ' ἀϊστώσειαν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
Ἠέ μ' εὐπλόκαμος βάλοι Ἄρτεμις, ὄφρ' Ὀδυσῆα
Ὀπτομόην, ἠ γαῖαν ὑπὸ στυγερὴν ἀφικοίμην,
Μηδέ τι χείρονα ἀνδρὸς ἐϋφρονέοντος νόημα.
Ἀλλὰ τὸ μὲν ἠ ἀνεκτὸν ἔχει κακόν, ὁππότε κέν τις
Ἥμαρτ' μὴ κλαίῃ πυκινῶς ἀκαχήμενος ἦτορ,
Νύκτας δ' ὕπνος ἔχησιν· ὁ γάρ τ' ἐπέλησιν * ἅπαντας
Ἐσθλῶν, ἠδὲ κακῶν, ἐπεὶ ἂρ βλέφαρ' ἀμφικαλύψῃ·
Αὐτάρ ἐμοὶ καὶ ὀνείρατ' ἐπέστιχεν κακὰ δαίμων.
Τῇδε γὰρ αὖ μοι νυκτὶ παρέδραθεν εἴκελος αὐτῷ,
Τοῖος ἰὼν, οἷος ἦεν ἅμα στρατῷ· αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ

" Operaque Minerva docuit inclyta operari:
" Quando Venus divina adivit altum Olympum,
" Puellis petitura perfectionem dulcium nuptiarum,
" Ad Jovem gaudentem-fulmine: hic enim bene novit omnia,
" Fortunamque, infortuniumque, mortalium hominum;
" Interim puellas Harpyæ abripuerunt,
" Et dederunt odiosis Erynnibus, adserviendum:
" Sic me deſtruant Olympias domos habentes,
" Vel me pulchra-crinibus percutiat Diana; ut Ulyſſem
" Viſura, etiam terram ſub odioſam abeam,
" Neque adhuc pejori viro lætificem mentem.
" Sed hoc quidem & tolerabile ſe habet malum, quandò aliqua
" Dies quidem flet frequenter dolens corde;
" Noctes verò ſomnus habet: hic enim oblivisci facit omnes homines
" Bonorum & malorum, poſtquam palpebras obtegat:
" At mihi & inſomnia immiſit mala numen.
" Hâc enim nocte apud me dormivit ſimilis ipſi,
" Talis nimirum, qualis ivit cum exercitu; at meum cor

ΣΧΟΛΙΑ.

76. Μοῖραν.] Εἱμαρμένην, εἰδαιμονίαν. Ἀμμορίην.] Κακοδαιμονίαν.

78. Στυγερῇσιν.] Στυγνότητι καὶ αἰτίαις. Ἀμφιπολεύειν.] Ἐπιμελεῖν. Ἐπιρρεπῆ.

83. Ἀνεκτόν.] Ἀναχετόν.

85. Ἐπέλησιν.] Λήθην ἐπάγει.

NOTÆ.

85. Ἅπαντας) Ità, pro ἁπάντων, lego. *Senſu* poſtulante. *Senſus*, Somnus omnes *alios Oblivisci facit bonorum atque malorum; me non item.* Quare ἁπάντων ad *Var. Lectiones* relego, & ἅπαντας, in *Textum* ſumo, ſuffragante *Florentinâ*, *Aldinâ*, *Lovanianâ Reſcii*, *Hervagianâ*; quam *Lectionem* agnoſcunt *H. Steph. Caſtellio*, *Spondanus*, & alii; *Latina* quoque *Verſio* huic *Lectioni* & olim favebat. Nec ἁπάντων niſi in *Roman.* & *Baſil. Euſtath.* primitùs apparebat.

87. Αὐτὰρ ἐμοὶ καὶ ὀνείρατ' ἐπέστιχεν κακὰ δαίμων) Πῶς τινὲς Πηνελόπην ὀνείρατα κακὰ λέγει, ἐν οἷς συγκοιμώμενον ἑαυτῇ τὸν Ὀδυσσέα εἰσφέρει, ἠ ἔχαιρεν, ὡς, Αὐτὰρ ἐμοὶ κῆρ χαῖρε; Τὸ μὲν λύσιμον αὐτὸς ὁ Ποιητὴς ἀμελεῖ, λέγων ἐν τῷ Πηνελόπης ἐγκωμίῳ· Ἐπεὶ οὐκ ἐφάμην ὅταρ ἔμμεναι, ἀλλ' ὕπαρ ἤδη Ὄταρ ἔην, ὡς βλακεύεται, ἀμὲ ψευδῆ, εἶπε κακόν· ἀλλ' εἰ μὴ ὕπαρ ἦν, ἀλλὰ ὄναρ ἐγένετο. Hæc *Ego* quidem obſervo; quoniam de hâc re nihil omninò dicunt Interpretes, nedum *Euſtathius* ipſe; qui tamen rectè, de hoc ἐπαρχεῖ ὀνείρῳ, dicit, fol. 723. lin. 7. Ὅρα δὲ, ὡς ἐξ ἐναργοῦς ἤδη ἐμβαίνοντος, συχνὰ τὰ ἐπ' αὐτῷ σημεῖα πλάττει, ὡς εἰκὸς γίνεσθαι.

88. Τῇδε γὰρ αὖ μοι νυκτὶ) Nocte priori viſus eſt *Ulyſſes* ſub Aquilæ ſpecie *Anſeres* occidiſſe, *Odyſſ.* σ'. v. 535. &c. nunc ſibi omnìnò ſimilis, *Uxoris* ſuæ concubitu gaudere, ad quem locum referre licet & illa ſupra memorata *Euſtathii* verba, ad v. 87.

89. Τοῖος ἰὼν, οἷος ἦε) *Prior* ἦ οἷος, *brevis*, quoad *Metrum*, licet minimè, quoad *Tonum*; ut oſtendimus ad *Iliad.* σ'. v. 105. Ità, mox v. 379. Ἔμμεναι, ἠδὲ βίης. Hoc verò in loco τὸ ἦεν, pro ἦτον, ἤτοι ἀπῆν, inquit *Euſtathius*.

NOTÆ IN SCHOLIA.

76. Ἀμμορίην) * Κακομοιρίαν. Ità MS. *Aloyſii* caſtigatè; reliqua, ut inſulſa, deleo; κακομορίην &c.

VARIÆ LECTIONES.

74. Θαλεροῖο) γρ. γλυκεροῖο, *H. Steph.* & *Seberi* Index, v. γλυκεροῖο.

76. Μοῖράν τ', ἀμμορίην τε) γρ. Μοῖραν, καμμορίην τέ.

82. Μηδέ τι) γρ. μηδ' ἔτι, ut ſæpè aliàs.

85. Ἅπαντας) γρ. ἁπάντων, vid. Not. in *Textum*.

89. Αὐτὰρ ἐμοὶ κῆρ) γρ. ἀλλ' ἐμοὶ ἦτορ.

Χαῖρ'

Χαῖρ', ἐπεὶ οὐκ ἐφάμην ὄναρ ἔμμεναι, ἀλλ' ὕπαρ ἤδη.
Ὣς ἔφατ'· αὐτίκα δὲ χρυσόθρονος ἦλυθεν Ἠώς.
Τῆσδ' ἄρα κλαιούσης ὄπα σώζετο δῖος Ὀδυσσεύς·
Μερμήριζε δ' ἔπειτα, δόκησε δέ οἱ καθὰ θυμὸν
Ἤδη γινώσκουσα παρεστάμεναι κεφαλῇφι.
Χλαῖναν μὲν σωρηλὸν ἁ κώεα, τοῖσιν ἔνθεν,
Ἐς μέγαρον κατέθηκεν ἐπὶ θρόνου· ὃν δὲ βοείην
Θῆκε θύραζε φέρων· Διΐ δ' εὔχετο, χεῖρας ἀνασχών,
Ζεῦ πάτερ, εἴ μ' ἐθέλοντες ἐπὶ τραφερὴν καὶ ὑγρὴν
Ἤγετ' ἐμὴν ἐς γαῖαν, ἐπεί μ' ὀκακώσατε λίην,
Φήμην τίς μοι φάτω ἐγειρομένων ἀνθρώπων
Ἔνδοθεν· ἔκτοθεν δὲ Διὸς τέρας ἄλλο φανήτω.
Ὣς ἔφαθ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε μητίετα Ζεύς·
Αὐτίκα δ' ἐβρόντησεν ἀπ' αἰγλήεντος Ὀλύμπου
Ὑψόθεν ἐκ νεφέων· γήθησε δὲ δῖος Ὀδυσσεύς·
Φήμην δ' ἐξ οἴκοιο γυνὴ προέηκεν ἀλετρὶς
Πλησίον, ἔνθ' ἄρα οἱ μύλαι εἵατο ποιμένι λαῶν·
Τῇσι δὲ δώδεκα πᾶσαι ἐπηρώων τε γυναῖκες,

" Lætatum eſt, quoniam non dicebam ſomnium eſſe, ſed verum omnino.
Sic dixit; ſtatim verò aureâ ſede venit Aurora.
Hujus igitur flentis vocem attendebat divinus Ulyſſes:
Cogitavit demùm, & viſa eſt ei in animo
Jam *illam* cognoſcens aſtare capiti.
Veſtem quidem contrahens & pelles, quibus *indormierat*,
In domum depoſuit in ſede: extrà verò bovinam
Poſuit foràs portans; Jovique preces fudit, manibus ſublatis,
" Jupiter pater, ſi me volentes ſuper ſiccamque & humidam
" Duxiſtis *Dii* meam in terram, poſtquam me malè mulctâſtis,
" Ominoſum-dictum mihi aliquis dicat excitatorum hominum
" Intùs; at ab-extrà Jovis portentum aliud appareat.
Sic dixit precatus; hunc verò audivit conſiliarius Jupiter:
Statimque tonuit à ſplendido Olympo
Ab alto ex nubibus: lætatus eſt igitur divinus Ulyſſes.
Vocem autem ominoſam è domo mulier præmiſit molendinaria
E propinquo, ubi ei molæ erant *in æſtate* Paſtoris populorum.
Ad eas utique duodecim omnes annitebantur mulieres,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

95. Σωρηλόν.] Σωγαρόν.
97. Θύραζε φέρων.] Ἐνταῦθα οἱ μνησῆρες.
100. Φήμην.] Κλῃδόνα, οἰωνόν. Φάσθω.] Εἰπάτω.
104. Ὑψόθεν ἐκ νεφέων.] Πῶς δὲ φησὶν ἡ ἀλετρὶς; Οὐδέπω νέφη ἐσί; νῦν τὸ πρὸ τοῦ φησί. Ἀπλῶς, ἐκ τοῦ εἰωθὸς συνίσταται τὰ νέφη. ἢ, ἐκ χρυσῶν νεφῶν, ἃ ἦν ἐν ἡφαίστῳ ὡς, * Ἀλλ' ὅγ' ἄρ' ἄκρῃ Ὀλύμπῳ ὑπὸ χρυσείοισι νέφεσσιν. * *Iliad.* υ'. v. 523.
106. Εἵατο.] Φιλῶς, ἵν' ᾖ, ἦσαν.
107. Ἐπηρώοντο.] Ἐρρωμένως ἐπόργων.

N O T Æ.

100. Φήμην τίς μοι φάθω) Quod obſervamus, ad σ'. v. 111. iterum hic notandum, Ominum nempè & Signorum frequentia, quæ *Ulyſſis* fidem, ut ità dicam, labaſcentem erigunt & confirmant. Vid. quæ ſuprà, ad v. 87. ex *Euſtathio*, qui fol. 724. lin. 22. Ἰσέον δ', ὅτι ἐπαύθη τῷ φήμην ποιῆσαι τὴν Ἀλιγερόφην, ἀφ' ἧς ἰῶπα ἴχνυσι, φῆμιν. Et ità *Florentina* & *Lovaniana Reſcii*, φῆμιν apertè præferunt. & *Aldina* hoc certè in loco; nec enim mox, ubi iterum eadem Vox occurrit, nempè, v. 105.

106. Ἔνθ' ἄρα οἱ μύλαι εἵατο ποιμένι λαῶν) De voce εἵατο, *Euſtath.* fol. 725. lin. 13. &c. Apud ſimplices illos priſcos Reges Molæ erant conſtructæ, ut in *Alcinoi* palatio, *Odyſſ.* η'. v. 104. & hoc in loco. Quin & ipſi Reges aliquandò Molam verſabant, ut *Pittacus*, *Mitylenæ* Tyrannus, unde ἐπιμύλιος ᾠδὴ illa, quam Mulieres ad Molam ſe exercentes canebant, Ἄλει, Μύλα, ἄλει· καὶ γὰρ Πιττακὸς ἦλθε μεγαίλας Μιτυλάνας βασιλεύων. *Euſtath.* fol. 724. lin. 26. *Plutarch.* 2 Tom. fol. 157. *Perizon.* ad *Ælian. Iſidor.* Peluſiot. l. 1. Epiſt. 470. *Tho. Gatakeri*, Annot. ad *M. Antonini* l. 1. §. 6. p. 5. col. 1. lin. 2. *Antipatri* Epigr. ex *Salmaſii* Biblioth. placet addere, Ἴσχεο χεῖρα μυλαῖον, Ἀλιτείδις· εὕδιτε μακρὰ, Κὴν ὄρθρου τροχάλιγγι γύπες ἀλεκτρυόνων· Δηὼ γὰρ νόμφαισι χορὸν ἐπετέλεσε μοίχιος· Αἱ δὲ καὶ ἀκρεμόνεσσιν ἀλλόμεναι τροχιὰν Ἄρεος διεύσεσιν· ὁ δ' ἀκίνητον ἰλικρινῆς Στεφάνη πτερύων κοῖλα βάθρα μυλάκων.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

95. Ἔνθεν) γρ. ἐνθύδε, vid. ad *Iliad.* α'. v. 611. *Var. Lect.* & *Odyſſ.* γ'. v. 402.
100. Φήμην) γρ. φῆμιν, vid. Not. in *Textum*; idem mox, ad v. 105.
105. Φήμην) γρ. φῆμιν, vid. ad v. 100.
106. Εἵατο) γρ. εἴατο, *Euſtath.* fol. 725. lin. 13.
107. Τῇσι δὲ δώδεκα) γρ. τῇσιν δώδεκα, *H. Steph.*

Ἀλφί-

Ἄλφιτα τθύχυσαι καὶ ἀλείατα, μυελὸν ἀνδρῶν.
Αἱ μὲν ἄρ' ἄλλαι θῦδον, ἐπεὶ κατὰ πυρὸν ἄλεσαν·
Ἡ δὲ μί' οὔπω παύετ', ἀφαυροτάτη δ' ἐτέτυκτο·
Ἥ ῥα μύλην στήσασα, ἔπος φάτο, σῆμα ἄνακτι,
Ζεῦ πάτερ, ὅστε Θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀνάσσεις,
Ἦ μεγάλ' ἐβρόντησας ἀπ' οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
Οὐδέ ποθι νέφος ἐστί· τέρας νύ τεῳ τόδε φαίνεις·
Κρῆνον νῦν καὶ ἐμοὶ δειλῇ ἔπος, ὅ, τι κεν εἴπω·
Μνηστῆρες πύματόν τε καὶ ὔστατον ἤματι τῷδε
Ἐν μεγάροις Ὀδυσῆος ἑλοίατο δαῖτ' ἐρατεινήν.
Οἵ δή μοι καμάτῳ θυμαλγέϊ γυῖα λέλυσαν,
Ἄλφιτα τθυχεῖν· νῦν ὕστατα δειπνήσειαν.
Ὣς ἄρ' ἔφη· χαῖρεν δὲ κλεηδόνι δῖος Ὀδυσσεύς,
Ζηνός τε βροντῇ· φάτο γὰρ τίσασθαι ἀλείτας.
Αἱ δ' ἄλλαι δμῳαὶ κατὰ δώματα κάλ' Ὀδυσῆος
Ἀγερόμφαι ἀνέκαιον ἐπ' ἐσχάρῃ ἀκάματον πῦρ.
Τηλέμαχος δ' ὑπνῆθεν ἀνίστατο ἰσόθεος φώς,
Εἵματα ἑσσάμενος· περὶ δ' ξίφος ὀξὺ θέτ' ὤμῳ·
Ποσσὶ δ' ὑπαὶ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
Εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξέϊ χαλκῷ.
Στῆ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰών, προὶς δ' Εὐρύκλειαν ἔειπεν,
Μαῖα φίλη, πῶς ξεῖνον ἐτιμήσαθ' ἑστὶ οἴκῳ

Farinas hordeaceas conficientes & triticeas, medullam virorum.
Aliæ quidem dormiebant, poſtquam triticum moluerant;
Hæc verò una nondum ceſsârat; debiliſſima enim facta eſt:
Hæc igitur molam ſiſtens verbum dixit, ſignum regi,
" Jupiter pater, qui Deis & hominibus imperas,
" Certè valdè tonuiſti à cœlo ſtellato,
" Neq; alicubi nubes eſt *extraordinaria*; oſtentum certè alicui hoc oſtendis:
" Perfice nunc & mihi miſeræ verbum, quod *dicam*:
" Proci poſtremoque & extremo die hoc
" In domibus Ulyſſis capiant convivium deſiderabile;
" Qui jam mihi labore triſti genua ſolverunt,
" Farinas facienti; nunc ultimo *inquam* cœnent!
Sic dixit; lætatus eſt autem omine divus Ulyſſes,
Joviſque tonitru: ſperabat enim ſe puniturum ſceleratos.
Aliæ verò famulæ in domibus pulchris Ulyſſis
Congregatæ accendebant in foco magnum ignem.
Telemachus interim è lecto ſurrexit divinus vir,
Veſtes indutus: circumque enſem poſuit humerum:
Pedibuſque ſub unctis ligavit pulchra calceamenta,
Accepitque validam lanceam, præmunitam acuto ferro.
Stetit autem in limen iens, & ad Eurycleam dixit,
" Nutrix dilecta, quomodo *hunc* hoſpitem honorâſtis in domo

ΣΧΟΛΙΑ.

108. Τθύχυσαι.] Ποιῆσαι. Ἀλείατα.] Τὰ ἐκ τῶν πυρῶν ἀλήθεα.

109. Ἄλεσαν.] Ἤλεσαν.

113. Ἐβρόντησας ἀπ' ἀστερόεντος.] Οὕτως ἡ ἀλήτειρα φησὶν, καθὸ τῷ κοινῷ ὑπείκουσα· ἢ, ὅτι τὰ ὑψηλὰ δοκεῖ Ὀλύμπια ἐπιφοιτᾶν.

114. Τέρας.] Τινί.

115. Κρῆνον.] Ἐπιτέλεσον.

117. Ἑλοίατο.] Μισηλάσειαν.

121. Ἀλείτας.] Τοὺς ἁμαρτάνοντας.

124. Εὐνῆθεν.] Ἐκ τῆς εὐνῆς, ἢ κοίτης.

NOTÆ.

108. Ἀλείατα) Ità utraque *Euſtathii* Editio, & ipſe fol. 724. lin. 33. Καὶ ἄλεαρ, τὸ λεπτὸν πυρῶν ἄλθυρον, κλ. Idem ferè, quod *Brevia Scholia*. Etymolog. M. Ἀλείατα, τὰ ἐκ πυρῶν ἀλησιμῶντα ἄλθυρα· συγκοπῇ ἄλειτα· ἢ ἰφθὸν ἄλθυρον· λέγεται δὲ ἄλητον. Vid. ad *Var. Lect.*

114. Οὐδέ ποθι νέφος ἐστὶ) Confer cum *Scholiaſtâ*, in v. 104. *Euſtath.* fol. 724. lin. 12. Ἢ ὃ βροντὴ τέρας μὲν ἐστιν, ὡς δῆλα νέφους χωρὶς γινόμενα· παρὰ φύσιν γάρ. —Ὅτι ὃ νέφος ἡ σκοτεινὴ τῶν βροντῶν, δῆλον ἐκ τοῦ, Οὐδέ ποθι νέφος ἐστί· διὸ καὶ ἡ γραῦς, τέρας τινὶ τοῦτ' φαίνεσθαι, φησὶ, εἰ δὲ δοκεῖ τῶνδε συμβούλεσθαι τοῖς, Ἐβρόντησε Ζεὺς ὑψόθεν ἐκ νεφέων, ἅτε πάντ' ἀληθῆς, ὡς νέφη τῶν Ἀτλιτῶν, ἃ τέρατα νέφων τέτυκται, καὶ ἀρατόν. Vid. *Gerard. Joh. Voſſ.* de Origine & Progreſſu Idololatriæ, l. 3. c. 6. p. 756.

VARIÆ LECTIONES.

108. Ἀλείατα) γρ. ἀλείφατα, *Aldinus* Codex *Oluſſ. Hervagian. H. Steph.*

125. Ὦμῳ) γρ. ὤμω. & ὤμους. Vid. ad φ'. v. 119.

129. Πῶς ξεῖνον) γρ. τὸν ξεῖνον, *H. Steph.*

Εὐνῇ χ' σίτῳ; ἢ αὕτως κεῖται ἀκηδής;
Τοιαύτη γὰρ ἐμοὶ μήτηρ, πινυτή περ ἐοῦσα,
Ἐμπλήγδην ἕτερόν γε πέλει μερόπων ἀνθρώπων
Χείρονα, τ' δέ τ' ἀρείον' ἀτιμήσασ' ἀποπέμπῃ.
Τόνδ' αὖτε προσέειπε πεφιδρων Εὐρύκλεια,
Οὐκ ἄν μιν νῦν, τέκνον, ἀναίτιον αἰτιόῳο.
Οἶνον μὲν γὰρ πῖνε καθήμενος, ὄφρ' ἔτελ' αὐτός·
Σίτου δ' ἠκέτ' ἔφη πεινήμεναι· εἴρετο γάρ μιν.
Ἀλλ' ὅτε δὴ κοίτοιο καὶ ὕπνου μιμνήσκοιτο,
Ἦ μὲν δέμνι' ἄνωγεν ὑποστορέσαι, δμωῇσιν·
Αὐτὰρ ὅγ', ὡς τις πάμπαν ὀϊζυρὸς καὶ ἄπολμος,
Οὐκ ἤθελ' ἐν λέκτροισι καὶ ἐν ῥήγεσι καθεύδειν,
Ἀλλ' ἐν ἀδεψήτῳ βοέῃ καὶ κώεσιν οἰῶν
Ἐνθάδε κὰν προδόμῳ· χλαῖναν δ' ἐπέσαμεν ἡμεῖς.
Ὣς φάτο· Τηλέμαχος δὲ δι' ἔκ μεγάροιο βεβήκῃ,
Ἔγχος ἔχων· ἅμα τῷ γε κύνες πόδας ἀργοὶ ἕποντο.
Βῆ δ' ἴμεν εἰς ἀγορήν μετ' ἐϋκνήμιδας Ἀχαιούς·
Ἡ δ' αὖτε δμωῇσιν ἐκέκλετο δῖα γυναικῶν
Εὐρύκλει', Ὦπος θυγάτηρ Πεισηνορίδαο,
Ἄγρειθ', αἱ μὲν δῶμα κορήσατε ποιπνύσασαι,

" Lecto & cibo? an temerè jacet neglectus?
" Talis enim mihi mater, licet alioquin prudens sit,
" Temerè alterum honorat diversi ingenii hominum
" Minus-dignum, meliorem verò minùs-honorans repudiat.
Hunc rursus alloquuta est prudens Eurycl.a,
" Nè ipsam nunc, fili, insontem accusa.
" Vinum quidem enim bibit sedens, *quamdiù voluit ipse*:
" Cibo autem non amplius dixit esurire; interrogavit enim ipsum.
" Sed quando jam lecti & somni meminit,
" Hæc quidem lectos jussit substernere, ancillis:
" At hic tanquam aliquis omninò ærumnosus & infortunatus,
" Noluit in lectis & in cooperimentis dormire,
" Sed in crudâ bovinâ, & pellibus ovium
" Dormivit in vestibulo; chlænam verò injecimus nos.
Sic dixit; Telemachus autem ex domo transivit,
Lanceam habens; simul hunc canes pedibus veloces sequebantur.
Perrexit verò ire in concionem ad fortes Achivos:
Ast illa interea ancillis jussit diva mulierum
Eurycl.a, Opis filia Pisenoridæ,
" Agite, hæ quidem domum verrite festinantes,
" Aspergiteque; inque sedibus benefactis tapetes

Ῥάσσατέ τ'· ἐν δὲ θρόνοις βυσσοπόντοισι τάπητας

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

130. Ἀκηδὴς.] Ἀτημέλητος.

132. Ἐμπλήγδην] Ἐκπληκτικῶς· ἢ ἀκρίτως, ἢ ὡς ἂν τύχῃ, ἐμπαίζουσα τοῖς πραγμασι.

137. Σίτου δ' ἠκέτ' ἔφη.] Καλῶς τὸ σιωπώμενον ἐκδικητὸν τοῦτο.

143. Ἐπέσαμεν.] Ἐπεκτησάμεθα.

149. Ἀγρεῖθ'.] Σπουδαιοῦσι. Κορήσατε.] Σαρώσατε· εἴρηται δὲ καλῶς ἀντιφράσει, ὡς καὶ τὸ σίτου ὄφελος καλεῖται ὃν οὐδὲν τι ἀπὸ τοιούτου παραφέρον καὶ μετῶν. Ποιπνύσασαι.] Σπουδαίως ἐργησάσας.

150. Ῥάσσατε.] Ῥάπτε.

N O T Æ.

131. Τοιαύτη γὰρ ἐμοὶ μήτηρ) Infulati Principes, qui temerè indignos frigidè excipiunt, indoctos & ingratos beneficiis onustos cumulant, hæc in se levi inflexione dicta sciant, Τοιοῦτος, γὰρ ἐμοί γε πατὴρ, πινυτὸς περ ὑπάρχων, κλ. *Malè collocata Beneficia, Malefacta existimo.*

132. Ἐμπλήγδην) *Eustath.* fol. 726. lin. 48. Ἐμπλήγδην δὲ, καθὰ τοὺς Παλαιοὺς, τὸ, ἀκρίτως παρὰ τὸ ἐμπαίζειν, ἢ ἐμπλήσσειν, ἵνα ἐμπίπτειν, ὅπως ἂν καὶ τύχοι τοῖς προσιοῦσι· καὶ ἄλλως δὲ ἐμπλήγδην, τὸ δίκην ἐμπλήκτου πνεύς· ἔμπληκτος δὲ, ὁ ἄστατος, καὶ οἱονεὶ ἴσον πεπληγμένος, ἢ καθὰ φύσιν φορητῶν. *Sophocl.* Ajac. v. 1375. Τοιοῖδε φῶτες εἰσὶν ἔμπληκτοι βροτῶν. *Ibid.* Μερόπων) Παρὰ τὸ φύσει μεμερισμένον ἔχειν τὸν ὅπα εἰς τὰ λέξεις, ἢ εἰς συλλαβὰς, καὶ εἰς σημεῖα· ὁ μονδιμία τὶς ἄλλη ἔχει φωνὴ, παρὰ τὴν τῶν ἀνθρώπων αὐδήν. ut *Eustathius*, fol. 23. lin. 22.

150. Ῥάσσατε) *Eustath.* fol. 728. lin. 9. Μέμφεται δὲ καὶ ἐνταῦθα, ut de *Demetrio Phalerensi*, *Athenæus*, Ῥάσσατε

Vᴀʀɪæ Lᴇctiones.

130. Ἀκηδὴς) γρ. ἀμηδὴς, *Aloysii* MS. verùm errorem literæ puto.

150. Θρόνοις) γρ. θρόνοισι, ut v. 48. *H. Steph.* in *Textu*, θρόνοισιν, *Florentin. Roman. Basil.* malè, at ipse *Eustath.* fol. 727. lin. 33. θρόνοις rectè.

Βάλ-

Βάλλεῖε πορφυρέους· αἱ ἢ σπόγγοισι τραπέζας
Πάσας ἀμφιμάσαθε, καθήρατε ἢ κρητῆρας,
Καὶ δέπα ἀμφικύπελλα τετυγμένα· ταὶ ἢ μεθ' ὕδωρ
Ἔρχεθε κρήνηνδε, κὴ οἴσετε θᾶσσον ἰοῦσαι·
Οὐ γὰρ * δὴν μνηστῆρες ἀπέσσονθ') μεγάροιο,
Ἀλλὰ μάλ' ἦρι νέονθ'), ἐπεὶ κὴ πᾶσιν ἑορτή.
Ὡς ἔφαθ'· αἱ δ' ἄρα τ' μάλα μὺν κλύον, ἠδ' ἐπίθοντο.
Αἱ μὲν ἔεικοσι βῆσαν ἐπὶ κρηΐην μελάνυδρον·
Αἱ δ' αὖτῆ καθὰ * δώμαθ' ὑπεσταμένως πονέοντο.
Ἐς δ' ἦλθον μνηστῆρες ἀγλαΐσεες· οἱ μὲν ἔπειτα
Εὖ κὴ ὑπεσταμένως κέασαν ξύλα· αἱ ἢ γυναῖκες
Ἦλθον ἀπὸ κρηΐης· ἐπὶ δὲ σφισιν ἦλθε συβώτης,
Τρεῖς σιάλους καθάγων, οἱ ἔσαν * μῆ πᾶσιν ἄεικοι.

" Jacite purpureos: hæ verò ſpongiis menſas
" Omnes abſtergite, purgate etiam crateras,
" Et pocula rotunda facta; aliæ quoque laturæ aquam
" Ite ad fontem, & portate citò euntes:
" Non enim diù proci aberunt à domo;
" Sed valde mane venient; quoniam & omnibus Feſtus-dies.
Sic dixit; hæ autem illi valdè quidem auſcultàrunt & obediverunt.
Viginti quidem iverunt ad fontem nigrum-aquis;
Aliæ verò illic in domibus ſcientèr laborabant.
Intrò demùm venerunt proci ſuperbi; hi quidem poſtea
Benè & ſcientèr ſcindebant ligna; mulieres verò
Venerunt à fonte: ſuperque illis venit ſubulcus,
Tres porcos adducens, qui erant inter omnes optimi.

ΣΧΟΛΙΑ.

152. Ἀμφιμάσαθε.] * Ἀπομάξατε.

155. Οὐ γὰρ δὴ μνηστῆρες ἀπέσσονθ') μεγάροιο, Ἀλλὰ μάλ' ἦρι νέονται, ἐπὶ κὴ πᾶσιν ἑορτή.] Τῷ νομιμωτάτῳ πάντων τὸ ἦθος νομίζουσιν εἶναι· ταύτῃ γὰρ οἱ ἀγαθοὶ τοῖς ἠθεσι κινδυνεύουσι, διὰ τὸ σεμνῶς αὐτῷ εἶναι καὶ μετρίως· πάσας τὰς τῶν ἀρχῶν ἀφεκτέον αὐτοῖς, ὁρῶσι πονηρὰς· τὰς γὰρ ἀπάντων ἀρχοντίας * τοῖς ὁμοίοις χρὴ μεταίρειν· κρὰ τὸ σίτιον τοῖς ἀπαρχὰς πᾶσι τοῖς θεοῖς ἀπονέμοντι. Ἢ δὴ Ἀπόλλωνι ταύτῃ εἶναι νομίζειν τῷ ἡμέραν εἶναι, ὡς τὸ πρῶτον φῶς, τὴν αἰπυτάτην ἢ πυρός· σκάλλειν * δὲ αὐτὸν κὴ Νεομήνιον. ἡ ἰσχὺς παρὰ Φιλοχόρῳ.

156. Ἐπὶ κὴ πᾶσιν ἑορτή.] Ταύτῃ τῷ ἡμέραν ἑορτὴν κὴ νεομηνίαν παρεδήλωται † Ἀπόλλωνι ἱερά· ἵνα τὸ ἀνδρῶν πρὸς τὸν ἑορτὴν καθαγιομένων, εὔκαιρον ἴσχῃ τὸ ἐπιθήσειν μνησῆρσι.

† Vid. ad φ'. v. 258.

NOTÆ IN SCHOLIA.

μᾶλλον μύρων πίπλειν ἐποίησε τὸν γῆν. Dein laudat illud *Comici*, Ἀλλὰ ξενώνας οἶγε, καὶ ῥᾶον δίμυες, Στρῶσόν τε κλίνας, καὶ πυρὸς φλέξον μόλον. Κρατῆρά τ' ἄλειφε, καὶ τὰ ἥδιστα κίρα· A ῥαίνω, ῥάζω· ut à βαίνω, βάζω, inquiunt *Critici*, inepté Verùm quidem à ῥαίω, Fut. ῥανῶ, Æolicè ῥάσω, duplicatione *Ionicâ* ῥάσσω. Hinc *Heſych.* Ῥάσσαι· ῥάναι, ipſa hujus *Scholii* verba, verùm ibi ῥασσαι- tantùm.

154. Οἴσετε) *Imperativum*, ab οἴσω, *Præſenti* nempe ex *Futuro* facto. Ità ἄξετε bis *Homero*, viz. ſemel poſt οἴσετε, *Iliad. γ'.* v. 105. iterum, *Iliad. ω'.* v. 778. & *Theocrit.* γ. 24. v. 48. Οἴσετε κῶρ' ὕδωρ θᾶσσον. Verùm *Homeri* auctoritas toti mundo opponi poteſt, licet nonnulli οἴσατε ubique legendum ſtatuant: nec minùs tamen *Callimachus* eâdem Voce utitur in Singulari, ubi Error Literæ eſſe non poteſt, Hymn. *Cerer.* v. 137. Φέρε βᾶσ' φέρε μᾶλλα· φέρε σάχυν· οἶσε θερισμόν. Quâ tamen ante illum

152. * Ἀπομαξατε) Ità, ex MS. *Aloyſii*, reſtituo pro corrupto, ἀπομάζητε.

155. * Τοῖς ὁμοίοις, pro τὰς ὁμοίας· * εἰκὸς ὡς, ἀλλὰ δὴν ὑπονίμεθα. Ἢ δὴ Ἀπόλλωνι ταύτῃ εἶναι νομίζειν τὸν ἡμέραν εἰκὸς, ὡς τὸ πρῶτον φῶς, τὴν αἰπυτάτην ἢ πυρός· σκάλλειν * δὲ αὐτὸν κὴ Νεομήνιον. ἡ ἰσχὺς παρὰ Φιλοχόρῳ.

VARIÆ LECTIONES.

155. Δὴν) γρ. δὲ, vid. Not. in *Textum*.

159. Δῶμα) γρ. δώμαθ', *Euſtath.* fol. 728. lin. 35. Vid. Not. in *Textum*.

163. Οἳ ἔσαν μῆ πᾶσιν ἄεικοι) Οἳ μὴ πᾶσιν ἔκρεσσον τὴν πωλὴν, ut mox, v. 174. Αἶγας ἄγων, αἳ πᾶσι μετέπρεπον αἰπολίοισιν. Quare altera *Lectio*, οἳ ἔσαν τὸ πᾶσιν ἄριστοι, ad *Var. Lect.* remittitur.

Καὶ τὼς μὲν ῥ' εἴασε καθ' ἕρκεα καλὰ νέμεσθαι,
Αὐτὸς δ' αὖτ' Ὀδυσῆα προσηύδα μειλιχίοισι,
Ξεῖν', ἦ ἄρα σὲ μᾶλλον Ἀχαιοὶ εἰσορόωσιν,
Ἠέ σ' ἀπημάζουσι χυτὴ μέγαρ', ὡς τὸ πάρος περ;
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Αἲ γὰρ δὴ, Εὔμαιε, θεοὶ ποιήσαιτο λώβην,
Ἣν οἵδ' ὑβρίζοντες, ἀεικέα μηχανόωνται
Οἴκῳ σῷ ἀλλοτρίῳ, οὐδ' αἰδοῦς μοῖραν ἔχουσιν.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν,
Αἶγας ἄγων, αἳ πᾶσι μετέπρεπον αἰπολίοισι,
Δεῖπνον μνηστῆρσι· δύω δ' ἅμ' ἕποντο νομῆες,
Καὶ τὰς μὲν κατέδησαν ὑπ' αἰθούσῃ ἐϊδρύφῳ·
Αὐτὸς δ' αὖτ' Ὀδυσῆα προσηύδα κερτομίοισι,
Ξεῖν', ἔτι καὶ νῦν σῇσιν ἀνήσεις κατὰ δῶμα,
Ἀνέρας αἰτίζων; ἀταρ οὐκ ἔξειμι θύραζε
Πάντως; οὐκέτι νῶϊ μεμακτέον ἐστὶν,
Πολὺν χειρῶν γεύσασθαι· ἐπεὶ σύ γε καὶ κόσμου
Αἰτίζεις· εἰσὶν δὲ καὶ ἄλλοι δαῖτες Ἀχαιῶν.
Ὣς φάτο· τὸ δ' οὔπω προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ἀλλ' ἀκέων κίνησε κάρη, κακὰ βυσσοδομεύων.
Τοῖσι δ' ἐπὶ τέλιος ἦλθε Φιλοίτιος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
Βῆν τεῖραν μνηστῆρσιν ἄγων καὶ πίονας αἶγας.

Et hos quidem sivit in septis aptis pascere:
Ipse verò Ulyssem alloquutus est suavibus *verbis*,
" Hospes, nunquid tandem te magis Achivi respiciunt,
" An te inhonorant in ædibus, sicut antea?
Hunc respondens alloquutus est prudens Ulysses,
" Utinam enim jam, Eumæe, Dii puniant hanc contumeliam,
" Quam hi contumeliâ utentes indecentèr operantur
" Domo in alienâ, neque pudoris partem, *i. e. tantillum* habent.
Sic hi quidem talia mutuò loquebantur.
Propè autem ipsos venit Melanthius, custos caprarum,
Capras ducens, quæ omnes interexcellebant greges,
Cœnam procis; duoque simul sequebantur pastores,
Et has quidem religârunt sub porticu valdè-sonanti:
Ipse verò Ulyssem alloquutus est convitiis,
" Hospes, adhuc & nunc hic molestus eris in domo
" Viros perens? at non exibis foràs
" Omninò? non antè nos diremptum iri puto,
" Quàm manus *nostras* gustaveris; quoniam tu non decenter
" Petis: sunt enim & alia convivia Achivorum.
Sic dixit; hunc autem minimè allocutus-est prudens Ulysses,
Sed tacitus movit caput, mala profundè-cogitans.
His autem super tertius venit Philœtius, princeps virorum,
Bovem sterilem procis ducens, & pingues capras,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

164. Νέμεσθαι.] Διατρέφειν.
166. Μᾶλλον εἰσορόωσιν.] Περισκοπῶσιν ἐρῶσιν.
171. Οὐδ' αἰδοῦς μοῖραν ἔχουσιν.] Οὐδὲ ὀλίγον αἰδοῦνται.
180. Πάντως.] Παντὶ τρόπῳ.
181. Γεύσασθαι.] * Πειρηθῆναι.
182. Εἶσι ἢ ἐς ἄλλας.] Οὐ λέγεται, ἀλλ' ἐρᾷ τῶν ἑορτῶν ὁ Ἀπόλλων.

N O T Æ.

176. Κατίδησαν) Referendum ad δύω νομῆες· ὅτι δὲ ἅμ' ἕποντο· αὐτὸς ὁ Μελάνθιος αὖτ' Ὀδυσῆα &c. *Eustathius*, κατίδησαν, fol. 729. lin. 3. Οὐκ εὔδηλον ᾖ, εἴτε ἀρσενικῶς τῶν αἰγῶν φησιν, εἴτε θηλυκῶς. Δηλοῖ τὸ τῶν ἐπαγομένων γεγραφὼς διαφορᾶσθαι, τὸ, Τὰς μὲν κατίδησαν· καὶ γὰρ ὁ Ἀντιγεγράφων τὸ θηλυκὸν γένος φησὶ, Τὰς μὲν κατίδησαν, οἱ δὲ Μελανθίου δηλαδὴ δύο ποιμένες. Mirum hoc, cùm v. 174. Αἶγας ἄγων, αἳ πᾶσι &c. ubi *genus* esse *Femininum*, clarum. Mox tamen 187. Τὰς legitur eodem modo.

N O T Æ I N S C H O L I A.

181. * Πειρηθῆναι) Ità, pro πειραθῆναι.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

166. Ἦ ἄρα σὲ) γρ. ἦ ἄρα τε σέ.
170. Ἀεικέα) γρ. ἀναίδεια, *Eustath.* fol. 728. lin. 48. Vid. infrà, v. 370.
176. Καὶ τὰς μὲν κατίδησαν) γρ. καὶ τὰς μὲν κατίδησαν. vid. Not. in *Textum*.

Πορθμῆες.

Πορθμῆες δ' ἄρα τές γε δίηγαον, οἵτε κὴ ἄλλυς
Ἀνθρώπυς πέμπυσιν, ὅπις σφέας εἰσαφίκηι·
Καὶ τὰ μὲν εὖ κατέδησεν ὑπ' αἰθούσῃ ἐειδόμῳ·
Αὐτὸς δ' αὖτ' ἐρέεινε συβώτιν, ἄϊχι θαμίζοις,
Τίς δὴ ὅδε ξεῖνος νέον εἰλήλυθε, συβῶτα,
Ἡμέτερον πρὸς δῶμα; τέων δ' ἐξ εὐχετόωνται
Ἀνδρῶν; ποῦ δέ νυ οἱ γενεὴ καὶ πατρὶς ἄρουρα;
Δύσμορος· ἦτε ἔοικε δέμας βασιλῆϊ ἄνακτι.
Ἀλλὰ θεοὶ δυόωσι πολυπλάγκτυς ἀνθρώπυς,
Ὁππότε κὴ βασιλεῦσιν ὀπιπλώσουσιν ὀϊζύν.
Ἦ, καὶ δεξιτερῇ δειδίσκετο χειρὶ θαμίζων·
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Χαῖρε, πάτερ, ὦ ξεῖνε, γένοιτό τοι ἔσπερ ὀπίσσω
Ὄλβος· ἀτὰρ μὲν νῦν γε κακοῖς ἔχεαι πολέεσσιν.
Ζεῦ πάτερ, οὔτις σεῖο θεῶν ὀλοώτερος ἄλλος·
Οὐκ ἐλεαίρεις ἄνδρας, ἐπὴν δὴ γείνεαι αὐτὸς,
Μισγέμμαι κακότητι καὶ ἀργαλέοισιν.
Ἴδιον, ὡς ὀνόησα, δεδάκρυμαι δέ μοι ὄσσε
Μνησαμένῳ Ὀδυσῆος· ἐπεὶ κἀκείνον ὀΐω
Τοιάδε λαίφε' ἔχοντα καὶ' ἀνθρώπυς ἀλάλησθαι,

Portitores utique hos duxerunt, qui & alios
Homines deducunt, qui ipsos accedit.
Et hæc quidem probè religavit sub porticu resonanti;
Ipse verò interrogavit subulcum, propè astans,
" Quis jam hic hospes nuper venit, subulce,
" Nostram ad domum? ex quibus dicit esse
" Viris? ubi ei genus & patria terra?
" Infelix, certè similis est corpore regi imperanti.
" Verùm Dii submergunt multum-errantes homines,
" Quandò etiam regibus destinant ærumnam.
Dixit, & dextrâ excepit manu astans,
Et ipsum compellans verba velocia alloquutus est,
" Salve, pater, ô hospes, fiat tibi saltem in futurum
" Opulentia; at quidem nunc malis teneris multis.
" Jupiter pater, nullus te Deorum asperior *est* alius:
" Non misereris viros, postquam jam generâsti ipse,
" Misceri malo & doloribus tristibus.
" Sudavi, ut intellexi, lachrymisque oppleti mihi oculi sunt
" Recordanti Ulyssis; quoniam & illum puto
" Tales vestes habentem inter homines errare;

ΣΧΟΛΙΑ.

187. Πορθμῆες.] * Οἱ παραφέροντες * ὁ πορθμεῖος ἐξ Ἠπείρου· ἢ ἐπιφορὰς, ὡς ὁ ῥαψῳδίας ξ'.
195. Δυόωσιν.] Εἰς κάκωσιν μεταβάλλουσι.
202. Ἐπὴν δὴ γείνεαι.] Καθ' ὃν Πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε. Γείνεαι.] * Γεννήσῃς.
204. Ἴδιον.] Ἰδιωτικὸν, ἰδιωτικῶς.
206. Λαίφε'.] Ῥάκη· ἢ λεπτὰ ἱμάτια.

NOTÆ.

192. Ἐξ εὐχετόωνται) Ità potius scribendum duco, quàm ἐξεύχεται) Vid. ad α'. v. 406.
195. Δυόωσι) *Eustath.* fol. 730. lin. 40. Δυόωσιν) Ἤγουν εἰς δύλιν καὶ κακοπάθειαν ἄγουσι.
199. Χαῖρε, πατὴρ ὦ ξεῖνε) De hoc Versu, vid. ad σ'. v. 121. Hoc autem in loco & olim ἔσσω, non ὄπισσω, scriptum erat, Editt. *Roman.* & *Basil.* *Eustathii*, *Stephan.* *Castellion.* *Spondan.* *Schrevelian.*
201. Ζεῦ πάτερ) Idem *Versus*, *Iliad.* γ'. v. 365.
204. Ἴδιον) Vid. *Etymolog.* M. v. Ἴδος.

NOTÆ IN SCHOLIA.

187. * Οἱ παραφέροντες) Ità, pro οἱ παραφορεύοντες & παραφέρουσι, ex *Aloysii* MSto. * ὁ πορθμεῖος &c. addo, ad *Sensum* explicandum.
202. * Γεννήσῃς) Ità, pro γένησις, ex *Eustathio* restituo, MS. γένησις, tres Impressi Codd. γένοις, malè.

VARIÆ LECTIONES.

192. Ἐξ εὐχετόωνται) γρ. ἐξεύχεται, vid. ad α'. v. 406.
196. Καὶ) γρ. κὲν, *H. Steph.*
199. Πατὴρ ὦ ξεῖνε) γρ. πάτερ ὦ ξεῖνε, Vid. Not. in *Textum*. *Ibid.* Ἔσσω) γρ. ὄπισσω, vid. *ibid.*
200. Κακοῖς ἔχεαι πολέεσσιν) γρ. κακοῖς ἔχεαι πολλοῖσιν, vid. Not. in *Textum*.

Εἵπω

Εἴπῃ ἔπ ζώει, καὶ ὁρᾷ φάος ἠελίοιο.
Εἰ δ' ἤδη τέθνηκε, καὶ εἰν ἀίδαο δόμοισιν,
Ὤ μοι ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ὅς μ' ἐπὶ βουσὶν
Εἶσ' ἔπ τυτθὸν ἐόντα, Κεφαλλήνων ἐνὶ δήμῳ·
Νῦν δ' αἱ μὲν γίνοντ' ἀθέσφατοι, οὐδέ κεν ἄλλως
Ἀνδρὶ γ' ὑποσχύῃο βοῶν γένος εὐρυμετώπων·
Τὰς δ' ἄλλοι μὲ κέλονται ἀγινέμμεναι σφίσιν αὐτοῖς
Ἔδμεναι· οὐδέ π παιδὸς ἐνὶ μεγάροις ἀλέγουσιν,
Οὐδ' ὄπιδα τρομέουσι Θεῶν· μεμάασι γὰρ ἤδη
Κτήματα δασσασθαι δηρὸν οἰχομένοιο ἄνακτος.
Αὐτὰρ ἐμοὶ τόδε θυμὸς ἐνὶ φρεσὶ φίλοισι
Πόλλ' ὀπδύνειται· μάλα μὲν κακὸν, ὅμις ἐόντος,
Ἄλλων δῆμον ἰκέσθαι, ἰόντ' αὐτῇσι βόεσσιν,
Ἄνδρας ἐς ἀλλοδαπούς· τὸ γὰρ ῥίγιον, αὖθι μένοντα
Βουσὶν ἐπ' ἀλλοτρίῃσι καθήμενον ἄλγεα πάσχειν.
Καί κεν δὴ πάλαι ἄλλον ὑπερμενέων βασιλήων
Ἐξικόμην φεύγων· ἐπεὶ ἠκέτ' ἀνεκτὰ πέλονται·
Ἀλλ' ἔπ τ' δύσηνον οἴομαι, εἰ ποθεν ἐλθὼν
Ἀνδρῶν μνηστήρων σκέδασιν κατὰ δώματα δείη.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Βωκόλ', ἐπεὶ οὔτε κακὸν, οὔτ' ἄφρονι, φωτὶ ἔοικας,
Γινώσκω δ' αὐτὸς, ὅ τοι πινυτὴ φρένας ἔνδον,
Τοὔνεκά τοι ἐρέω, καὶ ἐπὶ μέγαν ὅρκον ὀμοῦμαι·
Ἴστω νῦν Ζεὺς πρῶτα Θεῶν, ξενίη τε τράπεζα,
Ἱερὴ τ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἣν ἀφικάνω,

" *Si ubi adhuc vivit, & videt lumen Solis.*
" *Sin jam mortuus eſt, & in inferni domibus,*
" *O miſerum me tum ob Ulyſſem ſtrenuum; qui me bubus*
" *Præfecit adhuc parvulus cum eſſem, Cephallenorum in populo!*
" *Nunc autem hæ quidem fiunt innumeræ, neque aliter*
" *Cuiquam accreſceret boum generatio latarum-frontium:*
" *Aſt illas alii me jubent ducere ſibi-ipſis*
" *Edere; neque filium in ædibus curant,*
" *Neque reverentiam timent Deorum; prompti ſunt enim jamdudum*
" *Facultates dividere diù abſentis regis.*
" *At mihi hoc animus in pectoribus dilectis*
" *Multùm volvit; valdè quidem malum, filio ſuperſtite,*
" *Ad alium populum ire, euntem cum ipſis bobus,*
" *Viros ad alienos; hoc tamen durius, hìc manentem*
" *Bubus alienis aſſidentem dolores pati.*
" *Et jam olim ad alium è magnificis regibus*
" *Veniſſem fugiens, quoniam non ampliùs tolerabilia ſunt:*
" *Sed adhuc hunc intelicem exſpecto; ſicunde veniens*
" *Virorum procorum diſperſionem per ædes faciat.*
Hunc reſpondens alloquutus eſt prudens Ulyſſes,
" *Bubuice, quoniam neque malo, neque inſipienti, viro ſimilis es,*
" *Cognoſco autem ipſe, quòd tibi prudentia mentem occupat,*
" *Ideò tibi dico, & magnum juramentum juro:*
" *Sciat nunc primùm Jupiter Deorum, Hoſpitaliſque menſa,*
" *Domuſque Ulyſſis ſtrenui, ad quam veni,*

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

210. * Εἶσεν.] Ἔπαξεν.
212. Ὑποσχύῃτο.] Ἐπαύξοιτο.
213. Ἀγινέμμεναι.] Ἄγειν. κομίζειν.
218. Πόλλ' ἀποδυσεῖται.] Ἐν τοῖς σήμασιν ἀναγινώσκεται ὁ λογισμὸς, πολλὰς τροφὰς λαμβάνῃ.
219. * Αὐτῇσι βόεσσιν.] Σὺν αὐταῖς ταῖς βουσί.
228. Πινυτή.] Σύνεσις.

N O T Æ.

227. Βωκόλ', ἐπεὶ οὔτε κακῷ) Hic Verſus metiendus, quaſi *Ultima* ſ ἐπὶ, *Latinorum* more, ante *Vocalem*, clideretur, ut *Iliad.* ι'. v. 533. Ἤ λάθετ', ἢ οὐκ ἐθέλουσιν. Vid. quæ Nos ad *Euripid.* Oreſt. v. 596.

231. Ἰσίη) Ità quidem ſuprà ſcribitur in Omnibus.

N O T Æ I N S C H O L I A.

210. * Εἶσεν) Ἔπαξεν, ex *Euſtathio*, fol. 730. lin. 51.

219. * Αὐτῇσι βόεσσι) Σὺν αὐταῖς ταῖς βουσὶ, MS. *Aloyſii.*

V A R I Æ L E C T I O N E S.

212. Ὑποσχύῃθ) γρ. ὑπαυξαχυῖτο, ὑπαυξαχύοιθ'.
219. Ἄλλων δῆμον) γρ. ἄλλον δῆμοι, *Euſtath.* fol. 731. lin. 30. *H. Steph.*
229. Πινυτὴ) γρ. πινυτής.
231. Ἰσίη) γρ. ἰσίη, vid. Not. in *Textum.*

Ἦ σέθεν ἐνθάδ' ἐόντ' ἐλεύσεται οἶκαδ' Ὀδυσσεύς·
Σοῖσιν δ' ὀφθαλμοῖσιν ἐπόψεαι, αἴ κ' ἐθέλῃσθα,
Κτεινομένους μνηστῆρας, οἳ ἐνθάδε κοιρανέουσι.
Τόνδ' αὖτε προσέειπε βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνήρ,
Αἲ γὰρ τοῦτο, ξεῖνε, ἔπος τελέσειε Κρονίων·
Γνοίης, οἵη ἐμὴ δύναμις καὶ χεῖρες ἕπονται.
Ὡς δ' αὔτως Εὔμαιος ἐπεύξατο πᾶσι θεοῖσι,
Νοστῆσαι Ὀδυσῆα πολύφρονα ὅνδε δόμονδε.
Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Μνηστῆρες δ' ἄρα Τηλεμάχῳ θάνατόν τε μόρον τε
Ἤρτυον· αὐτὰρ ὁ τοῖσιν ἀριστερὸς ἦλυθεν ὄρνις,
Αἰετὸς ὑψιπέτης, ἔχε δὲ τρήρωνα πέλειαν.
Τοῖσιν δ' Ἀμφίνομος ἀγορήσατο, καὶ μετέειπεν,
Ὦ φίλοι, οὐκ ἡμῖν συνθήσεται ἥδε γε βουλὴ,
Τηλεμάχοιο φόνος· ἀλλὰ μνησώμεθα δαιτός.
Ὡς ἔφαθ' Ἀμφίνομος· τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος.
Ἐλθόντες δ' ἐς δώματ' Ὀδυσσῆος θείοιο,
Χλαίνας μὲν κατέθεντο χθὶ κλισμούς τε, θρόνους τε·
Οἱ δ' ἱέρευον ὄϊς μεγάλους καὶ πίονας αἶγας,
Ἱέρευον δὲ σύας σιάλους καὶ βοῦν ἀγελαίην·
Σπλάγχνα δ' ἄρ' ὀπτήσαντες ἐνώμων· ἐν δ' ἄρα οἶνον
Κρητῆρσιν κεράσαντο· κύπελλα δὲ νεῖμε συβώτης.
Σῖτον δέ σφ' ἐπένειμε Φιλοίτιος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
Καλοῖς ἐν κανέοισιν· ἐῳνοχόει δὲ Μελανθεύς.

" Certè, te hic præsente, veniet domum Ulysses;
" Tuisque oculis videbis, si volueris,
" Interfectos procos, qui hìc dominantur.
Hunc rursus allocutus est boum bubulcus vir,
" Utinam hoc, hospes, verbum perficiat Saturnius!
" Cognosceres, qualis mea potentia & manus sequerentur.
Sic similiter Eumæus supplicabat omnibus Diis,
Redire Ulyssem multùm-sapientem suam ad domum.
Sic hi quidem talia inter se confabulabantur.
Proci interèa Telemacho interitumque mortemque
Parabant: at his sinistra venit avis
Aquila altevolans, tenebatque timidam columbam.
His igitur Amphinomus loquutus est, & dixit,
" O amici, non nobis perficietur hoc consilium,
" Telemachi cædes; verùm recordemur convivii.
Sic dixit Amphinomus; his verò placuit verbum.
Ubi itaque venissent in domos Ulyssis divini,
Chlænas quidem deposuerunt in lectisque, sedibusque:
Hi autem sacrificabant oves magnas, & pingues capras,
Mactârunt etiam porcos, & bovem indomitam,
Viscera verò assantes distribuebant; sed & vinum
Pateris immiscebant: poculaque distribuebat subulcus:
Panem verò ipsis distribuebat Philœtius, eximius virorum,
Pulchris in canistris: potumque ministrabat Melanthius,

ΣΧΟΛΙΑ.

250. Οἱ δ' ἱέρευον ὄϊς.] Παραπεπτώκασιν, ὅτι μόνους τοὺς μνηστῆρας φησὶν ὁ ποιητὴς θύοντας οὐκ οἶδεν· * εἰ μὴ ἐνταῦθα μόνον.

* Εἰ μὴ &c. Addo, ex *Eustath.* fol. 733. lin. 14.

NOTÆ.

bus, τ'. v. 304. quare & hìc ità scribendum censeo; quùm *Homerus* libentèr *Ionum* Dialecto utatur. Ità *Eustath.* fol. 731. lin. 9. & *Etymolog.* M. ut ξ'. v. 159.

235. Ἐπιβουκόλος) Τὸ ἐπὶ elegantèr redundat, nec sine ratione; denotat enim *Superiorem* in illo Officio, ut aliàs, γ'. v. 422. Ità μ'. v. 131. ἐπιποιμένας, *Pastores præcipui*, & ἐπίκουρος. Vid. *Eustath.* fol. 731. lin. 20.

244. Τοῖσιν δ' Ἀμφίνομος ἀγορήσατο) *Ultima* Ω Ἀμφίνομος producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis*, ut mox, v. 246. in φόνος, &c.

246. Τηλεμάχοιο φόνος) Vid. suprà, ad v. 244. & infrà, ad v. 267.

251. Ἱέρευον) De *Anapæsto* in *Primâ* sede, vide ad ρ'. v. 181. ubi hìc Versus. Potest tamen & ἴερευον legi, ut ἰερεὺς, pro ἱερεὺς & ἰερὸς, pro ἱερὸς, plus semel *Homero*, & suprà, v. 3. olim.

VARIÆ LECTIONES.

237. Ἕπονται) γρ. ἵπονται, & ἄαπτοι.

250. Ἱέρευον) γρ. ἴερευον, vid. suprà, ad v. 3. & Not. in *Textum*, v. 251. *Ibid.* Μεγάλους) γρ. μεγάλας, *H. Steph.*

251. Ἱέρευον) γρ. ἴερευον, vid. Not. in *Textum.*

Οἱ

Οἱ δ' ἐπ' ὀνείατ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
Τηλέμαχος δ' Ὀδυσῆα καθίδρυε, κέρδεα νωμῶν,
Ἐντὸς εὐστάθεος μεγάρου, τῷ δὲ λάϊνον ὐδὸν,
Δίφρον ἀεικέλιον τῷ δ' ἥμενος, ὀλίγῳ τε τραπέζαν·
Πὰρ δ' ἐπίθη σπλάγχνων μοίρας, ἐν δ' οἶνον ἔχυθεν
Ἐν δέπαϊ χρυσέῳ, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν,
Ἐνταυθοῖ νῦν ἧσο μετ' ἀνδράσιν οἰνοποτάζων·
Κερτομίας δέ τοι αὐτὸς ἐγὼ καὶ χεῖρας ἀφέξω
Πάντων μνηστήρων· ἐπεὶ ὅτοι δήμιός ἐστιν
Οἶκος ὅδ', ἀλλ' Ὀδυσῆος· ἐμοὶ δ' ἐκτήσατο κεῖνος.
Ὑμεῖς δέ, μνηστῆρες, ἐπίσχετε θυμὸν ὀϊστῆς
Καὶ χεῖρας· ἵνα μή τις ἔρις καὶ νεῖκος ὄρηται·
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ὀδὰξ ἐν χείλεσι φύντες
Τηλέμαχον θαύμαζον, ὃ θαρσαλέως ἀγόρευεν.
Τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη, Εὐπείθεος υἱός,
Καὶ χαλεπόν περ ἐόντα δεχώμεθα μῦθον, Ἀχαιοί,
Τηλεμάχου· μάλα δ' ἡμῖν ἀπειλήσας ἀγορεύει.
Οὐ γὰρ Ζεὺς εἴασε Κρονίων τῷ κέ μιν ἤδη
Παύσαμεν ἐν μεγάροισι, λιγύν περ ἐόντ' ἀγορητήν.
Ὣς ἔφαθ' Ἀντίνοος· ὁ δ' ἄρ' οὐκ ἐμπάζετο μύθων.
Κήρυκες δ' ἀνὰ ἄστυ θεῶν ἱερὴν ἑκατόμβην
Ἦγον· τοὶ δ' ἀγέροντο κεκηκομόωντες Ἀχαιοὶ
Ἄλσος ἐς ἑκάεργον ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος·
Οἱ δ' ἐπεὶ ὤπτησαν κρέ' ὑπέρτερα καὶ ἐρύσαντο

Hi igitur in cibos paratos præjacentes manus mittebant.
Telemachus autem Ulyſſem ſedere fecit, aſſutias verſans,
Intra bene-ordinatam domum, apud lapideum limen,
Sede indecenti appoſitâ, parvâque mensâ.
Appoſuit verò *ei* viſcerum partes, infuditque vinum
In poculo aureo, & ipſum eſt alloquutus,
" Hic nunc ſede cum viris vinum-bibens;
" Convitia verò tibi ipſe ego & manus arcebo
" Omnium procorum; quoniam non publica eſt
" Domus hæc, verùm Ulyſſis; mihi etenim acquiſivit ille.
" Vos itaque, proci, continete animum à convitio,
" Et manus; ut non aliqua lis & contentio oriatur.
Sic dixit: hi verò omnes mordicùs labra tenentes
Telemachum admirabantur; quòd audacter locutus eſſet.
His autem Antinous interlocutus eſt, Eupithis filius,
" Et moleſtum quamvis ſit, ſuſcipiamus verbum, Achivi,
" Telemachi; valdè licet nobis minatus loquitur:
" Non enim Jupiter fivit Saturnius: alioquin ipſum jam
" Compreſſiſſemus in ædibus, licet ſuavis ſit concionator.
Sic dixit Antinous; hic verò non curavit verba.
Præcones autem per civitatem ſacram Hecatomben
Duxerunt; & *ad illam* confluxère capite-comantes Achivi
Nemore ſub umbroſo longè-jaculantis Apollinis.
Hi autem poſtquam aſſaverunt carnes ſuperiores, & traxerunt

ΣΧΟΛΙΑ.

259. Ἀεικέλιον.] Εὐτελῆ.
264. Δήμιος.] Δημόσιος.
266. Ἐπίσχεσθε.] Καθέχεσθε. Ἐνιστῆς.] Ἐπιστήξεις· σύνεσις, ἢ λόγων ἐπίπληξις, καὶ ἀπειλή· ἀπὸ τοῦ σύνειμι.

NOTÆ.

253. Κρητῆρσιν κεράσασα) Juxta Vetera Exemplaria Κρητῆρσιν, cum ν. ſcribo, nè cæſpitent *Tyrones*.

259. Δίφρον ἀεικέλιον παρθεὶς, ὀλίγῳ τε τραπέζαν) *Ariſtoteles* hoc Verſu inter alios utitur, ad offendendum, quomodò nobilis Poeta τὸ ὕψος conſervaret, abjectis humilioribus voculis μυχθηρὸν & μικρὸν, pro grandioribus, ἀεικέλιον & ὀλίγῳ. Ut ſuprà, ε'. v. 515. Νῦν δή μ' ἐὼν ὀλίγος τε, καὶ ἀσθενὸς, καὶ ἀχεύων, pro humiliori, Νῦν δή μ' ἐὼν μικρός τε, καὶ ἀσθενικὸς, & ἀκιδής. Et *Iliad.* ε'. v. 265. Ἠΐθεοι βοόωσιν, pro κεκράγασιν, in quem locum, vide plura.

267. Χεῖρας· ἵνα) *Ultima* Ε χεῖρας producitur, in *Ceſurâ*, vi *Finalis*, & ante σύμμιν, nec non *Aſperum*.

272. Μάλα δ' ἡμῖν) De ἡμῖν, pro ἡμῖν, *Metri* causâ, vid. ad v. 177.

273. Οὐ γὰρ Ζεὺς εἴασε) Ità ſcribendum & hìc, ut & olim ſuprà, ad v. 164. eadem utrobique ratio. Subintelligit verò, Conſilium, quod inierant de Tollendo *Telemacho*.

276. Θεῶν ἱερὴν ἑκατόμβην) De hoc *Feſto*, vid. *Brevia Scholia*, ad v. 155.

VARIÆ LECTIONES.

253. Κερόωντο) γρ. κεράσσατο. *H. Steph.*

279. Καὶ ἐρύσαντο) γρ. κἀδδ' ἐρύσαντο.

Μοῖρας

Μοίρας δασσάμενοι δαίνυθ' ἑλικυδέα δαῖτα.
Παρὰ δ' ἄρ' Ὀδυσσῆϊ μοῖραν θέσαν, οἳ πονέοντο,
Ἶσην, ὡς αὐτοί περ ἐλάγχανον· ὣς γὰρ ἀνώγει
Τηλέμαχος, φίλος υἱὸς Ὀδυσσῆος θείοιο.
Μνηστῆρας δ' ὐ πάμπαν ἀγαυὸρας εἴα Ἀθήνη
Λώβης ἴσχειν θυμαλγέος· ὄφρ' ἔτι μᾶλλον
Δύη ἄχος κραδίῃ Λαερτιάδαο Ὀδυσῆα.
Ἦν δέ τις ἐν μνηστῆρσιν ἀνὴρ, ἀθεμίστια εἰδὼς,
Κτήσιππος δ' ὄνομ' ἔσκε, Σάμῃ δ' ἔνι οἰκία ναίων·
Ὃς δὴ τοι κλεάπασι πεποιθὼς πατρὸς ἑοῖο,
Μνάσκε' Ὀδυσσῆος δηρὸν οἰχομένοιο δάμαρτα.
Ὅς ῥα τότε μνηστῆρσιν ὑφφιάλοισι μετηύδα,
Κέκλυτέ μευ, μνηστῆρες ἀγήνορες, ὄφρα τι εἴπω.
Μοῖραν μὲν δὴ ξείνος ἔχ' πάλαι, ὡς ἐπέοικεν,
Ἶσην· ὐ γὰρ καλὸν ἀτέμβειν, οὐδὲ δίκαιον,
Ξείνους Τηλεμάχου, ὅς κεν τάδε δώματ' ἴκηται.
Ἀλλ' ἄγε οἵ κ' ἐγὼ δῶ ξείνιον· ὄφρα κὰ αὐτὸς
Ἠὲ λοετροχόῳ δώῃ γέρας, ἠέ τῳ ἄλλῳ
Δμώων, οἵ κ' δώματ' Ὀδυσσῆος θείοιο.
Ὣς εἰπὼν, ἔρριψε βοὸς πόδα χειρὶ παχείῃ,
Κείμενον, ἐκ ταρνείου λαβών· ὁ δ' ἀλύσσων Ὀδυσῆος,
Ἦκα παρακλίνας κεφαλήν· μείδησε δὲ θυμῷ

Partibus divisis, convivabantur glorioſum convivium.
Apud Ulyſſem verò partem poſuerunt, qui miniſtrabant,
Æqualem, ſicut ipſi ſortiti ſunt: ſic enim juſſerat
Telemachus, dilectus filius Ulyſſis divini.
Procos autem non omnino ſuperbos ſivit Minerva
Convicio abſtinere triſti; ut adhuc magis
Intraret dolor in cor Laërtiadæ Ulyſſis.
Erat verò quidam inter procos vir, injuſta ſciens,
Cteſippus autem nomen erat, & in Same domum habitabat;
Qui quidem poſſeſſionibus fretus patris ſui,
Petebat Ulyſſis diu abſentis uxorem;
Hic tunc procos ſuperbos alloquutus eſt,
" Audite me, proci ſtrenui; ut quid dicam;
" Partem quidem jam hoſpes habet diù, ſicut decet,
" Æqualem; non enim bonum eſt fraudare, neque juſtum.
" Hoſpites Telemachi, quicunque ad has domos pervenerit.
" Verùm age, ei & ego dem hoſpitale donum; ut & ipſe
" Vel balneatori det munus, vel alicui alii
" Famulorum, qui ſunt in ædibus Ulyſſis divini.
Sic loquutus, projecit bovis pedem manu forti
Jacentem, ex caniſtro captum: ipſe tamen eviravit Ulyſſes
Lenitèr declinato capite; ſubriſit autem animo

ΣΧΟΛΙΑ.

289. Ὃς δή τοι κλεάπασι πεποιθώς.] Ἠθικῶς διέκυσιν ὁ Ποιητὴς, ὅτι ὑβρὶν συμβαίνει πλοῦτῳ τοὺς σωφρονοῦντας.

294. Ἀτίμβειν.] Σπείσειν.

296. Δῶ.] Παρέξω.

297. Λοετροχόῳ.] Νῦν, τῷ τὰ λουτρὰ * παρέχοντι· ἢ παρασκευάζοντι.

301. Μοῖραν δὲ θυμῷ Σαρδάνιον μάλα τῶον.] Οἱ τὴν * Σαρδόνα κατοικοῦντες, λιμὴ Καρχηδονίων ὄντες, χρῶνται νόμῳ τινὶ βαρβαρικῷ, καὶ πολὺ τῇ Ἑλλήνων

NOTÆ.

281. Παὶρ δ' ἄρ' Ὀδυσσῆϊ μοῖραν) Ultima Ὀδυσσῆϊ producitur, in *Cæſurâ*, ob *Hiatum*, & propter *Liquidam* ſequentem.

286. Δύη ἄχος κραδίην Λαερτιάδην Ὀδυσῆα) *Euſtath.* fol. 734. lin. 27. Ἵνα, ἵνα ἐπισύλῃ λύπη τὴν Ὀδυσσέως κατὰ καρδίαν· ἢ ἀντιπαπαῖς τὴν καρδίαν τοῦ Ὀδυσσέως.

294. Ἀτίμβειν) Vid. *Etymolog.* M. v. Ἀτίμβειν.

299. Βοὸς πόδα) Vid. *Etymolog.* M. v. Βοὸς πόδα.

NOTÆ IN SCHOLIA.

297. * Παρέχοντι, pro hâc unâ voculâ, MS. habet ἐπιχέοντι τῷ λούοντι.

301. Hoc *Scholion* extat quidem in MSto, at non ſuo in loco, ponitur enim in ipſo *Rhapſodiæ* fine, ut & in tribus Vett. *Impreſſis*. * Σαρδόνα verò, pro Σάρδοι, ex *Euſtathii*, *Heſychii*, *Stephani* καὶ πα-

VARIÆ LECTIONES.

281. Οἳ πονέοντο) γρ. οἵ ῥα πίνοντο, & οἵ ῥ' ἐπίνοντο, *H. Steph.*

286. Λαερτιάδην Ὀδυσῆα) γρ. Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος.

288. Ναίων) γρ. ναίων, *H. Steph.* malè.

294. Ἀτίμβειν) γρ. ἀτιμβεῖν, *Etymolog. M.*

Σαρδάνιον μάλα τοῖον· ὁ δ' εὔδμητον βάλε τοῖχον.
Κτήσιππον δ' ἄρα Τηλέμαχος ἠνίπαπε μύθῳ,
Κτήσιππε, ἦ μάλα τοι τόδε κέρδιον ἔπλετο θυμῷ
Οὐκ ἔβαλες ξεῖνον· ἀλεύατο γὰρ βέλος αὐτός·
Ἦ γάρ κέν σε μέσον βάλον ἔγχεϊ ὀξυόεντι,
Καί κέ τοι ἀντὶ γάμοιο πατὴρ τάφον ἀμφεπονεῖτο
Ἐνθάδε· τῷ μή τις μοὶ ἀεικείας ἐνὶ οἴκῳ
Φαινέτω· ἤδη γὰρ νοέω ἠδὲ ἕκαστα,
Ἐσθλά τε, ἠδὲ κακά· πάρος * δ' ἔτι νήπιος ἦα.
Ἀλλ' ἔμπης τάδε μὲν ἠδὲ τέτληκμεν εἰσορόωντες,
Μήλων σφαζομένων, οἴνοιό τε πινομένοιο,
Καὶ σίτου· χαλεπὸν γὰρ ἐρυκακέειν ἕνα πολλούς.
Ἀλλ' ἄγε μηκέτι μοὶ κακὰ ῥέζετε δυσμενέοντες·
Εἰ δ' ἤδη μ' αὐτὸν κλεῖναι μνηστῆρες ἅπαντες χαλκῷ,
Καί κε τὸ βουλοίμην, καί κεν πολὺ κέρδιον εἴη

Sardonium prorsus *visum* talem; hic bene-ædificatum percussit murum.
Ctesippum verò Telemachus increpuit verbo,
" Ctesippe, certè longè tibi hoc utilius fuit animo;
" Non percussisti hospitem, evitavit enim telum ipse,
" Certè enim aliàs te medium percussissem lanceâ acutâ,
" Et tibi pro nuptiis pater exequias celebrâsset
" Hìc: ideò nè quis mihi insolentiam in domo
" Ostendat; jam enim intelligo, & scio singula,
" Bonaque & pejora; anteà autem infans eram.
" Sed tamen hæc quidem & tolleravimus inspicientes,
" Dum oves jugularentur, & vinum epotaretur,
" Et panis *profunderetur*: difficile enim impedire unum multos.
" Verùm agite, nè amplùs mihi mala facitote intenso animo:
" Sin jam me ipsum interficere prompti estis ære,
" Equidem hoc vellem, & multò utilius esset

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ἀληθεστέρῳ· τῷ δὲ Κρήτῃ θύουσιν ἡμέρας * τεσσὶ πανσελήνους, ἐ μόνον τὲ αἰχμαλώτους τὰς κεφαλίσεως, ἀλλὰ καὶ τὲ σεισθυτέρων τὰς ὑπὲρ ἑβδομήκοντα ἔτη γεγονυίας. * Τούτοις δὲ θυομένοις, τὸ μὲ δυκρύειν αἰσχρὸν εἶναι δοκεῖ καὶ * δεῖλον, τὸ δὲ ἀπαράζεσθαι καὶ γελᾶν ἔπαινον, καὶ ἀστοίοντων ἀνδρῶδές τι καὶ καλόν. ὅθεν φασὶ καὶ τὲ ἐπὶ κακῷ ἀσφαλοιητὸν γέλωτα κληθῆναι σαρδόνιον. ἢ δὲ ἱστορία παρὰ Δήμωνι.

302. Σαρδάνιον μάλα τοῖον.] Σεσηρὸς ἐπ' ὀλέθρῳ· * φασὶ δὲ Ἡφαιστάκωνα ὑπὸ Διὸς Εὐρώπης δοθέντα φύλακα τῆς ἐπιβαινούσης τῇ Κρήτῃ ἰδίως πυρεῖσθαι· πηδῶντα δὲ εἰς τὸ πῦρ· καὶ θερμαίνοντα τὸ σῶμα· διὸ καὶ ῥιπιδίοις αὐτὸν, ὧν καιόμενον, ὀπίσω σεσηρέναι. ἔνιοι δὲ γέλωτα λέγεσθαι τὸ ὑπὸ σάλπιγγος τοιοῦτον, ὃ τοὺς φάλαγγος ξένους μὴ παρασκευῆς σεσηρότας ἀπάλλαττοντες ποιεῖ. * Τίμαιος δέ φησι τοὺς γηγενεῖς ὄφεις ἄγειν αὐτὸν ἐπὶ βάθρα καὶ καταβάλλειν εἰς αὐτόν· τοὺς δὲ ὡς μαχαίρας δεδιότας γελᾶν. ἄλλοι δὲ ἄλλως· ἀμείνων δὲ τὲ ἐπὶ καταμωκήσει σεσηρὸς γέλως· παρὰ τὸ σεσηρέναι. ὃ ἴσως ἀνοίγειν τὸ χείλη.

304. Τόδε κέρδιον ἔπλετο.] * Τὸ μὴ βάλλειν, ἐπεὶ αὐτὸς ἀνῄρητο· ἢ τὸ βάλλειν τὲ ξένον, αἰρεῖται τὸ κέρδιον.

308. Ἀεικείας.] Αἰκίας, * ἀπρεπείας.

N O T Æ.

302. Σαρδάνιον μάλα τοῖον) Præter *Brevia Scholia*, in v. 301. & v. 302. & ad *Iliad.* σ'. v. 101. vid. *Eustath.* fol. 735. lin. 47. &c. *Cicero* alludit, *Epistol.* l. 7. §. 25. Vid. infrà, ad v. 347. Γράφει δέ τις τὲ Παλαιῶν, καὶ ὅτι, Σαρδάνιος γέλως, κεχηνότος καὶ σεσηρότος ἐ πρωΐ, ἐ ἐκ οἰκτοφθίσεως γινόμενος. Σαρδόνιον, *Eustath. Hesych. Suidas*, in v. Σαρδάνιος γέλως. *Etymolog.* M. v. Διεσαρδάνωσε. Vid. *Zenobii* Adag. p. 146. *Turneb. Vulcob. Bongarsi* & *Duport.* Σαρδιανὸν, *Plutarch.*

303. Τηλέμαχος ἠνίπαπε) Vid. infrà, ad v. 374.

NOTÆ IN SCHOLIA.

λιεων, auctoritate; qui Σαρδὼ & Σαρδόνα plus semel vocant, Σάρδον nunquam. Pro ἡμέρας τεσσὶ, lego ἡμέρας τεσσὶ, pro * τέσσας, τέσσις, pro δῆλον, * δεῖλον, Omnia ex *Aloysii* MSto.

302. In hoc *Scholio*, * φασὶ legò, pro φησὶ, * Τίμαιος, pro τί μοι, ex *Aloysii* MSto.

304. Hoc *Scholion*, malè olim ad v. 331. ubi similis *Textus*, at Mens diversa.

308. * Ἀσχημοσύνης, ità pro ἀπρεπούς scribendum; quis non videt? MS. nihil apertè determinat.

VARIÆ LECTIONES.

302. Σαρδάνιον) γρ. Σαρδιανὸν, *Plutarch.* Σαρδόνιον, vid. Not. in *Text.* *Ibid.* Μάλα) γρ. μέγα, *H. Steph.*

310. Χέρνα) γρ. χέρνα, suprà, σ'. v. 228. *Ibid.* Πάρος δ' ἔτι) Ità olim, σ'. v. 228. & ità in hunc locum scribendum notat manu, *Isaac. Casaubon.* malè olim πάρος δέ π.

Τεθνά-

Τεθνάμεν, ἢ τάδε αἰὲν ἀεικέα ἔργ' ὁράασθαι,
Ξείνους τε φυσελιζομένους, δμωάς τε γυναῖκας
Ῥυσταζομένας ἀεικελίως κατὰ δώματα καλά.
320 Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴ ἐγένοντο σιωπῇ.
Ὀψὲ δὴ μετέειπε Δαμαστορίδης Ἀγέλαος,
Ὦ φίλοι, οὐκ ἂν δή τις ὀπὶ ῥηθέντι δικαίῳ
Ἀντιβίοις ἐπέεσσι καθαπτόμενος χαλεπαίνοι.
Μήτ' ἔπι τ' ξεῖνον φυσελίζετε, μήτε τιν' ἄλλον
325 Δμώων, οἵ κατὰ δώματ' Ὀδυσσῆος θείοιο.
Τηλεμάχῳ δέ κε μῦθον ἐγὼ καὶ μητέρι φαίην
Ἤπιον, εἰ σφῶϊν κραδίῃ ἄδοι ἀμφοτέροισιν·
Ὄφρα μὲν ἡμῖν θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐώλπει
Νοστῆσαι Ὀδυσῆα πολύφρονα ὅνδε δόμονδε,
330 Τόφρ' ἔπις νέμεσις μνωόμεθ' ἦν, ἰοχέαιρά τε,
Μνησῆρας κατὰ δώμαθ'· ἐπεὶ τόδε κέρδιον ἦεν,
Εἰ νόστησ' Ὀδυσεύς, καὶ σὺν ποσὶ μᾶλλον ἵκοιτο δῶμα·
Νῦν δ' ἤδη τόδε δῆλον, ὅτ' οὐκέτι νόστιμός ἐστιν.
Ἀλλ' ἄγε σῇ τάδε μητρὶ παρεζόμενος κατάλεξον,
335 Γήμασθ', ὅστις ἄριστος ἀνὴρ καὶ πλεῖστα πόρησιν·
Ὄφρα σὺ μὲν χαίρων πατρώϊα πάντα νέμηαι,
Ἔσθων καὶ πίνων· ἡ δ' ἄλλου δῶμα ἵκηαι.

" Mori, quàm hæc ſemper indecentia opera videre,
" Hoſpites pulſatos, famulaſque mulieres
" Violari indecenter in ædibus pulchris.
Sic dixit: hi autem omnes quieti facti ſunt ſilentio.
Tarde itaque tandem loquutus eſt Damaſtorides Agelaus,
" O amici, non jam quis ob juſtum dictum
" Contrariis verbis inceſſens indignetur:
" Neque ampliùs hoſpitem verberate, neque aliquem alium
" Servorum, qui in domibus ſunt Ulyſſis divini.
" Telemacho tamen verbum ego & matri dicam
" Mite, ſi ipſis corde placeat ambobus:
" Quamdiu quidem nobis animus in pectoribus ſperabat
" Rediturum Ulyſſem perprudentem ſuam ad domum,
" Tamdiu nulla invidia, exſpectareque, & detinere,
" Procos in domibus ſuis; quoniam hoc utilius erat,
" Si rediſſet Ulyſſes, & poſtliminiò veniſſet domum:
" At nunc jamdudum hoc manifeſtū, quòd non ampliùs reverſurus eſt.
" Verùm agè, tuæ hæc matri aſſidens narra,
" Nubat *ei*, quicunque optimus vir, & plurima præbeat;
" Ut tu quidem gaudens paterna omnia depaſcaris,
" Edens & bibens, hæc verò ad alterius domum veniat.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

319. Ῥυσταζομένας] Ῥυσταζειν δὲ τὸ μὴ βίᾳ ἕλκειν. παρὰ τὸ ἐρύω, ἢ ῥύω.
326. Φαίην.] Εἴποιμι.
327. Σφῶϊν.] Ἀϊστοῖς.
332. Νόστησ'.] Ἐπιστῆσαι. Ἱκοίτου.] Ἵκοιτο γράψας.
336. Νίμηαι.] Καρπίζῃ.

N O T Æ.

318. Ἡμῖν) Ità omninò legendum; nam ut *Euſtath.* fol. 736. lin. 38. Ἀγέλαος δέ, εἷς τῶν μνηστήρων, τοῦτό φησιν, quare ſeipſum includens, ἡμῖν ait. *Aldina* & *Lovaniana Reſcii*, ὑμῖν, licet *Florent.* ἡμῖν. Vid. *Var. Lect.*

335. Γημάσθ') Ità in *Florentinâ*, *Romanâ* & *Baſileenſi Euſtathii*, *Aldinâ*, *Lovaniensi Reſcii*, *Hervag. Stephan. Caſtellion. Spondan. Oxon.* Aliàs tamen, γήμαιο, pro γήραιο, ut π'. v. 392. & φ'. v. 162. At *Schrevelii* Lectio δ', γήμασθ', ad Corvos abjicienda.

NOTÆ IN SCHOLIA.

319. *Etymologicum* M. Ῥυσταζειν, τὸ μὴ βίᾳ ἕλκειν, παρὰ τὸ ἐρύω, ἢ ῥύω· καὶ πλεοναστικῶς, ῥυσάζειν ἔστι δέ, τὸ μὴ βίᾳ καὶ ἀνάγκης ἕλκειν καὶ μίγνυσθαι γυναικί. καὶ Λυκόφρων ῥυσταγμάτων λέγει. Nempè v. 1089. Ἐμῶν ἕκαλε δυσγάμων ῥυσταγμάτων. Hinc pro MS. ἡρύω, & Impreſſis ἠύω, lego disjunctim, ἦ ῥύω.

331. *Scholion*, quod olim hìc malè ponebatur, nunc reperies ad v. 304.

VARIÆ LECTIONES.

317. Ἡ τάδε αἰὲν) γρ. τάδε γ' αἰέν.
328. Ἡμῖν) γρ. ὑμῖν, *Florent.* & *Euſtath. Roman.* fol. 1893. lin. 44. & *Baſil.* fol. 736. lin. 47. ὑμῖν tamen in *Textu* utriuſque Edit. Vid. N. ad *Textum.*
335. Γήμασθ') γρ. γήμαιο, vid. Not. in *Textum.*
337. Δῶμα) γρ. δόμαθ'.

Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένα ἀντίον ηὔδα,
Οὐ μὰ Ζῆν', Ἀγέλαε, καὶ ἄλγεα πατρὸς ἐμοῖο,
Ὃς που τῆλ' Ἰθάκης ἢ ἔφθιθ', ἢ ἀλάληθ',
Οὔπω ἀπατείω μητρὸς γάμον· ἀλλὰ κελεύω
Γήμασθ', ᾧ κ' ἐθέλῃ, πολλὰ δ' ἄσπετα δῶρα δίδωμι.
Αἰδέομαι δ' ἀέκοντα δόμων μεγάροιο δίεσθαι
Μύθῳ ἀναγκαίῳ· μὴ τῶτο Θεὸς τελέσειεν.
Ὣς φάτο Τηλέμαχος· μνηστῆρσι δὲ Παλλὰς Ἀθήνη
Ἄσβεστον γέλον ὦρσε, παρέπλαγξεν δὲ νόημα.
Οἱ δ' ἤδη γναθμοῖσι γελώων ἀλλοδαποῖσιν·
Αἱμοφόρυκτα δὴ κρέα ἤσθιον· ὄσσε δ' ἄρα σφέων
Δακρυόφιν πίμπλαντο· γόον δ' ὠΐετο θυμός.

Hunc Telemachus prudens contrà locutus est:
" Non per Jovem, Agelaë, & dolores patris mei,
" Qui alicubi longè ab Ithacâ, vel mortuus est, vel errat,
" Nequaquam differo matris nuptias: sed jubeo
" Nubere, cuicunque velit, insuper & multa dona largior.
" Vereor autem nolentem à domo amovere
" Verbo necessario; non hoc Deus perficiat.
Sic dixit Telemachus; procis verò Pallas Minerva
Inextinguibilem risum movit; errareque fecit mentem;
Hi itaque jam maxillis ridebant alienis:
Cruentatas verò carnes comedebant, oculique ipsorum
Lacrymis impleti erant; luctumque præsagiebat animus.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

339. Οὐ μὰ Ζῆν', Ἀγέλαε, καὶ ἄλγεα.] * Ἔθος ἦν ἀρχαῖον, πρῶτον ὀμνύναι, εἶτα ἐπάγειν ἢ τὰς ἰδίας συμφορὰς, ἢ τὰ πατέρων.

341. Διατελῶ.] Καλύω.

342. Δίδωμι.] Ἀντὶ τοῦ δίδωσι.

344. Ἀναγκαίῳ.] Ἀναγκαστικῷ.

346. Παρέπλαγξεν.] Ἐξηπάτησεν.

348. Αἱμοφόρυκτα.] Αἱματόλυτα μεμολυσμένα.

N O T Æ.

339. Οὐ μὰ Ζῆν', Ἀγέλαε, καὶ ἄλγεα πατρὸς ἐμοῖο) *Longin.* περὶ ὕψους, §. 44. pag. 121. de illo *Demosthenis*, Οὐ μὰ τοὺς ἐν Μαραθῶνι, vid. *Langbanii* Notas, in locum. Etiam *Scholia*, & in eadem, Notas.

342. Δίδωμι) *Henricus Stephanus*, ex *Romanâ* Editione, cui consentit *Basileensis*, δίδωσι legit, at in *Margine* δίδωμι ponit. Sanè τὸ δίδωσι, si modò *Subjunctivè* sumi posset, melius videtur illud exprimere, quòd modò præcesserat, v. 335. καὶ πλείονα πόρησιν. Verùm quùm *Florentina*, omnium Vetustissima, δίδωμι hìc legat, ut & *Aldina*, *Lovaniana Rescii*, *Hervagiana*, quod *Castellio* quoque facit, & *Seberus* agnoscit, & inter *Varias Lectiones* nemo non fateretur, & eorum qui δίδωσι legunt, nemo δίδωσιν scribit, addito ν. quod certè fieri debuit, ob sequentis Versûs Initium cum Vocali; præterea quoniam τὸ δίδωμι majorem *Telemachi* alacritatem ostendit, hoc in *Textum* admitto, illud ad *Var. Lect.* rejicio. *Spondanus* quidem, licet aliud faciat, in *Versione* tamen *Sensum* & δίδωμι retinet, &c.

347. Οἱ δ' ἤδη γναθμοῖσι γελώων ἀλλοδαποῖσιν) *Eustath.* fol. 739. lin. 6. Ξένως παρειαῖς γελᾶν, &c. Vid. *Tho. Gataker.* ad *M. Antonin.* l. 1. p. 28. col. 1. lin. 5. *Euripides* Herc. Fur. v. 935. Γέλωτα παρασπαπλαγμένον vocat. Et Nos de *Hamane*, brevi perituro, *Esther.* v. 1161. Γναθμοῖς ἀλλοτρίοισιν ἐπὶ Φαίθοντι γέλασσεν. Vid. *Duport.* in hunc *Homeri* locum. *Eustathius* quidem contendit γελοίων scribi debere, fol. 739. lin. 17. Τὸ δὲ γελοίων, πλεονασμὸν ἔχει ἐν ἰσότητι, ὡς ἀπὸ τοῦ γελόων, ἤγουν ἐγέλων, γενόμενον. ἔστι γὰρ γελόω ῥῆμα, ὡς ὁρόω, βοάω, καὶ τὰ τοιαῦτα· διὸ καὶ γελόωντες ἔχει τὸ τῆς ἰξῆς, * Ἐπὶ ξύνεις γελόωντες· καὶ, † Αὐτὰρ ἐγὼ γελάω κε τέρπομαί· καὶ Θεοῖσιν ἢ αὖθις γελοίωντες εἶπον καλῶς ὅμοιον πλεονασμὸν· οἷα μὴ ἔχων εἰπεῖν γελάωντες, μετὰ συλλαβῆς τὸ λο συλλαβῆς· τὸ γὰρ διὰ τοῦ ων, ὑπὲρ δύο συλλαβὰς βαρύτονα, μακροῦ θέλει ἔχειν τὸν προπαραλήγοντα· ὡς τὸ μαιμάων, ἰβάων· τὸ δὲ γελόω, βραχείᾳ συλλαβῇ προπαραλήγει· ὅθεν λέγεται καὶ ἰῶπα ἡ τοῦ παραληγόντος ἔκθλιψις γίνεται, ὁμοίως τοῦ, ἠγνίησαν, ἠγνοίησαν, καὶ τοῦ, ἀλοᾶν, ἀλοιᾶν, οἷον, ‡ Ὅσσον ἄρουρα ἀπηλοίησε, καὶ τοῖς τοιούτοις.

* v. 374. † φ'. v. 105. ‡ *Iliad.* ϒ. v. 521.

NOTÆ IN SCHOLIA.

339. Ἔθος ἦν ἀρχαῖον) Hoc *Scholion* ex *Scholiastâ Apollonii* huc referendum duxi, nempè ad Argonaut. l. 2. v. 257. Ἴσον Λητῦς υἱὸς, ὅ μιν σοφὸν ἐδίδαξε Μαιονίδης· ἴσον ὃ δυσίνυμον ἢ μ' ἔλαχεν κῆρ. Vocem, ἢ τὰ πατέρων addo, huic loco convenientes. Talis ille locus, 2 *Samuel.* c. 4. v. 9. ubi *Davides* Rex jurat, *Deus vivit, qui me redemit ex Omnibus Adversis meis.*

VARIÆ LECTIONES.

342. Δίδωμι) γρ. δίδωσι, vid. Not. in *Textum.*

347. Γελώων) γρ. γελοίων, vid. Not. in *Textum.*

Τοῖσι

Τοῖσι δ' ἠμείβετε Θεοκλύμενος Θεοειδής,
Ἆ δειλοί, τί κακὸν τόδε πάσχετε; νυκτὶ μὲν ὑμέων
Εἰλύαται κεφαλαί τε, πρόσωπά τε, νέρθε τε γοῦνα.
Οἰμωγὴ δ' ἐδάη, δεδάκρυται δὲ παρειαί·
Αἵματι δ' ἐρράδαται τοῖχοι, καλαί τε μεσόδμαι.
Εἰδώλων δ' πλέον πρόθυρον, πλείη δὲ ἡ αὐλὴ,
Ἰεμένων Ἐρεβόσδε ὑπὸ ζόφον· Ἠέλιος δὲ
Οὐρανῷ ἐξαπόλωλε, κακὴ δ' ἐπιδέδρομεν ἀχλύς.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτῷ ἡδὺ γέλασσαν.
Τοῖσιν δ' Εὐρύμαχος, Πολύβου παῖς, ἦρχ' ἀγορεύειν,
Ἀφραίνῃ ξεῖνος νέον ἄλλοθεν εἰληλουθώς.
Ἀλλά μιν αἶψα, νέοι, δόμου ἐκπέμψασθε θύραζε
Εἰς ἀγορὴν ἔρχεσθαι· ἐπεὶ τάδε νυκτὶ εἴσκει.
Τόνδ' αὖτε προσέφη Θεοκλύμενος Θεοειδής,
Εὐρύμαχ', οὔτι σ' ἄνωγα ἐμοὶ πομπῆας ὀπάζειν·
Εἰσί μοι ὀφθαλμοί τε, καὶ ἴχνια, καὶ πόδες ἄμφω,

His autem & interlocutus est Theoclymenus divinus,
" Ah miseri, quid malum hoc patimini? caligine quidem vestra
" Cooperiuntur capitaque, faciesque, infraque genua.
" Ululatus autem increbuit, lacrymisque oppletæ sunt genæ:
" Sanguine verò madent parietes pulchraque lacunaria,
" Umbris item plenum vestibulum, plenaque & aula,
" Ruentibus ad Orcum sub tenebras; Sol quoque
" Ex cœlo periit; ominosaque ingruit caligo.
Sic dixit: illi utique omnes super eo suaviter riserunt;
His autem Eurymachus, Polybi filius, incepit dicere,
" Desipit hospes nuper alicundè veniens.
" Sed ipsum statim, ô Juvenes, domo emittite foràs
" In forum ire; quoniam hæc nocti assimilat.
Hunc rursus alloquutus est Theoclymenus divinus,
" Eurymache, non te posco mihi comites dare:
" Sunt mihi oculique & aures & pedes ambo,

ΣΧΟΛΙΑ.

352. Εἰλύαται.] Κεκαλυμμέναι εἰσίν.
353. Δεδάη] Διαγέγραπται. Δεδάκρυται.] Δακρύων πεπλήρωται.
354. Ἐρράδαται.] Περιέρρανται.
357. Οὐρανῷ ἐξαπόλωλεν.] Οὐχ ὡς ἐκλείψεως γεγενημένης, ἀλλ' ὅτι τοῖς μνηστῆρσιν ὁ ἥλιος * ἐπιλέλοιπεν· ἔξέρχεται γὰρ ἐτος ἐκ τῶν οἰκίας οἰκονομικῶς. Ἀχλύς.] Ἀορασία.
360. Ἀφραίνῃ.] Μωραίνῃ.

NOTÆ.

350. Τοῖσιδὲ μετέειπε Θεοκλύμενος) Aliud hoc Omen conspicuum, & Prædictio minimè sanis contemnenda; sed *Quos vult Deus perdere, Dementat prius.* Ὅταν δὲ ὁ δαίμων ἀνδρὶ πορσύνῃ κακὰ, Τὸν νῷ ἔβλαψε πρῶτον, ἣ βιᾶται. Vid. quæ Nos ad *Euripid.* Electr. v. 522. & *Martinii* Lexicon Philolog. v. *Scotomania. Lycurgi* Orat. contra *Leocratem*, & Scholiast. ad *Sophocl.* Antigon. v. 635.

351. Νυκτὶ μὲν ὑμέων Εἰλύαται κεφαλαί τε) Hinc explicatur illud *Virgilii*, de *Marcello* brevi-morituro, *Sed Nox atra caput nigrâ circumvolat umbrâ.*

354. Αἵματι δ' ἐρράδαται) τοῖχοι) Talia memorat Prodigia *Cæsaris* morti præcessisse *Lucanus*, & *Virgil.* Georgic. l. 4. Ἐρράδαται) *Thema* ῥάζω, non ῥαίνω, tum enim ἐρράανται scriberetur, inquit *Eustath.* fol. 739. lin. 34. Vid. *Etymolog.* M.

355. Εἰδώλων δ' πλέον πρόθυρον) Et hoc antiquitùs observatum, Umbras hominum mox moriturorum visas esse: & constanter hoc affirmatur D. *Agnetis* nocte quotannis fieri.

356. Ἰεμένων Ἐρεβόσδε) Ἴεμαι, ὁρμῶ, πρόθυμός εἰμι· ὁρμητικῶς πορεύομαι, ὡς Οἰκαδὲ ἱεμένων. Vid. *Etymolog.* M. v. Ἴεται, & quæ Nos ad *Iliad.* ν'. v. 707. *Ibid.* Ἠέλιος δ' Οὐρανῷ ἐξαπόλωλε) *Eustath.* fol. 738. lin. 46. Ταῦτα δ', ὡς λέγει ἡλίου ἐκλείψεως, & mox, lin. 53. Ἡ δὲ τοῦ ἡλίου ἔκλειψις, ἐπὶ μὲν πολλῶν, εἰς γνωμοσύνην τὰ πανταχοῦ δὲ ἀνέφερε πολὺ, ἢ μόνῳ τῷ φιλοσόφῳ καὶ Θεοκλυμένῳ. Aliud *Br. Schol.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

354. * Περιέρραν) Ità in MS. & Impressis; malè *Schrevel.* Περιέραντο. Est autem *Ionicum*, pro περιερράσμεναι εἰσίν.

357. * Ἐπιλέλοιπεν) Ità pro ἐκλελοίπει lego, ex *Eustathio*, fol. 739. lin. 2. Καὶ μήν τινες τὸ, Ἥλιος οὐρανῷ ἐξαπόλωλεν, οὐκ ἐκλείπειν δηλοῖ ἔκλειψιν· ἀλλ' ὅτι τοῖς μνηστῆρσιν ὁ ἥλιος ἤδη ἐπιλέλοιπεν, ὡς τεθνηξομένοις. Vid. Not. in *Text.* ad v. 356.

VARIÆ LECTIONES.

350. Τοῖσι δὲ) γρ. τοῖσίδε.
352. Γοῦνα) γρ. γυῖα, *Plato*, in *Ione*, fol. 539. paulò melius.
356. Ἠέλιος δ') γρ. ἡλιός τε, *H. Steph.*

Καὶ

Καὶ νόος ἐν στήθεσι πεπυκμένος ἠδὲ φρένες
Τοῖς ἔξειμι θύραζε, ἐπεὶ νοέω κακὸν ὔμμιν
Ἐρχόμενον, τό κεν οὔτις ὑπεκφύγοι, οὐδ' ἀλέαιτο
Μνηστήρων, οἳ δῶμα καθ' ἁπτόλεμον Ὀδυσῆος
Ἀνέρας ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανάασθε.
Ὡς εἰπὼν, ἐξῆλθε δόμων θοῦ ναιετάοντων·
Ἵκετο δ' ἐς Πείραιον, ὃ μιν προφρων ὑπέδεκτο.
Μνηστῆρες δ' ἄρα πάντες ἐς ἀλλήλους ὁρόωντες,
Τηλέμαχον ἐρέθιζον, ἐπὶ ξείνοις γελόωντες·
Ὧδε δέ τις εἴπεσκε νέων ὑβριοφρόντων,
Τηλέμαχ', οὔτις σεῖο κακοξεινότερος ἄλλος·
Οἷον μὺν πινα τῶτον ἔχεις ἐπίμαστον ἀλήτην,
Οἶνόν τε σίτόν τε· σθένος δέ οἱ οὔτε τι ἔργων
Ἔμπαιον, οὐδὲ βίης, ἀλλ' αὔτως ἄχθος ἀρούρης.
Ἄλλος δ' αὖτέ τις ὧτος ἀνέρχεται μαντιθέσθαι.
Ἀλλ' εἴ μοι πείθοιο, τό κεν πολὺ κέρδιον εἴη·
Τὼς ξείνους ἐν νηὶ πολυκλήϊδι βαλόντες

" Et mens in pectoribus facta nequaquam incongrua.
" His *me moventibus* exeo foras, quoniam intelligo malum vobis
" Imminens, quod non aliquis subterfugiet, neque evitabit
" Procorum, qui in domo divini Ulyssis
" Viros injuriis afficientes injusta operamini.
Sic loquutus, exivit ædibus benè habitatis:
Ivit autem ad Piræum, qui ipsum promptus suscepit.
Proci verò omnes inter se aspicientes,
Telemachum irritabant super *illius* hospitibus ridentes:
Sic igitur aliquis dixit juvenum superborum,
" Telemache, non te hospitibus infortunatior alius;
" Qualem quidem hunc habes famelicum erronem,
" Vini & panis indigentem, neque operum
" Scientem, neque fortitudinis; sed inutile pondus terræ.
" Alius item aliquis hic incepit divinari:
" Verùm si mihi persuadeberis, quod multò utilius erit;
" Hos hospites in navi multi-jugâ conjectos

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

374. Γελοώντες.] Γελωζπιοιούντες, καζαγελῶντες.
376. Κακοξεινώτερος.] Κακῶν ξένων ὑποδοχέυς.
377. Ἐπίμαστον.] Ἐπιμαστύονζα καὶ ἐπιζητοῦζα τὴν τροφήν· ἢ, τὸν ἐπὶ παιδὶς, οἷον τὸν ἀπὸ μαζοῦ, ἐπαίτην.
379. Ἔμπαιον.] Ἔμπειρον.

N O T Æ.

367. Τοῖς ἔξειμι θύραζε) De malorum consortio tempestivè vitando, vid. *Duporti* Gnomolog. in locum.

372. Ἵκετο δ' ἐς Πείραιον) Huic *Telemachus* dudum, rus ad *Eumæum* abiturus, *Theoclymenum* commendârat, σ'. v. 539. Πείραιε Κλυτίδη, κλ.

374. Τηλέμαχον ἐρέθιζον) *Ultima* Ē Τηλέμαχον producitur, in *Cæsura*, vi *Finalis* Liquidæ, ut sæpè aliàs, & suprà, v. 303. & versu mox sequenti, v. 375.

375. Ὧδε δέ τις εἴπεσκε) De τὶς producto, vid. suprà, ad v. 374.

376. Κακοξεινώτερος) Ex Regulâ esset κακοξενότερος, verùm quùm fiat à κακόξενος, rectè primùm κακοξεινότερος scribitur, tum demùm *Ionicè* mutatur ε'. in ει. Ità λαμπότερος, licet prior sit *longa*, quoniam pro λαμπέτερος, cujus prior *brevis*. Vid. quæ Nos ex *Eustathio*, ad *Iliad.* ε'. v. 446. Οἰζυροτέρος. *Dionys.* Perieg. v. 742. — μάλα γάρ τε κακοξεινότερος ἄλλων.

378. Οἶνόν τε σίτόν τε) Malè olim, σίτον τε οἶνον, ob *Hiatum* importunum; potiùs itaque legendum Ordine inverso, Veteri tamen *Lectione*, inter *Varias*, reservatâ.

379. Ἔμπαιον) Vox ἔμπαιον *Mediam* hoc in loco corripit, ut *Eustath.* fol. 742. lin. 6. Vid. suprà, ad v. 89. *Ibid.* Ἄχθος ἀρούρης) Ità *Iliad.* σ'. v. 104. — ἀσπιστὴν ἄχθος ἀρούρης. Hinc *Nicander*, ἄχθος γαίης, & illud *Latinorum*, Telluris inutile pondus.

NOTÆ IN SCHOLIA.

377. * Τῷ τροφῷ &c. Ex *Etymolog.* M. v. Ἐπίμαστον ἀλήτην.

Variæ Lectiones.

370. Ἀπάσθαλα) γρ. ἀεικέα, vid. suprà, v. 170.
378. Οἶνόν τε σίτόν τε) γρ. σίτον τε οἶνον, vid. Not. in *Textum*.
381. Ἀλλ' εἴ μοι πίθοιο) γρ. ἀλλ' εἴ μοι τι πίθοιο, & ἀλλ' εἰ δή τι πίθοιο, *Eustath. H. Steph. Sober.*

Ἐς

Ἐς Σικελὺς πέμψωμεν, ὅθεν κέ τοι ἄξιον ἅλφοι.
Ὣς ἔφασαν μνηστῆρες· ὁ δ' οὐκ ἐμπάζετο μύθων·
Ἀλλ' ἀχέων πατέρα προσοδέρκετο, δῆμος ἀϊστὶ,
Ὁππότε δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφήσῃ.
Ἡ δὲ κατ' ἀντίην θεμένη προκαλλέα δίφρον
Κέρκη Ἰκαρίοιο περίφρων Πηνελόπεια,
Ἀνδρῶν ἐν μεγάροισιν ἑκάστου μῦθον ἄκουε.
Δεῖπνον μὲν γὰρ τοί γε γελοίωντες τετύκοντο,
Ἡδύ τε καὶ μυκτικὸν, ἐπεὶ μάλα πόλλ' ἱέρευσαν·
Δόρπου δ' οὐκ ἂν πως ἀχαρίστερον ἄλλο γένοιτο,
Οἷον δὴ τάχ' ἔμελλε θεὰ καὶ καρτερὸς ἀνὴρ
Θησέμεναι· πρότεροι γὰρ ἀεικέα μηχανόωντο.

" Ad Siculos mittamus, unde utique tibi promeritum inveniatur.
Sic dixerunt proci; hic verò non curavit verba;
Sed tacitè patrem aspiciebat, expectans semper,
Quando jam procis impudentibus manus immittat.
Ast è regione positâ perpulchrâ sede
Filia Icarii prudens Penelope,
Virorum in domibus uniuscujusque sermonem audivit:
Cœnam enim quidem illi ridentes parabant,
Suaviterque & placidè, quandoquidem valdè multa mactârant.
Cœnâ verò nunquam injucundius aliud fieret,
Quàm qualem jam nunc parabat Dea & fortis Vir
Ponere: priores enim *Proci* indigna patraverant.

ΣΧΟΛΙΑ.

383. Ἐς Σικελούς.] Ἐγκώσκεθ' ἅπερ τὰ καθ' ἡμᾶς Σικελὸς· οὐκ εἰκὸς ἦν οὖν τῷ πλουσίῳ μηδὲν εἶναι. Διαφέρουσι δὲ Σικελῶται Σικελῶν· οἱ μὲν γὰρ, Ἕλληνες· οἱ δὲ, βάρβαροι.

385. Προσοδέρκετο.] Προσέβλεπε.

387. Καθέντησιν.] Ἀντὶ τοῦ ἀνδρῶν, ἐν τῇ γυναικωνίτιδι.

391. Μυκτικὸν.] Δαψιλὲς, πολύ.

392. Ἀχαριστέρον.] Ἀηδέστερον.

NOTÆ.

383. Ὅθεν κέ τι ἄξιοι ἅλφοι) Loquitur in *Plurali*, de Hospitibus; quare necesse est, ut τὸ ἄξιον sit Casus *Rectus*, & ἅλφοι *Passivè* capiatur.

390. Γελοίωντες) *Eustath.* fol. 741. lin. 35. Τὸ δὲ γελοίωντες τετύκοντο, βέλτιον ἦπου χέρφειν· οἱ δὲ πυχέρφους γελοώντας, ἀφ' ἅπερ δύο μεγάλων ω, γενέσθαι τὸν οἱ δίφθογγον ου γελοίωντες περισπῶσιν εἰς ω, ὁμοίως πῶ, ἀγκαίνω, & τοῖς ὁμοίοις. Ἰτὰ certè suprà, ad v. 347. γελοίων scribitur.

NOTÆ IN SCHOLIA.

383. Εἰς Σικελὺς) Ad horum *Scholiorum* illustrationem confert *Stephanus* περὶ πόλεων, v. Σικελία. *Eustath.* ad *Iliad.* fol. 213. lin. 1. & ad hunc locum, *Odyss.* fol. 741. lin. 10.

VARIÆ LECTIONES.

387. Καθέντησιν) *vg.* καθ' ἕντησιν. *Etymolog. M. v.* Ἕντησιν.

390. Γελοίωντες) *vg.* γελάοντες, & γελάουσες, vid. Not. in Τετύκοντο.

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΙΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Φ'.

Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Φ'.

Πηνελόπη τοὺς μνηστῆρας τὸ τόξον ὁμολογεῖ ἐκ αὐτῆς γαμεῖν. Ὀδυσσεὺς δὲ Εὐμαίῳ καὶ Φιλοιτίῳ συνταλαιπωρῶν περὶ τὴν θυρῶν ἀσφάλειαν, αὐτὸς αἴρησι τὸ βέλος ἀφ' ὑψηλοῦ πλίνθου, ἅπας πῆξαι τὸ τόξον μὴ δυνηθέντας.

Ἐπιγραφή.

* Τόξευσις.

* Vid. Not. ad v. 3.

Ἄλλως.

Φ δὲ βιὸν ἐτάνυσσεν ἄεθλον Πηνελόπεια. LIB. XXI.

Τῇ δ' ἄρ' ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
Κούρη Ἰκαρίοιο περίφρονι Πηνελοπείῃ
Τόξον μνηστῆρεσι θέμεν, πολιόν τε σίδηρον,
Ἐν μεγάροις Ὀδυσῆος, ἀέθλια, καὶ φόνου ἀρχήν.
Κλίμακα δ' ὑψηλὴν προσεβήσατο οἷο δόμοιο·
Εἵλετο δ' ἐν κληῖδ' εὐκαμπέα χερσὶ παχείῃ
Καλήν, χρυσείην· κώπη δ' ἐλέφαντος ἐτύπην·

IPſi etenim in mentibus poſuit Dea cæſia Minerva
Filiæ Icarii prudenti Penelopæ,
Arcum procis ponere, æruumque ferrum,
In domibus Ulyſſis, certamina, & cædis principium.
Scalam igitur altam aſcendit ſui cubiculi:
Accepitque clavem benè-flexam manu ſuccidâ
Pulchram, auream; manubrium autem eboris inerat.

ΣΧΟΛΙΑ.

1. Τῇ δ' ἄρ' ἐπὶ φρεσὶ θῆκε.] Τὸ δὲ, ἀντὶ τοῦ, χάρ· πῆξαι δὲ τὸ τόξον, ἵνα ἐὰν μὲν πλείους στοχάσωνται, σφαλῶσιν· ἐὰν δὲ μονὸς, ἀναξίοι τῆς μνηστείας φανῶσιν.

5. Κλίμακα δ' ὑψηλήν.] Τὴν * ὑπὸ τῆς γυναικωνίτιδος εἰς τὴν ὑπερῷαν *φέρουσαν· ἵνα τὴν πλείω λάθῃ.

7. Κώπη δ' ἐλέφαντος ἐτύπην.] Ἡ λαβὴ τοῦ ξίφους, ἡ κόπτειν δυναμένη· παρὰ τὸ κοπὴ, ἀνακόπασμός, καὶ τροπῇ, καὶ κοπὴ· ἢ ἡ τῶν ἐρετῶν κάθη λέγεται, παρὰ τὸ κόπτειν ὕδωρ.

NOTÆ.

V. 1. Τῇδ' ἄρ' ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ) Ità rectè *Florentina*, *Aldina*, *Lovaniana Reſcii*, *Hervagiana*, &c. verùm cùm caſu, in *Henrici Stephani* Editione, θεὰ ante θῆκε locum habuerit, qui illum Cæci ſequuntur, etiam hunc errorem ſunt amplexi, ut *Caſtellio*, & *Schrevelius*: *Spondanus* quidem noluit tam inſubido Exemplo manus dare; ut nec *Oxonienſis*. Præpoſteram locutionem *Iſaac. Caſaubon.* in ſuo Codice notavit.

3. Τόξον μνηστῆρεσι θέμεν) *Euſtath.* fol. 742. lin. 28. Ἐκ δὲ, Τόξον θέμεν, τόξα θέσις, ἡ παρῆσε ῥαψῳδία Ἐπιγραφή.

5. Κλίμακα) Ità Omnes omninò Codd. ſola *Schreveliana*, κλίμακα. Errore Prælì; quod amovendum.

7. Καλὴν, χρυσείην) *Euſtath.* fol. 743. lin. 3.

NOTÆ IN SCHOLIA.

V. 5. * Ἐκ τῆς) Ità ex *Aloyſii* MSto, pro corrupto, αὐτῆς· * φέρουσαν addo, ad *Senſum* ſupplendum.

VARIÆ LECTIONES.

V. 7. Χρυσείην) γρ. χαλκείην, vid. Not. in *Textum*.

Βῆ δ' ἴμεν' εἰς θάλαμόνδε, σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν,
Ἔγχεϊ· σὺν δὲ οἱ κειμήλια κεῖτο ἄνακτι,
Χαλκός τε, χρυσός τε, πολύκμητός τε σίδηρος.
Ἔνθα δὲ τόξον ἔκειτο παλίντονον, ἠδὲ φαρέτρη
Ἰοδόκος, πολλοὶ δ' ἔνεσαν γονόεντες ὀϊστοί·
Δῶρα, τά οἱ ξεῖνος Λακεδαίμονι δῶκε τυχήσας,
Ἶφιτος Εὐρυτίδης, ὀπιδείκελος ἀθανάτοισι.
Τώδ' ὲν Μεσσήνῃ ξυμβλήτην ἀλλήλοιϊν,
Οἴκῳ ὲν Ὀρσιλόχοιο δαΐφρονος· ἦτοι Ὀδυσσεὺς
Ἦλθε μετὰ χρεῖος, τό ῥά οἱ πᾶς δῆμος ὄφελλε·
Μῆλα γὰρ ἐξ Ἰθάκης Μεσσήνιοι ἄνδρες ἄειραν
Νηυσὶ πολυκλήϊσι τριηκόσι', ἠδὲ νομῆας.
Τῶν ἕνεκ' ἐξεσίην πολλὴν ὁδὸν ἦλθεν Ὀδυσσεὺς,
Παιδὸς ἐών· τοὶ γὰρ ἦκε πατὴρ, ἄλλοι τὲ γέροντες.
Ἶφιτος αὖθ' ἵππους διζήμενος, αἵ οἱ ὄλοντο,
Δώδεκα θήλειαι, ὑπὸ δ' ἡμίονοι ταλαεργοί·

Perrexit verò ire ad thalamum cum ancillis mulieribus
Interiorem; illic nempè ei thesauri jacebant regis,
Æsque, aurumque, elaboratumque ferrum.
Ibi arcus jacebat reflexus, & pharetra
Sagittifera; multæque inerant suspiriosæ sagittæ:
Dona, quæ ei hospes Lacedæmoni dedit obvius factus,
Iphitus Eurytides, similis immortalibus.
Hi etenim in Messenâ convenerant ad invicem,
Domo in Orsilochi bellicosi: siquidem Ulysses
Ivit ad debitum, quod ei omnis populus debebat:
Oves enim ex Ithacâ Messenii viri extulerant
Navibus multijugis trecentas, & pastores.
Horum gratiâ ad legationem multam viam venit Ulysses,
Adolescens cùm-esset; præmisit enim pater, aliique senes.
Iphitus rursus equas quærens, quæ ei perditæ erant,
Duodecim fœminæ, & sub illis mulæ patientes operum:

ΣΧΟΛΙΑ.

9. Ἔγχεϊ.] Νῦν, τὸ σιδήρῳ.
10. Πολύκμητος.] Ὑφ' οὗ πολλὰ κάμνουσιν.
11. Ἔνθα δὲ τόξον ἔκειτο.] Περιεπλικῶς, ὅτι οὐ τῷ ἀνδρῶνι· ἵνα μὴ ὑπὸ τῶν καπνῶν ἡ νῶτος ῥαγῇ.
13. Λακεδαίμονι.] Νῦν, ἐν τῇ χώρᾳ. Τυχήσας.] Σωτυχών.
14. Ἐπιδείκελος.] Ὁμοῖος.
15. Μεσσήνῃ.] Τῇ Μεσσηνιακῇ χώρᾳ, ἥτις ἦν μέρος τῆς Λακεδαίμονος, ὡς τὰ τῶν Ἡρακλειδῶν καθόδου.
16. Οἴκῳ ὲν Ὀρσιλόχοιο.] Ἐν Φηραῖς.
17. Μετὰ χρεῖος.] Διὰ ὄφλημα.
18. Ἄειραν.] Νῦν, ἥρπασαν.
20. Ἐξεσίην.] Δημοσίαν ἔκπεμψιν.
21. Παιδὸς.] Παῖς νῦν.
23. Δώδεκα θήλειαι.] Ἶφιτος, Εὐρύτου μὲν παῖς, Οἰχαλιεὺς δὲ τὸ γένος, ἀπολομένων αὐτῷ τῶν ἵππων,

NOTÆ.

Χαλκείλω δὲ, ὡς τλῶ ὲν σιδήρῳ, καθὼ τὸ, χάλκεα ἕπλα· ἀλλὰ τῷ αὐτοχρήμῳ χαλκῆν· διὸ καὶ κοινῶν αὐτῶν ἔφη· ὃ καὶ μᾶλλον προσκείσεται γραφῇ ἑτέραν, τῷ ἓν ποιν Ἀνιγραφοῖς, ἤγουν τὸ, Καλλῷ, Χρυσείλῳ· χρυσῷ γὰρ μάλιστα οἰκεῖον τὸ καλόν. Et *Aurum* aptius *Ebori* jungitur; quare χρυσείλῳ omninò legendum; licet oppidò plura Exemplaria χαλκείλῳ præferant.

9. Ἔγχεϊ) *Eustath.* fol. 743. lin. 42. Ὅτι ἀπὸ τοῦ ἐγχέω καὶ σωρεύω τὰ, τὸ ἐγχεῖον· ὃ καὶ βασιλικόν ἐστι, λέγει τὰ βασιλέα Ὀδυσσέα· ὃ φησι, κειμήλια κεῖτο ἄνακτι.

16. Ὀρσιλόχοιο) Genuinum Nomen est Ὀρσίλοχος, ut probatur ex Historiis & emendationibus *Homeri* locis; quarè Ὀρπλόχοιο, quod hic hactenùs obtinuerat, ad *Var. Lect.* removeo.

NOTÆ IN SCHOLIA.

15. *Brevia Scholia* explicat & confirmat suo suffragio *Pausanias*, Πρὸ δὲ τοῦ μάχης, ἣν Θηβαῖοι πρὸς Λακεδαιμονίους ἐν Λεύκτροις ἐμαχέσαντο, πόλιν ἐδημοσίαν πω κληθῆναι πρότερον δοκῶ Μεσσηνίων· εἰκάζω δὲ ἐκ ἧς ἔστιν Ὁμήρῳ τοῖς ἔπεσιν· ἐν μὲν γὰρ Καλλόγῃ τῇ εἰς Ἴλιον ἀφικομένων, Πύλον, καὶ Ἀρήνην, καὶ ἄλλας κατάλογον, ἐδημοσίαν πόλιν Μεσσήνην οὐκ ἀκούει. Tum laudat, *Iliad.* β'. v. 599. &c. Quod & magis ait apparere, ex hoc loco, Τώδ' ἐν Μεσσήνῃ — Οἴκῳ ἐν Ὀρσιλόχοιο. Hujus enim Domum non in *Messenâ* aliquâ urbe, sed *Pheris* fuisse, ipse Poeta aliàs dicit, Ἐς Φηρὰς δ' ἵκανε, διοκλῆος μέγα δῶμα, Υἱὸς Ὀρσιλόχοιο. Confer *Strabon.* l. 8. fol. 367.

23. * Περιμὲς lego, ex MS. *Aloysiano*, pro περιῇ.

VARIÆ LECTIONES.

9. Ἐνθάδε) γρ. ἔνθα δέ.
11. Ἐνθάδε) γρ. ἔνθα δέ.
16. Ὀρσιλόχοιο) χρ. Ὀρπλόχοιο, vid. N. in *Textum*.
17. Ὄφελλε) χρ. ὄφλει. *Eustath.* fol. 747. lin. 24. & *H. Steph.*

Αἳ δή οἱ ἠ ἔπειτα Φόνῳ ἠ μοῖρα γένοντο·
Ἐπειδὴ Διὸς υἱὸν ἀφίκετο καρτερόθυμον
Φῶθ' Ἡρακλῆα, μεγάλων ἐπίσορα ἔργων,
Ὃς μιν ξεῖνον ἑόντα κατέκτανεν ᾧ ἐνὶ οἴκῳ·
Σχέτλιος, οὐδὲ θεῶν ὄπιν ᾐδέσατ', οὐδὲ τράπεζαν,
Τὴν δή οἱ παρέθηκεν· ἔπειτα δ' πέφνε καὶ αὐτόν·
Ἵππους δ' αὐτὸς ἔχε κραιπνὼ ὠκυπόδας ἐν μεγάροισι.
Τὰς ἐρέων Ὀδυσῆϊ σωλύτηλο δῶκε δ' τόξον,
Τὸ πὲν μὰν ῥ' ἐφόρεϊ μέγας Εὔρυτος, αὐτὰρ ὁ παιδὶ
Κάλλιπ' ἀποθνήσκων ἐν δώμασιν ὑψηλοῖσιν.
Τῷδ' Ὀδυσεὺς ξίφος ὀξὺ, καὶ ἄλκιμον ἔγχος ἔδωκεν,
Ἀρχίλῳ ξεινοσύνης πρόσκηδέος· οὐδὲ τραπέζῃ
Γνώτῳ ἀλλήλων· πὲν γὰρ Διὸς υἱὸς ἔπεφνεν
Ἴφιτον Εὐρυτίδην, ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν·

Quæ jam ei & poſtea cædes & parca factæ ſunt:
Poſtquam ad Jovis filium pervenit magnanimum
Virum Herculem, magnorum ſcientem operum,
Qui ipſum, hoſpes cùm eſſet, interfecit ſuis in ædibus:
Miſer, neque deorum timorem reveritus eſt, neque menſam,
Quam dudum ei appoſuerat; poſteaque occidit & ipſum:
Equas tamen ipſe habuit fortes-unguibus in ædibus,
Has quærens Ulyſſi obvius-fuit, deditque arcum,
Quem antea quidem portabat magnus Eurytus, at hic filio
Reliquit moriens in ædibus altis.
Huic Ulyſſes enſem acutum, & validam lanceam dedit,
Principium hoſpitalitatis doloroſæ: neque in menſa
Cogniti ſunt inter ſe: antè enim Jovis filius interfecit
Iphitum Eurytidem, ſimilem immortalibus;

ΣΧΟΛΙΑ.

* ὠφείλεν πὰς πόλεις ἐρδούσῃ πόλεις, ἐπεὶ φανεῖν. Πολυΐδε ἢ δ' μάντεως εἰπόντ@ αὐτῷ, μὴ παραγίνεσθαι εἰς Τίρυνθα χάριν ζητήσεως, ἃ δ' εἶναι συμφέρον, λέγ@ παρακούσαι παραγνώσῃ· τ' ἢ Ἡρακλέα μηχανῇ τινι κρύ φρατηγίας συνιφελκυσάμενον αὐτὸν ἄγειν εἰς ἐπίκρημνον πῖχ@, κ' κρημνίσαι, ἀφ' τὸ ὡς αὐτὸν ἔχειν ἔγκλημα, κ' τ' πατέρα, ὅτι πλουτήσαντα αὐτῷ τ' εἶδλον, τὴν Ἰόλην γαμεῖν οὐκ ἔδωκεν, ἀλλ' ἀπημάκτους ἀπέπεμψεν· λέγεται δ', ὡς ἀγανακτήσας ὁ Ζεὺς ἐπὶ τῇ ξενοκτονίᾳ, ἀφανίσαι Ἑρμῆ λαβόντα τ' Ἡρακλέα πωλῆσαι, δέκα δ' φόνα· τ' δ' εἰς Λυδίαν ἀγαγόντα τῇ τ' τόπων βασιλεύσῃ Ὀμφάλῃ δοῦναι τελῶν τιμωρίαν παλαίστων· ἡ ἱστορία παρὰ Φερεκύδῃ.

26. Μεγάλων ἐπίσορα ἔργων.] Μεγαλουργὸν, ἐπὶ μεγάλοις ἔργοις ἱσορέμενον, ἐπισήμονα.

32. Μέγας Εὔρυ@.] Ἐπὶ τοξικῇ.

35. Ἀρχίλῳ ξεινοσύνης.] Ἀρχίλῳ * ποιήμασα ξενίας. Πρόσκηδέ@.] Τῆς ποιήσης κηδεμονικῶς ἔχειν πρὸς ἀλλήλους.

NOTÆ.

25. Ἐπειδὴ Διὸς υἱὸν) Verſus ἀφηρίλι@, ſive ἀκίφαλ@, de quâ re diximus ad θ'. v. 452. & μ'. v. 423.

28. Σχέτλι@· οὐδὲ θεῶν ὄπιν ᾐδέσατ', οὐδὲ τράπεζαν) Quod diximus de *Heſiodo*, Carmina ſibi *Homerica* vindicanti, ad τ'. v. 360. nunc id ex hoc loco evincam. Perpende itaque hunc locum & hiſtoriam, ubi *Hercules Iphitum*, ſuum hoſpitem, contra fas juſque Hoſpitii, Deique Hoſpitalis Reverentiam, occidiſſe dicitur; quòd intelligeret ad illum pertinere *Equos*, quos illi quidem furto ſurreptos ab *Autolyco*, & temerè ab *Hercule* emptos, Vir ſummus adeò illibentèr redditurus erat; ut nè hoc faceret, Amicum potiùs trucidaret. Jam *Heſiodus*, de quibuſvis Injuſtis hominibus, Σχέτλιοι, οὐδὲ θεῶν ὄπιν εἰδότες, οὐδὲ τράπεζαν, ubi malè εἰδότες· σωφρόνως δ' ποιοῦσιν οἱ κρηγοὶ ἀνοσίους· Τὸν δὲ θεῶν ὄπιν οἰδασι πάντες, ἀλλ' οὐκ αἰδέονται. Quare ὄπιν οὐκ εἰδότες minuit vim peccati, nec aſſequitur τὸ, ὄπιν αἰδέομαι. Et ſic de cæteris *Heſiodi* compilationibus ex *Homero* judicandum.

30. Ἵππους δ' αὐτὸς ἔχεν) *Euſtath.* fol. 745. lin. 44. Τὰς δ' ῥηθείσας ἵππους εἶχεν Ἡρακλῆς, οὐκ αὐτὸς ἢ λησάμεν@, ἢ ὑφελόμεν@, ἀλλ' ἐτέρωθι κλέψαντα λαβών· Αὐτόλυκ@ γάρ, φησιν, ὁ Ἑρμοῦ, κλέψας τὰς Εὐρύτου ἵππους, πέπρακε τῷ Ἡρακλεῖ. Vid. ſuprà, ad. v. 28.

36. Ἀλλήλων) *Euſtath.* fol. 747. lin. 6. Τὸ δ' γνώτῳ ἀλλήλω, τὰ τ' Ἀνεγράφων ἀκριβέστερα, καθ' ἱστορίαν γνωτῷ τ' Πληθυντικῶν γενόμενον Ἀλλήλων.

SCHOLIA.

35. * Ποιήμασα ξενίας) Ità pro ποιήμασι ἀξενίας, ex *Aloyſiano* MSto. Verùm ξίφ@, ἔγχ@, τόξον, per Appoſitionem, referuntur ad τὸ, ποιούμενα.

VARIÆ LECTIONES.

29. Τὸν δή οἱ) γρ. τὸν, ἣν οἱ, *H. Steph.*

32. Παιδὶ) γρ. παιδός. *H. Steph.*

36. Ἀλλήλων) γρ. ἀλλήλω, vid. Not. in *Textum.*

Ὃς

Ὃς οἱ τόξον ἔδωκε· τὸ δ' οὔποτε δῖος Ὀδυσσεὺς,
Ἐρχόμενος πόλεμόνδε μελαινάων ἐπὶ νηῶν
Ἤρειτ'· ἀλλ' αὐτῷ μνῆμα ξείνοιο φίλοιο
Κέσκεθ' ὑὶ μεγάροισι· φόρει δέ μιν ἧος ἐπὶ γαίης.
Ἦδ' ὅτε δὴ θάλαμον τ' ἀφίκετο δῖα γυναικῶν,
Οὐδόν τε δρύϊνον περιτεθμήσατο, τόν ποτε τέκτων
Ξέσσεν ἐπιστάμενος, καὶ ἐπὶ σταθμοῖσιν ἔθηκεν,
Ἐν δ' ἄρα σταθμοὺς ἄρσε, θύρας δ' ἐπέθηκε φαεινάς·
Αὐτίκ' ἄρ' * ἦγε ἱμάντα θοῶς ἀπέλυσε κορώνης,
Ἐν δ' κληῖδ' ἧκε, θυρέων δ' ἀνέκοπτεν ὀχῆας,
Ἄντα πτυσσομένη· τὰ δ' ἀνέβραχεν, ἠΰτε ταῦρος
Βοσκόμενος λειμῶνι· τόσ' ἔβραχε καλὰ θύρετρα
Πληγέντα κληῖδι, πετάσθησαν δέ οἱ ὦκα.
Ἦδ' ἄρ' ἐφ' ὑψηλῆς σανίδος βῆ, σὴν ἀνὰ χηλοὶ
Ἔασαν· ἐν δ' ἄρα τῇσι θυώδεα εἵματα κεῖτο.
Ἔνθεν ὀρεξαμένη, ἀπὸ παντὸς αἴνυτο τόξον
Αὐτῷ γωρυτῷ, ὅς οἱ πρόσκειτο φαεινός.
Ἐξομόθη δ' καθ' αὐτοῦ, φίλοις ἐπὶ γούνασι θεῖσα,
Κλαῖε μάλα λιγέως· ἐκ δ' ἤρεε τόξον ἄνακτος.

Qui ei arcum dedit; hunc tamen nunquam divinus Ulyſſes,
Proficiſcens ad bellum nigris in navibus
Portavit; ſed ibi monimentum hoſpitis dilecti
Jacebat in ædibus; portabat tamen illum ſuâ in terrâ.
Hæc quando jam ad thalamum hunc pervenit divina mulierum,
Limenque quernum acceſſit, quod quondam faber
Polivit ſcienter, & ad perpendiculum direxit;
Ibidem poſtes aptavit, januaſque addidit ſplendidas:
Statim hæc lorum velociter ſolvit annuli,
Clavemque immiſit, januarumque pepulit feras,
Coràm collimans: hæ autem reſonuerunt, velut taurus
Paſcens *in* prato; tantum ſonuerunt pulchræ portæ
Percuſſæ clavi, apertæque ſunt ei cito.
Hæc igitur in alta tabulata ivit, ubi capſæ
Stabant; inque his odoriferæ veſtes jacebant.
Illinc extenſa à clavo accepit arcum
Cum coryto, qui eum operiebat nitidus.
Sedenſque ibidem, dilectis in genibus ponens,
Flebat valdè ſtridulè; & extraxit arcum regis.

ΣΧΟΛΙΑ.

38. Ὃς οἱ τόξον ἔδωκε.] Τελείαν εἴρηκε τὴν δόσιν, ἐπεὶ λείψει μέσου τινὸς παραδεδηλῶται.

40. Ἤρειτ'.] Ἐλάμβανεν.

41. * Κέσκετ'.] Ἔκειτο.

46. Ἀπέλυσε κορώνης.] Τὸ κλεῖθρον ἑκατέρωθεν ἐξήρτηται ὡσεὶ κέρατα, ἅπερ δὲ ἕλκομένου εἰς τὸν * Vid. suprà, ad ξ'. v. 251. ἱμάντα ἀνοίγεται. * Κορώνης.] Κέλευθος, κόραξ.

47. Ἀνέκοπτεν.] Ἀνέκρουεν, ἀνοίγε. Ὀχῆας.] Νῦν, τὰς λεγομένας βαλάνους, ταῖς ἐν τῷ λεγομένῳ * χελωνίῳ κεῖται ἀντικρὺ τῆς κλειδὸς, ἃς ἕλκοντες καὶ ἀνοίγουσι.

54. Γωρυτῷ.] Τῇ θήκῃ τόξου.

NOTÆ.

38. Ὃς οἱ) Prior Syllaba longa vi *Toni*, & *Finalis*, & *Aſperi* ſequentis; ut mox, v. 54. Vid. ad *Varias Lectiones*.

46. Αὐτίκ' ἄρ' * ἦγε ἱμάντα) Cùm Prior Ἦ ἱμάντα corripiatur, omninò ἦγε ſcribendum vidi; quare ἦγ' ad *Var. Lect.* relego, ut Error *Priorum* Edd. agnoſcatur. Κορώνης) Ità, pro κορώνη, ſcribo, ex *Florentinâ*, *Romanâ*, & *Baſileenſi Euſtathii*, *Aldinâ*, *Lovaniana* *Reſcii*, *Hervagianâ*, &c. quare non bene *Henricus Stephanus*, è *Textu*, in *Marginem* removit: Κορώνη ἡ, κέλευθος ἢν κλεῖθρα, ὧν ἱμάντα περισκαλύπτειν εἰώθασιν· οἱ δὲ λύσαντες, πρῶτα τὸν ἱμάντα αὐτῆς ἀπέλυσαν· εἶτα κλεῖν εἰς τὸν κρίκον ἔβαλον· καὶ ἅπας ὀχῆας ἀνέκοπτον. Vid. *Euſtath.* fol. 747. lin. 23.

54. Ὃς οἱ) Vid. ſuprà, ad v. 38.

NOTÆ IN SCHOLIA.

46. * Κορώνης) Quæ malè priùs aderant, deleo, viz. Κορώνη) Ἔνιοι, Κορ. Duas enim priores Voces nec MS. agnoſcit, nec Codices Vett. Impreſſi.

VARIÆ LECTIONES.

38. Ὃς οἱ) γρ. ὅς ῥ' οἱ, ut infrà, v. 54.

41. Κέσκεθ' ὑὶ μεγάροισι) γρ. κέσκετο δὲ μεγάροισι.

46. Ἦγε ἱμάντα) γρ. ἦγ' ἱμάντα, malè in Prioribus, vid. Not. in *Textum*. *Ibid.* Κορώνης) γρ. κορώνῃ, utramque Lectionem *Euſtathius* agnoſcit, fol. 747. lin. 21. & 28.

54. Ὃς οἱ) γρ. ὅς ῥ' οἱ, ut ſuprà, v. 38.

55. Καθ' αὐτοῦ) γρ. καθεῦδε, *H. Steph.* vid. infrà, v. 90.

Ἠδ' ἐπεὶ ὃν τάρφθη πολυδακρύτοιο γόοιο,
Βῆ ῥ' ἴμεναι μεγαρόνδε μνηστῆρας ἀγαυούς,
Τόξον ἔχων' ἐν χειρὶ παλίντονον, ἠδὲ φαρέτρην
Ἰοδόκον· πολλοὶ δ' ἔνεσαν τανύεντες ὀϊστοί.
Τῆδ' ἄρ' ἄμ' ἀμφίπολοι φέρον ὄγκιον· ἔνθα σίδηρος
Κεῖτο πολὺς καὶ χαλκός, ἀέθλια τοῖο ἄνακτος.
Ἠδ', ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκεθ' διὰ γυναικῶν,
Στῆ ῥα θοὰ ταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο,
Ἀντα παρειάων ἀνὰ μίτρεα λιπαρὰ κρήδεμνα·
Ἀμφίπολος δ' ἄρα οἱ κεδνὴ ἑκάτερθε παρέστη·
Αὐτίκα δ' μνηστῆρσι μετηύδα, καὶ φάτο μῦθον,
Κέκλυτέ μευ, μνηστῆρες ἀγαυόρεες, οἱ τόδε δῶμα
Ἔχετ' ἐδιέμεν καὶ πινέμεν ἐμμενὲς αἰεί,
Ἀνδρὸς ἀπριχομένοιο πολὺν χρόνον· ἀλλὰ πὶ ἄλλην
Μῦθον ποιήσασθε ἐποχεσίην ἐθελόντες,
Ἀλλ' ἐμὲ ἴεμαι γῆμαι, θέσθε τε γυναῖκα.
Ἀλλ' ἄγετε, μνηστῆρες, ἐπεὶ τόδε φαίνετ' ἄεθλον·
Θήσω γὰρ μέγα τόξον Ὀδυσσῆος θείοιο·

Hæc igitur posquam fatiam est lacrymoso luctu,
Perrexit ire in domum ad procos superbos,
Arcum tenens in manu reflexum, & pharetram
Sagittiferam; multæ verò inerant suspiriosæ sagittæ:
Simulque cum eâ ancillæ portabant arcam; ubi ferrum
Jacebat multum & æs, certamina regis.
Hæc igitur, quando jam ad procos pervenit præstans mulierum,
Stetit apud limen domûs bene factæ,
Ante genas tenens tenuia velamina;
Ancilla etiam ei utrinque astitit:
Statim autem procis loquuta est, & dixit verbum,
" Audite, proci superbi, qui hanc domum
" Usurpastis ad comedendum & bibendum assiduè semper,
" Viro absente multo tempore; neque aliquem alium
" Rei *hujus* facere finem *nec prætextum* potestis;
" Nisi me cupientes ducere & facere uxorem.
" Verùm agite, proci, quoniam hoc apparet certamen;
" Ponam enim magnum arcum Ulyssis divini;

ΣΧΟΛΙΑ.

61. Ὄγκιον.] Ἔστι μὲν τὸ ἅπαξ εἰρημένον ἡ λέξις. σημαίνει δὲ ἀγκύλον * κισσειδές, ὃ ἐστὶν ἀπίκεινθε οἱ ὄγκοι. ὄγκοι δὲ εἰσὶν οἱ πώγωνες τῶν ἀκίδων. ἢ ὃ ἄλλοις, † Ὡς δὲ ἴδεν νεύρου τε καὶ ὄγκων ἄντοσθε ἰόντας. σωστικὸν δὲ τὸ ὄγκων ἀγκίστρων· ὡς κρέων, τὸ κρεοδόκον ἀγγεῖον. ὄγκιον δὲν ἡ θήκη τῶν ἀκίδων. εἴρηται δὲ, παρὰ τὸ ὀγκοῦσθαι εἶναι.

62. Τοῖο.] Τοῦ ἰδίου. † *Iliad.* δ'. v. 151.

69. Ἐχέτε.] Ἐβιάσασθε, ἐβαρήσατε.

71. Μύθου.] Νῦν, τὸ γάμου, ὅτι καὶ * Ἀνακρέων τὸν σὺν Σάμῳ ἁλιεῖς ὄντας γαμιαστὰς φησιν, Μυθηταὶ δὲ * σὺν νήσῳ μιγέσῃ διέπουσιν ἱερὸν ἄστυ· ἀντὶ δὲ, γαμιαστὰ, μυθηταί. Ἐπιχεσίῃ.] Νῦν, σημαίνει πεῖσμα· φασὶν· * ἐπιμοιῆς δὲ χρεία τῷ πεῖσμα ζομένῳ εἰς τὸ ψεύδεσθαι καὶ τὸ μὴ ἀληθεύειν· καὶ Ἀλκαῖος, Οὐδέ τι * μυκάομαι ἄλλο τὸ νόημα· ἀντὶ δὲ, πεῖσμα ζομένου, ἀλλαχοῦ ἀποτέτηκεν τὸ ἰδιωτικὸν νόημα.

73. Τόδε φαίνετ' ἄεθλον.] Τὸ ἐμὲ γῆμαι.

74. Θήσω.] Προβήσομαι.

NOTÆ IN SCHOLIA.

61. * Κισσειδὲς, ἀπίκεινθε) Ità, pro corrupto, κισσειδὲς, ἀπέκεινθε.

71. Μυθηταὶ δ' ἀμφὶ νήσῳ) Vid. ad *Anacreon.* v. 1231. * ἐπιμοιῆς lego, pro, ἐπὶ μοιῆς, & μυκάομαι, pro μυκάομαι. Hæc confirmat & explicat *Eustath.* fol. 748. lin. 36. Ἐν τῷ, Μύθῳ ἐπιχεσίῃ, οἱ Παλαιοὶ μῦθον μὲν σύνταξιν ἰδίως τῶν γάμων λέγουσιν· ἐπὶ δὲ Ἀνακρέων τὸν ἀμφὶ Σάμῳ θέλων εἰπεῖν γαμιαστὰς, Μυθηταὶ δ' ἀμφὶ νήσῳ, φησὶ, θέσπισιν ἱερὸν ἄσυ, ἀντὶ δὲ, γαμιασταὶ ἐπῴδησε. Et mox, Ἐπιχεσίῃ δὲ, τῷ ψεύδεσθαι· ἐπίσης δὲ οἱ ψευδόμενοι ἐπίχεσιν, ὅ ἐστι μύησιν, σύνοιδεν, τὶ ἂν εἴποιεν· ὅθεν καὶ τὸ ἔστως ἐπὶ μύησιν, καὶ μύθου τῷ τοιούτῳ ἐπιχεσίαν μετ' ὀλίγον ἐρεῖ, ἀντὶ τοῦ, * Ἀλλ' ἄγε, μὴ μύησι παρίκεσθε, ἤγουν ψεύδεσθε· ἵνα ᾖ μύησις, οἱονεί τις μυὴ· μυῆς γάρ τινος χρεία τοῖς ψευδομένοις, καὶ ἐπίχυσιν, ἤτοι ἐπίχεσιν· ἀφ' ἧς λέξεως καὶ οἱ ἰφεσλικοὶ σοφοὶ παρὰ τοῖς παλαιοῖς, ὃ ἐστι σκεπτικοί· ὧν δέ γε μυὴ, γίνεται Αἰολικῶς μύη καθά τε συνήθη βαρὺν τόνον καὶ περισπῶν δ', ὁμοίως τῷ ὄνομα, ὄνυμα· ἀστότεροι, ἀστύτεροι, ἢ τοῖς ὁμοίοις λέγει δὲ καὶ Ἀλκαῖος, τὸ ψεύδεσθαι, μύεσθαι, οἷον, Οὐδέ τι μυκάομαι ἄλλο νόημα. Hoc tamen in loco μύθου, per παράγραφον exponendum censeo, ut Nos in *Esthera* Præfat. §. VII. * Infrà, ad v. 111.

VARIÆ LECTIONES.

61. Ὄγκιον) γρ. ὀγκίον, *Eustath.* fol. 744. lin. 52.

72. Ἀλλ' ἐμὲ ἰέμενοι) γρ. ἀλλ' ἐμοὶ δ' ἰέμενοι.

Ος

Ὅς δέ κε ῥηϊτᾶϊ ἐντανύσῃ βιὸν ἐν παλάμῃσι,
Καὶ διοϊστεύσῃ πελέκεων δυοκαίδεκα πάντων,
Τῷ κεν ἅμ' ἑσπομένην, νοσφισαμένη τόδε δῶμα
Κυρίδιον, μάλα καλὸν, ἐνίπλειον βιότοιο·
Τῆς ποτὲ μεμνήσεσθαι ὀΐομαι, ἔμπερ ὀνείρου.

"Ως Φάτο· καί ῥ' Εὔμαιον ἀνώγει, δῖον ὑφορβὸν,
Τόξον μνηστῆρσι θέμεν, πολιόν τε σίδηρον.
Δακρύσας δ' Εὔμαιος ἐδέξατο, ἠδ' κατέθηκεν·
Κλαῖε δὲ βουκόλος ἄλλοθ', ἐπεὶ ἴδε τόξον ἄνακτος.
Ἀντίνοος δ' ἐνένιπεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε,

Νήπιοι ἀγροιῶται, ἐφημέρια φρονέοντες,
Ἆ δειλοὶ, τί νυ δάκρυ κατείβετον, ἠδὲ γυναικὶ
Θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὀρίνετον; ἦ τε καὶ ἄλλως
Κεῖνῃ ἐν ἄλγεσι θυμὸς, ἐπεὶ φίλον ὤλεσ' ἀκοίτην.
Ἀλλ' ἀκέων δαίνυσθε καθήμενοι, ἠὲ θύραζε
Κλαίετον ἐξελθόντε, καὶ αὐτόθι τόξα λιπόντε,
Μνηστῆρσιν ἄεθλον ἀάατον· ὦ γὰρ οἴω
Ῥηϊδίως τόδε τόξον ἐΰξοον ἐντανύεσθαι.
Οὐ γάρ τις μέτα τοῖος ἀνὴρ ἐν τοῖσδεσι πᾶσιν,
Οἷος Ὀδυσσῆος ἔσκεν· ἐγὼ δέ μιν αὐτὸς ὄπωπα,
Καὶ γὰρ μήμων εἰμὶ, πάϊς δ' ἔτι νήπιος ἦα.

"Ως Φάτο· τῷδ' ἄρα θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐώλπει

" Quicunque autem facillimè intendet arcum in manibus,
" Et ſagittam miſerit per annulos duodecim omnes,
" Hunc ſimul ſequar, ubi me ſubduxero ab hâc domo,
" Quam-juvenis-colui, pulchram, plenam facultatum;
" Cujus aliquando *me* recordaturam puto etiam in ſomnio.
Sic dixit, & Eumæum juſſit honeſtum ſubulcum
Arcum procis ponere, canúmque ferrum.
Lacrymans verò Eumæus ſuſcepit & depoſuit.
Flevit quoque bubulcus ex alterâ parte, quandò vidit arcum regis.
Antinous autem increpuit, verbumque dixit, denominavitque,
" Stulti ruſtici, quotidiana ſentientes,
" Ah miſeri, cur lacrymas funditis? & mulieri
" Animum in pectoribus movetis? cui & alioquin
" Jacet in doloribus animus, quandoquidem dilectum perdidit maritum.
" Sed tacitè comedite ſedentes, vel foràs
" Flete egreſſi, hìc arcum relinquentes,
" Procis certamen difficile; non enim puto
" Facilè hunc arcum politum tendi.
" Non enim aliquis adeſt talis vir inter hos omnes,
" Qualis Ulyſſes fuit; ego verò ipſum ipſe vidi,
" Etenim memor ſum; puer tamen adhuc infans eram.
Sic dixit; huic tamen animus in pectoribus ſperabat

ΣΧΟΛΙΑ.

76. Δυοκαίδεκα πάντων.] Εἰ ἦν ἐν μέσοις ἐπὶ τὸ βέλος, ἐξαθλεῖν ἦν, ὡς ἐλλείπων τῇ δυνάμει.

85. Ἐφημέρια φρονέοντες.] Τὸ παραπλήσιον μόνον φρονοῦντες, ἀ σφαλοῦντες δὲ μᾶλλον.

90. Τόξα.] Νόει, τὸν σύμπαντα σκοπὸν * τοξικήν.

91. Ἀάατον.] Ἐπιβλαβῆ, ἢ ἄνευ βλάβης.

93. Μίτα.] Ἀντὶ δὲ ὑπάρχει, * μίτεσιν.

NOTÆ.

77. Νοσφισαμένη) De hâc ſcriptione ſatis monui. Vid. ad τ'. v. 579.

89. Ἀλλ' ἀκέων δαίνυσθε καθήμενοι) Vid. *Suidam*, v. Ἀχέων, & *Lud. Kuſterum* in locum, ubi probat, nunc *Nomen*, nunc *Adverbium*.

96. Ἐώλπει) De ἔοικεν, ab ἔοικα, diximus ad α'. v. 411. Ità ab ἔρχω, ἄρχα, *Atticè* ἔοργα, & in *Pluſquam Perfecto*, ubi duplicatur Augmentum, ἐώργειν. Eodem modo, ab ἔλπω, ὤλπα & ἔολπα, unde ἐώλπειν. Alitèr paulò *Euſtath.* in *Iliad.* fol. 1255. lin. 51. Τὸ δὲ ἐώλπει μεταξήσιν ἴσχει καὶ αὐτὸ χρόνου· εἴδει μὲν γὰρ ὡς τὸ ἔολπα, τὸ ὑπερσυνταλικὸν εἶναι ἐόλπειν· ὅτου δὲ καὶ ἔοργα, ἐόργειν· μεταπλάσει δὲ χρονικῇ, συνιστάλη μὲν ἐν τούτοις ἡ ἀρχουσα· ἐξετάθη δὲ ἡ μετ' αὐτὸν, καθά που μεταχωρήσιν ἐν ἀντωδίαις.

NOTÆ IN SCHOLIA.

90. Hoc *Scholion* male olim ad finem, v. 85. poſitum, in ſuum locum reduxi, vocem * τοξικὴν addo, ad *Senſum* complendum.

VARIÆ LECTIONES.

77. Νοσφισαμένη) γρ. νοσφισαμένη, Priores Editt. non benè. Vid. infrà, ad v. 104.

90. Κατ' αὐτόθι) γρ. καθ' αὐτόθι, ut ſuprà, v. 55.

93. Μίτα) γρ. μῖ, in Prioribus, non bene. Editio *Hervagiana* in margine μίτα legebat rectè; nam pro μίτεσι ponitur.

Νθγλω.

Νδυρλὼ ἐντανύσειν, διοϊστεύσειν τὲ σιδήρῳ.
Ἦτοι ὀϊστὸν γε πρῶτος γεύσεσθαι ἔμελλεν
Ἐκ χειρῶν Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ὃν ποτ' ἀτίμα
Ἥμενος ἐν μεγάρῳ, ἐπὶ δ' ὦρνυε πάντας ἑταίρους.
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειφ' ἱερὴ ἰς Τηλεμάχοιο,
Ὦ πόποι, ἦ μάλα μὲν Ζεὺς ἄφρονα θῆκε Κρονίων·
Μήτηρ μέν μοι φησὶ φίλη, πινυτὴ περ ἐοῦσα,
Ἄλλῳ ἅμ' ἕψεσθαι, νοσφισαμένη τόδε δῶμα·
Αὐτὰρ ἐγὼ γελόω, καὶ τέρπομαι ἄφρονι θυμῷ·
Ἀλλ' ἄγετε, μνηστῆρες, ἐπεὶ τόδε φαίνεται ἆεθλον,
Οἵη νῦν οὐκ ἔστι γυνὴ κατ' Ἀχαιΐδα γαῖαν,
Οὔτε Πύλῳ ἱερῇ, οὔτ' Ἄργεϊ, οὔτε Μυκήνῃ,
Οὔτ' αὐτῇ Ἰθάκῃ, οὔτ' Ἠπείροιο μελαίνῃ·
Καὶ δ' αὐτοὶ τόδε γ' ἴστε· τί με χρὴ μητέρος αἶνον;
Ἀλλ' ἄγε μὴ μύσησι παρέλκετε, μηδ' ἔτι τόξου
Δηρὸν ὑποστορνᾶσθε τανυσσόος, ὄφρα ἴδωμαι.
Καὶ δέ κεν αὐτὸς ἐγὼ γε τόξου πειρησαίμην·
Εἰ δέ κεν οὐτανύσω, διοϊστεύσω τὲ σιδήρῳ,
Οὐ κέ μοι ἀχνυμένῳ τάδε δώματα πότνια μήτηρ
Λείποι ἅμ' ἄλλῳ ἰοῦσ'· ὅτ' ἐγὼ κατόπισθε λιποίμιν,
Οἷός τ' ἤδη πατρὸς ἀέθλια καλὰ ἀνελέσθαι.
Ἦ, καὶ ἀπ' ὤμοιϊν χλαῖναν θέτο φοινικόεσσαν,
Ὀρθὸς ἀναΐξας· ἀπὸ δ' ξίφος ὀξὺ θέτ' ὤμων.

Arcum tendere & sagittam mittere per ferrum.
Sanè quidem sagittam primus gustaturus erat
Ex manibus Ulyssis strenui; quem dudum inhonorabat
" Sedens in domo, etiam commovebat omnes socios.
His verò etiam interlocuta est sacra vis Telemachi,
" Dii boni! certè valdè me Jupiter dementem fecit Saturnius:
" Mater quidem mihi dicit dilecta, prudens quamvis sit,
" Alium simul sequuturam se, relictâ hâc domo;
" At ego rideo & delector insano animo.
" Verùm agite, proci, quoniam hoc apparuit certaminis-præmium,
" Qualis nunc non est mulier in Achaicâ terrâ,
" Neque in Pylo sacrâ, neque Argis, neque Mycenis,
" Neque in ipsa Ithacâ, neque in Epiro nigrâ;
" Etiam ipsi hoc scitis; quid opus habeam matris laude?
" Verùm, *inquam*, agite; nè prætextibus rem protrahite neque arcûs
" Diutiùs aversemini tensionis *experimentum*, ut videamus.
" Equidem & ipse ego hunc arcum experiar:
" Quòd si tetendero, miseroque sagittam per ferreum *annulum*,
" Non utique mihi affligéto has domos veneranda mater
" Linquet cum alio profecta; quoniam tum ego post linquar,
" Potens jam Patris certamina pulchra obire.
Dixit, & ab humeris pallium posuit purpureum,
Rectus surgens, ensem etiam acutum deposuit humeris.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

99. Ἀτίμα.] Ὑβριζεν.
110. * Ἴσ.] Γινωίζετε.
111. Μύησι.] Περφάσεσι· μύσαιμα τὰ ὄμματα σκέπαζε, τί χρὴ δρᾶν; τότε γὰρ κάλλιον ἀσφαλίζονται, ἵνα ἐπιμείνωσιν· οἱ δὲ, καθισταμένων, παρὰ τὸ μύειν τὸ σῶμα. Παρέλκεσθε.] Ὑπερβάλλεσθε.
112. Ἀποστορνᾶσθε. Τανυσσόος.] Τῆς * τάσεως, ἢ ἐντανύσεως.
114. Σιδήρῳ.] Τῶν πλέκεων.

N O T Æ.

104. Νοσφισαμένη) Vid. suprà, ad v. 77.

NOTÆ IN SCHOLIA.

110. * Hoc *Scholion* ex *Aloysii* MSto.
112. * Τάσεως, ità, pro τάσεως, MS. *Aloysii*.

VARIÆ LECTIONES.

97. Νδυρλὼ ἐντανύσειν) γρ. νδυρλὼ ἐντανύειν, & νδυρλὴν τ' ἐντανύσειν, *H. Steph.* ut infrà, v. 127.
99. Ὅν ποτ') γρ. ὃν πότ', *H. Steph.*
100. Ἐν μεγάρῳ) γρ. ἐν μεγάροις, *H. Steph.*
104. Ἕψεσθαι) γρ. ἑσπέσθαι. *Ibid.* Νοσφισαμένη) γρ. νοσφισαμένη, vid. suprà, ad v. 77.
111. Μηδ' ἔτι) γρ. μηδέτι, *H. Steph.*
115. Οὐ κέ μοι ἀχνυμένῳ) γρ. οὐκ ἄν μοι ἀχνυμένη, *H. Steph.* verùm οὐκ ἄν μοι, *Eustathii* Lectio tantùm Prosaica, fol. 751. lin. 51. minimè ut *Variæ Lectio* agnoscenda; nec enim per *Metrum* stare potest: ἀχνυμένη etiam non sana *Lectio*.

Πρῶτον

Πρῶτον μὲν πελέκεας στῆσεν, ἀμφὶ τάφρον ὀρύξας
Πᾶσι μίαν μακρὴν, καὶ ἐπὶ σταθμὸν ἴθυνεν·
Ἀμφὶ δὲ γαῖαν ἔναξε· τάφος δ' ἔλε πάντας, ἰδόντας,
Ὡς θυκόσμως στῆσε· πάρος δ' ὃ πώποτ' ὀπώπει.
Στῆ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰὼν, καὶ τόξα πειρήτιζεν·
Τρὶς μέν μιν πελέμιξεν, ἐρύσσασθαι μενεαίνων,
Τρὶς δὲ μεθῆκε βίης, ὀπιπεπτόμενος τόγε θυμῷ,
Νευρήων ἐτανύσσειν, διοϊστεύσειν τε σιδήρῳ.
Καί νύ κε δὴ ῥ' ἐτάνυσσε βίῃ τὸ τέταρτον ἀνέλκων,
Ἀλλ' Ὀδυσεὺς ἀνένευε, καὶ ἔσχεθεν ἱέμενόν περ.
Τοῖσδ' αὖτις μετέειπε θεὴν ἰς Τηλεμάχοιο,
Ὦ πόποι, ἦ καὶ ἔπειτα κακὸς τ' ἔσομαι καὶ ἄκικυς,
Ἠὲ νεώτερός εἰμι, καὶ οὔπω χερσὶ πέποιθα
Ἀνδρ' ἀπαμύνασθαι, ὅτε τις θοώτερος χαλεπήνῃ.
Ἀλλ' ἄγεθ', οἵπερ ἐμεῖο βίῃ θοοφερέστεροί ἐστε,
Τόξα πειρήσασθε, καὶ ὀπιπεύωμεν ἄεθλον.
Ὡς εἰπὼν, τόξον μὲν ἀπὸ ἕο θῆκε χαμᾶζε,
Κλίνας κολλητῆσιν εὐξέστης σανίδεσσιν·
Αὐτῷ δ' ὠκὺ βέλος καλῇ θοοσέκλινε κορώνῃ.
Ἂψ δ' αὖτις καθ' ἕζετ' ἐπὶ θρόνου, ἔνθεν ἀνέστη.
Τοῖσίν δ' Ἀντίνοος μετέφη, Εὐπείθεος υἱὸς,
Ὄρνυθ' ἑξείης ὀπιδέξια πάντες, ἑταῖροι,
Ἀρξάμενοι τῆς χώρης, ὅθεν τέ περ οἰνοχοεύῃ·

Primò quidem annulos statuit, vallo perfosso
Omnibus uno longo, & ad lineam direxit:
Circum autem terram infercivit; stupor verò cepit omnes videntes,
Quam exquisitè statuit; antea tamen nunquam viderat:
Stetit igitur in limen iens & arcum tentavit.
Ter quidem ipsum concussit, trahere promptus,
Ter tamen remisit de robore; adhuc sperans hoc animo,
Nervum tendere, mittereque sagittam per ferrum.
Et jam fors tetendisset vi, quartum attrahens,
Sed Ulysses nutu prohibuit, & tenuit cupientem.
His igitur locuta est magna vis Telemachi,
" O Dii, vel & in posterum malusque ero & impotens,
" Vel junior sum, & nondum manibus confisus sum
" Virum expellere; quando aliquis prior molestus sit.
" Verùm agite, qui me vi multò potentiores estis,
" Arcum tentate, & perficiamus certamen.
Sic locutus, arcum quidem à se posuit humi,
Acclinatum conglutinatis politis tabulis;
Ibique citum telum pulchræ acclinavit coronidi.
Retrò demum desedit in sede, unde surrexerat.
His Antinous locutus est, Eupithei filius,
" Surgite ordinatim decentèr omnes, ô socii,
" Initio facto à loco, unde vinum ministrat *aliquis*:

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

122. Ἔναξε.] Σωεπίλωσεν.
123. Ὀπώπει.] Θιασώμενον ἦν.
124. Πειρήτιζε.] Διάπειραν ἐλάμβανεν.
125. Πελίμιξεν.] Ἔκαμπτεν.
138. Κορώνῃ.] Τῷ ἄκρῳ τοῦ τόξου.
141. Ὄρνυθ'.] Ἀνίστασθε. Ἐπιδέξια.] Ἐκ τῆς δεξιᾶς μέρους.
142. Ὅθεν τέ περ οἰνοχοεύῃ.] Εὔλογον ἐστιν, * εἰσιόντων εἰς τὸ ἀνδρῶνα τὸ δεξιὸν κλῖνος τὸ κορυφαῖον.

N O T Æ.

122. Ἀμφὶ δὲ γαῖαν ἔναξε) Στήσας δηλαδὴ, καθὰ τὸ σιωπώμενον, τοὺς πελέκεας, *Eustath.* fol. 751. lin. 27. Ἔναξε verò *Thematis*, νάσσω, *Fut.* νάσω, & νάξω, undè νενασμένον, & ναστὸς, πυκνὸς, &c. Vid. *Suid.* v. Νένακται.
136. Ἀπὸ ἕο) Vid. infrà, ad v. 163.
142. Ὅθεν τέ περ οἰνοχοεύῃ) Δεικτικῶς, ὡς ἐπινεύων πρὸς τὸν οἰνοχόον· ἢ, ὑπακουστέον τὸ πῆς.

NOTÆ IN SCHOLIA.

142. * Εἰσόντων, pro εἰσιόντων, emendo, ex MS. *Aloysii*.

Variæ Lectiones.

126. Ἐπιλοπόμενον) γρ. ἔπ ἐλπόμενον.
127. Νευρὴν ἐτανύσσειν) γρ. νευρὴν ἐντανύειν &c. ut suprà, v. 97.
131. Ἢ καὶ ἔπειτα) γρ. ἦ καὶ ἔπειτα, *H. Steph.*
133. Ἀπαμύνασθαι) γρ. ἀπαμύναθαι, *H. Steph.*
134. Προφερέστεροι) γρ. πολὺ φέρτεροι, *H. Steph.*
136. Ἀπὸ ἕο) γρ. ἀπαὶ ἕο, vid. Not. in *Textum*, & infrà, v. 163.
137. Εὐξέστης) γρ. εὐξέσπις, & εὐ ξεστῆς, ut infrà, v. 164.

Ὡς

Ὣς ἔφαθ' Ἀντίνοος· τοῖσίνδ' ἐπιμύδαινε μῦθος·
Λειώδης ἦ πρῶτος ἀνίσταλο, Οἴνοπος υἱός,
Ὅς σφι θυοσκόος ἔσκε, θοὸν κρητῆρα ἢ καλὸν
Ἵζε μυχοίταλος ἀιέν· ἀταθαλίαι δέ οἱ οἷῳ
Ἐχθραὶ ἔσαν, πᾶσιν ἢ νεμέσσα μνησιήρεσσιν·
Ὅς ῥα τότε πρῶτος τόξον λάβε καὶ βέλος ὠκύ.
Στῆ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰὼν, καὶ τόξα πειρήτιζεν.
Οὐδέ μιν ἐτάνυσε· πρὶν γὰρ κάμε χεῖρας ἀνέλκων,
Ἀτρίπλους, ἁπαλάς· μνῆστῆρσιν δὲ μετηύδα,
Ὦ φίλοι, ἃ μὲν ἐγὼ τανύω· λαβέτω δὲ καὶ ἄλλος·
Πολλοὺς γὰρ τόδε τόξον ἀειρῆας κεχαδήσει
Θυμοῦ καὶ ψυχῆς· ἐπεὶ πολὺ φέρτερόν ἐστι
Τεθνάμεν, ἢ ζώοντας ἁμαρτεῖν, ἧς ἕνεκ' αἰεὶ
Ἐνθάδ' ὁμιλέομεν, πολιὴν ἔρριζα πάντες.
Νῦν μού τις καὶ ἔλπεται ἐνὶ φρεσὶν, ἠδὲ μνήσεται
Γῆμαι Πηνελόπειαν, Ὀδυσσῆος ποθέουσαν·
Αὐτὰρ ἐπεὶ τόξου πειρήσεται, ἠδὲ ἴδηται,
Ἄλλην δή τιν' ἔπειτα Ἀχαιϊάδων εὐπέπλων
Μνάσθω ἐέδνοισιν διζήμενος· ἣ δέ κ' ἔπειτα
Γήμαιτ', ὅς κεν πλεῖστα πόροι, καὶ μάρσιμος ἔλθοι.
Ὣς ἄρ' ἐφώνησεν, καὶ ἀπὸ ἕο τόξον ἔθηκε,

Sic dixit Antinous; his placuit sermo.
Leodes igitur primus surrexit, Oenopis filius,
Qui ipsis vates fuit, juxta craterem verò pulchrum
Sedebat semotissimus semper; injuriæ enim ei soli
Odiosæ erant, omnibus autem succensebat procis.
Hic tunc primus arcum accepit & telum velox;
Stetitque in limen iens, & arcum tentabat.
Neque ipsum intendit: priùs enim fatigavit manus sursum-trahens,
Haud tritas, teneras; ad procos verò dixit,
" O amici, non quidem ego intendo, capiat ergò & alius:
" Multos enim hic arcus optimos privabit
" Animo & animâ; quoniam multò melius est,
" Mori, quàm vivos excidere *eâ re*, cujus gratia semper
" Hìc frequentamus, expectantes dies omnes.
" Nunc quidem aliquis & sperat in mentibus & cogitat
" Ducere Penelopen Ulyssis uxorem:
" At quùm jam arcum tentaverit & viderit,
" Aliam deindè aliquam postea Græcarum benè-indutarum
" Petat uxorem, dotibus *sibi* concilians; hæc autem postea
" Nubat ei, qui plurima det, & destinatus veniat.
Sic dixit, & à se procul arcum posuit,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

145. * Θυοσκόος.] Ὁ μάντις· ἀπὸ τῆ θυομένων καῶν, ὅ ἐστι, νεῶν καὶ ἀφὸ πυρὸς μαντεύόμενος.
146. Μυχοίταλος.] Ἐνδότατος.
147. Ἐχθραί.] Μισηταί.
151. Ἀτρίπλους.] Ἀήθεις.
153. Κεκαδήσει.] Στερήσει, χωρίσει.
161. Ἐέδνοισιν διζήμενος.] Πλήθει ἴδιων ζητῶν. βίᾳ γὰρ καὶ ῥᾳδίως ἁ λήψεται.

N O T Æ.

152. Ὦ φίλοι, ἃ μὲ ἐγὼ τανύω· λαβέτω ἢ ἕ ἄλλος) Quomodò hoc versu *Dionysius* Tyrannus jocosè παῤῥᾳδῶν καπηχήσαι, ex *Athenæo* diximus, ad *Euripid.* Andromach. v. 930.

162. Μόρσιμος ἔλθοι) *Ulyssem* notat, at non in hunc Sensum ille intellexit; velut *Caiphas* autem verè locutus est, nec ipse advertebat. Multa autem passim huc congerit Omina Divinus Poeta, ut diximus ad σ'. v. 111. Hoc ferè alludit nostrum illud, *Suspendium & Nuptiæ ex Fato fiunt.*

163. Ἀπὸ ἕο) *Ultima*, Ἔ ἀπὸ producitur, vi *Toni*, in *Cæsurâ*, ob *Asperum* sequentem; aliàs legi potest, ἀπαὶ, ut ι'. v. 398. Vid. suprà, v. 136.

NOTÆ IN SCHOLIA.

145. * Hoc *Scholion* ex MS. addo, vid. *Eustath.* fol. 753. lin. 48. & *Br. Schol.* ad *Iliad.* ω'. v. 221. Item *Hesych. Etymolog.* M. & *Suidam.*

Variæ Lectiones.

145. Ὅς σφι) γρ. ὅσφι, vid. Not. in *Textum*, ad β'. v. 160.
157. Ἐλπεῖ) γρ. ἰέλπετ'.
162. Γήμαιτ') γρ. γήμαιθ', vid. suprà, ad υ'. v. 335.
163. Ἀπὸ ἕο) γρ. ἀπαὶ ἕο, vid. suprà, v. 136.

Κλί-

Κλίνας κολλητῆσιν εὐξέστης σανίδεσσιν,
Αὐτῷ δ' ὠκὺ βέλος καλῇ ἐφεστήκλινε κορώνῃ·
Ἂψ δ' αὖτις καθ' ἕζετ' ἐπὶ θρόνου, ἔνθεν ἀνέστη.
Ἀντίνοος δ' ὠνείπλεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε,
Λειώδες, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων,
Δεινόν τ', ἀργαλέον τέ; νεμεσσῶμαί δέ τ' ἀκούων,
Εἰ δὴ τοῦτό γε τόξον ἀρίστεις κεκαδήσῃ
Θυμῷ καὶ ψυχῇς· ἐπεὶ οὐ δώσουσί σὺ τανύσσαι.
Οὐ γάρ τοι σέ γε τοῖον ἐγείνατο πότνια μήτηρ,
Οἷόν τε ῥυτῆρα βιῷ τ' ἔμμεναι, ἠδ' ὀϊστῶν·
Ἀλλ' ἄλλοι τανύουσι τάχα μνηστῆρες ἀγαυοί.
Ὣς φάτο· καί ῥ' ἐκέλευσε Μελάνθιον, αἰπόλον αἰγῶν,
Ἄγρει δὴ πῦρ κεῖον ὀϊὶ μεγάροισι, Μελανθεῦ,
Πὰρ δ' ἴζῃ δίφρον τε μέγαν, ἠδ' κῶας ἐπ' αὐτῷ,
Ἐκ δ' ἧατος ἔνεικε μέγαν τροχόν, ἔνδον ἐόντος,
Ὄφρα νέοι θάλποντες, ὀπιχείονες ἀλοιφῇ,
Τόξῳ πειρώμεσθα, καὶ ἐκτελέσωμεν ἄεθλον.
Ὣς φάθ'· ὁ δ' αἶψ' ἀνέκαιε Μελάνθιος ἀκάματον πῦρ·
Πὰρ δ' ἧκεν φέρων δίφρον θῆκεν, ἠδ' κῶας ἐπ' αὐτῷ,
Ἐκ δ' ἧατος ἔνεικε μέγαν τροχόν, ἔνδον ἐόντος,
Τῷ ῥα νέοι θάλποντες ἐπειρῶντ'· οὐδ' ἐδυήσαν
Ἐντανύσαι, πολλὸν δ' βίης ἐπιδεύεες ἦσαν.
Ἀντίνοος δ' ἔτ' ἐπεῖχε, καὶ Εὐρύμαχος θεοειδὴς,
Ἀρχοὶ μνηστήρων· ἀρετῇ δ' ἔσαν ἔξοχ' ἄριστοι·

Acclinatum conglutinatis politis tabulis;
Ibidem & citam ſagittam pulchræ acclinavit coronidi;
Retroque demum *ictus* deſedit in ſede, unde ſurrexerat.
Antinous autem increpavit, verbumque dixit, denominavitque,
" Leodes, quale te verbum fugit ſeptum dentium,
" Graveque, moleſtumque? iraſcor etenim tibi *eo* audito,
" Si jam hic arcus optimos privabit
" Animo & animâ; quoniam *ſcil.* non potes tu intendere.
" Non etenim te talem genuit bona mater
" Pollentem extenſorem arcúſque eſſe & ſagittarum:
" Verùm alii ſtatim tendent proci inclyti.
Sic dixit, & juſſit Melanthium cuſtodem caprarum,
" Agè ignem accende in domibus, Melanthi,
" Et appone ſedemque magnam, & pellem ſuper ipſam;
" Et profer ſevi magnam maſſam, quod intùs *in cubinâ* eſt,
" Ut juvenes calefacientes, inungentes unguine,
" Sic demum arcum tentemus, & perficiamus certamen.
Sic dixit; ſtatim autem accendit Melanthius magnum ignem:
Juxtaque portans ſedem poſuit & pellem ſuper ipſam,
Protulitque ſevi magnam maſſam, intus exiſtentis;
Quo juvenes calefacientes tentârunt; neque poterant
Tendere; multùm enim roboris indigentes erant.
Antinous verò adhucdum abſtinebat, & Eurymachus divinus,
Principes procorum; virtute etiam erant valdè optimi.

ΣΧΟΛΙΑ.

173. Ῥυτῆρα βιοδ.] Ἑλκυσῆρα τόξου.
176. Κεῖον.] Καῦσον, ἄψον.
178. Ἔνεικε.] Ἄναμμα, κόμισεν.
179. Θάλποντες.] Θερμαίνοντες.
185. Βίης ἐπιδεύεες.] Δυνάμεως ἐνδεεῖς· ἤτοι ἓξ τόξου, ἢ ἓξ Ὀδυσσέως.
186. Ἐπῖχε] Ἐπέκειτο· ὁ Ἀντίνοος ἐπῖχε, καὶ ἐκάλυεν αὐτὸν ὡσὸς τὸ παρὸν χρόσταλλος τοῦ τόξου· φαίνεται γὰρ ὁ Ἀντίνοος ἐξῆς λέγων, μὴ δεῖν τεῖναι τὸ τόξον, ἑορτῆς οὔσης ἓξ τοξικοῦ θεοῦ, καὶ Εὐρύμαχος πιθήσ.

NOTÆ IN SCHOLIA.

185. Ἐπῖχε) Ἐπέκειτο, &c. Hoc *Scholion* in *Aloyſiæ* MSto. nuſquam apparet, certè non ſuo in loco; quanquam tres Vett. Codd. agnoſcant. Et ἐπέκειτο non videtur huic loco conveniens Interpretatio, ὁ γὰρ καλύων ἐδαμῶς ἐπέκειτο. *Euſtath.* fol. 755. lin. 29. Ἐπὶ δὲ τῶν ἐπίσχεν, τὸ σὺ τοῦ τέως ἀρχῆν καὶ μὴ ἐγχαρεῖν ἔργῳ· ἐκ τούτου δὲ οἱ ὕστερον καὶ οἱ ἀποδιλωθέντες ἐφεκλῶν φιλόστοφοι ὠνομάσθησαν.

VARIÆ LECTIONES.

164. Εὐξέσσης) γρ. ἰυξέσσοις, & ἰὺ ξεσσῆς, ut ſuprà, v. 137.
174. Τανύσσει) γρ. τανύσσι, *H. Steph.*
176. Ἄγρει δὴ πῦρ) γρ. ἄγρει πῦρ δή, *H. Steph.*
180. Πειρώμεσθα καὶ) γρ. πειρησώμεν ἐκ, *H. Steph.* mihi, pro πειρησόμεθ', ἰδ', & πειρησώμεθ', ἰδ'. *Ibid.* Ἐκτελέσωμεν) γρ. ἐκτελίσωμεν, *Idem.* Vid. infrà, ad v. 268.

Τὼ δ' ἐξ οἴκου ἔβησαν ὁμαρτήσαντες ἅμ' ἄμφω
Βυκόλος, ἠδὲ συφορβός, Ὀδυσῆος θείοιο·
Ἐκ δ' αὐτοὺς μετὰ τοὺς δόμου ἦλυθε δῖος Ὀδυσσεύς.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐντὸς θυρέων ἔσαν, ἠδὲ κ' αὐλῆς,
φθέγξ' ἁμφὶς σφ' ἐπέεσι, προσηύδα μειλιχίοισι,
Βυκόλε, καὶ σὺ, συφορβὲ, ἔπος τί κε μυθησαίμην,
Ἦ αὐτὸς κεύθω; φάζ δέ με θυμὸς ἀνώγει.
Ποῖοί κ' εἶτ' Ὀδυσῆϊ ἀμυνέμεν, εἴ ποθεν ἔλθοι
Ὧδε μάλ' ἐξαπίνης, καί τις θεὸς αὐτὸν ἐνείκῃ;
Ἦ κεν μητιόωσιν ἀμύνοιτ', ἢ Ὀδυσῆϊ;
Εἶπαθ', ὅπως ὑμέας κραδίη, θυμός τε κελεύει.
Τόνδ' αὖτε προσέειπε βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνὴρ,
Ζεῦ πάτερ, αἲ γὰρ τῶτο τελευτήσειας ἐέλδωρ,
Ὡς ἔλθοι μιν κεῖνος ἀνὴρ, ἀγάγοι δέ ἑ δαίμων,
Γυίοις κ', οἵη ἐμὴ δύναμις, καὶ χεῖρες ἕποιντο.
Ὡς δ' αὔτως Εὔμαιος ἐπεύχετο πᾶσι θεοῖσι,
Νοστῆσαι Ὀδυσῆα πολύφρονα ὃν δόμον δε.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τοὺς γε νόον νημερτέ' ἀνέγνω,
Ἐξαῦτις σφ' ἐπέεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπεν,
Ἔνδον μὲν δὴ οὗτ' αὐτὸς ἐγὼ, κακὰ πολλὰ μογήσας,
Ἦλυθον εἰκοστῷ ἔτεϊ ἐς πατρίδα γαῖαν.

Ex domo interè iverunt unà eunte simul ambo
Bubulcus & subulcus Ulyssis divini:
Quin & ipse post illos domo exivit divus Ulysses.
Verùm quando jam extra januas fuerunt & aulam,
Allocutus ipsos verbis affatus est suavibus,
" Bubulce, & tu, subulce, verbumne aliquod dicam;
" An ipse celem? dicere tamen me animus jubet.
" Quales essetis Ulyssi in ferendo auxilio, ficunde veniat
" Huc valde derepente, & aliquis Deus ipsum ferat?
" Nunquid procis auxiliaremini, an Ulyssi?
" Dicite, quomodò vos cor animusque jubet.
Hunc rursus allocutus est boum bubulcus vir,
" Jupiter pater, utinam enim hoc perficias desiderium;
" Ut veniat quidem ille vir, ducatque eum Deus:
" Cognoscerес, qualis mea potentia, & manus sequerentur.
Ita quoque similiter Eumæus supplicavit omnibus Diis,
Redire Ulyssem prudentem suam ad domum.
At postquam horum mentem veram cognovit,
Iterum ipsos verbis respondens allocutus est,
" Intùs quidem jam hic ipse ego, mala multa passus,
" Veni vigesimo anno in patriam terram.

Σχολια.

188. Τὼ δ' ἐξ οἴκου βῆσαν.] Εἰς τὸ προῆλθον ἐξῆλθον· πλατωνῶς, ἐπὶ μακρᾶ προόδου ὁ Ἀντίνοος φησὶν, Κλαίετον ἐξελθόντες· καὶ ἅμμε, ἵνα τῷ Ὀδυσσεῖ συμβάλωσιν.

195. Ποῖοί κ' εἶτ'.] Τὸ πλῆρες, ποῖοί κεν εἶπε; τὸ ὃ σημαινόμενον, ποῖοι ἂν εἶπε καὶ τίνα γνώμην;

196. Ἐνείκῃ.] Ἐνέγκοι, ἀγάγοι.

202. Δύναμις καὶ χεῖρες ἕποιντο.] Τῇ δυνάμει καὶ χεῖρες ἀκολουθοῖεν.

Notæ.

195. Ποῖοί κ' εἶτ' Ὀδυσῆϊ) *Eustath.* fol. 755. lin. 45. Ποῖοί κ' εἶπ, τουτέστιν εἶπε, καθὼ συγκοπτόμενον· ἐξ οὗ τὸ εἶεν, τείνει πρόσωπον πληθυντικόν. Nonnulli εἶπε pro εἶε legunt, teste *Eustathio*, fol. 757. lin. 16. at ab *Heraclidâ* damnantur.

196. Ὧδε μάλ' ἐξαπίνης) Miror, *Eustathium*, fol. 1193. lin. 31. & *Odyss.* fol. 44. lin. 22. & omnes ferè *Criticos*, uno ore asserere, quod οἱ Παλαιοὶ quoque faciunt, ad *Odyss. α'.* v. 182. quòd τὸ ὧδε nunquam apud *Homerum* sit τοπικὸν, cùm & hic & illic, & aliàs ità fieri apertè videatur, & *Seberus*, aliique mecum statuant, ὧδε apud *Homerum*, modò Loci, modò Qualitatis *Adverbium*. Vid. ad *Iliad. β'.* v. 258. & Not. in *Scholia*, ad *Odyss. α'.* v. 182.

Variæ Lectiones.

188. Ἔβησαν) γρ. ἔησαν, olim. *Ibid.* Ὁμαρτήσαντες) γρ. ἁμαρτήσαντες, vid. Not. in *Textum*.

194. Φάζ δέ με) γρ. φῶτα, vid. Not. in *Textum*, ad *ι'.* v. 504.

195. Εἶπ) γρ. εἰτί. Vid. Not. in *Textum*.

196. Ἐνείκῃ) γρ ἐνέγκοι, *Eustath.* fol. 755. lin. 51. & *H. Steph.*

197. Ἦ κεν μητιόωσιν) γρ. ἤ κε μητιόωσιν, undè ἐκ ἢ ϵ μητιόωσιν, *H. Steph.* *Ibid.* Ἀμύνοιτ') γρ. ἀμύνητ', *Idem.*

202. Ἕποιντ') γρ ἅπτοι.

205. Ἐπὶ δὴ) γρ. ἐπισδὸν, ut *Iliad. σ'.* v. 349.

Γιγνό-

Γιγνώσκω δ', ὡς σφῶϊν ἐελδομένοισιν ἰκάνω
Οἵοισι δμώων· τῷ δ' ἄλλων ὔ τευ ἄκουσα
Εὐξαμένῳ ἐμὲ αὖτις ὑποτροπον οἶκαδ' ἱκέσθαι.
Σφῶϊν δ', ὡς ἔσεταί περ, ἀληθείαν κατὰ λέξω·
Αἴ κ' ὑπ' ἐμοί γε Θεὸς δαμάσῃ μνηστῆρας ἀγαυούς,
Ἄξομαι ἀμφοτέροις ἀλόχους, καὶ κτήματ' ὀπάσσω,
Οἰκία τ' ἐγγὺς ἐμεῖο τετυγμένα· καί μοι ἔπειτα
Τηλεμάχου ἑτάρω τε καὶ ἀγγήτω τε ἔσεσθον.
Εἰ δ' ἄγε δὴ καὶ σῆμα ἀείφραδὲς ἄλλο τι δείξω,
Ὄφρα μὲ θὼ γνῶτον, πιφαυσκόντων τ' ἐνὶ θυμῷ,
Οὐλὴν, τήν ποτε μὲ σῦς ἤλασε λευκῷ ὀδόντι,
Παρνησόνδ' ἐλθόντα, σὺν υἱάσιν Αὐτολύκοιο.
Ὡς εἰπὼν, ῥάκεα μεγάλης ἀπέργαθεν ἠλῆς·
Τὼ δ' ἐπεὶ εἰσίδετόν, εὖ τ' ἐφράσσαντο ἕκαστα,
Κλαῖον ἄρ', ἀμφ' Ὀδυσῆα δαΐφρονα χεῖρε βαλόντε,
Καὶ κυύεον ἀγαπαζόμενοι κεφαλήν τε, καὶ ὤμω·
Ὡς δ' αὔτως Ὀδυσεὺς κεφαλὰς καὶ χεῖρας ἔκυσε.
Καί νύ κ' ὀδυρομένοισιν ἔδυ φάος ἠελίοιο,
Εἰ μὴ Ὀδυσσεὺς αὐτὸς ἐρύκακε, φώνησέν τε,
Παύεσθον κλαυθμοῖο, γόοιό τε· μή τις ἴδηῃ
Ἐξελθὼν μεγάροιο· ἀτὰρ εἰσήσι καὶ ἔσω.
Ἀλλὰ σεσμενῆσι ἐσέλθετε, μηδ' ἅμα πάντες·
Πρῶτος ἐγώ, μετὰ δ' ὔμμες· ἀτὰρ τόδε σῆμα τετύχθω.

" Cognoſco autem, quòd vobis cupientibus veni
" Solis fervorum: aliorum enim non aliquem audivi
" Precantem me iterum poſtliminiò reducem domum venire.
" Vobis igitur, ſicut erit, veritatem dicam;
" Siquidem ſub me Deus domet procos ſuperbos,
" Dabo ambobus uxores, & res præbebo,
" Domoſque propè me ædificatas, & mihi poſtea
" Telemachi ſociique fratreſque eritis.
" Eia agè, jam & ſignum valdè manifeſtum aliud oſtendam,
" Ut me bene cognoſcatis & habeatis perſuaſum in animo,
" Cicatricem, quam quondam ſus percuſſit albo dente,
" Ad-Parnaſſum euntem, cum filiis Autolyci.
Sic locutus, veſtes magnâ ſeparavit à cicatrice:
Hi igitur poſtquam inſpexerunt, beneque cognoverunt ſingula,
Fleverunt, circa Ulyſſem prudentem, manibus amplexi,
Et oſculati ſunt ampleſtentes caputque & humeros:
Sic & *ille* eodem modo Ulyſſes capita & manus oſculatus eſt.
Et fortean lugentibus occidiſſet lumen Solis,
Niſi Ulyſſes ipſe prohibuiſſet, locutuſque fuiſſet,
" Ceſſate à fletu, luctuque; ne quis videat
" Egreſſus domo, at dicat & intus:
" Verùm unus-poſt-alium intrate, neque ſimul omnes:
" Primus ego, poſt autem vos; at hoc ſignum fiat.

ΣΧΟΛΙΑ.

209. Σφῶϊν.] Ὑμῖν.
211. Ὑποτροπον.] Ἐξ ὑποτροφῆς.
218. Εὖ γνῶτον.] Ἀσφαλῶς γνωρίσητε.
221. Ἀπέργαθεν.] Ἀφεῖλεν, ἀπεκάλυψεν.

NOTÆ.

212. Ἀλήθειαν) Ità pro ἀληθείῃ reſtituo, cùm *brevis* α', nunquam vertatur in *Ionicam* η' apud *Homerum*. Vid. ſuprà, ad η'. v. 297.

216. Τηλεμάχῳ ἑπέρεω) Nonnulla *Exemplaria* legunt Τηλεμάχῳ; ut *Florentina*, *Aldina*, *Lovaniana Reſcii*, & *Hervagiana* Editiones, in ipſo *Textu*; nec *Stephanus* hoc vidit. *Caſtellio* etiam Τηλεμάχῳ in *Textum* ſumit, Τηλεμάχῳ, in margine ponit. Eodem res recidit; verum *Varia Lectio* non erat ſuppriminda.

225. Ὡς δ' αὔτως Ὀδυσεὺς κεφαλὰς καὶ χεῖρας ἔκυσε) Κολακικώτερον τοῦτο, ut ait *Euſtathius*, fol. 756. lin 50. aliàs minimè conveniret Dominum adeò humiliter ſe ergà ſervos gerere.

VARIÆ LECTIONES.

209. Σφῶϊν) γρ. ὔμμιν, *Euſtath.* fol. 756. lin. 21. Verùm *Explicatio* potiùs videtur, quam *Lectio*, uti fit, ibi enim ὑμῖν, quod hìc ſtare nequit.

211. Ἐμὶ αὖτις) γρ. ἰμί γ' αὖτις.

212. Ἀλήθειαν) γρ. ἀληθείῃ, vid. in *Textum*.

214. Δαμάσῃ) γρ. δαμάσσῃ, *H. Steph.*

216. Τηλεμάχῳ ἑπέρεω) γρ. Τηλεμάχῳ ἑπέρεω. vid. Not. in *Textum*.

230. Ἀλλὰ σεσμενῆσι ἐσέλθετε) γρ. εἰσέλθετε, inquit *Henr. Stephanus*, malè Profam *Euſtathii* pro *Lectione* capiens; cùm Lex Verſûs iſti *Lectioni* repugnet.

Ἄλλοι μὲν γὰρ πάντες, ὅσοι μνηστῆρες ἀγαυοί,
Οὐκ ἐάσουσι ἐμοὶ δόμῳ ἔνι ἧδε φαρέτρην·
Ἀλλὰ σὺ, δῖ' Εὐμαιε, φέρων ἀνὰ δώματα τόξον,
Ἐν χερίν σιν ἐμοὶ θέμεναι· εἰπεῖν τε γυναιξὶ
Κληῖσαι μὲν, ἄνωγα θύρας πυκινῶς ἀραρυίας·
Ἤν δέ τις ἢ στοναχῆς, ἠὲ κώπυ, ἔνδον ἀκούσῃ
Ἀνδρῶν ἡμετέρων ἐν ἕρκεσι, μή πω θύραζε
Πρόβλωσκειν, ἀλλ' αὐτοῦ ἀκὴν ἔμμεναι παρὰ ἔργῳ.
Σοὶ δ', Φιλοίτιε δῖε, θύρας ἐπιτέλλομαι αὐλῆς
Κληῖσαι κληῖδι, θοῶς δ' ἐπὶ δεσμὸν ἴπλαι.
Ὣς εἰπὼν, εἰσῆλθε δόμους εὖ ναιετάοντας,
Ἕζετ' ἔπειτ' ἐπὶ δίφρου ἰὼν, ἔνθεν περ ἀνέστη·
Εἰς δ' ἄρα οἱ τὼ δμῶες ἴτην θείου Ὀδυσῆος.
Εὐρύμαχος δ' ἤδη τόξον μὺν χερσὶν ἑῇσιν,
Θάλπων ἔνθα καὶ ἔνθα σέλας πυρός· ἀλλά μιν οὐδ' ὣς
Ἐντανύσαι δύνατο· μέγα δ' ἔστενε κυδάλιμον κῆρ·
Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπεν, ἔπος τ' ἐφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε,
Ὤ πόποι, ἦ μοι ἄχος περὶ τ' αὐτῷ καὶ περὶ πάντων·
Οὔπω γάμου τοσοῦτον ὀδύρομαι, ἀχνύμενός περ·
Εἰσὶ καὶ ἄλλαι πολλαὶ Ἀχαιΐδες, ἠμὲν ἐν αὐτῇ

" Alii quidem enim omnes, quicunque proci superbi,
" Non finent mihi dari arcum & pharetram;
" Sed tu, divine Eumæe, portans per domos arcum,
" In manibus mihi dato, dicque mulieribus
" Ut claudant domûs januas firmitèr factas.
" Sin aliqua vel suspirium vel strepitum intrùs audiat
" Virorum nostris in septis, nè foras
" Exeat, sed illic quiete sit ad opus.
" Tibi verò, Philœtie divine, fores mando aulæ,
" Ut claudas clavi, citoque pessulum immittas.
Sic loquutus, intravit domos benè-habitatas;
Sedit deinde super sedem profectus, unde surrexerat:
Tum etiam famuli ingressi sunt divini Ulyssis,
Eurymachus autem jam tum arcum in manibus tractabat,
Calefaciens huc & illuc splendore ignis; sed ipsum neque sic
Tendere potuit, valdè verò suspirabat glorioſum cor;
Ingemensque locutus est, verbumque dixit, denominavitque:
" Papæ, certè mihi dolor super me ipso & super omnibus:
" Neque nuptias tantum lugeo, etsi tristis:
" Sunt & aliæ multæ Græcæ, tum quidem in ipsâ

ΣΧΟΛΙΑ.

236. Κληῖσαι.] Ἐπικλεῖσαι.
238. Ἐν ἕρκεσι.] Τοῖς τειχίοις.
239. Προβλώσκειν.] Προϊέναι ἔξω.
241. Ἴπλαι.] Ἐπιβαλεῖν.
246. Σέλας.] Τῷ φλογί.

NOTÆ.

236. Κληῖσαι) Ità, pro κληῖσαι aut κληῖσαι, scribo, vid. suprà, ad v. 77. & ad τ'. v. 30. ut infrà, v. 241. 382. 387. 389.

241. Κληῖσαι) Vid. ad v. 236.

246. Θάλπων ἔνθα & ἔνθα σέλας πυρὸς) Mirum, *Cambdenum* nostrum, inter Ἄπιστα numerare τὸ σέλας & δίπας, cùm hoc in loco σέλας, pro σέλαι occurrat, ut *Iliad.* ε'. v. 739. Ἐν σέλαϊ μεγάλῳ. Ità *Hesiod.* Theogon. v. 867. Ὡς ἄρα τήκετο γαῖα σέλας πυρὸς αἰθομένοιο, & σέλασιν, apud *Suidam*, v. Ἰουλιανός. Sic *Apollonius*, l. 3. Δίπα. *Homer.* δίπαι, pius semel, δίπα, pro δίπαα, *Odyss.* τ'. v. 62. δίπαών, *Iliad.* η'. v. 480. δίπασιν, *Iliad.* ο'. v. 86. διπάσιον, *Iliad.* α'. v. 471. Sic, Βρίπαι) ἀπικονίσμασι, *Hesych.*

247. Ἐντανύσαι δύνατο· μέγα δ' ἔστενε) Τὸ δύνατο *Ultimam* producit, ante *Punctum*, in *Cæsurâ*, vi Liquidæ sequentis.

251. Ἤμὲν ἐν αὐτῇ Ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ, ἠδ' ἄλλῃσι πολίεσσι) Ità rectè *Romanus* & *Basileensis Eustathii* Codex, etiam *Aldinus*, quod *Henricus Stephanus* sicco prætereit pede. *Florentina*, *Lovaniana*, *Oxoniensis*, & *H. Steph.* & *quæ nascuntur ab illis*, αἱ μ', ἠδ', non æquè bene. Vid. *Conrad. Ritterhusii* Not. ad *Opian.* p. 341.

VARIÆ LECTIONES.

235. Θέμεναι) γρ. δόμεναι, *H. Steph.*

236. Κληῖσαι) γρ. κληῖσαι, & κληῖσαι, vid. Not. in *Textum*; vid. infrà, ad v. 241. & 382.

241. Κληῖσαι) γρ. κληῖσαι, & κληῖσαι, vid. suprà, ad v. 236.

251. Ἤμὲν) χρ. αἱ μέν. Vid. Not. in *Textum*.

Ἀμφι-

Ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ, ἠδ' ἄλλῃσιν πολίεσσιν·
Ἀλλ' εἰ δὴ τοσσόνδε βίης ἐπιδευέες εἰμὲν
Ἀνιόθεν Ὀδυσῆος, ὅτ' ἐ δωάμεθα τανύσσαι
Τόξον· ἐλεγχείη γ' ἡμῖν καὶ ἐσομένοισι πυθέσθαι.
Τόνδ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη, Εὐπείθεος υἱός,
Εὐρύμαχ', οὐχ ὕτως ἔσται· νοέεις γὰ καὶ αὐτός.
Νῦν μὲν γὰρ κατὰ δῆμον ἑορτὴ τοῖο Θεοῖο
Ἁγνή· τίς δέ κε τόξα πεφαίνοιτ'; ἀλλὰ ἕκηλοι
Κάτθετ'· ἀτὰρ πελέκεας γε καὶ εἴκ' εἰῶμεν ἅπαντας
Ἑσσάμεν, ἐ μὲν γάρ τιν' ἀναιρήσεσθαι ὀΐω,
Ἐλθόντ' ἐς μέγαρον Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος.
Ἀλλ' ἄγετ'· οἰνοχόῳ μὲν ἐπάρξασθαι δεπάεσσιν,
Ὄφρα σπείσαντες καθείομεν ἀγκύλα τόξα.
Ἠῶθεν δὲ κέλεσθε Μελάνθιον, αἰπόλον αἰγῶν,
Αἶγας ἄγειν, αἳ πᾶσι μέγ' ἔξοχοι αἰπολίοισιν,
Ὄφρ' ἐπὶ μηρία θέντες Ἀπόλλωνι κλυτοτόξῳ,
Τόξῳ πειρώμεσθα, καὶ ἐκπελέωμεν ἄεθλον.
Ὣς ἔφατ' Ἀντίνοος· τοῖσιν δ' ἐπιμύδαλε μῦθος.
Τοῖσι δὴ κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχυντο,
Κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο πόλοιο·
Νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπάρξαμενοι δεπάεσσιν.
Οἷσιν δ' ἐπεὶ δὴ σπεῖσάν τ', ἔπιόν θ', ὅσον ἤθελε θυμός,
Τοῖσδε δολοφρονέων μετέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Κέκλυτέ μευ, μνηστῆρες ἀγακλυτῆς βασιλείης,
Ὄφρ' εἴπω, τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.

" Circumfluâ Ithacâ, tum & aliis civitatibus:
" Sed si jam tantopere fortitudine inferiores sumus
" Divo Ulyssi; ut non possimus tendere
" Arcum, dedecus sanè & futuris additu.
Hunc rursus Antinous allocutus est, Eupithei filius,
" Eurymache, non sic erit; intelligis quidem & ipse.
" Nunc enim in populo festum hujus Dei
" Solenne; quis itaque arcus tenderet? Verùm quieti
" Deponite: at annulos etsi finamus omnes
" Stare, *esto*; non quidem enim quemquam sublaturum puto,
" Profectum in domum Laërtiadæ Ulyssis.
" Sed agè, pincerna quidem præministret poculis,
" Ut libantes deponamus curvos arcus.
" Manè verò jubete Melanthium, custodem caprarum,
" Capras ducere; quæ ex omnibus valdè excellentes gregibus,
" Ut fœmoribus dicatis Apollini inclyto-arcu
" Arcum tentemus, & perficiamus certamen.
Sic dixit Antinous; his autem placuit sermo.
Et iis præcones quidem aquam in manus fuderunt,
Juvenes autem crateras coronaverunt potu;
Divisèruntque omnibus exorsis poculis.
Illi postquam libaverunt biberuntque, quantum voluit animus,
His dolos meditans locutus est prudens Ulysses,
" Audite me, proci inclytæ reginæ,
" Ut dicam, quæ me animus in pectoribus jubet.

ΣΧΟΛΙΑ.

255. Ἐλεγχείη.] Ἀδιξία.

258. Τοῖο θεοῖο.] Τοῦ θεοῦ * Ƒ ἱπτατῶντος τοῦ τόξου, ἤγουν Ἀπόλλωνος, ἤλιε· τότε γὰρ ἦν ἑορτὴ Δήλῳ τῷ σὺν τελακαδὶ σύνοδον· Ἀπόλλωνος γὰρ ἱερὰ πᾶσα νεμηνία, καθὰ καὶ ἡ Ƒ σελησίου μηνὸς ἑβδόμη, ὡς γράφει Ἀπόλλων.

264. Καθηρόμεθ.] Ἀποθώμεθα.

266. Ἔξοχοι.] Ὑπερέχουσι.

NOTÆ.

276. Νῦν μὲ παῦσαι τόξου) " Hic Versus, inquit, " *Henr. Stephanus*, in plerisque Vulgat. Editt. deest, " Agnoscitur tamen ab *Eustathio*, & necessarius " videtur. *Recte quidem ille; Deest in* Florentinâ, Aldinâ, *&c. In* Vetustis *tamen & Optimis* Codicibus aliis, & MSS. *adest & adesse debet.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

258. Τοῖο θεοῖο) Τῦ θεῦ, * Ƒ ἱπτατῦντος τοῦ τόξου, ἤγουν Ƒ Ἀπόλλωνος. Ità ex *Eustath.* fol. 758. lin. 32. pro frivolo illo, Ƒ θεῦ, Ƒ ἐπὶ Ƒ τόξῳ, licet ibi τὸ ἐπὶ &c. De hoc *Apollinis* Festo, vid. suprà, ad v. v. 276. & *Brevia Scholia*, ad v'. v. 155. Quæ sequuntur post Ἀπόλλωνος, & hæc ex *Eustathio*, fol.

VARIÆ LECTIONES.

268. Πειρώμεσθ' κὴ ἐκπλέσωμεν) Vid. suprà, ad v. 180.

Εὐρύ-

Εὐρύμαχον δ᾽ μάλιστα, κ᾽ Ἀντίνοον θεοειδέα
Λίσσομ᾽, ἐπεὶ κ᾽ τῆτο ἔπος κ᾽ μῖρεν ἔειπε·
Νῦν μὲν παύσασθε τόξου, ἐπιτρέψατε δὲ θεοῖσιν·
Ἠῶθεν δὲ Θεὸς δώσει κρατερῷ, ᾧ κ᾽ ἐθέλησιν.
Ἀλλ᾽ ἄγε μοὶ δότε τόξον ἐύξοον, ὄφρα μεθ᾽ ὑμῖν
Χεῖρας κ᾽ φένεα πειρήσομαι, εἴ μοι ἔτ᾽ ἐστὶν
Ἶς, οἵη πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσιν,
Ἦ ἤδη μοὶ ὄλεσσεν ἄλη τ᾽, ἀκομιδή τέ.
Ὣς ἔφαθ᾽· οἱ δ᾽ ἄρα πάντες ὑπερφιάλως νεμέσησαν,
Δείσαντες, μὴ τόξον ἐύξοον ἐντανύσειεν·
Ἀντίνοος δ᾽ ἐνένιπεν, ἔπος τ᾽ ἔφατ᾽, ἔκ τ᾽ ὀνόμαζε,
Ὦ δειλὲ ξείνων, ἔνι τοι φρένες οὐδ᾽ ἠβαιαί·
Οὐκ ἀγαπᾷς, ὅτ᾽ ἔκηλος ὑπερφιάλοισι μετ᾽ ἡμῖν
Δαίνυσαι; οὐδέ τι δαιτὸς ἀμέρδεαι, αὐτὰρ ἀκούεις
Μύθων ἡμετέρων κ᾽ ῥήσιος; οὐδέ τις ἄλλος
Ἡμετέρων μύθων ξεῖνος κ᾽ πλωχὸς ἀκούει.
Οἶνός σε τρώει μελιηδής, ὅστε κ᾽ ἄλλους
Βλάπτει, ὃς ἄν μιν χανδὸν ἕλῃ, μηδ᾽ αἴσιμα πίνῃ.

" Eurymachum verò maximè & Antinoum regem
" Oro, quoniam & hoc verbum ut decet dixit:
" Nunc dimittite arcum; & *rem* committe Diis.
" Manè verò Deus dabit fortitudinem, cui voluerit.
" Verum agite, mihi date arcum benepolitum, ut vobiscum
" De manibus & robore experiar; si mihi adhuc est
" Vis, qualis antea fuit in flexibilibus membris,
" An jam mihi perdidit errorque & rerum-ad-victum-penuria.
Sic dixit, hi verò omnes valdè indignati sunt,
Timentes, nè arcum benè-politum tenderet:
Antinous autem increpuit, verbumque dixit, denominavitque,
" Ah miserrime hospitum, insunt tibi mentes neque tantillæ:
" Nonne contentus es, quòd quietus unà cum illustribus nobis
" Convivaris? neque convivio privaris, at audis
" Verba nostra & sermonem? neque aliquis alius
" Verba nostra hospes & pauper audit.
" Vinum te lædit dulce, quod & alios
" Lædit, quicunque ipsum abundanter capit, neque decenter bibit.

ΣΧΟΛΙΑ.

278. Ἐπὶ κ᾽ τῆτο ἔπος.] Ὁ Ἀντίνοος· ἀεὶ γὰρ τὸ δεύτερον τὸ ἀφότερον.

279. Ἐπιτρέψατε δὲ θεοῖσιν.] Εἶξαι δὲ συγχωρῆσαι τῇ ἰσχύϊ.

284. Ἄλλη.] Πλάνη. Ἀκομιδή.] Τὸ ἀπημίλητον εἶναι.

289. Ὑπερφιάλοισι.] Νῦν, τοῖς κατ᾽ ὑπεροχὴν * διαφέρουσι.

291. Ῥήσιος.] Γνώμης.

293. Τρώει.] Τιτρώσκει, βλάπτει.

294. Χανδόν.] Ἀθρόως δὲ κεχλιότως. Αἴσιμα.] Δεόντως.

NOTÆ.

277. Θοιοῖδία) Τελευτλάβως ἀναγνωστέον, πτερὸ συλλαβῶς γραπτέον. Θοιοῖδία, *Eustathius* omninò; at Βασιλῆα, in hoc loco, legit *Florentina*, *Lovaniana Rescii*, *Aldina*, quomodo & olim *Latina* Versio, *Regem*, quam ideò nunc intactam relinquo. Lectionem *Henr. Steph.* agnoscit, & *Crispinus*, inter *Var. Lect.* & certè κολακικώτερον videtur & σκωμμαλικόν. Id enim maximè velle *Antinoum* plus semel notat Poeta.

289. Οὐκ ἀγαπᾷς) *Eustath.* fol. 761. lin. 18. Τὸ ῥηθὲν, οὐκ ἀγαπᾷς, ἔπεισε τὸς ὕστερον, ἐπὶ δ᾽ ἀρκεῖσθαι πθένει τὸ ἀγαπᾷν· ὁ δὲ μὴ δυνάμενος σωπάσουσιν.

293. Οἶνός σε τρώει μελιηδὴς) *Athenæ.* l. 1. Ἀλλ᾽ ὁ λέγων πρὸς Ὀδυσσέα, Οἶνός σε τρώει μελιηδὴς, αὐτὸς οὐκ ἀπείχετο δ᾽ πόμα. διὸ κ᾽ τρωθεὶς ἀπώλετο, ἓν κρατῶν τὸ ποτήριον.

NOTÆ IN SCHOLIA.

759. lin. 1. *Suidas*, Ἡμέραι πινὲς νομίζονσιν Ἀθήνησι θεοῖς πᾶσιν· οἷον νουμηνία, κ᾽ ἑβδόμη, Ἀπόλλωνος. Et *Hesiod.* Ἡμέραις, v. 6. Πρῶτον ἕνη, τετράς τε, κ᾽ ἑβδόμη, ἱερὸν ἦμαρ. Τῇ γὰρ Ἀπόλλωνα χρυσάορα γείνατο Λητώ.

289. * Διαφέρουσι) Vox hæc in Impressis, ex hoc loco, ad quem pertinebat, in lineam superiorem subtilierat, undè iterum nunc detrusimus, idque MSti *Aloysiani* auctoritate.

291. * Γνώμης) Ità lego, pro γνώμῃ, ex MSto *Aloysiano*.

VARIÆ LECTIONES.

277. Θοιοῖδία) γρ. Βασιλῆα, *H. Steph.* & *Florentina*, in *Textu*, *Lovaniana Rescii*, & *Aldina*, vid. in *Textum*.

Οἶν

Οἶνος καὶ Κένταυρον ἀγακλυτὸν Εὐρυτίωνα
Ἄασεν ἐν μεγάρῳ μεγαθύμου Πειριθόοιο,
Ἐς Λαπίθας ἐλθόντ'· ὁ δ' ἐπεὶ φρένας ἄασεν οἴνῳ,
Μαινόμενος κάκ' ἔρεξε, δόμον κάτα Πειριθόοιο·
Ἥρωας δ' ἄχος εἷλε, δι' ὤτειλάς δὲ θύραζε
Ἕλκον ἀναΐξαντες, ἀπ' ὠτα νηλεῖ χαλκῷ,
Ῥινάς τ' ἀμήσαντες· ὁ δὲ, φρεσὶν ἦσιν ἀασθείς,
Ἤιεν ὠμὸν ἄτιμον ὀχέων ἀεσίφρονι θυμῷ,
Ἐξ οὗ Κενταύροισι καὶ ἀνδράσι νεῖκος ἐτύχθη,

" Vinum etiam Centaurum valdè inclytum Eurytionа
" Læsit in domo magnanimi Pirithoi,
" Apud Lapithas diversatum: hic verò quandò mentem læserat vino,
" Insaniens mala fecit in domo Pirithoi;
" Heroas verò dolor cepit, ex vestibuloque foràs
" Traxerunt insurgentes; aures sævo ære,
" Naresque demetentes; hic itaque mentibus suis læsus,
" Ivit suum nocumentum portans insano animo,
" Ex quo Centauris & viris *Lapithis* contentio facta est;

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

295. Οἶνος καὶ Κένταυρον ἀγακλυτὸν Εὐρυτίωνα.] * Ὅμηρος μὲν ἴσα τῷ εἰς τὸ Πειρίθου γάμου Κενταύρων ἀπολομένων τὸν Εὐρυτίωνα λέγει, ὅτι τὴν * Ἀτραχὸν γυναῖκα, λέγω δὴ Ἱπποδαμείαν, Πειρίθους πρὸς γάμον ἀγόμενος ἐκάλεσε καὶ συγγένειαν Λαπίθας καὶ Κενταύρους· ὑπὸ μέθης δὲ οἱ Κένταυροι προαχθέντες, τὴν Λαπιθῶν ἁρπάσαι τὰς γυναῖκας ἐπιχειρήσαι· οἱ δὲ ὁρμηθέντες ἀπέλασαν τοὺς Κενταύρους. Βακχυλίδης δὲ Δηϊφόντου φησὶ τὸν Εὐρυτίωνα· φησὶν ἀφ' ἑστίας * Δεξαμενῆς ἐν Ὠλένῃ, ὑβρισθεὶς ἐπιχειρήσαι τῇ ἑαυτοῦ ξενοδοχείτῃ θυγατρί· καὶ διὰ τοῦτο ὑπὸ Ἡρακλέους ἀναιρεθῆναι καιρίως * τῆς οἰκείας ἐπιβάντος.

301. Ἀμήσαντες.] Κόψαντες. Ἀασθείς.] Βλαβείς.

302. Ὀχέων.] Ὑποφέρων, ἢ ἔχων καὶ βαστάζων. * Ἀεσίφρονι.] Φρενοβλαβεῖ.

303. Ἐξ οὗ Κενταύροισι καὶ ἀνδράσι νεῖκος ἐτύχθη.] Ἰξίων, ὁ Διὸς παῖς, Λαπίθης τὸ γένος, κοινωνὸς τῆς Ἠϊόνης τραπέζης γενόμενος, καὶ πολὺ τοῦ πλείονος,

NOTÆ.

297. Ἐς Λαπίθας ἐλθόντ'· ὁ δ' ἐπεὶ) Olim in pluribus Codd. ἐλθόντ', malè ante *Asperum*, errore nempè, uti fit, ex uno Vetusto libro in alios proseminato; unde tamen *Numerus*, pro *Ratione*. Nec ullus hactenùs Criticorum ausus est hanc culpam notare; augent potius. Vid. Not. in *Br. Schol.* v. 291.

300. Ἕλκον) Malo hoc in loco εἷλκον, ut *Batrachomyomach.* v. 90. nec enim benè hoc in loco *Augmentum* tollitur, cùm nec adeò satis distinguatur à *Participio* Neutro.

NOTÆ IN SCHOLIA.

295. Οἶνος καὶ Κένταυρον) In hoc *Scholio*, primùm ad Fabulæ dilucidationem Ὅμηρος μὲν præmitto, nec sine MSto *Aloysii*; deinde, pro Ἀδράστου, quod in omnibus *Impressis* obtinuerat, in *Eustathio* quoque, fol. 760. lin. 44. & in ipso MSto *Aloysii*, audactèr tamen lego Ἀτραχὸν, nempè ex historiâ, quod probo in Argumento Fabulæ *Euripideæ Pirithoi*, ubi *Hygini* quoque errorem eundem emendo, *Adrastus*, pro *Atrax*. *Valerius Flaccus*, Argonaut. l. 1. Parte aliâ *Pholoe*, multoque infimus *Iacchо Rhatus*, & *Atraciâ* subitæ de virgine pugnæ. Vid. *Ludovici Carrionis*, Scholia in locum. *Ovidius*, Epist. *Helenæ*, An fera *Centauris* indicere bella coegit *Atracis Æmonios Hippodamea* viros? Et *Amorum*, l. 1. Eleg. 4. Dein mirari, polito quòd candida Vino *Atracis* ambiguos traxit in Arma viros. Quin & ejusdem frater *Caneus* eidem *Ovidio* vocatur *Atracides*, Metamorph. l. 12. p. 221. Hic *Atrax*, Rex *Thessaliæ*, inter Lapithas nobilis. *Antoninus Liberalis*, Metamorph. c. 17. pag. 438. Καινὶς, Ἀτρακὸς ὅσα γυναῖκα, βιαζομένου Ποσειδῶνος ἐγένετο Καινεὺς, ὁ Λαπίθης. Mox * Δεξαμενῆς ἐν Ὠλένῃ, pro corrupto διξάμενος ἐν Ἠλιδὶ lego, ex *Apollodori* Biblioth. l. 2. c. 5. §. 5. Confer *Hygin.* Fabul. XXXIII. ubi *Mnesimache*, pro *Deianira*, legendum, ex eodem *Apollodoro*. Ex *Eustathio*, * τῆς οἰκεῖ lego, pro τῆς οἴκοις. Versus denique, qui hactenùs, in fine hujus *Scholii* aderat, in *Impressis*, non benè, nunc ad principium *Scholii*, v. 303. melius repono, ex MSti fide, & Versum alium, ejusdem olim Vicarium, hinc moveo.

302. * Ἀεσίφρονι) Φρενοβλαβεῖ, ex *Aloysii* MSto.

303. * Pro ἴσα lego hìc ἴσῃ, ut sit πιμφρία ἴσῃ θυγάτηρ, ex Conjecturâ, ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΕΙ, pro ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΕΙ, ex MSto, ut & mox ἴδεσε, pro ἴδεσε· in ipso fine, pro * Κενταύρων τῷ βάσει, lego Καινέως τῷ κάσιν ἔχοντος αὐτῶν παρθένον, quoniam notorium est, *Pirithoum* Uxorem non ex *Centaurorum*, sed ex *Lapitharum* familiâ duxisse, ut notamus ad v. 295.

VARIÆ LECTIONES.

298. Δόμον κάτα) γρ. γάμον κάτα, *Eustath.* fol. 760. lin. 7. *H. Steph.*

300. Ἕλκον) γρ εἷλκον, vid. Not. in *Textum*.

Οἳ

Οἳ τ' αὐτῷ πρώτῳ κακὸν εὕρετο οἰνοβαρείων.
Ὡς καί σοι μέγα πῆμα πιφαύσκομαι, αἶκε τὸ τόξον
Ἐντανύσῃς· ὃ γάρ τοι ἐπιτὼ ἀνπεολήσεις
Ἡμετέρῳ σὺν δήμῳ, ἄφαρ δέ σε νηῒ μελαίνῃ
Εἰς Ἔχετον βασιλῆα, βροτῶν δηλήμονα πάντων,
Πέμψομαι· ἔνθεν δ' οὔτι σαώσεαι· ἀλλὰ ἔχηλος
Πῖνέ τε, μηδ' ἐρίδαινε μετ' ἀνδράσι κουροτέροισι.
Τόνδ' αὖτε προσέφη πεφνειν Πηνελόπεια,
Ἀντίνοε, οὐ μὴν καλὸν ἀτέμβειν, οὐδὲ δίκαιον,
Ξείνους Τηλεμάχου, ὅς κεν τάδε δώματ' ἴκηται.
Ἦλπεαι, αἴ κ' ὁ ξεῖνος Ὀδυσσῆος μέγα τόξον
Ἐντανύσῃ, χερσίν τε βίῃφί τε * ἷφι πιθήσας,

" Sibique ipſi primò malum invenit, vino gravatus.
" Sic & tibi magnum nocumentum prædico, ſi hunc arcum
" Tendas: non enim alicujus favorem obtinebis
" Noſtro in populo, ſtatim etenim te navi nigrâ
" Ad Echetum regem, hominum peſſimum omnium,
" Mittemus; undè minimè ſervabere: Quare quietus
" Bibeque, neque contende cum viris junioribus.
Hunc rurſus alloquuta eſt prudens Penelope,
" Antinoë, non quidem bonum lædere neque juſtum
" Hoſpites Telemachi, quicunque ad has domos pervenit.
" Exiſtimas, ſi hic hoſpes Ulyſſis magnum arcum
" Tendat, manibuſque vique ſuâ fretus,

ΣΧΟΛΙΑ.

ὁ τὴ ἀμβροσίας ἀψαμένῳ, ἐχ ὅπως αὐτὸς ἀμοιβὰς τῆ Διὶ ὑπερμασίας ἐσκέψατο, ἀλλὰ λῃ τ ἐμφύτε κακίας ἐπιέζε τ τ Ἥρας γάμον· ὑποπεύσασα ὃ ἡ θεὸς, ἀνήγειρε τῆ Διὶ τὸν Ἰξίονα λύσασ· ὁ ὃ ἐνθυμάμῳ ζήλῳ πάλιν τοῦτο τοῦτον ἐρᾷν, λαβὰν ἐκ τῶν ἐξ αὐτοῦ γεγονότων, ἓν τινα ὅμως ἐπιτεχνήσεως τ Ἰξίονα ἐπειρᾶτο γνώμης· σκοπῶν ὃ εὗρε τὸ ἀληθὲς· νεφέλῃ γὰρ Ἥρα παρεικάσας, μόνῃ ἐν τῆ θαλάμῳ ᾗ Ἰξίονα κατέλιπεν· ὁ ὃ, ὡς Ἥρᾳ, ἐδιάσατο· τέτον ὃν ὁ Ζεὺς ἀγανακτήσας * ἴσῃ θανάτῳ ἀξιβάλλει πυρί· γνωσάμενος γὰρ αὐτὸν τ ἀμβροσίας, ὅτι μὴ αὐτὸν ἐποιήσειν, ἀλλὰ τοχὰς ποιήσας ὑποπίερους, * ἵδησε τὸν Ἰξίονα πρὸς τὰς τ τοχῶν κινήσεις, ᾗ εἶναι καὶ ᾗ σφαιροειδὲς φέρειν βοῶντα, ὡς τὰς εὐεργέτας ἀμοιβαῖς προσῆκεν· γίνεται ὃ ἐκ τ νεφέλης παῖς Ἰξίονος διφυὴς, τὰ μὲ κατώτερα μέρη τ μητρὸς ἔχων, αἱ ᾗ νεφέλαι ἵπποις ἐοίκασι, τὰ ὃ ἀνώτερα μέρη λάβῃ ὁμοφαλῆ μίγνυσι τ κεφαλῆς ᾗ πατρὸς Ἰξίονος. φερόμενος ὃ ἅτε καὶ Μαγνησίαν, ἀπόλαυσιν εἶχε τῶν ὁρμωμένων πρὸς τὰς συνουσίας. ἐφικνεῖται ᾗ ᾗ πατρὸς ἀκολασίας, καὶ πολλάκις ἐπλησίαζε ταῖς καθ' ἑαυτὸ Πηλίοις ἵπποις, ὑπονοῆσαι λέγεται τὸ τῶν Κενταύρων ἀναφῦναι γένος, ὅθεν καὶ τ Πειρίθοον, ἐπίκλησιν Ἰξίονος, * Διὸς μὲν ὄντα, λαμβάνειν ἐθέλειν γύναιον παρὰ τὸν συγγενῶν, Καινέως τῶν Κάσιν ᾗ σχόντος αὐτῶν, παρθένον Ἱπποδάμειαν. ἡ ἱστορία παρὰ Πινδάρῳ. * Confer *Etymol.* M. v. Κένταυρος.

306. * Ἐπητύος.] Μειζοτήσεως. Ἀνλεολήσεις.] Τεύξῃ.

315. Ἧφι.] Τῇ ἑαυτοῦ. Πιθήσας.] Πιστύσας, θαρρήσας.

NOTÆ.

306. Ἐπητύος) Hæc Vox explicatur in Notis ad *Scholia*; notandum tamen aliam *Lectionem* ἐθητύος in *Aldinâ*, *Lovaniana*, *Hervagianâque* Editione, in ipſo *Textu*, & inter *Var. Lectiones Criſpini*, *H. Stephanique*, etiam in *Seberi* Indice *Homerico*.

315. Βίηφί π * ἧφι) Ità ſcribo, pro βίηφί τε ἷφι, ut Ipſe *Poeta* in aliis locis, *viz. Iliad.* χ'. v. 107. Ἕκτωρ ᾗ βίηφι πιθήσας ὤλεσε λαὸν, etiam olim in hoc loco, *Latina* Verſio noſtram *Lectionem* agnovit, & Tres Vett. Codd. ità in *Scholiis* apertè legunt; etiam Corrupta Senſum præferunt, ἷφι) τῇ ἑαυτῦ. Verùm etiam in hoc loco ᾗφι in *Textu* præferunt, *Florentina*, *Aldina*, *Lovaniana Reſcii*, *Hervagiana*, &c. Sed nec ἷφι πιθεῖν, ſatis *Græcum*, ſi attendas. *Stephani* errore decepti alii, etiam Amicus, Amici nepos, *Oxonienſis*.

NOTÆ IN SCHOLIA.

303. * Διὸς) Hanc vocem addo, ex Hiſto-iâ.

306. * Ἐπητύος) Μειζοτήσεως, ex MSto. *Aloyſii*, licet ibi μῦ αἰτήσεως. Verum *Euſtathius*, fol. 362. lin. 10. Ἐπητὺς ὃ, καὶ μῦ πας. ἡ μειζότησις, ὡς λὸ ᾗ ἑαυτεῖν ἕτεροι ὃ, ἐπητὺν, τ σὺ λόγοις φασὶν ἐπαινον, ὡς λὸ ᾗ ἐπήτης, ἢ ἐπητὺς ὀξυτόνως, ὁ ὁλοῦ τ φρόνιμον καὶ λόγιον. *Ibid.* * Ἀνπεολήσεις) Τεύξῃ· Et hoc ex MS. *Aloyſiano*; licet ibi per *Amanuenſis* errorem εὔξῃ, quem corrigere licet ex *Euſtathio*, ibidem, Ἀνπεολήσῃ ὃ γοῦν, τὸ ἐπιτυχεῖν· ἐν ἄλλοις ὃ, τὸ σωματῆσαι· παρὰ ὃ τοῖς ὕστερον, καὶ τὸ ἱκετεῦσαι.

308. Εἰς Ἔχετ βασιλῆα) Vid. ad σ'. v. 84. Quibus Add. *Etymolog.* M. v. Ἀλετρεύσασα.

315. Βίηφι) Τῇ ἑαυτοῦ, vid. Not. in *Textum*.

VARIÆ LECTIONES.

306. Ἐπητύος) γρ. ἐθητύος, *H. Steph.* vid. Not. in *Textum*.

315. Βίηφί τε ἧφι) γρ. βίηφί τε ἷφι, vid. Not. in *Textum*. *Ibid.* Πιθήσας) γρ. πιστωθῆς, *H. Steph.*

Οἴκαδε

Οἶκαδέ μ' ἄξεσθαι, καὶ ἐλὼ θήσεσθαι ἄκοιτιν;
Οὐδ' αὐτός πω τοῦτό γ' ὀΐομαι ἔσσεσθαι·
Μηδέ τις ὑμείων τῶ γ' εἵνεκα θυμὸν ἀχεύων
Ἐνθάδε δαινύσθω· ἐπεὶ οὐδὲ μὰλ' οὐδὲ ἔοικεν.
Τὸν δ' αὖτ' Εὐρύμαχος, Πολύβου πάϊς, ἀντίον ηὔδα,
Κέρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια,
Οὔπω σὲ τόνδ' ἄξεσθαι ὀϊόμεθ'· οὐδὲ ἔοικεν·
Ἀλλ' αἰσχυνόμεθα φάτιν ἀνδρῶν, ἠδὲ γυναικῶν,
Μή ποτέ τις εἴπῃσι κακώτερος ἄλλος Ἀχαιῶν,
Ἦ πολὺ χείρονες ἄνδρες ἀμύμονος ἀνδρὸς ἄκοιτιν
Μνῶνται· ὅτ' οὐδέ τι τόξον ἐΰξοον ἐντανύουσιν,
Ἀλλ' ἄλλος τις πλωχὸς ἀνὴρ ἀλαλήμενος ἐλθὼν,
Ῥηϊδίως ἐτάνυσσε βίον, διὰ δ' ἧκε σιδήρου.
Ὣς ἐρέουσ'· ἡμῖν δὲ ἐλέγχεα ταῦτα γένοιτο.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια,
Εὐρύμαχ', ἤπου ἔστιν ἐϋκλείας κατὰ δῆμον
Ἔμμεναι, οἳ δὴ οἶκον ἀπημάζονται ἔδουσιν
Ἀνδρὸς ἀριστῆος· τί δ' ἐλέγχεα ταῦτα πίθεσθε;
Οὗτος δὲ ξεῖνος, μάλα μὰλ μέγας, ἠδ' εὐπαγὴς,
Ἀνδρὸς δ' ἐξ ἀγαθοῦ γένος εὔχεται ἔμμεναι υἱός.
Ἀλλ' ἄγε οἱ δότε τόξον ἐΰξοον, ὄφρα ἴδωμαι.
Ὧδε γὰρ ἐξερέω, τόδε καὶ τελεσθὲν ἔσται·
Εἴ κέ μιν ἐντανύσῃ, δώῃ δέ οἱ εὖχος Ἀπόλλων,
Ἕσσω μὲν χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἵματα καλά.
Δώσω δ' ὀξὺν ἄκοντα, κυνῶν ἀλκτῆρα καὶ ἀνδρῶν,
Καὶ ξίφος ἀμφήκες· δώσω δ' ὑπὸ ποσσὶ πέδιλα.

" Domum me esse ducturum & suam facturum uxorem?
" Neque ipse sic in pectoribus existimat:
" Neque aliquis vestrûm hujus gratiâ animo dolens
" Hic convivetur; quoniam haud quidem ullo modo decet.
Hanc rursus Eurymachus Polybi filius contra locutus est,
" Filia Icarii, prudens Penelope,
" Non te hunc esse ducturum putamus, neque decet;
" Sed reveriti rumorem virorum, & mulierum,
" Nè aliquando aliquis dicat inferior alius Achivorum,
" Certè multò pejores viri strenui viri uxorem
" Petunt, quoniam neque arcum politum tendunt;
" Sed alius quidam pauper vir errans veniens
" Facilè tetendit arcum, misitque per ferrum.
" Sic dicent, nobis verò opprobria hæc fient.
Hunc rursus allocuta est prudens Penelope,
" Eurymache, non aliquo modo est inclytos in populo eos
" Esse; qui jam domum inhonorantes edunt
" Viri optimi; cur igitur opprobria hæc facitis?
" Hic tamen hospes, valde quidem magnus & bene compactus,
" Viroque ex generoso gloriatur esse filius.
" Verùm age, ei date arcum politum, ut videamus:
" Sic enim dico, quod & perfectum erit,
" Si ipsum tetenderit, dederitque ei gloriam Apollo,
" Induam ipsum chlænaque, tunicaque, vestimentis pulchris;
" Dabo quoque acutum jaculum, quo canes arceat & viros,
" Et ensem utrinque incidentem; dabo insuper sub pedibus calceamenta.

ΣΧΟΛΙΑ.

318. Τῶ εἵνεκα.] Τούτου χάριν, ὅπ ὕπως ἐμὲ ἄξῃ.
319. Οὐδὲ ἔοικε.] Δηλονότι, Τοῦτο ὑμῶς σύνοιδεν.
328. Διὰ δ' ἧκε.] Διέπεμψε, διεπέρασεν.
334. Εὐπαγής.] Εὐπαγής.

NOTÆ.

331. Εὐρύμαχ', ἤπως ἐὴν εὐκλείας) Ità εὐκλείας scribendum, ut in *Aldinâ*, *Lovaniana*, *Florentinâ*, scribitur, non εὐκλείας, est enim hæc Vox ab εὐκλὴς, εὐκλῆς, *Accusat.* Plural. Εὐκλείας, εὐκλεῖας, & εὐκλέας, εὐκλεῖς. Vid. ad *Iliad.* κ'. v. 281.

VARIÆ LECTIONES.

318. Ὑμείων) γρ. ἡμείων, *Schrevelian.* male.
323. Αἰσχυνόμεθα) γρ. αἰσχυνόμεθα, verùm *Participium* rectè refertur ad Verbum οἰόμεθα.
324. Μήποτέ πις εἴπῃσι) γρ. μή ποτέ τις κ' εἴπῃσι.
326. Μνῶνται· ὅτ' οὐδέ τι) γρ. μνῶνται· οὐδέ τι, & οὐδ' ἑπ.
329. Ἡμῖν δὲ ἐλέγχεα) γρ. ἡμῖν δέ τ' ἐλέγχεα.
337. Τόδε) γρ. τὸ δ, ut aliàs, in similibus.

Πέμψω δ', ὅπωη μὶν κραδίη θυμός τε κελεύῃ.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Μῆτερ ἐμή, τόξον μὲν Ἀχαιῶν ὅττις ἐμεῖο
Κρείσσων, ᾧ κ' ἐθέλω δόμῳαί τε, καὶ ἀρνήσασθαι·
Οὐδ' ὅσοι κραναὴν Ἰθάκην καθαροιραίουσιν,
Οὐδ' ὅσοι νήσοισι παρὲξ Ἤλιδος ἱπποβότοιο.
Τῶν οὔτις μ' ἀέκοντα βίηφι, αἴ κ' ἐθέλωμι,
Καὶ καθάπαξ ξείνῳ δόμῳαι τάδε τόξα φέρεσθαι.
Ἀλλ' εἰς οἶκον ἴθυσα, τὰ σαυτῆς ἔργα κόμιζε,
Ἰσόν τ', ἠλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε
Ἔργον ἐποίχεσθαι· τόξον δ' ἀνδρεσσι μελήσει
Πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί· τῷ γὰρ κράτος ἔστ' ἐνὶ οἴκῳ.
Ἡ μὲν θαμβήσασα, πάλιν οἰκόνδε βεβήκει·
Παιδὸς γὰρ μῦθον πεπνυμένον ἔνθετο θυμῷ.
Ἐς δ' ὑπερῷ' ἀναβᾶσα, σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν,
Κλαῖεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα, φίλον πόσιν· ὄφρα οἱ ὕπνον
Ἡδὺν ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Αὐτὰρ ὁ τόξα λαβὼν φέρε καμπύλα δῖος ὑφορβός·
Μνηστῆρες δ' ἄρα πάντες ὁμόκλεον ἐν μεγάροισιν·
Ὧδε δέ τις εἴπεσκε νέων ὑπερθυμοφερόντων,
Πῆ δὴ καμπύλα τόξα φέρῃς, ἀμέγαρτε συβῶτα,
Πλαγκτέ; τάχ' αὖ σ' ἐφ' ὕεσσι κύνες ταχέες κατέδονται
Οἷον ἀπ' ἀνθρώπων, ὃς ἔτρεφες· εἴ κεν Ἀπόλλων

" Mittam denique, quo ipſum cor animuſque jubet.
Hanc rurſus Telemachus prudens contra alloquutus eſt,
" Mater mea, *quod ad* arcum *attinet* Achivorum nullus me
" Potentior, cui nempe *illum* volo dareque, & negare :
" Neque quicunque aſperæ Ithacæ dominantur,
" Neque quicunque in inſulis verſus Elidem equos paſcentem.
" Horum nullus me invitum impediet, ſi voluero
" Vel ſemel hoſpiti concedere hunc arcum, ut feratur.
" Sed domum profecta tui ipſius opera cura,
" Telamque, columque ; & ancillis impera
" Opus aggredi ; arcus autem viris curæ erit
" Omnibus, maximè verò mihi; huic enim Imperium eſt in domo.
Hæc quidem ſtupefacta retrò domum ivit ;
Filii enim verbum prudens impoſuit animo.
In cœnacula autem aſcendens cum ancillis mulieribus,
Flebat deindè Ulyſſem, dilectum maritum ; uſquedum ei ſomnum
Dulcem in palpebris immiſit cæſia Minerva.
At hic arcus, quos ceperat, ferebat flexiles divus ſubulcus :
Proci autem omnes tumultuabantur in domibus :
Sic verò aliquis dixit juvenum fortium,
" Quò jam curvum arcum portas, immanis ſubulce,
" Amens? Statim utique te apud ſues canes furioſi comedent
" Solum ab hominibus, quos *vix.* canes nutriviſti ; ſiquidem Apollo

ΣΧΟΛΙΑ.

347. Νήσισι παρὲξ Ἤλιδος.] Ταῖς περὶ τὸ Δυλίχιον· λέγε Ζάκυνθον, Σάμην, Κεφαλληνίαν, Ἰθάκην, καὶ τὰς λοιπάς. Ἔνιοι, ναύσι.

349. Καθάπαξ.] Καθόλου· τοῦτο δὲ ὅτι οὐκ ἔχει ἐτέρωθι παρὰ τῷ Ποιητῇ, δι' ὃ τὴν παρενημμένην λέξεως ληγούσης εἰς ξ, καὶ ἡ ἐξῆς ἀρχὴ παρὰ τοῦτο.

363. Πλαγκτέ.] Παραπλαξ, τὸν ἀλήτην καὶ πλανημένον.

NOTÆ IN SCHOLIA.

347. * Λέγε Ζάκυνθον, Σάμην, καὶ λοιπάς.) Ex *Euſtath.* fol. 764. lin. 7.

349. * Οὐκ ἔχει ἐτέρωθι) Voces οὐκ & ἐτέρωθι, addo, ad Senſum implendum, ex *Euſtathio*, fol. 763. lin. 47. Τὸ δὲ καθάπαξ, ἀντὶ τοῦ, εἰς τὸ παντελὲς, ἄπαξ σύνταξιν εἰρῆσθαι σημειοῦνται οἱ Παλαιοί· λέγουσιν, καὶ ὅτι ἐπὶ καθόλου εἰς ξ, καὶ ἡ ἀρχὴ αὖθις ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ, ἐτέρωθί που ἔτι παρὰ τῷ Ποιητῇ, ἀλλ' ἢ μόνον σύνταξιν, ὡς τῷ, καθάπαξ ξείνῳ. Et hinc in fine lego, pro ἀπ' αὐτοῦ, * ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ.

VARIÆ LECTIONES.

342. Κραδίη θυμός τε κελεύῃ) γρ. κραδίη δὲ θυμὸς ἀναγῇ, ut aliàs. *Ibid.* Κελεύει) γρ. κελεύῃ, κελεύοι, *H. Steph.*

346. Ἰθάκην καθαροιραίουσιν) γρ. Ἰθάκην κάτα κοιρανέουσιν.

347. Νήσισι) γρ. ναύσι, *Plutarch. Scholia Brevia, H. Steph.* & *Hervag.* Edit. in margine.

348. Αἴκ' ἐθέλωμι) γρ. αἴκε θέλωμι, *H. Steph.* & *Seberi* Index.

352. Τόξον) γρ μῦθον, *H. Steph.* Aliàs quidem id rectè in eodem *Hemiſtichio*, nempè *Odyſſ. α'.* v. 358. at hic τόξον omnino legendum.

363. Τάχ' αὖ) γρ. ταχ' ἂν. *Ibid.* Κατέδονται) γρ. κατέδωνται, *H. Steph.*

Ἡμῖν

Ἡμῖν ἱλήκηται ὑ ἀθάνατοι Θεοὶ ἄλλοι.
Ὣς φάσαν· αὐτὰρ ὁ θῆκε φέρων αὐτῷ ἐνὶ χώρῳ,
Δείσας, οὕνεκα πολλοὶ ὁμόκλεον ἐν μεγάροισι·
Τηλέμαχος δ' ἐτέρωθεν ἀπειλήσας ἐβεβώκει,
Ἄπα, πρόσω φέρε τόξα· τάχ' οὐκ εὖ πᾶσι πιθήσῃς·
Μή σε, ὑ ὁπλότερός τοι ἐὼν, ἀγρόνδε δίωμαι
Βάλλων χερμαδίοισι· βίηφι δ' ὑπερφέρτερός εἰμι.
Αἲ γὰρ πάντων τόσσον, ὅσοι κατὰ δώματ' ἔασι,
Μνηστήρων χερσίν τε, βίηφί τε, φέρτερος εἴην·
Τῷ κε τάχα στυγερῶς πὶν ἐγὼ πέμψαιμι νέεσθαι
Ἡμετέρης ἐξ οἴκου· ἐπεὶ κακὰ μηχανόωνται.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτῷ ἡδὺ γέλασσαν
Μνηστῆρες· ὑ δὴ μεθίεν χαλεπῶς χόλοιο
Τηλεμάχῳ· τὰ δ' ὑπὸ τόξα φέρων ἀνὰ δῶμα συβώτης
Ἐν χείρεσσ' Ὀδυσῆϊ δαΐφρονι θῆκε πιφαύσκων.
Ἔκ δ' καλεσσάμενος προσέφη τροφὸν Εὐρύκλειαν,
Τηλέμαχος κέλεταί σε, πεφίδρων Εὐρύκλεια,
Κληῖσαι μεγάροιο θύρας πυκινῶς ἀραρυίας.
Ἤν δέ τις ἢ στοναχῆς, ἠὲ κλῦπα ἔνδον ἀκούσῃ
Ἀνδρῶν ἡμετέροισιν ἐν ἕρκεσι, μή τι θύραζε
Προβλώσκειν, ἀλλ' αὐτοῦ ἀκλιὴς ἔμμεναι πεπιδὼν ἔργῳ.
Ὣς ἄρ' ἐφώνησεν· τῇ δ' ἄπτερος ἔπλετο μῦθος.
Κλῆισεν δὲ θύρας μεγάρων εὖ ναιεταόντων.
Σιγῇ δ' ἐξ οἴκοιο Φιλοίτιος ἅλτο θύραζε,

" Nobis ſit propitius, & immortales Dii alii.
Sic dixerunt; at hic poſuit ferens ipſo in loco,
Timens, quoniam multi minabantur in domibus.
Telemachus autem ex alterâ parte minans clamabat,
" Heus, ulterius porta arcum citò, non bene omnibus obedies.
" Ne te, & junior licet ſim, ad agrum expellam
" Percutiens ſaxis; vi etenim fortior ſum.
" Utinam enim omnibus tantum, quicunque in domibus ſunt,
" Procis manibus, vique, fortior eſſem:
" Tunc utique ſtatim deplorabiliter aliquem ego mitterem ire
" Noſtrâ ex domo: quoniam mala operantur.
Sic dixit; hi utique omnes ſuper eo ſuaviter riſerunt
Proci, & tum demùm remiſerunt gravem iram
Telemachi gratiâ: arcum itaque ferens per domum ſubulcus
In manibus Ulyſſi prudenti poſuit adſtans:
Evocatamque allocutus eſt nutricem Eurycleam,
" Telemachus mandat tibi, ô prudens Euryclea,
" Claudas domûs januas firmè compactas.
" Sin aliqua *veſtrûm* vel ſuſpirium, vel ſonum intùs audiat
" Virorum noſtris in ſeptis, non foràs
" Eat, ſed illic tacitè ſit apud opus.
Sic dixit; huic autem ratum fuit verbum.
Clauſit itaque januas ædium benehabitatarum,
Tacitè quoque ex domo Philætius proſiliit foras,

ΣΧΟΛΙΑ.

365. Ἱλήκηται.] Ἵλεως γένηται.

377. * Μεθίεν.] Μεθίεσαν.

NOTÆ.

376. Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα) Ità rectè Omnes Vett. ἔφαθ'· *Euſtathii* utraque, *Florentina*, *Aldina*, *Lovaniana Reſcii*, *Hervagiana*: Cum tamen forte *H. Steph.* ἔφατ' haberet, ità quoque *Caſtellio*, *Spondanus*, *Schrevel.* quod ſæpiſſimè aliàs factum queror, ut ſuprà, v. 315. Editor *Oxonienſis* noluit hic Errantes ſequi. Vid. ad ω'. v. 21. 57. 495. 539. &c.

382. Κληῖσαι) Vid. ſuprà, ad v. 236.

383. Ἤν δέ τις) Ità, pro *Schrevelii* ἢ δέ τις, ex melioribus *Codd.*

387. Κλῆισεν) Vid. ſuprà, ad v. 382. & infrà, v. 389.

VARIÆ LECTIONES.

369. Τόξα) γρ. πῶξον, *H. Steph.* & *Textus* Baſil. *Verſu* refragrante, & ipſius *Euſtathii* auctoritate.

376. Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα) Vid. Not. in *Textum.*

382. Κληῖσαι) γρ. κληῖσαι, κλῆισαι, vid. ſuprà, ad v. 236.

383. Ἤν δέ τις) γρ. ἢ δέ τις, in *Schreveliano* Codice, malè.

387. Κλῆισεν) γρ. κλῆισεν. vid. ſuprà, ad v. 382.

Κλήϊσεν δ' ἄρ' ἔπειτα θύρας θείρκτρον αὐλῆς.
Κεῖτο δ' ὑπ' αἰθούσῃ ὅπλον νεὸς ἀμφιελίσσης
Βύβλινον, ᾧ ῥ' ἐπέδησε θύρας, ἐς δ' ἧιεν αὐτός.
Ἕζετ' ἔπειθ' ἐπὶ δίφρων ἰών, ἔνθεν πέρ ἀνέστη,
Εἰσορόων Ὀδυσῆα· ὃ δ' ἤδη τόξον ἰώμα,
Πάντη ἀναστρωφῶν, περιγνάμπτων ἔνθα καὶ ἔνθα,
Μὴ κέρα ἶπες ἔδοιεν, ἀποιχομένοιο ἄνακτος.
Ὧδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον,
Ἦ τις ἦ τοξότης καὶ ἐπίκλοπος ἔπλετο τόξων,
Ἦ ῥα νύ που τοιαῦτα καὶ αὐτῷ οἴκοθι κεῖται,
Ἦ ὅγ' ἐφορμᾶται ποιησέμεν· ὡς ὁ νὶ χερσὶ
Νωμᾷ ἔνθα καὶ ἔνθα κακῶν ἔμπαιος ἀλήτης.
Ἄλλος δ' αὖτ' εἶπεσκε νέων ὑβριοφρονέοντων,
Αἴ γὰρ δὴ τοσσοῦτον ὀνήσιος ἀνδάσειεν,
Ὡς ῥηΐτερος πόλε τῶνδε δυμήσεται ἐντανύσας.
Ὣς ἄρ' ἔφαν μνηστῆρες· ἀτὰρ πολύμητις Ὀδυσσεὺς,
Αὐτίκ' ἐπεὶ μέγα τόξον ἐβάσατο, καὶ ἴδε πάντη,
Ὡς ὅτ' ἀνὴρ φόρμιγγος ἐπιστάμενος καὶ ἀοιδῆς
Ῥηϊδίως ἐτάνυσσε νέῳ ἐπὶ κόλλοπι χορδὴν,
Ἄψας ἀμφοτέρωθεν εὐτρεφὲς ἔντερον οἰός,

Clauſitque poſtea januas ſepti aulæ.
Jacebat autem ſub porticu funis navis circùm-agitabilis
Byblinus, quo ligavit januas, introque poſt ipſe ipſe.
Sedit deinde ad ſedem profectus, unde ſurrexerat,
Inſpiciens Ulyſſem: hic jam arcum movebat
Penitus revolvens, experiens huc & illuc;
Num cornua vermes ediſſent, abſente domino.
Sic autem aliquis dixit conſpicatus in propinquum alium,
" Sane *hic Vir* aliquis peritus & ſagax eſt arcuum,
" Sive alicubi fortè tales & ipſi domi reconduntur,
" Vel *certè* hic parat *aliquid* facere; ita in manibus
" Movet huc & illuc malorum expertus Peregrinus.
Alius rurſus dixit juvenum ſuperborum,
" Utinam enim jam tantum utilitatis obviaret *mihi*,
" Quantum hic hunc poterit tendere.
Sic dixerunt proci; at prudens Ulyſſes
Statim, ut magnum arcũ contrectando-exploraverat, & vidit penitus,
Sicut quando vir citharæ peritus & cantus
Facilè extendit novâ in verticillâ chordam,
Tangens utrinque benè retortum inteſtinum ovis,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

390. Ὅπλον.] Σχοινίον.
391. Βύβλινον.] Καναβίνον· οἱ δέ, τὸ ὀπ παπύρου.
394. Ἀναστρωφῶν.] Ἀναστρέφων. Περιγνάμπτων.] Καθόλου γράφων.
395. Ἶπες.] Θηρία ἐσθίοντα τὰ κέρατα, παραπλήσια κάνωψι· κατεσθίει δέ, μὴ ἄρα ἄχρηστα αὐτῷ γένηται καὶ ἑτέρα δόξει χρήσιμα μηχανᾶσθαι.
397. Θητήρ.] Θεωμαστικὸς, ἔμπειρος. Ἐπίκλοπος.] Ἐπιθυμητὴς, ὀρεκτικὸς, κλέπτης· κλέπτειν γάρ, τὸ ἐπιθυμεῖν· ὁ κλέπτης, ὁ ἐπιθυμητὴς τῶν ἀλλοτρίων.
399. Ἐφορμᾶται.] Προπαθύμηται.
402. Τοσσοῦτον ὀνήσιος ἀνδάσειεν.] Ὁ νοῦς, εἴθε καὶ ἐπὶ τοσοῦτον ὄνησιν ἂν βούλεται λαβεῖν· ἢ ὅτις, εἴτε τοσοῦτος μεζόνως, ὡς ἂν δυνήσεται ἐντανύσας. Ὀνήσιος.] Ὠφελείας, ἢ τῆς βρώσεως, ἣν εἰλήφει παρὰ τῶν μνηστήρων.
407. Νέων.] Ἀντὶ τοῦ, καινοῦ. Κόλλοπι.] Κολλᾶται εἰρὴ δέ, παρὰ τὴν κόλλαν.
408. Ἄψας.] Ἐκδήσας. Ἔντερον οἰός.] Τὴν χορδήν.

N O T Æ.

389. Κλήϊσεν) Vid. ſuprà, v. 387.
395. Μὴ κέρα ἶπες ἔδοιεν) *Euſtathius* in locum, Κεράτινον δ' ἦν, φασὶν, ὡς φαίνεται, τὸ τόξον· ἢ μᾶλλον, καθὰ τὰ πάλαι Σκυθικὰ, ξύλινον. Verùm non rectè *Veteres* neque in hâc re judicârunt: τὰ κέρα enim hoc in loco, *Duas* potiùs Arcûs *extremitates* notant, quæ ex *Cornu* ferè eſſe ſolent, quæque ſi exeſæ fuerint, nullatenùs tali *Arcui* fidendum.
397. Ἦ τις θητὴρ) *Plutarch.* 2 Tom. fol. 422. Εἰ τις θρεπτὴρ, per errorem Librariorum. Vid. ad *Var. Lect.*
407. Κόλλοπι) De hâc voce, vid. *Euſtath.* fol. 767. lin. 52. &c.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

389. Κλήϊσεν) γρ. κλῄσεν, vid. ſuprà, ad v. 387.
391. Βύβλινον) γρ βίβλινον, *Euſt.* fol. 765. lin. 37.
394. Ἀναστρωφῶν) γρ. ἀναστροφίαν, *H. Steph.*
395. Κέρα ἶπες) γρ. κερᾴπες, *Euſt.* fol. 766. lin. 13.
397. Ἦ τις θητὴρ) γρ. εἰ τις θρεπτὴρ, *Plutarch.* vid. Not. in *Textum*. *Ibid.* Ἦτις) γρ. ἤ τις.
406. Ὡς ὅτ') γρ. ὡς δ' ὅτ', *H. Steph.*
407. Ἐπὶ) γρ. ἀμφὶ, *Euſt.* fol. 766. lin. 37. *H. Steph.*

Ὣς ἄρ' ἄτερ σπουδῆς τάνυσεν μέγα τόξον Ὀδυσσεύς·
Δεξιτερῇ δ' ἄρα χειρὶ λαβὼν πειρήσατο νευρῆς·
Ἥ δ' ὑπὸ καλὸν ἄεισε, χελιδόνι εἰκέλη αὐδήν.
Μνηστῆρσιν δ' ἄρ' ἄχος γένετο μέγα, πᾶσι δ' ἅρα χρὼς
Ἐτράπετο· Ζεὺς δ᾽ μεγάλ' ἔκλυπε, σήματα φαίνων·
Γήθησέν τ' ἄρ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
Ὅττι ῥά οἱ τέρας ἧκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω.
Εἵλετο δ' ὠκὺν ὀϊστόν, ὅς οἱ παρέκειτο τραπέζῃ
Γυμνός· τοὶ δ' ἄλλοι κοίλης ἔντοσθε φαρέτρης
Κέατο, τῶν τάχ' ἔμελλον Ἀχαιοὶ πεφρήσεσθαι.
Τόν ῥ' ἐπὶ πῆχυ ἑλών, εἶλκεν νευρήν, γλυφίδας τε,
Αὐτόθεν ἐκ δίφροιο καθήμενος· ἧκε δ' ὀϊστὸν
Ἄντα πιφαύσκοντος· πελέκεων δ' οὐκ ἤμβροτε πάντων
Πρώτης τειλείης, διὰ δ' ἀμπερὲς ἦλθε θύραζε
Ἰὸς χαλκοβαρής· ὁ δὲ Τηλέμαχον προσέειπεν,
Τηλέμαχ'· οὔ σ' ὁ ξεῖνος ἐνὶ μεγάροισιν ἐλέγχει
Ἥμενος· οὐδέ π τῦ σκοπιὴ ἥμβροτον, οὐδέ π τόξον
Δηρὸν ἔκαμον τανύων· ἔτι μοι μένος ἔμπεδόν ἐστιν·
Οὐχ ὥς με μνηστῆρες ἀτιμάζοντες ὄνονται.
Νῦν δ' ὥρη καὶ δόρπον Ἀχαιοῖσιν τετυκέσθαι
Ἐν φάει, αὖτὰρ ἔπειτα καὶ ἄλλως ἐψιάασθαι

So fine magno-labore tetendit magnum arcum Ulysses;
Dexterâ igitur manu capiens tentavit nervum;
Hic verò dulce sonuit, hirundini similis voce.
Procis igitur dolor factus est magnus; omnibusque color
Mutatus est; Jupiter verò valde intonuit signa ostendens:
Lætatusque est tandem tolerans divinus Ulysses,
Quòd ei ostentum misisset Saturni filius versuti.
Accepit igitur velocem sagittam, quæ ei ad mensam jacebat
Nuda; ipsæ autem aliæ concavam intra pharetram
Condebantur, quas citò Achivi erant experturi.
Hanc ad arcûs-medium applicans traxit chordam, crenamque,
Illinc ex sede sedens; mittrque porrò sagittam
Contra collimans: securium verò non erravit omnium
A primo foramine, transivit enim penitus foràs
Sagitta æro-gravis; hic igitur Telemachum allocutus est,
" Telemache, non te iste hospes in domibus dedecore afficit
" Sedens; neque à metâ aberravi, neque arcum
" Diu laboravi tendens; adhuc mihi robur firmum est:
" Non sicut me proci inhonorantes vituperant.
" Nunc autem hora & cœnam Achivis præparare
" In luce: at posteà & alitèr delectari

ΣΧΟΛΙΑ.

412. Χρεώς.] Ἡ χροιά.
413. Ἐτράπετο.] Ἐτράπη, ἠλλοιώθη.
417. Κοίλης.] Βαθείας· ἀπὸ τὸ γαγλύφθαι.
419. *Πήχυ.] Τὸ δὲ τόξον κέρας.
421. Τιτυσκόμενος.] Καθεστοχαζόμενος.
422. Πρώτης τειλείης.] Διὰ πρώτης γὰρ *ὀπῆς τῶν πλευρίων διήκειν ἔμελλεν.
423. Χαλκοβαρής.] Ὁ ἀπὸ σιδήρου ἰσχυρός.
424. Ἐλίγχει.] Ἐπανείδιζεν πήγνυσιν.
427. Ὄνονται.] Ἐκφαυλίζουσιν.
428. Νῦν δ' ὥρη καὶ δόρπον.] Παρέλκει τὸ ἀφόρισον αὐτῶν· τὸ μὲν δεῖπνον, ἀντὶ δὲ θυσίαν· τὸ δὲ ἐψιάασθαι, ἀντὶ δὲ, οἰμώζειν.
429. Ἐψιάασθαι.] Τέρπεσθαι.

NOTÆ.

411. Χελιδόνι εἰκέλη αὐδήν) Vid. de hâc re *Eustath.* fol. 767. lin. 11.
427. Οὐχ ὥς με μνηστῆρες) Respicit ad locum, σ'. v. 355. ubi *Eurymachus Ulyssem*, sub hospitis specie latentem, ob ignaviam vituperat; quòd nempè nulli bono operi aptus esset; tantum ventris inferciendi & ingluviei curam haberet. Qualis reverà ipse erat, reliquique Socii Nebulones.

NOTÆ IN SCHOLIA.

419. *Confer cum *Brevibus Scholiis, Hesych.* Πηχὺς) νεῦρον· ἢ τὸ δὲ τόξου μέσον· ἴσιοι, τὰ ἄκρα. *Eustath.* Ἐπὶ πήχυ ἑλών) Ἀντὶ δὲ, κρατήσας ἐς χεῖρα τὸν ὀϊστὸν ἐπὶ τῷ πήχει δὲ τόξου, ἤγαγε τῷ κέρατι.
422. *Ὀπῆς) Ità lego, pro corrupto ὁ τῆ; ità sanè legit MS. *Aloysianum*, ὀπῆς apertissimè.

VARIÆ LECTIONES.

409. Τάνυσεν μέγα) γρ. τάνυσε μέγα.
411. Αὐδήν) γρ. ἀοιδήν, *H. Steph.*
424. Ἐλίγχει) γρ. ἀπίζει.
414. Γήθησέν τ') γρ. γήθησεν δή, *Eustath.* fol. 767. lin. 38.
415. Παῖς) γρ. παΐς.
425. Οὐδέ τι δὲ) γρ. οὐδ' ἔτι πώ.

Μολ-

Μολπῇ ἠ Φόρμιγγι· τὰ γάρ τ' ἀναθήματα δαιτός.
Ἦ, καὶ ἐπ' ὀρρύσι νεῦσεν· ὁ δ' ἀμφέθετο ξίφος ὀξὺ
Τηλέμαχος, φίλος υἱὸς Ὀδυσσῆος θείοιο·
Ἀμφὶ δ' ἄρα χεῖρα φίλῃσι βάλεν ἔγχεϊ· ἄγχι δ' ἄρ' αὐτοῦ
Πὰρ θρόνῳ εἰστήκει, κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ.

" Cantu & citharâ; hæc enim ornamenta convivii.
Dixit, & supercilijs annuit; accinxit igitur ensem acutum
Telemachus, dilectus filius Ulyssis divini;
Circumque manum suam injecit lanceæ; & prope ipsum
Apud sedem stetit, armatus splendido ære.

ΣΧΟΛΙΑ.

431. Ἀμφίθετο.] Ἐπέζωσε, ἐνεζώσατο.

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΙΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Χ'.

Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Χ'.

ΤΑ περὶ τὴν μνηστηροφονίαν ἐργασάμενον Ὀδυσσέα παρέσης Ἀθηνᾶς, εὐ πάνυ ἐξῆς τοῖς ἤδη πραχθεῖσιν ἀφηγεῖται Τηλεμάχῳ καὶ τὸ οἰκεῖον ἀγαλλόμενον, ἄμφω Μελανθίῳ. *Ἄλλως, Τὴν μνηστηροφανίαν ἀπεῖχε· καὶ τὴν τῶν σωμάτων συγκομιδήν, ἣν ὡς καθαίρει φόνου τὸν οἶκον ὁ Ὀδυσσεύς.

* Ex *Euſtath.*

Ἐπιγραφή.

Μνηστηροφονία· ἢ, Μνηστήρων φόνος· ἢ, *Μνηστροκτονία.

* Vid. ad τ'. v. 346. Not. in *Textum.*

Ἄλλως.

Καὶ, Ὀδυσεὺς μνηστῆρας ἀναιρεῖ ἠλεῖῃ χαλκῷ. LIB. XXII.

Ἄ Υτὰρ ὁ γυμνώθη ῥακέων πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Ἅλτο δ' ἐπὶ μέγαν οὐδὸν, ἔχων βιὸν, ἠδὲ φαρέτρην
Ἰῶν ἐμπλείην· ταχέας δ' ἐκχύτο ὀϊστοὺς
Αὐτῷ προπρόθεν ποδῶν· μετὰ δὴ μνηστῆρσιν ἔειπεν,
Οὗτος μὲν δὴ ἄεθλος ἀάατος ἐκτετέλεσται,
Νῦν αὖτε σκοπὸν ἄλλον, ὃν οὔπω τις βάλεν ἀνὴρ,
Εἴσομαι, αἴ κε τύχωμι, πόρῃ δέ μοι εὖχος Ἀπόλλων.

VErùm exutus eſt pannis prudens Ulyſſes;
Inſiliitque ſuper magnum limen, habens arcum & pharetram
Sagittis plenam; celeres verò effudit ſagittas
Ibi ante pedes; deinde inter procos dixit,
" Hoc quidem jam certamen innocuum perfectum eſt;
" Nunc denuò ſcopum alium, quem nondum aliquis percuſſit vir,
" Speculabor, ſi conſequar; præbeatque mihi gloriam Apollo.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

1. Ἄ Υτὰρ ὁ γυμνώθη ῥακέων.] Τὴν ῥακώδη ἀπιδύσασθαι ἐθήκατο, οὐχ ὅλως, ἀλλὰ τὴν *ἀθλίων καὶ ῥακωδῶν, τὰ σκήπτρα τὰ ἀναγκαῖα ἔχων. ἐξῆς γ' ὢν ἡ Εὐρύκλεια φησὶν, *Μὴ δ' οὕτω ῥάκεσιν πεπυκασμένος

* Infrà, v. 488.

N O T Æ.

V. 1. Γυμνώθη) Ità rectè *Florentin. Roman. Baſil. Aldin. Reſcian. Stephan. Spondan. Caſtellion. Elzevir. Oxon.* &c. exceptâ unicâ *Cantabrig.* quæ *γυμνάσθη*, per Errorem; at is Error deteſtabilis, & proindè maturè ſiſtendus.

NOTÆ IN SCHOLIA.

V. 1. *Περιπῶν) Ità, pro περὶ τὴν, MS. *Aloyſii.*

5. *Ἀάατος) Ἀντὶ τοῦ, ἄατος, πλεονασμοῦ τοῦ ἰῶτος α. Addo, ex *Etymolog.* M. Vid. *Suid.* v. Ἀάατον.

2. Ἅλτο δ' ἐπὶ μέγαν οὐδὸν) Ab ἄλλομαι, ἧλμαι, & ἥλμην, ἧλτο, ἧλτο, vel ut alii, pro ἧλατο, Æolicè, ἄλτο, ſemper *Homero*; de quâ re *Euſtathius* & Lexicographi. *Ultima*, verò ἐπὶ producitur. in *Caſurâ*, vi *Toni*, & ante *Liquidam*. Vid. ad ξ'. v. 434.

7. *Εἴσομαι) Γνώσομαι· ἢ, *ἐπιπορεύσομαι. Hoc ex *Euſt.* fol. 770. lin. 4. Τὸ ἐπιπορεύσομαι, ad alium locum ſpectat, *viz.* Il. φ'. v. 335. Εἴσομαι ἐξ ἁλός.

VARIÆ LECTIONES.

V. 1. Γυμνώθη) γρ. γυμνάσθη, vid. N. in *Textum.*

2. Ἅλτο) γρ. ἄλτο, at *Homero* ſemper ἅλτο, Æolicè, ut *Euſtath.* nec tamen *Henrico Stephano* Lectio illa notatur.

3. Ἐμπλείην) γρ. ἐμπλείαν, *Florentina*, *Euſtath.* *H. Steph.*

Ἐν

Ἦ· ῥ᾽ ἐπ᾽ Ἀντινόῳ ἰθὺνετο πικρὸν ὀϊστόν.
Ἤτοι ὁ καλὸν ἄλεισον ἀναιρήσεσθαι ἔμελλε
Χρύσειον, ἄμφωτον· ῥ᾽ ἤδη μετὰ χερσὶν ἐώμα,
Ὄφρα πίοι οἴνοιο· φόνος δέ οἱ οὐκ ἐνὶ θυμῷ
Μέμβλειτ᾽· τίς κ᾽ οἴοιτο μετ᾽ ἀνδράσι δαιτυμόνεσσι,
Μοῦνον ἐπὶ πλεόνεσσι, ῥ᾽ εἰ μάλα καρτερὸς εἴη,
Οἷ πύξειν θάνατόν τε κακὸν ῥ᾽ ἧρα μέλαιναν;
Τόνδ᾽ Ὀδυσεὺς κατὰ λαιμὸν ὑπαχόμενος βάλεν ἰῷ·
Ἀνικρὺ δ᾽ ἀταλοῖο δι᾽ αὐχένος ἤλυθ᾽ ἀκωκή.
Ἐκλίνθη δ᾽ ἑτέρωσε, δέπας δέ οἱ ἔκπεσε χειρὸς
Βλημένῳ· αὐτίκα δ᾽ αὐλὸς ἀνὰ ῥῖνας παχὺς ἦλθεν
Αἵματος ἀνδρομέοιο· θοῶς δ᾽ ἀπὸ οἷο τραπέζαν
Ὦσε ποδὶ πλήξας, ἀπὸ δ᾽ εἴδατα χεῦεν ἔραζε.
Σῖτός τε, κρέα τ᾽ ὀπτά, φορυύετο· τοὶ δ᾽ ὁμάδησαν

Dixit; & in Antinoum direxit amaram sagittam.
Certè hic pulchrum poculum elevare volebat
Aureum, utrinque ansatum, & jam manibus movebat,
Ut biberet de vino: cædes verò ei non in animo
Obversabatur: quis putâsset inter viros convivas
Solum inter plures, etsi valdè fortis esset,
Ei structurum *aliquem* cædem malam, & mortem nigram?
Hunc Ulysses ad guttur nactus percussit sagittâ;
Penitùs verò teneram per cervicem ivit cuspis.
Declinavit itaque aliorsum, poculumque ei excidit manu
Percussio: statim verò fistula ad nares crassa venit
Sanguinis humani; citò itaque à se mensam
Repulit pedibus percussam; longeque cibos effudit humi.
Panisque, carnesque assatæ fœdata est: hi igitur tumultuabantur

ΣΧΟΛΙΑ.

8. Ἰθύνετο.] Ἐπὶ εὐθείας ἐπέβλεπεν.

9. Ἤτοι ὁ καλὸν ἄλεισον.] Διονύσιος, ὁ Θρᾷξ, ἐν ταῖς Μελέταις φησὶ, τὸ παροιμίαν. Πολλὰ μεταξὺ * πέλᾳ κύλικος καὶ χείλεος ἄκρα, ἀπὸ τότε λεγόμενα· ἐπεὶ Ἀντίνοος τὸ πῶμα, βάλλεται. Λέγει δὲ Ἀριστότελης, ὡς τὸ παροιμίας ὅτι, Ἀγκαῖος, ὁ Ποσειδῶνος καὶ Ἀστυπαλαίας, Σάμιος ὢν τὸ γένος, ἔχων * οἰκίτλιον ἀπὸ Κρήτης, ἐπέλασεν αὐτῷ ἐπιθυμοῦντα πότον πιεῖν· εἰπόντος δὲ αὐτῷ, ὡς οὐ δυνήσεται πιεῖν, ὅτι ἀπεῖχε μὲν ἀμπέλους τυγχάνουσιν, αὐτὸς δὲ Ἀγκαῖος καταφυτεύσας τοὺς ἀμπέλους, ἔλαβε τὸν κύλικα, καὶ ἐπιὼν ἔπιε· λέγουσι δὲ εἰπεῖν, Πολλὰ μεταξὺ πέλᾳ κύλικος καὶ χείλεος ἄκρα, ἄφιον σωιδὲν χεῖλος συὸς μεγάλης * ἐπιζαρήσας τοῖς δὲ Ἀγκαίου χωρίοις· ἀκούσαντα δὲ αὐτὸν, ἀπὸ τοῦ χειλέων τὸν κύλικα καταβῆναι, καὶ δεομένου, ὡς τὸν ἄγγελον ὃν συμβαλόντα δὲ τοῦ κάπρου, τελευτῆσαι· ἔνθα φησὶ καταπονῆσαι τὸν Παροιμίαν.

10. Ἄμφωτον.] Τὸ ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν ὦτα ἔχον.

11. * Ὄφρα πίοι οἴνοιο.] Ἀττικῶς ἐρρέθη· ἄλλως γὰρ, τὸ Πίοιεν αἰσθητικῶς σωθήσεται· ἴσως δὲ καὶ ὡδὶ ἐμέλλε τὸν ὄλον σκοπεῖν οἶνον, ἀλλά τι μέρος αὐτοῦ· ὡς εἰώθασι ποιεῖν οἱ φειδόμενοι τοῦ· ἢ τοιοῦτόν τι χρεία σωθήσεται· ὅτι δηλαδὴ μὴ τὸ πᾶν δαπανᾶται, ἀλλά τι μέρος αὐτοῦ. οἷον, † Λέων βοὸς βεβρωκὼς, καὶ Ὄφις μυρμήκων φαγών. † Vid. infrà, ad v. 403.

15. Ἐπιχόμβῳ.] Ἐπιλαβόμενος.

19. Αὐλὸς αἵματος.] Τὸ ἐξακουόμενον, ὁ κρουὸς ἢ αἷμα· πᾶν γὰρ τὸ πνεῦν, αὐλὸν ἔλεγον· ὅθεν καὶ τοὺς πνεῦντας αὐλητὰς, καὶ αὐλοὺς.

21. Φορύνετο.] Ἐμολύνετο.

NOTÆ.

8. Ἐπ᾽ Ἀντινόῳ ἰθύνετο) Vid. supra, ad φ'. v. 293.

18. Βλημένῳ) De *Syntaxi*, vid. suprà, ad ι'. v. 256.

NOTÆ IN SCHOLIA.

9. * Ἤτοι ὁ καλὸν ἄλεισον) Hoc *Scholion*, in *Aloysii* MSto, ad hujus *Rhapsodiæ* finem divagatum, in tribus Vett. *Impressis*, & *Aldinâ*, malè ibidem relinquitur; nec satis felicitèr in *Schreveliana*, ad v. 19. apponitur; quùm omninò huc attineat. Pro voce * πέλᾳ, in Versu *Proverbiali*, *Joh. Meursius* legit πίτῃ, ad *Lycophron*. v. 489. & pro ἰκίτλιον, * οἰκίτλιον, rectissimè. In illo autem ἐπιβαρήσας *Impressorum*, lego * ἐπιζαρήσας, ex MSto, quæ Vox *Euripidea*, licet Scapulæ ignota. Vid. ad *Euripid.* Phœniss. v. 15. & ad *Rhesum*. v. 441.

11. * Ὄφρα πίοι οἴνοιο) Hoc *Scholion* ex *Eustathio*, fol. 771. lin. 1. &c.

21. & 31. * Quæ *Asteriscis* notantur, ex *Aloysii* MSto.

VARIÆ LECTIONES.

12. Τίς κ᾽ οἴοιτο) γρ. τίς κ᾽ ἀΐοιτο, *H. Steph.*

13. Εἴη) γρ. ἦλθε. Hunc locum expendimus, *Prælection.* Homeric. XXVII.

15. Ἐπιχόμβου) γρ. ἐπιχόμβιον, *H. Steph.*

18. Βλημένῳ) γρ. βλημένην, *Eustath.* fol. 771. lin. 27. *H. Steph.* & *Seberus.*

20. Ποδὶ) γρ. ποσὶ, & ποσίν.

Μνησῆι-

Μνησῆρες χὺ δῶμα, ὅπως ἴδον ἄνδρα πεσόντα.
Ἐκ δ' ἕδρων ἀνόρουσαν, ὀρινθέντες κὺ δῶμα,
Πάντοσε παπταίνοντες * εὐδμήτους ποτὶ τοίχους·
Οὐδέ πη ἀσπὶς ἔην, οὐδ' ἄλκιμον ἔγχος, ἑλέσθαι.
Νείκειον δ' Ὀδυσῆα χολωσάμενοι ἐπέεσσιν,
Ξεῖνε, κακῶς ἀνδρῶν τοξάζεαι· οὐκ ἔτ' ἀέθλων
Ἄλλων ἀνπάσεις· νῦν τοι σῶς αἰπὺς ὄλεθρος·
Καὶ γὰρ δὴ νῦν φῶτα κατέκτανες, ὃς μέγ' ἄριστος
Κύρων εἰν Ἰθάκῃ· τῷ σ' αὐτάδε γῦπες ἔδονται.
Ἶσκεν ἕκαστος ἀνὴρ, ἐπεὶ φάσαν οὐκ ἐθέλοντα
Ἄνδρα κατακτεῖναι· τὸ δ' νήπιοι οὐκ ὀνόησαν,
Ὡς δή σφιν καὶ πᾶσιν ὀλέθρου πείραθ' ἑφῆπτο·
Τοῖσιν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ὦ κύνες, οὔ μ' ἔτ' ἐφάσκεθ' ὑπότροπον οἶκαδ' ἱκέσθαι
Δήμου ἀπὸ Τρώων, ὅτι μοὶ κακὰ κερδίονεσθε οἶκον,
Δμῳῆσιν δὲ γυναιξὶ παρθυνάζεσθε βιαίως,
Αὐτῷ τε ζώοντι ὑπεμνάασθε γυναῖκα,

Proci in domo, ut viderunt virum lapsum.
Ex sedibus verò surrexerunt turbati per domum,
Undique circumspicientes ad benefabricatos parietes:
Neque ullibi scutum erat, neque fortis lancea, ad-capiendum.
Increpabant tamen Ulyssem iratis verbis,
" Hospes, malè in viros sagittas-immittis: non ampliùs certaminibus
" Aliis intereris; nunc tibi integra *adest* gravis mors.
" Etenim jam nunc virum interfecisti, qui longe optimus
" Juvenum in Ithacâ: ideò te hìc vultures edent.
Sic dicebat unusquisque, quoniam putabant non volentem
Virum interfecisse: hoc autem stulti non advertebant,
Quòd jam ipsis & omnibus mortis fines imminebant.
Hos torvè conspicatus allocutus est prudens Ulysses,
" Canes, non me ampliùs existimabatis redeuntem domum venturum,
" Populo à Trojanorum; ideo mihi consumebatis domum,
" Et apud ancillas fœminas concumbebatis violenter,
" Ipsiusque viventis petebatis uxorem,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

27. Τόξαζεαι.] Τοξεύων ἐπιτυγχάνεις.
31. Ἶσκε.] Ἄλλοι μὲν, τὸ ἴλεφν σημαίνειν, βέλος.
36. Κατικείρετε.] Κατιδαπανᾶτε.
38. Ὑπεμνάασθε.] Ὑποθείρετε, λιληθότως ἐμνηστεύεσθε· ὡδὶ δὲ τὸ ἐπιβουλῆς ὁ Τηλεμάχῳ οὐκ ἀνεθίζει, ἕως ἐπὶ τοσοῦτον ἐκβακχευθῆναι ἐμαυτόν· ἔφη γὰρ, * Πειρήσω, εἴ κ' ὔμμι κακὰς ἐπὶ κῆρας ἰήλω.

N O T Æ.

24. * Ἐὐδμήτους ὡστὶ τοίχους) Ità nunc tandem restituo, pro corrupto ἰύτμήτους, quod tamen in *Aldinâ*, *Romanâ*, *Basileensi*, *Hervagianâ*, *Rescianâ*, *Stephanianâ*, *Castellionâ*, *Spondanianâ*, *Schrevelianâ*, *Cantabrigiensi*, *Oxoniensi*, &c. atque proinde in alios Codices proseminatus Error, ut *Dinnerum*, *Seberum*, &c. nec enim minùs Erratum est habendum, imò magis reformidandum, quo magis inveteratum. Aliis certè in locis *Homerus* τοῖχον vocat ἐὐδμητον, quod in omnibus Exemplaribus agnoscitur, ut υ'. v. 302. — ὁ δ' ἐὐδμητον βάλε τοῖχον, & hujus ipsius *Rhapsodiæ*, v. 126. Ὀρσοθύρη δέ τις ἦσκεν ἐὐδμήτῳ ἐνὶ τοίχῳ, & *Iliad.* μ'. v. 137. Τεῖχος ἐὐδμητον. Verùm dicendum, ἐὐδμητον & ἰύτμητον voces, *Variari* inter se, & hanc hujus locum invicem occupare; ut olim ἰὐδμητον, pro ἰύτμητον, obtinuerat, *Iliad.* η'. v. 304. Ità ἀδμήτῳ, pro ἀτμήτῳ, obtinet *Scholiasta Pindari*, ad *Pythionic.* 3. — Ἡ δὲ Κορωνὶς ἐκφαυλίσασα τὸν Ἀπόλλωνος γάμον παῖς ἦν φρενῶν ἀμαρτίαις, ξένου ἐπιγήτου γάμον, λάθρᾳ δὲ πατρὸς, σεσηρὸς τῷ πὰς κόμας ἀδμήτῳ συνελθοῦσα Ἀπόλλωνι. Emendo & lego ἀτμήτῳ, quod Vidco nunc feciſſe Editores *Oxon.*

26. Χολωσάμενοι ἐπέεσσι) *Ultima* ὁ χολωτοῖσιν producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis*, &c.

31. Ἶσκεν ἕκαστος) De hoc loco, vid. *Eustath.* fol. 772. lin. 2. &c. ubi egregiè defendit contra Objectiones τῶν νοθευόντων πάνυ Παλαιῶν.

N O T Æ I N S C H O L I A.

38. * Ad finem hujus *Scholii*, Versum, malè hactenùs luxatum, restituo, ex *Odyss* β'. v. 316. Quæ dein sequebantur, *viz.* Ἰάλω, ἀντὶ τοῦ, ἐγκοπῶ, quùm corrupta sint, pro ἄλλως, ἀντὶ τοῦ, σκοπῶ, deleo hic, mox proferenda rectiùs, ad *Scholion*, v. 40.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

24. Ἐὐδμήτους) γρ. ἰύτμήτους, vid. N. in *Textum*. *Ibid.* Ποτὶ) γρ. ὡστὶ.
25. Οὐδέ πη) γρ. οὐδέ πω, *H. Steph.*
34. Τόσσ') γρ. τοὺς σ'.
36. Οἶκον, Δμωῇσιν δὲ — Αὐτῷ τε ζώοντι) γρ. Οἶκον, Αὐτῷ τε ζώοντι — Δμωῇσιν δὲ, &c. *H. Steph.*

Οὔτε Θεὰς δείσαντες, οἳ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
Οὔτε τιν' ἀνθρώπων νέμεσιν κατόπισθεν ἔσεσθε.
Νῦν ὑμῖν γε πᾶσιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφῆπται.
Ὣς φάτο· τοὺς δ' ἄρα πάντας ὑπὸ χλωρὸν δέος εἷλεν·
Πάπτηνεν δ' ἕκαστος, ὅπῃ φύγοι αἰπὺν ὄλεθρον.
Εὐρύμαχος δέ μιν οἷος ἀμειβόμενος προσέφατο,
Εἰ μὴν δὴ Ὀδυσεὺς Ἰθακήσιος εἰλήλουθας,
Ταῦτα μὲν αἴσιμα εἶπες, ὅσα ῥέζεσκον Ἀχαιοί,
Πολλὰ μὲν ἐν μεγάροισιν ἀτάσθαλα, πολλὰ δ' ἐπ' ἀγρῷ.
Ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη κεῖται, ὃς αἴτιος ἔπλετο πάντων,
Ἀντίνοος· οὗτος γὰρ ἐπήλυθε τάδε ἔργα,
Οὔ τι γάμου τόσσον κεχρημένος, οὔτε χατίζων,
Ἀλλ' ἄλλα φρονέων, τά οἱ οὐκ ἐτέλεσσε Κρονίων·
Ὄφρ' Ἰθάκης καθ' δῆμον ἐϋκλείης βασιλεύῃ
Αὐτός, ἀτὰρ σὸν παῖδα κατακτείνειε λοχήσας.
Νῦν δ' ὁ μὲν ὡς μοίρῃ πέρασε· σὺ δὲ φείδεο λαῶν
Σῶν· ἀτὰρ ἄμμες ὅπισθεν ἀρεσσάμενοι κτλ. δῆμον,
Ὅσσα τοι ἐκπέποται ἐν μεγάροισιν,
Τιμὴν ἀμφὶς ἄγοντες εἰκοσάβοιον ἕκαστος,
Χαλκόν τε χρυσόν τ' ἀποδώσομεν, εἰσόκε σὸν κῆρ
Ἰανθῇ· πρὶν δ' οὔ τι νεμεσσητὸν κεχολῶσθαι.

* Neque Deos timentes, qui cœlum latum habitant,
" Neque aliquam hominum reprehensionem in posterum fore putaoatis.
" Nunc vobis & omnibus mortis fines ingruerunt.
Sic dixit; his verò omnes pallidus timor cepit:
Circumspectabat itaque unusquisque, quò tugeret evidentem mortem.
Eurymachus autem ipsum solus respondens, alloquutus est,
" Siqu dem jam Ulysses Ithacensis venisti,
" Hæc quidem decenter dixisti, quæcunque fecerunt Achivi,
" Multa quidem in domibus injusta, multa etiam in agro.
" Sed hic quidem jam jacet, qui causa fuit omnium,
" Antinous: hic enim conflavit hæc opera, *seu auctor horum fuit*,
" Non nuptiarum tantopere indigens, neque cupiens,
" Sed alia cogitans, quæ ei non perfecit Saturnius;
" Ut Ithacæ *nempè* in populo populosæ regnaret
" Ipse; at tuum filium interficeret insidians.
" Nunc a hic quidè meritò interfectus est: *tu verò* miserere populorum
" Tuorum: at nos in futurum placantes *te* per populum,
" Quæcunque tibi ebibita & comesta sunt in domibus,
" Precium separatim ducentes viginti boves unusquisque,
" Æsque aurumque reddemus; donec tuum cor
" Lætum fuerit: hactenùs autem nequaquam te injustum irasci.

ΣΧΟΛΙΑ.

40. Ἔσεσθε.] Ἀναγνώστεον ἴστε. ἢ, δείσαντες ἔστε.
*Ἄλλως, Ἔηισθε.] Ἀντὶ τοῦ, ἐνοήσατε.
49. Ἐπήλυθε.] Σωίσησεν.
54. Ἐν μοίρῃ.] Δικαίως, δίοντως.
57. Ἀμφὶς ἄγοντες.] Χωρὶς ἕκαστοι διδόντες. Ἑκατονταβοιον.] Εἰκοσι βοῶν ἄξιον.

ΝΟΤΑ.

49. Ἀντίνοος· οὗτος γὰρ ἐπήλυθε τάδε ἔργα) *Ultima* in Ἀντίνοος producitur ob triplicem rationem, *Cæsuræ*, σιγμῆς, *Aspiri* sequentis cum *Circumflexo*. *Antepenultima* in ἐπήλυθε, ob *Cæsuram*, & *Tonum*, ut *Penultima* in ἀλύων, *v.* v. 398.
56. Ἐδήδοται) *Etymolog.* M. v. Ἐδήδα, εἰ μὲν ἀφ' ἑστία, ὡς Ἀελίαρχος ἐν ἄλλοις, ἔστι πληθυντικὸν οἷον, Ὅσσα τοι ἐκπέποται ἐν μεγάροισιν ἐδήδα· εἰ δὲ ἀφ' ἕστε, ἔστιν ἑνικόν· κατὰ δὲ

ΝΟΤΑΕ ΙΝ SCHOLIA.

40. Ἔσεσθε) Ἀναγνωστέον· ἴστε, δείσαντες ἔστε. *ἄλλως, Ἔηισθε, ἀντὶ τοῦ, ἐνοήσατε. *Ultima* pars hujus *Scholii*, ex *Aloysii* MSto, & præteriti *Scholii*, olim corrupti, fine; de quâ re vide, in Not. ad *Schol.* v. 38. licet ibi, in MS. ἔσεσθε, pro ἔηισθε, ut & *Florentina* Editio, & *H. Steph.* ex *Eustathio*.

ΤΟΝΟΙ.

Ἐδῶ, ὁ παρακείμενος ἤδηκα, ἀπλασιασμοῦ, ἐδήδεκα· ὁ παθητικὸς, ἐδήδεσμαι· τὸ τρίτον, ἐδήδεται· κατὰ ἀποβολὴν ἐδήδεται· ἐν Ἰωνικῶς, ἐδήδαται, Ἡρωδιανός. Videtur defectus in *Etymologo*, supplendus ab *Eustath.* fol. 773. lin. 36. Τὸ δὲ ἐδήδοται τὰ Παλαιὰ κατομνήμασθε Ἀπίκον εἶναι φασὶ παρακείμενον· ὧν ἐδῶ, ἐδῆς· ὡς ὁμῶ, ὁμοῖς· ἵνα γίνοιθ' ὕστερος, Ἐδῶ, ἐδήδοτα, ἤδηκα· καὶ Ἀπικῶς, ἐδήδοκα· ἐξ οὗ τὸ ἐδήδεμαι, ἐδήδεται.

ΒΑΡΙΑΕ LECTIONES.

40. Ἔηισθε) γρ. ἴστε. Vid. Not. in *Scholia*.
55. Σῶν· ἀτὰρ ἄμμες ὄπισθεν) γρ. Τῶν σῶν· ἄμμι δ' ὄπισθεν, ut mox, v. 73.
56. Ἐδήδοται) γρ. ἐδήδα, & ἐδήδε, ut in Not. ad *Textum*.

Τόνδ'

Τόνδ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμηλις Ὀδυσσεύς,
Εὐρύμαχ', ἤδ' εἴ μοι πατρώϊα πάντ' ἀποδοῖτε,
Ὅσσα τε νῦν ὔμμ' ἐστί, καὶ εἴ ποθεν ἄλλ' ὀπιθεῖτε,
Οὐδέ κεν ὣς ἔτι χεῖρας ἐμὰς λήξαιμι φόνοιο,
Πρὶν πᾶσαν μνησῆρας ὑφροσύνῃ ἀποπῆσαι.
Νῦν ὑμῖν ὤρωρεν, ἀνταίην ἠὲ μάχεσθαι,
Ἢ φεύγειν, ὅς κεν θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξῃ·
Ἀλλά τιν' ἢ φεύξεσθαι οἴομαι αἴπυ ὄλεθρον.
Ὣς φάτο· τῶνδ' αὐτῇ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ.
Τοῖσιν δ' Εὐρύμαχος πρὸς μῦθον ἔειπε πάλιν αὖτις,
Ὦ φίλοι, ἢ γὰρ χήσ γε ἀνὴρ ὅδε χεῖρας ἀάπτους·
Ἀλλ' ἐπεὶ ἕλλαβε τόξον ἐΰξοον, ἠδὲ φαρέτρην,
Οὐδοῦ ἀπὸ ξεστοῦ τοξάσεται, εἰσόκε πάντας
Ἄμμε καταπτείνῃ· ἀλλὰ μνησώμεθα χάρμης·
Φάσγανά τε σπάσασθε, καὶ ἀντίσχεσθε τραπέζας
Ἰῶν ὠκυμόρων· ἐπὶ δ' αὐτῷ πάντες ἔχωμεν
Ἀθρόοι, εἴ κε μιν ἤδη ἀπώσομεν, ἠδὲ θυράων.
Ἐλθωμεν δ' ἀνὰ ἄστυ, βοὴ δ' ὦκιστα γένοιτο·
Τῷ κε τάχ' ἕστος ἀνὴρ νῦν ὕστατα τοξάσαιτο.
Ὣς ἄρα φωνήσας, εἰρύσσατο φάσγανον ὀξύ,

Hunc torvè tuens allocutus eſt prudens Ulyſſes,
" Eurymache, neque ſi mihi paterna omnia redderetis,
" Quæcunque nunc vobis ſunt, & ſicunde alia adderetis,
" Neque ſic amplius manus meas abſtinerem à cæde,
" Antequam omnem proci intemperiem rependerent.
" Nunc vobis incumbit, id eſt, *veſtræ ſunt partes*, contra vel pugnare,
" Vel fugere, qui *mortem* & parcam vitaverit:
" Sed neminem evaſurum puto certam *mortem*.
Sic dixit: horum ibidem ſoluta ſunt genua.
His Eurymachus locutus eſt ſecundò rurſus,
" O amici, non cohibebit vir hic manus *inexplebiles*;
" Sed poſtquam accepit arcum politum, & pharetram,
" *Limine* à polito ſagittabit, donec omnes
" Nos interfecerit: verùm recordemur pugnæ;
" Enſeſque trahite, & opponite menſas
" Sagittis velocibus, in ipſum verò omnes tendamus
" Conferti, ſi modò eum à limine expellamus & foribus:
" Eamus demùm in Civitatem; clamorque citiſſimè fiat:
" Sic nempe citò hic Vir nunc extremò ſagittabit.
Sic utique locutus extraxit enſem acutum,

ΣΧΟΛΙΑ.

65. Παρήκει.] Πρόκειται εἰς αἴρεσιν.
72. Τοξάσεται.] Τοξεύσῃ.
73. *Ἄμμι.] Ἡμῖν· Δυϊκὸν, ἀντὶ Πληθυντικοῦ.
74. Φάσγανά τε σπάσασθε.] * Ἐξιφοφόρων δὲ οἱ παλαιοί. Ἀντίσχεσθε.] Προβάλεσθε.
75. Ἔχωμεν.] Ἐπίωμεν.

NOTÆ.

64. Ἀπολῖσαι) Rectè hæc Vox ſemper cum ſimplici σ'. ſcribenda, ut notamus ad ι'. v. 24. Sic *Iliad.* α'. v. 508. Ἀλλὰ σύ γ' ὣς νῦν τῖσον, Ὀλύμπιε.

72. Τοξάσεται) E contrà hæc Vox omninò cum gemino σ'. ſcribenda, ubi præcedens *Vocalis* producenda; cùm ſit ejuſdem Naturæ, atque βαστάζω, quæ certè corripitur in *Aor.* α'. ut φ'. 405. Αὐτὰρ ἐπὶ μοῖρα τέτυκτο βαρύστονος, ἣ ἴδε πάντας. Quare τοξάσαιτο mox ſcribo, v. 78. 134. &c.

73. *Ἄμμι) Hæc addo, vid. ad *Iliad.* ν'. v. 435. & ſuprà, ad v. 55. *Var. Lect.*

74. * Ἐξιφορόων) Ità ſcribo, pro ἐξιφοβόων, nec id, ſine *Aloyſii* MSti Auctoritate; licet notiſſima Vox, ξιφοφορέω.

75. Ἔχωμεν) Cùm olim hoc in loco εἰρύσσατο ſcriberetur, emendo ad normam *Iliad.* χ'. v. 306. ubi in eodem Verſu εἰρύσσατο ſemper ſcribitur in omnibus. Et hæc res manifeſtò appareret, in vocibus ἐρυσσάμην, ἐρύσσαντο, ἐρύσσατο, & ſimilibus; quæ quoties υ'. extendunt, σ'. duplicant, quod alias minimè faciunt: ut in ἐρυσίμοιο, ἐρύσιος, ἐρύσαι. &c.

NOTÆ IN SCHOLIA.

VARIÆ LECTIONES.

64. Ἀπολῖσαι) κ. Ἀπόλεσαι, malè olim in Nonnullis, ut Not. in *Textum*.

65. Παρήκει) κ. παρὰ κεῖται, *Euſtath.* fol. 773. lin. 15. *H. Steph.*

69. Τοῖσιν δ') γρ. τοῖσι δ'.

72. Τοξάσεται) κ. τοξάσῃ, vid. Not. in *Textum*.

78. Τοξάσαιτο) γρ. τοξάσαιθ, malè olim, ut v. 72. Vid. infrà, v. 134.

79. Εἰρύσσατο) κ. εἰρύσσαθ, vid. in *Textum*.

Χάλκεον, ἀμφοτέρωθεν ἀκαχμένον· ἄλλο δ' ἐπ' αὐτῷ
Σμερδαλέα ἰάχων· ὁ δ' ὁμαρτῇ δῖος Ὀδυσσεὺς
Ἰὸν ἀποπρογιεὶς βάλλε σῆθος· ὦδα μαζὸν,
Ἐν δέ οἱ ἧπαρ πῆξε θοὸν βέλος· ἐκ δ' ἄρα χεῖρὸς
Φάσγανον ἧκε χαμᾶζε, περιῤῥὼὴς δ' τραπέζῃ
Κάππεσε δινηθείς· ἀπὸ δ' εἴδατα χεῦεν ἔραζε,
Καὶ δέπας ἀμφικύπελλον· ὁ δ' χθόνα τύπτε μετώπῳ,
Θυμῷ ἀνιάζων· ποσὶ δ' θρόνον ἀμφοτέροισι
Λακπάζων ἐτίναξε· κατ' ὀφθαλμῶν δ' ἔχυτ' ἀχλύς.
Ἀμφίνομος δ' Ὀδυσῆος ἐείσατο κυδαλίμοιο
Ἀντίος ἀΐξας· εἵρυτο δ' φάσγανον ὀξὺ,
Εἴπας οἱ εἴξειε θυράων· ἀλλ' ἄρα μὶν Φθῆ
Τηλέμαχος κατόπισθε βαλὼν χαλκήρει δουρὶ,
Ὤμων μεσηγὺς, ἀφ' δ' στῆθεσφιν ἔλασσε·
Δοῦπησεν δ' πεσὼν, χθόνα δ' ἤλασε παλὶ μετώπῳ.
Τηλέμαχος δ' ἀπόρουσε, λιπὼν δολιχόσκιον ἔγχος
Αὐτῷ ἐν Ἀμφινόμῳ· δεδιὼς γὰρ δίε, μή τις Ἀχαιῶν
Ἔγχος ἀνελκόμενον δολιχόσκιον, ἢ ἐλάσῃσι,
Φασγάνῳ ἀΐξας, ἠὲ προπρολιεῖ τύψας.
Βῆ δ' θέων· μάλα δ' ὦκα Φίλον πατέρ' εἰσαφίκανεν·

Æreum, utrinque-acutum, insiliitque in ipsum
Terribiliter vociferans; ipse autem eodem-instanti divus Ulysses
Sagittam projiciens percussit pectus ad mammam,
In hepate verò ei fixit velox telum: & ex manu
Ensem misit humum, cruentatus autem circa mensam
Decidit circumactus; effudit verò Epulas humum,
Et poculum circum-anfatum: hic verò terram verberavit fronte,
Animo dolens, pedibusque thronum ambobus
Calcitrans quassit; & ob oculos fusa est caligo,
Amphinomus verò in Ulyssem irruit gloriosum
Contrarius ruens; traxitque ensem acutum,
Si quo modo ei cederet à foribus; sed ipsum prævenit
Telemachus à tergo percutiens æreâ lanceâ,
Humerorum interstitio; perque pectora adegit:
Sonuit verò lapsus, terramque percussit totâ fronte.
Telemachus autem abripuit-se, relictâ longâ lanceâ
Illic in Amphinomo, valdè enim timebat, nè quis Achivorum
Lanceam dum extraheret longam, vel trans-adigeret,
Ense ruens, vel cæsim & *manu* pronâ feriens.
Ivit autem currens, valdè itaque citò dilectum ad patrem pervenit;

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

84. Περιῤῥηδής.] Περικλαυθείς, ἢ * θερίῤῥαγης, ἢ θερεδόρμος, ἢ θερίῤῥυσις, ἢ θερίφρης.

85. Διηνθείς.] Ἐπισταφείς.

89. Ὀδυσῆος ἐείσατο.] Ὡς ἐπὶ Ὀδυσσέα ὥρμησεν.

91. Φθῆ.] Προέλαβεν.

92. Τηλέμαχος κατόπισθε.] Ἐγγὺς δ' Ὀδυσσέως γενόμενον Ἀμφίνομον, παραλλάξας καὶ δ' νώτου ἔβαλεν. Πιθανῶς δ πρώτην δρισίαν Τηλεμάχῳ διέθετο, ὡς ἦν ὁ πατὴρ ἀθύτατος.

95. Ἀπόρουσε.] Ἀφώρμησεν.

96. * Δίε.] Ἐφοβεῖτο, παρὰ τὸ Δείδω.

97. Ἐλάσσῃσι.] Πλατεῖ τῷ ξίφει πλήξειεν.

98. Προπρολιεῖ.] Καὶ ὁρμῇ τῷ ξίφει ὀρθὸς εἰς τὸ μέτωπον μὴ ἀναπείσας, ἀλλὰ νύξας ὑπτίους· οἱ μὲν γὰρ νύσσοντες, πλατὺ ἴσχουσι τὸ ξίφος· οἱ δ πλήττοντες, πλάγιον.

N O T Æ.

81. Ὁ δ' ὁμαρτῇ δῖος Ὀδυσσεὺς Ἰὸν ἀποπρογιεὶς βάλλε) Ità rectè, si ὁμαρτῇ, *Adverbium*, sin ὁμάρτῃ *Verbum*, tum ἀποπρογιεὶς, βάλε δ, ut ad *Var. Lect.*

90. Εἵρυτο δ φάσγανον ὀξὺ) Pro εἰρύετο poni dicunt hìc *Grammatici*, & κατονικῶς scribi εἵρῦτο, ut aliàs λῦτο, *Iliad.* ω'. v. 1. *Hesiod.* Scut. *Herc.* v. 415. Οὐδ' ἔῤῥηξεν χαλκὸν ἔρυτο δ δῶρα θεοῖο. Lege εἴρῦτο. Vid. ad *Iliad.* π'. v. 542.

NOTÆ IN SCHOLIA.

84. Περιῤῥηδὴς) Vid. *Etymolog.* M. v. undè pro θερεαγὴς, emendo, * θερίῤῥαγης.

96. * Δίε) Ἐφοβεῖτο· παρὰ τὸ δίω. Et hoc *Aloysii* MStum, excepto, quòd ibi ἐφόβει. Δείδω, δίω, δίσω, δίδια, δίδεικα. Vid. *Etymolog.* M. v. Δίε.

VARIÆ LECTIONES.

81. Ὁ δ' ὁμαρτῇ βάλλε) γρ. ὁ δ' ὁμάρτῃ — βάλε δ, *Florentina*, *Aldina*, *Lovaniana*, &c. Vid. ad *Textum*.

82. Βάλλε σῆθος) γρ. βάλε δ σῆθος, ut suprà, v. 81.

85. Κάππεσε δινηθείς) γρ. κάππεσεν ἰδινωθείς, *Eustath.* fol. 775. lin. 14. & *H. Steph.*

90. Εἵρυτο) γρ. εἴρῦτο, ut Not. in *Textum*.

Ἀγχῦ δ' ἰςάμβους ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ὦ πάτερ, ἤδη τοι σάκος ὀξὺ καὶ δύο δόρε,
Καὶ κυνέην εὐχαλκον, ἐπὶ κροτάφοις ἀραρυῖαν,
Αὐτός τ' ἀμφιέαλεσμαι ἰών· δῶσω δ' συβώτῃ
Καὶ τῷ βουκόλῳ ἄλλα· πιθηκὰς γὰρ ἄμεινον.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Οἷσι θέων, εἷως μοι ἀμύνεσθαι πάρ' ὀϊστοί,
Μή μ' ἀπὸ κυνήσωσι θυράων μοῦνον ἐόντα.
Ὣς φάτο· Τηλέμαχος δ' φίλῳ ἐπιπείθετο πατρί.
Βῆ δ' ἴμεναι *θαλαμόνδ', ὅθι οἱ κλυτὰ τεύχεα κεῖτο·
Ἔνθεν τέσσαρα μὲν σάκε' ἔξελε, δοῦρα δ' ὀκτὼ,
Καὶ πίσυρας κυνέας χαλκήρεας ἱππιοδασείας·
Βῆ δ' φέρων, μάλα δ' ὦκα φίλον πατέρ' εἰσαφίκανεν.
Αὐτὸς δὲ πρώτιστα περὶ χροὶ δύσατο χαλκόν·
Ὣς δ' αὔτως τὼ δμῳὲ δυσέθλιω τεύχεα καλὰ,
Ἕσαν δ' ἀμφ' Ὀδυσῆα δαΐφρονα ποικιλομήτιν.
Αὐτὰρ ὅγ', ὅφρα μὲν αὐτῷ ἀμύνασθαι ἔσαν ἰοὶ,
Τόφρα μνησίπορον ἕνα γ' αἰεὶ ὧν ἐνὶ οἴκῳ
Βάλλε πιτυσκόμενος, τοὶ δ' ἀλληκτῆρες ἔπιπτον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ λίπον ἰοὶ ὀϊστευτὰ ἄνακτα,
Τόξον μὲν πρὸς τοῖχον ἐϋστάθεος μεγάροιο
*Ἔκλιν' ἐςάμβας, πρὸς ἐπώπια παμφανόωντα·

Et propè ſtans verba velocia allocutus eſt,
" O pater, jam tibi ſcutum portabo & duas lanceas,
" Et galeam benè-æream, in temporibus aptam,
" Ipſeque induar profectus, daboque ſubulco
" Et bubulco alia: armari enim melius.
Hunc reſpondens allocutus eſt prudens Ulyſſes,
" Porta currens, quouſque mihi ad auxiliandum ſagittæ adſunt,
" Ne me amoveant januis, ſolus cùm ſim.
Sic dixit; Telemachus autem dilecto obedivit patri.
Perrexit verò ire in thalamum, ubi ei inclyta arma jacebant:
Hinc quatuor quidem ſcuta excepit, lanceaſque octo,
Et quatuor galeas æreas denſas:
Venitque ferens, valdeque citò dilectum ad patrem pervenit.
Ipſe igitur primum circa corpus indutus eſt æs:
Sic eodem modo famuli induti ſunt armis pulchris:
Steteruntque circum Ulyſſem prudentem, varii-conſilii.
At hic, quamdiu quidem ad auxilium aderant ſagittæ,
Tamdiu procorum unum ſemper in domo
Percuſſit collimans: hi verò conferti cadebant.
At poſtquam defecerunt ſagittæ ſagittantem regem,
Arcum quidem ad poſtem-januæ benè-firmæ domûs
Inclinavit ſtare, versùs parietes ſplendidos:

ΣΧΟΛΙΑ.

103. Ἀμφιβαλεσμαι.] Καθοπλίσομαι.
104. Τεθυχῆας.] Κεκαθωπλίας.
106. Οἷσι.] Κόμισον.

NOTÆ.

106. Οἷσι θέων) De voce οἷσι, vid. ſuprà, ad υ'. v. 154. De Differentiâ & Οἷσιν, & Οἰσύμβῳ, ad *Iliad.* γ'. v. 168.

109. Βῆ δ' ἴμεναι *θαλαμόνδ', ὅθι οἱ κλυτὰ τεύχεα κεῖτο) Θάλαμόνδε hoc in loco, pro corrupto θάλαμον, reſtituo: nec id ob *Verſum* tantùm, verùm etiam ob *Senſum*, θάλαμόνδε, pro εἰς θάλαμον, ut mox in omnibus, v. 161. Βῆ δ' αὖτις θαλαμόνδε. Et olim ſanè *Romana* Editio, & *Baſileenſis Euſtathii*, hoc ipſo in loco, θαλαμώνδε aperte legebant. *Florentina* ſanè, *Aldina*, *Reſciana*, *H. Stephan.* & alii deinceps θάλαμον, Errore, ut fit, ex unius incuriâ per plures proſeminato.

121. Ἔκλιν' ἐςάμβας) Ità *Euſtathii* Textus, Editt. *Roman.* & *Baſil.* & in Proſâ τ' παρεκβολῶν, Ἔκλιν ἰςάμβας. Verùm quùm *Media* & ἔκλινεν *Homero* ſemper producatur, æquè ac & ἴκλινεν, ut *Iliad.* ξ'. v. 510. Ἤρατ', ἐπεὶ ῥ' ἴκλινε μάχην κλυτὸς Ἐννοσίγαιος, &c. omninò legendum, Ἔκλιν' ἐςάμβας, & aliæ ad *Var. Lect.* Rejiciendæ.

VARIÆ LECTIONES.

102. Εὔχαλκον) γρ. ἰύχαλκον.
106. Ἀμύνασθαι) γρ. ἀμύνασθαι, ut infrà, v. 116.
109. Θαλαμόνδε') γρ. θάλαμον, malè, ut Not. in *Textum*.
116. Ἀμύνασθαι) γρ. ἀμύνασθαι. ut ſuprà, v. 106.
118. Ἀγχισῖνοι) γρ. ἀγχισῆνοι, vid. *Etymolog.* M. v. Ἄγχιστα.
121. Ἔκλιν' ἐςάμβας) γρ. ἴκλινεν ςάμβας.

Αὐτὸς

Αὐτὰρ ὃ ἀμφ' ὤμοισι σάκος θέτο τετραθέλυμνον·
Κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὐτυκτον ἔθηκεν
Ἵππουριν, δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν·
Εἵλετο δ' ἄλκιμα δοῦρε δύω κεκορυθμένα χαλκῷ.
Ὀρσοθύρη δέ πη ἔσκεν ἐϋδμήτῳ ἐνὶ τοίχῳ·
Ἀκρότατον δὲ παρ' αὐλὴν ἐϋκταθέος μεγάροιο
Ἦν ὁδὸς ἐς λαύρην, σανίδες δ' ἔχον εὖ ἀραρυίας·
Τὴν δ' Ὀδυσεὺς φράζεσθαι ἀνώγει δῖον ὑφορβὸν
Ἑσταότ' ἄγχ' αὐτῆς· μία δ' οἴη γίνετ' ἐφορμή.
Τοῖς δ' Ἀγέλαος ἔειπεν, ἔπος πάντεσσι πιφαύσκων,
Ὦ φίλοι, ἦ κ' ἂν δή πις ἀνὴρ ὀρσοθύρην ἀναβαίη,
Καὶ εἴποι λαοῖσι; βοὴ δ' ὤκιστα γένοιτο;
Τῷ κε τάχ' ὕστατος ἀνὴρ νηῦν ὑσσάσθαι τοξάσαιτο.
Τόνδ' αὖτε προσέφη Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν,
Οὔπως ἔστ', Ἀγέλαε διοτρεφές· ἄγχι γὰρ αἰνῶς
Αὐλῆς καλὰ θύρετρα, καὶ ἀργαλέον στόμα λαύρης·
Καί κ' εἷς πάντας ἐρύκοι ἀνὴρ, ὅστ' ἄλκιμος εἴη.

Ipſe verò circum humeros ſcutum poſuit quadruplex;
Capiteque in forti galeam bene factam poſuit
Equinis jubis ornatam, graviter vero nutabat criſta deſuper.
Accepit igitur fortes lanceas duas armatas ære.
Fenestra certè quædam erat benè-ædificato in pariete;
Ultimum verò ad limen benè-ſtantis domûs
Erat via ad vicum, aſſereſque illam continebant bene-aptatæ:
Hanc Ulyſſes cuſtodire juſſerat divinum ſubulcum,
Stantem prope ipſam: unus enim ſolus erat aditus.
His verò Agelaus dixit, verbum omnibus nuncians,
" O amici, non jam aliquis ad feneſtram aſcendat,
" Et dicat populis? clamorque citiſſime fiat?
" Sic nempe citò hic vir nunc poſtremò ſagittaverit.
Hunc rurſus allocutus eſt Melanthius, cuſtos caprarum,
" Nullo modo licet *ita facere*, Agelae divine; propè enim valdè
" Aulæ pulchræ januæ, & anguſtum oſtium vici;
" Et vel unus omnes inhibeat, qui ſtrenuus fuerit.

ΣΧΟΛΙΑ.

126. Ὀρσοθύρη.] Ἐν τῷ δ' οἶκῳ σαυλία πίχῳ θύρα ἦν, δι' ἧς εἰς τὴν ἰάλαμον ἀναβῆναι, ἔνθα τὰ ὅπλα ἔκειτο· εἶπεν δ' ὅτως, ἐπὶ ὑψηλοτέρῳ ἦν, ἐφ' ᾗ ἦν ὀρθσαι καὶ ἀναθορεῖν.

128. *Ὁδός.] Περίεμος. Λαύρῃ.] Στενῇ ὁδῷ, δι' ἧς οἱ λαοὶ ῥέουσι καὶ φέρονται, οἱονεὶ ἄμφοδον. Εὖ ἀραρυῖαι.] Καλῶς ἡρμοσμέναι.

130. Ἐφορμή.] Ἔξοδος· ἦν δ' ἑνὸς μόνη ἔξοδος εἰς τὴν αὐλακρὺν τὴν εἰσόδου τοίχῳ δ' ἀνδρῶν· ἐν τῇ δεξιᾷ γωνίᾳ ἦν ὀρσοθύρα, ἥτις εἰς τὴν λαύραν ἔφερεν· ἡ δ' λαύρα, στενωπὸς ἐστι παρακείμενον ἔξωθεν δ' ἐν δεξιᾷ τοίχου, ἐν ᾧ κεῖτο ὁ ἰάλαμος, οὐχ ὁ Πηνελόπης, ἀλλ' ἐν ᾧ τὰ ὅπλα ἔκειτο· αὕτη δ' ἡ λαύρα ἔξοδον εἶχεν ἑνὸς δ' ἦν ἔξοδος ὀρσοθύρα· λαύρα, ἰάλαμος ἀνδρῶν.

137. Στόμα.] Ἀρχή.

NOTÆ.

126. Ὀρσοθύρη δή πη ἔσκεν) Vid. *Etymolog.* M. v. Ὀρσοθύρη, & ad *Varias Lectiones*. *Ibid.* Ἐϋδμήτῳ ἐνὶ τοίχῳ) Ità hìc & olim rectè in omnibus, ἐϋδμήτῳ, vid. ad v. 24.

131. Τοῖς δ' Ἀγέλαος ἔειπεν, ἔπος πάντεσσι πιφαύσκων) Hoc in loco Nonnulli Vett. Codd. legunt, τοῖς δ' Ἀγέλαος μετέειπεν, ut *Florentina*, *Aldina*, *Lovaniana Reſcii*, *Romana* & *Baſileenſis Euſtathii*, & infrà, v. 247. Omnes hi dicti Codd. Ἀγέλαος legunt; ut & *Seberus* obſervat ad hos duos locos: cæteris omnibus in locis, in omnibus Exemplaribus, Ἀγέλαος apertè legitur, quare & hi Duo loci emendandi ad reliquorum normam; & τὸ μετ', quod utrobique intruſerat, rejiciendum.

NOTÆ IN SCHOLIA.

128. *Ὁδός, Περίεμος) Hæc Notula priùs ponebatur, ad v. 134. licet corruptius, ἔστις, περίεμος, in quo quidem Verſu legitur ἔστις ἀνὴρ, ſed quid ibi περίεμος; MStum itaque *Aloyſii* conſului, ubi ἀδός, περίεμος. Tum vidi ἀδός, pro ὁδός, facili errore ſcriptum, & huc pertinere; non enim ea Vox aliàs in hoc Vicinio occurrit.

VARIÆ LECTIONES.

126. Ὀρσοθύρη) γρ. ὀρσορόκη, *Apollodor.* ὀρθοθύρη, *Crates*, apud *Etymolog.* M. v. *Ibid.* Ἐϋδμήτῳ) γρ. ἐϋτμήτῳ, malè olim in Nonnullis.

128. Εὖ ἀραρυῖαι) γρ. εὐτὸς ἶσαι, & ἴνδον ἶσαι, *Euſtath.* fol. 1921. lin. 43.

131. Τοῖς δ' Ἀγέλαος ἔειπε) γρ. τοῖσδ' Ἀγέλεως μετέειπε, vid. Not. in *Textum*.

133. Καὶ εἴποι) γρ. καὶδ' εἴπει.

134. Τοξάσαιτο) γρ. πτοξάσαιθ, ut ſuprà, v. 78.

Ἀλλ'

Ἀλλ' ἄγεθ', ὑμῖν τεύχε' ἐείκω θωρηχθῆναι
Ἐκ θαλάμου· ἔνδον γὰρ, οἴομαι, οὐδέ που ἄλλη
Τεύχεα κατθέσθην Ὀδυσεὺς ἠὲ Φαίδιμος υἱός.
Ὣς εἰπὼν, ἀνέβαινε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν
Ἐς θαλάμους Ὀδυσῆος, ἀνὰ ῥῶγας μεγάροιο·
Ἔνθεν δώδεκα μὲν σάκε' ἔξελε, τόσσα δὲ δοῦρα,
Καὶ τόσσας κυνέας χαλκήρεας ἱπποδασείας·
Βῆ δ' ἴμεν, αἶψα δ' ὦκα φέρων μνηστῆρσιν ἔδωκε·
Καὶ τότ' Ὀδυσσῆος λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
Ὡς πεδιαλλομένους ἴδε τεύχεα, χερσὶ δὲ δοῦρα
Μακρὰ πιάσκοντας· μέγα δ' αὐτῷ φαίνετο ἔργον·
Αἶψα δὲ Τηλέμαχον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Τηλέμαχ', ἦ μάλα δή τις ἐνὶ μεγάροισι γυναικῶν
Νῶϊν ἐποτρύνει πόλεμον κακὸν, ἠὲ Μελανθεύς.
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Ὦ πάτερ, αὐτὸς ἐγὼ τόδε γ' ἤμβροτον, οὐδέ τις ἄλλος
Αἴτιος, ὃς θαλάμοιο θύρην πυκινῶς ἀραρυῖαν
Κάλλιπον ἀσκελίνας· τῷ δὲ σκοπὸς ἦεν ἀμείνων.
Ἀλλ' ἴθι, δῖ' Εὔμαιε, θύρην ὄπιθες θαλάμοιο,
Καὶ φράσαι, εἴτις ἄρ' ἐστὶ γυναικῶν, ἢ τάδε ῥέζει,
Ἦ υἱὸς Δολίοιο, Μελανθεύς, τόν περ ὀΐω.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Βῆ δ' αὖτις θαλαμόνδε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν,
Οἴσων τεύχεα καλὰ· νόησε δὲ δῖος ὑφορβὸς,

" Sed agè, vobis arma portabo, ut armemini,
" Ex thalamo: illic enim, puto, neque alibi *aliùs*,
" Arma depoſuerunt Ulyſſes & illuſtris filius.
Sic locutus, aſcendit Melanthius, cuſtos caprarum
In thalamum Ulyſſis, ſupra ſcalas domûs,
Ubi duodecim quidem ſcuta excepit, tot itidem lanceas,
Et tot galeas æreas pilis-equinis-denſas.
Perrexit verò ire, valdeque citò portans procis dedit:
Et tunc Ulyſſis ſoluta ſunt genua & dileſtum cor,
Poſtquam circumponentes vidit arma, manibuſque lanceas
Longas quatientes; arduum ſiquidem ipſi apparebat opus.
Statim igitur Telemachum verba velocia allocutus eſt,
" Telemache, certè valdè jam aliqua in domibus mulierum
" Nobis excitat bellum difficile, vel Melanthius.
Hunc rurſus Telemachus prudens contra locutus eſt,
" O pater, ipſe ego hoc admiſi, neque aliquis alius
" Reus, qui thalami januam benè compoſitam
" Reliqui inclinatam: horum verò ſpeculator erat melior.
" Sed vade, divine Eumæe, januam claude thalami,
" Et obſerva, ſi qua eſt mulierum, quæ hæc faciat;
" An filius Dolii, Melanthius; quem ego puto.
Sic hi quidem talia inter ſe loquebantur.
Ivit autem iterum ad thalamum Melanthius, cuſtos caprarum,
Portaturus arma pulchra; advertebat verò divus ſubulcus;

Αἶψα

ΣΧΟΛΙΑ.

143. Ῥῶγας.] * Ῥήγματα, θυρίδας· ἢ τὰς τῶν οἰκίας ὑπερῴας διόδους.
144. Ἔξελε.] Ἐξήραχθε.
154. Ἥμβροτον.] Ἀντὶ τοῦ, ἥμαρτον.
156. Ἀσκελίνας.] Ἀνοίξας.
158. Φράσαι.] Καθανόησον.

NOTÆ.

143. Ἀνὰ ῥῶγας μεγάροιο) Vid. *Etymolog.* v. Ῥῶγας * μεγάροιο, ut lego, pro * μεγάλη. Item, in v. Ἀνὰ ῥῶγας μεγάροιο, & ad *Var. Lect.*

144. Ἔνθεν δώδεκα μὲν σάκε' ἔξελε) *Euſtath.* fol. 777. lin. 46. Σημειώσαι δὲ, ὅτι τὸ περὶ τῶν δώδεκα σακέων, ὡς τὸ ἐφεξῆς, Ἀεί τε ἀρχὸν ἀγητόσας κεχάρηκεν, ἀδύνατόν εἶναι εἰπεῖν ποσαῦτα βαστάσαι ἄνθρωπον. Non advertebat *Criticus*, Hæc non ſimul à Poetâ portari dici: imò ſemel, & vice unâ, tantùm *Unam Galeam*, & *Unum Scutum* dicit illum ferre, mox, v. 183.

NOTÆ IN SCHOLIA.

143. Ῥῶγας) * Ῥήγματα, ità lego & emendo, pro ῥήματα, ex *Aloyſii* MSto.

VARIÆ LECTIONES.

143. Ἀνὰ ῥῶγας) γρ. ἀν' ἀρ ῥῶγας, *H. Steph.* & ἀναῤῥῶγας, *Euſtath.* fol. 778. lin. 8. *Seberi* Index. Vid. *Etymolog.* M. v. Ἀνὰ ῥῶγας μεγάροιο. *Ibid.* Ἐπουσανίων. γρ. ὑποτεύνῃ. *Euſtathius*, &c.

152. Νῶϊν) γρ. ἡμῖν, *Euſtath. H. Steph.* νῶϊν verò rectiùs, *Ulyſſes* enim & *Telemachus*, Principales, &c.

Αἶψα δ' Ὀδυσῆα προσεφώνεεν, ἐγγὺς ἐόντα,
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσεῦ,
Κεῖνος δ' αὖτ' ἀίδηλος ἀνὴρ, ὃν οἰόμεθ' αὐτοὶ,
Ἔρχεο εἰς θάλαμον· σὺ δέ μοι νημερτὲς ἔνισπε,
Ἦ μιν ἀποκτείνω, αἴ κεν χρείοσσον γε γένωμαι·
Ἦέ σοι οἶνδ' ἄγω, ἵν' ὑφοβασίας ἀπολίσῃ
Πολλὰς, ὅσσας ὅτος ἐμήσατο σῷ ἐνὶ οἴκῳ.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ἦ τοι ἐγὼ καὶ Τηλέμαχος μνηστῆρας ἀγαυοὺς
Σχήσομεν ἔντοσθεν μεγάρων, μάλα πὲρ μεμαῶτας·
Σφῶϊ δ' ἀποστρέψαντε πόδας καὶ χεῖρας ὕπερθεν,
Ἐς θάλαμον βαλέειν, σανίδας δ' ἐπιδῆσαι ὄπιθε·
Σειρὴν δὲ πλεκτὴν ἐξ αὐτῆς πειρήσαντες,
Κίονα ἀν' ὑψηλὴν ἐρύσαι, πελάσαι τε δοκοῖσιν,
Ὡς κεν δηθὰ ζωὸς ἐὼν, χαλεπ' ἄλγεα πάσχῃ.
Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τῷ μάλα μὲν κλύον, ἠδ' ἐπίθοντο·
*Βὰν δ' ἴμεν εἰς θάλαμον· ταθέτην δέ μιν ἔνδον ἐόντα·

Statimque Ulyſſem allocutus eſt, qui propè aderat,
" Divine Laertiade, prudens Ulyſſes,
" Ille quidem rurſus, exitioſus vir, quem putabamus ipſi,
" Vadit in thalamum; tu verò mihi verum dic,
" Nunquid interficiam, ſi potentior ero;
" An tibi huc ducam; ut iniquitates luat
" Multas, quantas hic operatus eſt tuâ in domo.
Hunc reſpondens allocutus eſt prudens Ulyſſes,
" Certè ego & Telèmachus procos ſuperbos
" Retinebimus intra domos, quamvis multùm incitatos;
" Vos verò retro-ligatis pedibus & manibus deſuper
" In thalamum mittite; tabulaſque colligate à tergo;
" Catenam deinde plicatam ex ipſo neſtentes
" Columnam in altam trahite, & admovete trabibus;
" Ut diù vivus graves dolores patiatur.
Sic dixit: illi verò hunc valdè quidem audiverunt, & obediverunt.
Perrexère igitur ut irent in thalamū; latebantq; ipſum intus exiſtentem;

ΣΧΟΛΙΑ.

173. Σφῶϊ.] Ὑμεῖς οἱ δύο.

174. Σανίδας δ' ἐπιδῆσαι.] Τὸ ἐξῆς, σφῶϊν ἀποστρέψαντε πόδας καὶ χεῖρας, εἰς θάλαμον ἐμβάλλετε· σειρὴν δὲ πλεκτὴν ἐπ' αὐτοῦ πειρήσαντες ἀπὸ κίονα ὑψηλὴν ἐρύσατε, σανίδας δ' ἐπιδήσατε· ἢ ὄπιθεν κλείσατε πρὸς θύρας μὴ πάσχα.

175. Σειρὴν.] Πλέγμα, χοινίον. Πειρήσαντες.] Ἐκδήσαντες.

176. Ἐρύσαι.] Ἀναρτῆσαι.

NOTÆ.

177. Ὡς κεν δηθὰ ζωὸς ἐὼν) *Suetonius* de *Tiberio*, " *Sed &* Tiberius *mori volentibus vim adhibuiſſe* " *vivendi dicitur: nam mortem adeò leve ſupplici-* " *cium putabat; ut cùm audiſſet unum ex eis,* Car- " nulium *nomine, anticipâſſe eam, exclamaverit,* " Carnulius *me evaſit.* Ità Cuidam damnato, cùm Mortem ab eo ultro poſceret, *Nondum tecum redii in gratiam,* reſpondit. Et *Melanthius*, ab ipſo *Ulyſſe*, ad graviora ſupplicia reſervandus, non occidi jubetur, ſed vivus capi.

179. *Βὰν δ' ἴμεν εἰς θάλαμον) Pro *Veteri* βῆ, lego hic audaciùs βάν. Non enim hìc de *Melanthio* agitur, qui dudum ſecundò in *Armarium* aſcenderat, ut apparet, v. 161. Sed de *Eumæo* & *Philætio*, de quibus Poeta, v. 178. Οἱ δ' ἄρα τῷ μάλα μὲν κλύον, ἠδ' ἐπίθοντο· Βὰν δ' ἴμεν εἰς θάλαμον· ταθέτην δέ μιν, &c. Utraque *Editio* tamen *Romana* & *Baſileenſis*, corruptionem traxerat, licet utrobique ipſe *Euſtathius* ὁ παρεμβολαῖς, *Roman.* fol. 1922. lin. 58. & *Baſil.* fol. 779. lin. 36. exponat, Καὶ αὖτις αὖθις ἐληλύθασι εἰς θάλαμον, ἔλαθον τὸν Μελάνθιον· καὶ ὁ μὲν θαλάμοιο μυχὸν κάτα πύκα ἐρύσαι· τὼ δ' ἔσαν, λόχῳ δίκην. Plures tamen decepti. Veterum etiam, ut puto, priorem Verſûs partem de *Melanthio* ſumentes, βῆ legebant, ut *Aldina*, *H. Stephan. Caſtellio*, *Spondanus*, *Schrevelius*, *Cantabrig.* & *Oxonienſis*, &c. at βὰν legunt *Florentina* & *Lovaniana Reſcii*, *Hervagiana*, &c. Omnes item Verſiones *Latinæ* hunc *Lectionem* exprimunt. Caveas itaque, nè de *Melanthio* capi poſſe putes, de quo, ut ſuprà dixi, v. 161.

VARIÆ LECTIONES.

168. Ἀπολίσῃ) γρ. ἀπόλεσῃ, vid. Not. in *Textum*, ad v. 64.

175. Πειρήσαντες) γρ. πειρήναντες, *Florentina*, *Euſtathii*, & MS. *Aloyſii*, ut v. 173. ἀποστρέψαντε, & v. 181. μίσγοντ.

179. Βὰν δ' ἴμεν) γρ. βῆ δ' ἴμεν, vid. Not. in *Textum*. *Ibid.* Ταθέτην) γρ. ταβέτην, malè, vid. Not. in *Textum*.

Ἦτοι

Ἦτοι ὁ μὲν θαλάμοιο μυχὸν κάτα τεύχε' ἐρεύνα·
Τὼ δ' ἕσαν ἐκ προθύρου θοὰ καθμοῖσι μένοντε.
Εὖτ' ὑπὲρ οὐδὸν ἔβαινε Μελάνθιος αἰπόλος αἰγῶν,
Τῇ ἑτέρῃ μὲν χειρὶ φέρων καλὸν τετυφάλειαν,
Τῇ δ' ἑτέρῃ σάκος εὐρὺ, γέρον, πεπαλαγμένον ἀζῇ,
Λαέρτιω ἥρωος, ὃ κουρίζων φορέεσκε·
Δὴ τότε γ' ἤδη κεῖτο, ῥαφαὶ δ' ἐλέλυντο ἱμάντων·
Τὼ δ' ἄρ' ἐπαΐξαντ' ἐλέτην, ἔρυσάν τέ μιν εἴσω
Κουρίξ· ὃν δαπέδῳ ᾗ χαμαὶ βάλον ἀχνύμενον κῆρ.
Σὺν ᾗ πόδας χεῖράς τε δέον θυμαλγέϊ δεσμῷ,
Εὖ μάλ' ἐπιστρέψαντε ἀφαμπερὲς, ὡς ἐκέλευσεν
Υἱὸς Λαέρταο πολύτλας, δῖος Ὀδυσσεύς.
Σειρὸν ᾗ πλεκτὸν ἐξ αὐτοῦ πειήναντες,
Κίον' ἂν ὑψηλὸν ἔρυσαν, πέλασάν τε δοκοῖσι.
Τόνδ' ὀπιπερλομέων προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα,
Νὺν μὲν δὴ μάλα πάσχυ, Μελάνθιε, νύκτα φυλάξεις
Εὐνῇ ἔνι μαλακῇ καταλέσμιος, ὡς σε ἔοικεν·
Οὐδέ σέ γ' ἠγνοίησε παρ' Ὠκεανοῖο ῥοάων
Λήσῃ ἐπερχομένην χρυσόθρονος, ἠὼς ἀγινεῖς
Αἶγας μνηστῆρσι δόμον κάτα, δαῖτα πένεσθαι.

Certè hic quidem in thalami conclavi arma quærebat:
Hi verò ſteterunt utrinque apud poſtes januæ expectantes.
Quando ſuper limen ibat Melanthius cuſtos caprarum,
Alterâ quidem manu ferens pulchram galeam,
Alterâ verò ſcutum latum, antiquum, inquinatum ſitu,
Lærtis herois, quod juvenis portabat;
Jamdudum neglectum jacuit, juncturæque ſolutæ erant lororum:
Hi tunc irruentes ceperunt, traxeruntque ipſum intrò
Per capillos; in pavimentum verò humi dejecerunt dolentem corde.
Pedes autem manuſque colligaverunt triſti vinculo,
Accuratè valdè retrò-flectentes penitùs; ſicut juſſerat
Filius Lærtis pertolerans, divus Ulyſſes.
Catenam verò plicatam ex ipſo nectentes,
Columnam in altam traxerunt, admoveruntque trabibus.
Hunc cavillans alloquutus es, Eumæe ſubulce,
" Nunc quidem valdè omninò, Melanthi, nocte excubias ages
" Lecto in molli dormiens, ſicut te decet;
" Neque te aurora ab Oceani fluctibus
" Latebit adveniens aureæ ſedis; quandò adduces
" Capras procis domi, in convivium apparandum.

ΣΧΟΛΙΑ.

183. Τρυφάλεια.] Περικεφαλαία, τετυφάλεια τὶς ἦσα, ἡ τρεῖς φάλους ἔχουσα.
184. Ἄζῃ.] Εὐρώτι, ἢ ξηρασίᾳ.
185. Κουρίζων.] Νέῳ ὤν. Φορέεσκε.] Ἔφερεν, ἐβάσταζεν.
188. Κουρίξ.] Ὁ μὲν Ἀρίσταρχος, τὸ κόμης ἐπιλαβόμενοι· ὁ δὲ Κράτης, κουρίξ, * τὸ ταπεινῶς.
189. Ἔδησαν.] Ἐδέσμευν.
195. Φυλάξεις.] Παραπεμπόμενος.
196. Καταλέσμιος.] Καθεύδων.

NOTÆ.

Εὖ μ' αὖτις θαλαμώνδε· nunc illi ſequuntur, λαθέτην δὲ μιν, ἔνδον ἐόντα, τετιῆτε Μελάνθιον. *Florentina*, & *Lovaniana Reſcii*, pro λαθέτην, λαθέτην, non æquè benè; nec enim adhuc illum prehendunt, donec onere ſit gravatus, & priùs illum intùs eſſe nôrunt.

187. Τὼ δ' ἄρ' ἐπαΐξαντε) Malè olim in Multis, Τὼ δ' ἄρ' ἐπαΐξαντε, quùm nondum Senſus eſſet completus; ut ex noſtrâ Punctatione liquebit, & *Euſtathii* Paraphraſi, fol. 779. lin. 40. Ὡς ἂν πᾶσι ὁ Μελανθεὺς ἴφερε, ἐπεὶ ἦσαν ἄπτω αὐτῷ αἱ χεῖρες ἀχεσθῆναι ὑπὸ μώλωπος, ἐπαΐξαντες οἱ σύνδουλοι εἶλον.

188. Ἀχνύμενον κῆρ) Ità rectè Vett. & *Euſtathius*, & emendatiores Codd. de *Melanthio* enim res agitur: quarè Lectio Ἀχνύμενοι licet Editiones, *Florentina*, *Aldina*, & *Lovaniana*, præferant, minimè nobis admittenda.

NOTÆ IN SCHOLIA.

188. * Κουρίξ, τὸ ταπεινῶς. Ità emendo, pro κουρίξ, ὁ ταπεινὸς, ex *Euſtath.* fol. 781. lin. 8.

VARIÆ LECTIONES.

186. Δ' ἐλέλυντο) γρ. ᾗ λέλυντο, *H. Steph.*
187. Τὼ δ') γρ. τὼ δ', malè; ut in N. ad *Textum.*
188. Ἀχνύμενον) γρ. ἀχνύμενοι, vid. N. in *Textum.*
189. Χεῖράς τε δέον) γρ. χεῖράς τ' ἔδησαν, *H. Steph.* & *Brevia Scholia.*
190. Ἐκέλευσεν) γρ. ἐκέλευσαν, *H. Steph.*
192. Πειήναντες) γρ. πειρήναντε, ut ſuprà, v. 75. v. 187. v. 190. v. 201. &c.

200 Ὣς ὁ μὲν αὖθι λέλειπτο, ταφεὶς ὁλοῷ ὑπὸ δεσμῷ.
Τὼ δ' ἐς τεύχεα δύντε, θύρην τ' ὀπάσαντε φαεινὴν,
Βήτην εἰς Ὀδυσῆα δαΐφρονα, ποικιλομήτην,
Ἔνθα μάλ' πνείοντες ἐφέζεσαν· οἱ μὲν ἔπ' αὐτῷ,
Τέσσαρες, οἱ δ' ἔντοσθε δόμων, πολέες τε, καὶ ἐσθλοί.
205 Τοῖσιν δ' ἐγγὺς ἐλθε θυγάτηρ Διὸς ἤλφεν Ἀθήνη,
Μέντορι εἰδομένη ἠμὲ δέμας, ἠδὲ καὶ αὐδήν·
Τὴν δ' Ὀδυσεὺς γήθησεν ἰδὼν, καὶ μῦθον ἔειπε,
Μέντορ, ἄμυνον ἑταῖρε, μνῆσαι δ' ἑτάροιο φίλοιο,
Ὅς σ' ἀγαθὰ ῥέζεσκον· ὁμηλικίη δέ μοι ἐσσί.
210 Ὣς ἔφαθ', οἰόμενος λαοσσόον ἔμμεν' Ἀθήνην.
Μνηστῆρες δ' ἑτέρωθεν ὁμόκλεον ἐν μεγάροισι·
Πρῶτος τὴν γ' ἐνένιπε Δαμαστορίδης Ἀγέλαος,
Μέντορ, μή σ' ἐπέεσσι παραιπεπίθησιν Ὀδυσσεὺς,

Sic is quidem illic relictus est extensus pernicioso in vinculo.
Hi autem arma induentes, portaque occlusâ lucidâ,
Iverunt ad Ulyssem prudentem, versutum,
Ubi robur spirantes adstabant: hi quidem super limine
Quatuor, illi autem intra domum multique & boni.
Ad hos prope filia Jovis venit Minerva,
Mentori assimilata & corpore, etiam & voce.
Hanc Ulysses lætatus est videns, & verbum dixit,
" Mentor, assiste *nobis* in bello, memorque esto socii dilecti,
" Qui te bene feci: eâdem-ætate etiam mecum es.
Sic dixit, credens *nihilominùs* populorum servatricem esse Minervam.
Proci verò ex alterâ parte minabantur in ædibus;
Primus hanc increpuit Damastorides Agelaus,
" Mentor, nè tibi verbis persuadeat Ulysses,

ΣΧΟΛΙΑ.

201. Ἐπιθίπτ.] Κλεισσύλις.
210. * Οἰόμ.Θ.] Ἀντὶ Ξ, πτπισόμ.Θ.
213. Παραιπεπίθησιν.] Πείσῃ.

NOTÆ.

208. Μέντορ, ἄμυνον ἀρὴν) *Hesych.* Ἀρὴ, βλάβη ἐν τῷ πολέμῳ. An ἄρλω legendum, pro ἄρεα, ut Ἀρεισφάτην, Ἀρεισφένην. Ità certè *Hesiodus*, Scut. *Hercul.* v. 333. & 429. Αὐτὸς ὃ βοηθολογέων Ἄρλω ἐπιόντα δεκτύσας. Ἀρὴ verò, ab ἀρέομαι, & omnis hujus Vocis Familia, semper, apud *Homerum*, producit *Priorem*, ut *Eustathius* ait, Τὸ ἀρλὼ ἀπὸ ἐκτάσεως καὶ βλάβης λέγεται, καὶ ὅτι φύσει μακρὰν ἔχει τὴν ἀρχουσαν, ὡς, Θέσπιδος ἔκαιτον ἀρλώ. At apud *Tragicos* etiam hujus Vocis *Prior* sæpissimè corripitur, ut probamus ad *Euripidem*; quin & apud *Homerum* nonnunquam, si rectè scribitur; ut *Odyss.* ρ'. v. 538. Οἷος Ὀδυσσεὺς ἔσκεν, ἀρλὼ δὲτὸ οἶκα ἀμοῦναι. Item *Iliad.* σ'. v. 100. Ἔφθιτ' ἐμοῦ θ' ἕδησιν ἀρῆς ἀλκτῆρα ῥυσάς, nisi quis ibi legendum putet ἄρευς, vel ἄρεως, per συνίζησιν, ut *Iliad.* ξ'. v. 485. Γνωτὸν σὺν μοιρίδιον, ἄρευς ἀλκτῆρα λιπέσθαι. Ità in illo, *Hesiod.* Theogon. v. 657. Ἀλκτὴρ ἀθανάτοισιν ἀρῆς γένετο κρυεροῖο, ubi ἄρους, vel ἄρεως legi potest; ut & *Scut.* Herc. v. 128. Θήκατο δ' ἀμφ' ὤμοισιν ἀρῆς ἀλκτῆρα σίδηρον.

209. Ὅς σ' ἀγαθὰ ῥέζεσκον· ὁμηλικίη δέ μοι ἐσσί.] Τὸ ἐξῆς, Ὅς μοι ἔρεζον σε καλῶς, quare ὅς σε scribendum, cum *Eustathio*, fol. 781. lin. 50. & *H. Stephano*, *Conrado* denique *Ritterhusio*, in *Oppian.* fol. 341. non ὅσα, ut alii. Dicendum verò, quanquam benè *Ulysses* noverit *Mentorem*, qualis fuerit apparentiâ, reverà esse *Minervam*, ut patet, v. 210. nunc tamen, ut *Virum* notum & amicum, non ut *Deam*, alloquitur. *Decoro* enim Poetæ erat consulendum, quod non fineret Deam coram Improbis manifestari; & Modestè erat ipsi *Ulyssi* agendum, qui *Mentorem* quidem amicum habuit, cujus tamen sub formâ *Deam* latere putavit & gavisus est; quare ῥέζεσκον, non ampliùs per *Sacrificavi* exponendum duxi, sed per *Feci*. Talis erat Præsentia *Angelorum*, qui ut homines *Sodomitis* reputabantur, *Loto*, ut homines excipiebantur, ut *Angeli* in animo agniti sunt. Ὁμηλικίη autem, ut *Dativum* scribo, non ut *Nominativum*; hâc enim ratione minimè ad Virum pertinere potuit, ad *Deam* multò minùs; nec ut *Fœmina* jam agnoscenda *Minerva*.

NOTÆ IN SCHOLIA.

201. Ἐπιθίπτ.) Κλεισσύλις. Quæ huc olim attexebantur, Οἰόμ.Θ., ἀντὶ Ξ πτπισυμβ.Θ., ex hoc loco, ubi hactenùs nullo jure aderant, removi in locum suum, *viz.* ad v. 210.

210. * Οἰόμ.Θ.) Hanc Notulam malè olim, ad v. 201. locatam, in locum nunc suum ordino; ut modò.

VARIÆ LECTIONES.

208. Ἀρὴν) γρ. ἄρλω, vid. Not. in *Textum*.
209. Ὅς σ' ἀγαθὰ ῥέζεσκον) γρ. ὅσσ' ἀγαθὰ ῥέζεσκον, vid. Not. in *Textum*. *Ibid.* Ὁμηλικίη) γρ. ὁμηλικίῃ, olim. Vid. Not. in *Textum*.

Μνησ-

Μνησήρεσσι μάχεσθαι, ἀμυνέμεναι δέ οἱ αὐτῷ·
Ὧδε γὰρ ἡμέτερόν γε νόον πελέεσθαι ὀΐω·
Ὁππότε κεν τύτθυς κλέομεν, πατέρ' ἠδὲ καὶ υἱόν,
Ἐν δὲ σὺ τοῖσιν ἔπειτα πεφήσεαι, οἷα μνοιήσῃς
Ἔρδειν ἐν μεγάροις· σῷ δ' αὐτῇ κεφάλῃ τίσεις.
Αὐτὰρ ἐπὴν ὑμέων γε βίας ἀφελώμεθα χαλκῷ,
Κτήματ', ὁπόσσά τοι ἐστὶ, τά τ' ἔνδοθι, καὶ τὰ θύρηφι,
Τοῖσιν Ὀδυσσῆος μεξαμίξομεν· οὐδέ τοι υἷας
Ζώειν ἐν μεγάροισιν ἐάσομεν, οὐδὲ θύγατρας,
Οὐδ' ἄλοχον κεδνὴν Ἰθάκης κτ' ἄστυ πολεύειν.
Ὣς φάθ'· Ἀθηναίη δὲ χολώσατο κηρόθι μᾶλλον·
Νείκεσσεν δ' Ὀδυσῆα χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν,
Οὐκέτι σοί γ', Ὀδυσεῦ, μένος ἔμπεδον, οὐδέ τις ἀλκὴ,
Οἵη ὅτ' ἀμφ' Ἑλένῃ λευκωλένῳ, θὐπατρείῃ,
Εἰνάετες Τρώεσσιν ἐμάρνασο νωλεμὲς αἰεί·
Πολλοὺς δ' ἄνδρας ἔπεφνες ἐν αἰνῇ δῃοτῆτι,
Σῇ δ' ἥλω βουλῇ Πριάμου πόλις εὐρυάγυια.
Πῶς δὴ νῦν, ὅτε σόν γε δόμον καὶ κτήματ' ἱκάνεις,
Ἄντα μνησήρων ὀλοφύρεαι ἄλκιμος εἶναι;
Ἀλλ' ἄγε δεῦρο, πέπον, παρ' ἐμ' ἵζανε, καὶ ἴδε ἔργον,
Ὅφρ' εἰδῇς, οἷός τοι ἐν ἀνδράσι δυσμενέεσσι
Μέντωρ Ἀλκιμίδης εὐεργεσίας ἀποτίνει.
Ἦ ῥα· καὶ οὔπω πάγχυ δίδου ἑτεραλκέα νίκην,
Ἀλλ' ἔτ' ἄρα σθένεός τε καὶ ἀλκῆς πειρήτιζεν,

" Procis pugnare, & auxiliari sibi ipsi:
" Hoc modo enim nostrum propositum perfectum iri puto:
" Quando hos interfecerimus, patrem & etiam filium,
" Cum his tu postea interficieris; qualia cogitas
" Patrare in domibus; tuo etenim ipsius capite lues.
" At postquam vestras animas abstulerimus ære,
" Possessiones, quot tibi sunt, quæque intùs, & quæ foris,
" Unà cum Ulyssis commiscebimus; neque filios
" Vivere in ædibus sinemus, neque filias,
" Neque uxorem prudentem in Ithacâ civitate versari.
Sic dixit; Minerva verò irata est animitùs magis;
Increpuitque Ulyssem iratis verbis,
" Non ampliùs tibi, Ulysses, robur firmum, neque ulla fortitudo,
" Qualis, quando pro Helenâ albisulnis, bono-patre natâ,
" Novem annis cum Trojanis pugnâsti assiduè semper:
" Multos etenim viros interfecisti in gravi pugnâ;
" Tuoque demùm capta est consilio Priami civitas lata-viis.
" Quomodo ergò nunc, quum ad tuas ædes & possessiones perveniſti,
" Contrà procos, *quasi restitando & lacrymans*-remittis fortis esse?
" Sed agè huc, amice, apud me sta, & vide opus,
" Ut videas, qualis tibi inter viros inimicos
" Mentor Alcimedes ad beneficia rependenda.
Dixit, & nondum omninò dedit alternantem victoriam;
Sed adhuc potentiamque & fortitudinem experiebatur,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

216. Κτέωμεν.] Ἀνέλωμεν.
218. Κεφαλ.] Τῇ κεφαλῇ. Τίσεις.] Ἀποδώσεις.
219. * Βίας.] Νῦν, τὰς ψυχάς.
220. Ἔνδοθι.] Ἐν τῷ οἴκῳ.
232. Ἄντα μνησήρων ὀλοφύρεαι.] Νῦν, ἀποθελιάζεις· ἢ, ὑποκρίνῃ, ὑποδύεσαι· γίνῃ· ἢ, ἐκπίπτεις ἢ περὶ τί· ἢ, περὶ μνησήρων.

N O T Æ.

217. Σῷ δ' αὐτῇ κεφαλῇ τίσεις) Ità suprà, τ'. v. 92. — ὃ σῇ κεφαλῇ ἀναμάξεις.
222. Ἐδόσμεν) Vid. ad π'. v. 147.

NOTÆ IN SCHOLIA.

219. * Βίας) Νῦν, τὰς ψυχάς. Addo οἴκοθεν, ut necessarium.

Variæ Lectiones.

214. Ἀμυνέμεναι δὲ οἱ αὐτῷ) γρ. ἀμυνέμεναι δ' ἰοῖ αὐτῷ.
216. Κτέωμεν) γρ. κτίωμεν, *Eustath.* fol. 1925. lin. 23. *Brevia Scholia*, Editionis *Aldinæ*, & MSS. nec tamen *H. Steph.* vidit.
224. Ἀθηναίη δ' ἐχολώσατο) γρ. Ἀθηναίη δ' ἐχολώσατο.
231. Σόν γε δόμον) γρ. σὸν δῆμον, ut alicubi *Eustath. Henr. Steph.* & *Seberi* Index.

Ἠμὺ Ὀδυσσῆος, ἠδ' ὑῶν κυδαλίμοιο.
Αὐτὴ δ' αἰθαλόεντος ἀνὰ μεγάροιο μέλαθρον
Ἕζετ' ἀναΐξασα, χελιδόνι εἰκέλη ἄντλῳ.
Μνησῆρας δ' ὤρσωε Δαμασορίδης Ἀγέλαος,
Εὐρυνόμός τε, καὶ Ἀμφιμέδων, Δημοπτόλεμός τε,
Πείσανδρός τε Πολυκτορίδης, Πόλυβός τε δαΐφρων·
Οἱ γὰρ μνησήρων ἀρετῇ ἔσαν ἔξοχ' ἄριστοι,
Ὅσσοι ἔτ' ἔζωον, σφέων τε ψυχέων ἐμάχοντο·
Τοὺς δ' ἤδη ἐδάμασσε βιὸς καὶ ταρφέες ἰοί.
Τοῖσδ' Ἀγέλαος ἔφατο, ἔπος πᾶσι πιφαύσκων,
Ὦ φίλοι, ἤδη χεῖρα ἀνὴρ ὅδε χεῖρας ἀάπτους·
Καὶ δὴ οἱ Μέντωρ μὺθ' ἕδην κενὰ εὐγμάζα εἶπεν,
Οἱ δ' οἷοι λείποντ' ἐπὶ πρώτῃσι θύρῃσι.
Τῷ νῦν μὴ ἅμα πάντες ἀφίετε δούρατα μακρά·
Ἀλλ' ἄγεθ', οἱ ἕξ πρῶτον ἀκοντίσαι, αἴ κε πόθι Ζεὺς
Δώῃ Ὀδυσσῆα βλῆσθαι, καὶ κῦδος ἀρέσθαι·
Τῶν δ' ἄλλων ὑ κῆδος, ἐπὴν ὅτός γε πέσῃσιν.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκόντισαν, ὡς ἐκέλευσεν,
Ἱέμενοι· τὰ δ' πάντα ἐτώσια θῆκεν Ἀθήνη.
Τῶν ἄλλος μὺθ' σταθμὸν εὐσταθέος μεγάροιο
Βεβλήκει, ἄλλος δ' θύρῃ πυκινῶς ἀραρυῖαν·

Tum Ulyſſis, tum etiam filii glorioſi.
Ipſa verò ſplendidæ ſuper domûs trabem
Sedit ſurſum-ruens, hirundini ſimilis aſpectu.
Procos autem concitabat Damaſtorides Agelaus,
Eurynomuſque, & Amphimedon, Demoptolemuſque,
Piſandruſque Polyctorides, Polybuſque bellicoſus:
Hi enim procorum fortitudine erant longè optimi,
Quicunque adhuc vivebant, & pro vitâ pugnabant:
Alios enim jam domuerat arcus & frequentes ſagittæ.
His ergo Agelaus dixit, verbum omnibus nuncians,
" O amici, tandem reprimet Vir iſte manus inacceſſibiles:
" Et jam ei Mentor quidem abiit inanes jactationes locutus,
" Hi autem ſoli reliqui ſunt in primis januis.
" Ideò non ſimul omnes projicitote lanceas longas:
" Sed agite in eum primùm ſex jaculamini, ſicubi Jupiter
" Det Ulyſſem percuti, & gloriam reportare:
" Aliorum autem non cura, poſtquam hic ceciderit.
Sic dixit; hi *Sex* igitur omnes jaculati ſunt, ſicut juſſit,
Admixi; illas verò omnes, *vix. lanceas*, irritas fecit Minerva.
Horum alius quidem poſtem benè firmatæ domûs
Percuſſit, alius autem januam firmiter compactam:

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

249. Εὔγμαζα.] Αὐχήσεις.

250. Λείποντ'.] Καταλείφθησαν.

N O T Æ.

247. Τοῖς δ' Ἀγέλαος ἔεπεν) *Florentina* ſanè Editio legit, Τοῖς δ' Ἀγέλεως μετέεπεν. ut & *Aldina*, & *Lovaniana Reſcii*. & *Euſtathii* Textus, Τοῖς δ' Ἀγέλαος μετέεπεν, ut ſuprà, ad v. 131. Cæteris omnibus in locis, Ἀγέλαος &c. Vid. quæ Nos ad illum locum.

256. Τὰ δ' πάντα ἐτώσια θῆκεν Ἀθήνη) Rectè Poeta Deo tribuit omnem Herois ſui vim, virtutem, & ſucceſſum. Ità Res, Ratio, Religio poſtulant; ita Noſtræ Literæ ubique oſtendunt. Ità *Philo Judæus*, in Antiquitatibus Biblicis dicit, *Davidem Goliatho* jam proſtrato oſtendiſſe ſibi aſſiſtentem Angelum Dei, *Cervikel* vocatum, qui Viribus præfidebat: quo viſo, *Goliathus* exclamavit, *Non itaque tu ſolus me occidiſti; verùm ille potiùs, qui tibi aſſiſtit; cujus Aſpectus humano haud ſimilis.* Ità *Patroclus*, ad *Hectorem*, *Iliad.* π'. v. 844. —σὺ γὰρ ἴδυιε Νίκλῳ Ζεὺς Κρονίδης, καὶ Ἀπόλλων, οἵ μ' ἐδάμασσαν Ῥηϊδίως. Vid. quæ plura in hanc rem diximus, ad *Iliad.* π'. v. 847. Hic locus iterum occurrit infrà, ad v. 273. tantùm τῷ πάντα, pro πάντᾳ, mutato, unde *Euſtath.* fol. 784. lin. 22. Ἰσέον δὲ, ὅτι τὰς ῥηθείσας τρεῖς ἴσχυς, καὶ μετ' ὀλίγα ὅτῳ πᾶσιν ὁ Ποιητὴς, δίχα παραπτοήσεως· διό τινες Ὠβήλισαν ἐκείνους, ὡς παυλογεῖσας. Errant tamen, qui putant nihil παραπεπαῖσθαι, cum *Toti hi tres Verſus* diverſim ab illis paulò ſumantur, quòd vox πάντα, ibi in πᾶσι mutetur; quæ ſola rem eandem, ſi benè quis attenderit, velut diverſam facit.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

239. Ἀνὰ) γρ. ὑπὲρ. *Etymolog.* M. v. Λιγυύς.

240. Εἰκέλη) γρ. ἰκέλη, olim; non ſine *Metri* periculo. Vid. ad φ'. v. 411.

247. Τοῖς δ' Ἀγέλαος ἔεπεν) γρ. τοῖσδ' Ἀγέλεως μετέεπεν, ut ſuprà, v. 131.

Ἄλλῳ

Ἄλλη δ' ἐν τοίχῳ μελίη πέσε χαλκοβάρεια.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ δύσατ' ἀλθύοντο μνηστήρων,
Τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε πολύτλας, δῖος Ὀδυσσεύς,
Ὦ φίλοι, ἤδη μὲν κεν ἐγὼν εἴποιμι καὶ ἄμμι,
Μνηστήρων ἐς ὅμιλον ἀκοντίσαι, οἳ μεμάασιν
Ἡμέας ἐξεναρίξαι ἐπὶ πρεσταέροισι κακοῖσιν.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκόντισαν ὀξέα δοῦρα,
Ἄντα πιτυσκόμενοι· Δημοπτόλεμον μὲν Ὀδυσσεύς,
Εὐρυάδην δ' ἄρα Τηλέμαχος, Ἔλατον δὲ συβώτης,
Πείσανδρον δ' ἄρ' ἔπεφνε βοῶν ὀπάων ἀνήρ·
Οἱ μὲν ἔπειθ' ἅμα πάντες ὀδὰξ ἔλον ἄσπετον οὖδας.
Μνηστῆρες δ' ἀνεχώρησαν μεγάροιο μυχόνδε·
Τοῖσιν δ' ἄρ' ἐπέπιξαν, νεκύων δ' ἐξ ἔγχε' ἕλοντο.
Αὖτις δὲ μνηστῆρες ἀκόντισαν ὀξέα δοῦρα,
Ἱέμενοι· τὰ δὲ πολλὰ ἐτώσια θῆκεν Ἀθήνη.
Τῶν ἄλλος μὲν σταθμὸν ἐϋξέστου μεγάροιο
Βεβλήκει, ἄλλος δὲ θύρην πυκινῶς ἐρεμύσσας·
Ἄλλη δ' ἐν τοίχῳ μελίη πέσε χαλκοβάρεια.
Ἀμφιμέδων δ' ἄρα Τηλέμαχον βάλε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ
Λίγδην, ἄκρην δὲ ῥινὸν δηλήσατο χαλκός.
Κτήσιππος δ' Εὔμαιον ὑπὲρ σάκος ἔσχεϊ μακρῷ
Ὦμον ἐπέγραψεν· τὸ δ' ὑπέρπτατο, πίπτε δ' ἔραζε.
Τοίσδ' αὖτ' ἀμφ' Ὀδυσῆα δαίφρονα ποικιλομήτην
Μνηστήρων ἐς ὅμιλον ἀκόντισαν ὀξέα δοῦρα·
Ἔνθ' αὖτ' Εὐρυδάμαντα βάλε πτολίπορθος Ὀδυσσεύς,

Alius verò in pariete fraxinea *haſta* cecidit ære-gravis.
At poſtquam jam lanceas evitaverunt procorum,
His loqui incepit pertolerans, divus Ulyſſes,
" O amici, jam quidem ego dicerem, ut & nos
" Procorum in turbam jacularemur, qui prompti-ſunt
" Nos internecione delere, præter priora mala.
Sic dixit; hi igitur omnes jaculati ſunt acutas lanceas,
Contrà collineantes; Demoptolemum quidem Ulyſſes,
Euryadem autem Telemachus, Elatum verò ſubulcus,
Piſandrumque interfecit boum bubulcus vir:
Hi quidem tum ſimul omnes mordicus ceperunt magnũ pavimentũ.
Proci verò receſſerunt domûs ad intimam *partem*:
In eos igitur irruerunt, & è mortuis lanceas extraxerunt.
Rurſus tamen proci jaculati ſunt acutas lanceas
Magnâ contentione: illas verò pleraſque irritas poſuit Minerva.
Horum alius quidem poſtem benè firmatæ domûs
Percuſſit, alius autem januam firmitèr compactam:
Alius verò in pariete fraxinea *haſta* cecidit ære gravis.
Amphimedon tamen Telemachum percuſſit manûs ad carpum
Strictim, extremam adeò pellem læſit æs.
Cteſippus quoque Eumæum ſuper ſcutum lanceâ longâ
Humerum attigit; hæc autem ſuper-volavit, ceciditque humum.
Hi è contrà circum Ulyſſem prudentem, verſutum,
Procorum in turbam jaculati ſunt acutas lanceas:
Tunc rurſus Eurydamanta percuſſit urbium-populator Ulyſſes,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

278. Λίγδην.] Ὡσεὶ ἐπιλ ξαι, ὅ ἐστιν ἐπιψαῦσαι ἐπιπολαίως μόνον τῷ ἴχωρι ἐπιφάνειαν δ σώματος.

* Ἄλλως, λίγδην· ἐπιψαύδην, ἐπιγραβδην.
* Ex *Euſtathio*.

N O T Æ.

273. Τὰ δ' πολλὰ ἐτώσια θῆκεν Ἀθήνη) Vid. ſuprà, ad v. 256. ubi *Quatuor* iidem Verſus, & ubi, ut probo, malè faciunt, qui Ὀβελίζουσιν hos Verſus, quaſi eſſet *Tautologia*; cùm in re ſimili ſimilis locutio ſit neceſſaria.

278. Ἄκρην δ' ῥινὸν) Multi Codd. ἄκρον habent, ut *H. Steph. Hervag.* &c. quòd, puto, ῥινὸς ſemper *Maſculinum* crederetur; minimè tamen res ità ſe habet: *Euripides* enim alicubi πολιχλῶ ῥινὸν dixit, & *Heſiod. Scut. Herc.* v. 152. — ἀμφὶ ῥινοῖο σαπείσης. Notandum verò, quòd ut in hoc *Heſiodéo*, τὸ ἀμφὶ producat *Ultimam*, vi *Toni* ſui, in *Caſurâ*, & ante *Aſperum*, ità τὸ δ', in hoc *Homerico*, producitur iiſdem cauſis. Ἄκρην, *Florentin. Roman. Baſil.* &c.

Variæ Lectiones.

261. Τοῖς) γρ. τοῖσδ'.
270. Ἀνεχώρησαν) γρ. ἄρ' ἐχάρησαν, *H. Steph.*
271. Ἐξ) γρ. ἐξ.
278 Ἄκρην ῥινὸν) γρ. ἄκρον ῥινὸν, vid. in *Textum*.
281. Τοίσδ') γρ. τοὶ δ'.

Ἀμφι-

Ἀμφιμέδοντα δὲ Τηλέμαχος, Πόλυβον δὲ συβώτης.
Κτήσιππον δ' ἄρ' ἔπειτα βοῶν ὀπιβουκόλος ἀνὴρ.
Βεβλήκει κατὰ χῆθος· ἐπευχόμενος δὲ προσηύδα,
Ὦ Πολυθερσίδη φιλοκέρτομε, μήποτε πάμπαν
Εἴκων ἀφραδίῃς μέγα εἰπεῖν, ἀλλὰ θεοῖσι
Μῦθον ἐπιτρέψαι· ἐπεὶ πολὺ φέρτεροί εἰσι.
Τῶτό τοι ἀντὶ ποδὸς ξεινήϊον, ὅν ποτ' ἔδωκας
Ἀντιθέῳ Ὀδυσῆϊ, δόμον κάτ' ἀλητεύοντι.
Ἦ ῥα βοῶν ἑλίκων ἐπιβουκόλος· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Οὖτα Δαμαστορίδην αὐτοχεδὸν ἔγχει μακρῷ·
Τηλέμαχος δ' Εὐηνορίδην Λειώκριτον ὦτα
Δεξιὸ μέσον κενεῶνα, διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσεν·
Ἧιπε δὲ πρηνὴς, χθόνα δ' ἤλασε παλάμῃ μετώπῳ.
Δὴ τότ' Ἀθηναίη φθισίμβροτον αἰγίδ' ἀνέσχεν
Ὑψόθεν ἐξ ὀροφῆς· τῇ δὲ φρένες ἐπλοίηθεν.
Οἱ δ' ἐφέβοντο κατὰ μέγαρον, βόες ὡς ἀγελαῖαι,

Amphimedonta autem Telemachus, & Polybum subulcus;
Ctesippumque demùm boum bubulcus vir
Percussit in pectus; gloriabundusque *illum* affatus est,
" O Polytherside conviciator, nunquam omninò
" Cedens stultitiæ magnifica loquere, sed Diis
" Rem committe; quoniam multò potentiores sunt.
" Hoc tibi pro pede hospitale *munus*, quem dedisti
" Divino Ulyssi domi *suæ* mendicanti.
Dixit utique boum flexipedum bubulcus; at Ulysses
Vulneravit Damastoridem cominùs lanceâ longâ:
Telemachus quoque Euenoridem Liocritum percussit
Lanceâ medio ventre, penitusque ex transfadegit:
Cecidit verò pronus, terramque percussit totâ fronte.
Jam tunc Minerva hominum-interfectricem Ægida sustulit
Alto ex fastigio: horum autem mentes expavefactæ sunt.
Hi itaq; fugerunt per domum, boves tanquam gregariæ,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

287. Πολυθερσίδη.] Πολυθέρσε παῖ. Φιλοκέρτομος.] Ὁ τὸ φίλον σκώπτων· * ἢ τὰς κερτομίας φιλῶν.

288. Μέγα εἰπεῖν.] Ἀντὶ τοῦ, καυχήσασθαι.

289. Ἐπιτρέψαι.] Ἐπιτρέπω ποιῆσαι.

291. Ἀλητεύοντι.] Μαστιτεύοντι.

296. Ἧιπε δὲ πρηνής.] Οὕτως ἐπ' αὐτῷ πίπτει τῷ πληγῇ.

298. Ἐφοβήθην.] Ἐν εὐλαβείᾳ καὶ φόβῳ ἐγένοντο.

299. Οἱ δ' ἐφέβοντο κατὰ μέγαρον, βόες ὡς ἀγελαῖαι, ταῖς μὲν τ' αἰόλος οἶστρος ἐφορμηθεὶς ἐδόνησεν.] Ὁ οἶστρος, ἀπηγριωμένη ἐστὶ τὸ ζῶον τοῖς ποδαλγοῖς πλαγίοις ζωαρίοις τὸ ἐπιπλεόνασμα τοῦ ὕδατος, διὸ καὶ πλεῖστα περὶ αὐτὰ γίνονται· ὁ δὲ μύωψ, ὁμοίως τοῖς ξύλοις ἀπηγριωμένοις, καὶ Καλλίμαχος· ἐφ' ᾧ μύωπος, Βάσσαρον, ὃν τε μύωπα βοῶν κελεύσιν ἀμοιβοί· εἰσὶ δὲ ἵπποι πολέμιοι τοῖς βουσίν· ὅταν γὰρ κατὰ τοῦ λαπάρου αὐτοὺς θρύψωσιν, εὐθέως ἀπολιποπάνωσι τὸ νομὸν συνθέοντες· ἔστι δὲ ὁ μὲν οἶστρος, μυῖα παραπλήσιος, κέντρον * ἔχων ὑμενώδες ὁμοίως· ὁ δὲ τέμνος, καὶ φωνὴ μεγάλη βομβώδης· ὁ δὲ μύωψ, παρόμοιος τῇ κωνωπίᾳ, * τὸ, τε κέντρον * ἔλαττον ἔχει ἢ αὗτη· ἴσχει δὲ τύπτων Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς περὶ ζώων. Ἀγελαῖαι.] * Νομαῖαι, ἀζδηλοι.

N O T Æ.

287. Ὦ Πολυθερσίδη φιλοκέρτομε) *Ctesippum, Polyther*si filium, alloquitur; quare *Patronymicum* agnoscendum; nec ut olim interpretandum, O *multum audax. Musæus*, Γλῶσσα δ' ἀνθρώπων φιλοκέρτομος. Vid. omninò *Duportum* in locum.

290. Τῶτό τοι ἀντὶ ποδὸς ξεινήϊον) Hanc rem habes, ad υ'. v. 299.

297. Ἀθηναίη φθισίμβροτον Αἰγίδ' ἀνέσχεν) Ità potiùs legendum arbitror, quàm Ἀθηναίη φθισίμβροτος, ut Nonnulli legebant, & Versio *Latina* erat *hominum-interfectrix*. Melius *Castellio*, qui φθισίμβροτον potiùs ad *Ægida* referendum duxit.

NOTÆ IN SCHOLIA.

287. * Ἢ τὰς κερτομίας φιλῶν) Addo & hoc, ad *Vocis* explicationem: pleniùs tamen erat addendum, * ἢ τὸ σκώπτειν, καὶ τὰς κερτομίας φιλῶν.

299. * Τό, τε) Pro τόπ, emendo, * ἔλαττον, pro ἔλαττον, ἔχων, pro ἔχον, & * νομαῖαι, pro νομαὶ αἱ.

Variæ Lectiones.

288. Εἰπεῖν) γρ. εἰπέμεν, ut *Iliad.* υ'. v. 373. &c.

297. Φθισίμβροτον) γρ. φθισίμβροτος, vid. Not. in *Textum*.

298. Ἐξ ὀροφῆς) γρ. ἐκ κορυφῆς, *Eustath.* fol. 786. lin. 16. *Ibid.* Τῶν δὲ φρένες ἐπλοίηθεν) γρ. τῶν δὲ φρένας ἐπλοίησεν, *Idem*, ibid.

Τὰς

Τὰς μὲν τ' αἰόλος οἶρ⊙ ἐφορμηθεὶς ἐδίησεν,
Ὥρῃ ὅτ' εἰαρινῇ, ὅτε τ' ἤματα μακρὰ πέλονται.
Οἱ δ', ὥς τ' αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες, ἀγκυλοχεῖλαι,
Ἐξ ὀρέων ἐλθόντες ἐπ' ὀρνίθεσσι θορῶσι,
Τὰ μὲν τ' ὀπὶ πεδίῳ νέφεα πλώοντα ἴενται,
Οἱ δέ τε τὰς ὀλέκουσιν ἐπάλμενοι, οὐδέ τις ἀλκὴ
Γίγνεται, οὐδὲ φυγή· χαίρουσι δέ τ' ἀνέρες ἄγρῃ·
Ὡς ἄρα τοὶ μνηστῆρας ἐπεσσύμενοι κατ' ὅμιλον
Τύπτον ἐπιστροφάδην· τοῦ δ' ὄρνυτ' ἀεικὴς
Κρατῶν τυπτομένων· δάπεδον δ' ἅπαν αἵματι θῦεν.
Λειώδης δ' Ὀδυσῆος ἐπεσσύμενος λάβε γούνων,
Καί μιν λισσόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,

Γουνοῦμαί σ', Ὀδυσεῦ· σὺ δέ μ' αἴδεο, καί μ' ἐλέησον·
Οὐ γάρ πω λυγρὰ φημὶ γυναικῶν ὀμφιπόλοισιν
Εἰπεῖν, οὐδέ τι ῥέξαι, ἀταθαλον· ἀλλὰ καὶ ἄλλους
Παύεσκον μνηστῆρας, ὅπις τοιαῦτά γε ῥέζοι.
Ἀλλά μοι οὐ πείθοντο κακῶν ἀπὸ χεῖρας ἔχεσθαι.
Τῷ καὶ ἀταθαλίῃσιν ἀεικέα πότμον ἐπέσπον.
Αὐτὰρ ἐγὼ μετὰ τοῖσι θυοσκόος, οὐδὲν ἀεργὸς,
Κείσομαι· ὡς ὄφελ' ἔστι χάρις μετόπισθ' εὐεργέων.
Τόνδ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Εἰ μὲν δὴ μετὰ τοῖσι θυοσκόος εὔχεαι εἶναι,
Πολλάκι πὺ μέλλεις ἐνὶ μεγάροισι σὸν αὐτοῦ
Τηλοῦ ἐμοὶ νόστοιο τέλος γλυκεροῖο γενέσθαι,

Quas quidem asper Aſilus aggreſſus agitavit,
Tempore in verno, quando dies longi ſunt.
Hi autem ſicut Accipitres curvi-unguibus, curvi-roſtris,
Ex montibus venientes in aves inſiliunt,
Hæ quidem in campo nubes timentes pererrant:
Hi autem has perdunt inſilientes, neque aliqua fortitudo
Eſt, neque effugium: gaudent autem viri prædâ.
Sic utique hi in procos irruentes per domum
Verberabant circumquaque; horum autē ſuſpiriū movebatur indecens,
Capitibus diverberatis: pavimentum adeò totum ſanguine æſtuabat.
Liodes verò Ulyſſis irruens prehendit genua,
Et ipſum precans verba velocia alloquutus eſt,
" Oro te, Ulyſſes; tu verò meî rationem habe, & meî miſerere:
" Nondum enim aliquam dico mulierum in domibus
" Dicturam, *me* neque aliquid feciſſe injuſtum; ſed & alios
" Sedavi procos, quicunque talia faceret.
" Sed mihi non obediverunt, ut à pravis *rebus* manus abſtinerent:
" Ideò & propter ſuas intemperies indecentem mortem occubuerunt.
" At ego cum his Aruſpex, nihil cùm patraverim,
" Jacebo: ſic non eſt gratia in poſterum benefactorum.
Hunc torvè conſpicatus alloquutus eſt prudens Ulyſſes,
" Siquidem jam cum his Aruſpex profiteris eſſe,
" Sæpè utique videris optâſſe in ædibus,
" Longè mihi reditûs finem dulcis fieri;

ΣΧΟΛΙΑ.

300. Οἶρ⊙.] Ὁ λειχήμων μόνως· ἔστι δὲ ζῶον ὑποχάλκιον τῷ μορφῷ, ὅπερ ἂν εἰσέλθῃ εἰς τὰ ὄπτα τῶν βοῶν, ἐξοιστρεῖ ἀναγκάζει τὰς βόας. καὶ Καλλίμαχος, Βάσσαρον, ὅτι μόνοι βοῶν καλέουσι ἀμορβοί. Ἐδίηνεν.] Ἐκίνησεν, ἐτάραξεν.

308. *Ἐπεσσυφάδην.] Ἤγουν, ἐν τῷ ἐπιτρίψαι ἅδην καὶ σκαῖ, καὶ μηδένα τόπον ἀπολείπουσιν· ἢ συνεχόμενοι, ἢ ἰχνευόμενοι. *Ex *Euſtath.* fol. 1301. lin. 36.

309. Κρατῶν.] Αὕτη ἡ γλυκὺ λαὸν εὐθείας τὰ κρῶτα, ὡς μῆλα· ὥσαφ ὃν μήλων, ὅπως κρατῶν σημαίνῃ ὃ, τὸ κεφαλῶν.

NOTÆ.

302. Οἱ δ', ὥς τ' αἰγυπιοί) Idem Verſus occurrit, *Iliad.* π'. v. 428. *Sophocl.* Ajac. v. 169. Παζωγῶσιν, ὥστε πτηνῶν ἀγέλαι, Μέγαν αἰγυπιὸν ὑποδιώκουσες. Αἰγυπιὸς, Avis quædam rapax & prædatrix, ex Aquilarum genere, Vulturi tamen perſimilis. *Agathias*, Καὶ τὸ μὲν Τιτυὸν καθὼ γῆς δύο γῦπες ἔδουσιν· Ἡμᾶς δ' ζῶντας τέσσαρες αἰγυπιοί. Undè *Suidas* deceptus, putabat Αἰγυπιὸν idem Veteribus, quod γῦπα Modernis, oblitus γῦπα *Homero* etiam notum, *Iliad.* δ'. v. 237. & aliàs plus ſemel, Τέρενα χρόα γῦπες ἔδουσι).

316. Ἀλλά μοι οὐ πείθοντο) Vid. *Duporti* Gnomologiam in locum.

318. Ἐοργώς) De hâc voce, vid. ad φ'. v. 96.

319. *Ὡς ὄφελ' ἔστι χάρις μετόπισθ' εὐεργέων) Vid. ad δ'. v. 695.

VARIÆ LECTIONES.

303. Θορῶσι) γρ. θόρωσι.
306. Γίγνεται) γρ. γίνεται.
314. Εἰπεῖν, οὐδέ τι ῥέξαι) γρ. εἰπεῖν, μὲ οὐδέ τι ῥέξαι· τὸ μὲ enim, omninò neceſſarium, videtur excidiſſe.

Σοὶ

Σοὶ δ' ἄλοχόν τε φίλην σπέσθαι, καὶ τέκνα τεκέσθαι·
Τῷ οὐκ ἂν θανάτόν γε δυσηλεγέα προφύγοιθα.
Ὣς ἄρα Φωνήσας, ξίφος εἵλετο χειρὶ παχείῃ
Κείμενον, ὅ ῥ' Ἀγέλαος ἀποπρὸ ἔηκε χαμᾶζε
Κτφνόμενος· τῷ τόνγε κατ' αὐχένα μέσσον ἔλασσε.
Φθεγξαμένῳ δ' ἄρα τῷ γε κάρη κονίῃσιν ἐμίχθη.
Τερπιάδης δέ τ' ἀοιδὸς ἀλύσκασε κῆρα μέλαιναν
Φήμιος, ὃς ῥ' ἤειδε μνηστῆρσιν ἀνάγκῃ·
Ἕστη δ' ἐν χείρεσσιν ἔχων φόρμιγγα λίγειαν
Ἀγχι παρ' ὁρσοθύρῃ· δίχα δ' ἧρισε μερμήριζεν,
Ἢ ἐκδὺς μεγάροιο, Διὸς μεγάλου πρὸ βωμὸν
Ἑρκείου ἵζοιτο τετυγμένον, ἔνθ' ἄρα πολλὰ

" Te autem uxoremque meam dilectam
sequi, & filios parere:
" Ideo non mortem gravem aufugies.
Sic utique locutus, enſem cepit manu forti
Jacentem, quem Agelaus abjecerat humum
Interfectus; illo hunc in cervicem
mediam percuſſit:
Loquentis verò hujus caput pulveribus mixtum-eſt.
Terpiades autem cantor declinârat mortem nigram
Phemius; qui canebat inter procos
neceſſitate.
Stabat utique in manibus tenens
citharam ſtridulam
Propè apud januam; biſariam etenim
mentibus cogitabat;
An egreſſus domo Jovis magni ad
aram
Hercæi ſederet elaboratam, ubi multa

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

324. Σπέσθαι.] Ἀκολουθῆσαι· λείπει τὸ ἔπι, τὸ ἀπαρέμφατον ἐπάδων· καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ'. ἐσπέσθαι, *ὅπως, —Ἅμ' ἑσπέσθαι ἑοῖ αὐτῷ, ἦγεν ἀκολουθῆσαι.

325. Τῷ οὐκ ἂν θανάτόν γε δυσηλεγέα προφύγοιθα.] Εὐλόγως τὴν Λειοίδην ἀναιρεῖ· εἶτε γὰρ μὴ ἦν μάντις ἀληθὴς, ἀλλ' ἐπείσθητο, ἄξιον ἀπολωλεῖν· εἰ γὰρ ὕστερ εἰς τὸ μνηστῆρων, εἶτα προφανῶς τοὺς μάντεις, ἅμα τοῖς μετ' αὐτῶν. Δυσηλεγέα.] Δυσκόλως.

327. Ὅ ῥ'.] Ὅλως δή.

330. Τερπιάδης.] * Τερπίου παῖς ἦ, ὁ τέρπων. * Κῆρα) Τὸν θανατηφόρον μοῖραν.

N O T Æ.

324. Σπέσθαι) *Etymolog.* M. v. Σπέσθαι, τὸ ἀκολουθῆσαι· λείπει τὸ ἔπι, τὸ ἀπαρέμφατον ἐπάδων· πλεονασμῷ τοῦ σ'. ἐσπέσθαι, καὶ σπέσθαι. Eadem fere, quæ *Brevia Scholia*, ut non rarò.

327. Κείμενον· ὅ ῥ' Ἀγέλαος) Τὸ ὅ producitur, in *Cæſurâ*, vi *Toni* ſui, & ante *Aſperam* etiam, *ἀναδιπλώσεως* capacem; nonnulli enim ſcribunt, ὅ ῥ', ut pluries apud *Apollon.* Argonaut. quomodò τόρρα, *Theocrito*, &c. vid. ad *Iliad.* π'. v. 228.

329. Φθεγξαμένῳ δ' ἄρα τῷ γε) De hoc loco, vid. quæ Nos, ad *Iliad.* κ'. v. 457.

330. Τερπιάδης δέ τ' ἀοιδὸς ἀλύσκασε) Plurimi Codd. ἀλύσκαζε legebant: verùm qui benè adverterit, quòd *Homerus* penultimam *in* ἀλυσκάζειν ſemper producat, nempè ratione rectè habitâ ad vim *Duplicis* Conſonæ, ζ, mecum fortè putabit, legendum potius ἀλύσκασε, cum Codice *Oxonienſi*; quem, cum ratione, *Solum* ſequi mallem, quàm, contra rationem, *Sexcentos* alios; utut vetuſtatis redoleant.

331. Φήμιος, ὃς ῥ' ἤειδε μνηστῆρσιν ἀνάγκῃ) Hic Verſus extat, *Odyſſ.* α'. v. 156. Φημίῳ ὅς ῥ' ἤειδε παρὰ μνηστῆρσιν ἀνάγκῃ, undè notanda *Var. Lect.*

335. Ἑρκείου Διὸς) Intra magnorum Principum Palatia, erat Altare *Jovi* ſacrum, ad quod tota Regia Familia, in arduis & incertis rebus, ſe conferre ſolebat; undè *Neoptolemi* crudelis Impietas notatur à Poetis, quòd *Priamum* Regem ad ipſam *Hercæi Jovis* aram obtruncaret. Ἕρκειον ἐλέγετο ὁ θεὸς, ὅτι ἐν τῇ τῶν αὐλῶν ἕρκει ἐδέδμητο αὐτῷ βῶμος, ὡς ἐφόρῳ τῷ ἐν τῷ ἕρκει ἅπαντων· ἕρκος δ' ἦν, τὸ περὶ τὴν αὐλὴν καὶ πάντα τὸ δόμον τεῖχος. Erat & aliud Altare Domeſticum, παρὰ τὸν Ἑστίαν, Διὶ ἐφεστίῳ ἱερὸν, quem *Herodotus* dixerit ἑπίσιον. Horum loco, Domeſtica jam Sacella in Magnatum Palatiis obtinuerunt. Vid. *Conrad. Ritterſhuſ.* in *Oppian.* p. 341.

NOTÆ IN SCHOLIA.

324. * Ὅπως, ἅμα ἑσπέσθαι) Ità pro ὅμως, ἅμα σπέσθαι, ex Emendatioribus Exemplaribus, ut *Odyſſ.* δ'. v. 38. & eadem *Lectio* confirmatur, *Iliad.* ε'. v. 422. quamquam nec diffitear, utrobique à nonnullis legi, ἅμα σπέσθαι. Juxtà hæc autem *Scholia*, ἑσπέσθαι legendum.

330. * Τερπιάδης) Ità, pro τέρπιος, lego, & emendo. * Κῆρα) Τὸν θανατηφόρον μοῖραν, ex *Etymol.* M. v. Κήρ. Τὸ * ἴκωσιν, infrà, ad v. 336.

VARIÆ LECTIONES.

325. Προφύγοιθα) γρ. προφύγηθα.

327. Ὅ ῥ') γρ. ὅ ῥ', vid. Not. in *Textum*.

329. Φθεγξομένῳ) γρ. Φθεγξομένην, vid. ad *Il.* κ'. v. 457.

330. Ἀλύσκασε) γρ. ἀλύσκαζε, non benè. Vid. Not. in *Textum*.

331. Μετὰ) γρ. παρὰ, vid. Not. in *Textum*.

333. Μερμήριζεν) γρ. μορμήριξεν, *H. Steph.*

334. Πολὺ) γρ. πρὸ, & παρὰ, ut infrà, v. 379.

Λαέρ-

Λαέρτης, Ὀδυσεύς τε, βοῶν ἐπὶ μηρί' ἔκαιον·
Ἦ γούνων λίσσοιτο παρατροπὸς Ὀδυσῆα.
Ὧδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
Γούνων ἅψασθαι Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος.
Ἦτοι ὁ φόρμιγγα γλαφυρῷ κατέθηκε χαμᾶζε
Μεσσηγὺς κρητῆρος, ἰδὲ θρόνου ἀργυρόηλου·
Αὐτὸς δ' αὖτ' Ὀδυσῆα παρασσάμενος λάβε γούνων,
Καί μιν λισσόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Γουνοῦμαί σ', Ὀδυσεῦ· σὺ δέ μ' αἴδεο, καί μ' ἐλέησον·
Αὐτῷ τοι μετόπισθε ἄχος ἔσται, εἴκεν ἀοιδὸν
Πέφνῃς, ὅστε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀείδω.
Αὐτοδίδακτος δ' εἰμί· θεὸς δέ μοι ἐν φρεσὶν οἴμας
Παντοίας ἐνέφυσεν· ἔοικα δέ τοι παραείδειν,
Ὥστε θεῷ· τῷ μή με λιλαίεο δειροτομῆσαι.
Καί κεν Τηλέμαχος τάδε γ' εἴποι, σὸς φίλος υἱός,
Ὡς ἐγὼ οὔτι ἑκὼν ἐς σὸν δόμον, οὐδὲ χατίζων,
Πωλεύμενος μνηστῆρσιν ἀεισόμενος κατ' ἀίτας,
Ἀλλὰ πολὺ πλέονες καὶ κρείσσονες ἦγον ἀνάγκῃ.
Ὣς φάτο· τοῦ δ' ἤκουσε θεὰ θεοπροπὶς Τηλεμάχοιο,

Laërtes, Ulyſſeſque, boum femora combuſſerant;
An ad genua precaretur provolutus Ulyſſis.
Sic autem ei cogitanti viſum eſt melius eſſe,
Genua tangere Laërtiadæ Ulyſſis.
Certè hic citharam concavam depoſuit humi
Medio crateris, & throni argenteis clavis-*diſtincti*;
Ipſe autem rurſus Ulyſſis ruens cepit genua,
Et ipſum precans verba velocia allocutus eſt,
" Oro te, Ulyſſes, tu verò mei rationem habe, & mei miſerere;
" Ipſi tibi in futurum dolor erit, ſi cantorem
" Interficias; qui Diis & hominibus cano.
" Ipſe à me edoctus ſum; Deus enim mihi in mentibus cantilenas
" Omnimodas inſevit; videor autem tibi accinere,
" Tanquam Deo; ideò nè me cupias collo-truncare.
" Et Telemachus hæc dicet, tuus dilectus filius;
" Quòd ego non voluntarius in tuam domum, neque indigens,
" Veni, procis cantaturus ad convivia;
" Sed multò plures & potentiores duxerunt me vi.
Sic dixit, hunc autem audivit ſacra vis Telemachi,

ΣΧΟΛΙΑ.

336. Ἔκαιον.] Ἔκαιουν.
337. Παρασσάμενος.] Παρστρμένος.
347. Αὐτοδίδακτος.] Ἐκ φύσεως διδιδαγμένος.

NOTÆ.

347. *Αὐτοδίδακτός εἰμι, θεὸς δέ μοι ἐν φρεσὶν οἴμας)* Αὐτοδίδακτος ὃς ἀνθρώπου οὐκ οἶδεν ᾠδήν διδάσκαλον, ἀλλὰ τὴν θεὸν μόνον· ἔοικε τοῦ φύσει παρὰ θεοῦ ἔχειν. Quod minimè videtur intellexiſſe *Max. Tyr.* §. 22. & §. 28. Longe meliùs *Plato*, in *Ione*. Πάντες οἱ ἐπῶν ποιηταὶ, οἱ ἀγαθοὶ οὐκ ἐκ τέχνης, ἀλλ' ἔνθεοι ὄντες, καὶ κατεχόμενοι, πάντα ταῦτα τὰ καλὰ λέγουσι ποιήματα. Et *Philo Judæus*, l. De Profug. Ἐντεῦθεν πᾶσιν αὐτομαθὴς, καὶ ΑΥΤΟΔΙΔΑΚΤΟΣ σοφὸς ὁ λόγος ἐκφαίνει τὰ μυστήρια καὶ πόθεν ἐβλάστησε· γεωμέτρης δ' οὐδὲς εἰσεπεμύητο εἴρηται σοφίαν ἀνωθεν ἐμβρηθεῖσαν ἀπ' ἐρανοῦ· ἧς ἀκεράτου παῖδας εἶπεν ἡ διπλόη μισθὸν τοῦ μετ' ὀρθότητος λόγου γενέσθαι μίσθιον. Plura vid. ad *Gisberti Cuperi* Ἀποθέωσιν *Homeri* p. 83. & in *Anacreontis* noſtri Vitâ, §. XXIII.

348. *Ἔοικα δέ τοι παραείδειν, Ὥστε θεῷ)* Egregium hunc locum, poſt *Euſtathium*, fol. 1930. lin. 6. Edit. *Roman.* laudat *Meric. Caſaubon.* Diſſertat. de Nuperâ *Homeri* Editione, §. 1. p. 50. ubi confert, cum illo *Geneſ.* c. 33. v. 10. Εἶδον τὸ πρόσωπόν σου, ὡς ἂν τις ἴδοι πρόσωπον Θεοῦ.

NOTÆ IN SCHOLIA.

336. * Ἔκαιον) Ἔκαιουν. Ità reſtituo, pro illo, quod hactenùs in fine *Scholii*, ad v. 330. legebatur, Κῆρα) ἔκαιουν, pro quo nunc ſubſtituo, ut ſuprà, ad v. 330. & hic.

VARIÆ LECTIONES.

336. Ἔκαιον) γρ. ἔκηαν.
347. Θεὸς δέ μοι ἐν φρεσὶν οἴμας) γρ. Θεὸς δέ μοι ἔμβαλεν οἴμας, *Juſtin. Martyr.* de Monarchiâ Dei. θεοὶ δέ μοι ἔπασαν ὁμφὴν, *Max. Tyr.* §. 22. Utereſque memoritèr, nec reſpiciebant τὸ ἐνέφυσεν, quod in eâdem Clauſulâ ſequitur.
353. Κρείσσονες) γρ. κρέσσονες, *H. Steph.* at nuſquam aliàs hæc Vox *Homero* uſurpata, illa, ſæpiſſimè

Αἶψα δ' ἐὸν πατέρα προσεφώνεεν ἐγγὺς ἐόντα,
Ἴσχεο, μηδέ τι τοῦτον ἀναίτιον ὄφρα χαλκῷ
Καὶ κήρυκα Μέδοντα σαώσομεν, ὅς τε μεὶ αἰεὶ
Οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ κηδέσκετο παιδὸς ἐόντι,
Εἰ δὴ μή μιν ἔπεφνε Φιλοίτιος, ἠὲ συβώτης,
Ἠέ σοι ἀντιβόλησεν ὀρινομένῳ κατ' ὅμηα.
Ὣς φάτο· τὸν δ' ἤκουσε Μέδων, πεπνυμένα εἰδώς·
Πεπληὼς δ' ἔκειτο ὑπὸ θρόνον, ἀμφὶ δὲ δέρμα
Ἕσο βοὸς νεόδαρτον, ἀλύσκων κῆρα μέλαιναν.
Αἶψα δ' ἀπὸ θρόνου ὦρτο, θοῶς δ' ἀπέδυνε βοείην.
Τηλέμαχον δ' ἄρ' ἔπειτα προσαίξας λάβε γούνων,
Καί μιν λιτόμβρως ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ὦ φίλ', ἐγὼ μὲν ὅδ' εἰμί· σὺ δ' ἴσχεο εἶπε δὲ πατρί,
Μή με σιδηρείοιν ὀλέσῃ ὀξείῃ χαλκῷ,
Ἀνδρῶν μνηστήρων κεχολωμένος· οἵ οἱ ἔκειον
Κτήματ' ἐνὶ μεγάροις, σὲ δὲ νήπιοι ὐδὲν ἔπιον.
Τόνδ' ἐπιμειδήσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Θάρσει, ἐπειδή σ' ὧτος ἐρύσσατο καὶ ἐσάωσεν,
Ὄφρα γνῷς κατὰ θυμὸν, ἀτὰρ εἴπῃσθα καὶ ἄλλῳ,
Ὡς κακοεργίης ἐρεγμοσύνη μέγ' ἀμείνων.
Ἀλλ' ἐξελθόντες μεγάρων ἕζεσθε θύραζε
Ἐκ φόνου εἰς αὐλὴν, σύ τε, καὶ πολύφημος ἀοιδὸς,
Ὄφρ' ἂν ἐγὼ κατὰ δῶμα πονήσομαι, ὅττί με χρή.
Ὣς φάτο· τὼ δ' ἔξω βήτην μεγάροιο ἰόντε.
Ἑζέσθην δ' ἄρα τώγε Διὸς μεγάλου ποτὶ βωμὸν,
Πάντοσε παπταίνοντε, φόνον πολιοῦ ἀμύνω αἰεί.
Πάντηνεν δ' Ὀδυσεὺς καθ' ἑὸν δόμον, εἴπις ἔτ' ἀνδρῶν

" Statimque suum patrem alloquutus
" est, qui propè erat;
" Absiine, neque item hunc insontem percute ære:
" Et præconem Medonta servabimus,
" qui mei semper
" Domo in nostrâ curam habuit, dum puer essem.
" Si modò non ipsum interfecit Philœtius, vel subulcus,
" Vel tibi obvius fuit concitato impetu
ruenti per domum.
Sic dixit, hunc verò audivit Medon, prudentia sciens;
Expavefactus enim jacebat sub sede, circum autem pellem
Indutus erat bovis nuper excoriatam, evitans mortem nigram.
Statim verò à throno surrexit, citoque abiecit bovinam *pellem*;
Telemacho demùm provolutus *illius* prehendit genua,
Et ipsum precans verba velocia alloquutus est,
" O amice, ego quidem hic sum; tu verò te reprime, & ora patrem;
" Nè me ferociens perfundet acuto ære,
" Virorum procorum *causâ* iratus; qui ei totonderunt
" Res in domibus; te verò stulti nihil honoraverunt.
Hunc subridens alloquutus est prudens Ulysses,
" Bono esto animo, quoniam te hic liberavit & servavit;
" Ut noscas in animo & dicas etiam alii,
" Quòd benefacta malefactis *sunt* longè meliora.
" Verùm egressi ex ædibus sedete foris
" Ex cæde in aulâ, tuque & multùm famosus cantor,
" Dum ego per domum fatagam, quod me oportet.
Sic dixit; illi igitur exiverunt domo euntes.
Sederuntque hi Jovis magni ad altare,
Undique circumspicientes, cædem expectantes semper.
Circumspiciebat quoque Ulysses per suam domũ, si quis adhuc virorũ

Ζωὸς

ΣΧΟΛΙΑ.

358. Κηδέσκετο.] Ἐφρόντιζεν, ἐπεμελεῖτο.
363. Νεόδαρτον.] Νεωστὶ σπασθέν.
368. Πεπληὼς.] Ἤτοι σφοδρῶς ἰσχύων.
373. Εἴπῃσθα.] Εἴπῃς.
374. Κακοεργίης.] Κακῆς πράξεως.
375. Ἕζεσθε.] Καθίζεσθε.
376. Πολύφημος.] Πολλὰς σοφίας· ἢ πολλὰς φημίζων.
377. Ὄπῃσι.] Ὅπως ἄν.

NOTÆ.

374. Ὡς κακοεργίης ἐρεγμοσύνη μέγ' ἀμείνων) Vid. *Duport.* Gnomolog. *Homeric.* in locum.

VARIÆ LECTIONES.

356. Μηδ' τι) γρ. μηδ' ὅτι.
370. Ἔπιον) γρ. ἴπιον.
379. Ποτὶ) γρ. κατὰ, & παρὰ, ut suprà, v. 334.

Ζωὸς ὑποκλοπέοιτο, ἀλύσκων κῆρα μέλαιναν,
Τὼς ἦ ἴδεν μάλα πάντας ὑπ' αἵματι καὶ κονίῃσι
Πεπλιήτας πολλούς· ὥς τ' ἰχθύας, ὅσθ' ἁλιῆες
Κοῖλον ἐς αἰγιαλὸν πολιῆς ἔκτοσθε θαλάσσης
Δικλίδα ἐξέρυσαν πολυωπόν· οἱ δέ τε πάντες
Κύμαθ' ἁλὸς ποθέοντες ἐπὶ ψαμάθοισι κέχυνται·
Τῶν μὲν τ' ἠέλιος Φαέθων ἐξείλετο θυμόν·
Ὣς τότ' ἄρα μνηστῆες ἐπ' ἀλλήλοισι κέχυντο.
Δὴ τότε Τηλέμαχον προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Τηλέμαχ', εἶδ' ἄγε μοι κάλεσον τροφὸν Εὐρύκλειαν,
Ὄφρα ἔπος εἴπωμι, τό μοι κατὰ θυμόν ἐστιν.
Ὣς φάτο· Τηλέμαχος δ' ἧ φίλῳ ἐπιπείθετο πατρί.
Κινήσας δ' ἧ θύρῃσι, προσέφη τροφὸν Εὐρύκλειαν,
Δεῦρο δὴ ὅρσο, γρηὺ παλαιγενές, ἥτε γυναικῶν
Δμωάων σκοπὸς ἔσσι κατὰ μέγαρ' ἡμετεράων·
Ἔρχεο· κικλήσκει σε πατὴρ ἐμός, ὄφρα τι εἴπῃ.
Ὣς ἄρ' ἐφώνησεν· τῇ δ' ἄπτερος ἔπλετο μῦθος.
Ὤϊξεν δ' ἧ θύρας μεγάρων εὖ ναιεταόντων·
Βῆ δ' ἴμεν· αὐτὰρ Τηλέμαχος πρόσθ' ἡγεμόνευεν.
Εὗρεν ἔπειθ' Ὀδυσῆα μετὰ κταμένοισι νεκύεσσιν,
Αἵματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον· ὥστε λέοντα,
Ὅς ῥά τε βεβρωκὼς βοὸς ἔρχεται ἀγραύλοιο,
Πᾶν δ' ἄρα οἱ στῆθός τε, παρήιά τ' ἀμφοτέρωθεν
Αἱματόεντα πέλει· δεινὸς δ' εἰς ὦπα ἰδέσθαι·

Vivus ſublateret, fugiens mortem nigram.
Hos autem vidit valdè omnes in ſanguine & pulveribus
Proſtratos multos: ſicut piſces, quos piſcatores
Concavum in littus album extra mare
Reti extraxerunt foraminoſo; hi utique omnes
Undas maris deſiderantes in arenis fuſi ſunt;
Horum quidem Sol perluſtris abſtulit animum:
Sic tunc nempè proci ad invicem fuſi erant.
Tum demùm Telemachum alloquutus eſt prudens Ulyſſes,
Telemache, eia agè, mihi voca nutricem Eurycleam,
Ut verbum dicam, quod mihi in animo eſt.
Sic dixit; Telemachus verò dilecto obedivit patri;
Motâ itaque januâ allocutus eſt nutricem Eurycleam,
Eia jam huc ades, anus olim-genita, quæ mulierum
Famularum gubernatrix es in domibus noſtris:
Veni, vocat te pater meus; ut aliquid dicat.
Sic locutus eſt, huic autem ratum & fixum fuit verbum:
Aperuit igitur januas domorum benè-habitatarum;
Perrexitque ire; at Telemachus antè præibat.
Invenit demùm Ulyſſem cum interfectis mortuis,
Sanguine & pulvere inquinatum; tanquam leonem,
Qui poſt comeſum bovem venit agreſtem;
Omne autem ei pectuſque, genæque utrinque
Cruentæ ſunt; horribilis verò in vultum aſpectu.

ΣΧΟΛΙΑ.

382. Ὑποκλοπέοιτο.] Ὑποκλέπτοιτο.
386. Πολυωπόν.] Πολλὰς τρύπας ἔχοντα τὴν δικτύου.
394. Κινήσας.] Κόψας, κρούσας.
395. Παλαιγενές.] Πρεσβυτέρα.

NOTÆ.

384. Πεπλιήτας) Ità quidem, *Verſûs* cauſâ, cum Duabus *Brevibus* Vocalibus ſcribo, ipſius Poetæ auctoritate, qui aliàs dixit, *Iliad.* φ'. v. 503. Πεπτεότ' ἄλλυδις ἄλλα μετὰ τεθαλίαισι κονίης· eadem utrobique ratio; quare πεπληῶτας, ad *Var. Lect.* remitto. Potuit tamen & πεπλειῶτας, τελευταίβως hìc legi, per *συνίζησιν*. Verùm *Ilias*, *Odyſſeâ* ſemper correctior & olim fuit.

401. Κταμένοισι νέκυσσιν) Et hic, & ψ'. v. 45. ubi idem *Verſus* occurrit, σ'. duplicandum cenſeo, in νέκυσσιν, pro νέκυσιν, quomodo *Euſtathii* Textus legit, fol. 801. lin. 7. ob *Metri* neceſſitatem; ut in aliis ejuſcemodi, quale illud, *Iliad.* ε'. v. 308. Οἰκία ναιεταόντα πολλὰ' ἀνθρώποισιν ἀνάσσων, pro πολλοῖσιν ἀνθρώποις. Cùm tamen ſæpiùs apud *Homerum*, νεκύεσσιν ſcribatur, mallem legere, κταμένοις νεκύεσσιν.

403. Βεβρωκὼς βοὸς) Vid. ſuprà, ad v. 11. Ὄφρα πίοι αἷματος.

VARIÆ LECTIONES.

384. Πεπλιήτας) γρ. πεπληῶτας, & πεπληῶτας, vid. Not. in *Textum*.

401. Κταμένοισι νέκυσσιν) γρ. κεκραάνοισι νέκυσσιν, & κεκμηώσι νεκύεσσιν, vid. Not. in *Textum*.

Ὡς Ὀδυσῆς πεπάλακτο πόδας καὶ χεῖρας ὕπερθεν.
Sic Ulysses inquinatos habebat pedes & manus desuper.

Ἦδ' ὡς οὖν νέκυάς τε, καὶ ἄσπετον εἴσιδεν αἷμα,
Hæc igitur quùm mortuosque, & copiosum inspexit sanguinem,

Ἰθυσέν ῥ' ὀλολύξαι, ἐπεὶ μέγα εἴσιδεν ἔργον·
Aggressa est exultare; quoniam magnum vidit opus:

Ἀλλ' Ὀδυσῆς κατέρυκε, καὶ ἔσχεθεν, ἱεμένην πέρ.
Sed Ulysses prohibuit, & tenuit utut cupientem:

Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Et ipsam accersitam verba velocia allocutus est,

Ἐν θυμῷ, γρηῢ, χαῖρε, καὶ ἴσχεο, μηδ' ὀλόλυζε·
" In animo, anus, gaude, & te cohibe, neque exultationem instituas;

Οὐκ ὅσιη, κταμένοισιν ἐπ' ἀνδράσιν ὐχεάασθαι.
" Non est fas, interfectis insultare viris.

Τόσσδε γὰρ μοῖρ' ἐδάμασσε Θεῶν, καὶ ἀέτλια ἔργα·
" Hos verò parca domuit Deorum, & impia opera;

Οὔ τινα γὰρ τίεσκον ὑπερθνίων ἀνθρώπων,
" Neminem enim honorabant terrestrium hominum,

Οὐ κακὸν, οὐδὲ μὲν ἐσθλὸν, ὅτις σφέας εἰσαφίκοιτο·
" Non malum, neque quidem bonum, qui ad ipsos pervenisset;

Τῷ καὶ ἀταθαλίῃσιν ἀεικέα πότμον ἐπέσπον.
" Ideò & propter suas intemperies indecentem mortem assecuti sunt.

Ἀλλ' ἄγε μοὶ σὺ γυναῖκας ἐνὶ μεγάροις καταλέξον,
" At agè, mihi tu mulieres eas in ædibus recense,

Αἵ τέ μ' ἀπημάζουσι καὶ αἱ νηλητεῖς εἰσι.
" Quæ me inhonorant, & quæ peccati expertes sunt.

Τόνδ' αὖτε προσέφη Φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια,
Hunc rursus allocuta est dilecta nutrix Euryclea,

Τοιγὰρ ἐγώ τοι, τέκνον, ἀλήθειαν καταλέξω·
" Etenim ego tibi, fili, veritatem declarabo;

Πεντήκοντά τοι εἰσὶν ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκες
" Quinquaginta tibi sunt in domibus mulieres

Δμωαὶ, τὰς μὲν τ' ἔργα διδάξαμεν ἐργάζεσθαι,
" Famulæ; has quidem opera docuimus operari,

Εἰρεά τε ξαίνειν, καὶ δουλοσύνης ἀνέχεσθαι.
" Lanasque carminare, & servitutem tolerare:

Τάων δώδεκα πᾶσαι ἀναιδείης ἐπέβησαν,
" Harum duodecim omnes impudentiæ se dederunt,

Οὔτ' ἐμὲ τίουσαι, οὔτ' αὐτὴν Πηνελόπειαν.
" Neque me honorantes, neque ipsam Penelopem.

Τηλέμαχος δ' νέον μὲν ἀέξετο, οὐδέ ἑ μήτηρ
" Telemachus verò nuper quidem crevit, neque ipsum mater

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

408. Ὀλολύξαι.] Εὔξασθαι.

412. Οὐκ ὅσιη.] Οὐ δίκαιον.

424. Ἀναιδίης ἐπέβησαν.] Ἐπὶ πολὺ τὸ ἀναιδὲς ἐπῆλθον.

N O T Æ.

408. Ἴθυσεν ῥ' ὀλολύξαι) Vid. infrà, ad v. 411.

411. Μηδ' ὀλόλυζε) Vid. ad *Euripid.* Iphig. *Taur.* v. 1337. item, ad *Anacreont.* nostrum, v. 634. & *Duportum*, in hunc locum, ex *Meric. Casaubon.* & aliis.

412. Οὐκ ὅσιη, κταμένοισιν ἐπ' ἀνδράσιν ὐχεάασθαι) Ità *Salomon*, Proverb. c. 4. v. 17. Ἐὰν πίσῃ ὁ ἐχθρός σου, μὴ ἐπιχαρῇς αὐτῷ· οὐ γὰρ τῷ ὑποσκελίσματι αὐτοῦ μὴ ἐπαίρου· ὅτι ὄψεται Κύριος, καὶ οὐκ ἀρέσει αὐτῷ, καὶ ἀποστρέψει τὸν θυμὸν αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ. Hunc *Homeri* locum *Archilochus* ità imitatur, Οὐ γὰρ ὀφθαλμὸν κατθανόντι κερτομεῖν ἐπ' ἀνδράσιν, & *Cratinus* Comicus, οὐ λάκωσι, — φοβερὸν ἀνθρώποις τόδε Κταμένοις ἐπ' αἰζηοῖσι καυχᾶσθαι μέγα. Vid. *Meric. Casaubon.* De Nuperâ *Homeri* Edit. §. 1. p. 38. ad p. 44. & *Duporti* Gnomolog. in locum. Subaudi, θέμις.

418. Νηλητεῖς.) De hâc Voce, diximus suprà, ad π'. v. 317.

420. Ἀλήθειαν) Vid. suprà, ad η'. v. 297.

424. Δώδεκα πᾶσαι) De hâc *Phrasi*, vid. ad *Iliad.* σ'. v. 470.

Variæ Lectiones.

412. Οὐκ ὅσιη, κταμένοισιν) γρ. ἐκ ὅσιον φθιμένοισιν, *Plinius*, Epist. l. 9. vid. *Duport.* Gnomolog. in hunc locum; & ἐκ ὅσιη φθιμένοισιν, *Hesch.* v. Ἐναφορέος.

413. Τόσσδε γὰρ μοῖρ' ἐδάμασσε θεῶν) γρ. τόσσδε ἄκην ἐδάμασσε θεῶν. *Duport.* ut suprà.

418. Νηλητεῖς) γρ. νηλητέας, &c. ut τ'. v. 498. & π'. v. 317.

420. Ἀλήθειαν) γρ. ἀληθέα, malè, olim. Vid. ad *Textum.*

423. Δουλοσύνης) γρ. δουλοσύνας, *H. Steph.*

Σημαί-

Σημαίνειν ἔασκεν ἐπὶ δμωῇσι γυναιξίν.
Ἀλλ' ἄγ' ἐγὼν ἀναβᾶσ' ὑπερῴια σιγαλόεντα,
Εἴπω σῇ ἀλόχῳ, τῇ τις θεὸς ὕπνον ἐπῶρσε.
Τὼ δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Μήπω τοῦδ' ἐπέγειρε· σὺ δ' εἶδάδε εἰπὲ γυναιξίν,
Ἐλθέμεν, αἴπερ πρόσθεν ἀεικέα μηχανόωντο.
Ὣς ἄρ' ἔφη· γρηὺς δὲ δι' ἔκ μεγάροιο βεβήκει,
Ἀγγελέουσα γυναιξὶ, καὶ ὀτρυνέουσα νέεσθαι.
Αὐτὰρ ὁ Τηλέμαχον, καὶ βουκόλον, ἠδὲ συβώτην
Εἰς ἓ καλεσσάμενος, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ἄρχεσθ' νῦν νέκυας φορέειν, καὶ ἄνωχθε γυναῖκας·
Αὐτὰρ ἔπειτα θρόνους περικαλλέας, ἠδὲ τραπέζας,
Ὑδατι καὶ σπόγγοισι πολυτρήτοισι καθαίρειν.
Αὐτὰρ ἐπὴν δὴ πάντα δόμον κάτα κοσμήσησθε,
Δμωὰς ἐξαγαγόντες εὐτροχιοῦ μεγάροιο,
Μεσσηγύς τε θόλου καὶ ἀμύμονος ἕρκεος αὐλῆς
Θεινέμεναι ξίφεσιν τανυήκεσιν, εἰσόκε πασέων
Ψυχὰς ἐξαφέλοισθε, καὶ ἐκλελάθοιντ' Ἀφροδίτης,
Τὼ ἄρ' ὑπὸ μνηστῆρσιν ἔχον, μίσγοντό τε λάθρῃ.

" Imperare sivit famulis mulieribus.
" Sed agè, ego ubi ascendero in cœnacula splendida,
" Dicam tuæ uxori; cui aliquis Deus somnum injecit.
Hanc respondens allocutus est prudens Ulysses,
" Nondum hanc excita; tu verò huc edic mulieribus,
" Ut veniant; quæ antèà indecentia operatæ sunt.
Sic dixit; anus igitur per domum exivit
Nunciatura mulieribus, & impellens venire.
At hic Telemachum, & bubulcum, & subulcum
Ad se vocatos, verba velocia allocutus est,
" Incipite nunc mortuos portare, & jubete mulieres:
" At postea thronos pulchros, & mensas,
" Aquâ, & spongiis foraminosis purgate.
" Sed quum jam omnia per domum ord naveritis,
" Famulas eductas è fabrefactâ domo,
" Inter medium tholum, & laudatum septum aulæ,
" Diverberate ensibus longè acutis, donec omnium
" Animas auferatis, & obliviscantur Veneris,
" Quam sub procis habuerunt, mixtæque sunt clam.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

431. Μήπω τοῦδ' ἐπέγειρε] Ἐκώλυεν ἢδη ἂν κολασθῆναι τὰς δόλας.
434. Νεοζ.] Ἐλθεῖν, ἐπαινέσειν.
436. Εἰς ἓ.] Πρὸς ἑαυτόν.
437. Ἄρχεσθ.] Ἄρξασθε.
442. Θόλου.] Κυκλοτερὲς οἰκήματος, ἀπὸ τοῦ θόλος· εἰς ὃ τὰ καθ' ἑκάστην ἡμέραν εἰς χρῆσιν πίπτοντα ἀπετίθεντο, οἷον κρατῆρας καὶ σκεύη, ἢ τὰ ὅμοια.
443. Θεινέμεναι.] Τύπτειν.

N O T Æ.

427. Εἴασκεν) Proba Vox, & *Homero* non semel usurpata, si verè scribitur; nam ex *Analogiâ* vox, εἴασσεν magis regulariter formari videtur; ut *Iliad.* ε'. v. 802. εἴασκον, *Primâ* Personâ singulari.

436. Εἰς ἓ καλεσσάμενος, ἔπεα) *Ultima* τοῦ καλεσσάμενος, producitur in *Cæsurâ*, vi *Finalis*, necnon ob *Incisum*, & *Acutum* sequentem.

437. Ἄνωχθε) Pro ἀνώχθητε, quod pro ἀνωγήθητε, ab ἀνώγημι, pro ἀνωγέω, & ἀνώγω, nili ab Aorist. α'. ἠνώχθην, undè *Imperativo*, ἀνώχθηθι, & ἀνώχθητε, in *Plurali*. Ità infrà, v. 483. Ἄνωχθε, pro ἀνώχθηθε, vel ἀνώγητε, κ'. enim & γ'. ante *Asperum*, in χ'. vertuntur. Vid. *Etymolog. M.* v. Ἄνωχθε.

440. Αὐτὰρ ἐπὴν δὴ πάντα δόμον καθακοσμήσησθε) An potius scribendum, πάντα, δόμον κάτα, ut sit, Non, *omnem Domum*, sed, *Omnia per domum*? Aliud tamen suadeat Versus 457. ubi πᾶν μέγαρον διηνεκὲς κοσμήσουσι, videtur Geminum τῷ, πάντα δόμον καθακοσμήσησθε. Quare nihil muto.

445. Μίσγοντό τε λάθρῃ) *Henricus Stephanus*, ait, " *Homerum* hìc scripsisse μίσγοντό τε λάθρη, in ani- " mum inducere nequeo, ut videlicet dixerit μίσγ-

Variæ Lectiones.

427. Σημαίνειν) γρ. σημαίνειν. *Ibid.* Εἴασκεν) γρ. εἴασσεν, vid. ad *Textum*.
436. Εἰς ἓ) γρ. εἰς ἑ. Vid. ad *Iliad.* ψ'. v. 203.
440. Δόμον καθακοσμήσησθε) γρ. δόμον κάπα κοσμήσησθε.
443. Πασέων) γρ. πασῶν, olim; minimè Ὁμηρικῶς.
444. Ἐξαφέλοισθε) γρ. ἐξαφέλησθε, *Hen. Steph. Ibid.* Ἐκλελάθοιντ') γρ. ἐκλελάθωντ', consequenter.
445. Μίσγοντό τε λάθρῃ) γρ. μίσγοντ' ὅτε λάθρᾳ. vid. Not. in *Textum*.

Ὡς

Ὣς ἔφαθ'. αἱ δ' ὑμωϊχες ἀολλέες ἦλθον ἅπασαι,
Αἴν' ὀλοφυρόμεναι, θαλερὸν χυτὸν δάκρυ χέουσαι.
Πρῶτα μὲν ἐν νέκυας φόρεον καταθνητοὺς,
Καὶ δ' ἄρ' ὑπ' αἰθούσῃ πίθεσαν θυρετροῦ αὐλῆς,
Ἀλλήλῃσιν ἐρείδουσαι· σήμηνε δ' Ὀδυσσεὺς
Αὐτὸς ἐπισπέρχων· ταὶ δ' ἐκφόρεον ἠνάγκη.
Αὐτὰρ ἔπειτα θρόνους ἀργιλλέας, ἠδὲ τραπέζας,
Ὕδατι καὶ σπόγγοισι πολυτρήτοισι κάθαιρον.
Αὐτὰρ Τηλέμαχος, καὶ βουκόλος, ἠδὲ συβώτης,
Λίστροισιν δάπεδον πύκασε ποιητοῖο δόμοιο
Ξέσσον· ταὶ δ' ἐφόρεον δμῳαί, πίθεσαν δὲ θύραζε.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ πᾶν μέγαρον διεκοσμήσαντο,
Δμῳὰς ἐξαγαγόντες ἐϋσταθέος μεγάροιο,
Μεσσηγύς τε θόλου, καὶ ἀμύμονος ἕρκεος αὐλῆς,
Εἶλεον ἐν στείνει, ὅθεν οὔπως ἦεν ἀλύξαι·
Τοῖσι δὲ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύειν,
Μὴ μὲν δὴ καθαρῷ θανάτῳ ἀπὸ θυμὸν ἑλοίμην
Τάων, αἵ δὴ ἐμὴν κεφαλὴν κατ' ὀνείδεα χεῦαν,
Μητέρι θ' ἡμετέρῃ, καὶ τε μνηστῆρσιν ἴαυον.
Ὣς ἄρ' ἔφη· καὶ πεῖσμα νεὸς κυανοπρῴροιο
Κίονος ἐξάψας μεγάλης, περίβαλλε θόλοιο,
Ὑψόσ' ἐπεντανύσας, μήτις ποσὶν ἔδας ἵκῃ.
Ὡς δ' ὅτ' ἀὶ ἢ κίχλαι τανυσίπτεροι, ἠὲ πέλειαι,

Sic dixit; & mulieres congregatæ venerunt omnes,
Graviter lugentes; teneram lacrymam defundentes.
Primùm quidem igitur mortuos portaverunt interfectos;
Sub porticu verò deposuerunt benè-feptæ aulæ,
Ad-invicem innitentes: imperavit autem Ulysses
Ipse adurgens; atque illæ exportabant necessitate, id est, vi.
Tum demùm thronos pulchros, & mensas,
Aquâ & spongiis multis-foraminibus purgârunt.
At Telemachus, & bubulcus & subulcus
Scopis pavimentum affabrè factæ domûs
Verrebant; exportaverunt verò famulæ, posueruntque foris.
At postquam omnem domum ornaverunt,
Famulas eductas è fabrefactâ domo,
Inter tholum & laudatum septum aulæ,
Loco concluserunt in angusto, unde nullo modo erat fugere.
His itaque Telemachus prudens incepit dicere,
" Non quidem jam purâ morte animum auferam
" Harum, quæ dudum meo capiti opprobria fuderunt,
" Matrique meæ, apudque procos dormiebant.
Sic dixit, & funem navis nigræ
Ex columnâ suspensum magnâ, circumjecit tholo,
Altè extensum, nè pedibus terram tangeret.
Sicut autem quando vel turdellæ pandis-alis, vel columbæ,

ΣΧΟΛΙΑ.

450. Ἐρείδουσαι.] Ἐπιθεῖσαι.
455. Λίστροισι.] Τοῖς ξυσῆροις, λέγε δ', *λειαίνειν.
460. Εἶλεον.] Ἀπέκλειον. Σπείῳ.] Σπειρῷ πύκῃ.

NOTÆ.

" θαν Ἀφροδίτῃ, aut ἀπαγχολίῃ planè oratione " usus sit; sed potiùs μίσγεσθ' ὅτι λάθρη scriptum " reliquisse. Quæ Lectio illorum incommodorum " est expers. Hæc ille.

456. Ξῦον· ταὶ δ' ἐφόρεον δμῳαί) Si scribitur per ἐφόρεον, per στυίζειν *Metiendum*; quasi ἐφόρεῦν esset. *Eustathius* tamen ἔφερον habet. Vid. ad θ'. v. 550. & v. 560.

462. Μὴ μὲν δὴ καθαρῷ θανάτῳ) Quòd suspendio perire *Mors impura*, & proindè ignominiosa sit semper habita, vid. suprà, ad σ'. v. 358.

NOTÆ IN SCHOLIA.

455. *Λειαίνειν) Ità pro λιαίνειν, lego.

VARIÆ LECTIONES.

450. Ἀλλήλῃσιν) γρ. ἀλλήλοισιν, si de *Mortuis*: ἀλλήλῃσι, si de *Famulabus*.
451. Ἐπισπέρχων) γρ. ἐπισπέχων, *H. Steph.*
456. Ἔφερον) γρ. ἐφόρεῦν, & ἔφερεν, vid. Not. in *Textum*.
466. Κίονος ἐξάψας) γρ. κίονος ἐξ ἄψας.

Ἐρχ-

Ἕρκεϊ ἐνιπλήξωσι, τό, θ' ἑρκίῳ ἐνὶ θάμνῳ,
Αὐλιν ἐσιέμθναι, φυγερὸς δ' ὑπεδέξατο κοίτης·
Ὡς αἴγ' ἐξείης κεφαλὰς ἔχον, ἀμφὶ δὲ πᾶσαις
Δειρῇσιν βρόχοι ἦσαν, ὅπως οἰκλιστα θάνοιεν.
Ἤσσαιρον δὲ πόδεσσι μίνυνθά περ, οὔτι μάλα δήν.
Ἐκ δὲ Μελάνθιον ἦγον ἀνὰ πρόθυρόν τε καὶ αὐλήν.
Τῷ δ' ἀπὸ μὲν ῥῖνάς τε, καὶ οὔατα νηλέϊ χαλκῷ
Τάμνον· μήδεά τ' ἐξέρυσαν, κυσὶν ὠμὰ δάσασθαι,
Χεῖράς τ', ἠδὲ πόδας κόπτον, κεχολήσπι θυμῷ.
Οἱ μὲν ἔπειθ' ὑπονιψάμενοι χεῖράς τε, πόδας τε,
Εἰς Ὀδυσῆα δόμονδε κίον· τετέλεστο δὲ ἔργον.
Αὐτὰρ ὅγε πρὸς εἶπε Φίλην πρόφρονα Εὐρύκλειαν,
Οἶσε θέειον, γρηῦ, κακῶν ἄκος, οἶσε δέ μοι πῦρ,
Ὄφρα θεειώσω μέγαρον· σὺ δὲ Πηνελόπειαν
Ἐλθεῖν ὧδέ θ' ἅμ' ἀνωχθι, σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν·
Πάσας δ' ὅτρυνον δμωὰς κατὰ δῶμα νέεσθαι.
Τόνδ' αὖτε προσέειπε Φίλη πρόφρων Εὐρύκλεια,
Ναὶ δὴ ταῦτά γε, τέκνον ἐμόν, κατὰ μοῖραν ἔφπες.
Ἀλλ' ἄγε τοι χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἵματ' ἐνείκω·
Μὴ δ' οὕτω ῥάκεσιν πεπυκασμένος εὐρέας ὤμους
Ἕσθ' ἐν μεγάροισι· νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη.

In fepto *ſeſe* conquaſſant, quod ſat *in fruticeto*,
Retis veluti caſtra intrantes, odioſum autem eas ſuſcepit cubile:
Sic hæ ordinatim capita habebant, circumque omnibus
In collis laquei erant, ut miſerrimè morerentur.
Tremebant itaque pedibus paululum, non valde diu.
Educunt tandem Melanthium in veſtibulumque & aulam:
Hujus quidem naresque, & aures ſævo ære
Abſciderunt, genitaliaque extraxerunt canibus cruda comedenda,
Manuſque, & pedes amputárunt, excandeſcenti animo.
Hi quidem poſteà abluti manuſque, pedeſque,
Ad Ulyſſem in domum *nimirum* iverunt; perfectum eſt autem opus.
At hic allocutus eſt dilectam nutricem Eurycleam,
" Porta ſulfur, anus, malorum medelam, porta etiam mihi ignem,
" Ut fumigem domum; tu verò Penelopem
" Venire huc jube, cum ancillis mulieribus:
" Omnes autem impelle famulas per domum, ut *hæc* veniant.
Hunc rurſus allocuta eſt dilecta nutrix Euryclea,
" Certè jam hæc, fili mi, congruenter dixiſti.
" Sed agè chlænamque, tunicamque, veſtimenta portabo:
" Neque *ita* iſthoc modo veſtibus laceris tectus latos humeros
Sta in domibus; improbandum utique id fuerit.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

469. Ἕρκεϊ.] Νῦν, τῷ δικτύῳ. Θάμνῳ.] Δασεῖ φυτῷ.
470. Αὔλιν.] Κοίτην.
481. Θέειον.] Θεῖον. Ἄκος.] Ἴαμα.
482. Θεειώσω.] Καθαρῶ.

N O T Æ.

474. Ἐκ δὲ Μελάνθιον ἦγον, — Τοῦδ' ἀπὸ μὲν ῥῖνάς τε, καὶ ἕξατο) Hæc finis *Melanthii*, perfidi iſtius & nequiſſimi Caprarii; cujus dehinc apud Ruſticos, in Proverbium abiit Supplicium; undè explicatur illud *Theocrit.* Idyll. 5. v. 149. — ἀλλὰ γλυοίμαν, Αἰ μὴ τὺ φλάσαιμι, Μελάνθιε, ἀντὶ Κομάτα. *Comatas* imprecatur ſibi fatum hujus *Melanthii*, ut rem acerbiſſimam, ſi promiſſis non ſteterit. *Scholiaſtes*, Ἀλλ' ἐὰν μή σε θλάσω, γλυοίμην, ἀντὶ Κομάτα. Μελάνθιε· καὶ κλαυθείην, ἄσπερ ἐκεῖνος ὑπὸ Εὐμαίου καὶ Φιλοιτίου, ἐγὼ, ἐν τοῖς Ὀδυσσέως οἴκοις. Vid. & *Dan. Heinſii*, Lection. *Theocrit.* c. x. in ipſo fine. Ex hoc loco ἀκρωτηριασμὸς, quid ſit, ſatis apparet.

481. Οἶσε θέειον, γρηῦ, κακῶν ἄκος· οἶσε δέ μοι πῦρ, Ὄφρα θειώσω μέγαρον) Hinc *Theocrit.* Idyll. 24. v. 94. Καθαρὰ δ' ὑπαίθριος δῶμα θείῃ. *Plinius*, " *Sulphur* habet & in Religionibus locum, ad " expiandas ſuffitu domos. Vid. *Joh. Meurſii* ſpicilegium *Theocrit.* p. 143. De Voce οἶσε, vid. ſuprà, ad v. 106.

Variæ Lectiones.

469. Τό, θ') γρ. τῷθ', olim, malè. *Ibid.* Ἑρκίῳ) γρ. εἰρκίῳ, ut ſæpe aliàs.
470. Αὔλιν ἐσιέμθναι) γρ. αὔλιν ἐς ἱέμθναι.
479. Δόμονδε κίον) γρ. δόμονδ' ἴκιον.
486. Ἔσπες) γρ. ἕσπες, ut *Iliad.* γ'. v. 204.
489. Ἔσθ' ἐν μεγάροισι) γρ. ἴσθ' ἐν μεγάροισι, & ἴσαν ἐν μεγάροισι.

Τῶν δ'

Τὼδ' ἀπαμφὸμβος προσέφη πολύμηλις Ὀδυσεύς,
Πῦρ νῦν μοι πρώτιστον ἐνὶ μεγάροισι γενέσθω.
Ὣς ἔφαθ'· ὐδ' ἀπίθησε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια,
Ἤνεγκεν δ' ἄρα πῦρ καὶ θήϊον· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Εὖ διεθείωσεν μέγαρον, καὶ δῶμα, καὶ αὐλήν.
Γρηὺς δ' αὖτ' ἀνέβη καλὰ δώματα κάλ' Ὀδυσῆος,
Ἀγγελέουσα γυναιξὶ, καὶ ὀτρυνέουσα νέεσθαι·
Αἱ δ' ἴσαν ἐκ μεγάροιο, δάδας μὲν χερσὶν ἔχουσαι.
Αἱ μὲν ἄρ' ἀμφεχέοντο, καὶ ἠσπάζοντ' Ὀδυσῆα,
Καὶ κύνεον ῥ' ἀγαπαζόμεναι κεφαλήν τε, καὶ ὤμους,
Χεῖράς τ' αἰνύμεναι· τὴ δ' ἡδὺς ἵμερος ᾕρει
Κλαυθμῶ καὶ γοερῆς· γίνωσκε δ' ἄρα Φρεσὶ πάσας.

Hanc rursus alloquutus est prudens Ulysses,
Ignis nunc mihi primum in domibus fiat.
Sic dixit: neque non obedivit dilecta nutrix Euryclea,
Portavit igitur ignem & sulphur; at Ulysses
Benè purificavit cœnaculum, & domum, & aulam.
Anus verò rursus ascendit per domos pulchras Ulyssis,
Nuntiatura mulieribus, & incitatura, ut venirent:
Hæ igitur iverunt ex domo tædas in manibus tenentes.
Hæ quidem circumfundebantur & salutabant Ulyssem,
Et osculabantur amplectentes caputque, & humeros,
Manusque capientes; hunc autem dulce desiderium cœpit
Fletûs & suspirii; novit verò meatibus omnes.

ΣΧΟΛΙΑ.

493. Θήϊον.] Θεῖον, ἄπυρον.
494. Διεθείωσεν.] Περιήγνισεν.
500. Αἰνύμεναι.] Ἐπλαμβανόμεναι.

NOTÆ.

499. Καὶ κύνεον ἀγαπαζόμεναι) *Ultima* Ε κύνεον producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis*, &c. In nonnullis tamen τὸ ῥα interseritur, ut fieri solet. Legi etiam potest, καί ῥ' ἐκύνεον, &c.

VARIÆ LECTIONES.

509. Γίνωσκε) γρ. γίγνωσκε.
499. Καὶ κύνεόν ῥ' ἀγαπαζόμεναι) γρ. καὶ κύνεον ἀγαπαζόμεναι. Vid. Not. in *Textum*.

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Ψ'.

Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Ψ'.

Ἀναγνωρισμὸς Ὀδυσσέως πρὸς τὴν γυναῖκα, καὶ ἡ τῶν πλείστων δηιμοράτων ἀναιρεφαλαίωσις, καὶ Ὀδυσσέως καὶ Τηλεμάχου μετ' ἐκείνων ἔξοδος.

Ἐπιγραφαί.

Ὀδυσσέως καὶ Πηνελόπης ἀναγνωρισμός.

Ἄλλως.

Ψῆ, ἡ ἀναγνωρίζει πάσιν ὃν περὶ Πηνελόπεια. LIB. XXIII.

Γρηὺς δ' εἰς ὑπερῷ' ἀνεβήσαλο καγχαλόωσα,
Δεσποίνῃ ἐρέουσα φίλον πόσιν ἔνδον ἐόντα·
Γοῦνα δ' ἐῤῥώσαντο, πόδες δ' ὑπερθυμάνθησαν
Στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί μιν ἐπὶ μῦθον ἔειπεν,
Ἔγρεο, Πηνελόπεια, φίλον τέκος, ὄφρα ἴδηαι
Ὀφθαλμοῖσι τοῖσι, τά τ' ἔλδεαι ἤματα πάντα·
Ἦλθ' Ὀδυσεὺς, καὶ οἶκον ἱκάνεν, ὀψέ περ ἐλθών.

ANus verò in cœnacula ascendit exultabunda,
Heræ dictura dilectum maritum intùs existentem:
Genua autem firmitèr movebantur, pedesque subsultabant *pragaudio*.
Stetit itaque super capite, & ipsi verbum dixit,
" Surge, Penelope, dilecta filia; ut videas
" Oculis tuis, quæ cupiebas dies omnes:
" Venit Ulysses, & domum advenit, serò licet redux.

Σχόλια.

3. *Ἐῤῥώσαντο.] Ἐῤῥωμάνευσε ἱστορεύουσι. *Ὑπερθυμάνθησαν) Ἀρίσταρχος, ἀντιπάλλουσι καὶ σαίνουσι, ὡσθυμοειδῶς αὐτῆς βαδίζειν ταχέως, μὴ δυναμένης ἔτι, ἀλλὰ καὶ βραχύ, ἀφ' ἡσυχίας· οἱ δέ, ὑπερεξτεταίνουσι, ἄμοιρον δηθὲν σαίνουσι, παρὰ τὸ ἵκταρ, ὃ ἐστι, ἐγγύς· καὶ ἡδέως ἐφέρηκε. Γοῦνα δ' ἐῤῥώσαντο· ταχέως ἐν ὑπερεκτείνοντο, ὅ ἐστι, παρεγίνοντο.

7. Ἱκάνεν.] Παρεγένετο.

Notæ.

V. 3. Πόδες δ' ὑπερθυμάνθησαν) *Etymolog.* M. v. Ὑπερθυμάνθησαν. Κράτης, τὸ ἄγαν ἐφάλλουσι, ὑπερεκτείνουσι. Λυσανίας, ἐπὶ δὲ τρίποδι φησὶ τραχύθη· ἢ δυσύντατα, ἄντα εἶναι, ὑπερεκτείνει· ἢ ψιλῶται· οἱ δὲ πόδες διέκειντο, ἀφ' τῶν χαρῶν, ὑπὲρ τὸ μέτρον τ δυνάμεως. *Hesych.* Ὑπερθυμάνθησαν) Ἐπῆρθη. Hinc Corrige, & lege, Ὑπερθυμάνθησαν. Vid. *Brevia Scholia* & ad *Var. Lect.*

Notæ in Scholia.

V. 3. *Ἐῤῥώσαντο) Hoc *Scholion*, & sequens, ex *Aloysii Alemanni* MSto. Confer *Eustath.* fol. 798. lin. 18. & 824. lin. 3. ubi ῥώσαντο, ἀντὶ τοῦ ἐῤῥωμένως κινηθῆναι. Vid. *Etymolog.* M. in Notis ad *Textum*, & *Hesych.* in v. ubi tamen malè, ὑπερθυμάνθησαν, ut etiam apud *Suidam*. Vid. ad *Var. Lect.*

Variæ Lectiones.

V. 1. Ἀνεβήσατο) γρ. ἀνεβήσετο, *Florentina, Aldina, Lovaniana Rescii.*

3. Ὑπερθυμάνθησαν) γρ. ὑπερθυμάνθησαν, vid. Not. in *Scholia*, & *Suidam*, v. Ἀχθίνεν.

Μνηστῆρας δ' ἔλεεινε ἀγλαΐσεας, οἵτ' ἐνὶ οἴκῳ
Κήδεσκον, ᾗ κτήματ' ἔδον, βιόωντό τε παῖδα.
Τὼ δ' αὖτε πρόσφατε σοφὴ Πηνελόπεια,
Μαῖα φίλη, μάργω σὲ θεοὶ θέσαν· οἵτε δυνανθ'
Ἄφρονα ποιῆσαι, ᾗ ἐπίφρονά περ μάλ' ἐόντα,
Καί τε χαλιφρονέοντ' ἀσοφροσύνης ἐπέδησαν·
Οἵ σέ περ ἔβλαψαν· πρὶν ἦ φρένας αἰπὺν ἄτην.
Τίπτε μὲ λωβεύεις, πολυπενθέα θυμὸν ἔχουσαν,
Ταῦτα παρεξ ἐρέουσα; ᾗ ἐξ ὕπνου μ' ἀνεγείρεις
Ἡδέος, ὅς μ' ἐπέδησε, φίλα βλέφαρ' ἀμφικαλύψας;
Οὐ γάρ πω τοιόνδε κατέδραθον, ἐξ ὅ' Ὀδυσεὺς
Ὤιχετ' ἐποψόμενος κακοΐλιον οὔκ ὀνομαστήν.
Ἀλλ' ἄγε νῦν κατάβηθι, ᾗ ἀψ ἔρχεο μέγαρόνδε·
Εἰ γάρ τις μ' ἄλλη γε γυναικῶν, αἵ μοι ἔασι,
Ταῦτ' ἐλθοῦσ' ἤγειρε, ᾗ ἐξ ὕπνου μ' ἀνέγειρε,

" Procos etiam interfecit superbos, qui suam domum
" Contriuerant, & res comedebant, violabantque filium.
Hanc rursus allocuta est prudens Penelope,
" Nutrix dilecta, inferam te Dei fecerunt, qui possunt
" Insipientem facere eum, qui vel prudentissimus fuerit,
" Et vel mentis impotem ad sapientiam extulerunt:
" Qui te etiam læserunt; quum antè mente convenienter-instructa eras.
" Cur me irrides perdolentem animum habentem,
" Hæc præter verum dicens? & ex somno suscitas
" Dulci; qui me ligavit, dilectas palpebras complectens?
" Non enim tam suaviter-dormivi, ex quo Ulysses
Ivit visurus malum Ilium non nominandum.
" Sed agè nunc descende, & retrò vade in domum:
" Si enim aliqua me alia mulierum, quæ mihi sunt,
" Hæc veniens nunciâsset, & ex somno excitâsset,

ΣΧΟΛΙΑ.

9. Κήδεσκον.] Ἐκάκιον, * ἔβλαπτον. Βιόωντο.] Ἐβιάζοντο.

11. Μάργω.] Μανιώδη, ἀναίσθητον, μεμηνυῖαν, ἔκφρονα.

13. Χαλιφρονέοντ'.] Κεχαλασμένας ἔχοντα τὰς φρένας· ἠλίθιον, μωραίφρονα.

14. Αἴσιμα.] * Καθήκουσα· † καθηκόντως ἐπὶ τὰς φρένας ἔχουσα· ὅ ἐστι, φρένας καθήκουσα.

15. Λωβεύεις.] Χλευάζεις, εἰς λώβην καὶ ὕβριν ἄγεις. Πολυπενθέα.] Πολλῶν πενθῶν καὶ λυπῶν πεπληρωμένον.

16. Παρεξ ἐρέουσα.] Παρὰ τὸ δέον λέγουσα.

NOTÆ.

11. Μαῖα φίλη, μάργην σὲ θεοὶ θέσαν) Hunc locum meritò suspicit *Meric. Casaubon.* §. 2. super loco *Homerico*, conferens cum loco *Jobi*, c. 15. & 13. & *Isaiæ*, c. 44. v. 25. ex illorum saltem alterutro sumptisse *Homerum* suspicatus. Certè ex *Jobo* potuit, inquit *Duportus*, ex *Isaiâ* non potuit: quomodò enim? Cum *Esaias* vixerit temporibus *Hezekiæ*, *Homerus* autem *Salomoni* fuerit σύγχρονος, si *Cyrillo Alexandrino*, *Cedreno* (addo ego, *Johanni Malelæ*) aliisque credimus.

19. Καταΐλιον) *Homero* ferè propria hæc Ars, eleganti Compositione *Epitheton* pensare; ut καταΐλιον, αἰπὺ Ξ, κακὸν Ἴλιον· Ἰερὸν, ἄϊερον, *Odyss σ'*. v. 72. *Iliad. γ'*. v. 39. Δύσμορε. Ità in *Appellativis*, ut μήτηρ δυσμήτηρ. Unde alii Auctores, in *Propriis* & *Appellativis*, ut Αἰνόπαρις, *Euripid.* Hecub. v. 945. Ità *Alcman*, Δύσπαρις, αἰνόπαρις, κακὸν Ἑλλάδι ῥωλανσίφρη. Hinc *Sophoclis* ἀδύμορα δῶρα. Hinc *Euripidis*, γάμῳ ἄγαμος, & Νύμφην ἄνυμφον, παρθένον τ' ἀπάρθενον. Vid. quæ Nos ad *Euripid.* Medeæ, v. 618. & *Conrad. Rittershus.* ad *Oppiani* Cynegetic. l. 1. v. 260. ubi plura ex pluribus.

20. Ἔρχεο) Ità, pro ἔρχου, scribendum: ut ad *Iliad. ω'*. v. 290. Alias ἔρχεο, ut & ibi; & sic *Scribi* quidem potest, ut hic in *Aldinâ*, *Lovaniana Rescii*, & *Florentinâ*; at verò debet *Legi*, tanquam ἔρχεο *Scriberetur*. Ità infrà, v. 52. & 78. & *Iliad. ν'*. v. 381. Ἔπευ.

NOTÆ IN SCHOLIA.

9. *Ἔβλαπτον) Ex *Eustath.* fol. 799. lin. 8.

14. Αἴσιμα) *Καθήκουσα. Ità, pro καθήκουσα, ex MS. *Aloysii*. Explicatio sequens. † καθηκόντως &c. aliunde. Vid. *Etymolog. M.* v. Αἴσιμος.

VARIÆ LECTIONES.

8. Οἵτ' ἐὸν οἶκον) γρ. οἵ τέ οἱ οἶκον, *Eustath.* fol. 799. lin. 8.

14. Οἵ σ' ὣς ἔβλαψαν) γρ. οἵ σε παρέβλαψαν, *H. Steph.*

16. Παρεξ ἐρέουσα) γρ. παρεξερέουσα, *H. Steph.* & παρεξ ἐρέουσα.

20. Ἔρχεο) γρ. ἔρχου, vid. Not. in *Textum*, & infrà, ad v. 52. & 59.

Τὼ

Τῷ κε τάχα ψυγερῆς μιν ἐγὼν ἀπέπεμψα νέεσθαι
Αὖτις ἔσω μεγάρων· σὲ δ' τῦτό γε γῆρας ὀνήσῃ.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια,
Οὔτι σὲ λωβεύω, τέκνον φίλον· ἀλλ' ἔτυμόν τοι
Ἦλθ' Ὀδυσεύς, καὶ οἶκον ἱκάνει, ὡς ἀγορεύω,
Ὁ ξεῖνος, τὸν πάντες ἀτίμων ἐν μεγάροισι·
Τηλέμαχος δ' ἄρα μὶν πάλαι ἤδεεν ἔνδον ἐόντα,
Ἀλλὰ σαοφροσύνῃσι νοήματα πατρὸς ἔκυθεν,
Ὄφρ' ἀνδρῶν τίσαιτο βίλν ὑβριοεόντων.
Ὣς ἔφαθ'· ἡ δ' ἐχάρη, καὶ ἀπὸ λέκτροιο θοροῦσα
Γρηῒ περιπλέχθη, βλεφάρων δ' ἄπο δάκρυον ἧκε·
Καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Εἰ δ' ἄγε δή μοι, μαῖα φίλη, νημερτὲς ἔνισπε,
Εἰ ἐτεὸν δὴ οἶκον ἱκάνει, ὡς ἀγορεύεις,
Ὀπτῶς δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφῆκε,
Μῦθος ἐὼν, οἱ δ' αἰὲν ἀολλέες ἔνδον ἔμιμνον.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια,
Οὐκ ἴδον, ἠ πυθόμην, ἀλλὰ στόνον οἷον ἄκουον
Κτεινομένων· ἡμεῖς δ' μυχῷ θαλάμων εὐπήκτων

" Ideò citò miserabiliter ipsam ego remisissem ire
" Rursus intra domos: te verò ob hoc senectus tua juvabit.
Hanc rursus allocuta est dilecta nutrix Eurycléa,
" Non te irrideo, filia dilecta: sed verè tibi
" Venit Ulysses, & ad domum pervenit, sicut dico;
" *Ille* nempè hospes; quem omnes inhonorabant in ædibus;
" Telemachus verò illum jamdiu cognovit intus existentem;
" Verùm prudenter cogitationes patris occultabat;
" Ut virorum puniret violentias superborum.
Sic dixit; hæc itaque lætata est, & à lecto prorumpens
Anum circumplexa est, & à palpebris lacrymam misit;
Et ipsam appellans verba velocia allocuta est,
" Eia age jam mihi, nutrix dilecta, verùm dic,
" Si verè jam domum venit, ut dicis,
" Quomodo utique procis impudentibus manus immisit,
" Solus nimirum; hi verò semper conferti intus manebant?
Hanc rursus allocuta est dilecta nutrix Eurycléa,
" Non vidi, non quæsivi; verum gemitum solum audivi
" Interfectorum: nos verò in secessu thalamorum bene-factorum

ΣΧΟΛΙΑ.

23. Ἀπέπεμψα.] Ἀπεδίωξα.

24. Σὲ δ' τῦτό γε γῆρας ὀνήσῃ.] Τὸ μὲν μετ' ὕβρεως ἀπεπεμφθῆναι· ἢ οἷον, εἰ δὲ καὶ ἄλλα σοὶ βαρὺ ἐστι, τῦτό γε ὀνήσῃ.

26. Λωβεύω.] Ὑβρίζω. Ἔτυμον.] Ἀληθῆ.

28. Ὁ ξεῖνος.] Σπουδαίως μὲν τοῦτο· ἠθικῶς δὲ, ὁ ξένος ἐστὶν, ὁ Ὀδυσσεύς.

NOTÆ.

24. Σὲ δ' τῦτό γε γῆρας ὀνήσῃ) Condono hoc tuæ Senectæ.

25. Τὸν δ' αὖτε προσέειπε) Rectè in Vetustis & Optimis *Exemplaribus*, Τὸν legitur: verùm quùm in *Henrici Stephani* Editione τὸν scribi fortè contigit, illam *Lectionem* cæci sequuntur *Castellio*, *Spondanus*, *Elzevirius*, aliique non pauci, excepto *Oxonienſi* Editore; qui tutus in hâc parte. Quamvis & ipsi, qui *Errorem hunc errant*, per *hanc* tamen omnes exponant: & certo certius *Nutrix Penelopen* alloquitur. Quare nihil in *Erroribus* magis pernicioſum, quam magna Exempla. Vid. ſuprà ad τ'. v. 261. & infrà, ad v. 32.

32. Ὡς ἔφαθ'· ἡ δ' ἐχάρη) Ut æſtimemus, quanto cum noſtro periculo. Magnos Viros temerè ſequamur, hic iterum Notandum; quòd cùm caſu in *Henrici Stephani* Editione, ὡς ἔφαθ'· ἡ δ' ἐχάρη legeretur, cum *Tenui* nempè ante *Aſperum*, hinc *Caſtellio*, *Spondanus*, *Elzevirius*, *Cantabrigienſis*, & *Oxonienſis* etiam, Omnes ſimul eundem errant Errorem, auctoritate nempe Magni Nominis decepti; cùm non tantùm Regula contrà militet, verùm etiam omnium Vetuſtiſſima Editio, *Florentina*, item *Romana*, & *Baſileenſis*, *Euſtathii*, *Aldina*, *Lovaniana Reſcii*, *Hervagiana*, Omnes *Henrico Stephano* priores, ἔφαθ' legant, ut Nos nunc ſcribimus, *Nullius unquam Hominis jurare in verba parati.*

VARIÆ LECTIONES.

24. Ἔσω μεγάρων) γρ. ἔσω μέγαρον, *Euſtath.* fol. 799. lin. 18. & *H. Steph. Ibid.* Τῦτό γε γῆρας) γρ. τῦτό γε, γῆρας, *H. Steph.*

25. Τόνδε) γρ. τόνδε, malè. Vid. Not. in *Textum.*

32. Ὡς ἔφαθ'· ἡ δ' ἐχάρη) γρ. ὡς ἔφατ', &c. vid. Not. in *Textum.*

40. Ἄκουον) γρ. ἄκουσα, *H. Steph.*

Ἥμεθ' ἀτυζόμεναι, σανίδες δ' ἔχον εὖ ἀραρυῖαι·
Πρίν γ' ὅτε δή με σὸς υἱὸς ἀπὸ μεγάροιο κάλεσσε
Τηλέμαχος· τὸ γὰρ ῥα πατὴρ προέηκε καλέσαι.
Εὗρον ἔπειτ' Ὀδυσῆα μετ' ἀμφιβρότοισι νεκύεσσιν
Ἑσταότ'· οἱ δέ μιν ἀμφὶ κραταίπεδον ἕδας ἔχοντες,
Κεῖατ' ἐπ' ἀλλήλοισιν· ἰδὼν τά κε θυμὸν * ἰανθῇς,
Αἵματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον, ὥστε λέοντα.
Νῦν οἱ μὲν δὴ πάντες ἐπ' αὐλείῃσι θύρῃσιν
Ἀθρόοι· αὐτὰρ ὁ δῶμα θεειοῦται περικαλλὲς,
Πῦρ μέγα καίμενος· σὲ δέ με προέηκε καλέσαι.
Ἀλλ' ἕπευ, ὄφρα σφῷϊν εὐφροσύνης ἐπιβῆτον
Ἀμφοτέρω φίλον ἦτορ· ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέποσθε.
Νῦν δ' ἤδη τόδε μακρὸν ἐέλδωρ ἐκτελέλεσται·
Ἦλθε μὲν αὐτὸς ζωὸς ἐφέσιος, εὗρε δ' ἑῷ ἐν σὲ,
Καὶ παῖδ' ἐν μεγάροισι· κακῶς δ' οἵπερ μὶν ἔρεζον
Μνηστῆρες, τοὺς πάντας ἐπισταλὸν ὧ ἐνὶ οἴκῳ.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ λιπαρόπεζα Θέτιδος,
Μαῖα φίλη, μή πω μέγ' ἐπεύχεο καγχαλόωσα·
Οἶσθα γὼ, ὡς κ' ἀσπασὸς ἐνὶ μεγάροισι φανείη
Πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί τε, καὶ υἷϊ, τ' τεκόμεσθα·

" Sedebamus, perculſæ : foras verò claudebantur bene aptatæ :
" Antequam modò me tuus filius à domo vocaret
" Telemachus ; hunc enim pater præmiſit vocare.
" Inveni demùm Ulyſſem inter occiſa cadavera *Procorum*
" Stantem ; illi verò circum illum ſtratum pavimentum occupantes,
" Jacebant *alii* ſuper alios : Tu ſi conſpexeris, animo recreareris,
" *Si, inqu. conſpex.* ſanguine & cruore fœdatum, veluti Leonem.
" Nunc hi quidem omnes in aularibus januis
" Conferti ſunt ; at hic domum fumigat perpulchram,
" Igni magno accenſo : te verò me præmiſit, accerſere.
" Verùm ſequere, ut vobiſmet lætitiam conſequamini
" Ambo *vos* charo *in* corde ; poſtquam mala multa paſſi eſtis.
" Nunc tandem hoc longum deſiderium perfectum eſt :
" Venit quidem ipſe vivus domumſuam ; invenit autem & te,
" Et filium domi ; malè verò qui ei fecerant
" Proci, hos omnes punivit ſuâ in domo.
Hanc rurſus allocuta eſt prudens Penelope,
" Nutrix dilecta, nequaquam valdè gloriare exultabunda :
" Scis enim, quòd gratus in domo appareret
" Omnibus, maximè verò mihique, & filio, quem genuimus ;

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

42. Ἀτυζόμεναι.] Ἐκπληττόμεναι, περασσόμεναι· αὐτῶν, ὁ μᾶλλον αὐτόπτου, καὶ παραγωγὴ, αὐτύζω, Αἰολικόν. Ἔχον.] Ἀντὶ τοῦ, ἠσφαλισμέναι ἦσαν.
46. Κρατὶ αἰπεῖαι * ἕδας.] * Τὸ λιθόστρωτον ἔδαφος.
50. Θειοῦται.] Περιαγνίζει, καθαίρει.
52. Εὐφροσυνάων ἐπιβήτην.] Θυμηδίας ἐπιβάσεις. * ἐυφροσυνάων ποιήσεις. * Ità, pro εὐφροσύνας.
53. Πέποσθε.] Πεπόνθατε· Ἄλλως * Πεπόνησθε, καὶ συγκοπήν.
59. Μέγ' ἐπεύχεο.] Μεγαλαύχει.
60. Ἀσπασίως.] Εὐκταίως.
61. Τεκόμεσθα.] Ἐγεννήσαμεν.

N O T Æ.

45. Κεκμηῶτες νέκυσσιν) Vid. ſuprà, ad χ'. v. 401. & ad *Varias Lectiones*.

47. Ἰανθῇς) Ità legendum pronuntio, pro ἰάνθῃς, quòd malè hactenùs hoc in loco obtinuit; ità certè *Iliad.* τ'. v. 174. Σὺ δ' ὄφρα σῇσιν ἰανθῇς. Non eſt autem accipiendum, Quaſi res tam miſeranda & triſtis, ulli bonæ Fœminæ, aut Viro, eſſet Lætitiæ cauſa; verùm quòd *Dei Juſtitia tam mirabiliter* vindicata, ſit Omnium afflictorum & piorum hominum animis magna gaudii materia. Confer *Pſalm.* 58. v. 10. 11. & quæ Nos ad *Euripid.* Herc. Fur. v. 757.

N O T Æ I N S C H O L I A.

46. Κρατὶ αἰπεῖαι * ἕδας) * Τὸ λιθόστρωτον ἔδαφος. Cùm ἕδας abeſſet, cujus συνώνυμον, aderat ἔδαφος, & * λιθόστρωτον, cui geminum eſſet κρατὶ αἰπεῖαι, ex *Etymolog.* M. v. lacunam ſupplevi. Olim enim hoc tantùm, Κρατὶ αἰπεῖαι) Τὸ ἔδαφος, malè.
53. * Πεπόνησθε, &c.) Ex *Euſtathio.*

V A R I Æ L E C T I O N E S.

45. Κεκμηώτες νεκύεσσι) γρ. κεκμήοσι νέκυσσι, vid. Not. in *Textum*.
47. Ἰανθῇς) γρ. ἰάνθῃς, vid. Not. in *Textum*.
51. Κεκάρμεν) γρ. κεκάμωμεν, *Seberus*.
52. Ἔπευ) γρ. ἴπευ, vid. ſuprà, ad v. 20. & infrà, ad v. 78.
56. Ἔρεζον) γρ. ἔρεξαν.
59. Ἐπεύχεο) γρ. ἐπεύχου, ut ſuprà, v. 20.

Ἀλλ'

Ἀλλ' οὐκ ἔσθ' ὅδε μῦθος ἐτήτυμος, ὡς ἀγορεύεις.
Ἀλλά τις ἀθανάτων κλῖνε μνηστῆρας ἀγαυούς,
Ὕβριν ἀγασσάμενος θυμαλγέα τε κακά τ' ἔργα·
Οὔτινα γὰρ τίεσκον ὀπιχθονίων ἀνθρώπων,
Οὐ κακὸν, οὐδὲ μὲν ἐσθλὸν, ὅτις σφέας εἰσαφίκοιτο·
Τῷ δι' ἀταθαλίας ἔπαθον κακόν· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Ὤλεσε τηλοῦ νόστον Ἀχαιΐδος, ὤλετο δ' αὐτός.
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια,
Τέκνον ἐμὸν, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;
Ἦ πόσιν ἔνδον ἐόντα παρ' ἑστίῃ, οὔποτ' ἔφησθα
Οἶκαδ' ἐλεύσεσθαι· θυμὸς δέ τοι αἰὲν ἄπιστος·
Ἀλλ' ἄγε τοι καὶ σῆμα δαΐφρονος ἄλλο τι εἴπω,
Οὐλὴν· τὴν ποτε μὲν σῦς ἤλασε λευκῷ ὀδόντι,
Τὴν ἀνιζυσα φρασάμην· ἔθελον δέ σοι αὐτὴ
Εἰπέμεν· ἀλλά με κεῖνος ἐλὼν ἐπὶ μάστακα χερσὶν,
Οὐκ ἔα εἰπέμεναι, πολυϊδρείῃσι νόοιο.
Ἀλλ' ἕπευ· αὐτὰρ ἐγὼν ἐμέθεν θεσπίσσομαι αὐτῆς,
Αἴ κέν σ' ἐξαπάφω, κτεῖναί μ' οἰκτίστῳ ὀλέθρῳ.
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα περίφρων Πηνελόπεια,
Μαῖα φίλη, χαλεπόν σε θεῶν αἰειγενετάων
Δηρὰ εἴρυσθαι, μάλα περ πολυίδριν ἐοῦσαν·
Ἀλλ' ἔμπης ἴομεν μετὰ παῖδ' ἐμὸν, ὄφρα ἴδωμαι
Ἀνδρας μνηστῆρας τεθνηότας, ἠδ' ὃς ἔπεφνεν.
Ὡς φαμένη, καλέεσκεν ὑπερῴϊα· πολλὰ δέ οἱ κὴρ
Ὥρμαιν', ἢ ἀπάνευθε φίλον πόσιν ἐξερεείνοι,

" Sed non eſt hæc res vera, ſicut dicis:
" Verùm aliquis immortalium interfecit procos ſuperbos,
" Injuriam indignatus acerbam, & mala opera:
" Neminem enim honorabant terreſtrium hominum,
" Non malum, neque quidem bonum, quicunque ad ipſos veniſſet:
" Ideò propter iniquitates patli ſunt malum: at Ulyſſes
" Perdidit longè reditum à Græciâ, perditus & ipſe eſt.
Huic deinde reſpondit dilecta nutrix Euryclea,
" Filia mea, quale verbum fugit ſeptum dentium?
" Quæ maritum intùs foco aſſidentem, nunquam dicis
" Domum eſſe venturum? animus autem tibi ſemper incredulus.
" Sed age tibi & ſignum permaniſeſtum aliud quoddam dicam,
" Cicatricem: quam quondam ipſi Aper impreſſit albo dente,
" Hanc dum-abluerem agnovi: volebam autem tibi ipſa
" Dicere; ſed me ille compreſſis in os manibus,
" Non ſivit dicere, prudentiis mentis.
" Sed ſequere, *ingnam*; at ego meipſam *tibi puniendam* tradam,
" Si te decepero; interfice me miſerimâ morte.
Huic reſpondit ſtatim prudens Penelope,
" Nutrix dilecta, difficile te Deorum immortalium
" Conſilia inveſtigare, licet multarum-rerum ſis perita:
" Veruntamen eamus ad filium; ut videam
" Viros procos interfectos, & *eum*, qui illos interfecit.
Sic loquuta, deſcendit è cœnaculo: multa verò ei cor
Meditabatur, an ſeorſim dilectum maritum interrogaret,

ΣΧΟΛΙΑ.

71. Ἐκάρη.] Ἔνθα τὸ πῦρ καίει, τέτμε· ἴσα ὦ βαμβὺς ἰσόπους, σὺν σὺ λίθων ὑψόμβρος.

78. Ἐμείθεν.] Περὶ ἐμαυτῆς. Περιθήσομαι.]

Σωθήσομαι, * ὑπὲρ ἐμαυτῆς.

82. * Εἰρύσσαι.] Εἰδέναι.

86. Ἐξερεείνοι.] Ἀναχρίνειν τὸ λόγῳ.

NOTÆ.

70. Τέκνον ἐμὸν) Vid. ad α'. v. 64. ubi idem Verſus.

78. Ἐμείθεν θεσπίσσομαι αὐτῆς) Ità *Iliad.* ψ'. v. 485. Δεῦρό νυν ἢ τελέσσω θεσπίσσομεν, ἢ λείβω. *Anglicè*, I'LL LAY MY LIFE, or ALL I'M WORTH.

NOTÆ IN SCHOLIA.

78. * Ὑπὲρ ἐμαυτῆς. Addo, ad *Senſum* declarandum.

82. * Εἰρύσσαι) Εἰδέναι. Ex *Heſychio*, qui ad hæc Verba, *Homeri* locum laudat. Εἰρῦσαι. MS. *Aloyſian.*

VARIÆ LECTIONES.

74. Τὴν ποτε μὲν) γρ. τὴν ποτέ μιν, at μὲν, ut *Emphaticum*, *Acui* debet.

75. Σοὶ αὐτὴ) γρ. σοὶ αὐτῇ.

76. Ἀλλά με κεῖνος) γρ. ἀλλ' ἴμ' ὑπὸ.

78. Ἔπευ) γρ. ἴπτω, ut ſuprà, v. 52. *Ibid.* Περιθήσομαι) γρ. πίεσα δώσομαι.

82. Εἰρύσσαι) γρ. εἰρῦσαι, & εἰρῦσσαι, ut infrà, v. 151.

Ἦ παρὰς ἂσα κύσειε κάρη τ' ἠδὲ χεῖρε λαβοῦσα.
Ἡ δ' ἐπεὶ εἰσῆλθεν τ' ὑπέρβη λάϊνον οὐδὸν,
Ἕζετ' ἔπειθ' Ὀδυσῆος ἐναντίον ἐν πυρὸς αὐγῇ,
Τοίχῳ τῷ ἑτέρῳ· ὁ δ' ἄρα πρὸς κίονα μακρὴν
Ἧστο κάτω ὁρόων, πολιὸς δ' ἔσμωδος, εἴ τι μιν εἴποι
Ἰφθίμη ἀλόχοιτις, ἐπεὶ ἴδεν ὀφθαλμοῖσιν.
Ἡ δ' ἄνεω δηὼ ἧστο, τάφος δέ οἱ ἦτορ ἴκανεν.
Ὄψει δ' ἄλλοτε μὲν μιν ἐπωπιδίως ἐσίδεσκεν,
Ἄλλοτε δ' ἀγνώσασκε, κακὰ χροῒ εἵματ' ἔχοντα.
Τηλέμαχος δ' ἐνένιπεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε,
Μῆτερ ἐμὴ, δύσμητερ, ἀπηνέα θυμὸν ἔχουσα,
Τίφθ' ὅπα πατρὸς νοσφίζεαι, οὐδὲ παρ' αὐτὸν
Ἑζομένη μύθοισιν ἀνείρεαι, οὐδὲ μεταλλᾷς;
Οὐ μὲν κ' ἄλλη γ' ὧδε γυνὴ τετληότι θυμῷ
Ἀνδρὸς ἀφεζαίη, ὅς οἱ κακὰ πολλὰ μογήσας
Ἔλθοι εἰκοστῷ ἔτεϊ ἐς πατρίδα γαῖαν·
Σοὶ δ' αἰεὶ κραδίη στερεωτέρη ἐστὶ λίθοιο.
Τόνδ' αὖτε προσέειπε πολύφρων Πηνελόπεια,
Τέκνον ἐμὸν, θυμός μοι ἐνὶ στήθεσσι τέθηπεν·
Οὐδέ τι προσφάσθαι δύναμαι ἔπος, οὐδ' ἐρέεσθαι,
Οὐδ' εἰς ὦπα ἰδέσθαι ἐναντίον· εἰ δ' ἐτεὸν δὴ
Ἔστ' Ὀδυσεὺς, καὶ οἶκον ἱκάνει, ἢ μάλα νῶϊ
Γνωσόμεθ' ἀλλήλων καὶ λώϊον· ἔστι γὰρ ἡμῖν

An aſtans oſcularetur caput & manus arreptas.
Quum verò ingreſſa eſt & tranſivit lapideum limen,
Sedit demùm è regione Ulyſſis in ignis ſplendore,
Ad parietem alterum: hic autem ad columnam longam
Sedebat deorſum tuens, expectans, ſiquid ipſum alloqueretur
Proba uxor, poſtquam vidit oculis.
Hæc verò tacita diù ſedit, ſtuporque ei cor cepit.
Aſpectu quidem nunc ipſum perſpicuè notabat,
Nunc autem non agnoſcebat, mala corpori veſtimenta habentem.
Telemachus igitur increpuit eam, verbumq; dixit, denominavitque,
" Mater mea, miſera-mater, ſævum animum habens,
" Cur ſic à patre recedis? neque apud ipſum
" Sedens verbis interrogas; neque ſcrutaris?
" Non quidem alia ſic mulier toleranti animo
" A Viro ſeorſim ſederet, qui ei multa mala perpeſſus
" Veniſſet vigeſimo anno *in* patriam terram:
" Tibi verò ſemper cor durius eſt lapide.
Hunc rurſus allocuta eſt prudens Penelope,
" Fili mi, animus mihi in pectoribus ſtupefactus eſt,
" Nec adhuc dùm proferre valeo verbum *ad eum*, neque interrogare,
" Neque in vultum videre contra; ſin verè jam
" Eſt Ulyſſes, & domum venit, certè valdè nos
" Cognoſcemus inter nos & melius; ſunt enim nobis

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

89. Ἐν πυρὸς αὐγῇ.] Ἐν τῷ πεφλεγμένῳ τόπῳ ἢ πεφλογισμένῳ λίθῳ ἢ πυρός.

94. Ἐναπιδίως ἐσίδεσκεν.] Ἐναργῶς, ἀτρεκῶς, *ἰφορεῶσα ἐγνώριζεν. *Περιεργότερον αὐτὸν κατεσκόπει τοῖς ὀφθαλμοῖς.

95. Ἀγνώσασκε.] Ἠγνόει.

97. Δύσμητερ.] Ἐπὶ *κακῇ μήτηρ λεγομένη.

99. Ἀνείρεαι.] Τὸ ἀεὶ ἢ ἐρωτᾷς. * Φιλικῶς ἀφεστηλατεῖς.

105. Τέθηπεν.] Ἐκπέπληκται.

106. Προσφάσθαι.] Προσφωνῆσαι.

109. Γνωσόμεθ'.] Γνωριῶμεν.

N O T Æ.

90. Τοίχῳ ἑτέρῳ) Ità *Iliad.* ι'. v. 217. Αὐτὸς οἱ' αἴτιον ἔζεν Ὀδυσσεύς — Τοίχῳ ἑτέρῳ.

97. Μῆτερ ἐμὴ δύσμητερ) Vid. ſuprà, ad v. 19.

109. Γνωσόμεθ' ἀλλήλων) *Euſtath.* fol. 805. lin. 37. Ὄρα ἓν, τὸ Γνωσόμεθ' ἀλλήλων, Γνωικῇ σωζεσθον, ὡς νῦν ἀεὶ ἐλίζων εἶπε τὸ, — Οὐδὲ πραπίδῃ Γνώτην ἀλλήλων. Vid. ſuprà, ad φ'. v. 35.

NOTÆ IN SCHOLIA.

94. *Περιεργότερον) Hæc ad finem uſque, ex *Aloyſii* MSto. At τὸ ἀπεριεργότερον, olim malè locatum, melius jam poſui: pro ἀφορεῶσα, lego *ἰφορεῶσα.

97. *Κακῇ) Ità, pro *καλῇ, quod hactenus obtinuit, ex MSto *Aloyſiano*.

99. *Φιλικῶς) Addo, ad rem declarandum.

Variæ Lectiones.

94. Ἐναπιδίως) γρ. ἐναπαδίως, *Euſtath.* fol. 803. lin. 28. & *H. Steph.*

101. Ἀφεζαίη) γρ. ἀπεζαίη, *Henricus Stephanus*, ut infrà, v. 169. *Ibid.* Ὅς οἱ) γρ. ἕς ῥ' οἱ.

106. Οὐδέ π) γρ. οὐδ' ἔτι.

109. Γνωσόμεθ') γρ. γνοσόμεθ', non malè.

Σήμαθ'

Σήμαθ', ἃ δὴ κ' ἠῶϊ κεκρυμμένα ἴδμεν ἀπ' ἄλλων.
Ὣς φάτο· μείδησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
Αἶψα δὲ Τηλέμαχον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Τηλέμαχ', ἦτοι μητέρ' ἐνὶ μεγάροισιν ἐάσας
Πειράζειν ἐμέθεν· τάχα δ' ἔφσετ' ἀγεσιν.
Νῦν δ' ὅτι ῥυπόω, κακὰ δ' ἕσσομαι εἵματα εἶμι,
Τέκνε' ἀπημάζῃ με, καὶ οὔπω φησὶ τ' εἶναι.
Ἡμεῖς δ' φραζώμεθ', ὅπως ὄχ' ἄριστα γένηται,
Καὶ γάρ τίς θ' ἕνα φῶτα κατακτείνας ἐνὶ δήμῳ,
Ὧι μὴ πολλοὶ ἕωσιν ἀοσσητῆρες ὀπίσω,
Φεύγει, πηούς τε προλιπὼν καὶ πατρίδα γαῖαν·
Ἡμεῖς δ' ἕρμα πόληος ἀπέκταμεν, οἵ μέγ' ἄριστοι
Κούρων ἐν Ἰθάκῃ· τῷ σε φράζεσθαι ἄνωγα.
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Αὐτὸς ταῦτά γε λεῦσσε, πάτερ φίλε· σοὶ γὰρ ἀείσην
Μῆτιν ἐπ' ἀνθρώπους φάσ' ἔμμεναι, οὐδέ κε τίς τοι
Ἄλλος ἀνὴρ ἐρίσειε καταθνητῶν ἀνθρώπων.
Ἡμεῖς δ' ἐμμεμαῶτες ἅμ' ἑψόμεθ', οὐδέ τι θυμὶ

" Signa, quæ utique & nos *licet* abſcondita ſcimus ab aliis.
Sic dixit, riſit verò pertolerans divus Ulyſſes;
Statimque Telemachum verba velocia allocutus eſt,
" Telemache, nunc itaque matrem in ædibus ſinito
" periculum-mei facere: ſtatim verò cognoſcet etiam melius.
" Nunc autem, quòd ſordeo, malaque corpori veſtimenta indutus ſum,
" Ideò inhonorat me, & nondum fatetur eum eſſe, *qui ſum.*
" Nos verò conſultemus, ut valde optima fiant;
" Etenim aliquis, uno viro interfecto in populo,
" Cui non multi ſint adjutores poſtea,
" Exulat, affinibuſque relictis & patriâ terrâ:
" Nos autem ſuſtentaculum civitatis interfecimus, qui valde optimi
" Juvenum in Ithacâ; ideò te conſiderare jubeo.
Hunc rurſus Telemachus prudens contra locutus eſt,
" Ipſe hæc videas, pater dilecte; tuum enim optimum
" Conſilium in hominibus dicunt eſſe, neque aliquis tecum
" Alius vir contendat mortalium hominum.
" Nos verò prompti ſimul ſequemur, neque in ullâ re profiteor *me*

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

114. Πειράζειν.] Διάπειραν λαμβάνειν. Φράσει.] Γνωρίσῃ.
119. Ὀπίσω.] Μετὰ τὴν ἀπωλείας χρόνον.
120. Πηούς.] Τοὺς πόρρωθεν συγγενεῖς.
121. Ἕρμα.] Ἔρεισμα, βοήθημα. Ἄλλως, * κόσμον.
124. Λεῦσσε.] Σκόπει, λογίζου.

N O T Æ.

113. Ἔασον) Ità pro ἔασον, ſemper ſcribendum ſtatuo, quoties *Media* Syllaba producenda; de quâ re ſæpè monemus.

114. Φράσει) *Futurum*: licet non deſunt, qui *Atticè* poſitum, pro φράσῃ, volunt; quorum *Joh. Tzetzes*, MS. ad *Iliad.* α'. v. 62. Ἐρείομεν, καὶ τὰ ὑποπαλικὰ, καὶ αὐθυπεζαλικὰ, ἐκ συμβυλόλικα, ὡς ἔχειν τῶν τὸ Ἐρείομεν μικρὸν γράφουσι καὶ ἁπλῶς εἰπεῖν, ἐχ ὑποζώσουσιν, ἤτ' ἂν φράσει, ἐκ ἐ φράσῃ λέγοιτο.

119. Ὠΐ μὴ πολλοὶ ἕωσιν ἀοσσητῆρες ὀπίσω) Ex hoc Verſu, Nata erat alia *Lectio*, præter ἄλλοι, viz. δ'. v. 165. πολλοὶ enim & ibi, licet non benè.

125. Μῆτιν ἐπ' ἀνθρώπους φάσ' ἔμμεναι) Quòd φάσ', pro φασὶν, *Acutum* habeat, *Nonnulli* ideò putant *Syllabam* iſtam corripi, undè & ἀνθρώπιοι legendum; ut *Florentina*, *Aldina*, *Lovaniana Reſcii*, *Hervagianaque*, & *Oxonienſis*, in *Textu*; *Henricus Stephanus*, in *Margine*. Dicendum verò, τὸ φασὶ ſemper *Homero Primam* producere, nec *Brevem* eſſe putes *Toni* ratione: *Tonus* enim ſi primitùs ad *Priorem* Syllabam attineret, *Circumflexus* omninò eſſe deberet; nunc verò cùm propria illius Sedes, *Ultima* nempè Syllaba, elidatur, idem debet in ſuperſtiti Syllabâ manere; quamvis alieno loco figitur; ut λεύκ', pro λευκά· λύχε', pro λυχνά. *Romana* Editio, & *Baſileenſis*, *Euſtathii*, μῆτιν ἐπ' ἀνθρώπους φάσ' ἔμμεναι, habet, ut & ipſe *Euſtathius* in παρεκβολαῖς. *Henricus* item *Stephanus*, aliique in Textu.

127. Ἡμεῖς δ' ἐμμεμαῶτες ἅμ' ἑψόμεθ') Cùm olim hoc in loco eſſet, Ἡμεῖς δὲ μιμνάτω ἅμ' ἑψόμεθ', ἀλλ' ἐπὶ νῆας

N O T Æ I N S C H O L I A.

121. *Κόσμον) Addo, ex *Odyſſ.* ξ'. v. 296.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

113. Ἔασον) γρ. ἔασον.
115. Νῦν δ' ὅτι ῥυπόω) γρ. νῦν δ', ὅπ ὁ λιπάω, ut *Odyſſ.* τ'. v. 72.
125. Μῆτιν ἐπ' ἀνθρώπους φάσ' ἔμμεναι) γρ. μῆτιν ἐπ' ἀνθρώπιοι φάσ' ἔμμεναι, vid. Not. in *Textum*.
127. Ἡμεῖς δ' ἐμμεμαῶτες) γρ. ἡμεῖς δὲ μιμνάτω ἅμ', olim; ut Not. in *Textum*.

Ἀλκῆς

Ἀλκῆς δευήσεσθον, ὅσον δυνάμις γε πάρεστι.
Τόνδ' ἀπαμφοτέρωθεν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Τοιγὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὡς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα·
Πρῶτα μὲν ἀρ λύσασθε, καὶ ἀμφιέσασθε χιτῶνας,
Δμωὰς τ' ἐν μεγάροισιν ἀνώγετε εἵματ' ἑλέσθαι·
Αὐτὰρ θεῖος ἀοιδὸς, ἔχων φόρμιγγα λιγείαν,
Ἡμῖν ἡγείσθω φιλοπαίγμονος ὀρχηθμοῖο,
Ὡς κέν τις φαίη γάμον ἔμμεναι, ἐκτὸς ἀκούων,
Ἢ ἀν' ὁδὸν στείχων, ἢ οἱ περιναιετάουσιν·
Μὴ πρόφρων κλέος εὐρὺ φόνου κτ' ἄστυ γένηται
Ἀνδρῶν μνηστήρων, πρίν γ' ἡμέας ἐλθέμεν ἔξω
Ἀγρὸν ἐς ἡμέτερον πολυδένδρεον· αὐτάρ ἔπειτα
Φρασσόμεθ', ὅ, τι κε κέρδος Ὀλύμπιος ἐγγυαλίξῃ.
Ὡς ἔφατ'· οἱ δ' ἄρα μάλα μὲν κλύον, ἠδ' ἐπίθοντο·
Πρῶτα μὲν ὗσαντο, καὶ ἀμφιέσαντο χιτῶνας·
Ὥπλισαν δ' ἄρα γυναῖκες· ὁ δ' εἵλετο θεῖος ἀοιδὸς
Φόρμιγγα γλαφυρὴν, ἐν δὲ σφισιν ἵμερον ὦρσεν
Μολπῆς τε γλυκερῆς, καὶ ἀμύμονος ὀρχηθμοῖο.
Τοῖσιν δὲ μέγα δῶμα περιστοναχίζετο ποσσὶν
Ἀνδρῶν παιζόντων, καλλιζώνων τε γυναικῶν·
Ὧδε δέ τις εἴπεσκε, δόμων ἔκτοθεν ἀκούων,
Ἦ μάλα δή τις ἔγημε πολυμνήστην βασίλειαν·
Σχετλίη, οὐδ' ἔτλη πόσιος ἧς κυριδίοιο

" *Pro-modulo* Roboris defuturum, quanta nempe vis adfuerit.
Hunc respondens allocutus est perprudens Ulysses,
" Etenim ego dico, ut mihi videntur esse optima:
" Primùm quidem lavamini, & induimini vestes,
" Famulasque in domibus jubete vestimenta capere;
" At *divinus* cantor, tenens citharam stridulam,
" Nobis præeat ad ludicram saltationem,
" Ut aliquis dicat nuptias esse, extrà audiens,
" Vel per viam iens; vel *eorum*, qui circum habitant:
" Nè *vix.* antea tama lata cædis in civitate fiat
" Virorum procorum, quàm nos exierimus
" Agrum in nostrum arboriferum; illic postea
" Consultabimus, quod utile Olympius præbuerit.
Sic dixit; at illi hunc diligenter quidè audiverunt, & obediverunt:
Primum quidem igitur loti sunt, & induerunt vestes,
Pararæque sunt mulieres, ipseque cepit divinus cantor
Citharam concavam, ipsisque desiderium movit
Cantusque dulcis, & accuratæ saltationis.
Inter hos itaque magna domus strepebat pedibus
Virorum ludentium, pulchri-zonarumque mulierum:
Ità autem aliquis dicebat domos extra audiens,
" Certe omninò aliquis duxit uxorem multis petitam reginam:
" Misera, non toleravit mariti sui primi

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

134. Φιλοπαίγμονος.] Φιλέντος παίζειν.
137. Κλέος εὐρύ.] Ἡ πολλὴ φήμη ὅτι φόνος κλυδών.
149. Πολυμνήστην.] Τὴν μάλιστα πολυμνήστην· κυρίως ἐπὶ Πηνελόπης.

Ν Ο Τ Æ.

μεθ', emendandum vidi, ex *Iliade*, ubi idem Distichon occurrit, nempè ν'. v. 785. Ἡμεῖς δ' ἅμα πασαῖτες ἅμ' ἑψόμεθ', ὄφρά κ φθάνω, &c.

128. Ἀλκῆς δευήσεσθον, ὅσον δύναμίς γε πάρεστι) Nonnulli huic Versui subnectunt hunc, * Παρ' δύναμιν δ' οὐκ ἔστι καὶ ἰσοῦσθαι πολεμίζειν. Et hic sane Versus illum sequitur, in *Iliad.* ν'. v. 787. nec minùs aptè huic loco congruere videtur; quare *Lectoris* judicio hoc relinquo. *Eustath.* fol. 805. lin. 53. Ὅσον δύναμίς γε πάρεστιν, ὁ δὲ σὺ ἀλλοις εἰπὼν ὁ ποιητὴς, ἐπιφέρει ἐκεῖ τὸ, Παρ' δύναμιν δ' οὐκ ἔστι καὶ ἰσοῦσθαι πολεμίζειν.

131. Πρῶτα μὲν ἀρ λύσασθε) Pro ἀρ', subsitituo ἄρ, ante *Consonam*, ex Optimis Editt. & optimis rationibus; minimè enim τὸ ἄρα, ante *Consonam* Ἀφαίρεσιν patitur.

Variæ Lectiones.

130. Ἄριστα) γρ. ἄρειστον.
137. Περάσῃ) γρ. φθάσῃ.
139. Ἐνθάδ') γρ. ἔνθα δ', olim, non æquè benè.
146. Δὴ) γρ. ἦ, olim, non æquè benè. *Ibid.* Περιστοναχίζετο) γρ. φερεστοναχίζετο, *H. Steph.*

Εἶσυ

Εἴρυαζ μέγα δῶμα ἀγαμπετὲς, ὄφρ' ἀν ἵκοιτο.
Ὡς ἄρα τὶς εἴπεσκε· τὰ δ' οὐκ ἴσαν, ὡς ἐτέτυκτο.
Αὐτὰρ Ὀδυσσῆα μεγαλήτορα φῶτ' ἀνὶ οἴκῳ
Εὐρυνόμη ταμίη λοῦσεν, καὶ χρῖσεν ἐλαίῳ·
Ἀμφὶ δέ μιν φᾶρος καλὸν βάλεν, ἠδὲ χιτῶνα.
Αὐτὰρ κεφαλῆς χεῦεν πολὺ κάλλος Ἀθήνη,
Μείζονά τ' εἰσιδέειν καὶ πάσσονα· κατθε κάρηνῳ
Οὔλας ἧκε κόμας, ὑακινθίνῳ ἄνθει ὁμοίας·
Ὡς δ' ὅτε τὶς χρυσὸν περιχεύεται ἀργύρῳ ἀνὴρ
Ἥφαιστος, ὃν Ἥφαιστος δέδαεν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη
Τέχνην παντοίην, χαρίεντα δ' ἔργα τελείει,
Ὡς μὲν τῷ περίχυτο χάριν κεφαλῇ τε καὶ ὤμοις.
Ἐκ δ' ἀσαμίνθου βῆ δέμας ἀθανάτοισιν ὁμοῖος.
Ἂψ δ' αὖτις καθ' ἄρ' ἕζετ' ἐπὶ θρόνου, ἔνθεν ἀνέστη,
Ἀντίον ἧς ἀλόχου· καί μιν προὸς μῦθον ἔειπε,
Δαιμονίη, περὶ σοί γε γυναικῶν θηλυτεράων
Κῆρ ἀτέραμνον ἔθηκαν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες·
Οὐ μέν κ' ἄλλη ὧδε γυνὴ τετληότι θυμῷ
Ἀνδρὸς ἀφεσταίη, ὅς οἱ κακὰ πολλὰ μογήσας

" Custodire magnam domum continuè, quousque veniret.
Sic utique aliquis dixit; hæc autem non cognoverunt, ficut facta funt.
Aſt Ulyſſem magnanimum ſuâ in domo
Eurynome gubernatrix lavit & unxit oleo;
Circumque ipſum pallium jecit & veſtem.
Verùm capiti affudit multam pulchritudinem Minerva,
Ut major videretur & pinguior: ex capite autem
Criſpas miſit comas, hyacinthino flori ſimiles.
Sicut verò quando aliquis aurum circumfundit argento vir
Solers, quem Vulcanus docuit & Pallas Minerva
Artem omnigenam; gratioſa verò opera perficit:
Sic quidem huic circumfudit gratiam capitique & humeris:
E balneo verò exivit corpore immortalibus ſimilis;
Iterumque deſedit in ſede, unde ſurrexerat,
Contra ſuam uxorem; & ipſam verbo alloquutus eſt,
" Domina *mea*, tibi quidem ſupra fœminas mulieres,
" Cor durum poſuerunt Dii Olympias domos habitantes:
" Non quidem alia ſic mulier perduranti animo
" Viro ſeorſim aſſideret, qui ei multa mala paſſus

ΣΧΟΛΙΑ.

151. Εἴρυαζ.] Κρατῆσαι, * φυλάξαι.

167. Ἀντίαμενον.] Σκληρὸν.

NOTÆ.

152. Ὡς ἄρα τὶς εἴπεσκε· τὰ δ' οὐκ ἴσαν, ὡς ἐτέτυκτο) Hic Verſus de *temerariis Mortalium judiciis* ſumendus, qui ſententiam de *Rebus Alienis* facilè pronuntiant, nec tamen rem, ut acta eſt, vident. Quo Vitio nec frequentius aliud, nec inſolentius, nec inipientius. Sed nec injuſtius, nec peſtilentius: *Sano* enim *Judicio* imprimis ex *Diametro* repugnat, Charitati *Chriſtianæ* quam maximè contrarium, plurimiſque probis Viris ſummoperè injurium eſt. Deo diſplicet, quare nec amplius *Hominibus* placeat; ſi modò Deo placere velint.

156. Κακκεφαλῆς) Hoc in loco pro καζὲ κεφαλῆς· quandò pro κὴ οὐ κεφαλῆς, tum κακκεφαλῆς.

157. Μείζονά τ' εἰσιδέειν) Hunc omnem locum, per totos *Sex Verſus incluſivè*, ſuprà habemus, ad ζ'. v. 230, & deinceps. Nec novum, Excellentiſſimos Poetas ſua denuò Carmina repetere, ut etiam de *Virgilio* conſtat, ſi conferas *Georgic.* l. 4. v. 475. &c. cum *Æneid.* l. 6. v. 305. &c.

166. Δαιμονίη) Hæc Vox, hoc certè in loco, ut & Δαιμόνιος, v. 174. 264. & aliàs, in Meliori Senſu occurrunt, & ferè *Latinarum* Vocum originem præ ſe ferunt: quidnî ergò per *Dominam* & *Dominum* redderem? Certè is hodiernus loquendi Mos, & inde *Gallica* Vox, *Madame*, *Mea Domina*, vel, *Mea Hera*.

NOTÆ IN SCHOLIA.

151. * Φυλάξαι) Addo, ex *Heſychio*. MS. Εἰρῦσαι, pro εἰρῦαζ.

VARIÆ LECTIONES.

151. Εἴρυαζ) γρ. εἰρῦαζ, & εἰρῦσαι, ut ſuprà, v. 82. Vid. Not. in *Scholia*. *Ibid.* Ὄφρ' ἀν ἵκοιτο) γρ. ἵως ἵκετο, & ἵως ἀν ἵκοιτο. *Euſtath.* fol. 806. lin. 24. & *H. Steph.* Ὄφρ' ἀνίκοιτο.

157. Καδδὲ) γρ. κατὰ δὲ, &c.

159. Περιχεύεται) γρ. περιχεύατο. Ità ſuprà, ζ'. v. 132.

168. Οὐ μέν κ' ἄλλη ὧδε) γρ. οὐ μὲν κ' ἄλλη γ' ὧδε. *H. Steph.* & οὐ μὲν ἄλλη γ'.

169. Ἀφεσταίη) γρ. ἀπεσταίη, *H. Steph.* ut ſuprà, v. 101.

Ἦλθοι εἰκοστῷ ἔτει ἐς πατρίδα γαῖαν·
Ἀλλ' ἄγε μοι, μαῖα, στόρεσον λέχος, ὄφρα καὶ αὐτὸς
Κέξομαι· ἦ γὰρ τῆγε σιδήρεος ὃν φρεσὶ θυμός.
Τόνδ' αὖτε πρὸς μῦθον ἔειπε πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Δαιμόνι', οὔτ' ἄρ τι μεγαλίζομαι, οὐδ' ἀθερίζω,
Οὐδὲ λίην ἄγαμαι· μάλα δ' εὖ οἶδ', οἷος ἔησθα,
Ἐξ Ἰθάκης ἐπὶ νηὸς ἰὼν δολιχηρέτμοιο.
Ἀλλ' ἄγε οἱ στόρεσον πυκινὸν λέχος, Εὐρύκλεια,
Ἐκτὸς ἐϋξάστου θαλάμου, τόν ῥ' αὐτὸς ἐποίης·
Ἔνθα οἱ, ἐκθεῖσαι πυκινὸν λέχος, ἐμβάλετ' εὐνὰς,
Κώεα, καὶ χλαίνας, καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα.
Ὣς ἄρ' ἔφη, πόσιος πειρωμένη· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Ὀχθήσας ἄλοχον πολυπενθέα κέδν' εἰδυῖαν,
Ὦ γύναι, ἦ μάλα τῶτο ἔπος θυμαλγὲς ἔειπες.
Τίς δέ μοι ἄλλος ἔθηκε λέχος; χαλεπὸν δέ κεν εἴη
Καὶ μάλ' ὀπιζομένῳ, ὅτε μὴ Θεὸς αὐτὸς ἐπελθὼν
Ῥηϊδίως ἐθέλων θείη ἄλλῃ ὅπῃ κέαρ.
Ἀνδρῶν δ' οὐκ ἄν τις ζωὸς βροτὸς, οὐδὲ μάλ' ἡβῶν,

" Veniret vigesimo anno in patriam terram.
" Sed agè mihi, nutrix, sterne lectum; ut & ipse
" Dormiam, certè enim hunc ferreus in pectoribus animus.
Hunc rursus allocuta est prudens Penelope,
" Domine, non equidem aliquid statim magnifico, neque parvi facio,
" Neque admodùm admiror; valdè autem benè scio, qualis eras,
" Ex Ithacâ in navi cùm ires longisremis.
" Sed agè ei sterne densum lectum, Euryclea,
" Extrà stabilem thalamum, quem quidem ipse fecit;
" Ubi ei extruentes densum lectum superimponite, *ad* cubandum,
" Pelles, & chlænas, & cooperimenta splendida.
Sic dixit maritum tentans; at Ulysses
Graviter-ferens uxorem allocutus est, casta scientem,
" O mulier, certè valde hoc verbum compungens-animum dixisti:
" Quis enim mihi aliàs poneret lectum? difficile utique esset
" Et valdè scienti; nisi quandò Deus ipse superveniens
" Facilè volens posuerit alio in loco,
" Virorũ autem non utiq; aliquis vivus homo, neque valdè pubescens,

ΣΧΟΛΙΑ.

172. Σιδήρεος ὢν φρεσὶ θυμός.] Ἰσχυρός.

174. Μεγαλίζομαι.] Ἐπαίρομαι. * Ἀθερίζω.] Τὸ ὀκνέω καὶ ἀποβάλλω, ἀπὸ μιᾶς φορᾶς τὸ ἀθέρων, τὸ μὴ δυναμένων ἴσχειν ἀφὶ σμικρότητα· οἱ γὰρ λιχμῶντες ὀκνοῦσιν αὐτές.

179. Ἐκθεῖσαι.] Ἔξω ἀποθέμεναι. * Πυκινὸν λέχος.] Διὰ τὸ ἐκ πολλῶν ἱματίων καὶ στρώματα συνίστασθαι.

184. Ἄλλοσε θῆκε.] Ἀλλαχοῦ ἀπέθετο.

NOTÆ.

174. Δαιμόνι', οὔτ' ἄρ τι μεγαλίζομαι) De Voce Δαιμόνι, modò ad v. 166. Vocula τι producitur, in *Cæsurâ*, ante *Liquidam* μ'. Legi tamen potest & τοι, ut τι quodammodò subaudiatur.

179. Ἔνθα οἱ ἐκθεῖσαι πυκινὸν λέχος ἐμβάλετ' εὐνὰς) Quoniam *Penelope Eurycleam* tantùm alloquitur, Plures legebant ἔμβαλέ τ', immemores interim præcessisse τὸ ἐκθεῖσαι *Participium* Plurale. Quare notandum, *Eurycleam* jussam quidem *Lectum* sternere, at non per se, cùm minùs valeret, sed *Famularum*, præsertim Cubiculariæ *Actoridis*, i. e. *Eurynoma*, ministerio; quibus utique præsideret: ut infrà, v. 289. &c. Ità *Florentinus* mecum legit ἐμβάλετε, ità *Aldina*, *Lovaniana Resc.* *Hervagiana*; ità etiam *Latini Interpretes*, quotquot *Pluraliter* vertunt, *Sensu* ipso Postulante. Quare τὸ ἔμβαλέ τ', ad *Var. Lectiones* remitto, nec isto loco diguam, nisi ut *Erroris* memoria habeatur.

184. Ἄλλοσ' ἔθηκε) Ità legit *Eustath.* fol. 809. lin. 31. quæ longè potior *Lectio*, quam ἄλλοσε θῆκε, quæ priùs obtinuit.

NOTÆ IN SCHOLIA.

174. * Ἀθερίζω) Hoc, ex *Aloysiano* MSto.

179. * Πυκινὸν λέχος) Hoc, ex *Hesychio*.

VARIÆ LECTIONES.

172. Σιδήρεος ὢν φρεσὶ θυμὸς) γρ. σιδήρεον ὂν φρεσὶν ἦτορ, *H. Steph.* Etiam, σιδήρεος ἔνδοθι θυμός.

174. Οὔτ' ἄρ τι) γρ. οὔτ' ἄρ τοι. Vid. N. in *Text.*

178. Ἐκτὸς) γρ. ἐντὸς, *H. Steph.*

179. Ἐμβάλετ') γρ. ἔμβαλέ τ', *H. Steph.* malè. Vid. Not. in *Textum*.

184. Ἄλλοσ' ἔθηκε) γρ. ἄλλοσε θῆκε, olim, non æquè bene. Vid. infrà, ad v. 204.

187. Οὐδὲ μάλ' ἡβῶν) γρ. οὐδὲ γυναικῶν, *Eustath.* fol. 1944. lin. 20. *Roman.* & fol. 810. lin. 21. *Basil.* & *H. Steph.*

Ῥεῖα

Ῥεῖα μεθοχλίσσειεν· ἐπεὶ μέγα σῆμα τέτυκτο·
Ἐν λέχεϊ ἀσκητῷ· τὸ δ' ἐγὼ κάμον, οὐδέ τις ἄλλος.
Θάμνος ἔφυ τανύφυλλος ἐλαίης ἕρκος ἐντὸς,
Ἀκμηνὲς θαλέθων· πάχεϊ δ' ἦν, ἠΰτε κίων·
Τῷ δ' ἐγὼ ἀμφιβαλὼν θάλαμον δέμον, ὄφρ' ἐτέλεσσα
* Πυκνῇσιν λιθάδεσσι, καὶ εὖ καθύπερθε θέρεψα·
Κολλητὰς δ' ἐπέθηκα θύρας, πυκινῶς ἁραρυίας.
Καὶ τότ' ἔπειθ' ἀπέκοψα κόμην τανυφύλλου ἐλαίης·
Κορμὸν δ' ἐκ ῥίζης προταμὼν, ἀμφέξεσα χαλκῷ
Εὖ καὶ ἐπιστάμενως, καὶ ἐπὶ στάθμην ἴθυνα,
Ἕρμῖν' ἀσκήσας· τέτρηνα δ' πάντα τερέτρῳ.
Ἐκ δὲ τοῦ ἀρχόμενος λέχος ἔξεον, ὄφρ' ἐτέλεσσα,
Δαιδάλλων χρυσῷ τε, καὶ ἀργύρῳ, ἠδ' ἐλέφαντι,

" Facilè moveret, quoniam magnum signum factum est
" In lectica laborata; hanc enim ego feci, neque aliquis alius.
" Arbuscula erat extensa foliis olivæ septum intra,
" Florens, virescens; crassior verò *paulo* erat, tanquam columnula.
" Hanc ego.. *ut ceuirum*, circumdans thalamum struxi, donec perfeci
" Densis lapidibus, & bene desuper texi:
" Glutinatas insuper impositi januas, scitè compactas:
" Et tunc demùm incidi comam pandis-ramis olivæ;
" Truncumque ex radice incisum circum poliviterro
" Bene & scienter, & in lineam direxi,
" Fulcro elaborato, terebravique omnia terebro.
" Et ab hoc incipiens lecticam polivi, quousque perfeci,
" Varians auroque, & argento, & ebore;

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

189. Κάμον.] Μετὰ καμάτου ἐποίησεν.

191. Ἀκμηνὸς θαλέθων.] Ὁ ἀκμαῖος ἔχων ἢ θάλλειν, ἐπὶ μὲ τούτου ὁ Ἀρίσταρχος ἀξυτόνησεν. ἐπὶ δὲ ἢ ἐν τῇ Ἰλιάδι, δηλονότι τὸ νῆπις, ἐβαρυτόνησεν· οἱ δὲ, τὰ δύο παροξυτόνησαν.

192. Ἀμφιβαλὼν.] Κτίσας.

193. Λιθάδεσσι.] Μικραῖς λίθοις.

196. Κορμὸν δ' ἐκ ῥίζης προταμών.] Ἀπὸ τῆς ῥίζης κορμὸν ποιήσας. Ἀμφίξεσα.] Περιελάπισα.

197. Στάθμην.] Τῷ πελεκητῷ σταθμῷ.

198. Ἕρμῖν'.] Κλινόποδα· ἔρικα γὰρ τῆς κλίνης. * Ἕρμῖν' ἀσκήσας. Τέτρηνα δὲ πάντα τερέτρῳ.] Ἕρμῆς, ὁ Διὸς καὶ Μαίας τῆς Ἀτλαντίδος, παῖς ἦν ὢν, ὑπὸ ἀνδρὸς πους τέσσαρα μίσχοις εὗρετο. Γεφύραις, καὶ μουσικῇ, καὶ παλαίσμασι, καὶ γυμνητείαν· ὅθεν καὶ τὸν Ἕλληνας περιέχουσιν αὐτὸν ἀσκῆσαι, καὶ ἔτι τοῖς γυμνασίοις ἀναθῆναι· τοῦ δὲ Ὀνειροπομπὸν εἶναι, καὶ τοῖς κοιμωμένοις αὐτοῦ σύριγξι, καὶ αὐτὸν ἀναμένειν, εἰλόντα ἐν τοῖς θαλάμοις ἔχειν αὐτὸν φύλακα· ἢ ὕστερον, ἐπινοῆσαί τι καὶ ἀσκῆσαι τοὺς τῶν κλιτῶν πόδας εἰς τὸν ἢ ἡμῖν ὑφάσματα, ὅπως ἀλεξίπτερας ἔχοιεν * ἰδίας, καὶ μὴ δείμασι μὴ φοβοῖντο, ὑφάσματα ἢν πλέξαι ἐπαφροδίσιον λέχος τοῦ ὀνειράτων· ἢ ἢ ἱερεία παρὰ Ἀπολλοδώρῳ τοῦ Ἀθηναίῳ. Τέτρηνα.] * Ἐτόρησα. Τερέτρῳ.] Τεκτονικοῦ ἐργαλείου.

199. Ἐκ δὲ ἢ ἐκ τοῦ ἀρχόμενος.] Τοῦ ποδός.

N O T Æ.

193. Πυκνῇσιν λιθάδεσσι) Τὸ λ'. est *ectaticum*, quare *Ultima* ἢ πυκνῇσι sufficere potuit, æque atque πυκνῇσιν, quod aliàs scriberem. Tu verò Lector, audaciæ meæ propitius esto, jam enim tibi confiteor, in *Omnibus*, quæ vidi hactenùs, *Exemplaribus*, hoc saltem in loco, πυκνῇς scribi, gravi cum *Versûs* periculo; duæ enim *Priores* sic productæ, quæ semper aliàs *breves*, ut vel in Proximo Versu apparet: quod tamen, ex *Eustathii* prosaico laudandi more, Captum & Corruptum puto, imò scio, proboque; nam alio in loco, viz. *Odyss* ξ'. v. 36. Πυκνῇσιν λιθάδεσσι, idem nempè *Hemistichium* occurrit, ubi Omnes omninò Codices πυκνῇσι legunt, πυκνῇς nulli; eadem autem & hìc Ratio, quare τὸ πυκνῇς, ad *Var. Lect.* rejicio, *Grammaticorum* Crucem, & *Tyronum* Offendiculum.

NOTÆ IN SCHOLIA.

191. * Ἐπὶ μὲ τούτου ἀξυτόνησεν) Hujus *Scholii* Illustrationi & Confirmationi facit illud *Eustathii*, fol. 810. lin. 42. Ἀκμηνὸς ἢ, οὗ ἀξύνετος· φασὶ γὰρ, ὅτι Ἀρίσταρχος σεσαῦται μὲ ἐπὶ τοῦ ῥαίμιος ἀκμηνὸς, ὅ ἐστιν, ἀκμαῖος ἔχων τὸ νεάζειν, ἀξυτόνησεν· ἐν ἢ Ἰλιάδι, ἐπὶ τοῦ δηλοῦντος τὸ νῆπιν, ἐβαρυτόνησεν· ἕτεροι δέ, φασὶ, τὰ δύο παροξυτόνησαν.

198. Ἕρμῖν' ἀσκήσας) Totum hoc *Scholion*, extat quidem in *Aloysii* MSto, ut plurima alia, at non suo ordine, verùm è regione Versûs 332. ut in *Aldinâ* etiam Editione, & *Morrhianâ*, ubi pro Ἕρμῖν, lego * Ἕρμῖν', pro ἰδίας, * ἰδίας restituo, *Sensu* famulante, * ἐτόρησα demum, pro ἐτόρασα, ex MS. & v. 203. * ἴτυς, pro ἰτῶς, ex eodem MS.

VARIÆ LECTIONES.

192. Δόμον) γρ. δμὸν, *H. Steph.* malè.

193. Πυκνῇσιν λιθάδεσσι) γρ πυκνῇσι λιθάδεσσι, & πυκινῇς λιθάδεσσι, vid. Not. in *Textum*.

196. Ἀμφίξεσα) γρ. ἀμφ' ἴξεσα.

Ἐκ δ' ἐτάνυσα ἱμάντα βοὸς, φοίνικι φαεινόν.
Οὕτω τοι τόδε σῆμα πιφαύσκομαι· οὐδέ τι οἶδα,
Εἴ μοι ἔτ' ἔμπεδόν ἐστι, γύναι, λέχος, ἦέ τις ἤδη
Ἀνδρῶν ἄλλοσ' ἔθηκε, ταμὼν ὑπὸ πυθμένι ἐλαίης.
Ὡς φάτο· τῆσδ' αὐτῇ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
Σήματ' ἀναγνούσης, τά οἱ ἔμπεδα πέφραδ' Ὀδυσσεύς.
Δακρύσασα δ' ἔπειτ' ἰθὺς δράμε, ἀμφὶ δὲ χεῖρας
Δειρῇ βάλλ' Ὀδυσῆι, κάρη δ' ἔκυσ', ἠδὲ προσηύδα,
Μή μοι, Ὀδυσσεῦ, σκύζεο, ἐπεὶ τὰ περ ἄλλα μάλιστα
Ἀνθρώπων πέπνυσο· θεοὶ δ' ὤπαζον ὀϊζύν,
Οἵ νῶϊν ἀγάσαντο παρ' ἀλλήλοισι μένοντε
Ἥβης ταρπῆναι, καὶ γήραος οὐδὸν ἱκέσθαι.
Αὐτάρ μὴ νύ μοι τόδε χώεο, μηδὲ νεμέσα,
Οὕνεκά σ' οὐ τοπρῶτον, ἐπεὶ ἴδον, ὧδ' ἀγάπησα.
Αἰεὶ γάρ μοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν
Ἐρρίγῃ, μή τίς με βροτῶν ἀπάφοιτ' ἐπέεσσιν
Ἐλθών· πολλοὶ γὰρ κακὰ κέρδεα βουλεύουσιν.

" Extrà itidem extendi pellem bovis purpurâ ſplendidam.
" Sic tibi hoc ſignum dico; neque ſcio,
" Si mihi adhuc firma eſt, mulier, lectica, an aliquis jam
" Virorum alias poſuerit, ubi ſuccidiſſet radicem olivæ.
Sic dixit: hujus verò inibi ſoluta ſunt genua & dilectum cor,
Signa recognoſcentis, quæ ei firma dixit Ulyſſes.
Lacrymans igitur ſtatim rectà cucurrit, circumque manus
Collum jecit Ulyſſi, caputque oſculata eſt, & dixit,
" Nè mihi, Ulyſſes, iraſcere, quoniam in aliis maximè
" Hominum prudens fuiſti; Dii verò dederunt ærumnam,
" Qui nobis inviderunt ad-invicem manentes
" In Juventute delectari, & Senectutis limen *ſimul* pervenire.
" At nè nunc mihi hoc iraſcere, nec reprehende,
" Quoniam te non primùm, poſtquam vidi, ſic amplexa ſum;
" Semper enim mihi animus in pectoribus dilectis
" Horrebat, nequis me hominum deciperet verbis
" Profectus; multi enim malas aſtutias cogitant.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

203. Ἔμπεδον.] Ἀκίνητον, ἢ ὁμοῦ τῷ πόδι ἰσόν.
209. Σκύζου.] Ὀργίζου.
214. Ἀγάπησα.] Περιεπλεξάμην.
216. Ἐρρίγῃ.] Ἐφοβεῖτο.
217. Βουλεύουσι.] Ἐννοοῦσιν.

Ν Ο Τ Æ.

203. Εἴ μοι ἔτ' ἔμπεδόν ἐστι, γύναι, λέχος) Vox γύναι, in *Henrici Stephani* Editione per Incuriam exciderat, deinde in *Caſtellionis, Elzevirii*, &c. Plures tamen agnoſcunt, & *Euſtath.* fol. 811. lin. 19. Ἐν ᾧ τῷ, Εἴ μοι ἔτ' ἔμπεδόν ἐστι, γύναι, λέχος, ἐμφαυλικῶς κεῖται, νῦν ὑδιαθέτως· ὡς δῆλον ὄν, τῷ Πηνελόπῃ ἔμπεδον αὐτὸ φυλάττειν, εἴπερ Ὀδυσσέως ἐστὶ γυνή.

205. Τῆς δ' αὐτῇ λύτο γούνατα — σήματ' ἀναγνούσης) Cùm in Multis olim ſcriberetur ἀναγνύσῃ, de *Syntaxi* multa multi, & Nos quoque nonnihil, ad *Odyſſ. ι'.* v. 256. Verùm cùm *Florentina, Aldina, Lovaniana Reſcii, Hervagiana*, & aliæ, ἀναγνύσης hìc legant, etiam *H. Steph.* & *Var. Lect.* videndum, annon illa *Lectio* ἀναγνύσῃ, ex alio loco irrepſerit, viz. *Odyſſ. τ'.* v. 249. Τῷδ' ἔτι μᾶλλον ὀφ' ἵμερον ὄρσε γόοιο, Σήματ' ἀναγνύσῃ, ubi rectè cum τῇ concordat, non itidem hìc cum τῆς. Vid. ad τ'. v. 250. *Euſtathio* tamen *Solœciſmus* placuit, & defenditur, fol. 811. lin. 23. Καινότερον φραδέν· τὸ γὰρ ἡμῶν, ἢ Τῆσδε ἀναγνύσης· ἢ Τῇδ' ἀναγνύσῃ· ὁ ὢν Γενικὴ Δοτικῇ παρέζηκεν. Διὰ τὸ μυρίαχοῦ φανὲν φύσει ἀσυλλόγιστον ἐν πλανασμῷ, καὶ τῷ συγγένειαν τῶν δύο τούτων πλάσεων.

207. Δακρύσασα δ' ἔπειτ' ἰθὺς δράμε) Cùm olim eſſet ἔπειτα ἰθὺς, in Omnibus, exceptâ ſolâ *Florentinâ*, ego illius auctoritate fretus, & Veterum Uſu, ἔπειτ' ἰθὺς ſcribo, de quâ re diximus ad ρ'. v. 33.

Variæ Lectiones.

201. Ἐκ δ' ἐτάνυσα) γρ. ἐκ δ' ἐπάνυσα, *Euſtath.* fol. 809. lin. 29.
204. Ἄλλοσ' ἔθηκε) γρ. ἄλλοσε θῆκε, ut ſuprà, v. 184.
206. Ἀναγνύσης) γρ. ἀναγνύσῃ, vid. Not. in *Textum*, ad v. 205.
207. Ἔπειτ' ἰθὺς) γρ. ἔπειτα ἰθὺς, vid. Not. in *Textum*. *Ibid.* Δράμε) γρ. κίεν, *Euſtath.* fol. 811. lin. 52.
209. Ὤπαζον) γρ. ἐπόπαζον.

Οὐδ'

Οὐδέ κεν Ἀργείη Ἑλένη, Διὸς ἐκγεγαῖα,
Ἀνδρὶ παρ' ἀλλοδαπῷ ἐμίγη φιλότητι καὶ εὐνῇ,
Εἰ ἤδη, ὅ μιν αὖτις ἀρήϊοι υἷες Ἀχαιῶν
Ἀξέμεναι οἰκόνδε φίλην ἐς πατρίδ' ἔμελλον.
Τῷ δ' ἤτοι ῥέξαι Θεὸς ὧρσεν ἔργον ἀεικές·
Τὴν δ' ἄτην ὃ πρῶτος ἐφ' ἑαυτῷ θέτο θυμῷ
Λυγρὴν, ἐξ ἧς πρῶτα καὶ ἡμέας ἵκετο πένθος.
Νῦν δ', ἐπεὶ ἤδη σήματ' ἀειφανέως κατέλεξας
Εὐνῆς ἡμετέρης, τὴν δ' βροτὸς ἄλλος ὀπώπῃ,
Ἀλλ' οἷοι σύ τ', ἐγώ τε, καὶ ἀμφίπολος μία μούνη
Ἀκτορίς, ἥν μοι δῶκε πατὴρ ἔτι δόντο κιόντι,
Ἣ νῶϊν εἴρυτο θύρας πυκινῶς θαλάμοιο,
Πείθεις δή μοι θυμὸν, ἀπηνέα πὲρ μάλ' ἐόντα.

" Neque forsan Argiva Helena, Jove nata,
" Viro cum alieno mixta esset amicitiâ & lecto,
" Si sciviſset; quòd ipſam iterum bellicoſi filii Achivorum
" Reducturi domum dilectam in patriam erant.
" Hanc utique perpetrare Deus permiſit opus abominandum:
" Conſequentiam autem damnoſam non ante ſuo impoſuit animo
" Gravem; ex quâ primum & ad nos acceſſit dolor.
" Nunc verò, quandoquidem ſigna valde manifeſta dixiſti
" Lecti noſtri, quem non homo alius vidit;
" Verùm ſoli tuque, egoque, & ancilla una ſola
" Actoris, quam mihi dedit pater huc venienti,
" Quæ nobis aſſervabat januas reconditi cubiculi,
" Flectis tandem meum animum, ſubdurior quamvis ſit.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

218. Οὐδέ κεν Ἀργείη Ἑλένη.] Ἀθετεῖ * οἱ ζ', ὡς σκάζοντος καὶ τὸ τοῦ· σύζοιτο δ', ἂν, εἰ * σίζομι, ἐπὶ τοῦ, εἰ ἤδη· καὶ τὸ ὅ, αὐτὶ οὗ, διό· ὡς εἶναι, διὸ ἂν ἡ Ἑλένη ἐμίγη παρὰ ἀλλοδαπῷ ἀνδρὶ, εἰ μὴ ἦν ἐξηπατημένη· διὸ αὐτῷ, ἐπὶ παρελογίσθη, οἱ Ἕλληνες ἐπαινήσαντες. οἱ δὲ φασὶ, τὸν Ἀλέξανδρον Μενελάῳ εἰκασθέντα γνώμῃ Ἀφροδίτης μιγῆναι τῇ Ἑλένῃ. Οὐ δέ κεν Ἀργείη Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα Ἀνδρὶ παρ' ἀλλοδαπῷ ἐμίγη φιλότητι καὶ εὐνῇ.] Ἀλέξανδρον, Πελάσγου παῖς, ἀπὸ τῆς Ἀσίας κληθέντα εἰς τὸν Λακεδαίμονα, διενοεῖτο τὸν Ἑλένου ξενιζόμενος ἀρπάσαι· ἢ ὑ, ὑγιαῖνον ἤθελε φίλανδρον ἔχουσα, ἀπηγόρευε καὶ ἀπεμάχετο λέγουσα τὸ μὴ νόμιμα γάμου, καὶ τὸ Μενέλαον ἀεὶ πλείονος ἡγεῖσθαι· ἠμύνετο δὲ Πάρεδρος ἀσφαλὴς, φασὶ τὸν Ἀφροδίτην ἐπιτυχόντα τοιοῦτόν τι, ὥστε καὶ μοιχεύειν

218. Οὐδέ κεν Ἀργείη Ἑλένη.] Ἀθετεῖ * οἱ ζ', ὡς σκάζοντος καὶ τὸ τοῦ· σύζοιτο δ', ἂν, εἰ * σίζομι, ἐπὶ τοῦ, εἰ ἤδη· καὶ τὸ ὅ, αὐτὶ οὗ, διό· ὡς εἶναι, διὸ ἂν ἡ Ἑλένη ἐμίγη παρὰ ἀλλοδαπῷ ἀνδρὶ, εἰ μὴ ἦν ἐξηπατημένη· διὸ αὐτῷ, ἐπὶ παρελογίσθη, οἱ Ἕλληνες ἐπαινήσαντες. οἱ δὲ φασὶ, τὸν Ἀλέξανδρον Μενελάῳ εἰκασθέντα γνώμῃ Ἀφροδίτης μιγῆναι τῇ Ἑλένῃ. Οὐ δέ κεν Ἀργείη Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα Ἀνδρὶ παρ' ἀλλοδαπῷ ἐμίγη φιλότητι καὶ εὐνῇ.] Ἀλέξανδρον, Πελάσγου παῖς, ἀπὸ τῆς Ἀσίας κληθέντα εἰς τὸν Λακεδαίμονα, διενοεῖτο τὸν Ἑλένου ξενιζόμενος ἁρπάσαι· ἢ ὑ, ὑγιαῖνον ἤθελε φίλανδρον ἔχουσα, ἀπηγόρευε καὶ ἀπεμάχετο λέγουσα τὸ μὴ νόμιμα γάμου, καὶ τὸ Μενέλαον ἀεὶ πλείονος ἡγεῖσθαι· ἠμύνετο δὲ Πάρεδρος ἀσφαλὴς, φασὶ τὸν Ἀφροδίτην ἐπιτυχόντα τοιοῦτόν τι, ὥστε καὶ μοιχεύειν Ἀλέξανδρον τὸν ἰδίαν εἰς τὸ δ' Μενελάου χαρακτῆρα, καὶ ὕστερον τὸν Ἑλένου παραλογίσασθαι· δέξασαν δὲ εἶναι παῖς ἀληθείας τὸ Μενέλαον μὴ ἀκῆσαι ἄκρα αὐτῷ ἔπαθε· φάσασαν δ' αὐτὸν ἄχεα τὰ νεώς, ἐμβαλλόμενος ἀνήχθη· ἡ ἱστορία παρὰ Νικίᾳ, τῷ πρώτῳ.

220. Εἰ ἤδη.] Ἐνταῦθα πλείω· ἔπειθε ἀφ' ἑτέρας ἀρχῆς πρεσεπεκτίσιον, Ὅ μιν αὖτις ἀρήϊοι υἷες Ἀχαιῶν. Ὁ γὰρ λόγος, οὐκ ἂν ἡ Ἑλένη παρ' ἀλλοφύλῳ ἀνδρὶ ἐμίγη, εἰ πρεσείρα τὸ μίσθιον· διὸ δ' ἐπανάξειν ἔμελλον αὐτὸν οἱ Ἕλληνες, ὡς μηδὲν ἡμαρτηκυῖαν. Ὅ μιν.] Διὸ αὐτήν.

223. Τὸν δ' ὃ πρῶτον.] Οὐ πρῶτος παθών, ἵνα τὸν φρενοβλάβειαν.

229. Νῶϊν.] Ἡμῶν.

N O T Æ.

218. Οὐδέ κεν Ἀργείη Ἑλένη) Locus Optimus, ad coarguendam omnimodam Malitiam, quem hoc modo in *Chriſtianum* Senſum vertere licet, Οὐδέ κεν ἄνθρωποι, μιχάλῳ Θεῷ ἐκγεγαῶτες, Ῥηϊδίως ἐθέλοιεν ἐς αἴσυλα ἔργα τραπέσθαι· Εἰ βίον ἐσόμενόν ποτ' ἀάλπισαν· ᾧ σὺν πᾶσι Ποινὴ ἀμοιβαίη τὲ, παλίλλιπα τ' ἔργα γίνηται. De hoc loco, vid ad *Brevia Scholia*; ubi à *Criticorum* nonnullis *Obelo* notati dicuntur; qui loci *Senſum* minimè ſunt affecuti; quem Nos nunc in *Verſione* noſtrâ integrum damus.

222. Τὼ δ' ἤτοι ῥέξαι Θεὸς ὧρσεν ἔργον ἀεικές) *Homerus* Originem Mali nunc *Deo* tribuit, quam aliàs à Deo ſatis *Orthodoxè* removet, ad α'. v. 32. Quomodò Noſtræ Literæ, *Davidem*, ad Populum numerandum nunc ab *ipſo Deo* teſtantur impulſum, ut 2 *Samuel*, c. 24. v. 1. nunc à *Satanâ*, ut 1 *Chron.* c. 21. v. 21. Vid. *Max. Tyr.* §. 22. & 25. cum Clariſſ. *Joh. Daviſii* Not. in locos, p. 230. & 258.

NOTÆ IN SCHOLIA.

218. Οὐδέ κεν Ἀργείη Ἑλένη) Et hoc *Scholion* in iiſdem Codicibus ad ipſum finem divagatum. Pro ὁ ιζ'. lego, ex MS. οἱ ζ'. i. e. *Septem Verſus*: Pro σίζομι, lego, ex MS. *σίζομι. Verùm cum *Scholii* Senſus non videtur genuinus, *Verſionem Latinam* ex illius mente minimè conformandam reor, qui talis eſſe deberet, *Si ſciviſſet: Idcircò ipſam iterum Græci erant reducturi*, viz. *ut Innocentem. Trica!*

Variæ Lectiones.

220. Ἤδη, ὅ μιν) γρ. ἤδη· ὅ μιν, *H. Steph.* & *Schol.*

222. Τήνδ' ἤτοι) γρ. τὼ δή τι, *Hen. Stephan.* & τὼ δ' ἤτοι.

225. Νῦν ἐπεὶ ἤδη) γρ. νῦν δ' ἐπεὶ δή.

228. Μοι δῶκε) γρ. μοὶ ἔδωκε.

229. Εἰρύθ) γρ. εἰρῦτο, ut ſuprà χ'. v. 90.

Ὣς φάτο· τῷ δ' ἔπι μᾶλλον ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο.
Κλαῖε δ' ἔχων ἄλοχον θυμαρέα, κέδν' εἰδυῖαν.
Ὡς δ' ὅτ' ἂν ἀσπασίως γῆ νηχομένοισι φανείη,
Ὧντε Ποσειδάων θοὴν ἐν πόντῳ
Ῥαίσῃ ἐπαιγμαθέσσι ἀνέμῳ καὶ κύμασι πηγῷ,
Παῦροι δ' ἐξέφυγον πολιῆς ἁλὸς ἤπειρόνδε
Νηχόμενοι, πολλὴ δὲ περὶ χροῒ τέτροφεν ἅλμη,
Ἀσπάσιοι δ' ἐπέβαν γαίης, κακότητα φυγόντες·
Ὡς ἄρα τῇ ἀσπαστὸς ἔλυ πόσις εἰσορόωσῃ·
Δειρῆς δ' οὔπω πάμπαν ἀφίετο πήχεε λευκώ·
Καί νύ κ' ὀδυρομένοισι φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Εἰ μὴ ἄρ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Νύκτα μὲν ἐν πείρατι δολιχῷ σχέθε, Ἠῶ δ' αὖτε
Ῥύσαι' ἐπ' Ὠκεανῷ χρυσόθρονον, ὄφρ' ἔα ἵππους
Ζεύγνυθ' ὠκύποδας, φάος ἀνθρώποισι φέρουσας,
Λάμπον καὶ Φαέθοντ', οἵτ' Ἠῶ πῶλοι ἄγουσι.
Καὶ τότ' ἄρ' ἦν ἄλοχον προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ὦ γύναι, ἦ γάρ πω πάντων ἐπὶ πείρατ' ἀέθλων
Ἤλθομεν, ἀλλ' ἔτ' ὄπιθεν ἀμέτρητος πόνος ἔσται
Πολλὸς καὶ χαλεπός, τὸ ἐμὲ χρὴ πάντα τελέσσαι.

Sic dixit; huic etiam adhuc magis desiderium movit luctûs:
Flebat igitur habens uxorem gratam
casta scientem.
Sicut verò quando libenter terra natantibus apparet,
Quorum Neptunus benefactam navem in ponto
Perdidit, dum impelleretur vento,
& undâ nigrâ,
Pauci etenim effugerunt è cano mari
in terram
Natantes, multaque circa corpus adhæret salsugo;
Læti igitur conscenderunt terram,
clade evitatâ:
Sic utique illi gratus erat maritus inspicienti;
A collo autem nondum omninò removebat brachia alba;
Quin forte etiam lugentibus apparuisset rolea aurora,
Nisi alia cogitâsset Dea cæsia Minerva.
Noctem quidem in horizonte longam
tenuit, Auroram verò rursus
Detinuit in Oceano aureæ sedis, neque sinebat equos
Conjungi veloces-pedibus, lumen
hominibus portantes,
Lampum & Phaëthonta, qui Auroram equi ducunt:
Et tunc suam uxorem alloquutus est prudens Ulysses,
" O mulier, nondum enim omnium
ad fines certaminum
" Venimus, sed adhuc in futurum immensus labor est,
" Multus & difficilis, quem me oportet
omnem perficere.

ΣΧΟΛΙΑ.

232. Θυμαρέα.] Τῇ ψυχῇ ἀρέσκουσαν, εὐάρεστον.
237. Τέτροφεν.] * Πέπηγεν.
243. Ἐν πείρατι.] Ἤδη ἐπὶ τὸ πέρας καὶ τὸ τέλος.
249. Ἀμείρητον.] Ὁ πολύς. Πόνος.] Κάμαλος.

NOTÆ.

232. Θυμαρέα) Θυμαρὴς scribitur, at Θυμήρης: de quâ re hæc *Eustath.* fol. 813. lin. 28. Καὶ ὅρα τὸ θυμαρέα, ἤγουν θυμήρη· ὡς λάτρ εὐθείας τ', ἡ θυμαρὴς καὶ σημειώσαι, ὅτι μὴ ἔχ μὲ βαρύνεται ἡ τοιαύτη λέξις· ὡς δῆλον ὅτι ἔχ † Θυμῆρες κεφάσσαι καὶ κρατὶς τι ἓν ἄμων· ἀφ' ὧν ἔστ ὀξύνεται, Κανόνι, ὁπόταν καὶ ἡ εὐμαρής.

246. Λάμπων καὶ Φαέθοντα) *Lycophron* Unicum dat *Auroræ* Equum, nempè *Pegasum*; at juxta *Homerum*, Duo *Auroræ* Equi; quorum hæc Nomina: Quatuor *Solis* Equi, *Pyroeis*, *Eous*, *Æthon*, & *Phlegon*; ut *Ovidius*, Metamorph. l. 2. §. 1. Ἕλληνες, ἀκόντως τὸ ἅρμα Ἡλίου ἁρπάσαντα, ὡς ἵππους καὶ ἅρματα πυρὸς, εἰς ὑψηλὸν ἀνελήφθη, πῶλοι πῶλος ἤλασεν. Vid. quæ Nos ad *Estheram*, c. 5. v. 1. §. 739. & *Joh. Meursii* Spicileg. *Theocrit.* p. 149. & *Eustath.* ad hunc locum, *Odyss.* fol. 814. lin. 33.

† κ'. v. 362.

NOTÆ IN SCHOLIA.

237. * Πέπηγεν) Ità, ex MS. *Aloysiano*, emendo, pro πέπληγεν.

243. * Πρὸς ἀνάκτησιν Ὀδυσσέως. Ità MS. *Aloysii Alemanni*, pro corruptissimo, * ἀγανάκτησιν ὄφιν. *Sensus* enim, *Noctem produxit ad refocillationem Ulyssis.* * Τόπ autem, quod benè aderat, in *Impressis*, malè abest in MS.

VARIÆ LECTIONES.

231. Τῷδ' ἔπι μᾶλλον) γρ. τῷ δ' ἄρα μᾶλλον, *Hen. Stephan.*
233. Ἀσπασίως) γρ. ἀσπάσιον, *Eustath.* fol. 813. lin. 31. *H. Steph.*
243. Ἠῶ δ' αὖτε) γρ. ἠὼ δ' αὖτε.
246. Ἠῶ πῶλοι ἄγουσι) γρ. Ἠὼ πῶλοι ἄγουσιν.
249. Ἔστ) γρ. ἐστί. *H. Steph.*

Ὡς

Ὡς γάρ μοι ψυχὴ μυθήσαλο Τειρεσίαο
Ἤματι τῷ, ὅτε δὴ κατέβην δόμον Ἄϊδος εἴσω,
Νόστον ἑταίροισιν διζήμενος, ἠδ' ἐμοὶ αὐτῷ.
Ἀλλ' ἔρχευ, λέκτρονδ' ἴομεν, γύναι, ὄφρα καὶ ἤδη
Ὕπνῳ ἶσσο γλυκερῷ ταρπώμεθα κοιμηθέντε.
Τόνδ' αὖτε προσέειπε πολύφρων Πηνελόπεια,
Εὐνὴ μὲν δή σοί γε τόθ' ἕσται, ὁππότε θυμῷ
Σῷ ἐθέλῃς· ἐπεὶ ἄρ σε θεοὶ ποίησαν ἱκέσθαι
Οἶκον ἐϋκτίμενον, καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν·
Ἀλλ' ἐπεὶ ἐφράσθης, καί τοι θεὸς ἔμβαλε θυμῷ,
Εἶπ' ἄγε μοὶ τὸ ἄεθλον· ἐπεὶ καὶ ὀπίσθεν, οἴω,
Πεύσομαι· οὐτέ τι δηρὸν ἐγὼ δαήμεναι οὔτε χέρειον.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Δαιμονίη, τί τ' ἄρ' οὔ με μάλ' ὀτρυνέουσα κελεύεις
Εἰπέμεν; αὐτὰρ ἐγὼ μυθήσομαι, οὐδ' ὑποκεύσω.
Οὐ μέν τοι θυμὸς κεχαρήσεται· οὐδὲ γὰρ αὐτὸς
Χαίρω· ἐπεὶ μάλα πολλὰ βροτοὺς ἐπὶ ἄστε' ἄνωγεν
Ἐλθεῖν, ὃν χείρεσσιν ἔχοντ' εὐῆρες ἐρετμόν·
Εἰσόκε τὸν ἀφίκωμαι, οἳ οὐκ ἴσασι θάλασσαν,
Ἀνέρας, οὐδέ θ' ἅλεσι μεμιγμένον εἶδαρ ἔδουσιν,
Οὐδ' ἄρα τοί γ' ἴσασι νέας φοινικοπαρῄους,

" Sic enim mihi anima dixit Tireſiæ,
" Die illo, quo nempe deſcendi domum inferni intra,
" Reditum ſociis dum quærerem, & mihi ipſi.
" Sed veni, ad lectum eamus, uxor, ut & iam tandem
" Somno ſub dulci delectemur dormientes.
Hunc rurſus allocuta eſt prudens Penelope,
" Lectus quidem jam tibi erit, quando animo
" Tuo volueris; poſtquam te Dei fecerunt venire
" Ad domum bene-ædificatam, & tuam in patriam terram:
" Sed quoniam cognoviſti, & tibi Deus injecit animo,
" Dic agè mihi certamen, quoniam & in futurum, puto,
" Audiam; ſtatim itaque eſt ſcire nequaquam pejus.
Hanc reſpondens, allocutus eſt prudens Ulyſſes,
" Domina, cur me valde hortans jubes
" Dicere? at ego dicam, neque celabo.
" Non quidem tibi animus lætabitur; neque enim ipſe
" Lætor: quoniam valde multas hominum in civitates jubebat
" Venire, in manibus habentem agilem remum,
" Donec ad hos venerim, qui neſciunt mare
" Viros, neque ſalibus mixtum cibum edunt,
" Neque ſciunt naves purpureas-roſtris,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

254. Λέκτρονδ'.] Εἰς τὸν κοίτον.
258. Ἐπὶ ἄρ.] Ἐπειδή.
260. Καί τοι θεὸς ἔμβαλε θυμῷ.] Τὸ εἰπεῖν, ὅτι πεπείσαι σὺ καὶ * ὕστερον δεῖ.
262. Πεύσομαι.] Ἀκούσομαι. Οὔτε.] Οὐδαμῶς.
264. Τί τ' ἄρ'.] Τί δὴ ποτε. Ὀτρύνουσα.] Ἐπείγουσα.
270. Ἅλεσι.] Ἁλσί.

N O T Æ.

269. Ἴσασι) Scripturam hanc Voci propriam reſtituo; nec enim Opus, ut ullibi cum σ'. duplici ſcribatur; quandò *Media* per ſe ſit ſemper longa, ſine illo adjumento; *Prima* ſanè *Communis*, quare in *Florentinâ*, *Aldinâ*, *Lovanianâ Reſcii*, *Hervagianâ*, rectiùs in *Priori* Syllabâ duplicatur σ', nam in his Quatuor Codd. ἴσασι bis legitur, hoc nempè in loco, & mox, v. 271. quod puto *Errori* anſam dediſſe, ut in *Romanâ* & *Baſilienſi*, *Euſtathii*, ἴσασι ſcriberetur; unde *Henricus Stephanus*, & illius ſequaces. Et ſanè omnibus aliis in locis, ἴσασι ſcribitur apud *Homerum*, bis tantùm, nempè his in locis, ἴσασι, quod vel ex ſuprà memorato ἴσασι tulit ortum, vel quòd inter χείρεσσιν, θάλασσαν, & ἅλεσιν occurreret, undè *Scriba*, uſu, uti fit, deceptus, & hìc σ' geminum faceret.

271. Ἴσασι) Ità, pro ἴσασι, vel ἴσασι, ſcribo & hìc, vid. ſuprà, ad v. 269.

N O T Æ I N S C H O L I A.

260. * Ὕπερον) Ità, pro ἔπερον, ex MSto.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

254. Ὄφρα Ϲ) γρ. ὄφρα κέν.
264. Αὖ μὲ) γρ. ἤν μὲ, *H Steph.*
269. Ἴσασι) γρ. ἴασασι, & ἴσασι, vid. Not. in *Textum*.
271. Ἴσασι) γρ. ἴασασι, & ἴσασι, ut ſuprà, v. 269.

Οὐδ'

Οὐδ' θὐήρε' ἐρετμὰ, τά τε πλεραὶ νηυσὶ πέλονται.
Σῆμα δέ μοι τόδ' ἔειπεν ἀριφραδές· οὐδέ σι κεύσω·
Ὁππότε κεν δή μοι ξυμβλήμενος ἄλλος ὁδίτης
Φήῃ ἀθηρηλοιγὸν ἔχειν ἀνὰ φαιδίμῳ ὤμῳ,
Καὶ τότε μ' ὀμ γαίῃ πήξαντ' ἐνέλθειν ἐρετμὸν,
Ἔρξαντ' ἱερὰ καλὰ Ποσειδάωνι ἄνακτι,
Ἀρνειὸν, ταῦρόν τε, συῶν τ' ὀπιβήτορα κάπρον,
Οἶκαδ' ἀποστείχειν, ἕρδειν τ' ἱερὰς ἑκατόμβας
Ἀθανάτοισι Θεοῖσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι,
Πᾶσι μάλ' ἐξείης· θάνατος δέ μοι ἐξ ἁλὸς αὐτῷ
Ἀβληχρὸς μάλα τοῖος ἐλεύσεται, ὅς κέ με πέφνῃ
Γήρᾳ ὑπαὶ λιπαρῷ ἀρημένον· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
Ὄλβιοι ἔσονται· τάδε μοὶ φάτο πάντα τελεῖσθαι.
Τόνδ' αὖτε προσέειπε φερέφρων Πηνελόπεια,
Εἰ μὲν δὴ γήραός γε θεοὶ τελέουσιν ἄρειον,
Ἐλπωρή τοι ἔπειτα κακῶν ὑπάλυξιν ἔσεσθαι.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
Τόφρα δ' ἄρ' Εὐρυνόμη τε, ἰδὲ τροφὸς ἔντυον εὐνὴν
Ἐδμῆτος μαλακῆς, δαΐδων ὑπολαμπομένάων.
Αὐτὰρ ἐπεὶ στόρεσαν πυκινὸν λέχος ἐσκονέουσαι,
Γρηὺς μὲν κείουσα, πάλιν οἰκόνδε βεβήκει·
Τοῖσιν δ' Εὐρυνόμη θαλαμηπόλος ἡγεμόνευεν
Ἐρχομένοισι λέχοσδε, δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσα·
Ἐς θάλαμον δ' ἀγαγοῦσα, πάλιν κίεν· οἱ μὲν ἔπειτα
Ἀσπάσιοι λέκτροιο παλαιοῦ θεσμὸν ἴκοντο.

" Neque agiles remos, qui alæ navibus sunt.
" Signum verò mihi hoc dixit permanifestum, neque te celabo;
" Quando utique mihi obvius alius viator
" Diceret me ventilabrum tenere super illustri humero;
" Et tunc me in terrâ defixo jussit remo
" Sacrificantem sacra opima Neptuno regi,
" Agnum, taurumque, suumque maritum verrem,
" Domum rursus abire, & facere sacras hecatombas
" Immortalibus Deis, qui cœlum latum habitant,
" Omnibus valde ordinatim: mors autem mihi ex mari ipso
" Debilis valde talis veniet, quæ me interficiet
" Senectute sub maturâ confectum; circumque populi
" Beati erunt: hæc mihi dixit, omnia perfectum iri.
Hunc rursus aliocuta est prudens Penelope,
" Siquidem jam senecturem Dei perficient meliorem,
" Spes tibi posteà malorum fugam fore.
Sic hi quidem talia inter se dicebant:
Interim verò Eurynomeque, & nutrix parabant lectum
Veste molli, tædis sub splendentibus.
At postquam straverunt densum lectum festinantes,
Anus quidem dormitura retrò in domum ivit:
His verò Eurynome cubicularia præibat
Euntibus ad lectum, tædam in manibus tenens:
In thalamumque ducens retrocessit, hi quidem postea
Læti, lecti antiqui leges repetiverunt.

ΣΧΟΛΙΑ.

292. Κείουσα.] Κοιμησομένη.
296. Ἀσπάσιοι λέκτροιο.] Ἀσπασίως ἐπιθυμητικῶς ὑπομνήσασι δὲ παλαιᾶ τινὰ συνουσίας νόμου. Ἀριστοφάνης μὲν οὖν ὁ Ἀριστάρχου πέρας τῆς Ὀδυσσείας τοῦτο ποιοῦνται.

ΝΟΤΑΕ.

282. Ἀβληχρὸς μαλα τοῖος) *Eustath.* fol. 589. lin. 30. Ἐν τοῖς Ἡρωδίῳ δὲ Ἀπίωνος φέρεται, ὅτι Ἡρακλείδης ὁ Μιλήσιος βαρύνει τὴν λέξιν, λίγων, ὡς βληχρὸν ἐστι τὸ ἰσχυρόν· καὶ σὺν συνθέσει ἄβληχρον· ὡς ἄκαυτον· ἢ ὅτι Παρεδόσις ὀξύνει· βληχρὸν μὲν, τὸ ἀσθενές· ὡς Ἀλκαῖος, Βληχρῶν ἀνέμων ἀχείμαντοί πνοαί· καὶ Νίκανδρος, Βληχρὸς μυὸς οἷα μυληδόκον ἐν χροὶ νύσσῃ.
296. Ἀσπάσιοι λέκτροιο παλαιοῦ θεσμὸν ἴκοντο) *Aristophanes* Grammaticus, & *Aristarchus* post hunc Versum *Odysseæ* finem assignant, ut *Brevia Scholia*

NOTÆ IN SCHOLIA.

296. Ἀριστοφάνης μὲν οὖν ὁ Ἀρίσταρχος) Ità MS. pro Ἀριστοφάνης μὲν Ἀρίσταρχος.

VARIÆ LECTIONES.

276. Ἐκέλευσεν) γρ. ἐκέλευσαν.
282. Ὅς κέ με) γρ. ὅς κ' ἐμὲ.
283. Γήρᾳ ὑπαὶ) γρ. γήρᾳ ὕπερ.
290. Δαΐδων ὑπολαμπομενάων) γρ. δαΐδων ὕπερ λαμπομενάων, *Pindari* Scholiast. Vid. ad τ'. v. 48. *Var. Lectiones.*

Αὐτὰρ

Αὐτὰρ Τηλέμαχος, καὶ βουκόλος, ἠδὲ συβώτης,
Παῦσαν ἄρ' ὀρχηθμοῖο πόδας, παῦσαν δὲ γυναῖκας·
Αὐτοὶ δ' ὑπνάζοντο κατ' μέγαρα σκιόεντα.
Τῷδ' ἐπεὶ ἐν Φιλότητος ἑταρπήτῳ ἐρατεινῇ,
Τερπέσθην μύθοισι πρὸς ἀλλήλους ἐέπουσες,
Ἦ μὲν, ὅσ' ἐν μεγάροισιν ἀνέσχετο δῖα γυναικῶν,
Ἀνδρῶν μνηστήρων ἐσορῶσ' ἀϊδηλον ὅμιλον·
Οἱ ἔθεν εἵνεκα πολλὰ, βόας, καὶ ἴφια μῆλα,
Ἔσφαζον, πολλὸς δὲ πίθων ἠφύσατο οἶνος·
Αὐτὰρ ὁ διογενὴς Ὀδυσεὺς, ὅσα κήδε' ἔθηκε
Ἀνθρώποις, ὅσα τ' αὐτὸς ὀϊζύσας ἐμόγησε,
Πάντ' ἔλεγ'· ἡ δ' ἄρ' ἐτέρπετ' ἀκούουσ', οὐδέ οἱ ὕπνος
Πίπτεν ἐπὶ βλεφάροισι, πάρος καθαλέξαι ἅπαντα.
Ἤρξατο δ', ὡς πρῶτον Κίκονας δάμασ'· αὐτὰρ ἔπειτα

At Telemachus, & bubulcus, & ſubulcus,
Cohibuerunt à ſaltatione pedes, ceſſareque fecerunt mulieres:
Ipſi demùm dormierunt in ædibus umbrofis.
Illi poſtquam amore delectati ſunt deſiderabili,
Oblectárunt ſe verbis mutuò loquentes;
Hæc quidem, quæcunque in ædibus toleraverat præſtans mulierum,
Virorum procorum obſervans exitioſam multitudinem;
Qui ipſius gratiâ multa *jumenta*, boves, & pingues oves
Jugulárunt, multum autem ex doliis hauſtum eſt vini:
At divus Ulyſſes *recitabat*, quoſcunque dolores intulerat
Hominibus, quaſcunque & ipſe ærumnas paſſus erat,
Omnia dixit; hæc verò delectata eſt audiens, neque ei ſomnus
Cecidit in palpebris, antequam ipſe recenſuerit omnia.
Incepit igitur, quomodo primùm Ciconas domuit: at poſtea

ΣΧΟΛΙΑ.

300. Ἑταρπήτῳ.] Ἐκορέσθησαν.
302. Ἀνέσχετο.] Ὑπέμεινεν.
309. Καθαλέξαι.] Καθ' ἕκαστον εἰπεῖν.
310. Ἤρξατο δ'· ὡς πρῶτον.] Οὐ καλῶς ὑπέστησεν Ἀρίσταρχος· * τὰς γ. καὶ λ. ῥητορικῶς γὰρ πεποίηκεν ἀνακεφαλαίωσιν καὶ ἐπιτομὴν τῆς * ὅλης Ὀδυσσείας.

NOTÆ.

notant: verùm perperàm; niſi intelligas, Omnia jam præcipui momenti peracta, Reliqua facilè *Lectori* poſſe apprehendi. Verùm adhuc Ἀναγνωρισμοὺς *Ulyſſis* apud patrem *Laertem*, & quomodò *Ulyſſes*, poſt Procorum cædem, eorundem Cognatorum potentiam eluſit, reſtabat; de quibus optimè *Euſtath.* fol. 817. lin. 5. *Baſil.* & fol. 1948. lin. 48. *Roman.* Ἰσέον δ' ὅτι καθὰ τῷ τῆς Παλαιᾶς ἱστορίαν, Ἀρίσταρχος, καὶ Ἀριστοφάνης, οἱ κορυφαῖοι τῆς Γραμματικῆς, εἰς τὸ, ὡς ἐρρέθη, Ἀπαύστοισι λίπτοιτο παλαιὰ ἥσμενον ἦτορ, πρατέουσι τῷ Ὀδυσσεῖ, τὰ ἑξῆς, ἕως τέλους δὲ βιβλίου νοθεύουσι· οἱ δὲ τοιοῦτοι πολλὰ τῶν καιρίων ἀθετοῦσιν ἀθεμίτοπ, ὡς φασιν οἱ αὐτῆς ἀντιπίπτοντες· οἷον τῷ εὐθὺς ἑξῆς τῷ φησάντων ῥητορικῷ ἀνακεφαλαίωσιν, καὶ τῷ τῷ ὅλης, ὡς εἰπεῖν, Ὀδυσσείας ἐπιβεβημένῳ· εἶτα καὶ τὸ ὕστερον ἀναγνωρισμὸν Ὀδυσσέως, τὸν πρὸς τὸν Λαέρτην, καὶ τὰ ἐκεῖ θαυμασίως πλαπτόμενα, καὶ ἄλλα τοῦτον ὀλίγα. Εἰ δὲ διότι πολλὰ διασκευάσας ὁ τῇ ἀρχῇ τῆς ἑξῆς ῥαψῳδίας ποιητὴς, λέγ. τοῦτο ἐπαῦθα τῷ Ὀδυσσεῖ ἐπιτεθραμμάζουσιν, ἴσιν αὐτοῖς πιθανὰ, καὶ συνφέροντα, ἐξ οἷον σφηκῶσαι τῷ ὅλῃ Ποίησιν παύτῃ ἀφιλομούσους ἐκ μέσου βιβλίου καὶ ὅσα ὁμοίως μωθικὰ καὶ ἀ πλαττὰ ὁ Φαιακία ἐλαλήθησαν. Εἶεν ἂν ἴσ τις, Ὅτι Ἀρίσταρχος καὶ Ἀριστοφάνης οἱ ῥηθέντες, ἀ τὸ βιβλίον τῆς Ὀδυσσείας, ἀλλ' ἴσως τὰ καίρια παύτης ἐπαινῶσι συμβιτελόντες φασίν.

304. Οἱ ἔθεν εἵνεκα πολλὰ, βόας, ἐ ἴφια μῆλα) Πολλὰ, minimè ad *βόας* pertinet, verùm ad illud ſubauditur τὸ κτήνεα, ut ſit πολλὰ κτήνεα ἔσφαζον, ἤγουν, βόας, καὶ οἶας, καὶ αἶγας, καὶ σύας· id enim μῆλα continere probamus aliàs, ad ι'. v. 237. *Euſtath.* fol. 817. lin. 50. Ἰσέον δὲ, ὅτι ἐν τῷ, Πολλὰ βόας καὶ ἴφια μῆλα ἔσφαζον, τὸ πολλὰ, ὡς ὡσὲ περίεργόν ἁπλῶς λαμβάνεται.

308. Οὐδέ οἱ ὕπνος) Hinc *Clinias Caryſtius*, ὁ τὰ Αἰγίμιον ποιήσας. Οὐδέ οἱ ὕπνος Πίπτεν ἐπὶ βλεφάροις· φυλακὴ δ' ἔχεν ἄμπδις αἰεί. MS. *Joh. Tzetz.* ad *Iliad.* α'. fol. 39.

310. Ἤρξατο δ', ὡς πρῶτον) Ab hoc Verſu, uſque ad v. 342. *incluſivè*, totius habes *Odyſſeæ* Epitomen. Vid. in *Scholiis*. Item in Notis ad *Textum*, ſuprà, ad v. 296.

NOTÆ IN SCHOLIA.

ς' 310. * Τὰς) Ità, ex MSto, pro ἕ, γ'. ἐ λ'. ſubaudi εἴκοσι, *Triginta* nempè *tres* Verſus, ſcilicet, à v. 310. Ἤρξατο δ', ὡς πρῶτον, &c. ad v. 342. *incluſivè*, Τοῦτ' ἔστι διάστιχον εἶπεν ἴπος. Vid. *Euſtath.* fol. 1948. lin. 47. Edit. *Roman.* Τὸ * ὅλης, ex *Euſtath.*

VARIÆ LECTIONES.

304. Οἱ ἔθεν) γρ. οἱ ἔθεν, ut *Iliad.* α'. v. 114.

308. Ἦδ' ἄρ' ἐτέρπετ') γρ. ἠδ' ἄρα τέρπεῖ', *H. Steph.*

Ἦλθ' ὡς Λωτοφάγων ἀνδρῶν πίειραν ἄρουραν·
Ἠδ' ἕσα Κύκλωψ ἔρξε, καὶ ὡς ἀπετίσατο ποινὴν
Ἰφθίμων ἑτάρων, οὓς ἤδιεν, οὐδ' ἐλέαιρεν.
Ἠδ' εἰς Αἴολον ἷκεθ', ὃ μιν φιλοφρόνως ὑπέδεκτο,
Καὶ πέμπ'· οὐδέ πω αἶσα φίλην ἐς πατρίδ' ἱκέσθαι
Ἦεν, ἀλλά μιν αὖτις ἀναρπάξασα θύελλα
Πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φέρεν μεγάλα στενάχοντα.
Ἠδ' ὡς Τηλέπυλον Λαιστρυγονίην ἀφίκανεν,
Οἵ ῥα νῆάς τ' ὄλεσαν καὶ ἐὐκνήμιδας ἑταίρους
Πάντας· Ὀδυσεὺς δ' οἷος ὑπέκφυγε νηὶ μελαίνῃ·
Καὶ Κίρκης κατέλεξε δόλον, πολυμηχανίην τε·
Ἠδ' ὡς Ἀίδεω δόμον ἦλυθεν εὐρώεντα,
Ψυχῇ χρησόμενος Θηβαίου Τειρεσίαο
Νηΐ πολυκλήϊδι, καὶ εἵσιδε πάντας ἑταίρους,
Μητέρα θ', ἣ μιν ἔτικτε, καὶ ἔτρεφε τυτθὸν ἐόντα·
Ἠδ' ὡς Σειρήνων ἀδινάων φθόγγον ἄκουσεν·
Ὡς θ' ἵκετο πλαγκτὰς πέτρας, δεινήν τε Χάρυβδιν,
Σκύλλην θ', ἣν ἐ πώποτ' ἀκήριοι ἄνδρες ἄλυξαν·
Ἠδ' ὡς Ἠελίοιο βόας κατέπεφνον ἑταῖροι·
Ἠδ' ὡς νῆα θοὴν ἔβαλε ψολόεντι κεραυνῷ
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης· τῷ δ' ἔφθιτο οἶνοβαρεῖς ἑταῖροι

Quomodo venit Lotophagorum virorum in pinguem terram:
Et quæcunque Cyclops fecit, & quomodo retribuerit pœnam
Pro fortibus sociis, quos comedit, neque misertus est.
Et *quomodo* ad Æolum venisset, qui ipsum promptus fuscepit,
Et misit; neque adhuc fatale dilectam in patriam ire
Erat; sed ipsum rursus raptum procella
Pontum in piscosum tulit valdè suspirantem.
Et quomodo Telepylum Læstrygoniam adivit,
Qui *Læstrygones* naves perdiderunt & sortes socios
Omnes: Ulysses tantùm solus aufugit *cum sua* nave nigrâ:
Et Circes narravit dolum, & variasartes:
Et quomodo ad inferni domum iviſſet latam,
Animam *viz.* interrogaturus Thebani Tiresiæ
Navi multijugâ, & inspexit omnes socios,
Matremque, quæ ipsum peperit, & nutrivit parvulus cùm esset:
Et quomodò Sirenum canorarum vocem audivisset:
Quomodoque venisset ad vagas illas petras, gravemque Charybdin,
Scyllamque, quam nunquam indemnes viri fugerunt.
Et quomodò Solis boves interfecissent socii:
Et quomodò navem velocem confregisset ardenti fulmine
Jupiter altitonans, absumptique sint boni socii

ΣΧΟΛΙΑ.

311. * Πίειραν) Λιπαρήν.

316. *Ἦλω.] Ἀντὶ τοῦ, ἦν.

322. Εὑρύοπα.] Ἤτοι, πλατυώπα, παρὰ τὸ εὖρος· ἢ σκοτεινόν.

325. Σειρήνων ἀδινάων.] * Ἀντὶ τοῦ, ἡδυφώνων, ᾠδικῶν· παρὰ τὸ ᾄδειν, ἢ μᾶλλον, παρὰ τὸ ἡδύ. Τὸ ἀδινὸν, ὃ πάντα σημαίνει. ἀθρόον· ὡς ἐν τῷ, Μελισσάων ἀδινάων. Οἰκτρόν· ὡς ἐν τῷ, Ἀδινὸν γοόωσα· ἧδιον, ἥγουν ἡδύ, γλυκύ· ὡς ἐν τῷ, Σειρήνων ἀδινάων· πυκνὸν, καὶ ἰσχνόν· οἷον, Ἀμφ' ἀδινὸν κῆρ· καὶ κεῖμαι· ὡς, Ἀδινῶς ἀνειείκαζε, φάτνησίν τε.

328. Ἀκήριοι ἄνδρες ἄλυξαν.] Χωρὶς * κηρὸς, χωρὶς θανάτου· * καὶ ἀκήλεοι, ἀσθενεῖς.

330. Ἔβαλε.] Νῦν, ἀντὶ τοῦ, ἔκλασεν. Ψολόεντι] Καυστικῷ· ψόλος γάρ, τὸ * ἄσβολον παρὰ τοῖς.

NOTÆ.

319. Οἵ ῥα νῆάς τ' ὄλεσαν) *Eustath.* fol. 817. lin. 30. Ἔνθα ὅρα τὸ, Οἵ ῥα νῆας ὄλεσαν, τετάσθαι, οἱ Λαιστρυγόνες· ὡς παντὸς ὄν, Λαιστρυγόνιλω, ἐκ Λαιστρυγόνας εἰπεῖν. Aliàs, facilè, legerim, οἵ, pro ὅτι, quòd ferri possit, ut Λαιστρυγόνες tamen subaudiatur, vel πάσχω, at Prior solutio sufficit.

324. Πολυκλήϊδι) De hâc voce, vid. ad *Il.* β'. v. 74.

331. Ἀπὸ δ' ἔφθιτο) Vid. *Etymol.* M. v. Κοσμῆσαι.

NOTÆ IN SCHOLIA.

311. * Πίειραν) Λιπαρήν. Ex *Aloysiano* MSto.

316. *Ἦλω) Ἀντὶ τοῦ, ἦν, ex eodem MSto.

325. *Ἀντὶ τοῦ, ἡδυφώνων) *Eustath.* fol. 817. lin. 35. Ἔνθα φασὶν οἱ Παλαιοὶ τὸ ἀδινάων, ἀντὶ τοῦ, ἡδυφώνων, &c. Quæ itaque ille τῶν Παλαιῶν fuisse testatur, nunc ex illo τοῖς Παλαιοῖς restituenda curavi.

328. * Κηρὸς, ità pro κύριος, licet nec MStum rectè hìc se habeat. * Καὶ ἀκήλεοι, ἀσθενεῖς, ex MS. *Aloysiano.* Confer *Etymolog.* M. v. Ἀκήλεον.

330. *Ἄσβολον) Ità, ex MS. pro ἄβολον.

VARIÆ LECTIONES.

312. Ἔρξε) γρ. ἔρξε.

314. Εἰς) γρ. ὡς.

317. Ἔπ') γρ. ἐπ'.

318. Ἀφίκανεν) γρ. ἀφίκηται, *H Steph.*

319. Οἵ ῥα νῆάς τ' ὄλεσαν) γρ. οἵ νῆάς τ' ὄλεσαν, vid. Not. in *Textum.*

Πάν-

Πάντες ὁμῶς, αὐτὸς δ' ἦ κακὰς ὑπὸ κῆρας ἄλυξεν.
Ὡς δ' ἵκετ' Ὠγυγίην νῆσον, Νύμφην τε Καλυψῶ,
Ἣ δή μιν κατέρυκε, λιλαιομένη πόσιν εἶναι,
Ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι, καὶ ἔτρεφεν, ἠδὲ ἔφασκε
Θήσειν ἀθάνατον καὶ ἀγήραον ἤματα πάντα·
Ἀλλὰ τῷ οὔποτε θυμὸν ἐνὶ φρεσὶν ἔπειθεν.
Ἦδ' ὡς ἐς Φαίηκας ἀφίκετο, πολλὰ μογήσας,
Οἵ δή μιν θεὸν ὣς τιμήσαντο,
Καὶ πέμψαν σὺν νηῒ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
Χαλκόν τε, χρυσόν τε ἄλις, ἐσθῆτά τε δόντες.
Τῦτ' ἄρα δεύτατον εἶπεν ἔπος, ὅτε οἱ γλυκὺς ὕπνος
Λυσιμελὴς ἐπόρουσε, λύων μελεδήματα θυμῷ.
Ἡ δ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Ὁπποτε δή ῥ' Ὀδυσῆα ἐέλπετο, ὃν κατὰ θυμὸν,
Εὐνῆς ἧς ἀλόχου ταρπήμεναι, ἠδὲ καὶ ὕπνου,
Αὐτίκ' ἀπ' Ὠκεανῦ χρυσόθρονον Ἠριγένειαν
Ὧρσεν, ἵν' ἀνθρώποισι φόως φέρῃ· ὦρτο δ' Ὀδυσεὺς
Εὐνῆς ἐκ μαλακῆς, ἀλόχῳ δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν,
Ὦ γύναι, ἦδη μὴν πολέων κεκορήμεθ' ἀέθλων
Ἀμφοτέρω· σὺ μὲν ἐνθάδ' ἐμὸν πολυκηδέα νόστον
Κλαίουσ'· αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς ἄλγεσι καὶ θεοὶ ἄλλοι
Ἴεμεν πεδάασκον ἐμῆς ἀπὸ πατρίδος αἴης·
Νῦν δ' ἐπεὶ ἀμφοτέρω πολυήρατον ἱκόμεθ' οὖδας,
Κτήματά μοι, τά μοι ἐστὶ, κομιζέμεν ἐν μεγάροισι·
Μῆλα δ', ἃ μοι μνηστῆρες ὑπερφίαλοι κατέκειραν,
Πολλὰ μὲν αὐτὸς ἐγὼ ληΐσομαι, ἄλλα δ' Ἀχαιοὶ
Δώσουσ', εἰσόκε πάντας ἐπιπλήσωσιν ἐπαύλους.
Ἀλλ' ἤτοι μὲν ἐγὼ πολυδένδρεον ἄγρὸν ἔπειμι,

Omnes simul; ipse verò mala fata subterfugerit.
Quomodoque accesserit ad Ogygiam insulam, Nymphamq; Calypsonē,
Quæ ipsum detinuit, cupiens maritum esse,
In speluncis concavis, & aluit, & dixit,
Redditurum se eum immortalem & senectutis expertem dies omnes;
Verùm huic nunquam animum in pectoribus flexit.
Et quomodo ad Phæacas pervenerit, multa passus,
Qui utique ipsum ex animo, Deum tanquam, honoraverunt,
Et miserunt cum navi dilectam in patriam terram,
Ære, auróque affatim, vesteque datis.
Hoc igitur ultimum dixit verbum, quando ei dulcis somnus
Membra-solvens invasit, solvensque curas animi.
Ex alterâ autem parte alia cogitavit dea cæsia Minerva:
Quando jam Ulyssem putabat, suo in animo,
Lecto suæ uxoris delectatum, etiam & somno;
Statim ab Oceano aurithronam Auroram
Movit, ut hominibus lumen portaret; surrexit itaque Ulysses
Lecto ex molli, uxorique hoc verbum mandavit,
" O uxor, jam quidem multis satiati sumus certaminibus
" Nos ambo: tu quidem hic meum laboriosum reditum
" Deflens; at me Jupiter doloribus, & Dii alii
" Desiderantem impedierunt meâ è patriâ terrâ:
" Nunc verò postquam ambo ad desideratum venimus lectum,
" Res, quæ mihi sunt, tu curato in domibus:
" Pecudes autem, quas mihi proci superbi consumpserunt,
" Multas quidem ipse ego prædabor, alias autem Achivi
" Dabunt, donec omnia impleverint stabula.
" Verùm ego quidem ad arborosum agrum proficiscor,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

342. Δεύτατον.] Ἔσχατον.
343. Λυσιμελής.] Ὁ τὰ μέλη ὃ σώματος παιεῖς· ἢ ἀμείρεμον.
346. Εὐνῆς.] Συσκαθευδήσεως.
353. Πεδάασκον.] Ἐνεπόδιζον.
354. Πολυήρατον.] Πολύδυκτον.
356. Κατέκειραν.] Καταδαπάνησαν.
357. Ληΐσομαι.] Κτήσομαι.
358. Ἐπιπλήσωσι.] Πληρώσωσιν.

N O T Æ.

357. Ληΐσομαι) Vid. ad α'. v. 398. de σ'. geminato.

Variæ Lectiones.

357. Ληΐσομαι) γρ. ληΐσεμαι, olim, ut adhuc *Br. Schol.* nè vestigia *Veteris Lectionis* deleantur.
358. Ἐπιπλήσωσιν ἐπαύλους) γρ. ἐπιπλήσωσι μισαύλους, *H. Steph.*

360 Ὀψόμενος πατέρ' ἐσθλὸν, ὅ μοι πυκινῶς ἀκάχηται.
Σοὶ δ', γύναι, τάδ' *Ἐπιτέλλω, πινυτῇ περ ἐούσῃ·
Αὐτίκα γὰρ φάτις εἶσιν ἅμ' ἠελίῳ ἀνιόντι
Ἀνδρῶν μνηστήρων, οὓς ἔκτανον ὀβριμοεργοὶ
Εἰς ὑπερῷ' ἀναβᾶσα, σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν,
365 Ἧσο, μηδέ τινα προλιόσσεο, μηδ' ἐρέεινε.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμφ' ὤμοισιν ἐδύσατο τεύχεα καλά·
Ὦρσε δὲ Τηλέμαχον, καὶ βουκόλον, ἠδὲ συβώτην,
Πάντας δ' ἐντε' ἄνωγεν ἀρήια χερσὶν ἑλέσθαι.
Οἳδε δὲ οὐκ ἀπίθησαν ἐθωρήσσοντο δὲ χαλκῷ,
370 Ὤϊξαν δὲ θύρας, ἔκ δ' ἤιον· ἦρχε δ' Ὀδυσσεύς.
Ἦδη μὲν φάος ἦεν ἐπὶ χθόνα· τοὺς δ' ἄρ' Ἀθήνη
Νυκτὶ καλυψαμένη, θοῶς ἐξῆγε πόληος.

" Visurus patrem bonum, qui mihi frequenter dolet.
" Tibi autem, uxor, hoc mando, prudenti licet existenti;
" Statim enim fama ibit simul cum Sole ascendente
" Virorum procorum, quos interfeci in ædibus;
" In cœnaculum ubi ascenderis, cum ancillis mulieribus
" Sede, neque aliquem aspice, neque alloquere.
Dixit, & circum humeros indutus est arma pulchra:
Incitavit etiam Telemachum, & bubulcum, & subulcum,
Omnesque arma jussit bellicosa manibus capere.
Hi ei reluctati non sunt; armati sunt verò ære:
Aperuerunt igitur januas, & exiverunt; præivit autem Ulysses.
Jam quidem lumen erat in terrâ: hos tamen Minerva
Obscuritate coopertos citò eduxit è civitate.

ΣΧΟΛΙΑ.

361. *Ἐπισέλλω.] Ἐπιτέλλω.
362. Εἶσιν.] Εἰσελεύσεται, ἀφανισθήσεται.
364. Εἰς ὑπερῷ' ἀναβᾶσα.] Καταλείπει τὸν γυναικῶνα, θαρρῶν περὶ πατρὶ αὐτῆς καὶ τοῖς ἀδελφοῖς· ἢ ὅτι ὡς ἀγνοοῦσαν τὸ πεπραγμένον τὸ ἀληθὲς· ἢ ἀπιστοῦσαν τῇ Ἀθηνᾷ.
370. Ἔκ δ' ἤιον.] Ἐξῆσαν δή.
372. Ἐξῆγε.] Ἐξεσώσαλεν.

NOTÆ.

361. Σοὶ δ', γυνὴ, τάδ' *Ἐπισέλλω, πινυτῇ περ ἐούσῃ) Ita, pro ἐπιτέλλω, legendum pronuntio, ex Editione *Florentinâ*, & *Lovaniana Rescii*, vid. Not. ad *Euripid.* Bacch. v. 442. Ità *Eustath.* fol. 761. lin. 50. Σπανίως δὲ ἐπιτολὴ, ἡ ἐπτολὴ· ὡς ἐπιπολὺ δ, ἐπισελὴ, πλειοτασμῷ δ σ'. ἐπὶ δ' αὐτὸ τὸ ἐπιτέλλειν, ἐπισέλλειν εὑρίσκεται. Vid. *Suidam*, v. Ἐπισέλλ. Certè ἐπιτολὴ, pro ἐπιτολὴ, *Æschylo* & *Euripidi* usurpatum probo aliás.

NOTÆ IN SCHOLIA.

361. *Ἐπισέλλω) Ἐπιτέλλω. Addo, ex *Eustathio*. Vid. N. in *Textum*.

VARIÆ LECTIONES.

361. Ἐπισέλλω) γρ. ἐπιτέλλω, vid. N. in *Textum*.
370. Ἔκ δ' ἤιον· ἦρχε δ' Ὀδυσσεὺς) γρ. ἐξῆρχε δὲ Διὸς Ὀδυσσεὺς, *H. Steph.*
372. Ἐξῆγε πόληος) γρ. ἐξ ἦγε πόληος.

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΙΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Ω'.

Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Ω'.

ΤΑΣ τ̃ μνηστήρων ψυχὰς Ἑρμῆς εἰς ᾅδου καθάγει· καὶ ἀναγνωρισμὸς Ὀδυσσέως γίνεται πρὸς τ̀ ἑαυτοῦ πατέρα Λαέρτην· καὶ παραχρῆμα τοῖς Ἰθακησίοις μεγαλωφελῶς ἐπὶ τῇ τ̃ μνηστήρων ἀναιρέσει Ἀθηνᾶ διαλύει.

Ἐπιγραφαί.

Σποραδαί· ἡ, * Νεκυία, Νεκυῖα, ἡ Νεκύα.

* *Eustath.* fol. 1950. lin. 64. *Roman.* Edit. & fol. 819. lin. 6. *Νεκυῖαν τινὲς μὲ, καθὼ τὴν μυῖαν, γράφουσι· τινὲς δὲ, καθὰ τὴν ἀξύνην, τὸ φυτὸν· ἀφ' ἧς καὶ βέλη, καθά τινας, ἀξυόεντα.

Ἄλλως.

Ω, δ' Ὀδυσῆς σὺν πατρὶ καὶ υἱῖ † μάρνατ' Ἀχαιοῖς. LIB. XXIV.

† Ità, pro *Veteri* μάχετ', Voce *Homericâ* utens, emendo, cum *Oxon.* &c.

Ἑρμῆς δ' ψυχὰς Κυλλήνιος ἐξεκαλεῖτο
Ἀνδρῶν μνηστήρων· ἔχε δ' ῥάβδον μὲν χερσὶν
Καλὴν, χρυσείην, τῇ τ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει,

MErcurius autem animas Cyllenius evocavit
Virorum procorum; tenebat verò virgam in manibus
Pulchram, auream, quâ hominum oculos mulcet,

Σχολια.

1. Ἑρμῆς δ' ψυχάς.] Ἀριστάρχου ἀθετεῖ τὸν Νεκυΐαν, κεφαλαίοις τοῖς συνεκκαθαίρουσι τοῦτον, Ὅτι οὐκ ἔστι καθ' Ὅμηρον ψυχοπομπὸς ὁ Ἑρμῆς· ἔστι δ' Ἀπόλλωνα ἐπὶ τ̀ πυκλικῆς, εἰ μὴ ἄπαξ. Ἀλλ' οὐδὲ

Notæ.

V. 1. Ἑρμῆς Κυλλήνιος) *Mercurius Cyllenius* audit, à *Cyllene, Arcadiæ* Monte, ità dicto à *Cyllene Heroide*, ut *Eustath.* fol. 820. lin. 18. Κυλλήνη) Ὄρος Ἀρκαδίας, σεμνὸν σύνολα Ὀλυμπιακῶν παρὰ πόδας ὀγδήκοντα, ἀνοιγομένη ἀπὸ Κυλλήνης Ἡρωΐδος τινός. *Steph.* καὶ πόλεων idem, excepto, quod in fine, Ἀπὸ Κυλλήνης, Ναΐδος νύμφης. Ibi præcipuè *Mercurius* colebatur; undè & Κυλλήνης μεδέοντα vocat *Homerus*, Hymno *Mercurii*, v. 2. & *Callimach.* Hymn. in *Delum*, v. 272. Οὐ πάμπαν Ἑρμείην Κυλλήνιον. Quare qui de hoc loco Dubitant, quòd nusquam aliàs hoc nomine *Mercurius* vocetur *Homero*, nugantur: Multa enim semel ille tangit tantùm, ut Κυλλήνης Montis meminit, *Iliad.* β'. v. 603. nec aliàs semel, per totam *Iliada* & *Odysseam*. Κυλλήνιον tamen in Operibus indubitatæ fidei habet plus semel, ut *Iliad.* ο'. v. 518. etiam hìc; at in suspectis Operibus etiam *Quinquies*. De *Hebraicâ* vocis Origine *Calal*, vulneravit, occîdit, vid. *Gerardi Crocii* Ὅμηρος Ἑβραΐζων, *Introduct.* c. XII. in ipso fine, p. 206. &c. *Aristarchi* contra hunc locum Objectiones diluuntur, ut in *Scholiis*, & mox, ad v. 190. in Notis ad *Textum*, ex *Eustathio*.

2. Ἔχε δ' ῥάβδον μὲν χερσὶν) Imitatur *Virgil.* Æn.

Notæ in Scholia.

V. 1. Ἑρμῆς δ' ψυχὰς Κυλλήνιος) Hoc *Scholion*, impeditum olim & subobscurum, propter malam Distinctionem, nunc meliùs distinctum & punctis notatum, clarescit optimè. Constitit autem ex

Variæ Lectiones.

1. Ἐξεκαλεῖτο) γρ. ἐξεκάλεσεν.
2. Ἀνδρῶν μνηστήρων) γρ. Ἀιδῆν ἡρώων, *Diodor. Sicul.* Biblioth. l. 1. & *Euseb.* Præparat. *Evangel.* l. 10. fol. 481.

Ὧν ἐθέλῃ, τὸν δ' αὖτε καὶ ὑπνώοντας ἐγείρῃ.
Τῇ ῥ' ἄγε κινήσας· ταὶ δ' τέρσαν ἔποντο.
Ὡς δ' ὅτε νυκτερίδες μυχῷ ἄντρου θεσπεσίοιο
Τέρσωσαι πωτῶνται, ἐπεί κέ τις ἐκπέσῃσιν

Quorum vult, rursus & dormientes suscitat:
Hâc ducebat impulsas; hæ verò stridentes sequebantur.
Sicut autem quando vespertiliones in secessu antri magni
Stridentes volant, ut primùm aliquis decusserit

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

χθόνιος ὁ θεός. ἢ οὐκ εὐθέως ὁ εἰς ᾅδου καταλθὼν χθόνιος· ἐπὶ κρὴ Ἀθηνᾶ δὶ Ἡφαιστίαν καὶ Αἴδης Ὀλύμπιος· Κυλλήνιος ὁ ἀδαμοῦ εἰρημένος. ἢ ἄπαξ· οὐκ ἴσως λόγου καὶ σῶκος καὶ ἰητὸς Ἀπόλλων· ἀλλὰ πῶς αἱ ψυχαὶ οὐκ αὐτόματοι κρίνονται, ὡς ὁ Ἰλιακός; Οὐδὲν κωλύει καὶ παραπίπτοντος αὐτὰς πιόν. Ἀλλ' αὖτε κρὴ ἄπαφοι καθάσιν· ἴσως λέγει παρὰ τὸν Ἑρμοῦ πτέρνειαν κηδομένην ὁ Ὀδυσσεὺς λέγει τὸν συγγένειαν. Ἀλλ' καὶ ἔοικεν εἰς ᾅδου λόγιον εἶναι πέτρας· τὰ αὐτὸς τὸν ἡμέραν ἐγραμμένα αὐτῆς λόγχαινεν. Ἄκαιρος ὁ καὶ ὁ Ἀχιλλεὺς καὶ Ἀγαμέμνων ὁμιλία. ὁ Ἀγαμέμνων οὐκ ἀγαθὸς τὸν σοφίαν, ἀλλ' ὁ Νέστωρ· εὐκαίρως ἀναπλήσας τὸ ἀλλαχοῦ παρεμπεφθέντα. Πῶς ὁ τὸ σῶμα εἰσμένα ὁ Ἀχιλλεὺς ἐπὶ τοσαύτας ἡμέρας; λέγει τὸν Θέτιν, ὡς καὶ τὸ Πατρόκλου. Ἀλλὰ ὁ τὸ ἀριθμὸν τὰς Μύσας οὐχ Ὁμηρικόν· πῶς κωλύει ἄπαξ; Ἄλλως ὁ ὁ ἐπὶ τῶν νεῶν ὅτων αὐτῷ λέγει, ὅτι διεσπάσθη τὰς Νηρηίδας, ἔφυγον ἐπὶ τὰς ναῦς, ἀπὸ δ τῶν Μυρμιδόνων ναυστάθμου· πῶς ὁ καὶ ὁ Ἀμφιμιδὼν ἐπίσης τῷ σὸ τοῖς ἀγροῖς ἐπιβαλλόμενος; σὰ τῶν εἰκότων πεμφαίρεις. ὁ ἄλλως ὁ σὺ τὸ καλὸ τῷ ταχυπαίδα δεινότητος, τὸ πείσμα τῶν Ὁμηρον ὁμολογεῖ καὶ νεκυομαντείαν μὲ ἂν τις εἰκότως τῷ * Λ. ἢ ια'. * ῥαψῳδίαν εἶπεν, νεκυίαν ὁ ταύτην. Κυλλήνιος.] Ὁ σὸ Κυλλήνιος ὄρει τὸ Ἀρκαδίας ἀναστροφεῖς, ὁ ὁ ὕπνου δημιουργός, * ὁ τὰς ἡνίας τῶν κύλων ἔχων· κύλοι γὰρ, ἢ κυλάδες, σωληνώματα δ ν, τὰ ὑπὸ τὰς ὀφθαλμοὺς μίξεις· ἔνθεν παῦται εἰδέναι οἱ Ἀττικοὶ κυλοειδῆ καλοῦσιν. Ἐξωμαλίσθη.] Ἐξῆλθε· ἔξω σκάλη.

7. Ποτίσοντες.] Πέσοντες. * Ἀποπίσῃσιν.] Ἀποβάλῃ. * Vid. Not. in *Textum*.

N O T Æ.

l. IV. v. 242. *Tum Virgam capit: hâc animas ille evocat Orco Pallentes; alias sub Tristia Tartara mittit. Dat somnos, adimitque*, &c. Notandum, Hanc *Mercurii* Virgam *Plutoni* etiam dari à *Pindaro*, Olympionicâ, IX. v. 50. Οὐδ' Ἀΐδης ἀμείνονα ἔχει ῥάβδον, Βοῦπα σιμᾷ· ἃ κηλέᾳ Κοίλαν ἐσὺς ἀγυιὰν Θνασκόντων. Quid autem significet *Mercurius* iste παραπομπὸς, docet nos *M. Antonin.* l. 2. §. 17. Τί ἔν τὸ παραπίμψαι δωκάβδου; Ἔν, ἢ μόνον, Φιλοσοφία. Consulas *Phurnutum*, ubi τῦ Ἑρμοῦ.

5. Τέρσωσαι ἔποντο.) Verbo *Stridere* uti videor non ineptè de his *Animabus*, quas ideò Poeta mox *Vespertilionibus* confert, v. 7. & 9. ut Ovidius, Metamorph. l. 4. §. 12. *Conataque loqui minimam pro corpore vocem Emittunt, peraguntque leves stridore querelas*, de *Vespertilionibus* loquens. Hinc *Virgilium* vocâsse Manes, *Turbam sonantem*, rectè auguratur *Turnebus*, Adversar. l. 28. c. 46. Vid. suprà, ad λ'. v. 632.

6. Ὡς δ' ὅτε νυκτερίδες) Rectè *Manium* umbras *Vespertilionibus* confert; quòd non nisi Noctu appareant, quod minimè dormiant, quod *Stridorem* edant, quòd nec *Animalia*, nec *Inanimata* sint, ut *Varro* in *Agathone*. Quid multa? Factus sum *Vespertilio*: neque in *Muribus* planè, neque in *Volucribus* sum. Hæ verò Aviculæ nullibi solent insidere, verùm ex unguibus dependere; undè *Ulyssem* quoque *Homerus* alio in loco *Vespertilioni* comparet, μ'. v. 433. Vid. *Eustath.* fol. 1729. lin. 46. & fol. 1951. lin. 30. &c. Vid infrà, ad Notam sequentem.

7. Ἀποπίσῃσιν) Ἀντὶ τῦ, ἀποπεσεῖν ποιῇ. & *decusserit* verto: Non enim de unâ *Vespertilione* decidente res est, sed de Viatore, qui simul hærentes plurimas videns decusserit, ut simul plures decidentes, strideant. *Hebraismus* autem est; illi enim Verba in *Kal*, pro Verbis in *Hiphil*, usurpare solent; cujus aliquot Exempla damus ad *Euripidem*. Vid. *Indicem* Secundum, ibidem, v. Ἐβραϊσμός.

NOTÆ IN SCHOLIA.

accuratissimâ & subtilissimâ hujus loci Defensione, contrà iniquas *Aristarchi* Cavillationes. Circa finem autem, pro *λίαν in *Impressis*, & λίκ. in MSto, lego Λ, ἢ ια'. undecimam enim *Rhapsodiam* utrumque signum denotat, Λ enim *Majusculum* Undecim notat, & ια'. totidem sonat, totus locus ut hoc modo legatur, Καὶ Νεκυομαντείαν μὲ ἂν τις εἰκότως τῷ Λ'. ἢ ια'. εἶπεν, δηλονότι Ῥαψῳδίαν· Νεκυίαν ὁ, πύτλιον. Mox, ad Κυλλήνιος, *Scholion* catenùs mi-serè corruptum, ex *Eustathio* & *Etymologico M.* restituit dudum *Mericus Casaubonus*, quomodo Nos nunc edendum curavimus; & ad *Casauboni* sententiam amplius confirmandam, testari volo, Manuscriptum *Aloysianum* habere, ut & *Etymolog.* &c. σωληνώματα δ ν, & κυλωδίαν, quod pro κυλοειδίαν. Huc refer *Hesych.* v. Κῦλα, & *Martinii* Lexicon Philog. v. *Cinnus*. A voce κύλοι, vox *Latina*, *Cilium* & Supercilium.

Ὁρμαθὸν

Ὁρμαθῦ ὡς πέτρης, ἀνά τ' ἀλλήλῃσιν ἔχουσι·
Ὣς αἱ τελειγῦαι ἅμ' ἵσαν, ἦρχε δ' ἄρα σφὶν
Ἑρμείας ἀκάκητα κατ' ὀβριμόεντα κέλευθα.
Πὰρ δ' ἴσαν Ὠκεανῦ τε ῥοὰς καὶ Λευκάδα πέτρην,
Ἠδὲ παρ' Ἠελίοιο πύλας καὶ δῆμον Ὀνείρων,
Ἵκανον· αἶψα δ' ἵκοντο καὶ ἀσφοδελὸν λειμῶνα,

Abs cumulo è petrâ: sibi enim invicem adhærere-solent:
Sic hæ ſtridentes ſimul ibant: præibat verò ipſis
Mercurius nullo-malo-dignus per tenebricoſas vias.
Præteribant verò Oceani fluctus & *Albam* Inſulam,
Et Solis januas, & populum Somniorum,
Præteribant: ſtatimque pervenerunt in herboſum pratum,

ΣΧΟΛΙΑ.

8. Ὁρμαθοῦ ὡς πέτρης.] Τῆς ἐπαλλήλου πετρώδους * ἐπισωθέσεως, ἢ ἀλλήλας * σωτηρμένας, περὶ τὸ εἶρειν· ἐπιφορὰ γὰρ, Ἀνά τ' ἀλλήλῃσιν ἔχουσι. * Ὁρμαθὸς, σύνδεσμα, σίχος, * ἤγουν, τὸ σύρμα· ἀπὸ τοῦ ἁρμόζειν.

9. Σφίν.] Αὐταῖς.

10. Ἀκάκητα.] Ἕνεκα μὴ, * ἀμείπτου κακῶν· ἤτοι

11. Λευκάδα πέτρην.] Πρὸς τῆς κατοχθονίους μίσεσι.

12. Δῆμον ὀνείρων.] Τὸν νύκτα, ὃν ἡ φαίνουσι οἱ ὄνειροι.

13. Ἀσφοδελόν.] Ἄκαρπον φυτὸν, ὁ ἀσφόδελος· νοῦν, * τὸν τόπον λέγει τὸ ἀσφοδελώδη.

NOTÆ.

8. Ὁρμαθῦ ὡς πέτρης) Quòd, ut modò diximus, *Veſpertiliones* aliis rebus, & ſibi invicem, ex unguibus adhæreant & dependeant, confirmat & illud Doctoris *Johannis Franciſci Gemelli Careri*, in libro, cui Titulus, *Travails round the World*, Vol. V. lin. 1. c. 4. fol. 425. 6. *About this Lake, in the Day time, there is an infinite number of large* Batts, *hanging on the Trees, one by another, in Ropes*, &c. *Ibid.* Ἄντρα θεσπέσιον) *Euſtath.* fol. 820. lin. 51. Θεσπέσιον ὃ ἄντρον, οὐχ ἁπλῶς ἔτω παρέρριπται· ἀλλ' ὅτι θεῖα τὰ ἄντρα ἐνομίζοντο, εἴα σύμβολα Κόσμου, καθὰ Πορφύριος· ὡς καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς ὁ Ἰθακήσιος ἄντρον εἴρηκε), ὃ καὶ ἐπήνεγκεν ἐρέσθη σαφῶς. Vid. ad υ'. v. 103.

10. Ἑρμείης ἀκάκητα) *Ariſtides*, 3 Tom. Orat. pro *Rhetor.* Δοκοῦσι δ' ἔμοιγε καὶ τὰ Ἑρμοῦ οἱ Ποιηταὶ τὰ τε σφίσι ταύτης ἠκριβωκότα καὶ ἐπεσταλμένα, τοῦτο χάριν τοῦ κοινοῦ τῶν θεῶν μόνον καλεῖν ὀνόματι· κοινὸν μὲν γὰρ ἅπασιν Ἕλλησι ἐώκασιν ὀνομάζεσθαι· ἰδίᾳ δ' ἔτω μόνον τοῦτον, καὶ Ἀκάκητά γε, ᾧ Ἐριούνιον· ὅτι κακὸν μὲ οὐδὲν ἡ παρ' αὐτοῦ δύρεσις· ἀγαθὰ δ' ἐξῆς ἅπασι παρέχει τοῖς ἀνθρώποις, εἰ πολέμοις, εἰ εἰρήνῃ, εἰ γῇ, εἰ θαλάττῃ, εἰ δυσκολίαις, εἰ εὐφροσύναις, παντάχοῦ. Alludit Rhetor ad locum, in *Homeri* Hymno *Mercurii*, Numer. XVII, v. 12. Χαῖρ', Ἑρμῆ, χαριδῶπα, Μαίης υἱὲ, Διὸς τε ἰάων. Confer *Brevia Scholia*, & quæ *Pauſanias*, l. 8. c. 3. De *Acaco*, undè *Acacesium*, & indè *Acacetes*. Vid. etiam *Brevia Scholia*, ad *Iliad.* ε'. v. 422.

11. Πὰρ δ' ἴσαν Ὠκεανοῖο ῥοὰς καὶ Λευκάδα πέτρην) Huc refer *Diodor. Sicul.* l. 1. p. 86. Quòd verò per Λευκάδα πέτρην, *Britannia* noſtra innuatur, quodque τὸ πέτρα, non *Rupes*, verum *Inſula* vertendum ſit, licet etiam *Albæ* Rupes ad noſtræ *Britanniæ* oras ſpectentur, pluribus probamus, ad *Euripid.* Helen. v. 1692. Addendus *Heſych.* v. Λευκάδα πέτρην) Διὰ ταύτης λέγει τὰ πέτρας, τὴν Ὠκεανὸν φέρειν· ἢ, ἀλληγορικῶς, τὸ σῶμα ἡμῶν τὸν ἀνθρώπων· ἀφ' οὗ τὰς ἐλένας λευκὰς εἶναι· αἱ γὰρ ψυχαὶ τῶν τελευτώντων ἀφ' οὗ σώματος ἀπέρχονται. Vid. *Euſtath.* fol. 820. lin. 53. &c. & Notam proximè ſequentem.

12. Ἠδὲ παρ' Ἠελίοιο πύλας) Idem *Heſych.* Ἠελίοιο πύλας) Τὰς κύκλους, δι' ὧν τὰς πορείας ποιεῖ ὁ Ἥλιος· οἱ δὲ, ἀλληγορικῶς, τὰς Ὀφθαλμούς. Vid. *Diogen. Laert.* l. 8. p. 512. §. 140. de *Pythagorâ*. Ἔστι δὲ οἷς Ἡλίου πύλας καλεῖ τὰς Ὀφθαλμούς. Δῆμος ὀνείρων, καθὰ Πυθαγόρειοι, αἱ ψυχαὶ, ἃς σωμάτων φασὶν εἰς τὴν Γαλαξίαν, ὅτε ὕτω σφόδρα βρέμοιτο, ἀπὸ τοῦ γάλακτος τροφῶν, ὅτων εἰς γένεσιν πίπτωσιν, *Porphyrius*, ἐκ ἄντρου νυμφῶν. Ità *Orpheus*, Argonautic. v. 1140. Ἀΐρηκτοί τ' Ἀΐδαο πύλαι Ϲ δῆμος Ὀνείρων.

13. Ἀσφοδελὸν λειμῶνα) Vid. ad *Odyſſ.* λ'. v. 538. & *Suidam*, v. Ἀσφόδελος. Περιπαροξυτόνως ὃ ἀνα-

NOTÆ IN SCHOLIA.

8. Ὁρμαθοῦ ὡς πέτρης) In hoc *Scholio*, * ἐπισυνθέσεως, lego, ex MSto, unâ voce, quæ malè olim disjungebatur, & * συνημμένας, pro ἀνημμένας, excepto, quod in MSto ας, in *Dativo* ſit. Huc refer *Heſych.* v. Ὁρμαθοῦ ὡς πέτρης) Τόπῳ ἐπαλλήλῳ πετρώδης συνθέσεως, lego, ἐπισυνθέσεως. * Ὁρμαθὸς, σύνδεσμος, σίχος, ex *Suidâ*. Voces * ἤγουν σύρμα, ex *Etymolog.* M. v.

10. Ἀκάκητα) Pro ἀμείπτου κακῶν, in hoc *Scholio*, quod etiam *Aldina* præfert, * ἀμείπτους κακῶν, ex *Merici Caſauboni* emendatione, quæ ab *Aloyſii Alemanni* MSto confirmatur. *Heſychius*, Ἀκάκητα) Ὁ μηδενὸς κακοῦ ἄξιος, ἀντὶ τοῦ, ἀκακήτης. Vid. *Etymolog.* M. v. Ἀκακήτης.

13. * Τὸν τόπον λέγει) Vid. Not. in *Textum*.

VARIÆ LECTIONES.

10. Ἑρμείας) γρ. Ἑρμείης.

11. Ὠκεανοῦ τε ῥοὰς) γρ. Ὠκεανοῖο ῥοάς.

Ἐν ἀδὲ ὁ

* Ἐνθάδε ναίουσι ψυχαὶ, εἴδωλα καμόντων.
Εὗρον δ' ψυχὴ Πηληϊάδαο Ἀχιλῆος,
Καὶ Πατροκλῆος, ἠμὲν ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο,
Αἴαντός θ', ὃς ἄριστος ἦεν εἶδός τε, δέμας τε
Τῶν ἄλλων Δαναῶν, μετ' ἀμύμονα Πηλείωνα.
Ὡς οἱ μὲν περὶ κεῖνον ὁμίλεον· ἀλγεσίμολον δὲ
Ἦλυθ' ἐπὶ ψυχὴ Ἀγαμέμνονος Ἀτρείδαο
Ἀχνυμένη· περὶ δ' ἄλλαι ἀγηγέραθ', ὅσαι ἅμ' αὐτῷ
Οἴκῳ ἐν Αἰγίσθοιο θάνον ἠὲ πότμον ἐπέσπον.
Τὸν πρότερη ψυχὴ προσεφώνεε Πηλείωνος,
Ἀτρεΐδη, μέν σε Φάμεν Διὶ περπικεραύνῳ
Ἀνδρῶν ἡρώων φίλον ἔμμεναι ἤματα πάντα,
Οὕνεκα πολλοῖσίν τε καὶ ἰφθίμοισιν ἄνασσες,
Δήμῳ ἐνὶ Τρώων, ὅθι πάσχομεν ἄλγε' Ἀχαιοί.
Ἦ τ' ἄρα καὶ σοὶ πρῶτα πεπρωμένος ἔμμελλε
Μοῖρ' ὀλοὴ, τλῆναι οὔτις * ἀλθέμεν, ὅς κε γένηται.

Ubi habitant animæ, ſimulachra mortuorum.
Invenerunt autem *ibi* animam Pelidæ Achillis,
Et Patrocli, & ſtrenui Antilochi,
Ajaciſque, qui optimus erat ſpecieque, corporeque
Aliorum Danaorum, poſt ſtrenuum Peliden.
Sic hi quidem circa illum verſabantur; propè verò
Supervenit anima Agamemnonis Atridæ
Dolens; circùm quoq; aliæ congregatæ ſunt, quæcunque cum ipſo
Domo in Ægiſthi mortui ſunt, & fatum oppetebant.
Hunc prior anima allocuta eſt Pelidæ,
" Atride, ſuprà quidem te dicebamus Jovi gaudenti-fulmine
" Inter Viros heroas dilectum eſſe diebus omnibus,
" Quoniam multiſque & fortibus imperabas,
" Populo in Trojanorum; ubi paſſi ſumus dolores Achivi.
" Nihilominùs & tibi imprimis affutura erat
" Parca pernicioſa, quam nullus fugit, quicunque natus eſt.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

28. Πρῶτα.] Περὶ δ' δίοιτο καιρού· πόθεν ἦ ἤδη ὁ Ἀχιλλεύς; εἰκὸς παρ' ἄλλα πάντας αὐτόν· οὐ χαίρει νοητέον· Οὐδ' ὅσον ἐν μαλάκῃ τε καὶ ἀσφοδίλῳ μείζω ἀνειαρ· ἢ ἦν τύπος, ἐν ᾗ φύσει, Ὀξυτονητέον, ὡς καὶ παρ' Ὁμήρῳ, Κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα. Confer *Brevia Scholia*.

14. Ἐνθάδε) Ità ſcribo, pro ἐνθά τε, quod in Omnibus hactenùs obtinuit: quòd ἐνθάδε rectè ſe habeat, quoad *Senſum*, & *Tonum*, ἐνθά τε autem nequaquam, quoad *Tonum*; ἔνθα τε, enim, ut *Aldin.* habet, ſcribi debet. At idem ferè ſonus Ε τ', & δ'. undè Error.

15. Εὗρον δ' ψυχὴν Πηληϊάδαο Ἀχιλῆος, Καὶ Πατροκλῆος, καὶ ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο, Αἴαντός τε) Ità *Pauſanias*, Laconic. de *Leonymo*, Χρόνῳ δ', ὡς ὑμάνας ἐπαινήθην ἐκ τᾶ Λάκαινας, ἰδίᾳ μὲ ἔφασκεν Ἀχιλλέα, ἰδίᾳ δ' τὸν Ὀϊλέως, ἐκ τᾶ Τελαμῶνος Αἴαντα· σωτῆρα δ' καὶ Πάτροκλόν φησι, καὶ Ἀντίλοχον. Vid. ad *Euripid.* Andromach. v. 228. *Scholia*, Editionis *Barneſianæ*. Quod autem hìc *Pauſanias* de *Leonymo*, *Conon*, ubi ìdem ferè locus, de *Autoleonte*, narrat, Διηγησ. ιθ'. ad *Apollodori* Bibliothec. p. 258. Vid. ad λ'. v. 466.

21. Ἀχνυμένη) De hâc Quæſtione, Cur *Agamemnonis* Anima fingatur adhuc *Indolere* propter eà ἅδε ἐστὶν ἀμφισκητῆν, ἀλλ' ὅτι αὐτὴ ἐστι ἡ ὑποθεσις. Παρασήσεται.] Παροχλήσεται. Ἔμελλε.] Ἐφίκετο.

Τ Æ.

Cædem, dicendum infrà, ad. v. 190. *Ibid.* Ἀγηγέραθ', ὅσαι ἅμ' αὐτῷ) Ἀγηγέραθ', omninò ante *Aſperum* ſcribendum, ex Regulâ; ut *Florentina*, *Romana*, *Baſileenſi*, *Lovaniana Reſcii*, *Aldina*, *Hervagiana*, Sex nempe omnium Vetuſtiſſimæ Editiones; quùm verò fortè fortunâ *H. Stephani* Editio, ἀγηγίεσθ' habeat, is *Error* exindè in *Caſtellionæam*, *Spondanianam*, *Elzevirianam*, *Oxonienſem*, & *Cantabrigienſem*, Editiones, ἐκ ἀμφοδεχῆς propagatur. Quare iterum iterumque monendi ſunt *Magnorum Nominum* Superſtitioſi Sectatores, quantum periculum incurrant; qui quorumvis auctoritati innixi, vel *Papam*, vel alium quemvis Mortalium ἀναμάρτητον, aut *Infallibilem*, putant. Vid. ad ψ'. v. 31. & aliás; ut mox, ad v. 57.

29. * Ἀλεύεται) Ità *Euſtath.* fol. 822. lin. 6. in παρεκβολαῖς, ἀλεύεται, legit; ut & *Duportus*, in *Gnomologiâ*, & *Seberus* etiam, in *Indice*. Eſt enim reverà, ἀλεύομαι, vel aliàs, ab ἠλευάμην, legendum, ἀλεύατο. Ἀλεύατο autem, quod priùs obtinuerat, omninò tollendum. Vid. *Etymolog. M.* v. Ἀλεύω, & Ἀλεύατο, & quæ Nos ſuprà, ad ξ'. v. 400.

Variæ Lectiones.

14. Ἐνθάδε) γρ. ἐνθάτε, Omnia omninò *Exemplaria*, excepta *Aldinâ*; vid. Not. in *Textum*.

20. Ἦλυθ' ἐπὶ ψυχὴ) γρ. ἦλθεν ἔπι ψυχά.

21. Ἀγηγέραθ') γρ. ἀγηγίεσθ'. vid. N. in *Textum*.

29. Ἀλεύεται) γρ. ἀλεύατο, olim; vid. Not. in *Textum*.

Ὡς

Ὡς ὄφελες τιμῆς ἀπονήμενος, ἧσο ἄνασσες,
Δήμῳ σοὶ Τρώων θάνατον καὶ πότμον ἐπισπεῖν·
Τῷ κέν τοι τύμβον μὲν ἐποίησαν παναχαιοὶ,
Ἠδέ κε καὶ σῷ παιδὶ μέγα κλέος ἤρατ' ὀπίσσω·
Νῦν δ' ἄρα σ' οἰκλίτῳ θανάτῳ εἵμαρτο ἁλῶναι.
Τόνδ' αὖτε ψυχὴ προσεφώνεεν Ἀτρεΐδαο,
Ὄλβιε Πηλέος υἱὲ, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
Ὃς θάνες ἐν Τροίῃ, ἑκὰς Ἄργεος· ἀμφὶ δέ σ' ἄλλοι
Κτείνοντο Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ὑιες ἄριστοι,
Μαρνάμενοι περὶ σεῖο· σὺ δ' ἐν προφάλινθι κονίης
Κεῖσο μέγας μεγαλωστὶ, λελασμένος ἱπποσυνάων·
Ἡμεῖς δ' οὐπαρ ἦμαρ ἐμαρνάμεθ'· οὐδέ κε πάμπαν
Παυσάμεθα πολέμου, εἰ μὴ Ζεὺς λαίλαπι παῦσεν.
Αὐτὰρ ἐπεί σ' ἐπὶ νῆας ἐείκαμεν ὠκὺ πολέμοιο,
Κάτθεμεν ἐν λεχέεσσι, καθήραντες χρόα καλὸν,
Ὕδατί τε λιαρῷ καὶ ἀλείφατι· πολλὰ δέ σ' ἀμφὶς
Δάκρυα θερμὰ χέον Δαναοὶ, κείροντό τε χαίτας.
Μήτηρ δ' ἐξ ἁλὸς ἦλθε σὺν ἀθανάτῃσι Ἀλίῃσιν,
Ἀγγελίης ἀΐουσα· βοὴ δ' ἐπὶ πόντον ὀρώρει
Θεσπεσίη· τὼ δὴ τρόμος ἔλλαβε πάντας Ἀχαιούς·
Καί νύ κ' ἀναΐξαντες ἔβαν κοίλας ἐπὶ νῆας,
Εἰ μὴ ἀνὴρ κατέρυκε, παλαιά τε, πολλά τε εἰδὼς,
Νέστωρ, ὅς καὶ πρόσθεν ἀρίστη Φαίνετο βουλὴ,
Ὃς σφιν ἐὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
Ἴσχεσθ', Ἀργεῖοι, μὴ φεύγετε, κοῦροι Ἀχαιῶν·
Μήτηρ ἐξ ἁλὸς ἥδε, σὺν ἀθανάτῃσι Ἀλίῃσιν,
Ἔρχεται, ὃ παιδὸς τεθνειότος ἀντιόωσα.

" Utinam honore abundè perfruens,
quo imperabas,
" Populo in Trojanorum mortem & fatum consequutus esses;
" Quo tibi sepulchrum quidem fecissent omnes Achivi,
" Atque tuo filio magnam gloriam dedisses in futurum!
" Nunc utique te miserrimâ morte fatum erat abripi.
Hunc rursus anima allocuta est Atridæ,
" Felix Pelei fili, Diis similis Achilles,
" Qui mortuus es in Trojâ, longè ab Argo; circùm verò te alii
" Interfecti sunt Trojanorum & Achivorum filii optimi,
" Pugnantes circum te; tu interim vertigine pulveris
" Jacebas magnus in magno spatio, oblitus equitatus, *i. e. belli.*
" Nos verò toto die pugnabamus, neque omninò
" Cessaviſſemus à bello, nisi Jupiter turbine sedâſſet.
" At postquam te ad naves portavimus ex bello,
" Deposuimus in lectis, expurgato corpore pulchro,
" Aquâque calidâ & unguento; multas verò te circùm
" Lachrymas calidas fundebant Danai, totonderuntque crines.
" Mater autem ex mari venit, cum immortalibus Marinis *Deabus*,
" Nuncium audiens; clamor verò super mare ingruebat
" Immensus; invasitque tremor universos Achivos;
" Et fortè proruentes iviſſent concavas in naves,
" Nisi vir detinuisset antiquaque, multaque sciens,
" Nestor, cujus & antea optimum apparuit consilium,
" Qui ipsis rectè sentiens concionatus est, & dixit,
" Sistite gradum, Argivi, ne fugite, filii Achivorum:
" Mater ex mari hæc cum *Deabus* Marinis, i.e. *Nereidibus*,
" Venit suum filium mortuum curatura.

ΣΧΟΛΙΑ.

30. Ἀπονήμ.] Ὀνησιν καὶ ὠφέλειαν λαβών.
33. Ἤρατο.] Ἀπήντησας.
43. Ἐπείκαμ.] Ἠπείγκαμεν.
44. Κάτθεμ.] Κατεθέμεθα.
48. Ἀγγελίης.] Νῦν, ὃ ἠγγέλη.

NOTÆ.

40. Κεῖσο μέγας μεγαλωστὶ λελασμένος ἱπποσυνάων) *Eustath.* fol. 823. lin. 13. Ὃς δὴ ὁλοδύκτυλος εἴκων κεῖταί που καὶ ὁ Ἰλιάδι, nempè, *Iliad.* π'. v. 776.

54. Ἴσχεσθ', Ἀργεῖοι, μὴ φεύγετε, κοῦροι Ἀχαιῶν) Poeta seipsum & hìc παρῳδεῖ· nam & *Iliad.* γ'. v. 82. Ἴσχεσθ', Ἀργεῖοι· μὴ βάλλετε, κοῦροι Ἀχαιῶν.

VARIÆ LECTIONES.

33. Ἤρατο) γρ. ἤρω, rectè; ἠράμην enim ἦρο, ἦρω. Vid. infrà, ad v. 192.

Ὣς ἔφαθ· οἱ δ' ἔχοντο φόβῳ μεγάθυμοι Ἀχαιοί.
Ἀμφὶ δέ σ' ἔστησαν κῆρες Ἀλίοιο γέροντος,
Οἴκτῳ ὀλοφυρόμεναι, ἕσσαν δ' ἄμβροτα εἵματα ἕσταν·
Μοῦσαι δ' ἐννέα πᾶσαι, ἀμειβόμεναι ὀπὶ καλῇ,
Θρῆνεον· ἔνθα κέν οὔπιν ἀδάκρυτόν γ' ἐνόησας
Ἀργείων· τοῖον γὰρ ὑπώρορε Μοῦσα λίγεια.
*Ἑπτὰ ἢ ἓξ δέκα μέν σε ὁμοῦ νύκτας τε, καὶ ἦμαρ,
Κλαίομεν, ἀθάνατοί τε θεοὶ θνητοί τ' ἄνθρωποι·
Ὀκτωκαιδεκάτῃ δ' ἔδομεν πυρὶ, πολλὰ δέ σ' ἀμφὶς
Μῆλα κατεκτάνομεν μάλα πίονα, καὶ ἕλικας βοῦς·
Καίετο δ' ἔν τ' ἐσθῆτι θεῶν, καὶ ἀλείφατι πολλῷ,
Καὶ μέλιτι γλυκερῷ· πολλοὶ δ' ἥρωες Ἀχαιοὶ
Τεύχεσιν ἐρρώσαντο πυρὶν πέρι καιομένοιο,
Πεζοί θ', ἱππῆές τε· πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δή σε φλὸξ ἧκεν Ἡφαίστοιο,

" Sic dixit; hi autem abstinebant à timore magnanimi Achivi.
" Circum itaque te steterunt filiæ Marini senis,
" Miserabiliter lugentes, circumque immortales vestes induerunt.
" Musæ verò novem omnes, alternantes voce pulchrâ,
" Lamentabantur: tunc nullum non lachrymantem vidisses
" Argivorum; ita enim animos permoverat Musa stridula.
" Septem & decem quidem te simul noctesque, & interdiù,
" Flevimus immortalesque Dii, mortalesque homines;
" Octavâ & decimâ autem dedimus igni, multasque circa te
" Oves jugulavimus valdè pingues, & nigras boves.
" Cremabaris item in veste Deorum, & unguento multo,
" Et melle dulci: multique heroës Achivi
" Armis irruerunt circa rogum, dum comburebatur corpus,
" Peditesque, Equitesque; & ingens ortus est strepitus.
" Sed quùm jam te flamma absumserat Vulcani,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

61. Ἐνόησας.] Ἐθηάσω.
65. Ἕδομεν.] Ἐδώκαμεν. Ἕδομεν πυρί.] Ἀντὶ τοῦ ἐκαύσαμεν.
67. Καίετο.] Ἐκαίω.
70. *Ἐρρώσαντο.] Ἐρρωμένως ἐπιήνησαν.
71. *Ἧκεν.] Ἐπλεύσε, ἐκάλυψεν.

N O T Æ.

57. Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἔχοντο) Est ἔφαθ' omninò ante *Asperum*, ex Regulâ scribendum; ut Prædictæ omnes Editiones; licet *Henr. Stephanus* hâc fortè etiam in parte lapsus, juratos suos prædictos Sectatores post se traxerit, omnibus nempe illius errorem errantibus, ut suprà, v. 21. & infrà, v. 495.

58. Κούρῃσιν ἁλίοιο γέροντος) De *Quinquaginta* filiis *Nerei*, vid. quæ Nos suprà, ad *Iliad.* σ'. v. 38.

60. Μοῦσαι δ' ἐννέα πᾶσαι) De hâc phrasi, videsis ad *Iliad.* τ'. v. 247. De Objectione contrà locum, vid. infrà, ad v. 190.

63. Ἑπτὰ δ' ἢ ἓξ δέκα μέν σε ὁμοῦ) Ità ἑπτὰδεκαίδεκα lego, pro ἑπτακαίδεκα, *Sensu* & *Metro* postulante, nec *Eustathii* Lectionem in παρεκβολαῖς moramur, qui sæpè *Prosaicè*, laudat *Poetam*, ut mox, v. 78. ἀπάντων ἄλλων, pro τ' ἄλλων, &c. Vid. suprà, ad v. 67. Νύκτας autem & ἦμαρ, & νύκτας τε καὶ ἦμαρ, aliàs, more *Hebræorum*, Qui *Noctem*, solent *Diei* præponere; ut *Genes.* c. 1. v. 5. 8. 13. 19. 23. 31. Cur tamdiu Exequias distulerint *Græci*, vid. infrà, ad v. 190. Ex Ordinatione *Deæ* Matris.

67. Καίετο δ' ἔν τ' ἐσθῆτι θεῶν) Ἐν παυδίμῳ δηλονότι ἐσθήματι, ἐ εἰζαφίοις λευκοῖς· οἷα θεῶν εἰωρτήσων ἦν ἄξια καὶ ἴδια. Vid. *Eustath.* fol. 824. lin. 33. Ἐσθῆτι ἢ θεῶν λέγει τὰ ἀμβρόζια εἵματα. τὰ ἀνωτέρω ῥηθέντα. Huc refer *Achillis* Epitaphium, in Πίνδαρ. Θεσσαλὸς ἔτος αἰνῇ Ἀχιλεὺς ἐν τοῖδε τέθαπται Τύμβῳ· ἐβρήνησαν δ' Ἐννέα Πιερίδες.

69. Τεύχεσιν ἐρρώσαντο πυρὶν πέρι) Ità *Iliad.* ψ'. v. 13. Οἱ δ' τεῖς ἀμφὶ νεκρὸν εὐτρεχὰς ἤλασαν ἵππους.

NOTÆ IN SCHOLIA.

70. *Ἐρρώσαντο) Hoc ex *Eustath.* fol. 824. lin. 3. Vid. ad ψ'. v. 3. Not. in *Scholia*.

71. *Ἧκεν) Ἐπλεύσε, ex eodem.

Variæ Lectiones.

57. Ἔφαθ') γρ. ἔφατ', vid. Not. in *Textum*.
61. Ἀδάκρυτόν γ' ἐνόησας) γρ. ἀδάκρυτόν γε τόησας, *Eustath.* fol. 823. lin. 26.
62. Ὑπώρορε) γρ. ἐπώρορε, & ἐπώρνυε, *H Steph.* ἐπόρνυε, *Eust.* fol. 823. lin. 26. *Ib.* Λίγεια) γρ. λιγεῖα.
63. Ἑπτὰδεκαίδεκα) γρ. ἑπτακαίδεκα, malè olim; ut Not. in *Textum*; γρ. ἑπτὰ ἢ ἓξ δέκα.
65. Πολλὰ δέ σ' ἀμφὶς) γρ. πολλὰ δ' ἐπ' αὐτῷ, *H. Steph.* ut referatur ad τῷ πυρί. Verùm non video hanc *Lectionem* observatam *Eustathio*, ut nec plures alias ejusdem *Lectiones*, utut ille Omnes ex *Eustathio* haustas dicat. Vid. suprà, ad π'. v. 317.

Ἧλθεν

Ἠῶθεν δή τοι λέγομθ λεύκ' ὀστέ', Ἀχιλλεῦ,
Οἴνῳ ἐν ἀκρήτῳ καὶ ἀλείφατι· δῶκε δὲ μήτηρ
Χρύσεον ἀμφιφορῆα· Διωνύσοιο δ' ἆθλον
Φάσκ' ἔμμεναι, ἔργον δὲ περικλυτοῦ Ἡφαίστοιο.
Ἐν τῷ τοι κεῖσθ' λεύκ' ὀστέα, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
Μίγδα δέ, Πατροκλοιο Μενοιτιάδαο θανόντος·
Χωρὶς δ', Ἀντιλόχοιο· τὰ ἔξοχα τῖες ἁπάντων
Τῶν ἄλλων ἑτάρων, μετὰ Πάτροκλόν γε θανόντα.
Ἀμφ' αὐτοῖσι δ' ἔπειτα μέγαν καὶ ἀμύμονα τύμβον
Χθάμθ' Ἀργείων ἱερὸς φρατὸς αἰχμητάων,
Ἀκτῇ ἔπι προὐχούσῃ, ἐπὶ πλατεῖ Ἑλλησπόντῳ·
Ὡς κεν τηλεφανὴς ἐκ ποντόφιν ἀνδράσιν εἴη
Τοῖς, οἳ νῦν γεγάασι, καὶ οἳ μετόπισθεν ἔσονται.
Μήτηρ δ', αἰτήσασα θεοὺς περικαλλέ' ἄεθλα,
Θῆκε μέσῳ ἐν ἀγῶνι χαριζομένη Ἀχαιοῖς.
Ἦδη μὲν πολέων τάφῳ ἀνδρῶν ἀντεβόλησα
Ἡρώων, ὅτε κέν πο' ὑποφθιμένοιο ἄνακτος
Ζώννυνται τε νέοι, καὶ ἐπεντύνονται ἄεθλα·

" Sub aurorâ utique tibi collegimus
" alba ossa, ô Achillies,
" Vino in puro & unguento: dedit
" autem mater
" Auream amphoram, Dionysiique
" donum
" Dicebat esse, opus verò inclyti Vul-
" cani.
" In hâc tibi jacent alba ossa, illustris
" Achilles;
" Mixtimque Patrocli Menœtiadæ de-
" mortui:
" Separatim verò Antilochi, quem
" eximiè honorabas omnium
" Aliorum sociorum, post Patroclum
" mortuum.
" Circum his *reliquias* verò postea
" magnum & invidendum tumu-
" Fudimus Argivorum sacer exercitus
" bellicosorum,
" Littore in excelso, super latum Hel-
" lespontum;
" Ut è longinquo manifestus ex pon-
" to viris esset
" His, qui nunc nati sunt, & qui in
" futurum erunt.
" Mater autem, Diis veniam rogatis,
" perpulchra certamina
" Proposuit medio in circo optimis
" Achivorum.
" Jamdudum quidem multorum ad
" funus virorum veni
" Heroum, quando aliquando mortuo
" Rege *quodam*
" Cinguntur quæ juvenes, & parant cer-
" tamina:

ΣΧΟΛΙΑ.

72. Λέγομθ.] Συνάγομθ.

81. Ἱερὸς φρατὸς.] * Ἱερὸν φρατὸν λέγει τὸ Ἑλληνικὸν, ὡς ὑπὲρ ἀρετῆς πλουτισάντων τὸ δικαιότατον εἶναι πόλεμον.

82. Πρὸχούσῃ.] Περιχούσῃ, ἐξεχούσῃ.

83. Τηλεφανὴς.] Ἐκ διαστήματος φαινόμενος. Ποντόφιν.] Τῆς θαλάσσης, * ὡς πρόσθιν.

89. Ζώννυνται.] Ἐν περιζώμασιν ἀγωνίζονται.

NOTÆ.

80. Μίγαν καὶ ἀμύμονα τύμβον) Hunc tumulum, ad *Sigæum* Promontorium suo tempore extitisse ait *Strabo*, cum *Sacello*, etiam diù post *Apollonii Tyanensis* tempora, ut *Philostratus*. Vid. ad *Euripid.* Helen. v. 33.

87. Ἀντεβόλησα) Qui legunt ἀντεβάλησας, vel hinc refutari possunt, quod mox v. 90. Ἐστήκεσαν necessariò sit legendum; quum ἐστήκεσας nullo modo stare possit, ob vocem sequentem θυμόν. Quare redarguendus hic *Eustath.* fol. 823. lin. 41. Ἦδη μὲν πολέων τάφῳ ἀνδρῶν ἀντεβόλησας Ἡρώων· ὅτε κέν ποτε ὑποφθιμένοιο βασιλῆος Ζώννυνταί τε νέοι, καὶ ἐπεντύνονται ἄεθλα· ἤγετο εἰς ἀγῶνας ἀπαλίζον. Ἀλλὰ γε κεῖνα μάλιστα ἰδὼν ἐστήκεσα, ἢ ἐστήκεσας, οἷα ἐπὶ σοὶ κατέθηκε μήτηρ περικαλλέ' ἄεθλα. Vid. eundem, fol. 824. lin. 44. & deinceps. Nisi dicendum, quod reverà dicendum, Ἀντεβόλησα rectè in Primo loco poni; cùm de se ipso *Agamemnon* loquatur; at nunc posse etiam dici de *Achille*, ad ipsum; verum tunc aliâ Voce utendum. Et *Florentina* enim, *Aldina*, & *Lovaniana Rescii*, ἠήσατο θυμῷ hìc legunt, licet alio in loco Omnes ἀντεβόλησα Retineant, & Potest in hoc loco Mutatio *Numeri* fieri, ut Φαίης κὲν ζώοντε, & *Latini* dicunt, *Mireris* utique, si tale spectares. De More *ad Funera Certandi*, vid. quæ Nos ad Certamen *Homeri* & *Hesiodi*.

NOTÆ IN SCHOLIA.

81. * Ἱερὸς φρατὸς) Hoc *Scholion* ex *Eustathio*, fol. 824. lin. 41. quod eò libentiùs huc referendum duxi; quoniam & *Christianis* vocatum fuerit *Bellum Sanctum*, utpote *Religionis* causâ susceptum, &c.

83. * Ὡς πρόσθιν) Οἴκοθεν addo, vid. ad *Iliad. ν'.* v. 588.

VARIÆ LECTIONES.

79. Μετὰ Πάτροκλόν γε θανόντα) γρ. μετ' ἀμύμονα Πατροκλῆα.

87. Ἀντεβόλησα) γρ. ἀντεβόλησας, vid. Not. in *Textum*.

Ἀλλά κε κεῖνα μάλιστα ἰδὼν ἐπεθήπεα θυμῷ,
Οἷ' ἐπὶ σοὶ κατέθηκε Θεὰ περικαλλέ' ἄεθλα,
Ἀργυρόπεζα Θέτις· μάλα γὰρ φίλος ἦσθα θεοῖσιν.
Ὡς σὺ μὲν ὐδὲ θανὼν ὄνομ' ὤλεσας, ἀλλά τοι αἰεὶ
Πάντας ἐπ' ἀνθρώπους κλέος ἔσται ἐσθλόν, Ἀχιλλεῦ·
Αὐτὰρ ἐμοὶ τί τόδ' ἦδος, ἐπεὶ πόλεμον τολύπευσα;
Ἐν νόστῳ γάρ μοι Ζεὺς μήσατο λυγρὸν ὄλεθρον
Αἰγίσθου τε δυσηλεγέος θ' ὑπὸ χερσί, καὶ οὐλομένης ἀλόχοιο.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
Ἄγχίμολον δέ σφ' ἦλθε διάκτορος Ἀργειφόντης,
Ψυχὰς μνηστήρων κατάγων, Ὀδυσῆϊ δαμέντων.
Τὼ δ' ἄρα θαμβήσανθ' ἰθὺς κίον, ὡς ἐσιδέσθην·
Ἔγνω δ' ψυχὴ Ἀγαμέμνονος Ἀτρείδαο
Παῖδα Μελανθῆος, * τ' ἀγακλυτὸν Ἀμφιμέδοντα·
Ξεῖνος γάρ οἱ ἔην, Ἰθάκῃ ἔνι οἰκία ναίων.
Τὸν πρότερη ψυχὴ προσεφώνεεν Ἀτρείδαο,
Ἀμφίμεδον, τί παθόντες ἐρεμνὴν γαῖαν ἔδυτε,
Πάντες κεκριμένοι καὶ ὁμήλικες; οὐδέ κεν ἄλλως
Κεκρίμενος λέξαιτο κατ' πτόλιν ἄνδρας ἀρίστους.
Ἦ ὔμμ' ὀπὶ νήεσι Ποσειδάων ἐδάμασσεν,
Ὄρσας ἀργαλέους ἀνέμους καὶ κύματα μακρά;
Ἦ πού ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσου

" Verùm illa maximè conſpicatus mi-
" ratus ſum animo.
" Qualia in tuam gratiam poſuit Dea
perpulchra certamina,
" Argentea-pedibus Thetis: valdè enim
" amicus eras Diis.
" Sic tu quidem, neque mortuus no-
men perdidiſti, ſed tibi ſemper
" Omnes inter homines gloria erit
" bona. ô Achilles.
" At mihi quid illud commodi, quòd
bello exhausto *ſupervixerim?*
" In reditu enim mihi Jupiter moli-
tus eſt *malam mortem*
" Ægiſthi à manibus & pernicioſæ
uxoris.
Sic hi quidem talia inter ſe loquebantur:
Prope autem ipſos venit internuncius Argicida,
Animas procorum deducens, ab Ulyſſe *nece* domitorum.
Hi igitur ſtupefacti rectà, *i. e. obviam* iverunt, ut viderunt:
Cognovit verò anima Agamemnonis Atridæ
Filium Melanthii, perinclytum Amphimedonta;
Hoſpes enim illi erat, in Ithacâ domos habitans.
Hunc prior anima allocuta eſt Atridæ,
" Amphimedon, quid paſſi tenebroſam terram ſubiiſtis,
" Omnes eximii & æquales? neque aliter aliquis
" Habito delectu elegiſſet in civitate viros optimos.
" Nunquid vos in navibus Neptunus domuit,
" Concitatis moleſtis ventis & fluctibus magnis?
" An inimici viri læſerunt in terrâ

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

95. Τολύπευσα.] Κατέπραξα, ἀπήρτισα.

100. Ὀδυσῆϊ δαμέντων.] Ὑπὸ Ὀδυσσέως ἀναιρεθέντων.

108. Λίξαιτο.] Συναγάγοι.

Ν Ο Τ Æ.

97. Αἰγίσθου ὑπὸ χερσί) Hiſtoria hæc plenior habetur, ſuprà, ad λ'. v. 408. Ἀλλά μοι Αἴγισθος πόλλας ἀλγεα πῆμα τε μοῦνον τε.

100. Ψυχὰς μνηστήρων) De Quæſtione, quomodò Hæ Animæ, ante eorum exequias, ſint in *Elyſium* admiſſæ, vide infrà, ad v. 190.

103. Παῖδα Μελανθῆος * τ' ἀγακλυτὸν Ἀμφιμέδοντα) Quum in Veteri Codice τὸ τ' malè excideſſet, reſtituendum curavi; cùm & Articulus ſæpè præfigi ſoleat aliis Nominibus, apud *Homerum*, ut *Iliad.* υ'. v. 320. Ἴξε δ' ὅθ' Αἰνείας, ὃ δ' ὁ κλυτὸς ἦεν Ἀχιλλεύς, & φ'. v. 252. Μέλανι δ' ἤρεπτῆρι, & β'. v. 681. Νῦν δ' αὖ τὰς, ὅσσοι τὸ Πελασγικὸν Ἄργος ἔναιον. Aliis viſum interſerere τὸ μάλ', aliis τὸ τοί· at τ' omninò præterendum. Tres autem *Melanthii* videntur *Homero* agnoſci, *Primus* hic *Amphimedontis* pater, Nobilis apud *Ithacenſes*; *Secundus*, *Trojanus*, ab *Eurypylo* cæſus, *Iliad.* ζ'. v. 36. *Tertius* denique *Ulyſſis* perfidus Domeſticus, Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν. Μελανθεὺς autem & Μελάνθιος indiſcriminatim dicitur.

Variæ Lectiones.

90. Ἐτεθήπεα) γρ. ἐτεθήπειν, & ἐτεθήπειν. At *Florentina* Editio, *Aldina*, & *Lovaniana Reſcii*, θηήσατο θυμῷ, omnes hoc in loco, vid. ad v. 87. Not. in *Textum*.

103. Παῖδα Μελανθῆος τ' ἀγακλυτὸν) γρ. παῖδα Μελανθῆος ἀγακλυτὸν, vid. Not. in *Textum*.

104. Ξεῖνος γάρ οἱ) γρ. ξεῖνος γάρ τοι, *Florentin. Aldin. Lovanian. Reſcii.*

Βῆς * ϖειμαραμβύης, ἠδ' οἰῶν πώεα καλά;
Ἠὲ ϖεὶ πόλιος μαχεόμβοι, ἠδὲ γυναικῶν;
Εἰπέ μοι εἰρομένῳ· ξεῖνος δέ τοι εὔχομαι εἶναι.
Ἦ ὄ μέμνη, ὅτε κεῖσε κατήλυθον ὑμέτερον δῶ,
Ὀτρυνέων Ὀδυσῆα, σὺν ἀντιθέῳ Μενελάῳ,
Ἴλιον εἰς ἅμ' ἕπεσθαι, ἐϋστέλμων ἐπὶ νηῶν;
Μῆνι δ' ἄρ' οὖλῳ πάντα περήσαμεν ὠκέα πόντον,
Σπουδῇ παρτεπιθόντες Ὀδυσῆα πτολίπορθον.

Τόνδ' αὖτε ψυχὴ προσεφώνεεν Ἀμφιμέδοντος,
Ἀτρεΐδη, κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνον,
Μέμνημαι τάδε πάντα, καὶ ἀτρεκέως καταλέξω
Ἡμετέρῃ θανάτοιο κακὸν τέλος, οἷον ἐτύχθη.
Μνώμεθ' Ὀδυσσῆος δὴν οἰχομένοιο δάμαρτα·

" Boves-dum ſurriperetis, & ovium greges pulchros?
" An pro civitate pugnantes, & mulieribus?
" Dic mihi interroganti, hoſpes enim tibi profiteor eſſe.
" An non recordaris, quando illuc veni ad veſtram domum,
" Impulſurus Ulyſſem, cum divo Menelao,
" Ad Ilium ſimul ut ſequeretur, benè tranſtratis in navibus?
" Menſe autem toto omnem tranſivimus latum pontum,
" Cum vix tandem flexiſſemus Ulyſſem urbium-populatorem.
Hunc rurſus anima allocuta eſt Amphimedontis,
" Atrides, optime, rex virorum Agamemnon,
" Memini hæc omnia, & verè enarrabo
" Noſtræ mortis malum finem, qualis fuerit.
" Petebamus Ulyſſis diù abſentis uxorem;

ΣΧΟΛΙΑ.

112. Πειζαμαραμβύης.] Πειζελαύνοντας.
118. Οὖλῳ.] Ὅλῳ.
119. Σπουδῇ.] Μόλις. ἤγουν ὃ κρύπτειν ἑαυτὸν [* ὁ Ὀδυσεὺς, μὴ βουλόμενος φανερὸς γενέσθαι, ὁ ἀφ' ὑλίσεως,] ἀλλ' ὡς συνετὸς ἀνὴρ ὁρᾷ τὸ μέγεθος τοῦ πολέμου, ὅτι εἰκὸς τὴν Ἀχαμαίμνονα * παρὰ τοῦ Ἀμφιμέδοντα μένειν ἢ παρὰ τοῦ Ὀδυσσέως.

NOTÆ.

112. Βῆς ϖειμαραμβύης) Mallem & hic legere βῆς ϖειμαραμβύης, pro corrupto ϖειζαμαραμβύης, ut ſuprà, ad λ'. v. 401.

113. Ἠὲ ϖεὶ πόλιος μαχεόμβοι, ἠδὲ γυναικῶν) Cum olim, in Vetuſtiſſimis & Optimis Exemplaribus, præceſſerit ϖειζαμαραμβύης, τὸ μαχεόμβοι tamen hic rectè dicitur, ut referatur ad id, quod præceſſerit, v. 106. Τί παθόντες χαῖτ' ἔδυτε;

115. Ἦ ὄ μέμνη) Et hic τὸ η & ε coaleſcunt μετοσυλλάβως, ut ad *Iliad.* ο'. v. 18. Ἦ ὄ μέμνη, ὅτε τ' ἐκέλευσα ὑψόθι, ὦκα ϑοὴν πολεῖν· De quâ re Nos, ad *Euripid.* Oreſt. v. 596. &c.

120. Ἀτρεΐδη κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν, Ἀγαμέμνον, Μέμνημαι τάδε πάντα, καὶ ἀτρεκέως καταλέξω, Ἡμετέρῃ) γρ. Μέμνημαι τάδε πάντα, διοτρεφὲς, ὡς ἀγορεύεις· Σοὶ δ' ἐγὼ εὖ μάλα πάντα, καὶ ἀτρεκέως καταλέξω, verùm hæc *Lectio* fit ex *Criticorum* perverſo judicio, qui durum putabant, Mortuum *Agamemnona* titulis inſigniri, quos Vivus habuit; quaſi illorum τὸ Διοτρεφὲς, minùs eſſet huic *Objectioni* obnoxium, ut magis proprium. Vah! Piget, pudetque temerarii *Criticorum* dogmatis. *Virgil.* Æneid. l. vi. v. 642. *Quæ Gratia Curruum, Armorumve fuit Vivis, ea Cura Sepultis.* Vid. infrà, ad v. 190.

NOTÆ IN SCHOLIA.

119. [* Ὁ Ὀδυσεὺς, μὴ βουλόμενος φανερὸς γενέσθαι, ὁ ἀφ' ὑλίσεως] Hæc verba, *Uncinis* incluſa, opportunè ſuggeſſit MS. *Aloyſii Alemanni*, quibus hujus *Scholii* Defectum gravem nunc habes feliciter expletum. Vellem equidem, pro * παρὰ τοῦ Ἀμφιμέδοντα, legere, * παρὰ τοῦ Ἀμφιμέδοντος πατρὶ, vel παρὰ τῆς τοῦ Ἀμφιμέδοντος, ut *Euſtath.* apertè legit, fol. 825. lin. 15. Non enim *Amphimedon*, qui inter Procos erat coætaneus, potuit ipſe hoſpitio excipere *Agamemnonem*; verùm Puer exiſtens, benè potuit illius, in Patris domo excepti, & à ſe viſi meminiſſe; ut de ſe teſtatur *Antinous*, vidiſſe nempè ſe aliquando *Ulyſſem*, *Odyſſ.* φ'. v. 94. Οἷος Ὀδυσεὺς ἔσκεν· ἐγὼ δέ μιν αὐτὸς ὄπωπα· Καὶ γὰρ μνήμων εἰμὶ πάις ἔτι νήπιος ἦα. Potuit tamen *Amphimedon* ferè *Vicenarius* eſſe illo tempore, ut nec *Agamemnonis* memoriæ excidérit.

VARIÆ LECTIONES.

112. Πειμαραμβύης) γρ. ϖειζαμαραμβύης. vid. Not. in *Textum*.

121. Ἀτρεΐδη, κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνον, Μέμνημαι τάδε πάντα, καὶ ἀτρεκέως καταλέξω) γρ. Μέμνημαι τάδε πάντα, Διοτρεφὲς, ὡς ἀγορεύεις· Σοὶ δ' ἐγὼ εὖ μάλα πάντα, καὶ ἀτρεκέως καταλέξω. Vid. Not. in *Textum*.

Ἦδ',

Ἡδ' οὐδ' ἠρνεῖτο γυγερὸν γάμον, οὔτ' ἐτέλεσσε,
Ἡμῖν φραζομένη θάνατον καὶ κῆρα μέλαιναν.
Ἀλλὰ δόλον τόνδ' ἄλλον ἐνὶ φρεσὶ μερμήριξε·
Στησαμένη μέγαν ἱστὸν ἐνὶ μεγάροισιν ὕφαινε
Λεπτὸν καὶ ἄσπετον· ἄφαρ δ' ἡμῖν μετέειπε,
Κοῦροι, ἐμοὶ μνηστῆρες, ἐπεὶ θάνε δῖος Ὀδυσεύς,
Μίμνετ' ἐπειγόμενοι τὸ ἐμὸν γάμον, εἰσόκε φᾶρος
Ἐκτελέσω, μή μοι μεταμώλια νήματ' ὄληται,
Λαέρτῃ ἥρωϊ ταφήϊον, εἰσότε κέν μιν
Μοῖρ' ὀλοὴ καθέλῃσι ταναηλεγέος θανάτοιο·
Μή πις μοὶ κατὰ δῆμον Ἀχαιϊάδων νεμεσήσῃ,
Αἴκεν ἄτερ σπείρου κεῖται, πολλὰ κλῃσαμένη.
Ὣς ἔφαθ'· ἡμῖν δ' αὖτ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγλαΐῃσι.
Ἔνθα κὲν ἡμάτιη μὲν ὑφαίνεσκεν μέγαν ἱστὸν,
Νύκτας δ' ἀλλύεσκεν, ἐπὴν δαΐδας παραθεῖτο.
Ὣς τρίετες μὲν ἔληθε δόλῳ, καὶ ἔπειθεν Ἀχαιούς.
Ἀλλ' ὅτε τέτρατον ἦλθεν ἔτος, καὶ ἐπήλυθον ὧραι
Μηνῶν φθινόντων, πολλὰ δ' ἤματα πάλιν ἐτελέσθη·
Καὶ τότε δή τις ἔειπε γυναικῶν, ἣ σάφα ᾔδη,
Καὶ τὴν δὴ ἀλλύουσαν ἐφεύρομεν ἀγλαὸν ἱστόν.
Ὣς τὸ μὲν ἐξετέλεσσε, καὶ οὐκ ἐθέλουσ', ὑπ' ἀνάγκης·
Εὖθ' ἡ φᾶρος ἔδειξεν, ὑφήνασα μέγαν ἱστὸν,
Πλύνασ', ἠελίῳ ἀταλίζιον, ἠὲ σελήνῃ.
Καὶ τότε δή ῥ' Ὀδυσῆα κακὸς πόθεν ἤγαγε δαίμων
Ἀγρῆ ἐπ' ἐσχατιὴν, ὅθι δώματα ναῖε συβώτης.
Ἔνθ' ἦλθεν φίλος υἱὸς Ὀδυσῆος θείοιο,
Ἐξ Πύλου ἠμαθόεντος ἰὼν σὺν νηῒ μελαίνῃ.
Τὼ ἧς μνηστῆρσιν θάνατον κακὸν ἐτρώπαλε,
Ἵκοντο δεῦρ' ἄστυ κλεινόν· ἕπετο Ὀδυσεύς

" Hæc neque negabat odiosas nuptias,
neque perficiebat,
" Nobis consultans mortem & parcam
nigram.
" Sed dolum hunc alium in mentibus
cogitavit;
" Orsa magnam telam in domibus
texebat,
" Tenuem & ultra mensuram; statim
autem nobis dixit,
" Juvenes, mei proci, quoniam mor-
tuus est divinus Ulysses,
" Manete urgentes meas nuptias, do-
nec vestem
" Perficiam, ne mihi vana fila pe-
reant,
" Laërti heroï sepulchralem, in *tem-
pus* utique, quando ipsum
" Parca perniciosa susceperit longum-
dormientis mortis:
" Ne me aliqua in populo Græcarum
accuset,
" Si sine veste jaceat, qui multa posse-
derit.
" Sic dixit, nobis verò persuasus est
animus superbus.
" Tunc interdiù quidem texebat mag-
nam telam,
" Singulis noctibus autem dissolvebat,
postquam lampades appposuerat.
" Sic triennio latuit dolo & persuasit
Achivos:
" Sed quando quartus venit annus, &
venerunt tempora
" Mensium decrescentium, & multi
dies elapsi sunt,
" Et tunc aliqua dixit mulierum, quæ
manifestè sciebat,
" Et hanc dissolventem invenimus il-
lustrem telam.
" Sic hanc *telam* perfecit, & quidem
non volens, necessitate:
" Quandò illa vestem ostendit, per-
textam magnam telam,
" Lotam, Soli simílem, vel Lunæ.
" Et tunc jam Ulyssem malus aliunde
duxit *noster* Genius
" Agri in extremitatem, ubi domos
habitabat *subulcus*.
" Illuc *quoque* venit dilectus filius
Ulyssis divini,
" Ex Pylo arenosâ redux cum navi
nigrâ.
" Hi igitur procis mortem malam per-
moliti,
" Venerunt ad civitatem præclaram;
sanè Ulysses

NOTÆ.

128. Στησαμένη μέγαν ἱστὸν) Idem locus, mutatis mutandis, suprà occurrit haud semel, ut ad Ϛ'. v. 94. item, ad τ'. v. 139. &c.

VARIÆ LECTIONES.

132. Μεταμώλια) γρ. μεταμώνια, ut aliàs; vid. ad *Iliad.* δ'. v. 363.
133. Εἰσότε) γρ. εἰσόκε.
139. Ἀλλύεσκεν) γρ. ἀναλύεσκεν, ut infrà, v. 144.
Ibid. Παραθεῖτο) γρ. παραθείη, & παραθῆται.
140. Ἔπειθεν) γρ. ἔθελγεν.
144. Ἀλλύουσαν) γρ. ἀναλύουσαν, ut suprà, v. 139.
146. Ὑφήνασα) γρ. ὑφηναμένη, meliùs.
149. Ἐπ' ἐσχατιὴν) γρ. ἐπ' ἐσχατιῆς.

Ὕστερος

Ὕστερος, αὐτὰρ Τηλέμαχος μετὰ ἦγε μόθοιο.
Τόνδε συβώτης ἦγε, κακὰ χροΐ εἵματ' ἔχοντα,
Πτωχῷ λυγαλέῳ ἐναλίγκιον, ἠδὲ γέροντι,
Σκηπτόμενον· τὰ δ' ἦν λυγρὰ μετὰ χροΐ εἵματα ἕστο.
Οὐδέ τις ἡμείων δυνάλο γνῶναι ἔόντα,
Ἐξαπίνης παρεόντ', οὐδ' οἱ πρεσγενέστεροι ἦσαν·
Ἀλλ' ἔπεσίν τε κακοῖσιν ἐνίπτομεν, ἠδὲ βολῇσιν.
Αὐτὰρ ὁ τέως μὲν ἐτόλμα ἐνὶ μεγάροισιν ἑοῖσι
Βαλλόμενος καὶ ἐνιπτόμενος, τετληότι θυμῷ·
Ἀλλ' ὅτε δή μιν ἔγειρε Διὸς νόος Αἰγιόχοιο,
Σὺν μὲν Τηλεμάχῳ περικαλλέα τεύχε' ἀείρας,
Ἐς θάλαμον κατέθηκε, καὶ ἐκλῄϊσεν ὀχῆας·
Αὐτὰρ ὁ ἰῷ ἄλοχον πολυκερδέϊ ἄνωγε
Τόξον μνηστῆρσι θέμεν πολιόν τε σίδηρον,
Ἡμῖν αἰνομόροισιν ἀέθλια, καὶ φόνου ἀρχήν.
Οὐδέ τις ἡμείων δυνατο κραπεροῖο βιοῖο
Νευρὴν ἐντανύσαι, πολλὸν δ' ὀπιδευέες ἦμεν·
Ἀλλ' ὅτε χεῖρας ἵκανεν Ὀδυσσῆος μέγα τόξον,
Ἔνθ' ἡμεῖς μὲν πάντες ὁμοκλέομεν ἐπέεσσι,
Τόξον μὴ δόμεναι, μήδ' εἰ μάλα πολλ' ἀγορεύοι·
Τηλέμαχος δέ μιν οἷος ἐποτρύνων ἐκέλευσεν·
Αὐτὰρ ὁ δέξατο χειρὶ πολύτλας, δῖος Ὀδυσσεύς,
Ῥηϊδίως δ' ἐτάνυσε βιὸν, ἓξ δ' ἧκε σιδήρε.
Στῆ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰὼν, ταχέας δ' ἐκχεύατ' οἰστοὺς,
Δεινὸν παπταίνων· βάλε δ' Ἀντίνοον βασιλῆα.
Αὐτὰρ ἔπειτ' ἄλλοις ἐφίει βέλεα στονόεντα,

" Posterior, at Telemachus ante præcessit.
" Hunc verò subulcus duxit, mala corpore vestimenta habentem,
" Pauperi miserando simulem & seni,
" *Baculo* incumbentem; malaque circum corpus vestes indutus erat.
" Neque aliquis nostrum potuit cognoscere illum ipsum esse,
" Qui repentè apparuit, neque ii quidem, qui majores natu erant:
" Sed verbis malis *illum* incessimus & verberibus.
" At hic quidem tamdiu toleravit in ædibus suis
" Percussus, & injuriâ affectus, patiente animo:
" Verùm quando jam ipsum suscitavit Jovis mens Ægiochi,
" Unà cum Telemacho perpulchra arma sublata
" In thalamum deposuit, & clausit seras.
" At hic suam uxorem multis astutiis jussit
" Arcum procis ponere, nitidumque ferrum,
" Nobis graviter-morituris certamina & cædis principium.
" Neque aliquis nostrûm potuit rigidi arcûs
" Nervum intendere, valdè enim impares fuimus:
" Sed quando ad manus pervenit Ulyssis magnus arcus,
" Tunc *nos* quidem omnes minabemur verbis,
" Arcum ut nè daret, etiamsi valdè multùm diceret *Telemachus*:
" Telemachus verò eum, *i. e. subulcum*, solus confirmans jussit:
" Et proindè suscepit manu, perpatiens divus Ulysses,
" Facileque tetendit arcum, misitque per ferrum,
" Stetit igitur super limen iens, veloceque effudit sagittas,
" Acriter collimans, percussit verò Antinoum regem.
" At postea aliis immisit tela suspiriosa,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

160. Ἐνίπτομεν.] Ἐπιπλήττομεν. Βολῇσιν.] Βλήμασι, βολαῖς.
161. Τέως.] Τηνικαῦτα. Ἐτόλμα.] Ἐκαρτέρει.
165. Ἐκλῄϊσεν.] Ἔκλεισεν. *ἀσφαλίσας. Ὀχῆας.] Μοχλούς.
172. Ὁμοκλέομεν.] Ἀπειλοῦμεν.
173. Ἀγορεύοι.] Λέγοι.
179. Βιὸν.] Βίλν.

N O T Æ.

166. Αὐτὰρ ὁ ἦν ἄλοχον) Male hoc Mendacium vocat *Eustathius*; licet enim non esset Verum, verisimile tamen visum est, ità *Proces* existimare; quando audirent *Ulyssem* se palàm agnoscentè. Vid. ad v. 152.

NOTÆ IN SCHOLIA.

165. *Ἀσφαλίσας) Ità emendo, pro ἀσφαλίσας, nec enim ἀσφάλισεν, æquè benè.

Variæ Lectiones.

160. Ἐνίπτομεν) γρ. ἐνίσσομεν, *Eustathius*, fol. 826. lin. 33. ità MS. *Aloysii*, *Aldina*, *Hervagiana* in Margine, ut etiam in *Textu*, mox, v. 162. Ἐνισσόμεθ'.

Αὐτὰρ

Ἄντα πίυσκόμενος· τοὶ δ' ἀλχιῆνοι ἔπιπτον.
Γνωὸν δ' ἦν, ὅ ῥά τίς σφι Θεῶν ὀπιτάρροθος ἦεν·
Αὐτίκα γὰρ κτ' δώματ' ἐπισπόμενοι μυδιόωσι
Κτείνων ἐπιφροάδην· τῶν δ' οὖνος ὤρυτ' ἀεικὴς,
Κρῆτες τυπτομένων, δάπεδον δ' ἅπαν αἵματι θῦεν.
Ὡς ἡμεῖς, Ἀγάμεμνον, ἀπωλόμεθ'· ὧν ἔτι νῦν
Σώματ' ἀκηδέα κεῖται ἐνὶ μεγάροις Ὀδυσῆος·
Οὐ γάρ πω ἴσασι φίλοι κτ' δώματ' ἑκάστου,
Οἵ κ' ἀπονίψαιεν μέλανα βρότον ἐξ ὠτειλέων,
Κατθέμενοι γοάοιεν· ὃ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.
Τόνδ' αὖτε ψυχὴ προσεφώνεεν Ἀτρεΐδαο,
Ὄλβιε, Λαέρταο πάϊς, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,

" Contrà dirigens; hi verò alius-poſt-alium confertim cadebant.
" Manifeſtum autem erat, quòd aliquis ipſis Deorum adjutor eſſet:
" Statim enim in ædibus indulgentes ſuo robori
" Interficiebant circumquaque: horum verò gemitus oriebatur indecens,
" Capitibus percuſſis, pavimentumque omne ſanguine fluebat.
" Sic nos, ò Agamemnon, perditi fuimus; quorum adhuc nunc
" Corpora neglecta jacent in ædibus Ulyſſis.
" Nondum enim ſciunt amici in domibus uniuſcujuſque;
" Qui abluto nigro ſanguine ex vulneribus,
" Depoſitos lugerent; hic enim honor eſt mortuorum.
Illum itaque tunc anima allocuta eſt Atridæ, *exclamans*,
" Felix, Laertæ fili, ô prudens Ulyſſes,

ΣΧΟΛΙΑ.

182. Ἐπιπόμενοι.] Ἐπακολουθοῦντες.
186. Ἀκηδέα.] Ἀθαπτα.
188. Βρότον.] Τὸ μὴ κόσμου καὶ ἱδρῶτος αἷμα. Ὠτειλέων.] Τραυμάτων.
191. Ὄλβιε Λαέρταο παῖ.] Ἀσχέτως φασὶν, παρέντα τὸ συμπαθεῖν τῷ οἰκείᾳ τῷ Ἀμφιμέδοντι τύχῃ, ἐπαινεῖν τὸν Ὀδυσσέα· ὃν ἀπεικὸς δ' ἀφ' ἑνὸς τοῦ αὐτοῦ τὸ μὲν συνοικούσης τοῦ κάκιστα πεπονθέναι.

NOTÆ.

190. Τὸν δ' αὖτε ψυχὴ προσεφώνει) Mallem equidem hìc legere, Τόνδ' αὖτε ψυχὴ ἐπιφώνει· ἐμοὶ μὲν γὰρ ὁ Ἀγαμέμνων, ἢ μᾶλλον Ἀγαμέμνονος ἡ ψυχὴ προσφωνεῖ τῷ Ἀμφιμέδοντι· ἀλλ' ἐπιφώνημα τοῦ ἀπόλλ Ὀδυσσεῖ πιῶν βοᾷ, Ὄλβιε, Λαέρταο παῖ. Hoc erat Veterum *Criticorum* judicio dignum: at nihil illi hujuſmodi, ad hunc locum. En Objectiones, quas proferunt & diluunt, ex *Euſtath.* fol. 818. lin. 44. Τίς, φασὶ, χρεία δὲ δευτέρᾳ τοῦ Νεκυίας ἐπισοδίου; Ἡ λύσις, Ὅτι αἴτιον, ἡ τοῦ Ποιήσεως πολύφωνος ποικιλία· καὶ ἵνα μὲ ἑτέρα παρὰ τοὺς Ποιητὰς πολλὰ κεῖνται ὁμοειδῆ, οἷον, Μονομαχίαι καὶ προκλήσεις, καὶ σφαγαὶ καὶ τύχαι ὅμοιαι, καὶ προσώπων μεγαλαυχίαι ταυτότροπα ἔχουσαι· ἔτι, Πῶς, φασὶ, χθόνιόν τι καὶ ψυχοπόλον ἀσωμάτως καλεῖ τὸν Ἑρμῆν; Ἡ λύσις, ὅτι συνῳδὰ τοῖς παρὰ τοῖς Ἰλιακοῖς· ἔνθα ἐριούνιον αὐτὸν καλεῖ, καθὰ καὶ ἐν τοῖς προτέροις· ὁ δὲ ἐριούνιος ὃν τοῦ ἔρως παραφωνεῖ· καὶ τὸν Ἡρακλῆν δὲ εἰς ᾅδου Ἑρμείας πέμπει σὺν Ἀθηνᾷ, ὅτι τὸ Κέρδιον αἰνίσσεται. Πῶς δέ, φασὶ, ἐν πίτρᾳ Λευκὰς προὸς τοῖς ἔδου ἀφιγμένη τόποις; Ἡ λύσις, ὅτι προὸς τοῖς ἐπιφωλασμένοις μέρεσι κεῖται δεῖ τοιοῦτον αὐτήν. Ἔτι μυθοῖον, φασὶ, μετ' ὀλίγον πολὺν χρόνον, ἀχνυμένῳ τῷ Ἀγαμέμνονος ψυχῷ, ὡς προσφάτως θανοῦσαν, καὶ πάνυ ἑταίρους συνολοφύρεσθαι. Ἡ λύσις, Ὅτι προὸς αὐτὸν τὸν θανάτου τοιοῦτον ὢν ὁ Ἀγαμέμνων, φυλάσσει ἀλαζονείας τὸ ἔτι φαίνεσθαι παῖς ἀμφοῖν τοῖς ψυχαῖς, καθὰ καὶ ὁ Ποιητὴς, τὸν μὲν ἀνω παθημάτων εἰδυῖαν, ἐν κάτω δὲ νεκυικῆς ἀμφιβόλου· καθὰ καὶ ἡ σκιὰ Νεκυίας ἰδόντος. Ἔτι μύθου τὸ τὰς Μούσας αὐτὰς παρεῖναι τῇ θρήνῳ τοῦ Ἀχιλλέως· οὐχ Ἑλληνικὸν γάρ φασι τοῦτό γε, ἀλλὰ Βαρβαρικόν· διὸ Ἕκτορα μὲν παρακαθῆσθαι θρήνων ἀοιδοὶ, ἐμοὶ δὲ Πατρόκλου τοῦ πάνυ κλαυσθέντος τοῖς Ἀχαιοῖς. Καὶ τὸ λέγειν τοὺς Ὀκλασκαδικάτῳ ἡμέρᾳ πυρκαϊᾶς τὸν Ἀχιλλέα δεδῆναι, Ἀγνοοῦντός ἐστι, φασὶ, τοῦ Ὁμήρου τοὺς παρὰς δίξαν· παρ' ᾧ, Θαάτε μὲν, ὅτι πάχιστος πύλας Ἄϊδος περήσει, φησὶ Πάτροκλος. Πῶς δ' φασὶ, καὶ ἐπιμύγνυσι τοῖς νεκροῖς οἱ μνησῆρες, ὅπου Πάτροκλον οὐκ ἐᾶσι μίσγεσθαι, ἄτιφον ὄντα; Καὶ τοιαῦτά τινα παίζοντες οἱ περὶ τοῦτο φιλοκρινοῦντες, καὶ ἀπορίαις ἀφανερίζουσιν, εἶτα καὶ λύουσιν οἷον συνηλοίσουσιν, προσίεσι δὲ ὁμοῦ καὶ τοῦ Νεκυίαν τοιοῦτον· ἀποδεχόμενοι αὐτὴν, καὶ ὅτι τὸ καθὰ τὸ θαλασσῆ δὲ Ἀχιλλέως δίεξεισι. Τὸ δὲ *Ἰλιαδὶ σεσιγηκότον. Ἐν ὅτι ἐπαναλαμβάνει ὁπόσα τῆς Ποιήσεως ταύτης οὐκ ἴδιά ὁ Ποιητὴς ἀνακεφαλαιώσασθαι, τὰ καθ' τοῦ Πηλεΐδου δηλαδὴ, καὶ τοῦ δὲ Ὀδυσσέως λαθραίαν ἐπάνοδον. *Iliad. ψ'. v. 71.

191. Ὄλβιε, Λαέρταο παῖ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ) Olim παῖ, nullâ neceſſitate, ſed cum importuno potiùs hiatu; at *Nominativus* & aliàs haud ſemel, pro *Vocativo*, occurrit, ut ρ'. v. 415. Δὸς, φίλος.

NOTÆ IN SCHOLIA.

191. * Τῆς συνοικούσης) Ità, ex *Aloyſiano* MSto lego, pro *Priori* * νικώσης corrupto.

VARIÆ LECTIONES.

189. Γοάοιεν) γρ. γοῷεν.
190. Τόνδ' αὖτε ψυχὴ προσεφώνεεν) γρ. τοῦδ' αὖτε ψυχὴ ἐπιφώνει, vid. Not. ad *Textum*.
191. Παῖς) γρ. παΐ, vid. Not. in *Textum*.

Ἦ ἄρα σὼ μεγάλῃ ἀρετῇ ἐκτήσω ἄκοιτιν.
Ὡς ἀγαθαὶ Φρένες ἦσαν ἀμύμονι Πηνελοπείῃ,
Κούρῃ Ἰκαρίου, ὡς εὖ μέμνηθ' Ὀδυσῆος,
Ἀνδρὸς κουριδίου· τῷ οἱ κλέος οὔποθ' ὀλεῖται
Ἠδυ ἀρετῆς· τεύξουσι δ' ἐπιχθονίοισιν ἀοιδὴν
Ἀθάνατοι χαρίεσσαν ἐχέφρονι Πηνελοπείῃ.
Οὐχ ὡς Τυνδαρέω κούρη κακὰ μήσατο ἔργα,
Κουρίδιον κτείνασα πόσιν· στυγερὴ δέ τ' ἀοιδὴ
Ἐσσεῖ ἐπ' ἀνθρώπους· χαλεπὴν δέ κε φῆμιν ὄπασσε
Θηλυτέρῃσι γυναιξί, καὶ ἥ κ' ἀγαθὴ τύχοι ἔργων.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
Ἑσταότ' εἰν ἀΐδαο δόμοις ὑπὸ κεύθεσι γαίης·
Οἱ δ' ἐπεὶ ἐκ πόλιος καλέσαν, τάχα δ' ἀγχοῦ ἵκοντο
Καλὸν Λαέρταο τεμενσάμενοι, ὅν ῥά ποθ' αὐτὸς
Λαέρτης κτεάτισσεν, ἐπεὶ μάλα πολλὰ ἐμόγησεν·
Ἔνθα οἱ οἶκος ἔην, πρὸς δ' ἤλασιν ἠδὲ ἴασιν
Ἐν τῷ σιτέσκοντο, καὶ ἴζανον, ἠδὲ ἴαυον

" Certè utique cum magnâ virtute recuperâsti uxorem!
" Quàm bona mens erat irreprehensibili Penelopæ,
" Filiæ Icarii, quam rectè recordata est Ulyssis,
" Viri cui-virgo-nupserat; unde ei gloria nunquam peribit
" Suæ virtutis: facient autem terrestribus cantilenam
" Immortales gratam prudenti Penelopæ.
" Non sicut Tyndari filia mala consultavit opera,
" Virginali interfecto marito: odiosa utique cantilena
" Erit inter homines, malamque famam præbuit
" Fœminis mulieribus, etiam ei, quæ proba fuerit.
Sic hi quidem talia ad invicem loquebantur,
Stantes in inferni domibus, sub obscuritatibus terræ:
Illi autem postquam ex civitate iverunt, citò in villam pervenerunt
Pulchram Laërtæ laboratam, quam quondam ipse
Laertes possedit, postquam valdè multum laboravit:
Illic ei domus erat, circumque Casulæ currebant circumquaque,
In quibus comedebant, & sedebant, & dormiebant

ΣΧΟΛΙΑ.

196. Ἀρετῆς.] Σωφροσύνης. Ἀοιδήν.] Ἀντὶ τοῦ, φήμην.
197. Χαρίεσσαν.] Ἐπίφθονον, καλήν.
203. Ἑσταότ'.] Ἑστῶτας, * δυϊκῶς. Κεύθεσι γαίης.] Κρυπτοῖς τόποις· λέγει δὲ, τοῖς ὑπὸ γῆν.
204. Οἱ δ' ἐπεὶ ἐκ πόλιος καλέσαν.] Ὑποπλέον ἐστὶ τοῦτο, ἀπό τινος * ψιλοῦ λόγου ἐστί.
206. Κτεάτισσεν.] Ἔκτισεν. Ἐμόγησεν.] Ἐκαμάτισεν.
207. Κλίσιον.] Ἅπαξ εἴρηται· σημαίνει δὲ ἐξέδρας τινὰ σχηματοειδῆ, ἐν ᾗ ἔκειντο οἱ κλισμοί· ἢ κρηπίδωμα, ἐφ' ὃ ἐκαθίζοντο, ἢ οἰκιμάτιον. Θέσις.] Ἔστεκεν.
208. Σιτέσκοντο.] Σῖτον ἐσθίουσι μετὰ πολέμους ἔσεσθαι.

NOTÆ.

Hæc *Apostrophe* ad absentem & vivum *Ulyssem*: nec amplius *Agamemnonis* Anima *Amphimedontis* Animam alloquitur; abhorret potiùs, ut *Ægistho* similem, & veteris Amici successibus dehinc applaudit.

195. Τῷ οἱ κλέος ἄφθιτον] Multa pulcra & præclara ad hunc locum spectantia congessit *Duportus*, in Gnomolog. *Homerica*.

202. Περὶ δὲ κλίσιον] De hâc voce κλίσιον, vid. *Eustath.* fol. 1957. lin. 51. *Roman.* & fol. 830. lin. 13. *Basil.* Edit. *Etymol.* M. & *Hesych.* v. *Spondanus* per *Claustrum* exponit, sed refert Nos tandem ad *Lexicon* nescio quod *Homericum*. Consulatur *Coulon*, *Suidas*, v. Κλίσια) Βυκόλια, & *Br. Schol. Atticè* κλεισίον dicitur, *Homero* κλίσιον, de *Circulari Ordine Casularum Rusticarum circum circa Villarem Domum constructarum*, in quibus, ut ipse ait *Homerus*, Famuli, Subulci, Colonique res suas curarent, Ἐν τῷ σιτέσκοντο, ἐ ἴζανον, ἠδὲ ἴαυον Δμῶες ἀναξαῖοι. Ergo feries erat δουλικῶν οἰκων.

NOTÆ IN SCHOLIA.

204. * Ψιλὸς λόγος ἐστὶν) Ità, ex *Aloysiano* MSto lego, pro ψόλος λόγος ἐστὶν, licet ibi ψηλὸς scribitur, *Amanuensis*, aut *Dictantis*, uti sæpè fit, *Errore*.

VARIÆ LECTIONES.

192. Ἐκτήσω) γρ. ἐκτήσαο· pro ἐκτήσαο, ut supra, v. 33. ἤρα, pro ἤρατο, ἤρω.
195. Ἀνδρὸς κυριδίου· τῷ οἱ κλέος) γρ. ἀνδρὸς κυριδίου· τῷ οἱ κλέος, ut mox, v. 201. Θηλυτέρῃσι γυναιξί, καὶ ἥ κ' ἀγαθὴ τύχοι ἔργων.
198. Τυνδαρέω) γρ. Τυνδαρέου. Vid. suprà, ad λ'. v. 297.
199. Στυγερὴ δέ τ' ἀοιδὴ) γρ. στυγερὴ ἡ ἀοιδή, olim in Pluribus.
204. Πόλιος) γρ πόλεως.

Δμῶες ἀναγκαῖοι, τοί οἱ Φίλα ἐργάζονλο.
Inibi quoque mulier Sicula anus erat,
210 Ἐν ᾗ γυνὴ Σικελὴ γρηῢς πέλεν, ἥ ῥα γέροντα
quæ senem *Laertem*
Ἐνδυκέως κομέεσκεν, ἐπ' ἀγρῷ, νόσφι πόληος.
Diligenter curabat in agro longè à civitate.
Ἔνθ' Ὀδυσεὺς δμώεσσι καὶ υἱέι μῦθον ἔειπεν,
Tunc Ulysses famulis & filio sermonem dixit,
Ὑμεῖς μὲν νῦν ἔλθετ' ἐϋκτίμενον * δόμον εἴσω
" Vos quidem, nunc ite ad benè-ædificatam domum-*villarem*;
Δεῖπνον δ' αἶψα συῶν ἱερεύσατε, ὅττι ἄριστος.
" Ad cœnam autem statim porcorum mactate, quicunque optimus.
215 Αὐτὰρ ἐγὼ πατρὸς πειρήσομαι ἠμετέροιο,
" At ego patrem tentabo nostrum,
Αἴκ' ἐμὲ γιγνοίη καὶ φράσσεται ὀφθαλμοῖσιν,
" Si me agnoscat, & animadvertat oculis,
Ἦέ κεν ἀγνοίησι, πολλὼ χρόνον ἀμφὶς ἐόντα.
" An ignoret, multo tempore qui peregrè abfui.
Ὣς εἰπὼν, δμώεσσιν ἐρίηρα τεύχε' ἔδωκεν·
Sic locutus, servis bellicosa arma dedit.
Οἱ μὲν ἔπειτα δόμονδε θοῶς κίον· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Hi quidem postea ad domum velocitèr iverunt, at Ulysses
220 Ἄλσος ἴεν πολυκάρπου ἀλωῆς, περιδίζων·
Ivit propè ferax viridarium, *patrem* tentaturus:
Οὐδ' εὗρεν Δολίον, μέγαν ὄρχαλον ἐσκαταβαίνων,
Neque invenit Dolium, magnum in viridarium descendens,
Οὐδέ τινα δμώων, ὑδ' υἱῶν· ἀλλ' ἄρα τοίγε
Neque aliquem servorum, neque filiorum; sed hi
Αἱμασιὰς λέξοντες, ἀλωῆς ἔμμεναι ἕρκος,
Sepes collecturi, viridarii ut essent septum,
Ὤιχονθ'· αὐτὰρ ὁ τοῖσι γέρων ὁδὸν ἡγεμόνευεν.
Iverant; at his senex *Dolius* viam præiverat.
225 Τὸν δ' οἶον πατέρ' εὗρεν ἐϋκτιμένῃ ἐν ἀλωῇ,
Solum autem patrem invenit benefacto in viridario,
Λιπρεύοντα φυτόν· ῥυπόωντα δ' ἕσο χιτῶνα,
Expurgantem plantam: sordidam utique indutus erat vestem,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

209. Ἀναγκαῖοι.] Χρειώδεις.
216. Φρόσσεται] Γνωρίσῃ.
217. Ἀγνοίησι.] Ἀγνοήσῃ.
220. Πολυκάρπου.] Ἤτοι κυρίως· ἢ ποικίλως καρπὸς ἐχούσης.
223. Αἱμασιὰς λέξοντες.] Τὰ ἐκ τῶν λεπτῶν λίθων τειχία οἰκοδομήσοντες.
226. Λιπρεύοντα.] Περιξύοντα καὶ καθαιροῦντα εἰς * ἀρδείαν καὶ ὁμαλίζοντα.

N O T Æ.

213. * Δόμον εἴσω) Vocem πολίσθον, quod priùs in *Textu* aderat, rejecimus, & δόμον εἴσω, quod in *Variis Lectionibus* hactenùs subsedit, in *Textum* admisimus; quod neque vellet *Ulysses* eos in Urbem redire, hoc nempe iis fatale omninò esset futurum; nec pòst, eos omninò in urbem, at in *Laertis* domum, abiisse constat, ut mox, v. 219. Οἱ μὲν ἔπειτα δόμονδε θοῶς κίον. De hìc Domo suprà, ad v. 207. Ἔνθα οἱ οἶκος ἔλω· πωλέεσκε δὲ κλίσιον θὴς πάντη. Domus erat *Villaris*, *Anglicè*, a FARM-HOUSE. In quam, *Ulysses* etiam Patri dicit, se Filium & Servos misisse, ut infrà. v. 357. Ἀλλ' ἴομεν πρὸς οἶκον, ἵν' ὀρχάτῳ ἐγγύθι κεῖται· Ἔνθαδέ τοι πέμπουσε, φίλον, θ' βακόλον, ἠδὲ συβώτην. Πρὸς πάντας *Henrici Stephani* au-

N O T Æ I N S C H O L I A.

daciam in hujusmodi rebus minimè probo; qui cùm * δόμον εἴσω, in *Romana* Editionis, quam secutus est, *Textu* inveniret, ut & in *Basileensi*, alteram tamen *Lectionem* πολίσθον, in suâ Editione prætulerit, Rationis suæ prorsum oblitus; nam nec diffiteor in *Florentinâ* legi πολίσθον, & in *Hervagianâ*, *Aldinâ*, & *Lovaniana Rescii*, verùm frustrà omninò; cum, præter quæ diximus, Hos omnes mox inveniemus, non in *Urbe*, sed in *Domo* istâ *Villari*; nec omninò in *Urbem* redire aggressos, priusquam Compositio, & Ἀμνηστία, inter Principem & Populum esset facta.

226. Λιπρεύοντα φυτὸν) De *Significatione* Vocis Λιπρεύοντα, *Brevia Scholia* in hunc locum, & ad χ'. rùm ibi, pro * ὁμαλίζοντα, malè * ἀναλίζοντα, *Amanuensis* Errore.

226. * Ἀρδείαν, καὶ ὁμαλίζοντα) *Aloysii* MS. ità, pro corrupto priori, * ἀνδρείαν, & στιχίζοντα· ve-

V A R I Æ L E C T I O N E S.

213. Δόμον εἴσω) γρ. πολίσθον, malè, ut in Not. ad *Textum*.
216. Ἐπιγνοίη) γρ. ἴσῃ γνοίη, *H. Steph.*
222. Ἴκτιν) γρ. ἴκτιος, ex ἴκτις, ut ἴκτιν, ab ἴκτις. Et tum fit στιχίζοντας.

Ῥαπτὸν,

Ῥαπλὸν, ἀειχέλιον· περὶ δὲ κνήμῃσι βοείας
Κνημῖδας ῥαπτὰς δέδετο, γεγαπτὸς ἀλεείνων·
Χειρῖδάς τ' ὀπὶ χερσὶ, βάτων ἕνεκ'· αὐτὰρ ὕπερθεν
Αἰγείῃ κυνέῃ κεφαλὴ ἔχε, πένθος ἀέξων.
Τόνδ' ὡς οὖν σάφησε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς
Γήραϊ τειρόμενον, μέγα δὲ φρεσὶ πένθος ἔχοντα,
Στὰς ἄρ' ὑπὸ βλωθρῇσιν ὄχνῃσι δάκρυον εἶβε.
Μερμήριξε δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
Κῦσαι καὶ περιφῦναι ἑὸν πατέρ', ἠδὲ ἕκαστα
Εἰπεῖν, ὡς ἔλθοι τε καὶ ἵκοιτ' ἐς πατρίδα γαῖαν·
Ἦ πρῶτ' ἐξερέοιτο, ἕκαστά τε πειρήσαιτο.
Ὧδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
Πρῶτον κερτομίοις ἐπέεσσιν πειρησάμενον.
Τὰ φρονέων ἰθὺς κίεν αὐτῆ δῖος Ὀδυσσεύς·
Ἧστο δ' ὅ γ' ἀμφὶ κάπῳ ἔχων κεφαλῇ, φυτὸν ἀμφελάκαιε,
Τὸν δὲ περιστάμενος θεράπων Φαίδιμος ἡρώς
Ὦ γέρον, οὐκ ἀδαημονίη σ' ἔχει ἀμφιπολεύειν
Ὀρχατον· ἀλλ' εὖ τοι κομιδὴ ἔχει, οὐδέ τι πάμπαν
Οὐ φυτὸν, οὐ συκέη, οὐκ ἄμπελος, οὐ μὰν ἐλαίη,

Laceram, indecentem, circumque tibias, bovinas
Ocreas futiles ligaverat, fentes fugiens;
Chirothecasque in manibus, ruborum gratiâ; at desuper
Caprinam galeam in capite habebat, dolorem augens.
Hunc igitur ut agnovit perpatiens divus Ulysses
Senectute consumptum, magnumque mentibus dolorem habentem,
Stans sub altâ pyro lacrymam effudit.
Cogitabat verò posteà in mente & in animo,
Vel Osculari & amplecti suum patrem, & singula
Dicere, quomodo rediisset & perveniisset in patriam terram;
An prius interrogaret, singulaque tentaret.
Sic autem ei cogitanti visum est melius esse,
Primùm cavillatoriis verbis tentare,
Hæc cogitans rectâ ivit ad eum divus Ulysses:
Certè hic quidem capite demisso plantam circumfodiebat;
Hunc autem astans allocutus est illustris filius *Ulyssis*,
" O senex, non imperitia te tenet adgubernandum
" Viridarium, sed benè cura tenet, neque omninò,
" Non planta, non ficus, non vitis, non quidem oliva,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

228. Δέδετο.] Περιέκειτο, περιεδέδετο. Γεγαπτὸς.] Τὰς τῶν ἀκανθωδῶν φυτῶν κοπὰς περιξύσεις καὶ ἀμυχάς. Ἀλεείνων.] Φυλαττόμενος.

230. Αἰγείῃ κυνέῃ.] Καθαρπικῶς. οἷς καὶ τὴν χαλκῆν κυνέην.

233. Βλωθρῇσιν.] Τῇσι μεγάλῃσι, καὶ ἔτι ἅπαν μολίσκους.

235. Κῦσαι.] Περιπλακεῖσαι, φιλῆσαι.

241. Κάτ' ἔχων κεφαλῇ.] Κάτω ἔχων, νεκρικὰς δύσας ἢ ἐφ' ἑαυτῷ ἦν, τὸ κατίσχων. Ἀμφελάκαιε.] Περιέσκαπτεν.

243. Ἀδαημονίη.] Ἀπειρία. Ἀμφιπολεύειν.] Ἐνεργεῖν.

N O T Æ.

v. 445. & *Pollux*. De hoc loco, à *Cicerone* malè intellecto, vid. *Petri Victorii, Var. Lect.* l. 28. c. 4. *Cicero* in *Catone* Majore, At *Homerus Laertem* colentem Agrum & eum *Stercorantem* facit. Nihil hìc omninò de *Stercoratione* memorat Poeta; nec id vult vox λιπαίνοντα, &c.

228. Κνημῖδας) Vid. infrà, ad v. 229.

229. Χειρῖδας) Χειρὶς, χειρίδος, ἢ χειρῖδος· διφορεῖται δὲ, ὡς μυρία πεποίηται, παρὰ ποιηταῖς· οἷα, Κνημὶς, κνημῖδος· βαλβὶς, βαλβῖδος· ῥαβὶς, ῥαβῖδος· δικλὶς, δικλῖδος, & *Batrachomyomach.* v. 36. Σισμὶς, σισμῖδος. Hæc certè & hujusmodi alia, vel *Brevia* sunt, in *Incremento*, vel *Longa*, itáque ex *Accentûs* Variatione deprehenditur; ῥαβρίδος, ῥαβρῖδος, &c.

233. Ὄχνῃσι) Quare ità scribo, pro Veteri ὄσχνῃσιν, vid. infrà, ad v. 246.

245. Συκέη) Ità scribo, pro *συκῆ*, quòd *Homerus* Incontractis gaudet, at tum *συιζάνει τὸ ι.* quare *Eust.* fol. 834. lin. 7. Ἐκτείνει δὲ καὶ τὸν τῶν ἄρχουσαν ἡ συκέη, ità nempè & ibi legendum pronuntio; nam si *συκῆ* legatur, non est possibile aliàs fieri. Ità & ante, v. 340. Συκέας πεσαρέχοντα.

Variæ Lectiones.

233. Ὄχνῃσι) γρ. ὄγχνῃσι, olim malè. Vid. in Not. ad *Textum*, ad v. 246.

235. Κῦσαι) γρ. κύσαι, ut infra, ad v. 319.

236. Εἰπεῖν) γρ. εἰπέμεν.

241. Κάτ' ἔχων) γρ. κατίσχων, *H. Steph.* & *Brevia Scholia.*

245. Συκῆ) γρ. συκέη, Ὁμηρικώτερον, ut fit per συνίζησιν, ut mox, v. 339. μολεῖν, & v. 340. συκέας.

Οὐκ ὄχνη, ὃ πρέπει τοὶ ἄνθυ κομιδῆς καθὰ κῆπον.
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' μὴ χόλον ἔνθεο θυμῷ·
Αὐτόν σ' οὐκ ἀγαθὴ κομιδὴ ἔχει, ἀλλ' ἅμα γῆρας
Λυγρὸν ἔχεις, αὐχμεῖς τε κακῶς, καὶ ἀεικέα ἕσσαι.
Οὐ μὰν ἀεργίης γε ἄναξ ἔνεκ' οὔ σε κομίζει,
Οὐδέ κε τοὶ δύλειον ἐπιπρέπει εἰσοράασθαι
Εἶδος καὶ μέγεθος· βασιλῆϊ γὰρ ἀνδρὶ ἔοικας.
Τοιοῦτῳ δ' ἔοικας, ἐπεὶ λύσαιό φάγοι τε,
Εὐδέμεναι μαλακῶς· ἡ γὰρ δίκη ἐστὶ γερόντων.
Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
Τεὸς δμὼς εἰς ἀνδρῶν; τεὸς δ' ὄρχαλον ἀμφιπολεύεις;
Καί μοι τῶτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' εὖ εἰδῶ,
Εἰ ἐτεόν γ' Ἰθάκην τιὸν ἱκόμεθ', ὥς μοι ἔειπεν
Οὗτος ἀνὴρ νῦν δὴ ξυμβλήμενος ὐμετέρῃσιν,
Οὔπω μάλ' ἀρτίφρων· ἐπεὶ οὐ τόλμησεν ἕκαστα
Εἰπεῖν, οὐδ' ἐπακοῦσαι ἐμὸν ἔπος, ὡς ἐρέεινον
Ἀμφὶ ξείνῳ ἐμῷ, εἴπερ ζώει τε καὶ ἔστι,
Ἢ ἤδη τέθνηκε, καὶ εἰν ἀΐδαο δόμοισιν.
Ἐκ γάρ τοι ἐρέω, σὺ δ' σύνθεο, καί μευ ἄκουσον,
Ἄνδρα ποτ' ἐξείνισα φίλην ἐνὶ πατρίδι γαίῃ,
Ἡμέτερόνδ' ἐλθόντα· καὶ οὔπω τις βροτὸς ἄλλος

" Non pyrus, non area ſine curâ in horto eſt:
" Aliud autem tibi dico, tu verò nè iram impone animo;
" Ipſum te non bona cura tenet, ſed ſimul ſenectutem
" Molestam habes, ſqualeſque malè, & indecenter indutus es.
" Non quidem pigritiæ dominus gratiâ non te curat,
" Neque quid tibi ſervile congruit aſpectu
" Formâ & ſtaturâ; regi enim viro ſimilis es.
" Tali autem ſimilis es, qui poſtquam lotus eſt comeditque,
" Dormit molliter; hic enim mos eſt ſenum.
" Sed agè mihi hoc dic, & verè narra,
" Cujus ſervus es virorum? cujus item hortum gubernas?
" Et mihi hoc dic verè, ut bene ſciam,
" Si vere Ithacam hanc veni, ſicut mihi dixit
" Hic vir, qui nunc primùm obvius factus eſt huc venienti,
" Non nimis ſapiens; quoniam non auſus eſt ſingula
" Dicere, & audire meum verbum, quandò interrogavi
" De amico meo, ſicubi vivit & ſupereſt,
" An jam mortuus eſt, & in inferni ædibus.
" Nam tibi dico, tu verò intellige & me audi,
" Virum aliquandò hoſpitio excepi dilectâ in patriâ terrâ,
" Ad noſtram *domum* qui venerat, & nondum talis homo alius

ΣΧΟΛΙΑ.

249. Αὐχμεῖς.] Ἐῤῥύπωσαι. Ἕσσαι.] Ἐνδίδυσαι.
250. Ἀεργίης.] * Ἀργίας. Κομίζει.] Ἐπιμελείας ἀξιοῖ.
251. Δύλειον.] Δύλοις ἁρμόδιον.
254. Εὐδέμεναι.] Καθεύδειν, ἀναπαύεσθαι.
256. Τεὸς.] Τίνος. Δμωὸς.] Δοῦλος.
260. Οὔπω μάλ' ἀρτίφρων.] Οὐ πάνυ ἔμφρων, ἀνόητος.

NOTÆ.

246. Οὐκ ὄχνη, ὃ πρέπει) *Dactylus* in primo loco, & Prior ὄ ὄχνη corripitur, ut aliàs ὄ τέχνη, τέκνον, & ſimilium; quod plenius probo, ad *Euripid.* Phœniſſ. v. 19. Et vel hinc patet, Veterem hanc vocem ſcribendi rationem minimè veram, cùm ubique ſcribant ὄγχνη, ut ex *Sebero* conſtat; apud quem in rectâ *Alphabeti* ſerie hæc Vox nè ſemel occurrit; & ὄγχνη ſanè in utrâque *Euſtathii* Editione ſcribitur, in *Textu.* Ὄχνη verò in *Etymolog. M.* ſcribitur meliùs, & in ſuo Ordine; & ità priores Editiones *Suidæ*, quod nollem Clar. Amicum *Kuſterum* notâſſe, *Minùs rectè factum.* Editio enim *Florentina* ὄχνη, etiam *Aldina*, *Lovaniana Reſcii*, *Ariſtoteles*, *Theophraſtus*, & alii Veteres & Probi Auctores, & Codices, ὄχνη habent; quare ὄγχνη certè hujus loci non eſt.

NOTÆ IN SCHOLIA.

250. * Ἀργίας) Ità, pro ἀγρείας, ex MSto *Aloyſiano.*

VARIÆ LECTIONES.

246. Ὄχνη) γρ. ὄγχνη. vid. Not. in *Textum*, & ſupra, ad v. 233.
253. Λύσαιό φάγοι τε) γρ. λύσῃ τε, φάγῃ τε, *Julian.* Orat. 2. fol. 77. λύσαιό, φάγῃ τε, non benè.
261. Εἰπεῖν) γρ. εἰπέμεν.
266. Οὔπω τις) γρ. ὁ τοῖος.

Ξείνου

Ξείνων τηλεδαπῶν Φιλίων ἐμὸν ἵκετο δῶμα.
Εὔχετο δ' ἐξ Ἰθάκης γένος ἔμμεναι, αὐτὰρ ἔφασκε
Λαέρτεω Ἀρκεισιάδην πατέρ' ἔμμεν αὐτῷ.
Τὸν μὲν ἐγὼ πρὸς δῶμα ἑοῦ ἄγων εὖ ἐξείνισα
Ἐνδυκέως Φιλέων, πολλῶν καθ' οἶκον ἐόντων,
Καί οἱ δῶρα πόρον ξεινήια, οἷα ἐφικτά·
Χρυσοῦ μὲν οἱ δῶκ' ὀύεργέος ἑπτὰ τάλαντα,
Δῶκα δέ οἱ κρητῆρα πανάργυρον ἀνθεμόεντα,
Δώδεκα δ' ἁπλοΐδας χλαίνας, τόσσους ἠ ταπήλας,
Τόσσα ἠ φάρεα καλὰ, τόσους δ' ἐπὶ τοῖσι χιτῶνας·
Χωρὶς δ' αὖτε γυναῖκας, ἀμύμονας ἔργ' εἰδυίας,
Τέσσαρας εἰδαλίμας, ἃς ἤθελεν αὐτὸς ἑλέσθαι.
Τόνδ' ἠμείβετ' ἔπειτα πατὴρ χθὶ δάκρυον εἴβων,
Ξεῖν', ἦτοι μὲν γαῖαν ἱκάνεις, ἣν ἐρεείνεις·
Ὑβρισταὶ δ' αὐτῆι γε ἀτάσθαλοι ἄνδρες ἔχουσι.
Δῶρα δ' ἐτώσια ταῦτα χαρίζεο μυρί' ὀπάζων·
Εἰ γάρ μιν ζωόν γ' ἐνίσχεις Ἰθάκης ἐνὶ δήμῳ,
Τῷ κέν σ' εὖ δώροισιν ἀμειψάμενος ἀπέπεμψε,
Καὶ ξενίη ἀγαθῇ· ἡ γὰρ θέμις, ὅστις ὑπάρξῃ.
Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, γ' ἀτρεκέως κατάλεξον,
Πόσσον δὴ ἔτος ἐστὶν, ὅτε ξείνισας ἐκεῖνον

" Hoſpitum peregrinorum amicorum meam venit in domum.
" Dicebat autem ex Ithacâ genus eſſe, & dicebat
" Laërtem Arceſiadem patrem eſſe ipſius.
" Hunc quidem ego domum deducens præclare excepi
" Accurate tractans; cum multa in domo eſſent,
" Et ei dona præbui hoſpitalia, qualia decebat.
" Auri quidem ei dedi bene-facti ſeptem talenta,
" Dedi verò ei pateram totam-argenteam floridam,
" Duodecim quoque ſimplices veſtes, torque tapetes,
" Tot etiam pallia pulchra, tot poſt hæc interulas:
" Separatim verò mulieres eximias, opera ſcientes
" Quatuor ſpecioſas, quas voluit ipſe eligere.
Huic reſpondit demum pater lacrymas fundens,
" Hoſpes, certe terram perveniſti, de quâ interrogas;
" Injurii autem ipſam, & injuſti viri habent.
" Dona verò vana hæc donâſti, multa præbens:
" Si enim ipſum vivum inveniſſes Ithacæ in populo,
" Tunc te bene donis remuneratum dimitteret,
" Et hoſpitalitate bonâ; hic enim mos eſt, ſi quis cœperit.
" Sed age mihi hoc dic, & verè narra,
" Quotus jam annus eſt, quando hoſpitio illum excepiſti,

ΣΧΟΛΙΑ.

272. Ἐφίκτ.] Πρέπον ἦν.
274. Ἀνθημοέντα.] Ἀνθοῦντα.
278. Εἰδαλίμους.] Εὐειδεῖς· ἢ, ἐπιστήμονας.
281. Ἔχουσιν.] Ἀντὶ ἕξ, οἰκοῦσιν.
285. Ξενίη.] Ξενοσύνη· Ὑπάρξῃ.] Προκαθίρξῃ· ὁ νοῦς, θέμις, ἢ δίκαιον, ἀντιξενίζειν τὸν ὑπάρξαντα.

NOTÆ.

278. Τέσσαρας εἰδαλίμους) Vid. *Etymolog.* M. v. Εἰδαλίμους.
285. Καὶ ξενίη ἀγαθῇ) Καὶ δαψιλεῖ ξενοσύνῃ.

NOTÆ IN SCHOLIA.

278. Εἰδαλίμους) Εὐειδεῖς. * Binas voces *Textûs*, quæ olim inter has aderant, rejeci; quod nihil in *Scholiis* geminum haberent; nec MS. agnoſcit. Εὐειδεῖς autem, ex *Conjecturâ* ſcribo, pro Veteri, εὐεργεῖς, cum vox εἰδαλίμους ad εὐεργεῖς nihil referatur, verùm ad κάλλος propriè pertineat; ità enim *Heſych.* Εἰδαλίμους, καλοὺς, εὐόπτους, ἀπὸ τοῦ εἶδος· εὐμόρφους, εὐπρεπεῖς. Quæ, Vox ἐπισήμονας, ſequitur, eſt etiam genuina; quaſi ab εἶδω, *Scio*, duceretur.
285. * Ξενίη) Ξενοσύνη. Vid. Not. in *Textum*. *Ibid.* * Ὁ νοῦς) Hæc ex *Euſtath.* fol. 835. lin. 15.

VARIÆ LECTIONES.

269. Αὐτῷ) γρ. αὐτῷ, *H. Steph.*
273. Χρυσοῦ μὲν οἱ) γρ. χρυσοῦ μὴν οἱ, non malè.
275. Δώδεκα δ' ἁπλοΐδας) γρ. δώδεκα διπλοΐδας, ut *Iliad.* α'. v. 230.
283. Ζωόν γ' ἐνίσχεις) γρ. ζωόν γε νίσσεις, *H. Steph.*

Σὸν ξεῖνον δύστηνον, ἐμὸν παῖδ'; εἴ ποθ' ἕλω γε,
Δύσμορον, ὃν πυ, τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης,
Ἦέ πυ ἐν πόντῳ φάγον ἰχθύες, ἢ ἐπὶ χέρσῳ
Θηρσὶ καὶ οἰωνοῖσιν ἕλωρ γένετ'· οὐδέ ἑ μήτηρ
Κλαῦσε τεθειλάσα, πατήρ θ', οἵ μιν τεκόμεθα·
Οὐδ' ἄλοχος πολύδωρος ἐχέφρων Πηνελόπεια
Κώκυσ' ἐν λεχέεσσι φίλον πόσιν, ὡς ἐπέοικεν,
Ὀφθαλμὼς καθελοῦσα· τὸ γὰρ, γέρας ἐστὶ θανόντων.
Καί μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' εὖ εἰδῶ,
Τίς; πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις, ἠδὲ τοκῆες;
Ποῖ δὴ νηῦς ἔσχε θοὴ, ἣ σ' ἤγαγε δεῦρο,
Ἀνθ' ἑτάρους; ἢ ἔμπορος εἰλήλουθας
Νηὸς ἔπ' ἀλλοτρίης, οἱ δ' ἐκβήσαντες ἔβησαν;
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Τοιγὰρ ἐγώ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω.
Εἰμὶ γὰρ ἐξ Ἀλύβαντος, ὅθι κλυτὰ δώματα ναίων,
Υἱὸς Ἀφείδαντος Πολυπημονίδαο ἄνακτος·

" Tuum amicum infelicem, meum filium, (ſi aliquando fuit)
" Infortunatum, quem procul ab amicis & patriâ terrâ,
" Vel in ponto comederunt piſces; vel in terrâ
" Feris & avibus laniamentum factus eſt; neque ipſum mater
" Flevit polinctum, paterque, qui ipſum genuimus:
" Neque uxor multum-dotata prudens Penelope
" Ploravit in lectis dilectum maritum, ſicut decet,
" Oculos illius claudens: hic enim eſt honos mortuorum.
" Et mihi hoc dic verè, ut benè ſciam,
" Quis? unde es virorum? ubi tibi civitas & parentes?
" Ubi autem navis ſtat velox, quæ te duxit huc,
" Divinoſque ſocios? an conductâ veniſti
" Navi in alienâ; hi autem te naviducto diſceſſerunt?
Hunc reſpondens allocutus eſt prudens Ulyſſes,
" Etenim ego tibi omnia valde vere narrabo;
" Sum enim ex Alybante, ubi inclytas domos habito,
" Filius Aphidantis Polypemonidæ regis:

ΣΧΟΛΙΑ.

292. Περιπαλύψασα.] Περικαλύψασα.
293. Πολύδωρος.] Ἡ πολλοῖς δώροις χαμηθεῖσα.
294. Ἐπίοικεν.] Ἔοικεν.
295. Καθελοῦσα.] Καταλαβοῦσα, ἐπικλείσασα.
298. Νηῦς.] Ναῦς, πλοῖον. Ἤγαγε.] Ἤνεγκεν.
299. *Ἔμπορος.] Τὸ νῦν, ὁ ἐμπορείας ναὸς ἐπιβάτης.
300. Ἐκβήσαντες.] Ἐξανηχόντες.
303. Ἀλύβας.] Ἀλύβας, πόλις Ἰταλίας τὸ Μιζαπούλιον· ἢ μᾶλλον * Ἐν Πόντῳ, ἵν' ὅτε ὁ τοῦ καλλόγου Ἀλύβδη ἦφη, † Αὐτὰρ Ἀλιζώνων Ὀδίῳ καὶ Ἐπίτροφος ἦρχον Τηλόθεν ἐξ Ἀλόβης, ὅθεν ἀργύρου ἐστὶ γενέθλη.

† *Iliad.* β'. v. 856.

NOTÆ.

298. Πῆ δὴ νηῦς ἔσχε) *Euſtathii Romana*, & *Baſileenſis* Editio, in *Textu*, Πῆ δαὶ legit, quare *Hen. Steph.* rectè illud ſaltem inter *Var. Lect.* refert; licet *Florentina*, *Aldina*, *Lovaniana Reſcii*, & *Hervagiana*, ſimplex ὴ præ ſe ferant. Certè τὸ δαὶ eſt *Attica* flexio Ἦ δῆ, *Interrogationibus* inſervientis; & aliàs *Homero* notum, ut obſervamus ad *Iliad.* κ'. v. 408. Δὴ tamen hoc in loco præſtat; licet & ὴ poſſit aliquo modo produci, vi nempè *Toni* ſui, & ante *Liquidam*. At verò τὸ δ' ἡ omninò præplacet.

303. Εἰμὶ γὰρ ἐξ Ἀλύβαντος) In hâc Fabulâ Omnia Nomina ficta; ut poſt appareat, non Mendacium dixiſſe, ſed Fabulam ornâſſe: Ἀλύβας itaque ab ἄλη, *Peregrinationem*, Ἀφείδας, *Munificentiam Laertæ* notat, Πολυπημονίδης, ejuſdem *Afflictiones*. Vid. *Euſtath.* fol. 835. lin. 37. Ὅτι Ὀδυσσεὺς ὁ τοῦ Ἔ πατρὸς ἀποκηρυχθεὶς ἐπιπρέπλων ἑαυτὸν, πλανᾶται εἰναι ἐξ Ἀλόβαντος, &c. Et fol. 836. lin. 9. Τὸ ὃ Ἐπίτροπος πολύν πως ἐσὶ τοῦ εὐμηχάνου, λύει Ἔ ἐρίζω.

NOTÆ IN SCHOLIA.

299. *Ἔμπορος) Ex *Euſtath.* fol. 835. lin. 32.
303. * Τῆ Πόντῳ) Ità, pro μιζαπούλιον. Vid. *Steph.* ἐν πόλεων, v. Ἀλύβας, & *Euſtathium*, fol. 835. lin. 45.

VARIÆ LECTIONES.

290. Ἦέ ἐπὶ χέρσῳ) γρ. ἢ ἐπὶ χέρσῳ.
294. Ἐπίοικεν) γρ. ἐπῴκῃ, *Hervagian.* Edit. in Margine.
298. Πῆ δὴ νηῦς) γρ. πῆ δ' ἡ νηῦς, & πῆ δαὶ νῆας, *H. Steph.* ex *Euſtathio*, olim πῆ ὃ νηῦς, non benè.

Αὐτὰρ

Αὐτὰρ ἐμοί γ' ὄνομ' ἐστὶν Ἐπήριτος· ἀλλά με δαίμων
Πλάγξ' ἀπὸ Σικανίης δεῦρ' ἐλθέμεν, οὐκ ἐθέλοντα·
Νηῦς δέ μοι ἥδ' ἔσχεν ἐπ' ἀγρῷ νόσφι πόληος.
Αὐτὰρ Ὀδυσσῆϊ τόδε δὴ πέμπτον ἔτος ἐστὶν,
Ἐξ οὗ κεῖθεν ἔβη, καὶ ἐμῆς ἀπελήλυθε πάτρης,
Δύσμορος· ἦ τέ οἱ οἰωνοὶ ἔσαν ὀρνίθες ἰόνδε
Δεξιοὶ, οἷς χαίρων μὲν ἐγὼν ἀπέπεμπον ἐκεῖνον,
Χαῖρε δὲ κεῖνος ἰών· θυμὸς δ' ἔτι νῶϊν ἐώλπει
Μίξεσθαι ξενίῃ, ἠδ' ἀγλαὰ δῶρα διδώσειν.
Ὣς φάτο· τοῦ δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα·
Ἀμφοτέρῃσι δὲ χερσὶν ἑλὼν κόνιν αἰθαλόεσσαν
Χεύατο κραναχέλης πολιῆς, ἀδινὸν στεναχίζων.
Τοῦ δ' ὠρίνετο θυμὸς, ἀνὰ ῥῖνας δέ οἱ ἦδη
Δεινὸν μένος ἀμπεφύκυῖα, φίλον πατέρ' εἰσορόωντι.
Κύσε δέ μιν αἶψα, καὶ ἀμφὶς ὀπαλμῶν, ἠδὲ παρειὼ,
Κεῖνος μέν τοι ὅδ' αὐτὸς ἐγὼ, πάτερ, ὃν σὺ μεταλλᾷς,
Ἦλυθον εἰκοστῷ ἔτεϊ ἐς πατρίδα γαῖαν.

" At mihi nomen est Eperitus; sed me fortuna
" Errare-fecit à Sicaniâ, huc venire nolentem.
" Navis verò mihi hæc stat in agro procul à civitate.
" At Ulyssi hic jam quintus annus est,
" Ex quo illinc ivit, & à meâ discessit patriâ,
" Infœlix: certè ei bonæ erant aves discedenti
" Dexteræ, quibus gaudens quidem ego dimisi illum;
" Gaudebat & ille iens, animus autem nobis adhuc sperabat,
" Miscerì hospitalitate, & splendida dona dare posse.
Sic dixit, hunc autem doloris nebula cooperuit nigra;
Ambabus igitur manibus raptum pulverem aridum
Fudit in capite albo, gravitèr suspirans.
Hujus itaque motus est animus, ad nares verò ei jam
Acutum robur erupit, dilectum patrem inspicienti.
Osculatus est itaque ipsum amplexus, subsilienseque allocutus est,
" Ille quidem hic ipse ego, pater, quem tu inquiris,
" Veni vigesimo anno in patriam terram.

ΣΧΟΛΙΑ.

306. Σικανίης.] Σικελίας· ἔκτισαν δὲ αὐτὴν Ἴωνες, ἀλήτῃσι λαοὶ * Σικανῷ, ἔ πολέμῳ.
310. Ὀρνίθης.] Οἰωνοὶ, σημεῖα.
311. Δεξιοί.] Αἴσιοι· ἢ οὓς τῇ δεξιᾷ μερεῶν.
318. Δεμνὰ μάλ' ἀρύσσας.] Ἤτοι ὅτι ἀρμόσει * δακρύειν, ἀπεμπίπλῃ γὰρ ῥινὶ δεμνότης τις. Πρύσσας.] Προσνίψασα.

NOTÆ.

307. Νηῦς δέ μοι ἥδ' ἔσχε) Vocem ἥδ', quæ fortè exciderat, in *Eustathii* binis Editionibus, ac proindè in *H. Stephani*, *Castellionis*, *Spondani*, *Elzevirii*, &c. jam ego ex *Florentinâ*, & *Hervagianâ* restitui; quibus *Cantabrigiensis* & *Oxoniensis* rectè suffragantur, licet etiam *Aldina*, & *Lovaniana Rescii* exciderit; nec tamen est, quòd quis metuat: Eadem enim Vocula, in eodem Versu, alio in loco, ab omnibus Omninò agnoscitur, *viz. Odyss. α'.* v. 185.

308. Αὐτὰρ Ὀδυσσῆϊ τόδε δὴ πέμπτον ἔτος ἐστὶν) *Ultima* Ἔ Ὀδυσσῆϊ producitur, in *Cæsurâ*, &c. ut ad v. 192. idem de *Ultima* Ἔ πέμπτον dicendum; idem infra, ad v. 310. de *Ultima* Ἔ ἔτος.

310. Ἔσαν ὀρνίθες ἰόνδε) Vid. suprà, in Not. ad v. 308.

313. Μίξεσθαι ξενίῃ) *Jacob. Perizonius*, ad *Ælian.* Var. Hist. l. 3. c. 37. §. 2. τραπέζῃ vult intelligi semper in hujusmodi casibus; quod in illo certè loco, ibidem laudato, nullo modo fieri potest, nempè suprà, v. 295. Καὶ ξενίῃ ἀγαθῇ. Nemo enim benè dixerit ἀγαθῇ & ξενίῃ simul, subintellecto τῇ τραπέζῃ.

321. Ἦλυθον εἰκοστῷ ἔτεϊ ἐς πατρίδα γαῖαν) De productâ *Ultima* Ἔ ἔτεϊ, in hoc Versu, dixi, ad π'. v. 206.

NOTÆ IN SCHOLIA.

306. * Σικανοῦ, ἔ πολέμῳ) Ità rectè, MS. *Aloysianum*; ità *Eustath.* fol. 836. lin. 25. Quare Codd. *Impressos* hinc Corrigo, qui hoc *Scholion*, cum Σικανοῦ claudunt, sequens cum πολέμῳ incipiunt; quâ re nihil magis ridiculum.

318. Hoc *Scholion* emendatius exhibeo, ut plura alia, legendo * ἐξεπεῖν, pro ἐξεπᾶ, & pro *Elzeviriano* δακρύειν, *Aldinum* δακρύειν, &c.

VARIÆ LECTIONES.

312. Χαῖρε δὲ κεῖνος) γρ. χαῖρε δ' ὁ κεῖνος, *H. Steph. Ibid.* Θυμὸς δ' ἔτι) γρ. Θυμὸς δέ π, *id. Ibid.* Νῶϊν) γρ. ἡμῖν, *Eustath.* fol. 1962. lin. 31. *Roman.* Edit. & fol. 836. lin. 33. *Basil.*

319. Κῦσε) γρ. κύσσε, ut suprà, ad v. 235.

Ἀλλ'

Ἀλλ' ἴσχεο κλαυθμοῖο, γόοιό τε δακρυόεντος.
Ἔκ γάρ τοι ἐρέω· μάλα δὴ χρὴ σπεύδεμεν ἔμπης.
Μνηστῆρας κατέπεφνον ὑπ' ἡμετέροισι δόμοισι,
Λώβην πυθμαίνοντε καὶ ἀθέμιστα ἔργα.
Τόνδ' αὖ Λαέρτης ἀπαμείβετο, φώνησέν τε,
Εἰ μὴν δὴ Ὀδυσῆός γε, ἐμὸς παῖς, οὐφὰδ' ἱκάνεις,
Σῆμά κε μοὶ νῦν εἰπὲ ἀριφραδές, ὄφρα πεπίθω.
Τόνδ' ἀπαμφότερος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Οὐλὴν μὲν πρῶτον τιθύσκε φαάσαι ὀφθαλμοῖσι,
Τὴν σὺ Παρνησσῷ μ' ἔλασεν σῦς λευκῷ ὀδόντι
Οἰχόμενον· σὺ δέ με προΐεις καὶ πότνια μήτηρ
Ἐς πατέρ' Αὐτόλυκον μητρὸς φίλον, ὄφρ' ἂν ἑλοίμην
Δῶρα, τὰ δεδρο μολὼν μοι ὑπέσχετο, καὶ κατένευσεν.
Εἰ δ' ἄγε, τοι καὶ δένδρε', ἐϋκτιμένην κατ' ἀλωὴν,
Εἴπω, ἅ μοι πότ' ἔδωκας, ἐγὼ δ' ἤτεόν σε ἕκαστα,
Παιδνὸς ἐών, κατὰ κῆπον ἑπισπόμενος· σὺ δ' αὐτῶν,
Ἴστε μάλ', ὠνόμασας καὶ ἔειπες ἕκαστα.
Ὄγχνας μοὶ δῶκας τρισκαίδεκα, καὶ δέκα μηλέας,
Συκέας τεσσαράκοντα· ὄρχους δέ μοι ὧδ' ὀνόμηνας
Δώσειν πεντήκοντα, ἅ μοι τρύγος ἦεν ἕκαστος
Ἥιον· ἔνθα δ' ἀνὰ σταφυλαὶ παντοῖαι ἔασιν,
Ὁππότε δὴ Διὸς ὧραι ἐπιβρίσειαν ὕπερθεν.
Ὣς φάτο· τῷ δ' αὐτῷ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
Σήματ' ἀναγνόντος, τά οἱ ἔμπεδα πέφραδ' Ὀδυσσεύς.
Ἀμφὶ δὲ παιδὶ φίλῳ βάλε πήχεε· τὸ δὲ πρόσ οἱ
Εἶλεν ἀποψύχουσα πολύτλας, δῖος Ὀδυσσεύς.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἄμπνυτο, καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη,

" Verùm abſtine à fletu luctuque lachrymoſo.
" Etenim tibi dico, valde autem oportet feſtinare tamen.
" Procos interfecì in noſtris ædibus,
" Damnum rependens doloroſum & mala opera.
Hunc rurſus Laërtes reſpondit dixitque,
" Siquidem jam Ulyſſes meus filius huc veniſti,
" Signum aliquod mihi nunc dic manifeſtum, ut perſuadear.
Hunc reſpondens allocutus eſt prudens Ulyſſes,
" Cicatricem quidem primum hanc animadverte oculis,
" Quam in Parnaſſo percuſſit ſus albo dente
" Euntem: tu verò me præmiſeras & honoranda mater
" Ad patrem Autolycum matris dilectum, ut caperem
" Dona, quæ huc veniens mihi promiſerat, & annuerat.
" Eia age, tibi & arbores, bene-facto in viridario,
" Dicam, quas aliquando dediſti, ego autem petii à te ſingulas,
" Puer cùm eſſem, per hortum ſequens, per ipſas verò
" Ivimus, tuque nominâſti & dixiſti ſingulas.
" Piros mihi dediſti tredecim, & decem malos,
" Ficos quadraginta, ſulcos autem mihi ſic diſertè dixiſti
" Te daturum quinquaginta, frugifer verò unuſquiſque
" Erat; illic uvæ omnigenæ erant,
" Quando jam Jovis tempeſtates aggravabant deſuper.
Sic dixit; hujus autem ibidem ſoluta ſunt genua & dilectum cor,
Signa recognoſcentis, quæ ei firma dixerat Ulyſſes:
Circumque filium dilectum jecit brachia; hunc verò ad ſemet
Traxit expirantem pertolerans, divus Ulyſſes.
At poſtquam reſpiravit, & in mentem animus congregatus eſſet,

ΣΧΟΛΙΑ.

323. Σπεύδεμεν.] Ἐπίγραφε.

328. Πεποίθω.] Πιστεύσω, ἀναβήσομαι.

NOTÆ.

322. Ἀλλ' ἴσχεο κλαυθμοῖο) Ἴσχεο, per σωτιζησιν metiendum διουλλάβως, quaſi ἴσχε ſcriberetur, ut mox, v. 336. ἤτεον, pro ἤτεον, & Φ'. v. 550. κάλεον, pro κάλεον, quomodò ad *Iliad.* ω'. v. 287.

336. Ἤτεον) γρ. ἤτεον, pro ἤτεον, ut ſuprà, ad v. 322.

340. Ὄρχους) Ὄρχος, ἐπίσχος ἐστι φυτεία τῶν ἀμπέλων. Vid. *Etymolog.* M. v. Ὄρχαλος.

VARIÆ LECTIONES.

322. Ἀλλ' ἴσχεο) γρ. ἀλλ' ἴσχε, ut aliàs, in ſimilibus, & ſuprà, ψ'. v. 20.

336. Ἤτεον) γρ. ἤτεον, ut ſuprà, v. 322.

339. Ὄγχνας) γρ. ὄγχνας, vid. ſuprà, ad v. 233.

Ibid. Τρεισκαίδεκα) γρ. τεσσαράκοντα, *Euſtath.* fol. 838. lin. 5. quam Lectionem *H. Steph.* omiſit, ut plures alias.

347. Εἶλεν) γρ. εἶλκεν, vid. ad *Iliad.* λ'. v. 239.

Ἐξαῦ-

Ἐξαῦτις μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπε,
Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥα ἔτ' ἐστὲ θεοὶ κατὰ μακρὸν Ὄλυμπον,
Εἰ ἐτεὸν μνησῆες ἀτάσθαλοι ὕβριν ἔπαυσαν.
Νῦν δ' αἰνῶς δείδοικα κατὰ φρένα, μὴ τάχα πάντες
Ἐνθάδ' ἐπέλθωσίν ῥ' Ἰθακήσιοι, ἀγγελίας γε
Πάντη ἐποτρύνωσι Κεφαλλήνων * πολίεσσι.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Θάρσει, μή τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μελόντων·
Ἀλλ' ἴομεν προτὶ οἶκον, ὅθεν ὁρμήθημεν ἰόντες.
Ἐνθάδε Τηλέμαχον, καὶ βουκόλον, ἠδὲ συβώτην
Πρῶτα μάλ', ὡς ἂν δεῖπνον ἐφοπλίσσωσι τάχιστα.
Ὣς ἄρα φωνήσαντε βάτην προτὶ δώματα καλά.
Οἳδ' ὅτε δὴ ῥ' ἵκανον δόμους εὖ ναιετάοντας,
Εὗρον Τηλέμαχον, καὶ βουκόλον, ἠδὲ συβώτην
Ταμνομένους κρέα πολλὰ, κερωντάς τ' αἴθοπα οἶνον.
Τοφράδε Λαέρτην μεγαλήτορα δῖ' ἀνὶ οἴκῳ
Ἀμφίπολος Σικελὴ λῦσεν, καὶ χρῖσεν ἐλαίῳ·
Ἀμφὶ δ' ἄρα χλαῖναν καλὴν βάλεν· αὐτὰρ Ἀθήνη
Ἄγχι παρισταμένη μέλε' ἤλδανε ποιμένι λαῶν,
Μείζονα δ', ἠὲ πάρος, καὶ πάσσονα θῆκεν ἰδέσθαι.
Ἐκ δ' ἀσαμίνθου βῆ· θαύμαζε δέ μιν φίλος υἱός,
Ὡς ἴδεν ἀθανάτοισι θεοῖς ἐναλίγκιον ἄντην·
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ὦ πάτερ, ἦ μάλα τίς σε θεῶν αἰειγενετάων

Iterum verbis respondens allocutus est,
" Jupiter pater, reverâ adhuc estis dii in magno Olympo,
" Si verè proci pravam injuriam luerunt.
" Nunc autem gravitèr timeo in mente; ne cito omnes
" Huc irruant Ithacenses, nuncios verò
" Undique impellant Cephallenorum in civitates.
Hunc respondens allocutus est prudens Ulysses,
" Confide, non tibi hæc in mentibus tuis curæ sint;
" Sed eamus ad domum, quæ viridarium propè jacet;
" Illuc enim Telemachum, & bubulcum, & subulcum
" Præmisi; ut cenam pararent quamtocyùs.
Sic utique locuti iverunt ad domos pulchras.
Hi quando jam venerunt domos benè habitatas,
Invenerunt Telemachum, & bubulcum, & subulcum,
Incidentes carnes multas, miscentesque nigrum vinum.
Interim Laertem magnanimum suâ in domo
Famula Sicula lavit, & unxit oleo;
Circumque vestem pulchram jecit: at Minerva
Propè astans auxit membra pastori populorum,
Majoremque, quàm antea, & pinguiorem fecit videri.
Ex balneo itaque ivit: admiratus est autem ipsum dilectus filius,
Postquam vidit immortalibus Diis similem aspectu,
Et ipsum compellans verba velocia allocutus est,
" O pater, certè valdè aliquis te Deorum sempiternorum

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

350. * Ἥρα.] Ὄντως.

356. * Μελόντων] Μελήσουσι.

NOTÆ.

350. Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥα ἔτ' ἐστὲ θεοὶ) Humanum ferè est, quandò injustè ab *Improbis* afflingimur, de Dei *Existentiâ*, aut certè *Providentiâ*, aliquantum subdubitare; ubi verò semel tandem Improbitas suam fit sortita mercedem; tum denuo utrumque facilè concedere. Verùm hæc est nostra Imbecillitas, quâ de Deo O. M. judicare solemus, secundùm quod ergà Nos se gerat. De hoc loco diximus prolixiùs ad *Euripid.* Herc. Fur. v. 757. Τίς ὁ θεὸς ἀνομοίᾳ χρώμενον. Adde tamen huc *Duportum*, Ὁμηρικῶν Παραδόξων, καὶ Γναμολόγων ὄχ' ἄειστον.

354. Πολίεσσι) Malè olim πτολίεσσι· Solus *Eustath.* fol. 839. lin. 28. Πολίεσσι, nempè à πόλις, non à πτολὺς. Ità & olim, suprà, ad φ'. v. 252. πτολίεσσιν, in Omnibus.

NOTÆ IN SCHOLIA.

350. * Ἥρα) Ὄντως. *Hesych.* Ἥρα) Ἦτοι, ὄντως· ἦ, ἴφη· ἦ, χάριν, βοήθειαν, ἐπικουρίαν. Prior Expositio, ad hunc locum pertinet.

356. * Μελόντων) Et hoc additur.

VARIÆ LECTIONES.

351. Ἀτάσθαλοι) γρ. ἀταύθαλοι. *H. Steph.*

353. Ἐνθάδ' ἐπέλθωσίν ῥ' Ἰθακήσιοι) γρ. ἐνθάδ' ἐπέλθωσιν Ἰθακήσιοι.

354. Πολίεσσι) γρ. πτολίεσσιν. Vid. N. in *Textum.*

361. Οἳδ') γρ. οἱ δ'.

364. Τοφράδε) γρ. τόφρα δέ.

Εἰδός τε, μέγεθός τε, ἀμύμονα θῆκεν ἰδέσθαι.
Τόνδ' αὖ Λαέρτης πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Αἲ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Ἀθηναίη, καὶ Ἄπολλον,
Οἷος Νήριτον εἶλον, ἐϋκτίμενον πτολίεθρον,
Ἀκτὴν Ἠπείροιο, Κεφαλλῆσιν ἀνάσσων,
Τοῖος ἐών τοι χθιζὸς ἐν ἡμετέροισι δόμοισι,
Τεθώρηξ' ἔχων ὤμοισιν, ἐφεστάμεναι, καὶ ἀμύνειν
Ἄνδρας μνηστῆρας· τοὺς κε σφέων γυῖα λύσαι
Πολλὼν ἐν μεγάροισι, σὺ δ' ἤθεα ἴανθης.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Οἱ δ' ἐπεὶ ἦν παύσαντο πόνου, τετύκοντό τε δαῖτα,
Ἐξείης ἕζοντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε.
Ἔνθ' οἱ μὲν δείπνῳ ἐπεχείρεον· ἀλ[χ]ίμολον δὴ
Ἦλθ' ὁ γέρων Δολίος, σὺν δ' υἷες τοῖο γέροντος
Ἐξ ἔργων μογέοντες, ἐπεὶ προμολεῦσα κάλεσσεν
Μήτηρ, γηραὸς Σικελὴ, ἣ σφέας τρέφε· καί ῥα γέροντα
Ἐνδυκέως κομέεσκεν, ἐπεὶ κατὰ γῆρας ἔμαρπτεν.
Οἳδ' ὡς ἓν Ὀδυσῆα ἴδον, φρεσὶ δαιμονίῃσι,
Ἔσαν σὺν μεγάροισι τεθηπότες· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Μειλιχίοις ἐπέεσσι καταπλήξας προσέειπεν,
Ὦ γέρον, ἷζ' ἐπὶ δεῖπνον, ἀπεκλελάβεσθε δὲ θᾶμβος·
Δηρὸν γὰρ σίτῳ ὀπαχείσεσθε μεμαῶτες
Μίμνομεν ἐν μεγάροις, ὑμέας πολυδέγμενοι αἰεί.
Ὣς ἄρ' ἔφη· Δολίος δ' ἰδὼς κίε, χεῖρε πετάσας
Ἀμφοτέρας· * Ὀδυσεῦς δὲ λαβὼν κύσε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ,

" Formaque, ſtaturaque, eximium fecit videri.
Hunc rurſus Laërtes prudens contra allocutus eſt,
" Utinam enim, Jupiterque pater, & Minerva, & Apollo,
" Qualis Nericum cepi benè ædificatam urbem,
" Ad littus Epiri, Cephallenſibus imperans,
" Talis exiſtens heſternus in noſtris domibus,
" Arma habens humeris, inſtare, & expellere
" Viros procos *opportunitatè habuerim*; ita ipſorum genua ſolviſſem
" Multorum in ædibus; tuque mentes intra lætus fuiſſes.
Sic hi quidem talia ad invicem dicebant.
Illi autem quandò ceſsârunt à labore, paraveruntque convivium,
Ex ordine ſederunt in lecticiſque ſedibuſque:
Tunc hi quidem prandium aggreſſi ſunt; eodemque inſtanti
Venit ſenex Dolius, ſimulque hujus filii ſenis
Ex operibus fatigati, poſtquam egreſſa vocavit
Mater anus Sicuia, quæ ipſos nutrivit, & ſenem
Accuratè curavit, quandoquidem ſenectus ceperat.
Illi ut Ulyſſem viderunt, agnoveruntque animo,
Stetêrunt in domibus ſtupefacti; at Ulyſſes
Dulcibus verbis inceſſens, dixit,
" O ſenex, ſede ad cœnam, & deſinite mirari:
" Diù enim cibum aggredier prompti
" Manebamus in ædibus, vos expectantes ſemper.
Sic dixit, Dolius autem rectà ivit manibus extenſis
Ambabus, Ulyſſiſque captas oſculatus eſt manus ad carpum,

ΣΧΟΛΙΑ.

397. * Ἐπὶ καρπῷ.] Ἐπὶ τῇ μέσῃ τῶν χειρῶν.

NOTÆ.

386. Ἦλθ' ὁ γέρων Δολίος) Pius hic & fidelis ſenex *Dolius*, qui, cum Sex Filiis, erant omni hoc tempore fidiſſimi Regis *Laertæ* Domeſtici ſervi, nullo modo credendus eſt fuiſſe Pater, peſſimi illius *Melanthii* Caprarii, qui tamen *Dolium* aliquem habuiſſe Patrem dicitur; cujus ſoror *Melantho*, & ipſa procax fœmina, videtur fuiſſe; filia enim & illa *Dolii*. Aliàs enim hunc ſanctum ſenem Duobus ſimul privâſſet liberis *Ulyſſes*, quòd minimè credendum. Quare ut Plures modò probavimus, ad v. 103. *Melanthos*, ità nunc *Dolios* credamus: Ut cujuſvis Nominis videmus paſſim haud paucos ὁμωνύμους, *Nomine* nempè *eoſdem*, ſed *Re* & *Fortunâ*, *Animique* & *Corporis* dotibus, longè *diverſos*.

393. Ἀπεκλελάβεσθε ὃ θάμβους) *Æoles* θάμβες, pro θάμβους, efferunt, ut mox, ad v. 397.

397. Ὀδυσεῦς ὃ λαβὼν κύσε) Cùm olim in Omnibus aliis Editionibus Ὀδυσῆς ſcriberetur, in Caſu

NOTÆ IN SCHOLIA.

397. *Hoc *Scholion*, ex *Aloyſii Alemanni* MSto.

VARIÆ LECTIONES.

387. Περμολεῦσα κάλεσσεν) γρ. προμολεῦσ' ἐκάλεσσεν, *H. Steph.*

397. Ὀδυσεῦς) γρ. Ὀδυσεῦς, olim in pluribus; vid. Not. in *Textum*, & infrà, ad v. 415.

Καὶ

Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ὦ φίλ', ἐπεὶ νόστησας ἐελδομένοισι μάλ' ἡμῖν,
Οὐδέ τ' ὀϊομένοισι, θεοὶ δέ σε ἤγαγον αὐτοί,
Οὐλέ τε, καὶ μέγα χαῖρε, θεοὶ δέ τοι ὄλβια δοῖεν.
Καί μοι τῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' εὖ εἰδῶ,
Ἦ ἤδη σάφα οἶδε περίφρων Πηνελόπεια
Νοστήσαντά σε δεῦρ', ἦ ἄγγελον ὀτρυνώμεθα.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ὦ γέρον, ἤδη οἶδε· τί σε χρὴ ταῦτα πένεσθαι;
Ὣς φάθ'· ὁ δ' αὖτις ἄρ' ἕζετ' ἐϋξέστῳ ἐπὶ δίφρῳ.
Ὡς δ' αὖτως παῖδες Δολίου κλυτὸν ἀμφ' Ὀδυσῆα
Δειπνάουσ' ἐπέεσσι, καὶ ὀφρ' εἰρέσθην φίλον ἦτορ.
Ἐξείης δ' ἕζοντο παραὶ Δολίον πατέρα σφῶν.
Ὣς οἱ μὲν περὶ δεῖπνον ἐνὶ μεγάροισι πένοντο.
Ὦρσε δ' ἄρ' ἄγγελος ὦκα κατ' ἄστυ φέρειν πάντη,
Μνηστήρων τυγερὸν θάνατον καὶ κῆρ' ἀνέπυσε.
Οἱ δ' ἄρ' ὁμῶς ἀΐοντες ἐφοίτων ἄλλοθεν ἄλλος,

Et ipsum appellans verbis velocibus allocutus est,
" O amice, quoniam rediisti cupientibus valde nobis,
" Neque *id quidem* putantibus, Dii autem te reduxerunt,
" Salveque & valde gaude, Dii verò tibi *omnia* prospera dent.
" Et mihi hoc dic verum, ut bene sciam,
" An jam apertè scit prudens Penelope
" Te huc rediisse, an nuncium properè mittamus.
Hunc respondens allocutus est prudens Ulysses,
" O senex, jam scit; quid te oportet hæc laborare?
Sic dixit: hic itaq; rursus sedit benepolitâ in sede.
Sic & eodem modo filii Dolii inclytum circa Ulyssem,
Interrogaverunt*que* verbis, & manibus adhæserunt:
Deinde etiam sederunt apud Dolium patrem ipsorum.
Sic hi quidem circa cœnam in ædibus laborabant.
Fama verò nuncia citò in civitatem ivit undiquaque,
Procorum odiosam mortem & parcam annuncians:
Hi igitur simul audientes iverunt alliunde alius,

ΣΧΟΛΙΑ.

409. * Δικαιόωντο.] Περισπάζουσι, ἀσυστατίζουσι, καὶ ἀφιλοφρονεύονται. 412. * Ὦσα.] Φήμη.

NOTÆ.

Recto, sola *Eustathii* duplex Editio, *Florentina*, & *Junii* Epitomatoris *Eustathiani*, Ὀδυσῆς, rectè legunt, in *Genitivo*, quod est *Æolicum*; ut notabamus modò, ad v. 393. Sic ibi Ἀμβάς, pro Ἄμβας, ut *Anacreon*, v. 1598. λάπας, pro λάπας. Ità Πηλεΐς, pro Πηλεΐδης, & Ἰδομενεύς, pro Ἰδομενέως, ut *Theocritus* dixit, teste *Corintho*, de *Dialectis*; qui tamen *Doricum* putat, deceptus, quòd illâ Dialecto *Theocritus* præcipuè sit usus. Ità *Johannes Tzetzes*, in *Iliad.* α'. v. 37. Κλῦθί μευ) Μοῦ, ἐμοῦ Δωρικῶς, ἐν Αἰολικῶς· τὸ γὰρ ε κατὰ ο τελικῶς κιρνᾶται· παρὰ μὲν τοῖς Ἴωσιν, εἰς τὸν υ διφθογγον, ἐμεῖο, ἐμεῦ· παρὰ δὲ τοῖς Ἀττικοῖς, εἰς τὸν ου διφθογγον, δεῖο, δεῦ· πλέον, πλεῖν· παρὰ δὲ τοῖς Αἰολεῦσι, εἰς τὸν αυ διφθογγον, εἰς τὸ Ἀχιλέως, Ἀχιλεύς. Hinc & Nos olim, in *Esthera*, v. 280. Λάψεις, ἀμφόπεον γήθεις χαίρεις, ἀδὲ τάχιον. Necesse autem est, hoc in loco, Ὀδυσεῦς, in *Genitivo* legamus; ut sic servus Domini sui manus intelligatur Osculari, non Dominus servi sui, ut rectissimè disputat *Eustath.* fol. 1965. lin. 19. *Roman.* at fol. 840. lin. 38. *Basil.* licet aliàs, Ipse *Ulysses* servorum κεφαλὰς καὶ χεῖρας ἔκουσε, *vix.* φ'. v. 225. in quem locum, vid. quæ Nos. Nostram hic Lectionem defendit *Etymolog.* M. v. Βασιλεύς, βασιλέως· καὶ κρᾶσις ἐς καὶ ο, εἰς τὸν διφθογγον, βασιλεῦς, παρὰ τοῖς Αἰολεῦσιν, ἢ Δωριεῦσιν· ὥστε, Ὀδυσεῦς ὃ λαβὼν κύσε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ· ἀντὶ δὲ, Ὀδυσσέως. Ità, *Antholog.* fol. 412. Δαιμονεῦς, pro Δαιμονέως, & *Eustath.* fol. 633. lin. 39. ad *Iliad.* ι'. v. 106. Διοζαεῖς, γράφεται καὶ Διοζυεῦς, ὁμοίως τῷ Ὀδυσεῦς, hunc locum alludens.

NOTÆ IN SCHOLIA.

409. * Δικαιόωντο) Et hoc totum, quicquid id est, ex eodem MS. *Aloysio Alemanno*, excepto, quòd ibi διχαιόωντο, & proindè Omnia, quasi *Accusativi* Casûs essent, solitâ *Amanuensium* incuriâ & ignorantiâ.

412. * Ὦσα) Φήμη, ex MSto *Aloysiano*.

VARIÆ LECTIONES.

400. Θεοὶ δέ σε ἤγαγον) γρ. Θεοὶ δέ σ' ἀνήγαγον. *H. Steph.* Edit. *Venetian.* 1524.

401. Μέγα χαῖρε) γρ. μάλα χαῖρε, *Joh. Tzetzes* MS. in *Iliad.* α'. v. 2. *Florentina*, *Brevia Scholia*,

410. Σφῶν) γρ. σφίσιν, & σφέων.

Μυχμῷ τε, ϛοναχῇ τε, δόμων προπάροιθ' Ὀδυσῆος·
Ἐκ μὲν νέκυς οἴκων Φόρεον, κὴ θάπτον ἕκαϛοι·
Τοὺς δ' ἐξ ἀλλάων πολίων οἰκόνδε ἕκαϛον
Πέμπον ἄγειν ἁλιεῦϲι, θοῖϲ ἐπὶ νηυϲὶ πτάντες·
Αὐτοὶ δ' εἰϲ ἀγορὴν κίον ἀθρόοι, ἀχνύμενοι κῆρ.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἤγερθεν, ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο,
Τοῖϲιν δ' Εὐπείθηϲ ἀνά θ' ἵϲτατο, κὴ μετέειπεν·
Παιδὸϲ γάρ οἱ ἄλαϲτον ὀϊὶ φρεϲὶ πένθοϲ ἐκάϲτο,
Ἀντινόου, τὸν πρῶτον ἐφέπτατο δῖοϲ Ὀδυϲεύϲ·
Τοῦ ὅγε δακρυχέων, ἀγορήϲατο κὴ μετέειπεν,
Ὦ φίλοι, ἦ μέγα ἔργον ἀνὴρ ὅδε μήϲατ' Ἀχαιοῖϲ·
Τοὺϲ μὲν ϲὺν νήεϲϲιν ἄγων πολέαϲ τε κὴ ἐϑλούϲ,
Ὤλεϲε μὲν νῆαϲ γλαφυρὰϲ, ἀπὸ δ' ὤλεϲε λαούϲ·
Τοὺϲ δ' ἐλθὼν ἔκτεινε Κεφαλλήνων ὄχ' ἀρίϲτουϲ.
Ἀλλ' ἄγελε, πρὶν τοῦτον ἢ ἐϲ Πύλον ὦκα ἱκέϑϝ,
Ἢ κὴ ἐϲ Ἤλιδα δῖαν, ὅθι κρατέουϲιν Ἐπειοί,
Ἴομεν· ἢ κὴ ἔπϝτα κατηφέεϲ ἐϲόμεϑ' αἰεί·
Λώβη γὰρ τάδε γ' ἐϲὶ κὴ ἐϲομένοιϲι πυθέϑϝ.
Εἰ δὴ μὴ παίδων τε, καϲιγνήτων τε φονῆαϲ
Τιϲόμεϑ', ὐὲ ἂν ἔμοιγε μᾶ φρεϲὶν ἡδὺ γένοιτο
Ζωέμεν· ἀλλὰ τάχιϲτα ϑανὼν φθιμένοιϲι μετείην·
Ἀλλ' ἴομεν, μὴ φθέωϲι περαιωϑέντεϲ ἐκεῖνοι.
Ὣϲ φάτο δακρυχέων· οἶκτοϲ δ' ἕλε πάνταϲ Ἀχαιούϲ.
Ἀλκίμολον δέ ϲφ' ἦλθε Μέδων κὴ θεῖοϲ ἀοιδόϲ,
Ἐκ μεγάρων Ὀδυϲῆοϲ, ἐπεὶ ϲφέαϲ ὕπνοϲ ἀνῆκεν·
Ἕϲαν δ' ἐν μέϲϲοιϲι· τάφοϲ δ' ἕλεν ἄνδρα ἕκαϲτον.
Τοῖϲίδε κὴ μετέειπε Μέδων, πεπνυμένα εἰδὼϲ,
Κέκλυτε δὴ νῦν μευ, Ἰθακήϲιοι· ἦ μὰλ' Ὀδυϲεὺϲ
Ἀθανάτων ἀέκητι Θεῶν τάδε μήϲατο ἔργα·
Αὐτὸϲ ἐγὼν εἶδον Θεὸν ἄμβροτον, ὅϲ ῥ' Ὀδυϲῆϊ
Ἐγγύϑεν εἰϲτήκῃ, κὴ Μέντορι πάντα ἐΐκῃ.

Cum ſtrepituque, ſuſpirioque, ædes ante Ulyſſis:
Ex vero domibus mortuos portaverunt, & ſepeliverunt ſingulos.
Qui verò *erant* ex aliis civitatibus, domum unumquemque
Miſerunt ducere piſcatoribus, velocibus in navibus ponentes:
Ipſi autem in concionem iverunt congregati, dolentes cor.
At poſtquam coacti ſunt & frequentes convenerunt,
Inter hos Eupithes ſurrexit, & locutus eſt:
Ob Filium enim ei intolerabilis in mentibus dolor recumbebat,
Antinoum, quem primum interfecerat divus Ulyſſes:
Hujus gratiâ lachrymas fundens concionatus eſt & dixit,
" O amici, certè magnum opus vir hic operatus eſt Achivis:
" Hos quidem cum navibus ducens multoſque & bonos,
" Perdidit etiam naves concavas, perdidit quoque populos:
" Hos autem, poſtquam venit, interfecit Cephallenorûm longè optimos.
" Sed agitè, ante quam hìc vel in Pylum citò eat,
" Vel & in Elidem divinam, ubi dominantur Epéi,
" Eamus; alioqui poſtea propudioſi erimus ſemper:
" Contumelia enim hæc ſunt & futuris memoranda;
" Si jam non filiorumque, fratrumque homicidas
" Puniemus; non mihi in mentibus dulce erit
" Vivere, ſed citiſſimè mortuus defunctis interero:
" Verùm eamus, nè præveniant tranſeuntes illi.
Sic dixit, lacrymans: miſeratio autem cepit omnes Achivos.
Interea ad ipſos venit Medon & divinus cantor,
Ex domibus Ulyſſis; poſtquam ipſos ſomnus reliquit;
Steteruntque in mediis: ſtupor verò cepit virum unumquemque.
His igitur & denuntiabat Medon, prudentia ſciens,
" Audite jam nunc me, Ithacenſes; non enim Ulyſſes
" Immortalibus ſine Diis hæc operatus eſt opera:
" Ipſe ego vidi Deum immortalem, qui Ulyſſem
" Prope ſterit, & Mentori per omnia ſimilis fuit.

VARIÆ LECTIONES.

415. Περπάροιθ' Ὀδυσῆϊ) γρ. περπάροιθεν Ὀδυσσῆϊ, ut ſuprà, v. 397.
416. Ἕκαϲτοι) γρ. ἕκαϲτον, & ἕκαϲτος, *H. Stephan.* Poteſt etiam legi ἑκάϲτους.
417. Ἕκαϲτον) γρ. ἕκαϲτος, *H. Steph.*
425. Ἀχαιοῖϲ) γρ. Ἀχαιὺϲ, *H. Steph.*
432. Τάδε) γρ. τόδε.
436. Φθίωϲι) γρ. φθῶϲι.
443. Τάδε μήϲατο) γρ. τόδ' ἐμήϲατο.

Ἀθά-

Ἀθάνατος δὴ θεὸς ποτὲ μὲν προπάροιθ' Ὀδυσῆος
Φαίνετο θαρσύνων, ποτὲ δ' μνηστῆρας ὀρίνων
Θοῶς κατὰ μέγαρον· τοὶ δ' ἀλγιγίνοι ἔπιπτον.
Ὡς φάτο· τὼς δ' ἄρα πάντας ὑπὸ χλωρὸν δέος εἷλε.
Τοῖσι δὲ καὶ μετέφη γέρων ἥρως Ἀλιθέρσης
Μαστορίδης· ὁ γὰρ οἷος ὄπισσω τε πρόσσω τε νοῆσαι·
Ὅς σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν,
Κέκλυτε δὴ νῦν μευ, Ἰθακήσιοι, ὅ, τι κέν εἴπω,
Ὑμετέρῃ κακότητι, φίλοι, τάδε ἔργα γένηται·
Οὐ γὰρ ἐμοὶ πείθεσθε, ὑ Μέντορι ποιμένι λαῶν,
Ὑμετέρους παῖδας καταπαύσεμεν ἀφρασυνάων·
Οἵ μέγα ἔργον ἔρεζον ἀταθαλίῃσι κακῇσι,
Κτήματα κείροντες, καὶ ἀπημάζοντες ἄκοιτιν
Ἀνδρὸς ἀείσητος· τὸ δ' οὐκ ἔπι φάντο νέεσθαι·
Καὶ νῦν ὧδε γένοιτο· πίθεσθέ μοι, ὡς ἀγορεύω·
Μὴ ἴομεν, μή πως τις ἐπίσπασσον κακὸν εὕρῃ.
Ὡς ἔφατ'· οἱ δ' ἄρ' ἀνίαχον μεγάλῳ ἀλαλητῷ,
Ἡμίσεων πλείους· τοὶ δ' ἀθρόοι αὐτόθι μεῖναν·
Οὐ γάρ σφιν ἄδε μῦθος ἐνὶ φρεσίν, ἀλλ' Εὐπείθῃ
Πείθονθ'· αἶψα δ' ἔπειθ' ἐπὶ τεύχεα ἐσσεύοντο.
Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἔσσαντο περὶ χροΐ κάλ' ἐνάρματα χαλκοῦ,
Ἀθρόοι ἠγερέθοντο πρὸ ἄστεος θυμοδάκους.
Τοῖσιν δ' Εὐπείθης ἡγήσατο νηπιέησιν·

" Immortalis verò Deus aliquando quidem ante Ulyſſem
" Apparebat, audaciam acuens; aliquando procos turbans
" Turbabat per domum; hi itaque confertim cadebant.
Sic dixit, hos ig tur omnes pallidus timor ſubiit.
Inter hos autem & dixit ſenex heros Alitherſes
Maſtoridas; hic enim ſolus videbat præſentia & futura:
Qui ipſis benè-ſapiens concionatus eſt & dixit,
" Audite jam nunc me, Ithacenſes, quodcunque dicam;
" Veſtrâ culpâ, ô amici, hæc opera facta ſunt:
" Non enim mihi parebatis, non Mentori Paſtori populorum,
" Ut veſtros filios deſinere *facere*tis à ſtultitiis:
" Qui magnum opus fecerunt intemperie pravâ,
" Facultates arrodentes, & inhonorantes uxorem
" Viri optimi, quem non ampliùs dicebant rediturum:
" Et nunc ſic fiat; parete mihi, ſicut dico:
" Nè eamus, nè quis attractum malum inveniat.
Sic dixit; hi autem ſurrexerunt magno clamore
Mediis plures; illi igitur congregati illic manſerunt:
Non enim ipſis placuit verbum in mentibus, ſed Eupitheo
Paruerunt: ſtatim verò poſtea ad arma ruerunt.
Sed poſtquam induti ſunt circum corpus ſplendido ære,
Frequentes convenerunt ante civitatem lativiam.
His autem Eupithes dux erat ſtultitiis:

ΣΧΟΛΙΑ.

461. * Ἐπίασχεν.] Καταχρηστικῶς σημαίνει τὸ ἐκύησεν· ὅ ἐστιν, ὁ ἑαυτῷ τις ἐπισπᾶται.

464. * Ἀδί.] Ἥδατο.

466. * Νάϊοπα χαλκόν.] Ἐπαφρόδιτος, ὁ τῶν Ὁμηρικοῖς, φησιν, Ὅτι γίγνεται ἡ Παιονία σίδηρος, ὃς ἀκαμπεστάτους ἐστὶν ἀφ' ὧν καὶ τὰ, Νάϊοπα χαλκόν.

NOTÆ IN SCHOLIA.

461. 464. * Omnia Hæc *Scholia Aſteriſcis* notata, ex *Aloyſii Alemanni* MSto. Cætera cum *Impreſſis* per Omnia concordant, ad finem uſque.

466. Νάϊοπα χαλκὸν) Hæc tamen ex *Stephano*, τῶν πόλεων, v. Νάϊος, πόλις Παιονίας· ὁ πολίτης, Νάϊκος. Ὡς Ἐπαφρόδιτος, κλ. ut in *Scholiis*. Quæ tamen nihil ad *Rhombum*. De ratione hujus *Epitheti*, vid. plura, ad *Iliad. β'.* v. 578.

VARIÆ LECTIONES.

446. Ποτὲ) γρ. τόπε, vid. *Euſtath.* fol. 842. lin. 18. Τότε μᾶλλον ἢ μᾶλλον ποτὲ μέ, προπάροιθεν, Ὀδυσῆος Φαίνετο θαρσύνων· ποτὲ δὲ μνηστῆρας ὀρίνων, &c. ποτὲ, bis, *Florent. Alld.* & *H. Steph. Ibid.* Προπάροιθ' Ὀδυσῆος) γρ. προπάροιθε Ὀδυσῆος, ut ſuprà, v. 415.

447. Ποτὲ δὲ) γρ. τότε δὲ, *Euſtath.* vid. ſuprà, ad v. 446.

448. Ἀγχισῖνοι) γρ. ἀγχησῖνοι, & ἀγχισῆνοι, ut *Iliad. ε'.* v. 361. Vid. *Etymolog.* M.

450. Τοῖσι δὲ) γρ. τῖσίδι.

454. Ὑμετέρῃ) γρ. ἡμετέρῃ, *Hen. Stephan.* malè, nam Senſus, Οὐ γὰρ ἐμοὶ πείθεσθε, ὑμετέρους παῖδας καταπαύειν· ὑμετέρῃ itaque, & mox ὑμετέρους omninò legendum.

456. Ὑμετέρους) γρ. ἡμετέρους, *H. Steph.* malè, ut v. 454.

457. Ἔρεζον) γρ. ἔρεξαν, *H. Steph.*

463. Μεῖναν) γρ. μίμνον.

Φῆ ὁ' ὅγε τίσεσθ παιδὸς φόνον· οὐδ' ἄρ' ἔμελλεν
Ἄψ ἀπονοστήσειν, ἀλλ' αὐτῷ πότμον ἐφέψειν.
Αὐτὰρ Ἀθηναίη Ζηνὸς Κρονίωνα προσηύδα,
Ὦ πάτερ ἡμέτερε, Κρονίδη, ὕπατε κρειόντων,
Εἰπέ μοι εἰρομένῃ, τί νύ τοι νόος ἔνδοθι κεύθει;
Ἦ πρότερον πόλεμόν τε κακὸν καὶ φύλοπιν αἰνὴν
Τεύξεις; ἦ φιλότητα μετ' ἀμφοτέροισι πίθησθα;
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς,
Τέκνον ἐμόν, τί με ταῦτα διείρεαι, ἠδὲ μεταλλᾷς;
Οὐ γὰρ δὴ τῶτον μὲν ἐβούλευσας νόον αὐτή;
Ὡς ἤτοι κείνους Ὀδυσεὺς ἀποτίσεται ἐλθών.
Ἔρχου, ὅπως ἐθέλῃσθα· ἐρέω δέ τοι, ὡς ἐπέοικεν.
Ἐπειδὴ μνηστῆρας ἐπέσαλτο δῖος Ὀδυσεύς,
Ὅρκια πιστὰ τάμοιτε, ὁ μὲν βασιλεύετω αἰεί,
Ἡμεῖς δ' αὖ παίδων τε, κασιγνήτων τε, φόνοιο
Ἐκλησιν θέωμεν· τοὶ δ' ἀλλήλους φιλεόντων
Ὡς τοπάρος· πλοῦτος δὲ μεμαυῖα Ἀθηναίη·
Βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων αἰζηοῖα.
Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν σίτοιο μελίφρονος ἐξ ἔρον ἕντο,
Τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
Ἐξελθών τις ἴδοι, μὴ δὴ σχεδὸν ὦσι κιόντες·
Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ γε κασιγνήτοιο κέλευθον
Στὴν δ' ἄρ' ἐπ' αὐδὴν ἰόντες, τοὺς δὲ σχεδὸν εἰσιδε πάντας·
Αἶψα δ' Ὀδυσσῆα ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Οἵδε δὴ ἐγγὺς ἔασ'· ἀλλ' ὁπλίζωμεθα θᾶσσον.

Cogitabat sanè hic vindicare filii cædem; neque fatum erat
Retrò redire; sed illic mortem consequi.
At Minerva Jovem Saturnium allocuta est,
" Pater noster, Saturnie, eximie dominantium,
" Die mihi interroganti, quid tibi mens intùs occultat?
" Nunquid ulterius bellumque malum, & pugnam gravem
" Facies? an amicitiam inter utrosque pones?
Hanc respondens allocutus est nebularum congregator Jupiter,
" Filia mea, cur hæc me interrogas, & inquiris?
" Nonne enim dudum hoc quidem consultâsti consilium ipsa?
" Ut certè illos Ulysses puniret reversus.
" Fac ut velis; dicam verò tibi, quomodò *rem fieri* convenit:
" Quandoquidem jam procos punivit divus Ulysses,
" Fœderibus fidis pereussis, hic quidem regnet semper,
" Nos verò *iis* filiorum, fratrumque, cædis
" Oblivionem inducamus: hi autem inter se diligant
" Sicut ante; divitiæ verò & pax abunde *esto*.
Sic dicens, movit antea promptam Minervam;
Venit ergò ab Olympi cacuminibus ruens.
Hi igitur quùm cibi dulcis desiderium exemerant,
Inter eos verbis incepit pertolerans divus Ulysses,
" Egressus aliquis videat, num prope sint venientes.
Sic dixit; extra autem filius Dolii ivit, sicut jussit:
Stetitque limine consensso, hos autem prope vidit omnes:
Statimque Ulyssem verba velocia allocutus est,
" Hi jam prope sunt; quare armemur citò.

ΣΧΟΛΙΑ.

474. *Πεφνέμεν.] Πορφυρίωνα. Φύλοπιν.] *Μάχην.*

NOTÆ.

481. Ἐπειδὴ μνηστῆρας) De *Iambo*, vice *Spondæi*, posito, diximus aliàs, & ad Υ. v. 52.

484. Ἔκλησιν θέωμεν) *Actum-Oblivionis* ponamus, ἢ δ' Ἀμνηστίας, ἢ Ἀφησιφωνίας, τὸ ψήφισμα, de quâ re *Lysias*, *Andocides*, *Xenophon*, *Plutarchus*, *Cicero*, & *Valerius Maximus*; ut Clariss. *Dupuyus* in *Gnomolog.* qui procul dubio hunc *Homericum Actum*, cum simili *Carolino Actu*, suo more, contulisset; nisi illius Liber, ante completum illum *Actum*, è Prælo exiisset, fine nempe Anni 1659. quod ex ipsius Epistolâ Dedicatoriâ patet.

VARIÆ LECTIONES.

469. Τίσεσθ) γρ. τίσασθ.

470. Αὐτοῦ) γρ. αὐτόθι. *Ibid.* Ἐφίψειν) γρ. ἐπιστῆσαι.

480. Ἔρχου) γρ. ἔρχεο.

481. Ἐπειδὴ) γρ. ἐπεὶ δή. *Eustathii* Edit. *Basil.*

484. Θέωμεν) γρ. θείομεν, *H. Steph.*

Ὡς

Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ὦρνυντο, ἐὺ ζωσάμενοι δύσιλοι,
Τέσσαρες ἀμφ' Ὀδυσῆ, ἓξ δ' υἱεῖς Δολίοιο,
Ἐν δ' ἄρα Λαέρτης, Δολίος τ' ἐς τεύχε' ἔδυνον,
Καὶ πολιοὶ ὥς περ ἐόντες, ἀναγκαῖοι πολεμισταί.
Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἔσανλο θοὺς χροὶ νώροπα χαλκὸν,
Ὤϊξαν ἧ θύρας, ἐκ δ' ἤιον, ἦρχε δ' Ὀδυσσεύς·
Τοῖσίδ' ἐπ' ἀγχίμολον θυγάτηρ Διὸς ἦλθεν Ἀθήνη,
Μέντορι εἰδομένη ἠμὲ δέμας, ἠδὲ καὶ αὐδήν.
Τὴν μὲν ἰδὼν γήθησε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
Αἶψα δ' Τηλέμαχον προσεφώνεεν υἱὸν ἑὸν,
Τηλέμαχ', ἦδη μὲν τόδε γ' εἴσεαι αὐτὸς ἐπελθὼν,
Ἀνδρῶν μαρναμένων, ἵνα τὲ κέαται ἄριστοι,
Μὴ κατὰ μοῖραν πατέρων γένος, οἳ τὸ πάρος περ
Ἀλκῇ τ' ἠνορέῃ τὲ κεκάσμεθα πᾶσαν ἐπ' αἶαν.
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένον ἀντίον ηὔδα,
Ὄψεαι, αἴκ' ἐθέλῃσθα, πάτερ φίλε, τῷδ' ἐνὶ θυμῷ,
Οὐ κατὰ μοῖραν γένος, ὡς ἀγορεύεις.
Ὣς φάτο· Λαέρτης δ' ἐχάρη, καὶ μῦθον ἔειπε,
Τίς νύ μοι ἡμέρη ἥδε, θεοὶ φίλοι, ἢ μάλα καίρω·
Υἱὸς θ', ἠδὲ νυὸς τ', ἀρετῆς πέρι δῆριν ἔχουσι.

Sic dixit; hi autem moti sunt, & arma induerunt,
Quatuor circum Ulyssem, sex autem filii Dolii;
In his & Laërtes, Doliique arma induerunt,
Et quamvis cani essent, coacti bellatores.
At postquam induti sunt circum corpus splendido ære,
Aperuerunteque portas, extraque iverunt, dux erat autem Ulysses;
His propè filia Jovis supervenit Minerva,
Mentori similis, & corpore, atque etiam voce.
Hanc quidem conspicatus lætatus est pertolerans divus Ulysses;
Statimque Telemachum allocutus est suum dilectum filium,
" Telemache, jam quidem hoc videris ipse aggressus,
" Viris pugnantibus, ubi discernuntur optimi,
" Ne quid deturpes majorum genus, qui anteà
" Fortitudine ac robore ornati fuimus omnem super terram.
Hunc rursus Telemachus prudens contra allocutus est,
" Videbis, si volueris, pater dilecte, hoc in animo,
" Nequaquam me dedecorantem tuum genus, sicut dicis.
Sic dixit, Laërtes autem gavisus est, & verbum dixit,
" Quæ mihi dies hæc, ô dii dilecti? certè valdè gaudeo:
" Filiusque, nepotesque, de virtute contentionem habent.

NOTÆ.

495. Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ὦρνυντο) Ut suprà, ad v. 57. & v. 21. Sex illæ Veteres Editiones ἔφαθ', rectè habent, exceptâ in hoc loco *Hervagianâ*, quæ in eundem cum *Henrico Stephano* lapidem impegit, & ἔφαλ' habet; Errant à *Stephano* seducti & hic *Castellio, Spondanus, Elzevirius, Cantabrigienses, Oxonienses*, &c. ut sæpè questi sumus, & mox iterum queremur, ad v. 539.

496. Τέσσαρες ἀμφ' Ὀδυσῆ, ἓξ δ' υἱεῖς Δολίοιο) Olim erat in *Florentinâ, Aldinâ, Lovaniana Rescii, Hervagianâ*, &c. Τέσσαρες ἀμφ' Ὀδυσῆα, ἓξ δ' υἱεῖς Δολίοιο, quod quidem defendi potuit; cùm *Ultima* ᾱ Ὀδυσῆα *producibilis* esset, in exitu Pedis, ante ὑποστιγμὴν, & *Asperum* cum *Acuto*: Adeò non erat necesse, ut *Isaacus Casaubonus* μὲ insereret, ut esset Τέσσαρες ἀμφ' Ὀδυσῆα μὲ, ἓξ δ' υἱεῖς Δολίοιο, nec enim ità ῥυθμὸς *Homero* dignus. *Henricus Stephanus* & illius sequaces, Τέσσαρες ἀμφ' Ὀδυσῆ, ἓξ δ' υἱεῖς Δολίοιο, ut Versus unâ totâ Syllabâ deficeret. Verum salvus erit *Versus*, si mecum legas, Τέσσαρες ἀμφ' Ὀδυσῆ, ἓξ ὅ υἱεῖς Δολίοιο, quæ *Media* erat via, quamque proculdubio *Stephanus* sibi designaverat, quâ iret, ut Prælii errore Syllaba excideret, at si vox ista υἱῆος *Homerica* esset, minimè dubitarem legere, Τέσσαρες ἀμφ' Ὀδυσῆ, ἓξ δ' υἱῆος Δολίοιο.

499. Νώροπα χάλκον) Vid. suprà, ad v. 466.

500. Ὤϊξαν ὃ θύρας) Si hæc *Lectio* accipitur, quam *Florentina, Aldina, Lovaniana Rescii*, & *H. Steph.* præ se ferunt, tum τὸ ὃ est loco Ϝ κ, & Comma ponendum, ad Ὀδυσεύς, dein Τοῖσίδ', &c. Sin ὤϊξάν ῥα θύρας, ut *Eustathii, Romana*, & *Basileenses*, tum Τοῖσίδ', habet τὸ ὃ παρέλκον, ut sæpè aliàs.

VARIÆ LECTIONES.

496. Τέσσαρες ἀμφ' Ὀδυσῆ, ἓξ ὅ υἱεῖς Δολίοιο) γρ. Τέσσαρες ἀμφ' Ὀδυσῆ, ἓξ δ' υἱεῖς Δολίοιο, &c. vid. Not. in *Textum*.

500. Ὤϊξαν ὃ) γρ. ὤϊξάν ῥα, *Eustath. Roman.* & *Basil.* Vid. Not. in *Textum*.

513. Μάλα) γρ μίγα, ut suprà, v. 401.

Τόνδ' αὖ

Τόνδε παρισταμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Ὦ Ἀρκεισιάδη, πάντων πολὺ φίλταθ' ἑταίρων,
Εὐξάμενος κούρῃ γλαυκώπιδι, καὶ Διὶ πατρὶ,
Αἶψα μάλ' ἀμπεπαλὼν ταχέϊ δολιχόσκιον ἔγχος.
Ὣς φάτο, καί ῥ' ἔμπνευσε μένος μέγα Παλλὰς Ἀθήνη·
Εὐξάμενος δ' ἄρ' ἔπειτα Διὸς κούρῃ μεγάλοιο,
Αἶψα μάλ' ἀμπεπαλὼν ταχέϊ δολιχόσκιον ἔγχος,
Καὶ βάλεν Εὐπείθεα, κόρυθι ἀμφὶ χαλκοπαρῄῳ·
Ἡ δ' οὐκ ἔσχε ἔγχος ἐρύσσατο, ἀμφὶ δὲ χαλκὸς
Δύπτησεν διὰ, πεσὼν δὲ βάθησε δὲ τεύχεϊ ἐπ' αὐτῷ.
Ἐν δ' ἔπεσον ταχέμαχοις Ὀδυσεὺς καὶ Φαίδιμος υἱός·
Τύπτον δὲ ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισι.
Καί νύ κε δὴ πάντας τ' ὄλεσαν καὶ ἔθηκαν ἀνόστους,
Εἰ μὴ Ἀθηναίη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο,
Ὄρσεν φωνῇ, καθὰ δ' ἔσχεθε λαὸν ἅπαντα,
Ἴσχεσθε πτολέμου, Ἰθακήσιοι, δεξιτερείου,
Ὡς κεν ἀναιμωτεί γε διακρινθεῖτε τάχιστα.
Ὣς φάτ' Ἀθηναίη· τοὺς δὲ χλωρὸν δέος εἷλε·
Τῶν δ' ἄρα δειδιότων ἐκ χειρῶν ἔπτατο τεύχεα,
Πάντα δ' ἐπὶ χθονὶ πίπτε, θεᾶς ὅπα φωνησάσης·
Πρὸς δὲ πόλιν τρωπῶντο, λιλαιόμενοι βιότοιο.

Hunc aſtans allocuta eſt cæſiæ Minerva,
" O Arceſiade, omnium multò dilectiſſime ſociorum,
" Apprecatus filiam glaucis-oculis, & Jovem patrem,
" Statim circum vibratam præmitte longam lanceam.
Sic dixit, & inſpiravit robur magnum Pallas Minerva:
Precatus igitur tandem Jovis filiam magni,
Statim acritèr vibratam præmiſit longam lanceam,
Et percuſſit Eupithem, galeam per æream:
Hæc ſanè non lanceam prohibuit, penitus verò penetravit æs;
Sonuitque cadens, reſonueruntque arma ſuper ipſo.
Irruerunt verò primis pugnantibus Ulyſſes & illuſtris filius:
Diverberabantq; enſibuſq, & lanceis utraque-extremitate-acuminatis.
Et jam omnes perdidiſſent & privâſſent reditu,
Niſi Minerva, filia Jovis Ægiochi,
Clamâſſet voce, detinuiſſetque populum omnem,
ABSTINETE A BELLO, ITHACENSES, DIFFICILI;
UT SINE CRUORE SEPAREMINI CITISSIME.
Sic dixit Minerva, hoc autem pallidus timor cepit.
Horum igitur timentium ex manibus volaverunt arma,
Omnia autem in terram ceciderunt, Deâ vocem vociferante:
Ad civitatem verò reverſi ſunt vitæ *retinendæ* cupidi.

ΣΧΟΛΙΑ.

519. Ἔμπνευσε.] Ἐνέβαλεν.
522. Χαλκοπαρῄῳ.] Χαλκῷ τὰς παρειὰς ἁρμοσαμένῃ.
523. Ἔρυτο.] Ἐπέσχε.
527. Ἀνέσχε.] Ἐπανέδυ μὴ τυχόντος.
529. Φωνῇ.] Κραυγῇ.
535. Τρωπῶντο.] Ἐτρέποντο, ἐφέροντο.

NOTÆ.

507. Μήτι καταισχύνειν πατέρων γένος.) Vid. & confer *Iliad.* ζ'. v. 209. Μηδὲ γένος πατέρων αἰσχυνέμεν, & *Duporti* Gnomolog. in locum.

514. Ἀρετῆς πέρι δῆριν ἔχουσι) De hujuſmodi Contentione, quo homines ſe ſuprà alios conantur benefaciendo evehere, dixit *Heſiodus*, l. 1. v. 24. Ἀγαθὴ δ' ἔρις ἥδε βροτοῖσιν. Omnis alia ἔρις, ſive δῆρις, ex *Gehennâ* accenditur, & ab omnibus *Chriſtianis* ideò extinguenda. Vid. quæ in hunc locum congeſſit *Duportus*, cujus quidem *Gnomologia Homerica*, barbarâ hâc & ingratâ ætate neglecta prorſus & ignota jacet, licet auro contrà non chara; ſiquis infinitam hominis *Lectionem*, cum non minori *Eruditione* conjunctam, *Græcarum* ſimul Literarum *Peritiam* curet, aut amplecti velit.

531. Διακεκριθεῖτε) Pro διακεκριθείητε, per *Syncopen*, vid. *Euſtathium* ad hunc locum, & ad *Iliad.* γ'. v. 102. item *Etymolog.* M. v.

VARIÆ LECTIONES.

519. Παλλὰς Ἀθήνη) γρ. παιδὸς λαῶν.
520. Μεγάλοιο) γρ. Διΐ τ' αὐτῷ, vid. v. 517.
522. Εὐπείθεα) γρ. Εὐπείθη, & Εὐπείθην, non æquè benè.
523. Ἔρυτο) γρ. ἐρῦτο, ut *Iliad.* ε'. v. 555.
531. Διακεκριθῆτε) γρ. Διακεκριθῆτε, *Florentina*, *Aldina*, *Lovanian.* Διακεκριθῆτε, *H. Stephan.* in *Var. Lect.* quod *Proſaicum*, nec *Homericum*, Vocabulum probo aliàs; Διακεκριθεῖτε, pro Διακεκριθείητε, *Euſtathius* legit & agnoſcit, ad hunc locum, vid. Not. in *Textum*.
533. Ἔπτατο) γρ. πίπτετο, non benè; quòd πίπτει proximè ſequatur.

Σμερ-

Σμερδαλέον δ' ἐβόησε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
Οἴμησεν δ' ἀλεὶς, ὥς τ' αἰετὸς ὑψιπετήεις.
Καὶ τότε δὴ Κρονίδης ἀφίει φολόεντα κεραυνὸν,
Κάδδ' ἔπεσεν πρόθεν Γλαυκώπιδος ὀβριμοπάτρης.
Καὶ τότ' Ὀδυσσῆα προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Ἴσχεο, παῦε δὲ νεῖκος ὁμοίϊον πολέμοιο,
Μήπως τοὶ Κρονίδης κεχολώσεται εὐρύοπα Ζεύς.
Ὣς φάτ' Ἀθηναίη· ὁ δ' ἐπείθετο, χαῖρε δὲ θυμῷ.
Ὅρκια δ' αὖ καλόπιδε μετ' ἀμφοτέροισιν ἔθηκε
Παλλὰς Ἀθηναίη, κύδρη Διὸς Αἰγιόχοιο,
Μέντορι εἰδομένη, ἠμὲ δέμας ἠδὲ καὶ αὐδήν.

Terribiliter itaque clamavit pertolerans divus Ulysses;
Ruitque conversus, sicut aquila altivolans.
Et tunc jam Saturnius misit fuliginosum fulmen;
Et decidit ante Glaucopida natam forti patre.
Et tunc Ulyssem allocuta est casta Minerva,
" Jove-nate Laërtiade, prudens Ulysses,
" Abstine, sedatóque contentionem æqualis belli;
" Nè Saturnius tibi iratscatur latè-sonans Jupiter.
Sic dixit Minerva: hic vero obedivit, gravisusque est animo.
Fœdera igitur in futurum inter utrosque posuit
Pallas Minerva, filia Jovis Ægiochi,
Mentori similis, & corpore atque etiam voce.

ΣΧΟΛΙΑ.

538. Ἀφίει.] Ἔπεμπεν, ἔῤῥιπτεν. Φολόεντα.] Καυστικὸν, ἀσβόλῳ πεποιῶντα· φολὸν γὰρ, τὸν ἀσβόλιον λίγνον τοιοῦτον δὲ ἀφίησιν ὁ Ζεὺς πῦρ ὅτε δὲ ἐραυνᾷ. * Τῶν δὲ κεραυνῶν, οἱ μὲν, καιόμενοι· οἱ δὲ, φολόεντες· οἱ δὲ, ἀργῆτες καλοῦντες, ὡς Ὅμηρος ὠνόμασεν.

NOTÆ.

537. Οἴμησεν δ' ἀλεὶς) Hic Versus & aliàs extat, *Iliad.* χ'. v. 308.

539. Κάδδ' ἔπεσεν) Ità cum Duplici δ'. scribendum; & ità *Florentina, Hervagiana, Aldina, Lovaniana Rescii, Romana* & *Basileensis, Eustathii*: Non hoc dico, quòd non sit notum cuivis *Græcæ* Linguæ Tyrunculo; verùm quià *H. Stephani* Editio fortè legeret, Κὰδ' ἔπεσεν, cum simplici δ'. quod non nisi *Errore Prælî* fieri potuit à tanto Viro, quod de pluribus aliis ejusmodi fatendum, *Spondanus* illicò, & *Elzevirius* etiam, hunc errorem errabant; non autem Omnes, ut aliás.

NOTÆ IN SCHOLIA.

538. * Τῶν δὲ κεραυνῶν) Hæc, ex *Aristophanis* Scholiasta, ad *Equites*. Vid. *Aristot.* Meteor. l. 3. c. 1.

VARIÆ LECTIONES.

537. Οἴμησεν) γρ. οἴμησεν, *Eustath.*

538. Καὶ τότε δὴ Κρονίδης ἀφίει) γρ. Αὐτὰρ Κρονίδης ἦκε, *Joh. Tzetzes*, MS. Prolegom. *Iliad. α'.* fol. xi.

539. Κάδδ' ἔπεσεν) γρ. κὰδ' ἔπεσεν, malè, ut Not. ad *Textum*. *Ibid.* Πρόθεν) γρ. προπάροιθεν, *Joh. Tzetzes*, ut suprà, temerè nimis; nec enim Metrum id patitur.

540. Καὶ τότ') γρ. δὴ τότ'.

Τέλος τῆς Ὁμήρου Ὀδυσσείας.

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises ici volontairement.

INDEX
VOCABULORUM
IN
HOMERI
ODYSSEA
Et aliis POEMATIIS.

Α, *Breve*, nunquam in η *Ionicum* transit. ε, 163. φ, 212. Vid. ἀλήθειαν.
ἀ, pro ἑά, ι, 250. 310. 343. II. 444.
ἆ δειλ', λ, 617. σ, 388.
ἆ δειλὲ ξείνων, ξ, 361. φ, 288.
ἆ δειλοί, κ, 431. υ, 351. φ, 86.
ἀάατον, φ, 91.
ἀάατος, ἀέθλῳ, χ, 5.
ἀάχιες, ῥόπαλον, παλίγκλαγκτον, λ, 574.
ἀάπτοις χίτωσι, λ, 501. χ, 70. 248.
ἄασαν, Duab. *Priorr.* long. κ, 68.
ἄασεν, φ, 296. 297.
ἀασθεὶς φρεσὶν ἧσιν, φ, 301. ἀασθη, δ, 503.
ἀάσκησαν, δ, 249.
ἀβλαβέεσσι, III, 83.
ἀβλαβίῃσι νόοιο, III, 393.
ἀβληχρῆς, λ, 134. ψ, 282.
ἀβλαβθαι, π, 203.
ἀβλαβθε, ε, 119.
ἀβλαβὴ, ο, 310.
ἀβλαβὴ, ζ, 159.
ἀβλαβῦσα, 407. ψ, 295.
ἀβλαβὼν, δ, 175. IV, 133.
ἀβλαβωσι, II, 537.
ἀβλαβὶς. *Fragm.* 186.
ἀβλαβὲ φρεσὶν, α, 43.
ἀβλαβὲ ῥιζωτὸν σε, χ, 209.
ἀβλαβεῖ φρένες ἦσαν, ω, 193.
ἀβλαβὸν κῆ παῖδα καταφθιμένοιο λιπέσθαι, γ, 196.
ἀβλαβὲς π κακὸν π Ζιὸς διδοῖ, δ, 237.
ἀβλαβῆ διείμονα πόντον, η, 138.
ἀβλαβῶν, III, 529.
ἀβλομένην, υ, 16.
ἀβλακλειτὰς ἑκατόμβας, π, 202.
ἀβλακλειτῶ, XXX, 4.
ἀβλακλυτὰ, γ, 388. 428. π, 346.
ἀβλαμόμην, ε, 176. III, 550.
ἀβλαμομένη, II, 427.
ἀβλαμόμεσθον, XVIII, 24.
ἄβλυκα, γ, 438. δ, 602. μίγ', θ, 509. ἀβλυκαλὲς, σ, 299.
ἄβλαμα, ζ, 168. ψ, 175.
Ἀβλαμέμνων, ω, 185. Ἀτρεΐδη, κύδιστ, ἄναξ &c. λ, 396. ω, 121.
Ἀβλαμεμνονίδης, α, 30.
Ἀβλαμήδης, ὁ Τρῳφωνίου, II, 296.
ἀβλανῆσι, ν, 357.
ἀβλαιοφροσύνη, λ, 202.
ἀβλαπίζει, π, 17.
ἀβλαπιζόμενα, ρ, 35.
ἀβλαπᾶς, φ, 289.
ἀβλάπησα, ψ, 214.
ἀβλάπητον, ε, 18.
ἀβλαπητὸς, β, 365. δ, 817. I. 117. *Hagaris* Votum, XIV, 9.
ἀβλασάμεθ', κ, 249.
ἀβλασάμενοι, β, 67.
ἀβλάστεα, α, 389.
ἄβλαθε, ε, 129.
ἀβλάστεαζ, δ, 181. III, 343.
ἀβλάσσω, μ, 97. II, 94.
ἀβλατὸν, II, 515.
ἀβλαυὴ Περσεφόνεια, λ, 212.
ἀβλαυόπιζον, ο, 229.
ἄβλια, π, 13. XLVIII, 5. πάντα πιτυμβία, ι, 222.
ἀβλείλαμαι, ξ, 120. ἀβλείλασθ, π, 350.
ἀβλελὶ τ μακαίρων, XXVIII, 8.
ἀβλελίω, XXXVI, 6.
ἀβλελίων, *Particip.* δ, 24. 528. 679.
ἀβλελιάων, β, 255. ε, 150. IV, 216.
ἀβλελιώτῃ ἀπὸ θαλον, III, 296.
ἀβλήλασι θήμιστας, II, 394.
ἄβλαλον, ἐλεύσιον, III, 3. XVII, 3.
ἀβλαλῶ. θὸς, XVIII, 29. ταχὺς, ο, 525. ὠκὺς, π, 468.
ἄβλασιν, β, 289. ι, 248.
ἄβλα, α, 169. 206.
ἀβλὰ φωτῶν, VII, 5.
ἄβλει, ὡς αἰεὶ τὸν ὁμῆον ἄβλ θὸς, ρ, 218. κειμήλια πολλὰ, ρ, 527. τ, 272.
ἄβλειχαν, γ, 140.
ἀβλείρετο, λ, 631. ἀβλείρομεν, π, 349.
Ἀβλέας, υ, 339. διοτρεφὲς, χ, 136.
ἀβλλας βοῶν, ἑπλὰ, μ, 129 ξ, 100.
ἀβλαλέης, βῦς, ρ, 181. υ, 251.
Ἀβλέαον, λ, 302.
Ἀβλλα, χ, 131. 247. 327. Δαμασσελίδης, υ, 321. χ, 212. 241.
ἀβλαλείη, χρ. κυδίστη, γ, 378.
ἀβλαλείης Ἀθηναίης, π, 107.
ἀβλίλιβοῶν, μ, 299.
ἀβλλης, III, 74. 193.
ἀβλλῃσι βοῶν, III, 288.
ἀβλρεσθ, β, 385.
ἀβλίεωσον, λ, 285.
ἀβλραίχων βατραχων, I. 144.
ἄβλτ', δ, 294. κ, 176. 460. VI. 22.

ἄγετε, χ, 40.
ἀγάτλω, γ, 439.
ἀγάτω, γ, 424. XLVII. 17.
ἄγη μὲ ἔχει, γ, 227. π, 243.
ἀγηγέρατ', λ, 387. ω, 21.
ἀγήνορα θυμὸν, λ, 561.
ἀγήνορι θήκατο πάντα, ε, 136. η, 257. ψ, 336.
ἀγήρως, ε, 218. η, 94. II, 151. IV, 215.
ἀγητὸν εἶδος, II, 198.
ἀγητὸν φρένας ἠδὲ εἶδος, ξ, 177.
ἀγιεῖ, ξ, 105.
ἀγκιμόλειαν, υ, 213.
ἀγκίσασι, II, * 57. 249. 260. 289. 366.
ἄγκλον, III, 82.
ἀγκὰς ἐλαὸν τρόπιν νεὸς, η, 252.
ἄγκεα, III, 159. ποιήεντα, δ, 337. ρ, 128.
ἀγκίστρισιν γναμπτοῖς, δ, 369. μ, 332.
ἀγκλίνας, χ, 156.
ἀγκοίνῃσιν ἰκοῦσα, λ, 260.
ἀγκοίνῃσι Διὸς μεγάλοιο μιγεῖσα, λ, 267.
ἀγκρεμάσασα, α, 440.
ἀγκύλα, τέξα, φ, 264.
ἀγκυλομήτω, φ, 415.
ἀγκυλομήτης, IV, 22. 42.
ἀγκυλοχείλαι, χ, 302. ἀγκυλοχείλης, τ, 538.
ἀγκυλοχήλαι, I, 285.
* ἀγκωὼ ἀνύξας, pro ἀγκῶνι νύξας, ξ, 485.
ἀγκῶν, ξ, 494.
ἀγλαὰ δῶρα, δ, 589. η, 132. ι, 201. II, 14. III, 60. 459. 467. IV, 11. 15. 127. 141. XIX, 2. XXXII, 2. XXXVII, 8.
ἀγλαὰ κῦρ Διὸς, III, 487.
ἀγλαείηφιν, XVIII. 5.
ἀγλαΐας γὰ ἀμφεδύσατο κάπύσας, ε, 244. ἀλείψατο, III, 473.
ἀγλαΐης, ε, 310.
ἀγλαοδίρη Δημήτερ, *Fragm.* 61.
ἀγλαόκαρποι, η, 115. λ, 588.
ἀγλαὸν ὄζον δάφνης, III, 109. ἱέν, XXV, 2.
ἀγλαὸς ἡμὶς, III, 314. 431. 497. XXVII. 13. Ἑρμῆς, III, 395. οἶμε ἀοιδῆς, III, 450.
ἀγνὴ Ἄρτεμις, ε, 123. σ, 201. υ, 71. Περσεφόνεια, λ, 385. ἑορτὴ τῆο θεοῖο, φ, 259.
ἀγνοιήσασ' ὑλάεις, υ, 15.
ἀγνοίησεν, ω, 217.
ἄγνυτ' ἄλσος πολυήρατον, III, 187.
Ἄγνω, III, 410.
ἀγνυμενάων ἠπάων, κ, 123.
ἁγνῶς καὶ καθαρῶς, II, 121.
ἀγνώσασκε, ψ, 95.
ἄγνωστον, β, 175. ν, 191. 397.
ἀγνώστης, ε, 79.
ἄγοιεν, ρ, 298.
ἀγοραὶ, Θ, 16. βυληφόροι, ι, 112.
ἀγοράων, δ, 818.
ἀγρέσθαι, ω, 382.
ἀγρευτῆρι, λ, 83.
ἀγρευόντεσσι ἐοικὰς, κακὰ ὃ φρεσὶ βυαστοδόμοισιν, ρ, 66.
ἀγρεῦσαι, μ, 439.
ἀγρεῦσι, αἰψηρὴν, β, 257. πολύφημον, β, 150.
ἀγρητὴν, Θ, 168.
ἀγρὸς, II, 463. 525.
ἀγρόσυλοι, βόσιν, III, 412.
ἀγρόσυλοισι, βυσὶ, III, 272. 489.
ἀγρεῖθ', υ, 149.
ἄγυια, η, 206. I. 275. XLVII. 16.
ἀγυιοφύτης, Θ, 294.
ἀγρόθι, ν, 268. ε, 427.
ἀγροιῶται, λ, 292. φ, 85.
ἀγρομένοισιν, Θ, 172.
ἄγυρθ' καλὴν τετυγμένον, ω, 204. πολυδίδρεον, ψ, 139. 359.
ἀγυρτιόμῃ νύμφῃ, ζ, 106.
ἀγρὸν, π, 218.
ἄγυρις, ἐκκλησίας, ξ, 263. ρ, 432. πίσειας, δ, 757. Θ, 560.
ἀγρώστων, ε, 53.
ἄγρωστι μελιηδέϊ, ζ, 90.
ἀγυιὰ, & ἄγυιαν, β, 388. γ, 487. vid. ad *Iliad.*
ἀγυιᾶς ἱερᾶς, XXXVII, 15.
Ἀγυιεῦ. Ἀπολλωνεῦ, XLVIII, 12.
ἄγωγε, γ, 31.
ἀγωνιζέμεν, τ, 284.
ἄγχ', pro ἀγχὶ, cum *Genitivo*, Θ, 95. 524. μ, 306. χ, 130. II, 246. 378.
ἀγχέμαχοι. I, 194.
ἀγχεμάχου, I, 255.
ἀγχὶ, χὼν κεφαλὴν, α, 157.
ἀγχὶ, cum *Genitivo*, β, 417. ζ, 291. η, 112. III. 117.
ἀγχιάλη, Πιπτέηλος, II, 32.
Ἀγχιάλοιο δαίφρονος, α, 180. 418.
Ἀγχίαλος, Θ, 112.
ἀγχιβαθὴς, ε, 413.
ἀγχίθοοι Φαίηκες, ε, 35. τ, 279.
ἀγχίμολον, Θ, 300. ξ, 410. ο, 57. 95. ρ, 260. 336.
ἀγχίνοος, ν, 332.
Ἀγχίσαο γόνον κλυτὸν ἱπποδάμοιο, *Fragm.* 176.
Ἀγχίσεω γενεῆς, IV. 53. 126. 178.
Ἀγχίση κύδιστε, IV, 108. 193.
Ἀγχίσῃ, IV, 171.
Ἀγχίσην, IV, 77. 91. 145.
Ἀγχίσης, IV, 84.
ἄγχιστα, εἴσκω, ζ, 152. ἐοικὰς, ν, 80.
ἀγχιστῖνοι, χ, 118. ω, 180. 448. ἀγχιστῖνοι.
ἄγχιστον, ε, 280.
ἀγχόθι, ν, 103. 347.
ἀγχοῦπω, II, 18.
ἀγχῦ, δ, 25. ε, 159. ζ, 5. 9. II, 300.
ἄγωμαι, ζ, 58.
ἀγωνίζεσθαι ἠορίην ὑπέρβιον, *Fragm.* 188.
ἀγῶνα, Θ, 380. II, 150. καλὸν, Θ, 260.
ἀγῶνας, Θ, 259.
ἀγῶνες ἐπιτάφιοι, ω, 87. *Certamen* Homeri & Hesiodi, §. 6.
ἀγῶνες, *Ingeniorum*, V, 19.
ἀγῶνι, Θ, 200. 238. ω, 86. V, 19.
ἀδαήμονες, μ, 208.
ἀδαημονίῃ, ω, 243.
ἀδάκρυτον, ω, 61.
ἀδακρύτῳ οὔτε σοὶ ἔχω, δ, 186.
ἀδδὲς κύον, τ, 91.
ἀδδηκότας, μ, 281.
ἀδδηκότες, II, 460.
ἄδε, ω, 464. II. 220. 244. IV, 18.
ἀδελφεὸς, δ, 199. 512.
ἄδεν, IV, 21.
ἀδδυκέα, ζ, 273. κ, 245. ἀδυκεῖ, δ, 489.
ἀδίψητον βοείην, υ, 2.
ἀδῆ, II, 75.
ἀδηκότας, & ἀδηκότες, vid. ad ἀδδηκότας, &c.
ἄδην ἐλαίαν κακότητ, ε, 290.
ἀδήτῃσιν, Proiectâ *Priori*, α, 134.
ἀδινὰ στενάχουσα, π, 274.
ἀδινὰ, μᾶλ', α, 92. δ, 320.
ἀδινάων Σειρήνων, ψ, 326.
ἀδινώτερον, π, 216.
ἀδμὴς παρθένος, ζ, 109. 228.
ἀδμῆτες παλαιοὶ ἠμὶν οἱ, δ, 637. III, 103.
ἀδμήτην, βῆν, ἦτορ, εὐρυμέτωπον, γ, 383. καὶ ἀπειρήτην φιλότητ, IV, 133.
ἄδυε, ζ, 245. υ, 327.
ἄδυον, II, 22. IV, 10.
ἄδυτός ᾧ ἐὼν, δώσω γέρας, ὃν ἑλάχιστον, III, 570.
Ἀδώνη, δ, 123.
ἄδυτον, νηὸς, II, 443.

ἀδίτης, μυχὸς, III. 247.
Adonidis Horti, λ, 37.
ἀδμήτῃσι νύμφῃ ἄπεστι, III, 168.
ἄεθλα, ἀγῶνες, ω, 85. 89. ἀεικαλίῃ, ω, 91.
ἀείδλια, Φ. 108. φ, 4. 62. ω, 168.
ἀέθλου, ἀέθλῳ, φ, 91.
ἀέθλῳ ἀέθλιος, χ, 5.
ἀείλαμ, τὸ ἀδ' ἐπ', λ, 547.
ἄειδε, pro ἄειδε, α, 325. 326. Φ. 83. 367. 516. 521.
ἄειδε, *Imperativum*, α, 339.
ἀειδήμοιτας, Φ, 73.
ἀείδω, XIX, 1.
ἀεικείας ἐπὶ οἶκα, υ, 308.
ἀεικελίη νύξ, IV, 136. 137. ἀεικελίῳ, δ, 244. ι, 503.
ἀεικελίῃσι πληγῇσιν, δ, 244.
ἀεικὲς δημιοεργὸ, σ, 221.
ἀείρῃς, ν, 84.
ἀειρομένων, μ, 249.
ἀεῖσαι, ξ, 464.
ἀείσομαι, IX, 1. XIV, 1. XXII, 1. XXIX, 1.
ἄεσσαν, Φ, 492.
ἀεικχζομένης, ν, 277.
ἀέκητι θεῶν, α, 79. πατρὸς κ' μητρὸς, ζ, 287.
ἀέκοντι, χ. ἀκοντι, γ, 494.
ἀέκοντὶ, γ, 484. 494.
ἄελλαι, θύελλαι, IV, 209.
ἄελλαι ἀναρπίξασαι, Φ, 409. χειμέριαι, XXXII, 7.
ἀελλοπόδεσσιν, IV, 218.
ἀελπίη χαῖεν ἰδίῃ, ε 408.
ἀέλπτοις, II, 91.
ἀεναόντε, ὕδατ', ν, 109. χ. αἰναόντε.
ἀέξει, ξ, 65.
ἀεξομένης, XXXI, 12.
ἀερθείς, Φ, 375.
ἄεσαν, ἰύκτας, ἐπὶ κοίτῃ, τ, 342.
ἀέσαμεν, γ, 151.
ἀεσίφρονι θυμῷ, φ, 302.
ἀεσφρασύνῃσι, ο, 469.
ἀζάνεται, IV, 271.
Ἀζανίδα κέρω, II, 209.
ἄζευ, ρ, 401.
ἀζῇ, πεπλαγμένον, γίεγν σάκος, χ, 184.
ἀζηχὲς φαγέμεν κ' πιέμεν, σ, 3.
ἄη, νότος, μ, 325. ζέφυρος, ξ, 458.
Ἀηδὼν χλωρὴς, κεῖη Παιανίρεω, τ, 518.
ἀηδίῃ, I, 71.
ἀήμεναι, γ, 176.
ἀήρ, αἰλάμπετις, XXXI, 5. βαθεῖ', ι, 144. θέσφατος, η, 143.
ἀῆται, ι, 139.
ἀήτας ἀνέμων λεγεωνίους, δ, 567.
ἀϊδνάτην ἄκλαν, II, 95. 135.
ἀϊδνατέουσιν, μακαίρεσι, II, 315.
ἄϊκτον, λ, 54. 72.
ἀϊκὴ, σ, 352.
ἀϊκίσια, ἤδη, ι, 189. εἰδὼς, ι, 428. υ, 287.
ἀϊκμόνων, ω 106.
ἄϊκος δεισιδαιμονίαν exprobr. VI, 27.
ἀϊκίζω, Φ, 212. ψ, 174.
ἀϊκίσσατε Φῦλ' ἀνθρώπων, II, 298.
ἀϊκίσσης μὴ Ἀσκρέσιον, ω, 99. σίχυν, λ, 606. vid. Σπίχας.
ἀΐκησις injuſta, α, 356.
Ἀθηναίη, χαῖρε πτολεμόνδε δ' ἐπὶ δηρὸν, γ, 52. XXVII, 16. XLVII, 2. Διὸς ἐκγεγαυῖα, ζ, 229.
Ἀθηναίων, I, 172. X. 1. XXVII, 2.
Ἀθηναίης ἀγελείης, π, 207. γλαυκώπιδος, XIX, 2.
Ἀθηνάων, γ, 307. ἱερῶν, λ, 322.
Ἀθήνη, γλαυκῶπις, α, 319. 364. β, 399. 420. IV. 94. ἐϋπλοκάμῳ, δεινὴ θεὸς, π, 40. θεὰ γλαυκῶπις, α, 44. θυγάτηρ Διὸς, χ, 205. ω, 501. Παλλὰς, ω, 125. 252. 327. πολύβουλος, π, 282. *Athenaeus*, α, 107. 183. δ. 1. 17.
Ἀθηνῶν δήμου, II, 30.
ἀθηρηλοιγὸν, λ, 127. ψ. 275.
ἀθλητῆες, Φ, 164.
ἄθλων, Φ. 160.
Ἀθόως, II, 33.
ἀθρῆσαι, μ, 232. τ, 478.
ἀθρήσας, III, 29. 414.
ἀθρὸ' εἰ μειλάρα, β, 411. * ἀθρὸ' ἰέναι, III, 111.
ἄθυμος, κ, 463.
ἄθυρμα ἐρατεινὸν, III, 40. 52. παλὸν, 32.
ἀθυρομένη, συνηθείῃσι μελαικῇσιν, III, 482.
ἀΐθρων, III, 152. XVIII, 15.
αἶα Φυτίοῦ, λ, 300.
Αἰαίη, Κίρκη, ι, 33.
Αἰαίην, νῆσον. λ, 70. μ, 3.
Αἰακίδαο ποδώκεος, λ, 470. 537.
Αἶας, παῖ Τελαμῶνος, λ, 552.
αἶαν, ω, 508. I, 48. II, 174.
Αἰγαὶ, II, 32.
αἰγανίας δολιχαύλους, ι, 156.
Αἰγαὶς ἐ, 381, εὐρείας, XXI, 3.
αἶγας, β, 300. ἀκροτέρας, ρ, 295. μηκάδας, ι, 124. 244. 341. ἐρεσχαίας, ι, 155. πίονας, β, 56. ρ, 180. 535. υ, 186. 250.
αἰγίλιπι, ω, 230.
αἴγιον ἄσκον, ἰ, 196.
αἰγιοργοὶ, ι, 141. μακραὶ, κ, 510.
αἰγίοχος μακεδνῆς, π. 106.
Αἰγιμίου. *Fragment.* 6.
αἰγιρέων ὑδατοτρεφέων, ρ, 208.
αἶγις ἄχεια, ι, 118.
αἰγίθοτος, δ, 606.
αἰγιδ', φθισίμβροτον, χ, 297.
Αἰγίνη τῆσος, II, 30.
Αἰγιόχοιο, γ, 42. 394. δ, 752. III. 183. 396. 548. IV, 8. 23. 27. 188. XXVII, 7. 17. XXXVII, 3.
Αἰγίοθοιο, α, 42. γ, 235. λ, 388. ω, 22. αἰμύμονος, α, 29. αἰνολκίδης, γ, 310. Αἰγισθοι, γ, 256. δολόμηλιν πατροφοινῆα, α, 300. γ, 198. 308. Αἴγισθον, α, 35. γ, 194. 303. δ, 529. λ, 408. δολόμηλις, γ, 250. δ, 525. Θυεστιάδης, δ. 518. Αἰγίσθῳ, δ, 537. ω, 97.
αἰγλη, II, 202. ἠελίῳ, δ, 45. υ, 84. λάμπε, ζ, 45. ὑπερεθάλπεν, XXXI, 3. σελήνης, δ. 45. υ, 84.
αἰγλήσσα, II, 40.
αἰγοπόδην, XVII, 2. 37.
αἰγὸς αἰγείω ἰσοτμήδες, ξ, 50. ἰσοταφίου μεγάλοιο, ξ, 530.
αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες, π, 217. ἀγκυλοχείλαι, χ, 302.
Αἰγυπτίος, ὁ, πολυκμὸς ἀ, γῆ, δ, 477. ἐϋῤῥείτης, μ, 257. ξ, 257. 258.
Αἰγύπτιος, β, 15. δ, 385.
Αἰδαο, δόμοις, ω, 203. πυλάρτεω ἀργητοῦο, λ, 276. πύλησιν, ξ, 156.
αἰδήλοιν, Φ, 309. π, 3.
αἰδὲο, & αἰδέο, ι, 269.
αἰδοιόπρῳ, λ, 359.
αἰδρείησιν, κ. 231. 257. αἰδρείῃ, μ, 41.
αἴδεαι, κ, 282.
αἰδῶ, ρ, 352.
αἰεὶ τ' ὁμοῖοι ἄγχι θεὸς ὡς τ' ὁμοῖοι, ρ, 218.
αἰειγλήεντος, β, 432.
αἴεις, α, 298. σ, 11.
αἰεναόντε, vid. ἀεναόντε.
αἰετὸς ἀγκυλοχείλας, μάσας, τ, 538. ὀξὺ λάων, III, 360. ὄρνις, τ, 548. ἀρίστερὸς ὑψιπέτης, υ, 243. δεξιὸς, ο, 161. ὑψιπετήεις, ω, 537.
αἰζοῖος, μ, 83. δικασζομένων αἰζηῶν, μ, 440.
Αἰήτεω ὀλοόφρονος, κ, 137. μ, 70.
αἰθέρα δῖον, τ, 540.
Αἰθίοπας, α, 23.
αἰθέσῃ ἐειδόμενα, γ, 399.
αἴθρη κοίτη ἔχει κορυφὴν, μ, 75.
αἰθηγενέος Βορέαο, ε, 296.

αἰθυίῃ,

αἰθυίη. ε, 337. 353.
Αἰλιαιὸς, ζ, 103. 162. η, 138. κ, 84. 510. λ, 134.
αἰμασιὰς, σ, 358. ω, 223.
αἵματος εἵς ἀγαθοῖο, δ, 611.
αἱματοφόρυκα πρίσα ἄσθιον, ν, 348.
αἱματωλείσι λόγισι, ω, 56.
αἱματωλοιητύω, III, 13.
αἰν', pro αἰνὰ, χ. 447.
Αἰνείας, IV, 199.
αἴνημι',
αἰνίζομ', Φ, 487.
αἰνομοίρεισιν, ι, 53. ω, 168.
αἰνοπαθῆ, σ, 200.
αἶνος μὲν τοι ἀμύμων, ὃν κατέλεξας, ξ, 508.
αἰνυμένους τεχέων, ι, 225.
αἴξασα, α, 102.
αἰόλεα, ν, 27.
Αἰολίη νῆσος, κ, 1.
Αἰολο ἱπποτάδης, φίλο ἀθανάτοισι θεοῖσι, κ, 2.
Αἰόλυ, *Mediâ* productâ, *Argumento*, κ, & ν, 36. 60.
αἰπόλια πλατὺ αἰγῶν, ξ, 101. 103.
* Αἶπυ ἰύκλιτον, II, 423.
αἶσα ἐλπίδος, π, 101. τ, 84. κακὴ, ι, 52. λ, 61.
Αἰσαίης ὄρο αἰπὺ, II, 40.
αἰσίμη φρένας ἠδὲ, ψ, 14.
αἴσυμα, XXXI, 19.
Αἴσυια, λ, 258.
αἴσσουσι σκιαὶ, κ, 495.
ἄἴσσων, α, 235. αἴσσε, π, 242.
αἰσθόμενος, κ, 259. αἰσάσθαι, υ, 79.
αἰσυμνῆται, Φ, 258.
αἰχμὴ, II, 197.
Æschylus, β, 20. ἐὸ ψυχαγωγὸς, λ, 133.
* αἰχμάσσ', II, 328. αἰχμάων, β, 86.
αἰτήσων, ρ, 365.
αἰτίζων, ρ, 222.
αἰτιόωνται, α, 32.
αἰχμητάων, λ, 558. ω, 81. I, 259. 282.
αἰψηρὸν, β, 257.
ἀκαλαρρέϊτιο, τ, 434.
ἀκαλήφης, ε, 328.
Ἀκάστῳ βασιλῆϊ, χ, 336.
ἀκαάχμεν, θ, 314. τ, 95.
ἀκαχήμβροι ἦτορ, ι, 62. 105. 565. κ, 77. 133.
ἀκαχίζω, λ, 485.
ἀκαχοίμην, α, 236.
ἀκεσίμβροτον, ξ, 383.
ἀκέοντ', pro ἀκέοντι, ξ, 195.
ἀκέων, φ, 89.
ἀκηδίαι, ζ. 26. ω, 186. II, 78.
ἀκήλητος, κ, 329.
ἀκὴν, ν, 1.
ἀκηρέσιον, ι, 205.
ἀκιδιοτίρη εἶδος, ε, 217. ἀκιδνότερο, Φ, 169. ἀκιδνότερον χαῖτα τρίφει ἀνθρώπειο ὑδατι, σ, 129.
ἄκιμος, ι, 515.
ἄκλαυστι & ἄκλαυθι, δ, 494. λ, 54. 72.
ἀκλέα, δ, 728.
ἄκληρον, IV, 123, ἀκλήρῳ, λ, 489.
*ἄκμὴ, III, 37.
ἀκμηνὸς, ψ, 191.
ἄκμοσι, II, 520.
ἀκμοθέτῃ, Φ, 274.
ἄκμονα, γ, 434. μείζων, Φ, 274.
ἄκνηστιν, κ, 161.
*ἀκοίτης, pro ἀκοίτιος, κ, 7.
ἀκοίτην φίλον, ε, 120. φ, 88.
ἀκόλως, ρ, 222.
ἀκολούμβους, I, 157.
ἀκορισίη, χ, 284.
ἄκοσε, ν, 225. ὀξὺν, ξ, 531. φ, 340. XXVII, 9. ἄκοσις ἰύξεσι, ζ, 225.
ἄκοστι, pro ἀκόοντι, *Priori* longâ, γ, 484. 494. ο, 192.
ἀκοστίζω, Φ, 229.
ἀκόϊλον κρέϊον, III, 457.
ἀκοστίσω, χ, 263.
ἀκοιλιάσ, σ, 261.
ἀκόρητοι σφηκάδων, IV, 71.
ἄκο γυκτίοιο, II, 193. κακῶν, χ, 481.
ἀκυάζεσθε, ν, 9. ἀκυάζουσι, III, 422. ἀκυάζων), ι, 7.
ἀκυέμβη ἐστὶ δοιδὸ καλὸν, α, 370.
ἀκυὴν, β, 308. δ, 701. ε, 19. ξ, 179 ρ, 43.
ἀκυόπτοιο, α, 352.
ἄκυρον, η, 64.
ἀκυρὴν πλοῖ' ἀσπάσιον συνάγων, III, 509.
ἀκρεμονίζω, τ, 565. *XXXVII, 14.
ἀκρεμέϊ, καλῷ, αἰτίμῳ, ξ, 253. 299. ἀκρεᾶ ζίφυον, β, 421.
ἄκρεμα ὑπερφοίτασκε, ι, 400. π, 365. XXVI, 4.
ἀκρεντίμυδοι ὄτειροι ἀμήχανοι, τ, 560.
Ἀκρεύεως, Φ. 111.
ἀκρεφόλιν, Φ, 494. 504. ἀκρεφόλις, IV, 54.
ἀκρεφόλοισιν, τ, 205.
ἀκρεφόρους ὀβελοὺς, γ, 463.
ἀκρωτήρια, XXXII, 10.
ἀκτὰς, ε, 405. ν, 98. II, 24. περιβλῆτας, κ, 89.
ἀκτὴ αἰὲ κεκλιμένη ἐριβώλακο ἠπείροιο, ν, 234. * ἐλάχεια, κ, 509. ἀκτῇ περιβλῆτι. VI, 3. πρὸχοάσῃ, ω, 82. ἀκτίδι, ο, 36. ω, 377. τεηχίσαι, ε, 425.
ἀκτῇ ἀλφίτου, ξ, 429.
ἀκτῆρες, XXXI, 6.
ἀκτῖνες λαμπραὶ, XXX, 10.
ἄκλιτον ἐ ἀκλήρου πολῆος, γῆς, IV, 123.
Ἀκτορὶς ἀμφίπολος, ψ, 228.
ἄκυλον βάλανον, κ, 242.
ἀκωκὴ, τ, 439. χ, 16. I, 253.
ἄλα δῖος, ε, 455.
ἅλα, *Mare*, ν, 73. 293. δ, 172. κ, 328. ι, 254. 491. ν, 78. II, 24. 454. δῖαν, γ, 153. πολιὴν, δ, 580.
ἀλάλημαι, λ, 166. ἀλάλησθαι, ο, 10. ἀλάλησο, γ, 313. ἀλαλήμενο, ν, 333.
ἀλαλητὸ μεγάλα, ω, 462.
ἀλαλκέμεν, γ, 237. ἀλαλκήσῃ, κ, 288.
ἀλάμπετος, XXXI, 5.
ἀλαὸς, θ, 195.
ἀλαοσκοπίην, θ, 285.
ἀλαῶν. *Prioribus* duabus productis, κ, 493. μ, 267.
ἀλαίπαξις, ρ, 424. τ, 80.
ἅλασεν ἄχος, δ, 108. πίδακος, α, 342. ω, 422. IV, 208.
ἀλάσατο, α, 69. ι, 516.
ἀλασατὺν ἀσκελίην, ι, 503.
ἄλγε', α, 34. γ, 220. κρατερ', λ, 592. ρ, 142. χαλέπ', λ, 581.
ἄλγεα, α, 4. β, 343. κρατερ', ε, 13. 395. πολλ', ζ. 184. πολλὰ, ι, 53. χαλέπ', χ, 177.
ἀλγύσεται, μ, 27.
ἄλγιον, δ, 292. π, 147. ρ, 14. τ, 322.
ἄλγος, β, 41. ν, 319. ἀσκελίοιο, ξ, 32. χαλεπὸν, β, 193.
ἀλέασθε, υ, 368. ἀλέασθαι, δ, 774.
ἀλέγῃ, π, 307.
ἀλεγεινὰ, Φ, 193. ν, 91. 264.
ἀλεγύειν, λ, 185. IV, 11.
ἀλεγύουσι δαῖτας, α, 374. β, 139. δαῖτα δοὺς, θ, 38.
ἀλέεινε, α, 433. π, 477. ἀλέεινεν, δ, 251. III, 239. XVII, 5.
ἀλέη γένηται, ρ, 23.
ἀλέηται, δ, 396.
ἀλεϊσάζω, χρ. ἀλεϊφάζω, υ, 108.
ἀλείς, ω, 537.
ἅλεσσα, ε, 468. ἅλεσσον χρύσεον ἄμφωϑεν κακὸν, δ, 591. χ, 9.
περικαλ-

ἀδινοχαλλὲς, Θ, 430. χρύσειον, γ, 50. 53. ο, 85.
ἀλείτας, υ 121.
ἀλεί φαλ, ω, 45. 73. πολλῷ. 67.
ἀλεί φω, γ, 408.
ἀλεψα, μ, 177.
Ἀλίκυδος ἠγὼ κέρδιο, δ, 10.
ἀλέκτωρ ἐβόησεν, I, 191.
ἀλεξάμενος. I, 57.
Ἀλεξανδρ Ἀφροδισιεὺς, XLV, 3.
Ἀλεξανδρ, ὁ Μυνδιος, λ, 633.
Ἀλεξανδρος, ὁ Παφιος, de *Homero* Infante, μ, 63.
Ἀλεξιανδρος, ὁ Παφ.
ἀλεξάνειων μάλα πυκνὴν χλαῖναν, ξ. 529.
ἀλεξήσειε, γ, 346.
ἄλεσαν, καθ, υ, 109.
ἄλεσσι μιμιγμένον εἴδαρ ἔδωσι, λ, 122. ψ, 270.
ἀλετρεύουσι, η, 104.
ἀλετρὶς χθὼν, υ, 105.
ἀλφάμενος, ι, 277.
ἀλύκατον, ω, 29.
ἀλυίσκω, ξ, 400.
ἅλς, ο, 344. ἁλοιμισὶν π', λ. 284.
ἁλῆσιας, η. 297. π, 226. ρ, 108. Φ, 212. χ, 420. III, 368. 558. πᾶσιν, λ, 506. ρ, 122.
ἁλῆται πολλὴν ἐπὶ γαῖαν, ξ. 380.
ἁλητὲς, γ, 247.
ἁλήτευσον, I. 14.
ἁλήτης, ut ὅσα δὴ πάσης, ἠὲ' ὅσ' ἁλήτης, ξ, 362.
ἁλήμονες, ρ, 376. τ, 74.
ἅλης, ο, 314. χαλεπῆς, κ, 464.
ἁλῆται ἄνδρες, ξ, 124.
ἁλητεύοντες, μ, 330.
ἁλήτην δύσηνον, ρ, 483. ἐπίμασσον, υ, 377. κακὸς, αἰδοῖ ἁλήτης, ρ, 578.
ἁλιαίης ἕδρι πνείοντες φαίνοτθ', δ, 361.
Ἁλιάρτου πτολίεσσα, II, 243.
ἁλιγκίη ἀθανάτοισιν, XXXVII, 6.
ἁλίγκιοι ἀθανάτοισιν, εἶδος, θ, 174.
ἁλιεὺς, μη, 251. ἁλιεῦσι, ω, 418.
ἁλίη ἐσὲς ἔσεται, β, 273. 318. ἁλίη ὁδὸν εἶσιν, III, 546.
ἁλιπᾶς, π, 394. ἁλιπὲς, χ, 384.
ἁλίηισι ψαμάθοις, γ, 38. δ, 438. III, 79.
Ἁλίησιν ἀθανάτησ', ω, 47. 55.
ἁλιήτρες, ἄνδρες, *Fragment.* 153.
Ἁλιθέρσης, β, 253. ρ, 68. γέρων. β, 157. ω, 450. Μασθλίδης ἥρως, β, 157. ω, 450.
ἁλιμυρήεντα, ε, 460.
Ἅλιον ἐς Λακεδαίμονα, Θ, 370.
ἁλιστρεφέων, φωκάων, δ. 442.
ἁλιπορφυρα. ἠλάκατα τραφῶσ', ζ, 53. 306. φορεῖ ὑφαίνουσιν, τ, 108.
ἁλιστόνου πόλις ἔργα, II, 410.
ἁλτὴς, δ, 378.
ἁλιτήμενος. δ. 807. ἁλίτηται, XLII. 4.
ἁλίτονος, ε, 180.
ἁλιτοδὲς, ε, 182.
ἁλιῶσαι, ε, 104. 138.
Alcæus, φ, 71. ψ, 282.
Ἀλκάνδρη, Πολύβοιο δάμαρ, δ, 126.
ἀλκὴ, μ, 120. χ, 226. 305.
ἀλκὶ πιπισκὼς, ζ, 130.
ἀλκίμα δῶρα δέω κατορυξάμενα χαλκῷ, χ, 125.
Ἀλκιμίδης, χ, 235.
Ἀλκίνοος, ζ, 12, η, 66.
Ἀλκίππη. *Helenæ* famula, δ, 124. *Alcman*, ψ, 19.
Ἀλκμαιωνὶς χῶμα, κ, 513.
Ἀλκμάων Ἀμφίλοχός τε, ο, 248.
Ἀλκμήνη, β, 120. XIV, 3. Ἀλκμήνην, λ, 265.
ἀλκτῆρα, ξ, 531. φ, 340.
Ἀλληθρία, totius *Odyssea*, ν, 80. *Ælii*, κ, 5. τῶ Μώλυ, κ, 305. *Circe*, κ, 349. βοῶν ἠλίθ, μ. 129.
ἄλληκτος ἀὴ Νότος μήτε πάντα, μ, 325.
* ἀλληλαν, φ, 36.
ἀλλογνώτῳ σὺν δήμῳ, β, 366.
* ἀλλοδαπῶν, XXXVII, 17.
ἀλλοειδία, ν, 194.
ἀλλοθρόους ἀνθρώπους, α, 183.
ἄλλοι, pro πολλοὶ. δ, 165.
ἀλλοίος, π, 181.
ἄλλοισιν—ἄλλ ἀνὴρ ἐπιτέρπεται ἔργοις, ξ. 228.
* ἄλλον, pro ἄλλο. λ, 622.
ἀλλοτρόων φρονίεσσι, σ, 18.
ἀλλύεσκεν, β, 105.
ἄλλων ἴκετο δῆμον, ο, 238.
ἄλμασιν, Θ, 103.
ἄλμη, ε, 53. ζ. 137. ἄλμῃ πεκεῖν, ε, 322.
ἁλμυρὸν, δ, 511. ε, 100. ι, 227.
ἁλοιφὴν, ζ, 220. ἁλερὴν, Θ, 476.
ἁλοιφῆι τηλαυγέα, ν, 410.
ἅλος, δ, 401. 448. 450. ε, 422. λ, 133. μ, 27. ψ. 281. ω, 47. 55. II, 506. ἀτρυγέτοιο. α, 72. ε, 52. ζ, 226. Θ, 49. κ, 179. VI, 2.
* ἀχνη, ε, 403. βίηφος, δ, 78. Θ, 51. Θεῦ, ζ. 94. ἵππου ἀνδράσι γίγνονται, δ, 708. * κῦμα Θ', μ, 68. κύματ', χ, 387. λαῖτμα. Θ, 561. λάδικης, XXXII, 15. πλάζηται, ε, 335. XXXII. 15. πολιῆς, β, 261. δ, 405. ψ. 236. πολιοῖο, ε, 410. ι, 132. πτελέοις, τε Θ, δ, 406. πύρες, μ, 259. ῥηγμῖνα βαθεῖαν, μ, 214.
Ἁλοσυδνὴς, καλὴς. δ, 404.
ἅλοχ' ἠρανὴ, XXIX, 17. ἄλοχοι καλλικρήδεμνοι, δ, 623. ἀλόχοιο δώροισι Θ, ο, 355. ἀλόχῳ δ. 92. ω, 97. ἄλοχον Ἀγαμεμνονείλιν, γ, 264. εἰδυῖαν, IV, 44. ἀντιθεὸν, λ, 116. ν, 378. ἡμαρείας, ψ. 232. κεδν' εἰδυῖαν, ψ, 181. 232. II, 313. κεδνὸν, χ, 223. μνησὶν, α, 36. φίλιον, χ, 324.
ἁλόων, ε. 377.
ἁλόωντας, γ, 73. ι, 254. II. 454.
ἅλσεα, κ, 509. δενδρήεντα, II, 76. 143. 221. 245. καλὰ, IV, 97. σκιόεντα, IV, 20. ἄλσεϊ δενδρήεντι, I, 200. II, 235. 384. ἀλσέων, κ, 350. ἄλσος ἁγλαὸν, ζ. 291. II, 230. κλυτὸν, ζ, 321. κυκλοτερὲς, ρ. 209. πολυάγυιαν, III, 186. σκιερὸν, ω, 278.
ἅλτο, φ, 388. χ, 80. II, 448. III, 65. ἐπὶ, χ, 2.
Ἁλύβαντ, ω, 303.
ἁλύεις, σ, 332. 392. ἁλύων, *Medicâ* longâ, ι, 398.
ἁλύξαι, δ, 416. ε, 345. μ, 216. χ, 460.
* ἁλύσκασε, pro ἁλύσκαζε, χ. 330.
ἁλυσκάζοντα, ε, 253.
ἁλύσκων, χ. 363. 382.
ἁλύτας, ἀῤῥήκτους, δεσμοὺς, Θ, 275.
Ἁλφειὸν, II, 423. Ἁλφειὸν βαθυδίνην, III, 139. πόταμον, III, 101.
Ἁλφειὸς, γ, 489. ο, 187. Ἁλφειῷ, III. 398.
ἁλφεσίβοιαν, IV, 119.
ἁλφηστὰς, ν, 261. ἁλφησταὶ, ζ, 8. II, 458. ἁλφηστῆσιν, α, 349.
ἅλφιτα, β, 290. 354. 380. κ, 234. I, τ, 197. υ, 108. 119. λεῦκα, κ, 520. λ, 28. ξ, 77. II, 491. 509. III, 551. ἀλφίτα μυλήφατα ἀκτῆς. β, 355. ἀκτῇ, ξ, 429.
ἁλωὴ πολύγυαρ, π, 122. πίαλυῖα, ζ. 293. ἁλωῇ εὐκλιμενίνῃ. ω, 225.
ἁμαθύνει, III, 140.
ἁμαμαῦσθαι, ξ, 311.
ἁμαλῆσι, υ, 14.
Amanuensium Incuria & Ignorantia, ω, 409.
ἅμαξαι, ἰοῦσαι, * ποσαρρήκυκλοι, ε, 241.

241. ἄμαξαν ἐύτροχον, ἡμιονείων, ζ, 72.
ἅμαξαν, ε, 273.
ἅμαρτε, ζ, 116. ἁμαρτήσας, ι, 512.
ἀμαρυγαὶ, III, 45.
ἀμαρύσσων, III, 278. 415.
ἀμαυροῦται, ο, 450.
ἀμαυρὸν, δ, 824. 835.
ἀμβαίη, μ, 77.
ἀμβατὸς, λ, 315.
ἀμβολάδην, III, 411. 425.
Ἀμβρησίην ὑπὸ ῥίνα ἑκάστῳ θῆκε φέρουσα, δ, 445. ἐφαπτίλλω, II, 124.
ἀμβρότῳ ἐλαίῳ, Φ, 365.
ἀμείρασθαι, ρ. 219. φ, 362.
ἀμοιβοδόμοιο, β, 84.
ἀμοιναὶ κάρηνα νεκύων, κ, 521. 536. λ. 29. 49. ἀμοιναὶ, IV, 189.
ἄμορσε, Φ, 64.
ἀμύτησαν, τ, 512. ἀμύτηθες, ψ, 249.
ἀμῶς. pro ἡμετέρας, λ, 165. 480.
ἀμφαδμοῖο, ι, 247.
ἀμφαχανέων μελεδώνων, III, 446.
ἀμφηκείη, ι, 295.
ἀμφιχυθαλόεσσα, II, 36.
ἄμφεπε, υ, 76. ἄμφεπες, ε, 275. *Ammonius*, β, 106.
ἀμνίον, γ, 444.
Ἀμνισοῦ, τ, 188.
ἀμόθεν ab ἅμος, ἀπὸ τοῦ, εἷς, α, 10.
ἀμοιβὰς * παρεκίκλησκε, ξ, 521.
ἀμοιβηδὶς δ' ἀνίφαινον, σ, 309.
ἀμοιβὴν ἐπεκέ', μ, 282. χαλέσασαν, γ, 58. ἀμοιβῆς, α, 310.
ἀμολγῷ, νυκτὸς, δ, 841. III, 7. XVII, 7.
ἄμοτον, ζ, 83. ρ, 520.
ἀμπεδίον, ε, 329. πυρφόρον, II, 228. ἀμπέλαιης, ε, 330.
ἀμπελόεσσαν, II, 438. VIII, 5.
ἄμπελοι, I. 110. ἄφλοιοι, ι, 133.
ἄμπελον, ω, 245. VI, 39.
ἀμπρὲς, Αἰγὶ δ', φ, 422.
ἄμπυκιν, ζ, 225.
ἄμπνυτο, ε, 458. ω. 348. III, 110.
ἄμυδις, δ, 659. ε, 467. μ, 413. 416. ξ, 305. XVIII. 3.
Ἀμυθαόνα θ' ἱπποχάρμην, λ, 258.
ἀμύμονα Αἰγίσθοιο, α, 29.
ἀμυναίμην, β, 62. μ, 114.
ἀμύντορας, π. 256. 261. ἀμύντορες, β, 326.
ἀμφαγάπαζον, ξ, 381.
ἀμφαδὸν ἦρα γένοιτο, τ, 391. ἀμφαδίην, ε, 120. ἀμφάδιον, ζ, 288. ἀμφαδὸν, ω, 296, λ, 119. ρ, 330. τ, 399.
ἀμφανέειν, III. 16.
ἀμφασίη, δ, 704.
ἀμφαφάασθαι, Φ, 215. τ, 475. ἀμφαφόων, Φ, 196. ἀμφαφόωσας, τ, 586.
ἀμφαφόωντο, ο, 461.
ἀμφέβητο, φ, 431.
ἀμφελάχαινε, ω, 241.
ἀμφέξεσε, ψ, 196.
ἄμφεπε, Φ, 437.
ἀμφεπίσσατο, ο, 466. τ, 455.
ἀμφεπονεῖτο, υ, 307.
ἀμφεχέοντο, χ, 498.
ἀμφηχύθη, δ. 716.
ἄμφηκες, ξίφος, π, 80. φ, 341.
ἀμφήλυθε, ζ, 122.
Ἀμφίαλον, θ, 128. υἱὸς Πολυνίκη, Φ, 114.
ἀμφιάλῳ, α 386. 395. 401. β, 293, φ, 252.
Ἀμφιάρεω λαοσσόον, ο, 244. Ἀμφιάρης, ο, 253. Vid. λ, 326. *Scholia.*
ἀμφιβαλέσθαι, ζ, 178. ἀμφιβαλεῦμαι, χ, 103.
ἀμφιβασίηφι, δ. 400. ω, 198.
ἀμφίβιον ἦ ἴδωκε νομὴν βατιάχοισι Κρητίων, I, 59. *Amphibrachys*, δ, 90. 120. ε, 365. η, 280. ο, 109.
ἀμφιγαθὴς φρένας, II, 273.
ἀμφιγυήεις περικλυτὸς, Φ, 300. 349. 357.
ἀμφιγυοῖσι, π. 474. ω, 526.
ἀμφιδεδίηται, Φ, 405.
ἀμφιδυμοι, δ. 487.
ἀμφὶ ᾧ πίχῳ ἵλαοσι πόλεν κὴν ἐδείματο οἶκος, ζ, 9.
ἀμφιέλισσαν, ζ. 264. η. 9. ι, 64. ἀμφιελίσσας, γ, 162.
ἀμφιέσπεντες, γ, 118.
ἀμφιέσσαμαι, σ, 360. ἀμφιέσσατο, ψ, 131. ἀμφιέσσαντο, ψ, 142.
Ἀμφιθέη μήτηρ, τ, 416.
ἀμφιθέουσι, κ, 413.
ἀμφικεάσσας, ξ, 12.
ἀμφικύπελλον, γ, 63. Φ, 89. ν, 57. ο, 102. χ, 86.
Ἀμφίλοχον, ε, 248.
Amphimacrus, β, 346. δ, 120. 485. σ, 246.
ἀμφιμαίεσθε, υ, 152.
Ἀμφίμεδον, ω, 106. Ἀμφιμεδόντα, χ. 284. παῖδα Μελανθέος * τ' ἀγακλυτὸν, ω, 103. Ἀμφιμεδόντης, ω, 112. Ἀμφιμεδὼν, χ, 242. 277.
ἀμφιμέλαιναι, δ. 661.
ἀμφιμερίμνησεν, κ, 227.
ἀμφινέμοισθε, II, 475. ἀμφινέμοντο, τ, 132.

Ddddd

Ἀμφίνομε, σ, 124. Ἀμφινόμοιο, 423. Ἀμφίνομος, π, 351. 394. 406. σ, 118. υ, 244. 247. χ. 89. υἱὸς Νίσου, σ, 411. Ἀμφινόμου Δουλιχίοιο, σ, 394. Ἀμφινόμῳ, χ, 96.
Ἀμφίσσης, λ, 261. Ἀμφίσσοις ἱππεύσας, λ, 282.
ἀμφιπίλητο, α, 352.
ἀμφιπεδεσιφίτῃ, Φ, 175.
ἀμφιπεφιδιώσθαι, IV. 272.
ἀμφιπεσῶσα, Φ, 523.
ἀμφιπορέκει, ε, 63.
ἀμφιπολεύεσκε, υ, 78. ω, 243.
ἀμφίπολοι, ω, 331. ζ. 18. 84. λευκώλενοι, ζ, 239. σ, 197. ἀμφιπόλοισι, α, 357. γυναιξὶ, α, 362. εὐπλοκάμοισι, ζ, 198. ἀμφιπόλῳ χερὶ, α, 191.
ἀμφιρύτας, II, 251. ἀμφιρύτῃ, ω, 50. ἀμφιρύτους, II, 291.
Ἀμφιτρίτη ἀγάσσατο, μ, 97. II, 94. Ἀμφιτρίτης κυκλοπίδος, μ, 60.
ἀμφιτρομέων, δ. 820.
Ἀμφιτρύωνος, λ, 265. 269.
ἀμφιφανείσης, II, 202.
ἀμφιφορεῦσι, β, 290. ι, 204. ἀμφιφορῆα χρύσεον, ω, 74. ἀμφιφορῆας λαΐνους, ν, 105.
ἀμφιχυθεῖς, π. 214.
ἀμφοῖν, III, 50.
ἀμφόπερον, ξ, 505.
ἀμφορεύσασθε, τ, 391.
ἄμφορτον, χ, 10.
ἀμφὶς, ι, 135.
ἀμφὶ μητον, XXXII, 3.
ἀὺ ἰὼν, Φ, 377.
ἄϋ, pro ἄναξ, pro ἄνακτ, II, 526. ἄνα, pro ἄναξ, ρ, 354. II, 179.
ἄνα, pro ἀνάσσῃ, σ, 13.
ἀναβαιτήμεν, δ, 473. ἀναβᾶσα, α. 362. ἀναβῇ, β. 358. ἀναβήμεναι, α, 210.
* ἀναβησάμενοι, ο, 474.
Ἀναβησίηνος, Φ, 113.
ἀναβρόξεις, μ, 240.
* ἀναβρυχὲς, λ, 585.
ἀναγκαίη γὰρ ἐπείγει, τ. 73.
ἀναγκαῖοι δμῳῆες, ω, 209. πολεμιστὴ, ω, 498.
ἀνάγκη κρατερὴ μοι ἔπλετ', κ, 273. IV, 113.
ἀναγωγίη, λ, 143. ἀναγώγιον, τ, 250. * ἀναγώγιος, ψ, 206.
ἄναγον, ρ, 441. σ, 88. ἀνάγοντο, τ, 202.
ἀναδήδεσθαι, ε, 412. κ, 4.

ἀναδύη,

ἀναδύη, ι, 377.
ἀναείρω, Φ, 298. IV, 235.
ἀναζήμιοι δαιτὸς, μολπή τ', ὀρχησίς π, α, 152. ἐψιάασθ μολπῇ Ϲ φόρμιγγι, φ, 430.
ἀναιδείη, ἐπιειμένε, III, 156. ἀναιδείης ἐπίβησαι, χ, 424.
ἀναιδέσι, α, 254. ν, 376. υ, 29. 39. 386. ψ. 37. ἀναιδὴς λᾶας, λ, 597. ἀσθίκτης. ρ, 449.
ἀναιμωτεί, σ, 148. ω, 531.
ἀναίνεαι, ξ, 149.
ἀναίξας, α, 410.
ἀναιρήσεαι, φ, 261. χ, 9.
ἀναίπον, υ, 135. χ, 356. I, 149.
ἀνακεκλόφαμι, XVIII, 5.
ἀνακλῖναι, λ, 524.
ἀνακλίνεσθε, XLVIII, 3.
ἀνακλιθῆς, ι, 371. ἀνακλιθῆσαι, δ, 794. σ, 188. ἀνακλιθέντες, ν, 78.
ἀνακλύζῃ, XXXVI, 4.
Anacreon, α, 10. δ, 336. ε, 402. Φ, 193. ο, 98. φ, 71. I, 4. XXVII, 5.
ἄνακτ', τ, 475. II, 59. ἄνακτα, κ, 216. λ, 569. δαίφρονα, ποικιλομήτην, γ, 163. ἵππον, ξ, 139.
ἄνακτες, & ἄναασαι, de Regum filiis & filiabus, XXXI, 17.
ἀνάκτεσσιν, ο, 556. ἄνακτι βασιλῆϊ, υ, 194 ἄνακτι, γ, 107. ἀντηθέῳ, ξ, 40. ἑκάτοιο, II, 63. 90. XXIII, 1. κεδνοῖο, ξ, 170. Μεγαμηδίαο, III, 100.
ἀνακτορίην, II, 234.
ἀνακτορίῃσι ὕεσσιν, ο, 396.
ἀνάλκιδες, δ, 334. ι, 475. ἄναλκιν, γ, 375.
ἄναλτον, ρ, 228. σ, 113. 363.
ἀναμαίξεις, σῇ κεφαλῇ, τ, 92.
ἀναιωστήσαιμι χάρυβδιν, τὴ ἁλοὴν, μ, 428.
ἀναμορμύρεσκε, μ, 238.
ἄναξ ἔστρ' ἡμετέροιο οἴκοιο, α, 397. εὔδμητος, ξ, 63.
ἀνάξασ', γ, 245.
ἀνάξομεν ἡτειρόνδε εἰς Ἔλλατον βασιλῆα. σ, 114.
Anapæstus, pro *Dactylo*, in quovis loco, δ, 90. 120. ι, 283. ο, 83. ρ, 181. υ, 251.
ἀναπηδήσας, III, 41.
ἀναπλῆσαι, ε, 207. ἀναπλήσειν, ε, 302.
ἀναπνέει, II, 231.
ἀναπρήσας δάκρυ, ἢ δάκρυ', β, 81.
ἀναπύστε θεοὶ θέσαν ἀνηρώπτισιν, λ, 273.
ἀναρπάξασα, δ, 515. ε, 419. υ, 63. ψ, 316.
ἀναρροιβδεῖν & ἀναῤῥοιβδεῖν, μ, 105.
ἀναῤῥιπίσῃ, η, 328.
ἀνάρσιοι, κ, 459. λ, 400. 407. ξ, 85. ω, 111.
ἄναυδ', γ, 380. ζ, 175. IV, 92. ἄναυσα, ζ, 149. XXXI, 17.
ἀνάυσει, α, 419. η, 23. ι, 552. ν, 25. IV, 112.
ἀναυσείασεν, II, 403.
ἀνάυσου, δ, 177.
ἀναχάς, δ, 343. ἀναχῇ, σ, 333. ἀναχήσας, ζ, 7.
ἀναχρίομαι, ν, 326.
ἀναχρωφῶν, φ, 394.
ἀναχοίμην, λ, 374. ἀναχὼν, δ, 115.
ἀνατλάς, π, 205.
ἀναυδος, ε, 456. ἀναύδῳ, κ, 378.
ἀναφαίνει, δ, 159.
ἀναφωνδὰ, γ, 221. 222. λ, 454.
ἀναφῆναι, δ, 254.
ἀναχαοτάμῳ, η, 280. λ, 96.
ἄνχχθ' ἰὼν, π, 392.
ἀναχωρήσας, ρ, 453. ἀναχωρήσῃ, ρ, 451.
ἀνάψαι μῶμον, β, 86. συμπόσι' ἀνάψαι, ι, 137.
ἀναψύχειν, δ, 568.
ἀνδάνει αὐτῇ, β, 114.
ἀνδάνεσκε, ξ, 474.
ἄνδρ' ἄγελον, ι, 494. μεγαλήτορ ἐπειμένον ἀλκήν, ι, 214. 514. δικαπόλον, λ, 158. ἀριπρεπέ' ἄμμενα ἄνδρα. IV, 103. ἀταλάφρονα, δ, 693. βρότειν, ε, 129. γεραίτερον, γ, 24 γήρεται, σ, 53. 80. ἰφθίμοιο, π. 89. νέον, γ, 24. νεώτερον, β. 188. γ, 125. οἰζυροίτατε, ε. 105. παλαίτερον, α, 1.
Ἀνδραίμοιο ὑὸς, Θόας, ξ, 499.
ἀνδρακὰς, ν, 14.
ἄνδρας ἐς ἀλκοδάπας, ξ, 231. υ 220. ἀρίστας. ξ, 218. ἀρίστους, ω, 108. Αἰγυπτίους, ξ, 286. ἐπιχθονίους, IV, 12. μαχητὰς. σ, 260. οἰνοποτῆρας, Φ, 456. τέκτονας, IV, 12. ὑποφήτορας, λ, 115.
ἀνδρόμεα πρία, I, 297. 347. ἀνδρόμεοι ψαμμοὶ, ι 374. ἀνδρομέοιο. χ, 19.
Andronicus Livius, *Homeri Odysseam* vertit *Latiné*, α, I, 64. ε, 297.
Andronicus Rhodius, λ, 333.
Andron, δ, 797.
Ἀνδρογέων, λ, 2, 9.
ἀνδροφάγοιο, κ, 200.
ἀνδροφόνοι δίζυμθ Φαίμιοι, α, 261.
ἀνεβάλετο καλὸν ἀείδειν, α, 155. Ϛ, 266.
ἀνεβήσατο, ψ, 1.
ἀνεβρυχον, φ, 48.
ἀνεγαῖεν, δ, 730.
ἀνέγναμψαν, ξ, 348.
ἀνέγνω, α, 216. φ, 205.
ἀνεδύσετ', ρ, 563.
ἀνέδυ, υ, 322. ἀνέδυνε, I, 89. ἀνεδύσατο, ε, 337.
ἀνέδυκε, III, 111.
ἀνεμοισ, γ, 348.
ἀνεμείαι, α, 231. ἀνεμόμθ, δ, 461. 651. II, 525. ἀνεμομένῳ, II, 50.
ἀνέκαεν, η, 13. ι, 251. 308. κ, 358. φ, 181. III, 115.
ἀνέκοπτεν, φ, 47.
ἀνέκραγεν, ξ, 467.
ἀνεκρέμασε, II, 8.
ἀνεκλῖν, υ, 223. ἀνεκλῖνε, υ, 83. ἀνεκλῖνθ, ι, 350.
ἀνελίσσ, φ, 117.
ἀνέμεσσα, τ, 342.
ἀνέμιξε, IV, 52.
ἀνέμισγε, κ, 235.
ἀνέμνησας, γ, 211.
ἄνεμος, ε, 330. κ, 47. χαλεπὸς μ, 286. ἄνεμοσ, αἴθριοσ, II, 433. ζάης, ε, 368. μέγας, τ, 200. II, 433. XXXII, 11. ἀνέμων μεσ ὑχὸν ἀέντων, ε, 478. ἀργαλέων, λ, 399. 406. XXXII, 14. βυκτάων, κ, 20. δυσπόνων. ν, 99. μισγομένων, ε, 317. πεντέων, ε, 293. 305.
ἀνεμωλίαι βάζεις, κακὰν, δ, 837. λ, 463.
ἀνένεικα, λ. 624.
ἀνένδυε, φ, 129.
ἀνέξομαι, τ, 27.
ἀνέπαισε, I, 121.
ἀνεπαλέομεν, μ, 234.
ἀνέρας ἁλφηστὰς, ι, 261.
ἀνερρίπτεν ἄλλε πηδῷ, ν, 78.
ἀνέρριψαν, κ, 130.
ἀνερράδδησε, μ, 236. 431.
ἀνεχίθομθ, ι, 294.
ἀνέχετε, ψ, 302.
ἀνέχον, σ, 88.
ἀνέτλημεν, γ, 104. ἀνέτλης ζ, 47.
ἀνέφανε, III, 345. ἀνεφάνησε, ε, 29. I, 81. ἀνέφαινον, σ, 309.
ἀνέχαδε, σ, 277. ρ, 13. χ, 423.
ἀνεχείμην, & 595.

ἄνεω δὴ ἦσο, ἴδε, ψ, 93. ἦεν ἀνεω, β, 240. οἶσι' ἄνεῳ ἐγάνοιτο, η, 144. κ, 71.
ἀνήαγα, κ, 389.
ἀνήγαγα Ϲ κατέπιφνε Δεκτίονας, δ, 534.
ἀνήμιλκτοι, ι, 439.
ἀνήναξ, δ, 651. ξ, 239. σ, 286. XLV, 2.
ἀνήνοθεν, ρ, 270.
ἀνήορος, κ, 301. 341.
ἀνηύσω ἐπὶ ἔργῳ, π, 111.
ἀνὴρ, λέξις πολυσήμαντος, α, 1.
ἀνηρείψαντο, ἄρπυια, α, 241. ξ, 371. υ, 77. θύελλαι, δ, 727.
ἀνήρετα, ι, 109. ἀνήρετος, ι, 123.
ἀνήρπαξαν, ο, 426. ἀνήρπαξε, IV, 117. ἀνήρπασε, IV, 209.
ἀνηρώτων, δ, 251.
ἀνήφθω, μ, 51. 162. ἀνῆψαν, μ, 179. ἀνῆψεν, γ, 274.
ἄνθεα, ι, 51. μαλθακὰ, XXIX, 15. τέρεν ἄνθος ποίης, ι, 449. ἄνθεσι ὑακινθίνῳ, ζ, 231. ψ, 158.
ἀνθεμὶ Ὀρειχάλκῳ, V, 9.
ἀνθεμόεντα, μ, 159. ω, 274. III, 96.
Ἀνθεμώσαν, μ, 39. 159.
* ἄνθεον ὕλην, II, 139.
ἄνθος, η, 126. κ, 304. τέρεν ἄνθος, III, 375. ἱμερτὸν, IX, 3.
ἄνθρωποι μινυθεδοὶ πλέθουσιν, τ, 328. νήπιοι, II, 532. ἄνθρωπος, ν, 400. ἀνθρώπῳ ἀλοθῆναι, α, 183. γ, 302. ο, 452. πολυπλάγχθης, υ, 195. θελκτίοισι, β, 65. ἀνθρώπων ἀμειλίκτων, III, 539. αὐδήεντων, ζ, 125. ἐπιχθονίων, α, 167. ἐσσομένοισιν, ἠοίων. θ, 29. θνητῶν, α, 219. κεκλιμένων, β, 587. μερόπων, υ, 49. 132. II, 42. ὀλιζόνων, ν, 123. θελκτίοιον, II, 274. πολυκλήρων, ξ, 211. τλημοσύνας, II, 191. χαμαιγενέων, IV, 108. χαμαὶ ἐρχομένων, XXVIII, 2.
ἀνίαζ', δ, 460. ἀνιάζῃ, τ, 323. ἀνιάζουσιν, δ, 598. ἀνιάζων, χ, 87.
ἀνιᾶσιν, ο, 334.
ἀνιείης, β, 185.
ἀνιηρὸν, β, 300.
ἀνίη, κὰμ πολὺς ὑπὸ, ο, 393. κὴ τὸ φυλάσσειν πάντυχον ἐχέμοσυνα, υ, 52.
ἀνιηρὸς, α, 133. γ, 117.
ἀνίην ἀσχηκὼς, μ, 223. δαιτὸς, ρ, 446.
ἀνιηρίστερον, β, 190.
ἀνίησιν, δ, 568. μ, 105.
ANNA, Magnæ *Britanniæ* Regina, λ, 426.
Anna, filia *Fabri*, laudata, XII, 3.
ἀνστῆτον, pro ἀνστείῃ, κ, 192.
ἀντίφιλος, ζ, 45.
* ἀντύξας ἀξιῶν', ξ, 485.
ἀνόημων, β, 270. 278. ρ, 273.
ἀνόησα, ἄφρασσα, θαυμαστὰ ἔργα, III, 80.
ἄνομαι, *Priori* longâ, pro ἀναλίσκομαι, β, 58.
ἀνόπαια, α, 320.
ἀνόρουσαν, γ, 149. χ, 23.
ἀνόσιμοι, δ, 182.
ἀνόστους, ω, 527.
ἄνυσοι, ξ, 255.
ἀνυσσίπτης, δ, 674. μ, 170. 195.
ἀνυχεῖαι, ε, 320.
ἀνυχεῖα, β, 63.
ἀνύξιμα, III, 436.
ἀνύσσασθαι, I, 185.
ἀνύσσομένη, ζ, 141.
ἀνυτόλοισιν, ω, 87.
ἀντήσειε, III, 288. ἀντήσεμεν, π, 254.
ἀντιάσειας, σ, 146.
ἀντίθεον, α, 70.
ἀντίθυρον, π, 159.
Ἀντικλείαν, θυγατέρα Αὐτολύκου, λ, 85.
Ἀντικλείδης, π, 471.
Ἄντικλος, δ, 286.
Ἀντιλόχοιο, ω, 78. ἀμύμονος, δ, 187. λ, 467. ω, 16. Ἀντίλοχος κρατερός καὶ ἀμύμων, τῷ μὲν θεὸς πόρε κῦδος, ἐπεὶ μαχητὴς γ, III. 112.
Ἀντίνοος, α, 383.
Ἀντίπην, Ἀσωπίδα θυγατέρα, λ, 259.
ἀντιόων, α, 25. ἀντιόωσα, γ, 436. ω, 56.
ἀντίχειρα, τραπέζας, χ, 74.
ἀντιτρήσων, III, 178. ἀντιτρῦσι, III, 283.
Ἀντιφάτου, κ, 105.
Ἄντιφος αἰχμητὴς, β, 19.
ἄντλον, μ, 411. ἄντλῳ, ο, 478.
ἀντολαὶ ἠελίοιο, μ, 4.
ἄντροιο, ι, 235. 298. υ, 21. ὑψηρεφέος, III, 23. ἄντροις, XIX, 4. ἄντρον, ι, 216. 218. III, 234. ἐπήρατον, ἠερόεντος, ν, 103. 347. λαΐτμου, III, 401. πελάσκιον, III, 6. ἄντρῳ, ι, 236. θαασσίοιο. ν, 363. ω, 6. ἄντρων, III, 359. εὐώδη, XXV, 6. ἠερόεντα, III, 172. πελάσκιά, XVII, 6.
ἀνύσῃς, ο, 294.
ἄνυσίν τινα δόμεναι, δ, 544.
ἀνύσσας, III, 337. ἀνύσσασθαι, π, 373.
ἀνώγῃ, κ, 316.
ἄνωγμεν, II, 528.
ἀνωίστῳ, δ, 92.
ἀνωΐστων, XXXIX, 1.
ἀνώνυμος, θ, 552.
ἀνώσαντες, ο, 552.
ἄνωχθι, χ, 437.
ἀξεσθαι, φ, 322.
ἄξιον, α, 318. θ, 405. ο, 387. 428. υ, 383. I, 15.
ἀοιδὴ, α, 159. θ, 580. II, 188. καλὴ, II, 164. συγκὴ, ω, 199. τῷ γὰρ ἀοιδὴν μᾶλλον ἐπικλείουσ' ἄνθρωποι, ἥτις ἀκουόντεσσι νεωτάτη ἀμφιπέληται, α, 351. ἀοιδὴν, γλυκερὴν, VI, 59. ἡδίαν, θ, 64. θέσπιν, α, 328. θ, 498. III, 441. ἱμερόεσσαν, α, 421. σ, 303. IX, 5. λιγυρὴν, μ, 183. μελίγηρυν, II, 519. XVIII, 18.
ἀοιδιάει καλὸν, κ, 227. ἀοιδιάουσ' ὀπὶ καλῇ, ε, 61.
ἀοίδιμοι ἔμμεναι αἰεί, II, 299.
ἀοιδοὶ, α, 338. 347. θ, 479. XXIV, 3. τιμῆς ἔμμοροί εἰσι κῆ αἰδοῦς, θ, 479. Μουσάων θεράποντες, XXXI, 19. ἀοιδὸς, Μουσάων θεράπων, κῆ ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος, *Margites*, 1.
ἀολλέες, γ, 412. 427. δ, 448. I, 197.
ἄορ, κ, 333. ὀξὺ, κ, 321. λ, 24. παγχάλκεον. θ, 403. ταυήκεες, κ, 439. λ, 230. χαλκεον, τ, 241.
ἄορας, ρ, 222.
Ἄορτος, κῆ τὸ σὺ αὐτὸ τεκνομαχητῆον, λ, 25.
ἀορτὴρ, συμποσιάρχου, λ, 608. σὺ δ' εὐφρὸς ἦεν ἀορτὴρ, ν, 438. ρ, 198. σ, 108.
ἀοσσητῆρες, δ, 165. ψ, 119.
ἀπαγυιάλαι, ι, 95. 210.
ἀπάγχου, τ, 230.
ἀπαιτίζοντες, β, 78.
ἀπάλαλκε, δ, 766. *Fragment.* 162.
ἀπαλὰς, φ, 151. I, 204. ἀπαλῇ, IV, 88. V, 10. ἀπαλοὶ, III, 275.
ἀπαλὸν, I, 10.
ἀπαλεξήσῃ πὰρ κακότητος, ρ, 364.
ἀπαλόχροας, IV, 14.
ἀπαμβλύνεται, XLV, 4.
ἀπαμείβομαι, α, 63.
ἀπαμήσαντες, φ, 300.
ἀπαμύνετο, λ, 578.
ἀπανήναξ, κ, 297. ἀπανηνάθη, XXXVII, 10.
* ἄπαυδας, υ, 85.
* ἀπαυτάσῃ, II, 152.

ἄπαιπε, α, 19.
ἄπαξ θνήσκειν ἀνθρώπους, μ, 22. πρὸς κῦμα χανεῖν, μ, 350.
ἀπαρχόμενος, γ, 446. ξ, 422.
ἄπασι, III, 168. ἅπασις, δ, 788. ζ, 250.
ἀπαυράω, ν, 294.
ἀπαστήλια βάζει, ξ, 127. 157. 288.
ἀπαστηλὸν ψυχᾶς ὁρμὴν ὑπογιάμψαι φρισίν, VII, 13.
ἀπάτῃ κακὴν, I, 21.
ἀπαφίσκει, λ, 216.
ἀπαφοῖ ἐπίεσιν, ψ, 216.
ἀπεδέρετο μῆνα, λ, 35.
ἀπέδρυφθεν, ε, 435.
ἀπέδυνε, χ, 364.
ἀπέιγειν, τ, 169.
ἀπειλήμασ', ζ, 49.
ἀπέλαύω, ν, 126.
ἀπελήτω, λ, 212.
Ἀπερείη, η, 8.
ἀπήρισεν, ι, 118. ἀπερείσιον οἶζυν, λ, 620. δῆμον, I, 4.
Ἀπίρηθεν, η, 9.
ἀπήρων φιλότητος, IV, 133.
ἀπικαάνυτο, θ, 127. 219.
ἀπικλελαθήσθε ἢ ἥμβροτε, ω, 393.
ἀπικότμιον, μ, 232.
ἀπέκοψα, ι, 325. ψ, 195.
ἀπίκλασεν, ψ, 121.
ἀπίλεθρον, ι, 538.
ἀπιλήλυθε, 223. ω, 309.
ἀπιτάσασθαι, ο, 254.
ἀπίτεικεν, π, 326. 360.
ἀπιτραλάγχης, θ, 573. ο, 381.
ἀπίτιλεον, θ, 501.
ἀπίτιλλε, ξ, 339.
ἀπίπνυσαν τὸ ὕδωρ, I, 98.
ἀπίπνιξεν, I, 218.
ἀπίπνιξε, I, 230.
ἀπιρρίζησι, β, 52.
ἀπερύκει, ι, 119.
ἀπισκέδασ', λ, 384.
ἀπισσείται, τ, 302.
ἀπίσσησαν, β, 285. θ, 150.
ἀπισσύωσιν, ι, 236. 396.
ἀπίσχε, μ, 143. ἀπίσχεν, μ, 333.
ἀπίσχοντο, III, 74.
ἀπισπάσατο, ψ, 312. ἀπίπασε, α, 43.
ἀπίπασεν, γ, 195.
ἀπευθέα, χ, 88. ἀπευθὴς, γ, 184.
ἀπίφθυγ', I, 45. * ἀπίφθιγεν, I, 42.
ἀπίφθεν ἰθαλοὶ ἱπῆες, ε, 110.
ἀπίφθιτο, ο, 268. 357.
ἀπηχθαίρει, δ, 105.
ἀπιχθάνεσθαι, β, 202.
ἀπίχθη, ν, 74.
ἀπιχθόμενος, κ, 75. π, 114.
ἀπιχώμενος, μ, 321.
ἀπίωσε, ι, 81.
ἀπλεγέως, α, 373. III, 362.
ἀπήμαντον, τ, 282.
ἀπήμων, δ, 519. ε, 40. μ, 167. ν, 138. II, 244.
ἀπηνέα, ψ, 97. 230. III, 261.
ἀπήνην, ἀφαρεῦσαι ὑπερπερέμεν, ζ, 69. ὑψηλὴν, εὐκυκλον, ζ, 57. 69.
ἀπήυρα, γ, 192. λ, 202. σ, 272.
ἀπήυρᾶο, δ, 646.
ἀπήωρον, μ, 435.
Ἀπίης γαίης, η, 25. π, 18.
ἀπίθησεν, ψ, 369.
ἀπιτύοντες, ε, 342. ζ, 258.
ἀπίστεον, ν, 339.
ἀπιχὲς ἢ φάσγανον ὀξὺ, λ, 94.
Ἄπιων, μ, 418. ξ, 15. 50.
ἀπλοΐδας, ω, 275.
ἀπλῶς, Margites, 5.
ἄπνευρον, ε, 456.
ἀπαύνῃ, ρ, 322. ἀπαίνυτο, μ, 419. ζ, 309.
ἀποβῆναι, ε, 357.
ἀποβρέξαντες, ι, 151.
ἀπογυμνωθείσα, κ, 301.
ἀποδοῖτε, χ, 61.
ἀποδυομώσας, ι, 372.
ἀποδρὰς, π, 65. ρ, 516.
ἀποδρύψωσι, ρ, 480.
ἀποδὺς, ε, 343. ἀποδυσάμενος, ε, 349.
ἀποδύσῃ, θ, 318.
ἀποείπω, α, 373.
ἀπόεργαθεν, φ, 221.
ἀπόεργε, γ, 296.
ἀποερσμένη, IV, 47.
ἀπόθησεν, ρ, 296.
ἀποθρώσκοντα, α, 58.
ἀποικομένοισι, α, 135.
ἀποκινήσωσι, χ, 107.
ἀποκλίναντ', τ, 556.
ἀποκλῖναι, ε, 18.
ἀπολεύσῃ, η, 107. XXIII, 3.
ἀπολείπει, η, 117.
ἀπολέσῃ, γ, 234. ἀπολέσειτ', λ, 585.
ἀπολλάξειαν, μ, 224.
ἀπόλλυ, η, 117.
Ἀπόλλων, θ, 227. ἄναξ ἑκάεργος θ, 323. 334. II, 285. 357. ἀργυρότοξος, η, 64. ο, 409. ρ, 251. III, 327. VI, 19. VIII, 5. ἑκατηβόλος, III, 234. εὐηβόλος, IV, 152. κλυτοτόξος, ρ, 494. κυρητόφος, τ, 86. Λητοΐδης, III, 520. Διὸς υἱὸς, θ, 334. Ἀγυιεὺς Ἀπόλλων, XLVIII, 12. * ἑκατηβολίπεω, II, 157.
Apollinis Dindymeni Oraculum, vid. χρησμός.
Apollonii Scholiastes, ε, 125. ρ, 387.
Apollonius Rhodius, ρ, 387. σ, 84.
Apollodorus Atheniensis, ψ, 198.
Grammaticus, μ, 22. 25. ρ, 387. τ, 177.
Apollo, Viris, *Diana*, Fœminis, subitæ causa Mortis, γ, 279. ο, 409.
ἀπολοίατο, ι, 554.
ἀπολύσομαι, ζ, 219.
ἀπολυμαντῆρες, ρ, 220. ἀπολυμαντῆρες, ρ, 377.
ἀπομαγδαλιὰ, κ, 217.
ἀπομιλισθ, π, 378.
ἀπομόρξατο δάκρυ, ρ, 304. χροὶ πομφολυξι, σ, 199.
ἀπονάμενος, ω, 30. ἀπέηκτο, λ, 323. π, 120. ρ, 293.
ἀπονίζεσθε, ψ, 75.
ἀπονιψαμένη, σ, 171.
ἀποσοφισθῶσι, III, 559.
ἀποξῦναι, ι, 326. ἀποξύνεσθαι, ζ, 269.
ἀποπαύσ', ω, 340.
ἀποπεμπέμεναι, ε, 112. τ, 316.
ἀποπίσῃσιν, ω, 7.
ἀποπλαγχθέντες, ι, 259.
ἀποπλεῖσαι, π, 331.
ἀποπολύσασκε, ζ, 95.
ἀποπνείσασα αὐλὸς πολυδευκέος ἀμφὶ μοι πικρὸν, δ, 406.
ἀποτοθέηκε, ξ, 26. χ, 327.
ἀποτροπιαῖον, ε, 457.
ἀποτρεῖς, χ, 82.
ἀποτρεφόμενον, θ, 475.
ἀποτλαμένη, λ, 221.
ἀποτρύνομεν, II, 29. ἀποτρύνεται, XXXVII, 8.
ἀπόρεσε, χ, 95.
ἀπορραίσθ, ω, 404.
ἀπορρήξας, ι, 481.
ἀπορρῶγας αὐλαὶ, πεφυλάξῃς, ν, 98. ἀποῤῥῶξ, ι, 359. κ, 514.
ἀποσείνδυν, γ, 394. ξ, 331. τ, 288.
ἀποσκιδνᾶ, ζ, 143. 146.
ἀποσχέμεν, λ, 131. ψ, 279.
ἀποσίλφουσι, γ, 408. I, 287.
Apostolii Michaelis Centuriæ, μ, 48. ξ, 330. ρ, 347. σ, 84. 162. 379.
ἀποτρίψαντες, γ, 162.
ἀποτρέψασκε, λ, 596.
ἀποτυείζων μακρὸ', III, 280.
ἀποφθίσωσιν, γ, 320.
ἀποχωσθ, ι, 211. ἀποχώσθ, τ, 572.
ἀποτθύσασαι, μ, 393.
ἀποτίσῃ, α, 268.
ἀποτμήξας, κ, 440.

ἀπημύτακος, ω, 219.
ἀπτερέψασα, ρ, 232.
ἀπτεροπῶν, ξ, 372.
ἀπτερωπῶσι, π, 405.
ἀπτοφθιμένη, ο, 356.
ἀπτοφθίμενε, κ, 51.
ἀπτοφωλία, ε, 182.
ἀπτοχάζεο, λ, 94.
ἀπτυχοῦται, ω, 347.
ἄπτερος μῦθος, ρ, 57.
ἄπτιλλ', τ, 28.
ἀπύεργωτον, λ, 263.
ἄπυε, ω, 242. δ, 675. ε, 127.
ἀπήμισε, μ, 135.
ἀπάμυνε, β, 377. ἀπάμυνεν, κ, 345. ἀπάμυσε, λ, 332.
ἀπᾶσαι, β, 130.
ἀπάσσας, α, 270. ἀπάσσε, ο, 280.
ἀραίβησε, ω, 524.
ἀραιὴ, κ, 90. ἀραιῇσι, III, 349.
ἄραξε, σὺν δ' ὀστᾶ, πάντ' ἄμυδις κεφαλῆς, μ, 412.
ἀραρέσκει, ξ, 23.
ἀραρόντι, π, 169. ἀραρὼν, ε, 252.
ἀρᾶται, τ, 533.
Aratus, κ, 86. &c.
ἀρβύλης, ε, 426.
ἀργαλέον, β, 244. ἀργαλεώτερον, δ, 698.
Ἄργη σὺν ἱπποδότῃ, δ, 562.
Ἀργεϊφόντης, Διὸς καὶ Μαιάδος υἱὲ, ἄγγελε τ' μακάρων, χρυσόρραπι, δῶτορ ἐάων, XXVIII, 7. 8. Ἀργειφόντῃ ἰδυκέρδεϊ, η, 137. Ἀργειφόντης ἀλεξίκακος, α, 84.
Ἀργείων αἰχμητάων, ω, 81.
ἀργῆτα δ' ἔεισαν, ρ, 472.
Ἄργος Ἀχαϊκὸν, γ, 251.
ἀργὴν χῆνα φέων ἀνύχοισι, ο, 161.
ἀργῆτι κεραυνῷ, ε, 128. ω, 538.
ἀργικόραν, XVIII, 12.
ἀργιόδοντα, ξ, 416.
ἄργμασι, ξ, 446.
Argonautarum historia, vid. Argo.
Ἄργος, κύνα, ρ, 326. Ἄργος κύων, ρ, 292. 300. Ἄργος, Ἀρίστορος υἱὸς, ἀφ' τὸ φυλακικὸν, Κύων dictus, ω, 38.
Ἄργῳ Ἴασον, σ, 245.
ἀργυρέοιο, α, 137.
ἀργυροήλῳ, η, 162.
ἀργυρόπεζα, ω, 92. II, 319.
ἄργυρος, κ, 45.
ἄργυρα μῆλα νομεύων, κ, 85.
Ἀργὼ πασιμέλουσα, πανταπύρος νηῦς, μ, 70.
ἀρδμὸν, II, 263.
Ἀρεθούσης, ν, 408. ubi Tres *Arethusæ*.
ἄρειον καὶ κρεῖσσον ὑδὲν, ἢ ὅτ' ὀμφροσύνῃσι νοήμασιν οἶκον ἴσχητον Ἀνὴρ ἠδὲ γυνὴ, ζ, 182. ἀρείων ἀπημόνησε' ἀπεπίμπλη, υ, 133. ἀρείους, πατρὸς παῦροι, β, 277. ἀρείους καὶ πλέονες, ι, 48. ἀρείω, pro ἀρείονα, γ, 250.
ἀρεσσάμενος, Θ, 415.
ἀρετᾶ, θ, 329. ἀρετῶσι, τ, 114.
ἀρετῆς πέρι δῆριν ἔχωσιν, ω, 514.
ἄρηγε, III, 386. XXI, 7.
ἀρηΐοι, ψ, 220.
ἀρηΐφατοι, λ, 41.
ἀρηϊφίλους, ε, 169.
ἀρημάδην ὕπνῳ καὶ καμάτῳ, ζ, 2. ι, 403. ἀρημένον ἀνδρὸ γέροντα, δύη· σ, 53.
ἀρὴν ἀπὸ οἶκου ἀμῦναι, β, 59. ρ, 538. ἄμυνον ἀρῆϊ, χ, 208.
ἀρηρέπις, β, 342.
Ἄρης, *Robuſtus Tyrannus* apud Orientales, VII, 5.
Ἄρης πολέμοιο μεμηλὼς, I, 122. ἀγυσώνιος, Θ, 285.
ἀρησάμενοι ἐλαφηβόλοι πόδας ἠδὲ, α, 164.
ἀρῆσιν τέλος ἠμιτέλεστον γένοιτο, ρ, 496.
Ἀρήτης, *Alcinoi* Reginæ, Hiſtoriola, η, 74.
Ἀρηϊάδαο, π, 395. σ, 412.
Ἄρηος, γ, 414. 440.
ἀρητῆς, ε, 393.
ἄρθμιοι, π, 427.
ἄρθμῳ, III, 521.
Ἀρισβόην καλὴν, λ, 320.
ἀρίγνωτος, δ, 207. ἀρίγνωτ', ζ, 300. ρ, 265. ἀριγνώτη, ζ, 108.
ἀριδείκετε, Θ, 282. 401. ι, 2. λ, 354. 377. ν, 38. ἀριδείκετον, λ, 539.
ἀριζήλως, μ, 483.
ἀριθμῷ, δ, 411.
*Ἀείοιο κυανοχαίτης, *Fragment.* 164.
ἀριστεπίσης, Θ, 390. ι, 22.
ἀρίσημα, III, 12.
Ἀρίστραχος, α, I. 320. β, I. 132. δ, 74. η, 24. θ, 352. ι, 73. 199. κ, 3. λ, 582. ξ, 29. ρ, 455. τ, 229. χ, 144. ψ, 296. 310. ω, I. 190.
Ariſtarchus & *Ariſtophanes* temerè *Odyſſeam* interrumpunt, ψ, 296. 310. ω, I. 190. ἀϊτπῖ, β, 132. ἀβιλίζει, λ, 582.
Ariſtarchus ἀξυτόνησε, καὶ βαρυτόνησε, ψ, 196.
Ἀρίστιδης, ὁ τῆς Κνίδου, XV, I.
ἀριστερὸς χειρὸς, ε, 277. III, 153. 418. Φοίβου Ἀπόλλωνος, III, 423.
ἀριστεύσει, δ, 652. * ἀριστεύσειν, II, 173. ἀριστεύσουσι, I, 6.
ἀρίστη εἶδος, η, 57.
ἀριστῆες, ζ, 34.
Ariſtippus, XVIII, I.
ἄριστοι ἀρητῆ, φ, 187. χ, 244. κάρτει, γ, 370.
ἄρκιον, *Fenſtaculum*, π, 2.
Ariſtoteles, ὁ πίναλλος, ω, 67. ὁ τῆς Κυπρίων πολιτείας, XXXI, 17. Luctibus ineſſe Voluptatem probat, δ, 102. *Homerum* explicat, κ, 19. μ, 68. Boves *Solis*, *Anni* Dies ἀλληγορεῖ, μ. 129. ὕψος *Homeri* declarat, υ, 259. emendat, π, 176. Memoriter laudat ε, 400. ρ, 382. τ, 122. de Canum Vitâ, ὁ τῆς ὥρης ζώων, ρ. 291. χ, 299.
Ariſtophanes Grammaticus, ι, 221. ξ, 50. ψ, 296. καθ' Σίλλικον, β, 190.
Ariſtophanis Comici *Scholiaſtes*, ρ, 322. ω, 538.
ἀρίσφαλὲ ἴμμεναι ὕδωρ, ρ, 196.
ἀριφραδὲς, λ, 125. φ, 217. ψ, 73. 273. ω, 328. ἀριφραδέως, ψ, 225.
Ἀρκαδίην πολυπίδακα, μητέρα μήλων, XVIII, 30. Ἀρκαδίης πολυμήλου, III, 2. XVII, 2.
Ἀρκεισιάδαο, δ, 755. Ἀρκεισιάδῃ, ω, 516. Ἀρκεισιάδην, ω, 269.
ἄρκτον, & ἀρκτοφύλακα, ε, 273.
ἄρμασιν, δ, 8. κολλητοῖσιν, ρ, 117.
ἄρμενον, ε, 234. 254. III, 110.
ἁρμόζεο, ε, 162.
Ἁρμονίη, II, 195.
ἁρμηνῆσιν, ε, 248. 361.
Ἀρναῖος δ' ὅτιμος ἔσκε, de *Iro*, σ, 5.
ἀρνειὸς ὄχ' ἄελτος, ι, 432. ἀρνειῶν, α, 25.
ἀρτεῖ, α, 249. π, 126.
ἀρτεύμονι ἀμφὶ βόεσσι, III, 390.
ἀρτιτρεφὲς, μ, 413.
ἀρτύμης ἦν τι ψυχὴν, α, 5.
ἄρξει καὶ πρότερος κακὸν ἤματος, δ, 667.
ἀρόιμι, III, 264. 364. ἄρουτο, ν, 422.
ἄρουρα λείη, ι, 134.
ἀρότρεα *Margites*, 2.
ἀρότρισιν, ι, 122.

ἄρσην

ἀεθτῆον πηκῖδι, ν, 32. ἀεθτῆρι, σ, 373.
ἄεικεα, δ, 229. πατρὶς, α, 407. κ, 29. υ, 193. φερέσβιος, XXIX, 9.
ἀεύωσιν, ι, 108.
ἀεπαλίων κέρδιων, Φ, 164.
ἀεπαλίως, ζ, 250. ξ, 110.
ἀεπτίξαν, κίμα μιγ', ε, 416. ἀεπτίξασα φέρεν πόντονδε Φύελλα, κ, 48. ἐχθίστη χαλέπη, I, 113.
Ἄρτεμι ἀγροιώτιδι, α, 241. ξ, 371. υ, 77.
ἀΐρρικτος πῖχυς, χάλκειον, κ, 4.
ἀΐρρῖνον ἐρεινὸν, ἴπνος, ξ, 466.
ἄρσας νῆ' ἐρετμοῖσιν, α, 280.
ἄρσασα, ab ἄρδω, VIII, 3.
ἄρστε, φ, 45.
ἄρστενα μῆλα, ι, 238. 438. βοῦν πιειέστερον, τ, 420.
ἄρσον ἄπαντα ἀγλαΐσιν, β, 289. πάμμασιν ἔρσον ἅπαντα ἐμφορεῖς, β, 353.
Ἀρζακίην κρηνὶω καλλιρέεθρον, κ, 108.
ἁρπεμέεσι φίλοισι, σὺν, ν, 43.
Ἄρτεμι, πότνια θηρῶν, Φύγατερ Διὸς, υ, 61. Ἀρτέμιδα χρυσηλάκατον κελαδεινὴν, IV, 16. Ἀρτέμιδι χρυσηλακάτῳ εἰκυῖα, δ, 122. Ἄρτεμιν, παρθένον αἰδοίην ἐλαφηβόλον, ἰοχέαιραν, XXVI, 2. αὐτοκασιγνήτην Ἀπόλλωνος, XXVI, 1. καστγνήτην ἑκάτοιο, VIII, 1. ὁμότροφον Ἀπόλλωνος, VIII, 2.
Ἀρτιπβάλε ἁρούμενος, I, 255.
ἄρμα βάζειν, Φ, 240. ἅρμα ἤδη, τ, 248.
ἁρπάκτης, Φ, 310.
ἁρπύφρων, ω, 260.
ἄρζω, ἔλον, ε, 343. ἄρτας τελεσπάνισας, I, 35. ἄρτυς, σ, 119.
Ἀρζιφάης Σθενελαΐδην ἐνήρατο, I, 209.
ἀρτύμασι παντοδαποῖσιν, I, 41.
ἀρτυνέμεν, α, 277.
Ἀρύβαντος, ῥυδὸν ἀφνειοῖο, ε, 425.
ἄρχε, XXX, 1.
ἄρχεο, χ, 437.
ἀρχὴ πήματος κυλίνδετο, Φ, 81.
Archilocus Poeta, ξ, 408. ε, 352. emendatur, σ, 135. imitatur *Homerum*, χ, 412.
ἄρχεμ' ἀείδειν, VIII, 8. X, 1. XII, 1. XV, 1. XXI, 1. XXV, 1. XXVII, 1.
ἀρωγοὶ, σ, 231. I, 171. ἀρωγὸς, I, 284.
ἀράμεν, τ, 367.
ἄσαμεν, νύκτα, π, 367.
ἀσαμίνθοι, Φ, 450. κ, 161. ἀσαμινθεῦ, γ, 468. Φ, 456. ε, 90. ψ, 163. ω, 369 ἀσαμίνθους ἀργυρέας, δ, 128. ἰδυίας, δ, 48. ε, 87.
ἄσθεσαν, δ, 584. π, 333. υ, 346.
ἄσθεστος, Φ, 236.
*"Ασσολον, XLVII, 9.
ἆσσά μοι δυίμοισι αἶσα κακὴ, κὴ ὑπέρφατος οἶτος, λ, 61.
ἀσσαίνουσα, II, 359.
* Ἄσπις, I, 26.
ἀσπίδας, λ, 109. μ, 137.
Ἄσπος, Poeta, δ, 797.
ἄσπιτος, δ, 788.
Ἀσκαλωνίτης Πτολεμαῖος, β, 106.
ἀσκεθέες κὴ ἄνασσι, ξ, 255.
ἀσκελέες κὴ ἔβλωμοι, κ, 463. ἀσκελὲς, α, 68. δ, 533.
ἀσκηθὴς, ε, 26. 144. 168. ι, 79. λ, 534.
ἀσκήσαιντο, I, 124. ἀσκήσας, γ, 438. ψ, 198. ἀσκήσασα, α, 439.
ἀσκητὸν βεβυσμένον νήματος, δ, 134. ἀσκητῷ σὺ λέχει, ψ, 289.
Ἀσκληπιὸν ἰητῆρα νόσων, XV, 1. ἱὸν Ἀπόλλωνος, τὸν ἐγείνατο Φοῖβῃ Κορωνὶς, 2. χαίρεις μιγ' ἀνθρώποισι, κακῶν ἠλκτῆρ', ὀδυνάων, 4.
ἀσκὸν, ε, 265. κ, 47. αἴγιον, ι, 196. δείρας, κ, 19. μίσαν, ι, 212. ἀσκῷ, κ, 45. αἰγείῳ, ζ, 78.
ἄσμενοι, ὃν γενάτοιο, φίλης ὀλέσαντες ἑταίρης, ι, 63. 566. κ, 134.
ἄσμαι, V, 2. XXXI, 19.
ἀσπαίρεθ', Φ, 526. ἀσπαίρουσι, μ, 254. τ, 229. II, 128.
ἄσπαρτα ἐ ἀνίερθε πάντα φύονται, ι, 109. ἄσπαρτος, ι, 123.
ἀσπάσιοι ὃ φίλοις ἑπέρησι φάνημεν, ι, 466. ἑπέβαν γαίης, καὶ πότιτε φυγόντες, ψ, 238. λίκτρον ἐς παλαιὸν ἧσμὸν ἵκοντο, ψ, 296.
ἀσπασὸν, ε, 398. η, 343. Φ, 295. ν, 35. τ, 569. ἀσπασὸς, ψ, 60. 239.
ἀσπερχὲς, α, 20.
ἄσπετα, ι, 162. 557. κ, 184. 468. 477. μ, 30. ν, 135. 424. υ, 342. XLIX, 2. ἄσπετα πολλὰ, δ, 75.
ἀσπίδα, α, 256. I, 223. ἀσπίδας ὁμφαλοέσσας, τ, 32.
ἀστοτέρα, ε, 572. τ, 506.
ἄστυ, α, 3. ε, 82. π, 63.
ἀστυμφέλως, δ, 419. 459.
Ἀστερὶς, νῆσος, ἣ μεγάλη, πετρήεσσα, δ, 846.
ἀστερίσκος & ἀστὴλος, Not. *Grammatica*, π, 284. τ, 4. 325.
Ἀστεροπαῖος, *Fragment.* 9.
ἀστὴρ δ' ὡς ἀπέλαμπε, ε, 108. Φαέθοντος, ν, 93.
ἄστυπε ἴκετο χῶρος, Φ, 573.
ἀστὸς, ν, 192.
ἄστυ, μ, 312. ξ, 483.
ἀστυαγάλων, κ, 560. λ, 65.
ἄσυδι, ζ, 296. ε, 5.
ἀσφαλὲς, ξ, 42. ἀσφαλέως, ι, 171. ν, 86. ε, 235.
Ἀσφαλίων, ἱερῆος θεράπων Μενελάου, δ, 216.
ἀσφοδελὸν, λειμῶνα, λ, 538. 572. ω, 13. III, 221. 344.
ἀχαλάα, τ, 159.
ἀχάλλης, β, 193.
ἀχαλόων, τ, 534.
ἄχιστοι μὲν, γ, 104.
Ἀσωπὸς, λ, 259.
ἄτ', ἠδὲ πόνοιο, δόλων, ν, 253.
ἀτειωμένῳ, χε. ἀτειωμένω, υ, 16.
ἀπαλαὶ, λ, 39.
ἀπάλαντος, θήρεια μήσεσιν, I 10. 409.
ἀπάλλιθ', III, 400.
ἀπάνευθεν, XXXVII, 2.
ἀπαρπίζει, II, 228. ἀπαρπιζε, ε, 234.
ἀπερσὸν τρηχεῖαν, ξ, 1.
ἀπερτηρὲς, φρένας ἀλεὰς, β, 243.
ἀπήμαλα, γ, 207. π, 93. ε, 588. σ, 142. υ, 370. χ, 47. XIV, 6.
ἀπιθαλίησιν ὄλεσθ', α, 7. 34. κε 437. χ, 317. 416.
ἀπιθάλλεσ', τ, 88. ἀπιθάλλεσι, σ, 57.
ἀπιθάλῳ ἀνδρὶ ἐοικὼς, Φ, 166.
ἀπιρέα, ν, 368. ἀπειρέσι, λ, 169.
ἀπίλας', Φ, 571. ἀπίλεσε, σ, 344.
ἀπίλεσεν, π, 111. ἀπίλεσε, β, 273.
ἀπλὴς, ε, 546.
ἀπίμβει, β, 90. ἀπιμβέμεν, ι, 42. 549.
ἀπίρεσιμον, ψ, 167.
ἀπρηΐα δεῖπε φέροντα, κ, 124. χῶρον, λ, 93. ἀπρηΐ χώρῳ, π, 279.
ἄπυ συναρῇ, XLII, 1. ἄπυ, δ, 261. ἄπυ βαρείης, ο, 233.
ἀπιζόμεν, μ, 111. pro ἀμενηνόμεν, *Schol. & Var. Lect.*
ἀπικρὸ, φ, 909.
ἀπμοῖ, π, 307.
ἀπμοίζει, ζ, 283. Φ, 309. ξ, 164. ψ, 116.

ἀπημῆσαι, ξ, 57.
ἀπιμίηστι ἰαλλειν, ν, 142.
ἄπμων, π, 431.
ἀπίμων, ψ, 28.
ἀπίπαλλε, σ, 322. IV, 115.
ἀπιζαλλίμενος, λ, 249.
Ἄτλαντ Θυγάτηρ ἀλεόφρων, α, 52. Θυγάτηρ, δολόεσσα Καλυψώ, η, 245. Μαῖα, Ἄτλαντος θυγάτηρ, XVII, 4.
ἀτραπιτοὶ ὀϊστικέες, ν, 195.
Ἀτρείδαο, α, 35. Ὀρέστεο, 40.
ἀτρεκὴς, π, 245. ἀτρεκέως, α, 169. 179. 206. &c.
ἀτρίμας, ν, 92. τ, 212.
ἀτρυγέτοιο, μυείονδε, ἁλός, α, 72.
ἀτρυτώνη, δ, 762. ζ, 324.
ἄτῃ, ρ, 6. ἄτῃ, π, 31. 57. 130. ρ. 599. φ, 369.
ἀτιζόμενον, ψ, 42. ἀτυζομένων, λ, 605.
αὖα πάλαι, ᾠδίκηλα, τά οἱ πλοίοισιν ἐλαφρῶς, ε, 240. νέον κεκασμένα χαλκῷ, σ, 308.
αὐαλῆν, ι, 321.
αὐγαὶ λαμπετόωσαι, XXXI, 12. αὐγὰς ἠελίοιο, β, 181. *λαμπάδος αὐγάς, ι, 104. λ, 497. 618. ο, 348.
αὐδᾶ, ὁ, π φρονέοις, ε, 89.
αὐδὴ γλυκερὴ. εἰ ἀπὸ σώματος ῥέει, XXIV, 5. αὐδῇ, δ, 160.
αὐδήσασα, ε, 334. κ, 136. λ, 8. μ, 150.
αὐδήσασης, γ, 337.
αὐλείῃσι, θύρῃσι, α, 238. ψ, 49. III, 26. XLIV, 2.
αὐλείῃ ἐδέ, ἔπ', α, 104.
αὐλὴ Διὸς, an *Palatium*, δ, 74. ζ, 303. ρ, 266. υ, 355. ὑψηλὴ, ι, 185. ξ. 5. αὐλῇ, β, 300. κ, 10. σ, 236. αὐλὴν, ο, 554. σ, 100. χ, 376. 474. 494. αὐλῆς, δ, 678. η, 112. 130. ι, 462. ξ. 13. ο, 162. π, 165. 343. σ, 101. φ, 191. 240. χ, 137. 442. 459. αὐλῆς βαθείης, ι, 239. 338. εὐερκέϊ, φ, 389. χ, 449. πτελεαλλέϊ, α, 425.
αὐλιζομένων, βοῶν, μυκηθμὸν, μ, 265. κλαγγὴ ἅστεος ὣς συῶν, ξ, 412.
αὖλιν ἐπέμεναι, χ, 470. ἔχεσκον βόες, III, 75. εἰς αὖλιν ἀποπλίνουσι νομῆες βῆτε τ κὴ ἴφια μῆλα, νομῶν ἐξ ἀθρήσαντες, IV, 169.
αὔλιον, III, 106. ὑψιμέλαθρον, III, 103. 134. 399.
αὐλοῖσιν δυσὶν, τ, 227. αὐλὸς παχὺς αἶμα, χ, 18. αὐλῶν ἰμερόεις βρόμος, III, 451. σὺν τ * βρόμῳ αὐλῶν, XIII, 3.
αὐλώνας κελαδεινὰς, III, 95.
αὖοι, ε, 490.
αὖπνος, κ. 84. I, 190. αὔπνους, ι, 404. τ, 340. 591.
αὐρη ψυχρὴ, ε, 469. ὀπωρινῇ, III, 147.
αὔριον, α, 272. η, 318. λ, 350. σ, 23.
αὔσαι, ut τρὶς ἔκφυγεν αὔσαι, ι, 65.
αὔσαν, ζ, 170.
αὐτοκασίγνητος, κακὰ εἰδώς, τ, 327.
αὐτοκέλευτα πάντα βροτοῖσι, π, 148. αὐτοκέλευτον, III, 471. 486.
αὐτὴ, ξ. 265. ρ, 434. X, 3. ἠλυς, ζ, 122. αὐτῇ, κακῇ, I, 42. ἐοικέναι, λ, 382.
αὐτῆμαρ, γ, 311.
αὐτῆς βόεσσιν ἀνδρας ἐς ἀλοδαπὰς, ἰόντ', ν, 219.
αὐτμήσας, γ, 289.
αὐτμὴ, ι, 389. ἡδὺς, μ, 369. θερμὸς, III, 110. πυρὸς ἴκετ', π, 290. τ, 9. ἵξετ', τ, 20. αὐτμῇ πυρὸς, III, 137. αὐτμὴν ἀμείλιχτον ἀνίμων, λ, 399. 406.
αὐτοδίδακτος, χ, 347.
αὐτόθιον, θ, 449.
αὐτόθι, γ, 322.
Αὐτονόης ὄρος αἰπὺ, II, 35.
αὐτοκασιγνήτη, κ, 137. αὐτοκασιγνήτω, XXVI, 3.
Αὐτόλυκ', τ, 403. Αὐτολύκειον, τ, 466. φ, 220. Αὐτόλυκον, τ, 394. ω, 333. Αὐτόλυκος, τ, 399. 405. 414. 418 459. Αὐτολύκῳ, τ, 430. 437. 455. μιγαλήτορος, λ, 85.
αὐτὸν σε, pro σεαυτὸν, ρ, 81.
Αὐτονόην, σ, 181.
αὐτοπρεπὲς ὣς, III, 86.
αὐτοχθόνες, λ, 535. αὐτοχθόνῃς, III, 55. αὐτοχθὼν, χ, 293.
αὐχένες, I, 57.
αὐχέν', σ, 95. αὐχένα, παχὺν, ι, 372. εὐθαρὸν, θ, 136.
αὐχένες τέτατο, γ, 450.
αὐχμοῖς, ω, 249.
ἀφαμαρτὸν, μ, 64.
ἀφασθάτω, π, 387.
ἀφαυρότητι, υ, 110.
ἀφίδη, I, 86.
Ἀφειδάντος Πολυπημονίδαο ἄνακτος, ω, 304.
ἀφείλετο, α, 9. τ, 369.
ἀφέτω, ποσὶν, ξ, 99.
ἀφέξομαι, τ, 489.
ἀφίεσαι, ψ, 101. 169. ἀφιεῖσι, λ, 543.
ἄφθιτοι, ι, 133. III, 326.
ἄφθονα, II, 536. XXIX, 8. ἄφθονος Δαίμων, XXIX, 16.
ἀφιεῖσαι, *Antepult.* longâ, η, 126.
ἀφίετο, χ, 251. 271. ἀφίετο, ψ, 240. ἀφιέντες, II, 234.
ἀφικάνεις, ι, 450. ἀφίκανεν, ψ, 318. III, 228.
ἀφίκεο, α, 171. ἀφικέσθ, δ, 255.
ἀφῖχθαι, ζ, 297.
ἀφνειοῖο, ξ, 200. ο, 425. σ, 275.
ἀφορμηθέντες, β, 375. δ, 748.
ἀφραδέες, λ, 475. *II, 192. ἀφραδέων· ἐπεὶ οὔτε νοήμονες, οὔτε δίκαιοι, β, 282.
ἀφραδέεσσιν, αἰεὶ γάρ τε νεώτεροι, η, 294.
ἀφραδίαις, χ. ἀφροσύνῃ, ξ, 481.
ἀφραδίῃσιν, ι, 361. κ, 27. ρ, 233.
ἀφράινει, υ, 360.
ἄφραστ', ἠδ' ἀνόητα, III, 80. ἄφραστος, III, 353. ἀφραστότερον, XXXIX, 2.
Ἀφροδίτη, δ, 261. δῖ', υ, 68. δῖα, υ, 73. θυγάτηρ Διὸς, Θ, 308. II, 195. IV, 81. 107. 192. φιλομμειδὴς, θ, 362. IV, 17. 49. 56. 65. 156. χρυσέη, IV, 93.
ἄφρασε, φ, 102. ψ, 12. ἄφρασι, Θ, 209. ρ, 586.
ἀφροσυνάων, π, 278. ω, 456.
ἀφρῷ μαλακῷ, V, 5.
ἀφυσσάμενοι, δ, 359. ἄφυσσον, β, 349.
ἀφῶμεν, VI, 22.
Ἀχαιάδων, β, 101. γ, 261. τ, 146. φ, 160. ω, 135.
Ἀχαιαὶ ἐϋπλοκαμῖδες, β, 119. τ, 542.
Ἀχαιικῆ, Ἄργ, γ, 251.
Ἀχαιοὶ, β, 112. δῖοι, γ, 118. ἐϋκτιμένοιο, γ, 149. ἥρωες, ω, 68.
ἀχάεσσε, Θ, 236. ἀχαείτερον, υ, 392. Vid. Νόσος.
ἀχέουσι, τ, 167. ἀχεῖ ἐλεεινοτάτῳ, Θ, 530. μεγάλῳ, κ, 247.
ἀχετείες, I, 289.
ἄχθ νεφέλη κάλυψε φίλαιται, ω, 314.
ἀχέωσι, ο, 360.
ἀχίρδῃ, ξ, 10.
Ἀχίρριτα, κ, 513.
ἀχεύων, κὴ ὀδυρόμενος, β, 23. δ, 100.

100. ξ, 40. πυκινὸν ᾧ ἀχεύων, λ, 88. μοῦν' ἀχεύων, π, 139. ἦμὸν ἀχεύων, φ, 318.
ἀχθομαι, II, 231.
ἄχθος, 312. ὄθεμεν, ὕλης ἀξαλέης, ι, 233. ἀρερης, υ, 379. I, 237.
Ἀχιλλεῦ, ω, 72. 76. 94. &c.
Achillis Epitaphium, ω, 67.
ἀχλὺν θεσπεσίην, η, 41. ἀχλὺς, χ, 83. χαλκὴ, υ, 357.
ἀχνη, ε, 403. μ, 238.
ἀχνύμενος, δ, 104. 553. 661. η, 297. &c.
ἄχολον, δ, 221.
ἄχομαι, σ, 255. τ, 129.
ἄχος αἰνὸν, ε, 87. ἄλαστον, δ, 108. ἄτλητον, λ, 207.
ἀχρεῖον δ' ἐμάλαξαν, σ, 162.
ἀχρημοσύνη, ρ, 502.
ἄχρηστον, I, 69.
ἀψαμένη βρόχον αἰπὺν ἀφ' ὑψηλοῖο μελάθρου, λ, 277. χθιζὰ, τ, 473. ἀσφαλῆς, IV, 27. ἀψάμενοι ἱκαπρῆν, ι, 386.
ἄψας, φ, 408. ἄψαντ', ζ, 169. ι, 379. τ, 348. χ, 339.
ἄψεα πάντα λύθη, δ, 794. σ, 188.
ἀψορρόου, ι, 282. 501. κ, 558. λ, 63.
ἀψορρόῳ Ὠκεανοῖο, υ, 65.
ἄωροι, μ, 89.
ἀωτεῖτε, γλυκὺν ὕπνον, εὕδοντες, κ, 548.
ἀώτῳ θεσπεσίῳ, ι, 434. ἀώτῳ ὑὸς, α, 443.

B.

Βάζε, III, 320.
βάζεις, δ, 32. εὖ μὲν δὴ βάζεσι, κακῶς δ' ὄπιθεν φρονέουσι, σ, 167.
βαθεῖ' ὑπ' αἰπὺ *παρὰ νηυσὶ, ι, 144. βαθείας δίνησι, I, 216.
βαθυδίνῃ, κ, 511.
βαθυζώνους, γ, 154.
βαθυκλήρων, XLIX, 2.
βαθύκολπος, IV, 258.
βαθυῤῥόῃ, λ, 13. τ, 434. III, 185.
βαθύσκιον, III, 229.
βαθυχείοιο, VIII, 3.
βαθύτεχνα μῆλα, II, 412.
βαῖνε, β, 406. βαίνομεν, λ, 5. βαίνουσι, σαυλὰ ποσὶν, III, 28.
Βάκχειος Διόνυσος, XVIII, 46.
Bacchylides, φ, 295.
βάλανον μιτοεικέα, ν, 409. ἄκυλον, βάλανόν τε, κ, 242.
βάλε, β, 80. βαλέει, κ, 290. IV, 289. βαλέοιλ ἐοικὼς, λ, 607.
βάλλειο σῆσιν σὺ φρεσὶ, λ, 453. π, 281.
βὰν, δ, 779. ϑ, 56. 109. ο, 109. σ, 340. 427. τ, 429. *χ, 179. II, 114. 514.
βάντα, δ, 680. ρ, 575. βάντι, ϑ, 296. βάντες, ὠὴ', β, 419.
βάπτει, ι, 392.
βαρεῖα στεναχοντα, ε, 420. κ, 76.
βαρεῖαι Καλυκλῶπις, η, 197. βαρεῖης ἄτης, ο, 233.
βαρὺ πλεῖον, I, 90.
βαρυφθόγγων λιόντων, IV, 160.
βᾶς, ε, 56. ϑ, 456.
βασίλεια, δ, 697. ζ, 115. η, 241. ν, 59. π, 337. ρ, 513. 583. αἰδοίη, σ, 313. γυναικῶν, λ, 257. ἰφθίμη, π, 332. Φείφρη, λ, 334. πολυμήτη, δ, 770. βασίλειαι ἀθανάτην, XI, 2. πολυμήτην, ψ, 149. βασιλεὶης ἀγακλειτῆς, ρ, 370. 468. σ, 350. φ, 275.
βασίλευε, β, 47. λ, 284. τ, 179. βασιλεύτατε, α, 392. βασιλεύῃ, χ, 52.
βασιλεὺς, δ, 618. κ, 110. ξ, 316. ο, 118. τ, 287. I, 16. 141. ἀγαθὸς, ἐ ἤπιος, ϑεόφρων, σκηπτοῦχος, φρεσὶν εἰσιμὰ εἰδώς, β, 231.
βασιλεύτερον, ο, 532.
βασιλήϊον, δῶμον ϑ' ἡγεμόνος βασιλῆος ἐσι κλυτὸν, π, 401.
βαστάζουσα πλοίοιον ἀμφοτέρῃσι λαῦσι, λ, 593.
βάτην, ω, 360.
βατρεχιὰ, I, 132. 138. βατρεχιὰ, I, 59. βατρεχιὰν, I, 9. 142. 186. 271. 284. βατρεχιὸς, I, 80. βατρεχίὼς, I, 262. 266. 280. 283. βατρεχίων, I, 18. 148. * 171. 282. ἀγαρωχιὰν, I, 144. αἰχμητὰων, I, 259. 281.
βάτων, ω, 229.
βεβαὼς, ϑ, 408.
βεβαρηότα, Φρένας οἶνῳ, τ, 122. οἴνῳ βεβαρηότες, γ, 139.
βεβαυῖα, XLVIII, 10. βεβαῶτα, ι, 130.
βεβήκει, α, 360. γ, 410.
βεβλήατο, λ, 193. II, 20. βεβλήαλο, η, 97. βεβλήκει, χ, 258. 286. βεβλῆσθ', μ, 423.
βεβολημένῳ, κ, 247.
βεβρίθασιν, ο, 333.
βεβρωτιμένα πύχ' ἔχοντες, λ, 41.
βέβρυχεν ῥόθιον κῦμα, ε, 412.
βεβρωκὼς βοὸς ἀγραύλοιο, χ, 403.
βεβρώθη, β, 203.
βεβυσμένον, δ, 134.
βεβῶσι, υ, 14.
βέλεα πονέεσθαι, ω, 179. IV, 153. XXVI, 6. βελέεσσιν ἀγαιοῖς, ε, 124. ο, 410.
βέλη, I, 193. βέλεσιν, π, 277. βέλεσσιν ἀγαιοῖς, λ, 172. ἀγαιοῖσιν, γ, 280.
βελόναι εὐμήκεες, I, 129.
βέλτερον, ζ, 282. III, 36. 170.
βέλτερον, ρ, 18.
βένθεα, κ, 53. δ, 386. βένθος, δ, 780. βένθεσδε, ϑ, 51.
βερέθρῳ δεινοῖο, μ, 94.
βῆ, α, 102. 119. 441. &c. II, 408. IV, 69. 221.
βήμεθ', III, 345. βήμεναι, III, 222.
βήμεναι, ϑ, 518. ξ, 327. τ, 296.
βῆν, ι, 196. κ, 60. 169. βᾶς, II, 244. αὖ', II, 223. βᾶσαν, υ, 158. φ, 188.
βῆσσα ηγίλη, II, 284. βῆσσαν, τ, 435. βήσσας ἱερὰς, κ, 275.
βήσσια ποιήεντα, IV, 99.
βητάρμοιτας, ἀρέσσας, ϑ, 383. βητάρμοιτας ἄρεσσι, ϑ, 250.
βίπτω, ϑ, 49. ρ, 200. χ, 202. 378.
βιάζῃ, ι, 410. μ, 297.
βίαιος, β, 236. βιαίῳ, VII, 17. βιαίως, β, 237. χ, 37.
βίας, γ, 216. λ, 117. ν, 310. π, 189. 255. ρ, 540. χ, 219.
βιῆφι, III, 225. βιῆφιν, ι, 450. II, 202. βιῶσιν, λ, 538.
βίη Ἰφικληείη, λ, 295. βίῃ Ἡρακληείῃ, λ, 600.
βιήσατο, η, 278. βιήσῃ, φ, 348.
βίῃφι κρατερῇφι, ι, 476. μ, 210.
βιοθάλμιος ἀνὴρ, IV, 190.
βιοῖο κρατεροῖο, ω, 169. II, 301.
βίον, τ, 127. XXIX, 6. ἀλαδὲ, ο, 490. δύσζηλον, XLII, 2. ϑυμηρὲ, XXX, 17.
βιοτὴν ῥῆσιν πίλει ἀνθρώπουσι, δ, 565.
βιότῃφι, VII, 10.
βιότοιο, μ, 328. ξ, 3. ο, 445. τ, 580. φ, 78. ω, 535. πολέος, β, 126. βιότῳ ἀδύτερον, α, 160. ϑυμηρὲ, XXIX, 18. βίοτος, λ, 489. ἀσπασίως, ε, 394. βιότῳ, ξ, 527.
βιόων, λ, 502. βιώντε, ψ, 9.
βιῶναι, ξ, 359.
βλαβερὸν, τὸ ϑύρεφι, III, 36.
βλάβεται, ρ, 34.

βλαισοὶ, I, 288.
βλάπλησι, α, 195. βλάψε, ξ, 178.
βλημιαίνων, I, 266.
βλεφάροισι, α, 364.
βλήδ, ρ, 472.
βλημένε, ρ, 490. 493. χ, 18.
βληχὴν ὀΐων, μ, 266.
βλωθρὴν ὄχνην, ω, 233.
βοάγρια, π, 296.
βόας βοσκομένας, Ἡελίε, λ, 107. ἕλικας βόας, εὐρυμετώπους, λ, 288. βόε οἰνοπε, ν, 32.
βοείη ἀδιψήτῳ, ν, 142. βοείῃ ἀδίψητον, υ, 2.
βοείας κνημῖδας, ω, 227. λύσασθε βοείας, II, 487. 503. σάσητε βοείας, III, 403. βοείην, υ, 96. χ, 346. βόειον εὐχροὸς δέρμα, ξ, 24.
βοεῦσιν ἐυτρίπλοισι, β, 426. ο, 291. II, 407.
βοὴ θιασείη, ω, 48.
Βοηθοίδη, δ, 31. Βοηθοίδης, ο, 95. 140.
βοητὺς, α, 369.
βόθρῳσι, ζ, 92. βόθρον, λ, 36. 42. πυγέσιον, κ, 517. λ, 25. βόθρε, λ, 94. * κατωδαίῳ σὺν βόθρῳ, III, 112.
βολαὶ ὀφθαλμῶν, δ, 150. βολαὶσιν, ἀδαήμοσιν, ἢ πλαγῶν, ρ, 283. βολῇσιν, ω, 160.
βόμβησεν, Θ, 190. μ, 204. σ, 396.
βοὸς σύνεσφρον, κ, 19.
Βορεοβορκοίτην, ἀμύμονα, I, 228. Βορεοβορκοίτης ἀμύμων, I, 227.
Βορέαο, vis refocillat, ν, 110. ξ, 475. πνοιὴ, κ, 507. Βορέη, ε, 331. ξ, 253. αὐτίμῳ ἀκρεμέϊ, καλῷ. ξ, 353. 299. Βορέην, ἀντίμοον, ι, 67. κρυεροὺν, ε, 385. Βορέης, αἰθρηγενέτης, μύσα κῦμα κυλίνδων, ε, 296. Βορέω ὑπ' ἰαγῇ, ξ, 533.
βοσκέσκοθ', μ, 355. βόσκεται, II, 412. βόσκετο, III, 232. βοσκήσῃς, ρ, 559. * βόσκης, II, 59. βόσκοι, ξ, 325. τ, 294. βοσκομένας, λ, 107.
βοτάνης, κ, 411. III, 105.
βοτῆρες, ο, 503.
βότρυες, VI, 40.
* βοτῶν ἐπίσπε, XLIV, 1.
βύβοπες, ν, 246.
βυζαΐε, σ, 78.
βυκόλ', υ, 227. βυκόλε, Φ, 193. βυκόλοι, λ, 292.
βυκολίσσκε, IV, 55.
βυλὰς γυναικείας, λ, 436. θηῶν εἰρώμεθα, π, 402. θηῶν, ὁλοὰς ἀλφὰ βυλὰς, λ, 275. πυκινὰς, II, 946.
βύλεαι, ρ, 404, σ, 363.
βύλεσθε, αη βάλεσθε, π, 387.
βύλλυε, α, 444. βυλύειν βυλὰς, ζ, 61.
βυλήσεσσι, II, 264.
βυληφόρε ἀγορηὶ, ι, 112. ν, 12.
βύλομ' ἅπαξ πρὸς κῦμα χανὼν, λὰξ θυμὸν ὀλέσσαι, μ, 350.
βυλυτόνδε, ι, 58.
βῶς ὑακίνθινος Ἡελίοιο κατήθιον, α, 8. βυσὶν ἔπ' ἀλλοτελήσι καθήμενον, υ, 221. ἐυκραίρεσσιν, III, 209.
βυφόνε, III, 435.
βοῶν, αὐλιζομένων, μ, 265. ἐπιβυκόλος αἴνῃ, γ, 422. εὐρυμετώπων, υ, 212. Ἡελίοιο, μ, 343. 353. 398. ὀρθοκραιρέων, μ, 348. φωνὴ, μ, 396.
Βοώτην ὀψὲ δύνοντα, ε, 272.
βραδὺς ὠκὺν κιχάνει, Θ, 329.
βραχίονες εὐθαρσεῖς, σ, 68.
βρίγμαδον, I, 225.
βρίμῃ μίσγε, XLVIII, 2.
βροτῶν, XXIX, 9. βρίθῃσι, τ, 112. βρίθον, ι, 216.
βρισὺν μίσγε, εὐθαρσὲς, α, 100.
βρισαίρμακτε, VII, 1.
βρόμος, XXV, 10. ἱμερόεις, βρόμος αὐλῶν, III. 451. *XIII. 3.
βρότῃ Ζηνὸς, υ, 121.
βρότησε, μ, 415. ξ, 305. I, 201.
βροτῇ, φωνῇ, τ, 545. βροτῆς ἰὼπῆς, IV, 45.
βροτοὶ, α, 32. βροτοῖσι δηλοῖσι, λ, 19. θνητοῖσι, η, 210. οἳ ζυγὸν, δ, 197. βροτὸν, ε, 129. θνητὸν, π, 212. βροτῶν ἰσίων, XL, 6.
βρότον μέλανα, ω, 188.
βρότος, χ, 472. βρότον αἱπὺν, λ, 277.
βρύκῃ, βρύκε, XLVII, 13.
βρώμην, κ, 460. μ, 23. 302. βρώμης, κ, 177. 379.
βρῶσιν, α, 191. ζ, 209. 246. 248. ν, 72. ο, 499. βρῶσις, κ, 176, μ, 320.
βρωῖοῖς, I, 30.
βρωτὸν, σ, 406.
βύβλινον ὅπλον, ᾧ ῥ' ἐπίδησε θύρας, φ, 391.
βυθὸν, I, 118.
βυκόλων ἀνέμων, κ, 20.
βυρσῶν καλαμοστρόφων, I, 126.
βυσσοδόμευε, δ, 676. ρ, 66. βυσσοδομεύων, Θ, 273. ι, 316. ρ, 465. 491. υ, 184.

βῶλον, σ, 373.
βωμοῖς ἱεροῖς, γ, 273. βωμὸς, ρ, 210. II, 88. Δέλφειος, καὶ ἐπόψιος, II, 495. θυήεις, θ, 369. θυώδης, IV, 59. βωμῷ, ζ, 162. βωμῶν ἐυδμήτων, η, 100.
βῶσιν ἐπὶ χαίτας ἀλλοτρίας, ξ, 86.
βωστρῆν, μ, 124.
βώτορες, ξ, 102. ρ, 200.

Γ.

Γαιάων, Θ, 284. μ, 404. ξ, 302. *II, 46.
γαιήιον ὑὸν Τιτυὸν, η, 324.
γαιήοχε, γ, 55. Θ, 350. ι, 528. XXI, 6. γαιήοχος, α, 68. Θ, 322. ἐννοσίγαιον, λ, 220.
γάλα, III, 267. ἄκρητον, ι, 297. ἐπηετανὸν, δ, 89.
γαλαθηνὸς, δ, 336. ρ, 127.
γάλακτι, κ, 304. γάλακτος γλυκεροῖο, δ, 88. I, 31. λευκοῖο, ι, 246.
γαλήη ἰχθύσσῃ, I, 113. γαλήην, I, 49. 51. 127. γαλῆς κίνδυνον ἀλύξας, I, 9.
Galenus locum *Homeri* illustrat, β, 315. Θ, 169.
γαλήνη, ε, 391. μ, 168. λευκὴ, κ, 94. γαλήνην, ε, 452. η, 319.
γαμβροῖσιν, γ, 387. γαμβρὸς, δ, 569. η, 313. τ, 406. ἐσθλὸς, Θ, 582.
γαμέειν, ο, 521. γαμέοιμι, δ, 208.
γάμοιο θαλεροῖο, υ, 74.
γάμον, α, 226.
γαμψώνυχες, π, 217. χ, 302.
γανόωσαι, η, 128.
Γαυμηδία ξανθὸν, IV, 203.
γάνυται, μ, 43.
γαστρὶ ἀνειδίζων ἀγρηύους, σ, 379. ἄτασθε, ρ, 228. λ, 363. κτίσσης τὸ κ' αἴσιμόν, ἐμπλείην, υ, 25. γαστέρα κτίσσης τὸ, &c. σ, 117. μνησαμένη, ἑλομένην, ρ, 286. γαστέρ μιάργῃ, σ, 2. γαστὸς, III, 296. ἑλομένης, ο, 343.
γαύρωμαι, Θ, 437.
γαυλοὶ, ι, 223.
γαυρόμενον, I, 258.
γεγάασι, δ, 325. ι, 118. ω, 84.
γίγνῃ δέ τι φρένα Λητὼ, ζ, 106.
γεγώνδυ, ι, 47. μ, 370.
γείνατο, ζ, 25. η, 57. γείνατ', ν, 202. γεινομένῳ, γαμέοντι, δ, 208. νήσῳ ἐν λίνῳ, η, 198. XXXVII. 13.
γείτονας ἄρμης, I, 66. γείτονες, δ, 16.

16. ε, 489. ι, 48.
μλάσαι ἀπαλόν, ξ 465.
μλασαὶ, Θ, 307.
μλοιόωσαι, IV, 49.
μλοιώοντες, υ, 390. vid. ad γελώοντες.
μλον ἀσθενέειν, υ, 346.
γελόω, φ, 105. γελώοντες, σ, 40. υ, 374. γελῶν, I, 171.
γίλω ἔκθαιον, σ, 99. γίλων, σ, 349 γίλως ἀσθενέος, Θ, 326.
γελώοντες, σ, 110. υ, 390.
γίλωζα, υ, 8.
γιλείων ἀλοτρόποισι γναθμοῖσι, υ, 347.
γλυκὺ, α, 407. γλυκὺν νόστιμον, α, 222.
γλυκύλης, δ, 232. ν, 130.
* γλυκιαδὶς, π, 176.
γλυκερώτερα, σ, 176. 268.
γλύκιον, π, 176. ἄπαλὸν, I, 10.
γλυκὺ, τ, 473. εὐγλυκὸς, IV, 230.
γλυκέα, λ, 582.
γλυκεῖαι, α, 220. γλυκέως, λ, 254. 306. 311. γλυκέως, ε, 224.
γλυκερὸς, σ, 6.
γλύκετο, α, 219. δ, 11. π, 175. φ, 412.
γλύδος, pro γλύκυς, ο, 532.
γλύκηαι, κ, 486. γλύκηται, β, 374.
γλυοίατο, α, 266. δ, 346. ρ, 317.
* γλυοίμλω, II, 65.
γλύΘ, δ, 62. 63. γλύΘ εὐχῇ ἔμμεναι ἀνδρὸς ἐξ ἀγαθοῦ, φ, 335.
ἀείγνωτον, (vid. γεύΘ) δ, 207.
βασιλήϊον, π, 401, βατροχάων, I, 259. 282. βοῶν, υ, 262. III, 309. 353.
γλύνι, pro. γλύνις, pro γλύναι, λ, 319.
γλύνωμαι, ε, 473. λ, 73. χ, 167.
γλῦφε, δ, 66.
γραιὸς, β, 201. ξ, 131. 185. III, 199. γραιοὺς, γ, 373.
γράφες, III, 60. γραίφειν, ξ, 437. γραίφεις, ξ, 441.
Γιραιηνὸν, γ, 177.
γρηΰπτερε, γ, 24. γρηΰπτερος, γ, 362.
γρηγορὶ βασιλῆας, XLVI, 3. γρηγορώτερος οἶκος ἰδέσθαι, XLVI, 5.
γρῆας, δ, 197. ἐσθλὸν, λ, 533. καλὸν, λ, 183. IV, 29. XXVIII, 4. οὐκ ἐλαίζειν, III, 570. πίλεον, III. 129.
γρήσμια, III, 122.
γρῆυ σάκος, τετραπλάκιον ἄζυγ. χ, 184.
γρῆυ, ῦς, β, 40. 178. πολυπτύχες, ξ, 386. φίλε, γ, 357. γρηγορέ', α, 188. γρηγορέω, β, 39. δὴν ἀρημένε, σ, 53. 80. κακῇ κακακακομένε, δ, 754.
γρύσεον, αἰθοπα, οἶνον, ν, 8.
γρῶν, β, 157. ἅλις Θ, δ, 349. ἔνδις Θ, δ, 450. ὁλοφώϊα εἰδὼς, δ, 460. νημερτὴς, δ, 349.
γυάλαζ, υ, 181. γύαλαζ, ρ, 413. φ, 98.
Γῆ, πότνια, πάνδωρε, δέτειχα μεγαλίφρων Θ ὄλβε, XLI, 1.
γηγυένων ἀνδρῶν, γιγάντων, I, 7.
γήθησεν, ο, 165. XXXII, 17.
γηθοσύνη, λ, 539. II, 137. γηθόσυν Θ, ε, 269. I, 63. IV, 218.
γῆμὶ, α, 36. γῆμαι, φ, 72. 158. γήμαιθ', π, 392. φ, 162. γημαμένη φ' ἡεῖ, λ, 272. γῆμεν, λ, 273.
γήρᾳ ὕπο λιπαρῷ, λ, 135. ψ, 283.
γήραϊ, β, 16. ω, 232. ἀμφὶ, ο, 356. γήραος, ο, 246. 347. ψ, 212. II, 193, IV, 106. γῆρας λιπαρὸν, τ, 368 lucrum, ἔχεις malem legere, * ἔχει σ', ω, 249. IV, 245. ὁλοὸν, IV, 225. χαλεπὸν, λ, 195. 496. γῆρας ὀνήσῃ σὲ τό γε, ψ, 24.
γηρασκέμεν, δ, 210.
γηρύετ', III, 425.
Γιγάντεσσιν ὑπερθύμοισι, η, 59. γιγάντων, η, 206. I, 170. 171. *Fragment.* 175. 217. ἀνδρῶν γηγενέων, I, 7. γίγασι, κ, 120.
γίγνομαι & γίνομαι, *Primâ* longâ, β, 320.
γιγνώσκω, & γινώσκω, *Primâ* longâ, π, 136. ρ, 193. 296. 281. φ, 209.
Γλαῦκε, * βοτῶν ἐπίσκοπε, XLIV, 1.
γλαυκῶπι, ν, 385. γλαυκώπιδος, δ, 135. XIX, 2. ὀμβρίμοιο, XXVII, 10. ὀβριμοπάτρης, ω, 539.
γλαφυρὰς νῆας, ω, 427. αὐτόσε γλαφυρῆσι, α, 15.
γλήνης καταμύσης, ι, 390.
γλυκερὰ, η, 116. λ, 589.
γλυκερώτερον, ι, 28.
γλυκυμείλιχε, V, 19.
γλυκὺν, β, 395. γλυκὺς, ε, 152.
γλυφάνῳ, III, 41.
γλυφίδας, φ, 419.
γλῶσα, τ, 175. γλώσας πάμπαν, γ, 332. σὺ πυρὶ βάλλον, γ, 341.
Γλωσσοχάφοι, κατὰ γλῶσσαν πίνα, δ, 404. τ, 203.
Γναθμοὶ, π, 175.
γναθμοῖσι γελῶσι ἀλοτρόποισι, υ, 347.
γναθμῶν, σ, 29.
γναθος ἱππίη, XLVII, 13.
γναμπτῆς, δ, 369. μ, 332.
γνήσιος, ξ, 202.
γνοίη, ν, 192. π, 458. ρ, 363. 556. γνοίην, I, 15. γνοίης, ο, 536. ρ, 164. τ, 310. υ, 237. φ, 202. γνῶ, τ, 468. III, 242.
γνώμενος, α, 411. γνῶναι, β, 159. ν, 312. ω, 158. γνώομεν, π, 304. γνῶς, χ, 373.
γνωμολογία *Homerica* Duporti, ω, 514.
γνώσεαι Θ, π, 9.
γνώσεαι, π, 310. γνωσόμεθ', ψ, 109. γνώτην ἀκήλω, π, 36.
γνωτὸν, ω, 181.
γνῶτον, πίσω ἧπτόν τ' εἰδήμεν, φ, 218.
γνώω, ξ, 118. ρ, 549.
Γοάασκεν, Θ, 92. γοάοισιν, ω, 189.
γοάασκε, IV, 210. 217.
γόμφοισι, ε, 248.
γονὴν Ἀρκεισιάδαο ἔχθεσσι μακεδρυσι θοῖς, δ, 755. γονὴν Ἐκέτοιο ἀνάκτος δίξαίμην, II, 63.
γόνον, α, 216. III, 523. θαλερὸν, IV, 104. φίλον, XVIII, 1. γόνΘ, β, 274. μ, 130. ἀείγνωτος, δ, 207. γόνῳ, II, 90.
γόοιο, δ, 113. 183. 758. δακρυόεντος, δ, 801. αἰψηρὸς ἦ κόρης κρυεροῖο γόοιο, δ, 103. προτεροῖο πεφεπύσθαι γόοιο, λ, 211. πολυδακρύτοιο, τ, 213. 251. φ, 57. γόον θαλερὸν, κ, 457. γόΘ ἱμερόεις, κ, 398. γόῳ, τ, 268.
γόους, ω, 242.
γοόων, λ, 195. γοόωντα, τ, 119. γοόωντας, κ, 209. γοόωντες, μ, 234. γοόωσαι, δ, 721. τ, 264. 513. γοόωσαν, δ, 800. τ, 210.
Γοργοφόνη κεφαλὴν, λ, 633.
ΓόρτυνΘ, γ, 294.
γύια, ο, 147. ω 266. σ, 394. υ, 352. II, 117.
γυιάζομαι, λ, 66. ν, 324. IV, 131. 188.
γύιαθ', γ, 92. γύιασι, α, 167. γύιασιν, π, 443. γύναθ', ε, 449. γύιαπε, δ, 703.
γυιὸν ἀλωῆς οἰοπέδιον, ω, 193. λ, 192. III, 207. Ἀθηναίων ἱερῶν, λ, 322.
γυιὸς ὑπὲρ, pro γοάσασκε, τ, 450.
γυιώμαι, ζ, 147. χ, 312. 344.
γυιώμεσΘ, δ, 433.

γένων, ζ. 142. 169.
γέρα, δ. 102. π, 144.
γέων, τίπτοτ' τι χαίτας, κ, 567.
χεαίης πυκιμηδίος, α, 438.
Graecorum Reditus ex *Trojâ*, α, 326. δ. 495.
Grammaticorum Futilitas, λ, 622.
γραπτὸς αὐλειάων, ω, 228.
χρὴ σὺν ἐμφιπόλῳ, α, 191. ἐφεστηκέχθη, ψ. 33. κεμιστοῖ ἴσος, σ, 27. χρηῦ, τ, 383. χ, 411. γρηῦ χ. 481. παλαιγλῆνες, χ. 395. γρηὺς, β, 377. γρῆυς, ω, 388. κεῖθ' εἰδυῖα, παλαιὴ, τ, 346. χρῆυς ἀπειρεσίη, η, 8. γρηὺς, σ. 184. τ, 361. 386. 467. 503. πυκινὰ φρεσὶ μήδ' ἔχουσα, τ, 353. *Gronovius*, λ, 519.
γυάλοις, XXV, 5. γυάλων, II, 396.
γυῖα, α, 192. λ, 526. φίλα, Θ, 233. σ, 241. XXXVII, 15. γυίων, ζ. 140. κ, 363. III, 20.
γυμνὸν, λ, 606. γυμνὸς, ζ, 136. φ. 417.
γυμνωσὶ, ζ, 222. γυμνωθήσεται, κ, 341. γυμνωθῆ, χ, 1.
γύναι, δ. 148. 266. αἰδοίη, ρ, 152. γυναῖκα, δ, 142. ἀγαθὴν, σ, 275. Σπάρτην, λ, 243. πολυκλήρων ἀνθρώπων, ξ. 211. πολυμοιρίδιον, ξ, 64. γυναῖκας ἀμφιπόλους, ω, 277. βαθυζώνους, γ, 154. δμωὰς, υ, 66. εἰδυίας, ω. 277. καλλιζώνους, II, 154. γυναῖκες, ἀκηδίες, ρ, 319. γυνὴ, καλή τε μεγάλη τε, ἐ ἀΐλαὰ ἔργ' εἰδυῖα, ο, 416. δέσποινα, η, 347.
γυναικείας ἀφὸ βυλὰς, λ, 436.
γυναίων εἵνεκα δώρων, λ, 520. ο, 247.
γῦπι, λ, 577. γῦπις, χ, 30.
Γυραίην πέτρην, δ. 507. Γυρῆσιν πέτρῃσιν μεγάλῃσι, δ. 500.
γωρὸς * ὃν ὠμοῖσιν, τ, 246.
γωρυτῷ, φ, 54.

Δ.

Δ, Ἑκατόμβοιον, α, 203. β, 296. δ' & δὲ, ἐγκλιτικὸν, &c. περίλκε, &c. vid. *Indicem* Iliados.
δαείης, III, 561. δαεῖα, ι, 280. δαείτης, XIX, 5. δαήμεναι, ν, 335. ψ, 262. I, 61. III, 205. 443. 468. 471. 486. 529. 531.
δαήμονα δευτερσυνάων, π, 253. δαήμονες ἀρχεμοῖο, θ, 263. πολέμοιο, *Fragment.* ad *Iliad.* β. 569.
δαήμονι φωτὶ ἔοικεν, Θ, 159.
δαῆναι, δ. 493. δαήσεαι, γ, 187. τ, 325.
δαΐ, α, 225.
δαιδαλέοισι, ρ, 32. ἐν ἵππῳ, I, 120.
δαιδαλέον, α, 131.
δαιδάλλων, ψ, 200.
δαίδαλον, τ, 227.
δαΐδας, β, 105. σ, 309. τ, 150. ω, 139. αἰθομένας, ω, 428. 438. η, 101. δαΐδων ὑπολαμπομένων, τ, 48. ψ, 290.
δαῖε, η, 7. * δαῖε πιφαυσκόμενος, II, 444.
δαίεται, α, 48. ζ, 132. δαίεται, 140.
δαίζων, διεμοιρᾶτο, ξ. 434.
δαῖμον, ἠῶν ἐρεύνᾳς, III. 548. ἄφθονε, XXIX. 16. δαίμονας, III. 381. δαίμονες, II, 11.
δαιμόνι', κ, 472. σ, 15. ψ, 174. VI, 26. δαιμόνιε, ξ, 443.
δαιμονίη, τ, 71. ψ, 166. 264. III, 97.
δαιμόνιοι, δ, 774. σ, 405. VI, 17. αἰμοσσός, λ, 61. ο, 261. ἀχαυῆ, III, 343.
δαίμων, β, 134. III, 138. VI, 31. XVIII, 22. 41. πῆς τοι κακὸς ἔχρας δαίμων, κ. 64. συγερὸς δ' οἱ ἔχρας δαίμων, ε, 396. χαλεπὸς δέ τις ὤορσε δαίμων, τ, 201.
δαίνυ χαίμον ἱμερόεντα. pro δαίνυο, *Imperat.* IV. 142. pro ἐδαίνυο, ut δαίνυ πάφον, γ, 309.
δαινύατ', *Penultimâ* longâ. σ, 247.
δαινύῃ, *Mediâ* longâ, θ, 243. *Mediâ* brevi, τ, 328.
δαινύμενοι, α, 369. η, 188. ι, 162. 557. κ, 184. 468. 477. μ, 30.
δαίνυθ', ἑζόμενοι, γ, 471.
δαίνυντ', ἐερκυδέα δαῖτα, γ, 66.
δαιομένῳ πυρὸς αἰγὰ, III, 114.
δαὶς, τίς δαὶς, τίς δὲ ὁμιλος, α, 225. φίλη, θ, 248. An solum de *Hominibus* dicitur, vid. ad *Iliad* ω, 43. & Confer *Suidam*, v. Δαίτη.
δαῖτ', γ, 33. ἀγαθὴν κρειῶν τε καὶ οἴνου ἡδυπότοιο, ο, 206. ἐρατεινὴν, θ, 61. υ, 117. δαῖτα, β, 322. ἀτερπέα, κ, 124. ἐερκυδέα, γ, 66. θάλειαν, γ, 420. III, 477. δαῖτας. α, 374. ἴσας, λ, 184. δαιτὶ, α, 26. θαλείῃ, θ, 76. 99. δαιτὸς, η, 232. ἀναθήμασι, α, 152. ἴσης, θ, 98. ἐδητὰς, σ, 402.
δαίτηθεν, κ, 216.
δαίτιον, η, 50. δαίτης, γ, 44.
δαιτρεῦσαί τε, καὶ ἀσπῆσαι, ἐ εἰναχοῆσαι, ο, 322.
δαιτρεύσαν, ξ, 433.
δαιτρὸς, α, 141. δ. 57. ρ, 331.
δαιτρεσιάων, π, 253.
δαιτυμόνες, non de *Procis*, δ. 621.
δαίφρονα, α, 83. δαίφρονι an *Penelopae* detur, α, 48. & *Fragment.* 93. δαίφρονες, α, 180. δαίφρων, Θ, 383.
δάκνουσι, I. 47.
δάκρυ, δ, 114. δάκρυ ἀναπρήσας, β, 81. δάκρυα, ε, 84. θρῆνε, δ. 523.
δακρυόεσσα, δ. 801.
δάκρυσιν πιφυρμένη, σ, 172.
δάκρυσιν, π, 191. ἁλεινὸν, Θ, 531. θαλερὸν, λ. 390. πικρὸν, δ, 153. τέρεν, π, 332.
δακρυόφιν, δ, 705.
δακρυπλώειν, τ, 122.
δάκρυσι. λ, 55. δακρύσασα, α, 336.
δακρυχίοντα, ξ. 280.
δακρύων, *Primâ* brevi, *Mediâ* longâ, I, 68.
* δάκτυλον ἄκρον, I, 45.
δαλὸν, ε, 488. δαλῷ, τ, 69.
δάμαρ, δ. 126. δάμαρτα, υ, 290. δάμαρτι, II, 212.
δαμασσαίατο, π, 105.
δαμασσάμενος φρένας εἶναι, ι, 454.
Δαμασσειδίην, χ, 293. Δαμασσειδὴς, υ, 321. χ, 212. 241.
δαμείη, δ, 790. ρ, 252.
δαμεὶς, γ, 410. ζ, 11.
δαμείω πληγῇσι, σ, 54.
δάμεν, δ, 495.
δαμέντων, ω, 100.
δαμῆναι, γ, 169.
δαμεῖς, λ, 220.
δαίμασκε, IV, 252.
δάμνασ', ξ. 488. IV. 17.
δάμνησι, α, 100.
δαιτὰ κεάσσαι, ο, 321.
Δαναοὶ, ε, 306. ω, 46. θρέψουσιν Ἄρηος, XXXVIII, 2. Δαναῶν, α, 350. δ, 278. *Fragm.* 178.
δέος μιν ἔχε χειρὸν ἔχουσα, δ, 300.
δαπίδεσσι νηὸς γλαφυρῆς, II, 416. δαπίδων, κ, 227. λ, 419. χ, 309. 455. ω, 184. II, 523. *Priorem* producit, vid. ad α, 276.
Δαρδανίδη, IV, 178.
Δαρδανίην ἰόπλοον, XXXVIII, 1.
δαρδάπτουσιν, ξ. 92.
δασυίμεθα, β, 335.
δάσσαο, σ, 86. χ, 476.
δασσίας, ζ. 49.
δάσκιον ὕλην, ε, 470.
δάσσω, ε, 80.

δαπλήτης Ἐρινύς, ο, 234.
δάσσασθε, τ, 423. δάσσαδε, υ, 216.
δασὺ καὶ μίγα δέρμα ἰοειδέος αἰγός, ξ. 51.
δάσπλητι, β, 368.
δασπλήτι, α, 112.
δάφνη, XXV, 9. δάφνης, II, 396. III, 109. δάφνῃσι, ι, 183.
δαφοινὸν, II, 304. XVIII, 23.
δὲ ἐγκλιτικὸν, Vid. ad δ'.
δέαι, ζ, 242. Vid. Δόατ'.
δέμνιον, υ, 385. III, 474.
δεδάασθε, π, 316.
δέδαε, ζ, 233. ψ, 160.
δεδάηκα, III, 470. δεδάηκας, ϑ, 146. δεδάηκε, θ, 134. δεδαηκότες, β, 62. δεδαημένος, III, 480.
δεδαίαι, α, 23.
δεδαίγμενον, ρ, 320.
δεδακρυῖα, υ, 353.
δέδηε, ο, 411.
δεδίει, κ, 92. δέδιτε, ε, 232. ω, 228.
δεδίκασι, II, 538.
δεδίει, υ, 353.
δεδιὼ, I, 44.
δεδιοκόμῳ ἢ πεφυκυῖα, ο, 150.
δεδμημένοι, ζ, 245. 249. δεδμήμην, λ, 621. δέδμητο, α, 426.
δεδορκὼς, τ, 446.
δεδυκει, μ, 93.
δεδύκει, ι, 274.
δεδέχαι, η, 72.
δείδια, δ, 820. ζ, 168. ρ, 188. I, 48. III, 511. δειδιότων, ξ, 60.
δειδίσκετο, σ, 120. υ, 197. δειδισκόμενος, γ, 41.
δείδοικα, ϑ, 230. ω, 352. II, 70.
δείδω, ε, 300. 419. 473. μ, 122.
δειελιήων, ρ, 599.
δείελον, ρ, 606.
δεκανόωντ' ἐπέεσσι, σ, 110. ω, 409.
δεκνύμενος, δ, 59. II, 11.
δείλ', σ, 388.
δειλαί τοι δειλῶν γε καὶ ἐγγύθι ἰχνύμασδε, ϑ, 351.
δειλοῖσι βεβῶσι, λ, 19. μ, 341. ο, 407.
δείματ', pro ἐδείματο, ξ, 8.
δειμαίνοιμι, II, 404. * δειμαίνω, pro δειμαίνω, emendo, III, 407.
δειμαλέον Διὸς ὄπλον, I, 278.
δεῖν δεσμοῖς, VI, 12.
δεινὰ· λ, 156. δεινὸν, γ, 145. δεινότατος, ε, 186. II, 86.
δεῖξ', ε, 241. δεῖξαι, III, 393. δείξας, I, 168. δείξαϑ, III, 367.
δεπάσαι, II, 497. δεπάσειεν, δ, 685.
δεπάστης, ρ, 170.
δεπάστας, δ, 535. λ, 410.
δέπεν, α, 124.
δεράδδα, II, 181.
δεραὶ ϑεμέϑλιος, μ, 90.
δέρεσσιν, κ, 533. λ, 46. δέρεται, I, 127. δέρσας, β, 153. κ, 19.
δερῇ, ψ, 208. ἀπαλῇ, IV, 88. V, 10. δερὴν, IV, 182. δερῆς, ψ, 240.
δερϑομένοισι, χ, 349. III, 405.
δείσαιτις, ι, 72. 236. 396. ὄλεϑρον, κ, 130. δείσαιτιν, ι, 257. μ, 203. ω, 533.
δέκ', 160. δέκα, δ, 129. ω, 339.
δίκας, π, 245.
δικάτη, ἢ ἐνδικάτη πίλνει ἠώς, τ, 192.
δίκη, δ, 248.
δίλτιστοι, I, 3.
Δελφεῖϑ, II, 496.
δίλφιας, μ, 96. δίλφιν, II, 400. 494.
Δελφινίῳ, II, 495.
Δελφὸς', II, 247. 379. Δελφὸν, II, 256. Δελφούσῃ, II, 276. 377. Δελφούσης, II, 244. 387. Δελφισίῳ, II, 386.
Δελφῶν, XXVI, 14.
δίμας, β, 401. κὴν εἴδεϊ, ἄλλοιος, ω, 17. καλὸς, ρ, 307. δίλφιν, ἐοικὼς, II, 400. ἀμφαφάασιν ὁμοῖος, γ, 468.
δίμνα', δ, 297. φίλα, ϑ, 277. δίμνια, δ, 301.
δέμνι, ψ, 192. * δίμνοϑι, III, 188. * δίμνων, III, 87.
δενδρέα, τ, 112. καλὰ, IV, 271. μακρὰ, ε, 238. 241. η, 115. σ, 358. XXXVI, 2. τηλεϑόωντα, η, 114. ν, 196. ὑψιπέτηλα, λ, 587.
δενδρέωντ', XVIII, 3.
δενδρήεσσα, α, 51.
δεξάμενος, ϑ, 419.
δέξατο, ε, 462.
δεξιὸς, ο, 160.
δεξιτερὴ, α, 121.
δέξο, III, 312.
δέοιμι, ϑ, 352.
δέοντων, μ, 54.
δέϑ', ε, 347 μίγα, II, 447. χλωρὸν, λ, 43. ψυχρὸν, Fragm. 187.
* δέπα', pro δέπαϊ, χρυσέῳ, κ, 316. δέπα', pro δέπαια, τ, 62. δέπα ἀμφικύπελλα, υ, 153. δεπάεσσι, γ, 340. δέπαεσσι, Fragmens. Odyſſ. α, 148. χρυσέοις, γ, 472. δέπαϊ χρυσέῳ, γ, 41. δέπας, ϑ, 70. ἀμφικύπελλον, καλὸν, γ, 63. ἡδὺϑ οἴνῳ, γ, 51. μελιηδέϑ, γ, 46. Male inter ἀπαξ λεγ. ponitur à Grammaticis, cum aliis, φ, 246.
δερκέσκετο, ε, 84. 158. δερκομένοιο, π, 439.
δέρμα, δ, 440. βόειον, ξ, 24. βοὸς, III, 49. μίγα δέρμα ταχείης ἐλάφοιο ψιλὸν, ν, 436. τεύξαντο βοὸς, χ, 363.
δέρμασιν πυκιοῖσιν, β, 291. XVIII, 43.
δέρματ' ἔσαντες οἷσιν τε καὶ αὐτῶν, σὺ, ξ, 519. ἄρκων ἔκειτο, βαρυφθόγγων τε λεόντων, IV, 160.
δερματίνοισι, τετυκτοῖς σὺ, δ, 782. ϑ, 53.
δέρρ', τ, 421.
δέρτρον, λ, 578.
δέσμα, VI, 13. ἀμήχανα. III, 157. καρπῷ. III, 409.
δέσμῳ ἔχησι σιδήρεα, α, 204 δέσμῳ ἴρυκε, II, 129.
δέσματα, ϑ, 278.
δεσμεύϑ' ἑλόντες, VII, 17.
δεσμοὶ, ϑ, 296. ἀπίρονες. ϑ, 340. ἀρχαλέοι, λ, 293. * δεσμῶν αἰνῶν μέϑ' Ἡφαίστοιο, ϑ, 359. δεσμοὺς ἀῤῥήκτους, ἀλύτους, ϑ, 274.
δέσποινα, γ, 403. η, 347. τ, 83.
δέσποιναν, η, 53. 347. ξ, 127.
δεῦε δ' ἁλὶ, ι, 190.
δεύεσκον δάκρυσιν ἔμματα, ἐμὰ, η, 260.
δεύη, εἰδὼς εἶ, α, 254. δεύήσεαι, ζ, 192. ξ, 510. δεύήσεαϑ, ψ, 128.
δεύόμεναι, I, 90. δευομένῃσι, I, 189. δεύόμενον, δ, 264.
δεύτατος, α, 286. δεύτατοι, ψ, 342.
δέχϑαι, IV, 141.
δεχείμην, ξ, 155. III, 546. δεχέμεναι, υ, 271.
δέψήσας, μ, 48.
δῆες, π, 49. λ, 114. ν, 407.
δῆϑ', δ, 373. 466. δηϑὰ, α, 49. 120.
δηϑύνειν, ε, 278.
δηϊοτῆτα, ζ, 203. δηϊοτῆτι, χ, 229. αἰνῇ, λ, 515. μ, 257.
δηΐοιμεν, δ, 226.
Δηΐφοβοιο, ϑ, 517. Δηΐφοβϑ ἠμὲν κελϑ, δ, 276.
δηϊωτῆτες, ι, 66.
Δῆλ', II, 51.
δήλημα κακὸν, II, 364. δηλήμασι, μ, 286.
δηλήματα βεβρώϑων ἀπαίνυτο, σ, 84. 115. φ, 308.
δηλήσαιϑ, ν, 1244 δηλήσαιϑε, χ, 278.
δηλητῆρας, XLVII, 8.

Δηλιά-

Δηϊάδης κῦρα, II, 157. * 166.
Δήϊοιο ϕθεκλύσης, II, 181.
δῆλον, υ, 333. I, 25.
Δῆλος, I, 61. 90. 135. Δήλῳ, II, 49. 115. Δήλῳ, ζ, 162. II, 146. ἀμφιεύτῃ, κρατερῇ, II, 16.
Δημήτερος ἀγλαοδώρου, Ἐλευσῖνος, *Fragment.* 61.
Δήμητ' ἰόκομον, στεμνὴν θεὸν, XII, 1.
δημιοεργοί, ϱ, 383. τ, 135. δημιοεργὸς, III, 98.
δήμιοι, Ϡ, 259. δήμιον, β, 32. 44. δ, 314. δήμιος, γ, 82. υ, 264.
Δημόδοκ', Ϡ, 487. Δημόδοκον, Ϡ, 44. 472. 486. Δημοδόκῳ, Ϡ, 537. ἀοιδὸς θεῖος, ρ, 28. Δημοδόκε, θ, 106. Δημοδόκῳ, θ, 254. 262. 478. 483.
δημόθεν, τ, 197.
δήμιον, ο, 467. π, 75. τ, 527.
δήμιον πίσ. α, ξ, 428.
δῆμον ἐς ἀλφεσίβοιαν, XXXVII, 17.
Δημοπτόλεμον, χ, 266. Δημοπτόλεμόν, χ, 242.
δῆμος Φῆμις, ξ, 239.
δήμῳ ἀλκεσιγώτῃ, β, 365. σὺν Τρώων, ν, 266. πίονι, ν, 322. σὺ δ' ἀλλοδαπῷ, Ϡ, 211.
δήνεα, ψ, 82. δολοφρόνια, κ, 289.
δὴ πειθε, α, 290. 294. β, 221. μ, 309. ο, 422. ϱ, 185. II, 343. 436. III, 320. 555. 560. IV, 56. 210. XLVII, 8.
δὴν οἰκομόροιο ἄνακτος, υ, 216. 290.
δήομεν, δ, 544. ζ. 291. π, 44.
δῆσεν, ω, 514. I, 195. ἀπηρεσίῃσι, I, 4.
δηριόωντο, Ϡ, 78.
δησίστασθ, Ϡ, 76.
δῆτα, ι, 99. δητάμενοι, β, 430.
Δία Κρονίδην, III, 57. τερπικέραυνον, 75.
Διαβὰς, II, 222. 242. Διαβήμεναι, δ, 635.
Διαγλάψασ', δ, 438.
Διαδρήμοι, ε, 100.
Διάε, γε. Διάη, ε, 478. τ, 440.
Διαειπέμεν, δ, 215.
Διακεκριμένα, ι, 220.
Διακελεύεσθ, σ, 148. υ, 180. III, 437. Διακέλευε, θ, 195. Διακελευσθῆναι, ω, 531.
Διάκτορε, θ, 335. III, 511. Διάκτορον, α, 84. III, 392. Διάκτορ, ε, 43. 75. 194. 145. Ϡ, 338. ω, 99. IV, 214.
Διάλυσις, β, 377.
Διαμελεῖσι, ι, 291. σ, 338.
Διαμπερὲς, δ, 209. ε, 256. 480. Διαπέρᾶσε, ζ, 47.
Διαπεξόμενος, ξ, 197.
Διαπήσασθαι, III, 200. διαπήσασθαι κέλευθον, β, 429.
Διαπύσιος, IV, 19. διαπύσιον, III, 336. IV, 80.
Διαρραίεται, μ, 290. διαρραίσῃ, β, 49. διαρραίσωσι, α, 251.
Διαρρήδην, III, 313.
Διαρρήξασκεν, τ, 575.
Διασκεδάσσειν, ϱ, 244.
Διασκευασής, non ipse Poeta, contra Casaubon. λ, 583. Not. in *Schol.*
Διαμήξας, γ, 291. 409.
Διαλέξησιν, β, 204.
Διὰ (ὃ) τεῖχα κοσμηθέντες, ι, 157.
Διατρύχοος, ω, 341.
Διὰ (ξεῖνοι) φορέουσι, τ, 333.
Διαφυσόμενοι οἶον, π, 110.
διδάξαμεν, χ. 422.
διδάσκαλοι, III, 553.
διδάσκουσιν. α, 384.
διδοῖ, δ, 237. ϱ, 350. διδοῖεν, σ, 141. διδοῖτ, λ, 356.
διδόντος Διὸς γε, α, 390.
διδύμοισιν, αὐλοῖσιν, τ, 227.
δίδωθι, γ, 380. δίδομι, ο, 125. υ, 342. III, 561. διδώσ', ω, 313. δίδωσιν, σ, 278. διδώσομεν, ν, 358.
δῖε, φ, 240.
δῖε, χ, 96.
διεδηλήσαντο, ξ, 37.
διέθεσαν, XVIII, 12. διέθεσαν, γ, 177.
διεθείωσεν, χ, 494.
διεκοσμήσαντο, χ, 457.
διεμήσατο, XXXVII, 12.
διεμοιρᾶτο, ξ, 434.
διέπῃ, XVIII, 23.
διέπρεσε, ι, 265.
διεπρᾶθετο, ο, 383. διέπρᾶθεν, Ϡ, 514.
διέπλατο, α, 320.
διεπτοίησε, σ, 339.
διερὸς βροτὸς, ζ, 201. διερῷ ποδὶ Φόωγίμεν, ι, 43.
διεσσ, ϱ, 398. υ, 343.
διεσκέδασ', ε, 369. 370. π, 275.
διέσυτο, δ, 37.
διέχισεν, ι, 71.
διηκόσιοι, η, 276. ν, 439.
διεφαίνετο, ι, 379.
διέχθαιρε, γ, 456. ξ, 427. τ, 421.
δίζηαι, λ, 99. διζήμενος, α, 261.
Δίη σὺ ἀμφιρύτη, λ, 324.
διήκοσιοι, υ, 187.
διηνεκέως, δ, 836. η, 241. μ, 56.
διήνυσεν, ϱ, 517.
διήρεσσε χερσὶν ἐμῇσιν, μ, 444. ἀμφοτέρῃσι, ξ, 351.
διήρυσε, τ, 450.
διιπετέος ὀαριστύος, IV, 4. διιπετὲς, δ, 477. 581. η, 284.
δικάζομενος, λ, 544.
δικαίῳ, πανυμάτῳ, ἀοιδοί, γ, 53. ἐπιρρήδην, σ, 413. υ, 322.
δικάσσηνοι, I, 289.
δικασπόλον, λ, 185.
δικίεσσι, XVIII, 2. 37.
δίκη κρέοντων, ω, 254. Θεῶν, τ, 43. ἀνδρῶν ἁλφηστάων, II, 458.
δίκης κατέκειθ πάλαισθ ἀμφοτέροισι, III, 324.
δικλίδες, β, 345. ϱ, 268.
δίκτυῳ σὺ πολυωπῷ, χ, 386.
δινεύμεν πυελήκεα μοχλὸν ἐλόντες, ι, 384.
δινεύοι, δ, 541. δινεύων, τ, 67.
δινήσας, ζ, 89. XX, 2. δινήεντος, λ, 241. XXXIV, 5.
δινηπὴς, χ, 85. δινηθῆναι, π, 63. δινηθῶσιν, III, 45.
δίνῃσι βαθείαις, I, 216.
δινωτὸν ἐλίφαντ ἠ ἀργύρεον, τ, 56.
Διογένειαν, *Fragment.* 255.
διογενὲς, ε, 203. διογενὴς, β, 352.
διοισόμεθ', III, 255.
διοϊστεύσειας, μ, 102.
διοιχνεῖ, XVIII, 10.
Διοκλῆος, υἱὸς Ὀρσιλόχοιο, γ, 488. ο, 186.
Διόνυσε πολυσταφύλ', XXV, 11. Διόνυσον ἐρίβρεμον, κισσοκόμην, XXV, 1. Ζηνὸς δ' Σεμέλης ἐρικυδέος ἀγλαὸν υἱὸν, XXV, 2. Διόνυσος ἐρίβρεμος, VI, 56. Βάκχιος, XVIII, 46. Διονύσου, λ, 324.
Dionylii Tyranni jocosa *Homeri* παρῳδία, φ, 152.
Διοσκόρεω, XXXII, 1.
διοτρεφὲς, γ, 480.
δίπλακα, καλὴν, πορφυρέην, τ, 241.
δίπλῃν, τ, 226.
δίπλυχα, γ, 458. μ, 361.
δὶς τόσσον, ι, 491.
διστάντες, μ, 22.
δίσκοισι, δ, 620. δίσκον μείζονα καὶ παχύτερον, Ϡ, 186.
δίφεσσι, XVIII, 8.
δίφριος, φ, 420. II, 233. δίφρου, ξ, 280. ἀεικέλιον, υ, 259 εὐξόου, δ, 590. ϕθεκαλλέα, γ, 481.
δίφρῳ, γ, 324. δίφρῳ εὐξέϊ, ϱ, 602. δίφρῳ, γ, 369. δ, 717.
δίχ' ἐοάζομεν, γ, 127. δίχα δ' σφι-

σιν

σιν ἤνδανε βυλὴ, γ, 150.
διχῇ, διχαίεται, α, 23. τοὶ ἧτοι πμὴν ἐδάπτω, XXI, 4.
διχόμην, XXXI, 11.
διψαλέος, I, 9.
διψάων, λ, 583.
δίω, λ, 167.
δμῳά. VIII, 4. δμώεσσι, ε, 332. δμωκέμεται, ο, 277.
δίωμαι, φ, 370.
Διώνη. II, 93.
Διωνύσοιο, ω, 74. ἣν Σεμέλης Διώνυσον, VI, 1.
δμηθῆ ἵππων, XXI, 5.
Δμητορὶ Ἰασίδῃ, ρ, 443.
δμωάων, α, 435. δμωαὶ, α, 398.
δνοπαλίξεις, ξ, 512.
δνοφερὴ, ν, 269. δνοφερὴν, ε, 50.
δοάσσω, ε, 474. ζ, 145. κ, 153. ο, 204. σ, 92. χ, 338. ω, 238.
δοᾶσ' εἶναι ἀσπίδος, ζ, 242.
δοθιήν, ἀπὸ, β, 78.
δοιὰ πέλωρα χρυσῷ, δ, 526. βοάμεια, π, 296. πέλωρ, III, 342. δοιαὶ γὰρ πύλαι ὀνείρων, τ, 562.
δοῖμον, β, 336.
δοιὼς ἢ τριπλόας, δ, 129. δ' ἄρ' ἐπὶ λυθε ζάμενος, ε, 476. ἐξήμαθ μισθὸς, κ, 84. δοιὼ κυδοιηπόρε, δ, 18, ἠεροφοίτα, δαίμονε δαιτροσυνάων, π, 253.
δοκίει τόδε λοίπορ ἢ ἄμεινον, α, 376. β, 141. εἶναι ἄριστον, ε, 360. πεπυμένος εἶναι, Φ, 388. ἐκ ἀπινύστων, ε, 342.
δοκεύει, Ὠρίωνα, ε, 274.
δοκοὶ ἐλάπτωσι, τ, 38.
δολίης ἐλήθετο τέχνης, δ, 455. III, 76.
Δολίοιο, ρ, 212. χ, 159, ω, 496. Δολίον, ω, 221. 410. γέροντα, δ, 735. Δολίῳ, σ, 321. ω, ω, 396. 497. γέροντ, ω, 385. Δολίου, ω, 408. 491.
δολιχαύλης, ι, 156. *Fragm.* 225.
δολιχὴ νῆσος, λ, 171. δολιχὴν, δ, 393. δολιχῆς, III. 143. δολιχὸν, γ, 169.
δολιχηρέτμοισι, δ, 499.
δολιχόσκιον, τ, 438.
δολόεις, I, 50. δολόεσσα, η, 245. δολόεντα, Φ, 281.
δόλοισι παιζόισι, γ, 119. 122.
δόλομηλιν, α, 300.
δόλος, β, 93. αἰπὺν, III, 66. ξύλινον, I, 115.
δόλυς πολυπτύω, τ, 137.
δολοφρονίδης, III, 282.
δολοφρονέουσα, κ, 339.
δόμβιο, α, 330.
δόναξ, III, 47. δονάκων, XVIII. 15.
δονήσεται, II, 270.
δόνῃς, ε, 38. ψ, 241.
δοσπίσιον, Φ, 539. δόσπησα, η, 215.
δόσποτι λαρῷ, μ, 283. πύμασθον, β, 20.
δόχμιος, ζ, 167. κοῖλον, Φ, 507. νήϊον, ι, 384. σκάφος, I, 206. χαλκόβαρυς, λ, 531.
δρυόθεν, VII, 3.
δός, γ, 46. 60. 369.
δόσαν, η, 242.
δόσιν αἰνήσασ χαλκεὸν εἶναι, δ, 651. ἡ γὰρ καλὸν αἰνήσασ δόσιν ἐσθλὴν, σ, 286.
δόψ δ' ὀλίγη τε φίλη τε, ζ, 208. ξ, 58.
δόσκον ἀλήτῃ, τ, 420. τ, 76.
δόπ, β, 212. δ, 666. φ, 281. 336. II, 337.
δόπισθε μολίσθον ὅλῃ, XLI, 1.
δοτῆρ εὐγαρσὸν Ἥβης, VII, 9.
δύλιον, ω, 251. δύλιον, ξ, 340. ρ, 323.
δύλης, δ, 12.
Δυλιχιεὺς, σ, 423. Δυλιχίηθε, σ, 126. Δυλιχίηνδε, σ, 394.
Δυλίχιον πολύπυρον, ξ, 335. τ, 292. Δυλιχίῳ, α, 246.
δυλοσύνης ἀνεχαδὸν, χ, 423.
δύπησεν, χ, 94, ω, 524. *I, 204.
δῦπον, ε, 401. κ, 556. μ, 202. ποδῶν ὑπὸ δῦπον ἀκοῦσε, π, 10.
δῦρα, ε, 242, μακρὰ, χ, 149. νῆϊα, ι, 498. II, 403. ὀξέα, χ, 265. 272. Θεμιστόκλεα, μ, 443. χαλκήρεα, ε, 309.
δύρασι, μακρὰ, ε, 162. 370. χ, 251.
δυρατέοισι, III, 121.
δυρόφιν, μίζαν, ἵππον, Φ, 512.
*δυρατέϊ, Φ, 493.
δυρηδόκης ἐϋξόου, α, 128.
δῦσα, ο, 368.
δυχμωθεὶς, III, 146.
δράκα, πηλὸν, ῥίψειν ἐπ' αὐτὸν, I, 234.
δράκαινα, II, 300.
δράκων, δ, 457.
δράμεν, ψ, 207. δραμὼν, I, 100.
δραξάμενοι, I, 155.
δρέπανον ὐκαμπὲς, σ, 367.
δρεψάμενοι, μ, 357.
δρήσιρας, τ, 345. δρησῆρες, π, 248. σ, 75.
δρησσόυσῃ, ο, 320.
δρίμυ μὲν πεφύτυψεν οἱ αὐτὰ ῥῖνας, ω, 318.
δρῦ, ξ, 353.
δρύμοι εὐρεῖς, δ, 605.
δρόμοι, I, 95. δρόμῳ, Φ, 121.
δρύες ὐψικάρηνοι, IV, 265.
δρυΐνοι ὠδοὶ, φ, 43.
δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλλα, κ, 150. 197.
*Δρυόπης, pro Δρύοπος, XVIII. 34.
δρυὸς, ξ, 12. 425. παλαιφάτου, τ, 163. ὑψικόμῳ, μ, 357. ξ, 328. τ, 297.
δρυόχους, τ, 574.
δρύφθη, ἀπὸ, ε, 426. δρυφαμένου, β, 153.
δρώσιμα, ο, 316.
δυσάλιον, *Priori* correptâ, χ, 114.
δύη μ' ἔχει ἤλιθα πολλὴ, ξ, 215.
δυήσεσθον, III, 483.
Δύμαντος καυκαλιηθῖο, ζ, 22.
Δόμηνι, II, 425.
δυναμήνιε, α, 276. λ, 413. XLVIII, 1.
δύναμις, β, 62. κ, 69. υ, 237. φ, 202. ψ, 128. III, 157.
δύο, α, 256. β, 22. δ, 496. ε, 388.
δυοκαίδεκα, ε, 59. ξ, 13. π, 251.
δύοντα Βοώτην ὀψὲ, ε, 272.
δύοσσι πολυπλάγκτοις ἀνθρώποις, υ, 197.
δυσαὶος, μ, 289. δυσαίων, ν, 99.
δύσαλε, λ, 12.
δύσβουλος, XLI, 3.
δύσελε, β, 388.
δύσζηλοι, η, 307. δύσζηλον, XLII. 2.
δυσηλεγίης, χ, 325.
δυσηχὴς, II, 64.
δυσκηδέα, ε, 466.
δυσμενέεσσι, δ, 822. δύσμενέσσιν, γ, 90.
δυσμενέοντος, β, 73. υ, 314.
δύσμορε, υ, 194. ω, 310. δυσμόρῳ, α, 49. η, 270. π, 139.
δύσομαι εἰς ἀΐδαο καὶ εἰ περίοσσα φαείνω, μ, 283.
δυσπέμπτε Ὑπερίονος, α, 24.
δυσπονέος καμάτοιο, ε, 493.
δύσπονον, α, 55. δ, 182.
δυσλήμονες, II, 532.
δυσπάνυμος, τ, 581. II, 368.
δύω, *Genit. Plural.* antiquus, κ, 515.
δυωδέκατα, ι, 159. 204.
δυωδεκάπηχυ, β, 374.
δῶ, pro δῶμα, α, 176.
δῶ Ἄϊδος εὐρυπυλοῖς, λ, 570. ὑψερεφὴς, κ, 111. χαλκοβατὴς, θ, 321.
δωδέκατον, β, 353.
δωδεκάτην, δ, 747.
Δωδώνην δυσχείμερον, ξ, 327. τ, 296.

δῶμα, α, 228. πυκινῶν, κ, 10. κυρίδιον, μάλα καλὸν, σκίπλειον βιοτοιο, τ, 579. φ, 77. μέγα, δ, 15. θ, 56. μαρτυρίοιον, τ, 410. ἀφικαμὲς, ψ, 50. σμερδαλέον, κ, 398. ρ, 541. φίλον, σ, 420. ὑψιρεφὲς, δ, 15.

δώματα, α, 116. ἀγλαὰ, III, 60. ἠχήεντα, δ, 72. ἱερὰ, κ, 445. καλὰ, λ, 77. κλυτὰ, κ, 60. *μυμεστιμένα, I, 59. τετυγμένα, κ, 210. ὑψηρεφέα, δ, 757.

δῦμεν, θ, 389. ν, 13.

δῦναι, θ, 399. ἀγλαὰ, δ, 589. ἀμβρότη, σ, 190. ἄστεα, ν, 135. ἑῶλα, I, 16. ἑπτύσια, ω, 282. κάλλιμα, δ, 130. κλυτὰ, θ, 417. μείλιχα, IX, 2. μυελ' ω, 282. ξεινήια, ω, 272. I, 16. φιλοκαλίᾳ, β, 420. χρύσεα, π, 185. φίλα, θ, 545.

Δωρίεις τὰ τελχίνες, τ, 177.

δώρεισι, ο, 18. δώρεσιν, ω, 284. δῶρον ἀγαυὸν, III, 441. καλὸν, σ, 300. πρῶτον, μάλα καλὸν, ὅ τοι κειμήλιον ἔσαι, α, 312. ὅπως, π, 481. τ, 427. δώρων γυναίων, λ, 520. ο, 247.

δώσω, β, 135. ρ, 11. 19. 551. φ, 280. III, 570. XLVIII, 11.

δωτῆρες ἑάων, θ, 325.

δωτίνην, ι, 268. λ, 351.

Δωτίῳ ἐν πεδίῳ, XV, 3.

δῶτορ ἑάων, θ, 335. XVII, 12. XXVIII, 8.

δῶχ', δ, 262. κ, 33.

E.

Ἐ, μάλιστα θεοπέσιον φιλέεσκε, α, 434. δ, 355.

ἔ' ἐν πολέμῳ, χ. *ἓν πολέμῳ, ξ, 222.

ἑᾶ, ν, 359. ἔα, *Imperat.* β, 281.

ἐὰ ἀεθλ' ὑμιαθ' ἕκαστος, β, 258.

ἑάαν, θ, 509. ἑάας, λ, 109.

ἑάγη, κ, 560. λ, 65.

ἑαδότα, σ, 421.

ἑᾶϊν, κ, 536.

ἑαυτῷ ἀμβροσίῳ, IV, 63.

ἔαξαν, γ, 298.

ἔαρος νέοι ἱσταμένοιο, τ, 519. πολυανθέϊ, XVIII, 17.

ἑᾶς, λ, 146.

ἑάσασιν, φ, 233.

*ἔασ', ω, 494. ἔασας, σ, 221. *ἐάσσατε, β, 70. * ἔασε, λ, 452. *ἐάσει, κ, 291. * μ, 445. *ξ, 444. *ἐάσειε, δ, 118. *ἐάσῃς, IV, 189. *ἔαστον, ψ, 113.

*ἑᾶ αὐτὸν, θ, 396. ρ, 387.

ἐάων, θ, 325. 335. XVII, 12. XXVIII, 8.

ἐβάδιζεν, III, 210.

ἔβαζε, λ, 510. ἐβάζομεν, γ, 127.

ἔβαινε, χ, 182. ι, 64. II, 115. III, 347.

ἔβαλε, δ, 503. ἔβαλεν, ε, 479. *ἐβάλοντο, pro ἐβούλοντο, α, 234.

ἔβαν, α, 211.

* ἐβάπτετο, I, 218.

ἐβάρυνε, ε, 321.

ἐβάστασε, φ, 405. I, 77.

ἐβδεμάτῃ, κ, 81. ξ, 252.

ἑβδόμου ἦμαρ, μ, 399. ο, 476. *Fragmens.* 191.

ἐβεβρύχει, μ, 242.

ἔβη, α, 427. ἔβημεν, ξ, 241. ἔβην, III, 380. ἐνὶ, ι, 177. ἔβησαν, ε, 107. ω, 300. I, 6. ἐβήσαζε, η, 135.

ἐβίβασκεν, II, 133.

ἐβιώσατο, θ, 468.

ἔβλαψαν, ψ, 14.

ἔβλητο, I, 66.

ἐβόησα, κ, 311.

ἐβόσκετο, III, 193.

ἐβάλετο, δ, 725.

ἐβούλυσας, ε, 23. ω, 478.

ἐβούλοντο, vid. ἐβάλοντο.

ἔβραχε, φ, 49. ἔβραχεν μέγα, VI, 45.

ἐβρωθήσας, υ, 113. ἐβρώθησε, I, 277. ἐβρώθησεν, υ, 110.

Ἔβρυ καλὸ ῥέοντος, XXXIII, 5.

*ἐβώρει, I, 75.

ἐγγυαλίσσειν, ν, 233.

ἐγγύαι ἐγγυάασθ', θ, 351.

ἐγγυαλίξαι, θ, 319.

ἐγγυάλιξαι, φ, 368. ἐγγυάλιξον, ρ, 161.

ἐγείνατο, α, 223.

ἐγείρει, ε, 48. ω, 4. ἐγειρομένων, υ, 100.

ἐγέλασσαν, ζ, 319.

ἐγένοντο, β, 9.

ἐγέραιρεν, III, 428.

ἔγηρᾳ, λ, 178. π, 34.

ἐγήρᾳ, ξ, 67.

ἔγκατα, ι, 293. μ, 363.

ἐγκατέπηξε, κυλιῶ, λ, 97.

ἐγκάτθητο, λ, 613. ψ, 223.

Ἐγκίλαδον, I, 275.

ἐγκεφάλῳ, ν, 395.

ἐγκιμαίζει, II, 201. ἐγκιμαίζειν, III, 17.

ἐγκλιδὸν, XXII, 3. ἐγκλίνων, III, 119.

ἐγκονέουσι, η, 340. ψ, 291.

ἐγκοσμεῖτε, ο, 218.

ἐγκρύψαι, III, 416.

ἔγκυος, α, 3. 420.

ἔγχεος, ν, 124.

ἔγχεϊ, ζ, 117.

ἐγχεσπαλέες, γ, 188.

ἐγχίμην, δ, 267.

ἔδακε, I, 180.

ἐδαμάσσαμεν, θ, 231. ἐδαμάσσαζε, ι, 516. IV, 3.

ἐδάπτεν, ξ, 208. XXI, 4.

ἐδάσατ', ζ, 10.

ἔδαφος, ε, 249.

ἔδδεισαν, κ, 219. ν, 184. ἔδδεισεν, κ, 448.

ἐδείσθην, ι, 513. μ, 230.

ἐδεί δεισαν, II, 47.

ἐδέμνατο, ζ, 9.

ἔδεξαν, XXX, 19.

ἐδεπτήκει, ρ, 359.

ἔδερσαν, μ, 359.

ἔδεις οἶκον ἀτίμων, π, 431.

ἔδεικε, ι, 353. III, 495.

ἐδέξατο, α, 121.

ἐδεξιόωντο, V, 16.

ἔδεον, χ, 189.

ἐδέσμασι παντοδαποῖσι, I, 31. ἐδέσμασιν, I, 175. ἐδέσματα, I, 55.

ἔδευεν ὑπὸ βλεφάρῳσι παρειὰς, θ, 522.

ἐδεύετο, π, 479. τ, 425.

ἐδεύησεν, ι, 483. 540.

ἐδηδότας, χ, 56.

ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσῳ, κ, 459.

ἐδήσατο, δ, 309.

ἐδητύος, α, 150. ἅπαντες, ξ, 250.

ἐδίδαξε, θ, 481. 488. IV, 12.

ἐδίδυ, λ, 288. I, 64.

ἐδινεόμεσθα, ι, 153.

ἐδίνεον, δ, 19.

ἐδίσκευον, θ, 188.

ἐδίωκε, III, 350.

ἐδμῆναι, ι, 476.

ἔδνα, λ, 116. ν, 378. μυελία, λ, 281.

ἔδοκεν, IV, 125.

ἔδραμε, ι, 369.

ἔδραμον πυελ, ω, 65.

ἔδυ, ψ, 9.

ἐδόησεν, χ, 300.

ἔδυντες, β, 123. χ, 30.

ἔδυντες, α, 250. 375.

ἔδυξα, III, 208.

ἐδύρετον, ε, 301.

ἴδες, ζ, 42. II, 109.
ἴδεσπι, α, 160.
ἴδηαθεν, υ, 143.
ἴδηαι, γ, 7. ϑ, 16.
ἴδηακον, κ, 197.
ἴδηκας, γ, 31. 429. XVIII, 42.
ἰδηκαων, II, 4. ἴδηην, π, 44. αἴσιον, XXVIII, 3. ἴδρης, π, 42.
ἰδηλάζω, γ, 35. ἰδηλόωντο, η, 98. π, 344.
ἴδυ, γ, 329. ἰδύσαϛο, δ, 425. 570. ε, 352. * ἰδύσϛο, I, 293.
ἰδύνω, III, 405.
ἰδωδῆς, γ, 70.
ἴδωμεν, π, 389.
ἴδων, ι, 297. κ, 379.
ἴδωχ', γ, 437.
ἴειδ.α, α, 277. β, 196.
ἰειδιάσαιϛο, β, 53.
ἰειδομένη, vid. ἰεισαμένη, ζ, 24.
ἰεικοσπάδοιϛ, α, 431.
ἴεικοσι, α, 280. δ, 360.
ἰεικοσόρσιο, ι, 322.
ἰεικοσῷ ἴπι, β, 175.
ἴεπις, β, 85.
ἰεισαμένη, ζ, 24.
ἰέισαϛο, β, 320.
ἰέλδεαι, ε, 310. ἰελδόμενος, α, 409.
ἰέλδωρ, γ, 418.
ἐέλπϛο, ψ, 345.
ἄεργε, μ, 219.
ἰεργμένον, II, 104.
ἐειομεν, κ, 238.
ἐερμένον, σ, 295. ἴερϐ, ο, 459.
ἱερον ϑῆλυς, ε, 467.
ἰέρχαϛο, κ, 241.
ἰέσασϑ', ξ, 529.
ἴζεϛο, α, 437.
ἵζώξαν, γ, 478.
ἱζόμενοι, γ, 471.
ἵζωον, χ, 245.
ἰῆ, λ, 613. ἰὴν, δ, 338.
ἰήνδανε, γ, 143.
ἰῶ, ξ, 505. ο, 449.
ἰϑαίμωϊον, δ, 638. κ, 63. ρ, 367.
ἰϑαίνιζεν, ϑ, 451.
ἴϑυνεν, ϑ, 226.
ἴϑυνε, β, 429. ξ, 299. ἴϑυ, μ, 407.
ἴϑειραι, καλαὶ κυάνεαι, VI, 4. πολιαὶ, IV, 229. ἰϑείρας ἀπαλάς, I, 204.
ἴϑειρε, δ, 369.
ἴϑηλ', υ, 136. 141. III, 417.
ἴϑηλα, ρ, 521.
*ἰϑήλεες, γ, 324. ἰϑήλυ, υ, 342.
ἰϑήλυϑα, γ, 92. ἰϑήλυσι, κ, 22. ρ, 92.
ἰϑηλήσϛω, ϑ, 316.
ἴϑηλξεν, κ, 318.
*ἰϑήλοι. IV, 38.
ἰϑηλοτῆρας, β, 292.
ἰϑήλχϑης, κ, 326. ἴϑηλχϑεν, σ, 211.
ἰϑήλω, α, 405.
ἴϑμενι, γ, 179.
ἰϑήμενι, IV, 256.
ἰϑηεύμενόϛα, ι, 218.
ἰϑήσαντο, ϑ, 17.
ἴϑηκας, κ, 338.
ἴϑλασεν, σ, 96.
ἴϑυια νεκρῶν κλυτὰ, κ, 526. χείρων, ξ, 73.
ἴλαρε, ὦπ, κ, 207. II, 119.
ἴλος, I, 34.
ἰλόωσα, ι, 327.
ἴλριψαν, XXV, 7. ἴλριψε, β, 131. ξ, 22.
ἰλρίγκωσεν ἀχίρδῃ, ξ, 10.
ἰλυρήσονϛω, ψ, 369.
ἰμα, pro ἵμας, ab ἵω, μ, 41. 274. σ, 345. τ, 201. 531.
εἰμαρμένῃ ὡ ὥρῃ, σ, 366. χ, 301.
ἵμας, τ, 25. ἱμασι, κ, 166. ἱμάσκει, χ, 427. ἱμασι, υ, 164. 272.
ἰμάϑ', α, 326. ἰμάϑϛ, γ, 8.
ἰματο, υ, 106.
ἰμᾶς, δ, 153. ἰμᾶεν, ϑ, 531. κμῖϛ ὀάκρυον, ἰμᾶσιν, λ, 390. ω, 279.
ἰνδαλίμοις, ω, 278.
ἰνδρε, ἄλκαι μεμιμιγμένοι, λ, 122. ψ, 270. ἄμϐροτον, II, 127. IV, 261. ἄϑτιον, ι, 84.
ἰνδαλϛω, α, 140. δ, 56. η, 176. κ, 372. μ, 252. ο, 139. ρ, 95. χ, 20. 85.
ἰνδείης, ε, 206.
Εἰνδυίη, ϑυγάτηρ Πραξίϛ, δ, 366.
ἰνδυμένη, α, 105. β, 268. 401. γ, 372. ζ, 22. ϑ, 8. χ, 206. ω, 502. 547.
ἰνδυς ἀγκτή, II, 198. ἀγκτὸν, ξ, 177. ἀκιδνοτέρη, ε, 217. ἀκιδνότερϴ, ϑ, 169. ἀελπεπὶς, θ, 176. ἀείση, η, 57. IV, 41. ἄελσας, θ, 116. λ, 468. ω, 17. ἰδάλιόν π ἰίδος, κὴ μέγεϑος, ω, 252. ὠκυπρεπὶς, XXXI, 16. μάλα μέγας ἰσοφάαζ, σ, 4. ἰκαείοχεν, XI. 2.
ἰδυίησι, η, 92.
ἰδυῖα, α, 428.
ἰδῶλον ἀμαυρὸν, δ, 824. 835.
*ἰκέλη, φ, 240.
ἴκελοι, ν, 53. ἴκελον, κ, 304. *λ, 206. ἰκελϴ, υ, 88. VI, 21. * ἰκέλω, τ, 384.
ἵκτην, δ, 662. ἵκτον, δ, 27.
ἰλαπινάζεσι, β, 57.
ἰλαπίνη, ἡ γάμος, α, 226. ἰλαπίνῃ πληϑυούσῃ, λ, 414.
ἴλαρ κόμητος, ε, 257.
ἰλάσκεαι π δοκῇ, τ, 38. ἰλάσκεο δ' ἰσὸν, β, 424.
Εἰλειθυίης, τ, 188.
ἰλήλαϑι, γ, 318. ἰλήλαϑμεν, γ, 81. ἰλήλαϑώς, τ, 28. υ, 360.
ἰλίπους, α, 92.
ἴλκομεν, γ, 153.
ἰλύσατο, υ, 352.
ἴλυμϐα πεφίρων, ζ, 179.
ἰλυμένα, ξ, 136.
ἰλυϛὸς, ε, 403.
ἴμάσϛω, β, 3. ἀκηδία, σημαλέεσϛ. ζ, 26. ἄμϐροϛος, η, 260. 265. ω, 59. ἄργυφα, III, 250. ἰξημοιδὰς, ϑ, 249. ἰπήρατα, ϑωῦμα ἰδέϑαι, ϑ, 366. ἰύπειήτα, ν, 369. ϑοώδης, ε, 264. φ, 52. κακὸς, λ, 190. καϑαρὸς, ζ, 61. καλὸς, ν, 218. ξ, 154. λυχνὸς, π, 457. *πίσυρόπους, II, 184. τηλαυγέα, XXXI, 8. ὀφϑαλμὸς, ν, 218. Φοινικοίνϛος, III, 250.
ἰσμένος, ε, 330.
ἰσάσπις, γ, 118. ε, 107. ξ, 240. χ, 228.
ἰσάκις, ξ, 230.
ἰσαλίαις, ε, 67. ἰσαλίῃ, δ, 443.
ἰσοσίφυλλον, ι, 22. λ, 315.
ἴϛαν, β, 40. ἰΐξασκε, ε, 126. ἰΐξασκε, ε, 332. ἰΐξεσε, ξ, 221.
ἰΐπαπι, γ, 427. ἰπίρασσαι, δ, 282.
ἰπποϑεν, α, 115.
ἱρμάζετο, γ, 435.
ἵρσαι, γ, 90. ἵρσο, α, 284.
ἵρσεϱον, ϑ, 529.
Εἰρεσίαι, II, 32.
ἰρεσίη, λ, 639.
ἵρσαμ, α, 188.
ἐρημένα, μ, 453.
ἐρήτη, ω, 485. ἀγαϑὴ, XLVIII, 5.
ἰρήτης, VII, 16.
ἐρύσϛ), τ, 46.
ἰρϛ), ι, 503. ἰρῆτο, π, 11.
ἰρελα, σ, 315. χ, 423.
ἐρεμένην, ο, 263. ω, 114.
ἰρεπόκων ὀΐων, ι, 443.
ἴρεος ἰοδνεφὶς, δ, 135. ι, 426.
ἰρέσσαν, μ, 395.
ἐρύα), ζ, 265. π, 463.
ἐρυσάμενος, κ, 165.
ἴρυτο, χ, 90. ψ, 229.
ἰρέω, β, 162. ἰρόμεϑα, ϑ, 549.
ἰρωτῷς, δ, 347. ε, 97. ι, 364.

ἴσπα-

εἰσαναβᾶσα, τ, 594.
εἰς ἅλα ἰδυίῃ, ε, 217.
εἶσας, γ, 180. δ, 358. 458. η, 43. λ, 184. εἴσῃς, δ, 578. II, 489. εἴσης, λ, 507.
εἰσαφίκῃ, μ, 40.
εἰσείδον, η, 117.
εἰσελάων, κ, 83.
εἶσεν, α, 130. ζ, 7. κ, 233. ξ, 49.
εἰσενόησα, λ, 571. 600.
εἰσιερύσαντες, μ, 317.
εἰσήλυθεν, δ, 338. ρ, 129.
εἶσιδ', α, 118. εἰσίδομεν, ι, 148. εἶσιδον, λ, 305. π, 356.
εἰσίθμη λεπάδι, ζ, 264.
εἴσκεις, δ, 148.
εἴσοδος, ἀρχὴ, κ, 90.
εἰσιχνεῦσαν, ζ, 157.
εἰσορόωσαν, γ, 246. εἰσορόωντα, γ, 123.
εἶωθε ρ, 394.
ἐκαέργης, Θ, 323. II, 357. 382. 420. 440. 474. III, 281, 333. 497.
ἑκάεργε, μ, 13.
ἑκαθέζετο, VI, 14.
ἑκαθίζεν, π, 408.
ἑκαίνυτο, γ, 282.
ἑκακώσατο λίην, υ, 99.
ἑκάμομεν, ι, 130.
ἔκαμψε, ε, 453.
*ἑκατηβελέταο διὰ φρένα παῦσαι, II, 157.
ἑκατηβόλῳ, II, 134. ἑκατηβόλε, υ, 278.
ἑκατόμβας ἀγακλειτὰς, η, 202. ἑξαίτης, τ, 366. ἱερὰς, γ, 144. πληίσας, δ, 352. ἑκατόμβης ἀγαλεητῆς, γ, 59.
ἑκάτῳ, II, 275.
ἔκβασις, ε, 410.
ἐκβήσαντες, ω, 300.
ἑκηβολίαισιν, II, 468. ἑκηβολίαι, XLIX. 1. ἑκηβολίοντες, IV, 198.
ἑκηβολίης, κ, 138. ἑκηβολίῃσι, δ, 184.
ἑκηβολίσας, π, 354. σ, 35.
*ἴκηγον, IV, 285. ἴκηγος, γ, 123. λ, 235. ο, 225.
ἑκόδησαν, χ, 174. ἑκ—δήσας, κ, 96.
ἔκδικον ὅμμα ἔχει Διὸς, I, 96.
ἔκδυσις, IV, 166.
ἔκδυτο, κ, 437. ἑκδὺς, ξ, 460. χ, 334.
ἑκέαστε, ε, 132. η, 250.
ἑκέδασσεν, γ, 131. ν, 317. ξ, 242.
ἑκέκασο, β, 158.
ἑκεκεύθει, ι, 348.
ἑκέκλετο, ζ, 71.
ἑκέλευσεν, δ, 673.
ἑκέλσαμεν, ι, 546.
ἑκερτόμεον, β, 323.
ἔκθορεν, ψ, 30.
ἐκέχυτο, τ, 539. *I, 242.
ἔκηλον, β, 311.
ἔκθαιον γλάγος, σ, 99.
ἑκθεῖσαι, ψ, 179.
ἔκιες, ο, 147. ἔκιεν, II, 209. 229. 239. 277.
ἑκίρτα, η, 182. κ, 356. ν, 53.
ἑκίχανε, ε, 257.
ἔκιχεν, γ, 169. ἑκίχημεν, π, 379.
ἑκλάγετο, κ, 557.
ἑκλελάθοιτο, γ, 224.
ἑκλίαινεν ὀχῆας, ω, 165.
*ἔκλιν' ἑτάρους, χ, 121.
ἑκλίνθη δ' ἑτέρωσε, χ, 17.
ἑκλύζετο, I, 75.
ἑκλύθη, ι, 484. 541.
ἑκλύσθη, κ, 286.
*ἑκμάσσατο, III, 508.
ἑκοιμήθημεν, ι, 559. κ, 186.
ἑκόμεν, μ, 450.
ἑκόμιζε, ρ, 113.
ἑκομίσαντο, ξ, 316.
ἑκόντεσσι, I, 204.
ἑκοπώθην, I, 188.
ἑκορέσθη, δ, 541.
ἑκόρυσσεν, I, 122.
ἑκόσμει, η, 13. ἑκόσμεον, V, 11.
ἑκπεπαλαγμένῳ φρένας, σ, 326.
ἑκπέπαται, χ, 56.
ἑκπερθέουσι, η, 35.
*ἔκπιεν, ι, 353. 361. ἔκπιον, κ, 237. 318.
ἑκπλείης, III, 248.
ἑκπλημπύπης, VI, 50.
ἑκπλόσασι, σ, 230.
ἑκπρεπὲς εἶδος ἔχουσα, XXXI, 16.
ἑκσσυμένως ἐλάσαμεν, β, 400. II, 111.
ἑκσυφηλιοτόπης, Θ, 515.
ἑκφήνειε, εἰλδις, IV, 223.
ἑκφεύγῃ', δ, 778.
ἔκρυψεν, ξ, 357.
ἔκτα, α, 300. ἔκτᾰθεν, δ, 537.
ἔκτεμεν, ι, 310.
ἔκτεν, α, 30. τ, 276.
ἑκτέρεε, α, 36. 299. ἑκτέρεον, α, 108.
ἑκτετάφησι, III, 519.
ἑκτελέει, κ, 27.
ἑκτελέσας, γ, 275.
ἑκτήσαθε, υ, 265. III, 24.
ἔκτισαν, λ, 262.
ἑκτόπια, ὁ, κ, 235.
ἑκτύλιεν, III, 119.
ἔκυσ', ψ, 208. ἔκυσσε, φ, 225.
ἑκφᾶσθ', κ, 246. ν, 308.

ἔκφερεν, ο, 469.
ἑκφόρεον, χ, 451.
ἔκφυγε, δ, 502. 512. ε, 235.
ἑκχύμενοι, Θ, 515. ἔκχυτο, τ, 504.
ἑκὼν, ἐγὼ, τ, 541. ἑκεῖνος, δ, 259.
ἑκών, β, 133. γ, 214. δ, 247. 372 377. 649. ε, 100. π, 95. χ, 351.
ἐλαᾶν, γ, 484. 494. ε, 290. ζ, 82. μ, 47. 109. 124. ο, 50. 192.
ἐλαβὼν, ζ, 81. καβὼ, ρ, 326.
ἐλαΰγαιον, υ, 282.
ἐλαΰζω, III, 316.
ἐλαΐαις πλιθώσιν, η, 116. λ, 589.
ἐλαίη, ω, 245. παιώνιον, ν, 102. 346. ἐλαίης ἱερῆς, ν, 372.
ἐλαΐινον, ι, 320. ἐλαΐινόν, ι, 394. ἐλαΐινον, ε, 236. ι, 382. ἐλαΐνῳ, ι, 378.
ἔλαιον ἰῦδες, β, 339. ὀχὲν, ζ, 79. 215. η, 107. XXIII, 3.
ἐλαΐνῃσι, Θ, 93. 532.
ἐλάσαι, σ, 93. ἐλάσασθε, υ, 51. ἔλασαν, γ, 493.
ἔλασσα, III, 379.
ἐλάτην, IV, 265.
ἐλατὴρ ἁρμονίης, II, 232. ἐλατῆρα, III, 14. ἐλατῆες κραδίῃ, III, 265. 377.
Ἐλαφηβολιῶνος ἱσταμένου, II, 210.
Ἔλαφον, χ, 267.
Ἐλατρεὺς, Θ, 111, 129.
ἐλαύνῃσι ξεστῆς, μ, 172.
ἐλαύνομεν, γ, 157. ι, 465.
ἐλαφηβόλον, XXVI, 2.
ἐλάφοισι ὠκείῃς, ξ, 104. ἔλαφον, μέγαν, ὑψικέρων, κ, 158.
ἐλαφρὸν πάνυ, γ, 370. ἐλαφρότεροι, α, 164. ἐλαφρῶς, ε, 240.
*ἐλάχεια, *ι, 116. κ, 509. II, 197.
ἐλάχιστον, III, 570.
ἐλαίων, III, 342.
ἔλδεαι, ψ, 6. ἔλδομαι, ε, 219.
ἐλέαιρ', IV, 190. ἐλέαιρεν, ω, 19.
ἐλέγμην, ι, 335.
ἐλέγχεα, φ, 329. 333.
ἐλέγχει, φ, 424.
ἐλεγχείην, ξ, 38.
ἐλέειν, λ, 204. 205. 209. καβὲ, λ, 425.
ἐλεεινὸν, ζ, 327. Θ, 531. π, 219. ἐλεεινοπάτρῃ, θ, 530.
ἐλεήμονι, ε, 191.
ἐλέησε, δ, 365. ἐλέησον, χ, 312. 344.
ἐλεητὸν, ξ, 82.

ἔλεπτον,

ἕλεπτον, ξ, 480.
ἕλεφθεν, III, 195.
ἕλεκτο, τ, 50.
ἐλελιπτῷ, ἐπὶ, Φ, 475.
ἐλελίζετ', XXVIII, 9.
ἐλελίξεν, ϖϖὶ, ε, 314. ἐλελίχθη, μ, 416. ξ, 306.
ἐλελυτῷ, χ, 186.
Ἑλένη, δ, 121. 305. ο, 100. 104. * λ, 441. Ἀρχμὶη, δ, 184. 296. ψ, 218. οἷα γυναικὸν, δ, 305. ο, 106. Διὸς ϵἰκνμοσύνα, δ, 184. ψ, 218. ἡμιθεπέρεγος, ο, 123. πενύπιπλῷ, δ, 305. ο, 171. Ἑλένη, δ, 12. 130. εὐπατρείδη, λδυκωλένῳ, χ, 227.
ἐλίξατο, δ, 305.
ἑλειοῖσιν, ξ, 432.
ἑλίαζ, Φ, 68.
ἕλεσκον, ξ, 220.
ἑλεύσεαι, δ, 340. 424. κ, 267. 540. ἐλεύσεαζ, α, 168.
Ἐλδυσῖνος, *Fragment.* 61.
ἐλιφαίρον, τ, 565.
ἐλίφαντος, δ, 73. τ, 564. κώπη, φ, 7. ϖεσπείσιν, Φ, 404. ϖεισῦ, σ, 195. τ, 564.
ἕλῃτε, β, 106. ω, 140. III, 154.
ἐλήλαν, η, 113.
ἐλήλεσαι, η, 86.
ἐλῇ, α, 284. ἐλῇῖν, α, 422. ἐλῇμεν, γ, 188. ἐλῇων, α, 115.
ἑλιγμίνος, III, 306.
ἕλικας, α, 92. γναμπτὰς, IV, 164. * ἵπι γναμπτὰς, III, 87.
ἑλικοβλέφαρε, V, 19.
ἑλικῶζ, III, 192.
ἑλίκων βοῶν ἐπιβουκόλος, χ, 292.
Ἑλικῶνα, XXI, 3. Ἑλικῶνος, I, 1. ξανθῇ, XL, 2.
ἑλικώπιδες, XXXII, 1.
ἐλίπονῷ, Φ, 125.
ἑλίσσ᾽, XXXI, 3.
ἑλίσσῃ, κ, 24. υ, 24. 28. II, 361.
ἑλκήθμαι, σ, 12.
ἕλκετο, τ, 506. VI, 32.
ἑλκεχίτωνες, II, 147.
ἕλκωσ', π, 276.
ἕλκωσι, σ, 87. ἐλάβετ', ε, 325.
Ἑλλάδα, δ, 726. 816. λ, 495. ο, 80.
Ἑλλησπόντῳ πλατῇ, ω, 82.
ἐλλιτάνευεν, ῃ, 145. ἐλλιτάνευσα, κ, 481.
ἑλλὸν ποικίλον, τ, 228.
ἐλλύειν, δ, 252.
ἑλοίατο, υ, 117.
ἕλῳ τὸ, ξ, 474.
ἑλῶσι, δ, 750. 759.
ἑλόχευσε, III, 230.
ἑλόωσι, η, 319.
ἕλπεται, φ, 314. ἔλπει, β, 91. ρ, 380. ἔλπετο, γ, 275.
Ἐλπήνορ, λ, 57. Ἐλπήνορι, μ, 10. Ἐλπήνορος, λ, 51. Ἐλπήνωρ, κ, 552.
ἐλπίδες, π, 101. τ, 84.
ἐλπωρὴ, β, 208. ζ, 314. η, 76. ψ, 287.
ἕλσας, χρ. ἑλάσας, ε, 132. η, 250.
ἕλυεν, η, 6. II, 405. ἕλυσε, ω, 380. ἕλυσαν, β, 418.
ἑλυθεὶς, ι, 433.
ἕλων, α, 318. δ, 2.
ἑλὼν, δ, 66. 506.
ἑλῶντα, III, 355.
ἕλωρ ϵ κύριμα γθειῶζ, γ, 271. γένεσθαι, ε, 473. γένηται, ρ, 208. ἕλωρ γένετ', ω, 291.
ἔμ', ε, 99.
ἐμαθον, I, 101.
* ἐμάρνατο, III, 140.
ἐμαρναμὴν, ω, 41. ἐμάρναο, χ, 228.
ἔμαρπτε, υ, 56. ἔμαρψεν, ω, 389.
ἐμάχοντο μάχην, ι, 54. χ, 245.
ἐμβαίνων, κ, 164.
ἐμβαλέειν, δ, 298. ἐμβάλετ', ψ, 179.
ἐμβασίλευε, ο, 412.
Ἐμβασίχυτον, I, 208. Ἐμβασίχυτρε, * Τυρφάγε υἱὸς, I, 136.
ἐμβεβαὼς, XXX, 9.
ἔμβη, δ, 656. λ, 256.
ἐμβύρνον, ι, 245. 309. 342.
ἐμείρετ, δ, 592. ζ, 289.
ἐμειναμὴν, ι, 151. 231.
ἐμεῖο, γ, 237.
ἐμελέτα μοι ταῦτα μετακλῦσαι ἐϖ ἔργα, π, 465.
ἔμεμβεν, δ, 274.
ἐμεμάκτο, δ, 17. ν, 27.
ἐμεμήκει, ι, 439.
ἐμεμαὼτες, μ, 395.
ἐμεμφετο, I, 69.
ἐμνήσθη, III, 46.
ἐμνήσαντο, γ, 194. 303.
ἐμνησάσθη, μ, 373.
ἐμὶγη, η, 61. ψ, 219. XXXI, 14.
ἔμικτο, α, 433.
ἔμιμνεν, τ, 50. ἐμίμνομὴν, π, 368. ἔμιμνον, ψ, 38.
ἐμισγάσκοντο, υ, 7. ἐμισγόμενοι α, 209. δ, 175. ἔμισγον, α, 110.
ἐμίχθη, χ, 329. ἔμιχθεν, I, 43.
ἔμιχθεν, ρ, 226. ἔμιχθεν, σ, 361.
ἐμμαπέως, ξ, 485. IV, 181.
* ἐμμεμαὼτες, ψ, 127.
ἐμμένες αἰεὶ, ι, 386. φ, 69.
ἔμμορε, λ, 337. IV, 37.
ἔμμορεν εἶσι πομῆς ϵ αἰδῆς, αἰδοῖ, vid. αἰδοῖ.
ἔμνησας, γ, 103.
ἐμνῶντο, IV, 24.
ἐμόγησε, δ, 107. ἐμόγησεν, δ, 106. 152. 170. ω, 206.
ἐμπάζεο, α, 271. 305.
ἔμπαιον, *Medio* Communi, υ, 379. κακῶν ἔμπαιον ἀλήτης, φ, 400.
ἐμπελάσσειν, III, 520.
ἔμπεσε & ἔμπεσεν, β, 54. δ, 508. ε, 50. 318. ζ, 116. μ, 266. ο, 374. ἔμπεσον, Aor. β, IV, 200.
ἐμπίμπλαν ἐθλῶν οἴκῳ, XXIX, 10.
ἐμπλείην, σ, 118. υ, 26. χ, 3.
ἐμπλήγδην, υ, 132.
ἔμπλησ᾽, Φ, 16. ἐμπλήσκεσκε, σ, 45. ἐμπλήσασ', Φ, 495. ι, 209. 212. ἐμπλήσαζ ϖϖδὸν, ι, 296. ἐμπλησάμενοι, κ, 573. λ, 31. ἔμπλησον, β, 353.
ἔμπνυσε, ω, 519. ἔμπνευσεν, VI, 33.
ἐμποίησαν, I, 183.
ἐμπολέωντο, ο, 455.
ἔμπορος, β, 319. ω, 299.
ἐμυθήσατο, β, 172. μ, 223. 451.
ἐμφορέοντο, μ, 419. ξ, 309.
ἔμφυλον, ο, 273.
ἔναιον, γ, 292.
ἐναίρετε χαλκὸν, τ, 263.
ἐναίρων ϖῆας, XVIII, 13.
ἐναίσιμος, β, 159. ρ, 321.
ἐναλίγκια, ν, 89. ἐναλίγκιοι, π, 5. XLII, 1. ἐναλίσιον, π, 209. 273. ἐναλίγκιον, α, 371. β, 5. δ, 310. ι, 4. ρ, 337.
ἕναλον πόλιν, II, 180.
ἐναμελγον, ι, 223.
ἔνδξε, φ, 122.
ἐναργὶς θεοὶ φαίνονται ἠμῖν, η, 201. ὃ πάντων, π, 161. ἐναργὲς ὄνειρον, δ, 841. ἐναργὶς ἦλθ᾽ μοι Ἀθήνη, γ, 420.
ἐναρηφὶς, ε, 236.
ἐναριθμίοι, μ, 65.
ἔνασσαν, II, 298.
ἔναυλοι ὑλήεντες, XIII, 5. ἐναύλους, σκιόεντας, IV, 74. 124. ὑλήεντας, XXV, 8.
ἐνδέξια, ρ, 365. III, 453.
ἐνδίδου, XXXI, 6.

ἔνδον, *Mediâ* longâ, δ. 450.
εἰσάγηται, μ, 443. εἰσάγησι, ο, 478.
εἰσάνεως, η, 256. κ. 65. 450.
εἰσάδυσεν, ε, 260. ι, 159.
εἰσάντα, δ, 233.
εἰσήν, ι, 164. τ, 443.
ἔνεικαν, δ. 623. 784.
ἔνεικαν, ξ, 210.
εἰσῆσαν, τ, 387.
εἰσέκρυψε, ε, 488.
εἰσέλθειν, II, 213.
ἔνεμον, Φ. 470.
εἰσένιπε, σ, 320. τ, 65. π, 212. 417. σ, 77.
εἰσένιζε, II, 366.
εἰσέπλησαν, ρ. 503.
εἰσέπεισεν, ι, 381. τ, 138.
εἰσέπιμπε, ρ, 561. εἰσέπεμπε, ρ, 549. 556. εἰσέπεσσε, ψ, 301. εἰσέπυσε, ω, 413. εἰσέπιον, III, 432.
εἰσέρεισαν, ι, 383.
ἔνεσαν, φ. 12. 60.
εἰσέστακε, β, 271.
εἰσεύδετε, γ, 350.
εἰσεύραιτο, ξ, 51. εἰσευραίατο, π, 35.
εἰνάετα, Φ, 200.
εἰσέκαμψε, μ, 401.
εἰσέμεθα, δ, 272.
εἰσήγαγε, ω, 423.
ἔνησαν, I. 182.
εἰσήει, ο, 198. εἰσέσσυτο, β, 295. μ, 293.
εἰσήμεναι, δ, 299. η, 338. ἔνθα θυμῷ, ω, 247. ἔνθετο. κ, 361. λ, 101. ρ, 342. φ. 355. εἰσθήσω, ε, 165.
ἔνδορεν, ρ, 233.
εἰσθύμιος, ι, 421.
εἰσίαυε, ι, 187. εἰσίαυεν, ο, 556.
εἰσιαύσιον, π, 454. εἰσιαύσιος ὥστε χαλιδὼν, XLVIII, 11.
εἰσιαυτὸν, α, 288. β. 219. πλεσφάρου, δ, 86. ἐνιαυτὸς, κ, 469. εἰσιαυτῷ ἑξηκοσιομέτρῳ, λ, 247. εἰσιαυτὸς, XXV, 13. εἰσιαυτῷ ἑκατοσῷ, ρ, 327. ἐνδεκάτῳ, γ, 391. π, 18. εἰσιαυτῶν ἑξαπλομένων. α, 16.
εἰσῆσι, μ, 65.
εἰσίκα, γ, 121. εἰσίκασας, σ, 331. 392.
εἰσιπᾶς, ε, 446. III, 165. ἔκπαγλον, κ, 448. εἰσιπᾶς, υ, 266.
Ἐνιπᾶος, λ, 239. θείοιο, λ, 237. ὃς πολὺ κάλλιστος πολεμιῶν, λ, 238.
εἰσίπλεον οἶνε, ξ, 113. βίοτον, τ, 580. φ, 78. ἐνίπλεον κυνοραιστῆσιν, ρ, 300.
εἰσπλήσαιεν, χ, 469.
εἰσπλήσαιεν, π, 221. εἰσπλήσῃς, τ, 117. εἰσπλησθῆναι, λ, 451. εἰσπλήσωσιν, ψ, 358.
εἰσίσχομεν, ω, 160.
ἔνιασιν, γ, 101. 247. εἰσιασιν, γ, 93. δ, 323. ἐνιαυτὸς, ξ, 509.
εἰσίασιν, γ, 327. εἰσιασήσω, ε, 98. εἰσίασιν, δ, 317.
εἰσιστόμου, ω, 162.
εἰσίψω, β, 137.
εἰσκαίρειν, I, 266.
εἰσκία ἴδηαι, γ, 7. ταύρους, γ, 8. αἰσυμνήτην κρητοὶ πάντες ἀνέσαν, θ, 258. λάγχαινον αἶγας, ι, 160. κεῖτο πέλιθρον, λ, 576. νῆας στῖλαι, ξ, 248. Μοῦσαι εἰσία πᾶσαι, ἀμοιβάμεναι ἀπὸ καλῆς, ω, 60. ἐνήρατό τε ἐ ἐνσία νύκτας, II, 91.
εἰσκαπήλας, λ, 310. ἐνεκάπηχυν ὄρμον, II, 104.
εἰσκέρχομαι, λ, 311.
ἔνεπε, α, 1. IV, 1. XVIII, 1. ἔνεπον, XVIII, 29.
εἰσκόρεσε, κ, 19. ἐνεκόρεσεν, κ, 390. ἐνεκόρει, τ, 179.
εἰνήκοντα, τ. 174.
εἰσκήρασ, η, 253. ι, 81. κ, 28. μ, 447. ξ, 314. II, 91.
εἰσκοσίχιον, κλυτὸν, ι, 518. ἐνεκοσίχιος, κλυτὸς, ε, 423.
ἔννυχ, ζ, 28. ξ, 514. 522. ἔννυ, ε, 229. ἔννυτο, ε, 230.
εἰσκύσας, γ, 178.
ἔνυχεν, III, 284.
εἰσέει, III, 213. ἐνέπω, ω, 257.
εἰσκοχεύσης, γ, 472.
εἰσόμενος, ι, 217. ἐνόμενον, XVIII, 32.
εἰσπὶ γυμνασίῳ, II, 360. ἐνοπλίῳ, κ, 147. III, 509.
*εἰ ὅπλοις ἐῶμεν, pro ἐνοπλιὰ ἐῶμεν, I, 152.
*ἐνόπλιοι, pro ἐνοπλοι. I. 131.
ἐνὸς ἀνδρὸς, α, 377. β, 142. θ, 105.
ἐνοσίχθονι κυανοχαίτῃ, γ, 6. ἐνοσίχθονι κρείων, ε. 282. 375. Ποσειδάων, α, 74. ε, 339. 366. π, 56. 271. θ, 354. ι, 283. λ, 251. μ, 146. 159.
ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ζ, 302. Φ, 291. κ, 280. λ, 246.
ἐντανύσαι, φ, 92. ἐντανύσαι, τ, 587.
ἐντανύσασθαι, φ. 403.
ἔντεα, η, 232. ἀρήια, τ, 17.
ἔντερον οἷος ἐϋστρεφὲς, φ. 408.
ἔντεσιν *αὐτῇσι σὺν, I, 156.
ἐντῆμωσθα, γ, 154. δ, 578.
ἔντε, ἐξ ἔρον, α, 150. γ, 67. 473. δ. 68. Φ, 72. 485. μ, 308. ξ. 454. ο, 143. 302. 500. π, 55. 480. ρ, 99. ω. 488. II, 513.
ἐντρέπεται, α, 60.
ἐντροπίησι δολίῃσι, εἰλυμένον, III, 245.
ἐντυναμένη, μ, 18. ἐντύνας, ζ, 33. ἐντυνόμενοι, γ, 33. ἐντύνεσθε, ε, 499. π, 2.
ἔντυον, ψ, 289.
ἐνύπιον, ξ. 495.
ἐνώπια, φ, 245. 391. ἐνώπιας, σ, 215. ἐνώπιον, κ. 32. υ. 252.
ἐνωπὶς παμφανόωσα, δ. 42. χ, 121.
ἐνωπίδιος, ψ, 94.
ἐνώρτο, Φ, 326.
ἓξ, ι, 60. μ, 90. 246. π, 248. χ, 252. ω, 496.
ἑξάγαν, Φ, 196.
ἑξαγρέσθαι, λ, 233.
ἑξάεπες, γ, 115.
ἑξαίνυτο κάλλιμα δῶρα, ο, 206.
ἑξαίρετα Ἰθάκης κῦρε, δ, 643.
ἑξαιρεσόμην, ξ, 232.
ἑξαίσιον, δ, 690. ρ, 577.
ἑξαίτης, β, 307. ε, 102. τ, 366.
ἑξαίφνης, I, 285.
ἑξακίσασθε, γ, 145.
ἑξαλαπάξαι, γ, 85.
ἑξαλαώσαι, ι, 504. ἑξαλάωσε, ι, 453.
*ἑξαλέοντες, VI, 51.
ἑξανδὸς, ε, 438. ἑξανδύσαι, δ. 405.
ἑξαναφαινέδην, υ, 48.
ἑξανύδυσαν, I, 132.
ἑξανιὼν, XVIII, 15.
ἑξαπατᾷν, III, 318. ἑξαπατῆσαι, ν, 277. ἑξαπάτησεν, ι, 414.
ἑξαπατῆῤῥες, *Fragment.* 250.
ἑξαπάφησε, II, 376. ἑξαπάφησθαι, II, 379. IV, 38. ἑξαπάφω, ψ, 79.
ἑξαπέβησαν, μ, 306.
ἑξαπίδυσε, ε, 372.
ἑξαπίνιζεν, τ, 387.
ἑξαπίνης, κ, 557. μ, 288. ξ, 29. 38. φ, 196. ω, 159. I. 81. VI. 50. XXVII, 13. XXXII, 10.
ἑξαπόλλυε, υ, 357.
ἑξαρπάξασα νεὼς κυανοπρῴροιο, μ, 100.
ἑξάρχοντες, δ, 19. ἑξάρχεσθαι, XXVI, 18.
ἑξαφίλοιθε, χ, 444.
ἑξαφύοντες, ξ. 95.
ἑξάψας, κίονος μεγάλης, χ. 466.
ἑξεγέλασσεν, III, 389.
ἑξεγείνατο, XVI, 2.
ἑξεῖ, ζ, 281. ε, 72. ἑξεῖν, ο. 521. ἑξεῖς, III, 291. ἑξετε, II, 501.

ἐξαλύξω, λ, 200. χ, 388. ἐξαλύξω, π, 218.
ἐξανίστασο, τ, 194. ω, 265. 270.
ἐξαπαφ. ο, 442. ἐξάπτης, IV, 287.
ἐξάρεστο, ν, 127.
ἐξαυδᾶ, υ, 179.
ἐξάυσι, ν, 130.
ἐξεκαλεῖτο, ω, 1.
ἐξελάσας, β, 248.
ἐξέλκε, χ, 110.
ἐξελθέμεναι, δ, 283.
ἐξελιχμώοιτο, ε, 432.
ἔξελον, η, 10. ι, 160.
ἐξεμάσσατε, μ, 237. 437.
ἐξέμμορε, ε, 335.
ἐξεναρίξας, χ, 246. ἐξεναρίξας, λ, 272.
ἐξ ἔντο, ἔρυτο, α, 150. Vid. in ἔντο.
ἔξεον, ψ, 199.
ἐξεπέρησε, κ, 162. ἐξεπέρησεν, III, 352.
ἐξέπλη, I, 210.
ἐξέπλυσεν, ε, 322.
ἐξερέεινε, κ, 14. τ, 116. III, 252. ἐξερεείνειν, III, 544.
ἐξερείσῃ, γ, 24. ν, 41. τ, 99.
ἐξερείῃ, α, 416.
ἐξερυσ', ι, 397.
ἐξεσάωσε, δ, 501.
ἐξεσύθη, ι, 373. 438. μ, 366.
ἐξεπάμων, μ, 360.
ἐξεπανύθη, VI, 38. ἐξεπάνυσε, III, 124.
ἐξεπέλεσε, δ, 7.
ἐξεπλέτο, III, 10.
ἐξεπλεύθη, I, 294.
ἐξεπλέσατε, β, 110. γ, 99. δ, 329. ω, 145.
ἐξεπλεύσατο, λ, 293. ξ, 293. II, 349.
ἐξεπόρησεν, III, 42.
ἐξεπύφλα παρὰ μικρὸν, I, 235.
ἐξ εὐῆφι, β, 2. γ, 405.
ἐξεύχεται, α, 406.
ἐξεφαάνθη, μ, 441.
ἐξεφάνη, κ, 260.
ἐξέφθετο, ι, 163. μ, 320.
ἐξέφυγον, ψ, 236.
ἐξέχεθ' ὕδωρ, τ, 470.
ἐξῆμα δύσεζε, ε, 464. πάλη, ψ, 372.
ἐξήμεῖτο, XXV, 10.
ἐξῆμι, II, 28.
ἐξήλασε, ι, 312.
ἐξήμαρ, κ, 80. μ, 397. ξ, 249. ο, 475.
ἐξημοιβὸς, θ, 249.
ἐξήπαφε, ξ, 379.
ἐξήρατο, I, 105.
ἐξήρεστο, ε, 39. κ, 84. ν, 137.
ἐξήρχετο, μ, 339.
ἐξίτηλα, α, 347.
ἐξίκετ', δικτυλικῶς, XVIII, 31. ἐξικόμην, ν, 206. υ, 223.
ἐξίκετο, μ, 166. III, 148. ἐξίκηται, III, 399.
ἐξίμεναι ἱππῆας, λ, 530.
ἐξίχνη, μ, 94.
ἔξιτέ μοι μακάρων, β, 139.
ἐξολίσθετε, ρ, 597. ἐξολίσθομεν, I, 150.
ἐξολόλυξε, I, 100.
ἐξομόσῃ, ε, 477. vid. ὁμόσῃ.
ἐξονομακλήδην, μ, 250.
ἐξονομήνας, ζ, 66. IV, 253.
ἐξορμήσασα, μ, 221.
ἔξοχα, θ, 487. ι, 551. λ, 431.
ἔξοχοι, φ, 266. I, 274. ἔξοχον, δ, 171. ε, 118. ζ, 158. τ, 247. I, 21. XVIII, 28. ἔξοχος, σ, 204. I, 254.
ἐξύφηνα, I, 181.
ἐξώρμησμαι, I, 184.
ἐξώφελλον, ο, 18.
ἔοικας, α, 208.
ἐοικότα, α, 46. ἐοικὼς, δ, 245. δῖμοι ἐλάφοιν, IV, 400.
ἔολπα, β, 275.
ἔοργαν, I, 178. ἐοργὼς, χ, 318.
ἑορτὴ, υ, 156. ἀγορὴ, τοῖο ἥοιο, υ, 329.
ἐπαγγείλῃσι, δ, 775.
ἐπάγγελος, τ, 445.
ἔπαθον, δ, 95.
ἐπαιχίζωσι, ο, 293. ἐπαιχίζων, II, 434.
ἔπαιζον, ζ, 100.
ἐπαινῇ Περσεφονείῃ, κ, 534. λ, 47.
ἐπαινὴς, κ, 491. 564.
ἐπαίξας, κ, 295.
ἐπακτῆρες, τ, 438.
ἐπάλαισεν, δ, 343. ρ, 134.
ἐπαλαλήσασα, α, 252.
ἐπαλεξήσασι, I, 173.
ἐπαληθὶς, δ, 81. 83. ο, 176. ἐπαληθῆ, ο, 400.
ἐπάλμενος, ξ, 220.
ἐπαμήσατο, ε, 482.
ἐπαμοιβαδὶς, ε, 481.
ἐπαμοιβὶς, III, 513.
ἐπαμύντορα, π, 263.
ἐπανιζανύσας, χ, 467.
ἐπανοδῇ, τ, 457.
ἐπάρηγα, XXVIII, 10. ἐπαρήγης, ν, 391.
ἐπαρξάμενοι, γ, 340. φ, 272. ἐπαρξάσθω, σ, 417. φ, 263.
ἐπάρουρος, λ, 488.
ἐπαρτίας, ξ, 332. τ, 289. ἐπαρτὶς, θ, 151.
ἐπαρωγὸς, λ, 497. I, 178.
ἐπάσσυτο, γ, 9.
ἐπασσάμενοι, ι, 87.
ἐπασσύτερος, π, 366.
ἐπαυύσῃ, III, 97.
ἐπαυρίσκειν, ρ, 81.
ἐπαύρῃς, σ, 106.
ἐπαύσασθε, ε, 391.
ἔπ', α, 31. ἀκραήσασα, τ, 565. ἱμειρόεντα, ρ, 519. πιερόεντα, α, 122.
ἐπέβαλεν, ε, 296. II, 427.
ἐπέβαν, ψ, 238. ἐπέβημεν, ι, 83. ἐπέβην, κ, 347. λ, 161. 481. ἐπέβης, II, 219. ἐπέβησαν, χ, 424. ψ, 13. IV, 162. ἐπεβήσατο, δ, 521.
ἐπέφραδεν, κ, 111.
ἐπέγειρε, χ, 431.
ἐπέγραψεν, χ, 280.
ἐπέδραθε, ν, 57.
ἐπέδησ', ν, 168. ἐπέδησας, I, 275. ἐπέδησα, γ, 269. φ, 391. ψ, 17.
ἐπεδρομέων, ξ, 30.
ἔπειρα, μ, 167. ἐπείρᾳ, τ, 73. XXXVII, 16.
ἐπέκλασεν, ν, 114.
ἐπέκλυεν, ε, 150.
ἐπεκλύζετο, I, 68.
ἐπεκλώσαντο, α, 17. θ, 579.
ἐπέλασσε, ξ, 350.
ἐπέλεσθον, γ, 341.
ἐπελεύσεαι, ι, 214.
ἐπέλεψε, III, 109.
ἐπελήθετο, δ, 455. ε, 324.
ἐπελήκιον, θ, 379.
ἐπελήλυθε, δ, 268.
ἐπέλησεν * ἄπειρος ἐθέλων, ἀέκων, υ, 85.
ἐπελθὼν, α, 188.
ἐπέμαθες, δ, 793.
ἐπελθόθον, β, 323.
ἐπεμαίετο, ι, 441. λ, 530. III, 108.
* ἐπεμάσσατο, ν, 429. * ἐπεμάσσατ', π, 172.
ἐπεμήδετο, δ, 437.
ἔπεπρωσαν, δ, 586. ε, 149. I, 138.
ἐπέτειλε, υ, 254.
ἐπετήνωθεν, θ, 365. IV, 62.
ἐπέτηκτο, I, 106.
ἐπετύτυκτον, ω, 89.
ἔπεσ σεσιγήσω, ε, 9. κλεισίηθ' ἵεμαι, ξ, 45.
ἐπέοικεν ἀκοντίζειν ἄνδρ' ἀλιγύνειν, λ, 185.

*ἐπεπίθητο θυμὸς ἀγήνωρ, ἡμῖν, β. 103. κ, 406. 466. 475. 550. μ, 28. 324. τ, 148. ω, 137. πατρὶ, τ. 14. χ, 108. 393. ἀγλαὸς Ἑρμῆς. III, 395.
*ἐπεπείθοντ' οἱ θεοὶ ἄλλοι, I, 196.
ἐπεπλόμην, II, 469. ἐπέπλεον, δ, 842. ε, 473.
ἐπέπταλεν, γ, 15.
ἐπεσόμεθα, ν, 192.
ἐπέσσατο, ρ, 545. III, 297.
ἐπέσχετο, ο, 160. 524.
ἐπέσυτο, II, 97.
*ἐπέφασαν, ο, 386.
ἐπέφνεσ δὲ ἓν' ἀπέλθῃσι, ι, 538.
ἐπέφησεν, ε, 409.
ἐπέφριψαν, ε, 310.
ἐπεφρίωντο, υ, 107.
ἔπεφυσε, α, 2.
ἐπέφυτο κεφαλὴν θύρῃ, α, 441.
ἐπέχραον, π, 27. ἐπέχρεο, XXIII, 4. ἐπέχρατο, ζ, 132.
ἔπεσαν, β, 344.
ἐπεσβολίας, δ, 159.
ἐπεσεύψαντο ποσσὶν κρητῆρες, α, 147. γ, 339. φ, 271.
ἔπεσθε, α, 278. ἐπέσθω, ο, 396.
ἔπεσον, η, 283. ω, 525.
ἐπέσσευε, γ, 16. δ, 314. ἐπέσσευε, γ, 134. λ, 196.
ἐπέσσυτο, δ, 756.
ἐπέσσυτο κακὰ δαίμων, σ, 255. τ, 129. ἐπεσσύοντο, ν, 19.
ἐπεσσύμεθ', δ, 454. ἐπεσσύμενον, ε, 314. ἐπέσσυτο, δ, 841. ζ, 20.
ἐπεσσυμάχιζε, I, 72.
ἐπέσχε, π, 444.
ἐπέτυσσαν, αὐτὰ, δ, 783.
ἐπετελλε, α, 327.
ἐπέτλαν, γ, 267.
ἐπετοίσω, η, 118.
ἐπετόλμησε, ρ, 238.
ἐπέτναι, β, 148. ϑ, 122.
ἐπετρόχαζε, ι, 12. ἐπέτρεπεν, β, 226.
ἐπεύθετο, δ, 677. π, 412.
ἐπευξάσθην, κ, 533. λ, 46. ἐπεύξαντο, υ, 60. 238.
ἔπεφνε, δ, 91.
ἐπεφόρεε, III, 105.
ἐπεφράδεν, κ, 111. ο, 423.
ἐπεφράδῃς, ε, 183.
ἐπεχείρεον, ω, 385.
ἐπεχεύατο, ε, 257. 487.
ἐπέχραον, β, 50.
ἐπέων λάβε ἀμφασίη, δ, 704. μορφὴ, λ, 366. ἠδ' ἔργων, III, 528.
ἐπήβολον νηὸς, β, 319.
ἐπήγαγον, ξ, 392.
ἐπηγκενίδεσσι, μακρῇσιν, ε, 253.
ἐπῆεν, φ. 7.
ἐπ' ἴσαν, λ, 232.
ἐπήκοοι, ζ. 86. ν, 247. III, 113.
ἐπηετάνον, δ, 89. η, 99. 128. κ, 427. σ, 359.
ἐπήϊξε, κ, 322. ἐπήϊσσον, ξ, 281.
ἐπῆλθε, ι, 233.
ἐπηλυσίης πολυπήμονος, III, 37.
ἐπημοιβοὶ χιτῶνες, ξ, 513.
ἐπήγυσον, δ, 373.
ἐπηπειλήσας, ν, 127.
ἐπήρατο, ϑ, 366. ἐπήρατος, δ, 606.
ἐπηρεῖμαι, β, 403. δ, 559. ε, 16. 141. ξ, 224. ρ, 145.
ἐπηρίφιας, κ, 131. ἐπηρεφέες, *χ. ἐπηρίφιες, ἐπηρέπεις, μ, 59.
Ἐπήλεος, ω, 305.
ἐπήρκεσαν, ρ, 568.
ἐπήρξαλο, II, 125.
ἐπηρτυε, ϑ, 447.
ἐπῆσαν, ἐπαύσαντες, τ, 445.
ἐπήσκησεν, ρ, 266.
ἐπητῆ δ' αὖδελ ἔοικας, σ, 127. ἐπητής ἐστι, καὶ ἀγχίνοος, καὶ ἐχέφρων, ν, 332.
ἐπητύων, φ, 306.
ἐπηύξατο, II, 362.
ἐπήφυσεν, τ, 388.
ἐπιάλμενον, ω, 319.
ἐπίβαθρον δίης, ο, 448.
ἐπιβαίην, ε, 177. ἐπιβαιτόμεν, δ, 708. ι, 101. VII, 15.
ἐπιβαῖεν, νηὸς ἐμῆς, ν, 319.
ἐπιβήτην ὑφορβούσης, ψ, 52.
ἐπιβήτορε καπρῳ, συῶν, λ, 130. ψ, 278. ἐπιβήτορες, ἵππων, σ, 262. ἐπιβήτορες ἵπποι, XVI, 5. XXXII, 18. XXXVII, 4.
ἐπιβόσκομαι, I, 54.
ἐπιβουκόλων, γ, 422. ν, 235. ψ, 268. 285. 292.
ἐπιβρίσαι, ω, 343.
ἐπιβώσομαι, α, 378, β, 143.
ἐπιβώτορ μήλων, ν, 222.
ἐπιγνώσει, σ, 30.
ἐπιγυιάδα, μεγάλην, ρ, 225.
ἐπιδαίομαι, III, 383.
ἐπιδέδρομεν, ξ, 45. ν, 357.
ἐπιδέξια, φ, 141.
ἐπιδούναι, φ, 185. 253. ω, 170. ἐπιδώσῃς, δ. 87.
ἐπιδύομαι, ο, 370.
ἐπιδύπορε αὖπες, γ, 161.
ἐπιδημιοῦργε, π, 28.
ἐπιδήμιον, α, 192. ἐπιδήμιοι, α, 233.
ἐπὶ *δὴ πείσεσθαι, II, 176.
ἐπιδινεῦσαι, υ, 218. ἐπιδινηθῆτε, ρ, 151. ἐπιδινήσας, ι, 538. I, 279.
ἐπιδόρπια δῶρα δίης, ο, 51. δίου, ο, 75.
ἐπιεικὲ ἄρουραν βοῶν πίσυσί μοι, μ, 382.
ἐπιεικέλων, ο, 413. φ, 14.
ἐπιεικὴς, β, 207. ϑ, 389.
ἐπιεμβὰς ἀναιδείην, III, 150.
ἐπιεμμένον ἀλκὴν μεγάλην, ι, 214. 514.
ἐπιεικτὸν, ϑ, 207. ἐπικτὸν μέν, σὺν, τ, 493.
ἐπιελπόμενος, φ, 126.
ἔπιεν, σ, 150.
ἐπίεσαμεν ἡμεῖς χλαῖναν, υ, 143.
ἐπιζαφελῶς, ζ, 330. III, 484.
ἐπίηλον, *Antepen.* longâ, χ, 49.
ἐπιηνδανε, ν, 16. ω, 406. σ, 50. 289. υ, 247. φ. 143. 269.
ἐπιήρανα, τ, 343.
ἐπιηχίζειν, καπεργάζ, β, 135.
ἐπιθύναι, λ, 524. ἐπιθύνεσι, α, 140.
ἐπιθύνει, χ, 62. ἐπιθύνετε, χ, 201.
ἐπίθοντο, γ, 477. ζ, 71. ι, 44.
ἐπιθρώσκων, XX, 2.
ἐπιθύει, III, 472. ἐπιθύουσιν, π, 297.
ἐπιίσεσθε ἔργων μεγάλων, φ, 26.
ἐπικαίοντες, πῦρ, II, 491. 509.
ἐπικαμπύλων ὤμους, III, 95.
ἐπικάρσιαι, π, 70.
Ἐπικάρσην κελεύν, λ, 270.
ἐπικίσσουσι, ι, 138.
ἐπικιρνήμεναι, χ, 194.
ἐπικύσσω, δ, 350. 744. ε, 143. ξ, 467. ρ, 141. 154. τ, 169. ψ. 265.
ἐπικλείσε ἄνδρασι, α, 351.
ἐπίκλησιν, ε, 273. II, 386.
ἐπίκλοπον καὶ ἠπεροπῆα, λ, 363. ἐπὶ σίκλοπος, καὶ κερδάλεω, τ, 291. τίξον καὶ ἥκησε, φ, 297.
ἐπικλώσῃ, δ. 208. ἐπικλώσαν, υ, 196.
ἐπίκουρε βροτῶν, VII, 9.
ἐπικρόψων, γ, 443.
ἐπικραίνουσι, III, 528.
ἐπικρατέως, α, 245. π, 122. τ, 130. ἐπικρατέως, ξ, 60. ρ, 320.
ἐπίκρεον, ε, 254. 318.
ἐπικλίσια κλισιάξω, β, 222.
ἐπίλησθον, δ, 221.
ἐπιλήσῃ, α, 57.
ἐπιμίξουσιν, σ, 11. ἐπιμίξωσι, III, 387.
ἐπιμαίεο νόσου, ε, 344. σκοπέλου, μ, 220.

ἐπιμαίετυρσι, α, 272.
ἐπιμοχοσαμένη, τ, 468. ἐπιμαοσάμενος, ι, 302. 446. τ, 480.
ἐπίμυσον ἀλήτῃσι, υ, 377.
ἐπιμωλήσας, χ, 371. II, 531.
ἐπίμυστον, α, 309. δ, 587. ρ, 277.
ἐπιμυμφίαν, π, 97. ἐπιμιμφομαι, π, 115.
ἐπιμύνω, ξ, 66. ο, 271.
ἐπιμύξ. λ, 536.
ἐπιμοίσχῃ, ζ, 205. 241.
ἐπιμνησαίμεθα, δ, 191. ἐπιμνησθεὶς, α, 31. δ, 189.
ἐπινάιον, ἦγεν ἐς οἶκον, I, 79.
ἐπιοπὰ βοτῶν, XLIV, 1.
ἐπιπώιομαι, β, 294.
ἐπιπίλναι, ζ, 44.
ἐπιπλαγχθεὶς, ϑ, 14.
ἐπιπλεῖν, ι, 227. 470.
ἐπιπλείων πόντον, ε, 284.
ἐπιπλόμβον ἔτος, η, 261.
ἐπιπλώσας, I, 79.
ἐπιπνείει τὸ ϕ ἔρκϕ, σ, 130.
ἐπιπνείησιν, δ, 357. ἐπιπνεύσωσιν, ι, 139.
ἐπιποιμήνιος, μ, 131. Vid. ad *Iliad.* ε, 178.
ἐπιπρόθει, ν, 92.
ἐπιπτύξαι, ω, 251.
ἐπιπτώσσει, ο, 298.
ἐπιπροχέουσα, XVIII, 18.
ἔπιπλον, χ, 118. ω, 180. 448.
ἐπιρρίζησιν, ρ, 211.
ἐπίσκοπος, ϑ, 163.
*ἐπισκύσσατο, η, 306.
ἐπισμυγερῶς, γ, 195. δ, 672.
ἐπίσσασαν κυνὸν, ἰξεῖ, σ, 72. εὐεργὴ, ω, 461.
ἐπισσεῖν πόντον, δ, 562. ε, 308. μ, 342. ξ, 274. ω, 31.
ἐπισσπέρχωσι, ε, 304. ἐπισσπέχων, χ, 451.
ἐπισσυβάρει, γ, 215. ξ, 262. π, 96. ρ, 431. ω, 182.
* ἐπισσυύσας, ξ, 399. ἐπισσυύῃ, ε, 421.
ἐπισσεδὸν, μ, 392. ν, 54. π, 453. σ, 424.
ἐπίσσυλη, ϑ, 240. Vid. ἐπίσυλος.
ἐπίσσυσ', XLVII, 23.
ἐπίστευτο, ϑ, 240.
ἐπίστεμαι, ν, 207.
ἐπιστεμένως, ε, 245. 250. λ, 367. μ, 307. ρ, 341.
ἐπιστάτῃ σοῖ ἐδ' ἄλλῳ δίῳ, ρ, 455.
*ἐπιστέλλω, pro ἐπιστίλλω, ψ, 361.
ἐπιστροφίας οἴνοιο κρητῆρας ϑέσαντο, β, 431.
ἐπιστήμων, π, 3.
ἐπίσσον, ζ, 205.
ἐπίσσριφος. XXVI, 10.
ἐπιστροφῶσι πόλιας, ρ, 486. μιέεμεναι, III, 44.
ἐπιχειδὲς, II, 3.
ἐπιχεσίην, φ, 71.
ἐπιχεσις, ρ, 451.
ἐπίχεται, υ, 266.
ἐπιχώσω, βάλεν ἰῷ, κατὰ λαιμὸν, χ, 15.
ἐπιπιλαμένου, ρ, 21.
ἐπιτέλλομαι, ϑ, 40. μ, 217. ϕ, 240. ἐπιτελλομένοιο, III, 371.
ἐπιτέλλω, ε, 9.
ἐπιτερπέα, χῶρον, II, 413.
ἐπιτέρπεαι, II, 146. ἐπιτερπέω, XLV, 3. ἐπιτέρπῃ, ξ, 228.
ἐπιτηδὲς, ο, 28.
ἐπιτημάτωρ, ι, 270.
ἐπιτολμάτω, α, 353.
ἐπίτονον βιὸς ἠδὲ βοὸς ῥινοῖο τέτυχώς, μ, 423.
ἐπιτρίψειεν ἕκαστα, η, 149. ἐπίτρεψον ϑεοῖσιν, τ, 502.
ἐπιτροχάδην, σ, 26.
ἐπιφλὼς, I, 212.
ἐπιφθονίεις, λ, 148.
ἐπιφορέοσαίατ', σ, 93. ἐπιφορέοσαντο, II, 402. ἐπιφορέοντ', ο, 443.
ἐπίφορα βυλλὸ, ἀνδρὸς, π, 242. μὴπω, τ, 326. πὲρ μὰλ' ἐόντα, ψ, 12.
ἐπιφορήισ', τ, 385.
ἐπίφορτι βυλῇ, γ, 128.
ἐπιφορτύνας ἀνίλοιο, τ, 22. ἐπιφορτύνῃ, δῶκε γλαυκῶπις Ἀθήνη, ε, 437.
ἐπιχειρήσειν, ω, 394.
ἐπιχθονίοισιν, ϑ, 479. ω, 196.
ἐπιχέλσασα, σ, 171.
ἐπτυάνες, θ, 547.
ἐπιωγαὶ, ε, 404.
ἐπιὼν τόδ' ἔπος τοὶ σὶ φρεσὶ ϑήσω, XLIV, 1.
ἔπλασ', I, 73.
ἐπλεόμεσθ', ξ, 253. ἔπλεον, γ, 158. II, 399. 408. 437.
ἔπλεξε, I, 265.
ἔπλησαν, vid. ἔπλησσαν.
ἔπλητο, I, 166.
ἐπνίγη, I, 147.
ἐποίατο, ζ, 319.
ἐποίησαν, α, 235. 239. ξ, 369.
ἐποίπνυον, γ, 430.
ἐποίσει, π, 438.
ἐποίχεται, α, 358.
ἐπόμην, κ, 313. λ, 167. ἕσπεν, ἀμφὶ, ϑ, 61. τ, 421. ἕσπετ', δ, 643. 653.
ἐποπτίζεο, ε, 146. IV, 291.
ἐποπτεύσασε, π, 140.
ἐπορύμβω, I, 120.
ἔπορε, π, 230.
ἐπόρσε, ψ, 343.
ἐποτρῦναι καὶ ἀνώξαι, κ, 531. ἐποτρύνας, β, 422. ἐποτρύνει, ξ, 461.
ἐπυρόω, ρ, 484.
ἐπόψια, υ, 233.
ἐπόψιον, II, 496.
ἐπυσόμενον, η, 324.
ἔπραθον, ι, 40.
ἔπρησσεν δ' ἄνεμος μέσον ἱστίον, ϵ, 427.
ἐπρήνων, III, 417.
ἐπρῆσις, γ, 305. η, 259. ξ, 285.
ἐπρηδικαίδικα, ε, 278. *η, 267. ω, 63.
ἐπρωτόρους, VII, 7.
ἐπρωτόλοιο, λ, 262.
ἔπρηνεν, μεύ', ρ, 541.
ἔπλατο, ω, 533. I. 279.
ἔπλαχα, ξ, 434.
ἔπ'η, I, 207.
ἔπλυξαν, ϑ, 190.
ἐπρίνηϑη, χ, 298.
ἐπυρόκπτον, ι, 328.
ἐπύρωσαν, XXXVII, 3.
*ἐπ' αἰδίνεσσι, II, 45.
ἐπταλέιον, III, 432.
ἔπτυμαι, ο, 81. τ, 528.
ἐπύμνυον, χ. ἀπύμνυον, σ, 58.
ἐπύνυμεν, η, 54. τ, 409. II, 373.
ἐπύπλων, μ, 363.
ἐπῦρσε, η, 271. χ, 429.
ἐπύτυνας, β, 185.
ἐπήχετο, ω, 143. 324. δ, 451. III, 150.
ἔρεξε, ο, 526. χ, 20. 85. 280.
ἐρεννὴν, η, 18.
ἔρεμνος, α, 226. ἐρέμνῳ, λ, 414.
ἐρέπτομεν, π, 379.
ἐρετειὴν, δ, 13. η, 79. ϑ, 61. ν, 117. II, 124. 422. 479.
ἐρετὴ, III, 421. 425. ἐρετὴν, II, 477. III, 153.
ἐρείζων, III, 64. 287.
ἐρετὸν, II, 380. III, 422. 454.
ἐρετμόπιδα κώπην, XXXIV, 2. ἐρετμόπιδες, XXXIII, 2.
ἔργ' ἀγλαὰ, ν, 289. ο, 417. ἀεικέα, π, 107. υ, 317. αἴσιμα, ξ, 84. χείτλια, ι, 295. ἔργα, ἀγλαὰ, κ, 223. ἀεικέα, δ, 694. ἀμφαδὰ, τ, 391. ἀγχιτὰ, β, 63. ἀτ-

63. ἄνυτα, ρ, 51. 60. ἀείσημα, III, 12. βίαια, β, 236. γαλαστὰ, θ, 307. ἐνδέξια, III, 453. ἱππομῳβίαια, III, 513. ἡλάσσια, ε, 67. ἡνυμαται, VI, 34. ἠίσκλα, λ, 373. 609. οὐκ ἀρετᾷ κακὰ, Θ, 329. παλίντιτα, α, 379. β, 144. πατρωΐα, β, 22. ᾠδικαλλία, β, 117. η, 111. πόρα, δ, 318. πολεμήϊα, μ, 116. X, 2. πονηρὰ, XLVII, 20. χέτλια, ξ, 83. χ, 413. φιλοτήσια, λ, 245. χαείοντα, ζ, 234. κ, 224. ψ, 161.

ἐρᾳζιεδᾷ, ξ, 272. ρ, 321. 441. υ, 72. χ, 422. ἐρᾳζοιᾷ, ω, 209.

ἔρασσιν Φαιήκεσσι δυήπαθον, III, 483.

Ἐρχίᾳ, II, 297.

ἔρικαστ. XXVI, 20. ἔρι[illegible]', XXXI, 19. ἔρικα καλὰ, XXVIII, 12.

ἐρικύδεον, III, 123.

ἔρδειν, α, 358. ἀτικὲς, λ, 428. κακὸν, β, 304. μέγα, τ, 92. μεῖζον, λ, 473. παλχάλκεον, I, 129. πολεμοκλόνεον, I, 4. πῦρον, II, 540. φίλον, ξ, 222. ἀνηνύστῳ ἐπὶ ἔργῳ, π, 111. ἔργων ἀγαθῶν, III, 528. μειλάλων, φ 26.

ἔρδεν ἔργα βίαια, β, 236. ὧδ' ἔρδεν, ζ, 258. ἱερὰς ἑκατόμβας, λ, 131. χ, 279. οἷα μνοιὰς ἔρδεν ἐν μεγάροις, χ, 218.

Ἐρέβευς, λ, 37. Ἔρεβος, κ, 528. λ, 563. μ, 81. υ, 356.

ἐρεείνεις, α, 220. δ, 465. ω, 280. III, 530.

ἐρείδᾳ β, 298. ψ, 106.

ἐρείζον, ψ, 56.

ἐρείδῃσι, VII, 14. ἐρείδωσι, δ, 813.

ἐρειδίζεμεν, ι, 494. ρ, 394.

ἐρειδόμενᾳ, κ, 170.

Ἐρεμβὸς, δ, 84.

ἐρεμνῇ, λ, 605. ἐρεμνὴν, ω, 106. III, 426.

ἐρέξαμθ. γ, 159.

ἐρέοιμεν, δ, 192.

ἐρεπτόμενοι λωτὸν, ι, 97.

ἐρεᾷς, α, 405.

ἐρεσσον, ι, 490.

ἐρέτας ἁλιῆας, π, 349. ἑξαίτους, β, 307. ἐρετάων, β, 319. ν, 115. ἐρέτῃσιν, ω, 280.

ἐρετμὰ, δ, 782. εὐήρε', λ, 124. ψ, 272. εὐθήκεια, μ, 205.

Ἐρετμεὺς, Θ, 112.

ἐρετμοῖς, δ, 580. ἐρετμὸν, λ, 77. εὐήρες, λ, 128. μ, 15. ψ, 268.

ἐρεύγεται, ε, 438. ἐρευγόμενον, ε, 403.

Ἐρεχθῆ, II, 211.

ἐρεύνα, χ, 180. ἐρευνήσῃ, III, 176.

ἐρευνῶντες, τ, 436.

ἐρεχθομένη, II, 258. ἐρέχων, ε, 83. 157.

ἔρεψα, ψ, 193.

ἐρέψω, γ, 270.

ἐρεπτόμενοι, γ, 155.

ἐρεύγεται, αἰζηέντας, πώλους, XXXI, 9.

ἐρίηρμον, XXV, 1. ἐρίηρμος, VI, 56.

ἐρίηλαλκος, ν, 235.

ἐρίηλον Σχερίην, ε, 34.

ἐρίηδέπα αἴθουσης, 146. 191.

ἔρινδα, ζ. 92. Θ, 210.

ἐρινδανίμοιο, α. 79.

ἐρινύπα, γ, 399.

ἐρίζοι, δ, 78.

ἐρίηρας ἑταίρους, ι, 100. ἐρίηρες, ι, 172. ἐρίηρε, ω, 346. Θ, 62. 471.

ἐρίηλία, III, 27.

ἔρίηρον τλήμονα γαστρὸς, III, 296.

ἐρικυδέᾳ, λ, 575, II, 182. III, 89. 189. 416. 547. VI, 1. XXV, 2.

ἐριμύκους, ο, 235. III, 74. 105.

ἔριν, γ, 136. κακὴν, 161.

ἐρινεὸν μακεδν, μ, 432. ἐρινεὸς μέγας, μ, 103.

Ἐρινύες, λ, 279. ρ, 475. Ἐρινῦς συναρὲς, ἀρήσετ', β, 135. θεὰ δαιμόνιε Ἐρινύς, ο, 234. συναρῆσιν Ἐρινύσιν, υ, 78.

ἐρίοιο μαλακὸν, δ, 124.

ἐρινύης, Θ, 322. ἐρινύια δαῖμον, III, 548. ἐρινύιον III, 3. XVII, 3. XVIII, 28. ἐρινύιος, III, 28. 145. XVIII, 40.

ἔρις, σ, 13. 365. υ, 267.

ἐρίστειν, ο, 320.

ἐριωλεέᾳ, Θ, 289.

ἐρίστῃ, δ, 80.

ἐριστάφυλον, ι, 111. 358.

ἐρίστιον, σ, 276.

ἐριτίμων τεκποδῶν, III, 443.

ἐρισφαράγῳ. III, 187.

ἐρίφους, ι, 226. ἐρίφων, ι, 220. ρ, 142. τ, 398.

Ἐριφύλῃ συναρὴν, λ, 325.

ἐρίψει, III, 79.

ἔρκεα, Θ, 57. π, 341. υ, 164. XLIV, 4. ἔρκει σωτηλήξασι, χ, 469.

ἐρκείᾳ, χ, 335.

ἔρκᾳ, ψ, 190. ἀμύμονᾳ αὐλῆς, χ, 442. 459.

ἔρκιον, σ, 101.

ἔρκᾳ, α, 42. γ, 230. ὀδόντων, α, 64. ψ, 70.

ἕρμα πόληᾳ, ψ, 121.

ἑρμαῖᾳ λαοφᾳ, π, 471.

Ἑρμείας, ε, 29. χρυσόρραπις, Θ, 335. Ἑρμείαν, ε, 28. 85. εὐσκοπον, ἀργειφόντην, α, 38 Διάκτορον, α, 84. Ἑρμείαο, XXVIII, 1. Διάκτορε, μ, 390. ο, 318. Ἑρμείας, α, 42. ε, 196. ἀκακήτα, ω, 10.

ἐρινύης, Θ, 322. ἐρινύιον, XVIII, 28. ἐρινύιος, III, 28. XVIII, 40.

χρυσόρραπις, κ, 277. Ἑρμείην, XVIII, 36. Ἑρμείω, κλειτὸν Φρονᾳ, III, 413. IV, 149. Ἑρμῆ, III, 494. Μαιάδος, Ἑρμῆ, ξ. 434. Ἑρμῆν, χαλδῖτα, Διάκτορα, δῶτορ ἐάων, XVII, 12. Ἑρμῆν, Θ, 334. III, 1, 300. 510. ἄγγελον ἀθανάτων, ἐριούνιον, XVII, 3. Διάκτορα, III, 392. κόθυρον, III, 253. 298. 316. 404. 568. Κυλλήνιον ἀργειφόντην, Κυλλήνης μεδέοντα, καὶ Ἀρκαδίης πολυμήλου, XVII, 1, 2. Ἑρμῆς, ε, 54. III. 25. ἀγλαὸς, III, 395. ἐριούνιᾳ, III, 145. Κυλλήνιᾳ, ω, 1. 304. χαριόφρων, III, 127. χρυσόρραπις, XVIII, 13.

ἑρμῖν' ἀσκήσας, ψ, 198. ἑρμῖσιν, Θ, 278.

Ἑρμιόνην ἐρατεινὴν, δ, 14.

Ἕρμιν ἀριστεύᾳ, XXXIV, 5.

ἕρπει ἴσον, ξ, 175. ἕρπᾳ νέον, ζ, 163.

ἕρξῃς, α, 293.

ἑρσήεντων, τομάτων, IV, 264. ἀπέλων, XXXI, 20. ἑρσήεσσα, III, 31.

ἕρσετο, α, 135. γ, 77.

ἕρση, γ, 473. δ, 68. ἕρσῃ, III, 433. IV, 91.

ἕρπε, IV, 157. ἕρπει, σ, 130. XLVIII, 6. ἕρπων, ρ, 158. XVIII, 22.

ἑρπεᾷ, δ, 419.

ἑρπύζοντ' α, 193. ἑρπύζων, ν, 220.

ἔρρ', κ, 72.

ἐρράδαται, υ, 354.

ἔρραισε, ζ. 326.

ἐρρᾷ, κ, 75, III, 160.

ἔρρεον, κ, 393.

ἐρρέτω, ε, 139.

ἐρρῆξ', μ, 409.

ἐρρήσεις, III, 259.

ἐρρίζωσεν, ν, 163. ἐρρίζωται, η, 122.

ἔρριψε,

ἐμβρίψω, ζ, 115.
ἔμφοντι, δ, 367.
ἐμῥύσατο, α, 6.
ἐμῥώσαιδ, ψ, 3. ω, 69. III, 502. IV, 262.
ἔμσυ, ι, 222.
ἔμση πηλιλία, ν, 245.
ἐμσάσσυσι, III, 107.
ἐμυθρὸν, ε, 93. 165. ι, 208. ἐμυθρὸς, ι, 163.
ἐμύκακε, φ, 227.
ἐμυκακίειν, γ, 144. λ, 104. υ, 313.
ἐμύκανε, κ, 429.
ἐμυκανόωσ', α, 199.
ἔμυκε, α, 14.
Ἐμύμαθον, ζ, 103.
Ἐμυνύες, ρ, 476.
ἐμυξεν, π, 315.
ἐμύσαν, ξ, 134. χ, 176.
ἐμύσσαδ, γ, 65. 470.
ἐμῦδ, ε, 484. ι, 194. κ, 444. ξ, 260. ρ, 429.
ἐμυπ'ολιν, X, I. XXVII, 3.
ἐμυσαμεν, δ, 577. ἐμυσαμεν, δ, 666. ἔμυσαν, δ, 780. ἐμύσσαλο, ξ, 279. ἐμύσομεν, Θ, 34. π, 348.
ἐμῦτο, ω, 523.
ἔμχαδ, κ, 283. ἔμχαδ, ι, 221. ξ, 73.
ἐμχατόωσδ, ξ, 15.
ἔμχο, α, 281. ἐμχομένοιο, α, 408.
ἔμω, σ, 211.
ἐμωῖ, μ, 75. ἐμωΐσ', π, 441.
ἐμώμεθα, Θ, 33.
ἔμωτα, III, 448. ἔμωτος, I, 77.
ἐπαγκέμωτο, ξ, 248.
ἐπάλπιζον, I, 200.
ἔπασν, α, 12. β, 21. 82.
ἔπασς μὲ ἐς ἄλφεσν, ξ, 280. ἔπασσι ἕς ῥ' ἀπάμυνθον, κ, 361.
ἐπαύειον, λ, 350.
ἐπαώθη, γ, 185.
ἐπάωσε, δ, 364.
ἔσβη, γ, 182.
ἐπέδρακεν, ὀφθαλμοῖσι, ι, 146. τ, 476.
ἔπειπι, XLVIII, 3.
ἐπελεύσομαι, α, 88.
ἔπελθε, ρ, 275. ἐπέλθετε, φ, 160.
ἔπηνε, ὑρῇ, ϵ ἔπαι καίββαλεν ἄμφω, ρ, 302.
ἔπθειν κὴ πίσειν, ε, 197. ἐπθίμεναι, β, 75.
ἐπθὴς, β, 339. ἐπθῆτα, ε, 38. ζ, 83. η, 6. Θ, 440. ο, 207. ὑφαντὴν, ν, 136. π, 231. IV, 140. φαεινὴν, ζ, 74. ἐπθῆτ. ω, 67. ἐπθῆτος, α, 165. ζ, 192. ξ, 510. μαλακῆς, ψ, 290.
ἔπλ' ἀγορεύοντες, καικὰ δὲ φρεσὶ βυσσοδόμευεν, ρ, 66. ἐπλὸν ἔδηκε παρὲκ ϵ καικὸ Ζεὺς, ο, 487.
ἔπος, καλὸν, XXX, 13. λειπλυργὲς, XXX, 14.
ἐς—ἰδίτην πάντα κεφαλὰς, β, 152.
ἐσδύθω, ω, 101. ἐσέδυσαν, ψ, 94. ἐσιδῦσα, Θ, 526.
ἐσίμεναι, χ, 470.
ἔσκαπλον, III, 207.
ἔσκεν, β, 59. *ἔσκεν, ἣ πάντ' ἐφύλασσε, β, 346.
ἐσκίψαδ, III, 360. 415.
ἐσκίδναδ, β, 258.
ἐσκοπίαζον, κ, 260.
ἔσμηχεν, ζ, 226.
ἔσυμ' ὑμετέροιο ἐνὶ οἴκοιο ἄνακτ, α, 397.
ἐσφωνὴ, ε, 272.
ἔπασε, III, 85.
ἔπασσυσε, ν, 178.
ἔστεσσε, ρ, 191. ἔστεσσεν, α, 422. δ, 786. σ, 304. Ἔστεσϵ μείλησ, α, 424. σ, 305. XVIII, 14.
ἑστιερὴ δίχόμενος, XXXI, 11. ἑστιέλοι. ξ, 344. ἑστιέλος, β, 357. ἑστιελὲς, β, 385. ἑστιελὲων, θ, 29.
ἕστιόδε νὺφ κὰι ὕβῃ, XXVIII, 12.
ἕστι', δ, 276. ἔστιδ, α, 125.
ἔστονδ, μ, 349.
ἑστάμενος, β, 3. δ, 308. υ, 125.
ἔσταδ, ω, 466. 499.
ἑστεύοιδ, ξ, 456. ω, 466.
ἔστο, π, 199.
ἑστορύοισι, γ, 204. θ, 580. λ, 432.
ἑστύμενον, δ, 416.
ἑστυμένας, ι, 73. ξ, 347.
ἔστυο, ι, 447.
ἔστιζε, ι, 226.
ἔστιθ', pro ἔστιδι, χ, 489.
ἑστὴκη, χὺπ πίστῃ, ἐμπεδὸν, ρ, 463.
ἑστώτων, ὀρθῶν, ι, 442.
ἔστασαν, β, 341. γ, 149. 182. δ, 426. η, 89. 101. θ, 475. λ, 451. σ, 306. τ, 211. φ, 92.
ἔστιχε, ι, 444.
ἔστινε, φ, 247.
ἐσφάνωσαι, ἐδδὲ, κ, 195. ἐσφάνωδε, IV, 120.
ἔσχη, Θ, 304.
ἔσχε', XLVIII, 11. *ἔσχεν ἀπὸ θυρῶν, XLVIII, 12, 13.
ἐς τὴμέσσδ, η, 318.
ἔσχοσιν, κ, 391. ξ, 420. ω, 58. I, 165. III, 327. ἔσχοσε, α, 127.
*ἐσχέωντο, Fragment. III. 7.
ἔσω, ρ, 203. 338. τ, 218. 237. ω, 157. 226. IV, 86. ἔσω, ἐμοφὶ, ψ, 363.
ἑσὼν, δ, 61.
ἐτάρσυν, γ, 158. ξ, 50.
ἑταμαμένας, III, 411.
ἑτερομένου, IV, 159.
ἔτευχεν, κατὰ, αὖτις, κ, 113.
ἐτυφίλιξεν, ρ, 234.
ἔτων, α, 373.
ἐσύτερον, μ, 126.
ἐσφαγμένα, κ, 32. λ, 45.
ἔσφαζεν, ι, 46. ψ, 305. ἔσφαξαν, μ, 359. ξ, 426.
ἔσφιεσν, π, 6.
ἔσφιγγεν, I, 70. 87.
ἐσφόρεον, ζ, 91. τ, 32.
ἐχαίρῃ, ζ, 52. 305. η, 153. 160. ξ, 420. υ, 123. ψ, 71.
ἐχαιρέφιν, ε, 59. η, 169. τ, 389.
ἐχαπῇ, Γόρτυν@, γ, 294. ι, 182. κ, 90. ξ, 104. ἐχαπὴν, δ, 517. ω, 149.
ἔχατι, α, 23. ζ, 105.
ἔχε, δ, 270, λ, 323.
ἔχετο, δ, 705.
ἔχισε, III, 128.
ἔτα, δ, 16. ο, 273.
ἐτεῖρε, III, 290. 435.
ἐτειρέ'η, III, 58.
ἐτείρω δαιτὶ, ρ, 271. λιγέφωνον, III, 475.
ἐτειείζουσι πᾶσι θεῖσιν, αἱ Χάριτες, IV, 96.
ἑταῖροι, γ, 32. ἑλέρης, ι, 172. ἐδλοὶ, β, 391. ἐϋκνήμιδες, β, 402. πατρῴοιο, β, 254. ρ, 69. ἑταίρους, ἀπήμονας, κ, 551. ἑπαιρὲς, τ, 289. ἑλέρεις, ι, 100. ἐϋκνήμιδες, κ, 203. καρηκομόωντες, β, 408. φίλους, ι, 63. 566. κ, 134. μ, 309.
ἔτεμον, ν, 88.
ἐτέτυσται, οὐ, ψ, 201. ἐτετύσταδ, III, 51. ἐτέτυστο, α, 139. ἐτέτυστον, α, 442.
ἐτέρεξε, ε, 291, 304. ι, 144.
ἑτάρεισι, α, 182. ἑτάρες, α, 6. ἑταίρων, ἀντηΐων, λ, 370. Τ' ἐδλῶν, ι, 65. ἰφθίμων, ψ, 313. κινυμένων, κ, 556. πιθεσθ'τον, I, 231.
ἐτερεπίτλω, ψ, 300.
ἐτίθεπλο, λ, 52.
ἐτηΐπια, ξ, 166. ω, 90.
ἔτειρε, μ, 332. III, 131.
ἔτκα, η, 63.
ἐτλείσδ, λ, 296.
ἐτλίδη, δ, 663. τ, 153.

ἐπίλοιπε, γ, 109. 119.
ἔπιμεν, ψ, 349.
ἔπιον, γ, 122.
Ἐπόκρπις μεγαλήτορες, τ, 176.
ἔπῳ φάτιδομένῃ, λ, 294. ξ, 291. II, 350.
ἔπρ', ut ἐξ ἐπέρων ἔπρ' ἐσὶν, ρ, 266.
ἐπρήμεσεν, λ, 302.
ἔπρησαν, α, 107.
ἔπρεφεν, XVIII, 45. ἐπέρφησαν, ϑ, 131, ἔπρψε, XVIII, 47.
ἐπέπαλτο, λ, 523.
ἔπῖμε, κλισίηνδε ἰοῖς ἔπι γῆρας, α, 218. ἔπῖμεν, γ, 256.
ἐπέπυκτο, δ, 772. ι, 190. ν, 170. σ, 274. υ, 110. ψ, 152.
ἔπυζεν, α, 244.
Ἐπωπεύ, δ, 31. Ἐπωπεὺς, Βοηδοΐδης, ο, 95. ϑεράπων Μενελάε κρείων, δ, 22.
ἔρημεν, δ, 3.
ἐρήτυμον, α, 174. ἐρήτυμῳ γ, 241. ψ, 62.
ἐπῶϑει, β, 390. ἐπῶϑεν, δ, 781. ϑ, 52.
ἔπωλεν, ο, 243.
ἐρίμε, γ, 379. ξ, 203. ο, 364. ἐρῑμώσαϑ', υ, 129.
ἐπάραξε, χ, 88.
ἐπάρουρεν, λ, 483.
ἔπορ, *Medicâ* longâ, χ, 370.
ἔπορεν, ω, 351. ἐπόρησε, γ, 197. 203. ο, 236. ψ, 57. ω, 481.
ἔπλη, β, 82.
ἐπῖμπρα, ϖεφυκέμεναι, ἐνείαϑ', α, 148. δ, 67. 218. ε, 200.
ἐπιμαίσασϑε, ν, 184.
ἐπόλμα, ω, 161. ἐπόλμας, υ, 20.
ἔπος, α, 16. β, 89. 107. ἐπέεσσιν, τ, 222. πίσεσϑον, τ, 152.
ἔπρεσσεν, κ, 469. ἐπρέσσοντο, I, 293.
ἔπῑφε, α, 435. ἐπῑφόμῳο, ο, 364.
ἐπύμοισιν, τ, 202.
Etymolog. M. emendatum, *Fragmenti.* ν, 207.
ἔπυμον, δ, 140. ψ, 26.
* ἐπύφλωσεν, ι, 404.
ἐπύχϑη, γ, 255. ἐπύχϑης, XLI, 2.
ἐπύσσα, χ, 276. 373. ω, 282.
ἑῦ, α, 174. 302. β, 170. γ, 97. 188. 190. 200.
εὐαγγλίοιο, ξ, 152. 166.
εὐάδε, π, 28.
εὐαγῆϊ λάχνῃ, λ, 319.
εὖ ἀρκεῦίαι, χ, 128.
Εὐβοίας ναυσικλειτὴ, II, 31. Εὐβοίαν, γ, 174. Εὐβοίης, η, 321. ναυσικλειτῆς, II, 219.
εὐβοσίης, ο, 405.
εὐβων, II, 54.
εὐγλήνῳ γλήνῃ, IV, 230.
εὐδίκεῳ κεφαλ, χ, 249.
εὐγναμπτείς, σ, 293.
εὖ γνῶτον, φ, 218.
εὐδαιμονίην, X, 5.
εὐδὲ, δ, 794. εὐδὲς, λ, 189. εὐδεῖν, β, 397. εὐδῆς, δ, 804. εὐδήμβαν, ω, 454. εὐδήτω, ο, 395. εὐδῇ, γ, 359. εὐδῇσϑε, ϑ, 445.
εὐδείελον, β, 167. ι, 21. ρ, 212. 325. τ, 132. II, 438. εὐδείελος, ρ, 234. εὐδείελε Ἰθάκης, ζ, 344.
εὐδείλης, τ, 111.
εὐδμητον, υ, 302. II, 271.
εὐδμήτῳ, χ, 126. *εὐδμήτους, χ, 24. εὐδμήτων, η, 100.
εὐδὸς, ρ, 74. εὐδόμοι, ϑ, 342. εὖδον, η, 288. ξ, 479. 533. ϖ, 109. εὕδουτ', ν, 134. ο, 5. π, 229. εὐδόντες, κ, 548.
εὐεργέα, ϑ, 567. ι, 279. λ, 70. εὐεργέες, ρ, 267.
εὐεργασίας, χ, 235. εὐεργασίη μοίγ' ἀμείνων κακοεργίης, χ, 374.
εὐεργέων, δ, 365. χ, 319.
εὐεργέῳ ἀσάλῃς, φ, 389. χ, 449.
εὐζυγὲς, ρ, 288. εὐζύγου, ν, 116.
εὐηγενίῃ, XXIX, 10.
εὐήρετον, ϑ, 497. σ, 317. τ, 342. εὐήρετῳ, ζ, 48.
εὐθυμῷ, ξ, 63. εὐθύμως, I, 158.
* εὐθὺ πόρρω' ἐλαίων, III, 342.
εὐθὺς, I, 43. 86. 284. III, 355.
εὐΐππου, II, 210.
εὐκαμπέα, φ, 6. XXVI, 12.
εὐκαμπὴς δρέπανον, σ, 367.
εὔκαρποι, XXIX, 5.
εὐκεάτοιο, ε, 60.
εὔκηλοι, ξ, 479. XIX, 7. εὔκηλος, γ, 363. III, 477.
εὐκλεΐας, φ, 331.
εὐκλείη ξ, 402.
εὐκλείσιο, II, 203.
εὐκόσμοιο, III, 384.
εὐκόσμως, φ, 123.
εὐκρεμίεσιν, III, 209.
εὐκελέας, ξ, 108.
εὐκλμένη, II, 36. δ, 342. ρ, 133. ω, 225. εὐκτιμένην, ι, 130. ω, 335. εὐκλμένης, χ, 53. II, 102. IV 293. IX, 4. εὐκτίμενον, γ, 4. δ, 476.
★εὐκλῆϊ Λίπυ, II, 423.
εὔκυκλον, ζ, 58. 70.
εὐλείμων, δ, 607. II, 529.
Εὔμαιε ὑφορβὲ, π, 156.
εὐμενὲς ὕτερ ἔχων, XXI, 7.
εὐμενίτῃσι, ζ, 185.
εὐμήκεες, I, 129.
εὔμηλον, II, 54. εὔμηλε, ο, 405.
Εὔμηλε ἔπεα, Φερεκλῆς ἔτι οἰκία τεύ-ων, δ, 798.
εὐμμελίην, γ, 400.
εὐμόλπῃ, III, 475.
εὐμυλίῃ, III, 325.
εὐναίεσχε, π, 119.
εὐναίοισ, ε, 65. ψ, 299.
εὐναὶ, ϑ, 249. λ, 187. 193. 248.
εὐναιετάουσι, φ, 271. III, 283. εὐναιετάοντας, β, 400. φ, 387. χ, 399.
εὐνὰς, δ, 438. ι, 137. ξ, 14. ο, 497.
εὐνάσσω ἐξείης, δ, 408.
εὐνὴ, η, 347. ψ, 257. εὐνῇ, α, 433. δ, 333. ε, 126. κ, 335. ο, 420. π, 34. ρ, 124. υ, 130. ψ, 219. XXXI, 14. μαλακῇ, χ, 196.
εὐνηθέντε, IV, 256. εὐνηθέντες, ϑ, 292. εὐνηθῆναι, δ, 334. ε, 384. κ, 296. β, 125.
εὐνῆϑεν, υ, 124.
εὐνὴν, α, 427. εὐρεῖαν, ε, 483. ϖαλυόχοιο, ψ, 354. εὐνῆς, ϑ, 20. κ, 334. 340. 342. ο, 58. 96. ψ, 226. 346. IV, 155. 231. βεβτῆς, IV, 47. μαλακῆς, ψ, 349. ϖεικαλλέϊ, κ, 347. 480.
εὔνησε, δ, 440. γόον αὐτῆς, δ, 758.
εὐνῆσι, η, 97.
εὐνῇφι, γ, 405. δ, 307. εὐνῇφιν, β, 2.
εὖνιν, ι, 524.
εὐνομίαν, ρ, 487.
εὐνομίῃσι, XXXIX, 11.
εὐξαίμην, μ, 334.
εὐξαμένῃ, ζ, 280. εὐξάμενοι, ν, 51. εὐξάμενε, η, 330.
εὐξαο, γ, 45.
εὐξέσσας, δ, 48. εὐξέσσῃ, ν, 10. εὐξέσσῃς, φ, 137. εὐξέσσει, ξ, 225. εὐξέσσον, τ, 101. εὐξέσσε, ρ, 602. εὐξέσσῃ, ζ, 75.
εὔξοον, δ, 590. εὐξόου, α, 128.
εὐοῖζος, β, 300.
εὔορμε, δ, 3. 58. ι, 136.
εὐόχθους, XLI. 2.
εὐπαιδὲς, XXIX, 5.
εὐπατίρειαι, λ, 234. εὐπατρείῃ, 227.

Εὐπείθια, ω, 522. Εὐπείθη, ω, 464. Εὐπείθης ἠος, α, 383. δ, 641. 660. π, 363. ρ, 477. σ, 42. 283. υ, 270. φ, 140. 256. Εὐπείθης, ω, 421. 468.
εὐπλοι, ζ, 49. εὐπεπλοι, φ, 160.
εὐπτόλις, φ, 334.
εὐπλήκτων, ψ, 41.
εὐπλοίην, ρ, 467.
εὐπλοκαμίδες, β, 119. τ, 542.
εὐπλοκάμοισι, ζ, 135. εὐπλόκαμος, β, 120. ε, 58. 125.
εὐπλυνές, θ, 392. 425. ν, 67. π, 173.
εὐποίητα, ν, 369. Π, 265. εὐποιήτοιο, IV, 174. εὐποιήτοισι, υ, 150. εὐποιήτων, γ, 434.
εὐπολέμοιο πάππε νίκης, VII, 4.
εὐπηοστεκον, θ, 259.
εὔπωλον, β, 18. ξ, 71. XXXVIII, 1.
εὖρε, α, 106.
εὐρέα, γ, 142. εὐρέας, ζ, 225. εὐρέες, δ, 605. εὐρεῖα, ν, 243. *εὐρεῖαν, ε, 163. *251. 483. εὐρέα, ξ, 199. εὐρέη, α, 62. εὐρείης, ε, 250.
*εὐρεῖαν χθόνα, ε, 163. 251. 483.
εὐρύθυμιαν, δ, 374.
Εὐελπίδης, ρ, 208.
Εὔελπον, III, 222.
Εὔεργες, ε, 295. 332. λ, 311. μ, 326. τ, 206.
εὐῤῥαφίησι, β, 354. 380.
εὐῤῥείτῳ, ξ, 257.
εὐρὺ, α, 344.
εὐρυάγυια, ε, 383. χ, 230. εὐρυάγυιαι, δ, 246. η, 80.
Εὐρυάδω, χ, 267.
Εὐρύαλον, θ, 127. 140. 158. 396. 400. βεβλωγὼς ἶσος Ἄρηϊ, θ, 115.
Εὐρυδάπης, τ, 247.
Εὐρυδάμαντα, χ, 283. Εὐρυδάμαντι, σ, 296.
Εὐρυδίκη, Νίσῳ αἰδοίη παρέκοιτις, περίοπτα Κλυμένοιο θυγατρῶν, γ, 452.
Εὐρύκλει', Ὤκεανε θυγάτηρ, Πεισηνορίδαο, α, 429. υ, 148. Εὐρύκλεια, ρ, 31. τ, 401. ψ, 177. ὀλοφυρομένην, β, 361. φερέφρων, τ, 357. τροφὸς, β, 361. δ, 742. τ, 21. χ, 419. 485. 492. ψ, 25. 39. 69.
εὐρυκρείων, γ, 248.
Εὐρύλοχος θοὸς ἦλθε, κ, 205.
Εὐρύμαχος, Πολύβου παῖς, α, 399.
Εὐρυμιδοντιάδης, μεγαλήτορος, π, 58.
Εὐρυμιδοντιάδην, κ, 8.
εὐρυμίτροιο, μ, 262. 355.
Εὐρυμιδὴς Τέλεμος, ὃς μαντοσύνῃ ἐκέκαστο, ι, 509.
εὐρὺν, α, 67.
εὐρυναν ἀγῶνα, θ, 260.
Εὐρυνόμη, ρ, 495. Ἁλαμοπελάγου, ψ, 293. ταμίη, σ, 168, ψ, 154. Εὐρυνόμην ταμίην, τ, 96.
Εὐρύνομον, β, 22. χ, 242.
εὐρυοδείης, γ, 453. κ, 149. λ, 52. Π, 133.
εὐρύοπα, pro εὐρυόπην, XXII, 2. pro εὐρυόπης, β, 146.
εὐρυπόρῳσι, δ, 432. μ, 2.
εὐρυπυλὲς Ἄϊδος δῶ, λ, 570.
εὐρὺς, ε, 184. Π, 84. 334.
εὐρυσθενὲς, ν, 140.
Εὐρυτίδαο, φ, 37. Εὐρυτίδης, φ, 14.
Εὐρυτίων, φ, 295.
Εὐρύτῳ, Οἰχαλιῆϊ, θ, 224.
Εὐρυφάεσσα, XXX, 2. Εὐρυφάεσσαν, ἀγακλειτὴν, XXX, 4
εὐρυφυὲς, δ, 604.
εὐρύχορον, δ, 635.
*εὖρω. XLVII, 3.
εὐρώεντα, κ, 512.
Εὐρώπης, I, 26. Εὐρώπην, I, 78. Π, 251. 291. Vid. X, 5.
εὖσαν, ξ, 426 εὖσά τι, μίσυλλέν τι, ἢ ἀμφ' ὀϊστοῖσιν ἔπειρεν, ξ, 75. εὖσαν αὐτῷ πάντα οἱ βλίφαρ' ἀμφὶ νομ ὀφρύας, ι, 389.
εὐσκοπον, α, 38.
εὐστελμοι, β, 390. εὐστέλμου, β, 4. 14. ξ, 345.
εὐστοθέων, ν, 258.
Eustathius mifcrè lapfus, ε, 416.
εὐσσίλωσε, ξ, 247.
εὐσφύρου, θ, 267.
εὐτρεπέων βοῶν, β, 426. ε, 291.
εὐτρεφέοντι, ι, 427. εὐτρεφέϊ, σ, 346. εὐτρεφὲς, κ, 167. φ, 408.
εὐτρεφὲς λίχνῳ, IV, 158.
εὐζώνοι δμῳαὶ, καὶ ἀρᾶς φέρον ἠλιβάτοιο, IV, 105.
εὖτ', α, 192.
εὖτε, υ, 56. IV, 38. XVII, 8.
εὐτειχήτοιο, IV, 112.
εὐτρεφέες, ι, 425. εὐτρεφέος, ξ, 530.
εὔτρεφεν, τ, 354.
εὐτροχον, ζ, 72.
εὐτυκὲς, δ, 123.
εὐϋμνον, II, 19. 207.
εὐφρανθέντε, τ, 352.
εὐφραίνεσθ', β, 311. εὐφραίνεσθε, ν, 44. εὐφρόνη νέον, XXVI, 12.
εὐφρόνης Ὥρῃ, II, 194. εὐφρόνῃ δημῷ, XXIX, 14. εὐφρόνη δημὸν ἔχουσα, IV, 102. εὐφρὼ δημὸς, ρ, 531.
εὐφρόνηφιν, β, 160. 228. ν, 158. π, 399. ω, 53. 453.
εὐφροσύνησιν, ζ, 156.
εὐχάλκου, ψ, 102. εὐχάλκων, ο, 84.
εὐχε, γ, 43.
εὐχερές ἐστιν, I, 61.
εὐχὴ, α, 418.
εὐχετόωμαι, θ, 467. ο, 181. εὐχετόωνται, α, 172.
εὖχ, ι, 317. *μ, 328. φ, 338. χ, 7.
εὐχωλὴσι, λ, 34.
εὐώδεα, IV, 66. εὐώδεϊ, XXV, 6. εὐώδεα Κύπρου, IV, 66. εὐώδιος ἐν μεγάροισι, III, 65. εὐώδης ἔλαιον, β, 339 εὐώδης, ε, 64. VI, 36. XVIII, 26.
εὐώπιδα κύρην, ζ, 113. 142. εὐώπιδος Σεμέλης, VI, 58.
ἔφαγε, κατὰ, μ, 310. ἔφαγον, ο, 372.
ἐφαίνετο, δ, 519.
ἐφάμην, δ, 382. ἔφατ, ι, 413.
ἐφάτη, ε, 279. ἐφάτησαν, XXXII, 12.
ἔφατ', α, 194. ἔφατο, δ, 638. ἔφατε, κ, 35. 46.
ἔφατο, η, 256. ἐφάτην, χ, 35. ἔφατεν, μ, 275. ξ, 321. ἔφατον, ε, 135.
ἐφάψεται, ε, 348.
ἐφέβοντο, χ, 299.
ἐφεζόμην, δ, 717. ἐφίζετο, ρ, 334. ἐφεζόμενον, δ, 506.
ἐφήκεν, ι, 38. ἐφείη, α, 254.
ἐφίλησ' ἄνδρα σίδηρος, π, 294. τ, 13.
ἐφελκομένη, I, 243.
ἐφίπτεσθον, μ, 330. ἐφίπτοντες, ι, 121.
ἔφιρεν, ε, 461.
ἐφίσσας, ν, 274. ο, 277. ἐφισσάμενος, π, 443.
ἐφισάμενος, α, 120.
ἐφίστω, γ, 234. ψ, 55.
ἐφιλμένον, δ, 354.
ἐφύεσθαι, β, 109.
ἐφίψεσθ, ω, 470.
ἐφιψόωνται, τ, 331. ἐφιψόωντο, τ, 370.
ἐφῆκεν, δ, 339.
ἐφημένοι, μ, 215. ἐφήμενος, ζ, 309.
ἐφημένῳ φρεσὶν ἴσπες, φ, 85. ἐφημένος, δ, 223.
ἐφημοσύνῃ ἀλιγκιὴ, μ, 226. ἐφημοσύνῃσι, IV, 214.
ἔφην, δ, 171. λ, 429. 539. ξ, 176.
ἔφηνε, ο, 168.

ἰφθῖμο, χ, 41.
ἰφθίσι, δ, 340. ἰφθίσης, ν, 376.
ἰφθίγξοντο, κ, 229. 255. ἰφθίγξατο, I, 12. 91. 263.
ἴφθης, λ, 58.
ἴφθῑμον, λαὶ, ψ, 331.
ἴφθῑ, υ, 340.
Ἐφιάλτῃ, πλεικλεῖδι, λ, 307.
ἰφίει, ω, 179.
ἰφιάμενο, ν, 7. ἰφίαπτ, χ. ἀφίαπτ, χ, 271.
ἴφιζε, γ, 411. τ, 55.
ἰφίζεσκεν, ρ, 331. 334.
ἰφίκεσθε, Θ, 202.
ἰφίλεν, η, 256. μ, 450. ν, 206. ξ, 62. 146. ρ, 111.
ἰφίλησε, Θ, 63. III, 505. ἰφίλησεν, III, 571.
ἰφοίτων, ι, 401. λ, 42. μ, 420. ω, 414.
ἰφόλκαιον ξιστὸν, ξ, 350.
ἰφοπλίσαι, ζ, 37. ἰφοπλίσαμ, τ, 419. ἰφοπλίσαντες, β, 295. ἰφοπλίσασθαι, ζ, 57. ἰφοπλίσασιν, ζ, 69. ἰφοπλίσασι, ω, 359.
ἰφορᾷ, λ, 108. μ, 323. ν, 214.
ἰφόρει, δ, 137. ἰφόρεον, χ, 450.
ἰφορμᾶτ). ω, 275. φ, 399.
ἰφορ.ᾶ, χ, 130.
ἴφορμηθῆς, χ, 300. ἰφορμηθῆσα, μ, 122. ἰφορμήσας, η, 272.
ἰφράζετο, IV, 84. ἰφράσαθ', ξ, 236. ἰφραισάμην, ρ, 161. ἰφράσαῖο, γ, 289. III, 354. ἴφρασσε, III, 441. ἴφρασσεν, IV, 128. ἰφράσθης, τ, 485. ψ, 260. ἰφράσσαῖο, φ, 222. ἰφράσσατο, δ, 444. 529. *II, 388.
ἴφυ, ψ, 190.
ἴφυδρος Ζέφυρ, ξ, 458.
ἰφύλασσε, ζ, 346.
ἴφυν, ε, 481. ἴφυν', κ, 397.
Ἔφυρα, πίειραν ἄρουραν, β, 328. Ἔφυρης, & Ephyra Sex, α, 259.
ἴφυσαν, IV, 266. ἴφυσεν, χ. ἴφυσε, κ, 393.
ἰφύτδυσε, III, 160.
ἰφώτησεν, β, 257.
ἰφωρμήθη, δ, 713. ἰφωρμήθην, λ, 205.
ἴχ', δ, 289. III, 325.
ἴχανεν, I, 66.
ἰχάλασε, II, 6.
ἰχάνδανεν, ρ, 344.
ἰχάρη, ψ, 32. ω, 512. ἰχάρημεν, ε, 419.
ἴχε, α, 104.
ἴχεα, σ, 122. υ, 200.
ἰχεδημο, Θ, 320.
ἴχεν, α, 53. ἰχέμεν, δ, 419.
Ἐχίνη ἠρως, υ, 155. λ, 341.
ἴχισκεν, δ, 627.
Ἔχιον, βασιλῆα, βροτῶν δηλήμονα πάντων, σ, 84. 115. φ, 308.
ἴχουαι, α, 146. γ, 258. 338. φ, 270.
ἰχίφρων Πτελέπτεια, δ, 111. ν, 332. ρ, 390. ω, 293.
Ἐχίφρων, γ, 413. δῖος, γ, 439.
ἴχυ, β, 124. λ, 158. κατὰ, ι, 6.
ἰχῦθι, δ, 525. II, 56.
ἰχθαίρουσι, δ, 692. ο, 71. ἰχθαίρουσ', γ, 215. π, 96.
ἴχθιθ', δ, 756.
ἰχθίσι Γαλίη, I, 113.
ἰχθόμβ, δ, 502.
ἴχθος, ι, 277.
ἰχθραὶ ἴσαν οἱ ἀπαθαλίαι, φ, 147.
ἰχθρὸς γάρ μοι κεῖνο, ὃς πίνῃ εἶκων ἀπατηλίαι βάζει, ξ, 156.
ἰχολῶῃς, XLI, 3. ἰχολώσαπι, Θ, 205.
ἰχολώσαῖο, ρ, 458.
ἴχμαι, Θ, 182. τ, 168.
ἴχρεα δαίμων συγαρὸς αὐτῷ, ε, 396. τίς τε κακὸς δαίμων, κ, 64.
ἰχρῆστ' ἐπιτίμεν ἐ πιτίμεν, τόδε · δῶμα, φ, 69.
ἰχείμψαθ, II, 439.
ἴχεσιν λίπ' ἐλαίῳ, γ, 466. κ, 364.
ἴχνιτο, ἀμφὶ ϑ δίσμοὶ πχνήντις Θ, 297. ἴχνιθ, κ, 415. ἴχνι', χ, 88.
ἰχώρησαν, χ, 270.
ἴψαῦ, φ, 104. ἴψῃ, γ, 359.
ἰψήσας, μ, 48.
ἰψιάαῦ, φ, 429. ἰψιαώων, ρ, 530.
ἴψομαι, β, 287. ζ, 32. ἰψόμιθ', ψ, 127.
ἰῷ ϑηήσαντο ϑυμῷ, ε, 76.
ἰῷ, pro ἰοῖ, υ, 12.
ἰώϑει, III, 305.
ἰώκει, α, 411.
ἰώλπῃ, υ, 328. φ, 96.
ἰῶμεν, σ, 419.
ἰῶμι, pro ἰοίμι, π, 85.
ἰωχόει, υ, 255.
ἰώχρᾳ, δ, 693. ξ, 289.
ἰῶσι, δ, 805.
ἴωσιν, δ, 165. ψ, 119. II, 236.
ἴως ἠώ, in Principio Versûs, δ, 90. vid. *Anapæstus.*

Z.

Ζᾶν, μ, 313. ζαὸς, ε, 368.
Ζάϑιον, III, 500. IV, 259.
Ζάϑι, II, 223.
Ζάκυνθ ὑλήεσσα, ι, 24. II, 429. Ζακύνθῳ, π, 250. Ζακύνθε ὑλήεντι, α, 246. π, 123. τ, 131.
ζαμενέσσιν, III, 307.
ζατρεφίαι, II, 302. ζατρεφίαις, δ, δ, 451. ζατρεφίων, ξ, 19. 106.
ζαφλεγέες, VII, 8.
ζειαὶ, δ, 604. ζειὰς, δ, 41.
ζείδωρον, γ, 3. ε, 463. η, 332.
ζείδωρ, δ, 229.
ζίοντε, κ, 360. φ, 44.
Ζεῦ, α, 62. ἄνα, ρ, 354. μηδέπω, III, 466. 503. πάπερ, δ, 341. ὅτι ϑεοῖσι κῇ ἐνδρώσασιν ἀτάσϑαλα, υ, 112.
ζεύγνυτ', ο, 145. 190. ζεύγνυθ', ψ, 245. ζεύξαμένη, XXXI. φ. ζεῦξαι, ξ. 73. ζεύξασ', ζ, 111. ζεύξασθ', γ, 476. ζεῦξον, ο, 47.
Ζεὺς, α, 348. ἀγαθόν τι κακόν τι διδοῖ, δ, 237. αἰγίοχ, ο, 245. αἰθέρα ναίων, ε, 522. αὐτὸς πέμπε ὄλεθον ἀνθρώποισι, ζ. 188. ἐπιμάρτυρ ἱκετάων τε, ξείνων τε, ι, 270. ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης, Θ, 465. εὐρύοπα, β, 146. ἱκετήσιος, ν, 213. Κρηγένης, ω, 543. Κρηγένην, μ, 399. μηδέπω, ξ, 243. νεφεληγερέτα, α, 63. Ὀλύμπιος, δ, 173. πατὴρ ϑεῶν, ζ. 158. χάτλιος, γ, 161. περικίονι, ξ, 268. ὕπατος ἐ ἄριστος, τ, 303. ὑψιβρεμέτης, ε, 4.
Ζεφυρίη πνείουσα, η, 119.
Ζεφύριο λιγυπνείοντας ἀήτας, δ, 567. δυσιάν, μ, 289. πνοιῇ, δ. 402. Ζέφυρε, II, 283. κελάδοντ', β, 421.
Ζέφυρος, μ, 426. μίγας αἰὲν ἔφυδρος, ξ. 458. αἰθέρι, λαῖφος, ἐπιπρίζων ἐξ αἰγίαλος, II, 433. δυσαὴς, ε, 295. κεκλημὼς, μ, 408. μίγας, ξ, 458. Ζεφύρῳ μάν ὠκὺν αἴνυτ, ν, 3. Ζεφύρε, ε, 332.
Ζήθιο ἄνακτος, τ, 523. Ζῆθον, λ, 261.
ζηλήμονες, ε, 118.
ζηλοσύνῃ, II, 100.
Zenobius, ν, 302.
Zenodotus Fragment. 1. 3.
Ζῆν', υ, 339. Ζῆνα Κρονίωνα, ω, 471. ξένιον, XL, 8.
ζήτ, III, 22. ζητῖς, I, 25. ζητέουσ, III, 392. ζητέουσ, II, 215. ζητήσομεν, I, 150.
ζόφον, γ, 335. I, 26. μ, 81. ν, 356. III, 359. αἰνομόρου, ἀμαύρωσιν, III, 257. ἠεροειδέα, λ, 57. 154. ν, 241.

241. ζέφυρος, κ, 190.
ζυγαὶ, ι, 99. ν, 21. ζυγὸν, γ, 383. 486. ο, 184. III, 50. ζυγῶ, δ, 39.
ζωάγρει', Θ, 462.
ζωὸν, β, 132. ζώεις βίον ἀχάλκητον, ο, 490. ζωὸς μάλιστα, ω, 435. ζωὸν μενεαίνων, η, 149.
ζωὸν ἄστεπτος, ξ, 96. ζωὸν μενεοικίσαι, π, 429.
Ζωΐλος, Ὀμηρομάστιξ, ι, 60.
ζῶμα φαεινὸν, ξ, 482.
ζώνη, IV, 256. 283. ζώνῃσι, κ, 544. IV, 165. καλὴν, χρυσείην, ε, 231. κ, 544. παρθενικὴν, λ, 244.
ζώννυσθαι, ω, 89.
ζῶντ', IV, 189.
ζώοις, IV, 243.
ζωοῖσιν, λ, 155. ζωὸν, δ, 546. λ, 483. ω, 283.
ζώοντ', γ, 256.
ζώοντας, φ, 155. ζώοντες, δ, 805. ζώοντος, λ, 457. ζώοντων, κ, 72.
ζωὸς, α, 197. ζωῷ, ρ, 115. ζωὸς, λ, 300. ζωῷ, τ, 331.
ζώωσι, ρ, 423.
ζῶσαι, σ, 30. ζώσαιτο, σ, 73. ζώσασθαι, σ, 66.
ζῶστρόν τε, καὶ πέπλους, καὶ ῥήγεα, ζ, 38.
ζώω, γ, 354.

H.

Ἤβαιαὶ, σ, 354. φ, 288. ἡβαιὸν, γ, 14. ι, 452.
ἤβη, II, 195. πολυήρατος, IV, 226. 275. χαριεστάτη, κ, 279. ἥβῃ, Θ, 181. XXVIII, 12. ἥβην, π, 174. IV, 225. πολυήρατον, ο, 365.
Ἥβην καλλίσφυρον, IV, 8. παῖδα Διὸς, καὶ Ἥρης, λ, 602.
ἥβης, Θ, 136. ψ, 212. εὐθαρσέος, VII, 9. μείτερον, λ, 316. σ, 216. τ, 532.
ἡβήσας, τ, 410.
ἡβήσῃ, α, 41.
ἡβηταὶ, III, 56.
ἡβῶν, ψ, 187.
ἡβώοιμι, ξ, 468. 503.
ἡβώοντες, κ, 6.
ἡβώωσι ἡμιόνοισι, ε, 69.
ἠγάασθε, ε, 122.
ἤγαγε, δ, 262. 312.
ἄγαγεν, γ, 383. σ, 37. II, 473. XVIII, 14. ἤγαγον, α, 172.
ἀγαγόμην, δ, 82. ξ, 211.
ἠγαθέην, II, 37. ἠγαθέῃ, δ, 599. ἠγαθέην, β, 308. ἠγαθέοιο, III, 231.
ἄγγελος, ψ, 22. I, 100.
ἠγερέθοντο, III, 494.
ἠγερεκόμης, α, 125.
ἠγερόχοιο, γ, 386.
ἠγερώχου, κ, 505.
ἠγερέθοντο, β, 292.
ἤγαρθεν, β, 9.
ἠγηλάζεις, λ, 617.
ἡγήτορας, η, 136. ἡγήτορες, ω, 98. ἡγήτορε, α, 105.
ἠγνοίησε, III, 243. ἠγνοίησεν, ε, 78.
ἠγορόωντο, I, 18.
ἠδέος, γ, 51.
ἠδίστῃ', φ, 28.
ἤδη, β, 16. 108.
ἤδηθ', τ, 93.
ἠδίστης, ν, 80. II, 169.
ἧδος, σ, 403. ω, 95.
ἡδυγάλωκα, XVIII, 37.
ἡδυεπὴς, XXXI, 2. ἡδυεπὴς, XX, 4.
ἤδυμον, III, 241. 448.
ἡδὺν, α, 364. β, 350.
ἡδυπότοιο, β, 340. γ, 391. ο, 506.
ἠδύπνοος, VI, 36.
ἡδὺς, μ, 369.
ἧες, Θ, 290.
ἥεισθ', α, 154. χ, 331. III, 62.
ἥεισθε, Θ, 514.
ἠείδεσι, ι, 206.
ἧεν, χ. ἦεν, τ, 283.
ἠελίοιο, δ, 540. 833. ἄνακτος, II, 413. αὐγαῖς, β, 181. ε, 348. ἐπτάπορόν τε σάκος ἔχεν, III, 371. καλὸν δυομένοιο, III, 197. μίνος, κ, 160. 498. ὀξέος, II, 374. τετρήμεθα δ' ἔτι, μ, 269. 274. II, 411. τετράπλοα, ο, 403. ὑπερέχοντος, α, 8. μ, 263. φαεσιμβρότου, κ, 138. μ, 269. 274. φάος, λ, 92. ν, 33. 35. π, 220. υ, 207.
ἠέλιον, ἀκάμαντ', ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν, XXX, 7. καλὸν δόντες, γ, 138. παμφανόωντα, ν, 29.
ἠέλιος, β, 388 γ, 1. ἀνιὼν, XXXVI, 3. φαίδιμος, λ, 16. τ, 441. χ, 388. φαεσίμβροτος, κ, 191. ἠελίῳ αὐγῇ, μ, 176. ὃς πάντ' ἐφορᾷ καὶ πάντ' ἐπακούει, μ, 323. ἠελίῳ αἰνύσθε, μ, 429. καταδύντι, π, 366. ὑπερέχοντι, μ, 153. 346. 274.
ἠὲν πολλὴν, η, 15. 140. ἠέρα, ν, 189. 352. τ, 540. ἠέρι, θ, 562. λ, 15.
ἠερέθοντο, λ, 227.
ἠέριοι, ι, 52.
ἠερόεντα, β, 263. ἠερόεντι, γ, 294.
ἠερόεντος, μ, 80.
ἠερόθεν, III, 234. ἠερόθεσπε, λ, 154.
ἠερόθι, III, 172.
ἤεσαν, IV, 72.
ἧεν, τ, 283. ψ, 316. ω, 342.
ἤθεον, ξ, 147.
ἤθελ', γ, 121. ἤθελε, γ, 342.
ἦϊα, Medâ longâ, β, 289. 410. brevi, δ, 363. in fine Versûs, στονδιακῶς, ε, 266. ι, 212. δακτυλικῶς, μ, 329.
ἦϊα, ibam, δ, 427. 433. 572. κ, 309. ἦϊε. η, 7. Θ, 457. σ, 256.
ἦϊεν, ε, 57. π, 178. τ, 431. 438. φ, 303. ὃς, φ, 391.
ἤϊς φοῖβε, II, 120.
ἠΐθεοι, λ, 38. ἁλιζόντες, ζ, 63.
ἠΐθεον, γ, 401.
ἤϊκτο, δ, 796. ν, 288. π, 157. υ, 31.
ἴϊξαν, β, 154. ε, 183.
ἠΐον', παρ' ἐξετανύσθη, I, 219.
ἠϊόνας παρακλῆρας, ε, 418. 440. περιχέουσας, ζ, 138. ἠϊόνεσσι, ε, 156.
ἤϊσαν, τ, 436. υ, 7. ω, 9. 13.
ἤϊσκε, δ, 247.
ἠΐσιν ἡμετέρῃσι, ε, 368.
ἤ κ' εὐεργὲς ἔησιν, λ, 433. ἤ κεν, κ, 432.
ἦκ', ι, 538. I, 239. ἦκαν, ο, 457.
ἧκα, μ, 442.
ἤκαχ', ο, 356. ἤκαχε, π, 427.
ἠκέομεν, μ, 198. ἧκεσαν, λ, 420. μ, 265.
ἠλάσκατε τροφοῦσιν, ε, 105. τροφοεσσίζειν, σ, 314. ἀλιπόρφυρα, ξ, 53. 306. λίπη', ρ, 97.
ἠλακάτην, α, 357. φ, 351. χρυσείην, δ, 131.
ἤλασαν, ι, 375. ἤλασεν, γ, 449.
ἠλασκάζεις, ι, 457. ἠλάσκαζες, II, 142.
ἤλατο, I, 223. 246. 248.
ἠλάτο, γ, 302.
ἤλαυνε, III, 75.
ἤλδανε, σ, 69. ω, 367.
ἠλεὲ φρένας, β, 243.
ἤλεψεν, τ, 505.
ἠλίκτροισιν, ο, 459. σ, 295.
ἤλικτρον, δ, 73. ἠλίκτρῳ, XLVIII, 10.
ἠλίκτωρ, II, 369.
ἠλιὸς, ξ, 464.
ἠλιόφιν ὄμιλον, III, 5.
ἤλυθ', δ, 146.
ἠλίβατοι, ν, 196. IV, 288. ἠλιβάτοισι, XXVIII, 10. ἠλίβατος, ι, 243. ἠλίβατος, κ, 88. ἠλιβάτῳ, III, 404.
Ἠλιὸς εὐεργέος, δ, 635. Ἠλιὸς δῖαν, ν, 275. ο, 297.
Ἠλιόθι προτέρω, φ, 347.
ἤλιθα πολλὰ, ε, 483. ι, 330. ξ, 215.

215. τ, 443.
ἥλικες, σ, 372.
Heliodori Æthiopica, λ, 612. Not. *Schol.*
Heliodorus Grammaticus, ο, 696. τ, 562. Not. *Schol.*
ἥλιον, φαίθοντα, XXX, 1. ἥλιος, θ, 271. I, 293.
ἥλκησε, λ, 579.
ἥλκυτο, γ, 275.
ἥλυξα, μ, 335. ἤλυξαν, γ, 297.
Ἡλύσιον πεδίον, κατὰ Ἡλυσίῳ, τῷ Ἐλαθήρῳ, εὐσεβεστάτῳ, δ, 563.
ἥλω, χ, 230.
ἡλώμην, δ, 91. ν, 321.
ἡμαθόεντα, α, 93. β, 214.
ἧμαι, θ, 157. ξ, 41.
ἦμαρ, β, 345. γ, 180. αἴσιμον, π, 280. II, 356. δῖόλον, ρ, 606. ἴσδομον, μ, 399. ἱερὸν, ι, 56. κακὸν, κ, 269. μέσον, π, 288. μόρσιμον, κ, 175. νηλεὲς, θ, 525. νόσιμον, α, 9. 168. σῶστιν, ι, 161. 556. κ, 183. 476.
ἡμάρτανε, λ, 510. Margites, 3.
ἧμαι, π, 370.
ἡμαται μακρὰ, κ, 470. ἥματι, ἑνεκοσῷ, ζ, 170. εἰκοσῷ, ε, 34. μίσῳ, II, 341. *Χειμερίῳ*, XLVI, 6.
ἡματίη, β, 104. τ, 149. ω, 138.
ἥμβρεφε, φ, 421. ἤμβρεφεν, η, 292.
ἠμείβετ', α, 44. ἠμείβετο, ι, 506.
ἤμελγε, ι, 238. ἤμελγεν, ι, 244.
ἠμείρη ἤδη, ω, 513.
ἠμελεῖς ἠβώοντι, ε, 69.
ἤμερον, ο, 162.
ἡμιθέων, XXX, 19. XXXI, 19.
ἦμιν, ν, 177. υ, 272.
ἡμιονείην, ζ, 72.
ἡμίονος, XLVIII, 9. ἀδμῳῆτις, παλαιτρῷσι, δ, 636. φ, 23.
ἡμιόνους κεφαλῇσιν ἀνεπρώϊυχας, ζ, 253.
ἡμίπεπον, ὠμησόντες, I, 249. 251.
ἡμίσεις, γ, 155. 157. ἡμισέων, ω, 463.
ἥμισυ, ι, 246. 248. ν, 114. ρ, 322.
ἧμος, β, 1. γ, 404. 491. δ, 306. 431. 576. ε, 228. ι, 58. 152. 168. 170. 307. 437. 558. 560.
ἦμός δ', δ, 400. θ, 1. μ, 439. τ, 426.
ἤμυσε, I, 240.
ἤναστε, γ, 305. λ, 275.
ἤνδανε, γ, 150. ε, 153. θ, 506. κ, 373. ξ, 337. π, 398. ρ, 173.
ἤνεγκεν, χ, 493.
ἤνεικαν, δ, 784. Vid. ἤνεικαν.
ἠνεμόεντα, γ, 172. IV, 292. ἠνεμόεσσαν, I, 400.
*ἤνεν, ὀδὲν, II, 420.
ἤνεον, ἐπὶ, μ, 294. 352.
*ἤνθεεν, II, 139.
ἠνία, γ, 483. σχαλόωσι, ζ, 81.
ἤνιν, γ, 382.
ἡνιόχευεν, ζ, 319.
ἡνίπαπε, υ, 17. 303. VI. 25.
ἦνον ὀδὸν, γ, 496.
ἤνοπι χαλκῷ, κ, 360.
ἠνορέην, ω, 508. ἠνορέης, VII, 6.
ἠντήσατε, γ, 44.
ἤνυσεν, δ, 357. ω, 71. ἤνυτο, ε, 243.
ἠοῖαι, ι, 44. κ, 263. ρ, 55. ἠοῖαν, γ, 174. ε, 99. 112. μ, 160. ξ, 336. ἤοιον, ξ, 216. ξ, 237. II, 105.
ἦξαν, ab ἄγω, I, 114. ἦξε, τ, 539.
Ἠοῦς, ζ, 31. ξ, 266. φαινομένυφιν, δ, 407. η, 222. μ, 24.
ἠοῖην, δ, 447. ἠοῖοι, δ, 656. ἠοῖον, θ, 29.
ἤομεν, κ, 251. 570. λ, 22.
ἠόνα, I, 13.
Ἠπὺς ἠγορεύεις, μ, 3. ν, 94. φαεινὴς ἀγλαὸς υἱὸς, δ, 188.
ἤπαρ, ι, 301. λ, 577. I, 215. μέσον, I, 203. 232. ἤπατι, I, 37.
ἤπαφε, χ, 83.
ἤπαφε, ξ, 488.
ἠπεδανὸς, θ, 311. II, 316.
ἠπείρου, ε, 348. 402. ν, 235. π, 325. 359. ω, 377. μυλαύνης, ξ, 97. φ, 109. VI, 22. ἤπειρον, ι, 49. 496. ν, 116. πατρίφορε, II, 21. ἠπειρόνδε, ε, 56. 438. ι, 73. 485. κ, 403. 423. σ, 83. 114. ψ, 236. II, 506. ἤπειρος, IV, 5. ἠπείρου, α, 162. γ, 90. ε, 350. 399. ι, 85. κ, 56. ξ, 136. π, 367. II, 138. 488. ἠπείρῳ, ν, 114. ξ, 100.
ἤπειτα, vid. δὴ ἤπειτα.
ἠπερόπευε, 420. III, 574. ἠπεροπεύειν, ξ, 400. ἠπερόπευον, ο, 418. ἠπερόπευσας, XL, 7. ἠπεροπευτὰ δολοφρονέοντι, III, 282.
ἠπεροπῆα, λ, 363.
ἠπητής, I, 183.
ἤπια οἴδει τοι, ν, 405. ο, 39. ἀνάκτεσιν ἤπια εἰδὼς, ο, 556. ὄφρα μοι πάσῃς ἠπίη ἦσθα, ν, 314. ἤπιος, β, 47. 230.
ἠπύει, κ, 83. ρ, 271. ἤπυεν, ι, 399.
ἦρα φέρεσθε, ἐπ' Ἀχαιούσιον, γ, 164. φέρουσιν, 375. φέρων, σ, 56.
ἦρα, σῷ παιδὶ μέγα κλέος, ω, 33.
Ἡρακλέα, Διὸς υἱὸν, μιγὲν ἄνευτον, XIV, 1.
Ἡρακλείδης, ὁ Μιλήσιος, ψ, 282.
Ἡρακλείδης Ποντικὸς, λ, 577.
Ἡρακλεῖτος, ὃς ἀπίστων, μ, 39. 322.
Ἡρακλείης χεῖρας, XLVII, 18.
Ἡρακλῆα, θρασυμέμονα, θυμολέοντα, λ, 266. μεγάλων ἐπιτροπὸν ἔργων, φ, 26.
Ἡρακληείην βίην, λ, 600.
Ἡρακλῆϊ, θ, 224.
ἤραρεν, δ, 777. III, 50.
ἠρήσαντ', λ, 237. ἠρήσασθε, III, 130.
ἦρι', ὀπίσσω, ᾧ παιδὶ μέγα κλέος α, 240. ξ, 370. ἦρι, δ, 107.
ἠρόησε, γ, 62. 64. δ, 701. ζ, 323. η, 1, II, 332.
ἦρα κάρη, IV, 175.
ἦρσε, τόξον ἄνακτος, σκ, φ, 56.
ἦρτει μὲν χόλος ἀχιλῆϊ, θ, 304. λ, 43. 632. μ, 243. χ, 500. καθὰ μὲν ὕπνῳ ἦρτει παιδαμάτωρ, ι, 373. ὑπὸ χλωρὸν δίον ἦρτο, ω, 449.
ἤρυτ', φ, 40.
ἤρυτο, ἀπὸ, τ, 61.
Ἥρη, βοῶπις, πότνια, II, 348. 353.
Ἥρην χρυσόθρονον, XI, 1. ἀθανάτην θεὸν εἶναι, ὑπείροχον εἴδος ἔχουσαν, XI, 2. Ζηνὸς ἐναγλάϊσμα καὶ σύγκοιτον, ἄλοχόν τε, XI, 3. κυδρὴν, XI, 4. Ἥρης, θ, 465. λωτοκαλίνῳ, II, 95. 99. 105. νύμφης ἐρατεινῆς, XXXIII, 2. χρυσοπέδιλα, λ, 603.
ἠρέσατο, α, 366.
ἦρι, ut ἠῶθεν δὲ μάλ' ἦρι, τ, 320. μάλ' ἦρι, υ, 156.
ἠριγένεια, β, 1. γ, 404. 491. δ, 195. 306. 431. 576. ε, 228. θ, 1. 152. 170. 307. 437. 560. &c. ἠριγένειαν, ψ, 347. ἠριγενείῃ, IV, 227. ἠριγενείας, μ, 3. ν, 94.
Ἡριδανοῖο, I, 20.
ἠερίθοιον, κ, 204.
ἤρκεσε, χ, 296. I, 210.
ἤρκεσε, δ, 292.
ἤρμοσεν, ε, 247.
ἤρνεῖτο γυναικὸς γάμον, ω, 125.
ἦρξε, ξ, 230.
ἤρξαθ', ψ, 310.
ἤρπαξ', ο, 174. ἥρπαξε, IV, 121. ἥρπασ', IV, 204. ἥρπασεν, ο, 250. IV, 219.
ἦρτυε, γ, 152. λ, 438. ἤρτυεν, π, 448. ἠρτύναθε, δ, 782. θ, 53.
ἤρτυον, υ, 242.
ἦρχ', β, 15. π, 345. σ, 348. υ, 359. χ, 461. ἦρχε, α, 28. β, 416. γ, 12. 68. ἤρχετο, α, 367.
ἠρῶ, σ, 175. ἠρώμην, μ, 337.
ἤρω',

ἤρω', λ, 519. ἤρωα, α, 189. IV, 77. ἤρωες, ω, 68. ἤρωϊ, β, 99. Θ, 483. τ, 144. ω, 133. ἥρωος, χ, 185. ἥρωϑ διτυλλαβῶς. ὡς ἥρωος, ζ, 303. ἥρως, Αἰγίπλϑ, β, 15. Ἀλήϑεσις, β, 157. ω, 450. Ἀτρείδης, ε, 52. 121. γέρων, η, 155. Μελϑ, σ, 422. Πεισίστρατϑ, γ, 415. ο 131. Τηλέμαχος, δ, 21. 303. 312. Ἐχέπνους, λ, 341. Φαίδιμϑ, δ, 617. ο, 117. Φελδὼν, ζ, 316. ἡρώων, ω, 101. δ, 268. η, 44. θ, 242.

Ἡρωδιανὸς, χ, 56.

ἧσται δ' αἰνῶς, ι, 353. ἧστο, Θ, 203.

ἡΰς. β, 240. ἤϑην, η, 232.

ἤϑεα. ι, 292. ξ, 109. ρ, 358. υ, 19. ἤϑεον, υ, 348. καβ', α, 9. *Heſiodi* Fragment. λ, 285. II, 210.

Ἡσίοδος, ξ, 508. λ, 285. μ, 168. ρ, 33. σ, 328. τ, 177. χ, 278. emendatur, μ, 192. χ, 90. *Homerum* imitatur, Vid. *Homerum*. *Heſychius* emendatur, δ, 708. ι, 108. ξ, 51.

ἡσυχάζοντ', χ, 498. ἡσυχάζοντϑ, γ, 35. τ, 415. V, 15.

ἡσυχίης, τ, 231. ἡσυχίην, χ, 473.

ἧσται, ο, 364.

ἧστο, ξ, 305. ἧστο, α, 114. ἧστο, II, 456.

ἡσυχίη, σ, 22. III, 356.

ἡσυχίως, III, 437.

ἠχοῦσι, Θ, 269. * λ, 441. II, 387.

ἦπι, β, 387. I, 354. ἠπίοισι, γ, 173. ἤπιον, κ, 17. ω, 336.

ἤτορ. δαίεϑ, α, 48. ἄλκιμον, XXVI, 9. ἀμείλιχον, XXVII, 2. δεδαϊγμένον, ν, 320. εὐμενίης, XXI, 7. πεπνυμένϑ, σ, 152. φίλον, α, 60. 114. 316.

εὖ, μείνϑ, β, 271. εὖς τι μείναις τι, ι, 508. κρατερός τι. III, 466.

εὐγένειον, XVIII, 39. εὐγένειος, δ, 456.

εὐγλῆνις, IV, 94.

εὐδα, 213. 230. 306. 345. 388. 399. 412. &c.

εὐζήμοιβλον, XXIX, 1.

εὐκόμοιο, XXV, 3. εὐκόμοιο, Θ, 452. μ, 389. XXVI, 21.

εὐναίοιϑ, δ, 449.

εὗσεν, ω, 529.

εὖτ', Θ, 280. 518. λ, 221. III, 147. εὖτ', ξ, 476. ρ, 463. φ, 48. I, 73. III, 55. 151. 163. 195. 237. XIX, 4.

Εὐφαὶ', Θ, 355. Εὐφαὶ, XIX, 8. Εὐφαίσιο, δ, 617. εὐκλυτῆ, III, 115. εὐκλυτῆ, Θ, 287. ω, 75. εὐλύφοιϑ, Θ, 297. 327. Ἡφαίστου κλυτοεργοῦ, Θ, 345. κλυτοτέχνην, Θ, 286. XIX, 5. Ἥφαιστος, ζ, 233. η, 92. Θ, 272. 293. 330. ψ, 160. II, 317.

* ἧφι βίηφι πεπίσας, φ, 318.

ἡφύσαμεν, I, 165. ἡφυσάμην, η, 286. ἡφύσατο εἵνϑ, ψ, 305.

ἧχ', pro ἦχε, III, 400.

ἠχῇ ϑαυσίῃ, λ, 632.

ἠχήεντα, * καδδωκείαι, δ, 72. ἤρεια, XIII, 5.

ἤχϑη, ξ, 366. ο, 456.

ἤχϑησε, λ, 436. 559. τ, 364.

ἦχε, ζ, 94. τ, 553.

ἤχλυσε, μ, 406. ξ, 304.

Ἠχὼ, Παὸς ἐτείρη, XVIII, 21.

ἠῶ, β, 434. η, 288. ι, 26. ν, 240. ψ, 246. II, 436. δῖαν, ι, 151. 306. 436. λ, 374. μ, 7. π, 368. τ, 50. 342. εὐθρονον, ρ, 497. σ, 317. τ, 342. ῥοδοδάκτυλον, XXX, 6. χρυσόθρονος, τ, 319. ψ, 243.

ἠῶϑεν, α, 372. η, 189. μ, 293. ξ, 512. ο, 307. 507. ρ, 600. σ, 247. μακὰ ἦελ, τ, 320.

ἠῶϑι, ϖϖϑ, ε, 469. ζ, 36.

ἠῶϑϑ γεγονὼς, III, 17.

ἠὼς, λείξις πολυσήμαντος, β, 1. ε, 1. ι, 56. κ, 190. ξ, 220. τ, 192. δυσώνυμϑ, τ, 571. εὐθρονϑ, ξ, 48. ο, 494. εὐπλόκαμϑ, ε, 390. ι, 76. κ, 144. ἠερόεσσα, ῥοδοδάκτυλϑ, β, 1. ι, 52. χρυσόθρονϑ, κ, 541.

Θ.

Θ Ἀκοστέμεν, γ, 336. Θαάσσεις, III, 465.

Θαλάμοιο, II, 77. Θαλάμῳ, ε, 432.

Θαλαμηπόλϑ, η, 8. ψ, 293.

Θαλάμοιο, α, 441. β, 5. γ, 441. Θυώδεϑ, δ, 121. πολυκμήτου, δ, 718. ὑψοροφοῖο, δ, 121.

Θάλαμον, δ, 263. εὐρὺν, ὑψόροφον, β, 338. κηώεντα, ε, 99. πολυδαίδαλον, ζ, 15.

* Θαλαμόνδ', χ, 109. Θαλαμόνδε, β, 348. φ, 8. χ, 161.

Θαλαμϑ ὑψηλὸς, α, 425. Θαλάμου, εὐστεφέϑ, ψ, 178. πύκα ποιητοῖο, α, 436. ὑψηλὲ, π, 285.

Θάλασσα, ζ, 95. ἀζηχέα ϑῖνα, ε, 413. πολλὴ, ε, 455.

Θαλάσσια ἔργα, ε, 67.

Θάλε, ᾧ πόδες ὠγρὸς ἐπιλῴη, XVIII, 33.

Θαλέϑοντες, αἰϑροι, ζ, 63. Θαλέϑων, ψ, 191.

Θαλειαι, γ, 420. III, 477.

Θαλερὴν ϑυγατ, Θ, 76. 99.

Θαλερὸν, ξ, 705. Θ, 476. τ, 472. Θαλερόφι, υ, 74.

Θαλίων, εὐώδης, ὑπέκπϑος. XVIII, 26. *Thaletis* ſententia de Deo, γ, 246.

Θαλίης, σὸ, πέρπ). λ, 602. Θαλίης σὸ, III, 453. Θαλίῃσι, III, 56.

Θαλλὸν, ρ, 224.

Θάλϑ, ζ, 157. IV, 279.

Θαλπιόων, τ, 319.

Θάλπουσιν, φ, 179. 184. Θάλπει, φ, 246.

Θαλπωρὴ, α, 167.

Θάμ' ἐπάγετο οἰνοχοεύων, α, 143. Θαμὰ τοῖον ἐμισγόμεϑ' ἀλλήλοισιν, α, 209.

Θάμβεον, II, 135. Θάμβησεν, β, 155. Θάμβησεν. α, 323.

Θαμβεῦς, ω, 393. Θάμβϑ, γ, 372.

Θαμείης, μ, 92. * Θαμειαὶ, III, 44.

Θαμιζέων, ε, 88, Θαμιζων, Θ, 181.

Θάμνοις πυκινοῖσι, ε. 471. Θάμνοισι, η, 285. Θάμνος πανόφλοιος ἐλαίης, ἄκμηνος, Θαλέϑω. ψ, 190. &c.

Θάνατοι συναρὴ, μ, 341. Θάνατος αἰδληχρὸς, λ, 133. ψ, 281. οὐκ ἀπλὴς, ρ, 546.

Θανέειν, α, 59. Θανέεσϑ, υ, 21.

Θανόντι, α, 236. Θανόντων, ω, 189. 295. Θανὼν, δ, 553.

Θάπτοι, γ, 285.

Θαρσαλέως, α, 382. 385.

Θάρσϑ, β, 372. Θαρσήσας, γ, 76. 252. III, 423.

Θάσσεν, α, 321. γ, 76. ζ, 140. μείρα, ι, 381.

Θαρσύνω, γ, 361.

Θᾶσσον, β, 307. Θᾶσσον. III, 255.

Θαῦμ' ἐπέτυκτο πελώριον, ι, 190. Θαῦμα, ζ, 306.

Θαύμαζε, Θ, 265. ω, 369. Θαυμάζεσκεν, τ, 229. Θαύμαζον, α, 382.

Θαύμασεν, IV, 84. Θαυμαίνοντες Θ, 108.

Θαύμασεν, III, 414.

Θαυμασίην, ῥεῖϑρον, ὅσσαν ἀκούω, III, 442.

Θαυμάσσασϑαι, ν, 157.

Θαύμαστ' ἰδέϑϑ, πολλὰ, I, 58.

Θαυμαστὰ, III, 80. 439. VI, 34.

Θεὰ, α, 10. Θεᾶς, κ, 220.

Θέαινα, Θ, 341.

Θεῖον, α, 14.

Θέϊ, ω, 207. Θέειν, Θ, 123. ξ, 501.

Θέειον, κακῶν ἄκος, χ, 481. Θείῳ, μ, 417.

μο, 417. ξ, 307.
Θωΰτας, ψ, 50. Θωϊάσσω, χ, 482.
Θώϊον, γ, 112. 370. δ, 202.
Θώϊη, α, 116. Θώϊης, κ, 341. τ, 403.
Θῶμιν, μ, 347. Θῴομεν, ν, 364.
Θωλόπιδαι, η, 123.
Θωϋμάσσας, χ, 443.
Θωϋμάσσω, ι, 459.
Θώϊον, α, 65.
Θήλυμι, α, 57.
Θῆλυ, vid. in ἰθῆλυ.
Θηλυτῆρ' ὀδυνάων κακῶν, XV, 4.
Θηλυτήρια, α, 337. Θηλυτήριον, θ, 509.
Θημοθλία, II. 254. 294.
Θήμονας, δ, 297.
Θεμις ἐστὶν, γ, 45. 187. ι, 268. κ, 73. λ, 450.
Θέμις ἰχνάων, II, 94. *Θέμιστι, XXII, 2. Θέμιστες, β, 68. VII, 4.
Θήμιστας, ι, 215. II, 394. Θήμιστες, ι, 112. π, 403.
Θημιστεύω, ι, 114.
Θήμονα, ι, 486. 542.
Θῆτες, φ, 267. Θῆτων, κατὰ, Θλιμμία, τ, 599.
Θία, κ, 333.
Theogonis, ζ, 162. Θ, 329.
Θεοειδέα, π, 20. Θεοειδὴς, α, 113.
Θεοείκελον, γ, 416. Θεοείκελος, δ, 276. Θ, 256.
Θεόθεν, π, 447.
Θεοί, α, 17. 19. 195. 222. ἀθάνατοι, γ, 346. δώτῆρες ἐάων, Θ, 325. ἔργον ἀείξασι, ο, 371. μάκαρες, ε, 7. ὑραυίωνες, η, 242. ι, 15. φίλοι, ω, 513.
Θεοκλύμενον, ο, 286. Θεοκλύμενος, ο, 256.
Theocritus explicatur, χ, 474. laudatur, θ, 163.
Θέμεν, Θ, 247. ω, 484.
Θεοπροπίων, β, 184.
Θεοπροπίης, α, 415. β, 201.
Θεοπροπέων, 416.
Θεὸς ἀθανάτῳς, ω, 446. βρότεαν δὲ δαμῆναι ἀρχαλέος, δ 397. ἐπευφήμησε, ρ, 484. ἔχεν ἔκδικον ὁμμα, I, 96. πολυάρητος, ζ, 280. σόφρων, Θ, 498. χθιζὸς, β, 262. ὁ Θεὸς, de *Sole*, de *Deo*, vel *Deâ*, η, 38. 291. μ, 261.
Θεῦ πομπῆες ἀλιῦσιν αἱ αἰφνίδιοι λαμπηδόνες, &c. τ, 40.
Θέυσε, ν, 88. ο, 294. II, 435.
Θεόφιν, μᾶλλον ἀζήλωτος, γ, 110. 409.
Theophrastus, δ, 229. 230. κ, 510. τ, 457. ω, 246. I, 163.
Θεράπεσσι, ν, 265. Θεραπεύσαν Θ, II. 390.
*Θερσίτειαν ἰκανοβιλήτην, II, 157.
* Ἀσπάλιωνος, II, 166.
Θερσίτεω ὀτῆρες, δ, 38. Θερσίτην, δαίμονι δαιτρησυνέων, π, 253. Διὸς, λ, 254. Θερσίτοιο, σ, 296. ὀτῆρες, α, 109. Ἄρεος, XXXVIII, 2. Μυσῶν, XXXI, 20. *Θερσίτην. *Margites*, I. ὀτρηρὸς, δ, 23.
Θέρει, μ, 76.
Θερσῆς, τ, 64.
Θερίω πυρὸς, ρ, 23.
Θέρεϊ, ξ, 77. Θερμὰ, δ, 523. Θ, 249. 451.
Θερμαΐσῃς, ι, 376.
Θέρμετ' ἀλ' ὕδωρ, Θ, 426.
Θέρμεθ' ἁλ' ὕδωρ, Θ, 437.
Θερὸς, η, 118.
Θερσόμενος, τ, 507.
Θὲς, σὺ, Θ, 425.
Θέσαν, λ, 273. 554. Θέτ', II, 52. Θέτε, ν, 207. Θέτε, δ, 729.
Θέσκελα, λ, 373. 609.
Θεσμοῖς, VII, 16. Θεσμὸν, ψ, 296.
Θεσπεσίων, μ, 158. Θεσπεσίη, ω, 49. II, 360.
Θεσπιδαὶς πῦρ, δ, 418.
Θέσπιε, κ, 328. Θ, 498. ρ, 385. III, 441. Θέσπις, IV, 209.
Θεσπρωτὸς, π, 427. Θεσπρωτῶν, ξ, 315. 316. 335. π, 65. ρ, 526. τ, 271. 287. 292.
Θέσσαο, ζ, 248.
Θέσφατ', μ, 155. παλαίφατα, ι, 507. ν, 172. Θέσφατ', λ, 150. Θέσφατα, λ, 297. III, 469. 537. Θέσφατον, δ, 561. κ, 473. III, 531. Θέσφατος, η 143.
Θέτ', λάβ', φ, 119. Θέτ', β, 3. δ, 308. υ, 125.
Θέτις ἀργυρόπεζα θεά, ω, 92. II, 319.
Θεῶν, ἀθανάτων, ω, 443. XXVIII, 2. κίεν ζυγέντε, ψ, 81. αἰὲν ἐόντων, γ, 147. βυλὰς, π, 402. μακάρων, Θ, 281. πάντες δὲ θεῶν κατέυσ' ἄνθρωποι, γ, 48.
Θεώπεα, ν, 111.
Θηβαΐν, vid. Τειρεσίαο.
Θήβη ἱερὴ, II, 226. πολυηράτῳ, λ, 274. Θήβην εὐρύχορον, λ, 264. Θήβης ἑπταπύλοιο, λ, 262. Θήβηθι, ο, 247. Αἰγυπτίης, δ, 126. καλλιχόροισιν, XIV, 2.
Θηεῖτο, ε, 75. ζ, 237. η, 133. Θ, 265. Θηεῦντο, β, 13. ρ, 64.
Θηήσατο, ρ, 315. Θηήσαῖο, ε, 74. Θηήσαῖο, ε, 76. η, 134. ο, 132.
Θητὴρ, φ, 397.
Θήϊον, χ, 493.
Θῆκαν, α, 223.
Θήλειαι, δ, 636. φ, 23. ἀνήμελκται, ι, 439. τιτάνες, ξ, 16.
Θήλιον λειμῶνες ἰὼ ἠδὲ σελίνου ἑλομφοὶ, ε, 73.
Θῆλυν, μέλαιναν, κ, 527. 572. Θῆλυς, ε, 467. ζ, 122.
Θηλυτεράων, λ, 385. ψ, 166. Θηλυτέρῃσι, λ, 433. ο, 421. ω, 201.
Θημωνία, ε, 368.
Θῆρας, λ, 572. IV, 18. XVIII, 13.
Θῆρες, IV, 123. XIX, 4.
Θήρεσσιν, ε, 473. ξ, 21.
Θηρεύοντ', τ, 465.
Θῆρην μυοσεκίαν, ι, 158.
Θηρία, IV, 4. Θηρίον, κ, 171. 180.
Θηρὸς, XLIV, 4.
Θηροσκόπῳ ἰοχέαιρα, XXVI, 11.
Θηρσὶ, ω, 291. Θηρῶν, IV, 68. XXVI, 10.
Θησαίαν', σ, 190.
Θησεῦ μήτηρ, II, 123.
Θησέα, λ, 630. Θησεῖ, λ, 100. π, 282. Θησεὺς, λ, 321.
Θήσεαι, ε, 136. η, 257. ψ, 336. III, 514. Θήσεται, φ, 316. Θησάμενος, υ, 394.
Θῆται γαῖαν, δ, 89.
Θῆτες, δ, 644.
Θητεύσομεν, λ, 488. σ, 356.
Θῆνα, β, 260. Θῆνί, β, 408. Θῆς, μ, 75.
Θηήσκουσι, θ, 526.
Θηήσκουσ' ἄνθρωποι ἄπαξ, μ, 22.
Θνητὰς, ε, 213. Θνητῶν, α, 219. ε, 32. &c.
Θόας, Ἀνδραίμονος υἱὸς, ξ, 499.
Θοὰς, δ, 255. Θοῇ, γ, 61. Θοὴν, α, 303. Θοῆς, α, 260.
*Θοίας, I, 40.
Θοινηθῆναι, δ. 36.
Θόλοιο, χ. 466. Θόλῳ, χ, 442. 459.
Θορεῦσι, ψ, 32.
Θορυβῆτης, I, 189.
Θορὼν, χ, 303.
* *Thucydides* laudat Hymnum *Apollinis*, ut *Homeri*, II. 1. & 146. 147. 165. levitèr stringitur, ξ, 316.
Θύελλαι ἀλκῆς, δ. 527.
Θύελλες, vid. Πόλυβος.
Θόωκοι, μ, 318. Θόωκος, β, 26.
Θόων, Θ, 113.
Θόωσα, α, 71.
Θρασυάων, ε, 434.
Θρασυμήμονα, θυμολέοντα, λ, 266.
Θρασυμήδης ἀντήνορος, γ, 414. μετὰ πάλεμον, γ, 442. Νίσυρον υἱὸς ὑπερθύμου, γ, 448.

Θρῆσσαν

θρασὺν, δ, 146. κ, 436.
θρίψας, ι, 246.
Θρῃκίη, Η, 34. Θρηΐκιον, Η, 33.
Θρῃκηνδὲ, Θ, 361.
θρῆισον, ω, 61.
θρῆνον, XVIII, 18.
θρηνυϊ, ρ, 504. θρῆνυν, ρ, 409. 462. τ, 57. θρῆνυς, α, 131. δ, 136. κ, 315. 367.
θριγκίον, π, 165.
θριγκοῖσι, ρ, 267. θριγκὸς, η, 87.
Θρινακίη, λ, 106. Θρινακίην, μ, 127. 135. Θρινακίης, τ, 275.
θρόνοι, η, 95. θρόνοις δαιδαλέοισι, ρ, 32. ὑακινθίνοισι, υ, 150. θρόνοισι ὑψηλοῖσι, θ, 422. θρόνοισιν ξεστοῖσι, π, 408. θρόνον, α, 130. ἀργυρόηλον, Θ, 65.
θρυαλίζοι, III, 485.
θρώσκω, I, 134.
Θρώων, Ἀλφειοῖο ῥόοιο, II, 423.
θυγατηρ Διὸς, α, 10. θυγάτηρ Ἄτλαντος, α, 52.
θύελλα, η, 275. μ, 288. 409. ἁρπάξασα, δ, 515. ε, 419. υ, 63. ψ, 316. ἁρπάξασα, κ, 48. δύνη, ε, 317.
θύελλαι, δ, 727. πνοιὴ ὀλοοῖο, μ, 68. ἀνέλοιτο, υ, 66. κραναὴ, ζ, 171.
θύελλη, κακὴ ἀνέμοισι, κ, 54.
θῦεν, λ, 419. χ, 309. ω, 184.
Θυέστης, δ, 517. Θυεστιάδης, δ, 518.
θυίων, ο, 261.
θυΐης, θ, 363. θυΐηΐ, III, 537.
θυΐσωσιν, III, 557.
θυμαλγέα, Θ, 272. ψ, 64. ω, 325.
Θυμαρέα, ψ, 233. θυμαρὲς ἔδυκε σκῆπτρον, ρ, 199.
θυμηγερέων, η, 283.
θυμηδὲ κρέμασθε, π, 389.
θυμήρε, XXIX. 18. XXX, 17. θυμῆρες, κ, 362.
θυμηδακὲς μοῦνος, Θ, 185.
θυμολέοντα, δ, 724. 814. λ, 266.
θυμὸν, ὃν κατὰ, α, 4. ἀγήνορα, λ, 561. ἀμύμονα, π, 237. ἀπηνέα, ψ, 97. εὐφρονα, IV, 102. θυδέα, τ, 364. κεκαφηότα, ε, 458. μεγαλήτορα, ε, 298. νεοπενθέα, λ, 39. πολυπενθέα, ψ, 15. σαόφρονα, VI, 49. πλαπενθέα, ε, 222. φίλον, ξ, 405. φοινὸν, II, 362. θυμὸς ἀγήνωρ, β, 103. ἄπιστος, ξ, 250. ἐλεήμων, ε, 191. εὔφρων, ρ, 531. σαόφρων, XXXV, 2. σοὶ ἔρκος, ε, 191. τολμήεις, ρ, 284. ὑπέρβιος, ο, 212. φίλος, ν, 40. θυμῷ ἀεσίφρονι, φ, 202. ἄφρονι, φ, 105. εὐφρονι, XXIX, 14. κεκασμένον, ι, 501. *νεοκηδέϊ, *Fragment.* 139, ηλίϊ, ε, 271. σαόφρονι, π, 257. πτολιέπορ. δ, 447.
θυμοφθόρα, β, 329. θυμοφθόρον, δ, 716. θυμοφθόρος, τ, 323.
θυμώδη, I, 236.
θῦνε καθ' ὁμίλους, ω, 448. θύνηθε, μ, 121.
θύοντα, *Priori* brevi, ο, 260. θύοντες, II, 491. 509.
θυοσκόος, φ, 145. χ, 318. 321.
θύω, *Primâ* brevi, ε, 60.
θύρας, ν, 109. XLVIII, 3, εὐερχέας, διηλίβδης, ρ, 267. φαεινὰς, ζ, 19. χρυσέας, η, 88. θυρέων, α, 107. ὑψηλάων, γ, 407.
θυρεὸν μέγαν, ὄφρα μιν, ι, 240. 313. 340.
θυρεὸς, σ, 384. καλὸς, φ, 49. φ, 137.
θυρέων, φ, 47. 191.
θύρηφι, ι, 238. χ, 220. βλαβερὸν, τὸ θύρηφι, III, 36.
θῦσε, ξ, 346.
θυσαίων, I, 175.
θυσὶ', ε, 264. φ, 52. IV, 58. θυσίδος, δ, 121. III, 322. θυσίδας, II, 87. IV, 59.
θύων, μ, 400. 408. 426. II, 281.
θώκην, β, 192.
θῶκον, ο, 467. πολυδαίδαλον, II, 345. θωκόνδε, ε, 3. θώκῳ, β, 14.
Θωῦς παρήκοιτις, δ, 228.
θωρήσσεσθ', μ, 227.
θωρηχθῆναι, χ, 139.

I.

Ἰαίνει, ο, 378. ἰαλλόμενοι, ζ, 156. ἰαλλόμενος, κ, 359. μ, 175. ἰαίνομαι, τ, 537.
ἄλλον, α, 148. δ, 67. 218. ε, 200. θ, 71. 484. ξ, 453. ο, 142. π, 54. ρ, 98. υ, 256.
Iambichus, β, 153. *Schol.*
Iambus, pro *Spondæo*, λ, 549.
ἴαν, ξ, 435.
Ἰάνθη, *Fragment.* 132.
*ἰανθὴς, ψ, 47. ἰάνθης, ω, 381.
*Ἰαολκὸν, II, 218.
Ἰαολκῶ εὐρυχόρῳ, λ, 255.
Ἰάονες II, 152. ἰλικες χίτωνες, II, 147.
ἰαπὴ, β, 376. ἰαπῆς, δ, 749.
Ἰαπετιονίδαο Ἀμφίονος, λ, 282. Ἰαπετιονίδῃ Δρύοπι, ρ, 443.
Ἰαπύγων, ε, 125.
Ἴασον Ἄργος, σ, 245.
ἰαύειν, ε, 154. ἰαύεσκον, ι, 184. ἴαυον, ξ, 16. 21. τ, 340. χ, 464. ω, 208. ἰαῦσαι, λ, 260.
ἰαύσῃς, III, 289.
ἴαχε, ἀμφὶ, β, 428. ἐφὲλ, ι, 395. ἰαχεῖ δ' ἐπὶ δύσκιος ὕλη, XXVI, 7.
ἰαχῇ ἠπεσίῃ, λ, 43.
ἰάχοντα μεγάλα, ε, 392. ἰάχουσι, δ, 454. ἰάχουσα μέγα, κ, 323.
ἰάχων, ζ, 468. ἀμαιμακέτοιο, χ, 81.
ἰαχοῦσι, III, 152.
ἰδέειν, δ, 475. ἰδέσθαι, γ, 233. ἰδέτην, β, 152. ἰδέτω, δ. 22. ἰδὴν, ζ, 311. ρ, 448. σ, 268. ψ, 5.
ἰδὴν, ὃ δῆμος, ἀρῆξις, γ, 82. ὅμοιον, ἢ ἰδίον, δ, 314.
ἰδίον, ὡς εὐόπτε, υ, 204.
ἴδμεν, δ, 109. 138. ἰδμεν, δ, 200. 493. μ, 154.
ἰδνωθὶς, ὀπίσω, Θ, 375.
ἰδὲ ἵατο, α, 163. ἰδόμην, ε, 359. ἴδυτο, η, 322.
ἴδεαι, η, 108. ἴδεαι, ζ, 233. ψ, 160.
ἰδρύσατο, ε, 86. ἵδρυσεν, γ, 37.
ἰδρώοντες, δ, 39.
*ἰδύῖαν περκίδνατο, η, 92.
ἴδω, ὀφθαλμοῖσιν, ἰδέσθαι ἐπείρεα, κ, 387. π, 32.
ἰδὼν, δεινὸν, ὑπόδρα, θ, 165. ρ, 459. VI, 48.
ἰὲ κλυτὸς υἱὸς Δύμαντ', η, 82.
ἴει ἵκμενον ὦρον, β, 420. πλησίστιον, λ, 7. μ, 149. ο, 292.
ἰεῖσα, πνοιὴ μέγα δεινομένοιο φῦζαι, III, 114.
ἰεῖσι ὅπα κάλλιμον, μ, 192. *Priori* longâ. At ὄπ' ἰεῖσι, XXVI, 18. *brevi.*
ἰέμενοι, γ, 160. ἰέμενον, α, 6. 58. ἰεμένῳ, δ, 284. ἰεμένων, υ, 356.
ἴεν, *Priori* brevi, χ, 304.
ἰέντες, δ, 626. ρ, 168.
ἱερὰ, α, 61. γ, 5. 159. ε, 102. κ, 445. II, 394. καλὰ, δ, 473. καλὰ, η, 191. λ, 129. ψ, 277. II, 274. IV, 101. ἱερῶν, XXXVII, 15. ἱερᾶων, λ, 322.
ἱερεύοντες, β, 56. ρ, 535. ἱερεύσαν, Θ, 59. ξ, 74.
ἱερήϊα, λ, 23. ξ, 250. καλὰ, ρ, 600. ἱερήϊον, ξ, 94.
Hierocles loco *Homeri* utitur, ι, 347.
ἱερὸν πτολίεθρον Τροίης, α, 2. ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο, η, 167. *ἱερὸν, II, 371.

ἰάθην, Primâ longâ, γ, 344. ἴῃ αἰνῶς μαλα, β, 327.
ἴζανον, ω, 208.
ἵζεσκεν, γ, 409.
ἰῇ ἐπὶ δόρπον, θ, 395. ἴῃ αὖ χρεὼ ἱμερόεντα Χαρίτων, σ, 193.
ἰήλῳ, ἐπὶ, φ, 241. ἴηλον, ἐπὶ, Φ, 443.
ἰήνατο, ἀμφὶ, θ, 426.
Ἰηπαιήονι, Π, 272.
ἰησάμενοι, τ, 460. * ἰήσῃ), ι, 520. 525.
Ἰήσων, μ, 72.
ἰητῆρα κακῶν, ε, 384. νόσων, XV, 1. ἰητὸς, ἐπιστάμῳ ὡς περὶ πάντων, δ, 231.
ἰθαγενέεσσιν, ξ, 203.
Ἰθάκη, δ, 608. ν, 135. Ἰθάκῃ ἀμφιάλῳ, α, 386. Ἰθάκην, α, 18. 88. Ἰθάκηνδε, λ, 360. Ἰθάκης, α, 57. εὐδειέλου, ξ, 344. εὐκλεμίνης, χ, 52. τηλεχέος, κ, 417. ναυσικλέος, γ, 81.
Ἰθακήσιοι, β, 25. 161. 229. Ἰθακήσιν, β, 246. χ, 45.
Ἰθακὸν καὶ Νήριτον, ρ, 207.
ἴθυνε, ε, 245. ἰθύνεσκε, ε, 270. χ, 8. ἰθύνοι, ε, 255.
ἰθὺς, α, 119.
* ἰθύσει· ὁ γίγνων, λ, 590. ἴθυσεν, χ, 408.
ἵκανε, ζ, 136. ἱκάνει, ω, 409. ἱκάνεται, γ, 92.
Ἰκαρίοιο, α, 329. μνημαλίπορ, ubi ejusdem *Genealogia*, δ, 797. ejus Soboles, ο, 16. πηλεκλειτὸν, τ, 546. Ἰκαρίῃ, β, 53. ω, 194. Ἰκαρίῳ, β, 133.
ἰκέλη, ρ, 37. τ, 54. ἴκελος, μ, 418. ξ, 308. ἴκελον, δ, 249. ν, 54.
ἰκέσθ, α, 21. 173.
ἱκέτ), ι, 269. ἱκέσθων, ι, 270. τ, 134. ἱκέτησιν αἰδοίοισιν, η, 165. 181.
ἱκετήσιον, ν, 213.
* ἵκετο φῶτα, I, 46. II, 45. κατὰ, μ, 2. ἐπὶ τίσιον ὠδύσσατο, II, 45. ἵκηαι, ν, 4. ἵκηαι, β, 307. ἵκηθεν, II, 501. ἵκῃ), γ, 355.
Ἰκμαλίοις τέκτοσι, τ, 57.
ἴκμενον ὕδωρ ἴσι, β, 420. λ, 7. μ, 149. ο, 292.
ἱκνεόμεσθα, ι, 128.
ἵκοι, ε, 189. ἱκοίατο, κ, 416. ἵκοιο, γ, 117. ἱκόμεσθα, γ, 61.
ἵκελα, ε, 163. 252. μ, 229.
ἱκελόφιν, γ, 353. μ, 414. ν, 74. ο, 282. 551.
ἵκωμαι, ξ, 140. ο, 508. ἱκάνεσθαι, ζ, 296. ἵκωνται), ν, 101.
ἵλαμαι δέ σ' ἀοιδῇ, XX, 5.
ἵλαον, XXVIII, 10.
ἱλάσσομαι, γ, 419.
ἵληθ', π, 184. XIX, 8. XXII, 4.
ἵληθι, γ, 380.
ἱλήκησι, φ, 365.
Ἰλιόθι μὲν Φρύγων ἄνεμος, ι, 39. Ἰλιόθι πρὸ, θ, 581.
Ἴλιον, β, 18. λ, 168. ξ, 71. XXXVIII, 1. ἱπερμόσασα, IV, 281. ἰρὴν, λ, 86. ρ, 293.
Ἴλιος Μερμερίδαο, α, 259.
ἱμάσσω, δ, 820. βοὸς φοίνικι φαεινὸν, ψ, 201. ἱμάσσῃ, α, 442. ι, 385. ἱμάσσων, χ, 186.
ἵμασε, II, 340. ἵμασεν, ε, 380. ζ, 316.
ἱμασθλίῃ, ζ, 320. ἱμάσθλης, ν, 82.
Ἰμβρος ἰὐκλεμίνη, II, 36.
ἰμείρῃ), pro ἱμείρῃ), α, 41. 59.
ἱμείρετο, κ, 431. ἱμειρόμενος, ε, 209.
ἵμερον, α, 441. ἵμερος, β, 298.
ἱμερόεις, κ, 398. ἱμερόεν, III, 499. ἱμερόεσσα, ρ, 519. σ, 193. III, 478. IV, 142. V, 13. ἱμερόεσσα, III, 231. ἱμερόεσσαν, α, 421. σ, 303. II, 180. 185. IX, 5.
ἵμερον, δ, 113. 183. ψ, 144. ὑφ' ἵμερον ἧρσε γόοιο, δ, 113. 183. τ, 249. ψ, 231. IV, 73. γλυκὺν, IV, 2. 45. 53. 144.
ἵμερος, κ, 215. II, 461. IV, 57. γλυκὺς, χ, 500.
ἱμερτὸν, III, 507. ἱμερτὸν, IX, 3. *Fragment.* 130. ἱμερτῷ, IX, 2.
ἵν' ἀπολέσθῃσι, ι, 538. ἵνες, λ, 218.
ἵνα, pro ὅπου, κ, 417.
ἰνδάλλε), γ, 246. τ, 224. ἰνδάλλεται, IV, 179.
Ἰνὼ, Λευκοθέη, ε, 333. 461.
Ἰνωποῖο, II, 18.
ἶξας, II, 223. ἶξε, ε, 442. ἶξε θέειν, γ, 288. ἶξες, II, 230. ἰξεσκε, δ, 515. κ, 276. ἰξεται, θ, 198. ἶξον, γ, 5. 31. 495. δ, 1. ε, 194. II, 411. 438. III, 398.
Ixionis Historia, φ, 303.
ἰξύϊ, ε, 231. κ, 544.
ἰοδνεφὲς εἶδος ἔχουσα, δ, 135. ἔχουσι, ι, 426.
ἰοδόκον, φ, 59. ἰοδόκος, φ, 12.
ἰοειδέα, λ, 106. ἰοειδέος, ε, 56.
ἰοὶ, χ, 116. 119. περφύρεοι, χ, 246.
ἴομεν, V, 12.
ἰοῖσιν, *Fragment.* 217.
ἴομεν, Primâ *brevi*, ξ, 31. 259. κ, 549. ξ, 45. ρ, 190. 194. ψ, 83. 254. ω, 357. 436. 461. Primâ *longâ*, κ, 251. ω, 431. vid. ἤομεν.
ἰὸν, υ, 62. χ, 82. II, 357.
ἰοπλοκάδος ἀγελείης αἰγὸς, δέρμα, ξ, 50.
ἰόντε, δ, 670. ἰόντες, ι, 88. κ, 100.
ἰὸς χαλκοβαρὴς, φ, 423.
ἰοσφόρου, V, 18.
ἰότητι, η, 214. λ, 340. 383. μ, 190. ξ, 198. π, 232. ρ, 119. σ, 233. II, 484. IV, 167.
ἴυ κλῦ σελίνου, ε, 72.
ἰύλους, λ, 318.
ἰὼς, XXVI, 16. χαλκήρεας, α, 262.
ἴῶσι, ω, 356. ζ, 179. τ, 392. φ, 350.
* ἰώσας ἀθρόας, III, 106.
ἰοχέαιρα, ζ, 102. λ, 171. ο, 477. II, 199. XXVI, 11. εὔσκοπος, λ, 197. ἰοχέαιρα, II, 15. 159. VIII, 2. 6. XXVI, 2.
ἴπτις ἴδοιτο κύρβα, φ, 395.
ἱππείη γενέθλη, XLVII, 13. ἱππείην κάπηνδε, δ, 40.
ἱππῆας, ω, 70.
ἱππηλάτα, Νίσαρ, γίγαν, γ, 436. 444.
ἱππήλατος νήσων τις ὧδε ἔστι, δ, 607. οὐκ ἔστιν, ν, 242.
ἱππιοχάρμαν Ἀμυθάονα, λ, 258.
ἱππόβοτοιο, γ, 263. ἱππόβοζε, ο, 239. ἱππόβοτα, III, 488. ἱππόβοτα, δ, 562.
Ἱππόδαμειαν, σ, 181.
ἱππόδαμοιο, γ, 17. 181. ἱππόδαμον, λ, 299. XXXII, 3.
ἱππόδασείας, X, 111. 145.
ἱππόθεν, ὀχεύμενοι, θ, 515. ἰξύμενοι, λ, 530.
ἵππους, γ, 324. δ, 635. ἄλλος ἵππος, δ, 708. XLVI, 2. ἄρσενας, τετράφορος, ν, 81. XXX, 14. ὠκέας, γ, 496. καναχήπεδος, *Fragment.* 213. ἵππουϊν, ο, 182. ἵππουσι, δ, 8. ρ, 117. III, 69. ἵππουσιν, δ, 533. II, 213. κεκοσμήδουσιν, IV, 218. ἵππων, ε, 371. λ, 522. δυσρήτου μάχης, θ, 512. ἵππων δυσρήτων, θ, 492.
ἱππουριάων, δ, 40.
ἱππόπα, Νίσαρ, Γερήνιον, γ, 68. 102. 210. 253. 386. 397. 405. 417. 474. δ, 161.
Ἱππόδαμος Αἰόλου, κ, 36. Ἱππόταδης Αἰόλου, κ, 2.

ἵππευεν ἰὼν τοκῆϊ κυνάγη, χ, 124.
ἵππος, γ, 369. ἀργίπποδας, IV, 212. χαλλίτριχας, γ, 475. καμπεσόντυκας, φ, 30. μωσύγχας, ο, 46. ὠκείας, γ, 478. ὠκύποδας, ψ, 244. XXVII, 14. ἵππῳ, δ, 20. θ, 503, κυανοχαίτῃ. Fragment. 164. ξεσ. δ, 272. ἵππων, ι, 49. ξ, 267. 278. μάρχων, XXXVII, 4. ταχίων, XVI, 5. XXXII, 18. ὠκειάων, II, 262.
ἵππῳ σὺν ξεσ. δ, 272.
ἱερὰ θεοῖσιν ἀθανάτοισιν ἔδωκε, πίερ, α, 66. ἱρέξαμεν, γ, 159. κεχαλκεσμένα, δώσομεν, π, 184.
ἱερεὺς, ι, 198.
ἱερεύσασθαι, τ, 198.
ἱέρηκες, ε, 66. ἱερῆϊ, ν, 86.
ἱρὴν Ἴλιον, λ, 86. ρ, 293. ἱερὸν, γ, 278. ζ, 322. ν, 104. 348. ἱερῶν, γ, 426. ι, 553.
Irenæus, λ, 601.
Ἴρειν, II, 102. Ἶρις, ὠκέα, II, 107.
Ἴρον, σ, 6. ἀλήτην, σ, 332. 392. Ἴρος, σ, 38. 95. 238. ἄϊρε, σ, 72. ἀλήτης, σ, 25. Ἶρε, σ, 232. 333. Ἶρα, σ, 56. 74.
ἰς ἀνίμβλο, ι, 71. ν, 276. τ, 186. Τηλεμαχήιο. π, 476. ἱερὴ, β, 409. π, 476. σ, 59. 404. φ, 101. 130. χ, 354. ἠδὲ οἱ ἦν ἰς, ἠδὲ βίη, σ, 3. ἰς ἔμπεδος, λ, 392. ἰς, οἵη πύργος ἔσκεν, φ, 283. κρατὺ ἰς, λ, 596. μιχαίλη, μ, 175.
ἴσαι, α, 432. β, 203. γ, 290. λ, 303. 483. ο, 519.
ἴσαν ἀνέρες ἠμύσπροι, pro ἵπασιν, α, 176. αἶγα δώσωμεν ἴσαν, β, 259. ἴσαν, ὡς μιχάρσιο, δ 300.
ἴσασι, Priori *brevi*, β, 211. ξ, 89. longâ, β, 283. Φ, 559. 560. λ, 121. 123. ν, 239. ψ, 269. 271. ω, 187. II, 163. *Communi*, δ, 379. 468.
ἴσθι, β, 356.
ἴσθμιον, σ, 299.
ἴσκεν, τ, 203. χ, 31. ἴσκεσ' δ, 279.
Ἴσμαρος, ι, 198. Ἰσμαρέῳ, ι, 40.
ἰσόθεος, α, 324. υ, 124.
ἴσόν τι καλὸν ἐΦ', υ, 72. ἄρτι ἴσον, λ, 242.
ἰστοφόρῳ, σ, 372.
ἱστορίη, ο, 159. ο, 9. ἱστορίοιο, ξ, 162. τ, 519. ἱστόρεον, δ, 25. ἵστωρ, α, 129. ἰνδὲ, ω, 421.
ἶτέα, γ, 110. λευκὰ, δ, 783. λιυκὰ, β, 426. ἰτέου μάσσον, β, 427.
Ἰσίη, ξ, 159. ρ, 156. τ, 304. υ, 231. IV, 22. XXIII, 1. XXVIII, 1. Ἰσίη ἀρχόμενος, XXVIII, 6. αἰδοίη τε, φίλη τε, XXVIII, 9.
ἰσοδόκη, II, 504.
ἰσοί, ζ, 271. λιθοι, ν, 107.
ἰσὸν, α, 357. ἀγλαὸν, β, 109. ω, 144. ἀμαμαμάκεθον, ξ, 311. ἄμοθεθον, κ, 222. εἰλάπινον, β, 424. ο, 289. λεπτὸν, καὶ εὐείρεσσον, μίζαν, β, 95. 104 ἰσὸς, μ, 410. ἰσῦ, μ, 409. ἰσὺς, δ, 578. υ, 105. ι, 77.
ἰσοπίδη, μ, 51. 162. 179.
ἴστορες ἀοιδῆς, XXXI, 2.
ἵστω, ε, 184. 158. π, 302. ρ, 155. τ, 303. υ, 230. II, 84.
ἰχαλίοιο, τ, 233.
ἰχανάας, ο, 345.
ἰχανε, VI, 13. καῖε, τ, 42.
ἰχανόων, Φ, 288. ἰχανόωντες, η, 161.
ἴχει, δ, 558. ε, 15. ρ, 144. ἰχέμεναι, υ, 330. ἰχεο, λ, 250. χ, 356. 367. 411. ω, 322. 542. IV, 291. ἰχεσθ', ω, 54.
Ἰχυ' ἄμ' αὐλήϊα, II, 210.
ἰχόσδ, I, 271.
ἰσωκαίμων, η, 212.
ἱτέαι ἀλεσίκαρποι, κ, 510.
ἴτην, ι, 430. ἰς, φ, 244. ἴτω, α, 276. γ, 421.
Ἴτυλον, τ, 522.
ἰυζοπις, ο, 162.
Julianus, Imperator, Apostata, υ, 53. λ, 589. μ, 331. ξ, 161. π, 136. υ, 66.
Julius Cæsar Bulengerus, III, 51.
ἰφθιμε, III, 94. 302. 394. 402. ἰφθίμη, βασίλεια, π, 332. περσήεις, ψ, 92. ἰφθίμῃ θυγατρὶ, κ, 106. θυγατρὸ', ο, 363. ἀλόχῳ, μ, 452. ἰφθίμων Πηρῶ, λ, 286.
Ἰφθίμου, κούρη μεγαλήτορος Ἰκαρίοιο, δ, 797.
ἴφι ἄνασσεν, λ, 283. ρ, 443. δμηθείσῃ, λ, 57. δμηθῆναι, σ, 155.
ἴφια μῆλα, λ, 107. μ, 128. 263. 322. σ, 277. υ, 51. ψ, 304. IV, 170.
Ἰφικληείη βίη, λ, 295. Ἰφικληείης, λ, 289.
Ἰφιμέδητα, λ, 304.
Ἰφίθιον, ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν. Εὐριπίδην, Φ, 37. Ἰφίθης, Φ, 22. Εὐριπίδης, Φ, 14.
ἰχθυάα, μ, 95. ἰχθυάασκον, δ, 368.
ἰχθύας, χ, 384. ἰχθύες, ξ, 215. ω, 290. ἰχθῦς, ε, 53. ἰχθύσι, ο, 479. ὀλίγοισι, μ, 252.
ἰχθυόεις, XXVI, 9. ἰχθυόεντα, γ, 177. ἰχθυόεντι, π, 458.
ἰχναίη, II, 94.
ἴχνεσι, ρ, 317.
ἰχνεύσαντ, ζ, 157.
ἴχνια, τ, 436. III, 76.
ἴχνιε, β, 406. γ, 30. ε, 193. π, 38. III, 218. 220. 342. 351.
ἴων, ab εἶμι, γ, 22. ο, 508. 510.
ἰῷ βάλεν, χ, 15.
ἰωγῇ, ξ, 533.
ἰωὴ, ρ, 261.
ἴωμεν, I, 272.
ἰῶν, χ, 3. ὠκυμόρων, χ, 75.
ἰὼν, β, 179. 226. 260.

K.

Κ'ΑΣΣαλει, ζ, 172. καΣΣαλειν, ρ, 302. καύκασα, σ, 307. III, 112.
καγχαλόωσα, ψ, 59.
καίω, III, 173.
καδδιαθέτην, ο, 493.
*καδδώμασιν ἠχήεσσα, δ, 72.
Καδμεῖων, λ, 275.
Καδμηὶς Σεμέλη, VI, 57.
Κάδμου, ε, 333.
καθαίρειν, χ, 439. καθαιρεῖν, χ, 453.
καθαπτὰ, φ, 349.
καθαπτόμενος, β, 39. κ, 70.
καθεζομένῃ ζωὸν εἶμεν' ἔχοντα βουλὰς βουλεύειν, ζ, 61. εἶμεν' ἀλῶσαι, ρ, 48. 58. καθαρῇ, χ, 462. καθαρῶς, II, 121.
καθίζεν, ο, 31. καθίζεν', ε, 195.
καθίζεσθ, ι, 417. ο, 285. σ, 394.
καθιζόμενος, ζ, 295. καθιζόμενόν, ω, 372.
καθίσαθ, χε. καθίσαθε, II, 404.
καθίσομεν, ι, 149.
καθλήσω, β, 100. τ, 145. ω, 134.
καθλῆσσε, ω, 295.
καθίξεν, ν, 427.
κάθησαι, II, 503. καθῆσθε, II, 487.
καθῆσθε, γ, 402. ζ, 1. η, 344.
καθησθείσιν, Φ, 313.
καθησιόωντας, τ, 272.
καθήμενοι, η, 203. ρ, 530. φ, 89.
καθήμενος, β, 255. 369. ο, 82.
καθῆσθαι, ζ, 87.
καθίδρυε, υ, 257.
καθίζεσκον, ε, 3.
καθίζεν, β, 69. καθίζεν, ε, 195.
καθίζον, β, 419. καθίζων, ε, 156.
καθίκεθ, α, 342.
καθίσαι, III, 284. καθίσασα, ρ, 572.
καθιστάζουσ, I, 121.

καθερῶσι, II, 139.
Caiaphas, ignarus prædicit verè, φ, 162.
καῖειν, σ, 397. καίεο, ω, 67. καίεθ', ω, 59. καιομένης, ε, 390.
καινοτέρεις πίχνας, I, 115.
Caius, de Academiæ *Cantabrig.* Antiquitate, κ, 305.
Caiense MS. vid. MSS.
κακεργάων, η, 107.
κακὰ ἔρδειν ἐκ ἀρετᾶς, θ, 329.
κάκεῖθι, ϑ, 467.
κάκεῖνος, σ, 149. υ, 205. κἀκείνῳ, τ, 370.
κἀκεῖσε, α, 260. ζ, 164.
κακίης, οἱ πλέονες, β, 277.
κάκιστον, α, 391. κακίων, ξ, 96.
κακκείοντες, α, 424. η, 229. ρ, 17.
κακκεφαλῆς, ϑ, 85. ψ, 156. πολιῆς, ω, 316.
κακκῆας, λ, 74.
κακοδαίμονα, XLVII, 21.
κακοείμονες, σ, 41.
κακοεργίης, ὑπερμενίη μὲν' ἀμυδίνων, χ, 374.
κακοεργὸς, σ, 54.
κακοὶ, δ, 64. κ, 68. ρ, 246. IV, 132.
κακοίλιον οὐκ ἀνομαστὴν, τ, 260. 597. ψ, 19.
κακομηδέα, III, 389.
κακομήχανε, π, 418. * κακομήχανον ἀγορὴν, *Fragment.* 252.
κακὸν ἀϊδηλότερ, μ, 118. αἰνότερ, μ, 275. αἰνοτέρ, υ, 83. ἀρχαλεώτερον, καὶ πολὺ μείζονα, δ, 698. ἐπίστασαι, σ, 72. ω, 461. ὔμμιν ἐγκόμενον, υ, 367. ἴσόν τι κακὸν ἴσι, ε, 72. μέγα, ι, 423. μυριδίριον, ν, 46. πλεῖον, δ, 697.
κακοξεινότερος, υ, 376.
κακορραφίῃ ἀλιγκιῇ, μ, 26. κακορραφίῃσι, β, 236.
κακὸς κακὸν ηγλαΐζει, ρ, 217.
κακότηϊ, ε, 414. πικρὴν, VII, 12. κακότηϊ καὶ ἄλγεσι ἴχομαι, ϑ, 182. ἴχῃ, ρ, 318. αἶψα δ' ἐς κακότητ' ἐβρύκε καζηρεφέεσσιν, τ, 300. μισγόμενοι κακότητι καὶ ἄλγεσι λευγαλέοισι, υ, 203. ὀρεστέρη, ω, 454. κακότητ', ε, 290. 379. 397. ν, 321. π, 364. ρ, 364. κάκτ' ἐκκακωθῆναι γλεγεώνας, μηδὲ, ϑ, 754. XLVII, 16. κακῶσιν, π, 212. καλὰ πατρὸς Διὸς ἐδνὰ ἔδηκε, ο, 487. καλάθρεον, ϑ, 138. ο, 342. καλάθρον, ζ, 275. φ, 324.
κάλαι κάϊσκεν ἔλαι, ἐπηετανὰ, III, 112.
καλάμιν, ξ, 214.
Καλαμοῖνθος, I, 222.
καλαμοστιφέων, I, 126.
καλάμου, η, 313. IV, 126.
καλεσσάμενος, εὐ, κ, 15. φ, 380.
καλεσσαμένου, γ, 187.
καλεῦν, I, 289. καλεῦντες, κ, 229. 255. μ, 249.
κάλλει τε χάρεσι τ' εἶδος, ζ, 237.
κάλλει ἀμύθητον φύεν, σ, 191.
καλλείψω, ν, 208.
κάλλι εἴνεκα εἷο, ο, 251.
καλλιβόαμα, ν, 412. XXIX, 11.
καλλίζωνε, II, 446. καλλιζώνους II, 154. καλλιζώνων, ψ, 147.
καλλικόμοιο, ο, 58.
καλλικρήδεμνοι, δ, 623.
κάλλιμα δῶρα, ϑ, 439. ο, 206. πίνα, XXX, 5.
Callimachus, β, 132. ρ, 599. χ, 299. 300. Hemistichio *Homeri* utitur, XIV, 9.
κάλλιον, ζ, 39. καλλίονες, κ, 396.
Καλλιόπη, Μῦσα, XXX, 2.
Καλλιρ', ε, 344. λ, 278. χ, 33.
καλλιπέδιλον, III, 57.
καλλιπάρῃ, ο, 123. σ, 320.
καλλιπέπλου, π, 296. καλλιπτ', α, 243.
καλλιπλοκάμοιο, κ, 220. 310.
καλλιρρέεθρον, κ, 107. * ε, 294. II, 240.
καλλιρρόοιο, ε, 441. καλλίρροον, ρε. καλλίρροι, ρ, 206.
καλλίρροον ὕδωρ, II, 241. 380.
κάλλιστον, δ, 614. κάλλιστος πασαμοῶν, λ, 238.
Callistratus, ρ, 455.
καλλίσφυρος, λ, 602. XIV, 8. XXVI, 19. καλλίσφυρος, ε, 333.
καλλίτριχας, γ, 475.
καλλιχόροισιν, XIV, 2. καλλιχόρῳ, λ, 580.
κάλλ', ζ, 18.
κάλυς, ὑπερε, πόδας, νηος, ε, 260.
κάλπιν, η, 20.
καλύβῃ, I, 30.
κάλυκας τε καὶ ὄρμους, IV, 164. φασιανὰς, IV, 87.
Καλυκώπιδες νύμφης, IV, 285.
καλόπερον, ε, 232. κ, 545.
καλυφθῆϊς, δ, 402. καλύψαθ', ε, 491. κάλυψε, ε, 293.
Καλυψὼ ἠυκόμοιο, ϑ, 452. μ, 389. νύμφης, δ, 557. ε, 14. ρ, 143.
Καλυψὼ, η, 260. δουρὶ θοῷ, ἐϋπλόκαμος, η, 254. αὐδήεσσα, μ, 448. δῖα, ε, 263. 321. 372. θεάων, ω, 14. θυλέουσα Ἄτλαντος θυγατηρ, α, 52. ε, 245. νύμφη πότνι', α, 14.
κἀμὲ, λ, 522.
καμηκτὸν, IV, 247.
καμπάπτοιο ἀνεμοιο, ε, 493. καμπύλον ὑμβρηφόρον, π, 363. καμπύλα γυμνάζοντο, υ, 118.
Cambdem Grammatica levi ère stringitur, φ, 246.
κάμε, φ, 150.
Camerarii Historic. Meditat. ι, 187. κ, 212.
κάμμορι, ξ, 65.
καμπτοῖ γεννᾶϊσος, σ, 27.
καμπτον, XLVII, 19. κάμπτ', XLVII, 11. 13. καμπύλα, XLVII, 2. καμπύλῳ, XLVII, 8.
καμμένει, υ, 2.
κάμμορε, ε, 160. 339. ὦδε πάντων φωτῶν, λ, 215. υ, 33. κάμμορες, β, 351.
κάμνεις, μ, 280.
κάμνειν, ι, 126.
καμόντων, λ, 475. ω, 14. καμοῦσι, I, 181.
καμπύλα, ι, 156. φ, 359. II, 131. III, 512.
* κἀν, σ, 165.
κανάχη, ζ, 82. κανάχην ἱμασθέουσαν, II, 185.
κανάχησε ποδὸς ἵππου, *Fragment.* 213.
κανάχησε, ρ, 542. τ, 469.
κάνεια χρύσεια, κ, 355.
κανέοιο, σ, 119. υ, 300. κανόκλου, I, 35. κανεκαλλίπ', ρ, 343.
κανίοισιν, α, 147, π, 51. κανλοῖς, υ, 255.
κανυσύας, ο, 463.
Canones Grammatici, δ, 435. η, 328. ι, 108. κ, 138. ψ, 125.
Cantabr. Alma Mater, XXXVII, 2.
κάπησιν ἱππίῃσι, δ, 40.
καπνὸν, ι, 167. κ, 99. 196. μ, 202. αἰθόπα, κ, 152. λαθραίοισι νοήσιν ἧς χαίης, α, 58.
κάπτουσι, ε, 374. χ, 85. I, 218.
κάρδιστον, XLVIII, 6.
κάρη, ε, 285. 376. ζ, 107. ο, 133. π, 102.
καρηκομόωντας, α, 90. β, 7. 408.
καρηκομόωντες, υ, 277.
κάρηνα, ι, 113. αἰπεινὰ, ζ, 123. II, 41. ἄκρα, II, 33. 39. ἀμφιπεσὼν, κ, 521. 536. λ, 29. 49. δῖα, III, 142. καρήνων Οὐλύμπου, α, 102.
κάρητος, ζ, 230. ψ, 157.

καρκίνοι, I. 290. καρκίμοντες, αἰσχυλοχῆλαι, λοξοδάκται· τρεῖλοι, ψαλιδόστομοι, ὀξυκόλεριμοι, ἰσχυρῶς πλατύνωζοι, λαπτίλλοντες δὲ ὠμοῖς, βλαισοὶ, χειροπίνοντες· ἀπὸ τέχνων ἐσορῶντες, ὀκλάποδες, δικάρηνοι, ἀχειρεῖς, I. 285. &c.

Κάρπαθος ἡνεμόεσσα, II. 43.

καρπαλίμοισιν, III. 225. καρπαλίμως, β, 406.

καρπὸν, κ, 242. ἀμοιβαῖον, XLIII. τ. * Ἐλευσῖνι Δημήτρος ἀγλαοδώρου, *Fragment.* 61. μελιηδία, ι, 94. μήλοπα, η, 104.

καρτερόθυμον, φ, 25.

καρπροχοῖς, VII, 3.

κάρτιστον, μ, 120.

κάρτος, δ, 415. δρυὸς, VII. 11. ἄειστοι, γ, 370.

καρύοις, I, 31. * καρύοιο, I, 130.

Carystius Antigonus, ξ, 31. III, 51. Vid. *Clinias*.

καρφαλέων, ε, 369.

κάρψει, ν, 430. κάρψω, ν, 398.

Casaubonus Isaac. levitèr strictus, η, 131. 316. ϑ, 396. λ, 101. II, 176.

Casaubonus Mericus, de Nuperâ *Homeri* Editione, ι, 231. λ, 133. 583. *Schol.* Not.

κασιγνήτη, δ, 810.

κασιγνήτοι, ζ, 155. η, 4. ο, 16. 273. κασιγνήτοιο, ϑ, 588. κασιγνήτοις, οἵ τοι ὁμόθεν γεγάασιν, IV, 135.

Κασσάνδρης, λ, 421.

Κάστορα, XVI, 1. ἱππόδαμον, λ, 299. XXXII, 3.

κατηρεῦσαι, ρ, 32.

Casus, pro *Casu*, ut *Vocativus*, pro *Accusativo*, XXII, 2.

καϑαπὲς, ξ, 281. καταβᾶσα, υ, 31. καταβήτην, ψ, 20. καταβήμεναι, κ, 432.

καταβλάπτῃ τὸ σὸν αὐτῷ, III, 93.

καϑαλάσκοντα, π, 466.

καταδοξέων, δ, 222.

καϑάμαι κοίλης ἐπὶ νηὸς, *Fragment.* 169. καπήνθη, γ, 10. 178.

καταγεφύσσουσιν, τ, 360.

καταγίνεσϑον, κ, 104.

καταδάκνω, I, 45.

καταδακρυχίοντες, κ, 409.

καταδαπίστ', π, 92.

κατάδηλος, ο, 442.

καϑαδήσω, ε, 471.

καϑαδρύσεσϑαι, κ, 349.

καταδύντα, χ, 138. ω, 161. 556. κ, 183. 476. καταδὺς, μ, 228.

καταδιοδρόμοιο, III, 197.

καϑαιμένοιο ὕλῃ, ρ, 351. τ, 431. II, 225. III, 228. IV, 286.

καταζώσασϑαι, λ, 586.

καταϑεῖναι, π, 285.

καϑαθεῖς, τ, 20.

καϑαθητῶν, ρ, 587.

καϑαθύμιον, χ, 392.

καϑαιβατὰ, ν, 110.

καταίχιτα, ι, 122.

καταιχύσαι πατέρων γένος, ω, 507.

καταιχύνῃ, π, 293. τ, 12.

καταιχύσουσι τὸν γένον, ω, 511.

καταίκεια, III, 254.

καϑαιρεῖσϑαι, η, 188. σ, 407. καϑαιρέομαι, σ, 418.

καταικείρεται, δ, 686.

καϑαιρλίνας, κ, 165.

καϑαιρλῆϊς, βαρεῖα, η, 197.

καϑαιρεφέεσσι, α, 247. ν, 377. ο, 509. π, 124. φ, 346.

καϑαιρόσμησϑε, χ, 440.

κατὰ κόσμον, υ, 181. III, 255.

καταικερμάσσασα, XVI, 16.

καϑαιρῆϊν, λ, 587.

καπάκρημνον, ὁ χῶρος, I, 153.

καϑαιρύψαντα, η, 205. καϑαιρύψαν, δ, 247. καϑαιρύψας, ι, 329.

καταιλάμεν, δ, 700. καϑαιλάμενος, π, 106. καταίκλασε, δ, 743. καταικλάς, ο, 224. 272. καταικτείναιμι, χ, 109. καϑαιρεῖσϑ, α, 75. καταικλείσεις, χ, 53.

καϑαλίσμ, λ, 62. χ, 196.

καϑαλέσϑαι, λ, 72.

καταίλιξαι, αἶψα, τ, 44. *Infinitivus*. ψ, 309. καϑαλίξαι, γ, 353. καταίλιξον, α, 169. χ, 417. καταλίξω, γ, 80. καταλιχϑῆ, ο, 393.

* καϑαλοφάδεια, κ, 169.

καϑαλύσαιμι, δ, 28.

καϑαμίσγω, XVIII, 26.

καταμῦσαι, I, 190.

* καταίνε, β, 58. * ρ, 537.

καταινύειν, χ. καταινύειν κραδίῃ, ι, 490.

καταίνησεν, υ, 387.

καταικλιρὺ, κ, 559. λ, 64.

καταπαύσεσϑαι, β, 168.

καταπεπνυσμένε, ρ, 164. III, 333. καταπεπνυσμένα, τ, 467.

καταπελεμιὰς, ξ, 226.

καϑαρῶν, τ, 330.

καταίσσουσι, μ, 185.

καϑαισίλλων σφὼ σέλας ὑψόϑεν, VII, 10.

καϑαιρήσας, II, 73.

καϑαυφέλῳ * ἐπὶ πέτρῃ, III, 124

καπάχῃ, ο, 200.

καϑαπιδνειώτην, κ, 530. καπιτύνουσι, λ, 84. 140. 204.

καϑαπήκατ', τ, 205. καπετήκομαι, τ, 136.

καπετύχῃ, π, 84. καπετύχῃ, ε, 308.

καπεῦϑι, κατ' αὖϑι, κ, 567. φ, 55.

καπεφϑιμένοιο, γ, 196. καπεφϑίσϑ, ε, 341. καϑεφϑίαζ, β, 183.

καπάχοιο, η, 42.

καπιάξει, ι, 283.

καπεδαίνομεν, λ, 522. καπέβαν, ε, 204.

καπιδόμεν, α, 330.

καπίδρως, II, 127.

καπηγόρῳ, ι, 510.

καπιδάμνατ', III, 139.

καπίδαψαν, γ, 259.

καπίδες, κ, 23.

καπίδησαν, δ, 40.

καπιδύντων, φ, 363. καπιδύντων, τ, 159. καπίδυσε, β, 237. ο, 32.

καπιδόμβον, η, 285. ϑ, 296. ψ, 18.

καπιδύ, 246. 249.

καπίηλξεν, κ, 213.

καπίβετο, ε, 152.

κάπεμι, ο, 504.

καπίρυσεν, ε, 261.

καπίχϑ, ι, 145.

καπιλάϑη, δ, 481. 538.

καπεκρημνώσετο, VI, 39.

καπίκϑην, γ, 108.

καπίκζεν, δ, 535.

καπίλιεϑ, ν, 75.

καπιλιξατο, κ, 555.

καπιλεύσομαι, ω, 303.

καπινύσαις, ν, 133.

καπιγόητο, λ, 518.

καπίπτρα, γ, 252.

καπιπλόμεν, ι, 142.

κατίπυσ' ἱερὸν μένος ἠελίοιο, II, 371.

καπρίξεν, δ, 610. ε, 181.

καπρύνε, τ, 545.

καπίρυκε, α, 315. καπρόκῃ, α, 55. καπρύκες, α, 197.

καπισκίαον ὑ χαρισδίη, μ, 436.

καπῃσιν, II, 407.

καπίχετ', γ, 284. καπίχετο, τ, 361.

καπίτηξεν, τ, 206. καπίτηχ', ρ, 20.

καπίτρωξαν, I, 181.

καλύνηϊσιν, δ, 414. 421.

καπφαίνω, II, 431.

καπίφϑιτο, δ, 363.

κατηκίσιν, π, 290. τ, 9.
κατηρύκη, τ, 289.
κατηφέες, ω, 431.
κατήφησαν, π, 342.
κάτθεμεν, ι, 72.
κάτθεσαν, β, 415. ρ, 135. 284. π, 230. τ, 55. vid. κάθεσαν.
καὶ κλίσιναι, λ, 455.
κατὸπτρος, III, 372.
* κατρδαίρω σὺ βόθρῳ, III, 112.
κατὶ κύνεσαν, VI, 34.
Catullus, ξ, 83. π, 15. 35. ρ, 541. σ, 162.
κάπυρ δῖε, VI, 55.
καπυρυχίεσι λιθοισι, ι, 185.
Καύκωνας μεγαθύμους, γ, 366.
κίαρ, I, 208.
κεάσπειμι, μ, 388.
κεάσσαι, λίθ', ο, 321.
Κεδρήνιοι ἄνδρες, XLIII, 4.
κεδνὴ, α, 335. κεδνότητος, κ, 225.
κέδρῳ εὐκεάτοιο, ε, 60.
κειμήλια, β, 75. δ, 613. ἐθλὰ, κ, 40. ο, 159. πολλὰ, τ, 272. κειμήλιον, α, 312. δ, 600. ἐθλὸν, ο, 91.
κείραθαί τε κόμην, βαλέειν τ' ἀπὸ δάκρυ παρειῶν, δ, 198.
κεκαδήσῃ. φ. 153. 170.
κεκακωμένον γόργυθα κάκῃ, δ, 754.
κεκακωμένον ἄλμῃ, ζ. 137.
κεκαλυμμένον οἷος ἀάτῃ, ω, 443.
κεκάσμεθα, ω, 509. κεκασμένον, δ, 725. 815.
κέκλυθι, γ, 18.
κεκλήγοντας, μ, 256. κεκλήγοντες, ξ, 30. κεκληγὼς, μ, 408.
κεκλημένον, ζ, 244.
κεκλίαται, δ, 608. κεκλιμένων, λ, 193.
κέκλυθι, ξ, 462. ο, 306. κέκλυτε, β, 25. 161. 229.
κεκμηῶτα, κ, 31. ρ, 282.
κεκοπὼς, σ, 334.
κεκορήμεθα, Θ, 98. κεκορημένοι, ξ, 456. κεκορηότι, σ, 371.
κεκορυθμένα χαλκῷ, χ, 125.
κεκορυθμένοι θυμῷ, ι, 501. τ, 71. χ, 477.
κεκρέασται, δ, 616. ο, 116. κεκρέαστο, δ, 132.
κεκριμένοι, π, 248. ω, 107.
κεκρυμμένον, λ, 442.
κεκύθωσι, ζ, 303.
κελαδεινὴν, IV, 16. XXVI, 1.
κέλαδον, σ, 401.
κελαινεφέϊ, ε, 552. ρ, 25. XIV, 3. XVI, 4. XXXII, 5. κελαινεφὲς, λ, 36. 152. ρ, 147.
κελαινὸν, λ, 97. 227. 231. 389.
κελαρύζῃ, VI, 36. κελαρύζει, ε, 323.
κέλεαι, ε, 98. 174. ι, 274. κέλεται, β, 114.
κέλευθος, τ, 299. κέλευθα, φ, 265. κελεύθων, γ, 425.
κέλευθα εὐρείαπε, ω, 10. ἠερόεντα, υ, 64. ἰχθυόεντα, γ, 177. ὑγρὰ γ, 71.
κέλητ' ὠκὺς ἵππον ἐλαύνων, ε, 371.
κέλομαι, γ, 317.
κελσάσῃσι ἢ πνοιῇ, ι, 149.
κενεὰ εὔζωνα εἵπου, χ, 249.
κενεὰς σὺν χείρας ἔχοντες, κ, 42.
κενεὸν νέεσθαι, ἢ ἀΐψ ἰέναι, ο, 214.
κενεῶνα μοίσῃ, χ, 295.
Κενταύρῳσι, φ, 303. * μεγαλαύχεις, I, 172. Κένταυρον, φ, 295. I, 170. Κενταύρους, XLVII, 17.
* κέντρα πτολέμοιο, Fragment. 8.
κέον, λ, 340.
κέρα, τ, 211. φ, 395.
κεράσσατε ἢ οἶνον, γ, 332.
κεράσσαι, τ, 563. κεράσσατε, III, 192.
κεραΐζομεν, Θ, 516.
κεραϊσὴν, III, 336.
κερασμοῖς, XLVII, 1. κερασμοῖσι, XLVII, 12. κερασμοῖα, XLVII, 14.
κερδοῖ, δ, 85.
κέρας, μ, 253. ὕπατον, * ἀνθέον ὕλῃ, Fragment. 108. κέρασι, γ, 384. κέρασιν, γ, 426. 437.
κερόωντο, vid. κερόωντο, κεροόωντο, κ, 362.
κεφάσασθε, γ, 393. σ, 422.
κεφαυνῷ ὀργῆῃ, ε, 128. 131. ψολόεντι, ψ, 330. vid. ad ω, 538.
κεφάων, γ, 439. ξεστῶν, τ, 566.
κερδαλέον, ζ, 148.
κερδαλέοι, δ, 85.
κέρδεα, β, 88. κακὰ, ψ, 217. πολλὰ, τ, 285. κερδέων ἁρπαλέων, Θ, 164.
κερδήσαι, XLVII, 6.
κερδοσύνῃ. ξ, 31.
κερκίδ' ὑφαίνεν χρυσείῃ, ε, 62.
Κέρκωπες, Fragment. 251. Κερκώπων ἀγορὴν κακομήχανον, Fragment. 252.
κερόωντο, Θ, 470. ν, 253.
κερτομίοι, η, 17. κερτομίοσιν, Θ, 153.
κερῶντες τ' αἴθοπα οἶνον, ω, 363.
κερῶντο, ε, 499.
κέσκετ' φ, 41.
κεύθῃσι χαίνῃς, ω, 203.
κευθμῶνας πυκινοὺς, κ, 283.
κεύθω, φ, 194. κεύσω, γ, 187.
κεφαλὰς, β, 152. κεφαλὴ, δ, 150. σμερδαλέη, μ, 91. κεφαλὴν, Γοργείην, λ, 633.
Κεφαλλήεσσιν, ω, 377. Κεφαλλήεσσι, υ, 210, ω, 354. 428.
κεχανδότα, δ, 96.
κεχαρημένοι ἦτορ, VI, 10. κεχαρήσεται, 266.
κεχαρισμένα, Θ, 584. κεχαρισμένε, δ, 71. VI, 55. κεχαρισμένῳ, β, 54.
κεχάρισο, ζ. 23.
κεχάρηται, β, 249. γ, 438. κεχαρήοντο, δ, 344. ρ, 135.
κεχολώατο λίην, ξ, 282. π, 425.
κεχολωμένον, β, 185.
κεχρημένον, α, 13. υ, 378.
κέχρηθ' ἁγαθῇσι φρεσὶ, γ, 266. ξ, 421. π, 398.
κέχυνθ', χ, 387. κέχυνθ', χ, 389.
κέχυτο, ι, 330.
κέων, ω, 342.
κῆαι ἄνακτα τὸ πῦρ, ε, 97.
κήδια, ε, 5. Θ, 149. λυγρὰ, λ, 368. φυσίζω, ι, 12.
κήδιαι, ρ, 397.
κηδέσκῃ, χ, 358.
κήδῃ, ξ, 4. 146. 461.
κήδιστοι, Θ, 583. κήδιστος, κ, 225.
κηδόμενον, γ, 240.
κήκεα, ε, 455.
κῆλας, II, 444.
κηλέῳ, Θ, 435. ι, 328.
κηληθμῷ, λ, 333. ν, 2.
Κηταίῳ, II, 219.
κῆτε σίναλίῃ, ε, 478.
κῆτεα, η, 129. ω, 246. 337. πανλυδέρσιον, δ, 737.
κὴρ θανάτοιο, λ, 170. 397.
κῆρ, pro κίαρ, δ, 259. 539. η, 82. ι, 459. κ, 67. 247. μ, 153. 192. 250. ἀτίετμον, ψ, 167. κυδάλιμον, φ, 247. φίλον, α, 310.
κῆρες, β, 165. μάλιστα, β, 283. γ, 242. I, 85. τήν μοι θεὸς ὤπασε, πλήσσομαι * ἀκρήαντα φέρων πλεόν θυμῷ, XXXVII, 13.
κηλὶς, III, 556.
κηρόθι μᾶλλον ἐχώσατο, ε, 284. ι, 480. ἐμοὶ δ' ἄχος ὀξὺ γένοιτο κηρόθι μᾶλλον, λ, 207. φίλει δ' ἐμὸς κηρόθι μᾶλλον, ο, 369.
κηρὸν, μυλωθρὰς, μ, 48.
κήρυκες, ω, 109.
κήτεϊ σίναλίῃ, δ, 443.
Κήτειοι, λ, 520.
κήτεος, σ, 446. κήτεσιν, δ, 452.
κῆτες, ε, 421. μ, 97.

κητώ-

κητώεσσαν, δ. 1.
Κηφισίδης ἰσγύθη λίμνης, II. 208.
Κηφισσὸν καλλιρέεθρον, II. 240.
κηώεσσα, ο, 99.
κίε, γ, 17. κίεν, π, 177. κίης, α, 311.
κιθάρην, III, 506. 512.
κιθαρίζων, II. 515.
κίθαριν ἀβληχαιάν, α, 153. κίθαρις, α. 159. φίλη, II, 131. κιθαρισταὶ, XXIV, 3.
Cicero male intelligit *Homeri* locum, ω, 226.
κικλήσκουσι, δ, 355. ι, 366. τερμίνθῳ δ' ἐ κικλήσκουσι, IV, 268.
Κίκονας, ψ, 310. Κίκονες Κικόνεσσι μαχώνδυν, ι, 47. Κικόνων, ι, 66. 165.
κίκυς, λ, 392. IV, 238.
Κιμμερίων, λ, 14.
κίνδυνον, I, 9.
κινείτω, I, 273.
κινῆσαι, Υ, 298. IV, 235. κινήσας, ε, 285.
κινητὴν γαῖαν ἠδ' ἁλὸς ἀτρυγέτοιο, XXI, 2.
κινυμένων, κ, 556.
κίονα μακρὴν, α, 127. μακρὴν, Υ, 66. 473. ὑψηλὴν, χ, 176. 193.
κίονας μακρὰς, α, 53. κίονες ὑψόσ' ἔχουσι, τ, 38. κίονα μεγάλης, χ, 466.
κίρκης, α, 372
Κίρκη, Αἰαίη δολόεσσα, ι, 32. αὐδήσασα, δεινὴ, ἐϋπλόκαμος, θεὸς, κ, 136. λ, 8. μ, 150. πολυφάρμακε, XLVII, 15. πότνια, Υ, 448. κ, 394. 549. μ, 302. Κίρκῃ, κ, 295. μ, 322. Κίρκην, μ, 16. Κίρκης, κ, 150. 210. 221. 282. &c. μ, 9. 226. Αἰαίης, μ, 268. 273. πολυφαρμάκου. κ, 276. δῶλον, πολυμηχανίην τὸ, ψ, 321.
κίρκος, ν, 87. δεξιὸς ὄρνις, Κίρκος, Ἀπόλλωνος ταχὺς ἄγγελος. ο, 525.
κιρνὰς οἰδοπα οἶνον, π, 14.
κίρνη. χ. κίρνα, ξ, 78. π, 52.
Kircher. Athanasius, μ, 235.
κισσοκόμην, XXV, 1.
κισσὸς μείλας, ἄνθεσι τηλεθάων. VI, 40. κισσῷ, XXV, 9.
κισσύβιον, ι, 346. κισσυβίῳ, ξ, 78. π, 52.
κίστη, ζ, 76.
κιχάνει τοὶ βραδὺς ὠκὺν. θ, 329. κιχατόμενοι, τὰ σὰ γοῦνα ἱκόμεσθ', ι, 266.
κιχήσεσθαι. ζ, 51. τ, 400.
κίχλαι ταναοσπίδες, χ, 468.
κιχὼν, χ. κιὼν, ο, 157.
κιὼν, β, 260. ζ, 236. Υ, 254. ἀπὸ σταθμοῖο κιὼν, π, 156.
κίων, πάχτης δ' ἦν ἡύπ κίων. ψ, 191.
Κλαγγὴ γενέων ἦν, οἰωνῶν ὡς, λ, 604. ἄασπετος, ξ, 412. λύκων, χαροπῶν τε λεόντων, XIII, 4. κλαγγῆς * τόξων, XXVI, 8.
κλαῖε, δ. 184. κλαῖεν, α, 363. κλαίεσκον, φ, 90.
Κλάρος αἰγλήεσσα, II, 40. Κλάρου ἀμπελόεσσαν, VIII. 5.
κλαῖσε χερεὶ παχείῃ πλῆρθον, ζ. 128.
κλαυθμὸν, δ, 212.
κλέα ἀνδρῶν, θ, 73. φωτῶν, XXXI, 18.
κλεηδόνι, σ. 116. υ. 120.
Clinias Carystius, ψ, 303.
κλείουσιν, α, 338.
Κλεῖτον, ο. 249. χρυσόθρονος ἠρπασεν Ἠὼς, ο, 250.
κλείω. ρ, 418.
Κλειόβουλος Λίνδιος, XXXVI, 1. XLVIII. 2.
κλέομαι μήτε τὸ Ϝ κέρδεσιν, ν, 299.
κλέος, α, 283. 298. β, 217. ε, 311. θ, 74. ι, 20. ἐσθλὸν, δ, 584. ἐσθλὸν, α, 95. σφῶϊ, α, 344. μέγα, α, 240. μείζονα, ι, 264. μείζονα, Υ, 147. ὑπερφίαλον, ι, 264.
κλεπτοσύνῃ θ', ὄρκῳ τε, τ, 396.
κλέψας, III, 340. κλέψεν, III, 18.
κλεψίφρονος, III, 413.
κληηδόνα, δ, 317.
κληῖδι, ε, 4. 239.
κληῖδ', α, 442. φ, 47. εὐκαμπέα, καλὴν, *χρυσείην, φ, 6. κληῖδα, δ, 838. φασεινὴν, III, 247. κληῖδεσσιν, μ. 215. κληῖδι, φ, 50. 241. κληῖδες, δ, 802.
κληῖθρον, III, 146.
κληῖσαι, φ, 236. 241. 382. XXXVII, 9. κληῖσεν, τ, 30. φ, 387. 389.
κληῖσι, β, 419. κληῖσιν, Υ, 37. ν, 76. σ, 293.
κληίσαι δ' ἐπέσαν σανίδες, β, 344. *Clemens, Alexandrinus*, ε, 261.
κλῆρον, ξ, 64. κλῆρος, κ, 207. κλῆρος, κ, 206. κλῆρε, ι, 331. κλῆρος παλεῖς, III, 129.
κλῆσιν μοιρόωσιν γένος ἀνδρῶν, XXX, 18.
κλιθῆναι, παρὰ λιχέεσσι, α, 366. σ, 212.
κλίμακα, μακρὴν, κ, 558. λ, 63. ὑψηλὴν, α, 330. φ. 5.
κλινάμενος, ρ, 340. κλῖναι, ι, 59. κλίναι, φ, 137.
κλισθεῖσαι, II, 26.
κλιστῆες, σ, 189.
κλισίαι, δ, 255. εὐπαλάτους, IV, 75. κλισίην, ξ, 45. 48. 404. pro καλὴν δρυν, διαπρὴν ἀρόρῃ, ἠδ' ἐλίφαιλα, τ, 55. εὐτυκτον, δ, 123. εὐ κλισίησι, π, 1. κλισίησι, Υ, 501.
κλίσιον ἐγγὺς ἰὼν παύτῃ. ω, 207.
κλισμοῖσι, ρ, 90. κλισμὸν, ποικίλον, α, 132. ο, 134. κλισμοὺς, α, 145. κλισμῷ, δ, 136.
κλιτὺν, ε, 470.
κλοπίων μήλων, ν, 295.
κλοπὸν βοῶν, III, 276.
κλύδων τοίχας τρέφοις λῦσε, μ, 421.
κλῦθι, β, 262. γ, 55. δ, 762.
Κλυμένην, λ, 325.
Κλυμένοιο δυσμαχέων ἀρίσσα, γ, 452.
κλύον, γ, 477. ζ, 247. ο, 220.
κλύοσα, II. 75.
κλυτὰ δώματ' ἔασιν, ε, 381. εἴματ' ἀγαλλομαι, ζ, 58. δώματ' ἰδὴ, η, 82. δῶμα περᾶν, θ, 417. μῆλα, ι, 308. δώματα, κ, 60. 112. ω, 303. ἴδωσι νεκρὸν, κ, 526. τεύχεα, μ, 228. χ. 109. δώματ' ἵκοιτο, τ, 371. ἔργα δόλοις κλυτὰ ἐργάζεσθαι, υ, 72. III, 16. ἀνδρώπων φῦλα, II, 273. φῦλ', II. 355. μήδεα, III, 455.
Κλυταιμνήστρη, γ, 266. λ, 438. &, * 439. δία, γ, 266. δολόμητις. λ, 421.
κλῦτε, δ. 722. ζ, 239 ξ. 495. ο, 172.
Κλυτίδη Πείρῳ, ο, 539.
Κλυτίοιο, π, 327.
κλυτοεργὸν, Υ, 345.
κλυτὸν, ε, 386. κλυτὸν, α, 300. γ, 198. 308. ζ, 36. 321. κλυτὸς, ε, 422. &c.
κλυτομῆτιν, XIX, 1.
Κλυτόνεος ἀμύμονος, Υ, 123. ἀντίθεος, Υ, 119.
κλυτοπίχεσι, θ, 286. XIX, 5.
κλυτότοξον, ε. 494. κλυτοτόξῳ, φ. 267. κλυτοῦ, III, 115.
κνέφαν, σ, 360. κνέφας γ, 329. ε, 225.
κνήμας, Υ, 135. I, 160. κνήμη, τ, 469. δεξιτερὴ, I, 239. κνήμῃσιν, ω, 227. I, 123.
κνημίδας, I, 123. βοείας. ῥαπλὰς, ω, 228.
κνημοῖσι, XVIII, 13. κνημὸν, II, 283. κνημοὺς, δ, 33. ε. 128.
Κνίδος αἰπεινὴ, II, 43.
κνίσσῃ, καὶ, ἀπαίλυψαν, γ, 457. μ, 360. I, 175.
κνίσσῃ, ε. 270. II, 58. κνίσσην. *ἠδίστην. Υ, 550. κνίσσης, μ, 369.
κνισσῶσι, κ, 10.

Κνισοδιώκτην, I, 229.
κνυζηθμῷ, π, 163.
κνύζωσεν, ν, 433. κνυζώσῃ, ν, 401.
κνώδαλον, ρ, 317. γέροντα, III, 188.
Κνωσὸν, πολυδένδρεον, II, 475. Κνωσὸς, μεγάλη πόλις, τ, 178. Κνωσσῷ Μινωΐδι, II, 393.
κνώσσων', δ, 809.
κοιλας ἐπὶ νῆας ἴβαν, ω, 50. κοίλη, II, 284. κοίλῃ, γ, 305. κοίλην, γ, 344. κοίλης, 6, 332. κοίλῃσ' ἐνὶ νηυσὶν, α, 211. β, 18. 27. σ, 180. κοίλοιο, κ, 92. μ, 93. κοῖλον, δ, 277. θ, 507. 515.
κοιμᾶθ', τ, 49. κοιμᾶτ', ζ, 16. κοιμᾷ, δ, 402. κοιμηθέντες, δ, 295. κοιμήσειε, δ, 302. κοιμήσασα, δ, 336. κοιμήσαις, μ, 372.
*Κοίσιο μεγάλα ῥύσαντο κυδίστη, Λητοὶ, II, 62.
κοιρανέουσι, υ, 234.
κοίρανος εἶναι ξείνων καὶ πτωχῶν, σ, 105.
κοίτῃ ἀνακλίνῃ, σοὶ, ἄεσσι, τ, 341. κοίτην, ξ, 455.
κοίτοιο, γ, 334. τ, 510. υ, 138. κοίτου, ξ, 525. τ, 515. συναρὸς, χ, 470. κοίτῳ, β, 358. η, 138.
κολεὸν, Φ, 404. κολεῷ, κ, 333.
κολλητὰς δ' ἐπέθηκα ῥύσας, Ψ, 194. κολλητῇσιν ἰύξίσιν σανίδεσσιν, φ, 164. κολλητοῖσιν ἄρμασι, ρ, 117.
κόλποισι νίφα, φ, 407.
κολοκύντας, I, 53.
κολεὸς, θ, 211. κολεὸν, λ, 339.
κόλπουσι, XXV, 4. κόλπον ὑρείας, δ, 435. κόλπος ἀπείρων, II, 431. κόλπῳ δεινὸς, ε, 52. κόλπῳ, ο, 468.
κόμας ὕλης, ζ, 231. Ψ, 158.
κομιέειν, ζ, 207. λ, 249. κομιέσσιν, ω, 211. 389. κομίσσι, ρ, 310.
κόμην, δ, 198. Ψ, 195.
κομιδὴ κατὰ νῆα ἦεν ἑπομένοιο, Φ, 232. ἕμπεδος, θ, 453. ω, 244. ἀγαθὴ, ω, 248. κομιδῆς, ξ, 124. ω, 246.
κόμιζε τὰ σαυτῆς ἔργα, α, 356. φ, 350. κομιζόμενος, θ, 551. κομίσαιο, ζ, 278. κομιεῖ, ο, 545.
κόμπον, Φ, 380.
κονάβησε, σμερδαλέον, ρ, 542. III, 54. 420.
κοναβίζει, κ, 399.
κόναβον κακὸς, κ, 122.
κονίη, λ, 599. κονίης, ω, 39. κονίῃσι, η, 153. κονίῃσιν, π, 160. κόνιν, ω, 315. III, 140.
κονίοντες, πεδίοιο, ἱππείῃ, Φ, 122.
κοντὸν ἀκαμάτην, ι, 487.
Conon, Narrat. ς, 34. τ, 432.
κοπρήσαντες, ρ, 299.
κόπτον, κ, 411. κόπτῳ, ι, 329, ρ, 297. 306.
κόπτε, Φ, 274. κόπτοντες, Φ, 528. κόπτων, σ, 28.
Κόρακος πίτρῃ, ν, 408.
κορεσσαίατο, ξ, 28. κορέσθην, κ, 499. κορεσσάμενον, ξ, 46. κορέσαιο, υ, 59. κορέσωνται, κ, 411.
κορήσατο ποικίλσασα δῶμα, υ, 149.
κορμὸν, ψ, 196.
κόρης, δ, 103.
κόρυθας, τ, 32. κόρυθος χαλκοπαρῄου, ω, 522. χρυσέης, XXX, 10.
κορυσσόμενον, μ, 121.
κορυφὰς, ι, 121. ὀρέων, XVIII, 7.
κορυφῆς ὄρεος, β, 147.
κορῶναι, παύγλωσσοι, εἰναλίαι, ε, 66.
κορώνη χρυσέη, η, 90. κορώνῃ ἀργυρέῃ, α, 441. καλῇ, φ, 138. 165. κορώνης, φ, 46. κορώνησιν, μ, 418. ξ, 308.
Κορωνὶς, δία, κούρη, Φλεγύεω βασιλῆος, XV, 2. 3.
κορωνίσιν, τ, 182. 192.
κοσμηθεῖσα, IV, 65. κόσμηθεν, V, 12. κοσμηθέντες, ι, 157. κοσμῶσαι, VI, 59. κοσμήσαντες, I, 120. 152.
κοσμηταὶ, η, 127.
κοσμήτορα λαῶν, σ, 151.
κόσμου, γ, 138. Φ, 179. 489. 492. ξ, 363. υ, 181. III, 255. χαρίεντα, XXVI, 17. κόσμον, XXXI, 4. XLVI, 2. 4 κόσμῳ, ν, 77.
κοσμοῦντες, I, 41.
κοσσαμώνη, τ, 83. κοσσαμώνος, ε, 147. κοσσύφους, α, 101.
κότον, λ, 101. ν, 342. χ. χόλον.
κοτυληδονόφιν, ε, 433.
κοτύλην, ο, 311. ρ, 12.
κότυλος, XLVII, 3.
Couleii, Abraham. Davideis, τ, 457.
κυλιὼ ἐγκατέπηξε, λ, 97.
κῦρα, ζ, 105. κύρας Παιδάρεω, υ, 66. κυρέων, ζ, 122. κύρῃ, α, 329.
κυκεὼ δίας, ν, 45. κυκεῶνι δίῳ, ἔ τύσιος, Ψ, 150. φίλοιο, ο, 22.
κυκλίζων, χ, 185.
κυκλὶξ, χ, 188.
κύκλοι, α, 149.
κυκλοτέροισι, φ, 310.
κυκλοτερέφεα, ι, 27. κυκλοτέρφεα, XLV, 1.
κύκλῳ κεν ἴδοι δύω ε πεντήκοντα, θ, 35. 48. κύκλων, χ, 30. Ψ, 122.
κῦμα, III, 83.
κυφότερον, θ, 201.
κύφῳ, I, 65.
*κοχλίων λεπῖδι, I, 164.
κύψε, ξ, 425.
Κῶος, II, 42.
κεφαλὴ, χ, 218.
Cragius, Nicolaus, γ, 251.
κραδάων δολιχόσκιον ἔγχος, τ, 438.
κραδίη, α, 353. σθένει, δ, 293.
κραίνωσι, θ, 391. τ, 567. κραίνουσιν, III, 556. κραίων αἰθικάτοιο τὰ θεῖα, III, 426.
κραιπνὰ, ρ, 27. κραιπναὶ, ζ, 171. κραιπνοῖσι, ζ, 33. κραιπνὸν, ε, 385. *κραιπνόπαλος ἄγγελος, I, 99. κραιπνῶς, θ, 247.
κραμβὰς, I, 53. κραμβῶν, I, 162.
Κραμβοφάγης, I, 216.
κρανὰῃ, II, 16. 26. κρανὴν, α, 247. ο, 509. π, 124. φ, 346.
*κρανοπίδες, II, 72.
κραταιὴ, ι, 242.
κραίνειον ἀκόνιον, III, 457.
*κρὰτ' ἀμφικάλυψεν, I, 164.
κρᾶτα, θ, 92.
Κρεῖων, μ, 124.
κρεμαὶ' ἐς, λ, 596.
κρημνὸς, σ, 381.
κρηπὶς ἐπιπόδιον, Ψ, 46.
κρηπίποδες, XLVIII, 8.
*κρητηρείοιο χαλκοῖο, III, 48.
κρητῆρα, ο, 242.
κρητῆρ φωλὶ, III, 265. 377.
κρητὴς, λ, 484.
κρητῆρι βίηφι, ι, 476. μ, 210.
κρητηροφορεῖν, δ, 333. ρ, 124.
κρητῆρ, II, 449. III, 386.
κρητηρώνυχας, ζ, 253. φ, 30.
κρητηρώνυχες, κ, 318.
Crates, β, 1. γ, 81. 293. δ, 84. κ, 86. λ, 14. μ, 61. τ, 229. χ, 188.
κρατῆρα, αἰνημόνευε παναίολον, ω, 274. κρατῆρος χρυσέου, IV, 207.
κρατησις, I, 230.
κρατὶ, ι, 490. ἰφθίμῳ, χ, 123.
κρατὸς, ε, 323.
κρήτης, α, 359. μύζησεν, α, 70. ε, 4.
κρατὺς Ἀμφιφόντης, ε, 49. 148.
κράτων τυπλομένων, χ, 309. ω, 184.
Κραυγασίδης, I, 240.
κρία, κ, 112. αἰμοφόρυκτα, υ, 348.
ἀνδρόμεα, ι, 347. ἄστεα, ι, 162.
ἑπτὰ, χ, 21. πεντήκοντα, Fragmens. 233. πολλὰ, ω, 363.
κρίας, Φ, 477. ἑπτὸν, π, 443.
κρίατ', γ, 33. κρεῶν, III, 130.

κρεῖον.

κρεῖον, Θ, 382. 401. λ, 354. 377. ν, 38.
κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν, ι, 2.
κρειοντα, XXII, 2. κρειόντων, α, 48. 81. ω, 472.
Κρειοντ© ὑπερθύμοιο Θύγατερ, λ, 268.
κρεῖσσον, ζ, 182. κρείσσονες, χ, 352. κρείσσων, σ, 46. 82. φ, 345.
κρειῶν, α, 141. ὀπταλέων, π, 49. παντοίων, δ, 57.
κρείων, δ, 22. ε, 282. 375.
κρίμασι, καὶδ', Θ, 67. 105.
κριμωΐαλιάεσσι, II, 162.
κρεῶν, ο, 98.
κρήδεμνα, ζ, 100. V, 2. λιπαρὰ, α, 334. κρήδεμνον, γ, 392.
κρηναίῃ ἐϊλδωρ, γ, 418. ρ, 242.
Κρηθῆϊ, λ, 257. Κρηθῆ© Αἰολίδαο, λ, 236.
κρήνας, ε, 70. η, 129.
κρήνας τύμφας, ρ, 240.
κρήνων, κ, 350. κρήνη, ζ, 292. καλλίῤῥο©, II, 300. 376. κρήνῃ Ἀρεθούσῃ, ν, 408. μελανύδρου, XLVIII, 20. κρήνηδι, υ, 154.
κρῆσσον, υ, 115.
Κρητάων εὐρειάων, ξ, 199. π, 61.
Κρῆτες ἀπὸ Κνωσσοῦ Μινωΐτ. II, 393. 517. Κρήτεσσι, ξ, 205. 234. 382.
Κρήτη, II, 30. καλὴ καὶ πεπίρυτος, πίειρα, τ, 172. Κρήτην εὐρείην, ν, 256. 260. Κρήτηνδε, τ, 186.
κρητῆρα, γ, 390. ἀργύρεον, ο, 104. καλὸν, φ, 145. παναρχυρεον, ι, 203. τετυγμένον, δ, 615. ο, 115. φαεινὸν, ο, 121. κρητῆρας, ω, 147. ἐπιστεφέας οἴνοιο, β, 430. κρητῆρας, ν, 105. κρητῆρε, β, 330. κρητῆρ© ι, 9. 210. κρητῆρσι, ω, 110. υ, 253.
Κρήτης, 322. εὐρείης, ξ, 252. 300.
Κρητῶν, II, 436. 518. 525.
κεφαλῆ λευκὸν ἔμιξαν, δ, 41. εὐρυφυὲς, δ, 604. ὑ ῥ' ἔχον, μ, 358.
κεφαλὴ πίπτει, ι, 447.
κεφαλὴ, ι, 110. κεφαλῆς, τ, 112.
κεφαλώσ©, δ, 530. ω, 108. κεφάλας, δ, 666. ι, 89. κεφαλαῖς, δ, 408. κεφαλώων, Θ, 36. κεφαλῇ, π, 269. κεφάλοιμι, ξ, 217.
* κεφαλῆφι, Θ, 48.
κεφάλων νείκεα πολλὰ, δικαζομένων αἰζηῶν, μ, 440.
κεφαλὸν, ι, 461.
* Κεφαλλῆνων, II, 446.
Κεφαλῇ, εὐ. II, 269. Κεφάλην, II, 282. 445. εὐδίελον, ἀμφιπλόεσσαν, II, 438. Κεφαλῆς, II, 431.
Criticorum αἰβλιψία. η, 215. Κεπκοὶ ἀκεφάλοι, τ, 346. Not. in Schol. φ, 196. ω, 120. 190. ψαδοκεφαλικοὶ, II, 394. Criticorum delirium, XXI, 3.
κεραὶ εὐτέα Αἰσυμνῆ, Θ, 258.
Cruejius, Geraraus, in Ὁμήρῳ Ἑβραΐζ., δ, 74.
κεράσ©, XVIII, 25.
κεραμέου ἰχαλκίοιο, τ, 233.
Κεραϊδίων, XXXI, 2. Κεραϊδὴ, πάπερ ἡμέτερε, ὑπατ κρειόντων, α, 45. ω, 472. Κεραΐου©, λ, 619. Κεραΐων, α, 386. εὐοσίχθων, η, 35.
Κεραίνια, ω, 471. Δία, ξ, 405. Κεραΐνιον© ἱερὸν εἰσ©, Θ, 289.
Κεραὸς αἰσυλομήτεω, φ, 415.
κεραπάων, XIII, 3.
κεραπόφοις, κ, 377. χ, 102. κεραπόφοισιν, λ, 318. κεραπόφων, XXX, 11.
κεραπέουσιν, II, 234.
* Κρανὸς, ο, 294. II, 425.
κρανδὴν, λ, 454. π, 153.
κρανεῆς, VII, 15. κρανεῆϊο, δ, 103. λ, 211.
κρέασσ©, ξ, 477.
κραφηδὸν, ξ, 330. τ, 299.
κρύψεν, λ, 243. κρύψω, δ, 350. ν, 304. ρ, 141.
κτάμενας, κ, 295. 322. * κτειμένοις νεκύεσσιν, χ, 401. ψ, 45. κτειμένοισιν ἐπ' ἀνδράσιν εὐχετάασθ' Οὐχ ὁσίη, χ, 412.
κτένε, 250.
κτεάτεσσι, ρ, 471. υ, 289. κτεάτεσσιν, α, 218. 430.
κτεατίοσας, πολλὰ, β, 102. τ, 147. ω, 136.
κτείνας, γ, 304. 309. δ, 257. ξ, 380. κτείνει, π, 404. κτείνομεν, χ, 216.
κτέρεα, α, 291. γ, 285. κτερείξω πολλὰ μάλ', β, 222. κτερέϊξαν, α, 291. κτερέων ἔλαχεν, ε, 311. κτερέϊσιν, γ, 285.
κτῆμα, ο, 219. κτήμασιν, α, 117. κτήμασι, α, 402. κτήρεσσι, ρ, 532. ἐθλὰ πολλὰ, β, 313.
κτήνεσσιν, XXIX, 10.
κτήπαῖ, ξ, 4. 450.
κτῆσιν, δ, 687. κτήσι© ἀγαθόν, τὴν οἱ κατέδουσιν, τ, 534.
Κτήσι© Ὁρμενίδης, ο, 413.
Κτήσιππ', υ, 304. Κτήσιππον, υ, 303. Κτήσιππος, υ, 288. χ, 279. Κτιμένῃ πυκινοῖσιφ, ὑγκατὶρ' ἰφθ. μγ. ο, 362.
κτιστοῖσι λάεσσιν, II, 299.
κύανος, π, 6. τ, 444. II, 262. 271. κύπτε, φ, 237. 383.
κυάμους, I, 124.
κυάνεαι, π, 176. VI, 5. κυανέῃ, μ, 75. 243.
κυάνεον, η, 87.
κυανοτριχείης, γ, 299.
κυανοτρίχεον, ι, 482. 539.
κυανοχαίτα, ι, 528. κυανοχαίτης, ι, 536. * κυανοχαίτῃ, Fragm. 164.
κυανώπιδος, μ, 60.
κυβερνῆσιν, γ, 283.
κυβερνήτ), ι, 78. ξ, 256. κυβερνήτεω, μ, 412. κυβερνήτῃσι, γ, 279. σιόφρονα θυμὸν ἔχοντα, VI, 49.
κυβερνητῆρες, Θ, 557. κυβερνήτης, λ, 10. μ, 152.
κυβισητῆρα, δ, 18.
κυδαλίμοιο, γ, 219. δ, 2. 16. 23. 46. 217. &c.
κυδήνας, π, 212.
κύδιμον, III, 253. κύδιμ©, III, 46.
κύδιστε, λ, 396. κυδίστη, γ, 378. θύγατερ μεγάλου * Κοίου, II, 62. κυδίστη, IV, 42.
κυδιόωσι, XXIX, 13.
κῦδος, γ, 57. μέγα, γ, 79. 202.
κυδρὴν, παρὰ νηυσὶν, Διὸς, λ, 579. ο, 26. ἄλοχον, XI, 4. θεὸν, XXVII, 1. κυδρὸν, III, 458.
Κύδωνες, γ, 292. τ, 176.
κύθι, γ, 16.
Κυθήρειαι ἰοστέφαν©, σ, 192. Κυθήρειαν Κυπρογενέα, IX, 1. Κυθερείῃ ἰοστεφάνῳ, IV, 288. Κυθερείης ἰοστεφάνου, Θ, 288. IV, 6. 176. V, 18.
Κυθήρων, ι, 81.
κυκεῶ, κ, 290. * 316.
κυκηθείη, XLVII, 12.
κύκλον, δίλιον, δ, 792. πυρόεντα, αἰθέρ©, VII, 12.
κυκλοτερὲς, ρ, 209.
κύκλῳ, Θ, 278.
Κυκλώπεσσι, α, 71. ι, 125. 357. Κύκλωπες, α, 69. ἀνδροφάγοιο, μεγαλήτορ©, κ, 200. Κύκλωψ, ἀγρι©, β, 19. πίλωρ, ἀθεμίστια, εἰδὼς, ι, 428.
κυκωμένῃ, μ, 238. 241.
κυλίνδε, α, 162. κυλίνδ), β, 163. κυλίνδετο, Θ, 81. λ, 597. κυλινδόμεν©, δ, 541. κ, 499. κυλίνδων, ε, 296. ξ, 315.
Κυλλήνης, III, 2. 142. 228. 337.

XVII, 2. Κυλλήνιον, XVIII, 31. Ἀργειφόντῃ, XVII, 1. Κυλλήνιος, ω, 1. III, 304. 318. 387. κῦμα, α, 162. β, 427. μέγα, γ, 295. μέλαν, ε, 353. παλιρρόθιον, ι, 485. πορφύρεον, λ, 242. ῥόθιον, ε 412. κύματ' ἄλλος, χ, 387. κυματόεντα, δ, 425. 510. 570. ε, 352. λ, 252.
Κυμαῖοι ἄμπυσι, XXXII, 8.
κύμασι, ε, 224. ρ, 285. πορφυρέοις, I, 68. πορφυρέοισιν, I, 75. XXVII, 12. κύματα ἁλιτυπά, Θ, 183. ἴσα ὄρεσσιν, πλάζεται, τεφράζει, γ, 290. μακρά, ε, 109. κύματι πηγῇ, ε, 388. κύματος μεγάλου, ε, 320. 393.
Κύμην πάλιν αἰπεινόν, ἐρεπτόπολιν κέλευθον, XXXIV, 2. Κύμης, XXXVII, 16.
κύν', λ, 622. κύνας, μ, 96. σ, 104. τ, 154. σαίνοντας, π, 6.
κυνέας ἱπποδασείας, χαλκήρεας, χ, 111. 145. κυνέῃ παγχάλκῳ, σ, 377. κυνέῃ χαλκήρει, κ, 206. κυνέην, ω, 230. εὐτυκτον, ξ, 276. χ, 123. εὔχαλκον, χ, 102.
κύνες, γ, 259. ἀγροῖ, β, 11. ἀργύρεοι, ρ, 62. ἐρευνῶσιν, τ, 436. Θήρεσσιν ἰοικότες, ξ, 21. ταχέες, φ, 363. τραπέζῃς, ρ, 309. ὑλακόμωροι, ξ, 29. π, 4. χαροπαί, III, 194.
κύνες ἀπλήμονες ἦν πατρείδα, δ, 522.
κυνηγέτης, ι, 120.
Κύνθιον, ὄχθον, II, 17. Κύνθῳ, ὄρος, II, 26. Κύνθῳ παιπαλόεντι, II, 141.
κυνοραιστῆσι, ρ, 300.
κύπειρον, η, 216. λ, 426. υ, 18.
κυνῶν, ξ, 531. τ, 438. 444. φ, 340.
κυνοκέφαλοι, δ, 145. Θ, 319. κυνῶπις, λ, 423.
κύον, σ, 339. ἀδδὲς, τ, 91.
κυπαρισσίνῃ, ρ, 340.
κυπάρισσος ὑψόθεν, ε, 64.
κύπειρον, δ, 603. ἱρσήεντα, III, 107.
κύπελλα, β, 396. υ, 253.
Cuperus, Gisbertus, γ, 246. λ, 601. φ, 347. §. de *Batrachom.* fol. 3. I, 39.
Κύπελλες, IV, 2.
Κυπρογενέα, IX, 1.
Κύπριοι ἐυκλείνης, IV, 293. Κύπρου, δ, 83. Θ, 362. ρ, 442. 448. VI, 28. ὑψόθεν, IV, 66. Κύπρῳ, ρ, 443. V, 2. IX, 5.
κυρβαίη, XLVIII, 6.
κυρῆσιν, XL, 6.
κύρμα, γ, 271. ε, 473. ο, 479. XXXVII, 1.
κυρτωθὲν κῦμα φρίξαι, ἴδρεϊ ἶσον, λ, 243.
κύστα, *Priori* brevi, ζ, 279. κύστ', ε, 463. ι, 354. π, 190. ω, 397. κύστιν κάρη Ϲ χεῖρε λαβοῦσα, ψ, 87. πάντα κύστιν φερέτω, π, 21.
κυσὶ, III, 567. XLIV, 2. κυσὶν, σ, 86. χ, 476.
κύσ', τ, 417.
κύστις, π, 15. ρ, 39. ω, 319.
κύστας τε φερέτω, ω, 235.
Kusterus, Ludolphus, λ, 630. §. de *Batrachom.* p. 3. Vid. *Neocorus.*
κυφὸς, β, 16.
*κύψει, λ, 584.
κώας, ρ, 248. Ἄργος, ρ, 291 ἐπὶ πᾶσιν κυνοραιστῆσιν, ρ, 300. καλὸς δμῶας, ρ, 307. ταχὺς ἰέναι, ρ, 308. 312. ἔχε στικτὸν ἰλλὸν ἀπαείροντα λάων, τ, 228. ἀμφαλόεσσι φαλάρῃσιν βεβῶσα, υ, 14.
κῶας, π, 47. τ, 97. 101. φ, 177. 182. μίσγα, τ, 58 κῶα, ρ, 32. υ, 3. 95. ψ, 180. κώεσσιν ἐν μηλακοῖσιν, γ, 38. οἰῶν, υ, 142.
κωκυτὸς, *Mediâ* brevi, θ, 527. μίσγα κωκυτόντων, XLVII, 12. κώκυσεν β, 361. λεχέεσσι, ω, 294.
Κώκυτος, Ἀχέρων, Πυριφλεγέθων, κ, 514.
κῶμ' ἐκάλυψεν μηλάκεσσι φέλεσθαι, σ, 200.
κῶμον *Φιλοκυδέα, III, 478.
κώπαπις, μεγάλας σάλπιγξας ἔχοντες, I, 199.
κώπη ἀργυρέη, θ, 403. ἐλέφαντος ἐπῆεν, φ, 7. κώπην ξίφεος ἐπιμαίετο, λ, 530. ἔχεν, ἠΰτε κώπην, σύρων, I, 73. κώπῃσ' ἐμβαλέειν, ι, 489. κ, 129. κώπῃσιν ἁλὸς ῥηγμῖνα βαθεῖαν, τύπτετε, μ, 214.
Κωρύκιε ἄκρα κάρηνα, II, 39.
κωρύκῳ, ε, 267. ι, 213.
κωφὸς, ἀκύσας, ᾗ ἰδὼν, μὴ ἰδὼν εἶναι, III, 92.

Λ.

ΛΑὰν ἀείρας πολὺ μείζονα, ι, 537. ἄνω ὤθησκε ποτὶ λίφον, λ, 595. ὅς μιν λᾶαν ἔθηκε, τὸ ἐρίζεσκεν ἄνερθε, ν, 163. πλάγιον, λ, 593. λᾶας ἀναιδὴς, λ, 597.
λάβε πίτνας, ε, 428. δίσκον, θ, 186. γύνατα, κ, 323. χ, 310. 342. 365. φάρυγος, τ, 480. τόξον, φ, 148. IV, 156. πάντας πάφῳ, VI, 37. λάβε δ' ἵππας ἀμφικύπελλον, ο, 102.
Labbaus, Philippus, ο, 306. ρ, 33. fallitur, ο, 402. ρ, 404.
λαβέτην, φ, 152.
λαβόμην, I, 46. λαβόντες, ι, 41. λαβέτην, η, 255.
λάβεσθαι, ο, 293.
λαγγόντων, I, 220.
λαγχανον, ι, 160. ξ, 233.
λαγωὸς ὀρεσκῴοις, XVIII, 43. λαγωοὺς, ρ, 295.
λάδι, νιβρὸν ἀπάγχων, τ, 230.
Λαερκέα χρυσοχίτωνα, γ, 424.
Λαέρταο, θ, 18. χ, 191. ω, 191. 205. γέροντος, ξ, 185. Λαέρτῃ, διαμπερὲς, π, 138. ἥρωϊ, ζ, 99. τ, 144. ω, 133. Λαέρτην Ἀρκεισιάδην, ω, 269. Ἀρκεισιάδῃ υἱὸν ἔπικλα, π, 138. ἥρωα, α, 189. μεγαλήτορα, ω, 364. Λαέρτης, α, 430. γέρων, ξ, 172. πατρὶ μέλῃ, ω, 374. Λαερτιάδῃ, μ, 375. ρ, 152.
Λαερτιάδῃ, ξ, 486. δμωσὶν, ε, 203. Λαερτιάδην, π, 455. Ὀδυσῆα, ρ, 361. Λαερτιάδης, ψ, 19.
λαΐδεσι καπυρυχίεσσ' ἀραιῇσιν ῥυπῶσιν, 267. ξεστῆς, κ, 211. ξεστῶσιν, κ, 253. ῥυπῶσιν, ξ, 10. πεσσῶσιν, II, 299.
λαΐζετο, ν, 254.
λαθέσθαι, ι, 97. λαθοίατο, κ, 236. λαθοίμην, α, 65.
λάθρῃ, θ, 269. ο, 429. ρ, 43. 80. χ, 445. XVI, 4.
λαΐγας, ζ, 95. λαΐγες, πυκιναὶ, ε, 433.
λαίλαπι, μ, 400. 426. ω, 42. θυέσσῃ, ι, 61. μ, 314. μεγάλῃ, μ, 408.
λαμὸν, χ, 15.
λαΐνεος, ν, 106. λαΐνεον, θ, 80. μ, 178. π, 41. ρ, 30.
Λαοσυνόοις, ἴφθιμοι, κ, 119. Λαοσυνόῃσιν, τηλέπυλοι, κ, 82. ψ, 318. Λαοσυνόῳ Ἀνθεμίωνος, κ, 106. 199.
λαΐτμα, ε, 409. μύγ' ἀκαπέσθοισιν, η, 35. μέγα, ε, 174.
λαΐφεϊ, υ, 206. λαΐφεσι, ν, 399. III, 152. δλφοιτὸ, XVIII, 23.
Λακεδαίμονα δῖαν, ε, 20. ν, 440. ρ, 121. εὐρύχορον, ν, 414. ο, 1. κατοίσεσθαι, κηΐλην, δ, 1. Λακεδαίμονι, φ, 13.
Lactantius, γ, 52.
λακτίζων, σ, 98. χ, 88. I, 89.
Λακωνίδα γαῖαν, II, 410.

Λάμυς αἰπὺ πτολίεθρον, κ, 81.
* λαμπετόωσαι αὐγαὶ, ι, 404.
Lampe, Frederic. Adolph. De Cymbalis Vett. τ, 179.
λάμπῃ, XXX, 13. λάμπε, III, 104. 113.
Λαμπετίη, μ, 132. παυσιπλόον, μ, 375.
λαμπομενάων, ψ, 290.
Λάμπων, ἠδ' Φαέθων, οἵτ' Ἠοῦς ἵπποι ἄγουσι. ψ, 246.
λαμπρὴ σελήνη, XXXVI, 33. *Fragment* 183. λαμπραὶ, XXX, 10. 12. λαμπρότατα, XXXI. 12,
λαμπρίῃσι, σ, 306. λαμπρίῃσι φαείνων * αἰθομένοισιν, σ, 342. λαμπρίόων, τ, 63.
λανθάνει, XVII, 9. λανθανόμην, μ, 227.
λαὸς, ο, 45. ρ, 233.
Λαοδάμεια, θ, 141. 153. Λαοδάμειαν, Ϟ, 370. ἀμφιπόλους, π 170. ἀμύμονα, θ, 117. Λαοδάμαντος, θ, 207. Λαοδάμας, θ, 119. 132. ἀγαθὸς πατὴρ Ἀλκινόοιο, Ϟ, 130.
λαοὶ, β, 138. 252. ι, 263. λ, 135. ν, 156. Φαίακων, μάρναν ἱπποβάτας ἵππων, XXXVII, 4 ὁπλότερος, XXXVII, 5. λαοῖσι, θ, 472 λαοὶ, β, 41. 81. λαὸν ἄρειον, λ, 499 ἀπείριτον, η, 60. λαὸς, ξ, 248. πολὺς, ζ, 164. λαοὺς, θ, 125.
λᾶος ὑπαὶ ῥιπῆς, Ϟ, 192.
λᾶοσσόον, χ, 210.
Λαπίθας, φ, 297.
λαρὸν πυτυοίμεθα δόρπον, μ, 283. ξ, 408.
Λάρῃ ὀρνιθι ἐοικώς, ε, 51.
λαρώπρων, β, 350.
λασιαύχενα, VI. 46. λασιαύχενα, III, 224.
λασίην ὑπὸ γαστέρ' ἐλαυθείς, ι, 433.
λαύρῃσι, χ, 128. λαύρης, χ, 137.
λάχεσι, ι, 116. vid. ἐλάχεσι.
λαχμῷ, ι, 445.
λάχῃ εὐωνυμίῃ, λ, 319.
λαχνῆ, ε, 40. ν, 138.
λαῶν αἰσυμνήτην, τ, 229. ὀξὺ, III, 360.
λαῶν, β, 234. κοσμοῦσθον, σ, 151. πάντων ἀριδείκετον, Ϟ, 382. 401. ω, 2. λ, 354. 377. ν, 38. ἐπιμοίρας, ρ, 109. πιμπλάντι, ξ, 497. λεῦσθ' ἵνα πεμφθείησιν, τ, 386. λεύσσω, μ, 237. λεύσσει, ν, 13. λεύσσων, ν, 217. ἐπιπτάσθη, III, 61. λεύσσε ἀργυρέοιο, α, 137.
λεχώμεσθα, γ, 240.
λεῖβε, ἐπὶ αἴθοπα οἶνον, γ, 460. λείβον δ' ἀθανάτοισι, β, 432. λείβων δάκρυα, ι, 84. 158. Ϟ, 86. 93. 532. π, 214.
λείη, ι, 134. λείην, κ, 103. λείην δὲ χρὴ, Ϟ, 260.
λειμῶν, δ, 605. ζ, 292. λειμῶν' ἀνθεμόεντα, μ, 159. λειμῶνα, III, 221. 344. ἀσφοδελὸν, λ, 538. 572. ω, 13. ζαθέων, III, 500. λειμῶνας ἀκηρασίους, ἐρατεινὰς, III, 72. λειμῶνες μαλακοὶ, ι, 72. ὑδρηλοὶ, μαλακοὶ, ι, 132.
λεῖον, πτερὰων, ε, 443. η, 282.
λεῖπε, ι, 238. 338.
Λευκάνορα, I, 202. Λευκάνορ, I, 214.
Λευκομύλη, I, 29.
Λευκοπίναξ, I, 99. 227.
λεῖψαι, μ, 362. λείψαντι, ο, 149. λείψαντες, σ, 425.
λείφ ἐπὶ πλατιμῶνι, III, 128.
Λεωδὴς, φ, 168. Λεωδὴς, φ, 144. χ, 310.
Λεωκρίτην, χ, 294. Λεωκρίτου, Εὐηνορίδης, β, 242.
Lectiones Variæ unde ortæ, 132. ν, 731. ξ, 69. 80. ο, 400. ρ, 322. 382. τ, 122.
λέκτο, δ, 451. 453. ε, 412. η, 346.
Λέκτον ἀκροθίνια, II, 217.
λέκτροιο, ψ, 32. πυλαιῶ θεσμὸν ἔκηθε, ψ, 296. λέκτρῳ, ω, 437.
λελαβέσθαι, δ, 388.
λελακόντες, κύνες, III, 145.
λελακυῖα, η, 85.
λελασμένοι, ν, 92. ω, 40.
λελειμμένοι, IV, 76. λελειμμένος, ι, 448. IV, 79.
λέλεπτο, κ, 447. χ, 200.
*λελόγχασ', λ, 303. λέλογχε, XVIII. 6. V, 2.
λέλοιπεν, ξ, 134. 213.
λέλυντας, Ϟ, 233. σ, 241. λέλυντο, χ, 186
*λελῦτο, pro λελύοιτο, σ, 237.
λεξάμενοι, γ, 365. τ, 598. λέξαντο, ω, 108. λέξεαι, η 319. λέξομαι, ρ, 102. τ, 595. ψ, 172.
* λέξον, κ, 320. λέξοντες, ω, 223.
Lexicorum defectus, III, 58. 91. 188. 239. 325. 339. 361. 430. 475. 557. IV. 13. *Error*, Ϟ, 424. ν, 10. 68.
Lexicon Rhetoricum, λ, 578.
Lexicon Vetus, υ, 23. *Philologicum*, Martinii, δ, 404. υ, 350. *Lexicis* ignotæ Voces, III. 58. 361. VI, 55.
λέοντα, χ, 402. ψ, 48. λέοντες, κ, 433. λέοντες, κ, 212. 218. χαροπὸν, λ, 610. IV, 70. λέοντος κρατερὸν, δ, 335. ρ, 126. λεόντων, III, 223. βαρυφθόγγων, IV, 160. χαροπῶν, XIII. 4. λέοντ, χαροποῖσι, III, 566.
λέπ' ἠλέκατα γραφῶσι, ε, 97. λεπτὰ, ἠὺν ἀρέσθαι, Ϟ, 280. λεπτά τε καὶ μακρὰ, κ, 223. XLVII, 14.
λεπτυγὲς XXX. 14.
λέσυρον ἐπὶ κροτάφοις *κηρόϊον, I. 130.
Λέσβου ἠγαθέη, II, 37. Λέσβῳ εὐκτιμένῃ, δ. 342. ρ, 133.
λέχεα, σ, 328.
λεύγαλέοι, β, 61.
λευκὰ ὀστέα πύθηται ὄμβρῳ, α, 161.
λευκὰ, β, 426.
Λευκάδα πέτρην, ω, 11.
λεύκαινον, μ, 172.
Λευκίππιος, II, 212. Λευκίππῳ, II, 212.
Λευκοθέη, Κάδμου θυγάτηρ, καλλίσφυρος Ἰνὼ, ε, 334.
λευκοτέρην αἰγὸς ἰλίφοιο, σ, 195.
λευκοχίτωνα, I, 37.
λευκώλενος, ζ, 101. 186. 251. π, 233. 335.
λευρῷ ἐπὶ χέρσῳ, κ, 123.
λεῦσε ἐπ' ἀγῶνι, Ϟ, 200. λεῦσσε, ψ, 124. λευσσέτωσαν, ζ. 157. λεύσσουσιν, Ϟ, 171.
λεχέων, α, 366. λεχέεσσιν, ω, 294. πρυτοῖς, γ, 399. λέχει ἀκοίτῃ, ψ, 189. λέχεσι πρυτοῖσι, α, 440. λέχος, γ, 403. ἕμπεδον, ψ, 203. εὐπρωτον, IV, 158. ἱερὸν, II, 328. πυκινὸν, η, 340.
λέχεσθαι, ψ, 294.
λέων, δ, 791. δεινὸν, ὑπτιάσθη ἰδὼν, VI, 48. δεινὸς, VI, 44. ἠϋγένειος, δ, 456. ὀρεσίτροφος, ζ, 130. ι, 292.
Λήδη πότνια, XVI, 3. Λήδην, Τυνδάρεω παρακοίτιν, λ, 297. Λήδης καλλισφύρου, XXXII, 2.
ληϊάων, η, 221.
λήϊος, τ, 88. λήϊος, τ, 91. λῆϊον, π, 176. λήϊον', β, 23.
ληϊβοσίης, σ, 29.
ληΐδ', γ, 106. ληΐδα μητιόεσσαν, ν, 273. ληΐδος αἴσης, ε, 40.
λήϊον, βαθὺ, ι, 134.
λητόωντο, α, 398. λητόωμαι, ψ, 357.

λαῖτμα Τυρσηνοί, VI, 7.
λαϊφῆρες, γ, 73. λαϊφῶρα πολυπλάγκτοισι, ρ, 425. Ταφίοισιν, π, 426.
λαΐφεος ἄνδρες Τάφιοι, ο, 426.
λαικάζω χρυσείῳ, ζ, 79. 215.
Λαιλάπτῳ πεδίῳ, Π, 220.
Λάμιαν, Φ, 283. 294. Λάμιαι ἀμιχθαλόεσσαι, II, 36. Λάμιαι ζαῖαι, θ, 301.
λαὸς, ὡσπερεὶ ἀμφιρεφὲς λεμῶι, III, 104.
λάξαμαι, χ, 63. λάξεται, Φ, 87.
λάσθη, λ, 101.
λαοίμβροτοι, III, 339.
λάσιαμα, α, 308.
Λατὼ κυδίστη θυγάτηρ μεροπάλη Κοίοιο, II, 62. μακάρτη, II, 14. Λατὼ γάνηται δ' ἢ φρένα, ζ, 106. ἠύκομοι, λ, 317. Λατοῦς καλλίσφυρον, XXVI, 19.
λάων, I, 57. λάϊν, α, 46. & sæpissimè *Homero*.
λαυκανίη, ε, 268.
λαυκανιὴς, ε, 462. λαυκάνιη, δ, 838.
Liberalis, Antonius. τ, 518. Not. *Schol.* 522. φ, 295.
Λιβύην, δ, 85. ξ, 295.
λίγδην, χ, 278.
λιγαίη, *Appellat.* Λίγυια, *Proprium*, Φ, 254.
λιγυμόλπου, XXVIII, 19.
λιγυπνείοντες, δ, 567.
λιγυπνοίοις, II, 28.
λιγυρῇ, μ, 44.
λιγυφθόγγοιο, β, 6.
λιγύφωνον, III, 475.
λῖθ' ὑπέβαλλεν, pro λῖτο, κ, 353.
λιθὰ δίοιτ' πυκινῆσιν, ξ, 36. ψ, 193.
λίθακι πετρὴ πέσῃ, ε, 415.
λίθοι, ν, 107.
λίθοιο, ψ, 103. τετυκτοῖο, ν, 77. λίθοισι καπυεχήεσσι, ι, 185. λίθοισιν ξυστῆσιν, γ, 406. Φ, 6.
λάκτιν ἱερὴν, II, 21. 63.
λικεμφὶς, τ, 451.
λιλαίεται, ι, 451. λιλαίεσθε, λ, 222.
Λιλαίηθεν, II, 241.
λιλαιομβρήσας, ε, 15. λιλαιόμβρου, α, 315.
λιμβὰς κλυτὸν, κ, 87. εὐέλμου, κ, 141. λιμβάς, ε, 404. ἀμφίδυμοι, ναύλοχοι, δ, 846. ναύλοχα μῆλα, ν, 195. λιμβὰς γλαφυρὰς, μ, 305. ῥείθρῳ, α, 186. λιμβάς, β, 291. κοίλοιο, κ, 92. ναυλοχοιῆσι, κ, 125. λιμὴν εὔορμος, δ, 358. ε, 136. καλὸς, ζ, 263.
λίμνῃ ἀφεσσιλάεα, γ, 1.
Λιμνόχαρες, I, 212. ναυλόχμιος, I, 14.
λιμὸν, ε, 166. λιμὸς, δ, 369. μ, 832. λιμοῦ, π, 177. οἰκτρὸν θανέειν, μ, 342.
λίνοιο χρυσείοιο, II, 104. λίνῳ, ν, 118. γαμβρῷ ἐπίσπεσε, π, 198.
λίπ', pro λιπὶ, ἐλαίῳ, γ, 466.
λίπ', pro λίπε, aut λίπε, *Imperat.* κ, 266. ο, 199. λίπε, γ, 455. λιπόζ, γ, 196.
λιπαρὲ προθύροιο, α, 334. λιπαρῇσι, I, 220. λιπαρὲς κροτάλοις ἠδὲ καλὰ σφυρὰ πασσάλοις, ο, 331. λιπαρωτέρη εἰν ἁλὶ κεῖται νήσων, II, 38.
λιπὼν, τ, 72.
λὶς πίσεϊ, μ, 64. 79.
λίσσομαι, vid. λίτομαι.
λίσσεται, δ, 347. ρ, 138. λίσσεσθ', γ, 19. λίσσεσθε, Φ, 30.
λίσσει, *Futur. Person.* 3. *sing.* II, 53.
λιστὴ πίπτῃ, γ, 293. ε, 412. κ, 4.
λισσόεντα φυτὸν, ω, 226.
λίσσοισι δαίδων πύκα ποιητῖο δόμοιο ξῦον, χ, 455.
λῖτα δωδέλιον, κυλὸν, α, 131.
λιτῇσι, καὶ εὐχωλῇσι Ἑλλισάμην πιθὰ, λ, 34.
λιτοίμην, ξ, 406. λίτομαι, XV, 5. * XVIII, 48.
λὸ', pro ἴλος, κ, 361.
λοβοῖσι τετυγμένοι, V, 8.
Longinus, περὶ ὕψους, μ, 63.
λόγιοι, μαλακοῖσι καὶ αἰμυλίοισι, α, 56. πίκρηισίν τε καὶ αἰμυλίοισι, III, 317. λόγῳ, I, 8. 143.
λόγος, ἔπος, αὐτὴ δ' πρᾶγμα, χρῆμα, *Hebraismus*, τ, 168.
* λόξαι, I, 128. 291. λόξας, I, 166.
λοέσσαι τ' χρῖσαί τε, τ, 320. λοέσσαμένους, α, 310. λοέσσομαι, ζ, 221.
λουτρὰ θερμὰ, Φ, 249. III, 268.
λουτρῶν, ε, 275.
λουτροχόον, Φ, 439. λουτροχόῳ, υ, 297.
Loyer. de Spectris, III, 109.
λαῶν, ι, 349.
Lonicerus, in *Herbis*, I, 36.
λοξοδρόμῳ, I, 286.
* λόον, II, 120.
λοπὸν κρεμνύσιο, τ, 233.
Λυκαονὸς, Φ, 418. λ, 488. emendatus, μ, 129. *Schol.*
Lucanus, υ, 354.
λῦσ', pro ἔλυσε, ν, 296.
λύσαιτο, α, 253. λῦσαι, Φ, 49. λύσωσθ', Φ, 48.
λοφιὰδεια, vid. κατὰλοφιάδεια.
λοφιὴν, φείξας ἰῦ, τ, 446.
λόφον, λ, 595. λόφος Ἑρμαῖος, π, 471.
λοχεσπόρῳ, Φ, 463. λοχίαις, χ, 53. λοχόσπορα, Φ, 670.
λόχμῃ πυκινῇ, τ, 439.
λόχον, Φ, 395. λόχονδε, ξ, 217.
λοχόωντες, Φ, 847.
λύ', pro λύε, *Imperat.* Φ, 35.
Λυσιὸς, XVIII, 24.
λύγοι, VI, 13 λύγοισι εὐστρεφέεσσι, ι, 427.
λυγρὰ, γ, 303. λυγρὸν, α, 327.
λύθη δ' αἱ ἄψεα πάντα, Φ, 794. σ, 188. λύθη σὰ δύσμορε, Φ, 360. λύθη δ' ὑπὸ γυῖα ἑκάστης, σ, 340.
λύθρῳ, χ, 402. ψ, 48.
λυκαίθοιο, ξ, 161. τ, 306.
λυκαυγηρὶς, κ, 212.
Λυκίην, II, 179.
λόκοι κερκιδόεντες, κ, 218. ἐρίπεροι, κ, 212. πολλοὶ, IV, 70.
Lycophron, ν, 259.
Lycurgi Oratio contra *Leocratem*, υ, 350.
* λύοντο, II, 129. III, 410.
λυσσὴ, ν, 243.
λύρῃ, III, 422.
λῦσαι, Φ, 422. λῦσε, ε, 178. λῦσε, ε, 459.
Lysias, Orator, ω, 484.
λυσιμελὴς, υ, 75. ψ, 343.
λύσε γόνατα, Φ, 703. ε, 297. 406. σ, 211. χ, 68. 147. ψ, 205. ω, 344.
λύχνον χρύσεον ἔχουσι, τ, 34. λύχνῳ, I, 128. λύχνος, I, 179.
λύων, υ, 56. ψ, 343.
λωβεύσεις, ψ, 15. λωβεύω, ψ, 26. λώβη, σ, 224. λώβῃ, ω, 325. λώβης, ὀνομαλὴς, σ, 346.
λαὸν, β, 169. λαὸς πρῶτα, α, 376, β, 141.
λαὸς, ὑσμίνη, ν, 224.
λαοῖο, ω, 93. 94. 102. λαὸν, ε, 97. λαὸς, Φ, 603.
Lotichius, Joh. Petr. τ, 457. I, 36. 39.
Lotus & Angeli in *Sodomis*, χ, 209.
Λωτοφάγοι, ι, 92. Λωτοφάγοισι, ι, 91. 96. Λωτοφάγων, ι, 84. ψ, 311.
λωφήσεις, ε, 460.

M.

ΜΑ', ἠ μὰ Ζῆν', Ἀχιλλεῦ, καὶ ἄλγεα πατρὸς, υ, 339. ἠ μὰ τόδ' ἀθανάτων ὑψίστεμνον ἀγαθύρσιε, III, 384. Ναὶ μὰ τόδε κράτιστον ἀκούετε, III, 457.
μαίεσθαι, I, 40.
Magia, & *Magici* Ritus, λ, 25.
Magis Mures invisi, I, 178.
Magius, Hieronymus, I, 170.
* Μαγνῆτες, II, 217.
μαζὸν, XLVIII, 6.
μαζὸν, ἐπὶ μαζὸν, χ, 82. μαζῷ, λ, 447. τ, 483.
μαθὼν, β, 349. 372. ρ, 499. τ, 16.

16. μαῖα, τ, 482. 500. ψ, 171. φίλη υ, 129. ψ, 11. 39. 59. 81.
Μαῖα, III, 3. XVII, 3. Ἄτλαντος θυγάτηρ, αἰδοίη, XVII, 4. πότνια, III, 19. 183. Μαιάδα καλλιπέδιλον, III, 57. Μαιάδος, ξ. 435. III, 1. 73. 235. 301. 408. 423. 429. 438. 448. 491. 511. 518. 564. 571. 576. XVII, 10. XVIII, 7. Μάϊος ἐλευθέρῳ, III, 89. 547.
μαίεσθαι, ξ. 356.
μαίεται, ο, 350. μαιόμενος, φ, 298. μαιομένῃ, ν, 367.
Μαῖεσι, λ, 325.
μαίεσθαι, II, 14. μαίεσθε, ε, 7. ἠοῖ ἐ φιλέεσκε χίτλια ἔργα, ξ, 83. μαιέσθων, α, 82. μαίεσθε, α, 217. μαιέσθω, ζ, 158. pro μαιέσθω, λ, 482. μαιέσθων, ϑ, 281.
μαιεύεσθαι, ο, 537. ῥ, 165. τ, 311.
* Μάιεσθαι, II, 37.
μαίεσθε, οἱ πλησίον παῖδες, I, 39.
μαιεδίης, η, 106.
μαίετ' ἐπ χερσὶν ἐλαὸν δῶρα, μ, 229. ἀποτυλίζουσι, III, 280. μαιεύσεις κίονας, α, 54. μαιεύσηρος, ϑ, 20.
Macrobius, ε, 60. μ, 208. 403. ν, 110.
μαιόων, κ, 163. σ, 97. τ, 454.
μαλακοῖσι, α, 56, κ, 70.
* μαλάκης, I, 160.
Μάλεια, ι, 80. II, 409. Μαλειῶν, τ, 187.
μαλερῷ, XXXVII, 5.
μαλθακὰ, XXIX, 15.
μαὶν, λ, 343. ϱ, 470.
μαντίας, III, 469. μαντείην, III, 530. 544.
μαυπύλε, β, 178. μαντύλῃ, β, 180. υ, 380. μαντύσασθαι, α, 200.
μαντῆία, μ, 272.
Μάπτον, ο, 242. Μάπτῳ, ο, 249.
μάπτῳ αἰνῇ, Θηβαΐῃ Τειρεσίαο, κ, 492. 493. μ, 267. μάπτις, α, 202. ο, 225. ἀμύμων, ϑ, 98. 290. ἀνὴρ ἤϋτε μίγας πι, Τάλαιμος Εὐρυμίδης, ι, 508.
μαντοσύνη, ι, 509.
Μάραγον, vid. Σμάραγον.
Μαρδῶται, η, 80.
μάργη, π, 421. μαίργῃ, σ, 2. μαίργλω, ψ, 11. μάργων, XXXVII, 4.
μαρμαρυγαὶ, II, 203. μαρμαρυγαὶς ἠελίου παρὰ, ϑ, 265.
μαρμάρεα * ἀκείοντα, ι, 499.
μαρτάλεον γ, 85.
Martinus Bernardus, II, 152.
Martinus, vid. Lexicon.
μαρτυρέμεναι Διονύσῳ, λ, 324.
μάρτυρος, ξ, 394. μαίρτυρος, π, 423. III, 372.
μάρψας, κ, 116. σὺν, ι, 289. 311. 344.
Μάρων, Εὐάνθης υἱὸς, Ἀπόλλωνος ἱερεὺς, ι, 197. & 198.
Maro, Virgilius, Homerum imitatur, γ. 6. 290. δ, 71. 149. 454. ε, 306. ϑ, 492. 507. ι, 136. 481. 532. λ, 37. & 38. 77. 205. 482. 488. μ, 208. 403. ν, 80. 88. 96. ξ, 330. ο, 136. τ, 562. υ, 351. ω, 2. 120. I, 77. II, 10. 545. IV, 289.
Maronem Vinum, ι, 208.
Martis & Veneris Fabulæ Interpretatio, θ, 267.
μάσσαλε, λ, 590.
μᾶσσον, θ, 203.
μάστακα, δ, 287. ψ, 76.
μάστιγα, ζ, 81. φασιὴν, III, 494.
μάσσαν, ο, 182.
μάσσειν δ' ἐλαΐῃ, γ, 484. 494. ζ. 82. ο, 192.
Μασυρίδης, β, 158. ω, 451.
μαχαίλῃ, III, 242.
μαχαίρη, κ, 79.
μάχαι, λ, 611. IV, 11.
μάχαιραι, II, 535.
μαχεόμενοι, ϱ, 471.
μαχεύμενοι, ω, 113. μαχεύμενον, λ, 402.
μαχλοὶ, ν, 341. ξ, 491. π, 171. 244. σ, 52. υ, 15. χ, 65. 214.
μαχλόσυνε, σ, 39. μαχλόσυνε, β, 245.
μαχητὰς, σ, 260. κρατερὸς, I, 168.
μαχητὴς, γ, 112.
μαὼν, γ, 138. μαωνίδας, β, 58.
μαωνιλόγοισι, III, 543.
μεγαθύμου, γ, 189.
μεγαίρω, β, 235. θ, 206. III, 462.
μεγακήτεα, γ, 158.
* μεγαλαύχους, I, 172.
μεγαλήτορι, ε, 81. μεγαλήτορ, γ, 432.
μεγαλίζομαι, ψ, 174.
μεγαλοδωτὶς, XL, 1.
* μεγάλῳ * Κοίῳ, II, 62.
μεγάλως, π, 431. μεγαλωστὶ, ω, 40.
Μεγαπένθης, ο, 103. Μεγαπένθης, ο, 100. κρατερὸς, ο, 122. τηλόθεν, δ, 11.
μέγαρα σκιόεντα, α, 365. δ, 768. ω 479. λ, 333. ν, 2. σ, 398. ψ, 299.
Μεγάρη Κρείοντος ὑπερθύμοιο γάματος, λ, 268.
μέγαρον, καὶ δῶμα, καὶ αὐλὴν, χ, 494.
μέγας εἶδος, σ, 4.
μεγάθος, ε, 217.
μεγήρεις, γ, 55.
μέγκε, XXII, 4. μέγκεις, ε, 185.
μεδέουσα, III, 2. XVII, 2. μεδέουσι, IX, 4.
μέδεα, λ, 109. 137. μέδεται, β, 358. τ, 321.
Μέδουσα, κάρυκα, χ, 357. Μέδων, δ, 677. 696. 711. π, 252. 412. χ, 361. ω, 441.
μέδοντες, η, 186. μέδοντες, ω, 72.
μεθέηκεν, σ, 401.
μεθέλεσκε, θ, 376.
μεθέπεις, ω, 175.
μεθήμενον, ω, 118.
μεθήμενε, ζ, 25.
μεθήσει, ω, 77. ο, 212.
μεθίει, pro μεθίεσαι, χαλεπὸν χολοῦ, φ, 377.
μεθυπερθύμοις, ε, 325.
μείγυ, π, 179. γλυκερὸν, ξ, 194. ἡδὺ, δ, 746.
μειγνύσθαι, σ, 239.
Meibomius, Marcus, locum Homeri perversè legit, δ, 703. ι, 421.
μείδησεν, δ, 609.
μειδιάων, IX, 3. VI, 14.
μειζόων, β, 48. δ, 698.
μείλια, vid. ἐπιμείλια, ad Iliad.
μειλίγμασι, κ, 217.
μειλίσσεο, γ, 96. δ, 326.
μειλίσσω, IX, 2.
μειλιχίῃ αἰδοῖ, θ, 172.
μείλιχον, ο, 373.
μείνα πλεσφόρον εἰς ἑαυτὸν, παρ' αὐτῷ, ξ, 292.
Mel laudatur, I, 9. ad Enthusiasmum confert, III, 557.
μελανγχροιὴς, π, 175.
μέλαθρον, σ, 149. χ, 239. μελάθρῳ ὑψηλοῖο, λ, 277. ὑπαιθρίου, III, 174.
μελαθρόφιν, θ, 279. μελάθρῳ στεγόεντι, τ, 544.
Μελάμποδες, ο, 225.
μελανθῆσι, XLVII, 3.
Μελανθεῦ, φ, 176. Μελανθίης, υ, 255. ὡς Δολίοιο, ϱ, 212. χ, 152. 159. Μελανθῆος, ω, 103.
Μελάνθιε, χ, 195. Μελάνθιον, φ, 175. 265. χ, 474. Μελάνθιος, αἰπόλῳ αἰγῶν, ϱ, 247. υ, 173. χ, 135. 142. 161. 182.
Μελανθὼ, τ, 65. καλλιπάρῃ, σ, 320.

μελα-

μελανόχροϑ, τ, 246.
μελανύδρου, υ, 158. μελανύδρῳ, XVIII, 20.
μέλας, α, 423. σ, 305. I, 207. VI, 40.
μέλε οἱ ἦδ' ἐὼν ἐν δίκαισι νύμφης, ε, 6.
μέλε' ἤλδανε πυμαίνι λαῶν, σ, 69. ω, 367.
μελεδήμασι ϑυμὸν ἔχων, δ, 650. ϑυμῷ, υ, 56. ψ, 343. πατρὸς ἔγγεσιν, ο, 8.
μελεδῶσι πυκιναὶ ἀμφ' ἀδινὸν κῆρ, ὀξείαι, τ, 517. μελεδῶνας, II, 532. μελεδώνων ἀμηχανίων, III, 446.
μέλι, α, 159.
μελίων, ϑ, 298.
μελήσῃ, α, 358.
*Μέλητος βαθυχοίνοιο, VIII, 3. ἱερεῖο, XXXVII, 7.
μέλι χλωρὸν, κ, 234. III, 557.
μελίζηεν, μ, 187. II, 519. XVIII, 18.
μελίη χαλκοβάρεια, χ, 259. 276. μελίῃσιν, ξ, 281.
μελιηδέα ἄλγεσιν πρέψω, ζ, 90. καρπὸν Λωτοῦ φάγοι, ι, 94. οἶνον ἐρυθρὸν, ι, 208. κηρὸν δι' ὠτων ἀμύσας, μ, 48. νόστον, λ, 99. ϑυμὸν ἀπήνρα, λ, 202. οἶνον, ξ, 78. π, 52. σ, 150. 425. XXVIII, 6.
μελιηρότατα, κ, 519. λ, 27.
μέλιτι ἠδὲ ἔντοϑι ϑυέων, ρ, 339.
μέλιτος, ν, 106.
μέλιτι γλυκερῷ, υ, 69. ω, 68.
μελίτεσσι χρυσὸν, I, 39.
μελιφρονα, η, 182. μελίφρονι, ω, 488.
μείων, α, 232.
μείων ἀνίδρασιν εἰς σίτοιο πα, ζ, 321.
μελιόντων, ν, 362. π, 436. ρ, 594. σ, 265. ω, 356.
μίλῳ, III, 419. vid. μίῃ.
μέλπε, III, 450.
μέλω ἀνϑρώποισι, ι, 20.
μεμαάσι, δ, 700. μεμαάσιν, ε, 18. υ, 215.
μέμασιν, λ, 314.
μεμαυῖα, ν, 389. π, 171. VI, 47. μεμαὼς, ε, 375. τ, 231. 449. III, 416. μεμαῶτα, δ, 351. 416. λ, 209. μεμαῶϑαι, χ, 172.
μέμβλετο, χ, 12.
μεμβλωκε, ρ, 190.
*μεμιγμένα δίκηϑε νεῖσϑαι, I, 59.
μεμίηλε, α, 151.
μεμιγμένα, πολλὰ ϑ' λυγρὰ, δ, 230.
μέμονε, ω, 115.
μεμονημένα, ω, 121. μεμνημένη, α, 343. μεμνεμένοιϊν, ξ, 168.
Μέμνονα δῖον, λ, 521. Τόν ῥ' Ἠὼς ἠκέστα φαεσίμβροτος ἠγλαὸς υἱὸς, δ, 188.
μέμορεν, ο, 520. υ, 15.
μεμορυγμένα, ν, 435.
μεμφομένων, I, 145. μέμφονται, I, 149.
Menagius, *Ægid.* ε, 416.
Menander, XIV, 9.
μενεαίνειν, α, 20. ζ, 330.
Μενέλαε, διοτρεφὲς, Ἀτρεΐδη, ὄρχαμε λαῶν, δ, 26. 138. 156. 316. ο, 64. 87. 167. Μενέλαον, γ, 317. ν, 414. ἀγαϑὸν βοὸν, ο, 14. * ϑεοείκελον, ρ, 116. ξανϑὸν, α, 285. *Μενελάῳ ξανϑῷ, λ, 441. κυδαλίμοιο, δ, 2. 16. 23. 46. 217. ο, 5. 141.
μενεπτόλεμοϑ, γ, 442.
μενοεικέ, τ, 166. ἐδωδὴν, ζ, 76.
μενοεικέα πάντα ὄψα, τ, 267.
μενοεικὲς, υ, 391.
μενοίνα, λ, 531. σ, 282. III, 62.
μενοινᾶε, β, 34. 92.
Μενοικιάδαο, ω, 77.
μέν᾽ οἷον ἄπειρες, λ, 269. ἄχετος, υ, 19. ἀριμὸν, ω, 318. ἴκμενδεν, τ, 493. ἠελίοιο, κ, 160. ἠδ. β, 271. ἰεσϑαι, η, 167. *II, 371.
Μέντη, α, 105. Μέντης, Ἀγχιάλοιο ϑαΐφρονοϑ ὑὸς, α, 180.
Μέντορ, γ, 22. 240. χ, 208. 213. ἀπερπεὲ, φρένας ἠλεὲ, β, 243. Μέντορα ἀρχὸν, δ, 654. δῖον, δ, 655. Μέντωρ, β, 225. 253. ρ, 68. χ, 249. Ἀλκιμέδης, χ, 235.
Μεριόνεϑ, κραιπνὸς, I, 256. *Μεριόνεϑε κραιπνὸς, I, 265.
μέρεμνα *ϑαμειαὶ, III, 44. μέρεμνα μοχλάλιε, III, 160.
Μερμερίδαο, Ἴλε, α, 259.
μερμήριζε, υ, 10. 93. μερμήριζεν, ι, 554. χ, 333. μερμηρίζει, β, 325. π, 73. υ, 38. μερμηρίζω, υ, 41. μερμηρίζων, υ, 28 μερμήριξε, β, 93.
μέρμιδι ἀέργρεϊ φαεινῇ, κ, 23, 24.
μεσάτην, υ, 49. 132. I, 40. II, 42. XXX, 18.
μέσσος, III, 53. *419. *498. 499.
μεσσπύλιος, ξ, 449, 455.
μεσσόδομαι κελαδ, τ, 37. υ, 354.
μεσσόδομος κοίλης, β, 424, ε, 289.
μεσόμφαλον, I, 128.
μέσταυλον, κ, 435.
Μεσσήνη, φ, 15. Μεσσήνιοι, φ, 18.
μεστὲ, XLVIII, 5.
μεσφαίνει ϑ, 201. σ, 35.
μεσηύδα, α, 31. δ, 721.
μεϑιεμένην, τ, 24.
*μετ' ὄπις ἐλϑὼν, XLII, 4.
μετεχλίσσειεν, ψ, 188.
μέτρα, β, 355. δ, 389.
μετρήσαντες, γ, 179. 209. κ, 539.
μέτρον, λ, 316. ν, 101. σ, 216. τ, 532.
Metrum periclitatur πχικῶς, I, 68.
μέτωπα, ζ, 107.
μετοίχετο, ϑ, 7. 47.
Meursius, η, 138. λ, 133. χ, 9. ψ, 246. XLVIII, 15. reprehenditur, ν, 223. Not. *Schol.*
μηδέα, ζ, 12. λ, 444. υ, 46. IV, 43. κλυβὰ, III, 455. πανυμένα, β, 38.
μήδεα, αἰδοῖα, ζ, 129. σ, 66. 86. χ, 476.
μήδεα, ε, 173.
μηδὲτ', pro μήδετο, ξ, 300. μήδετο, γ, 132. 160. 166.
Μηδεΐδην, VI, 43.
μηκεάδας, ι, 124. 244. 341.
μήκιστα, ε, 299. 465.
μηκίστας, λ, 308.
μῆκοϑ, ι, 324. υ, 71.
μηλ' ἀδινὰ, α, 92. δ, 320. ψαφαρὰ ῥήτιχα, XVIII, 32. μῆλα, vid. 21 β, 75. ἄρνυϑα, κ, 85. ἄρσενα, ι, 438. ἄσαιτο, XLIX, 2. βαϑύτειχα, II, 412. ἔμπεδα, τ, 113. ἰσφαγμένα, κ, 532. ἴφια, λ, 107. καλλίτειχα, ι, 336. 469. κλυτὰ, ι, 308. πίονα, ι, 217. *παιπάσσδ', II, 304. *παιπάσσδα, ι, 464. τριηκόσι' ἠδὲ χιλιάς, φ, 18.
μηλίας ἀγλαόκαρπον, η, 115. λ, 588.
μηλοβοτῆρας ἀγρυλῆς, III, 288.
μῆλον, ἀντὶ τοῦ, αἰγὸς, ξ, 105.
μήλοπα καρπὸν, η, 104.
μηλοσκόπον, XVIII, 11.
μῆνις, λ, 293.
μήνην πανσίπλεϑρον, XXXI, 1.
μηνὶ, ω, 118.
μηνίει, ρ, 14.
μήνιμος, λ, 73.
μῆνιν, β, 66. ε, 146. μήνιος ἀλοῆς, γ, 135.
μηνὸς φθίνοντος, ξ, 162. τ, 307.
μήνυε, III, 254. μηνύσειμ', III, 373. μηνύσειμ', III, 264. 364.
μηνύσειν, III, ibid.
μηνῶν φθινόντων, κ, 470. τ, 153. ω, 142.

μάρ-

μίρ' ἑκάτ. κατὰ, μ. 364. πόλ' ἐπὶ μίρ' ἔβημεν, γ. 179. μηρὸν, ν. 26. μηρὰ ἴκηαι, γ, 273 ι. 553. ρ. 241. χ, 330. μηρία, γ. 9. 456. φ, 267. κεχαρισμένα, τ. 397.
μηρὸν, ι, 300. παχίας, κ. 439. λ, 230. μηρὸς, θ. 135. μ. 160. καλὸς, μεγάλως, σ, 66.
μεξύσωσι, μ. 170.
μιαρὸν, ὦ, πεπλήγε, ν, 198.
μητιὸς, γ, 261. ω. 96. 198. 443.
μήτηρ αἰπόλου τῆσδε, γ, 110. 409.
μῆτερ, α, 346. μητερ', α. 248.
μητίετα, α, 275. ἀμύμονα. ο. 15. Οἰδιπόδαο, λ, 270. μητέρας, κ, 414. μητέρι, β, 50. 336. κεδνῇ. κ, 8. 1, 117. μήτηρ, α. 215. παλλακὶς, ἀντητὸ. ξ, 202. πίνυτὸ, υ, 131. πότνια, ζ, 30. φίλη, β, 88.
μητιάασθαι, ι, 262.
μήτιας, IV. 250.
μητιέτα, ξ, 243. π, 298. υ. 102.
μῆτιν, γ, 18. δ, 678. 713. ἀρέσθην, ψ. 125. ἐπίφρονα, τ. 326.
μητίοεν, ζ, δ, 227. XXIII, 5. μητιόεντος, II, 344.
μητιόωντες, α, 234. μητιάασα, ζ, 14. θ, 9.
μητρόθεν ἐπίδειξε, ρ. 134.
μητρώιον, τ, 408.
μηχανιάασθ', γ, 213. π, 93. μηχανιάασθε, υ, 370. μηχανόωντας, π, 134. ρ. 499. 588. υ, 170. φ, 375. μηχανόωντες, ο, 142. μηχανόωντο, υ, 394. χ, 432. μηχανιόωντο, π, 196.
μηχανιῶντι, III, 435.
μῆχος μ. 392. ξ, 238.
μοί, υ, 110. μοῖα, β. 412. ξ, 514. χ, 130. ψ, 227. μοῖαι, δ, 176. η, 65. φ, 121.
μοιζοδάμους, ῥ, 271.
μοίγεα, ω, 77. μοίγλιν, III, 491.
μοιγαίη, δ, 212. ι. 386.
μοιγαῖσι, ω, 73. λ, 267.
μοιγήσας, λ, 305. μοίγησαν, ϑ, 268.
Μοῖδις XXXVI. 6. * Μοίδα, XXXVI, 1.
Μόλπις, II, 42.
Μίμαντα, ὑπομόλπα, γ, 172. ὑψικρήμνοιο Μίμαντος, XL, 5. Μίμας, παπαλόεις, II, 39.
μοιρίδ' *ἴσασιν, II, 163.
μοιρηγένεια, κ. 472.
μοίμνα, μ, 161.
μοιμήμενος ἔργα γεραίτων, I, 7. μοιμήμενε νήεας εἰς βαθὺ χῶν, I, 148.
Μοῦσα Ὀρχομενῷ, λ, 283.
μοῦσα, δ. 374. 467. μουσήσασα, ξ. 17.
μουσοπόλοι, τ, 328. μουσοπόλῳ, λ, 306
μούνοζος, δ, 719.
Μίνως, Διὸς ἥτορ. λ, 567. Μίνως, Διὸς μεγάλα ἐφέζεσθ', τ, 178.
Μινωΐς Κνωσσῦ, II, 393.
μυ ξυλοζ ζ 136. ω, 313.
μισγάμενος, 203 μισγόμενος, σ, 324.
μισθὸν, δ, 525. μισθὸς ἄρκιος, σ, 357. μισθὸς δώσις, κ. 84.
μίσυλλον, γ, 462.
μιχθήσαι, XIV, 3.
μνᾶας γυναῖκα, π, 431. μνάασθ', α, 39. μνάσασθ', υ, 290. μνᾶται, π, 77. τ, 529.
μνᾶμ' Ἑλένης χαρίων, ο, 126. μνῆμα, φ, 40.
μνήμων, ϑ, 173. φ. 95.
μνῆσαι, γ, 101. δ, 331. 765. χ, 208. μνησαίατο, η, 138.
μνησθείην, σ, 276.
μνησὴ ἄλοχον, ω, 36.
μνηστῆρας, α. 270. ἀγανοὺς, β, 247. ἀγήνορας, α, 106 ὑπερηνορέοντας, δ, 766. μνηστῆρες, ἀγανοὶ, β, 87. ἀγήνορες, α, 144. ἀντίοοι, ξ, 18. ἀπόθαλοι, ω, 351. ὑπέρβιον ὕβριν ἔχοντες, α. 368. ὑπερηνορέοντες, β, 266. ὑπερφίαλοι, ψ, 356.
μνῆσις, ν, 280.
μνησὺν, π, 294. τ, 13. μνησύ@ αρχαλέης, β, 199.
μνῶνται. α, 248. ζ, 34. 284. π, 125. τ, 133. φ, 326.
*μνωόμενος, II, 209. μνωομένῃ, δ, 106. μνωομένων. ο, 399.
μνώοντο, λ, 287.
μογλοστις, ω, 387. μόγησε, η, 214. μόγησεν, μ, 190.
μογοστόκος, II, 97. 115.
Maro, Poetria *Byzantina*, μ, 63.
μοῖρ' ὀλοὴ. β, 100. μοῖρα. φ. 24. κακὴ, I, 110. χαλεπὴ, λ, 291.
μοιχάγρι' ὀφέλλει, ϑ, 332.
μολοῦσθαι, ρ, 219. μολοῦρος, σ, 26.
μολπὴ τ', ἐρχηστύς τε (φίλης) ἀναθήμασι δαιτὸς, α, 152.
μολὼν, ω, 334.
μονοήμερος, I. 294.
μόνος, I, 257.
Montaigne, Dominus, κ, 212.
μορόεντα. τελχῖνες, ἔρεμνα, σ, 297.
μόρσιμον, α, 34. ε. 436. ι. 61. λ, 408. π, 421. υ, 241. κακὸν, α, 166.
μόρσιμοι ἦμαρ, κ, 175 μόρσιμος, π. 392. φ, 162.
μορφὴν ἐπίσκιον, λ, 366. μορφὴν, ϑ, 170.
Mos, ad *Funera* certandi, ω, 87. *Amanuenſium*, in Codicibus deſcribendis, δ 72. *Dis*, nè invicem ſibi contraveniant ζ. 329. *Mortuos* ter voce vocare, ε, 65. In Juramentis Calamitates memorare, ν, 339.
Μόλιος ἥρως, σ, 422.
μουσάξ, ϑ, 371. λ, 416.
μύνη, ψ, 227. II, 97. μῦνος, κ, 157.
μοῦνος, β, 365.
μουνοῦσθαι, ο, 385.
μούνωσε, π, 117.
Μοῦσ, ϑ, 63. 73. 481. 488. Μοῦσα, α, 1. II, 518. III, 1. IV, 1. VIII, 1. XVIII, 1. Διὸς ϑυγάτηρ, XIII, 2. Καλλιόπη, XXX. 1. λίγεια, ω, 62. XIII, 2. XVI, XIX, 1. Μοῦσαι σύνεσι πᾶσαι, ἀμοιβόμεναι ὀπὶ καλῇ. ω, 60. II, 189. ἱλικοπίδες, XXXII, 1. ἴκαρος φίλος. κοῦραι Διὸς ἀδυεπεῖς. XXXI, 1. Μῶσαι, XVIII, 15. Μυσῶν, XXIV. 1. 2. XXX, 20. * Μυσῶν, I, 1.
μοχλοῖσιν, ε, 261. μοχλὸν, ι, 332. 375. ἐλάϊνον, ὀξὺν, ι, 382. πυρὶ φυρεμένου αἴθωνα, ι, 397. πυρὶ μύκαι, ι. 387. μοχλὸς ἐλάϊνος, χλωρὸς, ι, 378. μοχλῷ ἐλαΐνῳ, ι, 394.
*MSS. α, 1. 4. 13. 25. 29. 31. 41. 48. γ, 489. &c.
MS. *Aloyſianum*, α, 25. β, 1.
MS. *Collegii* Corporis *Chriſti*, *Cantabr.* α, 441. &c.
MS. *Gouville-Caienſe*, β, 1. δ, 10. η, 54.
MSS. Prælectiones *Græcæ*, *Andreæ Dunnæi*, II, 281.
MS. *Joh. Txetzæ*, τ, 246. ω, 114. 538. 539. *Var. Lect.*
μυῖαι, I, 280. δολίης, I, 150.
μυκηθμὸν ὀτίων, ι, 293.
μυκηλὸν ἀνδρῶν. ἄλφιτα, β, 290. υ, 108.
μυκὸς, I, 6. 138. *Deicoli*, I, 292. *σύφλοι, I, 131. * Κυπαρίσσου μεγαλαύχεος ὁμοῖοι, I, 172. μύκαι, I, 254. μύκασι, I, 100. 257. vid. *Magis Mures invisi*.
μυθήσω, β. 202. μυθεῖαι, ϑ, 180. μυθήσασα, α, 124.
μῦθον, γ. 124. μύθους ἀγανοῖσι, ο, 53. πυκινοῖσι, γ. 23. χαλεποῖσιν, β, 83.
μυθολογέω, μ, 450.
Μυκαληϲσὸν, ἰοπλόκαμον@, II, 224.
μυκηθμῷ, μ, 205.
Μυκήνη ἰοπλόκαμο@, β, 120. Μυκήνης φ, 108. πολυχρύσου, γ. 304.

μυκαί-

μυκάομαι, ε, 413.
μύλαι, εἶσαν, 106. μύλλω, υ, 111. μύλης, χε. μύλησ', ἐπὶ, η, 104.
μυλοφάτης, β, 355.
μῶν, I, 146.
μυοκτόνον, τρηχαῖον, I, 158.
*μυόφορΘ-, Fragment. 97.
Museus, M. Anion. ξ, 83.
μυελ', ο, 315. 366. 415. ω, 282. μυελὰ, β, 16. κ, 9. λ, 281. μυελὰς, ο, 555 μυελοὶ, Θ, 110. μυελοὶσι, ο, 451.
Μυρμιδόναι, ἐγχεσπομῆες, γ, 188.
Μυρμιδόνεσσιν, λ, 494. Μυρμιδόνων, δ, 9.
μυρσινοειδέας ὄζους, III, 81.
μοῦς ἀψαλίδας, I, 9. μυσὶ τετρημένοισι, I, 177. μυσὶν, I, 172. 173.
μῦς, Mus, Incremento corripitur, Musculus, producitur, I, 131.
Musica Virtutes, τ, 457.
Musivi Operis apud Graecos Antiquitas, τ, 228.
μυχμῷ-, ω, 415.
μυχοίπτιζες, φ, 146.
μυχὸν, η, 87. ι, 236. π, 285. χ, 180. ἐς μυχὸν ἐξ ὑδρὸς διαπρὸ ἐόν, η, 96. μυχόνδε, χ, 270. μυχῷ, γ, 263.
μυῶν, I, 97. 116. 143. 281. 290.
μῶν, ut τῷ μῷ κεχαρισμένα θυμῷ, δ, 71. VI, 55.
μῶλον, I, 43. μώλΘ-, σ, 222.
μῶλυ δέ μιν καλέουσι θεοὶ χαλεπὸν δέ τ' ὀρύσσειν, κ, 305.
μωμοκόμῳ, ζ, 274.
μῶμον ἀνάψαι, β, 86.
μώνυχες ἵπποι, ο, 46.

N.

Νᾶε, ὦ, κρίνη, ζ, 292.
ναῖον, ε, 51.
ναιετάασκε, ο, 384.
ναιετάουσα, δ, 96.
ναίκην, ξ, 530.
Νάξος, II, 44.
νᾶσον, δ' ὀρῷ ἀχνίᾳ πάντᾳ, ι, 222.
ναίουσα, δ, 174.
Ναυβολίδης, Θ, 116.
ναυηγὸν, I, 93.
ναύλοχοι, δ, 846. ναύλοχον, κ, 141.
Ναυσίθοον, ν, 56. μεγαθύμου, η, 62. Ναυσίθοος θεοειδὴς, ζ, 7. η, 63. Ναυσιθόῃ, Θ, 565.
Ναυσικάα, ζ, 29. Θ, 457. 464. θυγάτηρ Ἀλκινόοιο. ζ, 17. 213. Ἀθηναίῃ-, ζ, 101. 186. 251. Ναυσικάᾳ, ζ, 276. Ναυσικάαν, εὐπέπλου, ζ, 49. λοῦσαν, η, 82.
ναυσικλειτὴ, II, 31. ναυσικλειτῆς, II, 219. ναυσικλείῃσι, Δόμοισι, ζ, 22.
ναυσικλυτὴ, η, 39. Θ, 191. 369. ν, 166. ο, 414. π, 227.
ναῦται, α, 271. μ, 98. ξ, 188. ο, 434. π, 57. 222. παντοπόροι, συναρῇ σὺν ἀλίγκιοι ἄτῃ, XLII, 1. &c. ναύτας, XXXII, 16. XL, 4. ναύτῃς, VI, 37. ναυτάων, Θ, 162. ναυτέων, ι, 138.
Ναυτεύς, Θ, 112.
ναυτιλίῃ, Θ, 253.
ναυτίλλεσθ', ξ, 246. ναυτίλλῃ, δ, 672.
ναῦφιν, ξ, 498.
νέα μὲν μοι κατέπαξε Ποσειδάων, ι, 283.
νέαι, ἠδὲ παλαιαὶ, νῆες, β, 293. δμωαὶ, δ, 720.
Νέαιρα δῖα, μ, 133.
νέας, γ, 153. ἀμφιελίσσας, γ, 162. κυανοπρῳρέας, γ, 299. φοινικοπρῳρῆας, λ, 123. ψ, 271. νέες, μιλτοπάρῃοι, ι, 125. ὠκείας, κ, 36.
νεβρὸν, τ, 230. νεβρὲς γαλαθηνὰς νεηγενέας, δ, 336. ρ, 127.
νέεσθ', ω, 17. β, 52. 238. δ, 8.
νεηνίᾳ, ξ, 524. νεηνίῃ ἀνδρὶ ἀρῶσιν ὑπαντήσῃ, κ, 278. πρωθήβῃ, VI, 3.
νεήνιδι, η, 20.
νεήφατον, III, 442.
νεῖαι, λ, 113. μ, 141.
νείατον, η, 127. νείατος, ο, 108.
νείκεα, η, 74. μ, 440.
νείκεε, η, 303. νεικείῃ. ρ, 187. νείκεον, χ, 26. νείκεσε, Θ, 158.
νεικεσσομεν, vid. νικήσομεν.
νεῖκΘ-, Θ, 75. σ, 263. 267. φ, 303. ω, 542. III, 269. μέγα, π, 98. 116.
Νείλου Nomen Vetus, ξ, 258.
νεῖμεν, ξ, 436. νεῖμον, μ, 179. ρ, 50.
νειὸν, ν, 32. νειῷ, ι, 127. Θ, 124.
νειὸς, ο, 88. νειᾶς, μ, 188. ξ, 152.
νεκεσσίμενον, δ, 701. ι, 19. νεκέσσομαι, ι, 58.
νεκροῖ ἀφραδίῃς, λ, 474. νεκρῶν, κ, 526. λ, 34. 631.
νέκταρ, ἰδρῴων, ε, 93. νέκταρΘ-, σ, 159.
νεκταρέῃ, IV, 207.
νεκύεσσι, κ, 518. καθαρσιμέοισιν, λ, 490. νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα, κ, 521. 536. καταθνειώτων, κ, 530. κλαγγὴ, ἀϊόντων ὡς, λ, 566. 604.
νέμεαι, ι, 449. νέμεαι, υ, 164. νέμεται, λ, 184.
νεμεσσήσαι, α, 158.
νεμεσίζῃ, β, 138. νεμεσίζετο, α, 263.
νέμεσσιν, χ, 40. νέμεσις, α, 350.
νεμέσσα, φ, 147. νεμεσσᾶτον, δ, 158. ξ, 284. νεμεσσήθη, α, 119.
νέμον Θ', ν, 407. IV, 97. νεμόντων, XLIX, 2. νέμων, ι, 233.
νεοκλῆς, μ, 86.
νεοχμὸς, III, 406.
νεόδμητα, δ, 437. νεόδματοι, χ, 363.
νεοδμὴς, II, 231.
νεοθηλέϊ, XXIX, 13. νεοθηλέΘ-, III, 82.
νεοίμεθα, γ, 170.
νεοκηδεῖ θυμῷ, Fragment. 134.
νεόμματος, III, 241.
νεοπηθέα, λ, 39.
νεόπηκτος, I, 38.
νεόπλυτα, ζ, 64.
νεοσσίῃσι ἐλιφαυλοῖς, Θ, 404.
Νεοπτολέμοιο φίλοιο. λ, 505.
νεὸς, μ, 170. τ, 278. ἀμφιελίσσης, η, 252. κ, 156. μ, 368. ο, 283. φ, 390. κυανοπρῴροιο, μ, 354.
νέποδες, δ, 404.
Νέστορ Νηληϊάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν, γ, 79. 202. 247. Νέστορα, λ, 285. ρ, 109 δῖον, α, 284. Νέστορι, γ, 57. δ, 209. πομπήϊ λαῶν, ο, 151. Νεστορίδη, δ, 71. ο, 46. 195. Νεστορίδην, ο, 44. Νεστορίδης, γ, 36. 482. Νέστορος, γ, 448. ἱππόδαμοιο, γ, 17. Νηληϊάδαο, γ, 465. Νέστωρ, γ, 32. ἀντήνΘ-, λ, 511. γαμβρὸν Θ-, γ, 411. γέρων ἱππηλάτα, γ, 436. 444. δ, 191. παλαιὲ πρὸς παλαιὸν εἰδώς, ω, 52. ὄφρα Ἀχαιῶν, γ, 411.
νεῦμαί σοι, νεῦμαι, XLVIII, 11.
νεύσειν, σ, 236. αὐτὰρ δ' ὀφρύσι νεῦσεν ἑκάστῃ, ι, 468.
νευρὴν, τ, 587. νευρῆς, φ, 410. νευρῇφιν, λ, 606.
νεύστιζον, μ, 194. σ, 153. ρ, 209.
νέφεα σκιόεντα, Θ, 374. νεφέεσσι, ε, 293.
νεφέλας, ε, 291. νεφέλῃ κυανέῃ, μ, 74. μέλαινα, ω, 314.
νεφεληγερέτα, α, 63.
νέφΘ-, υ, 114. μέλαιν, δ, 180.

νέμ ἐπὶ κόλποι, Φ, 407.
Neocorus, live *Kuſterus*, vid. *Suidas*.
νέον, β, 29. ὑπερηνορεόντων, Ε, 324. 331. δ' 769. ρ, 482.
νεῶν ὠκυπόρων, ζ, 271. μ, 67. XXXII, 7.
νεὸς, κ, 172. κυανοπρῴροιο, ι, 482. 539.
νεώτατῃ, ἀοιδῇ, α, 352. νεώτατος, κ, 552. νεώτεροι, γ, 363. νεώτερον, β, 188. νεώτερῳ γ, 49. νεωτέρῳ· ἀνδρὶ, σ, 31. 52.
νῆ' ἄρσας ἐριτιμοι ἐείκοσιν, α, 280. εὐιρρίαι, ψ, 234. θοὴν, II, 506. νῆα, α, 311. γλαφυρὴν, μ, 82. εὐιρρίαι, θ, 567. θοὴν, α, 303. κοιλώ, γ, 344. μιλάνιαι, β, 430. ἀφικαμένας, ν, 149. νῆας, γ, 180. &c
νήϊδες εἰδότι, ν, 74. ὕπνον ἰαύεις, IV, 178. νήϊδες, ἠλίτομεν, θανάτῳ ἄγχιστα ἐοικώς, νήδυμος ὕπνος, ν, 80.
νήδυμον, IV, 172. XVIII, 16. νήδυμος, δ' 793. μ, 311. 366. ν, 79. I, 47.
νηδὺν μιχάλην, ι, 296.
νήησαν πῦρ εὖ, ο, 321. νήησαν, τ, 64.
νῆϊα, ι, 498. II, 403. νῆϊον, ι, 384.
Νηϊάδες, ν, 104. 348. 356.
νηῒ σὺν ταχυμῳ, β, 417.
νῆϊς, θ, 179. III, 484.
Νηΐῳ ὑλήεντι, α, 186.
νηκερδὴς, ξ, 509.
Νηλέα, μειλιχόμητα, ἀμαυρότατον ζωόντων, ο, 219.
νηλεὲς ἦμαρ, θ, 525. ι, 17. νηλεῖ, δ' 743 νηλεὲς, IV, 276.
νηλητὶς, π, 317. τ, 498. χ, 418.
νήμερθ', τ, 143. μειλιχόωλια, Ε, 98. ω, 132. νήμερτος ἀσκητοῖο βεβυσμένου, δ' 134.
νημερτέ', φ, 205. νημερτέα, α, 86. νημερτὴς, γ, 101. 327. νημερτέως, ε, 98. τ, 269. νημερτὴς, δ' 349.
νημερτὴς, ε, 392. μ, 169.
νηξὶ, I, 67. νήξεις βατραχῶν, I, 148.
νήξομ', ε, 364.
νηοὶ, II, 143. νηοῖσι πελυλλίστοισι, II, 347. νηὸν ἑκατόμπεδον, II, 286. θυώδεα, IV, 58. μύρον, II, 266. ἀφικαλέα, II, 80. πίονα, μ, 346. νηὺς, ζ, 10.
νηπιάχοις, δ' 221.
νήπια, δ' 32. μ, 42. ξ, 264. ρ, 433.
νηπιάων ἐχίων, α, 297.
νηπίῃσιν, ω, 468.
νήπιοι, α, 8. ι, 44 φ, 85. χ, 32. 370, II, 532.
νήπιον, ω, 160. 377.
Νηρῆος, II, 319.
Νηρικον, εὐκλείψαν πτολίεθρον, ω, 376.
Νηρίτου, ν, 351. ἀριστεπὶς, εἰνοσίφυλλον, ι, 22. Νηρίτος, ρ, 207.
νήσατο λίνα, η, 198.
νησιωτῶν, α, 245. π, 122. τ, 130.
νήσοισιν, ο, 298. νῆσον, α, 85. Αἰαίην, κ, 135. Αἰολίην, κ, ι. ἀμύμονα, μ, 161. ἐρήμου, γ, 270. εὐκλεμένην, ι, 130. ὑλήεσσαν, κ, 308. ὠγυγίην μ, 448.
νῆσος, δ' 354. δενδρήεσσα, α, 51. * ἑλαχεια, ι, 116. εὔδοτος, σύμπλους, οἰνοπληθὴς, πολύπυρος, ο, 402. πετρήεσσα, δ' 844. ὑλήεσσ' ι, 116. νήσους ἀμφιρύτας, II, 251. ἀμφιρύτους, II, 291.
νήσῳ, σ, 369.
νήσῳ, δ' 373. ἀμφιρύτῃ, α, 50. 198. μ, 283. ἐρήμῃ, μ, 351. κραναῇ, II, 26. πλωτῇ, κ, 3.
νήσων, δ' 607. ν, 234. ο, 33.
νητὸς χρυσὸς, β, 338.
νηῦς, α, 185. γλαφυρὴ πεπηρωμένη, δ' 356. εὐιρρὴς, μ, 166. θοὴ, ω, 298. κοίλη, ο, 456. πανδεκτέρους, μ, 69. ὠκυάλῳ, μ, 182.
νῆχε, ε, 399. παρῆξε, ε, 439. νηχόμενον, ε, 375. νηχόμενος, η, 276. ξ, 352. νῆχον, η, 280.
νίζε, τ, 392. νίζεν, τ, 374. νίζεο, ζ, 224. νίζον, α, 112.
νίκᾳ, ν, 261. νικᾷ, σ, 403. νικᾶν, λ, 547. * νικάσομεν, λ, 511. νίκην, χ, 236 νίκης, λ, 543. εὐπολίμοιο πάτρης, VII, 4.
Nicander, III, 38.
νικᾶσιν, θ, 520. νίκησεν, κ, 36.
Νικίας, τοῦ πρώτου, ψ, 218. *Schol.*
Nicomachus Geraſinus, III, 51.
νιφόμενα, κ, 42. νιφόμενον, vid. νειφόμενον, δ' 701.
νιφετὸς, δ' 566.
* νίφῃσι Κρητῖσιν, XLVI, 6.
νιφόεντος, τ, 338. II, 282. XVIII, 6. νιφόεντος, XIV, 7.
νιψάμενοι, κ, 182. νιψάμενος, Ε, 261. μ, 336. νίψασθ', ω, 138. νίψον, τ, 358.
νοέεις, φ, 257. νόει, ζ. 67. νοέοντα, π, 136. νοέω, δ' 148.
νόημα, Ε, 363. η, 36. ν, 330. ξ, 273. νοήμασι κραδιαίοισιν, θ, 548. νοήμασιν, θ, 559. ψ, 30 ἀμοῖσι, β, 121. νοήματος ἐσθλοῦ, η, 292.
Νοήμων, Φρονίου φαίδιμον υἱὸν, β, 386. Νοήμων, υἱὸς Φρονίοιο, δ' 630. 648.
νοήμονες, καὶ δίκαιοι, Ε, 282. γ, 133. ν, 209.
νοήσας, α, 322.
νοητὺς, δ' 413.
νοιήσομεν, III, 489. νοιήσων, ι, 336.
νοιῶν, π, 3. 27. φ, 19. νοιῆες, ρ, 214. μῆλα κακοὶ φθείρωσι νοιῆες, ρ, 246.
νοιὴν ἀμφίβιον, I, 59.
νόμιον, XVIII, 5.
* νομοὶ βοῶν ἠδὲ] φόλης, II, 20. νόμῳ, λεξις ἄγνωτος Ὁμήρῳ, I, 26. II, 20.
νομῷ, III, 198. νομῶ, κ, 159. νομὼς, III, 489. IV, 78.
νομοὺς, ι, 438.
νομῶν αὐθημερίων, IV, 170.
Nonius Marcellus, μ, 48.
νόος, β, 236. νόον λεπτάλεον, Θ, 177. πολυκερδέα, ν, 255. νόῳ, α, 347. ἀκύλητος, κ, 329. ἀπηνὴς, σ, 380. ἐναίσιμος, ε, 190. θυελὴς, ζ, 121.
Noſſis, Poetria, α, 411. I, 181.
νοσῆσαι, α, 83. νοσήσαντα, α, 36. νοσήσας, α, 268. νοσήσαι, β, 343.
νόσφιν, α, 9. 168. νόσφιν, δ' 806.
νόστος Ἀχαιῶν, α, 326. νόστος, Absolutè, pro ἅλωσις, δ', 8.
νόστου, Θ, 156. γλυκερώτερον, χ, 323.
νοσφίζεαι, ψ, 98. νοσφισαμένη, δ' 263. τ, 579. φ, 77. 104.
νοσφὶ, δ' 785. Θ, 55.
νότος, γ, 295. ἀλληκτὸς, μ, 325.
νῦς ἔμπεδος, κ, 240.
νῦσσε δολιχὴν, λ, 171. συναγε, ο, 407, νύσσε, ε, 395.
νύχ', γ, 490. νύκτα ἀμβροσίην, ι, 404. δυοφερὴν, ο, 50. δολιχὴν, ψ, 243. δυσκελάδοιο, ε, 466. θοὴν, μ, 284. ὀρφναίην, ι, 143. III, 575.
νύκτας τ' ἦμαρ ἴσασε, ω, 63.
νυκτιπελὴς, ω, 6.
νυκτὸς, μ, 433.
νύκτες, ν, 338. ξ. 93. ἀθέσφατοι, ο, 391. ἀΐζυραὶ, λ, 182. π, 39.
Numeri Mutatio, ω, 87.
Numeroſitatis obſervantiſſimus *Homerus*, vid. Ὅμηρος.
Numerus *Dualis* bis jungitur *Plurali*, λ, 210. II, 456. 487. III, 500.

νύμφα φίλη, δ, 743. νύμφαι, ἀχερονόμοι, ζ, 106. ἐϋπλόκαμοι, μ, 132. ἠϋκόμοι, XXV, 3. κοῦραι Διὸς, ζ, 105. λιγύμολποι, Ὀρεστιάδες, XVIII, 19. Νηϊάδες, κοῦραι Διὸς, ν, 356. νύμφαις χορεύῃσι, XVIII, 3. νυμφάων, ζ, 123. νυμφίων, μ, 318. νύμφη undè, IV, 119.
νυμφίον, η, 65.
νὺξ ἀμβροσίη, δ, 429. ἄμβροτος, λ, 329. δνοφερὴ, ν, 269. κακὴ, ξ, 457. μακρὴ, λ, 372. ὀλοὴ, λ, 19. ὀρφναίη, ἐπίκυρος, ἀκαμαντίη, III, 97. σκοτομήνιος, ξ, 459.
νύξας, ξ, 485.
νυοὶ, γ, 451. *νυὸς, IV, 136.
Νύσης, non Νύσσης, cὸ γναλίοις, XXV, 5.
νύσσης, ϑ, 121.
νῦ, ο, 474. π, 306.
νωΐ, γ, 168. δ, 33. 160. 282. κ, 333. λ, 81. 224. νῶϊν, δ, 172. ξ, 193. &c.
νωΐτερον ὄπ' ἀκόσμης, μ, 185.
νωλεμὲς, π, 191. χ, 228. νωλεμέως, δ, 288.
νωμᾷ, φ, 430. νωμᾶς, μ, 218. νωμᾶν, ν, 255. υ, 257.
*νώμησαν, ω, 148. γ, 340. φ, 272.
*νώνυμον, pro νάνυμον, α, 222. ζ, 182. νώνυμος, ν, 239.
νώροπα χαλκὸν, ω, 466. 499.
νῶτα, δ, 65. εὐρέα νῶτα θαλάσσης, γ, 142. δ, 313. 362. 560.
νωτέκμονες, I, 285.
νώτοισιν, ξ, 437.

Ξ.

Ξάνθεν εἴδεα, καὶ ὀλοσύνης ἀνίχαδε, χ, 423.
ξανθὸς, ν, 399. 431. ξανθὸν, α, 285. ξανθὸς, γ, 257.
ξεῖν', ζ, 187. ξεῖνε, α, 123. πάλαι, σ, 326. φίλ', α, 158.
ξεινήϊα, ω, 272. ξεινήϊον, ϑ, 389.
ξεινίζειν ξείνους, γ, 355. ξεινίσαι, ξ, 382. ξείνισας, τ, 217. ξείνισας, ω, 287. ξεινίσομεν, η, 190.
ξείνιον, ι, 356. ξείνιος, ι, 271.
ξεινοδόκοι, ϑ, 541. ξεινοδόκαι, ϑ, 210. ο, 70.
ξεῖνοι πατρώϊοι, α, 187. ξεῖνοί τε, πίσυχοί τε, σεβάς Διὸς, ζ, 208. ξ, 58.
ξείνιος, α, 405. ϑ, 12. 544. ρ, 73. φίλοιο, φ, 40. ξείνοισιν, ω, 313. αἰδοίοισιν, ι, 271. ἀλλοδαποῖσι, ρ, 485. ξεῖνον, α, 120. παρεόντα φιλεῖν, ο, 74. πολυκτέρεον, ρ, 84. ξεῖνος ἀλαίνων, σ, 400. δύστηνος, ρ, 501. πατρῴου, α, 176. πολυκτείρεος, η, 24. ξείνου, α, 105. πολεδαικέϊ, ξ, 415. ξείνων πολεδαικῶν, τ, 371. φιλέων, pro φίλεπες, τ, 351. ω, 267. Ζεὺς ἐπιμήστωρ, ι, 270.
ξεινοσύνης αἰσυμνήτης, φ, 35.
ξείνια σύμβολα, α, 123.
ξεινίη, ξ, 158. ρ, 155. υ, 230. ξεινίῃ, ω, 313. ἀγαθῇ, ω, 285.
ξεινήϊον, XL, 8. ξεινίων, ο, 513. 545. κεχρημένον, ἠδὲ δόμοιο αἰδεῖσθε, XXXIII, 1. XXXIV, 1.
Xenophon, ζ, 250. η, 39. ν, 288. ο, 98. ω, 484.
ξεσσὸν ὑποείρειο, ε, 402.
ξέσσε, ε, 245. ξέσσεν, ρ, 341. φ, 44.
ξεστὸν, η, 174. κ, 370. ο, 137. ρ, 93. ξεστῆσι, μ, 172. ξεστῶσι, θ, 6. κ, 211. π, 408. ξεστὸν ἰφόλκαιον, ξ, 350. ξεστὸν, σ, 33. ξεστῶν, τ, 566.
ξίφος, ποθὴ, θ, 414. κώπην, λ, 530. ω, ξίφεσιν, 526. τετυπέσθην, χ, 443. ξίφος, χ, 326. ἄμφηκες, π, 80. ἀργυρόηλον, θ, 406. μείλινα, χάλκεον, κ, 262. ὀξὺ, β, 3.
ξύλα, θ, 436. αἶψα πελάσῃ, σβέσιμα, σ, 307. δμωαὶ, ο, 321. κούρηνα, νεὸν κεκιασμένα χαλκῷ, σ, 307.
ξύλινον δόλον, I, 115.
ξυλόχοιο βαθήσης, τ, 445. ξυλόχῳ, δ, 335.
ξυμβλημένος, λ, 126. ξύμβλητο, κ, 105.
ξύμπαντες, η, 214.
ξυναγείρατ', ξ, 323. τ, 293. ξυναγείρων, δ, 90.
ξύναγον, I, 133.
ξυνιέξαν, ξ, 383.
ξυνιείκοσι, ξ, 98.
ξυνίηχ', σ, 34.
ξυνελάσσομεν, σ, 39.
ξυνίσσομεν, η, 270.
ξύνεσις, κ, 515.
ξύνετο, δ, 76.
ξυνίει, α, 271. ζ, 289. ϑ, 241. ο, 390. τ, 378.
ξῦσαι, χ, 456.
ξύσαι, IV, 225.

O.

Ὁ Κλυτὸς ἦεν Ἀχιλλεὺς, ω, 103. ὁ θρασὺς εἶπεν Ὀδυσεὺς, κ, 436.
ὁ κάκιστος Ἀχαιῶν, ρ, 415.
o, *Finale*, ante τ, producitur, ω, 40. ante λ, etiam, β, 4.

ὁ, pro ὅπ, μ, 295. 375. ν, 340.
ὀαρίζει, XXII, 3. ὀαρίζειν, III, 170.
ὀαρισὺς, τ, 179.
ὀάρος, IV, 250. XXII, 3.
ὀβελοῖς, μ, 395. ὀβελοῖσιν, γ, 462. ὀβελὸς ἀκροπόρους, γ, 463.
Ὀβελὸς *Criticus*, λ, 156. 582. π, 284. τ, 4. χ, 273.
Ὀβίδιος, *Ovidius*, emendatus, ϑ, 361. laudatus, ω, 38. ω 508. φ, 295. XXXVII, 8.
Objectiones contra *Homerum*, diluuntur, η, 252. κ, 347. μ, 389. 447. ν, 215. 267. 397. ξ, 3. τ, 4. 346. φ, 31. ω, 1. 60, 190.
ὀβριμοεργὸν, I, 273.
ὄβελμοι, ι, 233. 241. 305. I, 237.
ὀβελμοπάτης, α, 101. ὀβελμοπάτας, γ, 135. ω, 539.
ὀγδοάτῳ, γ, 306. δ, 82.
ὄγδοον, η, 261. ξ, 287.
ὀγκίοι, φ, 61.
ὄγμος, XXXI, 11.
Ὀγχηστοῖο, III, 190. Ὀγχηστὸν, II, 230. πολυήρατος ἄλσος, III, 186. Ποσειδήϊον, ἀγλαὸν ἄλσος, II, 230. λειχηνοίην, III, 88.
*ὄχνας, η, 115. *ὄχνας, λ, 588. ω, 339. ὄχνη, ω, 246. Ὄχνη ἐπ' ὄχνῃ γηράσκει, η, 120. ὄχνην βλωθρὴν, ω, 233.
ὀδύσαιτο, ϑ, 163. ο, 444.
ὀδύσσαο, ρ, 211. III, 203. ὀδύσσεο, ν, 123. ὀδύσσης, η, 204. λ, 126. ψ, 274.
ὀδμὴ, ε, 59. III, 131. ἀμβροσίη, VI, 36. ἠδεῖα θεοπροσίη, ε, 210. ἱμερόεσσα, III, 231. ὀλεσίπτολις, δ, 442. ὀδμὴν, δ, 446. πικρὸν, δ, 406.
ὀδδὸν, α, 309. 315. β, 404. γ, 284. 476. ὀδὸν, α, 444. ἀργαλέην, δολιχὴν, δ, 393. λείην, π, 103. παιπαλόεσσαν, ρ, 204. συμφερὴς, γ, 288. τηϋσίην, γ, 316. ο, 13, ὀδὸς, β, 285. κλίη, β, 273. 318.
ὀδυσσορίην, III, 85.
ὀδυσσόμενον, ο, 505.
ὀδύρεται, σ, 28. 97. ὀδύρηται, τερείνῃ, μ, 91. ὀδύρῃ λάθρῃ, τ, 393. 465. φ, 219. ψ, 74. ω, 331.
ὀδύντων ἔρκος, α, 64. γ, 230. ε, 22. κ, 328. τ, 492. φ, 168. ψ, 70.
ὀδύσσε, α, 242. ἀπρήκτους, β, 79. ὀδυσσάμην, δ, 812. τ, 117. ὀδύσσῃ, ι, 415. κακῇσι, I, 440.
ὀδυρόμενος, δ, 104. 819. ὀδυρόμενον,

τον, α, 55. ἀλυσκάμενος, α, 243.
ὀδύπτω, τ, 275.
Ὀδυσεύς, ν. 517.
Ὀδυσῆος, δ, 107. διογένης, ε, 387. δῖος, ο, 300. θεῖος, π, 1. Ἰθακήσιος, χ, 45. κακὰ πολλὰ πεπόνθειν, ο, 176.
Ὀδυσσῆς Æolicum, ω, 397.
Ὀδυσσῆα, α, 74. ἀγακλυτὸν, θ, 502. ἄνακτα, διάφορα, ποικιλομήτην, γ, 163. διάφορα, α, 83. κλυτὸν, ω, 408. Λαερτιάδην, π, 455. πολύτροπα, ξ 424. πάσιν φίλον, α, 363. πολύπορθον, σ, 355.
Ὀδυσσῆος ἐς δόμον, ἵκει, σ, 352.
ὀδυσσάμενος, τ, 407.
Ὀδυσσεὺς διογένης. β. 352. δῖος, α, 196. διαφορώτατον, σ, 51. δύσηνος, δ, 430. ἐσθλὸς, β, 71. θεῖος, σ, 116. ἐ θρασὺς, κ, 436. Ἰθακήσιος, β, 246. Λαερτιάδης, χ, 191. ΩΚΥΚΛΥΤΗΣ, δ, 521. πολύμηλις, β, 173. πολύτλας, ε, 171. πολύτροπος, α, 1. κ, 330. πολίπορθος, Ϡ, 3. π, 442. χ. 283 φιλος, β, 2. Ὀδυσῆος Genealogia, π, 117. malè *Helleno* putatur, η, 215.
ὀδώδει, ε, 60. ι, 210.
ὀδώδυσμαι, ε, 423.
ὅεσται, ι, 418.
ὄζοι ἀπήωροι, μ, 435.
ὀϊστοὶ καιρεσίων, η, 107.
Ὄθρυς ἡ, Græcis, hic *Othrys*, Latinis, λ, 286.
οἶα, π, 245.
οἶδα, γ, 184. οἴδας, α, 337. οἶδεν, α, 53.
Οἰλιάδαο, λ, 270.
οἶδμ' ἄλιον, πολυίχθυον, II, 417.
οἶκα, γ, 255. κ, 380.
οἶες, ι, 184. 431. ἀσύμπαλλοι, καλοὶ, εὐπρεπέες, μεγάλοι, ἰσοδιαφὲς εἶδος ἔχουσι, ω 425. vid. ad ὄϊες.
οἷεσιν, ἢ παρὰ βουσὶν, ο, 385.
οἵεται, ζ, 132. ἁρπαγὴν σ', ρ. 472.
οἵεται, ρ, 586. τ, 312. οἵεται, II, 342.
οἰζύν, η, 211. οἰζύος, γ, 103.
οἰζυροὶ, λ, 181. οἰζυροῖο, Ϡ, 540. οἰζυρώτερον, ε, 105.
οἰζύων, δ, 152. ψ, 307.
οἵη, α, 331. οἵη, ζ, 84. η, 65.
οἷή, ζ, 102. οἵην, σ, 73.
οἰήια, μ, 218. οἰήιον ἄκρον, ι, 483. 540.
*οἱ ἦσαν, I, 195.
*οἵϊες, ι, 425.
οἰκίομεν, ζ. 204.
οἰκῆες, ρ, 533. οἰκῆϊ, δ, 245. ξ, 63. οἰκήων, ξ, 4. π, 303.
οἰκία, β, 154. 335. δ, 555. 798.
Οἰκλείης, ο, 244.
Οἰκλῆα, μεγάθυμον, ο, 243.
οἶκοι ἔσαν, α, 12, βέλτερον εἶναι· ἐπεὶ βλαπτόμεθ', τὸ Δύρηφι, III, 36.
οἰκοιο, ἄναξ ἔστω· ἠμετέρωσι, α, 397. οἴκῳ, ἀμύμονι ἀφνειὸς, α, 232. γεραρώτερος ἰδίᾳ, XLIV, 5.
οἰκῦσαι, χ, 472. οἴκυσσεν, μ, 258. 342. οἰκτίσῃ, λ, 411. ψ, 79. ω, 34.
οἴκῳς, β, 81. ω, 437.
οἰκτρ' ὀλοφυρομένη, δ, 719. οἰκτροτάτην, λ, 420. οἰκτρότερ', λ, 380.
οἶκα, α, 259. ἐεικελίῃ, τ, 341. εἴκαν, ω, 416.
οἰκωφελίη, ξ, 223.
οἶμαι, Ϡ, 481. χ, 347. οἶμεν, ρ, 74.
οἰμήσεις (ΩΣΟΪΣΙΝ) III, 91. οἴμησεν, ω, 537.
οἶμος ἀγλαὸς, III, 450.
οἰμωγὴ, υ, 353.
οἰμωζόντες, XLVII, 20.
οἰμώξας, ι, 506. μ, 370. σ, 397.
οἶον ἀρτεῖον, Ϡλύν τι μέλαιναν, κ, 527. 572. παμμέλαν, ὃς μήλοισι μεταπρέπει, κ, 524. λ, 32.
οἰνοβαρείων, ι, 374. κ, 555. φ, 304.
οἰνοπα, ὑδρηλὸν, μέλανα, ι, 196. ἡδυπότοιο, παλαιὸν, μέλανος, β, 340. οἶνον, α, 110. αἴθοπα, β, 57. ἀκηρασίου, θεῖον ποτὸν, ι, 204. ἐρυσταφύλου, ι, 111. 358. ἐρυθρὸν, ε, 165. εὐήνορα, δ, 622. ἡδὺν, β, 349. μελιηδέα, ι, 208. μελίφρονα, η, 182.
οἴνοπα πόντον, α, 183. οἴνοπι βόᾳ, ν, 32. οἰνοπι πόντῳ, ε, 132.
οἰνοπέδιον, α, 193.
οἰνοπληθὴς, ο, 405.
Οἰνοπος υἱὸς, Λειαίδης, φ, 144.
οἰνοποτάζει, ζ, 309. οἰνοποτάζων, υ, 262.
οἰνοποτῆρας, Ϡ. 456.
οἰνοχοεύει, φ, 142. οἰνοχοεύων, α, 143.
οἰνοχόησαν, δ, 233. ο, 322.
οἰνοχόος, σ, 395. οἰνοχόος, ι, 10. σ, 417. φ, 263.
οἶνῳ ἀκρήτῳ, ω, 73. βεβαρηότες, γ, 139. Πραμνείῳ, κ, 235.
οἰνωπὸν, π, 292. τ, 11.
οἰοῖσι, ε, 580. χ, 12.
οἴομαι, α, 173 οἰομένη, β, 351.
οἰοπόλοισιν ὄρεσσι, λ, 573. οἰοπόλος, III, 314.
οἷός, δ, 764. οἷός ἀώτῳ κεκαλυμμένος, α, 443.
οἷος, τε, ἀντὶ τοῦ δύναμαι, & aliquando *simpliciter*, ν, 223.
οἷος, *Priori* brevi, ut τοῖος ἐών, οἷος ἔσσι, η. 312.
οἰοχίτωνα, ξ. 489.
οἶσε, ζ 321. χ. 106. 481. οἴσεμεν, γ, 429. οἶσεν, ο, 154.
οἶσθα, δ, 465.
οἰσόμενος, ι, 339. κ, 232. 258. ο, 442. τ, 390.
οἰσύεσσι, α, 323. ι, 212. τ, 390.
οἰσύοισι, χ, 119. οἰσύπας, Ϡ, 216. μ. 84.
οἰσοὶ, ξ, 225. σοὶ οἴσεται, φ, 1260.
οἶσος, χ, 300.
οἴσων ῥυτῆρας, σ, 261.
οἰσυΐνῃσι ῥίπτεσι, ε, 256.
οἴσω, ο. 447. οἴσων, Ϡ, 257.
οἶτον, Ϡ, 489. 578. κακὸν, α, 350.
Οἰχαλιῆϊ, Ϡ, 224.
οἰχθ', γ, 335. οἰχθῆ, δ, 639 οἰχθῆ', α, 242. οἰχθῆναι, α, 410.
οἰχνεῦσιν, γ, 322.
οἰχομένη, κ, 571. οἰχεται, ν, 216.
οἶα, α, 201.
οἰωνοὶ, γ, 259. ταχέες, ξ, 133. οἰωνοῖσι μαψιλόγοισι, III, 547. οἰωνὸς, διὶ πιτάς, IV, 4. οἰωνῶν, α, 202. λ, 604. τελήεντα, III, 541.
ὀκεδόωντο, σ, 33.
ὀκεδόεντι, ι, 499.
ὀκταπόδοιν, I, 289.
ὀκτὼ, Ϡ, 60. χ, 110. ὀκτωκαιδεκάτη, ε, 279. ω, 65. ὀκτωκαιδεκάτῃ, η, 268.
Oculasi Dupliciter, π, 162.
ὄλβια, η, 148. Ϡ, 411.
ὄλβιε, α, 36. 191. ὄλβιοι, λ, 136. ὄλβιον, ε, 354. ὀλβίῳ, λ, 449. ὀλβίω, σ, 217.
ὄλβον, γ, 208. Ζεὺς νέμει Ὀλύμπιος ἀνθρώποισιν, ζ, 188.
ὄλβος, σ, 122.
ὄλβῳ μειλίφρονι, XLI, 1. ὄλβῳ τε, πλούτῳ τε, ἑ ἡκέσι κυδαλίμοισι, ξ, 206.
ὀλέθρου, β, 152. αἰπὺν, α, 11. 37. ἀπευθέα, γ, 88. λυγρὸν, γ, 93.
ὄλεθρος, αἰπὺς, ε, 305. σῶς, χ. 28.

ἀλεξήσω, ἀδυκείῃ, δ, 489. ἀοικόπι, α, 46. λυγρῷ, γ, 87. οἰκτίσσω, ψ, 79. ὀλεῖ, ω, 195.
ὄλεκον, κ, 125. ὀλέκεσπε, χ, 305.
ὀλέσω, μ, 349. ὀλέσειε, δ, 668. ὀλέσσαι, α, 377.
ὀλέσσ, β, 284.
ὀλέτειραν, I, 116.
ὄλῃ, β, 98. ξ, 130. ο 91. τ, 143 ω, 132.
ὀλίζη τὸ φίλη τὸ δόσις, ζ, 208. ξ, 58.
ὀλιγηπλιεσπε, τ, 356. ὀλιγηπλίων, ε, 457.
ὀλιγηπλίης, ε, 468.
Oliva, Symbolum *Providentiæ*, ν, 372.
ὀλλυμένων, κ, 123.
ὄλοη, β, 100. ὀλοοῖο, μ, 68. ὀλοῷ, χ, 200.
ὀλοιὸν, IV, 225.
ὀλοιῶς, α, 380.
ὀλολυγαὶ, IV, 19.
ὀλολύξαν, γ, 450. II, 119. 445.
ὀλόλυξε, δ, 767. vid. I, 100.
ὀλοοφρονέω, α, 52.
ὀλοφυδνὸν, τ, 362.
ὀλοφύρεο, λ, 417. ὀλοφύρεται, δ, 364. κ, 157. ὀλοφύρεαι ἄλκιμος εἶναι, χ, 232. ὀλοφυρομένη, β, 362.
ὀλοφωΐα δ, 410. εἰδὼς, δ, 460. κ, 289. ρ, 248.
ὀλοώτατον, δ, 442. ὀλοώπερος, υ, 201.
Ὀλύμπια, γ, 377.
Ὀλυμπιάδεσσιν, III, 449.
Ὀλυμπιάδων ἀναγραφὴ *Scaligeriana*, I, 78.
Ὀλύμπιε, α, 60. Ὀλύμπιον, δ, 173. Ὀλυμπίῳ, α, 27.
Ὀλύμπια νιφόεντος, XIV, 7. Ὀλύμπῳ, λ, 312.
ὄλωλε, δ, 318.
ὄλωμαι, ο, 90.
ὀλῶσι, IV, 225.
ὀμαδήσαι, α, 365. δ, 768. ρ, 360. σ, 398. χ, 21.
ὄμαδον, κ, 556.
ὁμαλὸν πρίσσω, ι, 327.
ὁμαρτῇ, χ, 81.
ὁμαρτήσωπις, φ, 188. ὁμαρτήσειεν, ρ, 87.
ὀμβερίμης, XXVII, 10. ὄμβερμον ὕδωρ, III, 516.
ὀμβερμόθυμος, VII, 2.
ὄμβρος, δ, 566. ὄμβρῳ, α, 161.
ὁμηγερέες, β, 9.
ὁμήγυεν, II, 187. III, 332.
ὁμηγυείσασ, π, 376.
ὁμήλικα, τ, 358. ὁμήλικας, π, 419. ὁμήλικες, ο, 195.
ὁμηλικίῃ, γ, 49 ζ, 23. χ, 209.
ὁμὴν, κ, 41. ρ, 536.
Homeri Artificium in *Metris*, λ, 592. ubique ad 599. ξ, 239. I, 68. 81. 265.
Homeri Compilator *Hesiodus*, τ, 360. φ, 28. XXIV, 2. *Fragment.* 134.
Homeri *Epitaphium*, à seipso factum, *Fragment.* 250. *Prolegom.* III, p. 14. Historiam alludit *Ovidius*. XXXVII, 8. Mortem *Solinus* ponit ad Annum CCLXXII, post *Trojam*, XXIV, 5.
Homeri Ingenii *Dexteritas*, λ, 351. *Pietas*, ξ, 422. χ, 256. *Prudentia*, η, 307. π, 95. *Temperantia*, in *Poculis*, ε, 266.
Homeri Judicium, de Lignis Navigando aptioribus, *Theophrastus* probat, ε, 240.
Homeri Lectio mala malè à Nonnullis defenditur, γ, 179. π, 347. Oeconomiam *Eustathius* miratur, τ, 576.
Homeri Textus, *Auctus*, Unâ *Literâ*, α, 403. Uno *Versu*, aut *Pluribus*, vid. ad, Σπίχες *Homero* restituitur, & ad *Fragmenta*.
Homeri Textus *Emendatus*, α, 403. β, 71. 103. γ, 476. 489. δ, 72. 165. 531. 634. 652. 674. 838. ε, 28. 79. 89. 99. 163. 251. *Var. Lect.* 323. 403. ζ, 269. η, 6. 86. 89. 115. 131. 267. 293. 297. 316. 320. θ, 48. 192. 227. 281. 307. 315. 359. 396. 436. 569. ι, 72. 144. 242. 311. 344. 353. 425. 504. 530. κ, 66. 75. 244. 263. 320. 410. 413. 525. 563. λ, 37. 67. 83. 109. 231. 248. 281. 297. 303. 329. 401. 506. *Var. Lect.* 511. 513. 564. 584. 590. μ, 78. 255. 349. ν, 244. 247. 429. ξ, 89. 369. 521. ο, 178. 362. 465. *Notæ*. 474. π, 121. 143. 176. 226. 372. 471. ρ, 39. 41. 88. 108. 116. 138. 141. 147. 232. 281. 537. 540. 579. σ, 3. 34. 64. 90. 104. 121. 149. 165. 342. τ, 246. υ, 43. 85. 155. 159. 163. 199. 310. *Var. Lect.* φ, 7. 16. 46. 212. 251. 297. 315. χ, 24. 109. 121. 131. 179. 247. 278. 330. 401. ψ, 45. 47. 127. 193. 207. 361. ω, 29. 87. 103. 191. 213. 245. 307. 354. 397. I, 26. 36. 38. 40. 42. *Var. Lect.* 45. 52. 97. 117. 128. 130. 131. 135. 136. 152. 156. 160. 161. 162. 187. 196. 197. 209. 210. 216. 217. 218. 227. 242. 246. 247. 254. 265. 274. II, 20. 22. 31. 33. 37. 45. 46. 57. 59. * 62. 117. 120. 139. 152. 157. 163. 173. 176. 184. 192. 209. 211. 217. 218. 228. 243. 285. 291. 304. 317. 328. 356. 371. 388. 394. 420. 423. 442. 444. 446. 447. 525. 539. III, 1. 12. 37. 38. 41. 44. * 48. 87. 106. 112. 124. 125. 127. 133. 188. 241. 242. 300. 303. 316. 377. 407. 410. 419. 478. 483. 498. 508. 558. IV, 13. 86. 136. 200. 201. 255. 277. 285. V, 10. VI, 51. VIII. 1. 3. XII. 3. XIII, 2. 3. XV, 3. XVIII, 6. 12. 14. 20. 38. 48. XXII. 2. XXIII, 4. XXIV, 2. XXV, 5. XXVI, 8. 22. XXVIII, 5. 9. XXIX, 14. XXXI, 5. XXXIV, 2. XXXVII, *emendatus* Titulus. 14. 17. XLII, 2. 4. XLIV, 1. XLVI, 3. XLVII, 3. 9. 11. 19. 22. XLVIII, 8. 10. 12. 15.
Ὁμηρομάστιγες impugnantur, π, 252. λ, 67. 601 ξ, 3 χ, 31. ω, 190. Ὁμηρομάστιξ, Ζωίλος, ι, 60.
Ὁμηρος, ἢ τίνι, ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτωρ, *Fragment.* 251. περὶ Ὁμήρου, *Democriti* liber, ο, 416.
Homero Versus restituitur, vid. Σπίχες.
Homerum explicat *Aristoteles*, μ, 68. *Apollonius Rhodius*, σ, 84. *Casaubonus*, *Mericus*, γ, 26. σ, 129. 135. *Eustathius*, τ, 576. & c. *Galenus*, β, 315. θ, 169. *Gataker*, *Thomas*, β, 47. *Lotichius*, I, 36. *Pierius*, μ, 329. *Plato*, ο, 245. τ, 179. *Theophrastus*, κ, 135. Not. *Schol.*
Homerum imitatur *Anacreon*, I, 77. II, 41. III, 308. *Fragment.* 18. *Apollonius Rhodius*, σ, 84. *Clinias Caryſtius*, ψ, 308. *Tacitus*, π, 294. *Theocritus*, ο, 74. ρ, 455. σ, 132. *Sophocles*, σ, 403. τ, 407. ω, 132.

132. ψ, 19. *Virgilius*, vid. *Maro*. *Heſiodus*, μ, 168. τ, 203. *Oppianus*, λ, 127.

Homerum laudat *Clemens Alexandrinus*, pro *Heſiodo*, Fragment. 184. pro *Apollonio*, Etymologicum M. *Fragment*. 208. & *Achilles Statius*, Præloquium ad *Fragmenta*. & *Hadrianus Junius*, Fragm. 207. Vid. *Fragm.* ad *Iliad.* π, 183. Not. *Schol.* pro *Dionyſio* Περιηγητῇ, *Stephanus*, περὶ πόλεων, *Fragment*. 206. *Empedoclem*, pro *Homero*, laudat *Sopingius*, τ, 446.

Homerum miratur, *Meric. Caſaubonus*, ψ, 11. *Scaliger*, τ, 205.

Homerus, *Numeroſitatis* obſervantiſſimus, I, 81. τῷ πλατεῖ ſemper conſulit, μ, 389. τ, 346. Not. *Schol.* τῷ πεζῷ etiam, χ, 209. *Lotionem* & *Puras Veſtes*, ante *Preces*, exhibet, δ, 750. *Privatarum Precum* meminit, μ, 334. φιλόσοφος, σ, 11. φυσιογνώμων ἀγαθὸς, III, 415. ὁ πολὺς ῥήτωρ, τ, 288.

Homerus, *Salomoni* σύγχρονος, ψ, 11. Vid. *Poſidonius*. Annis *Ducentis*, ante *Olympiadas*, XXXVI, 1. Diù ante *Lycurgum*, qui & ipſe ante *Olympiadas*, ο, 403. ſupra Privatam Conditionem poſitus, VII, in *Argumento*. Regalis & Magnificus, *Opere* & Naturâ, XXXIV, 1. Execratur *Cumanis* inhoſpitalibus, nequis unquam ex iis Pocta clarus oriatur, XXXVII, Not. ad *Titulum*. Τυφλὸς Nonnullis habitus, Φ, 63. II, 172. *Ægyptiis* Parentibus ortus, μ, 63. *Defenditur*, contra *Ariſtarchum*, ω, 1. *Zoilum*, ι, 60. *Criticos*, λ, 488. 601. 622. τ, 346. contrà τοὺς νεωτέρους, ab *Euſtathio*, χ, 31. *Euſtathio* ſilente, δ, 820. contrà *Longinum*, π, 251. *Seleucum*, δ, 74. *Spondanum*, δ, 820. ι, 299. *Homerus*, quæ non novit, vel filet, δ, 85. I, 26. X, 5. Criticis *Chriſtianis* commendatur, λ, 67.

Homerus ſuî παρωδὸς, α, 62. λ, 351. ξ, 156. À *Cicerone*, donatus *Latio*, μ, 184. à *Pierio*, μ, 329. emendat. *Verſione*, ξ, 62. 85. 411. &c.

Ὅμηρος & ὁμηρεύω, undè, π, 468.

ὁμιλήσειεν, α, 365.

ὅμιλον, ο, 327. αἰδήλων, π, 29. ψ, 303. ὁμιλος, α, 225. Φ, 109.

Ominum frequentia *Ulyſſis* fidem confirmantia, σ, 111. υ, 87. 100. 350. φ, 162. τ, 358.

ὄμμα, ἔχει θεὸς ἔκλιναν ὄμμα, I, 96. ὄμματα, ε, 492. ὄμμασι κυανέοισι, VI, 15. ὀμμάζω, ε, 47. καλὰ, α, 208.

ὁμόδεν, IV, 135.

ὁμοῖα, β, 121. ὁμοίη εἰδὸς, IV, 82. φυὴν τε εἶδός τε, ζ, 16. αἰεὶ τ' ὁμοῖον ἀχεῖ θεὸς ὡς τ' ὁμοῖον, ρ, 218.

ὁμοῖος, γ, 236. ὁμοίῃ, σ, 263. ὁμοιοβήμονα, γ, 120.

ὁμοκλαὶ ἀτάκτων χαλεπαὶ, ρ, 189.

ὁμοκλήσομεν, ω, 172. ὁμόκλεον, Φ, 360.

ὁμορξάμενος, Φ, 88.

ὅμοσσεν, μ, 304. ο, 437. ὁμόσας, ξ, 392. ὄμοσσον, β, 373. ὁμόσσατε, μ, 298. σ, 55.

ὁμούσιοφον, VIII, 2. ὁμότροφος, II, 199.

ὁμοτροχόωσα, vid. ἁμαξοτροχόωσα.

ὁμοφρονέοντε νοήμασιν εἶκον ἔχοντε, ζ, 183.

ὁμοφροσύνην, ζ, 181. ὁμοφροσύνῃσιν, ο, 198.

ὁμφακίς, η, 125.

ὁμφαλοέσσας, τ, 32.

ὁμφαλὸς ἐν θαλάσσης, α, 50.

*ὁμφὰς, III, 468. ὁμφῇ, γ, 215. π, 96. ὁμφῆς, III, 540. 542. 563.

ὁμώνυμοι πολλοὶ, α, 103. 386. I, 231.

ὄναρ, τ, 547. υ, 90.

ὀνείατ' ἐπῖξαι, α, 148. ὄνειαρ, ο, 78. μιῇ, δ, 444. ὀνείατα, κ, 9.

ὀνείδεα, ζ, 285. ὀνείδεσιν, XXXVII, 12.

ὀνειδείοις, σ, 325.

ὀνειδίζων, σ, 379.

ὀνείρατ', κακὰ, ο, 87.

ὀνειρείῃσι πύλῃσι, δ, 809.

ὄνειροι, ἀμήχανοι, ἀκριτόμυθοι, I, 560.

ὄνειρον, ζ, 49. αἶνον, τ, 568. σὺν Διὸς ἐστὶ καὶ ὄνειρος ἀνὴρ, ὅτῳ κε μάλιστα φίλος ᾖ καὶ ἐπίκουρος οἰ, δ, 841.

ὄνειρος διὸς μοι ξεινήιον ἦλθεν, ξ, 495. ὀνείρων ἀμφιγυήεν δειὰ πύλαι, τ, 562.

ὀνήμενος, β, 33. ὀνῆσαι, ψ, 24.

ὀνήσιμον, III, 30.

ὀνήσιος, τοσσῶνδ' ὀνήσεσθ' ἀντάσειεν, φ, 402.

Ὀνητορίδην, γ, 282.

ὃν οἱ θεοὶ φιλέουσι, καὶ ἐγγυαλίζονται, ο, 245. Not. 246. *Schol.*

ὄνομ', δ, 710. ὄνομα, ε, 16. κλυτὸν, ι, 364. κλυτὸς, IV, 111. 147.

ὀνόμηνε, ἔκ τ', β, 302. γ, 374.

ὀνομακλυτὸν, δ, 278.

Onomacritus, η, 74.

ὀνομαστὸν, τ, 260. 597. ψ, 19. *ὀνομαστὸν, IV, 255.

ὀνόμαστα ἑστεώτερα πεντηκόντορος, δ, 365. ὀνόμαζε Μεταφορικὰ, λάτ μεταῶν σώματος ἀνθρωπίνου. II, 281. 283.

ὀνόμηνας, ω, 340. ὀνομήνῃς, λ, 250. ὀνομήνω, δ, 240.

ὄνον, φ, 427. ὄνοσι, ρ, 378. ὀνόσσεσθε, ε, 379.

ὀνοτάζω, III, 30.

ὀνύχων, β, 153. ο, 161.

ὀξέα, χ, 265. ὀξίες, ε, 411. ὀξῦαι, τ, 517.

Oxonienſis Amicus, *Tho. Hearne*, MSS. Collator. Vid. ad *Iliad.* & ad *Batrach. Oxonienſis* Editor *Odyſſeæ*, Amicus, τ, 371. φ, 1. χ, 330. *Oxon. Pindari* Editores laudantur, κ, 240. Not. *Schol.*

ὀξύεντα, τ, 33.

ὀξύχοιν, I, 242. μαχὸς, I, 163.

ὄπα, α, 70.

ὀπ', μ, 52. 160. 185. ἀμβρόσιαν, XXVI, 18. μαλίγνυμι, μ, 187. ὄπα, υ, 92. ω, 534. ἰερὴν, XXXVII, 10. ἰῶσιν, κάλλιμορ, μ, 192. οἰκτρόβατον, λ, 420. ὀπὶ καλῇ, ε, 61. κ, 221. ω, 60. ὀλίγῃ, ξ, 492.

ὄπαζε, γ, 57. ὀπάζει, ο, 319. ὀπάζων, ω, 282. ὀπάσσαι, ζ, 181. ὀπασσάμενος, κ, 59. ὀπάσσω, Φ, 430.

ὀπηδεῖ, η, 165. ὀπήδει, τ, 398.

ὀπηδὸς, III, 449.

ὄπιδα φορέουσης, ξ, 82. τεθμὸς ἔστω ἡμῖν, υ, 215. ὄπιδος, ξ, 88.

ὀπίζομαι, ν, 148. III, 382.

ὄπιν, φ, 28.

ὀπιπλεύεις, τ, 67.

*ὄπις μετ' ξεινίῃ Διὸς ἀγνὴ, XLII, 4.

ὄπιθ' ἐὸ χαρτὸν ἔχων, χαλκῷ, πείρησε τίχης, γ, 433. ὄπιθεν β, 430. ζ, 268.

ὀπιθὲν, III, 77.

ὄπιθεν, ζ, 73.

ὀπιθίζομεν, I, 139.

ὀπιθίζωμεν θάσσον, ω, 494.

ὀπιθομίσω, δ, 429. 574.

ὄπιθοθεν, κ. ὄπιθοθεν, ψ, 143.

ὀπίσ-

ὑπολισθήσειν, μ, 292.
ὕπολισθον, β, 289.
ὑπολίσθον), ε, 288.
ὕπνοις σιεδίσει ἄπαντας, I, 159.
ὕπνον βυζλίνεσ, φ, 388. δειμαλέον Διὸς, I, 278. μίζαι, I, 272.
ὑπνοζόη, η, 58. ὑπνοζόην, λ, 282. ὑπνόπορεσι, XXXVII, 5. ὑπνοτόρεσσιν, III, 386. ὑπνόπορ@, φ, 370. χλυερὴ τ, 184.
ὕπνῳ ἰύρυφίι, ξ, 346. ὕπνων, β, 423. ο, 288.
ὑποῖος, ε, 421. τ, 77.
ὑπόσσι, III. 339. ὑπόσσα, χ, 220.
ὑπότιν, II, 71. III, 287. * XLVI, 6. L, 150.
Oppianus, λ, 127. II, 487.
Oppius, apud *Macrobium*, ι, 60.
ὀπποθὴν, κ, 406.
ὁπποίης, α, 171.
ὁπποῖοι, *Fragment.* 2.
ὁππότε, ξ, 47.
ὁππότερη, μ, 57. ὁππότερος, σ, 46.
ὅπῃ· σὺ χρεὼ ἔχων νῶϊν βοὸς, δ, 66. ὁπῇ, χ 21.
ὁπῳαλέα, μ, 396. ὁπῳαλέαν, π. 50.
ὁπῳηθῆναι, υ, 27.
ὁπῶρας, ξ, 261. ε, 430.
ὁπῶσαι, ο. 98. 322. ὁπῶσαιτις, υ, 252. ὁπῶπας, ξ. 76.
ὅπυι, δ, 798. ὁπυίμεν, β, 207. ὁπυίοι, β, 336. ὁπυίοντις, ζ, 63.
ὄπωπα, ρ, 371. ὄπωπας, γ, 93. ὀπωπή, φ, 123.
ὀπωπῆς, γ, 97.
ὀπωπητῆρες, III, 15.
ὀπώρῃ, λ, 191. ὀπώρῃ, μ, 76. ὀπώρην, ξ, 384.
ὀπωρινῇ, III, 147. ὀπωρινὸς, ε, 328.
ὁρᾷ, δ, 833 ὅρᾳ, ω, 451. ὁρᾶαι, ρ, 545. ὁρᾶαλ, π, 107.
ὅρμα δεινὸν, I, 81.
Horatius, γ, 172. θ, 224. λ, 25. *Anapæsto* utitur, β, 289.
ὁρηίοισι, II, 389.
ὀργυιαὶ, ι, 325. κ, 167.
ὄρεια νιφόεντα, τ, 338. σκιόεντα, ε, 279. η, 268. II, 34. III, 70. vid. ὄρη.
ὀρίζων, ι, 527.
ὀρειχάλκου, V, 9.
ὀρίζαι κῦδος, δ, 275. ὁρικαμβὴν, φ, 53.
ὁρσιτρόφῳ, ζ. 130.
ὁρσοκόης, ι, 155.
ὄρσοιν ἀκρηπτόλοισιν, τ, 205.
Ὀρίτεω Ἀπρείδαο, α, 40.
ὀρέστροι, κ, 212.
Ὀρεσῆς, γ, 546. Ἀγαμεμνονίδης τηλεκλυτὸς, α, 30. δῖος, α, 298. γ, 306. λ, 460.
ὀρέων Σολύμων, ε, 283. αἰπεινὰ κάρηνα, ζ. 123. κορυφὰς ἐφέπουσιν, ι, 121. ἐξ ὀρέων ἐλθόντις, χ, 303. κορυφὰς, XVIII, 7. ὑψηλῶν, ι, 113.
ὄρη σκιόεντα, III, 95. XXVI, 4. vid. ὄρεια.
ὄρηαι, ξ, 343.
ὄρητον μίζαι νεῖκος, π, 98. 116. ἔλας καὶ νεῖκος, υ, 267.
ὀρθοκραιράων, μ, 348. III, 220.
ὀρθὸν, μ, 51. ὀρθὸς, ἧται πασὶν, σ, 240. ὀρθῶν ἑσταότων, ι, 442.
ὄρθρεῖ@, III, 142.
ὄρθρῳ, I, 102. ὄρθρος ἐπίγνυτο δημιοεργὸς πᾶσι, I, 98.
ὄρια, δ, 366. ὀριτρεφὴς, χ, 23. ὀριτρεφέων, χ, 360. ὀρίων, ω. 447.
Orca, Promontorium, undè *Orcades*, λ, 106.
Ὀρμαίων, I, 253. *Fragm.* 114.
Ὀρμενὴ, αὐτὴ Ἰωλκὸς ἐκτίσθη, ω, 41. ξ, 400.
ὄρνια, τ, 302. ω, 545. πτερὰ, ω, 482.
ὀρχεῖ, β, 378. καρπεῖον, δ. 253. μίζαν, β, 377. ὄρκος μίζασκε, ε, 186.
ὁρμᾶθ' ἑκὰς πίτυος, ω, 8.
ὁρμαίνουσι, γ, 151.
Ὀρμενίδης Κτήσ@, ο, 413.
ὁρμὴ μελίη μοι ἔστω), ε, 416. ὁρμὴν, β, 403. ψυχῆς ἀπαπτάσα ὀνομαζομένη Ὅμηρος, VII, 13.
ὁρμηθείς, θ, 499. ὁρμηθῆναι, δ, 282.
ὄρμοι, καλοὶ, πεμπωβόλιοι, ἑξάκαλλείς, χρύσεοι, IV, 88. ὄρμοισι χρυσείοισιν, V, 11. ὄρμον μίζαν, II, 103. πολυδαίδαλον, χρύσεον, σ, 294. χρύσεον, σ, 459. ὅρμους, IV, 164.
ὅρμον, λιμένα, ο, 496. ὅρμοι μίτρον ἴκανε) νῆες, ν, 101. γείτονας ὅρμους, I, 66.
ὄρνιθας, 6, 155. 159. ὄρνιθες, 6, 181. δεξιαὶ, ἐσθλαὶ, ω, 310. ταχυσίπτεροι, ε, 65.
ὄρνις, Ἀετὸς ἦλθε, ω, 320. ἀετὸς ἐκ νεφέων, υ, 242. δεξιὸς, ο, 160.
ὄρνυθι, ρ, 46. ὀρνυμένῳ, μ, 183. ὄρνυθ', φ, 141. ὄρνυθ', ω, 183. ὄρνυ), ω, 347. ὄρνυσι, κ, 457.
ὀρθύναν, ε, 292.
ὄρουθε, ξ, 522.
ὀρὼν, ρ, 225.
ὄρουθε, ἐπὶ, γ, 471.
ὄρος, ι, 315. αἰπὺ, γ, 287. ἀκρωτήρια, εἰνοσίφυλλον, ι, 21. ζαθέοιο, χλωρὸν, II, 223. καλὸν, IV, 98. καθειμένον ὕλῃ, ν, 351. ῥηχρὸν, II, 17. μίζαι, θ, 569. ταξίμηκες, ν, 183.
ὄρσασι, pro ὄρσεσι, II, 494. ὄρσασιν, κ, 47.
ὀρφνῆς, χ, 298.
ὀρόω, ω, 301. γ, 199. λ, 140. σ, 142. ὀρόων, ω, 229. ὀρόωσα, τ, 514.
ὄρσας ἀρχαλίων ἀτίμων ἀμίζαντον αὐτμωὶ, λ, 399. 406. ἀνίμους ἐκ κύμασι μακρὰ, ω, 110.
ὄρσεο, ζ, 255. IV, 178.
* Ὀρσιλόχιο, γ, 489. ο, 187. δαίφρονι@, φ, 16. Ὀρσίλοχον, πόδας ὠκὺν, ν, 260.
ὄρσο κύον, ὦ ξεῖνε, η, 342. χερὸ παλαιμοσύνης, χ, 395.
ὀρσοθύρην, χ, 126. ὀρσοθύρῃ, χ, 122. 133.
ὀρσολοπεύοις, III, 308.
Ὀρτυγίη, ε, 123. II, 16. Ὀρτυγίης καθύπερθεν, ὅθι τροπαὶ ἠελίοιο, ο, 403.
ὀρυμαγδὸν, ι, 235. ὀρυμαγδὸς, ω, 70. ὀρυμαγδῷ, α, 133.
ὀρύξας, φ, 120. ὀρύσσειν, κ, 305.
ὀρφανικὸ, υ, 68.
Orpheus, ν, 116. ρ, 39 ω, 12. III, 15. XVII, 12. XVIII, 1. XXXI, 15.
ὀρφναίη, III, 97. ὀρφναίην, ι, 143. III, 575.
ὄρχαμον λαῶν, δ. 156.
ὄρχαμον ἀνδρῶν, γ, 400.
ὀρχαμο@ ἀνδρῶν, γ, 454.
ὄρχατος μίζας, η, 112.
ὀρχεῦντ', ἀμάλλων ἐπὶ καρπῷ χεῖρας ἔχουσι, II, 196.
ὀρχηθμοῖο ἀμύμονος, ψ, 145. φιλοπαίγμονος, ψ, 134. ὀρχηθμὸς II, 149.
ὀρχήσασθ', θ, 371. ξ, 465.
ὀρχησταὶ, θ, 253. ρ, 605. ὀρχηστὴν, α, 421. σ, 303. ὀρχηστὺς, μολπή τε, α, 152.
Ὀρχομενὸν, λ, 458. Μινυήϊον, λ, 283.
ὄρχυ νείατον, η, 127. ὄρχυς, ubi ὀρχ@ quid, ω, 340.
ὀρῶ, ι, 222.
ὀρώατο, XLVII, 20. ὀρώμενοι, δ, 47. ὀρώμενο@, ε, 439. ὀρῶσα, θ, 459.
ὀρώρει, ε, 294. ὑπὸ, ε, 380.
ὄρωρεν, ὑπὸ, XXXI, 4.
ὀρώρει), τ, 377. 524.
ὀσία, ὀὸ', καπὰ ῥάπτειν, ἀλλήλοισι, π, 423. κλαυθμοῖσιν, ἐπ' ἀνδράσιν, εὐκλεΐαας, χ, 412.
ὀσίων γὰ κνεφάσας, XL, 6.
ὄσσα, α, 278. 292. 6, 197. 223.
Ὄσσα, ἄγγελ@, ω, 412. Vid. *Iliad.* β, 93. ὄσσαι

ὄσσαι, δ, 723. η, 68. λ, 226.
ὀστάκι ἓξ κύβοι ὁ χίων. λ, 584.
Ὄσσαν ἐπ' Οὐλύμπῳ μιμασκον, λ, 314. Ὄσσῃ, ibid.
ὄσσαν ἀκοστῆς, ὁπ Διὸς, α, 282. ἀκοστῃ, β, 216.
ὄστε, δ, 562. 704. 758. ἀδακρύτω, δ, 183. ἀμφικαλλὲ', ν, 401.
ὄστεϊ, κ, 374. σ, 153. ὀστομύσῃ, υ, 81. ὀστομύσεις, α, 115. ὀστομύσῃ, β, 152.
ὀστ', ε, 426. ὀστα, γ, 455. λεύκ', α, 161. λάσκε, Fragment. 222. μυελόεντα, ι, 293. ὀστεον, τ, 451. ὀστέφιν. μ, 45. ξ, 134. π, 145.
ὀστρυεὶς. I, 287.
ὀστρακόδερμος, I, 286.
ὀτρυνον αἰολον, III, 33.
*ὅς σφ', Θ, 271. ὅς σφι, φ, 145. *ὅς σφιν, β, 160. 228. η, 158. XXVII, 12.
ὅπυ, ρ, 421. ὅτε, II, 156. ὅπῃ, β, 114. ὅπων, κ, 39. ὅ πνα, Θ, 204. ο, 394. ὅπις, α, 47. μ, 40.
ὀτραλέως, τ, 100.
Ὀτρεὺς, IV, 147.
ὀτρηρὸ θεράποντες, α, 109. ὀτρηρῷς θεράπων, δ, 23. 217. ὀτρηρὺς θεράποντας, δ, 38.
ὀτρῦναι, ο, 37. 40. ὀτρυνε, ο, 14. ὀτρυνίει, β, 253. ὀτρύνεσαν, Θ, 90. ὀτρυνίσσα, ο, 3. σ, 185.
ὄττεο, α, 124. χ, 377. ὄττῳ, ρ, 121.
ὅ, τὰ κε εἴπω, α, 158. ὅ, τὰ κε μοι δῶσα φίλον ἦτορ ἀνώγει, α, 316.
ὄφελε, μ, 177. ρ, 291. 302. σ, 85. υ, 365. ὄφελες, σ, 95.
ὄφελες, Θ, 376. ὄφελεν, ν, 395. κραδίπιδον, ψ, 46. πῖαρ, ι, 135. ὀφέλλει, κ, 440.
ὀφθὶ μὲν ὀφ' ἄνθην πὶρ, κ, 551.
ὄφελεϊ, ε, 459. III, 149. 284. ὄφελεν, ι, 242.
ὀφέλησα, vid. αὐδήσαι.
ὀφθεῖ, η, 96.
ὄφθεν, η, 130. 135. ν, 63. ο, 246. ἀσφαλὲ', ρ, 196. δρύϊνον, φ, 43. λαΐνον, Θ, 80. ρ, 30. υ, 258. φ, 43. ψ, 88. II, 206. III, 233. χάλκειον, η, 83. ὀφθῇς, σ, 17. ὀφθῇ, α, 104. μελίνῃ, ρ, 339, ξυστῇ, σ, 33. χ, 72. ὀφθῇ, ο, 347. χαλκείᾳ, η, 89.
ὄφελα, ι, 440.
ὄφ' ἀρετᾶ κακὰ ἔργα, Θ, 329.
ὄφλω. II, 113.
ὄφλω, γ, 441. δ, 90. 299 ζ, 231.
ὄφλε π ἐμὸ μισσα χαίρε, ω, 401. II, 466.
ὀφλὴν. τ, 225. 391. 393. 464. 507. φ, 219. ψ, 74 ω, 330. ὀφλὰς, φ. 221
ὀφλοκάρηα, III. 137. ὀφλοκάρηϑ, τ, 246.
ὀφλόμεν', ρ, 484. ὀφλομένης, δ, 92.
ὄφλον. ρ, 243.
ὀφλισκὸ', III, 137.
ὀφθαλμοὶ, τ, 211. υ, 365. ὀφθαλμοῖσι, δ, Π 5. 154. ὀφθαλμοῦσι, τ, 39. ὀφθαλμῷσιν, β, 155. ὀφθαλμοὺς, ι, 394. ὀφθαλμῷ, α, 69.
ὀφρύας, ι, 389. ὀφρύσι, δ, 153.
ὀχ' ἄεισε, γ, 129. ἄεισεν, ο, 235. ἄεισες, θ, 123. ἀείσεις, ω, 428.
ὀχεῖον, ὑππάσις, α, 297.
ὀχεσφιν, λ, 618.
ὀχῆτο, IV. 218.
ὀχεύοντας ὀίζυν, η, 211.
ὄχεσφιν, δ, 533.
ὀχῆας, φ, 47. ω, 165.
ὀχήσατο, ε, 54.
ὄχθαις ὑψηλῇσι, I, 165. ὄχθαισι, I, 221. βαθείαις, I, 216. ὄχθας, ι, 132. ὄχθῃσιν. ξ, 97.
ὀχθήσας, δ, 30. 332.
ὄχθον, II, 17.
ὀχλίσατεσκε, ι, 242.
*ὄχνας, η, 115. ὄχνας, λ, 588. ω, 339. ὄχνη, που ὀχνη, ω, 246. ὄχνη ἐπ' ὄχνῃ γηρᾷσκῃ, ω 120. ὄχνην βλωθρὴν, ω, 233.
ὄχος, ε, 404.
ὀψ', pro ὀψὲ, μ, 439.
ὄψια, γ, 480. ζ. 77. μετανειὰς, α 267.
ὀψὲ, γ, 168. δ 706. ε, 272. 322.
ὄψεαι, ω, 510. ὄψει, μ, 101.
ὄψει μὲν σαωτὰς ἰσίδεσκεν, ψ, 94.
ὄψεται, λ, 449. ο. 515. ρ, 7.
ὀψιγόνων, α, 302. γ, 200.
ὀψὲ ἀμείλιχον, XVIII. 39.
ὀψόμεσθ, ψ, 360.

Π.

Παλίδα, I, 50. 116.
παίχουσ', I, 95.
παίζει, ε, 405. ἐξείης, ε. 411.
παίχαλκεον, Θ, 403. λ, 574. I, 129.
παίχαλκ κυνέη, σ, 377.
παιχρύσεον, VIII, 4.
παῖθ', ν, 90. παῖην, α, 4. ξ. 32. παῖων, δ, 81.
παῖη εἶχεν, vid. εἶχεν παῖη.
παῖδ' ἀγαπητὸν, ὁ 727. ἀφνειὸν, III, 470. ἐρατεινὴν, δ. 13. φίλον, τ, 522. παῖδα, *τὸν ἀγαλλόν τὸν, ω, 103. νέον γεγαῶτα, τ, 400. κακομηδέα, III, 389. παῖδες ἀμύμονες, Θ. 118 ἀιδρεῖς σφεϑ, XLVI, 1. ὁμοῖοι πατρὶ πέλονται παῖδες, β, 276. ὑπέρθυμοι, ξ. 209. φίλοι, τ, 455.
παιδὸς, φ, 21. ω. 337.
παίζουσι, ζ, 106.
Παιήονός εἶσι χλιδάδες, δ. 232.
παιπαλόεις, II, 39. παιπαλόεντας, II, 141. παιπαλόεσσαν, κ, 97.

παπα-

παιπαλοέσσης, γ, 170.
παῖς, α, 399. ἀγαθὸς, Θ, 130. ἀγαπητὸς, δ, 817. πᾶς, α, 207.
παίσατε, Ἀπικῶς, ἀντὶ Ξ, παῖξατε, Θ, 251.
παλαιὰ, β, 188. παλαιαὶ, β, 293. παλαιὴ τ, 346. παλαιοὶ, α, 395. θ, 58. παλαιῶ β, 340. παλαιῶν, β, 118. Παλαιοὶ οἱ, Ixrè vocantur *Scholiorum Brevium Auctores Euſtathio*, μ, 3. 4. &c.
παλαισμοσύνη, θ, 103. παλαισμοσύνης, θ, 126.
παλαιστὴ, θ, 246.
παλαίφατος, ι, 507. ν, 172.
Palephatus, περὶ ἀπίστων, μ, 85. 120.
παλαφάτῳ, τ, 163.
παλαμάων, ρ, 321. παλάμῃ, α, 104. β, 10. III, 110. παλάμῃσι, ε, 234. παλάμῃφι, ρ, 4.
παλαξέσσι, ν, 395.
πάλη, θ, 206.
παλιμπλαγχθείσα, ν, 5.
παλίντροπος, α, 379. β, 144.
παλίντονον, λ, 11. 59.
παλιρρόθιον, ε, 430. ι, 485.
παλίσσυτον, III, 6. παλισσύτῳ, XVII, 6.
Παλλὰδ' Ἀθηναίην, γ, 42. χ, 1. XXVII, 1.
Παλλαντες, III, 100.
Παλλὰς, Ἀθήνη, α, 125. 327. β, 405. γ, 29. Ἀθηναίη, δ, 828. κύρη Διὸς, ω, 546.
πάλλομαι, κ, 206.
παλύειν, ξ, 429. παλύεται, κ, 520. πάλυεν, ξ, 77. πάλυνον, λ, 28.
παμμύλαι', α, 525. λ, 33. παμμύλαις, γ, 6.
Παμμερόπη, *Fragment*. 255.
παμμήτειραν, XXIX, 1.
παμποίκιλοι, ο, 105.
παμφαίνουσα, δ, 42. ν, 29. τ, 386. χ, 121. XXVII, 6.
Πᾶν' ἀγλαὸν θηρὸν, * αἰχμήεντ', ἦτοι νόμιον, ὃς πάντα λέβει νιφόεντα λιλαίεται, XVIII, 5. 6. Πᾶνα, XVIII, 47.
πανάπαλαι, ν, 223.
παναίργεον, ι, 203. ω, 274.
παναχαιοὶ, α, 239 ξ, 369. ω, 32.
παναχαιῶν, *Fragment*. 174.
παυσάμενος πατρὸς, ι, 373.
* Παυσάνεω θύγατερ, τ, 518. υ, 66.
Παυδίην κύρην, XXXI, 15.
παυδήμιος, σ, 1.
πάνδωρε, XLI, 1.
παυσῆμαρ, ν, 31.
παυημερίῃ, δ, 356. παυημερίης, λ, 11. παυημερίοις, γ, 486.
παυθυμάδου ἀκελεύστῳ, σ, 33.
Πανικὰ δίμορφα, XVIII, 6.
παυυχίη, β, 434. παυύχιον, α, 443.
παύυχον ἐχέσουσα αὐτὴ νῷν τὸ φυλάσσειν, υ, 53. παύυχον, ξ, 458.
πανόλβιον, VI, 54.
Πανοπῆος καλλιχόρου, λ, 580.
πάνορμοι, ν, 195.
Πανὸς, Origo, Parentes, &c. XVIII, 1.
παντήλην fausta, XXXI, 13.
παύω, ut εἰπὼν δ' ὑδρία πάυω, ε, 244.
πάντας ὃ γε νῶν χατέουσ' ἀνθρώπους, γ, 48.
παντοδαποῖσι, I, 31.
παντοδαπὰς, *Margites*, 5.
παντοίοισι, γ, 119. παντοίων, α, 142.
παυυπρπάτη, ι, 25.
παυύσακος, ι, 452.
παππα φίλ', ζ. 57.
παπταίνων, λ, 607. ω, 178.
παραδρομὶς, XVIII, 16.
παραδρωσι, ε, 323.
παραειδεῖν, χ, 348.
παραθεῖτε, γ, 205.
παραθείμην, ο, 505. τ, 150, παραθῆις. υ, 259. παραθεῖτε, β, 105. ω, 139.
παραίβολα, III, 56.
παραιπεπιθησιν, χ, 213.
παρακείσθω, κ. 9. ν, 424. χ, 65.
παρακλιδὸν, δ, 348. ρ, 139.
παρακοίτ αἰδοίην, γ, 381. παρακοίτιν, λ, 297. κυδρὴν, ο, 26. παρακοίτις, δ, 228. αἰδοίη, γ, 450. ἱφθίμην, ψ, 92.
παραμειψάμενος, ζ. 310.
παραμίμνων, γ, 115.
παρανέξομαι, ε, 417.
παραπλάγξασα, τ, 187.
παραπλῆγας. ε, 418. 440.
παραπνεύσῃ, κ, 24.
παρασσάδδι, κ, 173. 547.
παρασταῖεν, θ, 218. παρασταίης, ν, 389.
παρασὰς, Θ, 238.
παρασησιν, ω, 28.
παραχεῖν, ζ. 28. παράχῃ, ο, 55.
παραπκλίνασα, ξ. 131. παραπκλίναις, ξ. 54.
παρεβρεπίων, δ, 465.
παρεύδα, λ, 487. σ, 177. παρεύδησας, ο, 53. παρευδῶν μειλιχίοις ἐπέεσσι, π, 279.
παρδάλιες δοαὶ τετρακάδων ἀκέρβεις, IV, 71. πίρδαλις, δ, 457.
Pardalis aſtutia contra *Simias*, υ, 18.
παρεζόμενος, ρ, 173.
παρεδάφθη, υ, 88.
παρεζόμενος, δ, 738.
παρείπαις, α, 139. 141.
παρειαὶ, θ, 530. υ, 353. παρειὰς, β, 153. παρειῶν, α, 334.
παρείη, β, 62. σ, 369.
παρεῖχεν, ξ, 250. * παρεῖχε, *Fragment*. 221.
παρεῶν, δ, 198. 223. λ, 528. π, 190.
παρέκειθ', Φ, 416.
* παρεκέσκε', ξ, 421.
παρέλκεθ', * λ, 440. IV, 168. *Fragment*. 85.
παρελέξατο, λ, 241.
παρελθὴ, θ, 230.
παρέλκεις, φ, 111. παρέλκεθ', σ, 281.
παρέμιμνεν, β, 297.
παρενήνεε, π, 51. παρενήνεον, α, 147.
παρενίσσεθ', II, 430.
παρὲξ ἐλάαν, μ, 47. 109. ἐλάσωσιν, μ, 55.
παρεξελθεῖσα, κ, 573. παρεξελθεῖν, ε, 104. 138.
παρεξερέεσα, ψ, 16.
παρέξω, θ, 39. σ, 316.
παρεόσ', ξ, 145. παρεόντα φιλεῖν χρὴ ξείνον, ο, 74. παρεόντων χαριζομένη, α, 140.
παρέπιμψεν, μ, 72.
παρέπλαγξεν, ι, 81. υ, 346.
παρέπλω, μ, 69.
παρέρχεθ', μ, 62.
* παρέσμεν, XLVIII, 15.
παρεσσομαι, ν, 393.
παρεστάμεν, δ, 827. παρέστη, α, 335.
παρίσχες, II, 217.
παρδυνάζεσθε, χ, 37.
παρέχει βροτῶν τι, τόσσον τὲ, ο, 489. *Prior* longa, ut παλαισσα ὃ παρίχει ἰχθῦς, τ, 113. παριχεσκε', vid. παρεκέσκε'. παρέχεσκε', δ, 89.
παρήια, χ, 404. καλὰ, τ, 208.
παρήλασε, μ, 186.
παρήμενος, α, 26. 339.
παρῆσθα μάχῃ, δ, 497.
Παρήχμης inlignis, Θ, 493. λ, 61. π, 176. τ, 205. 304. *Fragm*. 12.
παρθήμεν, β, 237.
παρθενίῃ, λ, 244.

παρθε-

παρθενικαὶ, λ, 39. XXIX, 14.
παρθενικῇ. η, 20.
Parthenius Nicæenſis, Eroticῶν, λ, 133.
παρθένιον πολεμὸν, *Fragment.* Iliad. β, 857.
παρθένον αἰδοίην, ἐρυσίπτολιν, ἀλκήσασαν, XXVII, 3. παρθένῳ, ζ, 33. IV, 28. ἀδμῆς. ζ, 109. 228. χαλκίῃ. XXXVI, 1. παρθένῳ ἀδμήτῃ. IV, 82.
παρθένος, δ, 66.
παρεζέσθην, δ, 311.
παρεῦσι, XXXVI, 6.
παρέσσεται. ἠὲ φυλάσσῳ, ρ, 301.
Parkeri, Matthæi, Archiepiſcopi *Cantuar.* Teſtimonium de MS. CCC. α, 441.
παροιμία. Γίλως ἄκαιρον, δεινὸν ὸ βροτοῖς κακὸν, σ, 162. Εἰς Τροφωνίου μαντεῖον, II, 296. Κρῆτα ὑγιέστερον, ρ, 300. Not. *Schol.* κρηθὺ τοῖς ὠσὶν ἐπαλέφειν, μ, 48. ἢ δόλῳ, ἢ βίῃ, ξ, 330. Πολλὰ μεταξὺ πίλαι κύλικος καὶ χείλεος ἄκρου, χ, 9. Ἀριστίλης, περὶ αὐτῆς, ibid.
Παρνασσοῖο. II, 269. Παρνησὸν, τ, 394. II, 521. νιφόεσσα, II, 282. Παρνησὸν δ', τ, 411. 466. φ, 220. Παρνησοῖο, II, 396. III, 552. Παρνησῷ, τ, 432. Παρνησῷ, ω, 331.
Παρονομασία, vid. Ἐπαναστροφὴ, ad *Iliad.*
Παρονομαστικὸν Δίσηχυ, μ, 120.
παρσήμων *Interpretum* malorum, ξ, 110.
παρπιπτόντες, ω, 118. παρπιπτὼν, ξ, 290.
Parrhaſii lepidum ſuper *Ajace*, à ſe picto, dictum, λ, 549.
παρσῶσα, ψ, 87. παρσήθην, σ, 182.
παρὶηῖ, α, 192.
παρφάμεν, β, 189.
παρφυγέειν, μ, 99.
παρῳδία, *Nebulonis* cujuſdam, ο, 372. *Philoſophi*, υ, 18. *Tyranni*, vid. *Dionyſii.*
παρῳδίας *Homerus* auctor, α, 62. λ, 351. ξ, 156.
πάσσασθαι, ι, 93.
πασιμέλεται Ἀρχὼ, μ, 70.
πασσάλου, φ, 53. χρυσέῃ, II, 9. πασσαλόφιν, ϑ, 67. 105. πασσάλῳ, α, 440.
πασσάμενος α, 124. πασσαμένω, δ, 61.
πάσσεσι, ζ, 230. ϑ, 20. σ, 194. ψ, 157. ω, 368.
πάσχει, α, 49. 190.
πάσχε ἀνθρώπων, ι, 119.
πάσχης, β, 365.
πατρίδα φίλην γαῖαν, 6, 221. ι, 37. 204. λ, 454. ξ, 333. ο, 65. σ, 147. τ, 258. 290. 298. ψ, 340. πατρίδι γαίῃ, θ, 461. ξ, 143. ρ, 157. φίλῃ, ω, 265.
πατρίδος, ο, 272. αἴης, α, 75. φίλης, α, 203. γαίης, κ, 49. ἰδὲ γλυκέος, ι, 34. πατρὶς ἄρουρα, α, 407. κ, 29. υ, 193.
πατροκασίγνητον, ζ, 330. πατροκασιγνήτῳ, ι, 342.
Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο θανόντος, ω, 77. Πάτροκλον, ω, 79. Πάτροκλος, θυμὸν μήστωρ ἀϊκέλιος, γ, 110.
πατροφονῆα, α, 299. γ, 197. 307. * πατροφόνον, ι, 461.
πατρώιη τὸ γαῖη, ν, 188. 251. πατρώια, β, 22. πατρῶιοι, α, 187. πατρώιον, α, 387. πατρώιον, α, 175.
Πατρωνυμικὰ ἢ οὐ μητέρων λέγει, δ, 348. ρ, 134.
Patronis-Muſarum, locus perpendendus, τ, 325.
παυέμεναι, κ, 22. παυέσθων, 6, 169.
παύομαι, δ, 103.
παῦροι παῖδες ὁμοῖοι πατρὶ πέλονται, β, 276.
παυρότεροι, ξ, 17.
Παυσανίας, β, 300. *Schol.* δ, 12. ε, 268. λ, 458.
παύσωμεν, π, 478. ω, 383. παύσασθαι, β, 198. * παῦσαν χόλον, ι, 459.
Πάφον, ϑ, 363. IV, 59.
παχείῃ, ζ, 128. σ, 56. τ, 448. υ, 299. φ, 6. χ, 326. παχέος, κ, 439. λ, 230.
πάχιον ἐ μείζονα δίσκον, θ, 187. πάχιος δ' ἦν, ἡύτε κίων, ψ, 191.
πάχνη, ξ, 476.
πάχος τόσσον, μῆχος τόσσον, ι, 324.
παχὺν, ι, 372. παχὺς, χ, 18.
πεδάα, δ, 380. 469.
πεδάασκον, ψ, 353.
πέδησε, σ, 154. καδ', λ, 291.
πεδὶ' ἀϊγιβάντα. III, 96.
πέδιλα, *pedulla*, ξ, 23.
πέδιλα, ἀμβρόσια, καλὰ, χρύσεια, α, 96. β, 4. δ, 309. ε, 44.
πεδίοιο, ϑ, 122. ἀνάστασις ὑρίϑ', δ, 602. ἱππόβοτον, III, 488. πεδίον, γ, 485. Ἠλήϊον, δ, 563. πυρηφόρον, γ, 495. πεδίονδ', γ, 421.
πεδόθεν φίλοι εἰσὶν μῦθοι κλέπτοί τινι, ρ, 295.
πείδεσθαι, λ, 597.
πείζοι, ζ, 319. ω, 70. πείζον, α, 173. πείζος, γ, 324. πείζων, ξ, 67.
πεῖθ' ἀγαθὰ φρονέοντα, α, 43. πείθ' ἑταίρῳ, υ, 45. πείθεσθαι, II, 486.
πείκεϊ. σ, 315.
πείνη δ' ἄνευθε δήμου ἐσέρχεϊ, ο, 406.
πεινήμεναι, υ, 137.
πείρεα, pro πείρεια, δ, 545.
πειρήζειν, π, 319. ψ, 114. πειρήζων, ι, 281.
πείσεσθ', λ, 13.
Πείραι, ρ, 78. Πείραι Κλυτίη, ο, 539. Πείραιον, ο, 538. ρ, 55. υ, 372. Πείραιόν, ρ, 74. δυσκλυτὸς, ο, 543. ρ, 71.
πείρεσσ' τ' ὀβελοῖσιν, τ, 422.
πείρας οἰζύος μίγα σαφηνέα, ε, 289.
πείραρ, vid. πείρας.
πείρασι γαίης, ι, 284. IV, 228.
πείρασι τέχνης, ὅτλα χαλκῆα, γ, 433. γαίης, δ, 563. πάσης λόγου, II, 129.
πεῖρε κέλευθον, β, 434.
πειρηϑῆμεν, π, 305. πειρηθήναι, ω, 239. πειρηθήμεναι, θ, 213.
πειρήναιός, χ, 175, 192. πειρήνας, III, 48.
πείρησαι, ϑ, 145. 149. πειρήσαϑ, δ, 119.
πειρήτιζεν. φ, 124. 149. χ, 237.
Πειρίθοιο, φ, 298. μεγαθύμου, φ, 296. Περίθοον, λ, 630.
πείρινθα, ο, 131.
πίρησις, κ, 124. πίρασι, ϑ, 183. ν, 91. 264.
πειρῶν. III, 560.
Πεισιδίοιο Πολυκλείδαο ἄνακτος, σ, 298. Πείσανδρον, χ, 268. Πολυκλείδης, χ, 243.
πείσεα πειήνας, ζ, 124.
πείσεια, ξ, 123. πείσεες, ξ, 363. πείσεαϑ', γ, 146.
ὸ πείσῃ κραδίη μένος πτολιπόρθιον, υ, 23.
Πεισηνορίδαο, α, 429. β, 347. υ, 148.
Πεισήνωρ, κῆρυξ, πιστωσάμενος μάλα εἰδὼς, β, 38.
Πείσιστρατον ὑμμιλίην, ὄρχαμον ἀνδρῶν, γ, 400.
πείσομαι, ν, 77. χ, 465. ὑπερίσεις, κ, 167. πείσμαϑ' ἕκοψα νηὸς λπὶ

λὸ, κ, 127. πείσμασι, ζ, 269. κ, 96. πείσμασιν, ι, 136.
πείσματα, β, 134.
πελάειν, VI, 44.
πελάγει, γ, 91. πελάγεσσιν ἁλὸς, ε, 335. II, 73. XXII, 15. πέλαγον, γ, 174. ε, 330. μέγα μετρήσαντες, γ, 171. μέγα τοῖον, γ, 321.
πέλασαν, η, 254. μ, 448. χ, 193. II, 504. πελάσσῃς, λ, 105.
Πελασγοὶ δῖοι, τ, 177.
πέλεθρα, λ, 576.
πέλει, δ, 565. ε, 186. θ, 124. 169. 209. χ, 405.
πέλεται, χ, 468. τρήρωνες τρορὴν Διὶ φέρουσι, μ, 63. πέλεται, ο, 526. τρέρωνα, υ, 243.
πελίκεσσι, τ, 573. φ, 120. 260.
πελίκεων, τ, 578. φ, 76. 421.
πελίκνησιν, ε, 244.
πέλεκυν ἄξρυσον ὸ πελέκεσσι μέζας, ε, 234. μέγαν, ἢ σκέπαρνον, ι, 391. ὀξὺν ἔχων ὸ χειρὶ, γ, 443. πέλεκυς, γ, 449.
πελέμιξεν, φ, 125.
πέλεται, α, 393. ζ, 108. ο, 407. XXXIX, 2.
Πελίην, λ, 253. Πελίης, πολόρρηνος, λ, 255.
πέλοιτο, σ, 224. πέλονται, β, 276. ε, 79. θ, 160. 299. πέλοιτο, ξ, 20.
Πελοπόννησον, II, 250. 290. 419. 430. 432.
πέλωρ, ι, 428. II, 374. δεινὸν, μέζα, II, 401. κακὸς, χ. κακὸν, μ, 87.
πέλωρα, III, 225. 342. αἰνὰ, κ, 219. πέλωρον, ι, 257. πελώρε, κ, 168.
πελώρια, γ, 290. πελώριον, ι, 190. πελώρι, ι, 187.
πεμπάσσεται, δ, 412.
πέμπειν, δ, 5. 8. πέμπουσιν, δ, 560. ε, 17. 142.
πεμπήϊος, ξ, 257. πέμπτος, ι, 335. πέμπτῳ, ε, 263.
πεμπώβολα, γ, 460.
πέμψαντες, α, 38. πέμψω, α, 93.
πένεσθ, γ, 428.
πένθει λυγρῷ, β, 70.
πενθεὺς, Φ, 582.
πενθήμεναι, σ, 173. τ, 120.
πένθος ἄλαστον, α, 342. ω, 422. ἀμύστηθον, τ, 512. μέγα, λ, 194. συγαρὸν, κ, 376. χαλεπὸν, ζ, 169.
πενίη, ξ, 157.
πενιχρῷ, γ, 348.
πένονθ, β, 322. δ, 624. κ, 348. ω, 411.
πενθέστης, γ, 115.
πενθεστῆρσι, ξ, 419. τ, 420.
*πεντήκοντ', Fragment. 232. 233.
*πεντήκοντα, Fragment. 233. δύω, ϵ πεντήκοντα, βάτην, Φ, 35.
πεντηκόσια, γ, 7.
πεντάμοιρα, ν, 394.
πεπαθυίᾳ, ρ, 555.
πεπαλαγμένον, χ, 184. πεπαλάχθαι, ι, 331.
Πεπάρηθον, ἀγχιάλην, II, 32.
πεπαρμένα, III, 121. πέπαρθε, II, 92.
πεπείρηται, μ, 37.
πεπείρημαι, γ, 23.
πέπηθε, φρένας, II, 275.
πεπλήγατο, ν, 198.
πέπληγον, Φ, 264.
πεπληγυῖα, κ, 238. 319. π, 456.
πεπληγώς, μ, 108.
πέπλοι ἰΰντητοι, λιπτοὶ, η, 96. παμποίκιλοι, ο, 105. πέπλον, ο, 124. μέγαν ἠϊκανάν, σ, 291. φαεινότερον πυρὸς αὐγῆς, IV, 86.
πέπλος, ξ, 38.
Peplum *Minervæ*, I, 181.
πεπυκασμένα, β, 28. πεπυκασμένον, α, 361. πεπυκασμένῳ, α, 213. πέπυκασο, ψ, 210.
πεπυκάσθαι οἴῳ, κ, 495.
πεπείρηται, η, 342.
πέπυσθε, π, 71. φ, 132. πεπυσθὼς, ξ, 130.
πεπυσμένα, δ, 434. Φ, 181.
πέπυσο, ι, 447. χ, 233. III, 282.
πέπυσθαι, ν, 6.
πέπυσθε, κ, 465. ψ, 53.
πέπυσται, ξ, 45.
πεπτεῶτα, χ, 384.
πεπτεῶτας, χ, 384. πεπτεῶτες, ξ, 474.
πεπυκασμένῳ, χ, 484.
πέπυσμαι, λ, 504. πέπυσται, λ, 493. πέπυσμαι, β, 411. ρ, 510.
περάαν, ε, 174. παράσσας, ε, 480. τ, 442. *περᾶν, III, 133.
περαιωθέντες, ω, 436.
πέρασον, ο, 427. περάσῃσι, ξ, 297. περάσητε, ο, 452.
περάτῃ, ψ, 243.
περῆσαι, λ, 157.
περθέμεναι, X, 3.
Περίαλλα, XVIII, 46.
Περίαπτα novit *Homerus*, τ, 457.
περιβάλλει, ο, 17. περιβαλόμενος, χ, 148.
Περίβοια, γυναικῶν εἶδος ἄριστη, ὀλοόφρων θυγάτηρ μεγαλήτορος Εὐρυμέδοντος, η, 57.
περιγιγνόμεθ', Φ, 102. 252.
περιγνάμπτειν Μάλειαν, ι, 80.
περίδρομος, ξ, 7.
περιδύσομαι, ἰμάσιν αὐτῆς, ψ, 78.
περιζαμενὲς, III, 492.
Perizonius, Jacobus, ad *Ælian.* π, 138. ω, 313. I, 51.
περιηδὴς, ρ, 317.
περικαλλὴς, α, 425.
περικάλλετο, γ, 219. ξ, 527.
περίκλαε, ε, 240. σ, 308.
Περικλύμενόν τ' ἀγέρωχον, λ, 285.
περικλύσῃς, II, 181.
περικλυτὸς, α, 325.
περικτίονες, β, 65.
περικτίτου, λ, 287.
περιμαιμώσσῃ, μ, 95.
περίμετρον, β, 95. τ, 140. ω, 129.
Περιμήδης, λ, 23. μ, 195.
περιμήκεα, ι, 487. μ, 443. περίμηκες, ν, 183.
περιμήκιστον, ζ, 103.
περιμηχανόωντας, η, 200. περιμηχανόωντο, ξ, 340.
περιναιετάουσι, β, 66. Φ, 551.
περίξεσε, μ, 79.
περίοιδε, γ, 244.
περιπλεχθείς, ξ, 313.
περιπληθὴς, ο, 404.
περιπλομένου, λ, 247. περιπλομένων, α, 16.
περίρρυτε, ι, 388.
περιρρήδης, χ, 84.
περίρρυτος, τ, 173.
περισθενέων, χ, 368.
περισκέπτῳ, α, 416. κ, 211. 253. ξ, 6.
περίστασιν, π, 4. περιστάσεσι, π, 10. περιστάντες, κ, 215.
περιστείνετο, VI, 4.
περιστῆσι, λ, 242. περιστεῖεν, υ, 50.
περιστίλλουσι, ω, 292.
περίστιξας, δ, 277.
περιπαχίζεται αὐλῇ δῶμα κυσοῖσιν, κ, 10.
περιτέτνει, XVII, 21.
περιτίθει, ε, 303.
περιτιθέασιν, μ, 356.
περιτιναχίζετο, ψ, 146.
περίτροφε, III, 409. περιτρέψας, θ, 189.
περιχύμενθ', ι, 199.
περιτιμοτόμου, λ, 401. περιτιμοτομήσας, ω, 112.
περιτμοθμήνω, λ, 294. ξ, 294. II, 350.
περιτρέφεται, ξ, 477.

περιτρεπίοιτις, ι, 465.
περιφαινομένω, ν, 476.
περιφραδὲς, ψ, 73, III, 461. περιφραδέως, ξ, 431.
περιφραζόμεθα, α, 76.
περίφρων, σ, 284. περίφρων, α, 329.
περιῶναι, ω, 235. περιῶς, π, 21. ω, 319. περιῶσ', τ, 416.
περιχύας, γ, 384. περίχυτο, ψ, 162. περίχυτον, γ, 437. περιχεύῃ, ζ, 232. ψ. 159. περιχεύῃ, γ, 426.
περκνὴν, κ, 146.
περκώσια, XVIII, 41. περκώσιον, π, 203.
πεφόνω, σ, 292. πεφόνῃ, τ, 226. πεφόνῃσι φαεινὴν, τ, 256.
πεφόωσι, ζ, 272. ι, 129. ἰφ', δ, 709. πεφόωσιν, ἐπὶ, ε, 176.
Περραιβὸς, II, 218.
πέρσαντες, ε, 107. ξ, 241.
Περσεὺς, γ, 414. 444.
Περσεφόνεια, κ, 494. λ, 216. ἀμαυὴ, λ, 212. 225. 634. ἀγανὴ, λ, 385. κύριε περικαλλέος, XII, 2. ἐπαινῇ, Περσεφονείῃ, κ, 534. λ, 47. Περσεφονείης, κ, 509. ἐπαινῆς, κ, 491. 564.
Πέρσης ἀπὸ μητρὸς, κ, 139.
πέσε, ε, 315. πέσῃσιν, Θ, 524. χ, 254. πεσόντος, ξ, 475. πεσὼν', ο, 478. πεσὼν, σ, 396.
πέσσειν, η, 119.
πεσσοῖσι, ubi de *Talorum* luſu, ω, 107.
πεῖλοισι πυκνοῖσιν, τ, 520.
πεπάσασθαι, α, 130. ε, 374. ἀνὰ, κ, 506.
Petavius, Dionyſius, υ, 66.
πεπιλωμένῃ, ν, 87. πεπνυμένῃ ἐφετμῇσι, I, 27.
πέπαλε, β, 147. γ, 484. 494. πέπιθε, ε, 49.
πέπασαι ἐπηρεφέες, μ, 59. ἁλίβαντοι, ν, 196.
πεπαίνῃ, μ, 231.
πέπρας, μ, 255. 260. ἐπηρεφὲς, κ, 131. μεγάλας, μ, 71. πλαγκτὰς, ψ. 327.
πέπυσμαι, *Fragment.* 52.
Petronii Satyricon, υ, 18.
πεύθεαι, ω, 88. κ, 100. πεύθεσθαι, π, 134. πεύθῃ, π, 411. πεύθοιαθ', ω, 157. δ, 70. ε, 592. πεύθομαι, γ, 187.
πεύκη, XLIII, 1.
πεύκην, β, 256. πευκάλιμον, α, 94. πέφανται, ν, 437. ρ, 197. σ, 107. πέφνε ἀνακλίντης, ε, 357.
Πηγὼ, ἰφθίμω, ἰωῇ βοητῆσι, λ, 286.
πήχεϊ, ε, 38. ω, 346. II, 117. λευκὼ, ψ, 240. πήχεϊ, φ, 419.
πᾶσ', κ, 441.
πᾶσι, ι, 135. II, 60. IV, 30.
Pigres, Artemiſia frater, Tract. de *Batrachom.* §. V. fol. 3. *Margites*, Argument.
πὶς οἶνον, ι, 347. πίεσκε, λ, 231. 583. 584.
πίζει, δ, 287. πιέζειν, δ, 419. μ, 164.
πιέζων, μ, 174. 196.
πιεῖν, pro πιέειν, λ, 231. πιεῖν, Θ, 70. κ, 386.
πίειρα, τ, 173. πίειραν, β, 328. ψ, 311.
πίμπλη, *Priori* brevi, ο, 377. *Priori* longâ, π, 143.
πίον, δ, 511. λ, 97. 152. 389.
Πιερίηθεν, III, 85. Πιερίην, ε, 50. Πιερίης, II, 216. III, 70. 191.
Pierii Hieroglyph μ, 329. XVIII, 1.
πιεσθεὶς, Θ, 336.
πίθηται, α, 279. πίθηαι, λ, 344. ω, 460.
πίθων ἠφύσσεθ' οἰνοχόων, ψ, 305.
πικρὴν, ε, 323. πικρόγαμος, α, 266. δ, 346. ρ, 137.
πίμπλαντ', δ, 662.
πίλναθ', κ, 248. υ, 349.
πίνακας, α, 141. δ, 57. μ, 67. π, 49.
Pindari Fragmentum inſigne emendatum, κ, 3. aliud *Fragmentum*, κ, 240. *Pindarus* laudatur, τ, 338. 457. φ, 303. XVIII, 47. *Pindari* Editores *Oxonienſes* laudantur, *ibidem*; & χ, 24.
πῖνε, ε, 94. ζ, 249. η, 177. ξ, 109. 168. ο, 390. π, 141. ω, 136. φ, 310.
πινέμεν, β, 305. η, 220. * π, 136. σ, 3. φ, 69. πίνοντ. μ, 460.
πίνοντα, ι, 45.
πίνυτα φρένας ἔσκε, υ, 228. εἴδεϊ καὶ πίνυτήν, υ, 71.
πίνυτός, α, 229 πίνυτῆς, δ, 211.
πίπτω *Priori* longâ, κ, 160.
πίσεα, β, 56.
πισύρεσσι, II, 48.
* πίσσιος ὃ κάδος, XLVII, 19.

Πίσυρ δινδρήνη, XVIII, 2.
Pisciculus Nicolaus, Urinator *Siculus*, μ, 235.
πισσὸ, λ, 455. ω, 482.
πισσήεις, III, 533. πισσήεσσα, ο, 435. πισσήεσσι, φ, 218.
πίσυνος, σ, 139.
πίσυρες, ε, 70. π, 247.
πίτνας εἰς ἐμὲ χεῖρας, λ, 391.
Pitæci Dictum, α, 69. Molæ, υ, 106.
πίτυσσι μακρῇσι, I, 186.
πιφαύσκειν, III, 537. πιφαυσκόμην, λ, 441. πιφαύσκομαι, β, 44. ο, 517. φ, 305. ψ, 262. πιφαυσκόμενος, β, 162. ν, 37. * II, 444. πιφαύσκων, μ, 165. χ, 131. 247.
πίων, λ, 95. πιὼν, κ, 326.
πλαζομένῃς, μ, 61. ψ, 327. πλαζομένῃ, φ, 363.
πλαγκτοσύνας, ο, 342.
πλάγξ' ἀπὸ Σικελίης, ω, 306.
πλάγχθομαι, ρ, 311.
πλαζχθῆναι, ξ, 278. πλάζχθη, α, 2.
πλᾶζε, β, 396. πλάζω, α, 75. πλάζετο, ε, 389.
* πλακόεσσι, I, 36.
πλαοῦσιν, I, 95.
πλαταμῶνι, III, 75.
πλατὺ' αἰγῶν αἰπόλια, ξ, 101. * πλατέϊ, I, 161.
Plato, β, 135. ο, 245. ω, 178. ὁ Φαιδρ. μ, 63. *Schol.* Arguitur, II, 545. ejus Epigr. XVIII, 3.
πλατύνωπες, I, 287.
Plautus emendatur, ε, 125. *Homerum* exprimit, ε, 35.
πλέας, ε, 278.
πλέειν, ο, 34.
πλείη, ο, 445. υ, 353. πλεῖοι, μ, 92. πλεῖ, δ, 319.
πλεῖον, Φ, 475.
πλείονας, μ, 188. πλείονες, σ, 246.
πλεήεντες, π, 368.
πλείοσι, μ, 196. πλείοσιν, τ, 168.
πλειστίρῃ σὺν χειρὶ, λ, 358.
πλείστης ἡμείσατο, ω, 463.
πλεῖστα, δ, 127.
πλεκτὰ, χ, 175. 192. πλεκτοῖς, ι, 247.
πλεξαύλῳ, κ, 168.
πλέονες, β, 277. πλεόνεσσι, β, 251.
πλέωσι, μ, 70.
* πλευρὰ, ρ, 232.
πλεύσεσθ', μ, 25.
πλέων, *Participium*, α, 183. δ, 474.
πλῆγεῖσα, μ, 416. ξ, 306. πλαγγάζω, φ, 50.
πλῆμμυρὶς ἁλὰ μῆνιν, ρ, 283. πλυσσῆσι, σ, 54. πλῆγῆσι, ν, 82. ἐκαλίησιν, δ, 344.
πλῆθ', II, 452.
πλήθει, XXXI, 11.
πλήθουσιν, λ, 418.
πλῆθύϊ, δημοσιαῖς μοῦνος ἰόντα, π, 105. πλῆθὺν, λ, 513. I, 168.
πλήθων τραπέζας, ι, 8. πλῆμοι, XXXVI, 4.
Πλησίαδης, ε, 272.
πλῆκτρα χρυσᾶ, II, 185. πλήκτρῳ, III, 53. 498.
πλημμυρὲς, ι, 486.
πλῆντο, Φ, 57.
πλῆξε, κ, 162. πλήξας, υ, 17. χ, 20. I, 225.
πλησίαστο, τ, 198. πλησιόφρων, ξ, 87. πλήσιον, ε, 93. πλῆσθεν, δ, 705. τ, 472.
πλησίστιον, λ, 70 μ, 149.
πλῆτο, ξ, 267. ὁ, μ, 417. ξ, 307.
Plinius, δ, 72. 405. 477. 499. ε, 272. 283. ζ, 162. θ, 249. ι, 208. κ, 305. ξ, 31. ρ, 291. σ, 195. τ, 457. χ, 481.
πλίσσεσθε, ζ, 318.
πλοκάμων, XXIII, 3. I, 26. 163.
πλόον δολιχὸν, γ, 169. πλόος, *Fragm.* 152.
Pluralis Numerus cum *Duali* sæpe jungitur, λ, 210. II, 487. III, 500. XLVIII, 15.
Plutarchus, δ, 563. de Puero *Corinthio*, *Homerum* recitante, ε, 306. *Homero* Versum restituit, ζ, 9. cur ὑγρὸν ἴλαιον, ζ, 79. σ, 280. υ, 23. φ, 397. emendatur, ex *Homero*, φ, 397.
πλῶτας, φ, 485. XXIX, 12. XLVIII, 3. πλωτοῖς, ξ, 206. XLVIII, 4. ὁ Πλῶτος, Δάμαγητος, ἢ Ἰασίων, ε, 125.
* πλοχμοὶ βοτρυόεντες ἐπηρήσαντο, *Fragmens.* 207.
πλῦναι, ζ, 93. πλυνέουσι, ζ, 59. πλυνέουσι, ζ, 31.
πλυνοὶ, ζ, 40. ἐπιπλωτοὶ, ζ, 86.
πλυνόσῃ, ο, 419.
πλώουσιν ἐλαφρῆς, ε, 240. πλώουσιν, XXI, 7.
πλωτῇ ῥιπῇ φ, κ, 3.
πνέῃ, ε, 469.
πνείοντες, δ, 361. χ, 203. πνεῖσαι, δ, 446.
πνίξαντες, I, 157.
πνοιὴ, δ, 839. πνοιῇ, δ, 402. πνοιῆς, α, 98.
πόδα, τ, 468.
ποδάνιπτρα, τ, 504. ποδῶν, τ, 343.

ποδὶ δίῳ, ι, 43. ποδὸς ταχείης, *Fragm.* 171.
ποθὴν, ω, 453. ποθήεις, π, 287. ποθήσει, I, 39.
ποθήσῃ, β, 375. δ, 748.
ποθήσῃσι, τ, 136.
ποθὴ, Φ, 414. κ, 505. ο, 513. 545. ποθὲ, β, 126.
ποθήμενα, μ, 110.
ποῖ, δ, 596. ὑγρὸς, XVIII, 33.
Ποιήσιος ἀγλαὸν υἱὸν, Φιλοκτήτην, γ, 190.
ποιεῖτ', β, 126.
ποίη, σ, 369. ποίῃ, π, 222. σ, 367.
ποιήεντα, δ, 337.
ποίην, III, 232. ἄμειξε, XVIII, 26. ἐερσήλιος, III, 27.
ποιῆσαι, α, 250. ποιήσεια, α, 387.
Poetica Certamina *Homeri* tempore in usu, V, 19.
ποικίλα, ε, 107.
ποικιλομήτεω, γ, 163.
ποικίλον, α, 132.
ποιμαίνεσκεν, ι, 189.
ποιμένα λαῶν, δ, 532. ποιμένα λαῶν ἐπέων, π, 82.
ποίμνησιν, ι, 122.
ποινὴν, ψ, 312.
ποινήσομαι, υ, 149.
πολέας τε καὶ ἐσθλοὺς, ζ, 284. χ, 204. II, 392. πολέσσιν, ε, 54.
πολεμήια, μ, 116. χ, 2. XXVII, 5.
πολεμιζόμην, ν, 315. ξ, 240. ο, 153. πολέμιζον, γ, 86.
πολεμιστὴν, ω, 498.
πολέμοιο, πολυδίκου, λ, 313.
πολεμόκλονα ἔργα Ἄρηος, I, 4. Παλλάδα, I, 267.
πόλεμον, α, 12. 138. πόλεμόνδε, λ, 447. φ, 39.
πολεύειν, κατὰ ἄστυ, χ, 223.
πολῆος, α, 185. ξ, 40. 263. π, 383. 395. ψ, 121. ω, 211. 307. πύργοι, τίφαος, XLVI, 1.
πολιὰν, IV, 229. πολιὴν, δ, 580. ξ, 272.
πόλιας, 560. πόλις, ο, 411. πολίεσσιν, φ, 252.
πολιοκρόταφοισι, XLV, 3.
πολιοτέῳ, VII, 2.
πολίτην, η, 131. ρ, 206.
Πολίτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν, κ, 224.
Politianus, *Angel.* α, 326. ι, 3. λ, 426.
Πολίχνης, *Fragm.* Iliad. β, 557.
πολίων, ω, 417.
πολιῶν, III, 223.
Pollux, κ, 217. Nat. *Schol.*

πολυαίκῳ, λ. 313.
πολύαιν', μ. 184.
Polyænus, Stratagemat, ι. 406.
πολυανθίος, ξ. 353. XVIII. 17. *πολυανθίσιν, XXIX. 14.
πολυάρητος, ζ. 280. τ. 404.
πολυβενθέα, δ. 406. κ. 125. π. 324. 352.
Πολύβοιο, & Πόλυβος, Αἰγύπτιε βασιλεῦ. Ἀλκάνδρης ἀνὴρ, δ. 126. δαίφρονος, ο. 518. Πόλυβος δαίφρων, θ. 373. χ. 243. Πολύβῳ, οα. 399. π. 345. 434. σ. 348. υ. 359. φ. 320.
πολύβωλος, π. 282.
Πολύγνωτος, υ. 66.
πολυδαίδαλον, ζ. 15. πολυδαίδαλος, ν. 11.
πολυδακρύτοιο, τ. 213. φ. 57.
Πολύδαμνα, Αἰγύπτιη, Θῶνος παρακοίτις, δ. 228.
πολυδένδρεον, δ. 737. ψ. 139. 359.
πολυδίψιον, ε. 33. 338. ω. 264.
Πολυδεύκεϊ, XVI. 1. Πολυδεύκεα, ἀμωμήτην, XXXII. 3. πυξ ἀγαθὸν, λ. 299.
πολυδίψιον Ἄργος, *Fragment.* 163.
πολύδωρος ἄλσος, ω. 293.
πολυήρατον, ο. 365. ψ. 354. III. 186.
πολυηχέα φωνὴν, τ. 521.
πολυθαρσὲς εἶσιν μένος, ν. 387.
Πολυθρσείδη, χ. 287.
πολιήτης, ρ. 296.
πολυϊδρείησι νόοιο, ψ. 77. νόῳ πολυϊδρείησιν, β. 346.
πολίδεις, ο. 458.
πολυΐχθυον, II. 417.
πολύκαρπος ἀλωὴ ἐρίζω, η. 122. πολυκάρπε ἀλωῆς, ω. 220.
Πολυκάστη καλὴ, γ. 464.
πολυκερδίαι γαμβῶν σοὶ σῆμοι νόον, ν. 255.
πολυκερδίησιν, ω. 166.
πολυκηδὲ, ι. 37. πολυκηδέα, ψ. 351.
πολυκλαύτῳ, XXXVI. 5.
Πολυκλέος ὑὸς Ἀμφιθ., *Fragm.* Iliad. β. 856.
πολυκλῆϊδι, Ϟ. 161. υ. 382. ψ. 324.
πολυκλήρων, ξ. 211.
πολυκλύστῳ σοὶ πύντῳ, δ. 354. ζ. *9. 204. τ. 277.
πολύμηλον, ξ. 324. πολυμήτῃ, δ. 718.
πολύκερθον, XVIII. 37.
Πολυκτορίδαο, σ. 298. Πολυκτορίδης, χ. 243.
Πολύκτωρ, ρ. 207.
πολυλλίτοιο, III. 171.
πολυμήστωρ, II. 347. πολύμηστον δ' σ' ἐκάνω, ε. 445.
πολυμόλῳ, III. 2. XVII. 2.
πολύμοχθος, β. 173.
πολυμηχανίην, ψ. 321.
πολυμήχανον, III. 319. πολυμήχανος, α. 205.
πολυμνήστη, δ. 770. πολυμνήστην, ξ. 64. ψ. 149.
πολύμυθον, β. 200.
Πολυνίκη Τεκτονίδαο, θ. 114.
πολυπαίπαλοι, ο. 480.
πολυπειθίαι, ψ. 15.
πολυπειθὴς, ξ. 386.
Πολυπημονίδαο, α. 304.
πολυπήμων, III. 37.
πολυπίδακα, XVIII. 30. πολυπιδάκη, IV. 54.
πολύπικρα ἠδ' αἰνὰ, π. 255.
πολυπλάγκτοισιν, ρ. 425.
πολυπλάγκτως ἀνθρώπους ἠδὲ δύσαο, υ. 195. πολυπλάγκτῳ ἴσκεν, ρ. 511.
πολυπρήμονες ἐξὲ δ' μάλιστ' damnatur, δ. 492.
πολυπτύχα, XLIII. 2.
πολύπυργον, II. 242.
πολύπυργον, ζ. 335. τ. 292.
πολύρρηνος Πύλος ναίεις, λ. 256.
πολυσάφυλ', XXV. 11.
πολύσταφ, τ. 118.
πολύτλας, ε. 171. 354.
πολυτλήμων, σ. 318.
πολύτλητε, λ. 38.
πολυτρήτοισι σανίσσαις, α. 111. χ. 439. 453.
πολύτροπι, III. 438. πολύτροπον, α. 1. III. 13. πολύτροπ', κ. 330.
πολύϋμνον, XXV. 7.
πολυφάρμακε, XLVII. 15. πολυφαρμάκῳ, κ. 276.
Πολυφείδεα, ο. 249. μάντιν ὑπερθύμοιο, βροτῶν ὃς κ' ἄριστος, ο. 252.
Πολύφημ', ι. 403. Πολύφημον αἰπήεντ', α. 70. Πολύφημος, κρατερὸς, ι. 407. 446.
πολύφημον ἀγορὴν, β. 150. πολύφημ', ἀοιδὸς, χ. 376.
πολυφλοίσβοιο, ν. 85. 220.
πολυφόρβῃ, II. 365.
πολύφρονα, ξ. 424. 464. υ. 239. φ. 204. πολύφρονι, Ϟ. 297. 327.
Πολύφωνοι *ἄνακτι. I. 209. ἀπαλαμνώνιον, I. 211.
πολύχαλκον, γ. 2 πολυχάλκῳ, ο. 424.
*πολυχεύτοιο, III. 125.
πολυχρύσοιο, γ. 305. πολυχρύσῳ, IV. 1. 9.
πολυώνυμε. II. 82.
πολυωπὸς δικτύου ἐξέφυσεν, χ. 386.
πύμπτον, ν. 422.
πομπὴ δ' φίλα δῶρα, θ. 545. πομπῇ, ε. 32. πομπῇσι, XIV. 5.
πομπῆες, γ. 325. 376.
πομποὶ, XL. 4. ἀπήμονες, θ. 566. ν. 174.
ποσείδη, ο. 222. ποσείδῃ, ρ. 258. υ. 159. ποσειάων, III. 435.
ποσὶν ἠρτο, XLVII. 20.
πόσις ἀλεξήσει, XXXII. 17. πόσις ἀμύστιδι, χαλκείῃ, ψ. 249. πόσις ἀργαλέης, II. 533.
Ποσιδῆος, θ. 113.
πόσιον, XXI. 3.
πόσιος, ε. 446. πόσιν ἀπείρονα, δ. 510. ἀμφελίσσῃ, XXXII. 8. ἀπείρονα, ζ. 370. εὐρέα, ω. 118. ἠπειρόεντα, ζ. 263. ἠπείρου, λ. 106. ἰχθυόεντα, δ. 381. κυμαίνοντα, δ. 425. μεγακήτεα, γ. 158. οἰνοπα, α. 183.
Ποντόνδε, η. 179. Ποντόνδε, ν. 182. θ. 65. ν. 53.
ποντοπορεύεσθαι ἐπ' ἀφθιτα κύματα χέρσου ἔχουσα, ε. 277.
ποντοπόρῳ ναΐεσκε, XLII. 1. ποντοπόρε, μ. 69.
ποντοπορήσῃς, λ. 11.
ποντόφιν, ω. 83.
πόντῳ εὐρεῖ, α. 197. ἠερόεντι, γ. 293. ἰχθυόεντα, κ. 458. οἰνοπα, ε. 132. πολυκλύστῳ, δ. 354. ζ. *9. 204. τ. 277.
πόντων εὖ εἰδὼς, δ. 818.
πόντος, α. 32. 253. δ. 169. 333. 663.
πόρε, δ. 130. πόρεν, δ. 228. πόρεσι, β. 186.
πορεύσω, I. 173.
πορθέει, ξ. 264. ρ. 433. πορθήσειν, I. 259. πορθήσει, III. 180.
πορθμῆες, ο. 187.
πορθμῷ, δ. 671. ο. 29.
*πόρκις ἀγραύλοι, κ. 410.
πορεῖζε, XLVII. 10.
πόρον Ἀλφειοῖο, II. 423. ἱμαθόεντα Ἀλφειῷ, III. 398. πόρῳ, μ. 259.
πόρπας, IV. 164.
πόρσυνε, γ. 403. ω. 347.
πορτιτρόφου, II. 21.
πόρφυρα, δ. 427. 572. κ. 309.
πορφύρεα, δ. 298. κ. 353. πορφύρεον, β. 428.
Porphyrius, de Antro Nympharum, ζ. 201.

ζ, 201. ρ, 103. 372. ω, 12. *Prolegem.* 113. illius Ζητήματα Ὁμηρικὰ, β, 315. ζ, 265. κ, 513. σ, 11. IV, 138. *Prolegom.* 83. ejusdem *Epigramma*, λ, 538.
πορφυρογέννητοι, II, 121.
πορφύρω, τ, 529.
πόσι φύλλα, φῶτα ἰδέσθαι, ζ, 199.
πόσῃ κυανέῃ πύξασι φόνον, λ, 429.
Ποσειδάων χαιήοχ, γ, 55. θ, 350. κυανοχαίτα, ι, 528. Ποσειδάων, ὦ, χαιήοχα, κυανοχαῖτα, μάκαρ, εὐμενὴς ἥτορ ἔχων, πλώσειν ἀγωγὸ, XXI, 6, 7. μεγαλοσθενὴς, σεισίχθων, XL, 1. Ποσειδάων, ὁ, α, 77. χαιήοχος, α, 68. σεισίχθων, 74. Ποσειδάωνα, θ, 344. χαίης κινητῆρα τὸ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης, ἦον μίχαν, πόντον, XXI, 1, 2, 3. Ποσειδάωνι, γ, 43. Ποσειδάωνος, α, 20.
ποσὶ, θ, 247. καρπαλίμοισι, ζ, 33. III, 225.
Ποσειδήϊον, ζ, 266. II, 230.
Posidonius, malè *Homerum Anacharside* juniorem facit, ε, 403. *Aristarchi* Lector, ε, 75.
πόσις, ἄνδρα, α, 15. ἰδυῖαν, θυμαλέοντα, δ, 724. φίλον, α, 363.
πόσις, ποτὸν, α, 191.
ποσὶν, α, 131.
πόσις, ἀνδρὸς, π, 75. ποτοῦ, α, 150.
ποσσὶν, ω, 96. λιπαροῖσι, β, 4.
πόσσιν, ω, 287.
ποταμοὶ μεγάλοι, λ, 156. ῥέοντες, τ, 207. ποταμοῦ διίπετέος, δ, 477. θεῖα, XXXIV, 4. καλλιρόοιο, ε, 441. ξανθῷ, XXXIII, 4. ποταμὸν, ζ, 59. ἁλιμυρήεντα, ε, 460. δινήεντα, ζ, 89. XX, 2. Ὠκεανὸν, λ, 638. ποταμοῖσδε, κ, 159. Ἐνιπεῖ θείοιο, λ, 237. Λιγύτῃ ποταμῷ, ξ, 258. 427. ποταμῶν ἱερῶν ἐκγεγάασι, κ, 515. ἱερῶν, κ, 351.
ποτέονται, ω, 7.
ποτῇ, χ. ποτὶ, ε, 337.
ποτητὰ, μ, 62.
ποτῆτα, σ, 406. ποτῆτας, θ, 788.
ποτιδέγμενοι, vid. ποτιδέγμενοι.
ποτιδέρκιον, ι, 234. 249.
ποτικέκλιται, ζ, 308.
ποτιπτερύγιον, ρ, 98.
ποτιπτυσσόμενθα, β, 77.
ποτιφωνήσας γέροντι, ι, 456.
πότμον ἀμείλια, ἐπίκουροι, β, 250. δολόεις πέλε πότμος, I, 50.
πότνα, υ, 61.
πότνι', α, 14. πότνια, δ, 513. πότνιαν, IV, 24.
ποτνιήσασθαι, XXXVII, 6.
ποτοῖο, α, 149. ποτὸν ἄκρητον ἡδὺν, β, 341. ἡδὺ, ι, 354.
ποτύμενα, III, 555.
ποτύκει, malè à ψιλοδικεστικῷ capitur, α, 411.
πουλυδέτερον, τ, 408. III, 514.
πουλὺν ἰφ' ὑγρὴν, δ, 709. ὁμιλον, ρ, 67.
πουλύποδες, II, 77. πουλύποδας, ε, 432.
πρᾶγμα, vid. χρῆμα.
Πραμνείῳ σὺκα οἴνῳ, κ, 235.
πραπίδεσι, ὀλίγον πὶρ ἐπιψαύει, θ, 547. ἰδυίῃσι, η, 92. III, 49.
πραπιὰ κασιγνήτη, η, 127. πραπὶς, ω, 246.
Πρασσαῖ, I, 251.
*Πρασσοφάγοι, I, 232. Πρασσοφάγοις, I, 229.
πρέμνων, III, 238.
πρίπει, μῦ, θ, 172.
πρίσθα Κλυμένοιο δυσατρῶν, γ, 452.
πρίσθειρα τέτυκται ἠΐθεϊ παρὰ πᾶσι βεβηκόσι, IV, 32.
πρισθενίδα πιὴν, XXVIII, 3.
πρίσθην, κατὰ, ᾗ ὡς γαλάασιν ἔκαστις, III, 430.
πρισθίσην, XXIX, 2.
πρισθέτιστον ἐ ἄειστον ἀμοιβησιν ἰάλλειν χαλκεῷ κεν εἴη, ν, 142.
πρηκτῆρες, θ, 162.
πρηνὴς, II, 333. πρηνὲς, ε, 374. χ, 296. I, 204. 210.
πρῆξαι, β, 191. π, 88. πρήξειν, γ, 60. πρήξει, τ, 324.
πρῆξιν, γ, 72. ι, 253. II, 397. 453.
πρῆξις ὕπνος ἐκέκαστο μυθησομένοισι, κ, 202. 568. ἰδίη, ὑ δήμιος, γ, 82.
πρήσσουσιν, γ, 476.
πρὸ, VII, 10.
Πελάσγιον, ε, 106. λ, 420. ἄνακτες, γ, 107. Πελάσγιε, ξ, 241. φ, 230.
πρέατο, α, 340. ξ, 115. 452. ο, 482.
πρὸ ἄρα καπνιζθαι ὑ σὲ χρὴ, ο, 393.
πρὸς ἰλίφαντος, σ, 195. τ, 564.
Προαγορήσεις, ἢ Προρρητικὰ ἀναφωνήσεις, β, 127. 367.
προβάλεσκε, ε, 331. προβάλοντο, γ, 445.
προβασὶν τε, κεκμηλιά τε, β, 75.
προβάσεσι, III, 568.
προβιβάς, ρ, 27. προβιβῶν ἴκα πασι, III, 149. προβιβῶντα, ο, 554.
προβλῆτες, ε, 405. κ, 89. ρ, 97.
προβλώσκειν, φ, 239. 385. προβλωσκίμεν, τ, 25.
προβόλῳ, μ, 251.
προγενέσθαι, β, 29. ω, 159.
προγόνοιο, ι, 221.
προδαιεὶς, δ, 396.
Prodici ὥραι, ρ, 288.
προδόμῳ, δ, 302. ξ, 5. ο, 5. 465. υ, 1. 143.
προέηκε, β, 147.
προὲξ εἴπομεν, α, 37.
προελὼν, ε, 457.
προέμεν, κ, 155.
προερέσσαμεν, ρ, 279.
προερύσαμεν, ι, 73.
προέσαν, δ, 681.
προήκεα, μ, 205.
προθέουσα, ε, 70.
προθύεσκε σύκοσι μηκάς, III, 384.
προθύρεσσι, α, 119 προθύρεσι, α, 103. προθύρεσσι, δ, 20.
προΐαλλε, ξ, 18. ο, 369.
προϊδὼν, δ, 396. ε, 393.
προΐει, ρ, 64. ω, 518. 521. προΐεις, ω, 332.
προΐεσαν, β, 92. ρ, 381.
προΐξ, IV, 153.
προΐην, ι, 88. *κ, 100. μ, 9.
προΐσσει, μ, 253.
προϊκὸς χαρίσασθαι ἔπι, ἀρχαλέον, ρ, 15. προϊκὸς μισθοῦ Ἀχαιῶν, ρ, 413.
προΐξῃ, ρ, 352. προΐξεσι, θυρεταλίῳ ἐ αὐτῇδι, ξ, 449.
προκάδων ἀκόρητο παρδάλιος, IV, 71.
προκαλίσασθαι, θ, 142. προκαλούμενον, III, 241.
προκαλίζεο, σ, 20.
προκας, ἠδὲ λαγωὺς, ε, 295.
προκείμενα, α, 148. δ, 67. 218. ε, 200. θ, 71. 484.
Proclus, λ, 133.
Procurator Academ. *Cantabrig. Joh. Davisius, Reginensis*, II, 296. Vid. *Cicero*, *Maximus Tyrius. Prolegom.* CXXIV. Not.
Procorum *Penelopæ* Numerus, π, 245. Vid. μνηστῆρες.
Πρόκλεια, λ, 320.
προλέλοιπεν, β, 279. προλιπεῖν, ρ, 331. προλιπὼν, γ, 314.
προμάχοισι, ω, 525. I, 203. προμαχίσασθαι,

μαχοισι, σ, 378.
ασφοινησίαι, λ, 232. προμνησίνοι, φ, 230.
ασφμολών, δ, 22.
ασφμῶ, λ, 492.
ασγοῆσαι, ε, 364.
ασφπαυ ἦμαρ, ἐς ἠέλιον καδδύνται, ι, 161. 556.
Prosapius, XVIII, 1.
Proxenus, ξ, 327.
Propertius, λ, 234. 286, ξ, 199. VI, 53.
ασφπισόνῖζε, I, 249. 251. προπισόντας ἔρεσσον, ι, 490. μ, 194.
ασφαγηνίῖ τύψας, χ, 98.
ασφαφοκυλινδόμῳ, ρ, 525.
ασφρέοντε, ε, 444.
ασφσαξας, χ, 337, 342, 265.
ασφσαλειφθεν, κ, 392.
ασφσυνδάτω, ο, 439.
ασσίδαμεν ἀρύρας νίον Ἠλίῳ, τ, 433.
ασφσέβη, ξ, 1.
ασφσίδησιν, φ, 5. 43. III, 99.
ασφσεδέρκετο, υ, 385.
ασφσέλμη, α, 178. 221. β, 39. γ, 13. 25. 229. &c.
ασφσέηκεν, ι, 305. III, 129.
ασφσέκλινε, φ, 138. 165.
ασφσέλκω, μ, 34.
ασφσεπίλνα, ν, 95.
προσέπλαζε, λ, 582.
ασφσέφηχε, χ. ασφς ἔσηχε, υ, 73.
ασφσφλεγαθόμενδ', XLVIII, 1.
ασφσέφη, α, 63. 156. 383. β, 384. &c.
ασφσφάνδη, δ, 69.
ασφσήμαγα, ρ, 446.
ασφαμύδις, α, 122. 252. 336. &c.
ασφσίδων, ν, 155.
ασφσόω, π, 5.
ασφσκηδῶ, φ, 35.
ασφσορέχει, π, 29.
ασφσπελάσας, ι, 285.
ασφσπύξατο, δ, 647. προσπύξομαι, γ, 22.
ασφσφῶϊ, ψ, 106.
ασφσφυε, τ, 58. ασφσφύς, μ, 433.
ασφσωπα, καλὰ, θ, 85. ασφσωπον, XLVII, 22. χαρίεν, XXX, 12. προσώπῳ ἰμερτῷ, IX, 2.
ασφτμοίμλω, σ, 374. προτμωὼν, ψ, 196.
ασφυδύγμοι, β, 205. ασφυΝύγμοισῖν, β, 186.
ασφυΝρκε, ρ, 518.
ασφυΐηντο, α, 112.
ασφυμυθήσαιτο, λ, 142.
ασφυόσαι, π, 31. ψ, 365. ασφυόσαι; ε, 389. προφυάσατο, ξ, 219.
ασφτόνοισι, β, 425. ο, 290. ασφτόνῳ, μ, 409.
ασφτράπη, λ, 18.
πεξέπεμψα, ρ, 54.
πεξέφαινε, ι, 145.
πεχεοῖβ, γ, 8.
ασφφερίσαβς, θ, 129. προφφερίσπρον φ, 134.
προφίεη, θ, 210. προφίεμεν, δ4.
ασφφορος, ε, 161. ασφφορασα, κ, 386.
ασφφρων, β, 230.
προφφύγιοθα, χ, 325. προφυγὼν, λ, 106.
προφύλαχθε, II, 538.
προχίει, II, 241.
ασφχυ, ξ, 69.
προχοάς, ε, 453.
προχόῳ, καλῇ, χρυσείῃ, ω, 136. δ, 52. η. 172. κ, 368. ο, 135. ρ, 91.
προχυτῆσιν πίτρησιν, II, 383, Πρυμνεύς, θ, 112.
πρύμνη, ν, 84. πρύμνῃ, β, 417. *Adverbialiter*, μ, 411. *πρύμνης, ν, 75.
πρυμνήσι, β, 418. πρυμνήσια, ι, 178.
πρυμνὸν βάλε δξίον ὦμον, ρ, 504.
προμνόπαβε καβ' νῶτον, ρ, 463.
πρυβριδσέρδε, II, 68.
*πρώϊα, I, 187.
πρωῆβαι, ϑ, 263. πρωῆβῃ, II, 450. VI, 4. πρωῆβίῳ, α, 431.
πρώονες ἄκροι, II, 22. 144.
πρώρης, μ, 230.
Proteas, Zeugmatites, λ, 14.
Πρωτέος ἰφθίμου ζυγάτηρ ἁλίοιο γέροντος, δ, 365. Πρωτεὺς, θ, 113. ἀληθέα, Αἰγύπτιος, δ, 385.
πρωτόπλοον ναῦν, ϑ, 35.
πτάρμὸς, τῖς Παλαιοῖς, ἔρις, ρ, 541.
πτερὰ, β, 151. πυκιναὶ, ε, 53.
*πτέρνας σκέλε κλαίοντε, I, 112. Not.
πτέρνης, I, 37. 46.
*Πτεριοφάγοι, I, 222. βασιλῆα, I, 224.
πτερύγεσβε, α, 122. β, 269. 362. δ, 25. 77. &c.
πτερὸν, ἐὺ νόημα, φασὶ, η, 36.
πτερύγεσσιν, β, 149. III, 541. ξαυθῇσι, XXXII, 13. πτερύγων, XX, 1.
Πτολεμαῖος, ὁ πρώτῳ Χρονικῶν, δ, 228. Ἀσκαλωνίτης, β. 106. Εὐρυλόχης, ε, 72. *Hephaestion*, δ, 279. κ, 305. λ, 133. μ, 63. σ, 5. τ, 407. *Alexandrinus*, de *Utide* scripsit, ι, 366.
πτόλεμοι, X, 3. πτολέμοιο, σ, 263. ω, 542.
πτολίεθρον, Τροίης, ἱερὸν, α, 2. Κιλίκων, ι, 165. αἰπὺ, γ, 485. ἀλιστέφανον, II, 410. ἐϋκτίμενον, γ, 4.
πτόλιν, β, 383. 397. ξ, 472. ο, 310.
πτολιπόρθιον, ι, 504. 530. πτολίπορθον, σ, 355. ω, 119. πτολίπορθος, ϑ, 3. π, 442. χ, 283. πτολιπόρθῳ, ξ, 447.
πτόλις εὐρυάγυια, ο, 383.
πτόρθον, ζ, 128.
πτύξασα, ε, 439. ζ, 111. 252.
πτύχας, ὑλόμενοιο, III, 386. ἐπιμοίρους, τ, 432.
πτώσσειν, σ, 362. πτώσσουσαι, χ, 304. πτώσσων, ρ, 227.
πτωκάσσαι αἰθυίῃσιν ἀλίγκιαι, XLII, 2.
πτωχεύειν, ρ, 19. πτωχεύσας', σ, 2. πτωχεύσων, ο, 308.
πτωχοὶ ἀνιηροὶ, δυσπῶν λοιδορητῆρες, ρ, 337. πτωχοί τε, ξεῖνοί τε, σὺς Διός εἰσι ἅπαντες, ζ, 208. ξ, 58. πτωχὸν, ρ, 387. σ, 49. ἀνιηρὸν, δυσπῶν ἀπολωμητῆρα, ρ, 220. πτωχὸς, ξ, 400. ρ, 366. φ, 292. 327. παιδήμῳ, σ, 1, πτωχὺς κακοείμονας, σ, 41. πτωχῷ, π, 209. ρ, 18. σ, 402. λοιγαλέῳ, π, 273. ρ, 202. 337. ω, 156. πτωχῶν, ρ, 475. σ, 105.
Pυαπύψια, XLVIII, Not. ad *Titulum*.
πυγμαχίῃ, II, 149.
πυγμαχίοι εἰμὲν ἀμώμητοι, ϑ, 246.
πυγόστιον, κ, 517.
πυίλον, τ, 553.
Pythagoras, τ, 27. 73.
πυθέδ, κ, 152. 155. 537. λ, 50. 76. 89. ν, 335. &c.
πύθεται, α, 161. πύθε, II, 363.
πυθμένων, μ, 46.
πύθμαι, γ, 15. δ, 494. πύθηται, δ, 713. τ, 486.
Πύθειον, ἐκ Πύθιον, II, 373.
πυθμοὶ ἐλαίης, ν, 122. 372.
Πυθοῖ σὲ, ἠγαθέῃ, ϑ, 80. XXIII, 2. Πυθὼ, II, 372. ασφς Πυθῶ, II, 517. πιτρέσσαν, II, 183. Πυθῶδ', λ, 580.
Πυθῶνα, ubi de *Pythonis* Divitiis, III, 178.
πύκα, α, 333. 436. ϑ, 458. π, 415. *XVIII, 20.
πυκάζοιτο, μ, 225. πυκάσσας, λ, 319.

πυκιμ-

πυκιμηδής, α, 438.
πυκινὰ, ε, 53. ε, 445. πυκινὰ, ε, 329. πυκινῇ, τ, 439.
πυκινόφρων, III, 535.
πυκινὸς ὑποθήσομαι, α, 279. ὦ φαεσίμβροτε, β, 344. &c.
πυκνὰ, κ, 150. πυκνὴ, τ, 442. πυκνῇσι λιθάδεσσιν, ξ, 36. * ψ, 193. πυκναὶ, ε, 480.
πύλαι, τ, 562.
πυλαίρτης Ἀΐδαο κρατερφῖν λ, 176.
πύλας, ἠλίοιο, α, 12.
Πυληγενέος, II, 398. 424.
πυληδόκον, III, 15.
πύλησι Ἀΐδαο, ξ, 157. ὀτρηρίῃσι, δ, 809.
Πυλίοισι, ε, 227. Πυλίων, γ, 31. ε, 216.
Πυλόθεν, π, 323.
Πύλαια, λ, 262. Πύλον, α, 284. ἠγαθέην, β, 308. ἠμαθόεντα, α, 93. Νηλῆος, δ, 639. Νηλῆϊ εὐκτίμενον πτολίεθρον, γ, 4.
Πύλονδ', γ, 182. Πύλονδε, γ, 485. Πύλῳ ἠμαθόεντι, β, 326. ἱερῆς, φ, 108. Πύλῳ ἠγαθέῃ, δ, 599. ἠμαθοίῃ, λ, 256. 458.
πυμαίνω, δ, 685. υ, 13. πυμαίνῃ, XXVIII. 5. πύμαινεν, β, 20. πυμαίνῳ αστυδήϊον, η, 138.
πυνθάνομαι, β, 315. πυνθανόμην, ρ, 256.
πυξ, θ, 103. 130. 206. λ, 299.
πῦρ, η, 7. 13. θ, 437. 501. ι, 231. 251. 308. &c. ἀκάμαντα, υ, 123. ἠϊθέοιο, δ, 418. μέγα, ε, 59.
πυρὰ ἔκηε ἑοῦσι πάτρῃ, γ, 434.
πύρ' * αἰθωσσω, XLVII, 11.
πυραυγία, VII, 6.
πύργοι, σίφωσ πύλησ, XLVI, 1. πύργῳ, λ, 555. ὑψηλὸς, ζ, 262.
πύργωσαν, λ, 263. vid. ἐπύργωσαν.
πυρφόρα, III, 111.
πυχὴν, κ, 523. λ, 31. ω, 69.
πυρηφόρῳ, γ, 495. II, 228.
πυρὰ, γ, 341. 446. κηλέμῳ, Φ, 435. λαμπετόωντα, δ, 662.
πυρικίκια, ι, 387.
Πυριφλεγέθων, κ, 513.
πύργα, ρ, 362. πύργον, ο, 311. ρ, 12.
πυργοὶ, δ, 604. ι, 110. πυργὸς, τ, 112.
πυργὸν, τ, 536. 553. υ, 109.
πυρπολέοντας, κ, 30.
πῦσε, II, 374. πύσεν, II, 369.
πώεα καλὰ οἰῶν, μ, 129. ω, 112.
ὀΐων, λ, 401. ξ, 100. πώεσι μούλων, 413.
πώλει, δ, 811. πωλεῖτ', ι, 189. IV, 80. πωλεῖται, δ, 384. II. 170. πωλέσκετο, λ, 239. πωλεύμενα, XLVII. 50. πωλεύμενοι, β, 55. ρ, 534. πωλούμην, χ, 352. πωλήσεσθαι, II, 329.
πῶλον, ψ, 246. ζαφλεγέος, VII, 7. πῶλον νεοδμῆτα II, 231.
πώλυς, ἠϊκυίχεια, αἰγιλίτιδι, XXXI, 9.
πῶμ', ω 314. πῶμα, Φ, 443. πώμασιν, β, 353.
πωπῶντας, XXXI, 4. πωπῶντι, II, 442.
πῶϋ μάλ' οἰῶν, μ, 299.

P.

Ῥαῖδον, ε, 47. ε, 389. III, 210. θεσπεσίην, χρυσείην, τριπέτηλον, ἀκήρατον, III, 516. καλὴν, χρυσείην, ω, 2. ῥαῖδόν περιμήκεα, ν, 293. μ, 251.
Ῥαδάμανθυν ζαπλὸν, η, 323. Ῥαδάμανθυς ζαπλὸς, δ, 564.
ῥαίησι, ε, 221. ῥαίοντο, ι, 459. ῥαιομένῳ, ζ, 326. ῥαισθήσεσθαι, Φ, 569. ρ, 177.
ῥάκεσι, ξ, 512. φ, 221. ῥακέσσιν τ, 507. ῥάκεσσι, σ, 66. χ, 488. ῥακέων, σ, 73. χ, 1. ῥάκος, ζ, 178. ξ, 342. 349. κακὸν, ρ, 434.
Ramus, Petrus, Sepulchro suo *Dialecticen* inscribi voluit, λ, 77.
ῥαπτὰς, ω, 228.
ῥάπτειν ἀθλήσειν κραναὴ, π, 423.
ῥάπτοις ζαπλατὸν τε κακὸν τε Τφλεγεάχῃ, π, 422. ῥάπτορμεν, γ, 118.
ῥαπτὸν ἀσκέλιον, ῥυπόωντα χιτῶνα, ω, 227.
ῥάσσατε, υ, 150.
ῥαφαὶ δ' ἐλέλυντο ἰμαίτων, χ, 186.
ῥαφάων, I, 53.
ῥέα, λ, 36. τ, 204. ὦε, ι, 290.
ῥέεθρα, γ, 292. ζ, 317. II, 383. 387. ῥέεθρ', λ, 156. καλὰ, λ, 239.
ῥεεθροις, II, 18.
ῥίζει, χ, 158. ῥίζεσι, γ, 144. ῥίζεσκον, χ, 46. 209. ῥίζοι, α, 47. ῥίζων, α, 61.
ῥιζὶ, α, 160. ρ, 273. ῥιζῶν, β, 322. γ, 131. δ, 207. ζώοντας, δ, 805. ε, 122.
Ῥείη, II, 93. IV, 43. XI, 1.
ῥείθρῳσι μαλακοῖσιν, XVIII, 9.
Ῥείθρῳ λιμένι, α, 186.
ῥίζαι, γ, 144. χ, 314. ψ, 222.
ῥίζωσαι, ρ, 567. ῥίζωσι, Φ, 209. 649. ῥίζομεν, π, 191. μ, 344.
ῥέον, ε, 70. ῥέοντες, τ, 207. ῥέουσι, κ, 513.
ῥεχεσιμαίσιος, ζ, 59.
ῥήγας, γ, 349. καλῷ πυρφόρῳ ἁμαξαλέσιν, Φ, 297. πυρφόρια καθύπερθ', ὑπέρερθ ὑ λῖθ' ὑπέβαλλον, π, 353. σιγαλόεντα, ζ, 38. λ, 188. τ, 318. 337. ψ, 180.
ῥώγαι σιγαλόεντι, τ, 118. ῥήγεσσι, ε, 141. ῥῆγες, τ, 73.
ῥηγμῖνα βαθείαν, μ, 214. ῥηγμῖνι, Φ, 430. 449. 575.
ῥηθέντα δίκαια, σ, 413. υ, 322.
ῥηίδιόν τοι ἔπος ἐρέω, λ, 145. ῥηίδιον Φ Θεοῖσι. ἡμῖν κυδήναι βροτὸν, ἠδὲ κακῶσαι, π, 211. ἔπος ὔμμι' ἐρέω, II, 534.
ῥηϊδίως, Φ, 376. ι, 313. ξ, 196.
ῥηϊτὴ βιοτὴ πέλει ἀνθρώποισι, Φ, 565.
ῥητοῖ', τ, 577. φ, 75.
Ῥηναιά τε πετρήεσσα, *Delo annexa*, II, 44.
ῥήξαντες, I, 124.
Ῥηξήνορ τ', Ἀλκίνοόν τε, π, 63. Ῥηξήνορ ἀντιθέοιο, η, 146.
ῥηξήνορ' Ἀχαιῶν, Φ, 5.
ῥῆσι, φ, 291.
Rhetoricum, vid. *Lexicon*.
ῥήτρην, ξ, 393.
ῥίγησεν, ε, 116. 171.
ῥίγιον, ρ, 191. ω, 220.
ῥίγιστα, ρ, 379.
ῥῖγος κὴ κάματος, ε, 472.
ῥιγωσέμβη, ξ, 481.
ῥίζαι, ι, 390. μ, 435. ῥίζῃ μὲ μάλιστα ἔσχε, χαλκῷ ὑ εἴκελον ἄνδρα, π, 304. ῥίζης, ὦα, σχοινοπλοκάμοιο κορμοῦ, ψ, 196.
ῥικνὸς πόδας, II, 317.
ῥῖνα, Φ, 445. σ, 85. ῥῖνας, ε, 456. φ, 301. χ, 18. 475. ω, 317.
ῥινοὶ, ε, 435. μ, 46. 395. ῥινοῖσι, μ, 423. III, 48. ῥινοῖσι, α, 108. ῥινὸν, ε, 281. ξ, 134. ἄκρῃσι, χ, 278. ῥινὸς, ε, 426. ῥινὸς, III, 124.
* ῥῖον ὕρεϊ, ἀνθῶν ὕλῃ, II, 139. 382. σκιερὸν, γ, 295.
ῥίπτουσι οἰσυΐνῃσι, ε, 256.
ῥιπὴς, Φ, 192. II, 447.
ῥιπίζουσιν, III, 279. ῥιπίζουσι, Φ, 374. λ, 591.
Rhitterſhuſius, Conradus, in *Oppian.*

ῥian. ε, 244. λ, 37. 133. ο, 372. σ, 263.
ῥίψ' ἀνὰ χρσὸν ἐλᾶσαι, II, 318. ῥίψας ἀπὸ σώματος, I, 93. τὴν ἀσπίδα, I, 223. ῥίψω, I, 234. ῥίψω, III, 256.
ῥίψας ἀσπίδα, & ῥίψασπις, I, 223.
ῥίφ ὑλήεντι, ι, 191.
ῥοὰς, ι, 450. ω, 11. ῥοάων, κ, 529. χ, 197.
Robertellius, Argument. *Margites*.
ῥοδοδάκτυλος Ἠώς, β, 1. γ, 404. 491. δ, 306. &c.
Rhodomanni, Laurentii, Ilias Parva, α, 326.
ῥοδοπηχυς, XXX, 6.
ῥοῆς, IV, 228. ῥοῇσι, ζ, 216.
ῥόδον, ε, 412.
ῥοιαὶ, η, 115. λ, 588.
ῥοιζηδὸν, μ, 106.
ῥοίζῳ πολλῷ ἐσὸς ἔρος πέσε μῆλα, ι, 315.
ῥόος. λ, 638. ῥόον, ε, 327. 451. ἐξεκαλέ', ζ, 85. ῥόος, ι, 80.
ῥόπαλον, ρ, 195. παλίγκοτον, αἰὲν ἀάγες, λ, 574. μέγα, χλωρὸν, ἐλαίινον, αὐανθὲν, ι, 319. ῥοπάλῳ, ρ, 236.
ῥόχθει μέγα κῦμα περὶ ξερὸν ἠπείροιο, ε, 402. κῦμα μέγα ῥοχθῦ κυανώπιδος Ἀμφιτρίτης, μ, 60.
ῥύατ', ρ, 201.
Rudolph. Weistenius, Gr. L. Professor, *Basil.* Tract. de *Batrachom.* pag. 3.
ῥυδὸν ἀφνειοῖο, ο, 425.
ῥύεται π, φυλάσσῃ τὸ ο, 35.
ῥύη μέλαν αἷμα, γ, 455.
ῥυθμὸς, τὸ ὁμοιοτέλευτον, α, 40. 397. ξ, 199.
ῥύομαι, ξ, 107.
ῥύπα πάντα καθῆρεν, ζ, 93.
ῥυπόω, τ, 72. ψ, 115. ῥυπώωσι, ξ, 87. ρ, 435. ω, 226.
ῥύσαιο, ζ, 129. μ, 107. ῥύσατ', ψ, 244.
ῥυσάζοισιν, π, 109. υ, 319.
ῥυσηνίνος ἐξ ἀλεγεινῆς, σ, 223.
ῥυτῆρε χρυσέω ταμνόμενον, ρ, 187. 223. βιῷ τ' ἴμμασι καὶ ἱεῖσιν, φ, 173. ῥυτῆρας ἱεῖσιν, σ, 261.
ῥυτῆσιν λάεσσι, ζ, 267. ξ, 10.
ῥωγαλέα, ῥυπόωντα, κακῷ μεμορυγμένα καπνῷ, ρ, 435. ξ, 343. ῥωγαλέην, ρ, 438. ρ, 198. σ, 108.
ῥῶγας, ἀνὰ, μεγάροιο, χ, 143.
ῥῶπας, κ, 166. δυσπέμπελος, ξ, 49. χλωρὰς, π, 47.
ῥωπικὰ πυκνὰ, ξ, 473. XVIII, 8.

Σ.

Σ' Αὐτὸν, γ, 406.
σὰ, γ, 92. δ, 322. ε, 449. η, 147. ι, 266. λ, 201. 375.
Σαβάκτιον, XLVII, 9.
σαίνον, κ, 219. σαίνουσε, π, 6. σαίνοντες, IV, 70. σαίνωσ', κ, 217.
Σαισάρων, *Fragment.* 255.
σάκε', ἔξελε, χ, 110. 144. σακέεσσι, ξ, 477. σάκεσιν, ξ, 479. σάκεσσι, π, 474. σάκος, γίγερε, πεπλαγμένον αἴζηι ἰσὸν, χ, 184. πτερόεντα βέλεμνον, χ, 122.
Σαλαμῖνος ἰὼπημενῆς μνεῖσθαι, IX. 4.
Salaminiorum Lex, σ, 29.
Salmasius, β, 319. emendat *Hesychium* infeliciter, ο, 396. ex ejus Bibliothecâ, *Antipatri* Epigramma, υ, 106.
Σαλμωνῆος ἀμύμονος, λ, 235.
Salomonis sententiæ, *Homeri* similes, ι, 3. χ, 412. III, 478.
σαλπιγξας μεγάλως, I. 199.
Σάμη, α, 246. Σάμην, ο, 366. Σάμης, π, 249.
Σάμοιο παιπαλοέσσης, δ, 671. 845. ο, 29.
Σάμῳ Θρηϊκίῃ, II, 34. ὑδρηλὴ, II, 41.
σανίδαλα, III, 79. 139. κῦφα, III, 83.
σανίδες, εὖ ἀρηρυῖαι, χ, 128. ψ, 42. κληῖσαι πυκινῆς ἁρμονίῃσι, β, 344. σανίδεσσι κληιστῇσιν, ἰξύϊσης, φ, 137. 164. σανίδες ὑψηλαὶ, φ, 51.
σαόφρονα θυμὸν ἔχοντα, VI, 49. σαόφρων, δ, 158.
σαοφροσύνης, ἐπίβησεν, ψ, 13. σαοφροσύνῃσι, νοήματα πατρὸς ἐνεῖναι, ψ, 30.
Σαρδάνιον & Σαρδάνιος γέλως, υ, 302.
Sardanapali dictum, β, 315.
*Σαρδήνης, XXXIII, 3. XXXIV. 3.
σαρκας ι, 293. λ, 218. III, 122.
σάρκες, σ, 76. σαρκὸς, τ, 450.
Σαρπηδόνος ἀντηνίοιο, *Fragment.* 223.
*σατίνας, IV, 13.
σαυλὰ ποσὶ βαίνουσα, III, 28.
σαυτῆς. α, 356. φ, 350. σαυτὸν, ι, 406. σαυτῷ, ξ, 185.
Sawbridge, Georg. II. 281.
σαφα, α, 202. σαφὲς, III. 208.
σάω, pro σάωσον, ν, 230. ρ, 595. *XII, 3.
σαωθῆναι, κ, 473.
σαώσαι, γ, 231. σαώσαι, χ. σαῶσαι, δ, 753. σάωσε, δ, 288. 513.
σαώσεται, φ, 309. σαώτερον, χ, 357. σάωσον, δ, 765. σαώσαι, κ, 286.
σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα, η, 123. δ, 75. 142. ζ, 161. 9, 384. πάντας ἐρώτας, XXVII, 6. ξείνιόν Διὸς, ὑψιμέδοντος. αἰδῶδι, XLII, 3.
Seberus, υ, 74. *Var. Lect.* II, 157.
Σιδῶς, βασιλεὺς Αἰγύπτου, ξ, 278.
σεῖο, γ, 486. ο, 184. σείοντες, I, 166.
σειρὴν πλεκτὴν, χ, 175. 192.
Σειρὴν, à *Sir*, *Phœnissa* voce, μ, 168.
Σειρῆνας, μ, 39. Σειρῆσι, μ, 44. Σειρήνοιϊν, μ, 52. 167.
Σειρήνων, μ, 42. 198. ἀοιδάων, ψ, 326. ῥαιστῆρων, μ, 158.
Σειρήνων Ἀκτῆς, μ, 32.
σείοντε ἐξὸν ἄκοντε, XXVII, 9.
σέλας πυρὸς αἰθομένοιο, φ, 246. σέλας, σ, 353. II, 442. 445. VII, 10.
Seldeni Jobi Illustrationes in *Michael Drayton*, ν, 163.
Seleucus, Grammaticus, β, 190. δ, 74.
σελήνη, ι, 144. IV, 89. ἄνασσα, XXXI, 17. δῖα, III, 99. XXXI, 8. 17. εὐπλόκαμος, XXXI, 18. ἠὼς λευκώλενε, XXXI, 17. σώφρων, XXXI, 18. σελήνῃ, 147. σελήνη, εὐπλόκαμος, XXX, 6. σελήνης, δ, 45. η, 84. III, 141.
σελίνοις, I, 54. σελίνῳ, ε, 72.
σέλινα τερπνὰ ἄκρα, VI, 47.
Σεμέλης Καδμηΐδος, Διὸς ἐν φιλότητι μιγείσης, VI, 57. Σεμέλης ἱερὸν δέος, VI, 1. XXV, 2. ἰοκτύπους, VI, 58.
σεμνὴ, XXIX, 16. σεμνὴν, XII, 1. σεμνῆς, ἀπ κεφαλῆς, XXVII, 5.
Senarius *Christophori Hasii*, γ, 179. κ, 246.
Seneca, ι, 3. 60. 481. μ, 39.
Servius, in *Virgilium*, δ, 477. 563. ε, 297. μ, 63. Not. *Schol.* II, 211. *Fragment.* 200.
Sherburne, Edvardus, Miles, μ, 63.
σεῦαι, ζ, 89. σεύας' ἐπὶ κῦμα, ε, 51.

Tegiæ,

Τρφίην, IV, 66. σοῦν, ξ, 35. στεύομαι, VII, 12.

Συυταλιῶν, I, 208. &c.

σηκοὶ, ι, 219. κ, 412. σηκὸς, ι, 439. σηκοῦ, ι, 319. σηκῶν, ω, 227.

σηκόφορον, ρ, 224.

σήμῃ, α, 291. ἀριφραδὲς, λ, 125. φ, 217. 273. ψ, 73. ω, 328. μοῖρα, ψ, 188. σήματ', ψ, 110.

σήμαινε, χ, 450. σημαίνειν, χ, 427. σημαίνων, μ, 26. XXXVI, 6. *Var. Lect.*

σημάντορες, III, 367. σημάντορες, τ, 314. II, 542. σημάντορες, ἐπιτειλαμένῳ πάντα πιθέσθαι, ρ, 21.

σῆματ' ἀριφραδέως κατέλεξας, ψ, 225. ἀναγνύσῃ, τὰ οἱ ἴμασθε, τ, 250. ψ, 206.

σήμαντο, Θ, 192. φ, 413. VI, 46. ἴμασθε, τ, 250. ψ, 206. καλὰ, πάντα, XXXII, 16. σήματα, XXXVI, 1.

σησαμοίσσαν. *Fragm.* 155.

σῆσιν οἱ φρεσὶ βάλλεο, π, 299. ρ, 548.

Θόας, φ, 282. χ, 237. Θόην, I, 270. II, 268. μοῖρα, Θ, 136. I, 260. σὺν ἀλκιμοθόῃ, σ, 372.

σιάλοισι σύεσσιφορεῖσι, κ, 390. σιάλης, β, 300. ξ, 41. 81. ρ, 181. υ, 163. 251. σίαλον, ξ, 19.

Σίβυλλα, περὶ Ὁμήρου ἄρτι γεγενῆσθαι, μ, 63.

σίγα νῦν, μήτις σεῦ Ἀχαιῶν ἄλλος ἀκούσῃ, ξ, 493. μή μοι τῦτον ἀμείνετο πόλλ' ἐπίσσας, β, 393. ἢ κατὰ σὸν νόον ἴσχεις, τ, 42. μήτις τ' ἄλλος σὺ μειλιχίοισι πύθηται, τ, 486.

σιγαλόεντα, ζ, 26. 38. 81. λ, 188. ο, 60. 449. σ, 205. π, 232. 318. 337. 600. χ, 428. ψ, 180. IV, 85. 165. σιγαλόεντα, τ, 86. V, 118.

σιγᾷν, III, 93.

σιγῇ, δ, 776. η, 30. ν, 76. ο, 390. 439. σ, 141. τ, 502. φ, 388. *Sigonius, Carolus,* Argument. *Margites.*

σιδήρια, α, 204. μ, 280. σιδηρίῳ, δ, 293. σιδήρεια, Θ, 15. σιδήρεον, ο, 328. ρ, 565. σιδήρεος, τ, 191. ψ, 172.

σίδηρον, ξ, 324. αἴθωνα, α, 184. III, 180. πολιὸν, ω, 167. σίδηρος, π, 249. τ, 13. 211. 494. φ, 61. XLIII, 3. πολέμοιο, φ, 10.

Σιδονίην εὖ ναιομένην, ν, 285. *Sidonius Apollinaris,* τ, 228.

Σιδονίης, δ, 84. Σιδονίαν βασιλῆος, δ, 618. ο, 118.

Σιδῶν πολυχάλκῳ, ο, 424.

σὺς ὀφθαλμοὺς, ι, 394.

Σικανίης, ω, 306.

Σικελὴ γυνὴ, γρηῢς, ω, 210. 388. ἀμφισβόλῳ, ω, 365.

Σιλληοὶ, IV, 363.

Silius Italicus, δ, 499. ν, 288.

Simmias Rhodius, δ, 365. Θ, 492.

Simonides emendatus, ξ, 435. N. *Schol.* laudatus, σ, 129. τ, 518. Refutatus, XXXVI, 1. *Hyrrhici* filius, δ, 404.

σινόμενοι, ζ, 6. σίνηαι, λ, 111. μ, 139. σίνεσθε, μ, 114.

Σίντιας ἀγελοφάους, Θ, 294.

* σίν, ἦδὲ σελίνῳ λειμῶνες, ι, 72. Vid. ἴν.

σισυρηΐδα, I, 36.

Σίσυφον, λ, 592.

σιτέοντο, ω, 208.

σῖτος, ι, 87. κ, 58. γλυκερῷ, II, 461. μειλίχῳ, ω, 488. II, 499. σῖτον, α, 139. 147. γ, 479. δ, 55. 623. 746. ι, 165. η, 175. πολὺν, τ, 61.

Σιτοφάγῳ, I, 244.

σιφάγῳ ἀνδρὶ γε, ι, 191.

σιωπῇ, α, 325. 339. η, 514. Θ, 234. κ, 140. λ, 332.

σιωπήσεται, ρ, 513.

σκαίζων, I, 245.

σκαιὸν, ῥῖον, γ, 295.

σκαίρουσιν, κ, 412.

Scaliger, Joseph. δ, 126. 477. ι, 271. λ, 37. ξ, 199. XXXVII, 6. 10. 12. *Var. Lect. Julius* locum miratur, σ, 205.

σκαλμοὶ, VI, 42.

σκάπτεις, III, 90.

Scattergood, Doctor, γ, 13.

σκαφίδας, ι, 223.

σκίδασ', ν, 352.

σκίδασιν κατὰ δῶματα ῥίπτω, α, 116. υ, 225.

σκίδασον, Θ, 149.

σκίπαρον, ι, 391. ἴδξοον, ι, 237.

σκίπας, ι, 443. ξ, 210. 212. ψ, 282. μ, 336.

σκιπόεσσα, ν, 99.

σκιπτοῦχοι, I, 134.

σκιδυάζοντα, III, 285.

σκιψάμῳ, μ, 247.

σκιρτόμῳον, ρ, 203. ω, 157. σκιρτόμῳ, ρ, 338

σκιρτῶσα ἀνορίης, VII, 6. σκιρτῶχοι, Θ, 41. 47.

σκιρτῶχον, I, 22. σκιρτῶχ, ι, 9. βασιλεὺς, β, 231.

σκιρτώχοιν, δ, 64.

σκῆπτρα, β, 37. 80. ἡμιφορῆς, ρ, 199. χρύσεον, λ, 91. 568. ψιλὸν, ν, 437.

σκηρίπτοιδ', ρ, 196. σκηριπτόμενος, λ, 594.

σκιαὶ αἴσασιν, κ, 495.

σκίδναδ', β, 252. σκίδνασθ, α, 274. β, 237. σκίδνατ, η, 130.

σκιερὴν, υ, 278.

σκιόεντα, α, 365. δ, 768. ι, 279. η, 268. &c.

σκιόεντι, β, 388. γ, 487. 497. ο, 185. 295. 470.

σκῖος, *Fragm.* Iliad. ψ, 332.

σκιρτῆσαι, I, 60. σκιρτῶσιν, I, 174.

σκολόπεσσιν, η, 45.

σκόπελοι, μ, 73. σκοπέλοισι ἔπεφνεσι, μ, 239.

σκοπὴν, Θ, 302. σκοπιὴν ἐσάσας, κ, 97. 148. 194. σκοπιᾶς, δ, 524.

σκοπιὴ, π, 365. σκοπὴν, χ, 6. σκοπὸς, δ, 524. σκοπιὴ, λ, 343. φ, 425.

Scotomania, υ, 350.

σκαθμοῖσι, κοιτῇ, νυξὶ, ξ, 457.

σκότον, τ, 389.

Schrevelius, Cornelius, nihil in totâ *Odyſſeâ*, de ſuo, addit ad *Scholia*, β, 105. ν, 330. ξ, 359.

σκύζεν, ψ, 209.

σκύλακας, ι, 289. σκυλάκεσσι ἀμολγῷσι, υ, 14. σκύλακι, νεογιλῆς, μ, 86.

Σκύλλη, μ, 85. * 235. *Var. Lect.* 245. 319. σκύλλ' λιλαιομένη, μ, 85. Σκύλλαι, μ, 223. 261. 445. ψ, 328. πετραίην, μ, 231. Σκύλλης, μ, 108. 125. 430.

Σκῦρος, II, 35. Σκύρῳ, λ, 508.

σκύφῳ, ξ, 112.

σκῶπες, ω, 66.

Smedegius, XLVII, 9.

σμερδαλέον, μ, 91. σμερδαλέοι, ι, 396. * σμερδαλέῳ, ζ, 137. λ, 608.

σμικρὴν, IV, 115.

Σμύρνῃ Αἰολίδα, ἐλιχαίτην, πολυιανάκτῳ, XXXVII, 6.

Σμύρνης, VIII, 4.

σὺν μοίρῃ πάσῃ τοι, ν, 364.

Solinus, I, 78. XXXIV, 5.

Solæ-

Solœcismus, ξ, 155. ω 256. ρ, 555. ψ, 205.
Solonis, Lex, ξ, 210.
Σολύμων, Mons *Solymus*. ε, 283.
σόος ἔφριβφαγ, οἳ τότ', ἄλοντο, δ, 98. σόῳ, τ, 300.
Sopingius Homeri locum *Empedocli* tribuit, τ. 446.
Σύνιον, ἄκρον Ἀθηνῶν ἱερὸν, γ, 278.
Sufa, urbs, ε, 1.
συφίγ, III, 480. συφίνς, III, 508.
Sophocles emendatur, τ, 471. explicatur, μ, 63. laudatur, ε, 106. λ, 127. *Homerum* imitatur, σ, 403. perpetuus *Homeri* imitator, τ, 407. illius *Scholiastes*, ξ, 327. XLII, 2.
Spanhemius Ezekiel, λ, 520. υ, 66. II, 16. 18. 54. 99. 146. 199. III, 51. 104. V, 9. X, 1. XIV, 9. XV, 3. XXXVII, 6. *Fragment*. 74.
Sphæra & *Cylindrus* Archimedis *Sepulcro* inſculpti, λ. 77.
σπάρσαν', III, 237. σπάρξαντα, III, 268.
σπαρξαντῶτα, III, 301.
σπάργανον, III, 151, 308. 388.
σπάργανα, II, 121.
Spartanorum Chori, ο, 1. vid. Λακεδαίμονα ἰοὺς χορούς.
Σπάρτη εὐρεῖη, λ, 459. Σπάρτηθεν, β, 327. δ, 10. Σπάρτην, ω, 93. 285. β, 214. 359. καλλιγύναικα, ν, 412.
σπαταλάω, κ, 166. σπάσατο, β, 321. σπασταίρρῳ, κ, 439. λ, 230. σπάσασθαι φάσγανα, χ, 74.
σπεῖρα γλαφυρὴν, ε, 194. σπείρας, ι, 141. 330. 464. γλαφυρῆς, ε, 68. 226. κοίλας, μ, 93.
σπείρας, ζ, 269.
σπεῖρα κακὰ, δ, 245. σπεῖρον ἐλίπτεσθαι, ε, 318. σπείρε, β, 102. τ, 147. ω, 136. σπείρων, ζ, 179.
σπεῖσαι, γ, 47. II, 497. σπεῖσαν, γ, 342. σπείσαντες, γ, 334. σπείσασκε, Φ, 89.
σπείων ἐρεόντων, IV, 264.
σπέος δεῖπνον, η, 138.
Spencerus, Poeta *Anglus*, ν, 103.
σπέος, ε, 57. ὑψηλὸν, διάφορα κτηνεῶν, ι, 182. εὐρὺ, ε, 77. ἠερόεντα, μ, 80. κοῖλον, μ, 84.
σπέρμα συρὸς σώζειν, ε, 490.
σπερχοίαι', ν, 22. σπέρχων, γ, 283. ἐωσχομένους, ι, 101.
σπιδὴ, χ, 324.
σπίοσι γλαφυρῆσι, ω, 15.
σπυδέμεν, ω, 323. σπεῦσε, ι, 250. 310. 343.
Spanheimius, ὁ δυτέρῳ Ὁμιλίων ε, 72.
σπήσατο, ι, 400. σπεῦι γλαφυρῷ, β, 20.
σπιλάδεσσι, ε, 401. σπιλάδεσσιν, γ, 298.
σπιλαδοειδὴς, II, 442.
σπιλάγχν' ἱπάσσατο, γ, 9. 461. μ, 364. σπιλάγχνα, υ, 252. σπιλάγχνων, γ, 40. υ, 260.
σπόγγοισι, υ, 151. πολυτρήτοισι, ω, 111. χ, 439. 453.
σποδιῇ μιλαίνῃ, ε, 488.
σποδὲ, ι, 375.
Spondanus hallucinatur, δ, 820. η, 66. ι, 299.
σπουδῇσι, III, 332.
σπουδῇ γ, 297. ν, 279. ο, 209. π, 119. III, 305. σπουδῆς ἕνεκ. φ, 409.
σπόμενοι, ε, 245. ρ, 341. φ, 44. 121. ψ, 197.
* σπομοὶ ἀρίζηοι, η, 89. σπομοῖϊν, ζ, 19. σπομοῖο, δ, 838.
σποὶη, ω, 256.
σπορέλυσαν, ε, 252.
Stanleius in *Æſchylum*, λ, 133.
στὰς, α, 120. γ, 449. ε, 75. στᾶσαι, δ, 370.
στάσις, I, 134.
σταυρὸς πυκινὸς, ξ, 11.
σταφυλαὶ πυκιναὶ, ω, 342. σταφυλῇ, σταφυλὴ, η, 121. σταφυλῆσι, ε, 69.
στάτος, Mediâ *longâ*, φ, 178. 182.
στῆθος, ζ, 92. στήθεσσι, XVII, 4.
στῆλαι, ξ, 248. στῆλαν, γ, 11.
στολεῆς, φ, 422.
στιλεὸν ἀξιωμάτων, ε, 236.
στένεσκε, II, 533. στένει, χ, 460.
στένοντο, σ, 385. στενοντο, ι, 219.
στενακτὸν, μ, 234.
στῆσαι, κ, 522. λ, 30. υ, 186. στήσῃ, β, 428.
στίχας' ἀνὰ ἄνδρας, η, 72. στίχας λ, 17. στιχάων, ι, 418.
στιλίσι τῆλε θοῖσι, β, 287. στίλοντας, π, 253.
στόμωσαι, I, 179.
στοιχίζω, α, 243.
στοιχόντω, δ, 516. ε, 420.
στρεπτὸν, τ, 494.
στρόφιγγ, ν, 262.
στρωτῆρα, ψ, 103.
στύραξ, ε, 346. 373. III, 11. στύρακα, ε, 373. *Var. Lect.* ι, 443.
στρατὸς, δ, 72. στρατῷ, ξ, 268. ρ, 437.
στῦφ', ρ, 525. στῦτο, λ, 583.
στφέλιξ ὑσμίνης, V, 1.
στφῶν ἀνδρὸς, πατρὸς, XLVI, 1.
Stephanus, ἐπὶ πάλαιν, γ, 169. 172.
Stephanus, Henricus errat, ε, 474. ρ, 342. 537. 579. auctoritate alios in errorem trahit, ε, 323. θ, 256. ο, 362. π, 17. 82. ρ, 88. 579. σ, 104. τ, 261. 371. φ, 1. 315. 376. ψ, 25. 32. 203. ω, 21. 57. 495. 539. Illius παραγράμματα, λ, 485. π, 466. ρ, 141. τ, 371. ψ, 25. 32. ω, 454. 456. *Var. Lect.* Audacia, ω, 213.
στφάνῳ χρυσέῳ, XXXI, 6. στφάνος, VI, 42.
στφέτ, θ, 170.
σῦ α, 103. 333. β, 37. ζ, 21. 141.
σῦθ' ὕπτιον λὰξ ἀθῆσι, ζ, 218.
σύβδα, σ, 68. σύβδαν, ω, 341. σύβδασφιν, χ, 93.
σῦδι, ν, 387.
σύλαν, μ, 14.
σύμφυτος, ε, 414. σῦτας, ρ, 439. σ, 240.
σύριγξ, III, 11. συρίγγων, μ, 434.
συσσώσῃ, β, 94. τ, 139. ω, 128.
σῦσσε, β, 425.
σῦτι, ζ, 199.
σφαρῆς, θ, 189. σφαιρῆσι, δ, 506.
σφάγεῦ, α, 100.
σφαιρίστρου, θ, 187.
σφέν κακὰ, ε, 467. ὑπασπίδια, ρ, 25.
σφέων, III, 352. σφίσι, III, 353.
σφέων κάλλιά τε χέρεια, ζ, 237.
σφῆας, α, 100.
σφίγι ἀῆτῶν), temerè, α, 356. λ, 38. 92. 156. π, 284. τ, 4. 346. χ, 44. 256. 273. ψ, 218. 296. δίκῃσιν αἰῆτῆσιν, λ, 582. ν, 345. 347.
σφίγι deeſſe, fruſtrà queritur Dr. *Scattergood*, γ, 13.
σφίσι αὐσφιλίοις, ſive αὐχενίοις, δ, 13. η, 119. θ, 452. ε, 36. μ, 423. φ, 25. ω, 481. ἀναπθὰς, ν, 51. 194. λαγαρὸς, μεσηγὺς, ε, 36. ὀλοὸν ἰλύσσοντα, ω, 40.
σίχε *Homero* reſtituitur, α, 146. 147. 153. 154. β, 103. 288. 568.

588. ξ, 8. ι, 405. λ, 98. *Tres*, λ, 438. ο, 294. π, 413. ρ, 59. σ, 59. ψ. 128. I, 60 99. *Distichon*. I, 171. II, 165. III, 377. *Sex* toti Versus, XII, 3. *Septem*, XXIV, 2. *Octo*, XXV, 13. XLVI. 6. XLVIII, 7. Vid. ad *Fragmenta*.

σίχων πάλη, ω. 183. δ. 13. η, 119. ϑ. 452. κ, 36. μ, 423. ω, 481.

*σιχίωσι δυσὶν. I. 59.

σὺμ' ἰξείῃσι, σὺν, λ, 425. σύκα, ε, 441. 456. σ. 96. ἀγχαλίοι σύμμι λαύρης, χ, 137. σπαδίκων, I, 290.

σύμμιτος, ε, 322. I, 76. XXIV, 5. σμαύτων, μ. 187. ἐχείντων, XXXI, 20.

σοναχαὶ, ξ, 39. σοναχῇ π, 144. ω, 415.

σοναχήσε), IV, 253.

σοναχίζετο, κ, 453.

σοτέαντα, ι, 12. σοτέασαν, λ, 382. I, 50.

σότον, ψ, 40. σότ⊙, χ, 308.

σορέσω, δ, 298.

Strabo, ω, 23. 169. 251. 267. δ, 1. explicat *Homeri* locum, ε, 25. λ, 14. 25. 237. ξ, 327. ο, 295. 298. π, 403. σ, 73.

Στεφ⊙, γ. 413. 439.

στεφτὸς ἱερὸς, ω, 81.

στιβολοὶ, I, 286.

στιύγαζ, μ. 351.

στίφι), ε, 274. στιφῆις, ι, 435. π, 352. στιφάμοιϑα, II, 175. στίψαι, δ, 520.

στοφάλιγγι κονίης, ω, 39.

στοφαλίζετ, σ, 314.

στόφοι χρύσοι, II, 128. στόφον χρύσειον, II, 122.

στραφᾶσ', ζ, 53. 306. στραφῶσιν, η, 105.

συλήσειν, ν, 400.

συλητὸς, β, 135.

Συνῆς ὕδατός ἐστι λιπαρώτερος, Κάικυνος, κ. 514. καπνίζόμενον Συνῆς ὕδωρ, ὅστ μείγνυσι ὀϊν⊙, ε, 185. II, 85. ὀμβρήιμον ὕδωρ, III, 516.

σύζωμοι φοίν⊙ ἐ χεῖρας ἀάπτω, λ, 501.

συφλιζομένως, π, 108. υ, 318.

σφάς, ρ, 593. σ, 104. σιάλως, ξ, 41. 81. ρ, 181. υ, 251.

* συβόσιμα, ξ, 101.

συβῶτα, ξ, 55. 165. 360. 442. 507. ο, 324. 380. π, 60. 235, 464. ἀπάλαμνα, φ, 362. συβώτου, δ, 640. συβώσαν, ν, 404. συβώτης, ξ, η. 18. ἰδλὸς, ο, 555. ὄρχαμ⊙ ἀνδρῶν, ξ, 22. 121. ο, 350. 388, π, 36. ρ, 184.

συγκαλέω, XLVII. 8.

Συϑεσία, σ, 237. 247. ω, 531.

Συϑεσίδαο, ἀπὸ Θοίκου, λ, 482.

συϑχεῖας, ϑ, 139.

σύες, κ, 183. ξ, 15. 410. ἀγκιόδοντες, λ, 412. ξ, 532. ἀγγέστρια, λ, 610. χαμαιδρυόχοις, κ, 243. σύεσσι, ἀγοραίοισι, ξ, 25. ἀρχιόδοντ. III, 566.

Suetonius, in *Tiberio*, χ, 177.

Suidas emendatur, & *Neocorus* ſtringitur, ν, 246. *Kuſterianus*, II, 18. 389. *Suidas* deceptus, χ, 302.

συκαὶ γλυκερῇσι, η, 116. λ, 589.

συκέας, ω, 340. * συκέη, ω, 245.

σύκηις ἐκ παρόιος, I, 31. σῖκον δ' ἐπὶ σύκῳ, η. 121.

Sylburgius, *Frederic*. π, 143.

Sylburgii, *Fragment*. 222.

συμβίξομαι, β, 292.

συμβολήσι⊙, ο. 440.

σύμβολον, III. 30.

συμμοίσῃσιν, III, 81.

σύμπαντας, γ, 217. σύμπασα, γ, 59.

συμφορέσασϑε, δ, 462. ε, 202.

συμφόιτος, III, 51.

σὺν, α, 191. 362. β, 183. γ, 32. 61. 85. &c. vid. ξύν.

σῶν, ξ, 27. π, 434.

συναγείρων, δ, 90.

σύναγϑε νεφέλας, ε, 291.

συναντήσας, π, 333. σταφυλάφϑ⊙, ο, 537. ρ, 165. τ, 311.

συνάγειρε ἀοιδὸν II, 164.

συναγορὴ ϑήμιτος, VII, 4.

συνδήσας, III, 82.

σύνδυο, IV. 74.

συνείδησις, κ, 168.

συνεύνησι, vid. ξυνεύνησι.

συνέργα χιτῶνα ϑοῇς ζωσϑεῖσ', ξ, 72.

συνέσρηχ, ι, 427. μ, 424.

συνεφόιτησις, γ, 179. δ, 165. ζ, 306. vid. συνίζησις.

συνήλασαν, III, 206.

συνηλὰν, υ, 95.

συνήρυξε, IV, 39. 50. συνήρυξε, IV, 251.

συνίζησις ἐμὸ τοῦ ἄμ' ἕψομαι, ζ, 32.

συνίππων) παλαιοὶ κακῶσι, θ, 137.

συνίσαδε βοῶν ἕϑνεκα καίνυμαι, III, 94.

Synoſius, υ, 23.

συνοχὴ αἰεὶ, I, 74.

συνυβολίῃ, *Fragment*. 208.

συνύγαγε, III, 504.

συνηϑίησιν μαλακῇσι, III, 481.

συνήϑεϊ, δ, 367. φ, 31. II, 399.

συνόρ⊙, ϑ, 99.

σύνϑη, ο. 27. 317. π, 259. ρ, 153. σ, 128. τ, 268. φ, 264. συνέϑηϑ, κ, 328. υ, 92.

συνϑύσα), υ, 245.

συνίζησις, δ. 126. ζ, 303. η, 261. χ, 384. ω, 245. 322. 336. I, 38. III, 113. vid. συνεφόιτησις.

συνωμότησι * πέρσαμεν, XLVIII, 15.

Syntaxis, mira, τ, 338.

σύντεμε, ι, 428.

* συπλεκέειν, XLVII, 9.

* συπλείψασι, *Fragment*. 214.

* συρίζουσι λόγχαι, *Fragment*. 200.

Συρίη, νῆσος, εὔβοτος, εὐμηλ⊙ οἰνοπληθὴς, πολύπυρος, ο, 402. &c.

σύρων ὑρὴν, ὑπὸ κώπην, I. 74.

Suſpendii opprobrium. χ, 462.

σῦς, κ. 338. 433. τ, 393. 449. 465. φ, 219. ψ. 74. ω, 331. μάγας, δ, 457. τ, 439. συὸς, ξ, 14.

Συσυλὰ *Ioniſa*, ν, 402.

συφεῦ, κ, 389. συφεῖσιν, κ, 238. συφεὸς, ξ. 13. 73. σὺς, συσὶν, ξ, 14.

συφορδὸ, φ, 193. συφορβὸν, π, 154. συφορβὸς, ρ, 348. 551. 574. φ, 189. συφορβῶν, ξ, 504.

συῶν, κ, 239. λ. 130. ξ, 101. 108. ψ. 278. ω. 214. αὐλιζομένων, ξ, 412.

σφάζων, II. 536. σφαζομένων, υ, 312. σφάζουσι, α, 92. δ. 320.

σφαῖραι, ζ. 115. καλὴν, ϑ, 372. σφαίρᾳ ταὶ τ' αὖτ' ἔπαιζον, λὰ κρήδεμνα βαλοῦσα, ζ. 100. σφαίρῃ ἐπιτερπόμενοι, ϑ, 377.

σφάξειν, γ, 454.

σφαραγεῦντ', ι, 390. 440.

σφὰς, β. 237. I, 160.

σφέας, δ. 77. ζ. 6. η. 40. ϑ, 315. 480.

σφέλαι, ρ, 231. σφέλας, σ, 393.

σφέτερ', ξ, 91. σφέτερα, α, 274. σφετέρῃσιν, α. 7.

σφέων, γ, 134. υ, 348. ω. 380.

σφῆλεν ρ, 464.

σφῶϊν ἀπεσθαλίηϊν ὑπείρμορον ἄλγε' ἔχουσι, α, 34.
σφὶ, σφὶν, & σφίσιν, semper *Homero*, non φὶ, φὶν, & φίσιν, ut *Neotericis*, β, 160. η, 158. ϑ, 271.
σφοδρῶς, μ, 124.
σφῦρα, γ, 434.
χαλὴν ὠδάων μέγα λαῖτμα ϑαλάσσης, ε, 174. χαλὴν, ε, 314. 343. 363. *χαλεπὴν, ε, 163. 251. χαλὴν, ε, 177. 315. 324. 357. η, 264. 274. πολυδίψιον, ε, 33. 338.
Schedii, Elia, Syntagma de Diis *Germanis*, δ, 499, π, 471.
χαλδῆν, β, 267. ν, 221. ο, 223. υ, 30.
χαλδὴν, β, 284. δ. 439. ε, 288. *Fragment.* 149.
χεῖρ, δ, 758. ξ, 490. σ, 323. χερσὶν, θ, 537. 542.
Χερείῃ. ζ, 8. Χερείην, ε, 34. ν, 160. ἐυχλειναν, η, 79. ἐρίβωλον, ε, 34.
χέρδος, λ, 422.
χέρνιβα ἔρσαι ϑεοὶ μάκαρες ἠ φιλίῃσι, ξ, 83.
Σχῆμα Ἀπικὸν, α, 41. ὁὴ Περσικὸν, IV, 55. Ἀντίϑησις, XXIV, 2. Ἀπονομὴ, μ, 64. Ἀλληγορικὸν χῆμα, μ, 64. Ἔμφασις, π, 255. 376. 381. 387. ὡσεὶ τὸ σημαινόμενον, α, 225. β, 363. γ, 184. ζ, 157. ϑ, 359. λ, 90. μ, 75. ο, 125. 508. υ, 21.
χήτεσιν, χ, 172.
χίζῃ, ξ, 425. χίζης, γ, 459.
χοῖνιξ οἴξει, I, 252.
Σχολία *Antiqua*, α, 52. 150. 167. ζ, 132. 151. 167. 170. 193. 195. 265. 266. 344. γ, 274. 399. δ, 348. η, 197. ι, 87. κ, 431. λ, 359. ν, 142. ο, 16. π, 12. σ, 3. 72. 367. τ, 480. υ, 187. 339. φ, 5. 306. χ, 73. 219. 287. ψ. 1. 14. 46. 78. &c. 325. ω, 356. ex MS. Coll. *Corp. Christi*, α, 115. ex MS. *Gonvillo Caiensi*, α, 52. 97. 148. 382. 386. 398 &c. β, 94. 99. 156. &c. γ, 2. &c. ε, 217. 256. 273. Ità passim ex *Apollodoro*, ut λ, 304. ex *Aloysio*, ut ω, 241. 277. 302. 371. ex MSS. duobus, β, 153. 156. 195. 266. &c. ex *Etymolog.* bl. ut, ρ, 352. τ, 443. υ, 377. φ, 330. *Hesychio* passim; ex *Suidâ*, ι, 512. ex *Pausaniâ*, δ, 798. *Strabone*, ibid. *Stephano*, ἐκ τῶν πόλεων, ibid. ω, 466. ex *Luciano*, μ, 129. ex *Aristophanis* Scholiastâ, α, 538. ex *Porphyrio*, ο, 296. *Emendata*, α, 4. 8. 99. 101. 124. 150. 209. 226. 356. 372. 390. 441. β, 1. 70. 135. 202. 289. 319. 346. 354. 403. 421. γ, 6. 33. 118. 135. 347. & sæpe sæpius. δ, 19. 75. &c. ε, 10. 47. 125. 260. 272. 455. &c. ζ. 74. 88. &c. η, 90. 106. 124. 318 324. &c. ϑ, 108. 352. ex *Etymolog.* M. &c. ι, 108. 217. 275. κ, 2. 3. 108. 149. 155. λ, 5. 9. 181. 263. 268. 270. 325. 326. 518. 576. 581. 612. μ, 34. 39. 63. 70. 75. 89. 95. 127. ν, 81. ξ. 12. 51. 182. 239. 327. 369. &c. 512. 533. ο, 10. 13. 88. &c. π, 287. ρ, 23. 32. 196. 208. 455. 487. σ, 84. 281. τ, 174. 432. υ, 23. 53. 66. &c. φ. 46. 61. 90. 258. 295. 303. χ, 1. 9. 38. 128. 188. &c. 299. 330. ψ, 218. ω, 1. 165. 278. 306. 318. *Explicata & illustrata*, β, 99. 132. 135. γ, 75. 81. ε, 291. ζ, 76. 103. 132. 201. η, 25. 324. ϑ, 365. ι, 25. 40. 221. 275. 398. κ, 1. 135. 139. 190. 217. 234 305. 494. λ, 268. 270. 285. 289. 300. 317. 325. 326. 458. 520. 578. 612. μ, 39. 70. ν, 215. 245. 259. 267. 288. π, 31. 294. ρ, 208. σ, 245. τ, 4. 174. 431. 518. 523. υ, 383. φ, 15. 71. 295. 303. ψ, 191. *Suppleta*, ex *Eustathio*, β, 190. 266. 289. 300. 315. ν, 174. ex *Aloysio*, gravis *Defectus* feliciter suppletur, ω, 119. ex MSS. β, 20. 91. &c. 106. 120. 132. 153. 156. 170. &c. 195. 266. 388. 427. *malè* olim *ordinata*, α, 372. ϑ, 303. 327. κ, 558. ξ, 182. ο, 16. 223. 225. 230. π, 12. σ, 84. 208. τ, 301. υ, 66. 301. 304. 331. ψ, 198. *Scholia Vetera* in *Odysseam* plerâque ex *Eustathio* sumpta, β, 266. 315. 355.
Scholia ab *Editore* addita, in *Notis*, η, 197. ι, 65. 87. κ, 431.
Scholiastes Refutatur, α, 390. λ, 38. 156. μ, 63. ο, 5. ρ, 378. Laudatur, κ, 410. μ, 4.
Scholiastes *Theocriti*, κ, 417.
Scripturæ SS. laudantur, β, 315. η, 224. 252. ι, 3. κ, 138. 160. λ, 25. 156. 589. μ, 22. 342. ν, 30. 108. ξ, 63. 85. 105. 156. 210. 258. π, 162. 279. ρ, 134. Not. *Schol.* 485. σ, 22. 111. τ, 42. 560. φ, 90. χ, 348. 412. ψ, 11. 47. 222. ω, 63. XXXII, 16. XXXIX, 2.
χομίνη, α, 334.
Schotti, Andreæ, Observat. λ, 133. Not. *Schol.*
χὼ κεφαλὴ ἄγχι, α, 157. δ, 70. ρ, 592.
χώσατο, ν, 151.
σώζων σπέρμα πυρὸς, ε, 490.
σῶμα, I, 44. 60. ἄλλαισιν κὴν ἄλλοισιν, λ, 54. σώμασι, μ, 61. I, 120. 152.
σώοντες, ι, 430.
σῶς, ε, 305. ο, 42. π, 131. χ, 28.
σωτῆρες νηῶν, XXI, 5. σωτῆρας ἐπιχθονίων ἀνθρώπων, ὠκυπόρων τε νηῶν.

T.

Ταϑὶς ἀλοᾷ σὺν δίνῃσι, χ, 200. Ταίναρον, II, 412.
Tacitus imitatur *Homerum*, π, 294.
ταλαεργὸι, δ, 636. φ, 23. ταλαεργὺς, III, 565.
τάλαν, σ, 326. τ, 68.
τάλαντα, χρυσοῦ, δ, 129. χρυσῶ δοιὼ, δ, 526. ἐπτὰ, ι, 202. ο, 273. δίκης κατέκειϑ, III, 324. τάλαντον, ϑ, 393. Vid. ad *Iliad.*
ταλαπειρεσίοιο, ζ. 193. ξ, 511. ρ. 84.
ταλαπενθέα, ε, 222.
ταλαίφρονι πλειόνεσσι, ι, 247.
ταλασίφρονα Θ, α, 87. 129. γ, 84.
τάλλα, ξ, 430.
τάμῃσι, λάϑ, σ, 85.
ταμίη, β, 345. γ, 479. η, 166. ϑ. 449. ι, 207. σ, 168. ψ. 154. αἰδοίη, α, 139. δ, 55. η, 175. κ, 371. ο, 138. ρ, 94. 259. Εὐρυάμη, ρ, 495. ταμίαι, κ, 21. τ, 97. ἀμφίπολοι, π, 152.
τάμνειν, γ, 175. τάμνετε μὲ γλάσσας, καρήατα δ' οἶον, γ, 332. τμηϑὲν, ε, 162.

ταυρείκεϊ, χαλκῷ, δ, 257.
*ταυρόποδ', II, 304. *ταυρόποδα, ι, 464. III, 232.
ταυροφαγίῃ ἰωνόπτιο, β, 100. γ, 238. λ, 170. 397. τ, 145. ω, 134.
Ταύπολον, λ, 581.
ταυύγλωσσοι, ε, 66.
ταυύκηις, κ, 439. λ, 230. ταυύκασιν, χ, 443.
ταυύοντο, ζ, 83.
ταυύπτολῃ, δ, 305, μ, 375. ο, 171. I, 36. ταυυπτόλῳ, ο, 362.
ταύυσιν, ο, 283. ταυύσῃ, φ, 338.
ταυυσθένεος, ε, 65. χ, 468.
ταυυσσάμενοι ἀμφὶ μοίλαι, ι, 298. ταυύοσιν, σ, 91.
ταυυσύος, φ, 112.
ταυύφυλλῃ, ν, 102. 346. ψ, 190. ταυυφύλλῳ, ψ, 195.
ταυύω, φ, 152.
ταύφησι, κ, 12. ταύφησι, δ, 124. ταύφλῳσι, δ, 298. ταφφορίης, υ, 150.
ταχεῶτα, ϑ, 268. 553. ταχεῶτ', λ, 164.
ταχυωλίοι, III, 165.
τείρεα, η, 51. τειρεῖς, σ, 330. 390. τειρέων, π, 179.
τειρεσσόντ, σ, 341.
τειρεπήμεναι, ψ, 346. τειρεπῆναι, ψ, 212. τείρησαι, γ, 70. δ, 47. ι, 201. κ, 181. τειρεπήμεϑα, δ, 295. ψ, 255.
τειρεσί, ι, 219.
Τείρεσιν εὐρὺν, III, 256. 388.
ἠερόεντα, III, 374. μίγαν, II, 336.
τειρφῦ, ϑ, 379.
τείρφϑεν, ζ, 99. τείρφϑη, τ, 213. 251. φ, 57.
τὰ σαυτῆς ἔργα κόμιζε, α, 356. φ, 350.
τέ τι, πίεσθ' νηυσὶ πέλοντα, λ, 124.
Ταϋγέτη καρυφῆς, XVI, 3. ὄρεϊ μεγαίλῳ, XXXII, 4.
ταῦρον, λ, 130. ψ, 278. ταῦρος, φ, 48. I, 78. III, 193. ταύρῳ λασιαύχενϊ, III, 244. ταύρους, ν, 184. κεκερμάδας, ν, 181. ταυρομάλαται, γ, 6. 8. ταύρων, α, 25. γ, 128.
ταυφίϊον, β, 99. τ, 144. ω, 133.
Ταύφιοι, λαΐσποες ἄνδρες, ο, 426.
Ταφίοισι, α, 419. φιλητίτμοισι, α, 181. Ταφίων, α, 105. ξ, 452.
τάφον, γ, 309. ν, 307. τάφος, φ, 122. ψ, 93. ω, 440. VI, 37.
τάφῳ, α, 417. δ, 547. τάφῳ, ω, 87. τάφῳν, φ, 120. I, 246.
ταφῶν, π, 12.
τάχα, α, 182. 251.
ταχυτῆτα, ρ, 315.
τέγεος, α, 333. ϑ, 458. κ, 559. ξ, 64. πύκα, ποιητοῖο, π, 415. σ, 208. φ, 64.
τεθαλυῖα, ζ, 293. λ, 191. ν, 245. III, 451. XLVIII, 4. τεθαλυῖαι, ν, 410. τεθαλυίῃ, λ, 414.
τέϑαπται, XXXVI, 6.
τεθήλει δὲ ταφυλῇσιν, ε, 69. τεθήλῃ, XXXVI, 2. τεθηλὸς, μ, 103.
τέθηπα, ζ, 168. τέθηπεν, ψ, 105. τεθηπότες, ω, 391.
τεθνεάμεν, π, 107. τ, 317. φ, 155. τεθνεᾶσιν, λ, 303. ο, 349.
τεθνηότος, ω, 56. τεθνειῶτα, μ, 10. τεθνειῶτι, κ, 494. τεθνειῶτες, α, 289. β, 220. τεθνεώτων, I, 231.
τεθνιῶτί γ' ἐφιψιόωντι ἄπαιπες, τ, 331. τέθνηκεν, α, 196. τεθνηκυῖαν, δ, 734. τεθνηότας, ψ, 84. τεθνηότος, ο, 23.
*τεθυμμένα, II, 184. τεθυμμένον, IV, 63.
τεῖν, δ, 619. 829. λ, 559. ο, 119.
τείρε ϑ' αἰνῶς, δ, 441. τείρει, α, 342. τείρεϊ, β, 71. τείρετο, κ, 78. I, 245. τειρόμενοι, ε, 324.
Τειρεσίαο, κ, 537. λ, 50. 89. 478. μ, 272. ψ, 251. ἄνακτος, λ, 150. Θηβαίου, κ, 492. 565. λ, 90. 164. μ, 267. ψ, 323. Τειρεσίῃ, λ, 138. Τειρεσίῃ, κ, 524. λ, 32. Illius Historia, κ, 493. *Schol.* κ, 494.
τείρεσιν ἐστικόρως ἰδέ, VII, 7.
τείχεα μακρὰ, η, 44.
τεκτόνι μίτρα, αὐλῶν, π, 165. 343.
τεῖχος, ζ, 9. ξ, 472. ἄρρηκτον, χάλκειον, κ, 4.
τείως, δ, 91. ε, 127. π, 139.
τέκε, α, 71. γ, 95. 489. δ, 325. η, 198. κ, 139. τεκέειν, II, 323. τεκεῖς, IV, 127. τεκέτ, δ, 387. τέκετο, ο, 249. τέκεσιν, δ, 64. τεκὼν, π, 120. τέκοσι, ϑ, 554. τεκέσσι, ξ, 244. ϑ, 525. τέκεϊ ᾧ, δ, 175. τέκεσσιν, β, 178. ϑ, 243. κ, 61.
τεκμαίρομ' ὄλεθρον, λ, 111. μ, 139. τεκμαίρομαι, η, 317. τεκμήραντο, κ, 563. II. 285.
τέκμωρ, δ, 373. 466.
τέκτα, λ, 630. ἀγλαὰ, λ, 248. ἐλεκυδέα, λ, 630. καλλίμορα, XXX. 5. νέπια, μ, 42. περικαλλέα, III, 323. τέκτον φίλε, β, 363. γ, 184. ο, 125. 508.
τέκτονα, ε, 384. τέκτονας, IV, 12.
τέκτονες, ι, 126.
Τεκτονίδαο, ϑ, 114.
τεκτοσυνάων, ε, 250.
τέκτων, ε, 340. τ, 56. φ, 43.
τελαμὼν χρύσεος, λ, 609 τελαμῶνα, λ, 613.
τελέει, β, 256. τ, 557. τελέεσϑ', α, 201. β, 156.
τελέϑει, η, 52. τελέϑουσι, δ, 85.
τελείει, ζ, 234. ψ, 161. τελείῃσι, ξ, 160.
τελεῖσϑ', ψ, 284. τελεῖται, β, 176. ε, 302.
τελέοντες, γ, 162. τελέσαι, β, 272. τελέσϑαι, ο, 195. τέλεσόν μοι ὑπόσχεσιν, ἣν περ ὑπέσης, κ, 483.
τελεσφόρον εἰς ἑαυτὸν δ, 86. κ, 467. ξ, 292. ο, 230.
τελεσσαμένοις ἐξεπλέομεν, I, 294.
τελέσσαι, γ, 52. ε, 253.
τελσυτήσαι, β, 171. τελσυτῆσαι, β, 280. γ, 56. τελσυτήσῃς, α, 293.
τελσυτὴν, α, 249. π, 126.
τελπόντων, III, 541. τελπόσσας, δ, 352. 582. ν, 350. ρ, 50. 59.
τέλῳ, ε, 326. ι, 5. ρ, 496. υ, 74. χ, 323. III, 459. κακὸν, ω, 123.
τεμένη, σ, 184. IV, 268. τέμενος, ζ, 293. ϑ, 363. ρ, 299. II, 88. IV, 59. XI, 5. Κυλλήνιον, XVIII, 31.
Τεμέσην, μὴ χαλκὸν, α, 184.
Τένεδον, γ, 159.
τένοντα, I, 230. τένοντας αὐχενίους, γ, 450.
τέξεις ἀγλαὰ *τέκν', λ, 248. τέξεσϑ', II, 101. τέξεται, III, 490.
τέο σὶ χρὴ, δ, 463. τέο δμώων ἀνδρῶν, π, 305.
τέρας, γ, 173. ἄρκιον, II, 302. τέρεϑε, μ, 394.
τερπωλὴν ἰδέσϑαι, XVIII, 36.
τέρεν καὶ δήκρυον εἶδον, π, 332.
τέρεν' ἄνϑεμα ποίης, ι, 449.
τέρετρα, ε, 246. τέρετρα, ψ, 198.
τέρματ', ϑ, 193.
τερμιόεντα χιτῶνα, τ, 242.
Terpander, VI, 1.
τέρπεν, α, 347. ϑ, 45. τ, 590.
τέρπεται, δ, 372. τέρπετο, ν, 61. ξ, 443. τέρπεσϑε, δ, 239. II, 170.
τέρπεϑ', α, 26.

τερπικέραυνος, ξ, 268. ρ, 437. τερπικεραύνῳ, η, 164.
τερπομένοισι, α, 423. σ, 305.
τερπωλίω, σ, 37.
τερπόμενος, α, 369. δ, 295.
Terræ-Motus in *Angliâ*, μ, 235.
πέρσεται ἠιλίῳ, η, 124. περσήμεναι, ζ, 98. πέρσεντο, ε, 152.
περφθείη, ε, 74. περφθῇ, XXVI, 11.
περψάφοιτος, μ, 188.
περψιμοιρίσσι ἠιλίοιο, μ, 269. II, 411.
πίρψοιμαι, π, 26.
πίσαρα, δ, 436. χ, 110.
πισαρηκοσί δ' ω, 340.
πεσσαράκυκλοι, ι, 242.
πίσσαρας, ω, 278. πίσσαρες, ι, 135.
πιπαγὼν, vid. ποδὸς πιφαγών.
πίπαθ', pro πίπαθε, λ, 11.
πίφαλτο, ἐπὶ, λ, 523.
πιφύκυσαι, ι, 116. πιφύκοσι δ, 135. ε, 68.
πιφαπόμενος, α, 310. ξ, 244.
πιφαπώμενδα χρύσεια, κρυσείῃσι, λ, 211.
πιφάτη, κ, 358. πίπαφθε, β, 89.
πίπτειαν, ἐπὶ, λ, 19. πίπτε, Θ, 121.
πετελισμένον, β, 187.
πετίλασαι, δ, 40. π, 346. πετίλεσθε, ε, 262. χ, 479.
πετυχαται, β, 63. ξ, 138. τ, 563.
πετύχηδε, χ, 104.
πετύχωδε, μ, 423.
πεπημένη, δ, 804. πεπημένος, α, 114.
πεπμένον, Θ, 472.
πεπόμπαν, η, 69.
πίτλασι δὲ, κραδίη, υ, 18. πίτλαμεν, γ, 209. ξ, 190. ν, 311. πτλάμεναι, ν, 307. πίτλησαν, τ, 347. πίληπτ θυμῷ, δ, 447. 459. ι, 435. λ, 180. π, 37. σ, 134. ψ, 100. 168. ω, 162. XXXVII, 14. πίληπται, υ, 23.
πίτμοιο, ε, 58. πίτμος, ο, 15.
πίμπημένον, ρ, 195.
πιτρώγω, η, 113.
πιτροὶ, III, 19.
πιτροχάλυμνον, χ, 122.
πιτρώκις, ε, 306.
πιτραμμένας, ε, 71. πιτραμμένον, μ, 81. II, 283. πιτρασκε, III, 221. πιτρασκε, δ, 260.
πιτρόφοι, τ, 81.
πίτρωθεν, β, 107. γ, 180. ε, 262. τ, 152. ω, 141.
πτραχὰ, ι, 71.
πίτρυια, ψ, 198. πίτρυιαν, ε, 247.
πτερυγίαις, ω, 31.
πίτροφιν, ψ, 237.
πτυγμένα, ι, 223. κ, 210. 252. π, 185. υ, 153. φ, 215. πτυγμένον, δ, 615. ο, 115. χ, 335. ω, 205. πτυγμένῳ, υ, 366. πτύγμην, ζ, 234.
πτύκεσσιν, ο, 77. 94. πτυκάξ, φ, 428. πτυκοίμεθα, μ, 283. ξ, 408. πτύκοντο, Θ, 61. μ, 307. π, 487. ω, 383.
πτύχας, κ, 88.
πτύχθαι, α, 391. πτύχθη, 6, 356. φ, 231.
πὺ, *Enclit.* ξ, 68. 192. ξ, 510. πῦ, γ, 343. δ, 264. ι, 497.
Πυμωκοὶ λεχαπύην, II, 224.
πῦξαι, Θ, 579. πύξασα, λ, 429. πυξάων, II, 76. 221. 245. πύξεσι, α, 277. β, 196. ω, 196.
πύτλοις, χλωρῆς, I, 54. πυτλοι χλοεροῖ, I, 161.
πῦχα, κ, 18. 118.
πύχα', ο, 218. ἀρήϊα, τ, 4. ω, 218. βεβρωμένα, λ, 41. περικαλλέα, ω, 164. χρύσεα, XXXVII, 5. πύχας, δ, 784. ἀρήϊα, σ, 284. κλυτὰ, μ, 228. πύχαι, ξ, 474. πύχαισι, λ, 74. 545. ω, 69. πύχασι, ω, 495. ταυχένα ἑλομένων, λ, 553. Ποιήκιλαι, XXVII, 15.
πύχηΐ', ν, 182. πύχυσαν, σ, 108. πύχυσι μαίμαρε, I, 40.
πύχυιαι καναπήσιαι, I, 115. πύχυι III, 446. 480. πυχυῖ, λ, 613. XLVII, 10. πύχυιν, III, 108. 508. ἀλίῃ, δ, 529. κυκλοδείμοισι, XLVII, 21. πυκυίῃ, ζ. 234. ψ, 161. πύχυις III, 76. 166. 462. ἀλίῃς, δ, 455. πύχυισι, Θ, 332. III, 317. vid. *Homeri* Artificium, in *Metris*.
πυχιόωντες, Θ, 297. πυχιόωντας, ε, 270.
πυχιῆσαι, η, 110. πυχιόσατο, & πυχιησάμενος, λ, 612. πυχιόσαι, ε, 259. πυχιήσασθαι, II, 326.
πῶ, pro πῆ, λ, 501. ν, 114. II, 170. πῶν, ζ, 119. κ, 39. ν, 200. υ, 192.
πῶς, α, 231. π, 370. σ, 189. ω, 161. II, 233.
Turca, Johannis, Chiliad. ι, 65. MS. ψ, 114. 308. ω, 397. 538. 539. vid. *Præfat.*
τᾷ, λάβε, ε, 346. Θ, 477. ι, 347. κ, 287.
τᾶκε, τ, 264.
τᾶκεδὸν συγχεῖ, λ, 200.
τάκιδ', Θ, 522. τ, 204. 208. τακομένης, τ, 207. τακέμεναι, α, 396.
τηλαυγέα, XXXI, 8, τηλαυγὲς, XXX, 13.
τηλεδαπὸς, ο, 224. τηλεδαπῶν, ξ, 415. τηλεδαπῶν, ζ, 279. τ, 351. 371. ω, 267.
τηλεθάοντας, IV, 267. τηλεθάων ἄνθεϊ, VI, 41. τηλεθόωντας, η, 114. ν, 196. τηλεθόωσα, ε, 63. τηλεθόωσαι, η, 116. λ, 589.
τηλεκλειτοῖο, τ, 546. τηλεκλειτὸν, λ, 307.
τηλεκλυτὲς, α, 30.
Τηλέμαχ', α, 384. 400. ὥρας, δ, 312. ὑψαγόρη, μάλ' ἄκοντι, β, 85. 303. ρ, 406. Τηλεμάχοιο, β, 301. διάφορον, δ, 687. Τηλέμαχον, α, 282. Ποσειδάν, π, 20. Ποσείκελον, γ, 416. κεχολωμένον, β, 185. πολίπορθον, β, 200. φίλον υἱὸν Ὀδυσῆος, γ, 398. Τηλέμαχος, α, 156. ὥρας, δ, 21. Ποσειδὴς, α, 113. ἰσόθεον φάος, υ, 124. πατρομόν, α, 213. φίλον υἱὸν Ὀδυσῆος, ο, 553. φίλου πατρόν ἵππε, β, 298. Τηλεπόρε μοχλὸν, γ, 423. μοχλὸν, γ, 432. Τηλεπόρῳ, β, 194.
Τήλεπος Εὐρυμίδης, ο 509.
Τηλίπυλον Λαιστρυγόνων, κ, 82. ψ, 318.
τηλόφανὸς, ω, 83.
Τηλοφίδην, ἥρω' Εὐρύπυλον, λ, 518.
πηλίκος, α, 297. ρ, 20. σ, 174. τ, 88.
πηλοῦ ἐόντες, α, 22.
πηλοπόρε φάσ' ἔμμεναι, τόν, π, 322.
πηλόχιτον, π, 19. πηλόχιτος, δ, 11.
τῆμος, δ, 401. μ, 441. ν, 95. III, 101. IV, 171. ἐς τῆμος, π, 318.
Τηΰγετον περιμήκετον, ζ, 103.
πιθέσθην, ἐδδ' ἐλθεῖν, quòd πιθέσθην sit *Hebraica* Originis, γ, 316. ο, 13. πιθέσθαι ἔπος, ἢ ἔρξαι, II, 540.
πίες, *Priori* Communi, ν, 144. ω, 306. υ, 132. πίομεν, ο, 542. ρ, 56.
πίον, α, 432. τ, 247. πίος, ω, 78. πίσκον, χ, 414. ψ, 65. πίσται, η, 67. πίστο, ξ, 205.
πίη τοι σὸν φρονέοντι τῶτο νόημα, ο, 325.

325. ω, 421. ρ. 375. τ, 482. 500.
πλειβόωσαι, ν, 106.
πίδαξ, γ, 51. ζ. 252. ὦρ. ε, 267. ἐοῖ, θ, 439. ἐπὶ, κ, 355. πάρ. φ. 177. παρὰ, α, 142. πιθέσθαι, β, 125. πιθήσεσθαι, ὠκ. λ, 3. ὦ. δ. 578. πίθηται, ρ. 269. ἐπὶ, θ, 554. πῖθος, ω, 418. πίθηται, καὶ δ', χ. 449. πίθηται, 404.
πιθήνη, XVIII, 38.
Τιθωνοῖο ἀγαυοῦ ε, 1. Τιθωνὸν, IV, 219. ubi etiam *Tithonus & Eudymionis* Allegoria, ε, 1.
πίκτε μῆλα τελὼ, οἳς ἐπιεύσῃ, δ, 86. ἴμπεδα μῆλα, τ, 113.
πίλλε, α, 526. I, 69. πίλλουσι, κ, 567.
Timæus Siculus, δ. 499. υ, 302.
πιμελόεις, IV, 31.
πιμήεις. ρ, 129. πιμῆσι, ω, 312. πιμήσῃς, λ, 326. πιμήεντας, θ, 393. V, 5. πιμήσασα, σ; 160. * πίσα, πιμήσασα, II, 65. πιμήσαθον, δ, 614. ο, 114. πιμήσετε, α, 293.
πιμὴν, α, 117. λ, 301. 303. 494. ἀρισθενίδα, XXVIII, 3. πιμῆς, ε, 335.
πιμήσαντο, τ, 280. ψ, 339. πιμήσαι', XXIV, 6. πιμήσεις, XXIX, 8. 16. πιμήσουσιν, ε, 36.
πίμπλον, II, 483. III, 525. IV, 143. πίμπλω, κ, 38.
Τιμόλεω Λαοσσόου, *Margites*, Argument.
πιμῶμαι, I, 18,
πιμώμενος, Fragment, 243.
πιναξάσθην, β, 151. πινάσσῃ, ξ, 43. πίναχθεν, π, 348.
* πινύσσω, ω, 325. * πίνυ. ρ, 214. πίνυ μὲν ἀχαλλὴς, β, 193. πίνυσαι, χ, 425. πίνυσιν, ρ, 129. ξ, 84. XI, 5.
πίπλα, α, 225. β, 363. δ. 312. 681. 707. 810.
πίσυνε, μ, 378. πεπίσυνε λαὸς ἐμὴν, υ, 169. πεπίσυνοι, ε, 317.
πίσις, α, 40. β, 76. ρ, 144.
πταίνει, II, 4. XXVI, 5. πταισμοῖσι, β, 149.
Τίτιος ὁρίστης, I, 274.
Τιτανοκτόνον ὄπλον, μάχας, ὀδεσμοιρχὴν, I, 273.
Τιτῆνες, ἥτοι ὑπὸ χθονὶ, II, 335. Τιτήνων, *Fragm.* 1.
Τιτυὸν, Γαίης ἐρικυδέος υἱὸν, λ, 575. Γαίης υἱὸν, η, 324.
πτύσκῃ, III, 163. πτύσκεν, I, 214. πτυσκάζομαι, θ, 556.
πῦελ ὕπως, κ, 378. ψ, 98. II, 456.
πλαίη, κ. 384. πλαίην, β, 219. κ, 52. πλαίης, α, 288.
πλημοσύνας, II, 191. πλήμων, I, 106.
πλήσπλαγ, ε, 222. 362. XXXVII, 13. πλήτην, λ, 349.
πρῶσις, η, 88. μ, 54. 427.
πύθι, ε, 239. II, 244. XVIII, 23.
ποιάδε, υ, 206.
ποῖος ἐὼν, οἷός τε ἦς, υ, 89.
ποιοῦσθαι, τὸ, σ, 36.
ποῖσίδε, ζ, 47.
ποῖσδεσσι, κ, 268. ρ, 258. ποῖσδεσσιν, β, 47. 165.
ποῖχοι, τ, 37. ἐρρέτω, υ, 354. χαλκοῖ, η, 86. ποῖχον, β, 342. υ, 95. ἐϋδμήτοιο, υ, 302. ποίχῳ, ψ, 90. ποίχας, μ, 820. * ἐϋδμήτας, χ, 24. ποίχῳ, ρ, 267. χ, 259. 276. ἐϋδμήτῳ, χ, 126.
ποίων ὦκ πατέρων, XLIX, 1.
πολέδας, ξ, 16.
πολεῦσι, ζ, 50. πολεῦσιν, δ. 689. φίλοις, δ, 476. πολῆας, υ, 67. πολῆς, θ, 312. πολῆς, α, 170. πολέων, δ, 62. ἐδὲν γλυκίον ἢ πατρίδος, ἠδὲ πολέων, ι, 34.
πόκῳ, ut εἴη οἱ γλουτὸ τε πόκῳ τὸ, ο, 175.
πόκας μὲ πρέμοτ, I, 184.
πολεμήσεις, ρ, 284. πολεμήσουσι, θ, 519.
πολεμήσειεν, ι, 332. πόλεμόνδε, ω, 260.
πολύπδυσε, ω, 95. πολύπδυσε, α, 238. ξ, 368. πολύπδυσεν, δ, 490. πολυπείνω, τ, 137.
πόμῳ ὦκ ἄριστος, I, 37.
πομῦροι, π, 403.
πόνος, α, 411. β, 202. δ. 221. 811. η, 328. θ, 254. ι, 387. 504. κ, 417. 514. λ, 538. ρ, 218. 315. 376. σ, 101. 162. 237. 315. ψ, 125. 191. Not. *Schol.* ψ. 282.
πόξα, κ, 262. ἀγκύλα, φ. 264. εὐκαμπέα, XXVI, 12. καμπύλα, ι, 156. παλίντονα, XXVI, 5. παλίντονα, XXVI, 16. Φαίδιμος, II, 4.
πολάζεσθ, χ, 27. πολάζεσθ, θ, 228. πολαζοίατο, θ, 218.
* πολάσσῃ, χ, 72.
πολοφόρου, II, 13. 126.
πόξων, *XXVI, 8.
πόσ, II, 146.
πρήσας, II, 119.
πριάσθαι, ι, 249.
ποσσὶ ὕδωρ ἀπολείσειν ἀνεμοειχίν, λ, 585.
πόφρα, β, 77. πόφρ' ἐθέλῃσθα, δ, 289. πόφρ' ἐθέλῃθα, γ, 464. κ, 571.
Τραχινὶ, ρ, 208.
τραφάγες, ut ἀριστεύς τε τραφάγες τὸ, ι, 239.
Trajectio, χάμαι, β, 283. μ, 42. 68.
τραπίζα ξεινίη, ξ, 158. ρ, 155. τραπίζαι εὐξέστοι, ο, 332. τραπίζαι, ε, 92. καλὴν, θ, 69. ξεστὴν, α, 138. τραπίζας, α, 111. ἀργυρέας, κ, 354. πληθούσας, λ, 418.
τραπιζῆες κύνες ἀνδρῶν, ρ, 309.
τραπεσσήμβ ἐνηήσιν, λείβεσθαι, θ, 292.
τραπέουσι, η, 125.
τραπέζῃ, κ, 528. λάϊ, ε, 350. τράπετ', ρ, 73. τραπέζῃ, τ, 388.
* τραφέμβ, ut γλυκὺς τὸ, τραφέμβ τὸ, γ, 28.
τράφιεν, δ, 723. ξ, 201.
τραφερὴν πὴ ὑχέειν, υ, 98.
τράχηλον, I, 82.
τρεῖς, β, 21. δ, 409. 434. ε, 484.
τρεισκαίδεκα, ω, 339.
τρέμβ, λ, 526.
τρέπε, ι, 315. ν. 29. τρέπῃ, γ. 147.
τρέσσαν, ζ, 138.
τρέφε, η, 12. ω. 388. τρέφες, ε, 422.
τρεφθῆναι, ο, 80.
τρίχες, ι, 386.
τρεψάμβοι, α, 422. σ, 304.
τρήρωνα πέλειαν, υ, 243. πέλειαι τρήρωνες, μ, 63. τρήρωσι πελειάσιν ἴθμαθ' ὁμοίαι, II, 114.
τρηχῖσι λάεσσι, α, 440. τρηχῖῖ λεχέεσσι, κ, 12.
τραχὺ, ι, 27. II. 285. XLI, 3. τρηχεῖα, ν, 242. III, 273. τρηχεῖαν, ε, 425. ξ. I. τρηχέης, κ, 417. 463.
τρὶ', ο, 468. τρία, ρ. 515. III, 447.
τρίαινα, δ. 506. ε, 292.
τρίβω, III, 447.
τρίγλυπα, μαρέσθαι, ἕρμασθαι, σ, 297.
τρίπτα, & τρεπτὰ, β, 106, ν, 377. τ, 151. ω, 140.
τρίζουσαι, ω, 5. 7.
τρικάδ', φ, 19. τρικόσιοι, ξ. 20.

τρὶς

τρὶς τετρακόσιοι Fragment. 234. τετρακοσίοισιν, ρ, 390.
Τετάκων γλῶ, II, 211. Τέτκος, II, 213.
τετράτηλον, ἀκάμαντα, χρυσείην, ῥαῖδα, III, 527.
τετραβ', λοετροχόον, Ϟ, 435. τετράποδα μάζαν, θ, 434. ρ, 13. χαλκάσπιν, Fragment. 89.
τετράβοας, δ, 129. ἑκατόμβοιαν, ρ, 217. III, 179. τετράβοα ἐρατήμων, II, 443. ἰῦχάλκων, ο, 84.
τετράφαλον πιῆ ἴνις, ε, 127.
Τετραφόλιμος, Fragm. 128.
τρὶς, γ, 245. δ, 86. 277. ε, 306. Ϟ, 340. τρὶς ἕκαστον αὖσαι, ι, 65.
τρισκαίδεκα, ω, 339.
τρισκαιδεκάτῃ, τ, 202. τρισκαιδέκατος, Ϟ, 391.
τρισκοπάνισις, ἄρτις, I, 35.
τρὶς μάκαρες μὲν σοί γε πατὴρ, καὶ πότνια μήτηρ, Τρὶς μάκαρες δ' ἀσίγητοι, ζ, 154. Τρὶς μάκαρες Δαναοὶ, ἠδ' ἅπαξ· οἱ τότ' ὄλοντο, ε, 306.
τρισμοῦ πνεῦ ψυχαῖς δίδωσιν Ὅμηρος, λ, 632. ω, 5. 6. 7.
τρίστοιχοι, μ, 91.
τριχάτιω, δ, 97. τρίπαλον, ι, 89.
τρίτη, κ, 356. τρίτον, β, 89. τρίτος, ξ, 471.
Τριτογένεια θυγάτηρ Διὸς, ἀγελείη, γ, 378.
Τριτογένεια, * XXVII, 4.
τρίχα δ' σφισιν ἤνδανε βουλὴ, Ϟ, 506. Ἀλλ' ἤ τρίχα κοσμηθῆτον, ι, 157. τρίχα νυκτὸς, μ, 312. ξ, 483.
τριχάϊκις, τ, 177.
τρίχας, γ, 446 ξανθὰς, ρ, 399.
τρίχας, κ, 393. δώσόμεναι, I, 90.
τριχθὰ, ι, 71.
τρίψαι, ι, 333.
Τροίη, α, 355. δ, 6. ν, 315 ο, 153. σ, 265. ω, 37. ὑπὲρ Τροίης, α, 62. Τροίηθεν, γ, 259. 276. Τροίηνδε, γ, 268. Τροίης ἱερὸν πτολίεθρον, κ, 2.
τρομίες, XVI, 6. τρομίες, σ, 79. τρομίεσσι, π, 446.
τρόμος, σ, 87. ω, 49.
τροπαὶ ἡλίοιο, male de *Heliotropio*, ο, 403.
τροπαῖον, μυοκτόνον, I, 158.
τροπὶν, ν, 252. 422. μ, 424. 438. τροπίῳ, ε, 130. μ, 421. τ, 278.
τροποῖς, δερματίνοισι, δ, 782. Ϟ, 52.
τροφαῖς τελεῖν οἱ Παλαιοὶ ἐχρῶντο, β, 20.
τροφόεντα, κύματα, γ, 290.
τροφὸν, τ, 15. φ, 380. χ, 391. 394. 480. τροφὸς, ρ, 31. χ, 419. 485. 492. ψ, 289. IV, 114. φίλη, β, 361. δ, 742. τ, 21. ψ, 25. 39. 69. τροφῷ, τ, 489.
Τροφώνιος, ἠδ' Ἀγαμήδης, υἱὲς Ἐργίνου, II, 296.
τροχὸν, μ, 173.
τρύγην, *Primâ brevi*, II, 55.
τρυγηφόρος, II, 529.
τρυγόωσιν, η, 124.
τρύξοισι ἑ αὐτὸν, ρ, 388.
τρυπάνῳ, *Primâ longâ*, ι, 385.
τρυπᾷ, ι, 384.
τρυφάλειαν, χ, 183.
Tryphiodori ἅλωσις, β, 492.
τρύφος ἕμπισε πάντα, δ, 508.
τρυχόμενον, α, 288. τρύχεται, α, 248. τρυχόμενος, κ, 177.
Τρωαὶ, δ, 259.
Τρῶας, σ, 260.
τρώγλη, ζ, 90. I, 34.
τρώγλας, I, 183. τρώγλην, I, 52. τρώγλης, I, 113.
*τρωγλοδύοντας, I, 52.
Τρωγλοδύτης, & *Troglodyta*, Populus, I, 205.
τράω, I, 53.
τρᾶσε, οἵτός σε, φ, 293.
Τρῶες, ε, 310. Ϟ, 504. μ, 190. Τρώεσσιν, δ, 274. χ, 228.
τρωθῷ, I, 193.
τρῶκτου, ε, 415. τρώκτης, ξ, 289.
Τρωξάρτης, I, 108. 247. 249. Τρωξαρτίζω, I, 28. 103.
Τρωὸς, βασιλέως, IV, 114.
τρωπῶντο, ω, 535.
τρωπῶσα, τ, 521.
τρῶσεν, I, 212. τρώσῃ, π, 293. τ, 12.
Τρωσὶ, Ϟ, 82. Τρωσὶν, γ, 86.
τρώχων, ζ, 319.
Τρώων, ω, 237. γ, 85. 100. 220. δ, 243.
τύγχανε, ξ, 231.
Τυδείδαο, γ, 181. Τυδείδης δ, 280. Τυδέϊ, γ, 167.
τυκτὴν, καλλίροον, κρήνην, ρ, 206. τυκτῇ ἐν δεξαμενῇ, δ, 627. ρ, 169.
τύμβου, α, 239. δ, 584. μ, 14. ξ, 369. ω, 32. ἀμύμονα, μέγαν, ω, 80. τύμβῳ, λ, 77. ἀκροτάτῳ, μ, 15. * Διὸς, *Fragm.* 213. πολυκλαύτου, XXXVI, 5.
*Τυνδάρεω, λ, 297. ω, 198. Τυνδαρέῳ, λ, 298.
Τυνδαρίδαι, ταχέων ἐπιβήτορες ἵππων, XVI, 5. XXXII, 18. Τυνδαρίδεω, XVI, 2. Λάϊδης καλλιστόφου ἀγλαὸν πίνα, XXXII, 2. Διοσκόρους, XXXII, 1.
*τυπάναν, XIII, 3.
*τυπῇ, I, 194.
τύπλοι, χ, 86. τύπλοιτε, μ, 215. τύπλοισιν, XLVII, 19. τυπλομένων, χ, 309. ω, 184. τύπλον, χ, 308. ω, 526. ἄλλα θρεπτηρίοις, δ, 580. ι, 104. 180. 472. 564. μ, 147. 180.
τύραννοι ἀνηβάσιοι, VII, 5. τύραννος, à *Tyrrhenis*, VI, 8.
Turnebi Adversar. γ, 279.
Tyrius, Maximus, η, 100. 115. κ, 305. λ, 25. ν, 288. ξ, 327. ρ, 485. τ, 179. ψ, 222.
Τυρεφάτην, I, 221. Τυρεφάτῃ μεγαλήτορι, I, 136.
τυρὸν, κ, 234. τυρὸς, I, 38. τυρῷ, δ, 88.
Τυρρηνὸν, Φαρμακίδην, Κίρκης θεράποντα, λ, 133.
Τυρσηνοὶ, VI, 8.
Τυρῷ, β, 120. Τυρῶ, λ, 234.
τυρῷ, υ, 69.
τυρῶν πιερσὶ βεβῶτε, ι, 219. τυρῶν αὐτυμένους, & αἰνύμενοι, ι, 225. 231.
τυτθὲ, μ, 174. 388. τυτθὸν, ω, 435. τυτθὸς, ο, 380.
Τυφάονα δεινὸν τ', ἀρχαῖόν τε, II, 306. 352.
τυφλὸς, II, 172.
Τυφωεὺς, Τυφάων, Τύφων, Τύφως, &c. κ, 106. II, 367.
* Τύχη τὴ, *Fragment.* 133.
τύχῃσι, εὐδαιμονίην τὴ, X, 5.
τύχης, ζ, 290. τυχήσας, φ, 13. τύχησε, ξ, 334. τ, 291. τύχῃσι, III, 563.
τυχὼν, ο, 158. τ, 452. * τυχῦσα, I, 112, Not.
τύψας, χ, 98. τύψεν, I, 209.
τῳὸς, τ, 234.

Υ.

Ὑακινθίνῃ ἐν δαὶ ἐοικώς, κόμῃ, ζ, 231. ψ, 158.
ὑακίνθος, ὑάσδης * ἁλιθην, XVIII, 25.
ὗας, π, 341. ρ, 604. ἀρχίδοντας, Ϟ, 60.
ὕδωρ, ξ, 262. ρ, 431.

ὑβρίζεις, σ, 380. ὑβρίζοντες, α, 227. γ, 207. ρ. 588. υ, 170. 370. ὑβριζων, ρ, 245.
ὕβρει, δ. 627. π, 418. ρ, 169. 487. 581. ἀπάλαλον ἔχωσι λίην, π, 86. ὑμεναίαι, ψ, 64. ὑπέρβιον, α, 368. δ, 321. π, 410.
ὑβρις, ο, 328. ρ, 565. II, 541.
ὑβριστέων, II, 278.
ὑγρὰ κίλλυθα, γ, 71. δ, 842. ι, 252. ο, 473. II, 452.
ὑγρὴν, *Absolutè*, pro θάλασσαν, α, 97. ε. 45. υ, 98. πυλὸν ἐφ', δ, 709.
ὑγρὸν, δ, 458. ε, 478. ζ. 79. 315. η, 107. τ, 440. V, 3. XXIII, 3. ὑγρὸς, XVIII, 33.
Hyginus, γ, 135. ι, 191. κ, 82. 86. λ, 300. Not. *Schol.* μ, 63. Not. *Schol.* 70. Not. *Schol.* τ, 432. φ, 295. Not. *Schol.*
ὕδατι, I, 60. 91. 98. 157. περιρρεύσιν, I, 75. ὕδατι, I, 33. 73. 217. ὕδατ' ἀναάσσεται, ν, 109. ὕδατι, κ, 520. λ, 28. καλῷ, II, 120. λάβρῳ, ε. 70. I, 80. λιαρῷ, ω, 45. μιλιηδέϊ, I, 11, ψυχρῷ, ι, 391. ὕδατος, ε, 266. 475. γλυκερῷσιν, μ, 306. Στυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀπόρρωξ. κ, 514.
ὑδατοτρεφέων, ρ, 208.
*ὑδρεύοντο πολῖται, η, 131. ρ, 206.
ὑδρευόμην, κ, 105.
ὑδρηλὴ· II. 41. ὑδρηλοὶ. ι. 133.
ὑδρηναμένη, δ, 750. 759. ρ 48. 58.
Ὑδρομιδάων, I, 19.
ὕδωρ, I, 81.
Ὑδρόχοος, I, 224.
Hudsonii Johannis, S. T. P. Biblioth. *Bodleianæ, πρωτοφύλακος*, Edit. *Thucydidæ*, β, 65. μ. 73. Edit. *Dionysii Halicarnass.* λ, 281.
ὕδωρ, α, 110. ἀγλαὸν, γ. 429. ἁλμυρὸν, δ, 511. κακὸν, πολὺ, ζ, 86. *Animam* extinguere putabatur. δ, 511. μύλαι, δ, 359. ὄμβριμον, III, 516. πυλὸν, τ, 387. Στυγὸς καπνιβόμενον, ε. 185. ὑχρὸν, δ. 458. ψυχρὸν, ρ, 209. τ, 387.
Ὗε. Ζεὺς, παίνυχος, ξ. 457.
ὗες, ο, 555 ὗσι, ν, 410. φ, 363. ὗεσσιν, ξ, 8. ἀνακτορίῃσιν, ο, 396.
νίκ, ρ, 111. υ, 35. φίλον, δ, 765. υἷας, β, 115. υἱάσι, γ, 57. 387. κυδαλίμοισι, ξ, 206. υἱάσιν, γ, 32. υἷε κεφαιαὶ, ο, 242. ὑιὲ, δ, 462. θυοῖς ἐπείκελ', ὄλβιε, ω, 36. πολυτεύκτου Ἀιδόος, III, 438. υἱάσι, πιυτὸς, δ, 211. υἱέες, τ, 414. γυήσιος ἀλόχῳ, ξ, 202. ἠβάοντες, κ. 6. ὑεῖ, λ, 272. ὑεῖς, ο, 248. καθυπερτὸς, IV, 51. ὑίῳ, γ, 489. ὑιος, γ, 323. ἀρήϊος, ψ, 220. ἄρσεσι, ω, 38. μίσος ἄχεσι, γ, 104. βαθυρρήκτης οἴτῳ, γ, 139. Φίλοι, β, 51. ὑίων, ω, 222. ὑϊ, δ, 143. 771. ξ. 435. προῖσιν κυδαλίμοισιν, τ, 418. ὑὸν, α, 88. ἀγλαὸν, γ, 190. ἀρδεδέκεσθον, λ, 539. Γαμήϊον, η, 324. διΐφρονα, Φ, 18. καρτερόθυμον, φ. 25. περατοῦσι ἰδέσθαι, XVIII, 36. τοξοφόρου, II, 13. φαίδιμον, β, 386. ὑῒ, λ, 451. ὑὸς, α. 181. ἀγλαὸς, δ, 21. ἄλκιμον, III, 101. ἀμύμονα, κρατερὸς, γ, 111. ἀρήϊον, γ, 167 ἐρεύνιον, III, 28. ὑπέρθυμον, γ, 448. φαίδιμον, γ, 189. φίλον, β, 2. 17. ὑῷ κυδαλίμοιο, χ, 238.
ὑμνοὶ, *Fragment.* 202. ὑμνὸς, ω, 514.
ὑλάει, υ, 15.
Ὑλακίδης, ξ, 204.
ὑλακόμωροι κύνες, ξ, 29. π, 4.
ὑλάκτει. υ. 13. 16.
ὕλακον, π, 5. ὑλάοντο, π. 162. ὑλάουσιν, π, 9.
ὕλη, ε, 398. ἀδόσιος, XXVI, 7. παντοίη, ε, 273. πληθύουσα, ε, 63. ἔχει *ὕλη, II, 228. ὕλῃ καλαεσμένον, ν, 351. τ, 431. II, 225. III, 228. IV, 286. *ἀνθήον, ῥίον, ὄρεος, II, 139. ὕλην, ε, 475. δάσκιον, ε. 470. πολλὴν. ε, 257. ὕλης, κ. 159. ξ, 353. III, 238. αἰζαλέης, ι, 234. βαθείης, ρ. 316. νεοθηλέος, III, 82. πυκινῆς, ζ. 128.
ὑλήεντα, ξ, 2. ὑλήεντας, XXV, 8. ὑλήεντος, XIII, 5. ὑλήεντι, α, 186. ὑλήεσσα, ι, 24.
ὑμὲ, α. 375. β, 140.
ὑμέας, β, 75. 210. corrigo, & lego, pro ἡμέας, *δ, 652. μ, 163. φ, 198. ω, 395. II, 481. ὑμεῖς. β. 76. ὑμῶν, I, 55.
ὑμεναίοισιν, III, 276.
ὑμέναιον, α, 376.
ὑμέων. III, 1. *VIII, 1. *XIII, 1. ὑμετέῃ, XXX, 1. ὑμετέων, XXXVI, 19. ὑμετέοισιν. II, 190. XVIII. 27. ὑμετέων II, 178. ὑμετέῃσι, II. 19. 207. ὑμετέοισιν, II, 158. ὑμέων, VIII, 9. XVII, 11.
Hymnus, in *Apollinem Homero* vendicatur, II, 1. 146. ab *Apollodoro* laudatur, II, 316. *Eustathio*, II. 514. *Stephano*, ἐθνῶν πόλεων, II. 224. *Thucydide*, II, 1. 146. Vid. plura ad *Hymnos* ipsos; & de *Emendationibus*, titulo, *Homeri* Textus *emendatus*.
ὗν μάλα πίονα, πυριδίτηρον, ξ, 419.
ὑπαγορεύω τῷ ἑτέρῳ, λίαν, ζ, 131.
ὑπὸς ἀρχιόδοντος, θ, 476. ξ, 413. 438.
ὑπαγε, ζ. 73.
ὑπαὶ, Φ, 192. ρ, 225. υ, 126.
ὑπαιθέδεικεν, III, 165.
ὑπακούσας, κ, 83. ὑπακοῦσαι, δ, 283.
ὑπάκουσε, ξ, 485. IV, 181.
ὑπαλθαίνων, ο, 275.
ὑπαλύξαι, I, 89. ὑπαλύξας, Φ, 355.
ὑπάλυξεν, δ, 512.
ὑπάλυξιν ἔσσαο κακῶν, ψ, 287.
ὕπαρ, τ, 547. υ, 90.
ὑπάρξῃ, ω, 285.
ὕπατε κρειόντων, α, 45. 81. ω, 472. ὕπατος, τ, 303. *ὕπατον κέρας, *Fragment.* 148.
ὑπεβαλλεν, κ, 353.
ὑπέδησαν, I, 292.
ὑπέδυκε, β, 387. ὑπέδυσε, χ, 470. ὑπέδυ, ξ, 54.
ὑπέθραμε, κ, 323.
ὑπείδυ, κ, 398.
ὑπεδύσετο, ζ, 127.
ὑπεξέσσα, μ, 117.
ὑπείρ, γ, 73. δ, 172. ι, 254. II, 454.
ὑπείρεχε, XLVII. 2.
ὑπείρεχεν, XI, 2.
ὑπ' ὀμὸν κακὸν ῥύσαιτο, μ. 107.
ὑπεκλίνθη, ε. 463.
ὑπεκφεύσασιν, ζ, 83.
ὑπεκφεύξειν, Φ. 125.
ὑπεκφορίεις, ζ. 87.
ὑπέκφρασε, γ. 496.
ὑπεκφυγὰ, ψ, 320. ὑπεκφυγέειν, μ, 216. ὑπεκφύγοι αἰσὰν ὀλέθρου, μ, 287. π, 372. υ, 368. ὑπεκφύγομεν κακότητα, γ, 175. ι, 489. κ, 129. ὑπεκφυγὼν, ι, 186. μ, 446.
ὑπελείπετο, ε, 230. ὑπέλειπον, π, 50.
ὑπέλθοι, σ, 149.
ὑπέλυσαν ι, 463.
ὑπέμενεν. κ, 258. ὑπέμεινε, α, 410.
ὑπεμνήσαθε, χ, 38.

ὑπὲμνησεν, α, 321.
ὑπ' ἐξ ἐρεῖδας, λ, 37.
ὑπεξαγάγοι σὺ δυίμων εἴκαδε, σ, 146.
ὑπεξέφυγον αὐτὴν, λ, 382.
ὑπέρας, ε, 260.
ὑπερβαίνων, III, 23.
ὑπερβαλέειν, λ, 596.
ὑπερβασίης, χ, 168. ὑπερβασίην, ν, 193. χ, 64. ὑπερβασίης ἀλιταιτῆς, γ, 206.
ὑπέρβη, Θ, 80. π, 41. ρ, 30. ψ, 88.
ὑπέρβιον, α, 368. δ, 321. π, 410. ὑπέρβιος, ο, 212.
Ὑπερβορέης, VI, 29.
Ὑπερείη σύρυχόρη, ζ, 4.
ὑπερίκα φαιδίμπας ἀσπὶς, ν, 93.
ὑπερηνορέοντες, β, 266. ὑπερηνορεόντων, β, 324. 331.
ὑπερήφ, Θ, 198.
Ὑπερησίλεω, πόλιν Ἀχαιΐας, ο, 254.
Ὑπερθεπικόν, αὐτὸ συγκεκλεικῶς, λ, 482.
ὑπέρθυμοι, δ, 784. ὑπερθύμοιο, λ, 268. ὑπερθύμοισι, η, 59. ὑπέρθυμ-Ⓒ, γ, 448.
ὑπερθύρεον ἀργύρεον, χρυσέη ϑ' ὑπερξοΐνη, η, 90.
ὑπερκαίνοντο, ψ, 3.
Hyperides, β, 319.
Ὑπερίοιο, μ, 133. 346. 374. Ὑπερίοι-Ⓒ, α, 8. μ, 263. XXVII. 13. αἰνότ-Ⓒ, δυσμενέα, α, 24. Ὑπεριονίδαο, μ, 176. Ὑπερίων, II, 369. XXX. 4.
ὑπερκύψει, XLVII. 22.
ὑπερμενέα, VII, 1.
ὑπερμενίοιτις, τ, 62. ὑπερμενίων, μ, 205. υ, 222.
ὑπερφιάλοισιστο, ρ, 268.
*ὑπέρπτατο, Θ, 192. χ, 280.
ὑπέρχοι χεῖρα Κερνίων, ξ, 184.
ὑπέρτερα, γ, 65. υ, 279.
ὑπερτελέϊ, ζ, 70.
ὑπερφίαλοι, ζ, 274. ὑπερφιάλοισι, α, 134. β, 310. ὑπερφιάλοισιν, ν, 373. ὑπερφίαλον, δ, 503. ὑπερφιάλως, α, 227.
ὑπέρχεται, XXIX. 3. ὑπερχόμενον, ρ, 64.
ὑπερῷ, α, 362. β, 358. δ, 751. 760. 787. ρ, 49. τ, 602. φ, 356. ψ, 1. 364.
ὑπερῴῃσι, σ, 301. ψ, 85. σταλάσσω, π, 449. σ, 205. τ, 600. χ, 428.
ὑπερῴῃφι, α, 328.
ὑπερφίου, ρ, 101. τ, 594. ὑπερφίῃ ἴσαν ὀφαίνων, ο, 516.
ὑπέρφης, ι, 365. κ, 483.
ὑπέρχεο, ν, 133. ὑπέρχεται, δ, 6. λ, 290. ω, 334.
ὑπέρφηνε, ρ, 409.
ὑπέρχθε, ξ, 49.
ὑπέρωθεν, μ, 21. ὑπέρωθε, ε, 476. κ, 31.
ὑπηνήτης, κ, 279.
ὑπηοίη εἰβη, ρ, 25.
ὑπήχθη, β, 91. ν, 380. ὑπήχθομαι, ϑ, 347. III, 275. ὑπηχθόμενοι, ο, 462.
ὑπνοιο, IV, 181. ὕπνου, δ, 105. ἀπείρονα, η, 286. γλυκὺν, ϑ, 395. ἥδυμον, III, 441. ἡδὺν, α, 364. νήρατον, IV, 178. ὕπνῳ, III, 289. ὕπνος, β, 398. γλυκερὸς, ε, 472. γλυκὺς, η, 289. λυσιμελὴς, λόων μειλιδήμοιϑε ϑυμῷ, υ, 56. μειλιηδὴς, τ, 551. νήδυμ-Ⓒ, δ, 793. πολὺς, ο, 393. χύτλι-Ⓒ, κ, 68. ὕπνε δῶρον ἐλεντε, π, 481. τ, 427. ἡδύ-Ⓒ, ο, 44. ψ, 17. ὄρη, λ, 378. ὕπνῳ, ζ, 2. η, 318. γλυκερῷ, δ, 295. ψ, 255. μαλακῷ, ο, 6. νηλεΐ, μ, 372.
ὑπνώοντες ἰαχήσ, ε, 48. ω, 4.
ὑποβλήδην, III, 415.
ὑπόβρυχα, ε, 319.
ὑποβρυχίοις βῶς, III, 116. ὑποβρυχίων, XXXII, 12.
ὑπογναμπτῳ φρεσὶν ὁρμὴν ψυχῆς ἀπατηλὸν, VII, 13.
ὑποδδέμεναι, γ, 214. π, 95.
ὑποδδίσας, ι, 377. π, 425. ὑποδδίσασα, κ, 296.
ὑποδέγμεν-Ⓒ, ν, 310. π, 189.
ὑποδέδεγμαι, II, 284.
ὑποδείσας, β, 66.
ὑποδέξομαι, π, 70. τ, 257.
ὑποδήμεθα, ο, 368. σ, 360.
ὑποδμηθῆναι, XVI, 4.
ὑποδμώς Πασιφάεια-Ⓒ, δ, 386.
ὑπόδρα ἰδών, β, 165. ρ, 459. σ, 14.
ὑποδρηπῆρες, ο, 329.
ὑποδρύασιν, ο, 332.
ὑποδῦσα, δ, 435. ὑποδύσεαι, υ, 53.
ὑπὸ — ἐδέκαδε πέδιλα, α, 96. β, 4. ρ, 2.
ὑπὸ — ἐδύσατο, δ, 425. 570.
ὑποείξειν, π, 42.
ὑποζεύξω, ο, 81.
ὑποθημοσύνησιν, π, 233.
ὑποθήσομαι, ω, 279. β, 194. ε, 143.
ὑποκλοπίοιϑε, χ, 382.
ὑποκρίμνη, II, 284.
ὑποκρίνασϑε, ο, 170. ὑποκρίνοι, β, 111.
ὑπόκυκλον, δ, 131.
ὑποκυσαμένη, λ, 253. XXXI. 15.
ὑπολαμπομενάων, τ, 44. ψ, 290.
ὑπολείψομαι, ρ, 276. 282. τ, 44.
ὑπομνήσασα, ο, 3.
ὑπονηίῳ, γ, 81. ὑπονηίῳ, α, 186.
ὑποπροκλίσας, η, 126.
ὑποσσείσας ἱμάντα, ι, 385.
ὑποτὰς, γ, 99. δ, 129.
ὑποτεκμήρατο, υ, 212.
ὑποτρέσας, υ, 139.
ὑποφρίσας, Θ, 301.
ὑποφρίσσω, σ, 23.
ὑπόχθιος, κ, 483.
ὑποχαλκεί-Ⓒ, ο, 195. 203. III. 518.
ὑπότρομος, II, 476. ὑπότρομον, χ, 35. ὑπότρομος, υ, 332.
ὑπουρίου κλέ-Ⓒ ἀνὰ μάχην, ι, 264.
ὑποφλαμένη, ο, 171. ὑποφλάμεν-Ⓒ, δ, 547.
ὑποχείρι-Ⓒ, ο, 447.
ὕπλιος, ι, 371. σ, 397. I, 86. 105. 239.
ὑπωλένιον, III, 507.
ὑπωρείαων, XL, 5.
ὑπώρεος, ω, 62.
ὑσμῖνας, λ, 611. IV, 11. ὑσμῖνι κρατερῇ, λ, 416.
ὑστάτῳ ϗ πόμῳδε, δ, 685. ν, 13. 119. χ, 78. 134.
ὑστέρου, ι, 14.
ὑφαίνε ἰσὸν, β, 94. ω, 128. ὑφαίνει, ο, 516. ὑφαίνεσϑ, τ, 139. χρυσείῃ καρκίδι, ε, 62. ὑφαίνεσκε, β, 104. τ, 149. ω, 138. ὑφαίνοι, XLVIII, 10. ἄλλοι ὑφαίνωσι, ε, 356. ἄλλος ϗ μῆτιν ὑφαίνεσϑ, ι, 422. μῆτιν, δ, 678. ὑφαίνεσϑ ἀλιπόρφυρος φόρος ν, 108.
ὑφαιρεῖ, ν, 218. ὑφαιρεῖν, ν, 136. π, 231. IV, 140.
ὑφαίσσω, γ, 274.
ὑφίστις, II, 504.
ὕφημαι, *Priori* productâ, I, 181. 185.
ὑφήμας σὺ φρεσὶ μῆτιν, δ, 739.
ὑφήνασϑ ἰσὸν, ω, 146.
ὕφηνον μῆτιν, ν, 386. σὺν μῆτιν ὑφήνω, ν, 303.
ὑφορβοὶ, ξ, 410. ὑφορβὸν, π, 477. quare δῖον vocat. ξ, 3. π, 56. ρ, 507. φ, 80. ὑφορβὸς, π, 156. δῖος, ξ, 48. 401. 413. ο, 300. ϑῦες, π, 1.

ὑφόωσι, η, 105.
ὑψαγόρη, β, 85. 303. ε, 406. ὑψαγόρεω, α, 385.
ὑψαρίφης, η, 85. 225. ν, 111. ο, 248. 423. 431. τ, 526.
ὑψηλὰ, ν, 45.
ὑψηλάων, γ, 407. ὑψηλὸν, α, 330. ὑψηλοῖο, α, 126.
ὑψηρεφέα, δ, 757. ὑψηρεφὴς, δ, 15. 46.
ὑψι βώλῳ, II, 516.
Ὑψιβόης, I, 202.
ὑψιβρεμέτης, ε, 4. ψ, 331. III, 329.
ὑψικάρηνοι, IX, 265.
ὑψίκαρηνον, κ, 158.
ὑψικόμοιο, μ, 357.
ὑψιμήτωιο, XL, 5.
ὑψιμέδοντος, XLII, 3.
ὑψιμελαθρέων, III, 103. 134. 399.
ὑψιπετήων, ω, 537.
ὑψιπέτηλα, λ, 587. ὑψιπέτηλον, δ, 458.
ὑψόροφον, β, 337.
ὑψόωσας, I, 80.
ὑών, υ, 405. ξ, 414. 525. ο, 39. ἀρχεδύπτην, ξ, 416. vid. συῶν.

Φ.

Φαβίοιτος, ν, 93.
Fabricii, Johannis, Alberti, Bibliothec. Grac. III, 51.
Φαβιανῶν, ο, 117. σ, 328.
Φαγίνοι, κτενὰ, ζωὸν, π, 429. φαγέμεν, κ, 386. ο, 377. π, 143. ρ, 404. σ, 3. Φάγης, ι, 347. Φάγωσι, Φ, 477. Φάγωσιν, β, 76.
Φάε, ξ, 502.
Φάεσι, κηλὰ, π, 15. ρ, 39. τ, 417.
Φαέθοντ', ψ, 246. Vid. Λάμποντι.
Φαέθουσα, μ, 132.
Φαέθων ἠέλιος, σ, 479. λ, 16. τ, 441. χ, 388.
Φάεσι, Φ, 429.
Φαεσσὰ, ζ, 19. Φαεσσὰς, κ, 230. Φαεσσῇ, ζ, 316. Φαεσσὶν, ξ, 74. Φαεσσῖς, δ, 188. Φαεσσόεσσαν, πυρὸς αὐγῆς, IV, 86.
Φάεσσι, μ, 383. Φαεσσῃ, γ, 2. Φαεσσιν, σ, 307. Φαεσσιν μ, 383. Φαεσσιν, σ, 342.
Φαεσιμβρότῳ, κ, 138.
Fazellus, Thomas, ι, 187.
Φαίδιμα, π, 251. λ, 99. 201. 487. μ, 82. ω, 76. Φαίδιμον, β, 386.
Φαίδιμον, γ, 189 ἥρως, Σεδονίων βασιλῆα. αι Χείρωνα, δ, 617. ο, 117.
Φαίδιμος λ, 320.
Φαίη, σ, 217. ψ, 135. II, 151. 163.
Φαίηκας, ζ, 284. 327. θ, 86. ψ, 338. Φαίηκες, ζ, 195. ἀγαυοὶ, ζ, 55. ἀμύμονες, θ, 428. δολιχήρεσμοι, θ, 191. ἴδρεις, η, 108. ναυσίκλυτοὶ, η, 39. π, 227. Φαίηκεσσ' ἀνάγῃσιν, ζ, 241. Φαίηκεσσι φιληρέτμοισι, ε, 386. Φαίηκων, ε, 35. μεγαθέμων, η, 16.
Φαίην, υ, 326. Φαίης, γ, 124.
Φαίηξιν, η, 62.
Φαῖνε, θ, 499. σ, 66. Φαίνετ', ε, 410. Φαίνει, σ, 73. XXX, 8. Φαινέσκετο, ν, 194.
Φαινὰ, *Fragm.* 132.
Φαεινὸν, γ, 296.
Phalaris Homerum alludit, γ, 26.
Φαλάρειδος δοχὴ σ, 84.
Falkenberg. Gerard. in *Nonni Dionyſiac.* π, 35.
Φανείη, ε, 394. Φανείης, ν, 402.
Φάεσσι, λ, 586.
Φάνη, β, 2. γ, 404. 491. δ, 306. Φανῆναι, κ, 410. σ, 159. 164. Φανήτω, υ, 101.
Φάντο, ω, 459.
Φάο, π, 168. σ, 170.
Φαῶ, γ, 335. γλυκερὴν, π, 23. ρ, 41. ἠελίοιο, κ, 498. λ, 92. ν, 33. ξ, 44. π, 220. υ, 207. φ, 226. ἠῶς, ν, 94. φαεσιμβρότῳ, τ, 34.
Φάρε' ἄνακτα, ε, 258. ἀλιπερφυρέων, δ, 108. Φάρια καλὰ, ω, 276. Φάρεσ', θ, 186. λάθρῃ, II, 121.
Φαρέτρῃ, ζ, 270. ι, 314. ἰοδόκῳ, φ, 12. Φαρέτρῃ, φ, 233. χ, 71. II, 6. ἰοδόκην, φ, 59. ἰῶν ἰμωτλείην, χ, 2. Φαρέτρης ηγίλης, φ, 417.
Φάρμακα, κ, 326. 327. θυμοφθόρα, β, 329. κακὰ, 213. Φάρμακα, δ, 230. ἄγγεια. XLVII, 16. ἐσθλὰ μεμιγμένα, πολλὰ δὲ λυγρὰ, δ, 230. φαιδίμβρῳ, δ, 227.
Φάρμακον, δ, 220. κ, 302. 317. 392. ἀνδροφόνον, α, 261. ἐσθλὸν, κ, 287. 292. ἀλόχῳσιν, κ, 394.
Φάρμακόσσαν, ι, 393.
Φάεσι δὲ κικλήσκουσι, δ, 355.
Φᾶρος, β, 97. ἀργύφεον, ε, 230. ἰῶπλυνὲς, θ, 392. κάλὸν, γ, 467. λεπτὸν, ἓ χαλεῖν, μέγα, ἀργύφεον, κ, 543. 544.
Φάρυγος, ι, 373. τ, 480.
Φάσ', γ, 188. η, 312. * ψ, 125.
Φάσγανα, π, 295. χ, 74. * κωπήεσσα, *Fragment.* 225. Φάσγανον, λ, 82. χ, 84. ἀκαχμένον ἐμοῦ
Φοστέρωθεν, χάλκεον, χ, 79. ὀξὺ, κ, 145. λ, 94. χ, 90. Φασγάνῳ λ, 423. χ, 98.
Φᾶσ', ξ, 200. Φᾶσ', an Φάσ', ι, 504. λ, 442.
Φασὶ, α, 33. 189. 220. β, 238. Φασὶν, γ, 84. 245.
Φάσκες, λ, 305. Φάσκεν, κ, 331.
Φάτιν, Φ, 323. κακὴν, I, 137. Φάτις, ψ, 362. ἰοδόκη, ζ, 30.
Φάτιγ, δ, 535. λ, 410.
Fayries, Genii ità dicti, IV, 265.
Φείδεο, π, 185. χ, 54.
Φειδοὶ, ξ, 92. π, 315.
Φειδὼν, ξ, 316. Θεσπρωτῶν βασιλεὺς, τ, 287.
Feithii, Everhardi, Antiquit. *Homerica,* γ, 279.
Φερσὶς, ο, 296. II, 427.
Φέρεσκον, VII, 2.
Φέρεται, XXIX, 2. Φέρεσθ', XXIX, 4.
Φέρες, pro ἤνεγκε, α, 428. Φέρε, Φερέτω, Φ, 424.
Φερεκράτης, β, 135. 289.
Φερεκύδης λ, 263. 320. μ, 70. 265. ο, 223. 225. τ, 432. 523.
Φερέσβιος, II, 341. XXIX, 9.
Φέρεσκεν, ι, 426.
Φερῆσ' ἔνι οἰνία πολλὰ, δ, 798.
Φέρεται, ε, 164. κ, 507. τ, 111.
Φέρεται, α, 405.
Φέρεσθ', λ, 477.
Φέρτερος, ε, 170. ζ, 6. ι, 276. μ, 246. π, 89. χ, 289.
Feſtus, δ, 477. ξ, 23.
Φεύγα, γ, 167. XVIII, 38. * Φεύγουσι, III, 483. Φεύγων, ε, 446. Φευξεῖζ, χ, 67.
Φευκτὸν, Φ, 299. * ξ, 489. non Φυκτὸν, vid. ad *Iliad.*
Φήμη, λ, 127. ψ, 275.
Φηλητὰ, III, 445.
Φηλητοὶ, III, 67. Φηλητόσυν, III, 159. Φηλητῶν, III, 175. Φηλητὴν, III, 67.
Φηλητὴς & Φηλὸς, III, 67. &c.
Φήμη', III, 546.
Φήμης, β, 35. Φήμην, υ, 100. 105.
Φήμη δ' εἰς ἑαυτὸν ἦλθε, *Fragment.* 190.
Φημὶ, β, 171. δ, 141. 493. ε, 290.
Φήμιε, κ, 337. Φήμιον, ε, 263. Τερπιάδης ἀοιδὸς, χ, 331. Φημίῳ, α, 154.
Φῆμον, ο, 467. ἀδυνάτοι, ζ, 273. δήμιον, π, 75. τ, 527. χαλεπὴν, ω, 200. Φήμης δήμου χαλεπῆς, ξ, 239.

φῆναι, γ, 173. π, 217. φήνη εἰδομένη, γ, 372.
φήνεις, μ, 334. φήνωσι, ο, 26.
φηνῶς, γ, 488. ο, 186.
φής, α, 391. η, 239. φῆσθα, ξ, 149. φησὶν, α, 168. 215.
φθάμενος, τ, 449.
φθέγγαθ', II, 164. φθεγγομένη, III, 481. φθεγγομένου, χ, 329. φθέγγοντο, μ, 249.
φθείρεσι, ρ, 246.
φθεῖτ', λ, 329. φθίεσθαι, π, 383. φθίεσι, ω, 436.
φθῆ, χ, 91.
Φθίην, λ, 495.
φθίης, β, 368.
φθιμβρότοιο, λ, 557. φθιμβρότοισι, ω, 435.
φθινύθουσι, ε, 161. φθινύθοντος, ξ, 262. τ, 307. φθινύθοντων, κ, 470.
φθινύθῃ, π, 145. φθινύθουσιν, ω, 250.
φθίσας, δ, 741. π, 428.
φθίσαν, υ, 67. φθίσεσθε, ν, 384.
φθίσθαι, ξ, 170. ο, 353.
φθισίμβροτον, χ, 297.
Φίσσωμον, π, 369
φθογγὴν, ι, 167. φθογγῆς, μ, 198.
φθόγγον, μ, 41. 159. ψ, 326. βαρὺν, ι, 257. φθόγγῳ, σ, 198.
φθονίῃς, α, 346.
φθονέω, pro ἀρεῖσθαι, τ, 348.
φιλέεσκε, α, 264. φιλέεσκεν, σ, 430.
φιλέησιν, ε, 70. φιλεῦντ), XXIV, 5. φιλεῦντας, γ, 221. φιλέων, τ, 195. ω, 271.
φίλη, β, 88. φίλῃ, β, 373. φίλην, δ, 586. φίλης, α, 203.
φιληρέτμοισιν, α, 181. 419. λ, 348.
φιλῆσαι, ξ, 322. φιλήσαι, α, 123.
φιλησέμεν, δ, 171. φιλήσω, ξ, 388.
φιλίων, pro φίλτερ, τ, 351. ω, 267.
φίλοι, β, 70. ξεῖνοι, α, 313.
φιλοίη, δ, 692.
φιλοίτιδι δίῃ, φ, 240. φιλοίτιος, φ, 388, χ, 339. ὄρχαμος ἀνδρῶν, υ, 185. 254.
φιλοκέρτομε Πολυφρασίδη, ψ, 287.
φιλοκηδέα, III, 478.
φιλόκροον, XVIII, 2.
φιλοκτεάνοιο, β, 190.
φιλοκτήτην, Ποιάντιον ἀγλαὸν υἱὸν, γ, 190. Φιλοκτήτης, δ, 219.
φιλοκυδίος, ὥος, III, 375. φιλοκύδεα κῶμον, III, 478.
φιλολήϊος, III, 335.
φιλομμειδὴς, δ, 343. ε, 134.
φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη, δ, 362. IV, 17. 49. 56. 65. 156.
φίλον, α, 363. γ, 398. δ, 225.
φιλόξεινοι, ζ, 121. δ, 576. ι, 176. ν, 202.
Philoxenus, I, 40.
φιλοπαίγμονος ὀρχηθμοῖο ἰγνύεσθον, ψ, 134.
φιλοπτολέμοιο, *Fragm.* Iliad. χ, 388.
φίλος, ὅ, α, 301. γ, 199. 313. 375. δ, 413. ε, 17. 415.
Philostratus, κ, 305. υ, 69.
φιλοτήσια ἔργα, λ, 245.
φιλοτησίῃ, ο, 55. 536. φιλοτήσι, γ, 363. Ἄρεος φιλοτήσιος, δ, 267. ἐρατεινῆς, ψ, 300.
φιλοφρονέων, π, 17.
Philochorus, υ, 155.
φίλτατε ἑταίρων πάντων πολὺ, ω, 516. φίλτατη, δ, 284. φίλτατος, π, 445 φίλτερος, λ, 359.
φιλῶ σε, III, 382.
Φίλων Ἐρίννυος, λ, 538.
Philo Judæus, χ, 256. 347.
φιτρὲς, μ, 11.
* Φλεγύεω βασιλῆος, XV, 3.
Φλεγυῶν ὑβριστάων, II, 278.
φλεχθείη, XLVII, 23.
φλιῆσι, ρ, 221.
φλίψῃ, ρ, 221.
φλὸξ, ω, 71.
φοβηθεὶς, π, 163.
φόβου, ω, 57. κρυόεντος, I, 72.
Φοῖβε, II, 20. 127. 146. III, 330. XX, 1. ἄναξ ἑκάεργε, II, 257. Ἥλιε, II, 120. Φοῖβον, II, 48. Φοῖβος, ἀκερσεκόμης, II, 134. Ἀπόλλων, γ, 279. δ, 79. II, 130. 201. 254. 285. 294. 362. 375. 388. 399. III, 365. 420. ἑκατηβόλος, II, 134. Φοῖβε, II, 52. 87. 447. Ἀπόλλωνος, ι, 201. II, 395. III, 424. XXVI, 14.
Φοίνικας ἀγαυὺς, ν, 272. Φοίνικες, ἄγχιστα μυεῖ· ἀθέμιστα νηὶ τεῦκται, ναυσικλυτοὶ ἄνδρες, ο, 414. πολυσταίπαλοι, ο, 418.
Φοινίκην, δ, 83. ξ, 291. * Φοινίκης, *Fragm.* 149.
Φοίνικι Φαεινὸν ἰμασθῆναι βοὸς, ψ, 201.
Φοίνικι, pro Palmâ, II, 117.
Φοινικόεσσαν, ξ, 500. φ, 118.
Φοινικοπάρῃος, λ, 123. ψ, 271.
Φοίνικος αἰζηοῖσιν, II, 18. Φοίνικος νέον ἔρνος, ubi de Palmâ Deliacâ, ζ, 163.
Φοινίκων ἀνδρῶν ἦν ἀκύαλος νηῦς, ο, 472. Φοῖνιξ, τεχνήτης, ἀπείπαλιμ εἰδὼς, ξ, 288.
Φοίνιον, σ, 96.
Φοίνισσ', ἀγλαὰ ἔργ' εἰδυῖα, καλὰ, μεγάλη τε, ο, 416.
* Φοινίσσῃ δ' αἵματι γαῖαν, *Fragm.* 197.
Φοινὸν, II, 262.
Φοῖτα, μάκρὰ βιβῶσα, λ, 538. Φοιτᾷ, XVIII, 3. 8. Φοίτων, κ, 119. ξ, 355. Φοιτῶσ', β, 182. Φοιτῶσιν, XVIII, 20. Φοιτῶσι, IV, 124.
Φοιτίζεσκε, XXV, 8.
Φονῆας, 433.
Φόνοι, λ, 611. Φόνοιο, χ, 63. ω, 483 Φόνον, β, 165. αἰπὺν, δ, 843. π, 379.
Φόνος, δ, 771. Φόνῳ, π, 234. Φόνῳ, λ, 415.
Φόρβαντι, II, 211.
Φορεῖεν, ο, 127. χ, 437. Φορέσσαι, χ, 185. Φορίσσαι, ε, 328 Φορεῦσι, I, 44. Φορέουσι, μ, 68. IV, 212. Λιβὸς, τ, 333. Φορέουσι, β, 390.
Φορῆναι, ρ, 224.
Φόρκυνος, θυγάτηρ, κλυτὸς ἀτρυγέτοιο μυείσης, α, 72. κλείουσι γλεγῶνες, ν, 96. 345.
Φόρμιγγ', II, 515. Φόρμιγγα γλαφυρὴν, χ, 340. ψ, 144. λιγαίην, δ, 67. 105. 254. 261. 537. χ, 332. ψ, 133. XX, 3. Φόρμιγγας, I, 19. Φόρμιγγι, ρ, 430. III, 503. γλαφυρῇ, II, 183. Φόρμιγγος, δ, 99. φ, 406. γλαφυρῆς, ε, 262. Φόρμιγξ, β, 270. II, 184.
Φορμίζων, α, 155. δ, 18. δ, 266. II, 182.
Φορόνη, ι, 320.
Φορτίδος, ι, 323. εὐρείης, ε, 250.
Φόρτυν, ξ, 296. ἔρωτος, Εὐρώπην, I, 77. Φόρτυ, δ, 163.
Φορύσσει, χ, 21.
Φορύξας, σ, 335.
Φυκιῦντ, V, 5. XVIII, 1.
Φόως, ε, 2. λ, 222. τ, 64. ψ, 348.
* Φρεάγδην, L, 122.
Φρασμοσύνῃ, II, 99.
Φρασσάων, α, 294. π, 312. Φρασσάμην, ν, 373. Φρασσάσκετο, II, 346.
Φράσσω, λ, 623. Φράζεο, δ, 395. Φραζοίμεθα βουλὰς, λ, 509. Φραζόμεσθ',

φρεζόμεθ', γ, 129. φρεζομάω, ω, 126. φρεάζου), β, 367.
φρεξαμένοιο, I, 165.
φρεάξε, ε, 256.
φρένες, π, 260. χ, 158. ω, 330. IV, 178. φρεσιμέλω, ψ, 75.
φρεσίν, λ, 22. φρεσί), ψ, 114. φρεσὶν ὁμῇσι καὶ ἠΐσμῃ ἐκάστην, τ, 501. φρεσὶν ἀσπαίρῃ, γ. 242. φρεσὶν ἐμβάλῃ, κ. 453. ω, 390. φρεσὶ), α, 205. ω, 216. XXXVII, 11. φρεσὶ σοφὸν ἔμμεναι, ε, 188. π, 238. φρεσὶ σόμοσδ', ψ, 140.
φρίνας, α, 42. δ, 264. θ, 168. αἰσίμη, ψ, 14. *ἀμφὶ γαληνὼς, II, 273. εὐπατερείδης, σ, 326. ἠμπεδοι, I, 187. ἰώλεκες, ζ, 117. ἠλεὶ, β, 242. πουλυβώτης, IV, 38. 244. φρίνες, ι, 301. ἀγαθαὶ ἧσιν ἀμύμονι Πηνελοπείῃ ω, 193. ἀμφιμέλαινα, δ, 661. ἐμπεδοι, κ, 493. σ, 214. εὐαίσιμοι, σ, 219. ἰώλεκι, λ, 366. ἴνι τοὶ φρένες, ὐδ' ἤθεαι, φ. 288 φρεσὶ, ζ, 65. φρεσὶ δ' φρεσὶν, α, 89. 115. ἀγαθῇσι, γ, 266. ξ. 421.
φρεσὶ μελαίνῃ, δ, 402.
Φρίκιος, λαοί, μάρτυρες ἐπιβήτορες ἵππων, XXXVII, 4.
φρίξας τῦ λοφιὴν, τ, 446. φρίσσει, XXVI, 8. φρίσσοντες, II, 516.
Froissard, τ, 457.
φρυγίης, ε, 89. φρυγίην', β, 116. φρυγίων, α, 43. κακὰ, υ, 5.
φρυγὶ ἤγαγε πομπὴν, καλὸ, δ. 258. πίεν οἶδε λίνας, ἠδὲ φρύγιν ἄλλων, γ, 244.
Φρυγίοιο, β, 386. δ. 630. 648.
Φρύγιαι Ὀρτυγίδην, γ, 282.
Φρύγας αἰολοπώλους, IV, 138.
Phrygia dives, IV, 140.
Φρυγίης εὐτειχήτοιο, IV, 112.
Φρυχθήναι, XLVII, 4.
Φῦ, ἴν τ' ἄρ οἱ — χερὶ, ζ, 302. θ, 291. κ, 280. λ, 246. ο, 529.
Φύγα, κ, 131. σ, 154. Φυγάων, δ, 504. μ, 120. Φύγαι, α, 64. γ, 230. ι, 22. μ, 66. Φύγασκε, ρ, 316.
Φυγὴ, χ, 306.
Φύγῃ, I, 246. φύγοι, δ, 789. Φύγοιμι γαίαζε, ἢ κῆρα, μ, 157. νύκτ' ἀκάκητα, γ, 175. ι, 489. κ, 129.
Φυγοπτόλεμος, ξ, 213.
Φυγὼν, ο, 277. ὑπὸ, ι, 17.
Φύει, τὰ μὲν --, ἄλλα δὲ πέσσει, η, 119.
Φῦζαι κακὴν, ἡμοῖς ἑτέροισι, βάλεν, ξ, 269. ρ, 438. III, 114.
Φυὴν, ε, 212. ζ, 16. 152. η, 210. θ, 168. II, 465. III, 331. IV, 202. ἐ κακὸς ἐὼν, θ, 134. ἐρέουσα, III, 31.
Φυκῖδι, vid, Φικῖδι
Φῦλ', γ, 282. ο, 408. II, 161. 538. III, 539. IV, 129. φῦλ' ἀνθρώπων αἰσιφαλῆα, II, 298. δύσζηλοι εἰμὲν ἐπὶ χθονὶ, η, 307. κλυτὸν, II, 355. ἀδεκλυτὸν, II, 537. φῦλα, III, 575. IV, 3. ἄγελαι, η, 206. I, 275. κλυτὸν, II, 273.
Φυλακῆς, λ, 289. ο, 236.
Φυλακέοιο, ο, 231.
Φύλακας, II, 544. Φυλάκεσι. III, 527. Φυλάκεσσι, χ, 195. Φυλάξω, δ, 670. ε, 466. Φυλάξων, ρ, 593. Φύλακας, δ, 526. Φυλάσσειν, β, 227.
Φυλεὺς, ε, 477.
Φυλὰς, η, 106. 285. ι, 51. I, 162. τέρεινα, μ, 357. Φύλλοις, I, 160. Φύλλοισι, ε, 491. η, 287. μ, 103. Φύλλων, ε, 483. 487. ζ, 129. λ, 193. τ, 443.
Φῦλον, θ, 481. ξ, 68. 181.
Φυλόπιδα ζήσειν πολυαϊκ@ πολέμοιο, λ, 313. Φυλόπιδος, π, 268. κρυερῆς, VII, 15. Φύλοπιν αἰνὴν, ω, 474.
Φυλὰ, δ, 125. 133.
Φύντες, α, 381. σ, 409. υ, 268.
Φύξιμον, ε, 359.
Φύον), ι, 109. Φύοντο, ω, 409.
Φύρσω ῥῆγος κὰι χείλεα, αἵματι@, σ, 21.
Φύσας, ε, ut τίς δὲ σ' ὁ Φύσας, I, 13. Φύσεις φυτὰ μυρίᾳ, II, 55.
Φυσίγναθε, I, 92. Φυσίγναθον, I, 247. Φυσίγναθος, I, 17. 56. 83. 118. 141. 145. Φυσιγνάθῳ, I, 67.
Φυσιζο@, λ, 300. Φυσιζόῳ, IV, 125.
Φύσιν αὐτῷ ἔδειξεν, κ, 303. εἰς Φύσιν ἰδὲν ὁμοῖον, I, 32.
Φυτὰ μυρίᾳ Φύσεις, II, 55.
Φυτιόων, β, 165. ε, 340. ο, 178. ρ, 159. Φύτευε, ξ, 110. ρ, 27. Φυτεύσειν Φυτὸν, ι, 108. Φυτῦσαν, δ, 668.
Φῶθ' Ἡρακλῆα, μεγάλων ἐπίτροπα ἔργων, φ, 26.
Φῶκαι, δ, 448. μέλαιναι, II, 77. νήποδες καλῆς Ἀλσσύδης φίλυπνοί, δ. 404.
Φώκαια, II, 35.
Φῶκας, δ, 411. ζαπεφόκης, δ. 450. Φωκαίων, δ, 436. ἁλιοτρεφέων, δ. 442. Φώκῃσι, ο, 479
Φωνὰς, πάντων ἀνθρώπων, ᾗ κρεμοβαλιαεῦν, II, 162, Φωνὴ, μ, 86. 396. ἄφαστος, IV, 238. ἐρατὴ, III, 425. θαλερὴ, δ. 705. τ, 472. Φωνῇ. ω, 529. III, 541. βεβρυχὼς, ω, 545. Φωνὴν, δ, 279. κ, 239. τ, 381. I, 263. τηλόθι, III, 385. τηλωρτάτῃ, III, 315. πολυηχέα, τ, 521.
Φωνήσαντα ω, 360. Φωνήσας, α, 122. Φωνήσασ', β, 269. Φωνησάσης, ω, 534. Φώνησεν, δ, 370.
Φωνόμιμο@, Ἑλένη, δ, 279.
Φωσφαμοῖσιν, ο, 104.
Φῶς, τὸ, III, 402.
Φὼς, ὁ, σ, 218. ἀλλότρι@, π, 102. ἰσόθεος, α, 324. υ, 124.
Φῶτ', ι, 431. μ, 100. Φῶτα, ζ, 199. ἐπιτεμόμενον ἄλκιμον, μέγαν, καλὸν, ι, 513. Φῶτας, μ, 123. ἀείσεις, δ, 530. 778. Φῶτες, α, 335. π, 250. Φωτὶ, β, 384. δ, 247. θ, 10. ξ. 514. ἔτι κακῷ, ἔτ' ἄφρονι, ζ, 187. υ, 227. δαήμονι, θ, 159. κεφαλῇσι, III, 377. χείρονι, λ, 620. Φωτὸς, ζ, 129. ξ, 505. τ, 451. Φωτῶν, θ, 218. λ, 215. μ, 67. ξ, 98. υ, 33. XLI, 2. δικαιοζώτων αἰνὰ Φωτῶν, VII, 5. ἡμιθέων, XXXI, 18.
Photius, δ, 563. I, 178. &c.

X.

Χαῖρε, pro ἔχαιρε, β, 35. γ, 52. χαῖρε, χαιρέτω, α. 123. ε, 205. etiam de Deo, II, 545.
χαῖρεν, σ. 116. XVIII, 41.
χαίρεσκεν, μ, 380.
χαίρετ', ν, 358. χαίρετε, ν, 39.
χαίρεθον, δ. 60. ο, 151. χαίρεον, α, 311.
χαῖ), δ, 150. χαίπας, κ, 567.
χαίτης, II, 450.
χαλάσας, XXVI, 12.
χαλεπὰ, γ, 151. χαλεπὼ, ρ, 189.
χαλεπὴν, λ, 291.
χαλεπαίνει, π, 114. χαλεπαίνειν, ζ, 189. χαλεπαίνοι, ε, 485. σ, 414. υ, 323. χαλεπήνῃ, ι, 147.
χαλκείοισιν ἀμειβομένοιο ἐπέεσσι, γ, 148.

148. μιξθῆναι ἀμειψαμένῳ, β, 83. κακῶς ἐρεῖζέμεν εἰπὲ, ρ, 395. χαλεπὸν δέ τ' ἐφέσσεσθαι ἀνδρὶ φάγοντι, κ, 305. δυσμενέσσι φάσι ἔμμεν, III, 205. ἐρυκακείειν ἵνα πομπὴν, ω, 313. εἰν πρόσθεν ἐόντες ἐ ἄφασσε ἀμειλίκτοισι ἐπέεσσιν, ν, 141.

χαλέπτει, δ, 423.

χαλεπτήρων, λ, 623.

χαλιφρονίοντες, ψ, 13.

χαλιφρονέουσιν, π, 310.

χαλίφρων, δ, 371. π, 530.

χάλκεοι, η, 86. χάλκεον, α, 104.

χαλκὸς, γ, 432. ι, 391.

χαλκέη παρθένῳ εἰμὰ, XXXVI, 1.

χαλκιόεσσα, Θ, 273.

χαλκῆα, γ, 433. χαλκῆος ἐς δῆμον ἰλθὼν, π, 327.

χαλκήια, ε, 309. χαλκήιον, ω, 262. χ, 111. 145.

χαλκοβάρεα μελίη, χ, 259. 276. χαλκοβατὲς δῶμα, λ, 531. χαλκοβατὲς, φ, 423.

χαλκοβατὶς δῶ, θ, 321. ν, 4.

χαλκοκορυστὰ, VII, 2.

χαλκὸν, α, 184. ἀτειρέα, ν, 368. εὐῶπες, ρ, 19. νέφεσσι, ω, 466. 499. χαλκὸς, β, 338. χαλκῷ, δ, 72.

χαλκοπαρῄῳ, ω, 522.

χαλκοχιτῶνας, α, 286. δ, 496.

χαρακοχύσιον, IV, 108.

χαρακοφυτάδες, κ, 243. ξ, 15.

χαρδὶη, φ, 294.

χαρὰν, μ, 350.

Charax, *Johannes*, Grammaticus, α, 1.

χάρη, III, 503.

χαριδῦπα, XVII, 2.

χαρίεις, VI, 41. χαρίεν, ε, 231. κ, 544. XXX, 12. χαρίεντα, ξ, 234. χαρίεσσαν, γ, 58. ω, 197.

χαριεστέτη ἥδη, κ, 279. χαριέστερα, ι, 5.

χαρίζεα, ξ, 387. ω, 282. χαρίζεσθε, II, 321. χαρίζεσθε, α, 61. χαριζόμενοι, α, 140. δ, 56. χαριζόμενος, Θ, 538.

* *Charicléa* Zona, ex *Herculis Homerici* Cingulo formata, λ, 612. Not. *Schol.*

χάρμ, ε, 307. ζ, 235. ο, 319. ἡμετέρην, β, 12. Θ, 19. ρ, 63. τύτυ χάριν ἐξώρμημαι, I, 184.

χάρις, δ, 695. Θ, 175. σ, 279. χ, 319.

χαρίσσαθ', ν, 15. φ, 452.

χάρισι πάσῃσι ἢ κάλλει, ζ, 237.

χάρισσι, Θ, 364. IV, 61. ἐπιπρὸ καρποὶ, II, 194.

χαρίτων, ζ, 18. σ, 193. IV, 95. XXVI, 15.

χάρμης, τ, 471. II, 25. μετ' ἀσπιστῆσι, μακρὸν ἐγχείην ἐδυνάσω, XV, 4. χάρμῃσιν, ζ, 185.

χάρμης, χ, 73.

* χαρμόφρων, III, 129.

χασσατὲ, λ, 610. III, 194. IV, 70. χασσατέα λέυτ, III, 566. χερσὶν τε λύετο, XIII, 4.

Χαρύβδιν, η, 436. δεινὴν, μ, 260. 430. ψ, 327. ὀλοὴν, μ, 113. 428. Χαρύβδιος, ἐξιφαάων, μ, 441. Χαρύβδις δῖα, μ, 104. 235.

χατίσσω ἄνδρασιν πάσῃς ἥβης, γ, 48.

χατίσσω, β, 249. χατίσσιν, ο, 375. τ, 280.

καλίζων, Θ, 156. 349. κ, 50. 351.

χέε δ' ὕδατα καρπὸν, λ, 587.

χείλεα, δ, 132. 616. σ, 21. χείλεσι, α, 381. σ, 409. υ, 268. ἄκρεας πὰρ χείλεσι, ἵνα καθέκρημνος ὁ χῆρος, I, 153.

Chilonis sententia, Θ, 351.

χεῖμα, λ, 189. ξ, 487. χείματος, π, 118.

χειμάρρους ἀϋτμῇ, XXXII, 8. χειμερίῃ, τ, 485. * χειμερίη, XLVI, 6. L, 150.

χειμὼν ὑπαπαγλος, ξ, 522. πολὺς, δ, 566.

χεῖρ' ἀξιτέμφρα, τ, 480. χεῖφ', pro χεῖρε, ρ, 366. δεξιτέρην, α, 121. χεῖρ, pro χεῖρε, I, 302. 527. ω, 397. χεῖρες, β, 321. δεξιτερὴν, σ, 257. 396. φίλαν, φ, 433. χεῖρες, α, 148. ἀκαχμένα, λ, 501. ἀμφοτέρῃσι, π, 16. ἀπαλὰς, ἀστερόπεια, φ, 150. Ἡρακλέης, XLVII, 18. κεινὰς, κ, 42. πεδαρσὶς, ο, 454. χεῖρε, ε, 374. ι, 417. φίλας, λ, 210. μ, 442. χείρεσσι, ε, 344. καθαπτόμενος τ, 467. χερσὶ, β, 37. δεξιτερῇφι, υ, 197. δεξιτερῇφι, α, 148. καθαπτοῖσι, ν, 164. παχείῃ, ζ, 128. σ, 56. τ, 448. υ, 299. χ, 325. πλεστάρῃ, λ, 358.

χειρίδας, α, 229.

χεῖρον, ο, 514. χείρονα, υ, 133. χείρονες, φ, 325. χείρονα, υ, 82.

χειροτέχνεται, I, 288.

Χαλκὸν, α, 69. XLVII, 17.

χείσατο, σ, 17.

χεῖσθ', κ, 518.

χελιδόνι, φ, 411. χ, 240. χελιδόνια, XLVIII, 11. 15. χελιδόνι, XLVIII, 11.

χέλυν, III, 25. ἐφορμηθεὶς, III, 153.

χέλυς, III, 33.

χελώνης * κεφαλοφόρου, III, 48. ἐφορμηθεὶς, III, 42.

χέρηϊ χαλκὸν τανύσσαι, λ, 26. χέρ, α, 46. χέρσ', δ, 523.

χερείονα νικᾷ, σ, 403. χερείων, ε, 211. Θ, 585.

χέρσον, ο, 323.

χερμαδόκοισι, φ, 371. ἀνδροχθόν, κ, 121.

χέρνιβα, α, 136.

χέρσαι, ζ, 95.

χεῦας, λ, 75.

χεύατε, μ, 14.

χεῦσαι, α, 291. χεῦσον, β, 354.

χηλοὶ, φ, 51. χηλοῖσι, β, 339. χηλὸν ἀφύσσειν, Θ, 424. ἐξεκαλλέα, Θ, 438. πυκινὸν, ν, 68. χηλῷ ἐνὶ δίφρῳ, ε, 10.

χῆν', ο, 174. χῆνα ἀργὸν, ἕλοιεν, πόλεμον, ο, 161. χῆνας, τ, 543. 552. χῆνες, τ, 536. *Improbes fignificans*, τ, 548.

χηρεύει, ι, 124.

χῆτεϊ, σ, 35. II, 78.

χθαμαλαὶ, λ, 195. χθαμαλὰ, κ, 196. τρηχεῖ, ἀγαθῷ, χαεπῷ, πανυπερτάτου, ι, 25.

χθαμαλοτάτων, μ, 101.

χθὶς, III, 273.

χθιζὸν, δ, 656. χθιζὸς, β, 262.

χθόνα, χ, 86. δῖαν, XXIX, 6. XXXVII, 9. πυλυβότειραν, τ, 408. χθονὶ, α, 196. βασιλεύεσκε, II, 363. πυλυδαίδαλον, Θ, 378. χθονὸς, Θ, 375. ἐκγεγαότες, κ, 149. χθονὶ, τ, 352. ἐκγεγαὼς III, 567.

Χίρωνος δυσίνυμα, II, 368.

Χίοιο, γ, 172. πεπασμένοι οἴνῳ, γ, 170. Χίος, II, 38.

χιτῶν' ἐρυκακέσσι, τ, 232. χιτῶνα, α, 439. ἀσκελέως, π, 226. ἐρυκακέσσι, ο, 60. τερμιόεντα, τ, 242. χιτῶνας ὑπεκδύεσθαι, ξ, 513.

χόον, ζ, 44. ψυχρὸν, ξ, 477. καθ' ὑπὸ κρηπῖδα λάεσσι, ἔρυσσε, τ, 205.

χλαῖναν, γ, 349. ἐξ ῥάχιν ἄχθος, τ, 338. χλαίνας, ε, 229. ἀλεξάμενος μεγάλα πυκινὰ, ξ, 529. πολλὴν, Θ, 455. μεγαίρην, ξ, 520. ἕλεν,

ἕλκω, τ, 225. πορφυρέην, δ, 115. Φοινικήϊον. ξ, 500.
χλοερῶν, λὰ τεύτλων, I, 161.
χλοερὸς, π, 47.
χλοηρακύκητες, Ἀηδόνες, τ, 518. *Schol.*
χλοηρὴς ἀηδὼν, τ, 518.
Χλῶριν εἰδυῖαν, λ, 280.
χλοεροῖς τεύτλοις, I, 54. χλοερὸν, ι, 320. χλοερὸς, ι, 379.
χνόον, ζ, 226.
χοὰς, λ, 26. χοὴν, κ, 518.
χοίνικ@ ἄπλητον, τ, 28.
χοίρε, ξ, 81.
χοίρεον, ξ, 73.
χολάδεσσιν. III, 123.
χόλεσι χολικοῖο, φ, 377. χόλον, α, 78. *ι, 459. δεινὸν, γ, 145.
χολόω@, I, 108. III, 308 χολωθεὶς, ο, 254. χολώσαιτο φρεσὶν, ζ, 147. χολωσαμένη @, Ψ, 227. χολώσασθε, μηδὲ μαλ' ὦν, ι, 480.
χολωτῆσιν ἐπέεσσιν, χ, 26. 225.
χορδὰς, III, 51. χορδὴν, φ, 407. χορδῇσι λιτυφῇσι, I, 220.
χορηγήσει. XVIII, 3.
χορὸν, Ψ, 248. μ, 4. III, 450. IV, 19. καλὸν Νυμφέων, μ, 318.
χορὸς *πολυανθέμοιο, XXIX, 14.
χορὸς ἱστὸς, ἐπεὶ τὸς ἐπίρρ. III, 31.
χορὸν ἡῖον, Ψ, 264. ἱμερόεντα, III, 478. V, 13. Χαρίτων, σ, 193. καλὸν, V, 262 καλὸν Μουσέων καὶ Χαρίτων, XXVI, 15. Μουσέων χορὸν ἐξ Ἑλικῶν@, I, 1.
χρεῖ@, α, 409. β, 45. γ, 367. Ψ, 355. φ, 17. ὅπ πέσ γὰ, ὥτ' ὀλίγον, γ, 367.
χρειὼ, β. 28. δ, 312. 634. ε, 189. ξ, 136. λ, 163.
χρείων, Ψ, 79 II, 396.
χρέ@, Ψ, 353. λ, 478. III, 138.
χρειὼ, α, 225. δ 707. ι, 136.
χρέων, II, 253. 293.
χρεὼν, ἀπὸ τῦ, χρεὼ τὸ τῦ, θελητὸς, ο, 201.
χρὴ, α, 124. 296. β, 369. γ, 14. 209. ξεῖνον παρὰ δῶμα φιλεῖν, ἠ θέλοντ' ἀπέμεναι, ο, 74.
χρηΐζοις. ρ, 558. χρηΐζοντι, λ, 339. χρηΐζων, ρ, 121.
χρῆμα, III, 332. χρήμασι, ν, 258. χρήμασ', β, 78. χρήματ' ὄλεσσε, β, 203.
χρῆμα, & πρᾶγμα, pro ἔπος, vel λόγος, π, 168.
χρηστοσύνη, I, 185.
χρηστὸς, ι, 498. II, 545. III, 48. XV, 1.
χρησόμενοι, II, 252. 292.
χρησόμενον, λ, 164. χρησόμεν@, Ψ, 81. ψ, 323.
χρησηΐδιον, II, 81. 214. 248. 259. 288.
χρηστὸν μελίτωμα, I, 39.
χρήσω, II, 132.
χρίεσθ', α, 262. χρίεται, σ, 193.
χρίμφεις, κ, 516.
χρῖον, δ, 252.
χρῖσαι, τ, 320. χρισάμενοι λίπ' ἐλαίῳ, ζ, 96. χρῖσαι ἐλαίῳ, δ, 49. Ψ, 364. 454. ρ, 88. IV, 61. χρῖσον, ψ, 154. ω, 365. χρίσομαι, ζ, 220.
χρόα, ζ, 224. ν, 430. κάλλιμον, λ, 528. καλὸν, β, 376. πάϊζε, ε, 459. χροὶ, δ, 750.
χρύσιον, ρ, 112.
χρύσιον, δ, 599. πολὺν. μ, 407. πολὺν, β, 343.
χρυσὸς, ζ, 220.
χρυσαμπύκων, V, 5. 12.
χρυσάορος, II, 123. χρυσαόρα, II, 395. XXVI. 3.
χρύσεα, π, 185. XXXI, 3. χρύσεα, α, 142. κ, 357.
χρυσεοπήληξ, VII, 1.
χρυσηλάκατον, IV. 16. XXVI. 1. χρυσηλακάτῳ, IV, 118. χρυσηλακάτῳ, δ, 122.
χρυσήν@, Ψ, 285.
χρυσοζώνοι, XXX, 15.
χρυσόθρον@, ε, 123.
χρυσοῦς, α, 165. πρόπυτα, Ψ, 393. V, 9. χρυσῦν, πρόπυτα, λ, 326.
χρυσοπέδιλ@, λ, 603.
χρυσοπλόκαμ@, II, 205.
χρυσόρραπι, ε, 87. III, 536. XXVIII, 8. χρυσόρραπις, κ, 277. 331. IV, 117. XXVIII, 13.
χρυσὸς, κ, 45. νητὸς, β, 338. πολυδαίδαλ@, V, 11.
χρυσόσαμ@, Δίων, *Margites*, Argument. *Prolegom.* pag. 124.
χρυσοσφάνων, V, 1.
χρυσῦ, δ, 73. εὐρέος, ε, 202. ω, 273.
χρυσοχόοι, γ, 435.
χρὼς, π, 145. 182. τ, 204. φ, 412.
χρῶτ', σ, 171. 178.
χυδαῖη, τ, 590. χυμοῦτο, Ψ, 527.
χύσιν, ε, 487. χύσις ἅλιδε πολλὴ, ε, 483. τ, 443.
χυτὴν, ἐπὶ χαλκὸν ἔχεύαμεν, γ, 258.
χυτλώσειδ, ζ, 80.
χύτο, ε, 143.
χύτρας, I, 41.
χώετο. ε, 215. ψ, 213.
χωλὸν, Ψ, 308. χωλὸς ἐὼν ὀκνηρὸς, ικχάνει, ἢ βασσὺς ἀεὶν, Ψ, 332.
χωόμενος, β, 80.
χώρης ἄς πνας ἔασε, Ψ, 573. χώρῃ, ψ, 186. χώρην, π, 392.
χῶρος, ι, 181. ἀπρηκέα, λ, 93. ἐπιειμένα, II, 413. ἑκατὸν, II, 380. ἰλάσκετα, ξ, 2. ψαμαθώδεα, III, 75. 347. 350. χῶρος ἀπήμων. II, 244. ἄρουρα, π, 442. ε, 281. κατάκαρπος. I, 153. πρόσω, κ, 271. ἀπερεῖ, ε, 279. λόφῳ, ε, 123. εὐρυσθένεϊ, α, 426. κ, 211. 253. ξ, 6. ποιφαμένοιϊν, IV, 100.

Ψ.

Ψαίειν, υ, 69.
ψαλιδόεσσος, I, 286.
ψαμαθοιο. III, 320. 352. ψαμαθοῖς. II, 507. ἁλίῃσι, γ, 38. III, 79 ψαμαθοῦσι δ, 539. ι, 546. χ, 387. ἁλίῃσι, δ, 438.
ψαμαθώδεα, III, 75. vid. χῶρος.
ψαύειν, IV, 125.
ψαφαρῇσι μάλα, XVIII, 32.
ψεύδεα ἀρτύνασα, λ, 365. βουλεύσας, ξ, 296. ἐτύμοισιν ὁμοῖα, τ, 203.
ψεύδ' ἄρηθε, XLVII, 7.
ψεύδεσι, III, 369. μαψιδίοις, ξ, 365.
ψεύδεται χαλέζει, ξ, 387.
ψευδηγερτικοὶ, II, 394. III, 558.
ψευδήμονες, I, 14. *ψευδήμονας. *Fragmens.* 140.
ψεύδηϊ, ξ, 125.
ψεῦδος, γ, 20. 328.
ψιύσομαι, ἢ ἔτυμον ἐρέω, δ, 140. *ψεῦσαι, *Fragment.* 252.
ψυλαφόωσι, χροὶ, ι, 416.
ψιλὴν φέρε κῶμα, μ, 421. ψιλὰ, ν, 437.
Ψιχάρπαγα, I, 140. Ψιχάρπαξ, I, 104. ψιχάρπαξ, I, 24. 27. 231.
ψολόεσσα κορωνὶ, ω, 538. I, 276.
ψαλόεντα, ψ, 330. IV, 289.
ψόφῳ. III, 285.
ψυελὸς, ἡσυχ ἔπι, γ, 171.
ψυχαὶ, εἴδωλα καμόντων, ω, 14. νεκύων κατατεθνεώτων, κ, 530. λ, 37. 540. 563. ψυχὰς, γ, 74.
ψύχεος, ἠερίων, κ, 555.
ψυχρὸν, χ, 245.
ψυχὴ, κ, 560. ἐκ καίριος ἔπτη. I, 207. ἠὺτ' ὄνειρος, ἀποπταμένη πεπότηται, λ 221. λείπει φάος ἠελίοιο, IV, 273. μελέων ἐξέπτη, I, 210. ψυχῇ κ, 492. ψυχὴν, ι, 423.

ψυχρὴ, ε, 469. ξ, 477. ψυχρῇ, ρ, 209. τ, 388. *Fragment.* 188.
ψυχρῷ, ι, 392.
ψωμοὶ αἱνήσωμεν, ι, 374.

Ω.

Ὦ πάτερ ἠμὲν ἔπειτα, Κρονίδη, α, 45. 81. ὦ μοι, ε, 408. ἐμοὶ, ε, 356. δειλὸς, ε, 299. τί παθὼν τί νύ μοι μήνισε χόληται, ε, 465. πίσυρ, ν, 154. πάσης, α, 32. 253. ὦ πεπλήγετο μηρὼ, τ, 198. ᾧ μὴ πάρα χείτονες ἄλλοι, ε, 489. ᾧ παιδὶ, α, 240.
Ὠγυγίη τε νῆσος, μ, 244. Ὠγυγίην νῆσον, α, 85. η, 254. ψ, 333. Ὠγυγίης, ζ, 172.
ὦδ', pro ὧδε, υ, 236. β, 28. 185.
ὠδὲ, α, 182. Not. *Schol.* β, 111, 324. γ, 125. 376. δ, 141. ε, 339. ζ, 25. θ, 328. ι, 447. κ, 37. 153. ν, 167. ξ, 116. φ, 196.
ὦδις, ε, 455.
ᾠδὴ ἐπιμύλιος, υ, 106.
ᾠδῆς, Π, 20. XXXI, 2.
ὠδίνεσσι, ἀλίπλοις, II, 92.
ὠδῖνας ὀδύνησι, ι, 415.
ὠδύσατο, Ζεὺς, α, 62. ὠδύσαθ', ε, 340. ὠδύσατο, XL, 8.
ᾠδῇ, γ, 295. ᾤδησε, λ, 595.
ᾠίστη, κ, 248. υ, 349.
ᾠξαν, ψ, 370. ω, 500. ᾤξε, γ, 392, κ, 230. ᾤξεν, α, 436. χ, 399.
ᾠδὴ, δ, 453. ᾠδῇ, π, 475.
ὦκα, β, 8. 295. γ, 157. 176. δ, 586.
Ὠκαλέην πολύπυργον, II, 242.
ὠκέα ἄγγελον, Λαμπετίην, μ, 374. ποδήνεμον Ἶριν, II, 107.
ὠκεανοῖο, ε, 275. ὠκεανὸν ἀργείπαν, τ, 434. ὠκεανὸν, υ 65. βαθυῤῥόου, λ, 13. ὠκεανὸν, λ, 638. ὠκεανόνδε, III, 68. ὠκεανὸς, δ, 568. ὠκεανῷ, ψ, 347. ω, 11. ὠκεανῷ, ψ, 244. βαθυδίνῃ, κ, 511.
ὠκέας, γ, 478. δ, 28. ὠκέες, γ, 496.
ὠκεῖ, ι, 200.
ὠκείᾳ, η, 36. ὠκείας, II, 155. ὠκειάων, ι, 101. II, 262. ὠκείᾳσ' ἐλάφοισι, ζ, 104. ὠκείησιν, η, 34. III, 550.
ὦκεον, ι, 400.
Ὠκιμίδην, L, 209. Not. Ὠκιμίδης, *ibid.*
ὤκιστα, χ, 77. 133.
ὠκὺ, φ, 138. 148. 165. III, 43. *ὠκύαλον νηῦν, *Fragment.* 226. ὠκύαλον νηῦς, θ, 111, μ, 182. ε, 472.
ὠκύμορος, α, 266. δ, 346. ε, 176. ρ, 137. ὠκυμόρων, χ, 75.
ὠκὺν, θ, 329. φ, 416. ποδὸς, τ, 260.
ὠκύποδας, ψ, 245. XXVII, 14.
ὠκυποδῶν, σ, 262. II, 265. 271.
ὠκύπορος νῆες, ε, 176. ὠκυπόρων, δ, 708. XXXII, 7.
*Ὠκυρόῃ καλυκῶπις, *Fragment.* 133.
ὠκὺς, π, 468.
ὠκύστατον, θ, 331.
ὦλεθ', γ, 235.
ὠλένῃ, III, 388.
ὠλεσ', φ, 88. ὤλεσαν, ι, 40. τ, 125. ὤλεσαν, σ, 180. 251. ὤλεσας, ω, 93. ὤλεσε, η, 60.
ὠλεσίκαρπος, κ, 510.
ὤλετο, α, 168.
ὤλκα διηνεκέα ἐσσαμένῃσι, σ, 374.
ὤλεσθ', ι, 61.
ὠμαὶ, μ, 196. δώσουσ', σ, 86. χ, 476.
ὠμαρέζουσι, III, 361.
ὠμάρτησε, π, 468.
ὤμοιν, τ, 288.
Ὠμόδαμον, XLII, 10.
ὠμοθετέοντο, ξ, 427. ὠμοθέτησαν, γ, 458. μ, 361.
ὤμοι ἐγὼν, σ, 67. ὤμοιιν ζ, 219. κ, 262. ξ, 277. φ, 118. ὤμοις, ζ, 235. ἐπαορίς, ξ, 528. ὤμοισι, δ, 245. ὦμον, χ, 280. δεξιὸν, ρ, 462.
ὠμόργνυντο, λ, 526.
ὦμοσα καρηβαρέων ὀδόντων, δ, 253. III, 533. ὤμοσε, ξ, 331. IV, 26.
ὠμοφαγίαι, IV, 124.
ὤμῳ, β, 3. δ, 308. φασγάνῳ, λ, 127. ψ, 275. ὤμων, κ, 362. ἀζηχέες, XXVII, 15. ἰφθίμων, II, 7.
ὤμωξα, ε, 395. ὤμωξεν, ν, 198.
ὦν, δ, 97. ε, 48. pro ἐὼν, β, 164. τ, 248. ἂν, XVIII, 32. XXVIII, 10.
ὠνῆσαν, ξ, 67.
ὠνητὴ, ξ, 202.
ὠνόμηνας, ω, 338.
ὄνον, ο, 451. 461. ἄξιον, ο, 387. 428. ἅπαντων, ξ, 297. ἀδύων, ο, 444. πρὸς, XLVII, 4.
ὀνοχόει, ο, 141.
ὄπα, α, 411. χ, 405. ψ, 107.
ὤπαζον, ψ, 210.
ὤπασαν, ι, 121. 305. ὤπασε, θ, 498. XXXVII, 13.
ὀπίζεσθ, ξ, 283.
ὠπάλιζεν, ζ, 526. ὠπάλιζον τε, π, 453.
ὠπάλεσαν, β, 20. ι, 291. 344. κ, 116.
Ὠπὶ Πεισηνορίδαο, ω, 429. β, 347. υ, 148.
ὄπιθε, III, 121.
ὄπασσαν, γ, 65. 470. ξ, 431. τ, 423. υ, 279.
ὄπ'ἰων, γ, 33. * 463.
ὄπωπας, δ, 323.
ὦραι ἐπηλυθον, β, 107. κ, 469. λ, 294. τ, 152. ω, 141. 343 εὔφρονες, II, 194. χρυσοπάτυκες, V, 5. 12. ὥρῃς, ι, 135. XXV, 12. ὡρέων, XXV, 13.
ὥρας, αἵτε ἔπι ἔργα, ἠμαθόεν, ξ, 294. ὥρη, αἵτε τ' ἠλικίης, XLV, 4. ὥρη, γ, 334. ο, 393. φ, 428. δέρτιον, ξ, 407. εἰδέναι, λ, 372. κοίτοιο ἠδὲ, τ, 510. μύθων, καὶ ὕπνου, λ, 378. τὸ ὥρη δίκαιον ἑλεσθ. ἔτι χέρειον, ρ, 176. ὥρῃ τὸ ἐλαύνῃ, σ, 366. χειμερίῃ, ε, 485. ὥρην χειμοῦ, ε, 126. ὥρην παύσασιν, IV, 102.
Oraculum, vid. χρησμὸς.
ὄρεξ', III, 493.
ὄρια πάντα, ι, 131.
Origenes, contra *Celsum*, δ, 563.
ὀρίζεσκον, III, 58.
ὄρνιας, θ, 178. ὄρνιν, η, 273. ὀρνίτα, σ, 74. υ, 9. ω, 317. II, 534.
ὄρνιθα, ρ, 416. opponitur τῷ, ὁ κάκιστος, ρ, 415.
Ὀρνίων, ε, 121. Ὠρνίωνα, ε, 274. κλυτὸν, λ, 309. πτολίεθρον, λ, 571.
ὄρμαιν', η, 83. ψ, 86. ὄρμαιν κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν, δ, 120. ε, 365. 424. ζ, 118.
ὠρμήθησαν, κ, 214.
ὄρμηναι, β, 157.
ὠρμίσαντο, π, 317. ὄρμισαν, γ, 11. δ, 785. θ, 55.
ὄρνυε, ἐπὶ, φ, 100.
ὄρνυθ', ε, 2. ὄρνυντο, β, 397. ω, 495. ὄρνυτ', β, 2. γ, 405. δ, 307. θ, 2. χ, 308. III, 185. ὄρνυτο, VI, 36.
ὄρσεο, θ, 539. τ, 201. ὄρσευ, δ, 712. ψ, 222.
*ὄρσεσε, XXVII, 8.
ὄρσαν, ι, 154. ὄρσο, γ, 161. δ, 113. 167. 183. ὄρσευ, η, 169. μ, 313.

ἄμφ', ὦ, 9, 343. ἄμφι, γ, 176. ὐφ' ἵμερῳ χροὸς, π, 215.
ἀμφιάω, 9, 378.
ὡς, sicut, δ, 381. ὅς κε νίκαι, α, 87. ὡς, sic, & in Anastrophâ, Accentu gaudet, ut, ὡς ἀγαθὰ φρονέοις ἅπαν ἀμύμονι Πηνελοπείῃ, ω, 193. & παιδὸς ὡς, ἤπιος ἦεν, β, 234. ὡς, pro οἷς, Atticè, ρ, 218.
ὡσαύτως, ι, 31.
ὅσσε, ι, 488. ὄσσοις, λ, 598. ὄσσε, χ, 20.
ὄσσι, ω, 490.
ὄφρα, ζ, 235. πᾶσι δοῖς, ξ, 528. ὤμοισι, δ, 245. ὄμου, χ, 280. δεξιὸν, ρ, 462.
ὀφείλω, μ, 200.
ὄφρα, ρ, 21.
ὄπα, π, 264. ὄπι, ν, 31.
ὀπιλέων, ω, 188. ὀπιλλὼν, τ, 456.
ὀπυλίς, κ, 164.
Ὄπιν ἀπτῆνα, ubi Otis & Ephialta Historia, λ, 307.
ὄπτευε, λ, 213. ρ, 362. ὄπτευνα, ξ, 261. ρ, 430. ὄπτευνι, θ, 15. χ, 241. ω, 486. ὄπτευνεν, β, 392. λ, 225. ὄπτευον, η, 341. κ, 546. μ, 144. 206.
ὀφθαλίας κοινὰς, Fragm. 246.
ὄφελες, β, 184.
ὄφελε Ἐλένης λὺτ φῦλον ἀλιόξαι, ξ, 68. ὁ ξεῖνος ἀλώμενον, ἄλλοσ' ὀλέσσαι, σ, 400. ὄφιμα, π, 174.
ὄφιμος, δ, 472.
ὄχεσφι, ρ, 104. τ, 183. ὄχεο, π, 24. ὄχετ', ο, 2. ὄχετο, α, 260. ὀχόμεσθ', ρ, 109. ὄχεσθ', ν, 286. ξ, 25. ω, 224.
ὀχεύσαντε, λ, 528.
ὄχθῃ, I, 80.

ADDENDA,

Quædam nempe OMISSA suis locis interserenda.

A Gathias, χ, 302.
Ἀγκαῖος, χ, 9.
D. Agnetis Vigiliæ, υ, 355.
ἄζηται, Fragment. 135.
Æschines, Fragment. 190.
Ἀκεσσαχὶς, XXV, 7. vid. ad Iliad. ω, 1.
Acusilaus, δ, 12. ξ, 533. ρ, 207.
ἀλίβαντες, ζ, 201.
Amarantus, Grammaticus, π, 176.
Ameipsias, π, 143.
ἀμφιάναξις Διὸς ἁμέρας, VI, 1.
Andocides, Orator, ω, 484.
ἀνεύκτης, Fragment. 161.
Antigonus Carystius, ξ, 31.
Antimachus, ι, 445.
Antithesis, XXIV, 2. vid. Σχῆμα.
Antipater, υ, 106.
Ἀντιφῶν, III, 67.
Antoninus, M. Imperator, γ, 26.
Ἀντωνυμία, ρ, 81. 555.
ἀπήμονες, Fragment. 231.
Ἀποκοπὴ, vid. Σχῆμα.
Ἀρεσπίδης, Λοκρὸς, I, 45.
Ἀρεσπίδης, ῥήτωρ, ω, 10.
ἀρετὴ, εὐδαιμονία, σ, 132.
Arion & Delphinus, I, 78.
Asclepiades, λ, 268. 320. 326. μ, 70.
ἀστραλοχάδης, III, 377.
Archias, XVII, 21.
Ἀσλιγκάτιχλεγε, vid. Esibera.
βαρύβρεμε ἰωὴ σοῖσι, Fragm. 201.
D. Basilius, ι, 5. Tract. de Batrach. pag. 6. §. xi.
Βατραχομυομαχίας τὸ ἠθικὸν, Tract. de Batrach. p. 6. §. xii.
Battus, III, 87.
Beaumont. Joh. de Geniis, λ, 601. π, 162.
Bellum Sanctum, ω, 81. Not. Schol.
Bochart. Samuel, δ, 72. μ, 63.
Bodinus, δ, 221. τ, 457.
Boissard. de Divinat. λ, 601.
Bos Lamberti, Observat. Critic. ξ, 222.
Bossu, υ, 25.
βοτρυόεντες, vid. πλοχμοὶ.
Britannia Magna τερίδιμος, λ, 106. Alba Insula, ω, 11.
Burton. Gulielm. Græca Linguæ Histor. τ, 177.
βωλοθμωῦσι, Fragment. 195.
Gatakerus, Thom. υ, 23. Not. Schol. 106. 347.
Gifanius & Spondanus, ξ, 257.
Γλαυκώπιον, Fragment. 205.
Gnomologia, vid. Duporti.
Goclenius, Rudolph. τ, 457.
Grammatica Vulgaris Defectus, δ, 435.
Grammaticastri Erroneas Lectiones defendunt, π, 347.
γρηὺς, Fragment. 199.
Gualtperius, Otho, τ, 27.
Gyraldus, Lilius, de Navigiis, ε, 240. illius in Græcis Præceptor, I, 1.
Democriti liber περὶ Ὁμήρου, ο, 416.
Demosthenes, β, 132. γ, 171. η, 66. υ, 339.
— ὁ Παιαφρήσιος, κ, 10. λ, 596.
Δημόφιλος, μ, 39.
Διατρίβειν, β, 265.
Didymus, κ, 235. N. Schol.
Digby, Ds. Kenelm. V, 103.
Diodorus Siculus, γ, 378. δ, 477. λ, 106.
Διοκλῆς πλαξίππῳ, Fragm. 128.
Dionysius Halicarn. Vid. ad Hudson.
δὶς παῖδες οἱ γέροντες, μ, 22.
δορκάσιος, I, 113. Fragm. 97.
Dounaus, Andreas, III, 68.
Δραπάνῃ, Fragment. 142.
Drayton, Michael, Poeta Anglus, ν, 163.
Duporti Error, ρ, 33. Gnomologia Homerica, laudatur, ω, 350. 514.
Heinsius, Daniel, π, 31.
Εἰραφιώτης, Fragm. 143.
Εἰρεσιώνη, XLVII, Titulo.
Irenæus, λ, 601.
Ἑλλάνικος, β, 185.
Epicharmus, σ, 11.

Erysichthon, IV, 269.
Esthera, τ, 478. Not. *Schol.* ψ. 246.
Ἔτρεφεν, pro ἐτέρφθησαν, κ. 417.
Εὐμηλος, δ, 12.
Εὐμόλπου βίος, *Fragment.* 129.
Eusebius, γ, 52. δ, 126.
Eustathius Scholiis materiam dedit, β, 315. 346. 355.
Ἡσιοδείης, καὶ δυσκλίτων ὀνομάτων, ε, 196.
Ἡσίοδος, *Batrachomyomach.* §. v.
Ἡσιόδου, vid. Ἀπίων.
Theaetetus, XVIII, 21.
Θήλεων, ο, 360.
Ἰωάσσης, *Fragment.* 201.
Iscanus, *Josephus*, Poeta *Anglus*, α, 326.
Junius, *Francisc.* in *Manilium*, XXXVII. Not. in *Argum.*
Canterus, I, 23.
Carrio, *Ludovic.* in C. *Valer. Flacc.* λ, 237. φ, 295.
Κλειὼ ἡγήτειρα λαῶν, *Fragm.* 129.
Claudianus, λ, 237.
Lysanias, ψ, 3.
Malala, *Joh.* Chronograph. IV. 203.
Menecrates, IV, 225.
Mimnermus, IV, 225.
Moschus, XXX, 2.
Moschus, *Demetrius*, I, 1.
MSS. A, B, Γ. vid. ad *Batrachom.* Tit. & 60. 159. 164.
Nonnus, III, 377. XVIII, 6.
Homerus, Astrologiæ peritissimus, VII. 13.
Parabius, IV, 269.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ.

Εἴτις σὺ ἀνθρώποισιν ἐμὸν πόλε τοὔνομ' ἐρευνῇ,
Καλλιόπη, ὄπτω γὰρ ἄπυστόν μ' ἔμμεν ὀΐω·
Τύνη ἀποκείναιο, χάειν δ' ἐπιβάλλεο μύθοις,
Ἔργον Ὁμηρείοιο τόδ' ἔπλετο Βαρτησίοιο·
Ὃν τέκεν Ἐδδαρδος, Μαείης Μιλλητίδος υἱῆι,
Θρέψατο ἧ Χειστῆ Ξένιος δόμος· αὐτὰρ ἔπειτα
Ἐμμανιηλεῖος γενόμενος ὁ Γεραιτίδι χώρῃ,
Ἣν Χάριτες, Μοῦσαί τε, ἡ ἣν ἐφίλησεν Ἀπόλλων.
Ἔνθα ἡ θ' Ἑλλαθέων τοὶ ἔφυν πάμπρωτος ἑταίρων,
Τάξιν τ', ἠδὲ φυὴν, τάς τε φρένας, ἠδὲ τὰ ἔργα·
Ἐς πόλιος Ἀγγλώσης Βασιλῆϊος Ἑλλάδος Αὐδῆς,
Φιλόθηος, φιλάναξ, φιλόμουσος, ἡ φιλόμυρος·
Αὐτὰρ ἔμ' ὤλεσε πρῶτον ἐμὴ ὑπόνοια Ἀχυὴ,
Καὶ Φθόνος ἀνθρώπων, ἄμαχον κακόν, ἷος Ἐχίδνης.
Εἶθ' ὁλοὸν μήπω Φθόνον ἔμμεναι ἐνὶ βροτοῖσι,
Καὶ φιλοχέρδειαν· φιλαλήθειαν δ' ἐνὶ θυμῷ
Πᾶσιν ἀδεῖν, ἠδ' ἦθος ἐνὶ περιπίδεσιν ἅπλαστον·
Εἴθε μοὶ εἰνὶ Σοφοῖς ἀλέγειν βίον· οἷσι μέμηλεν
Ἰφθίμης κλυτὸν ἔργον ἀρητίφιλων γενετήρων.
Δὴ τότε μοὶ κλέος ἦεν ὑπείροχον· ὅς τ' ἐγέρσει

Δῖος

ΕΠΙΛΟΓΟΣ.

Δῖον Ἐδώαρδον Τέϊτατον, Βασιλῆα Βρεταννῶν,
Καὶ Μέλαν Ἡγεμονῆα, φόβον Φερεκυδίδαο αἴης.
Εἴθε μοι εἰνὶ Σοφοῖς διάγειν βίον· οἷσιν Ἀοιδὴ
Ἀγγλιακή τε μέλει, ἠδ' Ἀχαιϊὰς, ἠδὲ Λατινίς·
Δὴ τότ' ἐγὼ, τείγλωσσος ἐὼν, ἠοίδιμος ἀνὴρ,
Εὐπρεπίης τ' ἔλαχον, ἠ πιμπῆς κυδιανείρης,
Οὐδ' ἀμελήθω τόσσα, παρ' ἀνδράσιν ὑπδανοῖσιν.
Ἀλλὰ Θεός μοι ἀρωγὸς ἐγίνετο πᾶσαν ἐπ' ἰθύν·
Ἀνδρες δ' αὖτ' ἀγάειοι, ἰδ' ἀγχύρω πιστοτάτοι εἰσὶν,
Ἠδ' ἀμαθεῖς, φθονεροί τε, ἠ εἰ θεῦ ἔνομ' ἔχοντες,
Πάντες ἑαυτόφιλοι, ἐθλῶν δέ τε τειχεσπῆρες.
Ταῦτα λέγω, πολλοῖσιν ὀνήσιμος ὅς κ' ἐτεὸν γμην,
Πόλλ' ἀγαθὰ πρήξας, ἠ βιβλία πόλλ' ἀναγράψας,
Καὶ κακὰ πολλὰ παθὼν ὑπὸ πολλῶν, ὐδ' ἑκὼν ἐργὼν,
Οὐδ' εἰπών· μάλα γάρ μ' ὑπέργαθε δεῖμα Θεοῖο.
Σπουδῇ Ἀειςαρχείῃ Ὁμηρικὸν ἔργον ἐκόσμουν,
Οὐδὲ πόνῳ, ἠ ἀργυρίνῃσι, χρυσοῖό τε κωλεῷ,
Φειδόμενος· τὰ δὲ πολλὰ λαβὼν, διαπήνασα τὰ πολλὰ,
Μέσσῳ πέρ τε σοφῶν ἠδ' ἀφρονίων οὐ διμίλῳ·
Πολλοὶ γὰρ δόλιοι τὸν χρείοντα ἐβλάψαντο·
Οὐδ' ἀγαθοὶ ὠφέλησαν· ἐπεὶ τὰ χρείοντα νικᾷ.
Αὐτὰρ ἐγὼ τὰ Φέλιξα ποιήσομαι, ὐδὲν ἀπαιτέων·
Ἀρκιός ἐστιν ἐμοὶ μισθὸς, Θεός· οὐδ' ἐπὶ κόσμῳ
Ἐλπίδ' ἔχω, ἠμὶ δὴ πεφιλημένος ἀνδράσιν ἐθλοῖς,
Καὶ μεγάλοισιν ἑταῖρος ἀειςήεσσι Βρεττανοῖς,
Καὶ τελέσιν βασιλεῦσι, μιῇ δ' ἥρεσκον Ἀνάσσῃ,
ΑΝΝΗι ἀρηϊάδι, θρασυμόρμονι, ἀνδρομενείρῃ·
Καὶ παλάμης ἐρατῆς τεχνάων, ἐπέεσσιν ὁμίλθην,
Βιβλιοθήκης δ' ἔξω ἐσήγαγον ἄρματος εἴσω·
Κάρολος εὖτε ἄναξ ἴδεν ὕσταλα Γερτίδα δῖαν.
Οὐδέ μοι, ἀντὶ πόνων τοσσάτων, ἦλθον ἀμοιβαὶ
Χρύσεαι· αἱ φιλέουσι χερσοτέροισιν ὀπηδεῖν
Πλειοτέρῃ σὺν χειρί· Γυνὴ δ' ὤφελεσε θρέψουσα,
Ἥ με μέγ' ἀμφαγαπῶσα φίλον ποίησεν ἅπασιν,
Εἵνεκα τ' σοφίης· πάρα δ' ἄρκια νυμφικὰ δῶρα.
Αὐτὰρ ἐμὲ Τεία πάντα κατώλεσεν, ἠδὲ χάλεψεν·
Ἄγνοια φυγερὴ, Ταχυπείθεια, Φθόνος ἀνδρῶν.
Ἐχθρὺς δ' ὐδὲ λόγῳ ῥέξω κακὸν, ὐδέ τι ἔργῳ,
Οὐδὲ δυσώνυμον ἔνομ' ἀναφήλωτον ὀνόσσω·
Τοῖσδ' ἵλεως Θεὸς ἔστω· ἔμ' ἐξ αὐτῶν δ' ἀπερύκοι.

Δια-

ΕΠΙΛΟΓΟΣ.

Διασυρμός.

Πάντα κενά· ξύμπαντα κενά· ξύμπαντα μάταια,
Πλὴν ἓν τοῦτο μόνον, Πρὸς Θεὸν εὐσεβέειν.

Ἕλλην τε τοπρὶν, ἠθέων τε μαλθακῶν,
Ἐξηγέομαι, βαρβάροισι συμπαρών.
Μηδέν πο῀ εἶην ἄλλο, πλὴν Θεῷ φίλος·
Μηδὲν δ' ἔχοιμι μᾶλλον, ἢ Θεοῦ φόβον.

Βαρυεσίῃ πόνος εἰμὶ, πόνων παντοπείροχος ἄλλων,
Ὅς τ' Ὅμηρον ἐέσαι᾽ ἐν ἔθεσι χρυσοϋφάντοις·
Καὶ τέλος ἐφὶ πόνῳ· Βίβλῳ δ' οὐκ ἔφι πλευτή·
Ἀλλὰ τῷ ἀενάοντι, σοφῷ δωτῆρι νόοιο,
Δόξα Θεῷ, ᾧ κῦδος ἀθέσφατον, εἰς τέλος ἄκρον.

ΤΕΛΟΣ.